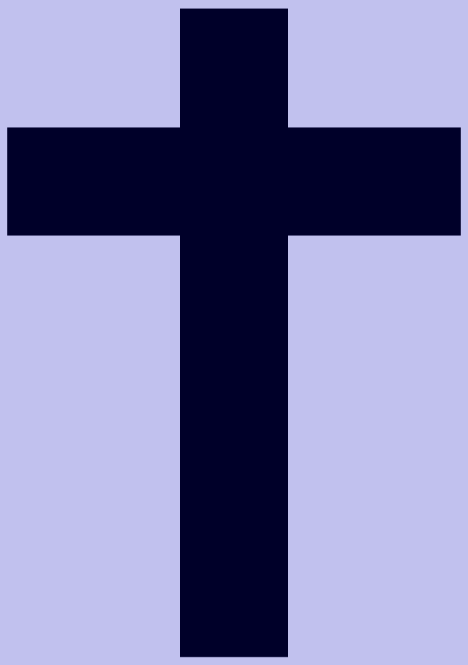
Yorumsuz Türkçe Çeviri (YTC)

The Holy Bible in the Turkish Language, translated from the World English Bible

Yorumsuz Türkçe Çeviri (YTC)

The Holy Bible in the Turkish Language, translated from the World English Bible

copyright © 2023-2025 İsmail Serinken and eBible.org

Language: Türkçe (Turkish)

Bu çeviride Tanrı'nın Çıkış 3:14-15 ayetlerinde Moşe'ye açıklamış olduğu, değişmez ve ebedi adı "Yahve" kullanılmıştır. Yine Tanrı'nın kutsal adından gelen ve bütün adların üzerindeki en yüce ad olan Mesih'in adı da, özgün haliyle, Yeşua" olarak kullanılmıştır. Kutsal Kitap'ta bulunan tüm diğer adlar da özgün halleriyle kullanılmıştır. Bu çeviri yapılırken çevirinin yapıldığı ana metin olan World English Bible (WEB) çevirisi gibi, metni daha anlaşılır hale getirme çabasıyla yapılan yorumlardan kaçınılmış, metin mümkün olduğu kadarıyla, kelime kelime, yani literal olarak çevrilmiştir.

CC-BY-ND

Bu İncil tercümesi kontrol ediliyor. Eğer herhangi bir hata bulursanız lütfen turytc@eBible.org adresinden bize bildirin.

Bu İncil çevirisi World English Bible'dan çevrilmiştir. Orijinal Yunanca, İbranice ve Aramice'de kullanılan isimlere daha yakın olan özel isimler kullanır. Bu İncil çevirisini özgürce kopyalayabilir ve paylaşabilirsiniz.
This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.
You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:
You include the above copyright and source information.
You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.
Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents.
For other uses, please contact the respective copyright owners.

2026-11-02

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 2 Nov 2026 from source files dated 26 Oct 2026
19fdae70-69be-522d-9a4e-8538db60f3c5

Contents

ÖNSÖZ 1
YARATILIŞ 2
ÇIKIŞ 61
LEVİLİLER 110
SAYILAR 145
YASA'NIN TEKRARI 195
YEŞU 238
HÂKİMLER 266
RUT 295
I. SAMUEL 299
2. SAMUEL 336
1. KRALLAR 368
2. KRALLAR 404
1. TARİHLER 438
2. TARİHLER 472
EZRA 511
NEHEMYA 523
ESTER 540
İYOV 549
MEZMURLAR 596
ÖZDEYİŞLER 718
VAİZ 758
SOLOMON'UN EZGİSİ 768
YEŞAYA 777
YEREMYA 851
AĞITLAR 930
HEZEKİEL 940
DANİEL 1001
HOŞEA 1018
YOEL 1031
AMOS 1036
OVADYA 1046
YONA 1047
MİKA 1050
NAHUM 1058
HABAKKUK 1061
SEFENYA 1064
HAGAY 1067
ZEKARİYA 1069
MALAKİ 1080
MATTA 1083
MARKOS 1125
LUKA 1151
YUHANNA 1194
ELÇİLERİN İŞLERİ 1227
ROMALILAR 1268
1. KORİNTLİLER 1286

2. KORİNTLİLER 1303
GALATYALILAR 1314
EFESLİLER 1320
FİLİPİLİLER 1326
KOLOSELİLER 1330
1. SELANİKLİLER 1334
2. SELANİKLİLER 1338
1. TİMOTEOS 1340
2. TİMOTEOS 1345
TİTUS 1349
FİLİMON 1351
İBRANİLER 1352
YAKOV 1366
1. PETRUS 1370
2. PETRUS 1375
1. YUHANNA 1378
2. YUHANNA 1383
3. YUHANNA 1384
YAHUDA 1385
VAHİY 1387

ÖNSÖZ

Bu çevirinin yapıldığı ana metin World English Bible hakkında: World English Bible'ın hazırlanması ve düzenlenmesinde farklı geçmişlerden gelen birçok kişi yer almıştır. Bu, Gözden Geçirilmiş Kutsal Kitap'ın Amerikan Standart Versiyonu'nun bir revizyonu olduğu için, bu projede çalışan 50'den fazla Müjdeci üstatla başlıyoruz. Onlar da kendilerinden öncekilerin çalışmalarına güvenmişlerdir. Ayrıca, üzerinde çalıştığımız kusursuz ve son derece doğru İbranice ve Grekçe metinleri bulan, derleyen, birleştiren ve yayınlayan birçok uzmanın çalışmalarına da güveniyoruz. Ayrıca, elimizdeki kusursuz İbranice, Aramice ve Grekçe sözlüklerine de güveniyoruz.

Birçok adanmış erkek ve kadın Hristiyanın yüzlerce yıllık ortak emeğini temsil eden bu harika referanslara ek olarak, karşılaştırma ve başvuru için United Bible Society'nin Kutsal Kitap çevirisi el kitaplarına ve çok sayıda başka İngilizce çeviriye erişimimiz bulunmaktadır.

Bu projeye katkıda bulunan gönüllüler arasında Baptist, Metodist, Pentekostal, Katolik, Anglikan, Lutheran, mezhepsiz ve daha birçok farklı kiliseye mensup kişiler bulunmaktadır. Bu geniş temsiliyet, mezhepsel önyargıların çalışmaya girmesini önlemiştir.

World English Bible (WEB), kamuya açık olup telif hakkı yoktur. WEB Amerikan Standart Versiyonu'nun modern İngilizce çevirisidir. World English Bible, ilk olarak 1901'de yayınlanan Kutsal Kitap'ın Amerikan Standart Versiyonu'na, Biblia Hebraica Stutgartensa Eski Antlaşma'ya ve orijinal ASV kaynak metin seçenekleri ile Grekçe Çoğunluk Metni Yeni Antlaşma'nın bir birleşimine dayanmaktadır.

Bu çeviride Tanrı'nın, Çıkış Kitabı 3:14-15 ayetlerinde Moşe'ye bildirmiş olduğu değişmez, ebedi adı, "Yahve" kullanılmıştır. Aynı şekilde Tanrı'nın kendi adından gelen ve bütün adların üzerindeki en yüce ve en saygın ad olan (Filipililer 2:9-10) Mesih'in adı da, özgün hali korunarak, "Yeşua" olarak çeviride yerini almıştır. Kutsal Kitap'ta bulunan tüm diğer adların da özgün halleriyle kullanılmasına özen gösterilmiştir.

Bu çeviri yapılırken çevirinin yapıldığı ana metin World English Bible'da olduğu gibi, metni daha anlaşılır kılabilme gayretiyle yapılan yorumlardan kaçınılmış, metin mümkün olduğu kadarıyla, dilin yapısı korunarak, kelime kelime, yani literal olarak çevrilmiştir. Bu nedenle çeviriye Yorumsuz Türkçe Çeviri (YTC) adı verilmiştir.

YARATILIŞ

1 Başlangıçta Tanrı* gökleri ve yeri yarattı.
2 Yer biçimsiz ve boştu. Derinliğin yüzeyinde karanlık vardı. Tanrı'nın Ruhu suların
yüzeyinde dolaşıyordu.
3 Tanrı, "Işık olsun" dedi ve ışık oldu.
4 Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü. Tanrı ışığı karanlıktan ayırdı.
5 Işığa "gündüz", karanlığa "gece" adını verdi. Akşam oldu ve sabah oldu, ilk gün.
6 Tanrı, "Suların ortasında boşluk olsun ve suları sulardan ayırsın" dedi.
7 Tanrı boşluğu yarattı ve boşluğun altındaki suları, boşluğun üstündeki sulardan ayırdı;
ve öyle oldu.
8 Tanrı boşluğa "gökyüzü" adını verdi. Akşam oldu ve sabah oldu, ikinci gün.
9 Tanrı, "Gökyüzünün altındaki sular bir yere toplansın, kuru toprak görünsün" dedi ve
öyle oldu.
10 Tanrı kuru toprağa "kara", toplanan sulara "denizler" adını verdi. Tanrı bunun iyi
olduğunu gördü.
11 Tanrı, "Yer ot, tohum veren bitki ve türlerine göre tohumu meyvesinde bulunan
meyve ağaçları versin" dedi ve öyle oldu.
12 Yer ot, türlerine göre tohum veren bitki ve tohumu meyvesinden bulunan meyve
ağaçları verdi; ve Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
13 Akşam oldu ve sabah oldu, üçüncü gün.
14 Tanrı, "Gökyüzündeki boşlukta ışıklar olsun, gündüzü geceden ayırsın, zamanları,
günleri ve yılları belirleyen işaretler olsun,
15 yeryüzünü aydınlatsın" dedi ve öyle oldu.
16 Tanrı iki büyük ışığı yarattı: Büyüğü gündüze, küçüğü geceye hükmedecekti. Tanrı
ayrıca yıldızları da yarattı.
17-18 Tanrı, yeryüzüne ışık vermesi, gündüze ve geceye hükmetmesi, ışığı karanlıktan
ayırması için onları gökyüzündeki boşluğa yerleştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
19 Akşam oldu ve sabah oldu, dördüncü gün.
20 Tanrı, "Sular canlı yaratıklarla dolup taşsın ve yerin üzerinde, gökyüzündeki boşlukta
kuşlar uçsun" dedi.
21 Tanrı büyük deniz canavarlarını ve suların içinde kaynaşan canlıları ve kanatlı her
kuşu kendi türüne göre yarattı. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
22 Tanrı, "Verimli olun, çoğalın, denizlerdeki suları doldurun ve karada kuşlar
çoğalsın" diyerek onları kutsadı.
23 Akşam oldu ve sabah oldu, beşinci gün.
24 Tanrı, "Yeryüzü türlerine göre canlılar, evcil ve yabanıl hayvanlar, sürüngenler ve
türlerine göre canlılar üretsin" dedi ve öyle oldu.
25 Tanrı türüne göre çeşit çeşit yabanıl hayvanı, evcil hayvanı, sürüngenleri yaptı.
Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
26 Tanrı, "Bizim suretimizde, kendimize benzer insan yapalım" dedi. "Denizin
balıklarına, gökyüzünün kuşlarına, evcil hayvanlara, tüm yeryüzüne ve yerde sürünen her
şeye hükmetsinler."
27 Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Onu Tanrı suretinde yarattı; onları erkek ve
kadın olarak yarattı.

---

* **1:1** 1:1 İbranicede "Tanrı" olarak tercüme edilen sözcük "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

28 Tanrı onları kutsadı. Tanrı onlara, “Verimli olun, çoğalın, yeryüzünü doldurun ve
onu boyun eğdirin” dedi. “Denizin balıklarına, göklerin kuşlarına ve yerde hareket eden
her canlıya hükmedin.”
29 Tanrı şöyle dedi: “İşte,† yeryüzünde bulunup tohum veren her bitkiyi ve tohumu
meyvesinde bulunan her meyve ağacını size verdim. Bunlar sizin yiyeceğiniz olacak.
30 Yeryüzündeki hayvanlara, gökteki kuşlara, sürüngenlere, içinde hayat olan her şeye
yeşil otları yiyecek olarak verdim.” ve öyle oldu.
31 Tanrı yapmış olduğu her şeyi gördü ve işte, çok iyiydi. Akşam oldu ve sabah oldu,
altıncı gün.

2

1 Gökler ve yer, onların bütün uçsuz bucaksız dizilişi tamamlandı.
2 Yedinci güne gelindiğinde Tanrı yapmakta olduğu bütün işi bitirdi; ve yaptığı işten
yedinci günde dinlendi.
3 Tanrı yedinci günü kutsadı ve onu kutsal kıldı. Çünkü Tanrı yaptığı bütün yaratılış
işini tamamlayıp o gün dinlendi.
4 Bu, Yahve* Tanrı’nın yeri ve gökleri yaptığı günde, göklerin ve yerin yaratılış
hikayesidir.
5 Henüz yerin toprağında yabanıl bir bitki, bir ot bile yoktu. Çünkü Yahve Tanrı
yeryüzüne henüz yağmur yağdırmamıştı. Toprağı işleyecek adam da yoktu.
6 Yerden yükselen buhar yerin bütün yüzeyini suluyordu.
7 Yahve Tanrı yerin toprağından Adem’e biçim verdi ve onun burnuna hayat soluğunu
üfledi; ve Adem yaşayan bir can oldu.
8 Yahve Tanrı doğuya doğru, Aden'de bir bahçe dikti ve biçim vermiş olduğu Adem’i
oraya koydu.
9 Yahve Tanrı görünüşü güzel ve yemek için iyi olan her ağacı, bahçenin ortasındaki
hayat ağacını ve iyiyle kötüyü bilme ağacını yerden bitirdi.
10 Bahçeyi sulamak için Aden'den bir ırmak çıktı; oradan bölünüp dört ırmağın kaynağı
oldu.
11 İlkinin adı Pişon’dur. Altın bulunan bütün Havila diyarından akar.
12 O diyarın altını iyidir. Orada reçine† ve oniks de vardır.
13 İkinci ırmağın adı Gihon'dur. Tüm Kûş ülkesinde akan bu ırmaktır.
14 Üçüncü ırmağın adı Dicle'dir. Aşur'un önünden akan budur. Dördüncü ırmak Fırat'tır.
15 Yahve Tanrı Adem’i aldı ve yetiştirmesi ve bakması için onu Aden bahçesine koydu.
16 Yahve Tanrı Adem’e, “Bahçenin her ağacından özgürce yiyebilirsin” diye buyurdu.
17 “Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yemeyeceksin. Çünkü ondan yediğin gün kesin
olarak ölürsün.”
18 Yahve Tanrı “Adem'in yalnız kalması iyi değil. Ona kendisine kıyas‡ bir yardımcı
yapacağım” dedi.
19 Yahve Tanrı, kırdaki her hayvanı ve gökteki her kuşu topraktan yarattı ve onlara ne
ad vereceğini görmek için Adem’e getirdi. Adem her birinin adını ne koyduysa, adı o
oldu.
20 Adem bütün evcil hayvanlara, göklerin kuşlarına ve kırdaki her hayvana ad koydu.
Ama Adem için ona denk bir yardımcı bulunamadı.
21 Yahve Tanrı Adem’e derin bir uyku verdi. Adem uyurken kaburga kemiğinden
birini aldı ve yerini etle kapladı.

---

† **1:29** “İşte”, “הִנֵּה” kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. * **2:4** “Yahve” Tanrı’nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen “RAB=EFENDİ” (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **2:12** veya aromatik reçine ‡ **2:18** veya uygun.

22 Yahve Tanrı Adem'den aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaptı ve onu Adem'e
getirdi.
23 Adem, "İşte, bu benim kemiklerimden kemik ve etimden ettir" dedi. Adamdan
alındığı için ona 'kadın' denecek."
24 Bu nedenle adam babasını annesini bırakıp karısına bağlanacak ve tek beden
olacaklar.
25 Adem de karısı da çıplaktı ve utançları yoktu.

3

1 Yahve Tanrı'nın yarattığı kır hayvanlarının en kurnazı yılandı. Yılan kadına, "Tanrı
gerçekten, 'Bahçenin hiçbir ağacından yemeyin' dedi mi?" diye sordu.
2 Kadın yılana, "Bahçedeki ağaçların meyvesinden yiyebiliriz" dedi,
3 "Ama bahçenin ortasındaki ağacın meyvesi hakkında Tanrı, 'Ondan yemeyin, ona
dokunmayın; yoksa ölürsünüz' dedi."
4 Yılan kadına, "Gerçekten ölmezsiniz" dedi,
5 "Çünkü Tanrı biliyor ki, ondan yediğiniz gün gözleriniz açılacak, iyiyi ve kötüyü
bilerek Tanrı gibi olacaksınız."
6 Kadın, ağacın yemek için iyi, göze hoş, insanı bilge kılmak için çekici olduğunu gördü.
Meyvesinden biraz aldı ve yedi. Ardından yanındaki kocasına da biraz verdi, o da yedi.
7 Gözleri açıldı ve ikisi de çıplak olduklarını bildiler. İncir yapraklarını dikip
kendilerine örtü yaptılar.
8 Günün serinliğinde bahçede yürüyen Yahve Tanrı'nın sesini duydular. Adamla karısı
Yahve Tanrı'nın huzurundan bahçedeki ağaçların arasına saklandılar.
9 Yahve Tanrı adama, "Neredesin?" diye seslendi.
10 Adam, "Bahçede sesini duydum ve korktum, çünkü çıplaktım" dedi. "Bu nedenle
saklandım."
11 Tanrı, "Çıplak olduğunu sana kim söyledi? Sana yememeni buyurduğum ağaçtan mı
yedin?" dedi.
12 Adam, "Yanıma verdiğin kadın ağacın meyvesinden bana verdi, ben de yedim" dedi.
13 Yahve Tanrı kadına, "Ne yaptın?" dedi.
Kadın, "Yılan beni aldattı, ben de yedim" dedi.
14 Yahve Tanrı yılana şöyle dedi:
"Bunu yaptığın için,
tüm evcil ve kır hayvanlarının
en lanetlisi sen olacaksın.
Karnının üstünde sürünecek,
ömrünün bütün günlerinde toprak yiyeceksin.
15 Seninle kadının, onun soyuyla senin soyunun arasına düşmanlık koyacağım.
O senin başını ezecek.
Sen onun topuğunu yaralayacaksın."
16 Kadına şöyle dedi:
"Çocuk doğururken acını katlanarak artıracağım.
Ağrı içinde doğum yapacaksın.
Arzun kocan için olacak,
ve o sana hükmedecek."
17 Adem'e şöyle dedi:
"Karının sesine kulak verdiğin,
ve sana, meyvesini yememeni buyurduğum ağaçtan yediğin için
toprak senin yüzünden lanetlendi.
Hayatının bütün günlerinde büyük emekle ondan yiyeceksin.
18 Sana dikenler ve çalılar verecek;

ve kır otunu yiyeceksin.
19 Toprağa dönünceye dek alın teriyle ekmek yiyeceksin,
çünkü topraktan çıkarıldın.
Çünkü toz topraksın,
ve yine toz toprağa döneceksin."
20 Adam bütün yaşayanların annesi olacağı için karısına Havva adını verdi.
21 Yahve Tanrı Adem'le karısı için hayvan derisinden giysiler yaptı, onları giydirdi.
22 Yahve Tanrı şöyle dedi: "İşte, adam iyiyi ve kötüyü bilmekle bizden biri gibi oldu. Şimdi, elini uzatıp hayat ağacından almasın, yiyip sonsuza dek yaşamasın."
23 Bu nedenle Yahve Tanrı, içinden alındığı toprağı işlemesi için onu Aden bahçesinden gönderdi.
24 Böylece adamı kovdu; ve hayat ağacına giden yolu korumak için Aden bahçesinin doğusuna Keruvlar* ve her yöne dönen alevli bir kılıç koydu.

4

1 Adem karısı Havva'yı bildi*; ve gebe kalıp Kain'i doğurdu. "Yahve'nin yardımıyla bir adam kazandım" dedi.
2 Yeniden doğum yaptı ve Kain'in kardeşi Habel'i dünyaya getirdi. Habel koyun çobanı oldu, ama Kain çiftçi oldu.
3 Bir süre sonra, Kain toprağın ürününden Yahve'ye sunu getirdi.
4 Habel de sürüsünün ilk doğanlarından ve yağından getirdi. Yahve Habel'i ve onun sunusunu saydı.
5 Ama Kain'i ve onun sunusunu saymadı. Kain çok öfkelendi ve suratını astı.
6 Yahve Kain'e, "Niçin öfkelendin? Niçin suratını astın?
7 Eğer iyi yaparsan, yükseltilmeyecek mi? Eğer iyi yapmazsan, günah kapıda pusuya yatmış durumda; onun istediği sensin, ama sen ona hükmetmelisin."
8 Kain, kardeşi Habel'e, "Haydi, kıra gidelim" dedi. Kırda birlikteyken, Kain kardeşi Habel'e karşı kalktı ve onu öldürdü.
9 Yahve Kain'e, "Kardeşin Habel nerede?" dedi.
O, "Bilmiyorum. Ben kardeşimin bekçisi miyim?" dedi.
10 Yahve, "Ne yaptın? Kardeşinin kanının sesi topraktan bana haykırıyor.
11 Artık kardeşinin kanını senden almak için ağzını açan toprağın laneti altındasın.
12 Bundan böyle işlediğin toprak gücünü sana vermeyecek. Yeryüzünde kaçak ve göçebe olacaksın." dedi.
13 Kain, Yahve'ye, "Cezam dayanamayacağım kadar ağır" dedi,
14 "İşte, bugün beni toprağın üstünden kovdun. Senin huzurundan ayrı kalacağım, yeryüzünde bir kaçak ve gezgin olacağım. Beni kim bulursa öldürecek."
15 Yahve ona, "Bunun üzerine, Kain'i kim öldürürse, ondan yedi kez öç alınacak" dedi. Yahve, Kain'in üzerine bir işaret koydu, öyle ki, onu bulan kimse ona vurmasın.
16 Kain Yahve'nin huzurundan ayrılıp Aden'in doğusundaki Nod diyarına yerleşti.
17 Kain karısını bildi. Gebe kalıp Hanok'u doğurdu. Bir kent kurdu ve kente oğlu Hanok'un adını verdi.
18 Hanok'tan İrad oldu. Irad, Mehuyael'in babası oldu. Mehuyael, Metuşael'in babası oldu. Metuşael Lamek'in babası oldu.
19 Lemek iki kadın aldı. İlkinin adı Ada, ikincisinin adı Tsilla'ydı.
20 Ada, çadırlarda yaşayan ve hayvan besleyenlerin atası olan Yabal'ı doğurdu.
21 Kardeşinin adı Yubal'dı. O, çenk ve kaval çalan herkesin atasıydı.

---

* **3:24** Keruvlar güçlü melek yaratıklardır, kanatlı Tanrı'nın habercileridir. Hezekiel 10'a bakın. * **4:1** yattı veya ilişkisi oldu

22 Tsilla, her türlü tunç ve demirden kesici aletler yapan Tuval Kain'i de doğurdu.
Tuval Kain'in kız kardeşi Naama'ydı.
23 Lamek karılarına şöyle dedi:
"Ey Ada ve Tsilla, sesime kulak verin.
Lamek'in karıları, sözümü dinleyin,
beni yaraladığı için bir adamı,
beni hırpaladığı için bir genci öldürdüm.
24 Kain'in intikamı yedi kez alınacaksa,
Lamek'in yetmiş yedi kez alınacaktır."
25 Adem karısını yeniden bildi. Bir oğul doğurdu ve "Tanrı bana Habel yerine başka
bir çocuk verdi, çünkü onu Kain öldürdü" diyerek ona Şit adını verdi.
26 Şit'in de bir oğlu oldu, adını Enoş koydu. O zaman insanlar Yahve'yi adıyla
çağırmaya başladılar.

5

1 Bu, Adem soylarının kitabıdır. Tanrı insanı yarattığı gün, onu Tanrı'nın
benzerliğinde yarattı.
2 Onları erkek ve kadın olarak yarattı ve onları kutsadı. Yaratıldıkları gün onlara
Adam* adını verdi.
3 Adem yüz otuz yaşında, kendi benzerliğinde, kendi suretinde bir oğul babası oldu ve
ona Şit adını koydu.
4 Adem Şit'in babası olduktan sonra sekiz yüz yıl yaşadı ve başka oğullar ve kızlar
babası oldu.
5 Adem toplam dokuz yüz otuz yıl yaşadıktan sonra öldü.
6 Şit yüz beş yaşında Enoş'un babası oldu.
7 Şit, Enoş'un babası olduktan sonra sekiz yüz yedi yıl daha yaşadı ve başka oğullar ve
kızlar babası oldu.
8 Şit toplam dokuz yüz on iki yıl yaşadıktan sonra öldü.
9 Enoş doksan yaşındayken Kenan'ın babası oldu.
10 Enoş, Kenan'ın babası olduktan sonra sekiz yüz on beş yıl daha yaşadı ve başka
oğullar ve kızlar babası oldu.
11 Enoş toplam dokuz yüz beş yıl yaşadıktan sonra öldü.
12 Kenan yetmiş yaşındayken Mahalalel'in babası oldu.
13 Kenan, Mahalalel'in babası olduktan sonra sekiz yüz kırk yıl yaşadı, başka oğullar ve
kızlar babası oldu.
14 Kenan toplam dokuz yüz on yıl yaşadıktan sonra öldü.
15 Mahalalel altmış beş yaşındayken Yeret'in babası oldu.
16 Mahalalel, Yeret'in babası olduktan sonra sekiz yüz otuz yıl daha yaşadı ve başka
oğulları ve kızları oldu.
17 Mahalalel toplam sekiz yüz doksan beş yıl yaşadıktan sonra öldü.
18 Yeret yüz altmış iki yaşındayken Hanok'un babası oldu.
19 Yeret, Hanok'un babası olduktan sonra sekiz yüz yıl daha yaşadı ve başka oğulları
ve kızları oldu.
20 Yeret toplam dokuz yüz altmış iki yıl yaşadıktan sonra öldü.
21 Hanok altmış beş yaşındayken Metuşelah'ın babası oldu.
22 Metuşelah'ın doğumundan sonra Hanok üç yüz yıl Tanrı'yla yürüdü ve başka oğullar
ve kızlar babası oldu.
23 Hanok'un tüm günleri üç yüz altmış beş yıldı.
24 Hanok Tanrı'yla yürüdü ve bulunamadı, çünkü Tanrı onu aldı.

* **5:2** İbranicede "Adem" ve "İnsan" kelimeleri aynı ünsüz harflerle yazılır, dolayısıyla her iki şekilde de doğru şekilde çevrilebilir.

25 Metuşelah yüz seksen yedi yaşındayken Lamek'in babası oldu.
26 Metuşelah, Lamek'in babası olduktan sonra yedi yüz seksen iki yıl daha yaşadı ve
başka oğullar ve kızlar babası oldu.
27 Metuşelah toplam dokuz yüz altmış dokuz yıl yaşadıktan sonra öldü.
28 Lamek yüz seksen iki yaşındayken bir oğul babası oldu.
29 "İşimizden ve Yahve'nin lanetlediği toprak yüzünden çektiğimiz zahmetten, bu bizi
rahatlatacak" diyerek çocuğa Noa adını verdi.
30 Lamek, Noa'nın babası olduktan sonra beş yüz doksan beş yıl daha yaşadı ve başka
oğullar ve kızlar babası oldu.
31 Lamek toplam yedi yüz yetmiş yedi yıl yaşadıktan sonra öldü.
32 Noa beş yüz yaşındaydı. Noa Sam'ın, Ham'ın ve Yafet'in babası oldu.

6

1 Yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladı, kızları doğdu.
2 Tanrı oğulları insan kızlarının güzel olduğunu gördüler ve dilediklerini kendilerine eş
olarak aldılar.
3 Yahve, "Ruhum insanla sonsuza dek çekişmeyecek" dedi, "Çünkü o et ve kemiktir;
onun günleri yüz yirmi yıl olacaktır."
4 Tanrı oğullarının insan kızlarına vardıkları, onlarla çocuk sahibi oldukları günlerde ve
sonrasında yeryüzünde Nefiller* vardı. Bunlar kudretli ve ünlü eski çağ adamlarıydı.
5 Yahve yeryüzünde insanın kötülüğünün büyüklüğünü ve insanın yüreğindeki
düşüncelerindeki her hayalinin sürekli yalnızca kötülük olduğunu gördü.
6 Yahve yeryüzünde insanı yarattığına üzüldü ve yüreği kederlendi.
7 Yahve, "Yarattığım insanı, hayvanları, sürüngenleri, göğün kuşlarını yerin yüzeyinden
yok edeceğim" dedi, "Çünkü onları yarattığıma üzüldüm."
8 Ama Noa Yahve'nin gözünde lütuf buldu.
9 Bu, Noa soylarının tarihidir: Noa doğru bir adamdı, kendi kuşağının arasında
kusursuz biriydi. Noa Tanrı'yla yürüdü.
10 Noa'nın üç oğlu oldu: Sam, Ham ve Yafet.
11 Yeryüzü Tanrı'nın önünde bozulmuştu ve yeryüzü zorbalıkla doluydu.
12 Tanrı yeryüzünü gördü ve işte bozulmuştu. Yeryüzünde yaşayanların tümü yollarını
bozmuştu.
13 Tanrı Noa'ya, "Bütün yaşayanların sonunu getireceğim" dedi, "Çünkü onların
yüzünden yeryüzü zorbalıkla doldu. İşte, onları da yeryüzünü de yok edeceğim.
14 Gofer ağacından bir gemi yap. Gemide odalar yapacaksın, içini ve dışını ziftle
kaplayacaksın.
15 Onu şöyle yapacaksın: Geminin uzunluğu üç yüz arşın, genişliği elli arşın† ve
yüksekliği otuz arşın olacak.
16 Gemide pencere de yapacaksın ve onu yukarıya doğru bir arşına tamamlayacaksın.
Geminin kapısını yanına koyacaksın. Alt, ikinci ve üçüncü katlı seviyeler yapacaksın.
17 Gökyüzünün altından hayat soluğu taşıyan bütün canlıları yok etmek için yeryüzüne
tufan getireceğim. Yeryüzündeki her şey ölecek.
18 Ama seninle antlaşmamı kuracağım. Sen, oğulların, karın ve oğullarının karıları
seninle birlikte gemiye gireceksiniz.
19 Yanınızda yaşamaları için her türden canlıdan ikişer ikişer gemiye getireceksiniz.
Erkek ve dişi olacaklar.
20 Cinsine göre kuşlardan, cinsine göre davarlardan, cinsine göre topraktaki her
sürüngenden, her cinsten ikişer sağ kalmak üzere sana gelecekler.

---

* **6:4** veya devler † **6:15** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

21 Yenilen tüm yiyeceklerden yanına al ve kendiniz için toplayın; ve size ve onlara
yiyecek olacaklar."
22 Noa böyle yaptı. Tanrı'nın kendisine buyurduğu her şeyi yerine getirdi.

7

1 Yahve Noa'ya, "Bütün ev halkınla birlikte gemiye gir" dedi, "Çünkü bu kuşak içinde
yalnız seni önümde doğru gördüm.
2 Tüm yeryüzü üzerinde bulunan tohumlarının hayatta kalması için, yanına her temiz
hayvandan, erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift, temiz olmayan hayvanlardan erkek
ve dişi olmak üzere birer çift,
3 gökyüzünün kuşlarından da erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift al.
4 Yedi gün sonra yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım. Yapmış olduğum
her canlıyı yeryüzünden yok edeceğim."
5 Noa Yahve'nin kendisine buyurduğu her şeyi yaptı.
6 Yeryüzüne tufan geldiğinde Noa altı yüz yaşındaydı.
7 Noa tufan sularından ötürü oğulları, karısı ve oğullarının karılarıyla birlikte gemiye
bindi.
8 Temiz hayvanlar, kirli hayvanlar, kuşlar ve toprak üzerinde sürünenlerin hepsi
9 Tanrı'nın Noa'ya buyurduğu gibi, erkek ve dişi olarak ikişer ikişer gemiye gelip
Noa'nın yanına girdiler.
10 Yedi gün sonra yeryüzü sularla kaplandı.
11 Noa altı yüz yaşındayken, ikinci ayın on yedinci günü, büyük derinliğin bütün
kaynakları fışkırdı, gökyüzünün pencereleri açıldı.
12 Yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdı.
13 Tam o gün Noa, Noa'nın oğulları Sam, Ham, Yafet, karısı ve oğullarının üç karısıyla
birlikte gemiye girdiler.
14 Cinsine göre hayvanlar, cinsine göre bütün evcil hayvanlar, cinsine göre toprak
üzerinde sürünenlerin hepsi, cinsine göre her kuş, uçan yaratıkların her cinsi gemiye
girdi.
15 İçlerinde hayat soluğu bulunan her canlıdan ikişer ikişer gemiye Noa'nın yanına
geldiler.
16 İçeri girenler, Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi, her hayvandan erkek ve dişi
olarak girdiler; sonra Yahve onu içeri kapattı.
17 Yeryüzünde kırk gün tufan oldu. Sular çoğaldı, gemiyi kaldırdı ve yerin üstüne çıktı.
18 Yeryüzünde sular yükseldi, çoğaldıkça çoğaldı; ve gemi suların yüzeyinde yüzmeye
başladı.
19 Yeryüzünde sular pek çok yükseldi. Tüm gökyüzünün altında bulunan bütün yüksek
dağlar örtüldüler.
20 Örtülen dağları sular on beş arşın* aştı.
21 Kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, yeryüzünde sürünen her canlı ve insan,
yeryüzünde yaşayan tüm canlılar öldü.
22 Karada olup burunlarında hayat ruhunun soluğunu taşıyanların hepsi öldü.
23 Yerin yüzeyindeki her canlı, insan, evcil hayvanlar, sürüngenler ve gökte uçan kuşlar
yok oldu. Yeryüzünden yok edildiler. Geride yalnızca Noa ve onunla birlikte gemide
bulunanlar kalmıştı.
24 Sular yüz elli gün boyunca yeryüzünü kapladı.

---

* **7:20** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

8

1 Tanrı Noa'yı, onunla birlikte gemide bulunan bütün evcil ve yabanıl hayvanları,
hatırladı. Tanrı yeryüzünün üzerinden rüzgâr estirdi. Sular çekildi.
2 Derinliğin kaynakları ve gökyüzünün pencereleri de durduruldu, gökten yağan
yağmur kesildi.
3 Sular gittikçe yerden çekildi. Yüz elli günün sonunda sular azaldı.
4 Gemi yedinci ayın on yedinci günü, Ararat dağlarının üzerine oturdu.
5 Sular onuncu aya kadar sürekli çekildi. Onuncu ayın birinci günü dağların dorukları
göründü.
6 Kırk gün sonra Noa yapmış olduğu geminin penceresini açtı.
7 Bir kuzgun gönderdi. Kuzgun sular yeryüzünden kuruyana dek öteye beriye gitti.
8 Noa'nın kendisi yerin yüzeyindeki suların çekilip çekilmediğini görmek için bir güvercin
gönderdi.
9 Güvercin ayağını koyup dinlenebileceği bir yer bulamayınca gemiye, Noa'ya geri
döndü. Çünkü yeryüzünün tümü sularla kaplıydı. Elini uzatıp onu tuttu ve kendi yanına
gemiye aldı.
10 Yedi gün daha bekledi; ve yine güvercini gemiden gönderdi.
11 Güvercin akşam üstü ona geri geldi ve işte, ağzında yeni koparılmış bir zeytin
yaprağı vardı. Böylece Noa, suların yeryüzünden çekildiğini bildi.
12 Yedi gün daha bekleyip güvercini gönderdi. Artık güvercin ona geri dönmedi.
13 Altı yüz birinci yılın birinci ayında, ayın birinci gününde sular kurudu. Noa geminin
örtüsünü kaldırdı ve baktı. Toprağın yüzünün kuru olduğunu gördü.
14 İkinci ayın yirmi yedinci günü toprak kurudu.
15 Tanrı Noa'ya şöyle dedi:
16 "Sen, karın, oğullarınız ve oğullarınızın karılarıyla birlikte gemiden çıkın.
17 Kuşları, evcil hayvanları ve yerde sürünen sürüngenleri, yanınızda olan her canlıyı
çıkarın ki, yeryüzünde bol bol üresinler ve verimli olup yeryüzünde çoğalsınlar."
18 Noa, oğulları, karısı ve oğullarının karılarıyla birlikte çıktı.
19 Yeryüzünde yaşayan her hayvan, her sürüngen, her kuş, familyalarına göre gemiden
çıktılar.
20 Noa Yahve'ye bir sunak yaptı, her temiz hayvandan, her temiz kuştan aldı ve
sunakta yakmalık sunular sundu.
21 Yahve hoş kokuyu kokladı. Yahve yüreğinde şöyle dedi: "Artık insan yüzünden
toprağı yeniden lanetlemeyeceğim, çünkü insanın yüreğinin hayalleri gençliğinden beri
kötüdür. Daha önce yaptığım gibi her canlıya bir daha asla vurmayacağım.
22 Dünya durdukça, tohum ve hasat zamanı, soğuk ve sıcak, yaz ve kış, gündüz ve gece
son bulmayacak."

9

1 Tanrı Noa'yı ve oğullarını kutsadı ve onlara, "Verimli olun, çoğalın ve yeryüzünü
doldurun" dedi.
2 "Yerdeki hayvanların, gökyüzündeki kuşların hepsi sizden korkup ürkecek. Toprağın
üzerinde hareket edenlerin tümü, denizdeki bütün balıklar elinize teslim edildiler.
3 Hareket eden her canlı size yiyecek olacaktır. Size verdiğim yeşil bitkiler gibi,
hepsini size veriyorum.
4 Ama eti, onun hayatı olan, kanıyla birlikte yemeyeceksiniz.
5 Sizin de kanınızın hesabını mutlaka soracağım. Her hayvanın elinden bunu
soracağım. Her insanın elinden, hatta her insanın kardeşinin elinden, insan hayatının
hesabını soracağım.

6 Kim insan kanı dökerse, onun kanı insan tarafından dökülecektir. Çünkü Tanrı insanı
kendi suretinde yarattı.
7 Verimli olun ve çoğalın. Yeryüzünde üreyin ve onda çoğalın.”
8 Tanrı Noa'ya ve oğullarına şöyle dedi:
9 “İşte ben, sizinle ve sonraki kuşaklarınızla,
10 sizinle birlikte olan her canlıyla, kuşlarla, evcil hayvanlarla ve sizinle birlikte olan
yerin bütün hayvanlarıyla, gemiden çıkanların hepsiyle, hatta yeryüzünün bütün
hayvanlarıyla
11 antlaşmamı kuracağım. Tufan suları artık hiçbir canlıyı yok etmeyecek. Bir daha
yeryüzünü yok edecek bir tufan olmayacak.”
12 Tanrı şöyle dedi: “Sizinle ve sizinle birlikte olan bütün canlılarla daima sürecek
antlaşmamın işareti şudur:
13 Gökkuşağımı buluta yerleştirdim, benimle yerin arasında bir antlaşma işareti
olacaktır.
14 Yeryüzünün üzerine bulut getirdiğim zaman, gökkuşağı da görünecektir
15 ve böylece benimle ve sizinle ve tüm canlı varlıklarla aramızda olan antlaşmamı
hatırlayacağım ve tüm canlıları yok etmek için artık sular tufan olmayacaktır.
16 Gökkuşağı bulutta olacaktır. Tanrı’yla yeryüzünde yaşayan her canlı yaratık
arasındaki sonsuz antlaşmayı hatırlamak için ona bakacağım.”
17 Tanrı Noa'ya, “Bu, benimle yeryüzündeki bütün canlılar arasında kurduğum
antlaşmanın işaretidir” dedi.
18 Gemiden çıkan Noa'nın oğulları: Sam, Ham ve Yafet idiler. Ham, Kenan'ın babasıdır.
19 Bu üçü Noa'nın oğullarıydı ve bütün yeryüzündekiler onlardan çoğaldı.
20 Noa çiftçiliğe başladı ve bir bağ dikti.
21 Şarap içip sarhoş oldu. Çadırının içinde çıplaktı.
22 Kenan'ın babası Ham, babasının çıplaklığını görünce dışarıdaki iki kardeşine söyledi.
23 Sam'la Yafet bir giysi alıp omuzlarına attılar, geri geri gidip babalarının çıplaklığını
örttüler. Yüzleri geriye dönüktü ve babalarının çıplaklığını görmediler.
24 Noa ayılınca küçük oğlunun kendisine ne yaptığını bildi.
25 Ve şöyle dedi:
Kenan lanetlendi.
Kardeşlerine hizmetkârlar hizmetkârı olacak.”
26 “Sam'ın Tanrısı Yahve'ye övgüler olsun.
Kenan onun hizmetkârı olsun.
27 Tanrı Yafet’e bolluk versin,
Sam'ın çadırlarında yaşasın.
Kenan onun hizmetkârı olsun.”
28 Noa tufandan sonra üç yüz elli yıl yaşadı.
29 Noa’nın bütün günleri dokuz yüz elli yıldı ve sonra öldü.

10

1 Noa'nın oğulları ile Sam'ın, Ham'ın ve Yafet'in soylarının öyküsü bunlardır. Tufandan
sonra onlara oğullar doğdu.
2 Yafet'in oğulları: Gomer, Magog, Meday, Yavan, Tubal, Meşek, Tiras.
3 Gomer'in oğulları: Aşkenaz, Rifat, Togarma.
4 Yavan'ın oğulları: Elişa, Tarşiş, Kittim, Rodanim.
5 Ülkelerinde her biri kendi diline göre, ailelerine göre, uluslarına göre ulusların
adaları bunlardan bölündü.
6 Ham'ın oğulları: Kuş, Misraim, Put ve Kenan.
7 Kuş'un oğulları: Seva, Havila, Sevta, Raama, Savteka. Raama'nın oğulları: Şeva ve
Dedan.

8 Kuş Nimrod'un babası oldu. Yeryüzünde kudretli biri olmaya başladı.
9 Yahve'nin önünde güçlü bir avcıydı. Bu nedenle, "Yahve'nin önünde Nimrod gibi güçlü bir avcı" denir.
10 Onun krallığının başlangıcı Şinar diyarında Babil, Erek, Akkad ve Kalne idi.
11 Bu topraklardan Aşur'a gitti ve Nineve ile büyük Kala kenti arasında Nineve, Rehovot-İr, Kalah
12 ve Resen'i kurdu.
13 Misraim, Ludiler'in, Anamiler'in, Lehabiler'in, Naftuhiler'in,
14 Patrusiler'in, Kasluhiler'in (Filistliler bunlardan geldi) ve Kaftorinler'in atası oldu.
15 Kenan ilk oğlu Sidon, Het'in,
16 Yevuslular'ın, Amorlular'ın, Girgaşlılar'ın,
17 Hivliler'in, Arklılar'ın, Sinliler'in,
18 Arvadlılar'ın, Semarlılar'ın ve Hamatiler'in atası oldu. Daha sonra Kenanlı soyları yayıldı.
19 Kenanlılar'ın sınırı Sayda'dan Gerar, Gaza, Sodom, Gomora, Adma ve Sevoyim'e doğru Laşa'ya kadar uzanıyordu.
20 Ülkelerinde ve uluslarında dillerine göre boylarına göre Ham'ın oğulları bunlardır.
21 Eber'in bütün çocuklarının atası olan Sam'ın da (Yafet'in ağabeyi) çocukları oldu.
22 Sam'ın oğulları: Elam, Aşur, Arpakşad, Lud, Aram.
23 Aram'ın oğulları: Uz, Hul, Geter, Maş.
24 Arpakşat Şelah'ın babası oldu. Şelah, Eber'in babası oldu.
25 Eber'in iki oğlu oldu. Birinin adı Pelek'di, çünkü onun günlerinde yeryüzü bölünmüştü. Erkek kardeşinin adı Yoktan'dı.
26 Yoktan, Almodad, Şelef, Hatsarmavet, Yerah,
27 Hadoram, Uzal, Dikla,
28 Obal, Abimael, Şeba,
29 Ofir, Havila ve Yoba'nın babası oldu. Bunların hepsi Yoktan'ın oğullarıydı.
30 Doğuda, Meşa'dan Sefar'a uzanan dağlık bölgeye yerleşmişlerdi.
31 Ülkelerinde uluslarına göre, dillerine göre, boylarına göre Sam'ın oğulları bunlardır.
32 Uluslarına göre soylarına göre Noa'nın oğullarının aileleri bunlardır. Tufandan sonra yeryüzünde uluslar bunlardan bölündü.

11

1 Bütün dünyanın dili ve sözü birdi.
2 Doğuya göçerlerken Şinar diyarında bir ova bulup orada yaşadılar.
3 Birbirlerine, "Gelin, tuğla yapıp iyice pişirelim" dediler. Taş yerine tuğla ve harç yerine zift kullandılar.
4 "Gelin, kendimize bir kent, başı gökyüzüne erişecek bir kule yapalım, ün salıp yeryüzüne dağılmayalım" dediler.
5 Yahve Ademoğulları'nın yaptığı kenti ve kuleyi görmek için aşağıya indi.
6 Yahve, "İşte, onlar bir halk ve hepsinin bir dili var" dedi, "Yapmaya başladıkları şey budur. Artık yapmaya niyetlendikleri şeyden onları hiçbir şey alıkoyamayacaktır.
7 Gelin, aşağı inelim ve birbirlerinin konuşmalarını anlamasınlar diye orada dillerini karıştıralım."
8 Böylece Yahve onları oradan tüm yeryüzüne dağıttı. Kenti inşa etmeyi bıraktılar.
9 Bu nedenle kentin adına Babil adı verildi. Çünkü Yahve bütün yeryüzünün dilini orada karıştırdı. Yahve oradan onları bütün yeryüzüne dağıttı.
10 Sam'ın soylarının öyküsü bunlardır: Tufandan iki yıl sonra Arpakşad'ın babası olduğunda Sam yüz yaşındaydı.

11 Sam, Arpakşad'ın babası olduktan sonra beş yüz yıl daha yaşadı ve başka oğullar ve
kızlar babası oldu.
12 Arpakşad otuz beş yaşındayken Şelah'ın babası oldu.
13 Arpakşat Şelah'ın doğumundan sonra dört yüz üç yıl daha yaşadı ve başka oğullar ve
kızlar babası oldu.
14 Şelah otuz yaşındayken Ever'in babası oldu.
15 Şelah, Ever'in babası olduktan sonra dört yüz üç yıl daha yaşadı ve başka oğullar ve
kızlar babası oldu.
16 Ever otuz dört yaşındayken Pelek'in babası oldu.
17 Ever, Pelek'in babası olduktan sonra dört yüz otuz yıl daha yaşadı ve başka oğullar
ve kızlar babası oldu.
18 Pelek otuz yaşındayken Reu'nun babası oldu.
19 Pelek, Reu'nun babası olduktan sonra iki yüz dokuz yıl daha yaşadı ve başka oğullar
ve kızlar babası oldu.
20 Reu otuz iki yaşındayken Seruk'un babası oldu.
21 Seruk'un babası olduktan sonra Reu iki yüz yedi yıl daha yaşadı ve başka oğullar ve
kızlar babası oldu.
22 Seruk otuz yaşındayken Nahor'un babası oldu.
23 Seruk, Nahor'un doğumundan sonra iki yüz yıl daha yaşadı ve başka oğullar ve kızlar
babası oldu.
24 Nahor yirmi dokuz yaşındayken Terah'ın babası oldu.
25 Nahor, Terah'ın doğumundan sonra yüz on dokuz yıl daha yaşadı ve başka oğullar ve
kızlar babası oldu.
26 Terah yetmiş yaşındayken Avram, Nahor ve Haran'ın babası oldu.
27 Terah'ın soylarının tarihi budur. Terah Avram, Nahor ve Haran'ın babası oldu.
Haran, Lut'un babası oldu.
28 Haran, babası Terah daha sağken, doğduğu topraklarda, Keldaniler'in Ur şehrinde
öldü.
29 Avram ve Nahor kendilerine karılar alarak evlendiler. Avram'ın karısının adı
Saray'dı, Nahor'un karısının adı da Milka'ydı. Milka Yiska'nın babası olan Haran'ın
kızıydı.
30 Saray kısırdı. Çocuğu yoktu.
31 Terah oğlu Avram'ı, Haran'ın oğlu torunu Lut'u ve oğlu Avram'ın karısı gelini Saray'ı
yanına aldı. Kenan diyarına gitmek için Keldaniler'in Ur şehrinden ayrıldılar. Haran'a
gelip orada yaşadılar.
32 Terah'ın günleri iki yüz beş yıldı. Terah, Haran'da öldü.

12

1 Yahve Avram'a şöyle dedi: "Ülkeni, akrabalarını, baba evini bırak, sana göstereceğim
ülkeye git.
2 Seni büyük bir ulus yapacağım. Seni kutsayacak adını büyük yapacağım. Bereket
olacaksın.
3 Seni kutsayanları kutsayacağım, seni lanetleyeni lanetleyeceğim. Yeryüzünün bütün
aileleri senin aracılığınla kutsanacak."
4 Böylece Avram, Yahve'nin kendisine söylediği gibi gitti. Lut da onunla gitti. Avram
Haran'dan ayrıldığında yetmiş beş yaşındaydı.
5 Avram karısı Saray'ı, kardeşinin oğlu Lut'u, Haran'da kazanmış oldukları bütün
malları ve edinmiş oldukları canları alıp Kenan ülkesine gittiler. Kenan ülkesine geldiler.
6 Avram ülke üzerinden geçerek Şekem bölgesine, More meşesine gitti. O sırada Kenanlılar
ülkedeydi.
7 Yahve Avram'a görünerek, "Bu toprakları senin soyuna* vereceğim" dedi.

* **12:7** veya tohum

Kendisine görünmüş olan Yahve'ye orada bir sunak yaptı.
8 Beytel'in doğusunda olan dağa gitmek üzere oradan ayrıldı. Çadırını batıdaki Beytel'le
doğudaki Ay Kenti'nin arasına kurdu. Orada Yahve'ye bir sunak yaptı ve Yahve'nin
adını çağırdı.
9 Avram güneye doğru ilerledi.
10 Ülkede kıtlık oldu. Avram orada bir yabancı olarak yaşamak üzere Mısır'a indi, çünkü
ülkede kıtlık şiddetliydi.
11 Mısır'a yaklaştıklarında, karısı Saray'a, "İşte, senin görünüşü güzel bir kadın
olduğunu biliyorum" dedi.
12 "Olur ki, Mısırlılar seni görünce, 'Bu onun karısı' derler. Beni öldürürler, ama seni
sağ bırakırlar.
13 Lütfen kız kardeşim olduğunu söyle ki, senin yüzünden bana iyi davransınlar ve
senin sayende canım yaşasın."
14 Avram Mısır'a geldiğinde bazı Mısırlılar kadının çok güzel olduğunu gördüler.
15 Firavunun beyleri onu görünce Firavun'a övdüler; ve kadın Firavun'un sarayına
götürüldü.
16 Onun hatırı için Firavun Avram'a iyi davrandı. Avram'ın koyunları, sığırları,
eşekleri, erkek hizmetkârları, cariyeleri, dişi eşekleri ve develeri oldu.
17 Yahve Avram'ın karısı Saray yüzünden Firavun'la ev halkını büyük felaketlerle
vurdu.
18 Firavun Avram'ı çağırtarak, "Bana bu yaptığın nedir?" dedi. "Onun karın olduğunu
neden bana söylemedin?
19 Neden, 'O benim kız kardeşim' dedin ben de onu karım olarak aldım? Şimdi işte,
karını al ve kendi yoluna git."
20 Firavun adamlarına Avram hakkında buyruk verdi ve onlar da karısı ve sahip
olduğu her şeyle birlikte onu gönderdiler.

13

1 Avram, karısı, sahip olduğu her şey ve Lut'la birlikte Mısır'dan güneye çıktı.
2 Avram sürü, gümüş ve altın bakımından çok zengindi.
3 Güneyden Beytel'e, Beytel ile Ay arasındaki başlangıçta çadırının bulunduğu yere,
4 oradan ilk yaptığı sunağın bulunduğu yere kadar gitti. Avram orada Yahve'nin
adını çağırdı.
5 Avram'la birlikte giden Lut'un da davarları, sığırları, çadırları vardı.
6 Toprak, birlikte yaşamalarına el vermedi; malları o kadar çoktu ki birlikte
yaşayamadılar.
7 Avram'ın sürüsünün çobanlarıyla Lut'un sürüsünün çobanları arasında çekişme oldu. O
dönemde bu topraklarda Kenanlılar ve Perizliler yaşıyordu.
8 Avram Lut'a şöyle dedi: Rica ederim, seninle benim, senin çobanlarınla benim
çobanlarımın arasında çekişme olmasın; çünkü biz akrabayız.
9 Bütün ülke senin önünde değil mi? Rica ederim benden ayrıl. Sen sola gidersen, ben
sağa gideceğim. Ya da sen sağa gidersen, ben sola giderim."
10 Lut gözlerini kaldırdı ve bütün Yarden Ovası'nı gördü. Yahve Sodom ve Gomora'yı
yok etmeden önce, Yahve'nin bahçesi gibi, Mısır diyarı gibi, Soar'a giderken her yerde
bol su vardı.
11 Böylece Lut kendisine Yarden Ovası'nı seçti. Lut doğuya gitti ve birbirlerinden
ayrıldılar.
12 Avram Kenan diyarında, Lut da ovadaki kentlerde oturdu ve çadırını Sodom'a
kadar taşıdı.
13 Sodom halkı çok kötü ve Yahve'ye karşı günahkârdılar.

14 Lut yanından ayrıldıktan sonra Yahve Avram'a şöyle dedi: "Şimdi gözlerini kaldır ve
bulunduğun yerden kuzeye, güneye, doğuya ve batıya bak.
15 Çünkü gördüğün bütün toprakları sonsuza dek sana ve soyuna vereceğim.
16 Senin soyunu yerin tozu gibi yapacağım. Öyle ki, bir adam yerin tozunu
sayabilirse, senin soyun da sayılabilir.
17 Kalk, toprakları enine boyuna dolaş çünkü onu sana vereceğim."
18 Avram çadırını kaldırdı, gelip Hevron'daki Mamre meşeliği yanında yaşadı ve orada
Yahve'ye bir sunak yaptı.

14

1 Şinar Kralı Amrafel'in günlerinde; Ellasar Kralı Ariyok; Elam Kralı Kedorlaomer ve
Goyim Kralı Tidal,
2 Sodom Kralı Bera ile savaştılar. Gomora Kralı Birşa'ya Adma Kralı Şinav'a, Sevoim
Kralı Şemever'e ve Bala (Zoar da denir) Kralı'na karşı savaş açtı.
3 Bunların hepsi Siddim vadisinde (Tuzlu Deniz de denir) birleştiler.
4 Kedorlaomer'e on iki yıl hizmet ettiler ve on üçüncü yılda isyan ettiler.
5 On dördüncü yılda Kedorlaomer'le kendisiyle beraber olan krallar gelip Aşterot
Karnayim'deki Refalılar'ı, Ham'daki Zuzlular'ı, Şave Kiryatayim'deki Emliler'i,
6 çöl kenarındaki El-Paran'a kadar uzanan dağlık Seir bölgesindeki Horiler'i bozguna
uğrattılar.
7 Geri dönüp Eyn Mişpat'a (Kadeş de denir) geldiler. Amalekliler'in ve Hazazon
Tamar'da yaşayan Amorlular'ın bütün ülkesini vurdular.
8 Sodom Kralı, Gomora Kralı, Adma Kralı, Sevoyim Kralı ve Bela (Tsoar da denir)
Kralı dışarı çıktılar.
9 Elam Kralı Kedorlaomer, Goyim Kralı Tidal, Şinar Kralı Amrafel ve Ellasar Kralı
Aryok'a karşı dört kral beşe karşı Siddim Vadisi'nde savaş düzenine girdiler.
10 Siddim vadisi zift çukurlarıyla doluydu ve Sodom ve Gomora kralları kaçtı ve
bazıları orada düştü. Geri kalanları tepelere kaçtılar.
11 Sodom ve Gomora'nın bütün mallarını, bütün yiyeceklerini alıp gittiler.
12 Avram'ın kardeşinin Sodom'da yaşayan oğlu Lut'u ve malını da alıp gittiler.
13 Kaçıp kurtulan biri gelip İbrani Avram'a durumu bildirdi. O sırada Eşkol'un ve
Aner'in kardeşi Amorlu Mamre'nin meşeliğinde yaşıyordu. Bunların hepsi Avram'dan
yanaydılar.
14 Avram akrabasının tutsak alındığını duyunca, evinde doğup yetişmiş üç yüz on
sekiz adamını çıkarıp Dan'a kadar kovaladı.
15 Geceleyin kendisi ve hizmetkârları onlara karşı bölük bölük ayrıldılar ve onları
vurup Damaskus'un solunda kalan Hova'ya kadar kovaladılar.
16 Bütün malını, akrabası Lut'u, malını, kadınları ve diğer insanları geri getirdi.
17 Avram Kedorlaomer ve yanında bulunan kralları bozguna uğratıp dönerken, Sodom
Kralı onu karşılamak için Şave vadisine (yani Kral Vadisi'ne) çıktı.
18 Şalem Kralı Melkisedek ekmek ve şarap çıkardı. Yüce Tanrı'nın kâhiniydi.
19 Onu kutsayarak şöyle dedi: "Göğün ve yerin sahibi Yüce Tanrı Avram'ı kutsasın.
20 Düşmanlarını onun eline teslim eden Yüce Tanrı'ya övgüler olsun."
Avram ona her şeyin onda birini verdi.
21 Sodom Kralı Avram'a, "Adamları bana ver, malları kendine al" dedi.
22-23 Avram Sodom Kralı'na şöyle dedi: "Sana ait hiçbir şey, bir iplik, bir çarık bağı bile
almayacağıma göğün ve yerin sahibi Yüce Tanrı Yahve'ye elimi kaldırdım. Öyle ki,
'Avram'ı zengin ettim' demeyesin.
24 Gençlerin yediklerinden ve benimle birlikte gelen Aner, Eşkol ve Mamre'nin
payından başka senden hiçbir şey kabul etmeyeceğim. Paylarına düşeni alsınlar."

15

1 Bu olaylardan sonra bir görümde Avram'a Yahve'nin şu sözü geldi: "Korkma, ey
Avram. Ben senin kalkanınım, senin çok büyük ödülünüm."
2 Avram, "Ey Efendi* Yahve, bana ne vereceksin? Ben çocuksuz gidiyorum ve evimin
sahibi bu Damaskus'lu Eliezer olacaktır." dedi.
3 Avram, "İşte, bana çocuk vermedin" dedi, "İşte, evimde doğan mirasçım olacaktır."
4 İşte, ona Yahve'nin şu sözü geldi: "Bu adam senin mirasçın olmayacak, ama kendi
bedeninden çıkacak olan senin mirasçın olacaktır."
5 Yahve onu dışarı çıkarıp, "Gökyüzüne bak" dedi, "Eğer yıldızları sayabilirsen say."
Avram'a, "Senin soyun da böyle olacaktır" dedi.
6 Avram Yahve'ye iman etti ve Yahve bunu ona doğruluk saydı.
7 Avram'a, "Bu toprakları miras olarak sana vermek için Keldaniler'in Ur kentinden
seni çıkaran Yahve benim" dedi.
8 "Ey Efendi Yahve, onu miras alacağımı nereden bileceğim?" dedi.
9 Ona, "Bana üç yaşında bir düve, üç yaşında bir keçi, üç yaşında bir koç, bir kumru ve
bir güvercin yavrusu getir" dedi.
10 Bütün bunları O'na getirdi, ortadan ikiye ayırdı ve her yarımı ötekisinin karşısına
koydu; ama kuşları ayırmadı.
11 Yırtıcı kuşlar leşlerin üzerine kondular ve Avram onları kovdu.
12 Güneş batarken Avram'ın üzerine derin bir uyku çöktü. Üzerine dehşet ve koyu bir
karanlık çöktü.
13 Avram'a şöyle dedi: "Şunu iyi bil ki, senin soyun, kendilerine ait olmayan bir ülkede
yabancı olarak yaşayacak ve onlara hizmet edecekler. Kendilerine dört yüz yıl eziyet
edecekler.
14 Ben de hizmet edecekleri o ulusu yargılayacağım. Sonra büyük bir servetle
çıkacaklar.
15 Ama sen atalarına esenlikle gideceksin. İyi bir yaşta gömüleceksin.
16 Dördüncü kuşakta buraya tekrar gelecekler. Çünkü Amorlular'ın suçu henüz
tamamına ermedi."
17 Güneş batıp karanlık çökünce, bu parçaların arasından tüten bir fırın ve yanan bir
meşale geçti.
18 O gün Yahve Avram'la bir antlaşma yaparak şöyle dedi: "Mısır Irmağı'ndan büyük
ırmağa, Fırat Irmağı'na kadar bu toprakları
19 -Ken, Keniz, Kadmon,
20 Hitit, Periz, Refa,
21 Amor, Kenan, Girgaş ve Yevus topraklarını- senin soyuna verdim.

16

1 Avram'ın karısı Saray ona çocuk doğurmadı. Saray'ın adı Hagar olan Mısırlı bir
hizmetçisi vardı.
2 Saray Avram'a şöyle dedi: "Bak, Yahve beni doğurmaktan alıkoydu. Lütfen
hizmetçimin yanına gir. Belki ondan çocuklarım olur." Avram, Saray'ın sözünü dinledi.
3 Avram'ın karısı Saray, Avram Kenan ülkesinde on yıl yaşadıktan sonra hizmetçisi
Mısırlı Hagar'ı alıp kocası Avram'a karı olarak verdi.
4 Avram Hagar'ın yanına girdi ve Hagar hamile kaldı. Hagar hamile kaldığını görünce
kendi hanımını hor gördü.
5 Saray Avram'a, "Bu senin suçun" dedi. "Hizmetçimi senin koynuna verdim, hamile
kaldığını görünce beni hor gördü. Yahve benimle senin aranda hüküm versin."

---

* **15:2** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

6 Ama Avram Saray'a, “İşte, hizmetçin senin elinde” dedi. “Gözünde iyi olan neyse
onu yap.” Saray ona sert davrandı ve Hagar hanımının yanından kaçtı.
7 Yahve’nin meleği onu çölde, Şur yolundaki bir pınarın yanında buldu.
8 “Saray'ın hizmetçisi Hagar, nereden geldin?” dedi. “Nereye gidiyorsun?”
O, “Hanımım Saray'ın yüzünden kaçıyorum” dedi.
9 Yahve’nin meleği ona, “Hanımına dön ve kendini onun ellerine teslim et” dedi.
10 Yahve’nin meleği ona, “Senin soyunu çoğalttıkça çoğaltacağım, sayılamayacak kadar
çoğaltacağım” dedi.
11 Yahve’nin meleği ona, “İşte hamilesin, bir oğul doğuracaksın” dedi. “Adını İşmael
koyacaksın, çünkü Yahve çektiğin sıkıntıyı işitti.
12 İnsanlar arasında yaban eşeği gibi olacak. Eli herkese karşı, herkesin eli ona karşı
olacak. Kardeşlerinin hepsiyle çekişme içinde yaşayacak.”
13 Hagar kendisiyle konuşan Yahve’nin adını, “Sen gören Tanrı'sın” diye çağırdı. “O'nu
görüp de hayatta mı kaldım?” dedi.
14 Bu nedenle kuyuya, beni gören ve hayatta kalanın kuyusu anlamına gelen Beer
Lahay Roy* adı verildi. İşte, bu yer Kadeş ile Bered arasındadır.
15 Hagar Avram'a bir oğul doğurdu. Avram, Hagar'ın doğurduğu oğlunun adını İşmael
koydu.
16 Hagar İşmael'i Avram'a doğurduğunda Avram seksen altı yaşındaydı.

17

1 Avram doksan dokuz yaşındayken Yahve Avram'a görünüp ona şöyle dedi: “Ben Her
Şeye Gücü Yeten Tanrı'yım. Önümde yürü ve suçsuz ol.
2 Seninle benim aramda bir antlaşma yapacağım ve seni fazlasıyla çoğaltacağım.”
3 Avram yüzüstü kapandı. Tanrı onunla konuşup şöyle dedi:
4 “Bana gelince, işte, antlaşmam seninledir. Birçok ulusun babası olacaksın.
5 Artık adın Avram olarak anılmayacak, adın Avraham olacak. Çünkü seni birçok
ulusun babası yaptım.
6 Seni çok verimli kılacağım, senden uluslar ve krallar çıkacak.
7 Senin ve soyunun Tanrısı olmak için benimle ve seninle ve senden sonra gelen
soyunla yaptığım antlaşmayı kuşaklar boyu kalıcı bir antlaşma olarak sürdüreceğim.
8 Geçmekte olduğun diyarı, bütün Kenan diyarını sonsuza dek mülk olarak sana ve
senden sonraki soyuna vereceğim. Ben onların Tanrısı olacağım.”
9 Tanrı Avraham’a, “Sen ve senden sonra gelen soyun kuşaklar boyu antlaşmama bağlı
kalacaksınız.
10 Bu, senin ve senden sonra gelen soyunla benim aramda tutacağın antlaşmadır.
Aranızdaki her erkek sünnet edilecek.
11 Sünnet derinizden sünnet edileceksiniz. Bu sizinle benim aramdaki antlaşmanın
bir işareti olacak.
12 Aranızda evde doğan ya da soyunuzdan olmayıp bir yabancıdan parayla satın
alınmış olan sekiz günlük her erkek çocuk kuşaklar boyunca sünnet edilecek.
13 Evinizde doğan ve paranızla satın alınan mutlaka sünnet edilmelidir. Antlaşmam
sonsuza dek sürecek bir antlaşma olarak bedeninizde olacaktır.
14 Sünnet derisinden sünnet edilmemiş olan her erkek halkının arasından atılacaktır. O
benim antlaşmamı bozmuştur.” dedi.
15 Tanrı Avraham’a şöyle dedi: “Karın Saray'a gelince, onun adına Saray
demeyeceksin, artık onun adı Sarah olacak.

* **16:14** Beer Lahai Roy, “yaşayan ve beni görenin kuyusu” anlamına gelir.

16 Onu kutsayacağım ve ondan sana bir oğul vereceğim. Evet, onu kutsayacağım ve o
ulusların anası olacaktır. Halkların kralları ondan çıkacak."
17 Avraham yüzüstü yere kapandı, güldü ve yüreğinde şöyle dedi: "Yüz yaşına gelenin
çocuğu olur mu? Doksan yaşındaki Sarah doğurur mu?"
18 Avraham Tanrı'ya, "Keşke İşmael senin önünde yaşasa!" dedi.
19 Tanrı, "Hayır, ama Sarah, senin karın sana bir oğul doğuracak" dedi. "Adını İshak*
koyacaksın. Onunla ve soyuyla antlaşmamı sonsuza dek sürdüreceğim.
20 İşmael'e gelince, seni işittim. İşte, onu kutsadım; onu verimli kılacağım ve onu
haddinden fazla çoğaltacağım. On iki beyin atası olacak ve onu büyük bir ulus
yapacağım.
21 Ama antlaşmamı gelecek yıl bu zamanda Sarah'ın sana doğuracağı İshak'la
sürdüreceğim."
22 Onunla konuşmasını bitirince, Tanrı Avraham'ın yanından yukarı çıktı.
23 Avraham, oğlu İşmael'i, evinde doğanların hepsini, parasıyla satın alınanların
hepsini, evinde bulunan adamlar arasındaki her erkeği aldı ve Tanrı'nın kendisine
buyurduğu gibi aynı gün sünnet derilerinden sünnet etti.
24 Avraham sünnet derisinden sünnet olduğu zaman doksan dokuz yaşındaydı.
25 Oğlu İşmael sünnet derisinden sünnet edildiğinde on üç yaşındaydı.
26 Aynı gün Avraham'la oğlu İşmael sünnet edildi.
27 Evindeki bütün erkekler, evde doğanlar, bir yabancıdan parayla satın alınanlar,
onunla birlikte sünnet oldular.

18

1 Mamre meşeliği yanında, günün sıcağında çadırın kapısında otururken Yahve ona
göründü.
2 Gözlerini kaldırıp baktı ve üç kişinin karşısında durduğunu gördü. Onları görünce
çadırın kapısından onları karşılamak için koştu ve yere kapandı.
3 O, "Efendim, eğer gözünüzde lütuf bulduysam, lütfen hizmetkârının yanından
ayrılmayın" dedi.
4 "Şimdi biraz su getirilsin ayaklarınızı yıkayın ve ağacın altında dinlenin.
5 Mademki, hizmetkârının yanına geldiniz, bir parça ekmek getireyim de yüreğinizi
güçlendirin. Ondan sonra yolunuza gidersiniz."
Onlar, "Pekala, dediğin gibi yap" dediler.
6 Avraham aceleyle çadıra, Sarah'ın yanına gidip, "Hemen üç ölçek* has un hazırla,
yoğur ve pide yap" dedi.
7 Avraham sığırlara koştu, körpe iyi bir buzağı alıp hizmetçisine verdi. Hizmetçisi
hemen hazırladı.
8 Ayran, süt ve hazırlamış olduğu buzağıyı alıp önlerine koydu. Onlar yemek yerken o
da ağacın altında yanlarında durdu.
9 Ona, "Karın Sarah nerede?" diye sordular.
"Orada, çadırda" dedi.
10 O, "Gelecek yıl bu zamanlar mutlaka yanına geleceğim" dedi. "İşte, karın Sarah'ın
bir oğlu olacak."
Sarah, onun arkasındaki çadır kapısından dinliyordu.
11 Avraham'la Sarah yaşlanmış, yaşları iyice ilerlemişti. Sarah çocuk doğurma yaşını
geçmişti.
12 Sarah kendi kendine gülerek, "Bu yaştan sonra böyle bir sevinci tadabilir miyim?
Efendim de yaşlandı." dedi.

---

* **17:19** İshak "güler" anlamına gelir. * **18:6** 1 ölçek yaklaşık 7 litre veya 1,9 galondur.

13 Yahve Avraham'a şöyle dedi: “Sarah, ‘Yaşlılığımda gerçekten çocuk doğuracak mıyım?’
diyerek neden güldü?
14 Yahve için zor bir şey var mı? Belirlenen zamanda, mevsimi geldiğinde sana
döneceğim ve Sarah'ın bir oğlu olacak.”
15 Bunun üzerine Sarah, korktuğu için, “Gülmedim” diyerek bunu inkâr etti.
Yahve, “Hayır, güldün” dedi.
16 Adamlar oradan kalkıp Sodom'a baktılar. Avraham onları yolcu etmek için onlarla
birlikte gitti.
17 Yahve, “Yapmakta olduğum şeyi Avraham’dan mı gizleyeceğim?” dedi.
18 “Avraham kesin olarak büyük ve güçlü bir ulus olacak, yeryüzünün bütün ulusları
onda kutsanacaklar.
19 Çünkü doğru ve adil olanı yaparak yolumda yürümeyi kendisinden sonra
çocuklarına ve ev halkına buyursun diye onu tanıdım. Öyle ki, Yahve onun hakkında
söylemiş olduğunu Avraham’ın üzerine getirsin.”
20 Yahve şöyle dedi: “Sodom ve Gomora'nın feryadı büyük ve günahları çok ağır
olduğundan,
21 şimdi aşağı inip yaptıklarının bana gelen haberler kadar kötü olup olmadığına
bakacağım. Değilse, bileceğim.”
22 Adamlar oradan dönüp Sodom'a doğru gittiler, ama Avraham hâlâ Yahve’nin
huzurunda duruyordu.
23 Avraham yaklaşıp şöyle dedi: “Doğruyu kötüyle birlikte mi yok edeceksin?
24 Ya kentte elli doğru varsa? O yeri içinde bulunan elli doğru için esirgemeyecek
misin?
25 Böyle yapmak senden uzak olsun. Doğru kişiyi kötüyle bir tutup doğruyu kötüyle
birlikte öldürmek senden uzak olsun. Tüm dünyanın Yargıcı’nın adil olması gerekmez
mi?”
26 Yahve, “Eğer Sodom'da kentin içinde elli doğru kişi bulursam, onların hatırına tüm
kenti esirgeyeceğim” dedi.
27 Avraham şöyle yanıt verdi: “İşte, ben toz ve kül olduğum halde Efendi’yle konuşma
cesaretini göstereceğim.
28 Ya elli doğru kişiden beş eksik olursa? Beş kişi eksik diye tüm kenti yok edecek
misin?”
Yahve, “Eğer orada kırk beş kişi bulursam kenti yok etmeyeceğim” dedi.
29 O’nunla tekrar konuşup, “Ya orada kırk kişi bulunursa?” dedi.
Yahve, “Kırk kişinin hatırı için yapmayacağım” dedi.
30 O, “Efendi kızmasın, ben söyleyeceğim” dedi. “Ya orada otuz kişi bulunursa?”
Yahve, “Orada otuz kişi bulursam yapmayacağım” dedi.
31 O, “İşte, Efendi’yle konuşma cesaretini gösteriyorum” dedi. “Ya orada yirmi kişi
bulunursa?”
Yahve, “Yirmi kişi için kenti yok etmeyeceğim” dedi.
32 “Efendi kızmasın” dedi, “Bir kez daha konuşacağım. Ya orada on kişi bulunursa?”
Yahve, “On kişinin hatırı için yok etmeyeceğim” dedi.
33 Yahve, Avraham’la konuşmasını bitirince yoluna gitti, Avraham da yerine döndü.

19

1 İki melek akşam Sodom'a geldiler. Lut, kentin kapısında oturuyordu. Lut onları
gördü ve karşılamak için ayağa kalktı. Yüzüstü yere kapanarak,
2 “Efendilerim, şimdi lütfen hizmetkârınızın evine gelin, geceyi geçirin, ayaklarınızı
yıkar, erken kalkıp yolunuza gidersiniz.”
Onlar, “Hayır, biz geceyi meydanda geçireceğiz” dediler.

3 Lut çok ısrar etti ve onunla birlikte içeri gelip evine girdiler. Onlara bir ziyafet verdi
ve mayasız ekmek pişirdi ve yediler.
4 Ama onlar yatmadan önce kentin erkekleri, Sodom'un erkekleri, genç yaşlı, her
mahalleden bütün halk evi kuşattı.
5 Lut'a seslenip ona: "Bu gece yanına gelen adamlar nerede? Onları bize getir de
onlarla yatalım" dediler.
6 Lut kapıya çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.
7 "Kardeşlerim, lütfen böyle bir kötülük yapmayın" dedi.
8 "Bakın, erkek eli değmemiş iki kızım var. Onları size getireyim, ne isterseniz yapın.
Yalnız bu adamlara bir şey yapmayın, çünkü onlar benim çatımın gölgesi altına girdiler."
9 "Geri çekil!" dediler. Sonra, "Bu adam yabancı olarak yaşamak için geldi ve kendini
yargıç sayıyor. Şimdi seni onlardan beter ederiz!" Lut'u çok zorladılar ve kapıyı kırmak
için yaklaştılar.
10 Ama adamlar ellerini uzatıp Lut'u eve, yanlarına getirdiler ve kapıyı kapattılar.
11 Evin kapısındaki adamları büyük küçük hepsini körlükle vurdular, öyle ki kapıyı
aramaktan bitkin düştüler.
12 Adamlar Lut'a, "Burada başka kimsen var mı? Damadın, oğulların, kızların ve kentte
kimlerin varsa onları oradan çıkar.
13 Çünkü burayı yok edeceğiz. Çünkü Yahve'nin önünde onların feryadı çok büyüdü.
Yahve kenti yok etmemiz için bizi gönderdi." dedi.
14 Lut dışarı çıktı, kızlarının sözlüleri olan adamlarla konuştu ve "Kalkın! Buradan
uzaklaşın, çünkü Yahve kenti yok edecek!" dedi.
Ama damatları onun şaka yaptığını sandı.
15 Sabah olunca melekler Lut'a, "Kalk! Karını ve burada olan iki kızını al, öyle ki
kentin kötülüğü sizi de yutmasın." dedi.
16 Ama Lut yavaş davrandı ve adamlar onun, karısının ve iki kızının elinden tuttular.
Yahve ona merhamet etti, onu tutup kentin dışına koydular.
17 Onları dışarı çıkardıklarında adamlardan biri, "Hayatını kurtarmak için kaç!" dedi.
"Arkana bakma ve ovada hiçbir yerde durma. Dağlara kaçın yoksa, mahvolursunuz!"
18 Lut onlara, "Aman, efendim!" dedi.
19 "İşte şimdi, hizmetkârın gözünde iyilik buldu ve hayatımı kurtarmakla bana
gösterdiğin lütfunu büyüttün. Dağa kaçamam, yoksa kötülük beni yakalar ve ölürüm.
20 İşte, bu kent kaçmak için yakın ve küçük bir kenttir. O küçük yere kaçmama izin
verin ki, canım kurtulsun."
21 Ona, "İşte, hakkında söylediğin kenti yıkmayacağıma ilişkin isteğini kabul ettim" dedi.
22 "Acele et, oraya kaç, çünkü sen oraya varmadan ben bir şey yapamam." Bu
nedenle o kente Soar* adı verildi.
23 Lut Soar'a geldiğinde güneş yer üzerine doğmuştu.
24 Yahve Sodom ve Gomora üzerine gökten kükürt ve ateş yağdırdı.
25 O kentleri, bütün ovayı, kentlerde oturanların hepsini, toprakta yetişen her şeyi
yerle bir etti.
26 Ama Lut'un karısı onun arkasından bakınca tuzdan bir sütun oldu.
27 Avraham sabah erkenden kalkıp Yahve'nin önünde durmuş olduğu yere gitti.
28 Sodom ve Gomora'ya ve bütün ovaya baktı ve yerden dumanın ocak dumanı gibi
yükseldiğini gördü.
29 Tanrı ovadaki kentleri yok ettiğinde, Tanrı Avraham'ı hatırladı ve Lut'un yaşadığı
kentleri yerle bir ettiği zaman, Lut'u yıkımın ortasından dışına gönderdi.
30 Lut Soar'dan çıkıp iki kızıyla birlikte dağda yaşadı. Çünkü Soar'da yaşamaktan
korkuyordu. İki kızıyla birlikte bir mağarada yaşıyordu.

* **19:22** Soar "küçük" anlamına gelir.

31 Büyük olan küçüğüne, “Babamız yaşlı” dedi, “Yeryüzünde, dünya geleneklerine göre
yanımıza girecek kimse yok.
32 Gel, babamıza şarap içirelim ve babamızın soyunu korumak için onunla yatalım.”
33 O gece babalarına şarap içirdiler. Büyük kız içeri girip babasıyla yattı. Lut yatıp
kalktığını bilmiyordu.
34 Ertesi gün büyük olan küçüğüne, “İşte, dün gece babamla yattım. Bu gece ona yine
şarap içirelim. Babamızın soyunu koruyabilmek için içeri girip onunla sen de yat.” dedi.
35 O gece de babalarına şarap içirdiler. Küçük kız babasıyla yattı. Ama Lut yatıp
kalktığını bilmiyordu.
36 Böylece Lut'un iki kızı da babalarından hamile kaldılar.
37 Büyük olanın bir oğlu oldu, adını Moav koydu. O bugünkü Moavlılar’ın atasıdır.
38 Küçük olanın da bir oğlu oldu ve adını Ben Ammi koydu. O da bugünkü
Ammonlular’ın atasıdır.

20

1 Avraham oradan Güney bölgesine gitti ve Kadeş ile Şur arasında yaşadı. Gerar'da bir
yabancı olarak yaşadı.
2 Avraham karısı Sarah için, “O benim kız kardeşimdir” dedi. Gerar Kralı Avimelek
adam gönderip Sarah'ı aldı.
3 Ama Tanrı, geceleyin bir düşte Avimelek'e gelip ona şöyle dedi: “Aldığın kadın
yüzünden işte, sen bir ölüsün; çünkü o bir adamın karısıdır.”
4 Avimelek ona yaklaşmamıştı. Avimelek, “Efendim, doğru bir ulusu da öldürecek
misin?
5 Bana, ‘Kendisi benim kız kardeşimdir’ demedi mi? Kadın kendisi de, ‘O benim
kardeşim’ dedi. Bunu temiz vicdanla, suçsuz ellerle yaptım” dedi.
6 Tanrı ona düşünde şöyle dedi: “Evet, bunu temiz vicdanla yaptığını biliyorum ve
ben de seni bana karşı günah işlemekten alıkoydum. Bu yüzden ona dokunmana izin
vermedim.
7 Şimdi, adamın karısını geri ver. Çünkü o bir peygamberdir ve sizin için dua edecek
ve siz yaşayacaksınız. Onu geri vermezsen, sen ve sana ait olan herkes mutlaka ölecek.”
8 Avimelek sabah erkenden kalkıp bütün hizmetkârlarını çağırdı ve bütün bunları
onlara söyledi. Adamlar çok korktular.
9 Bunun üzerine Avimelek Avraham’ı çağırdı ve ona, “Bize ne yaptın? Sana karşı nasıl
günah işledim ki, bana ve krallığıma büyük bir günah getirdin? Bana yapılmaması
gereken şeyler yaptın!” dedi.
10 Avimelek Avraham’a, “Ne gördün de bu işi yaptın?” dedi.
11 Avraham, “Çünkü, ‘Gerçekten bu yerde Tanrı korkusu yoktur’ diye düşündüm” dedi.
“ ‘Karım yüzünden beni öldürecekler.’
12 Üstelik o gerçekten de benim kız kardeşimdir, babamın kızıdır, ama annemin kızı
değildir ve benim karım oldu.
13 Tanrı beni babamın evinden gurbete çıkardığında, ona, ‘Bana göstereceğin iyilik
budur’ dedim. Gittiğimiz her yerde benim hakkımda ‘O benim kardeşimdir’ de.”
14 Avimelek davarları, sığırları, köleleri, cariyeleri alıp Avraham’a verdi, karısı Sarah'ı
da geri verdi.
15 Avimelek, “İşte, ülkem senin önünde” dedi. “Nerede istersen orada kal.”
16 Sarah’a, “İşte, kardeşine bin parça gümüş verdim” dedi. İşte, bu senin için yanında
olanların hepsinin gözünde bir örtüdür. Herkesin önünde suçsuzsun.” dedi.
17 Avraham Tanrı'ya dua etti. Böylece Tanrı Avimelek'i, karısını ve cariyelerini
iyileştirdi ve çocuk doğurdular.

18 Çünkü Yahve, Avraham'ın karısı Sarah yüzünden Avimelek'in evindeki bütün
rahimleri kapatmıştı.

21

1 Yahve demiş olduğu gibi Sarah'ı ziyaret etti ve Yahve Sarah'a söylemiş olduğu sözü
yerine getirdi.
2 Sarah hamile kaldı ve Avraham'ın yaşlılığında, tam Tanrı'nın belirttiği zamanda bir
oğul doğurdu.
3 Avraham, Sarah'ın kendisine doğurduğu oğlunun adını İshak* koydu.
4 Avraham, Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi, oğlu İshak'ı sekiz günlükken sünnet
etti.
5 Avraham, oğlu İshak kendisine doğduğu zaman yüz yaşındaydı.
6 Sarah, "Tanrı beni güldürdü" dedi. "Duyan herkes benimle birlikte gülecek."
7 Sarah, "Sarah'ın çocuk emzireceğini Avraham'a kim derdi?" dedi. "Çünkü yaşlılığında
ona bir oğul doğurdum."
8 Çocuk büyüdü ve sütten kesildi. Avraham, İshak'ın sütten kesildiği gün büyük bir
ziyafet verdi.
9 Sarah, Mısırlı Hagar'ın Avraham'a doğurduğu oğlunun alay ettiğini gördü.
10 Bu nedenle Avraham'a, "Bu hizmetçiyle oğlunu kov!" dedi. "Çünkü bu hizmetçinin
oğlu, oğlum İshak'ın mirasçısı olmayacak."
11 Oğlu olduğundan bu durum Avraham'ı çok üzdü.
12 Tanrı Avraham'a şöyle dedi: "Oğlun ve hizmetçin için üzülme. Sarah'ın sana söylediği
her şeyde, onun sözünü dinle. Çünkü senin soyun İshak'ın adından çıkacak.
13 Hizmetçinin oğlundan da bir ulus yaratacağım, çünkü o da senin çocuğundur."
14 Avraham sabah erkenden kalktı, ekmekle bir su tulumu aldı ve Hagar'ın omzuna
attı, çocuğu da verip onu gönderdi. Hagar gidip Beer-Şeva çölünde dolaştı.
15 Tulumdaki su bitince çocuğu bir çalının altına bıraktı.
16 Gidip karşıda bir ok atımı kadar uzakta oturdu. Çünkü, "Çocuğun ölümünü
görmeyeyim" dedi. Karşıda oturup yüksek sesle ağladı.
17 Tanrı çocuğun sesini duydu.
Tanrı'nın meleği gökyüzünden Hagar'a seslenip ona şöyle dedi: "Neyin var, Hagar?
Korkma çünkü Tanrı, bulunduğu yerde çocuğun sesini işitti.
18 Kalk, çocuğu kaldır, elinle tut. Çünkü onu büyük bir ulus yapacağım."
19 Tanrı Hagar'ın gözlerini açtı ve bir su kuyusu gördü. Gidip tulumu suyla doldurdu
ve çocuğa içirdi.
20 Tanrı çocukla birlikteydi ve büyüdü. Çölde yaşadı ve büyüyünce okçu oldu.
21 Paran Çölü'nde yaşadı. Annesi ona Mısır diyarından bir eş aldı.
22 O sırada Avimelek'le ordusunun komutanı Fikol Avraham'a şöyle dediler: "Yaptığın
her şeyde Tanrı seninledir.
23 Şimdi, ne bana, ne oğluma, ne de oğlumun oğluna karşı haksızlık etmeyeceğine dair
Tanrı önünde bana ant iç. Bana ve konuk olarak yaşadığın bu ülkeye, benim sana
yaptığım gibi davranacaksın."
24 Avraham, "Ant içerim" dedi.
25 Avraham, Avimelek'in adamları tarafından zorla ele geçirilen bir su kuyusundan
ötürü Avimelek'e yakındı.
26 Avimelek, "Bunu kimin yaptığını bilmiyorum" dedi. "Bana söylemedin ve ben de
ancak bugün işittim."
27 Avraham koyun ve sığır alıp Avimelek'e verdi. İkisi bir antlaşma yaptılar.

* **21:3** İshak "Güler" anlamına gelir.

28 Avraham sürüsünden yedi dişi kuzu ayırdı.
29 Avimelek Avraham'a, "Ayırmış olduğun bu yedi dişi kuzu ne anlama geliyor?" dedi.
30 O, "Bu yedi dişi kuzuyu elimden almalısın, öyle ki, bu kuyuyu benim kazdığıma tanık olsun" dedi.
31 Bu yüzden oraya Beerşeva† adını verdi, çünkü ikisi de orada ant içtiler.
32 Böylece Beer-Şeva'da bir antlaşma yaptılar. Avimelek, ordusunun komutanı Fikol'la birlikte kalkıp Filist ülkesine döndüler.
33 Avraham Beer-Şeva'da bir ılgın ağacı dikti ve orada Ebedi Tanrı Yahve'nin adını çağırdı.
34 Avraham Filist diyarında uzun süre yabancı olarak yaşadı.

22

1 Bu şeylerden sonra Tanrı Avraham'ı denedi ve ona, "Avraham!" dedi.
O, "İşte buradayım" dedi.
2 Tanrı, "Şimdi oğlunu, sevdiğin biricik oğlun İshak'ı al ve Moriya diyarına git. Sana söyleyeceğim dağların biri üzerinde onu yakmalık sunu olarak sun." dedi.
3 Avraham sabah erkenden kalkıp eşeğine palan vurdu, iki uşağıyla oğlu İshak'ı da yanına aldı. Yakmalık sunu için odunları yardı ve kalkıp Tanrı'nın kendisine söylemiş olduğu yere gitti.
4 Üçüncü gün Avraham gözlerini kaldırıp uzaktan o yeri gördü.
5 Avraham genç adamlarına, "Eşekle beraber burada kalın" dedi. "Çocukla ben oraya gideceğiz. Tapınıp yanınıza döneceğiz."
6 Avraham yakmalık sunu odunlarını alıp oğlu İshak'a yükledi. Ateşi ve bıçağı eline aldı. İkisi birlikte gittiler.
7 İshak babası Avraham'a, "Baba?" dedi.
O, "Evet oğlum" dedi.
O, "İşte ateş ve odun, ama yakmalık sunu için kuzu nerede?" dedi.
8 Avraham, "Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak" dedi. Böylece ikisi birlikte gittiler.
9 Tanrı'nın kendisine söylemiş olduğu yere geldiler. Avraham orada bir sunak yaptı ve odunları üzerine dizdi. Oğlu İshak'ı bağlayıp onu sunağın üzerine yatırdı.
10 Avraham elini uzattı ve oğlunu öldürmek için bıçağı aldı.
11 Yahve'nin meleği gökten ona, "Avraham, Avraham!" diye seslendi.
Avraham, "İşte buradayım" dedi.
12 "Çocuğa elini sürme, ona bir şey yapma" dedi. "Şimdi, biricik oğlunu benden esirgemediğin için Tanrı'dan korktuğunu biliyorum."
13 Avraham gözlerini kaldırıp baktığında arkasında boynuzlarından çalılara takılmış bir koç gördü. Avraham gidip koçu aldı ve oğlunun yerine onu yakmalık sunu olarak sundu.
14 Avraham o yerin adını "Yahve Yire* -Yahve Sağlar- koydu. Bugüne dek söylendiği gibi, "Yahve'nin dağında sağlanacak."
15 Yahve'nin meleği gökten Avraham'a ikinci kez seslendi:
16 "Yahve diyor ki, kendi üzerime ant içiyorum. Bunu yaptığın için, biricik oğlunu benden esirgemediğin için
17 seni fazlasıyla kutsayacağım ve soyunu göklerin yıldızları ve deniz kıyısındaki kum kadar çoğaltacağım. Senin soyun, düşmanlarının kapısını ele geçirecek.
18 Dünyanın bütün ulusları senin soyunla kutsanacak, çünkü sözümü dinledin." dedi.

† **21:31** Beerşeva, "ant kuyusu" veya "yedi kuyusu" anlamına gelebilir. * **22:14** Yahve-Yire veya Yahve-Göre

19 Böylece Avraham genç adamlarının yanına döndü ve birlikte kalkıp Beer-Şeva'ya
gittiler. Avraham, Beer-Şeva'da yaşadı.
20 Bundan sonra Avraham'a şu haber verildi: "İşte, Milka, kardeşin Nahor'a çocuklar
doğurdu:
21 İlk oğlu Uts, kardeşi Buz, Aram'ın atası olan Kemuel,
22 Kesed, Hazo, Pildaş, Yidlaf, Betuel."
23 Betuel, Rebeka'nın babası oldu. Milka bu sekizi Avraham'ın kardeşi Nahor'a
doğurdu.
24 Adı Reuma olan cariyesi de Tebah, Gaham, Tahaş ve Maaka'yı doğurdu.

23

1 Sarah yüz yirmi yedi yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı.
2 Sarah, Kenan ülkesindeki Kiryat-Arba'da (Hebron da denir) öldü. Avraham, Sarah
için yas tutmaya ve onun için ağlamaya geldi.
3 Avraham ölüsünün başından kalkıp Het oğullarına şöyle dedi:
4 "Ben sizinle yaşayan garip ve bir yabancıyım. Yanınızda bana mülk olarak bir mezar
verin ki, ölümü önümden kaldırıp gömeyim."
5 Het oğulları Avraham'a şu karşılığı verdiler:
6 "Efendim, bizi dinle. Sen aramızda Tanrı'nın bir beyisin. Ölünü mezarlarımızın en
iyisine göm. Ölünü gömmek için hiçbirimiz mezarını senden esirgemez."
7 Avraham ayağa kalkıp ülke halkı olan Het oğullarının önünde eğildi.
8 Onlara şunu söyledi: "Ölümü önümden kaldırıp gömmeme razıysanız, beni dinleyin ve
benim için Sohar oğlu Efron'a rica edin.
9 Tarlasının dibindeki Makpela Mağarası'nı bana satsın. Tam fiyatını huzurunuzda
ödeyip mezarlık yeri olarak bana versin."
10 Efron, Het oğullarının arasında oturuyordu. Hititli Efron, Het oğullarının, kent
kapısından giren herkesin duyacağı biçimde, Avraham'a şu karşılığı verdi:
11 "Hayır, efendim, beni dinle. Sana tarlayı ve içindeki mağarayı veriyorum. Halkımın
huzurunda onu sana veriyorum. Ölünü göm."
12 Avraham ülke halkının önünde eğildi.
13 Ülke halkının önünde Efron'a şöyle dedi: "Lütfen beni dinle. Tarlanın bedelini
ödeyeyim. Onu benden al ki ölümü oraya gömeyim."
14 Efron Avraham'a şu karşılığı verdi:
15 "Efendim, beni dinle. Seninle benim aramda dört yüz şekel gümüşlük* bir toprak
parçasının sözü mü olur? Ölünü göm."
16 Avraham Efron'u dinledi. Avraham, Het oğulları arasında söylemiş olduğu gümüşü
Efron'a tartarak, tüccar ölçüsüne göre dört yüz şekel gümüş verdi.
17-18 Böylece Mamre önündeki Makpela'da olan Efron'un tarlası, çevresindeki bütün
ağaçlarla ve içindeki mağarayla birlikte, kent kapısında toplanan Het oğullarının önünde
Avraham'a mülk edildi.
19 Bundan sonra Avraham karısı Sarah'ı Kenan ülkesindeki Mamre'nin (yani
Hebron'un) önündeki Makpela tarlasında bulunan mağaraya gömdü.
20 Tarla ve içindeki mağara, Het oğulları tarafından mezarlık yeri olmak üzere
Avraham'a mülk edildi.

24

1 Avraham kocamış ve yaşı iyice ilerlemişti. Yahve Avraham'ı her şeyde kutsamıştı.

* **23:15** Bir şekel yaklaşık 10 gramdır, dolayısıyla 400 şekel yaklaşık 4 kg veya 8,8 pound'dur.

2 Avraham, evindeki en yaşlı ve kendisine ait olan her şeyi idare eden hizmetçisine,
“Lütfen elini uyluğumun altına koy.
3 Araların da yaşadığım Kenanlılar’ın kızlarından oğluma kız almayacağına dair göğün
Tanrısı ve yerin Tanrısı Yahve adına ant iç.
4 Sen benim ülkeme ve akrabalarıma gideceksin ve oğlum İshak için bir eş alacaksın.”
dedi.
5 Hizmetçi, “Ya kız benim ardımca bu ülkeye gelmek istemezse? Oğlunu geldiğin ülkeye
geri götüreyim mi?” dedi.
6 Avraham ona, “Sakın oğlumu oraya götürme” dedi.
7 “Beni babamın evinden ve doğduğum ülkeden alan, benimle konuşup, ‘Bu ülkeyi
senin soyuna vereceğim’ diye ant içen göklerin Tanrısı Yahve, senin önünde meleğini
gönderecek ve oğlum için oradan bir eş alacaksın.
8 Eğer kız senin ardınca gelmek istemezse, sen de bu anttan özgür olursun. Yalnız
oğlumu oraya götürmeyeceksin.”
9 Hizmetçi elini efendisi Avraham’ın uyluğunun altına koydu ve bu konuda ona ant
içti.
10 Hizmetçi, efendisinin develerinden on tanesini alıp yanında efendisinden çeşitli
güzel şeyler alarak yola çıktı. Kalkıp Mezopotamya'ya, Nahor’un kentine gitti.
11 Akşam vakti, kadınların su çekmek için dışarı çıktıkları sırada, develerini kentin
dışında, su pınarının yanına çöktürdü.
12 Hizmetçi, “Efendim Avraham'ın Tanrısı Yahve, lütfen bugün beni başarılı kıl” dedi,
“Efendim Avraham’a iyilik et.
13 İşte, su pınarının başında duruyorum. Kent halkının kızları su çekmeye çıkıyorlar.
14 Birine, ‘Lütfen testini indir de içeyim’ diyeceğim. O da, “İç, develerine de içireyim’
derse bileceğim ki, hizmetkârın İshak için belirlemiş olduğun kızdır. Bununla efendime
iyilik ettiğini anlayacağım.” dedi.
15 O sözünü bitirmeden, işte, Avraham’ın kardeşi Nahor'un karısı olan Milka'nın oğlu
Betuel’e doğmuş olan Rebeka, omzunda testisiyle dışarı çıktı.
16 Erkek eli değmemiş olan genç kız bakılışta çok güzeldi. Pınara indi, testisini doldurup
çıktı.
17 Hizmetçi koşup onu karşıladı, “Lütfen testinden bana biraz su ver, içeyim” dedi.
18 “İç, efendim” dedi. Hemen testisini indirdi, içmesi için ona su verdi.
19 Ona su verdikten sonra, “Develerin için de doyuncaya dek su çekeyim” dedi.
20 Çabucak testisini tekneye boşalttı ve su çekmek için tekrar kuyuya koştu. Onun bütün
develeri için su çekti.
21 Adam, Yahve’nin yolunu açık edip etmediğini bilmek için sessizce genç kızı
izliyordu.
22 Develer su içmeyi bitirince adam yarım şekel* ağırlığında altın bir halka ve kolları
için on şekel ağırlığında iki bilezik aldı.
23 Ona, “Kimin kızısın? Lütfen söyle. Babanın evinde kalmam için bir yer var mı?”
dedi.
24 Adama, “Ben, Milka'nın Nahor'a doğurduğu oğlu Betuel'in kızıyım” dedi.
25 “Hem samanımız hem de yeterince yemimiz ve kalacak yerimiz de var.”
26 Adam başını eğip Yahve’ye tapındı.
27 “Efendim Avraham’ın Tanrısı Yahve’ye övgüler olsun” dedi, “Lütfunu ve içtenliğini
efendimden esirgemedi. Bana da, efendimin akrabalarının evine giden yolu Yahve
gösterdi.”
28 Genç kız koşarak annesinin evine bu sözleri bildirdi.

* **24:22** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

29 Rebeka'nın bir erkek kardeşi vardı, adı Lavan'dı. Lavan adama, pınara koştu.
30 Kız kardeşinin burnundaki halkayı, kollarındaki bilezikleri görmüştü. Lavan kız
kardeşi Rebeka'nın, "Adam bana böyle söyledi" sözlerini duyunca, adamın yanına geldi.
İşte, o pınar başında develerin yanında duruyordu.
31 "Ey Yahve'nin kutsadığı adam içeri gel" dedi. "Neden dışarıda duruyorsun? Çünkü
senin için evi, develer için de yer hazırladım."
32 Adam eve girdi ve develerin yüklerini boşalttı. Develere saman ve yem, adamla
yanındakilere ayaklarını yıkamaları için su verdi.
33 Önüne yemek konuldu, ama o, "Neden geldiğimi söylemeden yemek yemeyeceğim"
dedi.
Lavan, "Öyleyse söyle" dedi.
34 Adam, "Ben Avraham'ın hizmetçisiyim.
35 Yahve efendimi çok kutsadı. O büyük oldu. Ona davar, sığır, altın, gümüş, erkek ve
kadın hizmetçiler, develer, eşekler verdi.
36 Karısı Sarah ona ileri yaşta bir oğul doğurdu. Efendim sahip olduğu her şeyi oğluna
verdi.
37-38 Efendim, 'Ülkelerinde yaşadığım Kenanlılar'dan oğluma kız almayacaksın. Oğluma
kız almak için babamın evine, akrabalarımın yanına gideceksin' diye bana ant içirdi.
39 Efendime, 'Ya kadın ardımdan gelmezse?' diye sordum.
40 Bana, 'Huzurunda yürüdüğüm Yahve meleğini seninle gönderecek ve yolunu açık
edecek' dedi. 'Oğluma akrabalarımdan ve babamın evinden bir eş alacaksın.
41 Akrabalarıma vardığında o zaman andından özgür olacaksın. Eğer onu sana
vermezlerse andından özgür olmuş olursun.'
42 Bugün pınara geldim ve şöyle dedim: 'Efendim Avraham'ın Tanrısı Yahve, şimdi
yürüdüğüm yolu aç.
43 İşte, bu pınarın başında duruyorum. Su çekmeğe gelen kızlardan birine, lütfen
testinden bana biraz su ver içeyim, diyeceğim.
44 O da iç, develerin için de su çekeyim, derse, bileceğim ki efendimin oğlu için
Yahve'nin seçtiği kız odur.'
45 Daha yüreğimden bunları söylemeyi bitirmeden, işte, Rebeka testisi omzunda dışarı
çıktı. Pınara gitti ve su çekti. Ona, 'Lütfen su ver içeyim' dedim.
46 Hemen testisini omzundan indirip, 'İç, develerine de içireyim' dedi. Ben içtim,
develere de su verdi.
47 Ona, 'Kimin kızısın sen?' diye sordum. 'Milka'nın Nahor'a doğurduğu Betuel'in
kızıyım' dedi. Bunun üzerine burnuna halka, kollarına bilezikler taktım.
48 Başımı eğip Yahve'ye tapındım ve efendim Avraham'ın Tanrısı Yahve'yi yücelttim.
49 Şimdi, efendime karşı iyilik ve içtenlikle davranacaksanız, bana söyleyin. Yoksa,
bana bildirin ki, sağa ya da sola döneyim."
50 Lavan'la Betuel, "Bu iş Yahve'den geliyor" diye yanıtladılar. Sana iyi ya da kötü
diyemeyiz.
51 İşte Rebeka karşındadır. Onu al ve git ve Yahve'nin söylediği gibi, efendinin oğlunun
karısı olsun."
52 Avraham'ın hizmetçisi onların sözlerini duyunca, Yahve'nin önünde yere kapandı.
53 Hizmetçi gümüş, altın takımlar ve giysiler çıkarıp Rebeka'ya verdi. Erkek kardeşine
ve annesine de değerli şeyler verdi.
54 Kendisi ve yanındakiler yiyip içtiler ve geceyi orada geçirdiler. Sabah kalktılar ve o,
"Beni efendime gönderin" dedi.
55 Ağabeyi ve annesi, "Kız birkaç gün bizimle kalsın, hiç olmazsa on gün" dediler.
"Ondan sonra gider."

56 Onlara, “Bana engel olmayın” dedi, “Çünkü Yahve yolumu açtı. Beni gönderin de
efendime gideyim.”
57 Onlar, “Kızı çağırıp ona soralım” dediler.
58 Rebeka'yı çağırıp ona, “Bu adamla gider misin?” diye sordular
Rebeka, “Giderim” dedi.
59 Kız kardeşleri Rebeka’yı dadısıyla birlikte, Avraham’ın hizmetçisi ve adamlarıyla
birlikte gönderdiler.
60 Rebeka'yı kutsayarak ona, “Kız kardeşimiz, binlerin, onbinlerin anası olasın, soyun
kendilerinden nefret edenlerin kapılarını sahiplensinler” dediler.
61 Rebeka genç hizmetçileriyle birlikte kalktı. Develere binip hizmetçiyi izlediler.
Hizmetçi, Rebeka'yı alıp gitti.
62 İshak, Güney bölgesinde yaşadığı için Beer-Lahay-Roy yolundan geldi.
63 İshak akşama doğru düşünmek için tarlaya gitti. Gözlerini kaldırdı ve baktı. İşte,
develer geliyordu.
64 Rebeka gözlerini kaldırdı ve İshak'ı görünce deveden indi.
65 Hizmetçiye, “Bizi karşılamak için kırda yürüyen adam kim?” dedi.
Hizmetçi, “Efendimdir” dedi.
Peçesini alıp örtündü.
66 Uşak yaptığı her şeyi İshak'a anlattı.
67 İshak onu annesi Sarah'ın çadırına getirdi, Rebeka'yı aldı ve Rebeka onun karısı
oldu. Onu sevdi. Böylece İshak, annesinin ölümünden sonra teselli buldu.

25

1 Avraham başka bir eş aldı, adı Ketura'ydı.
2 Ona Zimran’ı, Yokşan’ı, Medan’ı, Midyan’ı, İşbak’ı ve Şuah'ı doğurdu.
3 Yokşan, Şeva'yla Dedan'ın babası oldu. Dedan'ın oğulları, Aşurlular, Letuşlular ve
Leumlular’dır.
4 Midyan'ın oğulları, Efa, Efer, Hanok, Avida, Eldaa’dır. Bunların hepsi Ketura'nın
çocuklarıydı.
5 Avraham sahip olduğu her şeyi İshak'a verdi.
6 Avraham, cariyelerinin oğullarına ise hediyeler verdi. Henüz hayatta iken onları
oğlu İshak'tan doğuya, doğu ülkesine gönderdi.
7 Avraham’ın yaşadığı ömür yıllarının günleri bunlardır: Yüz yetmiş beş yıl.
8 Avraham kocamış, yıllara doymuş olarak güzel ihtiyarlıkta ruhunu teslim etti. Ölüp
halkına kavuştu.
9 Oğulları İshak'la İşmael onu Mamre karşısındaki Makpela Mağarası'na, Hititli Zohar'ın
oğlu Efron'un tarlasına gömdüler.
10 Avraham o tarlayı Hetoğulları'ndan satın almıştı. Avraham, karısı Sarah ile birlikte
oraya gömüldü.
11 Tanrı, Avraham’ın ölümünden sonra oğlu İshak'ı kutsadı. İshak, Beer-Lahay-Roy’da
yaşıyordu.
12 Sarah'ın hizmetçisi Mısırlı Hagar'ın Avraham’a doğurduğu Avraham oğlu İşmael'in
soylarının öyküsü şöyledir.
13 Doğum sırasına göre İşmaeloğulları’nın adları şunlardır: İlk oğlu Nevayot. Sonra Kedar,
Adbeel, Mivsam,
14 Mişma, Duma, Massa,
15 Hadat, Tema, Yetur, Nafiş ve Kedema’dır.

16 İşmael'in oğulları bunlardır; köylerine ve ordugâhlarına göre adları şunlardır:
Uluslarına göre on iki beydiler.
17 İşmael'in ömrünün yılları yüz otuz yedi yıldı. Ruhunu teslim edip öldü ve halkına
kavuştu.
18 Havila'dan Aşur'a doğru giderken Mısır'ın yakınındaki Şur arasındaki bölgeye
yerleştiler. Akrabalarının hepsinin karşısında yaşadı.
19 Avraham'ın oğlu İshak'ın soylarının öyküsü şöyledir. Avraham, İshak'ın babası oldu.
20 İshak Aramlı Lavan'ın kız kardeşi Paddan Aram'dan Arami Betuel'in kızı Rebeka'yı
kendisine eş olarak aldığında kırk yaşındaydı.
21 İshak, karısı kısır olduğu için Yahve'ye yakardı. Yahve yalvarışını kabul etti ve karısı
Rebeka hamile kaldı.
22 Çocuklar onun içinde itiştiler. Rebeka, "Madem böyle, ben niye yaşıyorum" dedi.
Yahve'ye danışmaya gitti.
23 Yahve ona şöyle dedi:
"Rahminde iki ulus var.
Bedeninden iki halk ayrılacak.
Biri diğerinden güçlü olacak.
Büyüğü küçüğüne hizmet edecek."
24 Doğum vakti geldiğinde, işte, rahminde ikizler vardı.
25 Birincisinin her yeri kıllı bir giysi gibi kıpkırmızı doğdu. Adını Esav koydular.
26 Bundan sonra kardeşi doğdu ve eli Esav'ın topuğundaydı. Adı Yakov koyuldu.
Rebeka onları doğurduğunda İshak altmış yaşındaydı.
27 Çocuklar büyüdüler. Esav yetenekli bir avcıydı, bir kır adamı oldu. Yakov çadırlarda
yaşayan sakin bir adamdı.
28 İshak Esav'ı severdi, çünkü onun av etini yerdi. Rebeka, Yakov'u severdi.
29 Yakov çorba pişiriyordu. Esav kırdan geldi ve aç ve bitkindi.
30 Esav Yakov'a, "Lütfen bana şu kızıl çorbandan yedir, çünkü aç ve bitkinim" dedi. Bu
nedenle ona Edom* adı verildi.
31 Yakov, "Önce bana ilk oğulluk hakkını sat" dedi.
32 Esav, "İşte, ben ölmek üzereyim" dedi. "İlk oğulluk hakkımın bana ne faydası var?"
33 Yakov, "Önce ant iç" dedi.
Esav ant içti. İlk oğulluk hakkını Yakov'a sattı.
34 Yakov Esav'a ekmekle mercimek çorbası verdi. Yedi, içti, kalkıp yoluna gitti. Böylece
Esav ilk oğulluk hakkını hor gördü.

26

1 Avraham'ın günlerinde olan ilk kıtlıktan başka, ülkede bir kıtlık daha oldu. İshak, Filist
Kralı Avimelek'e, Gerar'a gitti.
2 Yahve ona görünüp, "Mısır'a inme" dedi, "Sana söyleyeceğim ülkede yaşa.
3 Bu ülkede yaşa, ben seninle olacağım ve seni kutsayacağım. Çünkü bütün bu
toprakları sana ve soyuna vereceğim, baban Avraham'a verdiğim sözü pekiştireceğim.
4 Soyunu gökyüzünün yıldızları kadar çoğaltacağım ve bütün bu toprakları senin
soyuna vereceğim.
5 Çünkü Avraham sözümü dinledi, uyarılarımı, buyruklarımı, kurallarımı, ilkelerimi
yerine getirdi."
6 İshak Gerar'da yaşadı.

* **25:30** "Edom" "kızıl" anlamına gelir.

7 O yörenin erkekleri ona karısını sordular. “Karım” demekten korktuğu için “O benim
kız kardeşimdir” dedi, “Oranın adamları Rebeka için beni öldürebilir, çünkü o çok güzel”
diye düşündü.
8 Orada uzun süre kaldıktan sonra, Filist Kralı Avimelek pencereden dışarı bakıp
gördü ve işte, İshak karısı Rebeka'yı okşuyordu.
9 Avimelek İshak'ı çağırıp, “Bak, o gerçekten senin karın” dedi. “Neden ‘O benim kız
kardeşim’ dedin?”
İshak ona, “Çünkü ‘Onun yüzünden ölmeyeyim’ dedim” dedi.
10 Avimelek, “Bize bu yaptığın nedir? Halkımdan birisi karınla kolayca yatabilirdi ve
sen de suçu üzerimize atmış olurdun!” dedi.
11 Avimelek halka, “Bu adama ya da karısına dokunan kesin olarak öldürülecek” diye
buyruk verdi.
12 İshak o ülkede ekti ve aynı yıl ektiğinin yüz katını biçti. Yahve onu kutsamıştı.
13 İshak büyüdü ve gittikçe daha da büyüdü.
14 Sürüleri, sığırları ve evinde çok sayıda hizmetçisi vardı. Filistliler onu kıskandılar.
15 Filistliler, babası Avraham’ın günlerinde babasının hizmetkârlarının kazmış olduğu
bütün kuyuları toprakla doldurup kapadılar.
16 Avimelek, İshak'a, “Yanımızdan git, çünkü bizden daha güçlü oldun” dedi.
17 İshak oradan ayrılıp Gerar Vadisi'nde konakladı ve orada yaşadı.
18 İshak, babası Avraham’ın günlerinde kazdıkları su kuyularını yeniden açtı. Çünkü
Avraham’ın ölümünden sonra Filistliler onları kapatmışlardı. Babasının onlara verdiği
aynı adlarla onları adlandırdı.
19 İshak'ın hizmetçileri vadide kazdılar ve orada bir kaynak* buldular.
20 Gerar'ın çobanları İshak'ın çobanlarıyla tartışıp, “Su bizimdir” dediler. Onunla
çekiştikleri için kuyuya Esek† adını verdi.
21 Başka bir kuyu kazdılar ve bu kuyu için de kavga ettiler. Sitna‡ adını verdi.
22 Oradan ayrılıp başka bir kuyu kazdılar. Bunun için kavga etmediler. Bu yüzden ona
Rehovot§ adını verdi. “Çünkü Yahve bize şimdi yer verdi ve biz bu ülkede verimli
olacağız.” dedi.
23 Oradan Beer-Şeva'ya çıktı.
24 Aynı gece Yahve ona görünüp şöyle dedi: “Ben baban Avraham’ın Tanrısı’yım.
Korkma, çünkü ben seninleyim ve seni kutsayacağım ve hizmetkârım Avraham’ın hatırı
için soyunu çoğaltacağım.”
25 İshak orada bir sunak yaptı, Yahve’yi adıyla çağırdı ve çadırını oraya kurdu. Orada
İshak'ın hizmetkârları bir kuyu kazdılar.
26 Avimelek, dostu Ahuzzat ve ordusunun komutanı Fikol ile Gerar'dan İshak’ın
yanına geldiler.
27 İshak onlara, “Benden nefret ettiğiniz halde neden yanıma geldiniz? Üstelik beni
yanınızdan göndermiştiniz.” dedi.
28 “Yahve'nin seninle olduğunu açıkça gördük” dediler.
29 “Bizim sana dokunmadığımız, sana hep iyilik edip seni esenlik içinde gönderdiğimiz
gibi, senin de bize hiçbir kötülük etmeyeceğine dair seninle bir antlaşma yapalım. Artık
sen Yahve’nin kutsadığı kişisin.”
30 İshak onlara bir ziyafet verdi, yiyip içtiler.
31 Sabah erken kalkıp birbirlerine ant içtiler. İshak onları yolcu etti ve ondan barış
içinde ayrıldılar.

---

* **26:19** Yaşayan veya taze. † **26:20** “Esek” “çekişme” anlamına gelir. ‡ **26:21** “Sitna” “düşmanlık” anlamına gelir.
§ **26:22** “Rehovot” “geniş yerler” anlamına gelir.

32 Aynı gün İshak'ın hizmetkârları gelip kazdıkları kuyu hakkında ona bilgi verdiler.
"Su bulduk" dediler.
33 Kuyuya "Şiva"* adını verdi. Bu nedenle kentin adı bugüne dek "Beerşeva"† olarak
kaldı.
34 Esav kırk yaşındayken Hititli Beeri'nin kızı Yudit'le Hititli Elon'un kızı Basemat'ı eş
olarak aldı.
35 Bu kadınlar İshak'la Rebeka için can sıkıntısı oldular.

27

1 İshak yaşlanıp gözleri görmez olduğu zaman, büyük oğlu Esav'ı çağırdı ve ona,
"Oğlum?" dedi.
Ona, "İşte buradayım" dedi.
2 "Bak, ben yaşlandım" dedi. "Öleceğim günü bilmiyorum.
3 Şimdi silahlarını, ok kılıfını ve yayını al, kıra çıkıp bana av eti getir.
4 Sevdiğim lezzetli bir yemek yap ve bana getir de yiyeyim. Ölmeden önce canım seni
kutsasın."
5 Rebeka, İshak'ın oğlu Esav'la konuştuklarını duydu. Esav avlanıp avı getirmek için
kıra çıktı.
6 Rebeka oğlu Yakov'a şöyle dedi: "Babanın kardeşin Esav'a şöyle dediğini duydum:
7 'Bana av getir ve lezzetli bir yemek yap da yiyeyim ve ölümümden önce seni
Yahve'nin önünde kutsayayım.'
8 Şimdi oğlum, sana vereceğim buyruğu iyi dinle.
9 Şimdi sürüye git ve oradan bana iki iyi oğlak getir. Onlarla babanın sevdiği lezzetli
bir yemek yapacağım.
10 Yemesi için onu babana götüreceksin, ölmeden önce seni kutsasın."
11 Yakov annesi Rebeka'ya şöyle dedi: "Kardeşim Esav kıllı bir adam, bense kılsız bir
adamım.
12 Ya babam bana dokunursa? Ona bir düzenbaz gibi görüneceğim ve üzerime kutsama
değil, lanet getireceğim."
13 Annesi, "Senin lanetin benim üzerime olsun oğlum" dedi. "Sadece sözümü dinle ve
git onları benim için getir."
14 Gidip onları aldı ve annesine getirdi. Annesi, babasının sevdiği gibi lezzetli bir
yemek yaptı.
15 Rebeka büyük oğlu Esav'ın evde yanında bulunan güzel giysilerini alıp küçük oğlu
Yakov'a giydirdi.
16 Ellerine ve ensesinin tüysüz kısmına oğlak derisiyle kapladı.
17 Hazırladığı lezzetli yemeği ve ekmeği oğlu Yakov'un eline verdi.
18 Yakov babasının yanına varıp, "Baba" dedi.
"İşte buradayım. Sen kimsin oğlum?"
19 Yakov babasına, "Ben senin ilk oğlun Esav'ım" dedi. "Benden yapmamı istediğin
şeyi yaptım. Lütfen kalk, otur ve avımı ye ki canın beni kutsasın."
20 İshak oğluna, "Oğlum, nasıl bu kadar çabuk buldun?" dedi.
"Çünkü Tanrın Yahve beni başarılı kıldı" dedi.
21 İshak Yakov'a, "Lütfen yaklaş, oğlum, gerçekten oğlum Esav mısın, değil misin,
dokunayım" dedi.
22 Yakov babası İshak'a yaklaştı. Ona dokundu, "Ses Yakov'un sesi, ama eller Esav'ın
elleridir" dedi.
23 Kardeşi Esav'ın elleri gibi elleri kıllı olduğu için onu tanımadı. Böylece onu kutsadı.

* **26:33** Şiva, "ant" veya "yedi" anlamına gelir. † **26:33** Beerşeva, "ant kuyusu" veya "yedi kuyusu" anlamına gelir.

24 “Sen gerçekten oğlum Esav mısın?” dedi.
Yakov, “Benim” dedi.
25 “Onu bana getir, oğlumun avından yiyeyim de canım seni kutsasın” dedi.
Yanına getirdi ve yedi. Ona şarap getirdi ve içti.
26 Babası İshak ona, “Yaklaş, oğlum, beni öp” dedi.
27 Yaklaşıp onu öptü. Elbisesinin kokusunu kokladı ve onu kutsayarak şöyle dedi:

“İşte, oğlumun kokusu
Yahve’nin kutsadığı kırın kokusu gibidir.
28 Tanrı sana göklerin çiyinden,
yerin veriminden,
bol miktarda tahıl ve yeni şarap versin.
29 Halklar sana kulluk etsin,
uluslar sana boyun eğsin.
Kardeşlerinin efendisi ol.
Annenin oğulları sana boyun eğsin.
Sana lanet edenler lanetli olsun.
Seni kutsayanlar kutsansın.”

30 İshak Yakov'u kutsadıktan ve Yakov babası İshak'ın yanından çıkar çıkmaz, kardeşi Esav avdan döndü.
31 Ayrıca lezzetli yemek yapıp babasına getirdi. Babasına, “Baba kalk ve oğlunun avından ye de canın beni kutsasın” dedi.
32 Babası İshak ona, “Sen kimsin?” dedi.
“Ben senin oğlun, ilk oğlun Esav'ım” dedi.
33 İshak şiddetle titredi ve şöyle dedi: “Öyleyse, av avlayan ve bana getiren kimdi? Sen gelmeden önce hepsini yedim ve onu kutsadım? O da kutsanacaktır.”
34 Esav babasının sözlerini işitince çok büyük ve acı bir feryatla ağladı ve babasına, “Beni de kutsa, ey baba” dedi.
35 “Kardeşin hile ile geldi, kutsamanı elinden aldı” dedi.
36 Esav “Ona boşuna mı Yakov diyorlar? İki kezdir beni aldatıyor. İlk oğulluk hakkımı elimden aldı. Bak, şimdi de benim kutsamamı elimden aldı.” dedi. “Benim için bir kutsama alıkoymadın mı?” dedi.
37 İshak, Esav'a şu karşılığı verdi: “İşte, onu senin efendin yaptım ve bütün kardeşlerini ona hizmetkâr atadım. Onu tahıl ve yeni şarapla besledim. O zaman senin için ne yapayım oğlum?”
38 Esav babasına, “Baba, sende yalnız bir kutsamamı var? Beni kutsa, beni de baba.” dedi. Esav yüksek sesle ağladı.
39 Babası İshak ona şu karşılığı verdi:

“İşte, meskenin göklerin çiğinde,
yerin veriminde olacak.
40 Kılıcınla yaşayacak ve kardeşine hizmet edeceksin.
Özgür olmak isteyince,
onun boyunduruğunu kırıp atacaksın.”

41 Esav, babasının onu kutsadığı bereket yüzünden Yakov'dan nefret ediyordu. Esav yüreğinde şöyle dedi: “Babamın yas günleri yakındır. O zaman kardeşim Yakov’u öldürürüm.”
42 Büyük oğlu Esav'ın sözleri Rebeka'ya iletildi. Rebeka küçük oğlu Yakov'u çağırttı ve ona şöyle dedi: “Kardeşin Esav seni öldürmeyi tasarlayarak kendini avutuyor.
43 Şimdi oğlum, sözümü dinle. Kalk, Haran'daki kardeşim Lavan'a kaç.

44-45 Kardeşinin öfkesi yatışıp kızgınlığı geçinceye ve ona yaptığını unutuncaya dek bir
süre onun yanında kal. Sonra birini gönderir, seni oradan aldırtırım. Neden bir günde
ikinizden de yoksun kalayım?"
46 Rebeka, İshak'a şöyle dedi: "Het'in kızları yüzünden canımdan bezdim. Yakov da Het
kızlarından, ülke kızlarından bir eş alırsa, ne diye yaşayayım?"

28

1 İshak Yakov'u çağırdı, kutsadı ve ona, "Kenan kızlarından kendine eş almayacaksın.
2 Kalk, Paddan Aram'a, annenin babası Betuel'in evine git. Oradan annenin kardeşi
Lavan'ın kızlarından bir eş al.
3 Her Şeye Gücü Yeten Tanrı seni kutsasın, seni verimli kılıp çoğaltsın ki, halklar
topluluğu olasınız.
4 Avraham kutsamasını sana ve seninle birlikte soyuna versin. Öyle ki, Tanrı'nın
Avraham'a verdiği ve üzerinden geçmekte olduğun diyarı miras alasın." dedi.
5 İshak Yakov'u gönderdi. Paddan Aram'a, Yakov'la Esav'ın annesi Rebeka'nın kardeşi
Aramlı Betuel'in oğlu Lavan'ın yanına gitti.
6-7 Esav, İshak'ın Yakov'u kutsadığını ve bir eş alması için Paddan-Aram'a gönderdiğini
ve onu kutsadığı zaman, Kenan kızlarından kendine eş almayacaksın diye
buyurduğunu, Yakov'un da anne babasını dinleyerek Paddan-Aram'a gittiğini öğrendi.
8 Esav, babası İshak'ın Kenan kızlarından hoşlanmadığını gördü.
9 Böylece Esav İşmael'e gitti. Karılarının üzerine Avraham oğlu İşmael'in kızı Nevayot'un
kız kardeşi, Mahalat'ı da eş olarak aldı.
10 Yakov Beer-Şeva'dan Harran'a doğru yola çıktı.
11 Bir yere gelip orada geceledi. Çünkü güneş batmıştı. Yerin taşlarından birini alıp
başının altına koydu ve uyumak için o yere yattı.
12 Düşünde yeryüzünün üzerine dikilmiş, tepesi göğe ulaşan bir merdiven gördü. İşte,
Tanrı'nın melekleri onun üzerine inip çıkıyorlardı.
13 Yahve onun üzerinde durup, "Ben, atan Avraham'ın, İshak'ın Tanrısı Yahve'yim"
dedi. "Üzerinde yatmakta olduğun diyarı sana ve soyuna vereceğim.
14 Soyun yerin tozu gibi olacak; batıya, doğuya, kuzeye ve güneye yayılacaksınız. Yerin
bütün aileleri sende ve soyunda kutsanacaktır.
15 İşte, ben seninleyim, gideceğin her yerde seni koruyacağım ve seni bu diyara geri
getireceğim. Çünkü sana söylediğim şeyi yapana dek seni bırakmayacağım."
16 Yakov uykusundan uyanıp, "Yahve gerçekten burada, ben fark edemedim" dedi.
17 Korktu ve "Bu yer ne heybetli! Burası Tanrı'nın evinden başka bir yer olamaz.
Burası göğün kapısıdır."
18 Yakov sabah erkenden kalktı, başının altına koyduğu taşı alıp sütun yaptı, üzerine
yağ döktü.
19 O yere Beytel (Tanrı'nın Evi) adını verdi. Kentin adı ilk adı Luz'du.
20 Yakov adak adayıp şöyle dedi: "Tanrı benimle olursa, gittiğim yolda beni korursa,
bana yiyecek ekmek, giyecek giysi verirse,
21 esenlik içinde babamın evine dönersem, o zaman Yahve benim Tanrım olacak.
22 O zaman sütun olarak diktiğim bu taş Tanrı'nın Evi olacak. Bana vereceğin her şeyin
ondalığını mutlaka sana vereceğim."

29

1 Yakov yola çıkıp Doğuoğulları'nın ülkesine geldi.
2 Baktı ve kırda bir kuyu gördü ve yanında yatan üç koyun sürüsü vardı. Çünkü o
kuyudan sürüleri su verirlerdi. Kuyunun ağzındaki taş büyüktü.

3 Bütün sürüler orada toplanırdı. Taşı kuyunun ağzından yuvarlarlar, koyunlara su
verdikten sonra taşı tekrar kuyunun ağzına, yerine koyarlardı.
4 Yakov onlara, “Kardeşler, nerelisiniz?” dedi.
“Biz Harranlı’yız” dediler.
5 Onlara, “Nahor'un oğlu Lavan'ı tanır mısınız?”
“Tanırız” dediler.
6 Onlara, “Kendisi iyi mi?” diye sordu.
“İyidir. Bak, kızı Rahel koyunlarla geliyor.” dediler.
7 “İşte, daha gün ortası, sürülerin toplanma vakti değil” dedi. “Koyunları su verdikten
sonra götürüp otlatın.”
8 “Bütün sürüler bir araya toplanmadan ve kuyunun ağzındaki taşı yuvarlamadan
olmaz” dediler. “Sonra koyunlara su vereceğiz.”
9 Daha onlarla konuşurken, Rahel babasının koyunlarıyla geldi çünkü o çobandı.
10 Yakov, annesinin kardeşi Lavan'ın kızı Rahel'i ve annesinin kardeşi Lavan'ın
koyunlarını görünce yaklaştı, kuyunun ağzındaki taşı yuvarladı. Annesinin kardeşi
Lavan'ın sürüsüne su verdi.
11 Yakov Rahel'i öptü, yüksek sesle ağladı.
12 Yakov Rahel'e babasının akrabası ve Rebeka'nın oğlu olduğunu söyledi. O da koşarak
babasına haber verdi.
13 Lavan, kız kardeşinin oğlu Yakov'la ilgili haberi duyunca onu karşılamaya koştu.
Yakov'u kucaklayıp öptü ve onu evine götürdü. Yakov bütün olanları Lavan'a anlattı.
14 Lavan, “Gerçekten sen benim kemiğim ve etimsin” dedi. Yakov onun yanında bir ay
kaldı.
15 Lavan, Yakov'a, “Akrabam olduğun için bana karşılıksız mı hizmet edeceksin?”
dedi. “Söyle bana, ücretin nedir?”
16 Lavan'ın iki kızı vardı. Büyüğünün adı Lea, küçüğünün adı Rahel'di.
17 Lea'nın gözleri zayıftı, ama Rahel görünüş açısından güzel ve çekiciydi.
18 Yakov Rahel'i sevdi. “Küçük kızın Rahel için sana yedi yıl hizmet ederim” dedi.
19 Lavan, “Onu başka bir adama vermektense sana vermem daha iyi” dedi. Benimle
kal.”
20 Yakov Rahel için yedi yıl hizmet etti. Ona duyduğu sevgisinden dolayı birkaç gün
gibi geldi ona.
21 Yakov Lavan'a, “Karımı bana ver, günlerim doldu, yanına gireyim” dedi.
22 Lavan yöre halkını toplayıp bir ziyafet verdi.
23 Akşam kızı Lea'yı Yakov'a getirdi. Yakov onun yanına girdi.
24 Lavan hizmetçisi Zilpa'yı kızı Lea’nın hizmetine verdi.
25 Sabah olunca Yakov bir baktı ki, yanında Lea! Lavan'a, “Bana bu yaptığın nedir?”
dedi. “Sana Rahel için hizmet etmedim mi? O zaman neden beni aldattın?”
26 Lavan, “Küçüğü büyüğünden önce vermek bizim buralarda uygun değildir” dedi.
27 “Bu haftayı doldur, yanımda edeceğin başka yedi yıllık hizmete karşılık onu da sana
veririz.”
28 Yakov öyle yaptı ve haftasını tamamladı. Ona kızı Rahel'i eş olarak verdi.
29 Lavan hizmetçisi Bilha'yı kızı Rahel’in hizmetine verdi.
30 Yakov Rahel'in yanına girdi ve Rahel'i Lea'dan daha çok sevdi. Yakov Lavan’ın
yanında yedi yıl daha hizmet etti.
31 Yahve Lea'dan nefret edildiğini görünce onun rahmini açtı, ama Rahel kısırdı.
32 Lea hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu, adını Ruven (Bak erkek çocuk) koydu.
Çünkü, “Madem Yahve çektiğim sıkıntıyı gördü. Şimdi kocam beni sevecek.” dedi.
33 Tekrar hamile kaldı ve bir oğul doğurdu. “Yahve benden nefret edildiğini
duyduğundan bana bu oğulu da verdi” dedi. Ona Şimon (Duyar) adını verdi.

34 Tekrar hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. “Artık kocam bana bağlanacak,
çünkü ona üç oğul doğurdum” dedi. “Bu nedenle çocuğa Levi (Bağlılık) adı verildi.
35 Tekrar hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. “Bu sefer Yahve’yi öveceğim” dedi.
Bu nedenle ona Yahuda (Övgü) adını verdi. Sonra doğum yapmayı bıraktı.

30

1 Rahel Yakov'a çocuk doğuramadığını görünce kız kardeşini kıskandı. Yakov'a, “Bana
çocuklar ver, yoksa öleceğim” dedi.
2 Yakov Rahel'e öfkelendi ve şöyle dedi: “Ben rahmin meyvesini senden esirgeyen
Tanrı'nın yerinde miyim?”
3 “İşte hizmetçim Bilha” dedi. “Yanına gir. Öyle ki, dizlerimin üzerinde doğursun da
ondan çocuklarım olsun.”
4 Hizmetçisi Bilha'yı ona eş olarak verdi ve Yakov onun yanına girdi.
5 Bilha hamile kaldı ve Yakov'a bir oğul doğurdu.
6 Rahel, “Tanrı davamı gördü, sesimi işitip bana bir oğul verdi” dedi. Bu nedenle onun
adını Dan (Haklı) koydu.
7 Rahel'in hizmetçisi Bilha yine hamile kaldı ve Yakov'a ikinci bir oğul doğurdu.
8 Rahel, “Kız kardeşimle çetin güreşler yaptım ve yendim” dedi. Ona Naftali (Güreşim)
adını verdi.
9 Lea artık hamile kalamadığını görünce, hizmetçisi Zilpa'yı alıp Yakov'a karı olarak
verdi.
10 Lea'nın uşağı Zilpa Yakov'a bir oğul doğurdu.
11 Lea, “Uğurum!” dedi. Adını Gad (Uğur) koydu.
12 Lea'nın hizmetçisi Zilpa Yakov'a ikinci bir oğul doğurdu.
13 Lea, “Ne mutlu bana, çünkü kadınlar bana mutlu diyecekler” dedi. Ona Aşer
(Mutlu) adını verdi.
14 Ruven buğday hasadı günlerinde gidip tarlada adamotu buldu ve annesi Lea'ya
getirdi. Rahel, Lea'ya, “Lütfen bana oğlunun adamotundan biraz ver” dedi.
15 Lea ona, “Kocamı aldığın yetmiyor mu?” dedi. “Oğlumun adamotunu da mı
alacaksın?”
Rahel, “Öyleyse, oğlunun adamotuna karşılık kocam bu gece seninle yatacak” dedi.
16 Akşam Yakov tarladan geldi. Lea onu karşılamaya çıkıp, “Benim yanıma gireceksin”
dedi. “Çünkü seni oğlumun adamotuyla gerçekten tuttum.”
O gece onunla yattı.
17 Tanrı Lea'yı işitti ve hamile kaldı. Yakov'a beşinci bir oğul doğurdu.
18 Lea, “Hizmetçimi kocama verdiğim için Tanrı bana bedelini verdi” dedi. Ona İsakar
(Bedel) adını verdi.
19 Lea yine hamile kaldı ve Yakov'a altıncı bir oğul doğurdu.
20 Lea, “Tanrı bana güzel bir çeyiz verdi” dedi. “Artık kocam benimle yaşayacak çünkü
ona altı erkek çocuk doğurdum.” Adını Zevulun (Saygın mesken) koydu.
21 Sonra bir kız doğurdu, adını Dina koydu.
22 Tanrı Rahel'i hatırladı ve onu işitip rahmini açtı.
23 Hamile kaldı, bir erkek çocuk doğurdu ve “Tanrı utancımı kaldırdı” dedi.
24 “Yahve bana bir oğul daha versin” diyerek çocuğun adını Yosef* koydu.
25 Rahel Yosef'i doğurunca Yakov Lavan'a, “Beni gönder de kendi evime, ülkeme
gideyim” dedi.
26 “Hizmetime karşılık karılarımı ve çocuklarımı ver, bırak gideyim. Çünkü sana nasıl
hizmet ettiğimi biliyorsun.”

---

* **30:24** Yosef “çoğaltsın” anlamına gelir.

27 Lavan, “Eğer şimdi gözünde lütuf bulduysam, burada kal” dedi, “Çünkü Yahve’nin
senin sayende beni kutsadığını anladım.”
28 “Ücretini bana bildir de vereyim” dedi.
29 Yakov ona, “Sana nasıl hizmet ettiğimi, sürülerine nasıl baktığımı biliyorsun” dedi.
30 “Çünkü ben gelmeden önce malın azdı, fazlasıyla çoğaldı. Gelişimle Yahve seni
kutsadı. Şimdi ben kendi evim için ne zaman çalışacağım?”
31 Lavan, “Sana ne vereyim?” dedi.
Yakov, “Bana bir şey vermeyeceksin” dedi. “Eğer bana şunu yaparsan, yine sürünü
güderim.
32 Bugün bütün sürünün içinden geçip noktalı ve benekli, koyunları, kara kuzuları,
benekli ve noktalı keçileri ayıracağım. Benim ücretim bu olsun.
33 Bundan sonra ücretim için geldiğinde, doğruluğum benim hakkında tanıklık
edecektir. Yanımda bulunan keçiler arasında noktalı ve benekli, kuzularım arasında kara
olmayanların hepsi çalıntı sayılacaktır.”
34 Lavan, “İşte, sözüne göre olsun” dedi.
35 O gün benekli ve çizgili tekeleri, noktalı ve benekli keçileri, beyaz keçilerin hepsini,
bütün kara kuzuları ayırıp oğullarının eline verdi.
36 Kendisiyle Yakov arasında üç günlük yol bıraktı. Yakov Lavan'ın kalan sürülerini
güdüyordu.
37 Yakov kavak, badem ve çınar ağaçlarından taze çubuklar aldı. Üzerindeki kabukları
soyup beyaz rengini gösteren çizgiler yaptı.
38 Soyduğu çubukları sürülerin su içmek için geldikleri yalaklara, sürülerin önüne
koydu. Su içmek için gelince çiftleşiyorlardı.
39 Çubukların önünde çiftleşince sürüler çizgili, noktalı ve benekli doğarlardı.
40 Yakov kuzuları ayırdı ve sürülerin yüzünü Lavan'ın sürüsünün çizgili ve kara
olanlarına çevirdi. Kendi sürülerini ayırdı, onları Lavan'ın sürüsüne koymadı.
41 Sürünün güçlü olanları kızışınca, Yakov sürünün gözü önünde, yalaklara çubuklar
koyuyordu. Öyle ki, çubukların yanında çiftleşsinler.
42 Ama sürünün zayıf olanlarının yanına koymazdı. Böylece zayıf olanlar Lavan’ın,
güçlüleriyse Yakov’un oldu.
43 Yakov alabildiğince çoğaldı. Sürüleri, kadın ve erkek hizmetçileri, develeri, eşekleri
oldu.

31

1 Yakov Lavan'ın oğullarının, “Yakov babamıza ait olan her şeyi aldı. Bütün bu serveti
babamızın şeylerinden elde etti.” sözlerini söylediğini işitti.
2 Yakov Lavan'ın yüzünü gördü ve kendisine karşı eskisi gibi değildi.
3 Yahve Yakov'a, “Atalarının ülkesine, akrabalarının yanına dön” dedi, “Seninle birlikte
olacağım.”
4 Yakov Rahel'le Lea'yı sürüsünün yanına, kıra çağırdı.
5 Onlara, “Babanızın yüzünü görüyorum, bana karşı eskisi gibi değil. Ama babamın
Tanrısı benimledir.
6 Var gücümle babanıza hizmet ettiğimi biliyorsunuz.
7 Babanız beni aldattı, ücretimi on kez değiştirdi, ama Tanrı bana kötülük etmesine
izin vermedi.
8 Benekliler senin ücretin olacak dediğinde, bütün sürü benekli doğurdu. Ücretin
çizgililer olacak dediğinde bütün sürü çizgili doğurdu.
9 Böylece Tanrı babanızın sürüsünü alıp bana verdi.
10 Çiftleşme mevsiminde, gözlerimi kaldırdım ve düşte gördüm. Baktım, çiftleşen tekeler
çizgili, noktalı ve kırçıldı.

11 Tanrı'nın meleği düşte bana, 'Yakov' dedi. 'Burdayım' dedim.
12 Bana, 'Bak, bütün çiftleşen tekeler çizgili, noktalı ve kırçıl' dedi. 'Çünkü Lavan'ın
sana yaptıklarının hepsini gördüm.
13 Sütun üzerine mesh ettiğin, bana adak adadığın Beytel'in Tanrısı benim. Şimdi kalk,
bu topraklardan çık ve doğduğun ülkeye dön.' " dedi.
14 Rahel ile Lea ona şu karşılığı verdiler: "Babamızın evinden payımız ya da mirasımız
kaldı mı?
15 Onun gözünde artık yabancı sayılmıyor muyuz? Çünkü bizi sattı ve bedelimizi de
tamamen yedi.
16 Tanrı'nın babamızdan aldığı tüm o servet bizim ve çocuklarımızındır. Şimdi, Tanrı
sana ne dediyse öyle yap."
17 Yakov kalktı, oğullarıyla karılarını develere bindirdi.
18 Babası İshak'ın yanına, Kenan ülkesine gitmek üzere bütün hayvanlarını, Paddan
Aram'da kazandığı davarlar da dahil kazandığı her şeyi aldı.
19 Lavan koyunlarını kırkmaya gitmişti ve Rahel, babasına ait olan terafimi* (Aile
putu) çaldı.
20 Yakov kaçacağını söylemeyerek Aramlı Lavan'ı kandırdı.
21 Böylece sahip olduğu her şeyle birlikte kaçtı. Kalkıp Irmağı geçti ve Gilad Dağı'na
doğru yöneldi.
22 Üçüncü gün Yakov'un kaçtığı Lavan'a bildirildi.
23 Yakınlarını da yanına alıp yedi gün boyunca onu takip etti. Gilad Dağı'nda ona
yetişti.
24 Tanrı geceleyin düşte Aramlı Lavan'a gelip ona, "Dikkat et, Yakov'a iyi, ne de kötü
bir şey söyleme" dedi.
25 Lavan Yakov'a yetişti. Yakov çadırını dağa kurmuştu. Lavan da yakınlarıyla birlikte
Gilad Dağı'nda çadır kurdu.
26 Lavan Yakov'a, "Nedir bu yaptığın? Beni aldattın." dedi, "Kızlarımı savaş esirleri
gibi alıp götürdün?
27 Niçin gizlice kaçtın ve beni aldattın? Seni sevinçle, ezgilerle, tef ve çenkle yolcu
ederdim.
28 Torunlarımı ve kızlarımı öpmeme izin vermedin. Şimdi akılsızca davrandın.
29 Size kötülük etmek elimdedir. Ama babanın Tanrısı dün gece bana görünüp, 'Dikkat
et!' dedi, 'Yakov'a ne iyi, ne de kötü bir şey söyleme.'
30 Babanın evini çok özlediğin için çıkıp gittin. Ama niçin ilâhlarımı çaldın?"
31 Yakov Lavan'a şu karşılığı verdi: "Korktum, çünkü, 'Kızlarını zorla benden alırsın'
dedim.
32 İlâhlarını kimde bulursan o kişi sağ kalmayacaktır. Yakınlarımızın önünde kendin
ara, eşyalarımın arasında sana ait ne bulursan al." Yakov onları Rahel'in çaldığını
bilmiyordu.
33 Lavan Yakov'un çadırına, Lea'nın çadırına ve iki hizmetçinin çadırına girdi, ama
onları bulamadı. Lea'nın çadırından çıkıp Rahel'in çadırına girdi.
34 Rahel terafimi alıp devenin semerine koymuştu ve üzerinde oturuyordu. Lavan
bütün çadırı yokladı ama bulamadı.
35 Rahel babasına, "Efendim, senin huzurunda kalkamadığım için bana kızma, çünkü
adet görüyorum da" dedi. Araştırdı ama terafimi bulamadı.
36 Yakov öfkelendi ve Lavan'a çıkıştı. Yakov Lavan'a şu karşılığı verdi: "Benim suçum
ne? Benim günahım ne ki, hararetle peşime düştün?

* **31:19** Terafim, ev eşyalarına ilişkin miras haklarıyla ilişkilendirilebilecek ev putlarıydı.

37 Madem bütün eşyalarımı karıştırdın, kendi eşyalarından ne buldun? Onu burada
benim yakınlarımın ve senin yakınlarının önüne koy da aramızda hüküm versinler." dedi.
38 "Yirmi yıldır yanındayım. Koyunların ve keçilerin hiç düşük yapmadı. Sürülerinden
bir koç yemedim.
39 Vahşi hayvanların parçaladıklarını sana getirmedim. Zararını ben çektim. Gerek
gündüz gerekse gece, çalınmış hayvanın karşılığını benim elimden istedin.
40 Durumum buydu: Gündüz kuraklık, gece ayaz beni yiyip bitirdi. Gözümü
kırpmadım.
41 Yirmi yıldır senin evindeyim. İki kızın için sana on dört yıl, sürün için altı yıl hizmet
ettim ve sen benim ücretimi on kez değiştirdin.
42 Babamın Tanrısı, Avraham'ın Tanrısı ve İshak'ın Korktuğu benimle birlikte
olmasaydı, şimdi beni kesin boş gönderirdin. Tanrı çektiğim sıkıntıyı ve verdiğim emeği
gördü ve dün gece seni azarladı."
43 Lavan Yakov'a şöyle yanıt verdi: "Kızlar benim kızlarım, çocuklar benim çocuklarım,
sürüler benim sürülerim ve bütün gördüklerin benim! Bugün kızlarıma ya da onların
doğurduğu çocuklarına ne yapabilirim?
44 Şimdi gel, seninle bir antlaşma yapalım. Bu, seninle benim aramızda bir tanık
olsun."
45 Yakov bir taş alıp onu sütun olarak dikti.
46 Yakov yakınlarına, "Taş toplayın" dedi. Taşları alıp bir yığın yaptılar. Orada yığının
yanında yemek yediler.
47 Lavan oraya Yegar Sahaduta† adını verdi. Yakov ise ona Galed‡ adını verdi.
48 Lavan, "Bu yığın bugün seninle benim aramızda tanıktır" dedi. Bu nedenle oraya
Galed adı verildi.
49 Mispa diye de bilinir. Çünkü Lavan şöyle dedi: "Birbirimizi gözden kaybettiğimiz
zaman Yahve seninle benim aramızda gözcü olsun.
50 Kızlarımı incitirsen ya da kızlarımın üzerine başka eşler alırsan, yanımızda kimse
olmasa bile Tanrı tanık olacaktır."
51 Lavan Yakov'a, "İşte şu yığın ve seninle benim aramızda diktiğim sütun!" dedi.
52 "Bu yığın tanık olsun, sütun da tanık olsun ki, bu yığının ötesine geçip sana kötülük
etmeyeceğim. Sen de bu yığını ve sütunu geçip bana kötülük etmeyeceksin.
53 Avraham'ın Tanrısı ve Nahor'un Tanrısı, babalarının Tanrısı aramızda yargıç
olsun." Yakov, babası İshak'ın Korktuğu'nun üzerine ant içti.
54 Yakov dağda kurban kesti ve yakınlarını yemeye çağırdı. Yemeği yiyip geceyi dağda
geçirdiler.
55 Lavan sabah erkenden kalktı. Torunlarını ve kızlarını öptükten sonra onları
kutsadı. Lavan gidip kendi yerine döndü.

32

1 Yakov yola çıktı ve Tanrı'nın melekleri onu karşıladı.
2 Yakov onları görünce, "Bu Tanrı'nın ordusu" dedi. O yerin adını Mahanaim* koydu.
3 Yakov kardeşi Esav'a, Seir ülkesine, Edom bölgesine, önünden ulaklar gönderdi.
4 Onlara şöyle buyruk verdi: "Efendim Esav'a şöyle deyin: 'Hizmetkârın Yakov böyle
diyor. Lavan'ın yanında konuk oldum ve şimdiye kadar kaldım.
5 Sığırlarım, eşeklerim, davarlarım, erkek ve kadın hizmetçilerim var. Gözünde lütuf
bulabileyim diye efendime haber gönderdim.' "
6 Haberciler Yakov'a dönerek, "Kardeşin Esav'ın yanına vardık" dediler. "Seni
karşılamaya geliyor ve yanında dört yüz adam var."

† **31:47** "Yegar Sahaduta" Aramice'de "Tanık Yığını" anlamına gelir. ‡ **31:47** "Galed" İbranice'de "Tanık Yığını" anlamına gelir. * **32:2** "Mahanaim" "iki orduğah" anlamına gelir.

7 O zaman Yakov çok korktu ve sıkıldı. Yanındaki halkı, davarları, sığırları ve develeri
iki bölüğe ayırdı.
8 "Esav bir bölüğün yanına gelip onu vurursa, kalan bölük kurtulur" dedi.
9 Yakov şöyle dedi: "Ey atam Avraham'ın, babam İshak'ın Tanrısı Yahve, bana, 'Ülkene
ve akrabalarının yanına dön ve sana iyilik edeceğim' dedin.
10 Hizmetkârına gösterdiğin bunca iyiliğe ve içtenliğe layık değilim. Çünkü Yarden'i
geçtiğimde yalnızca bir değneğim vardı ama şimdi iki ordu oldum.
11 Lütfen kurtar beni kardeşimin elinden, Esav'ın elinden. Çünkü gelip bana,
annelerine ve çocuklara vurmasından korkuyorum.
12 'Sana kesin olarak iyilik edeceğim, soyunu deniz kumu gibi sayılamayacak kadar
çoğaltacağım' demiştin."
13 O gece orada kaldı. Yanında bulunan hayvanlardan kardeşi Esav'a hediye olarak,
14 iki yüz keçi, yirmi teke, iki yüz koyun, yirmi koç,
15 yavrularıyla birlikte otuz dişi deve, kırk inek, on boğa, yirmi dişi eşek ve on sıpa
ayırdı.
16 Onları, ayrı sürüler olarak hizmetçilerinin eline teslim etti. Hizmetçilerine,
"Önümden gidin, sürüler arasına mesafe koyun" dedi.
17 Birincisine buyruk verip şöyle dedi: "Kardeşim Esav'la karşılaştığında, 'Sen
kiminsin? Nereye gidiyorsun? Önündekiler kimindir?' diye sorduğunda,
18 'Bunlar, hizmetkârın Yakov'undur' diyeceksin. 'Efendim Esav'a gönderilmiş bir
hediyedir. İşte, kendisi de arkamızda.' "
19 İkincisine, üçüncüsüne, sürülerin hepsinin ardından gidenlere de buyruk verdi,
"Esav'ı bulduğunuzda onunla böyle konuşacaksınız" dedi.
20 " 'Yalnız bu kadar değil, işte, hizmetkârın Yakov arkamızda' diyeceksiniz." Çünkü,
"Onu önümden giden hediyeyle yatıştırıp sonra yüzünü göreceğim" dedi. "Belki beni
kabul eder."
21 Böylece hediye onun önünden geçti ve kendisi o gece ordugâhta kaldı.
22 O gece kalkıp iki karısını, iki hizmetkârını ve on bir oğlunu alıp Yabbok geçidini geçti.
23 Onları alıp ırmaktan geçirdi ve kendisine ait olan şeyi de geçirdi.
24 Yakov yalnız kaldı ve gün ağarana dek orada bir adamla güreşti.
25 Adam onu yenemediğini görünce, uyluğunun başına dokundu. Yakov güreşirken
uyluğunun başı incindi.
26 Adam, "Bırak gideyim, gün ağarıyor" dedi.
Yakov, "Beni kutsamadıkça seni bırakmam" dedi.
27 Ona, "Adın ne?" dedi.
"Yakov" dedi.
28 "Artık sana Yakov değil, İsrael denecek" dedi. "Çünkü Tanrı'yla ve insanlarla çekişip
galip geldin."
29 Yakov, "Lütfen adını söyle" dedi.
"Adımın ne olduğunu neden soruyorsun?" dedi. Orada Yakov'u kutsadı.
30 Yakov o yerin adını Peniel† koydu.
31 Yakov Peniel'den geçerken güneş üzerine doğdu ve uyluğu yüzünden aksıyordu.
32 Bu nedenle İsrael'in çocukları bugüne dek uyluk kemiğinin üzerindeki siniri yemezler.
Çünkü Yakov'un uyluk kemiğinin başındaki sinire dokunulmuştu.

33

1 Yakov gözlerini kaldırıp baktı ve işte Esav, yanında dört yüz adamla geliyordu.
Çocukları Lea, Rahel ve iki hizmetkârına teslim etti.

† **32:30** Peniel, "Tanrı'nın yüzü" anlamına gelir.

2 Hizmetçilerle çocuklarını öne, Lea'yla çocuklarını arkaya, Rahel'le Yosef'i en arkaya koydu.
3 Kendisi de onların önünden geçerek kardeşinin yanına gelene kadar yedi kez yere eğildi.
4 Esav onu karşılamak için koştu. Onu kucakladı, boynuna sarılıp, onu öptü. Birlikte ağladılar.
5 Gözlerini kaldırdı, kadınları ve çocukları gördü, "Yanındaki bunlar kim?" dedi.
"Tanrı'nın hizmetkârına lütfettiği çocuklar" dedi.
6 Hizmetçiler çocuklarıyla yaklaşıp eğildiler.
7 Lea ve çocukları da yaklaşıp eğildiler. Onlardan sonra Yosef, Rahel ile yaklaşıp eğildiler.
8 Esav, "Karşılaştığım önceki topluluğun anlamı nedir?" dedi.
Yakov, "Efendimin gözünde lütuf bulmak içindir" dedi.
9 Esav, "Ben yeterincesine sahibim kardeşim" dedi. "Sahip oldukların senin olsun."
10 Yakov, "Hayır, lütfen, eğer şimdi gözünde lütuf bulduysam, hediyemi al" dedi, "Çünkü senin yüzünü görmek Tanrı'nın yüzünü görmek gibi. Sen benden hoşnut oldun.
11 Lütfen sana getirdiğim hediyeyi al. Çünkü Tanrı bana lütufta bulundu ve bende yeterince var." Onu zorladı ve o aldı.
12 Esav, "Yola çıkalım, gidelim" dedi, "Ben senin önünden gideceğim."
13 Yakov ona şöyle dedi: "Efendim, çocukların narin olduğunu bilirsin. Yanımdaki davarların ve sığırların yavruları var. Bir gün daha yürümeye zorlanırsa sürünün hepsi ölür.
14 Lütfen efendim, hizmetkârının önünden geçsin, ben de efendimin yanına, Seir'e varıncaya kadar önümde olan hayvanların hızına ve çocukların hızına göre yavaşça yol alacağım."
15 Esav, "Yanımdaki adamlardan bazılarını yanınıza bırakayım" dedi.
Yakov, "Bu niçin? Efendimin gözünde lütuf bulayım." dedi.
16 Esav o gün Seir'e dönmek üzere yola çıktı.
17 Yakov Sukkot'a gitti, kendine bir ev yaptı, hayvanları için barınak yaptı. Bu nedenle o yerin adına Sukkot* denilir.
18 Yakov Paddan Aram'dan Kenan ülkesindeki Şekem Kenti'ne esenlikle vardı. Kentin önünde konakladı.
19 Çadırını kurduğu arsayı Şekem'in babası Hamor'un oğullarından yüz parça gümüşe satın aldı.
20 Orada bir sunak kurup adını El Elohe İsrael† koydu.

34

1 Lea'nın Yakov'a doğurduğu kızı Dina, memleketin kızlarını görmek için dışarı çıktı.
2 Ülkenin önderi Hivli Hamor'un oğlu Şekem onu gördü. Dina'yı alıp onunla yattı ve onu alçalttı.
3 Canı Yakov'un kızı Dina'ya bağlandı. Genç kızı sevdi ve ona nazik davrandı.
4 Şekem babası Hamor'a, "Bana bu kızı eş olarak al" dedi.
5 Yakov kızı Dina'yı kirletildiğini duyduğunda oğulları kırda hayvanlarının yanındaydı. Yakov onlar gelene kadar sustu.
6 Şekem'in babası Hamor, Yakov'la konuşmak için yanına gitti.
7 Yakov'un oğulları bunu duyunca kırdan geldiler. Üzüntülü ve öfkeliydiler. Çünkü Yakov'un kızıyla yatarak İsrael'de çirkinlik etmişti. Bu yapılmaması gereken bir şeydi.

* **33:17** sukkot, barınaklar veya kulübeler anlamına gelir. † **33:20** El Elohe İsrael, "Tanrı, İsrael'in Tanrısı" veya "İsrael'in Tanrısı kudretlidir" anlamına gelir.

8 Hamor onlarla konuşup şöyle dedi: “Oğlum Şekem, kızınızı özlüyor. Lütfen onu ona eş
olarak verin.
9 Bizimle evlilik yapın. Kızlarınızı bize verin, kızlarımızı da kendinize alın.
10 Bizimle oturursunuz, ülke önünüzdedir. İçinde yaşayın, ticaret yapıp mülk edinin.”
11 Şekem kızın babasına ve kardeşlerine, “Gözünüzde iyilik bulmama izin verin” dedi,
“Ne isterseniz veririm.
12 Benden büyük bir çeyiz isteyin, ne dilerseniz veririm. Yeter ki, kızı bana eş olarak
verin.”
13 Yakov'un oğulları Şekem'le babası Hamor'a hileli bir yanıt verdiler, çünkü kız
kardeşleri Dina'yı kirletmişti.
14 Onlara, “Kız kardeşimizi sünnetli olmayan bir adama vermek bizim için ayıptır.
15 Yalnızca şu koşulla kabul ederiz. Bütün erkekleriniz sünnet edilip bizim gibi
olursanız,
16 o zaman kızlarımızı size veririz, kızlarınızı kendimize alırız ve sizinle birlikte
oturur, tek bir halk oluruz.
17 Ama bizi dinlemez ve sünnet olmazsanız, kız kardeşimizi* alıp gideriz.” dediler.
18 Sözleri Hamor'la Hamor'un oğlu Şekem'in hoşuna gitti.
19 Genç adam bunu yapmak için beklemedi. Çünkü Yakov’un kızını çok beğenmişti ve
kendisi babasının evindekilerin en saygınıydı.
20 Hamor ve oğlu Şekem, kent kapısına geldiler ve halkla konuşup şöyle dediler:
21 “Bu adamlar bizimle barış içindeler. Onun için ülkede yaşasınlar ve ticaret yapsınlar.
Bakın, topraklarımız onlar için yeterince geniştir. Kızlarını kendimize eş olarak alalım,
kızlarımızı onlara verelim.
22 Ancak aramızdaki her erkeğin onlar gibi sünnet edilmesi koşuluyla bizimle yaşamayı
ve bir halk olmayı kabul ediyorlar.
23 Onların sürüleri, malları ve bütün hayvanları bizim olmayacak mı? Yeter ki onlarla
anlaşalım ve bizimle birlikte otursunlar.”
24 Kentin kapısından çıkan herkes Hamor'la oğlu Şekem'in sözünü dinledi. Kent
kapısından çıkan her erkek sünnet edildi.
25 Üçüncü gün, Yakov'un oğullarından ikisi, Dina'nın kardeşleri Şimon'la Levi, onlar
hala acı çekerken kılıçlarını aldılar, habersiz kente saldırdılar, bütün erkekleri öldürdüler.
26 Hamor'la oğlu Şekem'i de kılıçtan geçirdiler, Dina’yı Şekem'in evinden alıp gittiler.
27 Yakov'un oğulları cesetleri soyup kız kardeşlerini kirlettikleri için kenti yağmaladılar.
28 Sürülerini, sığırlarını, eşeklerini, kentte ve kırda ne varsa hepsini aldılar.
29 Bütün çocuklarını ve eşlerini esir aldılar, evlerindeki her şeyi yağmaladılar.
30 Yakov Şimon'la Levi'ye şöyle dedi: “Ülkede yaşayan Kenanlılar'la Perizliler’i bana
düşman ettiniz, başımı belaya soktunuz. Sayıca azım. Bana karşı birleşip beni
vuracaklar ve ben ve ev halkım yok olacağız.”
31 Onlar, “Kızkardeşimize bir fahişeye olduğu gibi mi davranmalıydı?” dediler.

35

1 Tanrı Yakov'a, “Kalk, Beytel'e git ve orada yaşa” dedi. Orada, kardeşin Esav'ın
yüzünden kaçtığın zaman sana görünen Tanrı'ya bir sunak yap.”
2 Yakov ailesine ve yanındakilerin hepsine şöyle dedi: “Aranızdaki yabancı ilâhları atın,
kendinizi arındırın, giysilerinizi değiştirin.
3 Kalkıp Beytel'e gidelim. Sıkıntılı günümde bana yanıt veren, gittiğim yolda benimle
birlikte olan Tanrı'ya orada bir sunak yapacağım.”
4 Ellerindeki bütün yabancı ilâhları, kulaklarındaki küpeleri Yakov'a verdiler. Yakov
onları Şekem yanındaki meşe ağacının altına gömdü.

* **34:17** İbranice'de kelimenin tam anlamıyla “kız” vardır

5 Yola çıktılar ve çevrelerindeki kentlerin üzerinde Tanrı'nın dehşeti vardı.
Yakovoğulları'nın peşine düşmediler.
6 Yakov, yanındakilerle birlikte Kenan ülkesindeki Luz'a, yani Beytel'e geldi.
7 Orada bir sunak yapıp oraya El-Beytel (Beytel'in Tanrısı) adını verdi. Çünkü
kardeşinden kaçtığı zaman Tanrı orada kendisine görünmüştü.
8 Rebeka'nın dadısı Debora öldü ve Beytel'in alt tarafındaki meşe ağacının altına
gömüldü. Oraya Allon-Bakut (Yas meşesi) adı koyuldu.
9 Yakov Paddan-Aram'dan gelince, Tanrı ona yine görünerek onu kutsadı.
10 Tanrı ona, "Adın Yakov'dur" dedi. "Artık adın Yakov olmayacak, adın İsrael olacak."
Adını İsrael koydu.
11 Tanrı ona, "Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'yım" dedi. "Verimli ol ve çoğal. Senden
bir ulus ve uluslar topluluğu olacak ve bedeninden krallar çıkacak.
12 Avraham'la İshak'a verdiğim diyarı sana vereceğim ve senden sonra senin soyuna
vereceğim."
13 Tanrı, Yakov'la konuştuğu yerden, onun yanından yukarıya çıktı.
14 Yakov O'nunla konuştuğu yere taştan bir sütun dikti. Üzerine dökmelik sunu ve
üzerine zeytinyağı döktü.
15 Yakov, Tanrı'nın kendisiyle konuştuğu yerin adını "Beytel" koydu.
16 Beytel'den yola çıktılar. Efrata'ya hâlâ biraz mesafe vardı. Rahel doğum yaptı ve
ağır sancılı bir doğumdu.
17 Doğum sancısı çekerken ebe, "Korkma, bir oğlun daha oluyor" dedi.
18 Canı ayrılırken (çünkü öldü), adını Benoni* koydu. Ama babası ona Benyamin†
adını verdi.
19 Rahel öldü ve Efrat (Beytlehem de denir) yolunda gömüldü.
20 Yakov onun mezarına bir sütun dikti; bugüne dek Rahel'ın mezar taşıdır.
21 İsrael göç edip çadırını Eder kulesinin ötesine kurdu.
22 İsrael o ülkede yaşarken Ruven gidip babasının cariyesi Bilha'yla yattı. İsrael bunu
duydu.
Yakov'un on iki oğlu vardı.
23 Lea'nın oğulları: Ruven (Yakov'un ilk oğlu), Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Zevulun.
24 Rahel'in oğulları: Yosef ve Benyamin.
25 Rahel'in cariyesi Bilha'nın oğulları: Dan, Naftali.
26 Lea'nın cariyesi Zilpa'nın oğulları: Gad, Aşer. Bunlar Yakov'un Paddan Aram'da
doğan oğullarıdır.
27 Yakov babası İshak'ın yanına, Avraham'la İshak'ın yabancı olarak yaşadığı
Mamre'ye, Kiryat-Arba'ya (Hevron denir) geldi.
28 İshak'ın günleri yüz seksen yıldı.
29 İshak kocamış, günlere doymuş olarak ruhunu teslim etti ve halkının arasına katıldı.
Oğulları Esav ve Yakov onu gömdüler.

36

1 Esav (yani Edom'un) kuşaklarının öyküsü budur.
2 Esav eşlerini Kenan'ın kızlarından aldı: Hititli Elon'un kızı Âda ve Hivli Sivon'un kızı
Âna'nın kızı Oholivama;
3 İşmael'in kızı, Nevayot'un kız kardeşi Basemat.
4 Ada, Esav'a Elifaz'ı, Basemat Reuel'i,

* **35:18** "Benoni" "derdimin oğlu" anlamına gelir. † **35:18** "Benyamin" "sağ elimin oğlu" anlamına gelir.

5 Oholivama Yeuş, Yalam ve Korah'ı doğurdu. Esav'ın Kenan diyarında dünyaya gelen
oğulları bunlardır.
6 Esav eşlerini, oğullarını, kızlarını, evindeki bütün adamlarını, hayvanlarının tümünü,
Kenan diyarında topladığı bütün malını alıp kardeşi Yakov'dan uzak bir diyara gitti.
7 Çünkü malları bir arada oturamayacakları kadar çoktu ve sürüleri yüzünden gelip
geçtikleri toprak onları taşıyamadı.
8 Esav Seir'in dağlık bölgesinde yaşıyordu. Esav, Edom'dur.
9 Seir dağlık bölgesinde Edomlular'ın babası Esav kuşaklarının öyküsü şunlardır:
10 Esav'ın oğullarının adları: Esav'ın karısı Ada oğlu Elifaz ve Esav'ın karısı Basemat'ın
oğlu Reuel'dir.
11 Elifaz'ın oğulları: Teman, Omar, Sefo, Gatam ve Kenaz.
12 Timna, Esav'ın oğlu Elifaz'ın hizmetçisiydi ve Elifaz Amalek'i doğurdu. Bunlar
Esav'ın karısı Ada'nın soyundandır.
13 Reuel'in oğulları: Nahat, Zerah, Şamma, Mizza. Bunlar Esav'ın karısı Basemat'ın
soyundandır.
14 Esav'ın karısı Sivon'un kızı Ana'nın kızı Oholivama'nın Esav'a doğurduğu oğulları
şunlardı: Yeuş, Yalam, Korah.
15 Esav oğullarının beyleri şunlardır: Esav'ın ilk oğlu Elifaz'ın oğulları: Teman, Omar,
Sefo, Kenaz,
16 Korah, Gatam, Amalek. Edom diyarına Elifaz'dan gelen beyler bunlardır. Bunlar
Ada'nın oğullarıdır.
17 Esav oğlu Reuel'in oğulları şunlardır: Nahat, Zerah, Şamma, Mizza. Edom diyarına
Reuel'den gelen beyler bunlardır. Bunlar Esav'ın karısı Basemat'ın oğullarıdır.
18 Esav'ın karısı Oholivama'nın oğulları şunlardır: Yeuş, Yalam, Korah. Esav'ın karısı
Ana'nın kızı Oholivama'dan gelen beyler bunlardır.
19 Bunlar Esav (yani Edom'un) oğulları ve onların beyleri bunlardır.
20 Ülkede yaşayan Horlu Seir'in oğulları şunlardır: Lotan, Şoval, Sivon, Ana,
21 Dişon, Eser, Dişan. Edom diyarında Horlular'dan gelen Seiroğulları'nın beyleri
bunlardır.
22 Lotan'ın oğulları: Hori ve Heman. Lotan'ın kız kardeşi Timna'dır.
23 Şoval'ın oğulları şunlardır: Alvan, Manahat, Eval, Şefo, Onam.
24 Sivon'un oğulları: Aya ve Âna. Bu, babası Sivon'un eşeklerini güderken çölde
kaplıcaları bulan Ana'dır.
25 Âna'nın çocukları şunlardır: Dişon ve Âna'nın kızı Oholivama.
26 Dişon'un oğulları şunlardır: Hemdan, Eşban, İtran, Keran.
27 Eser'in oğulları şunlardır: Bilhan, Zaavan, Akan.
28 Dişan'ın oğulları: Uz ve Aran.
29 Horlular'dan gelen beyler şunlardır: Lotan, Şoval, Sivon, Ana,
30 Dişon, Ezer, Dişan. Seir diyarındaki beylerine göre Horlular'dan gelen beyler
bunlardır.
31 Bunlar, İsrael'in çocukları üzerinde herhangi bir kral saltanat sürmeden önce, Edom
diyarında hüküm sürmüş olan krallardır.
32 Beor oğlu Bala Edom'da kral oldu. Kentinin adı Dinhava'ydı.
33 Bala ölünce, yerine Bosralı Zerah'ın oğlu Yovav kral oldu.
34 Yovav ölünce, onun yerine Temaniler diyarından Huşam kral oldu.
35 Huşam ölünce, Midyan'ı Moav kırlarında vuran Bedat oğlu Hadat kral oldu. Şehrinin
adı Avit'ti.
36 Hadat ölünce, onun yerine Masrekalı Samla kral oldu.
37 Samla ölünce onun yerine ırmak kıyısındaki Rehovotlu Şaul kral oldu.
38 Şaul ölünce, yerine Akbor oğlu Baal Hanan kral oldu.

39 Akbor oğlu Baal Hanan ölünce yerine Hadar kral oldu. Kentinin adı Pau'ydu.
Karısının adı Mezahav'ın kızı Matret'in kızı Mehetavel'di.
40 Esav'dan gelen beylerin boylarına, yerlerine ve adlarına göre adları şunlardır:
Timna, Alva, Yetet,
41 Oholivama, Ela, Pinon,
42 Kenaz, Teman, Mivsar,
43 Magdiel ve İram. Sahip oldukları diyardaki yerlerine göre Edom beyleri bunlardı.
Edomlular'ın atası Esav'dır.

37

1 Yakov babasının gelip geçtiği Kenan diyarında yaşadı.
2 Yakov soyunun öyküsü budur. On yedi yaşındaki Yosef, kardeşleriyle birlikte sürüyü
güdüyordu. Yosef babasının eşleri Bilha ve Zilpa'nın oğullarıyla birlikteydi. Yosef onların
yaptığı kötülükleri babasına ulaştırırdı.
3 İsrael Yosef'i bütün çocuklarından daha çok severdi. Çünkü o yaşlılığının oğluydu ve
ona rengârenk uzun bir giysi yaptı.
4 Kardeşleri, babalarının onu bütün kardeşlerinden daha çok sevdiğini gördüler, ondan
nefret ettiler ve onunla hoş konuşmaz oldular.
5 Yosef bir düş gördü, kardeşlerine anlattı ve ondan daha çok nefret ettiler.
6 Onlara, "Lütfen gördüğüm bu düşü dinleyin.
7 İşte, tarlanın ortasında biz demetler bağlıyorduk ve benim demetim kalktı ve dikildi.
Sizin demetleriniz çevresine toplanıp benim demetime eğildiler." dedi.
8 Kardeşleri, "Gerçekten bize kral mı olacaksın? Üzerimizde gerçekten hüküm mü
süreceksin?" dediler. Düşleri ve sözleri yüzünden ondan daha çok nefret ettiler.
9 Başka bir düş daha gördü ve onu kardeşlerine anlatıp, "Bakın, ben yine bir düş
gördüm" dedi, "İşte, güneş, ay ve on bir yıldız önümde eğildiler."
10 Bunu babasına ve kardeşlerine anlattı. Babası onu azarladı ve ona, "Gördüğün bu
düş nedir? Ben, annen ve kardeşlerin gerçekten gelip önünde yere mi kapanacağız?"
dedi.
11 Kardeşleri onu kıskandılar, ama babası bu sözü yüreğinde sakladı.
12 Kardeşleri babalarının sürüsünü gütmek için Şekem'e gittiler.
13 İsrael Yosef'e şöyle dedi: "Kardeşlerin Şekem'de sürüyü güdüyor mu? Gel, seni onlara
göndereyim." Ona, "İşte buradayım" dedi.
14 Ona, "Şimdi git, kardeşlerinin ve sürünün iyi olup olmadığına bak ve bana bildir"
dedi. Onu Hebron vadisinden gönderdi ve Şekem'e vardı.
15 Bir adam onu bulduğunda o kırda dolanıyordu. Adam, "Ne arıyorsun?" diye ona
sordu.
16 "Kardeşlerimi arıyorum" dedi. "Lütfen bana sürüyü nerede güttüklerini söyle."
17 Adam, "Buradan ayrıldılar" dedi, " 'Dotan'a gidelim' dediklerini duydum."
Yosef kardeşlerinin peşine düştü ve onları Dotan'da buldu.
18 Onu uzaktan gördüler. Yosef kendilerine yaklaşmadan onu öldürmek için düzen
kurdular.
19 Birbirlerine, "İşte bu düşçü geliyor" dediler.
20 "Şimdi gelin, onu öldürelim ve kuyulardan birisinin içine atalım, 'Onu vahşi bir
hayvan yedi' deriz. Bakalım düşleri ne olacak."
21 Ruven bunu işitti, onu ellerinden kurtardı. "Canına kıymayın" dedi.
22 Ruven onlara, "Kan dökmeyin" dedi. "Onu çölde olan bu kuyuya atın, ama ona el
sürmeyin." Niyeti onu ellerinden kurtarıp babasına geri götürmekti.
23 Yosef kardeşlerinin yanına varınca, Yosef'in üzerindeki rengârenk uzun giysiyi
çıkardılar.

24 Onu alıp kuyuya attılar. Kuyu boştu ve içinde su yoktu.
25 Ekmek yemek için oturduklarında gözlerini kaldırıp baktılar. İşte, Gilad'dan İşmaeli
kervanı geliyordu. Develerin baharat, pelesenk ve mür yüklüydü. Mısır'a götürmek için
gidiyorlardı.
26 Yahuda kardeşlerine şöyle dedi: "Kardeşimizi öldürüp kanını gizlersek bize ne
faydası var?
27 Gelin, onu İşmaeloğulları'na satalım ve elimiz ona bulaşmasın. Çünkü o bizim
kardeşimiz, etimizdir." Kardeşleri onu dinlediler.
28 Tüccar olan Midyanlılar geçiyordu. Yosef'i çukurdan çekip çıkardılar ve onu yirmi
gümüşe İşmaeloğulları'na sattılar. Tüccarlar Yosef'i Mısır'a götürdüler.
29 Ruven kuyuya döndü ve Yosef'in kuyuda olmadığını gördü. Giysilerini yırttı.
30 Kardeşlerinin yanına dönerek, "Artık çocuk yok" dedi. "Ben, nereye gideyim?"
31 Yosef'in gömleğini alıp bir teke kestiler ve giysisini kana batırdılar.
32 Rengârenk giysiyi alıp babalarına getirdiler ve ona, "Bunu bulduk" dediler. "Bak,
bakalım, oğlunun mu değil mi?"
33 Yakov onu tanıdı ve "Oğlumun giysisidir" dedi. "Vahşi bir hayvan onu yemiş. Yosef'i
kesin parçalamış."
34 Yakov giysilerini yırttı, beline çul sardı ve günlerce oğlu için yas tuttu.
35 Bütün oğulları ve kızları onu teselli etmeye çalıştılar, ama o teselli edilmek istemedi.
"Çünkü oğlumun yanına, Şeol'e* yas tutarak ineceğim" dedi. Babası onun için ağladı.
36 Midyanlılar onu Mısır'da, Firavun'un bir memuruna, muhafız birliği komutanı
Potifar'a sattılar.

38

1 O sırada Yahuda kardeşlerinden ayrılarak Adullamlı, adı Hira olan birini ziyaret etti.
2 Yahuda orada Şua adında Kenanlı bir adamın kızını gördü. Onu aldı ve yanına girdi.
3 Kız hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. Yahuda çocuğa Er adını verdi.
4 Tekrar hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu ve ona Onan adını verdi.
5 Yine bir erkek çocuk doğurdu, adını Şela koydu. Onu doğurduğu zaman, Yahuda
Keziv'deydi.
6 Yahuda ilk oğlu Er için bir kadın aldı. Adı Tamar'dı.
7 Yahuda'nın ilk oğlu Er, Yahve'nin gözünde kötüydü. Bu nedenle Yahve onu öldürdü.
8 Yahuda Onan'a, "Kardeşinin karısının yanına gir" dedi, "Kardeşine kayınbiraderlik
görevini yap ve kardeşine soy yetiştir."
9 Onan, soyun kendisinin olmayacağını biliyordu. Kardeşinin karısının yanına
girince, erkek kardeşine soy vermesin diye menisini yere döküyordu.
10 Yaptığı şey Yahve'nin gözünde kötüydü ve onu da öldürdü.
11 Yahuda gelini Tamar'a, "Oğlum Şela büyüyünceye kadar babanın evinde dul kal"
dedi. "Çünkü, kardeşleri gibi o da ölmesin" dedi. Tamar gidip babasının evinde yaşadı.
12 Çok zaman sonra Yahuda'nın karısı Şua'nın kızı öldü. Yahuda teselli bulduktan
sonra arkadaşı Adullamlı Hira ile koyun kırkıcılarının yanına, Timna'ya gitti.
13 Tamar'a, "Bak, kayınpederin koyunlarını kırkmak için Timna'ya gidiyor" denildi.
14 Üzerindeki dulluk giysisini çıkardı. Peçesini örtüp sarındı ve Timna yolu üzerindeki
Enaim Kapısı'nda oturdu. Çünkü Şela'nın büyüdüğünü ve kendisinin ona eş olarak
verilmediğini gördü.
15 Yahuda onu görünce fahişe sandı, çünkü yüzünü örtmüştü.
16 Yolda ona dönerek, "Lütfen gel, yanına gireyim" dedi. Çünkü onun gelini olduğunu
bilmiyordu.

---

* **37:35** Şeol ölüler diyarıdır.

O, “Yanıma girmek için bana ne verirsin?” dedi.
17 “Sana sürüden bir oğlak gönderirim” dedi.
“Gönderinceye kadar bana bir rehin verir misin?” dedi.
18 “Sana ne rehin vereyim?” dedi.
“Mührünü, ipini ve elindeki değneği” dedi.
Onları ona verip yanına girdi. Kadın ondan hamile kaldı.
19 Kalkıp gitti ve peçesini çıkardı. Dulluk giysilerini giydi.
20 Yahuda, kadının elinden rehini alması için Adullamlı dostunun eliyle oğlağı gönderdi, ama onu bulamadı.
21 Sonra orada yaşayanlara, “Enayim'de yol kenarındaki fahişe nerede?” diye sordu.
Onlar “Burada fahişe yok” dediler.
22 Yahuda'ya döndü ve şöyle dedi: “Onu bulamadım ve yöre halkı da, ‘Burada fahişe yok’ dedi.”
23 Yahuda, “Bırak eşyalar yanında kalsın” dedi, “Kendimizi utandırmayalım. Bak, ben bu oğlağı gönderdim, ama sen bulamadın.”
24 Yaklaşık üç ay sonra Yahuda'ya, “Gelinin Tamar zina etti” diye haber geldi. “Üstelik bak, o zinadan hamile kalmış.”
Yahuda, “Onu dışarı çıkarın yakılsın” dedi.
25 Dışarı çıkarıldığı zaman kayınpederine haber göndererek, “Bunların sahibinden hamileyim” dedi. Ayrıca, “Lütfen şunlara bak. Mühür, ipler ve değnek kimin?” dedi.
26 Yahuda onları tanıyarak, “O benden daha doğru birisi, çünkü onu oğlum Şela'ya vermedim” dedi. Artık bir daha onu bilmedi.
27 Doğum vakti geldiğinde, işte, rahminde ikizler vardı.
28 Doğum sırasında biri elini uzattı. Ebe, “Önce bu doğdu” diyerek onun eline kırmızı bir iplik bağladı.
29 Çocuk elini geri çekerken, işte, kardeşi doğdu ve ebe, “Neden kendine gedik açtın?” dedi. Bu nedenle ona Peres* adı koyuldu.
30 Sonra elinde kırmızı iplik olan kardeşi doğdu ve ona Zerah† adı konuldu.

39

1 Yosef Mısır'a getirildi. Firavun'un bir memuru, muhafız birliği komutanı, Mısırlı Potifar, onu oraya getiren İşmaelliler’in elinden satın aldı.
2 Yahve Yosef'le birlikteydi ve o başarılı bir adamdı. Yosef Mısırlı efendisinin evinde kalıyordu.
3 Efendisi, Yahve’nin onunla birlikte olduğunu ve yaptığı her şeyde Yahve’nin ona başarı verdiğini gördü.
4 Yosef onun gözünde lütuf buldu ve onu hizmetine aldı. Potifar onu evinin sorumlusu yaptı ve sahip olduğu her şeyi eline verdi.
5 Yahve onu evinde ve sahip olduğu her şeyin üzerinde sorumlu atadığı andan itibaren Yosef'in hatırı için Mısırlı’nın evini kutsadı. Yahve, evde ve tarlada sahip olduğu her şeyi bereketledi.
6 Potifar sahip olduğu her şeyi Yosef’in eline bıraktı. Yediği yemek dışında hiçbir şeyle ilgilenmezdi.
Yosef güzel yapılı ve yakışıklıydı.
7 Bir süre sonra efendisinin karısı Yosef'e göz dikip, “Benimle yat” dedi.
8 Ama o reddedip efendisinin karısına şöyle dedi: “Bak, ben evde olduğum için efendim evde ne olduğuyla ilgilenmez. Sahip olduğu her şeyi benim elime verdi.

* **38:29** Peres “gedik açmak” anlamına gelir. † **38:30** Zerah, “kırmızı” veya “parlaklık” anlamına gelir.

9 Bu evde benden daha büyük kimse yok ve senden başka benden hiçbir şeyi
esirgemedi. Çünkü sen onun karısısın. O zaman nasıl bu büyük kötülüğü yapar ve
Tanrı'ya karşı günah işlerim?"
10 Her gün Yosef'e söylese de, yanında yatmak ya da onunla birlikte olma isteğini
dinlemedi.
11 Bir gün işini yapmak için eve girdiğinde ev halkından içeride kimse yoktu.
12 "Benimle yat!" diyerek onu giysisinden yakaladı. Yosef elbisesini onun elinde
bırakıp dışarı kaçtı.
13 Onun giysisini elinde bırakıp dışarı kaçtığını görünce,
14 ev halkına seslenip onlara şöyle dedi: "Bakın, bizi aşağılamak için adam bize bir
İbrani getirdi. Benimle yatmak için yanıma geldi ve ben yüksek sesle bağırdım.
15 Sesimi yükseltip bağırdığımı duyunca giysisini yanımda bırakıp dışarı kaçtı."
16 Efendisi eve gelinceye dek giysisini yanında tuttu.
17 Ona da aynı şeyi anlattı: "Bize getirdiğin İbrani hizmetçi beni aşağılamak için yanıma
geldi.
18 Sesimi yükseltip bağırınca giysisini yanıma bırakıp dışarı kaçtı."
19 Efendisi, karısının kendisine söylediği, "Hizmetçinin bana yaptığı buydu" sözlerini
duyunca, öfkesi alevlendi.
20 Yosef'in efendisi onu alıp zindana, kralın tutuklularının tutulduğu yere koydu.
Orada zindanda kaldı.
21 Ama Yahve Yosef'le birlikteydi, ona lütfetti ve zindan müdürünün gözünde ona lütuf
verdi.
22 Zindan müdürü, zindandaki bütün tutukluları Yosef'in eline teslim etti. Orada
yapılan her şeyden o sorumluydu.
23 Zindan müdürü onun elinde olan hiçbir şeye bakmazdı. Çünkü Yahve onunla
birlikteydi ve yaptığı işte Yahve onu başarılı kıldı.

40

1 Bu olaylardan sonra Mısır Kralı'nın sakisiyle fırıncısı, efendileri Mısır Kralı'nı
gücendirdiler.
2 Firavun iki görevlisine, baş sakiyle fırıncıbaşına öfkelendi.
3 Onları, Yosef'in tutuklu olduğu zindana, muhafız birliği komutanının evine hapsetti.
4 Muhafız birliği komutanı Yosef'i onların üzerine atadı ve Yosef onlarla ilgilendi. Bir
süre cezaevinde kaldılar.
5 Mısır Kralı'nın zindanda tutuklu olan sakisi ve fırıncısı, aynı gece düşlerinin
yorumlarına göre birer düş gördüler.
6 Sabahleyin Yosef yanlarına geldiğinde üzgün olduklarını gördü.
7 Efendisinin evinde, kendisiyle birlikte tutuklu bulunan Firavun'un görevlilerine,
"Bugün neden bu kadar üzgün görünüyorsunuz?" diye sordu.
8 Ona, "Biz bir düş gördük, onu yorumlayacak kimse yok" dediler.
Yosef onlara, "Yorum Tanrı'ya ait değil mi? Lütfen düşünüzü bana anlatın." dedi.
9 Baş saki Yosef'e düşünü anlatıp ona şöyle dedi: "Düşümde önümde bir asma vardı.
10 Asmada üç dal vardı. Sanki tomurcuklanmış gibiydi. Çiçek açtı, salkımları olgun
üzümler verdi.
11 Firavun'un kâsesi elimdeydi. Üzümleri alıp Firavun'un kâsesine sıktım ve kâseyi
Firavun'un eline verdim."
12 Yosef ona, "Onun yorumu şudur" dedi, "Üç çubuk üç gündür.
13 Üç güne kadar Firavun senin başını yükseltecek ve eski görevini iade edecek.
Firavun'un kadehini, eskiden kadeh taşıyıcısı olduğun zamanki gibi yine onun eline
vereceksin.

14 Ama senin için her şey yoluna girdiğinde lütfen beni hatırla. Lütfen bana iyilik et.
Firavun'a benden söz et ve beni bu evden çıkar.
15 Gerçekten de İbraniler diyarından kaçırıldım ve burada da beni zindana atmaları için
hiçbir şey yapmadım."
16 Fırıncıbaşı yorumun iyi olduğunu görünce Yosef'e, "Ben de düşümdeydim" dedi, "İşte,
başımın üstünde üç sepet beyaz ekmek vardı.
17 En üstteki sepette Firavun için her çeşidinden ekmekçi işleri vardı. Kuşlar başımdaki
sepetten onları yiyorlardı."
18 Yosef, "Onun yorumu budur" diye yanıtladı. "Üç sepet üç gündür.
19 Üç güne kadar Firavun başını üzerinden kaldıracak ve seni bir ağaca asacak. Kuşlar
senin etini yiyecekler."
20 Üçüncü günde, Firavun'un doğum gününde, bütün görevlilerine bir ziyafet verdi.
Görevlilerinin ortasında baş sakisiyle başfırıncının başını yükseltti.
21 Baş sakiyi sakiliğe geri döndürdü ve kâseyi Firavun'un eline verdi.
22 Ama Yosef'in yorumladığı gibi fırıncıbaşıyı astı.
23 Ancak baş saki Yosef'i hatırlamadı, onu unuttu.

41

1 Tam iki yılın sonunda, Firavun bir düş gördü ve işte, ırmağın yanında duruyordu.
2 Irmaktan yedi inek çıktı. Güzel ve besiliydiler ve sazlar arasında otluyorlardı.
3 Onlardan sonra ırmaktan çirkin ve cılız yedi inek daha çıktı. Nehrin kıyısında diğer
ineklerin yanında durdular.
4 Çirkin ve cılız inekler yedi güzel ve besili ineği yedi. Böylece Firavun uyandı.
5 Uyudu ve ikinci kez düş gördü. İşte, bir sapta güzel ve dolgun yedi başak bitti.
6 Onlardan sonra, cılız ve doğu rüzgârıyla kavrulmuş yedi başak daha bitti.
7 Cılız başaklar yedi güzel ve dolgun başakları yuttular. Firavun uyandı ve işte, bu bir
düştü.
8 Sabahleyin canı sıkıldı ve Mısır'ın bütün büyücülerini ve bilgelerini çağırttı. Firavun
onlara düşünü anlatmış, ama düşünü Firavun'a yorumlayacak kimse çıkmamıştı.
9 Baş saki Firavun'a şöyle dedi: "Bugün suçlarımı hatırlıyorum.
10 Firavun hizmetkârlarına öfkelendiğinde beni fırıncıbaşının yanında, muhafız
komutanının evinde zindana atmıştın.
11 Aynı gece ben ve o birer düş gördük. Herkes kendi düşünün yorumuna göre bir düş
görmüştü.
12 Yanımızda muhafız birliği komutanının hizmetkârı İbrani bir genç vardı, ona
anlattık ve bize düşlerimizi yorumladı. Her birimize düşüne göre bir yorum verdi.
13 Bize nasıl yorumladıysa öyle oldu. Ben görevime geri döndüm, o asıldı."
14 Bunun üzerine Firavun adam gönderip Yosef'i çağırttı. Onu hemen zindandan
çıkardılar. Yosef tıraş olup giysilerini değiştirdikten sonra Firavun'un huzuruna geldi.
15 Firavun, Yosef'e, "Bir düş gördüm" dedi, "Onu yorumlayacak kimse yok. Senin
duyduğun düşleri yorumlayabildiğinin söylendiğini duydum."
16 Yosef, Firavun'a, "Bende yok" diye yanıtladı. "Esenlik yanıtını Tanrı Firavun'a
verecektir."
17 Firavun Yosef'e şöyle dedi: "Düşümde ırmağın kıyısında duruyordum.
18 İşte, ırmaktan besili ve güzel yedi sığır çıktı. Sazlıklar arasında otlanıyorlardı.
19 Onlardan sonra, çirkinlikte onlar gibi tüm Mısır ülkesinde hiç görmediğim, zavallı,
çirkin ve cılız yedi inek daha çıktı.
20 Cılız ve çirkin inekler ilk yedi besili ineği yedi.

21 Onları yediklerinde, yedikleri bellli olmadı, hala başlangıçtaki kadar çirkindiler.
Sonra uyandım.
22 Düşümde, işte, bir sapta dolgun ve güzel yedi başak bittiğini gördüm.
23 İşte, onlardan sonra solgun, cılız ve doğu rüzgârıyla kavrulmuş yedi başak daha
bitti.
24 Cılız başaklar yedi iyi başağı yuttu. Büyücülere bunu anlattım, bana yorumlayabilen
kimse çıkmadı."
25 Yosef, Firavun'a, "Firavun'un gördüğü düş birdir" dedi. "Tanrı yapmak üzere
olduğu şeyi Firavun'a bildirdi.
26 Yedi iyi sığır, yedi yıldır ve yedi iyi başak yedi yıldır. Düş birdir.
27 Onlardan sonra çıkan yedi cılız ve çirkin inek ve doğu rüzgârıyla kavrulmuş yedi boş
başak da yedi yıldır. Yedi yıl kıtlık olacak.
28 Firavun'a söylediğim şey budur. Tanrı, Firavun'a yapmak üzere olduğu şeyi
göstermiştir.
29 İşte, bütün Mısır diyarında yedi büyük bolluk yılı geliyor.
30 Onlardan sonra yedi kıtlık yılı çıkacaktır. Mısır'da bolluk unutulacaktır. Kıtlık diyarı
kasıp kavuracaktır.
31 Ülkeyi kıtlık kaplayacak, ardından gelen kıtlık nedeniyle ülkede bolluk
bilinmeyecektir. Çünkü çok şiddetli olacaktır.
32 Düş Firavun'a iki kez tekrar edildi. Çünkü bu olay Tanrı tarafından sabitlendi ve
Tanrı yakında onu gerçekleştirecektir."
33 "Şimdi Firavun akıllı ve bilge bir adam arasın ve onu Mısır ülkesinin başına koysun.
34 Firavun bunu yapsın ve ülkeye gözetmenler atasın ve yedi bolluk yılında Mısır
ülkesinin ürününün beşte birini alsın.
35 Gelecek bu iyi yılların bütün yiyeceğini toplasınlar. Kentlerde yiyecek olmak üzere
Firavun'un eli altında tahılı depolayıp saklasınlar.
36 Bu yiyecek Mısır'da olacak olan yedi yıllık kıtlığa karşı ülkeyi doyurmak için erzak
olacak, öyle ki, ülke kıtlık yüzünden mahvolmasın."
37 Bu söz Firavun'un ve bütün görevlilerinin gözünde iyiydi.
38 Firavun görevlilerine, "Bunun gibi, kendisinde Tanrı'nın Ruhu olan bir adam
bulabilir miyiz?" dedi.
39 Firavun Yosef'e, "Mademki Tanrı sana bütün bunları gösterdi, senin kadar akıllı ve
bilgesi yoktur" dedi.
40 "Evimin başında olacaksın. Bütün halkım senin sözüne göre yönetilecek. Ben yalnız
tahtta senden daha büyük olacağım."
41 Firavun Yosef'e, "İşte, seni bütün Mısır ülkesi üzerine atadım" dedi.
42 Firavun mühür yüzüğünü elinden çıkarıp Yosef'in eline taktı, ona ince ketenden
kaftan giydirdi. Boynuna altın bir zincir taktı.
43 Onu kendisinin ikinci arabasına bindirdi. Onun önünde "Diz çökün!" diye
bağırdılar. Onu bütün Mısır ülkesinin üzerine koydu.
44 Firavun Yosef'e, "Ben Firavun'um" dedi. "Mısır diyarında sensiz hiç kimse elini ve
ayağını kaldırmayacak."
45 Firavun Yosef'in adını Safenat-Paneah koydu. On Kenti kâhini Potifera'nın kızı
Asenat'ı ona eş olarak verdi. Yosef Mısır diyarını boydan boya dolaştı.
46 Yosef Mısır Firavunu'nun huzuruna çıktığında otuz yaşındaydı. Yosef Firavun'un
huzurundan çıkıp bütün Mısır diyarını dolaştı.
47 Yedi bolluk yılında toprak bol bol ürün verdi.
48 Yedi yıl boyunca Mısır'da olan bütün yiyeceği toplayıp kentlere yığdı. Her kentte o
kentin çevresinde tarlalardan yiyecek depoladı.

49 Yosef denizin kumu kadar çok tahıl biriktirdi, öyle ki artık saymayı bıraktı. Çünkü
sayısızdı.
50 Kıtlık yılı gelmeden önce Yosef'in iki oğlu oldu. On Kenti'nin kâhini Potifera'nın kızı
Asenat ona doğurdu.
51 Yosef ilk oğlunun adını Manaşşe* koydu, "Çünkü" dedi, "Tanrı bana bütün
sıkıntılarımı ve babamın evini unutturdu."
52 İkincisinin adını Efraim† koydu. "Çünkü Tanrı sıkıntı çektiğim diyarda beni verimli
kıldı." dedi.
53 Mısır'da yedi bolluk yılı sona erdi.
54 Yosef'in söylediği gibi yedi kıtlık yılı başladı. Bütün ülkede kıtlık vardı, ama bütün
Mısır diyarında ekmek vardı.
55 Mısır'ın tamamı aç kalınca, halk ekmek için Firavun'a yakardı. Firavun tüm
Mısırlılar'a, "Yosef'e gidin" dedi. "O size ne derse öyle yapın."
56 Kıtlık bütün yeryüzünü kaplamıştı. Yosef erzak depolarının hepsini açtı ve
Mısırlılar'a satmaya başladı. Mısır diyarında kıtlık şiddetliydi.
57 Bütün ülkeler tahıl satın almak için Yosef'in yanına, Mısır'a geldiler. Çünkü bütün
yeryüzünde kıtlık şiddetliydi.

42

1 Yakov Mısır'da tahıl olduğunu görünce oğullarına, "Niçin birbirinize bakıyorsunuz?"
dedi.
2 "İşte, Mısır'da tahıl olduğunu duydum. Oraya gidin, satın alın ki, yaşayalım ve
ölmeyelim."
3 Yosef'in on erkek kardeşi tahıl almak için Mısır'a gittiler.
4 Ama Yakov Yosef'in kardeşi Benyamin'i kardeşleriyle birlikte göndermedi. Çünkü,
"Başına bir zarar gelebilir" dedi.
5 Gelenler arasında İsrael'in oğulları da satın almak için geldiler. Çünkü Kenan
diyarında kıtlık vardı.
6 Yosef ülkenin valisiydi. Ülkenin bütün insanlarına satan oydu. Yosef'in kardeşleri
geldiler ve onun önünde yere kapandılar.
7 Yosef kardeşlerini gördü ve onları tanıdı. Ancak onlara bir yabancı gibi davranıp
onlarla sert konuştu. Onlara, "Nereden geliyorsunuz?" dedi.
"Yiyecek satın almak için Kenan ülkesinden" dediler.
8 Yosef kardeşlerini tanıdı, ama onlar onu tanımadı.
9 Yosef onlar hakkında gördüğü düşleri hatırladı ve onlara, "Siz casussunuz! Ülkenin
açığını görmeye geldiniz." dedi.
10 Ona, "Hayır, efendim" dediler, "Hizmetkârların yiyecek almaya geldiler.
11 Hepimiz bir adamın oğullarıyız, bizler dürüst insanlarız. Hizmetkârların casus
değildir."
12 Onlara, "Hayır, siz ülkenin açıklarını görmek için geldiniz!" dedi.
13 Onlar, "Biz hizmetkârların, Kenan diyarında bir adamın oğulları, on iki kardeşiz"
dediler. "En küçüğü bugün babamızın yanındadır, biri de yoktur." dedi.
14 Yosef onlara şöyle dedi: " 'Siz casussunuz' dediğim budur!
15 Bununla sınanacaksınız. Firavun'un hayatı üzerine ant içerim ki, küçük kardeşiniz
buraya gelmedikçe buradan çıkmayacaksınız.
16 Sizden birini gönderin de kardeşinizi getirsin. Sözlerinizin doğru olup olmadığı
sınanacak ve geri kalanınız gözaltında tutulacak. Yoksa Firavun'un hayatı üzerine ant
içerim ki, sizler kesin olarak casussunuz."

---

* **41:51** "Manaşşe" İbranice'de "unutmak" anlamına gelir. † **41:52** "Efraim" kelimesi İbranicede "iki kat verimli" anlamına gelir.

17 Hepsini üç gün boyunca gözaltında tuttu.
18 Üçüncü gün Yosef onlara şöyle dedi: “Bunu yapın ve yaşayın, çünkü ben Tanrı'dan
korkarım.
19 Eğer dürüst insanlarsanız, kardeşlerinizden biri hapiste tutuklu kalsın. Siz gidin,
evlerinizdeki kıtlık için tahıl götürün.
20 Küçük kardeşinizi bana getirin. Böylece sözleriniz doğrulanacak ve ölmeyeceksiniz.”
Öyle yaptılar.
21 Birbirlerine, “Kardeşimiz konusunda kesin olarak suçluyuz” dediler, “Bize
yalvardığı zaman canının sıkıntısını gördük ve dinlemedik. Onun için bu sıkıntı başımıza
geldi.”
22 Ruven onlara şu karşılığı verdi: “Ben size, ‘Çocuğa karşı günah işlemeyin’ demedim
mi? Dinlemediniz. Bu nedenle, işte, kanının hesabı soruluyor.”
23 Yosef’in onları anladığını bilmiyorlardı, çünkü aralarında bir tercüman vardı.
24 Onlardan uzaklaştı ve ağladı. Sonra onlara dönüp kendileriyle konuştu.
Aralarından Şimon'u aldı ve gözleri önünde onu bağladı.
25 Yosef, torbalarına tahıl doldurulmasını, herkesin parasının kesesine koyulmasını
ve yol için onlara yiyecek verilmesini buyurdu. Onlara böyle yapıldı.
26 Tahıllarını eşeklerine yükleyip oradan ayrıldılar.
27 İçlerinden biri konakladıkları yerde eşeğine yem vermek için çuvalını açınca parasını
gördü. Hemen çuvalının ağzındaydı.
28 Kardeşlerine, “Param geri verilmiş” dedi. “İşte, çuvalımda!” Yürekleri yerinden
oynadı ve titreyerek birbirlerine dönüp, “Tanrı'nın bize bu yaptığı nedir?” dediler.
29 Kenan diyarına, babaları Yakov’a gelip başlarına gelen her şeyi ona anlatıp şöyle
dediler:
30 “Ülkenin efendisi olan adam bizimle sert konuştu ve bizi ülkenin casusları sandı.
31 Biz ona, ‘Biz dürüst insanlarız’ dedik. ‘Casus değiliz.
32 Biz babamızın oğulları, on iki kardeşiz. Biri yoktur ve en küçüğü de bugün Kenan
diyarında babamızın yanındadır.’
33 Ülkenin efendisi olan adam bize dedi ki, ‘Bununla sizin dürüst insanlar olup
olmadığınızı bileceğim. Kardeşlerinizden birini yanımda bırakarak evlerinizdeki kıtlık için
tahıl alın ve yolunuza gidin.
34 En küçük kardeşinizi bana getirin. O zaman casus olmadığınızı, dürüst insanlar
olduğunuzu bileceğim. Ben de kardeşinizi size teslim edeceğim ve siz de ülkede ticaret
yaparsınız.”
35 Torbalarını boşaltırken, işte, her adamın para kesesi çuvalındaydı. Kendileri ve
babaları, para keselerini görünce korktular.
36 Babaları Yakov onlara, “Beni çocuklarımdan ettiniz” dedi. “Artık Yosef yok, Şimon da
yok ve siz Benyamin'i alıp götürmek istiyorsunuz. Bütün bunlar benim başıma geliyor.”
37 Ruven babasına şöyle dedi: “Onu sana getirmezsem iki oğlumu öldür. Onu bana
emanet et, ben de onu sana tekrar getiririm.”
38 O, “Oğlum sizinle gitmeyecek. Çünkü kardeşi öldü ve geriye sadece o kaldı. Eğer
gideceğiniz yolda ona bir zarar gelirse, benim ak saçlarımı kederle Şeol'e*
indireceksiniz.” dedi.

43

1 Ülkede kıtlık şiddetliydi.
2 Mısır'dan getirdikleri buğdayı yiyip tükettikten sonra babaları onlara, “Yine gidin,
bize biraz daha yiyecek satın alın” dedi.

* **42:38** Şeol ölüler diyarı demektir.

3 Yahuda ona şöyle dedi: “O adam, ‘Kardeşiniz yanınızda olmadan yüzümü göremezsiniz’ diyerek bizi ciddi bir şekilde uyardı.
4 Kardeşimizi bizimle gönderirsen, gideriz ve sana yiyecek satın alırız.
5 Ama onu göndermezsen gitmeyiz. Çünkü adam bize, ‘Kardeşiniz yanınızda olmadıkça yüzümü göremezsiniz’ dedi.”
6 İsrael, “Adama başka bir kardeşinizin olduğunu söyleyerek neden bana bu kötülüğü ettiniz?” dedi.
7 Onlar, “Adam doğrudan bizim ve akrabalarımız hakkında, ‘Babanız yaşıyor mu? Başka kardeşiniz var mı?’ diyerek sorular sordu. Biz de yanıt verdik. ‘Kardeşinizi getirin’ diyeceğini nereden bilebilirdik?” dediler.
8 Yahuda, babası İsrael'e, “Çocuğu benimle gönder” dedi, “Sen de biz de çocuklarımız da yaşar ölmeyiz.
9 Ona ben kefil olurum. Beni sorumlu tut. Eğer onu sana getirmez ve karşına çıkarmazsam, o zaman sonsuza dek suçlu sayılayım.
10 Çünkü gecikmemiş olsaydık, şimdiye dek kesin olarak ikinci kez dönmüş olurduk.”
11 Babaları İsrael onlara şöyle dedi: “Öyleyse böyle yapın: Torbalarınıza ülkenin seçkin meyvelerinden alın ve adama hediye olarak biraz pelesenk, biraz bal, baharat, mür, fıstık ve badem götürün.
12 Yanınıza iki katı para alın ve çuvallarınızın ağzında geri verilmiş olan parayı geri götürün. Belki bir yanlışlık olmuştur.
13 Kardeşinizi de alıp götürün ve adamın yanına dönün.
14 Her Şeye Gücü Yeten Tanrı, adamın önünde size merhamet etsin de, diğer kardeşinizi ve Benyamin'i size teslim etsin. Ben çocuklarımdan olacaksam olayım.”
15 Adamlar bu hediyeyi, ellerine iki kat parayı ve Benyamin’i alıp kalktılar ve Mısır’a gittiler. Yosef’in önünde durdular.
16 Yosef Benyamin'i yanlarında görünce, evinin kâhyasına şöyle dedi: “Adamları eve götür, bir hayvan kesip hazırla. Çünkü onlar öğle yemeğini benimle birlikte yiyecekler.”
17 Kâhya Yosef’in dediğini yaptı ve adamları Yosef’in evine götürdü.
18 Adamlar korktular, çünkü Yosef’in evine götürülmüşlerdi. Onlar, “İlk seferinde çuvallarımıza geri verilmiş olan para yüzünden getirildik” dediler. “Fırsat kollayıp saldıracak, ele geçirip eşeklerimizle birlikte bizi köle edecek.”
19 Yosef’in evinin kâhyasına yaklaşıp evin kapısında onunla konuştular.
20 “Aman efendim” dediler. “İlk defa yiyecek almak için gelmiştik.
21 Konaklama yerine vardığımızda çuvallarımızı açtık ve işte, herkesin parası eksiksiz olarak çuvalının ağzındaydı. Onu elimizle geri getirdik.
22 Yiyecek satın almak için başka paralar getirdik. Paramızı çuvallarımıza kimin koyduğunu bilmiyoruz.”
23 Kâhya, “Esenlik olsun size” dedi. “Korkmayın Tanrınız, babanızın Tanrısı size çuvallarınızda hazine verdi. Paranızı aldım.” Şimon'u yanlarına getirdi.
24 Birisi, adamları Yosef’in evine getirdi, onlara su verdi ve ayaklarını yıkadılar. Eşeklerine yem verdi.
25 Öğleyin Yosef’in gelişine kadar hediyeler hazırladılar. Orada ekmek yiyeceklerini duymuşlardı.
26 Yosef eve gelince ellerindeki hediyeyi eve getirdiler ve önünde yere kapandılar.
27 Onlara hal hatır sordu, “Sözünü ettiğiniz ihtiyar babanız iyi mi? Yaşıyor mu?” dedi.
28 “Babamız hizmetkârın iyi” dediler. “O hâlâ yaşıyor.” Saygıyla eğilip yere kapandılar.
29 Yosef gözlerini kaldırdı ve annesinin oğlu olan kardeşi Benyamin'i görünce, “Bana sözünü ettiğiniz en küçük kardeşiniz bu mu?” dedi. “Tanrı sana lütfetsin oğlum” dedi.

30 Yosef acele etti. Çünkü yüreği kardeşi için yanıyordu ve ağlayacak bir yer aradı.
Odasına girdi ve orada ağladı.
31 Yüzünü yıkayıp dışarı çıktı. Kendini tuttu ve "Yemek koyun" dedi.
32 Yosef'e ayrı, kardeşlerine ayrı ve Yosef'le yemek yiyen Mısırlılar'a ayrı hizmet
edildi. Çünkü Mısırlılar İbraniler'le yemek yemezlerdi ve bunu iğrençlik sayarlardı.
33 Kardeşleri onun önünde büyükten küçüğe doğru yaş sırasına göre oturdular.
Birbirlerine bakıp şaşırdılar.
34 Yosef önünden onlara pay ayırdı, ama Benyamin'in payı onların her birinin
payından beş kat daha fazlaydı. İçtiler ve onunla birlikte hoş vakit geçirdiler.

44

1 Evinin kâhyasına şu buyruğu verdi: "Adamların çuvallarına taşıyabilecekleri kadar
yiyecek doldur ve her birinin parasını çuvalının ağzına koy.
2 Benim kâsemi, gümüş kâseyi, tahıl parasıyla birlikte en küçüğünün çuvalının ağzına
koy." Yosef'in söylediği söze göre yaptı.
3 Sabah olur olmaz adamlar, eşekleriyle birlikte gönderildiler.
4 Kentten henüz çıkmışlar daha uzaklaşmamışlardı, Yosef kâhyasına, "Kalk, adamların
peşinden git" dedi. "Onlara yetiştiğin zaman onlara de ki: 'Niçin iyiliğe kötülükle karşılık
verdiniz?
5 Bu, efendimin ondan içtiği hem de fal baktığı kâse değil mi? Bunu yapmakla
kötülük ettiniz.' "
6 Onlara yetişti ve kendilerine bu sözleri söyledi.
7 Ona, "Efendim neden böyle sözler söylüyor? Böyle bir şey yapmak hizmetkârlarından
uzak olsun!
8 İşte, çuvallarımızın ağzında bulmuş olduğumuz parayı Kenan diyarından sana geri
getirdik. O halde nasıl efendinizin evinden gümüş ya da altın çalalım?
9 Hizmetkârlarından kimde bulunursa, öldürülsün, biz de efendimin köleleri oluruz."
dediler.
10 Kâhya, "Peki, şimdi, sözlerinize göre olsun" dedi. "Kimin yanında bulunursa, o benim
kölem olur. Siz de suçsuz olursunuz."
11 Sonra aceleyle herkes çuvalını yere indirip kendi çuvalını açtı.
12 En büyüğünden en küçüğüne kadar aradı. Kâse Benyamin'in çuvalında bulundu.
13 Sonra giysilerini yırttılar ve her biri eşeğini yükleyip kente döndüler.
14 Yahuda ve kardeşleri Yosef'in evine geldiler, Yosef hâlâ oradaydı. Onun önünde
yere kapandılar.
15 Yosef onlara, "Yaptığınız bu iş nedir? Benim gibi bir adamın elbet fala
bakabileceğini bilmiyor muydunuz?" dedi.
16 Yahuda, "Efendime ne diyelim? Ne söyleyelim? Kendimizi nasıl aklayalım? Tanrı,
hizmetkârlarının suçunu ortaya çıkardı. Bakın, hem biz hem de kendisinde kâse bulunan
efendimin köleleriyiz." dedi.
17 Yosef, "Böyle yapmak benden uzak olsun. Kâse elinde bulunan adam benim kölem
olacak, ama siz esenlikle babanızın yanına gidin." dedi.
18 Yahuda ona yaklaşıp şöyle dedi: "Efendim, lütfen hizmetkârların efendimin
kulağına bir söz söylesin ve hizmetkârına karşı öfken alevlenmesin. Çünkü sen Firavun
gibisin.
19 Efendim hizmetkârlarına sorup demişti: 'Babanız ya da erkek kardeşiniz var mı?'
diye.
20 Biz de efendime, 'Yaşlı bir babamız ve onun yaşlılığında doğan küçük bir kardeşimiz
var. O çocuğun kardeşi öldü, annesinden yalnız o kaldı. Babası onu sever.' demiştik.
21 Hizmetkârlarına, 'Onu bana getirin de bir göreyim' demiştiniz.

22 Efendime, ‘Çocuk babasını bırakamaz, babasını bırakırsa babası ölür.’ demiştik.
23 Hizmetkârlarına, ‘Küçük kardeşiniz sizinle birlikte gelmezse, bir daha yüzümü göremezsiniz’ demiştin.
24 Hizmetkârın babamızın yanına vardığımızda, ona efendimin sözlerini ilettik.
25 Babamız, ‘Yine gidip bize biraz yiyecek satın alın’ dedi.
26 ‘Gidemeyiz’ dedik. ‘En küçük kardeşimiz bizimle olursa gideriz. Çünkü en küçük kardeşimiz yanımızda olmazsa adamın yüzünü göremeyiz.’
27 Hizmetkârın babam bize, ‘Karımın bana iki oğul doğurduğunu biliyorsunuz.
28 Biri yanımdan gitti ve ben, “Kesin parçalanmış dedim” ve o zamandan beri onu görmedim.
29 Bunu da benden alırsanız ve ona bir zarar gelirse, ak saçımı kederle Şeol'e* indirirsiniz.
30 Şimdi hizmetkârın babamın yanına vardığımızda, çocuk bizimle birlikte olmazsa, onun hayatı, çocuğun hayatına bağlı olduğundan,
31 çocuğun artık olmadığını görünce ölür. Hizmetkârların, hizmetkârın babamın ak saçlarını kederle Şeol'e† indirirler.
32 Çünkü hizmetkârın babama çocuk için kefil oldu. ‘Onu sana getirmezsem, sonsuza dek babama karşı suçlu olayım’ dedim.
33 Bu nedenle, lütfen efendimin kölesi olan çocuğun yerine ben hizmetkârın kalayım. Çocuk kardeşleriyle birlikte çıkıp gitsin.
34 Çocuk yanımda olmadan babamın yanına nasıl giderim? Babamın başına gelecek kötülüğü görmeyeyim.”

45

1 Bunun üzerine Yosef, yanında duranların hepsinin önünde kendini tutamayıp, “Herkesi yanımdan çıkarın!” diye bağırdı. Yosef kendisini kardeşlerine tanıttığı zaman yanında hiç kimse yoktu.
2 Yüksek sesle ağladı. Mısırlılar duydu ve Firavun'un ev halkı da duydu.
3 Yosef kardeşlerine, “Ben Yosef'im” dedi. “Babam hâlâ yaşıyor mu?”
Kardeşleri ona yanıt veremedi. Çünkü onun önünde dehşete kapıldılar.
4 Yosef kardeşlerine, “Lütfen bana yaklaşın” dedi.
Yaklaştılar. “Ben Mısır'a sattığınız kardeşiniz Yosef'im” dedi.
5 “Şimdi beni buraya sattığınız için üzülmeyin ve kendinize kızmayın. Çünkü Tanrı, hayatı korumak için beni önünüzden gönderdi.
6 Bu iki yıldır ülkede kıtlık var ve daha beş yıl daha var ki, bu süre içinde ne sürme ne de biçme olacaktır.
7 Tanrı yeryüzünde sizin için bir bakiye saklamak ve sizi büyük bir kurtuluşla yaşatmak için beni önünüzden gönderdi.
8 Şimdi beni buraya siz değil, Tanrı gönderdi ve beni Firavun’a baba, bütün evine efendi ve tüm Mısır diyarının hükümdarı yaptı.
9 Hemen babama gidin ve ona deyin, ‘Oğlun Yosef şöyle diyor: Tanrı beni Mısır'ın efendisi yaptı. Yanıma gel, durma
10 Goşen diyarında oturursunuz; sen ve çocukların, çocuklarının çocukları, davarların, sığırların ve sahip olduğun her şeyle birlikte bana yakın olursunuz.
11 Orada sana bakarım, çünkü daha beş yıl kıtlık olacak. Yoksa sen ve ev halkın, senin olanların hepsi yoksulluk çekersiniz.’
12 İşte, gözleriniz ve kardeşim Benyamin'in gözleri görüyor ki, sizinle konuşan benim ağzımdır.

---

* **44:29** Şeol ölüler diyarı demektir. † **44:31** Şeol ölüler diyarı demektir.

13 Mısır'daki bütün görkemimi ve bütün gördüklerinizi babama söyleyin. Acele edip
babamı buraya getirin."
14 Kardeşi Benyamin'in boynuna kapanıp ağladı, Benyamin de onun boynunda ağladı.
15 Bütün kardeşlerini öptü ve onlarla ağladı. Ondan sonra kardeşleri kendisiyle konuştu.
16 Firavun'un evinde, "Yosef'in kardeşleri geldi" diye haber duyuldu. Firavun ve
görevlileri hoşnut oldu.
17 Firavun Yosef'e şöyle dedi: "Söyle kardeşlerine, 'Hayvanlarınızı yükleyip Kenan
ülkesine gidin.
18 Babanı ve ev halkını alıp yanıma gelin. Size Mısır diyarında iyi olanı vereceğim,
ülkenin yağından yiyeceksiniz.'
19 Şimdi size şöyle yapmanız buyruluyor: Yavrularınız ve karılarınız için Mısır
diyarından kendinize arabalar alın ve babanızı da alıp getirin.
20 Ayrıca kendi malınız için endişelenmeyin, çünkü bütün Mısır diyarının iyi şeyleri
sizindir."
21 İsrael'in oğulları böyle yaptılar. Yosef, Firavun'un buyruğu uyarınca onlara arabalar
verdi ve yol için yiyecek sağladı.
22 Her birine yedek giysi verdi. Benyamin'e ise üç yüz parça gümüşle beş kat yedek
giysi verdi.
23 Babasına, Mısır'ın iyi mallarıyla yüklü on eşek, tahıl, ekmek ve ayrıca erzak yüklü on
dişi eşek gönderdi.
24 Böylece kardeşlerini gönderdi ve onlar da gittiler. Onlara, "Yolda kavga etmeyin"
dedi.
25 Mısır'dan çıkıp Kenan ülkesine, babaları Yakov'un yanına vardılar.
26 Ona, "Yosef hâlâ yaşıyor ve tüm Mısır ülkesinin hükümdarı" dediler. Yüreği
kendinden geçti çünkü onlara inanmadı.
27 Yosef'in kendilerine bildirdiği bütün sözleri ona söylediler. Yosef'in kendisini
taşımak için gönderdiği arabaları görünce, babaları Yakov'un ruhu canlandı.
28 İsrael, "Yeter artık" dedi. "Oğlum Yosef hâlâ yaşıyor. Ölmeden önce gidip onu
göreceğim."

46

1 İsrael sahip olduğu her şeyle birlikte göç ederek Beer-Şeva'ya geldi. Babası İshak'ın
Tanrısı'na kurbanlar sundu.
2 Tanrı gece görümlerinde İsrael'le konuşarak, "Yakov, Yakov!" dedi.
O, "İşte buradayım" dedi.
3 "Ben Tanrı'yım. Babanın Tanrısı'yım." dedi. "Mısır'a gitmekten korkma, çünkü seni
orada büyük bir ulus yapacağım.
4 Ben seninle birlikte Mısır'a geleceğim. Seni kesin olarak tekrar çıkaracağım. Senin
gözlerini Yosef'in eli kapatacak."
5 Yakov Beer-Şeva'dan kalktı. İsrael'in çocukları babaları Yakov'u yavrularını, karılarını,
onu taşımak için Firavun'un göndermiş olduğu arabalarda taşıdılar.
6 Hayvanlarını, Kenan diyarından edindikleri malları, Yakov'la bütün soyunu alıp
Mısır'a geldiler.
7 Kendisiyle birlikte oğullarını, oğullarının oğullarını, kızlarını, oğullarının kızlarını ve
bütün soyunu Mısır'a getirdi.
8 Mısır'a gelen İsrael'in çocuklarının adları şöyledir: Yakov'la oğulları, Yakov'un ilk oğlu
Ruven.
9 Ruven'in oğulları: Hanok, Pallu, Hetsron, Karmi.
10 Şimon'un oğulları: Yemuel, Yamin, Ohat, Yakin, Sohar ve Kenanlı bir kadının oğlu
olan Şaul.

11 Levi'nin oğulları: Gerşon, Kehat, Merari.
12 Yahuda'nın oğulları: Er, Onan, Şela, Peres, Zerah. Ancak Er ve Onan, Kenan diyarında öldüler. Peres'in oğulları: Hetsron ve Hamul.
13 İssakar'ın oğulları: Tola, Puva, Yov, Şimron.
14 Zevulun'un oğulları: Seret, Elon, Yahleel.
15 Bunlar Lea'nın Paddan-Aram'da kızı Dina'yla birlikte Yakov'a doğurduğu oğullarıdır. Oğullarının ve kızlarının toplam canları otuz üçtü.
16 Gad'ın oğulları: Sifyon, Hagi, Şuni, Ezbon, Eri, Arodi, Areli.
17 Aşer'in oğulları: İmna, Yişva, Yişvi, Beria ve kız kardeşleri Serah. Beria'nın oğulları: Hever ve Malkiel.
18 Bunlar, Lavan'ın kızı Lea'ya verdiği Zilpa'nın Yakov'a doğurduğu oğulları, on altı candır.
19 Yakov'un karısı Rahel'in oğulları: Yosef ve Benyamin.
20 Mısır diyarında Yosef'e Manaşşe ve Efraim doğdu. Onları kendisine On Kenti'nin kâhini Potifera'nın kızı Asenat doğurdu.
21 Benyamin'in oğulları: Bala, Beker, Aşbel, Gera, Naaman, Ehi, Roş, Muppim, Huppim, Ard.
22 Rahel'in Yakov'a doğurduğu oğulları şunlardır: Toplam on dört candı.
23 Dan'ın oğlu: Huşim.
24 Naftali'nin oğulları: Yahseel, Guni, Yeser, Şillem.
25 Lavan'ın kızı Rahel'e verdiği Bilha'nın oğulları bunlardır. Bunları Yakov'a doğurdu, toplam yedi candı.
26 Bütün canlar, Yakov'un oğullarının karılarından başka Yakov'un soyundan olup kendisiyle Mısır'a gelmiş olan bütün canların toplamı altmıştı.
27 Yosef'e Mısır'da doğan oğulları iki candı. Mısır'a gelen Yakov'un ev halkının toplam canları yetmiş kişiydi.
28 Yakov, Goşen'e giden yolu göstermesi için Yahuda'yı kendisinden önce Yosef'e gönderdi. Goşen diyarına geldiler.
29 Yosef arabasını hazırlayıp babası İsrael'i karşılamak için Goşen'e gitti. Kendisini ona takdim edip boynuna kapandı ve bir süre boynunda ağladı.
30 İsrael, Yosef'e, "Hâlâ yaşıyorsun yüzünü de gördüğüme göre, şimdi bırak öleyim" dedi.
31 Yosef kardeşlerine ve babasının ev halkına şöyle dedi: "Gidip Firavun'la konuşacağım ve ona, 'Kenan ülkesinde olan kardeşlerim ve babamın ev halkı bana geldi' diyeceğim.
32 'Bu adamlar çobandır, çünkü davar sahibidirler ve davarlarını, sığırlarını ve sahip oldukları her şeyi getirdiler.'
33 Firavun sizi çağırıp da, 'Ne iş yaparsınız?' diye sorarsa,
34 Goşen diyarında oturabilesiniz diye, 'Gençliğimizden beri biz hizmetkârların, atalarımız gibi hayvancılıkla uğraşırız' diyeceksiniz. Çünkü Mısırlılar için her çoban iğrençtir."

47

1 Yosef içeri girdi ve Firavun'a haber verip şöyle dedi: "Babam ve kardeşlerim davarları, sığırları ve sahip oldukları her şeyle birlikte Kenan diyarından geldiler. İşte, Goşen diyarındalar."
2 Kardeşlerinden beşini alıp Firavun'un huzuruna çıkardı.
3 Firavun kardeşlerine, "Ne iş yaparsınız?" dedi.
Firavun'a, "Hizmetkârların, hem biz hem de atalarımız çobandır" dediler.

4 Firavun'a, “Biz bu ülkeye yabancı olarak yaşamaya geldik” dediler, “Çünkü
hizmetkârlarının sürüleri için otlak yoktur. Çünkü Kenan diyarında kıtlık şiddetlidir. Şimdi
lütfen hizmetkârlarının Goşen diyarında oturmasına izin ver.”
5 Firavun Yosef'e şöyle dedi: “Baban ve kardeşlerin sana geldiler.
6 Mısır diyarı senin önündedir. Babanı ve kardeşlerini ülkenin en iyi yerinde oturt.
Goşen diyarında otursunlar. Eğer onlar arasında becerikli adamlar tanıyorsan, onları
davarlarıma bakmakla görevlendir.”
7 Yosef babası Yakov'u getirip Firavun'un huzuruna çıkardı. Yakov Firavun'u kutsadı.
8 Firavun Yakov'a, “Kaç yaşındasın?” dedi.
9 Yakov, Firavun'a, “Yolculuk yıllarım yüz otuz yıldır” dedi. “Ömrümün yıllarının günleri
az ve kötüydü. Atalarımın yolculuk günlerinde yaşadıkları yıllara ulaşamadı.”
10 Yakov Firavun'u kutsadı ve Firavun'un huzurundan ayrıldı.
11 Yosef babasını ve kardeşlerini yerleştirdi ve Firavun’un buyurduğu gibi Mısır
diyarında, ülkenin en iyi yerinde, Ramses diyarında onlara mülk verdi.
12 Yosef babasına, kardeşlerine ve babasının bütün ev halkına ailelerinin sayısına göre
yiyecek sağladı.
13 Bütün ülkede ekmek yoktu. Çünkü kıtlık çok şiddetliydi, öyle ki Mısır diyarı ve Kenan
diyarı kıtlıktan kırılıyordu.
14 Yosef satın aldıkları tahıl bedeli olarak Mısır ve Kenan diyarında bulunan bütün
parayı onlardan topladı. Yosef parayı Firavun’un evine getirdi.
15 Mısır ve Kenan diyarındaki paranın tamamı tükenince, bütün Mısırlılar Yosef'e gelip
şöyle dediler: “Bize ekmek ver, senin önünde ölelim mi? Çünkü paramız bitti.”
16 Yosef, “Davarlarınızı bana verin” dedi. “Eğer paranız bittiyse, hayvanlarınıza
karşılık yiyecek veririm.”
17 Davarlarını Yosef'e getirdiler. Yosef atlara, davarlara, sığırlara ve eşeklere karşılık
olarak ekmek verdi. O yıl için bütün davarlarına karşılık onları ekmekle besledi.
18 O yıl sona erince, ikinci yıl da ona gelip dediler: “Paramızın nasıl tükendiğini
efendimden gizlemeyeceğiz, sürüler de efendimindir. Efendimin önünde
bedenlerimizden ve topraklarımızdan başka bir şeyimiz kalmadı.
19 Hem biz hem de toprağımız senin gözlerinin önünde niçin ölelim? Bizi ve toprağımızı
ekmek karşılığında satın al, toprağımızla birlikte Firavun'un hizmetkârı olalım. Bize
tohum ver ki, yaşayalım, ölmeyelim ve ülke ıssız kalmasın.”
20 Böylece Yosef Mısır’ın bütün toprağını Firavun için satın aldı. Çünkü Mısırlılar’ın her
biri kendi tarlasını sattı. Çünkü kıtlık onları zorluyordu ve toprak Firavun’un oldu.
21 Yosef, halkı Mısır’ın bir ucundan öbür ucuna kadar kentlere göçtürdü.
22 Ancak kâhinlerin toprağını satın almadı. Çünkü kâhinler Firavun'dan bir pay aldılar
ve Firavun'un kendilerine verdiği paydan yediler. Bu yüzden toprak satmadılar.
23 Yosef halka, “İşte, bugün sizi ve toprağınızı Firavun'a satın aldım” dedi. “İşte, size
tohum ve toprağı ekeceksiniz.
24 Hasat zamanı, beşte birini Firavun'a vereceksiniz. Tarlanın tohumu, kendi
yiyeceğiniz, evinizde bulunanlara, küçük çocuklarınıza yiyecek olmak üzere dört pay
sizin olacak.”
25 Onlar, “Hayatımızı kurtardın! Efendimizin gözünde lütuf bulalım, Firavun'a
hizmetkârlar oluruz.” dediler.
26 Yosef Mısır toprağı için bunu yasa haline getirdi. Bugüne dek beşte biri
Firavun’undur. Yalnızca kâhinlerin toprağı Firavun'un olmadı.
27 İsrael Mısır ülkesinde, Goşen diyarında yaşıyordu. Orada kendilerine mal mülk
edindiler, verimli olup fazlasıyla çoğaldılar.
28 Yakov Mısır'da on yedi yıl yaşadı. Böylece Yakov'un günleri, ömrünün yılları yüz kırk
yedi yıl sürdü.

29 İsrael'in öleceği zaman yaklaştığında oğlu Yosef'u çağırdı ve ona şöyle dedi: “Eğer
şimdi gözünde lütuf buldumsa, lütfen elini uyluğumun altına koy ve bana karşı iyilik ve
içtenlikle davran. Lütfen beni Mısır'a gömme.
30 Ama atalarımla birlikte uyuduğum zaman beni Mısır'dan çıkarıp onların mezarına
göm.”
Yosef, “Dediğin gibi yapacağım” dedi.
31 İsrael, “Ant iç” dedi. Yosef ant içti. Sonra İsrael yatağın başucunda eğildi.

48

1 Bu şeylerden sonra biri Yosef'e, “Bak, baban hasta” dedi. Yosef iki oğlu Manaşşe ve
Efraim'i yanına aldı.
2 Biri Yakov'a, “İşte, oğlun Yosef geliyor” dedi. İsrael kendini toparlayıp yatağın üzerine
oturdu.
3 Yakov Yosef'e şöyle dedi: “Her Şeye Gücü Yeten Tanrı, Kenan diyarında, Luz'da bana
görünerek beni kutsadı.
4 Bana, ‘Seni verimli kılacağım ve çoğaltacağım. Seni uluslar topluluğu yapacağım. Bu
diyarı senden sonra sonsuza dek mülk olarak senin soyuna vereceğim’ dedi.
5 Şimdi, ben senin yanına Mısır'a gelmeden önce Mısır ülkesinde doğmuş olan iki oğlun
benimdir. Efraim ve Manaşşe, Ruven ve Şimon gibi benim olacaklar.
6 Onlardan sonra sana doğacak olan soyun senin olacaklar. Miraslarında kardeşlerinin
adına göre çağırılacaklardır.
7 Bana gelince, Paddan'dan geldiğimde, Efrat'a daha biraz mesafe varken, Kenan
diyarında, yolda Rahel yanımda öldü ve onu Efrat (Beytlehem de denir) yolunda oraya
gömdüm.”
8 İsrael Yosef'in oğullarını görünce, “Bunlar kim?” dedi.
9 Yosef babasına, “Tanrı'nın burada bana verdiği oğullarımdır” dedi.
İsrael, “Lütfen onları bana getir de kutsayayım” dedi.
10 İsrael'in gözleri ihtiyarlıktan iyi göremiyordu. Yosef onları yanına getirdi ve onları
öptü ve kucakladı.
11 İsrael Yosef'e, “Senin yüzünü göreceğimi sanmıyordum” dedi, “İşte, Tanrı senin
soyunu bile görmeme izin verdi.”
12 Yosef onları onun dizlerinin arasından çıkardı ve yere kapandı.
13 Yosef, Efraim'i sağ eline İsrael'in sol eline doğru, Manaşşe'yi sol eline İsrael'in sağ
eline doğru ikisini alıp ona yaklaştırdı.
14 İsrael sağ elini uzatıp küçüğü olan Efraim’in başına koydu, sol elini Manaşşe'nin
başına koydu ve ellerini kasten değiştirdi, çünkü Manaşşe ilk doğandı.
15 Yosef'i kutsayarak şöyle dedi:
“Atalarım Avraham ve İshak'ın önünde yürüdükleri Tanrı,
Bugüne dek hayatım boyunca beni güden Tanrı,
16 beni tüm kötülüklerden kurtaran melek, bu çocukları kutsasın,
Benim adım ve atalarım Avraham’la İshak’ın adları onların üzerlerinde anılsın,
Yeryüzünde çoğaldıkça çoğalsınlar.”
17 Yosef babasının sağ elini Efraim'in başına koyduğunu görünce, bu hoşuna gitmedi.
Efraim'in başından Manaşşe'nin başına getirmek için babasının elini kaldırdı.
18 Yosef babasına, “Öyle değil baba” dedi, “Çünkü bu ilk doğandır. Sağ elini onun
başının üzerine koy.”
19 Babası koymak istemedi ve “Biliyorum oğlum, biliyorum” dedi. “O da bir halk
olacak ve o da büyük olacak. Ancak küçük kardeşi ondan daha büyük olacak ve onun
soyu uluslar topluluğu olacak.”

20 O gün onları kutsayarak, “ ‘Tanrı seni Efraim ve Manaşşe gibi etsin’ diyerek İsrael
sizin adınızla kutsayacak” dedi. Efraim'i Manaşşe'nin önüne geçirdi.
21 İsrael Yosef’e, “Ben ölüyorum” dedi, “Ama Tanrı sizinle olacak ve sizi yeniden
atalarınızın ülkesine götürecek.
22 Ben sana kardeşlerinden bir pay fazla veriyorum, onu kılıcımla ve yayımla
Amorlular’ın elinden aldım.”

49

1 Yakov oğullarına seslenip şöyle dedi: “Toplanın da, gelecekte başınıza gelecekleri size
bildireyim.
2 Toplanın ve dinleyin, ey Yakov'un oğulları.
Babanız İsrael'i dinleyin.”
3 “Ruven, sen benim ilk oğlum, gücüm, gücümün başlangıcısın.
Saygı ve güçte birincisin.
4 Ama su gibi oynaksın, birinci olmayacaksın,
çünkü babanın yatağına girdin,
onu kirlettin. O benim yatağıma çıktı.”
5 “Şimon'la Levi kardeştir.
Kılıçları şiddet silahlarıdır.
6 Ey canım, onların toplantılarına katılma.
Ey yüceliğim, toplantılarında onlarla bir olma
çünkü öfkelendiklerinde adam öldürdüler.
İsteyerek sığırları sakatladılar.
7 Lanet olsun öfkelerine, çünkü şiddetlidir.
Lanet olsun gazaplarına, çünkü zalimcedir.
Onları Yakov'da böleceğim,
Onları İsrael'de dağıtacağım.”
8 “Yahuda, kardeşlerin seni övecekler.
Elin düşmanlarının boynunda olacaktır.
Babanın oğulları önünde eğilecekler.
9 Yahuda bir aslan yavrusudur.
Oğlum benim! Avından yukarı çıktın.
O yere çöktü, aslan gibi, dişi aslan gibi yattı.
Kim onu kaldırabilir?
10 Sahibi gelinceye dek,
saltanat asası Yahuda'dan,
hükümdarlık asası ayaklarının arasından ayrılmayacak.
Ulusların itaati ona olacaktır.
11 Sıpasını asmaya,
eşeğinin yavrusunu seçme bir asmaya bağlayarak,
giysilerini şarapta,
Kaftanını üzümlerin kanında yıkadı.
12 Gözleri şaraptan kızıl,
dişleri sütten beyaz olacak.”
13 “Zevulun deniz kıyısında oturacak.
Gemilere liman olacak.”
Sınırı Sayda’nın yanında olacak.
14 “İssakar heybelerin arasında yatan,
güçlü bir eşektir.
15 İyi bir dinlenme yeri,

hoşuna giden bir memleket görürse,
omzunu yüke eğer,
Angaryada çalışan bir hizmetçi olur.”
16 “Dan İsrael oymaklarından biri olarak,
halkını yargılayacak.
17 Dan yolda bir yılan,
toprak yolda bir engerek olacak,
atın topuklarını ısıran,
böylece binicisini sırtüstü düşüren bir engerek olacak.
18 Ben senin kurtarışını bekledim, ey Yahve.”
19 “Bir birlik Gad'a saldıracak,
ama onların topuklarını ezecek.”
20 “Aşer'in yiyeceği zengin olacak.
Kraliyet lezzetleri üretecek.”
21 “Naftali salıverilmiş bir geyiktir,
güzel yavrular doğurur.”
22 “Yosef verimli bir asmadır,
kaynak başında verimli bir asma.
Onun dalları duvarın üzerinden aşar.
23 Okçular onu çok hırpaladılar,
ok atıp ona zulmettiler.
24 Ama onun yayı sağlam,
ellerinin kolları güçlü çıktı,
Yakov’un Kudretlisi’nin elleriyle,
(İsrael'in çobanı ve kayası oradandır),
25 Sana yardım edecek olan babanın Tanrısı’dır,
Her Şeye Gücü Yeten Tanrı’dır seni kutsayacak olan.
Yukarıdaki göğün,
aşağıda yatan derinliğin bereketleriyle,
memelerin ve rahmin bereketleriyle seni kutsayacak.
26 Babanın kutsamaları,
eski tepelerin sınırları üzerinden,
atalarının kutsamalarından üstün geldi.
Yosef’in başında olacak.”
Önderlik kardeşlerinden ayrı olanın başı üzerinde olacak.
27 “Benyamin yırtıcı bir kurttur.
Sabah avını yutar.
Akşam ganimeti paylaşır.”

28 Bunların hepsi İsrael'in on iki oymağıdır. Babaları bunları söyleyip onları kutsadı. Herkesi kendi bereketine göre kutsadı.
29 Onlara buyruk verip şöyle dedi: “Ben halkımın arasına katılmak üzereyim. Beni atalarımın yanına Hititli Efron'un tarlasındaki mağaraya,
30 Avraham’ın mezar yeri olarak tarlasıyla birlikte Hititli Efron'dan satın almış olduğu Kenan diyarındaki, Mamre yakınlarında Makpela tarlasındaki mağaraya gömün.
31 Avraham’la karısı Sarah'ı oraya gömdüler. İshak'la karısı Rebeka'yı da oraya gömdüler. Ben de Lea'yı oraya gömdüm.
32 Tarla ve içindeki mağara Het'in çocuklarından satın alınmıştı.
33 Yakov oğullarına verdiği buyrukları bitirdikten sonra ayaklarını yatağın içine çekti, son nefesini vererek halkına kavuştu.

50

1 Yosef babasının yüzü üzerine kapandı. Onun üzerinde ağladı ve onu öptü.
2 Yosef hekim hizmetkârlarına babasını mumyalamalarını buyurdu. Hekimler İsrael'i
mumyaladılar.
3 Onun için kırk günlük bir süre kullanıldı. Çünkü mumyalamak için gereken gün
sayısı bu kadardı. Mısırlılar İsrael için yetmiş gün yas tuttular.
4 Onun için yas günleri geçince, Yosef Firavun'un ev halkına, "Eğer şimdi gözünüzde
lütuf bulduysam, lütfen Firavun'un kulağına seslenip şöyle deyin,
5 'Babam, İşte, ben ölüyorum. Beni Kenan diyarında kendim için kazdığım mezara
gömeceksin diyerek bana ant içtirdi. Bu nedenle, lütfen izin verin şimdi çıkıp babamı
gömüp geleyim.' " dedi.
6 Firavun, "Git, babanı sana ant içirdiği gibi göm" dedi.
7 Yosef babasını gömmek için çıktı. Firavun'un bütün hizmetkârları, evinin ileri
gelenleri, Mısır diyarının bütün ileri gelenleri,
8 Yosef'in bütün ev halkı, kardeşleri ve babasının ev halkı onunla birlikte çıktılar.
Goşen diyarında yalnızca çocuklarını, sürülerini ve sığırlarını geride bıraktılar.
9 Savaş arabaları ve atlılar onunla birlikte çıktılar. Kalabalık bir topluluk oldular.
10 Yarden'in ötesindeki Atad'ın harman yerine varınca, yüksek sesle acı acı ağıt yaktılar.
Babası için yedi gün yas tuttular.
11 Ülkede yaşayan Kenanlılar, Atad'ın harman yerindeki yası görünce, "Bu, Mısırlılar'ın
hüzünlü yasıdır" dediler. Bu nedenle Yarden'in ötesinde olan o yere Avel-Misrayim
(Mısırlılar'ın yası) adı verildi.
12 Oğulları ona tam kendilerine buyurduğu gibi yaptı.
13 Onu Kenan ülkesine götürdüler. Avraham'ın mezar yeri olarak Hititli Efron'dan
tarlasıyla birlikte mülk olarak satın almış olduğu Mamre karşısında Makpela
Tarlası'ndaki mağaraya gömdüler.
14 Yosef, kendisi, kardeşleri ve babasını gömmek için onunla birlikte gelenlerin hepsi
babasını gömdükten sonra Mısır'a döndüler.
15 Yosef'in kardeşleri babalarının öldüğünü görünce, "Belki Yosef bizden nefret edecek
ve ona yaptığımız bütün kötülüklerin karşılığını bize ödetecek" dediler.
16 Yosef'e haber gönderip şöyle dediler: "Baban ölmeden önce şöyle buyurmuştu:
17 'Yosef'e şunu söyleyin: Şimdi lütfen kardeşlerinin itaatsizliğini ve günahlarını bağışla.
Çünkü sana kötülük ettiler.' Şimdi, lütfen babanın Tanrısı'nın hizmetkârlarının
itaatsizliğini bağışla." Yosef onlar kendisiyle konuşurken ağladı.
18 Kardeşleri de gidip onun önünde yere kapandılar ve şöyle dediler: "Bak, biz senin
hizmetkârlarınız."
19 Yosef onlara, "Korkmayın, çünkü ben Tanrı'nın yerinde miyim?
20 Siz bana kötülük düşündünüz, ama Tanrı bugün olduğu gibi birçok halkın hayatını
kurtarmak için bunu iyiliğe çevirdi.
21 Bu nedenle şimdi korkmayın. Size ve çocuklarınıza bakacağım." Onları teselli ederek
yumuşak bir şekilde onlarla konuştu.
22 Yosef, babasının ev halkıyla birlikte Mısır'da yaşıyordu. Yosef yüz on yıl yaşadı.
23 Yosef üçüncü kuşaktan Efraim'in çocuklarını gördü. Manaşşe oğlu Makir'in çocukları
da Yosef'in dizleri üzerinde doğdu.
24 Yosef kardeşlerine, "Ben ölüyorum" dedi, "Tanrı sizi mutlaka ziyaret edecektir ve
sizi bu ülkeden Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a ant içerek söz verdiği ülkeye götürecektir."
25 Yosef İsrael'in çocuklarına, "Tanrı mutlaka sizi ziyaret edecektir, kemiklerimi
buradan çıkaracaksınız" diye ant içirdi.

26 Böylece Yosef yüz on yaşında öldü. Onu mumyaladılar ve Mısır'da bir tabuta koydular.

ÇIKIŞ

1 Mısır'a gelen İsrael'in oğullarının adları şunlardır (her biri ve onun ev halkı Yakov'la
birlikte geldi):
2 Ruven, Şimon, Levi, Yahuda,
3 İsakar, Zevulun, Benyamin,
4 Dan, Naftali, Gad ve Aşer.
5 Yakov'un bedeninden gelen canların tümü yetmiş candı ve Yosef zaten Mısır'daydı.
6 Yosef de kardeşleri ve tüm o kuşak gibi öldü.
7 İsrael'in çocukları verimli oldular, bolca artıp çoğaldılar, fazlasıyla güçlendiler ve ülke
onlarla doldu.
8 Şimdi Mısır üzerinde Yosef'i tanımayan yeni bir kral çıktı.
9 Halkına şöyle dedi, "İşte* , İsrael'in çocuklarının halkı bizden daha çok ve daha güçlü.
10 Gelin, onlara karşı bilgece davranalım, yoksa çoğalacaklar, olur da bir savaş çıkarsa,
onlar da düşmanlarımıza katılıp bize karşı savaşır ve ülkeden kaçarlar.
11 Bu nedenle yükleriyle onlara sıkıntı çektirmek için üzerlerine angarya görevlileri
atadılar.
12 Ama onlara ne kadar eziyet ettilerse, onlar o kadar çok çoğaldılar ve daha da
yayıldılar.
13 Mısırlılar İsrael'in çocuklarına acımasızca hizmet ettirdiler.
14 Her türlü tarla işi, harç ve kerpiç işi gibi ağır işlerle hayatlarını zehir ettiler, onları
acımasızca hizmet ettirdiler.
15 Mısır Kralı, birinin adı Şifrah, diğerinin adı Puah olan İbrani ebelerle konuştu.
16 Ve şöyle dedi, "İbrani kadınlara ebelik yaptığınızda, onları doğum sandalyesinde
gördüğünüzde, eğer çocuk erkekse, öldürün, kızsa yaşasın."
17 Ama ebeler Tanrı'dan† korktular, Mısır Kralı'nın kendilerine buyurduğu şeyi
yapmayıp, erkek çocukları canlı kurtardılar.
18 Mısır Kralı ebeleri çağırıp onlara, "Neden bunu yapıp erkek çocukları canlı
kurtardınız?" dedi.
19 Ebeler Firavun'a şöyle dediler, "Çünkü İbrani kadınlar Mısırlı kadınlara benzemiyor.
Onlar güçlü oldukları için ebe yanlarına gelmeden doğum yapıyor."
20 Tanrı ebelere iyi davrandı ve halk çoğalıp fazlasıyla güçlendi.
21 Ebeler Tanrı'dan korktukları için Tanrı onlara aileler verdi.
22 Firavun halkının tümüne şöyle buyurdu, "Doğan her erkek çocuğu nehre atın, her
kız çocuğu canlı kurtarın."

2

1 Levi evinden bir adam gitti ve bir Levi kızını aldı.
2 Kadın gebe kaldı ve bir oğul doğurdu. Kadın çocuğun güzel olduğunu görünce onu üç
ay sakladı.
3 Artık onu daha fazla gizleyemeyince, papirüs ağacından bir sepet alıp onu katranla
kapladı. Çocuğu içine koydu ve nehrin kıyısındaki sazlığa bıraktı.
4 Kız kardeşi ona ne olacağını görmek için uzakta duruyordu.
5 Firavun'un kızı yıkanmak için nehre indi. Onun hizmetçileri nehrin kenarında
yürüyorlardı. Sazların arasındaki sepeti gördü ve onu alması için hizmetçilerini gönderdi.

---

* **1:9** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. † **1:17** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

6 Onu açtı ve çocuğu gördü. İşte bebek ağlıyordu. Ona acıdı ve şöyle dedi, “Bu İbraniler'in
çocuklarından biridir.”
7 Bunun üzerine kız kardeşi, Firavun'un kızına, “Çocuğu emzirmesi için sana İbrani
kadınlardan bir dadı çağırayım mı?” dedi.
8 Firavun'un kızı ona, “Git” dedi. Genç kız gidip çocuğun annesini çağırdı.
9 Firavun'un kızı ona, “Bu çocuğu al ve benim için emzir, ben de ücretini veririm” dedi.
Kadın çocuğu alıp emzirdi.
10 Çocuk büyüdü ve kadın onu Firavun'un kızına getirdi ve onun oğlu oldu. Ona Moşe*
adını verdi, “Çünkü onu sudan çıkardım” dedi.
11 Moşe büyüdüğü o günlerde kardeşlerinin yanına çıktı ve onların yüklerini gördü. Bir
Mısırlı'nın kardeşlerinden biri olan bir İbrani'ye vurduğunu gördü.
12 Çevresine bakınıp kimsenin olmadığını görünce Mısırlı'yı öldürüp kumun içine
sakladı.
13 Ertesi gün çıktı, işte iki İbrani birbiriyle kavga ediyordu. Yanlış yapana, “Neden
arkadaşına vuruyorsun?” dedi.
14 Adam, “Kim seni üzerimize bey ve yargıç yaptı? Mısırlı'yı öldürdüğün gibi beni de
öldürmeyi mi tasarlıyorsun?” dedi. Moşe korktu, “Bu şey kesin biliniyor” dedi.
15 Firavun bunu duyunca Moşe'yi öldürmeye çalıştı. Ama Moşe Firavun'un önünden
kaçtı ve Midyan diyarında yaşadı ve bir kuyunun yanına oturdu.
16 Midyanlı bir kâhinin yedi kızı vardı. Gelip su çektiler ve babalarının sürüsünü
sulamak için yalakları doldurdular.
17 Çobanlar gelip onları uzaklaştırdı. Ama Moşe kalktı ve onlara yardım etti ve
sürülerini suladı.
18 Babaları Reuel'in yanına vardıklarında o, “Nasıl oldu da bugün bu kadar erken
geldiniz?” dedi.
19 Onlar, “Mısırlı bir adam bizi çobanların elinden kurtardı, üstelik bizim için su çekip
sürüyü suladı” dediler.
20 Adam kızlarına, “Nerede o? Adamı neden bıraktınız? Onu çağırın da yemek yesin”
dedi.
21 Moşe adamın yanında kalmaktan hoşnuttu. Adam kızı Sipporah'ı Moşe'ye verdi.
22 Bir oğul doğurdu ve o, adını Gerşom† koydu; “Çünkü yabancı bir diyarda garip
olarak yaşıyorum” dedi.
23 Aradan çok sayıda günler gelip geçti, Mısır Kralı öldü. İsrael'in çocukları esaretten
dolayı ah çektiler, feryat ettiler ve feryatları esaret nedeniyle Tanrı'ya ulaştı.
24 Tanrı onların iniltilerini duydu ve Tanrı Avraham'la, İshak'la ve Yakov'la yaptığı
antlaşmayı hatırladı.
25 Tanrı İsrael'in çocuklarını gördü ve Tanrı anladı.

3

1 Moşe, kayınpederi Midyanlı Yetro'nun sürüsünü güdüyordu. Sürüyü çölün arka
tarafına götürüp Tanrı Dağı'na, Horev'e geldi.
2 Yahve'nin* meleği bir çalının ortasındaki alevin içinde ona göründü. Baktı, işte, çalı
ateşte yanıyordu ama tükenmiyordu.
3 Moşe, “Şimdi gidip bu büyük manzarayı, çalının neden tükenmediğini göreyim” dedi.
4 Yahve onun bakmaya geldiğini görünce, Tanrı ona çalının ortasından seslenip şöyle
dedi, “Moşe! Moşe!”
O, “İşte buradayım” dedi.

---

* **2:10** “Moşe” İbranice'de “dışarı çıkarmak” anlamına gelen sözü çağrıştırır. † **2:22** “Gerşom” İbranice'de “oradaki yabancı” anlamına gelem sözü çağrıştırır. * **3:2** “Yahve” Tanrı’nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen “RAB=EFENDİ” (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

5 "Yaklaşma. Çarıklarını çıkar, çünkü üzerinde durduğun yer kutsal topraktır" dedi.
6 Üstelik, "Ben babanın Tanrısı, Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un
Tanrısı'yım" dedi. Moşe, yüzünü sakladı çünkü Tanrı'ya bakmaya korkuyordu.
7 Yahve şöyle dedi, "Mısır'da olan halkımın sıkıntısını elbette gördüm, angarya
görevlileri yüzünden feryatlarını duydum. Çünkü onların acılarını biliyorum.
8 Onları Mısırlılar'ın elinden kurtarmak ve o ülkeden iyi ve geniş bir ülkeye süt ve bal
akan bir ülkeye, Kenanlı, Hititli, Amorlu, Perizli, Hivli ve Yevuslular'ın yerine götürmek
için aşağıya indim.
9 İşte, İsrael çocuklarının feryadı bana ulaştı. Üstelik Mısırlılar'ın onlara ettiği zulmü
gördüm.
10 Bu nedenle şimdi gel, halkım İsrael'in çocuklarını Mısır'dan çıkarman için seni
Firavun'a göndereyim."
11 Moşe Tanrı'ya, "Ben kimim ki, Firavun'a gideyim de İsrael'in çocuklarını Mısır'dan
çıkarayım?" dedi.
12 Ve Tanrı, "Ben kesinlikle seninle olacağım. Seni gönderdiğimin belirtisi şu olacak,
halkı Mısır'dan çıkardığın zaman, bu dağda Tanrı'ya hizmet edeceksiniz" dedi.
13 Moşe Tanrı'ya şöyle dedi, "İşte, İsrael'in çocuklarının yanına gelip onlara, 'Beni size
atalarınızın Tanrısı gönderdi' dediğimde, onlar bana, 'O'nun adı nedir?' diye
sorduklarında, onlara ne diyeyim?"
14 Tanrı Moşe'ye, "BEN BEN OLAN'IM" dedi ve, "İsrael'in çocuklarına şunu diyeceksin"
dedi: 'Beni size BEN'İM gönderdi.'"
15 Ayrıca Tanrı Moşe'ye, "İsrael'in çocuklarına böyle diyeceksin" dedi, "'Atalarınızın
Tanrısı, Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un Tanrısı Yahve beni size
gönderdi.' Sonsuza dek adım bu ve bütün kuşaklarca anılmam budur.
16 Git, İsrael'in ihtiyarlarını bir araya topla ve onlara şöyle de: 'Atalarınızın Tanrısı,
Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un Tanrısı Yahve bana göründü ve şöyle
dedi: Sizi gerçekten ziyaret ettim ve Mısır'da size yapılanı gördüm.
17 Dedim ki, sizi Mısır'ın sıkıntısından, Kenanlı Hititli, Amorlu, Perizli, Hivli ve
Yevuslular'ın ülkesine, süt ve bal akan diyara götüreceğim.'
18 "Onlar sözünü dinleyecekler. Sen ve İsrael'in ihtiyarları Mısır Kralı'nın yanına gelip
ona, 'İbraniler'in Tanrısı Yahve bizimle görüştü diyeceksiniz. Şimdi lütfen izin ver de
Tanrımız Yahve'ye kurban sunmak için üç günlük bir yolculuk yapalım.'
19 Mısır Kralı'nın güçlü bir el aracılığıyla olsa bile gitmek için size izin vermeyeceğini
biliyorum.
20 Elimi uzatıp aralarında yapacağım harikalarla Mısır'ı vuracağım. Ondan sonra sizi
bırakacak.
21 Mısırlılar'ın gözünde bu halka lütuf vereceğim. Öyle ki, gittiğiniz zaman eli boş
gitmeyeceksiniz.
22 Ancak her kadın komşusundan ve evini ziyaret edenden gümüş takılar, altın takılar
ve giysiler isteyecek. Bunları oğullarınızın ve kızlarınızın üzerine takacaksınız. Mısırlılar'ı
yağmalayacaksınız."

4

1 Moşe şöyle yanıt verdi, "Ama, işte, bana inanmayacaklar, ne de sözümü
dinleyecekler, çünkü 'Yahve sana görünmedi' diyecekler."
2 Yahve ona, "Elindeki nedir?" dedi.
O, "Bir değnek" dedi.
3 "Onu yere at" dedi. O yere attı ve bir yılan oldu. Moşe ondan kaçtı.

4 Yahve Moşe'ye, “Elini uzat ve kuyruğundan tut” dedi. O elini uzattı ve tuttu. Elinde
bir değnek oldu.
5 “Bu atalarının Tanrısı, Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un Tanrısı
Yahve'nin sana göründüğüne iman etmeleri içindir.”
6 Yahve ayrıca ona, “Şimdi elini abanın içine koy” dedi. Elini abasının içine soktu ve
onu çıkardığında, işte, eli kar gibi beyaz cüzamlıydı.
7 “Elini yine abanın içine koy” dedi. Elini tekrar abasının içine soktu ve onu abasından
çıkardığında, işte, yine diğer eti gibi olmuştu.
8 “Eğer sana inanmazlarsa ya da ilk belirtinin sözünü dinlemezlerse, sonraki
belirtinin sözüne inanacaklar.
9 Eğer bu iki belirtiye de inanmazlarsa ya da sözünü dinlemezlerse, şöyle olacak,
ırmağın suyundan alıp kuru toprağa dökeceksin. Irmaktan çıkaracağın su, kuru toprak
üzerinde kana dönüşecek.”
10 Moşe Yahve'ye şöyle dedi, “Ey Efendim,* ne önceden, ne de hizmetkârınla
konuştuğundan beri güzel konuşan biri değilim. Çünkü ben konuşmada yavaşım ve yavaş
dilliyim.”
11 Yahve ona şöyle dedi, “İnsanın ağzını yapan kim? Ya da insanı dilsiz, sağır, gören ya
da kör yapan kimdir? Ben Yahve değil miyim?
12 Bu nedenle şimdi git, ben de senin ağzınla olacağım ve ne konuşacağını sana
öğreteceğim.”
13 Moşe, “Ey Efendim, lütfen başka birisini gönder” dedi.
14 Yahve Moşe'ye karşı öfkelendi ve şöyle dedi, “Peki ya kardeşin Levili Aron? Onun iyi
konuşabildiğini biliyorum. Hem de, işte, o seni karşılamak için dışarı çıkıyor. Seni
gördüğünde yüreği sevinecek.
15 Onunla konuşacaksın ve sözleri onun ağzına koyacaksın. Ben senin ağzınla ve onun
ağzıyla olacağım ve yapacağınız şeyi size öğreteceğim.
16 O senin halka karşı sözcün olacak. Öyle olacak ki, o sana ağız ve sen de ona Tanrı
gibi olacaksın.
17 Belirtileri onunla yapacağın bu değneği eline alacaksın.”
18 Moşe gidip kayınpederi Yetro'nun yanına döndü ve ona, “Lütfen izin ver de gidip
Mısır'daki kardeşlerimin yanına döneyim, onlar hâlâ hayatta mı göreyim?” dedi. Yetro
Moşe'ye, “Esenlikle git” dedi.
19 Yahve Midyan'da Moşe'ye şöyle dedi, “Git, Mısır'a dön; çünkü seni öldürmeye çalışan
bütün insanlar öldü.”
20 Moşe karısını ve oğullarını alıp bir eşeğe bindirdi ve Mısır ülkesine döndü. Moşe
Tanrı'nın değneğini eline aldı.
21 Yahve Moşe'ye şöyle dedi, “Mısır'a döndüğün zaman, sana verdiğim bütün harikaları
Firavun'un önünde yapmaya bak, ama ben onun yüreğini katılaştıracağım ve o, halkın
gitmesine izin vermeyecek.
22 Firavun'a de ki, 'Yahve diyor ki, İsrael benim ilk oğlum, ilk doğanımdır.
23 Ben de sana, 'Oğlumu bırak, bana hizmet etsin' dedim ve sen onun gitmesine izin
vermeyi reddettin. İşte, ilk doğan oğlunu öldüreceğim.'”
24 Yahve, konaklayacağı yere giderken yolda Moşe'yle karşılaştı ve onu öldürmek
istedi.
25 Bunun üzerine Sipporah bir çakmaktaşı alıp oğlunun sünnet derisini kesip
ayaklarının dibine attı ve şöyle dedi, “Kesinlikle sen bana kan güveyisin.”
26 Bunun üzerine onu rahat bıraktı. Daha sonra sünnetten dolayı “Sen kan güveyisin”
dedi.

* **4:10** “Efendi” olarak tercüme edilen sözcük “Adonay”dır.

27 Yahve Aron'a, “Moşe'yi karşılamak için çöle git” dedi. Gidip Tanrı'nın dağında onunla karşılaştı ve onu öptü.
28 Moşe, Yahve'nin kendisiyle gönderdiği tüm sözleri ve kendisine buyurmuş olduğu bütün belirtileri Aron'a anlattı.
29 Moşe ile Aron gidip İsrael çocuklarının bütün ihtiyarlarını bir araya topladılar.
30 Aron, Yahve'nin Moşe'ye söylediği bütün sözleri söyledi ve halkın önünde belirtileri yaptı.
31 Halk iman etti ve Yahve'nin İsrael çocuklarını ziyaret ettiğini, onların sıkıntılarını gördüğünü duyunca başlarını eğerek tapındılar.

5

1 Daha sonra Moşe ile Aron gelip Firavun'a şöyle dediler, “İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor, 'Halkımın gitmesine izin ver, çölde bana bayram etsinler.'”
2 Firavun şöyle dedi, “Yahve kim ki, İsrael'in gitmesine izin vermek için O'nun sözünü dinleyeyim? Yahve'yi tanımıyorum ve dahası İsrael'in gitmesine izin vermeyeceğim.”
3 Onlar, “İbraniler'in Tanrısı bizimle görüştü” dediler. Lütfen, çölde üç günlük yol almamıza izin ver ki, Tanrımız Yahve'ye kurban keselim. Yoksa üzerimize salgın hastalık ya da kılıçla inebilir.”
4 Mısır Kralı onlara şöyle dedi, “Ey Moşe ve Aron, neden halkı işlerinden alıkoyuyorsunuz? Yüklerinize geri dönün!”
5 Firavun, “İşte, şimdi ülke halkı çoktur, siz onları yüklerinden dinlendiriyorsunuz” dedi.
6 Aynı gün Firavun halkın angarya görevlilerine ve memurlara şu emri verdi,
7 “Artık eskisi gibi halka kerpiç yapmaları için saman vermeyeceksiniz. Gidip kendileri için saman toplasınlar.
8 Onlardan daha önce yaptıkları kerpiçlerin sayısını isteyeceksiniz. Ondan hiçbir şey eksiltmeyeceksiniz; çünkü onlar tembeldirler. Bu nedenle, 'Hadi gidip Tanrımız'a kurban keselim' diyerek bağırıyorlar.
9 Adamların üzerine daha ağır işler yüklensinler ki, çalışsınlar. Yalan sözlere aldırış etmesinler.”
10 Halkın angarya görevlileri memurlarıyla birlikte dışarı çıktılar ve halka şöyle konuşup dediler, “Firavun şöyle diyor, 'Size saman vermeyeceğim.
11 Siz gidin, bulduğunuz yerden saman alın; çünkü işinizden hiçbir şey eksiltilmeyecektir.'”
12 Böylece halk, saman için anız toplamak amacıyla tüm Mısır diyarına dağıldı.
13 Angaryacılar aceleyle, “Saman varken olduğu gibi gündelik iş kotanızı doldurun!” diyorlardı!
14 Firavun'un angaryacılarının üzerlerine atadığı İsrael'in çocuklarının memurları dövüldü ve onlara, “Daha önce olduğu gibi kerpiç yapımında neden dün de bugün de kotanızı doldurmadınız?” diye soruldu.
15 Bunun üzerine İsrael'in çocuklarının memurları gelip Firavun'a şöyle feryat ettiler, “Hizmetkârlarına neden böyle davranıyorsun?
16 Hizmetkârlarına saman verilmiyor ve bize, 'Kerpiç yap!' diyorlar. Ama işte hizmetkârların dövülüyor; ama suç senin kendi halkındadır.”
17 Ama Firavun, “Siz tembelsiniz” dedi. “Boş duruyorsunuz! Bu nedenle, 'Hadi gidip Yahve'ye kurban keselim' diyorsunuz.
18 Bunun için şimdi gidin ve çalışın, çünkü size saman verilmeyecek; yine de aynı sayıda kerpiç teslim edeceksiniz!”
19 İsrael'in çocuklarının memurları, “Günlük kerpiç kotanızdan hiçbir şey eksiltmeyeceksiniz!” denildiğinde başlarının belada olduğunu anladılar.

20 Firavun'un yanından çıkarken yolda durmakta olan Moşe ve Aron'la karşılaştılar.
21 Onlara, “Yahve size baksın ve yargılasın” dediler, “Çünkü bizi Firavun'un ve
hizmetkârlarının gözünde tiksindirici bir koku yaptınız, bizi öldürmeleri için ellerine bir
kılıç verdiniz.”
22 Moşe Yahve'ye dönüp şöyle dedi, “Ey Efendi, neden bu halkın başına dert açtın?
Beni neden gönderdin?
23 Senin adına konuşmak için Firavun'a geldiğimden beri, o bu halkın başına bela
getirdi. Sen de halkını hiç kurtarmadın!”

6

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi, “Şimdi Firavun'a ne yapacağımı göreceksin; çünkü güçlü el
ile onların gitmesine izin verecek ve güçlü el ile onları ülkesinden kovacak.”
2 Tanrı Moşe'ye konuşup ona şöyle dedi, “Ben Yahve'yim.
3 Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a Her Şeye Gücü Yeten Tanrı olarak göründüm, ama
onlar beni Yahve adımla bilmiyordu.
4 Ayrıca, yabancı olarak yaşadıkları, gezip dolaştıkları Kenan ülkesini onlara vermek
üzere onlarla antlaşmamı kurdum.
5 Üstelik Mısırlılar'ın esaret altında tuttuğu İsrael'in çocuklarının inlemelerini duydum
ve antlaşmamı hatırladım.
6 Bu nedenle İsrael'in çocuklarına de ki, 'Ben Yahve'yim ve sizi Mısırlılar'ın yükleri
altından çıkaracağım, sizi onların esaretinden kurtaracağım ve uzanmış kolumla ve
büyük hükümlerle sizi kurtaracağım.
7 Sizi kendime bir halk olarak alacağım. Sizin Tanrınız olacağım ve bileceksiniz ki,
sizi Mısırlılar'ın yükleri altından çıkaran Tanrınız Yahve benim.
8 Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a vermeye söz verdiğim ülkeye sizi getireceğim ve onu
miras olarak size vereceğim. Ben Yahve'yim.'”
9 Moşe İsrael'in çocuklarına böyle söyledi, ama onlar ruh ıstırabından ve acımasız
esaretten dolayı Moşe'yi dinlemediler.
10 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu,
11 “İçeri gir, Mısır Kralı Firavun'a İsrael çocuklarının ülkesinden gitmesine izin vermesini
söyle.”
12 Moşe Yahve'nin huzurunda şöyle dedi, “İşte, İsrael'in çocukları beni dinlemediler.
Dudaklarım sünnetsizken, Firavun beni nasıl dinleyecek?”
13 Yahve Moşe ve Aron'la konuştu ve onlara İsrael'in çocuklarına ve Mısır Kralı
Firavun'a, İsrael'in çocuklarını Mısır diyarından çıkarmaları buyruğunu verdi.
14 Bunlar babalarının evlerinin başlarıdır. İsrael'in ilk oğlu Ruven'in oğulları: Hanok ve
Pallu, Hetsron ve Karmi. Bunlar Ruven'in aileleridir.
15 Şimon'un oğulları: Yemuel, Yamin, Ohad, Yakin, Zohar ve Kenanlı bir kadının oğlu
Şaul. Bunlar Şimon'un aileleridir.
16 Kuşaklarına göre Levi oğullarının adları şunlardır: Gerşon, Kohat, Merari ve Levi'nin
hayat yılları yüz otuz yedi yıldı.
17 Gerşon'un oğulları: Ailelerine göre Livni ve Şimi.
18 Kohat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hebron, Uzziel. Kohat'ın hayat yılları yüz otuz üç
yıldı.
19 Merari'nin oğulları: Mahli ve Muşi. Kuşaklarına göre Levi boyları bunlardır.
20 Amram babasının kız kardeşi Yokevet'i kendine eş olarak aldı ve ona Aron'la
Moşe'yi doğurdu. Amram'ın hayat yılları yüz otuz yedi yıldı.
21 Yishar'ın oğulları: Korah, Nefek ve Zikri.
22 Uzziel'in oğulları: Mişael, Elsafan ve Sitri.

23 Aron, Nahşon'un kız kardeşi Amminadav'ın kızı Elişeva'yı kendine eş olarak aldı ve
ona Nadav'ı, Avihu'yu, Eleazar'ı ve İtamar'ı doğurdu.
24 Korah'ın oğulları: Assir, Elkana ve Aviasaf. Bunlar Korahoğulları'nın aileleridir.
25 Aron'un oğlu Eleazar Putiel'in kızlarından birini kendine eş olarak aldı ve ona
Phinehas'ı doğurdu. Ailelerine göre Levililer'in babalarının başları bunlardır.
26 Bunlar, Yahve'nin, "İsrael'in çocuklarının ordularına göre Mısır diyarından çıkarın"
dediği Aron ve Moşe'dir.
27 İsrael'in çocuklarını Mısır'dan çıkarmak için Mısır Kralı Firavun'la konuşanlar bunlardı.
Bunlar Moşe ve Aron'dur.
28 Yahve'nin Mısır'da Moşe'yle konuştuğu gün,
29 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Ben Yahve'yim. Sana söyleyeceklerimin hepsini Mısır
Kralı Firavun'a söyle."
30 Moşe Yahve'nin huzurunda şöyle dedi, "İşte, ben sünnetsiz dudakları olan biriyim,
Firavun beni nasıl dinleyecek?"

7

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi, "İşte, seni Firavun'a Tanrı gibi yaptım ve kardeşin Aron
senin peygamberin olacak.
2 Sana buyurduğum her şeyi söyleyeceksin ve kardeşin Aron Firavun'la konuşacak, ta
ki, İsrael'in çocuklarının kendi ülkesinden gitmesine izin versin.
3 Firavun'un yüreğini katılaştıracağım, Mısır diyarında belirtilerimi ve harikalarımı
çoğaltacağım.
4 Ama Firavun seni dinlemeyecek, o zaman elimi Mısır'ın üzerine koyacağım ve
ordularımı, halkım İsrael'in çocuklarını, büyük hükümlerle Mısır diyarından çıkaracağım.
5 Mısır'a elimi uzattığım ve İsrael çocuklarını aralarından çıkardığım zaman, Mısırlılar
benim Yahve olduğumu bilecekler."
6 Moşe ve Aron da öyle yaptılar. Yahve onlara nasıl buyurduysa öyle yaptılar.
7 Firavun'la konuştuklarında Moşe seksen, Aron da seksen üç yaşındaydı.
8 Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi,
9 "Firavun seninle konuşup, 'Bir mucize gerçekleştir' derse, o zaman Aron'a,
'Değneğini al ve onu Firavun'un önüne at, değnek yılan olacak' diyeceksin."
10 Moşe ile Aron Firavun'un yanına gittiler ve Yahve'nin buyurduğu gibi yaptılar.
Aron değneğini Firavun'un ve hizmetkârlarının önüne attı ve değneği bir yılana dönüştü.
11 Bunun üzerine Firavun bilgeleri ve büyücüleri de çağırdı. Mısır'ın büyücüleri, onlar
da büyüleriyle aynı şeyi yaptılar.
12 Çünkü her biri kendi değneğini attı ve yılana dönüştüler, ama Aron'un değneği
onların değneklerini yuttu.
13 Firavun'un yüreği katılaştı ve Yahve'nin söylemiş olduğu gibi onları dinlemedi.
14 Yahve Moşe'ye şöyle dedi, "Firavun'un yüreği inatçıdır. Halkı salıvermeyi reddediyor.
15 Sabahleyin Firavun'un yanına gidin. İşte, o suya çıkıyor. Onu karşılamak için nehrin
kıyısında duracaksın. Yılana çevrilmiş değneği eline alacaksın.
16 Ona diyeceksiniz ki, 'İbraniler'in Tanrısı Yahve, 'Halkımın gitmesine izin ver, çölde
bana hizmet etsinler' diyerek beni sana gönderdi. İşte, şimdiye kadar dinlemedin."
17 Yahve şöyle diyor, "Bununla benim Yahve olduğumu bileceksin. İşte, ben elimdeki
değneği ırmaktaki sulara vuracağım ve sular kana dönecekler.
18 Irmakta bulunan balıklar ölecek, nehir kokacak. Mısırlılar ırmaktan su içmekten
tiksinecekler."

19 Yahve Moşe'ye şöyle dedi, “Aron'a de ki, 'Değneğini al ve elini Mısır'ın sularına,
ırmaklarına, derelerine, havuzlarına ve bütün su birikintileri üzerine uzat da kan olsun.
Bütün Mısır diyarında, hem ağaç kaplarda hem de taş kaplarda kan olacak.'”
20 Moşe ve Aron, Yahve'nin buyurduğu gibi yaptılar. Firavun'un ve hizmetkârlarının
gözü önünde değneği kaldırdı ve ırmaktaki sulara vurdu ve ırmaktaki bütün sular kana
döndü.
21 Irmakta bulunan balıklar öldü. Irmak koktu. Mısırlılar ırmaktan su içemediler. Kan
tüm Mısır diyarındaydı.
22 Mısır'ın büyücüleri de yaptıkları büyülerle aynı şeyi yaptılar. Böylece Firavun'un
yüreği katılaştı ve Yahve'nin söylediği gibi onları dinlemedi.
23 Firavun dönüp evine gitti, ama bunu ciddiye bile almadı.
24 Bütün Mısırlılar içecek su bulmak için nehrin çevresini kazdılar; çünkü nehrin
suyunu içemiyorlardı.
25 Yahve'nin nehri vurmasının üzerinden yedi gün geçti.

8

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu, “Firavun'un yanına git ve ona söyle, 'Yahve şöyle diyor,
Halkımın gitmesine izin ver de bana hizmet etsinler.
2 Eğer onların gitmesine izin vermeyi reddedersen, işte, bütün sınırlarını kurbağalarla
vuracağım.
3 Irmak kurbağalarla dolup taşacak, kurbağalar yukarı çıkıp evinize, yatak odanıza,
yatağınıza, hizmetkârlarının evine, halkınızın üzerine, fırınlarınıza ve hamur
teknelerinize girecek.
4 Kurbağalar hem senin, hem halkının, hem de bütün hizmetkârlarının üzerine
çıkacak.'”
5 Yahve Moşe'ye şöyle dedi, “Aron'a de ki, ‘Değneğinle elini ırmakların, derelerin,
havuzların üzerine uzat ve Mısır diyarının üzerine kurbağalar çıkart.'”
6 Aron elini Mısır suları üzerine uzattı ve kurbağalar çıkıp Mısır diyarını kapladılar.
7 Büyücüler de büyüleriyle aynı şeyi yaptılar ve Mısır diyarı üzerine kurbağaları
getirdiler.
8 Bunun üzerine Firavun Moşe'yle Aron'u çağırıp şöyle dedi, “Yahve'ye yalvarın da
kurbağaları benden ve halkımdan uzaklaştırsın. Ben de Yahve'ye kurban kesmeleri için
halkın gitmesine izin vereceğim.”
9 Moşe Firavun'a şöyle dedi, “Kurbağaların senden ve evlerinden yok edilmesi ve
yalnızca ırmakta kalması için senin, hizmetkârların ve halkın için dua etmem için bir
zaman kararlaştırma onurunu sana veriyorum.”
10 Firavun, “Yarın” dedi. Moşe şöyle dedi, “Sözün uyarınca olsun, ta ki, Tanrımız Yahve
gibisinin olmadığını bilesin.
11 Kurbağalar senden, evlerinden, hizmetkârlarından ve halkından ayrılacak. Yalnızca
ırmakta kalacaklar.”
12 Moşe ile Aron Firavun'un yanından ayrıldılar. Moşe, Firavun'a getirdiği kurbağalar
hakkında Yahve'ye feryat etti.
13 Yahve Moşe'nin sözüne göre yaptı ve evlerde, avlularda ve kırlarda kurbağalar öldü.
14 Onları yığınlar halinde topladılar, ülke koktu.
15 Ama Firavun ara verildiğini görünce yüreğini katılaştırdı ve Yahve'nin söylediği gibi
onları dinlemedi.
16 Yahve Moşe'ye şöyle dedi, “Aron'a de ki, 'Değneğini uzat ve yerin toprağına vur ki,
bütün Mısır'da bit olsun.'”
17 Onlar da öyle yaptılar ve Aron değneğiyle elini uzattı ve yerin toprağına vurdu.
İnsanların ve hayvanların üzerinde bit vardı. Mısır diyarında yerin bütün tozu bit oldu.

18 Büyücüler büyüleriyle bit yapmaya çalıştılar ama başaramadılar. İnsanda ve hayvanda
bit vardı.
19 Bunun üzerine büyücüler Firavun'a, “Bu, Tanrı'nın parmağıdır” dediler. Ama
Firavun'un yüreği katılaştı ve Yahve'nin söylediği gibi onları dinlemedi.
20 Yahve Moşe'ye şöyle dedi, “Sabah erkenden kalk ve Firavun'un huzuruna çık. İşte,
o, suya çıkıyor ve ona de ki, 'Yahve şöyle diyor, Halkımın gitmesine izin ver ki, bana
hizmet etsinler.
21 Yoksa halkımın gitmesine izin vermezsen, işte, senin, hizmetkârlarının, halkının ve
evlerinin üzerine sinek sürüleri göndereceğim. Mısırlılar'ın evleri ve bulundukları toprak
sinek sürüleriyle dolu olacak.
22 O gün halkımın yaşadığı Goşen diyarını, orada sinek sürüsü olmasın diye ayıracağım,
ta ki, benim yeryüzünde Yahve olduğumu bilesin.
23 Kendi halkımla senin halkın arasına bölme koyacağım. Bu belirti yarın
gerçekleşecek.'”
24 Yahve öyle yaptı. Firavun'un evine ve hizmetkârlarının evlerine korkunç sinek
sürüleri geldi. Bütün Mısır diyarında sinek sürüleri yüzünden ülke harap oldu.
25 Firavun, Moşe'yle Aron'u çağırıp, “Gidin, ülkede Tanrınız'a kurban kesin” dedi.
26 Moşe şöyle dedi, “Böyle yapmak uygun değil. Çünkü Mısırlılar için iğrenç olanı
Tanrımız Yahve'ye kurban edeceğiz. İşte, Mısırlılar için iğrenç olanı onların gözleri
önünde kurban edersek, bizi taşlamazlar mı?
27 Çölde üç günlük yol gideceğiz ve Tanrımız Yahve'nin bize buyuracağı gibi kurban
keseceğiz.”
28 Firavun şöyle dedi, “Çölde Tanrınız Yahve'ye kurban kesmeniz için sizin gitmenize
izin vereceğim, ama çok uzağa gitmeyeceksiniz. Benim için dua edin.”
29 Moşe şöyle dedi, “İşte, yanından çıkıyorum. Yarın sinek sürülerinin Firavun'dan,
hizmetkârlarından ve halkından uzaklaşması için Yahve'ye dua edeceğim. Yalnız Firavun
Yahve'ye kurban kesmek için halkın gitmesine izin vermeyerek bir daha hilekârlık
yapmasın.”
30 Moşe Firavun'un yanından çıkıp Yahve'ye dua etti.
31 Yahve Moşe'nin sözüne göre yaptı ve Firavun'un, hizmetkârlarının ve halkının
üzerinden sinek sürülerini uzaklaştırdı. Bir tane bile kalmadı.
32 Firavun bu kez de yüreğini katılaştırdı ve halkın gitmesine izin vermedi.

9

1 Bunun üzerine Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Firavun'un yanına git ve ona şunu söyle:
'İbraniler'in Tanrısı Yahve şöyle dedi: Halkımı salıver de bana hizmet etsinler.
2 Çünkü onları salıvermeyi reddedip onları daha tutarsan,
3 işte, Yahve'nin eli çok ağır bir salgınla kırdaki hayvanlarınızın, atlarınızın,
eşeklerinizin, develerinizin, sığırlarınızın ve davarlarınızın üzerindedir.
4 Yahve İsrael'in hayvanları ile Mısır'ın hayvanları arasında ayrım yapacak. İsrael'in
çocuklarına ait olanlardan hiçbiri ölmeyecek.'”
5 Yahve belli bir zaman belirleyip şöyle dedi: “Yahve yarın ülkede bu işi yapacak.”
6 Yahve ertesi gün o şeyi yaptı. Mısır'ın bütün hayvanları öldü, ama İsrael'in
çocuklarının hayvanlarından biri bile ölmedi.
7 Firavun adam gönderdi ve işte, İsrael'in çocuklarının tek bir hayvanı bile ölmemişti.
Ancak Firavun'un yüreği inatçıydı ve halkın gitmesine izin vermedi.
8 Yahve Moşe ve Aron'a şöyle dedi: “Ocak külünden avuç dolusu alın ve Moşe onu
Firavun'un gözü önünde havaya saçsın.
9 Bütün Mısır diyarı üzerinde ince bir toz haline gelecek, bütün Mısır diyarında
insanlarda ve hayvanlarda irinli çıbanlar çıkacak.”

10 Ocak külünü alıp Firavun'un huzuruna çıktılar. Moşe onu havaya doğru serpti,
insanda ve hayvanda irinli çıbanlar oldu.
11 Büyücüler çıbanlardan dolayı Moşe'nin önünde duramadılar. Çünkü büyücülerin ve
bütün Mısırlılar'ın üzerinde çıbanlar vardı.
12 Yahve Firavun'un yüreğini katılaştırdı ve Yahve'nin Moşe'ye söylemiş olduğu gibi
Firavun onları dinlemedi.
13 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Sabah erkenden kalk, Firavun'un huzuruna çık ve ona
söyle: İbraniler'in Tanrısı Yahve şöyle diyor: Halkımı salıver de bana hizmet etsinler.
14 Bu kez bütün belalarımı yüreğine, görevlilerine ve halkına göndereceğim, öyle ki,
bütün yeryüzünde benim gibisinin olmadığını bilesin.
15 Çünkü şimdi elimi uzatmış olsaydım, seni ve halkını vebayla vururdum, sen de
yeryüzünden kesilip koparılırdın.
16 Ama aslında ben seni bunun için, adım tüm yeryüzünde duyurulsun diye, sana
gücümü göstermek için ayakta tuttum.
17 Çünkü hâlâ halkıma karşı kendini yüceltiyorsun ve onların gitmesine izin
vermiyorsun.
18 İşte, yarın bu zamanlarda Mısır'da kurulduğu günden bu yana görülmemiş derecede
şiddetli bir dolu yağdıracağım.
19 Bu nedenle şimdi bütün hayvanlarının ve kırdaki tüm hayvanlarının barınağa
alınmasını buyur. Kırda bulunan ve eve getirilmeyen her insan ve hayvanın üzerine dolu
yağacak ve onlar ölecekler.'"
20 Firavun'un hizmetkârları arasında Yahve'nin sözünden korkanlar, hizmetçilerini ve
hayvanlarını evlerine kaçırdılar.
21 Yahve'nin sözüne saygı göstermeyen, hizmetçilerini ve hayvanlarını kırda bıraktı.
22 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Elini gökyüzüne doğru uzat ki, bütün Mısır diyarında,
insanların, hayvanların ve Mısır diyarındaki bütün kır otlarının üzerine dolu yağsın."
23 Moşe değneğini göklere doğru uzattı ve Yahve gök gürültüsü ve dolu gönderdi ve
yeryüzüne yıldırım düştü. Yahve Mısır topraklarına dolu yağdırdı.
24 Böylece çok şiddetli dolu vardı ve doluyla karışık şimşekler çaktı, Mısır'ın ulus haline
gelmesinden bu yana bunun gibisi olmamıştı.
25 Dolu, Mısır'ın her yerinde, insan olsun hayvan olsun, kırdaki her şeyi vurdu, dolu
kırdaki her bitkiyi vurdu ve kırın her ağacını kırdı.
26 Yalnızca İsrael'in çocuklarının bulunduğu Goşen diyarında dolu yoktu.
27 Firavun Moşe'yle Aron'u çağırıp onlara şöyle dedi: "Bu sefer günah işledim. Yahve
doğrudur, ben ve halkım kötüyüz.
28 Yahve'ye dua edin, çünkü güçlü gök gürültüsü ve dolu yetti. Gitmenize izin
vereceğim ve artık durmayacaksınız."
29 Moşe ona şöyle dedi: "Kentten çıkar çıkmaz ellerimi Yahve'ye açacağım. Gök
gürlemeleri kesilecek ve artık dolu olmayacak, ta ki, yeryüzünün Yahve'ye ait olduğunu
bilesin.
30 Ama sana ve hizmetkârlarına gelince, Yahve Tanrı'dan henüz korkmadığınızı
biliyorum."
31 Keten ve arpa vuruldu, çünkü arpa olgunlaşmış, keten de çiçek açmıştı.
32 Ama buğday ve çavdar henüz büyümediğinden zarar görmemişti.
33 Moşe Firavun'un yanından kentten çıktı ve ellerini Yahve'ye açtı. Gök gürültüsü ve
dolu kesildi ve yeryüzünde yağmur dindi.
34 Firavun yağmurun, dolunun ve gök gürültüsünün dindiğini görünce, daha da günah
işledi ve hem kendisi, hem de hizmetkârları yüreklerini katılaştırdı.
35 Firavun'un yüreği katılaştı ve Yahve'nin Moşe aracılığıyla söylemiş olduğu gibi
İsrael'in çocuklarının gitmesine izin vermedi.

10

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Firavun'un yanına git, belirtilerimi aralarında göstermek
için onun ve hizmetkârlarının yüreğini katılaştırdım.
2 Mısır'a neler yaptığımı, onların arasında yaptığım belirtilerimi oğluna ve oğlunun
oğlunun duyacağı şekilde anlat, öyle ki, benim Yahve olduğumu bilesiniz.”
3 Moşe ile Aron Firavun'un yanına gidip ona şöyle dediler: “İbraniler'in Tanrısı Yahve
şöyle diyor: 'Benim önümde alçakgönüllü olmayı ne zamana dek reddedeceksin?
Halkımın gitmesine izin ver ki, bana hizmet etsinler.
4 Yoksa halkımın gitmesine izin vermezsen, işte, yarın ülkene çekirgeler getireceğim.
5 Çekirgeler yeryüzünü kaplayacak, öyle ki kimse yeryüzünü göremeyecek. Doludan
size kurtulmuş, artakalan yiyecekleri ve kırda sizin için büyüyen her ağacı yiyecekler.
6 Senin evin, tüm hizmetkârlarının evleri ve tüm Mısırlılar'ın evleri, yeryüzünde
bulundukları günden bugüne dek ne babaların ne de balarının babalarının görmediği
şekilde dolacak.'” Dönüp Firavun'un yanından çıktı.
7 Firavun'un hizmetkârları ona, “Bu adam bize ne zamana dek tuzak olacak?”
dediler. “Adamları bırak gitsinler de Tanrıları Yahve'ye hizmet etsinler. Mısır'ın harap
olduğunu hala bilmiyor musun?”
8 Moşe ile Aron tekrar Firavun'un yanına getirildiler. Firavun onlara şöyle dedi:
“Gidin, Tanrınız Yahve'ye hizmet edin, ama gidecek olanlar kimlerdir?”
9 Moşe, “Gençlerimizle, yaşlılarımızla gideceğiz” dedi. “Oğullarımızla, kızlarımızla,
davarlarımızla, sığırlarımızla gideceğiz. Çünkü Yahve için bayram yapacağız.”
10 O onlara şöyle dedi: “Eğer sizi çocuklarınızla birlikte bırakırsam Yahve sizinle olsun!
Bakın, kötülük apaçık önünüzdedir.
11 Öyle olmaz! Ey erkekler, şimdi gidin ve Yahve'ye hizmet edin, çünkü istediğiniz şey
de bu!” Sonra onlar Firavun'un huzurundan kovuldular.
12 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Çekirgeler için elini Mısır toprakları üzerine uzat da Mısır
topraklarına çıksınlar ve diyarın bütün otlarını, doludan arta kalanları yesinler.”
13 Moşe değneğini Mısır ülkesinin üzerine uzattı. Yahve bütün gün ve bütün gece ülkeye
doğu rüzgârı getirdi. Sabah olduğunda doğu rüzgârı da çekirgeleri getirdi.
14 Çekirgeler bütün Mısır topraklarına yayılıp Mısır'ın bütün sınırlarına kondu. Çok
feciydiler. Onlardan önce onlar gibi çekirge olmamıştı, bir daha da olmayacaktır.
15 Çünkü bütün yeryüzünü kapladılar, öyle ki, ülke karardı ve dolunun bıraktığı tüm
otları ve ağaçlarda kalan tüm meyveleri yediler. Bütün Mısır diyarında kırın ağacında ve
otunda hiçbir yeşillik kalmadı.
16 Firavun aceleyle Moşe'yle Aron'u çağırıp şöyle dedi: “Tanrınız Yahve'ye ve size karşı
günah işledim.
17 Şimdi lütfen günahımı bir kez daha bağışla ve bu ölümü benden uzaklaştırması için
de Tanrın Yahve'ye dua et.”
18 Moşe Firavun'un yanından çıkıp Yahve'ye dua etti.
19 Yahve çok kuvvetli bir batı rüzgârı göndererek çekirgeleri alıp Kızıldeniz'e* sürdü.
Mısır'ın bütün sınırlarında tek bir çekirge kalmadı.
20 Ancak Yahve Firavun'un yüreğini katılaştırdı ve İsrael'in çocuklarının gitmesine izin
vermedi.
21 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Elini göğe doğru uzat ki, Mısır diyarında karanlık olsun,
üstelik hissedilebilen bir karanlık olsun.”
22 Moşe elini gökyüzüne doğru uzattı, bütün Mısır topraklarında üç gün boyunca koyu
bir karanlık vardı.

---

* **10:19** “Yam Suf”, daha çok “Kamış Denizi” olarak tercüme edilebilir. Günümüzde Kızıldeniz olarak bilinen su kütlesini veya muhtemelen ona bağlı veya ona yakın su kütlelerinden birini ifade eder.

23 Üç gün boyunca birbirlerini görmediler ve kimse yerinden kalkmadı, ancak bütün İsrael'in çocuklarının evlerinde ışık vardı.
24 Firavun Moşe'yi çağırıp şöyle dedi: “Gidin, Yahve'ye hizmet edin. Yalnız davarlarınız ve sığırlarınız geride kalsın. Küçükleriniz de sizinle birlikte gitsin.”
25 Moşe şöyle dedi: “Tanrımız Yahve'ye kurban sunmamız için bize kurbanlar ve yakmalık sunular da vermelisin.
26 Hayvanlarımız da bizimle birlikte gidecek. Geride tek bir toynak bile kalmayacak. Çünkü Tanrımız Yahve'ye hizmet etmek için onlardan almalıyız. Oraya varıncaya dek Yahve'ye neyle hizmet etmemiz gerektiğini bilmiyoruz.”
27 Ama Yahve Firavun'un yüreğini katılaştırdı ve o onların gitmesine izin vermedi.
28 Firavun ona, “Benden uzak dur!” dedi. “Dikkatli ol, artık yüzümü görme. Çünkü yüzümü gördüğün gün öleceksin!”
29 Moşe, “İyi dedin.” dedi. “Bir daha yüzünü görmeyeceğim.”

11

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Firavun'un ve Mısır'ın başına bir bela daha getireceğim, ondan sonra gitmenize izin verecek. Gitmenize izin verdiğinde, sizi kesinlikle toplu olarak kovacaktır.
2 Şimdi halkın kulağına söyle, her adam kendi komşusundan, her kadın da kendi komşusundan gümüş, altın mücevherler istesin.''
3 Yahve Mısırlılar'ın gözünde halka lütuf verdi. Üstelik, Moşe denen adam Mısır diyarında Firavun'un hizmetkârlarının ve halkın gözünde çok büyüktü.
4 Moşe şöyle dedi: “Yahve şöyle diyor: 'Gece yarısına doğru Mısır'ın ortasına çıkacağım.
5 Tahtında oturan Firavun'un ilk doğanından, değirmen ardındaki cariyenin ilk doğanına kadar, Mısır ülkesindeki bütün ilk doğanlar, hayvanların ilk doğanları ölecek.
6 Bütün Mısır diyarında benzeri olmamış, bir daha da olmayacak büyük bir feryat kopacak.
7 Ancak Yahve'nin Mısırlılar ile İsraelliler arasında ayrım yaptığını bilesiniz diye, insandan hayvana dek, İsrael'in çocuklarından hiçbirine karşı bir köpek havlamayacak, dilini bile oynatmayacak.
8 Bütün bu hizmetkârların aşağıya yanıma gelip önümde eğilecekler ve şöyle diyecekler: “Sen ve ardından gelen bütün halkla birlikte çıkın.” ve ben ondan sonra çıkacağım.'” Firavun'un yanından kızgın bir öfkeyle çıktı.
9 Yahve Moşe'ye, “Mısır ülkesinde harikalarım çoğalsın diye Firavun seni dinlemeyecek” dedi.
10 Moşe ve Aron tüm bu harikaları Firavun'un önünde yaptılar, ama Yahve Firavun'un yüreğini katılaştırdı ve İsrael'in çocuklarının ülkesinden çıkmasına izin vermedi.

12

1 Yahve Mısır'da Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi,
2 “Bu ay sizin için ayların başlangıcı olacak. Bu sizin için yılın ilk ayı olacak.
3 Bütün İsrael topluluğuna konuşup söyleyin, 'Bu ayın onuncu günü, her biri kendilerine bir kuzu, ataların evlerine göre, ev halkına bir kuzu alacak.
4 Eğer ev halkı bir kuzu için çok küçükse, o zaman o ve evinin yanındaki komşusu, canların sayısına göre bir tane alacaklar. Kuzu hesabını herkesin yiyebileceği kadarıyla yapacaksınız.
5 Kuzunuz kusursuz, bir yaşında erkek olacak. Onu koyunlardan ya da keçilerden alacaksınız.
6 Onu aynı ayın on dördüncü gününe dek saklayacaksınız. İsrael halkının bütün topluluğu akşam onu öldürecekler.

7 Kanın bir kısmını alıp onu içlerinde yiyecekleri evlerin iki kapı sövesine ve üst eşiği
üzerine sürecekler.
8 O gece ateşte kızartılmış eti mayasız ekmekle yiyecekler. Onu acı otlarla yiyecekler.
9 Onu ne çiğ, ne de suda haşlanmış yiyin, yalnızca başı, bacakları ve iç kısımlarıyla
birlikte ateşte kızarmış olarak yiyin.
10 Sabaha kadar ondan hiçbir şey kalmayacak, ondan sabaha kadar artakalanı ateşle
yakacaksın.
11 Eti şu şekilde yiyeceksiniz: Kuşağınız belinizde, çarıklarınız ayağınızda ve değneğiniz
elinizde olacak. Onu acele ederek yiyeceksiniz, bu, Yahve'nin Pesah'ıdır.
12 Çünkü o gece Mısır diyarından geçeceğim ve Mısır diyarında insan olsun hayvan
olsun bütün ilk doğanları vuracağım. Mısır'ın bütün ilâhlarını yargılayacağım. Ben
Yahve'yim.
13 Bulunduğunuz evlerin kanı sizin için bir işaret olacak. Kanı görünce üzerinizden
geçeceğim ve Mısır diyarını vurduğumda üzerinizde sizi yok edecek bela olmayacak.
14 Bugün sizin için bir anma günü olacak. Onu Yahve'ye bir bayram olarak
tutacaksınız. Sonsuza dek süren bir kuralla onu kuşaklarınız boyunca bayram olarak
tutacaksınız.'"

15 "'Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. Hatta ilk gün evinizden mayayı
çıkaracaksınız, çünkü kim birinci günden yedinci güne kadar mayalı ekmek yerse, o can
İsrael'den atılacaktır.
16 İlk gün sizin için kutsal bir toplantı olacak, yedinci gün de kutsal bir toplantı
olacaktır. Herkesin yeme zorunluluğu dışında, ki yalnızca bunu yapabilirler, onlarda
başka hiçbir iş yapılmayacaktır.
17 Mayasız Ekmek Bayramı'nı tutacaksınız, çünkü aynı gün ordularınızı Mısır
diyarından çıkardım. Bu nedenle bu günü kuşaklarınız boyunca daima süren bir kuralla
tutacaksınız.
18 Birinci ayın on dördüncü günü akşamından, yirmi birinci günü akşamına kadar
mayasız ekmek yiyeceksiniz.
19 Evlerinizde yedi gün boyunca maya bulunmayacak, çünkü kim mayalı olanı yerse,
ister yabancı olsun ister ülkede doğmuş olsun, o can İsrael topluluğundan atılacaktır.
20 Mayalı hiçbir şey yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her yerde mayasız ekmek
yiyeceksiniz.'"

21 Bunun üzerine Moşe İsrael'in bütün ihtiyarlarını çağırıp onlara şöyle dedi: "Ailenize
göre kendiniz için kuzular çekip alın ve Pesah kurbanını kesin.
22 Bir demet mercankköşkotu alıp leğendeki kana batıracaksınız, leğendeki kanla üst
söveye ve iki kapı eşiğine çalacaksınız. Hiçbiriniz sabaha kadar evinin kapısından çıkmasın.
23 Çünkü Yahve Mısırlılar'ı vurmak için geçecek. Yahve üst eşik üzerindeki ve iki kapı
sövesindeki kanı görünce kapının üzerinden geçecek ve yok edicinin evlerinize gelip sizi
vurmasına izin vermeyecek.
24 Kendiniz ve oğullarınız için bir kural olarak bu şeyi daima tutacaksınız.
25 Böyle olacak, Yahve'nin söz verdiği gibi size vereceği ülkeye geldiğiniz zaman bu
hizmeti tutacaksınız.
26 Böyle olacak, çocuklarınız size, 'Bu hizmet ne demektir?' diye sorduklarında,
27 şöyle diyeceksiniz: 'Bu, Mısır'da İsrael'in çocuklarının evlerinin üzerinden geçen,
Yahve'nin Pesah kurbanıdır, O Mısırlılar'ı vurduğunda evlerimizi esirgedi.'" Halk
başlarını eğip tapındı.
28 İsrael'in çocukları gidip öyle yaptılar, Yahve'nin Moşe ve Aron'a buyurduğu gibi öyle
yaptılar.

29 Gece yarısı Yahve, tahtında oturan Firavun'un ilk doğanından, zindandaki tutsağın
ilk doğanına kadar Mısır diyarında bütün ilk doğanları ve hayvanların ilk doğanlarını
vurdu.
30 Firavun'un kendisi, bütün hizmetkârları ve bütün Mısırlılar geceleyin kalktılar; ve
Mısır'da büyük bir feryat vardı, çünkü içinde ölü olmayan ev yoktu.
31 Gece Moşe'yle Aron'u çağırıp şöyle dedi: "Kalkın, hem siz hem de İsrael'in çocukları
halkımın arasından çıkın. Gidin, söylediğiniz gibi Yahve'ye hizmet edin!
32 Söylediğiniz gibi davarlarınızı ve sığırlarınızı alın ve gidin. Beni de kutsayın!"
33 Mısırlılar, "Hepimiz ölü insanlarız" dediklerinden, onları bir an önce ülkeden
göndermek için halka acil çağrıda bulundular.
34 Halk hamurlarını daha mayalanmadan aldılar, hamur tekneleri giysilerine
sarılmış omuzlarındaydı.
35 İsrael'in çocukları Moşe'nin sözüne göre yaptılar ve Mısırlılar'dan gümüş takılar, altın
takılar ve giysiler istediler.
36 Yahve Mısırlılar'ın gözünde halka lütuf verdi, böylece onlar da istediklerini aldılar.
Mısırlılar'ı yağmaladılar.
37 İsrael'in çocukları, çocukların yanı sıra yaklaşık altı yüz bin kişi yaya olarak
Ramses'ten Sukkot'a doğru yola çıktılar.
38 Davarlar, sığırlar ve çok sayıda hayvanla karışık bir kalabalık da onlarla birlikte
yola çıktı.
39 Mısır'dan getirdikleri hamurdan mayasız pideler pişirdiler, çünkü mayalanmamıştı,
çünkü Mısır'dan kovuldular, bekleyemediler ve kendilerine yiyecek hazırlamamışlardı.
40 İsrael'in çocuklarının Mısır'da yaşadığı süre dört yüz otuz yıldı.
41 Dört yüz otuz yılın sonunda Yahve'nin bütün orduları Mısır diyarından aynı günde
çıktılar.
42 Onları Mısır diyarından çıkardığı için Yahve için çok kutlanması gereken bir gecedir.
Bu, İsrael'in çocuklarının kuşaklar boyunca çokça kutlayacağı, Yahve'nin o gecesidir.
43 Yahve Moşe'yle Aron'a şöyle dedi: "Pesah'ın kuralı budur. Hiçbir yabancı ondan
yemeyecek.
44 Ancak para karşılığında satın alınan her hizmetkâr, sünnet ettirildikten sonra
ondan yiyecektir.
45 Yabancı ve ücretli hizmetçi ondan yemeyecektir.
46 Bir evde yenmeli. Etin hiçbirini evin dışına taşımayacaksınız. Kemiklerinden hiçbirini
kırmayacaksınız.
47 Bütün İsrael topluluğu onu tutacaktır.
48 Yanında garip olarak yaşayan bir yabancı Yahve'ye Pesah tutmak isterse, onun
bütün erkekleri sünnet edilsinler, ondan sonra yaklaşıp onu tutsun. O ülkede doğmuş
biri gibi olacak, ancak sünnetsiz hiç kimse ondan yemeyecektir.
49 Kendi evinizde doğan ve aranızda garip olarak yaşayan yabancı için yasa aynı
olacaktır."
50 Bütün İsrael'in çocukları böyle yaptılar. Yahve Moşe ve Aron'a nasıl buyurduysa
onlar da öyle yaptılar.
51 Aynı o günde Yahve İsrael'in çocuklarını ordularıyla Mısır diyarından çıkardı.

13

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocukları arasında insan olsun hayvan olsun rahmi açan tüm ilk doğanları
bana ayır. O benimdir."

3 Moşe halka şöyle dedi: “Mısır'dan, esaret evinden çıktığınız bu günü hatırlayın. Çünkü
Yahve elinin gücüyle sizi bu yerden çıkardı. Mayalı ekmek yenilmeyecek.
4 Bugün siz Aviv ayında çıkıyorsunuz.
5 Böyle olacak, Yahve seni atalarına vereceğine dair ant içtiği Kenan, Hitit, Amor, Hiv
ve Yevus topraklarına, süt ve bal akan ülkeye getirdiği zaman, bu ay bu hizmeti
tutacaksın.
6 Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksin, yedinci gün Yahve'ye bayram olacak.
7 Yedi gün boyunca mayasız ekmek yenilecek ve sende mayalı ekmek görülmeyecek.
Bütün sınırlarında, sende maya görülmeyecek.
8 O gün oğluna, 'Mısır'dan çıktığımda Yahve'nin benim için yaptığı şey içindir'
diyeceksin.
9 Bu, elinde bir işaret, gözlerinin arasında bir anma olacak, ta ki, Yahve'nin yasası
ağzında olsun. Çünkü Yahve güçlü eliyle seni Mısır'dan çıkardı.
10 Bu nedenle bu kutsal kuralı her yıl mevsiminde tutacaksın.”
11 “Böyle olacak, Yahve size ve atalarınıza ant içtiği gibi sizi Kenan diyarına götürüp
orayı size vereceği zaman,
12 rahmi açan her şeyi, sana ait olan hayvanın ilk doğanlarını Yahve'ye ayıracaksın.
Erkekler Yahve'nin olacak.
13 Eşeğin her ilk doğanı için bir kuzu fidye vereceksin. Eğer fidye veremeyeceksen o
zaman onun boynunu kıracaksın. Oğullarının arasında insanın ilk doğanlarının hepsinin
fidyesini vereceksin.
14 Böyle olacak, oğlun ileride sana, 'Bu nedir?' diye sorduğunda, ona diyeceksin ki,
'Yahve bizi Mısır'dan, esaret evinden elinin gücüyle çıkardı.
15 Firavun inatla bizi bırakmayı reddedince, Yahve Mısır'da hem insanın hem de
hayvanların ilk doğanlarını öldürdü. Bu nedenle rahmi açan bütün erkekleri Yahve'ye
kurban ediyorum, ancak oğullarımın ilk doğanlarının hepsi için fidye veriyorum.'
16 Bu, elinde bir işaret, gözlerinin arasında simge olacak, Çünkü Yahve elinin gücüyle
bizi Mısır'dan çıkardı.”
17 Firavun halkı salıverdiğinde, orası daha yakın olduğu halde Tanrı onları Filist
ülkesinin yolundan götürmedi Çünkü Tanrı şöyle dedi: “Belki halk savaşı görünce fikir
değiştirip Mısır'a döner.”
18 Ama Tanrı halkı Kızıldeniz kıyısındaki çöl yolundan götürdü. İsrael'in çocukları Mısır
diyarından silahlı olarak çıktılar.
19 Moşe, “Tanrı sizi mutlaka ziyaret edecek ve kemiklerimi buradan sizinle birlikte
taşıyacaksınız” diyerek İsrael'in çocuklarına ant içirdiği için Yosef'in kemiklerini de yanına
aldı.
20 Sukkot'tan yola çıkıp çölün kıyısındaki Etam'da konakladılar.
21 Yahve gündüzleri bir bulut sütunu içinde önlerinden giderek onlara yol gösterdi,
geceleyin de bir ateş sütunu içinde onlara ışık vererek gece gündüz yol alabilmeleri için
önlerinden gidiyordu.
22 Gündüzleri bulut sütunu, geceleyin de ateş sütunu halkın önünden ayrılmadı.

14

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 “İsrael halkına geri dönüp Pihahirot'un önünde, Migdol ile deniz arasında, Baal
Sefon'un önünde kamp kurmalarını söyle. Onun karşısında, deniz kenarında kamp
kuracaksınız.
3 Firavun İsrael'in çocukları için, 'Onlar o diyarın içinde şaşkındırlar' diyecek. 'Çöl onları
hapsetmiştir.'

4 Firavun'un yüreğini katılaştıracağım, o da onların peşine düşecek. Firavun ve onun
bütün orduları üzerinde yücelik kazanacağım. Mısırlılar benim Yahve olduğumu
bilecekler." Öyle yaptılar.
5 Mısır Kralı'na halkın kaçtığı söylendi. Firavun ile hizmetkârlarının yüreği halka karşı
değişti ve dediler: "Biz ne yaptık da İsrael'i bize hizmet etmekten salıverdik?"
6 Arabasını hazırlayıp ordusunu da yanına aldı.
7 Seçme altı yüz savaş arabasını ve Mısır'ın bütün savaş arabalarını, hepsinin
komutanlarıyla birlikte aldı.
8 Yahve Mısır Kralı Firavun'un yüreğini katılaştırdı ve İsrael'in çocuklarının peşine düştü.
Çünkü İsrael'in çocukları yüksek elle* dışarı çıkmışlardı.
9 Mısırlılar onların peşine düştü. Firavun'un bütün atları ve savaş arabaları, atlıları ve
ordusu, deniz kenarında, Pihahirot'un yanında, Baal Sefon'un önünde kamp kurarken
onlara yetiştiler.
10 Firavun yaklaşınca İsrael'in çocukları gözlerini kaldırdılar, işte, Mısırlılar onların
peşinden yürüyorlardı ve çok korktular. İsrael'in çocukları Yahve'ye feryat ettiler.
11 Moşe'ye şöyle dediler, "Mısır'da mezar olmadığı için bizi çölde ölmeye mi getirdin?
Bizi Mısır'dan çıkarmakla bize neden böyle davrandın?
12 Mısır'da sana, 'Bizi rahat bırak, Mısırlılar'a hizmet edelim' diye söylediğimiz söz bu
değil mi? Çünkü çölde ölmektense Mısırlılar'a hizmet etmek bizim için daha iyi olurdu."
13 Moşe halka şöyle dedi: "Korkmayın. Sakin durun ve bugün sizin için
gerçekleştireceği Yahve'nin kurtarışını görün. Çünkü bugün gördüğünüz Mısırlılar'ı bir
daha asla görmeyeceksiniz.
14 Yahve sizin için savaşacak, siz de sakin olacaksınız."
15 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Neden bana feryat ediyorsun? İsrael'in çocuklarına ileri
gitmelerini söyle.
16 Değneğini kaldır, elini denizin üzerine uzat ve onu ayır. Sonra İsrael'in çocukları
denizin ortasına kuru yerden girecekler.
17 İşte, ben Mısırlılar'ın yüreklerini katılaştıracağım ve onlar da onların arkasından
girecekler. Firavun'un, bütün ordularının, savaş arabalarının ve atlılarının önünde
kendime yücelik kazandıracağım.
18 Firavun'un, savaş arabalarının ve atlılarının önünde yücelik kazandığımda, Mısırlılar
benim Yahve olduğumu bilecekler."
19 İsrael ordugâhının önünden giden Tanrı'nın meleği yer değiştirip arkalarına gitti.
Bulut sütunu da önlerinden yer değiştirip arkalarında durdu.
20 Mısır ordugâhıyla İsrael ordugâhının arasına geldi. Bulut ve karanlık vardı ama
geceyi aydınlatıyordu. Bütün gece biri ötekinin yanına yaklaşmadı.
21 Moşe elini denizin üzerine uzattı ve Yahve bütün gece kuvvetli doğu rüzgârıyla
denizi geri döndürdü, denizi karaya çevirdi ve sular ayrıldı.
22 İsrael'in çocukları kuru yerden denizin ortasına girdiler. Sular sağlarında ve
sollarında onlara duvar oldu.
23 Mısırlılar onları takip ettiler, Firavun'un bütün atları, savaş arabaları ve atlıları
arkalarından denizin ortasına girdiler.
24 Sabah nöbetinde Yahve ateş ve bulut sütunundan Mısır ordusuna baktı ve Mısır
ordusunu şaşkına çevirdi.
25 Arabaların tekerleklerini çıkardı ve onları ağır bir şekilde sürdüler. Mısırlılar,
"İsrael'in önünden kaçalım, çünkü Yahve onlar için Mısırlılar'a karşı savaşıyor!" dediler.

* **14:8** veya meydan okurcasına..

26 Yahve Moşe'ye, “Elini denizin üzerine uzat” dedi, “Sular yeniden Mısırlılar'ın, savaş
arabalarının ve atlılarının üzerine gelsin.”
27 Moşe elini denizin üzerine uzattı. Sabah olunca deniz yeniden eski gücüne döndü.
Mısırlılar onun karşısında kaçtılar. Yahve Mısırlılar'ı denizin ortasında devirdi.
28 Sular döndü ve savaş arabalarını, atlıları, arkalarından denize giren Firavun'un tüm
ordusunu örttü. Onlardan biri bile kalmadı.
29 Ancak İsrael'in çocukları denizin ortasındaki kuru toprakta yürüdüler, sular
sağlarında ve sollarında onlara duvar oldu.
30 Böylece Yahve o gün İsrael'i Mısırlılar'ın elinden kurtardı ve İsrael Mısırlılar'ın deniz
kıyısında öldüğünü gördü.
31 İsrael, Yahve'nin Mısırlılar'a yaptığı büyük işi gördü ve halk Yahve'den korktu.
Yahve'ye ve hizmetkârı Moşe'ye inandılar.

15

1 Bunun üzerine Moşe ile İsrael'in çocukları Yahve'ye bu ezgiyi söylediler ve şöyle
dediler:
“Yahve'ye ezgi söyleyeceğim,
çünkü O görkemle zafer kazandı.
Atı ve binicisini denize attı.
2 Yahve benim gücüm ve ezgimdir.
O benim kurtuluşum oldu.
O benim Tanrım'dır ve O'nu öveceğim,
babamın Tanrısı ve ben O'nu yücelteceğim.
3 Yahve bir savaş adamıdır.
Adı Yahve'dir.
4 Firavun'un savaş arabalarını ve ordusunu denize attı.
Seçme subayları Kızıldeniz'de battı.
5 Derinler onları örttü.
Taş gibi derinliklere indiler.
6 Senin sağ elin, ey Yahve, kudrette yücedir.
Senin sağ elin, ey Yahve, düşmanı parçalara ayırır.
7 Heybetinin büyüklüğüyle sana karşı ayaklananları alt edersin.
Gazabını gönderirsin. Onları anız gibi tüketir.
8 Öfkenin soluğuyla sular yığıldılar.
Seller yığın gibi dimdik durdu.
Derinlikler denizin ortasında dondular.
9 Düşman, 'Ben kovalayacağım' dedi.
'Yetişeceğim. Ganimeti paylaşacağım.
Arzum onlarda yerine gelecek.
Kılıcımı çekeceğim. Elim onları yok edecek.’
10 Sen rüzgârınla üfledin. Deniz onları örttü.
Güçlü sularda kurşun gibi battılar.
11 İlâhlar arasında senin gibi kim var, ey Yahve?
Senin gibi kutsallıkta yüce,
övgülerde heybetli, harikalar yapan kim var?
12 Sağ elini uzattın.
Yer onları yuttu.
13 “Sen kurtardığın halka sevgi dolu iyiliğinle rehberlik ettin.
Gücünle onlara kutsal meskenine doğru yol gösterdin.
14 Halklar duydu. Titriyorlar. Dehşetler Filist sakinlerini ele geçirdi.
15 O zaman Edom ileri gelenleri dehşete düştüler.

Moav'ın güçlü adamları titremeye başladı.
Kenan'da oturanların tümü eriyip gitti.
16 Üzerlerine korku ve dehşet indi.
Senin halkın geçene kadar, ey Yahve,
kendine satın aldığın halkın geçene kadar,
kolunun büyüklüğünden taş gibi kesildiler.
17 Onları içeri getireceksin, mirasın olan dağa,
ey Yahve, kendine oturmak için yaptığın yere,
ey Yahve, ellerinin kurduğu kutsal yerde onları dikeceksin.
18 Yahve sonsuza dek hüküm sürecek."
19 Çünkü Firavun'un atları savaş arabalarıyla ve atlılarıyla birlikte denize girdiler ve
Yahve denizin sularını üzerlerine geri getirdi. Ama İsrael'in çocukları denizin ortasındaki
kuru yerden yürüdüler.
20 Aron'un kız kardeşi Peygamber Miryam eline bir tef aldı. Bütün kadınlar teflerle ve
danslarla onun peşinden çıktılar.
21 Miryam onlara şöyle yanıt verdi:
"Yahve'ye ezgi söyleyin, çünkü O görkemle zafer kazandı.
Atı ve binicisini denize attı."
22 Moşe İsrael'i Kızıldeniz'den ileri götürdü ve Şur Çölü'ne çıktılar. Çölde üç gün gittiler ve
su bulamadılar.
23 Mara'ya vardıklarında Mara sularından içemediler. Çünkü onlar acıydı. Bu nedenle
adına Mara* denildi.
24 Halk, "Ne içelim?" diye Moşe'ye karşı söylendiler.
25 Sonra o Yahve'ye feryat etti. Yahve ona bir ağaç gösterdi, o da onu sulara attı ve
sular tatlılaştı. Orada onlar için bir kural ve hüküm koydu. Onları orada sınadı.
26 Şöyle dedi, "Tanrınız Yahve'nin sözünü dikkatle dinlerseniz, O'nun gözünde doğru
olanı yaparsanız, buyruklarına dikkat ederseniz ve bütün kurallarına uyarsanız,
Mısırlılar'ın üzerine koyduğum hastalıkların hiçbirini sizin üzerinize koymayacağım.
Çünkü sana şifa veren Yahve benim."
27 On iki su kaynağı ve yetmiş palmiye ağacının bulunduğu Elim'e geldiler. Orada
suların kenarında kamp kurdular.

16

1 İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu Elim'den yola çıktılar ve Mısır diyarından
ayrıldıktan sonraki ikinci ayın on beşinci günü, İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu Elim
ile Sina arasındaki Sin Çölü'ne geldiler.
2 İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu çölde Moşe'ye ve Aron'a karşı söylendiler.
3 İsrael'in çocukları onlara şöyle dediler: "Keşke Mısır diyarında et kazanlarının başında
oturduğumuzda, ekmeğimizi doyuncaya dek yediğimiz sırada Yahve'nin eliyle ölseydik.
Çünkü bütün bu topluluğu açlıkla öldürmek için sen bizi bu çöle çıkardın."
4 Bunun üzerine Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "İşte, senin için gökten ekmek yağdıracağım
ve halk çıkıp her gün bir günlük pay toplayacak, böylece yasama göre yürüyüp
yürümeyeceklerini sınayacağım.
5 Altıncı günde getirdiklerini hazırlayacaklar ve bu, günlük topladıklarının iki katı
olacak."
6 Moşe ile Aron bütün İsrael'in çocuklarına şöyle dediler: "Akşam, Yahve'nin sizi Mısır
diyarından çıkardığını bileceksiniz.
7 Sabah Yahve'nin görkemini göreceksiniz. Çünkü Yahve kendisine karşı söylenmenizi
işitiyor. Biz kimiz ki, bize karşı söyleniyorsunuz?"

* **15:23** Mara acı demektir.

8 Moşe şöyle dedi: “Şimdi Yahve size akşamları yemeniz için et, sabahları da doymanız
için ekmek verecek. Çünkü Yahve, kendisine karşı söylenmelerinizi işitiyor. Peki biz
kimiz? Söylenmeleriniz bize karşı değil, Yahve'ye karşıdır.”
9 Moşe Aron'a şöyle dedi: “Bütün İsrael'in çocuklarının topluluğuna deyin ki, 'Yahve'ye
yaklaşın, çünkü O sizin söylenmelerinizi duydu.'"
10 Aron bütün İsrael'in çocuklarının topluluğuyla konuşurken çöle doğru baktılar ve işte,
Yahve'nin görkemi bulutta göründü.
11 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
12 “İsrael'in çocuklarının söylenmelerini duydum. Onlara de ki, 'Akşam et yiyeceksiniz ve
sabahleyin ekmekle doyacaksınız. O zaman benim Tanrınız Yahve olduğumu
bileceksiniz.'"
13 Akşam bıldırcınlar çıkıp ordugâhı kapladı ve sabahleyin ordugâhın çevresine çiy
serilmişti.
14 Yere serilmiş çiy kaybolduğunda, işte, çölün yüzeyinde yerdeki kırağı kadar küçük,
yuvarlak bir şey vardı.
15 İsrael çocukları bunu görünce birbirlerine, “Bu nedir?” dediler. Çünkü ne olduğunu
bilmiyorlardı. Moşe onlara şöyle dedi: “Bu, yemeniz için Yahve'nin size verdiği
ekmektir.
16 Yahve'nin buyurduğu şey şudur: 'Her biriniz yiyeceğine göre ondan toplayın. Her
biriniz çadırında olanların sayısına göre bir omer,* bir baş alacak.'"
17 İsrael'in çocukları da öyle yaptı. Bazıları daha çok, bazıları daha az topladı.
18 Omerle ölçtüklerinde, çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksiği yoktu. Her biri
yiyeceğine göre toplamıştı.
19 Moşe onlara, “Sabaha kadar kimse ondan bırakmasın” dedi.
20 Ne var ki Moşe'nin sözünü dinlemediler ve bazıları ondan sabaha kadar bıraktılar.
Kurtlanıp koktu. Moşe de onlara öfkelendi.
21 Herkes yiyeceğine göre sabahtan sabaha ondan topladılar. Güneş ısınınca erirdi.
22 Altıncı gün her biri için iki omer olmak üzere iki kat ekmek topladılar. Topluluğun
bütün önderleri gelip Moşe'ye bildirdiler.
23 Onlara şöyle dedi: “Yahve'nin söylediği budur, 'Yarın kutsal dinlenme günü, Yahve
için kutsal Şabat'dır. Pişirmek istediğinizi pişirin, haşlamak istediğinizi haşlayın. Arta kalanı
da sabaha kadar saklamak üzere kendiniz için bir kenara koyun.'"
24 Moşe'nin buyurduğu gibi onu sabaha kadar bir kenara koydular, kokmadı, onda
kurt da yoktu.
25 Moşe, “Onu bugün yiyin” dedi, “Çünkü bugün Yahve için Şabat'dır. Bugün onu kırda
bulamayacaksınız.
26 Altı gün toplayacaksınız, ama yedinci gün Şabat'dır. O günde hiçbir şey
bulunmayacak.”
27 Yedinci gün halktan bazıları toplamaya çıktı ama hiçbir şey bulamadılar.
28 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Buyruklarımı ve yasalarımı tutmayı ne zamana dek
reddedeceksiniz?
29 İşte, Yahve size Şabat'ı verdiği için, altıncı günde size iki günlük ekmeğinizi veriyor.
Herkes kendi yerinde kalsın. Yedinci günde kimse yerinden çıkmasın.”
30 Böylece halk yedinci gün dinlendi.
31 İsrael evi onun adını Man† koydu. Kişniş tohumu gibi beyazdı. Tadı da ballı
yufkaya benziyordu.

* **16:16** Bir omer yaklaşık 2,2 litredir. † **16:31** ““Man” “Bu nedir?” anlamına gelir.

32 Moşe şöyle dedi: “Yahve'nin buyurduğu şey şudur: 'Mısır diyarından sizi çıkardığım
zaman, çölde size yedirdiğim ekmeği görsünler diye bundan bir omer dolusu
kuşaklarınız boyunca saklansın.'”
33 Moşe Aron'a, “Bir testi al, içine bir omer dolusu man koy” dedi, “Kuşaklar boyu
saklanmak üzere onu Yahve'nin huzuruna koy.”
34 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi Aron onu saklanmak üzere Tanıklığın önüne
koydu.
35 İsrael'in çocukları üzerinde yaşayanların bulunduğu bir diyara gelene dek kırk yıl
boyunca man yediler.
36 Bir omer‡ efanın onda biridir.

17

1 İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu Yahve'nin buyruğu uyarınca Sin Çölü'nden yola
çıkıp Refidim'de konakladı. Ancak halkın içeceği su yoktu.
2 Bunun üzerine halk Moşe'yle tartışıp, “Bize içecek su ver” dediler. Moşe onlara şöyle
dedi: “Neden benimle tartışıyorsunuz? Neden Yahve'yi sınıyorsunuz?”
3 Orada halk susamıştı. Bunun üzerine halk Moşe'ye karşı söylenip şöyle dediler: “Bizi,
çocuklarımızı ve hayvanlarımızı susuzluktan öldürmek için neden bizi Mısır'dan çıkardın?”
4 Moşe Yahve'ye feryat edip, dedi: “Bu halka ne yapayım? Neredeyse beni
taşlayacaklar.”
5 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Halkın önünde yürü, İsrael'in ihtiyarlarını da yanına al ve
Nil'e vurduğun değneği eline alıp git.
6 İşte, ben Horev'deki kayanın üzerinde önünde duracağım. Kayaya vuracaksın ve halk
içsin diye oradan su çıkacak.” Moşe İsrael'in ihtiyarlarının önünde böyle yaptı.
7 İsrael çocukları çekiştiğinden ve “Yahve aramızda mı, değil mi?” diyerek Yahve'yi
sınadıkları için bu yere Massa* ve Meriva† adını verdi.
8 Sonra Amalek gelip Refidim'de İsrael'le savaştı.
9 Moşe Yeşu'ya, “Bizim için adamlar seç ve Amalek'le savaşmaya çık” dedi. “Yarın
elimde Tanrı'nın değneği ile tepenin zirvesinde duracağım.”
10 Yeşu Moşe'nin kendisine söylediği gibi yaptı ve Amalek'le savaştı. Moşe, Aron ve
Hur tepenin zirvesine çıktılar.
11 Moşe elini kaldırdığında İsrael galip geliyordu, elini indirdiğinde Amalek galip
geliyordu.
12 Ama Moşe'nin elleri ağırlaştı, bir taş alıp altına koydular, o da üzerine oturdu. Aron
ve Hur, biri bir tarafta, diğeri öbür tarafta onun ellerini kaldırdılar. Gün batımına kadar
elleri sabit kaldı.
13 Yeşu, Amalek'le halkını kılıcın ağzıyla yendi.
14 Yahve Moşe'ye, “Bunu anma olarak kitaba yaz ve Yeşu'nun kulağına tekrarla” dedi,
“Öyle ki, Amalek'in anısını gökyüzünün altından tamamen sileyim.”
15 Moşe bir sunak yaptı ve adını “Yahve Sancağımızdır”‡ koydu.
16 O şöyle dedi: “Yah, 'Yahve Amalek'le kuşaktan kuşağa savaş içinde olacaktır' diye ant
içti.”

18

1 Moşe'nin kayınpederi Midyanlı kâhin Yetro, Tanrı'nın Moşe ve halkı İsrael için yaptığı
her şeyi, Yahve'nin İsrael'i Mısır'dan nasıl çıkardığını duydu.
2 Moşe'nin kayınpederi Yetro, Moşe'nin geri göndermiş olduğu karısı Sippora'yı,

‡ **16:36** 1 efa yaklaşık 22 litredir * **17:7** Massa sınanma demektir. † **17:7** Meriva çekişme anlamına gelir. ‡ **17:15** İbranice, Yahve Nissi

3 ve iki oğlunu aldı. Oğullarından birinin adı Gerşom'du,* çünkü Moşe, “Yabancı bir
ülkede garip olarak yaşadım” dedi.
4 Diğerinin adı Eliezer'di,† çünkü şöyle dedi: “Babamın Tanrısı benim yardımcımdı ve
beni Firavun'un kılıcından kurtardı.”
5 Moşe'nin kayınpederi Yetro, Moşe'nin oğulları ve karısıyla birlikte Moşe'nin
konakladığı çöle, Tanrı Dağı'na geldi.
6 Moşe'ye, “Ben, kayınpederin Yetro, karın ve iki oğluyla birlikte sana geldim” dedi.
7 Moşe kayınpederini karşılamaya çıktı, eğilip onu öptü. Birbirlerine hal hatır sorup
çadıra girdiler.
8 Moşe kayınpederine, Yahve'nin İsrael uğruna Firavun'a ve Mısırlılar'a yaptıklarını,
yolda başlarına gelen tüm zorlukları ve Yahve'nin onları nasıl kurtardığını anlattı.
9 Yetro, Yahve'nin İsrael'e yaptığı bütün iyiliklere, onları Mısırlılar'ın elinden
kurtardığına sevindi.
10 Yetro şöyle dedi: “Seni Mısırlılar'ın ve Firavun'un elinden kurtaran Yahve'ye
övgüler olsun. Halkı Mısırlılar'ın elinden kurtaran O'dur.
11 Onların insanlara kibirli davranmalarından artık biliyorum ki, Yahve bütün
ilâhlardan daha büyüktür.”
12 Moşe'nin kayınpederi Yetro, Tanrı'ya yakmalık sunu ve kurbanlar sundu. Aron,
İsrael'in tüm ihtiyarlarıyla birlikte Moşe'nin kayınpederiyle birlikte Tanrı'nın önünde
ekmek yemeye geldi.
13 Ertesi gün Moşe halkı yargılamak için oturdu ve halk sabahtan akşama kadar
Moşe'nin çevresinde durdu.
14 Moşe'nin kayınpederi onun halka yaptıklarını görünce şöyle dedi: “Halk için
yaptığınız bu şey nedir? Neden tek başına oturuyorsun ve bütün insanlar sabahtan
akşama kadar senin etrafında duruyor?”
15 Moşe kayınpederine şöyle dedi: “Çünkü halk Tanrı'ya sormak için bana geliyor.
16 Bir mesele olduğunda bana gelirler, ben de adamla komşusu arasında hükmederim
ve onlara Tanrı'nın hükümlerini ve yasalarını bildiririm.”
17 Moşe'nin kayınpederi ona şöyle dedi: “Yaptığın şey iyi değil.
18 Hem sen, hem de seninle birlikte olan bu halk kesin olarak usanacaksınız. Çünkü
bu şey senin için çok ağır. Bunu tek başına kendin yapamazsın.
19 Şimdi sözümü dinle. Sana öğüt vereyim ve Tanrı seninle olsun. Sen halk için
Tanrı'nın önünde ol ve konuları Tanrı'ya getir.
20 Onlara hükümleri ve yasaları öğretirsin, yürümeleri gereken yolu ve yapmaları
gereken işi onlara gösterirsin.
21 Ayrıca bütün halk arasından Tanrı'dan korkan yetenekli adamlar, haksız kazançtan
nefret eden dürüst adamlar çıkar. Onları, binlerin başı, yüzlerin başı, ellilerin başı ve
onların başı olarak onların üzerine koy.
22 Halkı her zaman onlar yargılasınlar. Öyle olacak ki, her büyük meseleyi sana
getirecekler, ama her küçük meseleyi kendileri yargılayacaklar. Böylece işin kolaylaşacak
ve yükü seninle paylaşacaklar.
23 Eğer bunu yaparsan, Tanrı da sana öyle buyurursa, o zaman dayanabilirsin ve
bütün bu halk da esenlik içinde yerine gider.”
24 Böylece Moşe kayınpederinin sözünü dinledi ve söylediklerinin hepsini yaptı.
25 Moşe tüm İsrael'den yetenekli adamlar seçti ve onları halkın üzerine, binlere, yüzlere,
ellilere ve onlara baş yaptı.
26 Halkı her zaman yargıladılar. Zor davaları Moşe'ye getirdiler, ama her küçük
meseleyi kendileri yargıladılar.

---

* **18:3** “Gerşom” İbranice'de “orada yabancı” anlamına gelir. † **18:4** Eliezer, “Tanrı benim yardımcımdır” anlamına gelir.

27 Moşe kayınpederinin gitmesine izin verdi ve o da kendi ülkesine doğru yola çıktı.

19

1 İsrael'in çocukları Mısır diyarından çıktıktan sonraki üçüncü ayda, aynı gün Sina
Çölü'ne geldiler.
2 Refidim'den ayrılıp Sina Çölü'ne vardıklarında çölde konakladılar. İsrael orada dağın
önünde konakladı.
3 Moşe Tanrı'nın yanına çıktı. Yahve dağdan onu çağırıp şöyle dedi: “Yakov'un evine ve
İsrael'in çocuklarına şunu söyleyeceksin:
4 'Mısırlılar'a ne yaptığımı, sizi nasıl kartal kanatları üzerinde taşıdığımı ve sizi
kendime getirdiğimi gördünüz.
5 Şimdi, eğer gerçekten sözümü dinlerseniz ve antlaşmamı tutarsanız, o zaman bütün
halklar arasında benim kendi mülküm olursunuz; çünkü bütün dünya benimdir.
6 Sizler bana kâhinler krallığı ve kutsal bir ulus olacaksınız.' İsrael'in çocuklarına
söyleyeceğin sözler bunlardır.”
7 Moşe gelip halkın ihtiyarlarını çağırdı ve Yahve'nin kendisine buyurduğu tüm bu
sözleri onların önüne koydu.
8 Bütün halk hep birlikte şöyle yanıt verdi: “Yahve'nin söylediği her şeyi yapacağız.”
Moşe halkın sözlerini Yahve'ye bildirdi.
9 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Seninle konuştuğumu halk duysun, hem de sana daima
inansınlar diye, sana koyu bir bulut içinde geleceğim.” Moşe halkın sözlerini Yahve'ye
bildirdi.
10 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Halka git, onları bugün ve yarın kutsa, giysilerini
yıkasınlar,
11 ve üçüncü günde hazır olsunlar, çünkü üçüncü gün Yahve bütün halkın gözü önünde
Sina Dağı'na inecek.
12 'Dikkat edin, dağa çıkmayın, sınırına dokunmayın diyerek çevredeki insanlara sınır
koyacaksın. Kim dağa dokunursa kesin olarak öldürülecektir.
13 Ona kimse dokunmayacak; mutlaka taşlanacak ya da vurulacak; ister hayvan olsun
ister insan, yaşamayacaktır.' Boru uzun süre çalınca dağa çıkacaklar.”
14 Moşe dağdan halkın yanına indi ve halkı kutsadı ve elbiselerini yıkadılar.
15 Halka, “Üçüncü güne hazır olun” dedi. “Bir kadınla cinsel ilişkiye girmeyin.”
16 Üçüncü gün sabah olduğunda gök gürlemeleri, şimşekler, dağın üzerinde koyu bir bulut
ve çok güçlü boru sesi oldu ve ordugâhta bulunan herkes titredi.
17 Moşe Tanrı'nın huzuruna çıkmak için halkı ordugâhtan çıkardı. Dağın eteğinde
durdular.
18 Yahve ateş içinde onun üzerine indiği için Sina Dağı'nın tamamı tütüyordu. Dumanı
ocak dumanı gibi yükseldi ve bütün dağ şiddetle sarsıldı.
19 Borunun sesi git gide yükselince Moşe konuştu ve Tanrı ona sesle yanıt verdi.
20 Yahve Sina Dağı'nın zirvesine indi. Yahve Moşe'yi dağın zirvesine çağırdı ve Moşe
yukarı çıktı.
21 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Aşağı in ve halkı uyar, yoksa görmek için Yahve'ye doğru
sınırı aşarlar, onlardan çoğu yok olurlar.
22 Yahve'ye yaklaşan kâhinler de kendilerini kutsasınlar, yoksa Yahve onlara saldırır.”
23 Moşe Yahve'ye şöyle dedi, “Halk Sina Dağı'na çıkamaz, çünkü sen bizi uyardın: 'Dağın
çevresine sınırlar koy ve onu kutsa' demiştin.”
24 Yahve ona, “Aşağı in!” dedi. “Aron'u da yanında getireceksin, ama kâhinler ve halk
Yahve'ye doğru çıkmasınlar, yoksa onlara saldırır.”
25 Bunun üzerine Moşe halkın yanına indi ve onlara anlattı.

20

1 Tanrı* bütün bu sözleri söyleyip şöyle dedi:
2 “Seni Mısır diyarından, esaret evinden çıkaran Tanrın Yahve benim.”
3 “Önümde başka ilâhların olmayacak.”
4 “Kendin için bir put, yukarıda göklerde olanın, ya da aşağıda yerde olanın ya da yerin altında sularda olanın herhangi bir suretini yapmayacaksın.
5 Onlara eğilmeyeceksin; çünkü ben, Tanrın Yahve, benden nefret edenlerin babalarının suçunu çocuklarına, üçüncü ve dördüncü kuşaklarına çektiren,
6 ve beni seven ve buyruklarımı tutanların binlercesine sevgi dolu iyilik gösteren, kıskanç bir Tanrı'yım.”
7 “Tanrın Yahve'nin adını hor kullanmayacaksın†; çünkü Yahve, adını hor kullananı suçsuz tutmayacaktır.”
8 “Şabat Günü'nü kutsal tutmak için onu hatırla.
9 Altı gün çalışacak ve tüm işini yapacaksın.
10 Ama yedinci gün Tanrın Yahve için Şabat'dır. Sen, oğlun, kızın, erkek kölen, kadın kölen, hayvanların ve kapılarında olan yabancı onda hiçbir iş yapmayacak.
11 Çünkü Yahve göğü, yeri, denizi ve içlerindeki her şeyi altı günde yarattı ve yedinci gün dinlendi; bu nedenle Yahve Şabat Günü'nü kutsadı ve onu kutsal kıldı.”
12 “Babana ve annene saygı göster ki, Tanrın Yahve'nin sana vereceği toprakta günlerin uzun olsun.
13 “Öldürmeyeceksin.”
14 “Zina etmeyeceksin.”
15 “Çalmayacaksın.”
16 “Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin.”
17 “Komşunun evine göz dikmeyeceksin. Komşunun karısına, erkek hizmetçisine, kadın hizmetçisine, öküzüne, eşeğine ve komşunun hiçbir şeyine tamah etmeyeceksin.”
18 Bütün halk gök gürlemelerini, şimşekleri, boru sesini ve dağdan yükselen dumanı fark etti. İnsanlar bunu görünce titrediler ve uzakta durdular.
19 Moşe'ye, “Bizimle sen konuş, biz de dinleyelim” dediler. “Ama Tanrı bizimle konuşmasın, yoksa ölürüz.”
20 Moşe halka, “Korkmayın, çünkü Tanrı sizi sınamak ve günah işlemeyesiniz, O'nun korkusu önünüzde olsun diye geldi” dedi.
21 Halk uzakta durdu ve Moşe, Tanrı'nın bulunduğu koyu karanlığa yaklaştı.
22 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “İsrael'in çocuklarına bunu söyleyeceksin: 'Sizinle gökten konuştuğumu kendiniz gördünüz.
23 Benim yanımsıra kendinize gümüşten ya da altından ilâhlar kesinlikle yapmayacaksınız.
24 Benim için topraktan bir sunak yapacaksın ve yakmalık sunularını, esenlik sunularını, koyunlarını ve sığırlarını onun üzerinde kurban edeceksin. Adımı hatırlattığım her yerde sana geleceğim ve seni kutsayacağım.
25 Eğer bana taştan bir sunak yaparsan, onu yontma taşlardan yapmayacaksın; çünkü eğer aletini onun üzerine kaldırırsan, onu kirletmiş olursun.
26 Çıplaklığınız ortaya çıkmasın diye, sunağıma basamakla çıkmayacaksınız.'”

21

1 “Şimdi onların önüne koyacağın hükümler şunlardır:”

---

* **20:1** “Tanrı” sözcüğünden sonra İbranicede “Alef Tav” (İbrani alfabesinin ilk ve son harfleri) harfi gelir. Bu, bir kelime olarak değil, bir dilbilgisi işareti olarak kullanılır. † **20:7** veya Tanrınız Yahve'nin adını boş yere ağzınıza almayacaksın.

2 “Eğer İbrani bir hizmetçi satın alırsan, altı yıl hizmet edecek ve yedincisinde hiçbir
şey ödemeden özgür olarak çıkacak.
3 Eğer yalnız geldiyse, tek başına çıkacaktır. Evli ise karısı da onunla birlikte çıkacaktır.
4 Eğer efendisi ona bir eş verir ve o kadın ona oğulları ya da kızları doğurursa, karısı ve
çocukları efendisinin olacak ve kendisi tek başına çıkacaktır.
5 Ama hizmetçi açıkça, 'Efendimi, karımı ve çocuklarımı seviyorum' derse;”
6 o zaman efendisi onu Tanrı'ya getirecek. Onu kapıya ya da kapı sövesine getirecek
ve efendisi bizle onun kulağını delecek. O da ona daima hizmet edecektir.
7 “Eğer bir adam kızını hizmetçi olarak satarsa, kız erkek hizmetçiler gibi dışarı
çıkmayacaktır.
8 Eğer kendisiyle evlenmiş olan kız, efendisini memnun etmezse, efendisi onun geri
satın alınmasına izin verecektir. Ona hileyle davrandığı için onu yabancı bir halka
satmaya hakkı olmayacaktır.
9 Eğer onu kendi oğluyla evlendirirse, ona kızı gibi davranacaktır.
10 Eğer kendine başka bir kadın alırsa, öncekinin yiyeceğini, giyeceğini ve evlilik
haklarını kısmayacaktır.
11 Eğer bu üç şeyi onun için yapmazsa, kadın hiçbir para ödemeden özgür gidebilir.”
12 “Bir adamı vuran, vurduğu kişi de ölürse, kesinlikle öldürülecektir.
13 Ama bu kasıtsızsa, Tanrı bunun olmasına izin vermişse, o zaman sana onun
kaçacağı bir yer tayin edeceğim.
14 Eğer bir kişi kendisini öldürmek için komşusuna düzen kurar ve haddini bilmez bir
şekilde komşusunun üstüne gelirse, onu ölsün diye sunağımdan alacaksınız.”
15 “Babasına ya da annesine saldıran kesinlikle öldürülecektir.”
16 “Birini kaçırıp satan ya da elinde bulunduran kişi kesinlikle öldürülecektir.”
17 “Babasına ya da annesine lanet eden kesinlikle öldürülecektir.”
18 “Eğer insanlar kavga eder ve biri diğerine taşla ya da yumrukla vurursa, o da
ölmeyip yatağa mahkûm olursa;
19 eğer tekrar ayağa kalkıp değneğiyle dolaşırsa, ona vuran aklanacak, yalnızca
kaybettiği zamanın bedelini kendisi ödeyecek ve tamamen iyileşene dek iyileşmesini
karşılayacaktır.”
20 “Eğer bir adam hizmetçisine ya da kadın hizmetçisine değnekle vurursa ve o kişi
onun eli altında ölürse, o adam kesinlikle cezalandırılacaktır.
21 Bununla birlikte, eğer hizmetçisi bir ya da iki gün sonra kalkarsa cezalandırılmaz;
çünkü hizmetçi onun mülküdür.”
22 “Eğer insanlar kavga edip gebe bir kadını incitir, kadın da düşük yaparsa ve hiçbir
zarar gelmese de, mutlaka kadının kocasının talep edeceği ve hakimlerin izin vereceği
ölçüde para cezasına çarptırılacaktır.
23 Ama bundan bir zarar gelirse, cana karşılık can,
24 göze karşılık göz, dişe karşılık diş, ele karşılık el, ayağa karşılık ayak,
25 yanmaya karşılık yanma, yaraya karşılık yara, bereye karşılık bere alacaksın.”
26 “Eğer bir adam hizmetçisinin ya da kadın hizmetçisinin gözüne vurup onu
sakatlarsa, gözü uğruna onu özgür bırakacaktır.
27 Eğer erkek hizmetçisinin ya da kadın hizmetçisinin dişine vurursa, dişi uğruna
hizmetçiyi özgür bırakacaktır.”
28 “Eğer bir boğa bir erkeği ya da kadını süsüp öldürürse, boğa kesinlikle taşlanacak ve
eti yenmeyecektir; ancak boğanın sahibi sorumlu tutulmayacaktır.
29 Ancak boğanın geçmişte süsme alışkanlığı varsa ve bu durum sahibine bildirilmişse
ve o da onu içeride tutmamışsa ve bir erkeği ya da kadını öldürmüşse, boğa taşlanacak,
sahibi de öldürülecektir.

30 Eğer kendisi üzerine bir fidye konulursa, o zaman hayatının fidyesi olarak üzerine
konulan ne ise ödeyecektir.
31 İster oğlunu, ister kızını süsmüş olsun, ona bu hükme göre yapılacaktır.
32 Eğer boğa bir erkek ya da kadın hizmetçiyi süserse, efendilerine otuz şekel* gümüş
verilecek ve öküz taşlanacaktır.”
33 “Eğer bir kişi bir çukur açar, ya da bir kişi bir çukur kazar ve onu örtmezse ve içine bir
boğa ya da eşek düşerse,
34 çukurun sahibi karşılığını ödeyecektir. Parayı onların sahibine verecek ve ölü
hayvan kendisinin olacaktır.”
35 “Eğer birinin boğası başka birinin boğasını yaralar o da ölürse, o zaman canlı boğayı
satıp bedelini bölüşecekler; ölü hayvanı da böleceklerdir.
36 Ya da boğanın geçmişte süsme alışkanlığı olduğu biliniyorsa ve sahibi onu içeride
tutmamışsa, kesinlikle boğa karşılığında boğa ödeyecek ve ölü hayvan kendisinin
olacaktır.”

22

1 “Eğer biri bir öküz ya da koyun çalar ve onu öldürür ya da satarsa, bir öküz için beş
öküz, bir koyun için dört koyun ödeyecektir.
2 Eğer hırsız içeri girerken yakalanır ve vurularak ölürse, onun için kan dökme suçu
yoktur.
3 Eğer güneş onun üzerine doğmuşsa, kan dökmeden suçludur. Zararı karşılayacaktır.
Hiçbir şeyi yoksa hırsızlıktan dolayı satılacaktır.
4 Çalınan mal, ister öküz, ister eşek, ister koyun olsun, elinde canlı olarak bulunursa,
iki katını ödeyecek.”
5 “Eğer biri hayvanını salıverip bir tarladan ya da bağdan yedirirse ve hayvan başka
bir adamın tarlasında otluyorsa, karşılığını kendi tarlasının ya da bağının en iyisiyle
ödeyecektir.”
6 “Eğer yangın çıkar dikenlere sıçrar ve ekinler, ekin demetleri ya da tarla yanarsa;
ateşi tutuşturan, kesinlikle karşılığını ödeyecektir.”
7 “Biri komşusuna saklaması için para ya da eşya verir ve bunlar adamın evinden
çalınırsa, eğer hırsız bulunursa iki katını ödeyecektir.
8 Hırsız bulunamazsa, evin sahibi, komşusunun eşyasına el atıp atmadığını öğrenmek
için Tanrı'ya yaklaşacaktır.
9 Her suç meselesi hakkında, ister öküz, eşek, koyun, giysi ya da herhangi bir kayıp
eşyayla ilgili olsun, 'Bu benimdir' diyen her iki tarafın davası Tanrı'ya getirilecektir.
Tanrı'nın suçlu çıkardığı kişi komşusuna iki kat ödeyecektir.”
10 “Eğer biri komşusuna bakması için bir eşek, bir öküz, bir koyun ya da herhangi bir
hayvan teslim ederse ve bu hayvan ölürse, yaralanırsa ya da sürülüp götürülürse ve onu
kimse görmezse;
11 komşusunun malına el sürmemiştir diye, Yahve'nin andı ikisi arasında olacaktır;
sahibi bunu kabul edecek ve karşılık ödemeyecektir.
12 Ama eğer ondan çalınmışsa, çalan kişi, sahibine karşılığını ödeyecektir.”
13 Parçalanmışsa kanıt olarak getirsin. Parçalanmış olanı ödemeyecektir.
14 “Eğer biri komşusundan bir şey ödünç alırsa ve o şey sahibi yanında olmadan
yaralanırsa ya da ölürse, kesinlikle borcunu ödeyecektir.
15 Eğer sahibi onun yanındaysa, ödemeyecektir. Eğer kiralık bir şeyse, kirasına
sayılacaktır.”

---

* **21:32** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 onstur, dolayısıyla 30 şekel yaklaşık 300 gram veya yaklaşık 10,6 onstur.

16 “Bir adam nişanlı olmayan el değmemiş bir kızı ayartıp onunla yatarsa, onun karısı
olması için kesinlikle bir çeyiz ödeyecektir.
17 Eğer babası onu kendisine vermeyi tümüyle reddederse, el değmemiş kızların
çeyizine göre para ödeyecektir.”
18 “Büyücünün yaşamasına izin vermeyeceksin.”
19 “Kim bir hayvanla cinsel ilişkiye girerse kesinlikle öldürülecektir.”
20 “Yalnız Yahve'nin dışında başka bir ilâha kurban sunan kişi tümüyle yok edilecek.”
21 “Bir yabancıya haksızlık etmeyeceksin ve onu ezmeyeceksin; çünkü siz Mısır
diyarında yabancıydınız.”
22 “Hiçbir dul kadını ya da yetimi istismar etmeyeceksiniz.
23 Onları bir şekilde istismar eder ve bana feryat ederlerse, feryatlarını mutlaka
duyacağım;
24 ve öfkem alevlenecek ve sizi kılıçla öldüreceğim; ve karılarınız dul, çocuklarınız yetim
kalacaklar.”
25 “Eğer halkımdan yanında olan yoksul birine borç verirsen, ona tefeci gibi
olmayacaksın. Ondan faiz almayacaksın.
26 Eğer komşunun giysisini rehin olarak alırsan, onu güneş batmadan önce ona geri
vereceksin.
27 Çünkü bu onun tek örtüsüdür, bu onun derisinin giysisidir. Neyle yatsın? Böyle
olacak, o bana feryat ettiğinde onu duyacağım, çünkü ben lütufkârım.”
28 “Tanrı'ya sövmeyeceksin, halkının hükümdarına lanet etmeyeceksin.”
29 “Hasatınızdan ve masaranızdan çıkanı sunmakta gecikmeyeceksiniz.” “Oğullarının
ilk doğanı bana vereceksin.”
30 Sığırlarınız ve koyunlarınız için de aynısını yapacaksınız. Yedi gün annesiyle birlikte
kalacak, sonra sekizinci gün onu bana vereceksiniz.”
31 “Siz benim için kutsal insanlar olacaksınız; bu nedenle kırda hayvanların
parçaladığı etleri yemeyeceksiniz. Onu köpeklere atacaksınız.”

23

1 “Yalan haber yaymayacaksın. Kötü niyetli tanık olmak için kötüye el
vermeyeceksin.”
2 “Kötülük yapmak için kalabalığın peşinden gitmeyeceksin. Adaleti saptırmak için
mahkemede kalabalığın yanında tanıklık yapmayacaksın.
3 Davasında yoksulu kayırmayacaksın.”
4 “Eğer düşmanının öküzünü ya da eşeğini yoldan sapmış halde bulursan, onu mutlaka
kendisine geri getireceksin.
5 Eğer senden nefret edenin eşeğinin yükü altında çökmüş görürsen, onu yalnız
bırakmayacaksın. Bu konuda ona mutlaka yardım edeceksin.”
6 “Yoksul halkınızın davalarında adaleti saptırmayacaksın.”
7 “Yalan suçlamadan uzak dur, suçsuzu ve doğruyu öldürme; çünkü ben kötüyü
aklamam.”
8 “Rüşvet almayacaksın; çünkü rüşvet, görenleri kör eder ve doğruların sözlerini saptırır.”
9 “Yabancıyı ezmeyeceksin; çünkü siz Mısır diyarında yabancı olduğunuz için,
yabancının yüreğini bilirsiniz.”
10 “Toprağını altı yıl ekeceksin ve ürününü toplayacaksın.
11 Ama yedinci yıl onu, halkınızın yoksulları yiyebilsin diye dinlenmeye ve nadasa
bırakacaksın; onların bıraktıklarını da kır hayvanı yiyecek. Bağın ve zeytinliğin için de
aynı şekilde yapacaksın.”
12 “Altı gün işini yapacaksın, yedinci gün dinleneceksin ki, öküzün, eşeğin, hizmetçinin
oğlu ve yabancı ferahlasın.”

13 “Size söylediğim her şeyi yapmaya dikkat edin; ve başka ilâhların adını anmayın ve
onlar ağzında bile duyulmasın.”
14 “Yılda üç kez bana bayram edeceksiniz.
15 Mayasız Ekmek Bayramı'nı tutacaksınız. Size buyurduğum gibi, Aviv ayının
belirlenen vaktinde (çünkü Mısır'dan o ayda çıktınız) yedi gün mayasız ekmek
yiyeceksiniz ve kimse önüme boş çıkmayacak.
16 Tarlaya ekmiş olduğunuz emeğinizin ilk ürünü olan Hasat Bayramı'nı; yıl sonunda,
tarladan emeklerinizi topladığınız zaman Toplama Bayramı'nı tutacaksınız.
17 Bütün erkekleriniz yılda üç kez Efendi Yahve'nin önünde görünecek.”
18 “Kurbanımın kanını mayalı ekmekle sunmayacaksın. Bayramımın yağı bütün gece
sabaha kadar kalmayacak.
19 Toprağınızın seçme ilk ürünlerini Tanrınız Yahve'nin Tapınağı'na getireceksiniz.”
“Oğlağı anasının sütünde kaynatmayacaksınız.”
20 “İşte, size yolda bakması ve hazırladığım yere getirmesi için önünüzden bir Melek
gönderiyorum.
21 O'na dikkat edin ve sözünü dinleyin. O'nu kışkırtmayın, çünkü O itaatsizliğinizi
bağışlamayacaktır; çünkü benim adım Onda'dır.
22 Ama gerçekten onun sözünü dinler ve söylediklerimin hepsini yaparsanız, o zaman
düşmanlarınıza düşman, hasımlarınıza hasım olacağım.
23 Çünkü Melek'im önünüzden gidecek ve sizi Amorlular'ın, Hititler'in, Perizliler'in,
Kenanlılar'ın, Hivliler'in ve Yevuslular'ın yanına getirecek; ben de onları kesip
koparacağım.
24 Onların ilâhlarına eğilmeyecek, onlara hizmet etmeyecek, onların uygulamalarını
izlemeyeceksiniz; tersine onları tamamen devirecek ve dikili taşlarını yıkacaksınız.
25 Tanrınız Yahve'ye hizmet edeceksiniz, O da ekmeğinizi ve suyunuzu
bereketleyecek, ben de aranızdan hastalıkları kaldıracağım.
26 Ülkenizde kimse düşük yapmayacak, kısır bulunmayacak. Günlerinizin sayısını
tamamına erdireceğim.
27 Önünüzden dehşetimi salacağım, karşılaşacağınız bütün halkları şaşkına çevireceğim,
bütün düşmanlarınızın size sırtını çevirteceğim.
28 Hivliler'i, Kenanlılar'ı, Hititliler'i önünüz sıra kovacak, eşek arısını önünüzden
göndereceğim.
29 Ülke ıssız kalmasın, kır hayvanları size karşı çoğalmasın diye, onları bir yıl içinde
önünüzden kovmayacağım.
30 Siz çoğalıncaya ve ülkeyi miras alana dek onları azar azar önünüzden kovacağım.
31 Sınırınızı Kızıldeniz'den Filist denizine kadar, çölden o Nehre kadar koyacağım;
çünkü ülkede yaşayanları elinize teslim edeceğim ve siz onları önünüzden kovacaksınız.
32 Onlarla ve ilâhlarıyla antlaşma yapmayacaksınız.
33 Bana karşı günah işlememeniz için ülkenizde oturmayacaklar. Çünkü onların
ilâhlarına hizmet ederseniz, bu kesin olarak sizin için bir tuzak olacaktır.”

24

1 Ve Moşe'ye şöyle dedi: “Sen, Aron, Nadav, Avihu ve İsrael ihtiyarlarından yetmiş kişi
Yahve'nin yanına çıkın; ve uzaktan tapının.
2 Yalnız Moşe Yahve'ye yaklaşacak, ama onlar yaklaşmayacak. Halk onunla birlikte
çıkmayacak.”
3 Moşe gelip Yahve'nin bütün sözlerini ve bütün hükümlerini halka anlattı; bütün halk
da bir sesle yanıt verdi ve: “Yahve'nin söylediği bütün sözleri yapacağız.” dedi.

4 Moşe Yahve'nin tüm sözlerini yazdı, sonra sabah erkenden kalktı ve dağın eteğinde
İsrael'in on iki oymağı için on iki sütunlu bir sunak kurdu.
5 İsrael'in çocuklarından gençler gönderdi, Yahve'ye yakmalık sunular sundular, esenlik
kurbanı olarak boğalar kestiler.
6 Moşe kanın yarısını leğenlere koydu, yarısını da sunağın üzerine serpti.
7 Antlaşma kitabını alıp halkın önünde okudu ve onlar, "Yahve'nin bütün söylediklerini
yapacağız ve itaat edeceğiz" dediler.
8 Moşe kanı alıp halkın üzerine serpti ve şöyle dedi: "İşte, bu, tüm bu sözlerle ilgili
olarak Yahve'nin sizinle yaptığı antlaşmanın kanıdır."
9 Bunun üzerine Moşe, Aron, Nadav, Avihu ve İsrael'in ihtiyarlarından yetmiş kişi
yukarı çıktılar.
10 İsrael'in Tanrısı'nı gördüler. Ayaklarının altında safir* taşını andıran bir döşeme
vardı; sanki gökyüzünün berraklığı gibiydi.
11 İsrael'in çocuklarının soylularına el sürmedi. Tanrı'yı gördüler, yediler, içtiler.
12 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Dağa, yanıma çık ve burada kal. Onlara öğretebilmen için
yazdığım yasa ve buyruklarının bulunduğu taş levhalarını sana vereceğim."
13 Moşe ile hizmetkârı Yeşu kalktılar ve Moşe Tanrı Dağı'na çıktı.
14 İhtiyarlara şöyle dedi: "Biz tekrar yanınıza gelinceye dek bizi burada bekleyin. İşte
Aron ve Hur sizinle birlikteler. Anlaşmazlığa düşen herkes onlara gidebilir."
15 Moşe dağa çıktı ve bulut dağı örttü.
16 Yahve'nin görkemi Sina Dağı'nın üzerinde durdu ve bulut onu altı gün boyunca
örttü. Yedinci gün bulutun içinden Moşe'yi çağırdı.
17 Yahve'nin görkeminin görünüşü, İsrael'in çocuklarının gözünde dağın zirvesinde yiyip
bitiren ateş gibiydi.
18 Moşe bulutun içine girip dağa çıktı; Moşe kırk gün kırk gece dağda kaldı.

25

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "İsrael'in çocuklarına söyle, bana sunu getirsinler. Yüreği istekli olan herkesten
sunumu alacaksın.
3 Onlardan alacağın sunular şunlardır: Altın, gümüş, tunç,
4 mavi, mor, kırmızı, ince keten, keçi kılı,
5 kırmızı boyalı koç derileri, deniz ayısı derileri,* akasya ağacı,
6 kandil için yağ, mesh yağı ve hoş kokulu buhur için baharatlar,
7 oniks taşları, efod ve göğüslük için kakılacak taşlar.
8 Aralarında oturmam için bana kutsal bir yer yapsınlar.
9 Sana gösterdiğim her şeye, konutun örneğine ve içindeki tüm takımların örneğine göre,
öyle yapacaksın."
10 "Akasya ağacından bir sandık yapacaklar. Uzunluğu iki buçuk arşın,† eni bir buçuk
arşın ve yüksekliği bir buçuk arşın olacak.
11 Onu saf altınla kaplayacaksın. İçini ve dışını kaplayacaksın, çevresine de altın pervaz
yapacaksın.
12 Onun için dört altın halka dökeceksin ve onları dört ayağına takacaksın. Bir tarafında
iki halka, diğer tarafında iki halka bulunacaktır.
13 Akasya ağacından sırıklar yapacaksın ve onları altınla kaplayacaksın.
14 Sandığı taşımak için sırıkları sandığın yanlarındaki halkalara takacaksın.

---

* **24:10** veya lapis lazuli * **25:5** veya, ince deri † **25:10** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

15 Sırıklar sandığın halkalarında kalacak. Ondan ayrılmayacaklar.
16 Sana vereceğim antlaşmayı sandığın içine koyacaksın.
17 Saf altından bir merhamet örtüsü yapacaksın. Uzunluğu iki buçuk arşın, genişliği
bir buçuk arşın olacak.
18 Dövme altından iki keruv yapacaksın. Bunları merhamet örtüsünün iki ucuna
yapacaksın.
19 Bir uçta bir keruv, diğer uçta öbür keruvu yap. Keruvların iki ucunu merhamet
örtüsüyle birlikte tek parça yapacaksın.
20 Keruvlar kanatlarını yukarıya doğru açacak, yüzleri birbirine bakacak şekilde
merhamet örtüsünü kanatlarıyla örtecekler. Keruvların yüzleri merhamet örtüsüne
doğru olacak.
21 Merhamet örtüsünü sandığın üstüne koyacaksın ve sana vereceğim antlaşmayı
sandığın içine koyacaksın.
22 Orada seninle buluşacağım ve İsrael'in çocukları için sana buyuracağım her şeyi,
antlaşma sandığı üzerindeki iki keruvun arasından, merhamet örtüsünün üzerinden sana
söyleyeceğim."

23 "Akasya ağacından bir masa yapacaksın. Uzunluğu iki arşın, eni bir arşın ve
yüksekliği bir buçuk arşın olacak.
24 Onu saf altınla kaplayacaksın ve çevresine altın pervaz yapacaksın.
25 Çevresine bir karış genişliğinde bir kenar yapacaksın. Kenarın çevresine altın pervaz
yapacaksın.
26 Onun için dört altın halka yapacaksın ve halkaları dört ayağının dört köşesine
yerleştireceksin.
27 Masayı taşıyacak sırıkların yeri için halkalar kenara yakın olacak.
28 Sırıkları akasya ağacından yapacaksın, onları altınla kaplayacaksın ve masa onlarla
taşınacak.
29 Onun tabaklarını, kaşıklarını, kepçelerini, sunuları dökeceğiniz taslarını siz
yapacaksınız. Onları saf altından yapacaksın.
30 Huzur ekmeğini her zaman önüme koyacaksın."

31 "Saf altından bir şamdan yapacaksın. Şamdanın ayağı ve gövdesi dövmeci işi olacak.
Tabanı, gövdesi, çanakları, tomurcukları ve çiçekleri ondan tek parça olacak.
32 Yanlarından altı kol çıkacak: şamdanın bir yanından üç kol, diğer yanından da üç kol
çıkacak;
33 bir kolda badem çiçeğine benzeyen üç tas, bir tomurcuk ve bir çiçek; diğer kolda da
badem çiçeğine benzeyen üç tas, bir tomurcuk ve bir çiçek olacak, şamdandan çıkan altı
kol için böyle olacaktır;
34 şamdanda badem çiçeğine benzer dört tas, onun tomurcukları ve çiçekleri olacaktır;
35 ondan çıkan altı kol için, iki kol altında kendinden bir tomurcuk, iki kol altında
kendinden bir tomurcuk ve iki kol altında kendinden bir tomurcuk olacaktır.
36 Tomurcukları ve kolları onunla tek parça olacak; hepsi saf altından dövmeci işi
olacaktır.
37 Onun kandillerini yedi tane yapacaksın; onlar da önündeki boşluğa ışık versin diye
kandillerini yakacaklar.
38 Makasları ve tablaları saf altından olacak.
39 Bütün bu takımlarla birlikte bir talant‡ saf altından yapılacak.
40 Bak, bunları dağda sana gösterilen örneklerine göre yap."

‡ **25:39** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur

26

1 “Dahası konutu ince ketenden, mavi, erguvani ve kırmızı, keruvlarla on perdeyle
yapacaksın. Bunları usta bir işçinin işiyle yapacaksın.”
2 Her perdenin uzunluğu yirmi sekiz arşın, her perdenin eni dört arşın* olacak;
bütün perdelerin bir ölçüsü olacak.
3 Beş perde birbirine bağlanacak, diğer beş perde de birbirine bağlanacak.
4 Bağlantı parçasındaki kenardan itibaren bir perdenin kenarına mavi ilmekler
yapacaksın; aynısını ikinci bağlantı parçasındaki perdenin en dıştaki kenarına da
yapacaksın.
5 Bir perdede elli ilmek yapacaksın ve ikinci bağlamadaki perdenin kenarında da elli
ilmek yapacaksın. İlmekler birbirinin karşısında olacak.
6 Elli altın kopça yapacaksın ve perdeleri kopçalarla birbirine bağlayacaksın. Konut tek
parça olacaktır.
7 “Konutun üzerini örtmek için keçi kılından perdeler yapacaksın. On bir perde
yapacaksın.
8 Her perdenin uzunluğu otuz arşın, her perdenin eni dört arşın olacak; on bir
perdenin bir ölçüsü olacak.
9 Beş perdeyi ayrı ayrı, altı perdeyi ayrı ayrı birleştireceksin; altıncı perdeyi çadırın ön
tarafında ikiye katlayacaksın.
10 Bağlamadaki en dıştaki perdenin kenarına elli ilmek, ikinci bağlamadaki en dıştaki
perdenin kenarına elli ilmek yapacaksın.
11 Elli tunç kopça yapacaksın, kopçaları ilmeklere geçireceksin ve çadırı birleştireceksin
ki, tek parça olsun.
12 Çadırın perdelerinden artan yarım perde, çadırın arka kısmından sarkacak.
13 Çadırın perdelerinin uzunluğundan artakalan miktarın bir yanda ve diğer yanda
arşın kadarı, çadırı örtmek için bu yanda ve öte yanda, çadırın yanlarından sarkacak.
14 Çadır için kırmızı boyalı koç derilerinden bir örtü, üstüne de deniz ayısı
derilerinden bir örtü yapacaksın.”
15 “Konutun çerçevelerini dik duracak şekilde akasya ağacından yapacaksın.
16 Bir çerçevenin uzunluğu on arşın, her bir çerçevenin eni bir buçuk arşın olacak.
17 Her kenarda birbirine bağlı iki geçmesi olacak; çadırın bütün çerçevelerini böyle
yapacaksın.
18 Konutun güney tarafı, güney yönü için yirmi çerçeve yapacaksın.
19 Yirmi çerçevenin altına kırk gümüş taban; iki geçmesi için bir çerçevenin altında iki
taban ve iki geçmesi için başka bir çerçevenin altında iki geçme yapacaksın.
20 Konutun kuzey tarafı, ikinci yanı için yirmi çerçeve,
21 ve bir çerçeve altında iki taban, diğer çerçeve altında iki taban olmak üzere bunların
kırk gümüş tabanını yapacaksın.
22 Konutun batıya bakan uzak tarafı için altı çerçeve yapacaksın.
23 Konutun uzak tarafındaki köşeleri için iki çerçeve yapacaksın.
24 Aşağıda çift olacaklar ve aynı şekilde tepeden tek halkaya kadar çift olacaklar; ikisi
için de böyle olacak; onlar iki köşe için olacak.
25 Sekiz çerçeve ve bunların gümüş tabanları, bir çerçeve altında iki taban ve diğer
çerçevenin altında iki taban olmak üzere, onların on altı tabanları olacak.”
26 “Konutun bir tarafındaki çerçeveler için beş, konutun diğer tarafındaki çerçeveler için
beş,
27 ve konutun doğu uzak tarafındaki çerçeveler için beş olmak üzere akasya ağacından
kirişler yapacaksın.

* **26:2** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

28 Çerçevelerin ortasındaki orta kiriş bir uçtan bir uca geçecek.
29 Çerçeveleri altınla kaplayacaksın, ve kirişlerin yeri olarak altın halkalar yapacaksın.
Kirişleri altınla kaplayacaksın.
30 Konutu dağda sana gösterildiği şekle göre kuracaksın."
31 "Lacivert, mor, kırmızı ve ince dokunmuş ince ketenden keruvlarla bir perde
yapacaksın. Usta bir işçinin işi olacak.
32 Onu altınla kaplanmış akasya ağacından dört sütun üzerine asacaksın. Çengelleri dört
gümüş taban üzerinde altından olacak.
33 Perdeyi kopçaların altına asacaksın ve Antlaşma Sandığı'nı perdenin içine, oraya
getireceksin. Perde sizin için Kutsal Yeri En Kutsal Yer'den ayıracaktır.
34 Merhamet Örtüsü'nü Antlaşma Sandığı'nın üzerine, En Kutsal Yer'e koyacaksın.
35 Masayı perdenin dışına koyacaksın, şamdanı da masanın karşısına, çadırın güney
tarafına koyacaksın. Masayı kuzey tarafına koyacaksın."
36 "Çadırın kapısına mavi, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden nakışçı işi
bir perde yapacaksın.
37 Perde için akasya ağacından beş direk yapacaksın ve onları altınla kaplayacaksın.
Çengelleri altından olacak. Onlar için beş tunç taban dökeceksin."

27

1 "Sunağı akasya ağacından, uzunluğu beş arşın,* eni beş arşın olacak şekilde
yapacaksın. Sunak kare şeklinde olacak. Yüksekliği üç arşın olacak.†
2 Dört köşesine boynuz yapacaksın. Boynuzları kendisiyle tek parça olacaktır. Onu
tunçla kaplayacaksın.
3 Küllerini uzaklaştırmak için onun kaplarını, küreklerini, leğenlerini, et çatallarını ve
ateş kaplarını yapacaksın. Onun bütün takımlarını tunçtan yapacaksın.
4 Onun için tunç ağdan bir ızgara yapacaksın. Ağın dört köşesine dört tunç halka
yapacaksın.
5 Ağ sunağın yarısına kadar ulaşsın diye onu alttaki sunağın çevresindeki çıkıntının
altına koyacaksın.
6 Sunak için akasya ağacından sırıklar yapacaksın ve onları tunçla kaplayacaksın.
7 Sırıkları halkalara geçirilecek ve sırıklar sunağı taşırken sunağın iki yanında olacak.
8 Tahtadan içi boş olarak yapacaksın. Dağda sana gösterildiği gibi yapacaklar."
9 "Konutun avlusunu yapacaksın; güney tarafı için güneye doğru, avlunun bir tarafı
için yüz arşın uzunluğunda özenle dokunmuş ince ketenden perdeler olacak.
10 Yirmi direği, tabanları da yirmi tunçtan olacak. Direklerin çengelleri ve çemberleri
gümüşten olacak.
11 Aynı şekilde kuzey tarafının uzunluğu için de yüz arşın uzunluğunda perdeler, yirmi
direk ve tunçtan yirmi tabanları olacak; sütunların çengelleri ve çemberleri gümüşten
olacak.
12 Çünkü avlunun batı tarafında eni elli arşın perde olacak; on direk, on taban olacak.
13 Avlunun doğuya doğru eni elli arşın olacak.
14 Kapının bir tarafındaki perdeler on beş arşın olacak; direkleri üç, tabanları da üç
olacak.
15 Diğer tarafta on beş arşınlık perdeler olacak; direkleri üç, tabanları da üç olacak.
16 Avlunun kapısı için yirmi arşın boyunda mavi, mor, kırmızı, özenle dokunmuş ince
ketenden, nakışçı işi bir perde olacak; direkleri dört ve tabanları da dört olacak.
17 Avlunun çevresindeki tüm direkler gümüşle kaplanacak; çengelleri gümüşten,
tabanları tunçtan olacak.

---

* **27:1** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. † **27:1** Sunağın yaklaşık 2,3×2,3×1,4 metre veya olması gerekiyordu.

18 Avlunun uzunluğu yüz arşın, eni elli arşın, yüksekliği beş arşın olacak ve özenle
dokunmuş ince ketenden olacak; tabanları tunçtan olacak.
19 Konutun tüm hizmetinde kullanılan bütün aletleri, bütün kazıkları, avlunun
kazıklarının tümü tunçtan olacak.”
20 “Şamdan sürekli yansın diye, ışık için sıkma saf zeytinyağı getirmelerini İsrael'in
çocuklarına buyuracaksın.
21 Aron'la oğulları, Buluşma Çadırı'nda, antlaşma önündeki perdenin dışında, onu
akşamdan sabaha kadar Yahve'nin önünde tutacaklar; bu, İsrael'in çocukları için kuşaklar
boyu daima geçerli bir kural olacaktır.”

28

1 “İsrael'in çocukları arasından bana kâhinlik makamında hizmet etmeleri için kardeşin
Aron'u ve oğulları Nadav'ı, Avihu'yu, Eleazar'ı ve İtimar'ı yanına getir.
2 Kardeşin Aron'a görkem ve güzellik için kutsal giysiler yapacaksın.
3 Kendilerini bilgelik ruhuyla doldurduğum tüm bilge yürekli adamlara söyleyeceksin,
bana kâhinlik makamında hizmet etmek üzere Aron'un kutsal kılınması için onun
giysilerini yapsınlar.
4 Yapacakları giysiler şunlardır: Göğüslük, efod, kaftan, nakışlı gömlek, sarık ve kuşak.
Kardeşin Aron'a ve oğullarına, kâhinlik makamında bana hizmet etmesi için kutsal
giysiler yapacaklar.
5 Altını, maviyi, moru, kırmızıyı ve ince keteni kullanacaklar.”
6 “Efodu altın, mavi, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden usta işi olarak
yapacaklar.
7 Birbirine bağlanabilmesi için iki ucunda birleştirilmiş iki omuz askısı bulunacak.
8 Üzerindeki ustalıkla dokunmuş şerit onun işi gibi ve aynı parçadan olacak; altın, mavi,
mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden olacak.
9 İki oniks taşı alıp üzerlerine İsrael'in çocuklarının adlarını oyacaksın.
10 Doğum sırasına göre altısının adı bir taşta, altısının adı ise diğer taşta olacak.
11 İki taşı, İsrael çocuklarının adlarına göre, mühür oyması gibi, taşa oymacı ustalığıyla
oyacaksın. Onları altın yuvalar içine koyduracaksın.
12 İsrael'in çocukları için anma taşları olarak iki taşı efodun omuzluklarına koyacaksın.
Aron onların adlarını anılma için Yahve'nin önünde iki omzunda taşıyacak.
13 Altından yuvalar,
14 saf altından iki zincir yapacaksın; onları örgülü kordon gibi yapacaksın. Örgülü
zincirleri yuvalara takacaksın.”
15 “Hüküm göğüslüğünü usta işi yapacaksın; onu efodun işi gibi yapacaksın; altından,
mavi, erguvan, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden yapacaksın.
16 Kare şeklinde ve ikiye katlanmış olacak; bir karış* uzunluğu, bir karış da eni olacak.
17 Oraya dört sıra taş yuvası koyacaksın; ilk sırada yakut, topaz ve beril olacak;
18 ve ikinci sırada firuze, safir† ve zümrüt;
19 üçüncü sırada gök yakut, agat, ametist;
20 ve dördüncü sırada sarı yakut, oniks ve yeşim olacak. Onlar altın yuvalarına
kakılacak.
21 Taşlar İsrael çocuklarının adlarına göre on iki adet olacak; mühür oymaları gibi, on
iki oymak için her birinin kendi adına göre olacak.
22 Göğüslük üzerine saf altından örgülü kordon gibi zincirler yapacaksın.

---

* **28:16** Bir karış, bir insanın elini açtığında başparmağının ucundan serçe parmağının ucuna kadar olan uzunluktur (yaklaşık yarım arşın veya 9 inç veya 22,8 cm.) † **28:18** veya lapis lazuli

23 Göğüslük üzerine iki altın halka yapacaksın ve bu iki halkayı göğüslüğün iki ucuna
takacaksın.
24 İki örgülü altın zinciri göğüslüğün uçlarındaki iki halkaya takacaksın.
25 İki örgü zincirin diğer iki ucunu iki yuvanın üzerine geçirip efodun ön kısmındaki
omuzluklara takacaksın.
26 İki altın halka yapacaksın ve bunları göğüslüğün iki ucuna, efodun iç tarafına doğru
olan kenarına takacaksın.
27 İki altın halka yapacaksın ve bunları efodun iki omuz askısının altına, ön kısmına,
bağlantı parçasının yakınına, efodun ustaca dokunmuş şeridinin üstüne takacaksın.
28 Göğüslüğü halkalarıyla efodun halkaları mavi bir kordonla birbirine bağlayacaklar.
Öyle ki, göğüslük efodun ustaca dokunmuş şeridi üzerinde olsun ve göğüslük efodtan
ayrılmasın.
29 Aron, Yahve'nin önünde anılmak üzere kutsal yere girdiğinde, İsrael'in çocuklarının
adlarını hüküm göğüslüğünde sürekli olarak yüreği üzerinde taşıyacaktır.
30 Urim'i ve Tummim'i hüküm göğüslüğüne koyacaksın; Aron Yahve'nin huzuruna
girdiğinde bunlar onun yüreği üzerinde olacaklar. Aron, İsrael'in çocuklarının hükmünü
Yahve'nin önünde sürekli yüreği üzerinde taşıyacak."
31 "Efodun kaftanını tamamen mavi yapacaksın.
32 Ortasında baş için bir delik olacak. Yırtılmaması için boşluğunun kenarında, bir zırh
deliği gibi dokuma işi bir kenarlık bulunacak.
33 Etek kısmı boyunca mavi, mor ve kırmızı narlar yapacaksın; tüm etek boyunca
aralarında ve çevresinde altın çıngıraklar olacak:
34 Kaftanının eteğinde bir altın çıngırak, bir nar, bir altın çıngırak ve bir nar olacak.
35 Hizmet etme görevi Aron'a ait olacak; kutsal yere Yahve'nin huzuruna girdiğinde
ve çıktığında ölmedi diye onun sesi duyulacak."
36 "Saf altından bir levha yapacaksın ve üzerine mühür oyması gibi 'Yahve'ye
kutsaldır' yazısını oyacaksın.
37 Onu mavi bir kordon üzerine koyacaksın, sarığın üzerinde olacak, sarığın ön
tarafında olacaktır.
38 Aron'un alnı üzerinde olacak ve İsrael'in çocuklarının tüm kutsal armağanlarında,
bütün kutsal şeylerindeki suçu Aron taşıyacak; ve bunlar Yahve'nin önünde kabul
edilsinler diye, bu her zaman onun alnı üzerinde olacaktır.
39 Gömleği ince ketenden dokuyacaksın. İnce ketenden sarık yapacaksın. Nakışçı işi
kuşak yapacaksın."
40 "Aron'un oğulları için gömlekler yapacaksın. Onlar için kuşak yapacaksın. Görkem ve
güzellik için onlara başlıklar yapacaksın.
41 Onları kardeşin Aron'a ve onunla birlikte olan oğullarına giydireceksin; onları
meshedeceksin, atayacaksın ve kutsal kılacaksın ki, kâhinlik makamında bana hizmet
etsinler.
42 Onlara çıplak yerlerini örtecek keten donlar yapacaksın. Belden kalçalara kadar
uzanacak.
43 Suç taşıyıp ölmesinler diye, Buluşma Çadırı'na girdiklerinde ya da kutsal yerde
hizmet etmek için sunağa yaklaştıklarında Aron'la oğulları üzerinde olacaklar. Bu, hem
kendisi hem de kendisinden sonraki soyu için daima bir kural olacaktır."

29

1 "Bana kâhinlik makamında hizmet edebilmeleri için onları kutsal kılmak üzere şunları
yapacaksın: Kusursuz bir boğa ve iki koç,
2 mayasız ekmek, yağla yoğrulmuş mayasız pideler ve yağla meshedilmiş mayasız
yufkalar al. Bunları ince buğday ununda yapacaksın.

3 Onları bir sepete koy, boğa ve iki koçu birlikte getir.
4 Aron'la oğullarını Buluşma Çadırı'nın kapısına getirip onları suyla yıkayacaksın.
5 Giysileri al, Aron'a gömleği, efodun kaftanını, efodu ve göğüslüğü giydir, efodun
ustaca dokunmuş şeridini ona bağla.
6 Onun başına sarığı koyacaksın, sarığın üstüne de kutsal tacı koyacaksın.
7 Sonra mesh yağını alıp başına dökeceksin ve onu meshedeceksin.
8 Oğullarını getirip üzerlerine gömlek giydireceksin.
9 Aron'la oğullarına kuşaklar takacaksın, onlara başlıklar bağlayacaksın. Kalıcı bir
kuralla kâhinlik onların olacak. Aron'la oğullarını adayacaksın.”
10 “Boğayı Buluşma Çadırı'nın önüne getireceksin; Aron ile oğulları ellerini boğanın
başına koyacaklar.
11 Boğayı Yahve'nin önünde, Buluşma Çadırı'nın kapısında keseceksin.
12 Boğanın kanını alıp parmağınla sunağın boynuzlarına süreceksin; bütün kanı
sunağın dibine dökeceksin.
13 İçini kaplayan yağın tamamını, karaciğerin zarını, iki böbreği ve üzerlerindeki yağı
alıp onları sunak üzerinde yakacaksın.
14 Ancak boğanın etini, derisini ve gübresini ordugâhın dışında ateşle yakacaksın. Bu
bir günah sunusudur.”
15 “Sen de bir koç alacaksın; Aron'la oğulları ellerini koçun başına koyacaklar.
16 Koçu keseceksin, kanını alıp sunağın üzerine çepeçevre serpeceksin.
17 Koçu parçalara ayıracaksın, içini ve bacaklarını yıkayacak, parçalarıyla ve başıyla
birlikte koyacaksın.
18 Koçun tamamını sunak üzerinde yakacaksın; bu Yahve'ye yakmalık bir sunudur;
hoş bir kokudur, ateşle Yahve'ye yapılan bir sunudur.”
19 “Diğer koçu alacaksın; Aron'la oğulları ellerini koçun başına koyacaklar.
20 Sonra koçu kesip kanından biraz alacaksın, onu Aron'un sağ kulak memesi üzerine,
ve oğullarının sağ kulak memeleri üzerine, ve sağ ellerinin başparmağı üzerine ve sağ
ayaklarının başparmağı üzerine koyacaksın; kanı sunağın üzerine serpeceksin.
21 Sunağın üzerindeki kanı ve mesh yağını alıp Aron'un, onun giysilerinin, oğullarının
ve onunla birlikte oğullarının giysilerinin üzerine serpeceksin; o ve onun giysileri,
oğulları ve oğullarının giysileri de kendisiyle birlikte kutsal kılınacak.
22 Ayrıca koçun yağının bir kısmını, kuyruk yağını, içini kaplayan yağı, karaciğerin
zarını, iki böbreği, üzerlerindeki yağı ve sağ budu (çünkü o bir adama koçudur),
23 Yahve'nin önündeki mayasız ekmek sepetinden bir somun ekmek, bir yağlı pide ve
bir de yufka alacaksın.
24 Bunların hepsini Aron'un ve oğullarının ellerine koyacaksın ve onları sallama
sunusu olarak Yahve'nin önünde sallayacaksın.
25 Onları ellerinden alacaksın ve Yahve'nin önünde hoş bir koku olarak sunak
üzerinde yakmalık sunu üzerinde yakacaksın; bu, Yahve'ye ateşle yapılan bir sunudur.”
26 “Aron'un adaklık koçunun döşünü alacaksın ve onu Yahve'nin önünde sallama
sunusu olarak sallayacaksın. Bu senin payın olacak.
27 Aron için olan, oğulları için olan adama koçundan, sallanan sallama sunusu döşünü
ve kaldırılan kaldırma budunu kutsayacaksın.
28 Aron için ve oğulları için, İsrael'in çocuklarından daima onların payı olacaktır; çünkü
bu bir sallama sunusudur. Bu, İsrael'in çocuklarının esenlik sunularının kurbanlarından
sallama sunusu, onların Yahve'ye sallama sunusu olacaktır.”
29 “Aron'un kutsal giysileri kendisinden sonra onların meshedilmesi ve kutsanması
için oğullarının olacaktır.

30 Onun yerine kâhin olan oğul, Kutsal Yer'de hizmet etmek üzere Buluşma Çadırı'na
girdiğinde bunları yedi gün giyecek."
31 "Adama koçunu alıp etini kutsal bir yerde haşlayacaksın.
32 Aron'la oğulları koç etini ve sepetteki ekmeği Buluşma Çadırı'nın kapısında
yiyecekler.
33 Onları atayan ve kutsal kılmak için kefaret edilmiş olan şeyleri yiyecekler; ama bir
yabancı ondan yemeyecek; çünkü bunlar kutsaldır.
34 Eğer adama etinden ya da ekmekten sabaha kalırsa, o zaman kalanını ateşte
yakacaksın. Yenmeyecektir çünkü kutsaldır."
35 "Sana buyurduğum her şeye göre Aron'la oğullarına böyle yapacaksın. Onları yedi
gün adayacaksın.
36 Her gün günah sunusu olan boğayı kefaret için sunacaksın. Sunak için kefaret
ettiğinde onu temizleyeceksin. Onu kutsal kılmak için meshedeceksin.
37 Yedi gün sunak için kefaret edeceksin ve onu kutsal kılacaksın; sunak çok kutsal
olacak. Sunağa dokunan her şey kutsal olacaktır.
38 "Sunakta sunacağınız budur: Devamlı olarak bir yaşında iki kuzu.
39 Bir kuzuyu sabahleyin sunacaksın; ve diğer kuzuyu akşam üstü sunacaksın;
40 bir kuzuyla birlikte dörtte bir hin sıkma yağla yoğrulmuş onda bir efa* ince un ve
dökülen sunu olarak dörtte bir hin† şarap sunacaksın.
41 Diğer kuzuyu akşam üstü sunacaksın ve hoş koku, Yahve'ye ateşle yakmalık sunu
olarak ona, sabahın ekmek sunusu gibi, dökülen sunu gibi yapacaksın.
42 Bu, sizinle konuşmak için sizinle buluşacağım Buluşma Çadırı'nın kapısında,
Yahve'nin önünde kuşaklarınız boyunca sürekli olarak yakmalık bir sunu olacaktır.
43 Orada İsrael'in çocuklarıyla buluşacağım; bu yer benim yüceliğim aracılığıyla kutsal
kılınacak.
44 Buluşma Çadırı'nı ve sunağı kutsal kılacağım. Aron'u ve oğullarını da kâhinlik
makamında bana hizmet etmeleri için kutsayacağım.
45 İsrael'in çocukları arasında oturacağım ve onların Tanrısı olacağım.
46 Aralarında oturmak için kendilerini Mısır diyarından çıkaran Tanrıları Yahve
olduğumu bilecekler: Ben onların Tanrısı Yahve'yim."

30

1 "Buhur yakmak için bir sunak yapacaksın. Onu akasya ağacından yapacaksın.
2 Uzunluğu bir arşın,* eni bir arşın olacak. Kare şeklinde olacak ve yüksekliği iki arşın
olacak. Boynuzları kendisiyle tek parça olacaktır.
3 Onu, üstünü, yanlarını ve boynuzlarını saf altınla kaplayacaksın; çevresine altın
pervaz yapacaksın.
4 Pervazının altına iki altın halka yapacaksın; iki yanları üzerinde, iki tarafa
yapacaksın; bunlar onu taşıyacak sırıklar için yer olacak.
5 Sırıkları akasya ağacından yapıp altınla kaplayacaksın.
6 Onu, seninle buluşacağım Antlaşma Sandığı'nın yanındaki perdenin önüne, antlaşma
üzerindeki Merhamet Örtüsü'nün önüne koyacaksın.
7 Aron her sabah onun üzerine hoş baharatlardan buhur yakacak. Kandilleri
düzelttiği zaman onu yakacak.
8 Aron akşam üstü kandilleri yaktığında, onu Yahve'nin önünde kuşaklar boyu sürekli
bir buhur olarak yakacak.

---

* **29:40** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür † **29:40** Bir hin yaklaşık 6,5 litre veya 1,7 galondur, dolayısıyla bir hinin dörtte biri yaklaşık 1,6 litredir. * **30:2** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

9 Onun üzerinde yabancı buhur, yakmalık sunu ve ekmek sunusu sunmayacaksınız;
üzerine dökülen sunudan dökmeyeceksiniz.
10 Aron yılda bir kez onun boynuzları üzerinde kefaret edecek; yılda bir kez günah
kefareti sunusunun kanı ile kuşaklarınız boyunca kefaret edecektir. Yahve için çok
kutsaldır."
11 Yahve Moşe'ye söyle dedi:
12 "İsrael'in çocuklarının sayımını, aralarında sayılanlara göre yaptığın zaman, saydığında
herkes canına karşılık Yahve'ye fidye verecek, ta ki onları saydığın zaman aralarında
bela olmasın.
13 Sayılmış olanlar tarafına geçen herkes, Kutsal Yer'in şekeline† göre yarım şekel, (bir
şekel yirmi geradır‡) Yahve'ye sunu olarak yarım şekel verecektir.
14 Yirmi yaşında ve ondan yukarı olup sayılanlar tarafına geçen herkes, Yahve'ye sunu
verecektir.
15 Canlarınızın kefareti olarak Yahve'ye sunu verdiklerinde, zengin yarım şekelden§
fazla, yoksul da yarım şekelden az vermeyecektir.
16 İsrael'in çocuklarından kefaret parasını alıp Buluşma Çadırı'nın hizmetine vereceksin;
ta ki bu, canlarınızın kefareti olsun diye, İsrael'in çocuklarına Yahve'nin önünde bir anma
olsun."
17 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
18 "Yıkanmak için tunçtan bir kazan ve onun ayağını da tunçtan yapacaksın. Onu
Buluşma Çadırı ile sunak arasına koyacaksın ve içine su koyacaksın.
19 Aron'la oğulları ellerini ve ayaklarını onda yıkayacaklar.
20 Buluşma Çadırı'na girdikleri zaman, ya da hizmet etmek için Yahve'ye ateşle yapılan
sunuyu yakmak için sunağa yaklaştıkları zaman, ölmesinler diye suyla yıkanacaklar.
21 Ölmesinler diye ellerini ve ayaklarını yıkayacaklar. Bu onlara, kendisi ve onun
soyundan gelenler için kuşaklar boyu daima bir kural olacaktır."
22 Dahası Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
23 "Ayrıca güzel baharatlar da al: Beş yüz şekel* sıvı mür, yarısı kadar, iki yüz elli şekel
hoş kokulu tarçın; iki yüz elli şekel hoş kokulu kamış;
24 kutsal yerin şekeline göre beş yüz şekel hıyarşembe ve bir hin† zeytinyağı.
25 Onu kutsal mesh yağı haline getireceksin, attar işine göre hazırlanmış bir hoş koku;
kutsal mesh yağı olacak.
26 Buluşma Çadırı'nı, Antlaşma Sandığı'nı,
27 sofrayı ve içindeki bütün eşyaları, şamdan ve takımlarını, buhur sunağını,
28 yakmalık sunu sunağını ve tüm takımlarını, kazanı ve ayağını meshetmek için onu
kullanacaksın.
29 Onları kutsal kılacaksın, onlar da çok kutsal olacaklar. Onlara dokunan her şey
kutsal olacaktır.
30 Aron'la oğullarını meshedecek ve onları kutsal kılacaksın ki, onlar bana kâhinlik
makamında hizmet etsinler.
31 İsrael'in çocuklarına şöyle diyeceksin: 'Bu, kuşaklarınız boyunca benim için kutsal
mesh yağı olacak.
32 İnsan bedeni üzerine dökülmeyecek ve derlemesine göre onun benzerini
yapmayacaksınız. Bu kutsaldır. Sizin için kutsal olacaktır.
33 Kim buna benzer bir derleme yaparsa ya da kim ondan bir yabancıya sürerse,
halkının arasından atılacaktır.'"

† **30:13** bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur. ‡ **30:13** bir gerah yaklaşık 0,5 gram veya yaklaşık 7,7 grendir § **30:15** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur. * **30:23** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 onstur, dolayısıyla 500 şekel yaklaşık 5 kilogram veya yaklaşık 11 pounddur. † **30:24** Bir hin yaklaşık 6,5 litre veya 1,7 galondur.

34 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Kendine hoş baharatlar, sakız reçinesi, onika, kasnı: Saf günnük ile hoş baharatlar al. Her birinin ağırlığı eşit olacak.
35 Ondan, tuzlanmış, saf ve kutsal bir buhur, attar işine göre bir koku yapacaksın.
36 Bir kısmını çok ince döveceksin ve seninle buluşacağım Buluşma Çadırı'ndaki antlaşmanın önüne koyacaksın. Bu sizin için çok kutsal olacaktır.
37 Bu buhuru derlemesine göre kendiniz için yapmayacaksınız; o senin için Yahve'ye kutsal olacaktır.
38 Koklamak için kim buna benzer bir şey yaparsa, halkından atılacaktır.”

31

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 “İşte, Yahuda oymağından Hur oğlu Uri oğlu Bezalel'i adıyla çağırdım.
3 Onu Tanrı'nın Ruhu'yla, bilgelikle, anlayışla, bilgiyle ve her türlü ustalıkla doldurdum;
4 ta ki, ustaca işler tasarlasın, altında, gümüşde ve tunçda,
5 taş kesmede ve kakmada, ağaç oymacılığında ve her çeşit ustalıkta işlesin.
6 İşte ben de onun yanına Dan oymağından Ahisamak oğlu Oholiav'ı atadım; sana buyurduğum her şeyi yapabilsinler diye, yüreği bilge olanların hepsinin yüreğine bilgelik koydum:
7 Buluşma Çadırı'nı, Antlaşma Sandığı'nı, onun üzerindeki Merhamet Örtüsü'nü, Çadır'ın bütün takımlarını,
8 masayı ve takımlarını, saf altın şamdanı ve tüm takımlarını, buhur sunağını,
9 yakmalık sunu sunağını ve tüm takımlarını, kazanı ve ayağını,
10 özenle dokunmuş giysileri, kâhin Aron'un kutsal giysilerini, oğullarının kâhinlik makamında hizmet edecekleri giysilerini;
11 mesh yağını ve kutsal yer için hoş baharatlardan oluşan buhuru; sana buyurduğum her şeye göre yapacaklar.”
12 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
13 “İsrael'in çocuklarına da söyle: 'Şabat günlerimi mutlaka tutacaksınız; çünkü bu, benim sizi kutsayan Yahve olduğumu bilesiniz diye kuşaklar boyu sizinle benim aramda bir belirtidir.
14 Bunun için Şabat'ı tutacaksınız, çünkü o sizin için kutsaldır. Onu bozan herkes kesinlikle öldürülecektir; çünkü onun içinde her kim bir iş işlerse, o can halkının arasından atılacaktır.
15 Altı gün iş işlenecek, ama yedinci günde Yahve'ye kutsal dinlenme Şabatı'dır. Şabat Günü'nde iş işleyen herkes kesinlikle öldürülecektir.
16 Bu nedenle İsrael'in çocukları, daimi bir antlaşma gereği olarak, kuşaklar boyunca Şabat'a uymak için Şabat'ı tutacaklar.
17 Bu benimle İsrael'in çocukları arasında daima bir belirti olacaktır; çünkü Yahve göğü ve yeri altı günde yarattı ve yedinci günde dinlendi ve rahatladı.'”
18 Sina Dağı'nda Moşe'yle konuşmasını bitirince, Tanrı'nın parmağı ile yazılmış olan iki antlaşma levhasını, ona verdi.

32

1 Halk, Moşe'nin dağdan inmekte geciktiğini görünce, Aron'un yanında toplanıp ona şöyle dediler: “Gel, bize önümüzden gidecek ilâhlar yap; çünkü bizi Mısır diyarından çıkaran adama, bu Moşe'ye ne oldu bilmiyoruz.”
2 Aron onlara, “Karılarınızın, oğullarınızın, kızlarınızın kulaklarındaki altın yüzükleri çıkarıp bana getirin” dedi.
3 Bütün halk kulaklarındaki altın küpeleri çıkarıp Aron'a getirdi.

4 Ona verilenleri aldı, oymacı aletiyle ona şekil verdi ve dökme bir buzağı yaptı. Sonra
onlar, “Ey İsrael, seni Mısır diyarından çıkaran ilâhların bunlardır” dediler.
5 Aron bunu görünce önünde bir sunak yaptı; Aron ilan edip şöyle dedi: “Yarın
Yahve'ye bayramdır.”
6 Ertesi gün erkenden kalktılar, yakmalık sunuları sındular ve esenlik sunularını
getirdiler; insanlar yemek ve içmek için oturdular ve oynamak için kalktılar.
7 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Git, aşağı in; çünkü Mısır diyarından çıkardığın halkın
bozuldu!
8 Onlar kendilerine buyurduğum yoldan çabuk saptılar. Kendileri için dökme bir
buzağı yaptılar ve ona tapındılar, ona kurban kestiler ve dediler: Ey İsrael, seni Mısır
diyarından çıkaran ilâhların bunlardır dediler.”
9 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Bu halkı gördüm ve işte, onlar sert enseli bir halktır.
10 Şimdi beni bırak da, onlara karşı öfkem alevlensin ve onları yok edeyim; seni de
büyük bir ulus yapacağım.”
11 Moşe Tanrısı Yahve'ye yalvarıp şöyle dedi: “Ey Yahve, Mısır diyarından büyük güçle,
kudretli elle çıkardığın halkına karşı neden öfken alevleniyor?
12 Mısırlılar neden, 'Onları kötülük için, dağlarda öldürmek ve yeryüzünden yok etmek
için çıkardı' diye konuşsunlar? Kızgın öfkenden dön ve halkına karşı bu kötülükten vazgeç.
13 Kendin üzerine ant içtiğin ve onlara, 'Senin soyunu* gökteki yıldızlar kadar
çoğaltacağım, hakkında söylediğim bütün bu diyarı sizin soyunuza vereceğim, onu
sonsuza dek miras alacaklar' dediğin, hizmetkârların Avraham'ı', İshak'ı ve İsrael'i
anımsa.”
14 Böylece Yahve halkına yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti.
15 Moşe dönüp elinde iki antlaşma levhasıyla dağdan indi; levhaların iki tarafı da
yazılıydı. Onların bir tarafına ve öteki tarafına yazılmıştı.
16 Levhalar Tanrı'nın işiydi ve levhaların üzerine kazınmış olan yazı da Tanrı'nın
yazısıydı.
17 Yeşu, halkın bağırışlarını duyunca Moşe'ye, “Ordugâhta savaş gürültüsü var” dedi.
18 O şöyle dedi: “Bu, zafer için bağıranların sesi değil. Yenilenlerin de feryat sesi değil
bu; ama ben ezgi söyleyenlerin sesini duyuyorum.”
19 Ordugâha yaklaştığında buzağıyı ve dans edenleri gördü. O zaman Moşe'nin öfkesi
alevlendi ve levhaları elinden fırlattı ve dağın eteğinde onları kırdı.
20 Yaptıkları buzağıyı alıp ateşte yaktı, toz haline gelinceye kadar ezdi suyun üzerine
serpti ve İsrael'in çocuklarına içirdi.
21 Moşe Aron'a, “Bu halk sana ne yaptı da onların üzerine büyük bir günah getirdin?”
dedi.
22 Aron şöyle dedi: “Efendimin öfkesi alevlenmesin. Halkı sen bilirsin, kötülüğe
eğilimlidir.
23 Çünkü bana, 'Bizim için önümüzden gidecek ilâhlar yap' dediler. “Bizi Mısır
diyarından çıkaran adama, bu Moşe'ye ne oldu bilmiyoruz.'
24 Ben de onlara, 'Kimde altın varsa çıkarsın' dedim. Onlar da bana verdi; onu ateşe
attım ve bu buzağı çıktı.”
25 Moşe halkın kontrolden çıktığını görünce (çünkü Aron onları dizginlemediği için
düşmanlarının alay konusu olmalarına neden olmuştu),
26 Moşe ordugâhın kapısında durdu ve şöyle dedi: “Kim Yahve'nin tarafındaysa, bana
gelsin!” Levi'nin bütün oğulları onun yanında toplandılar.
27 Onlara şöyle dedi: “İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor: 'Herkes kılıcını beline
kuşansın, ordugâhta kapı kapı dolaşsın ve herkes kendi kardeşini, herkes kendi
arkadaşını, ve herkes kendi komşusunu öldürsün.'”

* **32:13** veya tohum

28 Levi oğulları Moşe'nin sözüne göre yaptılar. O gün yaklaşık üç bin kişi halktan düştü.
29 Moşe, "Bugün size bereket versin diye kendinizi Yahve'ye adayın" dedi, "Çünkü herkes oğluna ve kardeşine karşıydı."
30 Ertesi gün Moşe halka şöyle dedi: "Büyük bir günah işlediniz. Şimdi Yahve'nin önüne çıkacağım. Belki günahınız için kefaret ederim."
31 Moşe Yahve'ye dönüp şöyle dedi: "Ah bu halk büyük bir günah işledi ve kendilerine altından ilâhlar yaptılar.
32 Ama şimdi onların günahlarını bağışlasan—yoksa yazmış olduğun kitabından lütfen beni sil."
33 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Kim bana karşı günah işlemişse, kitabımdan onu sileceğim.
34 Şimdi git, halkı sana söylediğim yere götür. İşte, meleğim senin önünden gidecek. Ancak cezalandıracağım gün, onları günahlarından ötürü cezalandıracağım."
35 Çünkü Aron'un yaptığı buzağıya yaptıkları yüzünden Yahve halkı vurdu.

33

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Yola çık, sen ve Mısır diyarından çıkardığın halk Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a, 'Senin soyuna vereceğim' diye ant içtiğim diyara buradan çıkın.
2 Önünden bir melek göndereceğim; Kenanlıları, Amorlular'ı, Hititler'i, Perizziler'i, Hivliler'i ve Yevuslular'ı kovacağım.
3 Süt ve bal akan ülkeye gidin; ama ben sizin aranıza çıkmayacağım, çünkü siz sert enseli bir halksınız, yoksa yolda sizi tüketirim."
4 Halk bu kötü haberi duyunca yas tuttu; ve kimse takılarını takmadı.
5 Yahve Moşe'ye şöyle demişti: "İsrael'in çocuklarına de ki, 'Siz sert enseli bir halksınız. Bir an aranıza çıksam, sizi tüketirim. Bu nedenle şimdi takılarını çıkar da sana ne yapacağımı bileyim.' "
6 İsrael'in çocukları Horev Dağı'ndan itibaren takılarını çıkardılar.
7 Moşe çadırı alıp ordugâhın dışına, ordugâhın çok uzağına kurardı ve ona "Buluşma Çadırı" adını verdi. Yahve'yi arayan herkes ordugâhın dışındaki Buluşma Çadırı'na giderdi.
8 Moşe Çadır'a çıkınca bütün halk ayağa kalkar, herkes kendi çadırının kapısında durup Moşe Çadır'a girene kadar onu izlerdi.
9 Moşe Çadır'a girince bulut sütuna inip Çadır'ın kapısında dururdu. Yahve Moşe'yle konuşurdu.
10 Bütün halk bulut sütununun Çadır'ın kapısında durduğunu görürdü. Herkes ayağa kalkıp kendi çadırının kapısında tapınırdı.
11 Yahve Moşe'yle, bir adamın arkadaşıyla konuştuğu gibi yüz yüze konuşurdu. Tekrar ordugâha dönerdi ama genç bir adam olan hizmetkârı Nun oğlu Yeşu Çadır'dan ayrılmazdı.
12 Moşe Yahve'ye şöyle dedi: "İşte, sen bana, 'Bu halkı çıkar' diyorsun ama benimle kimi göndereceğini bana söylemedin. Ama sen, 'Seni adınla tanıyorum, sen de benim gözümde lütuf buldun' dedin.
13 Bu nedenle, eğer senin gözünde lütuf bulduysam, lütfen şimdi bana yolunu göster, ta ki, gözünde lütuf bulayım diye seni bileyim; bu ulusun da senin halkın olduğunu gör."
14 Ve dedi, "Varlığım seninle birlikte gidecek, sana rahat vereceğim."
15 Moşe O'na şöyle dedi: "Eğer varlığın benimle gitmeyecekse, bizi buradan çıkarma.
16 Benim ve halkının senin gözünde lütuf bulduğumuzu insanlar nasıl bilecek? Senin bizimle gelmenle, böylece benim ve senin halkının yeryüzündeki bütün halklardan ayrılmış olmamızla değil mi?"

17 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Söylediğin bu şeyi de yapacağım; çünkü gözümde lütuf
buldun ve seni adınla tanıyorum.”
18 Moşe, “Lütfen bana görkemini göster” dedi.
19 O dedi, “Bütün iyiliğimi önünden geçireceğim ve senin önünde Yahve'nin adını ilan
edeceğim. Lütfedeceğim insana lütfedeceğim, merhamet göstereceğim insana merhamet
göstereceğim.”
20 “Yüzümü göremezsin, çünkü insan beni görüp de yaşayamaz” dedi.
21 Yahve şunu da dedi: “İşte, yanımda bir yer var ve sen kayanın üzerinde duracaksın.
22 Böyle olacak, görkemim gelip geçerken, seni bir kaya yarığına koyacağım ve ben
oradan geçene kadar seni elimle örteceğim;
23 o zaman elimi kaldıracağım, sen de arkamı göreceksin; ama yüzüm görülmeyecek.”

34

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “İlki gibi iki taş levha yont. Kırdığın ilk levhaların üzerinde
olan sözleri levhaların üzerine yazacağım.
2 Sabah hazır ol, sabahleyin Sina Dağı'na çık ve orada, dağın zirvesinde yanıma gel.
3 Kimse seninle çıkmayacak, dağın hiçbir yerinde kimse görülmeyecek. O dağın önünde
sürüler ya da sığırlar otlamasın.”
4 İlki gibi iki taş levhayı yonttu; sonra Moşe sabah erkenden kalktı, Yahve'nin
kendisine buyurduğu gibi Sina Dağı'na çıktı ve eline iki taş levha aldı.
5 Yahve bulutun içinde indi, orada onunla durdu ve Yahve'nin adını ilan etti.
6 Yahve onun önünden geçerken ilan etti: “Yahve! Yahve, merhametli ve lütufkâr, geç
öfkelenen, sevgi dolu iyiliği ve gerçeği bol olan,
7 binlercesi için sevgi dolu iyiliğini koruyan, haksızlığı, itaatsizliği ve günahı
bağışlayan, babaların suçu için çocukları, çocukların üçüncü ve dördüncü kuşaklarını
ziyaret ederek suçluyu hiçbir şekilde suçsuz çıkarmayan bir Tanrı'dır.”
8 Moşe aceleyle başını yere eğip tapındı.
9 Ve şöyle dedi: “Eğer şimdi senin gözünde lütuf bulduysam, ey Efendi, ensesi sert bir
halk olsa da, lütfen Efendi bizimle birlikte gelsin; suçumuzu ve günahımızı bağışla ve bizi
mirasın olarak al.”
10 Ve şöyle dedi: “İşte, bir antlaşma yapıyorum. Bütün halkının önünde, ne tüm dünyada,
ne de hiçbir ulusta yapılmamış harikalar yapacağım; ve aralarında bulunduğun bütün
halk Yahve'nin işini görecek; çünkü seninle yaptığım heybetli bir şeydir.
11 Bugün sana buyurduğum şeyi tut. İşte, Amorlu, Kenanlı, Hititli, Perizli, Hivli ve
Yevuslu'yu senin önünden kovacağım.
12 Gideceğin ülkede yaşayanlarla antlaşma yapmamaya dikkat et, yoksa aranızda tuzak
olur;
13 ama onların sunaklarını yıkacaksın, dikili taşlarını parçalayacaksın ve onların Aşera
putlarını keseceksin;
14 çünkü başka hiçbir ilâha tapmayacaksın; çünkü adı Kıskanç olan Yahve kıskanç bir
Tanrı'dır.”
15 “Ülkede yaşayanlarla antlaşma yapma, yoksa onların ilâhlarının peşinden fahişelik
ederler, ilâhlarına kurban sunarlar, biri seni çağırır, sen de onun kurbanından yersin;
16 onların kızlarını oğullarına alırsın ve onların kızları kendi ilâhlarının peşinden
fahişelik eder, oğullarını da kendi ilâhlarının ardından fahişelik ettirirler.”
17 “Kendiniz için dökme put yapmayacaksın.”
18 “Mayasız Ekmek Bayramı'nı tutacaksın. Sana buyurduğum gibi, Aviv ayının
belirlenen vaktinde, yedi gün mayasız ekmek yiyeceksin; çünkü Mısır'dan Aviv ayında
çıktın.”

19 “Rahimi açan her şey; inekten ve koyundan, bütün hayvanlarının ilk doğan
erkeklerinin hepsi benimdir.
20 Eşeğin ilk doğanı için bir kuzunun fidyesini vereceksin. Eğer fidyesini
veremeyeceksen, o zaman boynunu kıracaksın. Oğullarının tüm ilk doğanlarının fidyesini
vereceksin. Hiç kimse karşımda boş görünmeyecek.”
21 “Altı gün çalışacaksın, ama yedinci gün dinleneceksin: Tarla sürme ve hasat
zamanında dinleneceksin.”
22 “Buğday hasadının ilk ürünleriyle Haftalar Bayramı'nı, yıl sonunda da Hasat
Bayramı'nı yapacaksın.
23 Bütün erkeklerin yılda üç kez İsrael'in Tanrısı Efendi Yahve'nin önünde görünecekler.
24 Çünkü önündeki ulusları kovacak, sınırlarını genişleteceğim; yılda üç kez Tanrın
Yahve'nin önünde görünmek için çıktığında, hiç kimse ülkenizi arzulamayacak.”
25 “Kurbanımın kanını mayalı ekmekle sunmayacaksın. Pesah Bayramı kurbanı
sabaha bırakılmayacak.”
26 “Toprağının ilk seçme ürününü Tanrın Yahve'nin evine getireceksin. “Oğlağı
anasının sütünde pişirmeyeceksin.”
27 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Bu sözleri yaz; çünkü bu sözler uyarınca seninle ve
İsrael'le bir antlaşma yaptım.”
28 Kırk gün kırk gece Yahve'nin yanındaydı; ne ekmek yedi, ne de su içti. Antlaşmanın
sözlerini, on buyruğu levhaların üzerine yazdı.
29 Moşe, elinde iki antlaşma levhasıyla Sina Dağı'ndan indiğinde, dağdan inerken Moşe,
O'nunla konuştuğu için yüzünün derisinin parladığını bilmiyordu.
30 Aron'la bütün İsrael'in çocukları Moşe'yi gördüler, işte, yüzünün derisi parlıyordu; ve
onun yanına yaklaşmaya korktular.
31 Moşe onları çağırdı. Aron'la bütün topluluk önderleri onun yanına döndüler. Moşe
onlarla konuştu.
32 Daha sonra bütün İsrael'in çocukları yaklaştı ve Yahve'nin Sina Dağı'nda kendisine
söylemiş olduğu bütün buyrukları onlara verdi.
33 Moşe onlarla konuşmayı bitirince yüzüne bir peçe koydu.
34 Ancak Moşe konuşmak için Yahve'nin önüne gittiğinde, dışarı çıkana dek peçeyi
kaldırırdı; ve dışarı çıkıp kendisine buyrulanı İsrael'in çocuklarına söylerdi.
35 İsrael'in çocukları Moşe'nin yüzünü gördüler, Moşe'nin yüzünün derisi parlıyordu;
Moşe O'nunla konuşmak için içeri girene kadar peçeyi tekrar yüzüne kordu.

35

1 Moşe İsrael'in çocuklarının bütün topluluğunu toplayıp onlara şöyle dedi: “Yahve'nin
yapmanız için buyurduğu şeyler şunlardır.
2 'Altı gün iş işlenecek, ama yedinci gün sizin için kutsal bir gün, Yahve'ye Şabat,
dinlenme günü olacak; onun içinde iş işleyen her kişi öldürülecektir.
3 Şabat Günü evlerinizde ateş yakmayacaksınız.'”
4 Moşe İsrael'in çocuklarının bütün topluluğuna şöyle dedi: “Yahve'nin buyurduğu şey
şudur:
5 'Aranızda Yahve'ye sunu alın. Yüreği istekli olan herkes, onu Yahve'ye sunu olarak
getirsin: Altın, gümüş, tunç,
6 mavi, mor, kırmızı, ince keten, keçi kılı,
7 kırmızı boyalı koç derileri, deniz ayısı derisi, akasya ağacı,
8 ışık için yağ, mesh yağı ve hoş kokulu buhur için baharatlar,
9 efod ve göğüslük için oniks ve kakma taşlar.'”
10 “'Aranızda bilge yürekli olan her adam gelsin ve Yahve'nin buyurduğu her şeyi:

11 Konutu, onun dış kaplamasını, tepesini, kopçalarını, çerçevelerini, kirişlerini,
direklerini ve tabanlarını;
12 sandığı ve sırıklarını, Merhamet Örtüsü'nü, bölme perdesini;
13 masayla sırıklarını, bütün takımlarını ve huzur ekmeğini;
14 ışık için şamdanı, onun takımlarını, kandillerini, ışık için yağı;
15 buhur sunağını ve sırıklarını, mesh yağını, hoş kokulu buhuru, çadırın kapısındaki
kapı perdesini;
16 yakmalık sunu sunağını, tunç ızgarasını, sırıklarını, bütün takımlarını, kazanı ve
ayağını;
17 avlunun perdelerini, direklerini, tabanlarını ve avlu kapısının perdesini;
18 konutun kazıklarını, avlunun kazıklarını ve onların iplerini;
19 kutsal yerde hizmet etmek için özenle dokunmuş giysiler, kâhin Aron'un kutsal
giysileri ve onun oğullarının - kâhinlik makamında hizmet etmek için giysilerini
yapsınlar.'"
20 İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu Moşe'nin önünden ayrıldı.
21 Yüreği kendisini harekete geçiren ve ruhu istekli olan herkes geldiler ve Buluşma
Çadırı'nın işi, tüm hizmetleri ve kutsal giysiler için Yahve'nin sunularını getirdiler.
22 Erkek olsun kadın olsun, yüreği istekli olan herkes geldi, hepsi Yahve'ye altın
sunular sundular, broşlar, küpeler, mühür yüzükleri, bilezikler getirdiler; hepsi altın
takıydı.
23 Yanında mavi, mor, kırmızı, ince keten, keçi kılı, kırmızı boyalı koç derileri ve deniz
ayısı derileri bulunan herkes bunları getirdi.
24 Gümüş ve tunç sunu sunan herkes Yahve'nin sunusunu getirdi; hizmetin herhangi
bir işi için yanında akasya ağacı bulunan herkes onu getirdi.
25 Bilge yürekli kadınların tümü elleriyle eğirdiler ve eğirdikleri mavi, moru, kırmızıyı ve
ince keteni getirdiler.
26 Yürekleri bilgelikle harekete geçen kadınların tümü keçi kılı eğirdiler.
27 Önderler efod ve göğüslük için oniks taşlarını ve kakma taşlarını;
28 ışık için, mesh yağı için ve hoş kokulu buhur için baharatı ve yağı getirdiler.
29 Yahve'nin Moşe tarafından yapılmasını buyurduğu tüm işler için yürekleri kendilerini
istekli kılan her erkek ve kadın, İsrael'in çocukları, Yahve'ye gönüllü sunu getirdiler.
30 Moşe İsrael'in çocuklarına şöyle dedi: "İşte, Yahve Yahuda oymağından Hur oğlu Uri
oğlu Bezalel'i adıyla çağırdı.
31 Bilgelikte, anlayışta, bilgide ve her türlü ustalıkta;
32 altın, gümüş ve tunç işlerken marifetli işler yapmak,
33 taş kesmede ve kakmada, ağaç oymacılığında, her türlü ustalık gerektiren işçilikte
çalışmak üzere, Tanrı onu kendi ruhuyla doldurdu.
34 Hem kendisinin hem de Dan oymağından Ahisamak oğlu Oholiav'ın öğretmesini
onun yüreğine koydu.
35 Ve O, oymacılıkta, ustalık işlerinde, mavide, morda, kırmızıda, ince ketende dokuma
ve nakış işlerinde, her türlü ustalık işini yapabilmeleri için onları yürek bilgeliğiyle
doldurdu, ta ki, herhangi bir işi yapan ve ustaca işler yapanlardan olsunlar.

36

1 "Besalel ile Oholiav, kutsal yerin hizmetiyle ilgili bütün işi Yahve'nin buyurduğu
her şeye göre nasıl yapacaklarını bilmek için Yahve'nin bilgelik ve anlayış verdiği her
bilge yürekli adamla birlikte çalışacaklardır."
2 Moşe, Besalel'i ve Oholiav'ı, Yahve'nin yüreğine bilgelik koyduğu tüm bilge yürekli
adamları, bu işe gelme konusunda yüreği harekete geçen herkesi çağırdı.

3 İsrael'in çocukları kutsal yerin hizmeti için getirdikleri tüm sunuları Moşe'den aldılar.
Her sabah ona gönüllü sunuları getirmeye devam ettiler.
4 Kutsal yerin bütün işlerini yapan bilgelerin hepsi yapmakta olduğu kendi işinden
geldi.
5 Moşe'ye şöyle dediler: “Halk, Yahve'nin yapın diye buyurduğu iş için gereğinden çok
daha fazlasını getirdi.”
6 Moşe bir buyruk verdi ve bunu ordugâhın her yerinde ilan ederek şöyle dediler:
“Ne erkek ne de kadın kutsal yer için sunu olarak başka bir şey yapmasın.” Böylece
halkın getirmesi engellendi.
7 Çünkü sahip oldukları malzeme bütün işi yapmaya yeter ve fazlasıyla artardı bile.
8 İşi yapanların arasındaki bilge yürekli kişilerin tümü, konutu mavi, mor ve kırmızı
renkte, özenle dokunmuş ince ketenden on perdeyle yaptı. Bunları usta işi Keruvlar'la
yaptılar.
9 Her perdenin uzunluğu yirmi sekiz arşın,* her perdenin eni dört arşındı. Bütün
perdelerin ölçüsü birdi.
10 Beş perdeyi birbirine, diğer beş perdeyi de birbirine bağladı.
11 Takımın kenarından perdelerden birinin kenarına mavi ilmekler yaptı. İkinci
takımda perdenin en dıştaki kenarına da aynısını yaptı.
12 Bir perdede elli ilmek yaptı, ikinci takımdaki perdenin kenarında da elli ilmek
yaptı. İlmekler birbirine karşıydılar.
13 Elli altın kopça yaptı ve perdeleri kopçalarla birbirine bağladı; böylece çadır bir
bütün oldu.
14 Konutun üzerini örtmek için keçi kılından perdeler yaptı. Onlar için on bir perde
yaptı.
15 Her perdenin uzunluğu otuz arşın, eni dört arşındı. On bir perdenin ölçüsü birdi.
16 Beş perdeyi birbirine, altı perdeyi de birbirine bağladı.
17 Bir takım perdenin en dıştaki kenarına elli ilmek yaptı, ikinci takımdaki perdenin en
dıştaki kenarına da elli ilmek yaptı.
18 Çadırın tek bir bütün olabilmesi için elli tunç kopça yaptı.
19 Çadır için kırmızı boyalı koç derilerinden bir örtü, üstüne de deniz ayısı
derilerinden bir örtü yaptı.
20 Konutun çerçevelerini akasya ağacından dikine yaptı.
21 Bir çerçevenin uzunluğu on arşın, her bir çerçevenin eni bir buçuk arşındı.
22 Her çerçevenin birbirine bağlı iki kolu vardı. Konutun bütün çerçevelerini bu şekilde
yaptı.
23 Konut için çerçeveleri güneye bakan güney tarafı için yirmi çerçeve yaptı.
24 Yirmi çerçevenin altına kırk gümüş taban; bir çerçevenin altında iki kol için iki taban,
başka bir çerçevenin altında iki kol için iki taban yaptı.
25 Konutun kuzey tarafındaki ikinci tarafı için yirmi çerçeve,
26 bir çerçevenin altında iki taban, diğer bir çerçevenin altında iki taban olmak üzere
onların kırk gümüş tabanını yaptı.
27 Konutun batı tarafındaki uzak kısmı için altı çerçeve yaptı.
28 Konutun uzak tarafındaki köşeleri için iki çerçeve yaptı.
29 Altları iki kattı ve aynı şekilde tepeden tek bir halkaya kadar uzanıyorlardı. Bunu iki
köşede ikisine de yaptı.
30 Sekiz çerçeve, her çerçevenin altında iki taban olmak üzere onların on altı gümüş
tabanı vardı.
31 Akasya ağacından konutun bir tarafındaki çerçeveler için beş kiriş,

* **36:9** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

32 konutun diğer tarafındaki çerçeveler için de beş kiriş, batıya bakan arka kısmı için de
çadırın çerçeveleri için beş kiriş yaptı.
33 Ortadaki kirişi çerçevelerin ortasından bir uçtan diğer uca geçecek şekilde yaptı.
34 Çerçeveleri altınla kapladı, kirişlerin yeri olarak onların halkalarını altın yaptı,
kirişleri de altınla kapladı.
35 Perdeyi mavi, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden Keruvlar'la yaptı.
Bunu usta işi bir işçilikle yaptı.
36 Bunun için akasya ağacından dört direk yaptı ve onları altınla kapladı. Çengelleri
altındandı. Onlar için dört gümüş taban döktü.
37 Çadırın kapısına mavi, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden nakış işi bir
perde;
38 ve onun çengelleriyle birlikte beş direği yaptı. Başlıklarını ve çemberlerini altınla
kapladı ve beş tabanı da tunçtandı.

37

1 Besalel sandığı akasya ağacından yaptı. Uzunluğu iki buçuk arşın,* eni bir buçuk
arşın ve yüksekliği bir buçuk arşındı.
2 Onun içini ve dışını saf altınla kapladı, çevresine de altın pervaz yaptı.
3 Onun dört ayağına, bir yanına iki halka, öbür yanına iki halka olmak üzere dört altın
halka döktü.
4 Akasya ağacından sırıklar yapıp onları altınla kapladı.
5 Sandığı taşımak için sırıkları sandığın yanlarındaki halkalara yerleştirdi.
6 Saf altından bir Merhamet Örtüsü yaptı. Uzunluğu iki buçuk arşın ve eni bir buçuk
arşındı.
7 Altından iki Keruv yaptı. Onları Merhamet Örtüsü'nün iki ucunda dövmeci işi olarak,
8 bir uçta bir Keruv, diğer uçta bir Keruv olmak üzere yaptı. Keruvlar'ı iki ucunda
Merhamet Örtüsü olacak şekilde tek parça yaptı.
9 Keruvlar kanatları yukarıya doğru açık, yüzleri birbirine dönük şekilde Merhamet
Örtüsü'nü kanatlarıyla örtüyorlardı. Keruvlar'ın yüzleri Merhamet Örtüsü'ne doğruydu.
10 Masayı akasya ağacından yaptı. Uzunluğu iki arşın, eni bir arşın ve yüksekliği bir
buçuk arşındı.
11 Onu saf altınla kapladı ve çevresine altın pervaz yaptı.
12 Çevresine bir karış genişliğinde bir kenar, onun çevresine de altın pervaz yaptı.
13 Onun için dört altın halka döktü ve halkaları dört ayağı üzerinde olan dört köşesine
yerleştirdi.
14 Halkalar kenara, sırıkların masayı taşıyacağı yerlere yakındı.
15 Masayı taşımak için sırıkları akasya ağacından yaptı ve altınla kapladı.
16 Masanın üzerindeki kapları, tabakları, kaşıkları, tasları, dökmelik sunu testileri saf
altından yaptı.
17 Şamdanı saf altından yaptı. Onu dövmeci işi olarak yaptı. Tabanı, gövdesi, çanakları,
tomurcukları ve çiçekleri ondan tek parçaydı.
18 Bir yanından üç kol, diğer yanından üç kol olmak üzere şamdanın yanlarından altı kol
çıkıyordu;
19 bir kolda badem çiçeğine benzer üç çanak, bir tomurcuk, bir çiçek ve diğer kolda ise
badem çiçeği şekline benzer üç çanak, bir tomurcuk, bir çiçek vardı; şamdandan çıkan altı
kol böyleydi.
20 Şamdanda badem çiçeğine benzer dört çanak, tomurcukları ve çiçekleri vardı;

* **37:1** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

21 ve ondan çıkan altı kol için, iki kol altında kendisinden bir tomurcuk, iki kol altında
kendisinden bir tomurcuk ve iki kol altında kendisinden bir tomurcuk vardı.
22 Tomurcukları ve kolları ondan tek parçaydı. Hepsi saf altından bir dövmeci işiydi.
23 Onun yedi kandilini, maşalarını ve tablalarını saf altından yaptı.
24 Bütün takımlarıyla birlikte onu bir talant† saf altından yaptı.
25 Buhur sunağını akasya ağacından yaptı. Kare şeklindeydi; uzunluğu bir arşın ve eni
bir arşındı. Yüksekliği iki arşındı. Boynuzları da onunla tek parçaydı.
26 Üstünü, yanlarını ve boynuzlarını saf altınla kapladı. Çevresine altın pervaz yaptı.
27 Onu taşımak için sırık yeri olarak, pervazın altına, iki yanları üzerine ve iki tarafına
iki altın halka yaptı.
28 Sırıkları akasya ağacından yaptı ve altınla kapladı.
29 Attar işine uygun olarak kutsal mesh yağını ve hoş baharatlardan oluşan saf
buhuru yaptı.

38

1 Yakmalık sunu sunağını akasya ağacından yaptı. Kare şeklindeydi. Uzunluğu beş
arşın,* eni beş arşın ve yüksekliği üç arşındı.
2 Boynuzlarını dört köşesi üzerine yaptı. Boynuzları onunla tek parçaydı ve onu tunçla
kapladı.
3 Sunağın bütün takımlarını, kovaları, kürekleri, çanakları, çatalları ve ateş kaplarını
yaptı. Bütün kaplarını tunçtan yaptı.
4 Sunak için, etrafındaki çıkıntının altına yarıya kadar uzanan tunç ağ şeklinde bir ızgara
yaptı.
5 Sırıkların yeri olarak tunç ızgaranın dört köşesine dört halka döktü.
6 Sırıkları akasya ağacından yaptı ve onları tunçla kapladı.
7 Sırıkları sunağın yanlarındaki halkalara taktı, onu taşımak için kullandı. Onu
tahtadan içi boş yaptı.
8 Buluşma Çadırı'nın kapısında hizmet eden hizmetkâr kadınların aynalarından kazanı
ve ayağını tunçtan yaptı.
9 Avluyu yaptı; güney tarafı için avlunun perdeleri güneye doğru yüz arşın boyunda
özenle dokunmuş ince ketendendi;
10 yirmi direği ve yirmi tabanı tunçtandı; direklerin çengelleri ve çemberleri gümüştendi.
11 Kuzey tarafı için yüz arşındı, direkleri yirmi ve tabanları yirmi tunçtandı;
direklerin çengelleri ve çemberleri gümüştendi.
12 Batı tarafında elli arşınlık perdeler, on direk ve on taban vardı; direklerin çengelleri
ve çemberleri gümüştendi.
13 Doğu tarafı için doğuya doğru elli arşındı,
14 bir tarafın perdeleri on beş arşındı; direkleri üç, tabanları üç;
15 ve diğer tarafta da böyleydi; bu tarafta ve avlu kapısının yanında on beş arşınlık
perdeler vardı; direkleri üç, tabanları da üçtü.
16 Avlunun etrafındaki perdelerin tümü özenle dokunmuş ince ketendendi.
17 Direklerin tabanları tunçtandı. Direklerin çengelleri ve çemberleri gümüştendi.
Başlıkları gümüşle kaplanmıştı. Avlunun tüm direklerinde gümüş şeritler vardı.
18 Avlu kapısının perdesi mavi, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ketenden nakışçı
işiydi. Avlu perdeleri gibi uzunluğu yirmi arşın, eninde yüksekliği ise beş arşındı.
19 Direkleri dört, tabanları dört tunçtandı; çengelleri gümüşten, başlıklarının
kaplamaları ve çemberleri gümüştendi.

---

† **37:24** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur. * **38:1** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

20 Konutun ve avlunun çevresindeki tüm kazıklar tunçtandı.
21 Antlaşma Çadırı'nda kullanılan malzemelerin miktarları bunlardı; Moşe'nin
buyruğu uyarınca Levililer'in hizmeti için kâhin Aron oğlu İtamar'ın eliyle sayıldı.
22 Yahuda oymağından Hur oğlu Uri oğlu Besalel, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu her
şeyi yaptı.
23 Dan oymağından Ahisamak oğlu, oymacı, usta bir işçi ve mavi, mor, kırmızı ve ince
keten kumaşlarda nakışçı olan Oholiav onunla birlikteydi.
24 Kutsal yerin bütün işlerinde kullanılan altının tamamı, sunu altınıyla birlikte kutsal
yerin şekeline göre yirmi dokuz talant† ve yedi yüz otuz şekeldi.
25 Topluluktan sayılanların gümüşü, kutsal yerin şekeline göre yüz talant‡ ve bin yedi
yüz yetmiş beş şekeldi;
26 yirmi yaşında ve yukarı olan altı yüz üç bin beş yüz elli kişi için, sayılanlar tarafına
geçen herkes için, nüfus başına bir beka,§ yani kutsal yerin şekeline* göre yarım şekeldi.
27 Yüz talant† gümüş, kutsal yerin ve perdenin tabanlarının dökümü içindi; yüz talant
için yüz taban, taban başına bir talanttı.
28 Bin yedi yüz yetmiş beş şekelden‡ direkler için çengeller yaptı, direk başlıklarını
kapladı ve onlara çemberler yaptı.
29 Sununun tuncu yetmiş talant§ ve iki bin dört yüz şekeldi.*
30 Bununla Buluşma Çadırı'nın kapısının tabanlarını, tunç sunağı, onun için olan tunç
ızgarayı, sunağın tüm takımlarını,
31 avlunun çevresindeki tabanları, avlu kapısının tabanlarını, konutun tüm kazıklarını,
avlunun çevresindeki tüm kazıkları yaptı.

39

1 Kutsal yerde hizmet etmek için mavi, mor ve kırmızı renklerden özenle dokunmuş
giysiler yaptılar; Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi Aron için de kutsal giysiler yaptılar.
2 Efodu altın, mavi, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince ketenden yaptı.
3 Altını dövüp ince levhalar haline getirdiler ve ustalık işçiliği ile mavi, mor, kırmızı ve
ince keten arasına işlemek için onu teller halinde kestiler.
4 Onun için birleştirilmiş omuz askıları yaptılar. İki ucundan birleştirilmişti.
5 Üzerinde bulunan ve onu tutturmak için kullanılan ustaca dokunmuş şerit de tıpkı
onun işi gibi aynı parçadandı, altından, mavi, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ince
ketendendi; Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibiydi.
6 Altın yuvalar içine kakılmış, İsrael'in çocuklarının adlarına göre mühür oymasıyla
oyulmuş, oniks taşlarını işlediler.
7 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, İsrael'in çocuklarına anma taşları olsun diye
bunları efodun omuz askılarına taktı.
8 Efodun işi gibi usta işçiliğiyle göğüslüğü altından, mavi, mor, kırmızı ve özenle
dokunmuş ince ketenden yaptı.
9 Kare biçimindeydi. Göğüslüğü iki kat yaptılar. İki katı olarak uzunluğu bir karış,* eni
bir karıştı.
10 İçine dört sıra taş dizdiler. İlk sırada bir sıra yakut, topaz ve zümrüt;

---

† **38:24** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsuna denk gelir. ‡ **38:25** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound'dur § **38:26** bir beka yaklaşık 5 gram veya yaklaşık 0,175 onstur * **38:26** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur. † **38:27** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound'dur. ‡ **38:28** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 onstur, dolayısıyla 1775 şekel yaklaşık 17,75 kilogram veya yaklaşık 39 pounddur. § **38:29** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound'dur * **38:29** 70 talent + 2400 şekel yaklaşık 2124 kilogram veya 2.124 metrik tondur. * **39:9** Bir karış, bir adamın elini açtığında başparmağının ucundan serçe parmağının ucuna kadar olan uzunluktur (yaklaşık yarım arşın veya 9 inç veya 22,8 cm.)

11 ikinci sırada firuze, safir† ve aytaşı;
12 üçüncü sırada gökyakut, agat ve ametist;
13 dördüncü sırada gökzümrüt, oniks, ve yeşim vardı; yuvalarında altın çerçeveler içine kakılmıştı.
14 Taşlar İsrael'in çocuklarının adlarına göre, on iki oymak için her birinin kendi adına göre, mühür oymaları gibi adlarına göre, on ikiydi.
15 Göğüslük üzerine saf altından örmeci işi kordona benzer zincirler yaptılar.
16 İki altın yuva ve iki altın halka yapıp iki halkayı göğüslüğün iki ucuna taktılar.
17 İki örme altın zinciri göğüslüğün uçlarındaki iki halkaya taktılar.
18 İki örme zincirin diğer iki ucunu iki yuva üzerine geçirip efodun ön tarafındaki omuz askılarına taktılar.
19 İki altın halka yapıp bunları göğüslüğün iki ucuna, efodun iç tarafına doğru olan kenarına taktılar.
20 İki altın halka daha yapıp efodun iki omuz askısına, efodun ustaca dokunmuş şeridinin üstüne, ön kısmına, birleştiği yerin yakınına taktılar.
21 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, efodun ustaca dokunmuş şeridi üzerinde olsun ve göğüslük efodtan ayrılmasın diye, göğüslüğü halkalarıyla efodun halkalarına mavi bir kordonla bağladılar.
22 Efodun kaftanını tamamen mavi dokuma kumaştan yaptı.
23 Kaftanının ortasındaki boşluk, bir zırhın boşluğuna benziyordu; boşluğun çevresinde yırtılmaması için bir bağ vardı.
24 Kaftanın etekleri üzerine mavi, mor, kırmızı ve özenle dokunmuş ketenden narlar yaptılar.
25 Saf altından çıngıraklar yaptılar ve çıngırakları kaftanın etekleri üzerine çepeçevre narların arasına, narların ara yerlerine;
26 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi hizmet etmek için kaftan eteklerinin etrafına bir çıngırak ve bir nar, bir çıngırak ve bir nar şeklinde yaptılar.
27 Aron'la oğulları için ince ketenden dokunmuş gömlekler,
28 ince ketenden sarık, ince ketenden süslü başlıklar, özenle dokunmuş ince ketenden keten donlar,
29 özenle dokunmuş ince ketenden mavi, mor, ve kırmızı nakışçı işi kuşaklar, Yahve'nin Moşe'ye buyurmuş olduğu gibi yaptılar.
30 Kutsal tacın levhasını saf altından yaptılar ve üzerine mühür oymaları gibi "YAHVE'YE KUTSAL" yazısını yazdılar.
31 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, yukarıdaki sarığın üzerine bağlamak için ona mavi bir kordon bağladılar.
32 Böylece Buluşma Çadırı'nın konutuyla ilgili tüm işler tamamlandı. İsrael'in çocukları Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu her şeye göre yaptılar; onlar da öyle yaptılar.
33 Konutu, Çadırı, onun bütün takımlarını, kopçalarını, çerçevelerini, kirişlerini, direklerini, tabanlarını,
34 kırmızı boyalı koç derilerinden örtüyü, deniz ayısı derilerinden örtüyü, bölme perdesini,
35 sırıklarıyla birlikte Antlaşma Sandığı'nı, Merhamet Örtüsü'nü,
36 masayı, bütün takımlarını, huzur ekmeğini,
37 saf şamdanı, kandillerini, dizilecek kandillerini, bütün takımlarını, ışık için yağı,
38 altın sunağı, mesh yağını, hoş kokulu buhuru, Çadır kapısının perdesini,
39 tunç sunağı, onun tunç ızgarasını, sırıklarını, bütün takımlarını, kazanı ve onun ayağını,

† **39:11** veya lapis lazuli

40 avlu perdelerini, direklerini, tabanlarını, avlu kapısının perdesini, iplerini,
kazıklarını ve Buluşma Çadırı için çadırın hizmetinde kullanılan bütün aletleri,
41 kutsal yerin hizmeti için özenle dokunmuş giysileri, Kâhin Aron'un kutsal
giysilerini ve kâhinlik makamında hizmet edecek oğullarının giysilerini Moşe'ye
getirdiler.
42 İsrael'in çocukları Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu her şeye göre bütün işi öyle yaptılar.
43 Moşe bütün işi gördü ve işte, Yahve'nin buyurduğu gibi yapmışlardı. Öyle
yapmışlardı, Moşe de onları kutsadı.

40

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "Birinci ayın birinci günü Buluşma Çadırı'nın konutunu kuracaksın.
3 Antlaşma Sandığı'nı içine koyacaksın ve sandığı perdeyle gizleyeceksin.
4 Masayı içeri getirip üzerindeki şeyleri dizeceksin. Şamdanı getirip kandillerini
yakacaksın.
5 Buhur için altın sunağı Antlaşma Sandığı'nın önüne koyacaksın ve konutun kapısının
perdesini takacaksın."
6 "Yakmalık sunu sunağını Buluşma Çadırı'nın konutunun kapısı önüne koyacaksın.
7 Kazanı Buluşma Çadırı ile sunak arasına koyacaksın ve içine su koyacaksın.
8 Çevresine avluyu kuracak, avlu kapısının perdesini asacaksın."
9 "Mesh yağını alacaksın, konutu ve içindekilerin hepsini meshedeceksin, onu ve
içindeki tüm takımları kutsal kılacaksın ve kutsal olacaktır.
10 Yakmalık sunu sunağını tüm takımlarıyla birlikte meshedeceksin ve sunağı kutsal
kılacaksın; sunak çok kutsal olacak.
11 Kazanı ve ayağını meshedecek ve onu kutsayacaksın."
12 "Aron'la oğullarını Buluşma Çadırı'nın kapısına getirip onları suyla yıkayacaksın.
13 Aron'a kutsal giysileri giydireceksin; kâhinlik makamında bana hizmet edebilmesi
için onu meshedip kutsal kılacaksın.
14 Oğullarını getirip üzerlerine gömlekler giydireceksin.
15 Kâhinlik makamında bana hizmet edebilmeleri için, babalarını meshettiğin gibi
onları da meshedeceksin. Meshedilmeleri onlara kuşakları boyunca sonsuz bir kâhinlik
için olacaktır."
16 Moşe öyle yaptı. Yahve'nin kendisine buyurduğu her şeye göre, öyle yaptı.
17 İkinci yılın birinci ayının birinci gününde konut ayağa kaldırıldı.
18 Moşe konutu kaldırdı, tabanlarını koydu, çerçevelerini yerleştirdi, kirişlerini taktı ve
direklerini dikti.
19 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi örtüyü çadırın üzerine serdi, konutun örtüsünü
üst taraftan onun üstüne koydu.
20 Antlaşmayı alıp sandığın içine koydu, sırıkları sandığa taktı ve Merhamet Örtüsü'nü
üst taraftan sandığın üstüne koydu.
21 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi sandığı konutun içine getirdi, bölme perdesini
taktı ve Antlaşma Sandığı'nı gizledi.
22 Masayı Buluşma Çadırı'na, konutun kuzey tarafına, perdenin dışına koydu.
23 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi ekmeği onun üzerine Yahve'nin önünde dizdi.
24 Şamdanı Buluşma Çadırı'nın içine, konutun güneyine, masanın karşısına koydu.
25 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, Yahve'nin önünde kandilleri yaktı.
26 Altın sunağı Buluşma Çadırı'nın içindeki perdenin önüne koydu;
27 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, onun üzerinde hoş kokulu buhur yaktı.
28 Konutun kapısının perdesini taktı.

29 Yakmalık sunu sunağını Buluşma Çadırı'nın kapısına koydu ve Yahve'nin Moşe'ye
buyurduğu gibi yakmalık sunu ve ekmek sunusunu onun üzerinde sundu.
30 Kazanı Buluşma Çadırı ile sunak arasına koydu ve içine yıkanmak üzere su koydu.
31 Moşe, Aron ve oğulları ellerini ve ayaklarını orada yıkadılar.
32 Buluşma Çadırı'na girip sunağa yaklaştıklarında Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi
yıkanırlardı.
33 Avluyu konutun ve sunağın çevresinde yükseltti, avlu kapısının perdesini taktı.
Böylece Moşe işi bitirdi.
34 Sonra bulut Buluşma Çadırı'nı kapladı ve Yahve'nin görkemi konutu doldurdu.
35 Moşe Buluşma Çadırı'na giremedi; çünkü bulut onun üzerinde duruyordu ve
Yahve'nin görkemi çadırı doldurmuştu.
36 İsrael'in çocukları bütün yolculuklarını, bulut konutun üzerinden kalkınca
sürdürürlerdi;
37 ama eğer bulut kalkmazsa, kalkacağı güne dek yola çıkmazlardı.
38 Çünkü bütün yolculukları boyunca, bütün İsrael evinin gözü önünde, Yahve'nin
bulutu gündüzleri konutun üzerindeydi, geceleri de bulutta ateş vardı.

LEVİLİLER

1 Yahve* Moşe'yi çağırdı ve Buluşma Çadırı'ndan onunla konuşup şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: 'Sizden biri Yahve'ye bir sunu sunduğu zaman, hayvanlardan, sığır ve davardan sunacaksınız.'"
3 "'Eğer sunusu sığırdan yakmalık sunu ise, kusursuz erkek sunacak. Yahve'nin önünde kabul edilsin diye onu Buluşma Çadırı'nın kapısında sunacak.
4 Elini yakmalık sununun başına koyacak ve kendisi için kefaret etmek üzere kabul olunacaktır.
5 Boğayı Yahve'nin önünde kesecek. Aron'un oğulları kâhinler kanı sunacaklar ve kanı Buluşma Çadırı'nın kapısındaki sunağın üzerine çepeçevre serpecekler.
6 Yakmalık sunuların derisini yüzecek ve onu parçalar halinde kesecek.
7 Kâhin Aron'un oğulları sunak üzerine ateş koyacaklar ve ateşin üzerine odunlar dizecekler;
8 Aron'un oğulları kâhinler parçaları, başı ve yağı sunaktaki ateşin üzerindeki odunların üzerine dizecekler;
9 ama onun içini ve bacaklarını suyla yıkayacak. Kâhin, yakmalık sunu olarak, ateşle yapılan sunu olarak, Yahve'ye hoş koku olarak, bunların hepsini sunak üzerinde yakacaktır.'"
10 "'Yakmalık sunu olarak sunusu davardan, koyunlardan ya da keçilerdense, kusursuz erkek sunacak.
11 Onu Yahve'nin önünde sunağın kuzey tarafında kesecek. Aron'un oğulları, kâhinler, onun kanını sunağın üzerine çepeçevre serpecekler.
12 Onu başı ve yağıyla birlikte parçalar halinde kesecek. Kâhin bunları sunaktaki ateşin üzerindeki odunların üzerine dizecek,
13 ama iç organlarını ve bacaklarını suyla yıkayacak. Kâhin hepsini sunacak ve sunak üzerinde yakacaktır. Bu yakılan bir sunudur, ateşle yapılan, Yahve'ye hoş kokudur.'"
14 "'Eğer Yahve'ye yakmalık sunu kuşlardansa, sunusunu kumrulardan ya da güvercin yavrularından sunacaktır.
15 Kâhin onu sunağa getirecek, başını ayırıp sunak üzerinde yakacak; kanı sunağın yan tarafında akıtılacak;
16 onun kursağını ve tüylerini alıp sunağın yanına, doğu tarafına, küllerin yerine atacaktır.
17 Onu kanatlarından ayıracak ama bölmeyecektir. Kâhin onu sunakta, yanan odunların üzerinde yakacaktır. Bu yakılan bir sunudur, ateşle yapılan, Yahve'ye hoş kokudur.'"

2

1 "'Birisi Yahve'ye ekmek sunusu sunduğu zaman, sunusu ince undan olacak. Üzerine yağ dökecek ve üzerine günnük koyacak.
2 Onu Aron'un oğullarına, kâhinlere getirecek. Onun ince unundan ve yağından, bütün günnüğüyle birlikte bir avuç alacak ve kâhin, onun anılması olarak onu sunak üzerinde yakacaktır; o ateşle yapılan bir sunu, Yahve'ye hoş kokudur.
3 Ekmek sunusundan arta kalan Aron'un ve oğullarının olacak. Yahve'ye ateşle yapılan sunuların en kutsal kısmıdır.'"
4 "'Fırında pişmiş ekmek sunusu sunduğun zaman, ince undan yağla yoğrulmuş mayasız pideler, ya da üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar olacak.

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

5 Eğer sununuz tavada pişirilen bir ekmek sunusu ise, yağla yoğrulmuş mayasız ince
undan olacak.
6 Onu parçalara ayırıp üzerine yağ dökeceksin. Bu bir ekmek sunusudur.
7 Eğer sunun tavada sunulan bir ekmek sunusu ise, ince undan ve zeytinyağıyla
yapılacaktır.
8 Bunlardan yapılan ekmek sunusunu Yahve'ye getireceksin. Kâhine verilecek, o da
onu sunağa getirecek.
9 Kâhin, anma sunusu olarak ekmek sunusundan alacak ve onu, ateşle yapılan,
Yahve'ye hoş koku olarak sunak üzerinde yakacak.
10 Ekmek sunusundan arta kalan Aron'la oğullarının olacak. Yahve'ye ateşle yapılan
sunuların en kutsal kısmıdır.'"
11 "'Yahve'ye sunacağınız hiçbir ekmek sunusu mayayla yapılmayacaktır; çünkü
Yahve'ye ateşle yapılan sunu olarak ne maya ne de bal yakacaksın.
12 İlk ürünleri sunu olarak Yahve'ye sunacaksınız, ama sunakta hoş koku olarak
yükselmeyecekler.
13 Ekmek sununuzun her sunusunu tuzlayacaksınız. Tanrınız'ın* antlaşmasının
tuzunu ekmek sunusundan eksik etmeyeceksin. Bütün sunularınızla tuz sunacaksın.'"
14 "'Eğer Yahve'ye ilk ürünlerden ekmek sunusu sunuyorsan, ilk ürünlerinin ekmek
sunusu olarak ateşte kavrulmuş ve ezilmiş taze buğday başakları sunacaksın.
15 Üzerine yağ döküp günnük koyacaksın. Bu bir ekmek sunusudur.
16 Kâhin onun için anılma olarak, ezilmiş tahılla yağının bir kısmını ve bütün
günnüğüyle birlikte yakacak. Bu, Yahve'ye ateşle yapılan bir sunudur.'"

3

1 "'Eğer sunusu esenlik kurbanı ise, bunu erkek olsun, dişi olsun, sığırdan sunuyorsa,
onu Yahve'nin önünde kusursuz olarak sunacaktır.
2 Elini sunusunun başına koyacak ve onu Buluşma Çadırı'nın kapısında kesecek.
Aron'un oğulları, kâhinler, kanı sunağın üzerine çepeçevre serpecekler.
3 Yahve'ye esenlik kurbanından ateşle yapılan bir sunu sunacak. İçini kaplayan yağı,
iç kısımdaki yağın tamamını,
4 iki böbreği, onların üzerinde belin yanında olan yağı, böbreklerle birlikte karaciğerin
zarını da ayıracak.
5 Aron'un oğulları onu sunakta, ateşteki odunların üzerindeki yakmalık sunu üzerinde
yakacaklar; bu, ateşle yapılan, Yahve'ye hoş kokulu bir sunudur.'"
6 "'Eğer Yahve'ye esenlik kurbanı olarak sunusu erkek ya da dişi davardan ise, onu
kusursuz olarak sunacak.
7 Eğer sunu olarak bir kuzu sunarsa, onu Yahve'nin önünde sunacak.
8 Elini sunusunun başına koyacak ve onu Buluşma Çadırı'nın önünde kesecek. Aron'un
oğulları onun kanını sunağın üzerine çepeçevre serpecekler.
9 Esenlik kurbanından Yahve'ye ateşle yapılan bir sunu sunacak; yağının tamamını,
kuyruk yağının tamamını kuyruk sokumu yakınından ayıracak; içleri kaplayan yağı,
içinin üzerindeki yağın tamamını,
10 iki böbreği, onların üzerinde, belin yanında olan yağı, böbreklerle birlikte karaciğerin
üzerindeki zarı ayıracak.
11 Kâhin onu sunak üzerinde yakacak; bu, Yahve'ye ateşle yapılan yiyecek sunusudur.'"
12 "'Eğer sunusu keçi ise, onu Yahve'nin önünde sunacak.
13 Elini onun başına koyacak ve onu Buluşma Çadırı'nın önünde kesecek; Aron'un
oğulları onun kanını sunağın üzerine çepeçevre serpecekler.

* **2:13** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

14 O ondan Yahve'ye ateşle yapılan bir sunu olarak sunacak; içini kaplayan yağı ve iç
kısımdaki tüm yağları,
15 iki böbreği ve onların üzerinde belin yanında olan yağı ve böbreklerle birlikte
karaciğerin zarını ayıracak.
16 Kâhin onları sunakta yakacak; hoş koku olarak ateşle yapılan sunu yemeğidir bu;
tüm yağlar Yahve'nindir.'"
17 "'Ne yağ ne de kan yememeniz, bütün konutlarınızda kuşaklarınız boyunca kalıcı
bir kural olacaktır.'"

4

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "İsrael'in çocuklarına de ki: 'Bir kimse Yahve'nin yapılmamasını buyurduğu şeylerden
birinde bilmeden günah işlerse ve bunlardan herhangi birini yaparsa,
3 eğer meshedilmiş kâhin günah işleyip halkın üzerine suç getirirse, işlediği günahın
karşılığında, günah sunusu olarak Yahve'ye kusursuz bir genç boğa sunsun.
4 Boğayı Buluşma Çadırı'nın kapısına, Yahve'nin önüne getirecek; elini boğanın başına
koyacak ve boğayı Yahve'nin önünde kesecek.
5 Meshedilmiş kâhin boğanın kanından biraz alıp Buluşma Çadırı'na getirecek.
6 Kâhin parmağını kana batıracak ve Yahve'nin önünde, kutsal yerin perdesi önünde
kanın bir kısmını yedi kez serpecek.
7 Kâhin kanın bir kısmını Yahve'nin önünde, Buluşma Çadırı'nda bulunan hoş kokulu
buhur sunağının boynuzlarına sürecek; boğanın kanının geri kalanını Buluşma Çadırı'nın
kapısındaki yakmalık sunu sunağının dibine dökecek.
8 Günah sunusu olan boğanın tüm yağını, içini kaplayan yağı, iç kısımlarındaki bütün
yağı,
9 iki böbreği, onların üzerinde belin yanında olan yağı, böbrekleriyle birlikte
karaciğerinin üzerindeki zarı,
10 esenlik kurbanının boğadan alındığı gibi ayıracak. Kâhin onları yakmalık sunu
sunağında yakacak.
11 Boğanın derisini, bütün etini, başıyla, bacaklarıyla, iç kısmını, gübresiyle birlikte
12 boğanın geri kalan kısmını ordugâhın dışına, küllerin döküldüğü temiz bir yere
taşıyacak, onu odunların üzerinde ateşle yakacaktır. Küllerinin döküldüğü yerde
yakılacak.'"
13 "'Tüm İsrael topluluğu günah işlerse ve bu durum topluluğun gözünden kaçarsa ve
onlar Yahve'nin yapılmamasını buyurduğu şeylerden herhangi birini yaparlar ve suçlu
olurlarsa;
14 işledikleri günah bilindiği zaman topluluk günah sunusu olarak bir boğa sunacak ve
onu Buluşma Çadırı'nın önüne getirecekler.
15 Topluluğun ihtiyarları Yahve'nin önünde ellerini boğanın başına koyacaklar; boğa
Yahve'nin önünde kesilecek.
16 Meshedilmiş kâhin boğanın kanının bir kısmını Buluşma Çadırı'na getirecek.
17 Kâhin parmağını kana batıracak ve onu Yahve'nin önünde, perdenin önünde yedi
kez serpecek.
18 Yahve'nin önünde, Buluşma Çadırı'nda bulunan sunağın boynuzlarına kanın bir
kısmını sürecek; kanın geri kalanını Buluşma Çadırı'nın kapısındaki yakmalık sunu
sunağının dibine dökecek.
19 Bütün yağını ondan alıp sunak üzerinde yakacak.
20 Bunu boğayla yapacak; günah sunusu olan boğaya ne yaptıysa, bunu da öyle
yapacak; kâhin onlar için kefaret edecek ve bağışlanacaktır.

21 Boğayı ordugâhın dışına taşıyacak ve ilk boğayı yaktığı gibi onu da yakacak. Bu,
topluluk için günah sunusudur.'"
22 "'Önderlerden biri günah işleyip Tanrısı Yahve'nin yapılmamasını buyurduğu şeylerden
herhangi birini bilmeden yapar ve suçlu olursa,
23 işlediği günah kendisine bildirilirse, sunu olarak kusursuz bir erkek keçi
getirecektir.
24 Elini tekenin başına koyacak ve onu Yahve'nin önünde yakmalık sunuların kesildiği
yerde kesecek. Bu bir günah sunusudur.
25 Kâhin günah sunusu kanının bir kısmını parmağıyla alıp yakmalık sunu sunağının
boynuzlarına sürecek. Kanının geri kalanını yakmalık sunu sunağının dibine dökecek.
26 Esenlik kurbanının yağı gibi, yağının tamamını sunakta yakacak; kâhin onun
günahına kefaret edecek, o da bağışlanacaktır.'"
27 "'Eğer halktan biri Yahve'nin yapılmamasını buyurduğu şeylerden herhangi birini
yaparak bilmeden günah işlerse ve suçlu olursa,
28 eğer işlediği günah kendisine bildirilirse, o zaman işlediği günaha karşılık kusursuz
bir dişi keçi getirecektir.
29 Elini günah sunusunun başına koyacak ve günah sunusunu yakmalık sunu yerinde
kesecek.
30 Kâhin parmağıyla onun kanının bir kısmını alıp yakmalık sunu sunağının
boynuzlarına sürecek; kanının geri kalanını sunağın dibine dökecek.
31 Esenlik kurbanının yağının ayrıldığı gibi, o da onun bütün yağını ayıracak; kâhin
onu Yahve'ye hoş koku olarak sunakta yakacak; kâhin onun için kefaret edecek, o da
bağışlanacaktır.'"
32 "'Günah sunusu olarak bir kuzu getirirse, kusursuz bir dişi getirsin.
33 Elini günah sunusunun başına koyacak ve onu yakmalık sununun kesildiği yerde
günah sunusu olarak kesecek.
34 Kâhin günah sunusunun kanından parmağıyla alacak ve onu yakmalık sunu
sunağının boynuzlarının üzerine sürecek; geri kalan kanın tümünü sunağın dibine
dökecek.
35 Esenlik kurbanından kuzunun yağı ayrıldığı gibi, o da onun tüm yağını ayıracak.
Kâhin onları Yahve'nin ateşle yapılan sunuları gibi sunak üzerinde yakacak. Kâhin,
işlediği günahtan dolayı onun için kefaret edecek, o da bağışlanacaktır.'"

5

1 "'Eğer biri şunda günah işlerse; tanıklık etmek üzere bir yemini duyup, bir tanık olarak
ister görmüş olsun ister bilsin ve bunu bildirmezse, o zaman suçunu yüklenecektir.'"
2 "'Ya da bir kimse kirli bir şeye, kirli bir yabanıl hayvanın leşine, kirli bir evcil
hayvanın leşine ya da yerde sürünen kirli şeyin leşine dokunursa, bunun farkına
varmazsa, kendisi kirlidir, o zaman suçlu olacaktır.'"
3 "Ya da insan kirliliğine dokunursa, onu kirliliğiyle kirleten kirlilik ne olursa olsun
ve bunun farkına varmazsa, onu bildiği zaman suçlu olacaktır.'"
4 "'Ya da bir kimse kötülük yapmak ya da iyilik yapmak için dudaklarıyla aceleyle ant
içerse—bir insanın aceleyle söylediği her ne olursa olsun ve bunun farkına
varmazsa—onu bildiğinde, o zaman bunlardan birinden suçlu olur.
5 Bunlardan birinden suçlu olduğunda, işlediği günahı itiraf edecek;
6 işlediği günahtan dolayı Yahve'ye suç sunusunu: Günah sunusu olarak sürüden bir
dişi, bir kuzu ya da bir keçi getirecek; kâhin onun günahı için kefaret edecektir.'"
7 "'Eğer bir kuzu almaya gücü yetmezse, işlediği günaha karşılık suç sunusu olarak, iki
kumru ya da iki güvercin yavrusunu Yahve'ye getirecek; biri günah sunusu, diğeri ise
yakmalık sunu içindir.

8 Bunları kâhine getirecek; o da günah sunusu olanı ilk sunacak. Başını boynundan
ayıracak, ancak onu tamamen ayırmayacaktır.
9 Günah sunusunun kanından bir kısmını sunağın kenarına serpecek; kanın geri
kalanı sunağın dibinde akıtılacak. Bu bir günah sunusudur.
10 Kural uyarınca ikincisini yakmalık sunu olarak sunacak; kâhin işlediği günahtan
dolayı onun için kefaret edecek ve o bağışlanacaktır.'"
11 "'Ancak eğer iki kumru ya da iki güvercin yavrusu almaya gücü yetmezse, o zaman
işlediği günahın karşılığı günah sunusu olarak efanın* onda biri kadar ince un getirecek.
Üzerine yağ sürmeyecek ve üzerine günnük koymayacak; çünkü bu bir günah sunusudur.
12 Onu kâhine getirecek ve kâhin anma payı olarak ondan bir avuç alacak ve onu
Yahve'ye ateşle yapılan sunuların üzerine sunakta yakacak. Bu bir günah sunusudur.
13 Kâhin bu şeylerden herhangi birinde işlediği günahtan dolayı onun için kefaret
edecek ve o bağışlanacaktır; geri kalanı da ekmek sunusu gibi kâhinin olacak.'"
14 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
15 "Eğer biri bir suç işlerse ve Yahve'nin kutsal şeyleri konusunda bilmeden günah
işlerse, o zaman suç sunusunu, günah sunusu olmak üzere, kutsal yerin şekeline† göre,
gümüş şekel olarak, Yahve'ye sürüden kusursuz bir koç getirecek.
16 Kutsal şeyle ilgili yaptığı yanlışın bedelini ödeyecek, onun üzerine beşte birini
ekleyip kâhine verecek; kâhin suç sunusu olarak sunulan koçla onun için kefaret edecek
ve o bağışlanacaktır."
17 "Bir kimse, Yahve'nin yapılmamasını buyurduğu şeylerden birini bilmeden yaparak
günah işlerse, yine suçludur ve suçunu yüklenecektir.
18 Senin biçtiğin değere göre, suç sunusu olarak sürüden kusursuz bir koçu kâhine
getirecek; kâhin bilmeden işlediği günah yüzünden onun için kefaret edecek ve o
bağışlanacaktır.
19 Bu bir suç sunusudur. O, Yahve'nin önünde kesin olarak suçludur."

6

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "Eğer bir kimse günah işlerse, Yahve'ye karşı suç işlerse, komşusuna emanet, pazarlık
ya da hırsızlık konusunda yalan söylerse, ya da komşusuna baskı yaparsa,
3 ya da kaybolan şeyi bulup onun hakkında yalan söylerse ve yalan üzerine ant içerse;
bir kişi bu şeylerden herhangi birinde, yaptıklarıyla günah işlerse,
4 o zaman böyle olacak, eğer kişi günah işlemiş ve suçluysa, çaldığını geri verecek ya da
baskı yoluyla elde ettiğini, ya da kendisine emanet edilen emaneti, ya da bulduğu kayıp
şeyi,
5 ya da hakkında yalan yere ant içtiği herhangi bir şeyi; onu tam olarak geri verecek
ve üzerine beşte birini ekleyecektir. Suçlu bulunduğu gün onu ait olduğu insana geri
verecektir.
6 Yahve'ye suç sunusunu, kâhine suç sunusu olarak senin biçtiğin değere göre sürüden
kusursuz bir koç getirecek.
7 Kâhin onun için Yahve'nin önünde kefaret edecek ve suçlu sayılmış olmak için ne
yapmış olursa olsun bağışlanacaktır."
8 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
9 "Aron'la oğullarına buyurup de: 'Yakmalık sunu yasası şudur: Yakmalık sunu bütün
gece sabaha kadar sunaktaki ateşin üzerinde olacak; sunağın ateşi onun üzerinde
yanmaya devam edecek.

* **5:11** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür † **5:15** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

10 Kâhin keten giysisini giyecek, keten donunu da üzerine giyecek; sunaktaki
yakmalık sunuların küllerini alıp sunağın yanına koyacak.
11 Giysilerini çıkarıp başka giysiler giyecek ve külleri ordugâhın dışında temiz bir yere
taşıyacak.
12 Sunağın üzerindeki ateş yanmaya devam edecek, sönmeyecek; kâhin her sabah onun
üzerinde odun yakacak. Yakmalık sunuları onun üzerine dizecek ve esenlik sunularının
yağını onun üzerinde yakacak.
13 Sunakta ateş sürekli yanacak; sönmeyecek.'"
14 "'Ekmek sunusuyla ilgili yasa şudur: Aron'un oğulları onu sunağın önünde
Yahve'nin önünde sunacaklar.
15 Oradan ekmek sunusu ince unundan ve yağından bir avuç dolusu alacak ve tahıl
sunusu üzerindeki tüm günnükleri anma payı, Yahve'ye hoş koku olarak sunakta
yakacak.
16 Artakalanı Aron'la oğulları yiyecekler. Kutsal bir yerde mayasız olarak yenecektir.
Onu Buluşma Çadırı'nın avlusunda yiyecekler.
17 Mayayla pişirilmeyecek. Ateşle yapılan sunularımdan onlara pay olarak bunu
verdim. Günah sunusu ve suç sunusu gibi bu da çok kutsaldır.
18 Aron çocukları arasındaki her erkek, Yahve'nin ateşle yapılan sunularından,
kuşaklarınız boyunca daima kendi payları olarak yiyecek. Onlara kim dokunursa
kutsal olacaktır.'"
19 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
20 "Aron'la oğullarının, meshedildiği gün Yahve'ye sunacakları sunu şudur: Yarısı
sabah, yarısı akşam olmak üzere sürekli ekmek sunusu olarak efanın* onda biri ince
undur.
21 Tavada yağla yapılacak. Yağı iyice çekince onu içeri getireceksin. Ekmek sunusunu
Yahve'ye hoş koku olarak, pişmiş parçalar halinde sunacaksın.
22 Onun yerine oğulları arasından gelecek olan meshedilmiş kâhin bunu sunacak.
Sonsuza dek sürecek bir kural olarak Yahve'ye tümü yakılacaktır.
23 Bir kâhinin sunduğu her ekmek sunusu tümüyle yakılacak. Ondan yenilmeyecektir."
24 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
25 "Aron'la oğullarına de ki, 'Günah sunusu yasası şudur: Yakmalık sunuların kesildiği
yerde, günah sunusu Yahve'nin önünde kesilecek. Çok kutsaldır.
26 Onu günah için sunan kâhin onu yiyecek. Kutsal bir yerde, Buluşma Çadırı'nın
avlusunda yenilecek.
27 Onun etine dokunan her şey kutsal olacaktır. Onun kanından bir giysi üzerine
sıçradığında, üzerine sıçrayan şeyi kutsal bir yerde yıkayacaksınız.
28 Ama içinde kaynatıldığı toprak kap kırılacak; eğer tunç bir kapta kaynatılırsa,
ovulacak ve suda durulanacaktır.
29 Kâhinler arasındaki her erkek ondan yiyecek. Çok kutsaldır.
30 Kutsal Yer'de kefaret olarak Buluşma Çadırı'na getirilen hiçbir günah sunusu
yenilmeyecek. Ateşle yakılacaktır.'"

7

1 "'Suç sunusuyla ilgili yasa şudur: Çok kutsaldır.
2 Yakmalık sunuların kesildiği yerde, suç sunusunu kesecek; kanını sunağın üzerine
çepeçevre serpecek.
3 Bütün yağlarını, kuyruk yağını ve iç kısmını kaplayan yağı sunacak,
4 iki böbreği, onların üzerlerindeki, bele yakın olan yağı ve karaciğerin zarını böbreklerle
ayıracak;

* **6:20** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür

5 kâhin onları Yahve'ye ateşle yapılan sunu olarak sunakta yakacak; bu bir suç
sunusudur.
6 Kâhinler arasında her erkek ondan yiyebilir. Kutsal bir yerde yenilecek. Çok
kutsaldır.'"
7 "'Günah sunusu nasılsa, suç sunusu da öyledir; onlar için tek bir yasa var. Onlarla
kefaret eden kâhin kimse onun olacak.
8 Bir kişinin yakmalık sunusunu sunan kâhin, sunduğu yakmalık sunuların derisini
kendisine alacaktır.
9 Fırında pişirilen her ekmek sunusu, tavada ve saç üzerinde hazırlanan her şey, onu
sunan kâhinin olacak.
10 Yağla yoğrulmuş, ya da kuru, her ekmek sunusu, tek tek Aron'un oğullarının hepsine
aittir.'"
11 "'Bir kişinin Yahve'ye sunacağı esenlik sunuları kurbanının yasası şudur:
12 Eğer o bunu şükran için sunuyorsa, o zaman şükran kurbanıyla birlikte, yağla
karıştırılmış mayasız pideler, yağla meshedilmiş mayasız yufkalar ve yağla yoğrulmuş
pideler sunacaktır.
13 Şükran için sunusunu esenlik kurbanıyla birlikte mayalı ekmek pideleriyle
sunacak.
14 Her sunudan birini Yahve'ye kaldırma sunusu olarak sunacak. Esenlik sunularının
kanını serpen kâhinin olacak.
15 Şükran için sunduğu esenlik kurbanının eti, sunulduğu gün yenilecek. Sabaha
kadar hiçbir şey bırakmayacak.'"
16 "'Ancak eğer sunduğu kurban bir adak ya da gönüllü bir sunu ise, bu kurbanı
sunduğu gün yenilecektir. Arta kalanlar ertesi gün yenilecek.
17 Ama üçüncü gün kurbanın etinden arta kalanlar ateşte yakılacak.
18 Üçüncü günde esenlik kurbanının etinden yenilirse, kabul edilmeyecek ve onu
sunan insana sayılmayacaktır. Bu iğrenç bir şey olacak ve ondan yiyen can, onun
kötülüğünün yükünü taşıyacak.'"
19 "'Kirli bir şeye dokunan et yenmeyecek. Ateşle yakılacak. Ete gelince, onu temiz
olan herkes yiyebilir;
20 ancak kirliliği üzerinde olup Yahve'ye ait olan esenlik kurbanının etini yiyen can,
halkından atılacaktır.
21 Bir kimse kirli bir şeye, insanın kirliliğine, kirli bir hayvana ya da kirli iğrenç bir
şeye dokunursa ve Yahve'ye ait olan esenlik kurbanının etinden yerse, o can halkından
atılacaktır.'"
22 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
23 "İsrael'in çocuklarına de ki: 'Hiç yağ, boğa, koyun ya da keçi yağı yemeyeceksiniz.
24 Kendiliğinden ölen hayvanın yağı ve hayvanlardan parçalananın yağı başka
herhangi bir iş için kullanılabilir, ancak onu hiçbir şekilde yemeyeceksiniz.
25 İnsanların Yahve'ye ateşle yapılan sunu olarak sunduğu hayvanın yağını kim yerse,
onu yiyen can halkından atılacaktır.
26 Konutlarınızın hiçbirinde kuş ya da hayvan kanı hiç yemeyeceksiniz.
27 Her kim kan yerse, o can halkının arasından atılacaktır.'"
28 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
29 "İsrael'in çocuklarına de ki, 'Kim Yahve'ye kendi esenlik kurbanını sunarsa, Yahve'ye
sunusunu esenlik sunuları kurbanından getirecek.
30 Yahve'ye ateşle yapılan sunuları kendi elleriyle getirecek. Döş Yahve'nin önünde
sallamalık sunu olarak sallanmak üzere, yağı döşle birlikte getirecek.
31 Kâhin yağı sunakta yakacak, ama döş Aron'la oğullarının olacak.
32 Esenlik sunularınızın sağ budunu, kaldırma sunusu olarak kâhine vereceksiniz.

33 Aron'un oğulları arasında esenlik sunularının kanını ve yağını sunanın payı olarak
sağ but kendisinin olacak.
34 Çünkü İsrael'in çocuklarının esenlik sunularından sallama döşünü ve kaldırma
budunu aldım ve onları İsrael'in çocuklarından payları olarak sonsuza dek Kâhin Aron'a
ve oğullarına verdim.'"
35 Bu, Aron'un ve oğullarının, Yahve'ye kâhinlik makamında hizmet etmek üzere
atandığı gün, Yahve'nin ateşle yapılan sunularından adama payıdır;
36 bunu İsrael'in çocukları tarafından onlara verilmesini, kendilerini meshettiği günde
Yahve buyurdu. Kuşaklar boyunca daima onların payı budur.
37 Yakmalık sunu, ekmek sunusu, günah sunusu, suç sunusu, adama ve esenlik
sunuları kurbanıyla ilgili yasa budur,
38 Yahve'ye Sina Çölü'nde sunularını sunmaları için İsrael'in çocuklarına buyurduğu
günde, Yahve Sina Dağı'nda Moşe'ye bunu buyurdu.

8

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "Aron'u ve kendisiyle birlikte oğullarını, giysilerini, mesh yağını, günah sunusu olan
boğayı, iki koçu ve mayasız ekmek sepetini al;
3 bütün topluluğu Buluşma Çadırı'nın kapısında topla."
4 Moşe Yahve'nin kendisine buyurduğu gibi yaptı; topluluk Buluşma Çadırı'nın
kapısında toplandı.
5 Moşe topluluğa, "Yahve'nin yapılmasını buyurduğu şey şudur" dedi.
6 Moşe Aron'la oğullarını getirdi ve onları suyla yıkadı.
7 Ona gömleği giydirdi, beline kuşağı bağladı, ona kaftanı giydirdi, ona efodu giydirdi
ve efodun ustaca dokunmuş şeridini üzerine bağlayıp efodu kendisine onunla bağladı.
8 Göğüslüğü onun üzerine yerleştirdi. Urim ve Tummim'i göğüslüğün içine koydu.
9 Sarığı başına koydu. Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi altın levhayı, kutsal tacı
sarığın üzerine, ön kısmına koydu.
10 Moşe mesh yağını aldı, konutu ve içindekilerin hepsini meshedip kutsal kıldı.
11 Bunu sunağın üzerine yedi kez serpti ve sunağı, tüm takımlarını, kazanı ve ayağını
kutsal kılmak için meshetti.
12 Aron'un başına mesh yağından biraz döktü ve kendisini kutsal kılmak için onu
meshetti.
13 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, Moşe Aron'un oğullarını getirdi, onlara gömlek
giydirdi, üzerlerine kuşaklar bağladı ve onlara başlıklar taktı.
14 Günah sunusu olan boğayı getirdi; Aron'la oğulları ellerini günah sunusu olan
boğanın başı üzerine koydular.
15 Onu kesti; Moşe kanı aldı, parmağıyla sunağın boynuzları üzerine çepeçevre sürdü,
sunağı arındırdı, kanı sunağın dibine döktü ve onun için kefaret etmek üzere onu kutsal
kıldı.
16 İç kısmındaki bütün yağı, karaciğerin zarını, iki böbreği ve bunların yağlarını aldı;
Moşe onu sunakta yaktı.
17 Ama boğayı, derisini, etini ve gübresini Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi
ordugâhın dışında ateşle yaktı.
18 Yakmalık sunu olarak koçu sundu. Aron'la oğulları ellerini koçun başı üzerine
koydular.
19 Onu kesti; Moşe kanı sunağın üzerine çepeçevre serpti.
20 Koçu parçalar halinde kesti; Moşe başı, parçalarını ve yağını yaktı.

21 İç kısmını ve bacaklarını suyla yıkadı; Moşe koçun tamamını sunakta yaktı. Hoş
koku olarak yakılan bir sunuydu. Bu, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, Yahve'ye
ateşle yapılan bir sunuydu.
22 Diğer koçu, adama koçunu sundu. Aron'la oğulları ellerini koçun başı üzerine
koydular.
23 Onu kesti; Moşe onun kanının bir kısmını alıp Aron'un sağ kulak memesinin
üzerine, sağ elinin baş parmağı üzerine ve sağ ayağının başparmağı üzerine sürdü.
24 Aron'un oğullarını getirdi; Moşe kanın bir kısmını onların sağ kulak memesi üzerine,
onların sağ ellerinin başparmağı üzerine ve onların sağ ayağının başparmağı üzerine
sürdü; Moşe kanı sunağın üzerine çepeçevre serpti.
25 Yağı, kuyruk yağını, iç kısımdaki yağın tamamını, karaciğerin zarını, iki böbreği,
yağlarını ve sağ budu aldı;
26 Yahve'nin önündeki mayasız ekmek sepetinden bir mayasız pide, bir yağlı ekmek
ve bir yufka alıp yağın ve sağ budun üzerine koydu.
27 Bütün bunları Aron'un ve oğullarının ellerine koydu ve Yahve'nin önünde onları
sallamalık sunu olarak salladı.
28 Moşe onları ellerinden aldı ve sunakta yakmalık sunu üzerinde yaktı. Bunlar hoş
koku olarak adama sunusuydu. Bu, Yahve'ye ateşle yapılan bir sunuydu.
29 Moşe döşü alıp sallamalık sunu olarak Yahve'nin önünde onu salladı. Yahve'nin
Moşe'ye buyurduğu gibi bu, adama koçundan Moşe'nin payıydı.
30 Moşe sunağın üzerindeki mesh yağından ve kandan biraz aldı, Aron'un üzerine,
giysileri üzerine, kendisiyle birlikte oğulları üzerine ve oğullarının giysileri üzerine serpti,
Aron'u, giysilerini kendisiyle birlikte oğullarını ve oğullarının giysilerini kutsal kıldı.
31 Moşe Aron'la oğullarına şöyle dedi: “Eti Buluşma Çadırı'nın kapısında haşlayın, sonra
onu ve adak sepetindeki ekmeği, 'Aron'la oğulları onu yiyecekler' diye buyurmuş
olduğum gibi orada yiyin.
32 Etten ve ekmekten arta kalanları ateşte yakacaksınız.
33 Adama günleriniz doluncaya dek yedi gün boyunca Buluşma Çadırı'nın kapısından
çıkmayacaksınız; çünkü adanmanız yedi gün sürecektir.
34 Bu gün yapılanın öyle yapılmasını, sizin için kefaret etmek üzere Yahve buyurdu.
35 Yedi gün gece gündüz Buluşma Çadırı'nın kapısında kalacaksınız ve ölmemek için
Yahve'nin buyruğunu tutacaksınız; çünkü bana öyle buyuruldu.”
36 Aron'la oğulları Yahve'nin Moşe aracılığıyla buyurduğu her şeyi yaptılar.

9

1 Sekizinci gün Moşe Aron'la oğullarını ve İsrael'in ihtiyarlarını çağırdı;
2 ve Aron'a şöyle dedi: “Sürüden günah sunusu olarak kusursuz bir buzağı, yakmalık
sunu olarak da kusursuz bir koç al ve onları Yahve'nin önünde sun.
3 İsrael'in çocuklarına şöyle diyeceksiniz: 'Günah sunusu olarak bir teke; yakmalık sunu
olarak her ikisi de bir yaşında kusursuz bir buzağı ve bir kuzu;
4 esenlik sunuları olarak Yahve'nin önünde kurban etmek üzere bir boğayla bir koç;
yağla yoğrulmuş ekmek sunusu alın; çünkü bugün Yahve size görünecektir.'”
5 Moşe'nin buyurduklarını Buluşma Çadırı'nın önüne getirdiler. Bütün topluluk
yaklaşıp Yahve'nin önünde durdu.
6 Moşe şöyle dedi: “Yahve'nin size yapmanızı buyurduğu şey budur; Yahve'nin
yüceliği size görünecektir.”
7 Moşe Aron'a şöyle dedi: “Sunağa yaklaş, kendi günah sununu ve yakmalık sununu
sun, kendin ve halk için kefaret et; Yahve'nin buyurduğu gibi halkın sunusunu sun ve
onlar için kefaret et.”

8 Bunun üzerine Aron sunağa yaklaştı ve kendisi için olan günah sunusunun
buzağısını kesti.
9 Aron'un oğulları kanı ona sundular; ve parmağını kana batırıp sunağın boynuzları
üzerine sürdü ve kanı sunağın dibine döktü;
10 ama günah sunusunun yağını, böbreklerini ve karaciğerinin zarını Yahve'nin Moşe'ye
buyurduğu gibi sunakta yaktı.
11 Eti ve deriyi ordugâhın dışında ateşle yaktı.
12 Yakmalık sunuyu kesti; Aron'un oğulları kanı ona teslim ettiler; o da onu sunağın
üzerine serpti.
13 Yakmalık sunuları parça parça ve başı ona teslim ettiler. Onları sunak üzerinde
yaktı.
14 İç kısmını ve bacaklarını yıkadı ve bunları sunaktaki yakmalık sunu üzerinde yaktı.
15 Halkın sunusunu sundu ve halk için olan günah sunusu olan keçiyi aldı, onu kesti
ve ilki gibi onu da günah sunusu olarak sundu.
16 Yakmalık sunuyu sundu ve onu kuralına göre sundu.
17 Ekmek sunusunu sundu, ondan avucunu doldurdu ve sabahın yakmalık sunusuna
ek olarak onu da sunak üzerinde yaktı.
18 Halk için esenlik kurbanı olan boğayla koçu da kesti. Aron'un oğulları sunağın
üzerine serptiği kanı ona teslim ettiler;
19 boğanın ve koçun yağı, kuyruk yağı, iç kısımları, böbrekleri ve karaciğerin zarını;
20 yağı döşlerin üzerine koydular, o da yağı sunak üzerinde yaktı.
21 Aron Moşe'nin buyurduğu gibi Yahve'nin önünde sallamalık sunu olarak döşleri ve
sağ budu salladı.
22 Aron ellerini halka doğru kaldırıp onları kutsadı; günah sunusunu, yakmalık
sunuyu ve esenlik sunularını sunduktan sonra indi.
23 Moşe ile Aron Buluşma Çadırı'na girip çıktılar ve halkı kutsadılar; ve Yahve'nin
yüceliği bütün halka göründü.
24 Yahve'nin önünden çıkan ateş, sunaktaki yakmalık sunuyu ve yağı tüketti. Bütün
halk bunu görünce bağırdılar ve yüzüstü düştüler.

10

1 Aron'un oğulları Nadav ile Avihu, her biri kendi buhurdanlığını alıp içine ateş
koydular, üzerine buhur koydular ve Yahve'nin kendilerine buyurmadığı yabancı bir
ateş sundular.
2 Yahve'nin önünden çıkan ateş onları yuttu ve Yahve'nin önünde öldüler.
3 Bunun üzerine Moşe Aron'a şöyle dedi: “Yahve,
'Bana yaklaşanlara kendimi kutsal göstereceğim,
bütün halkın önünde yüceleceğim'
diyerek söylediği budur.” Aron sessiz kaldı.
4 Moşe, Aron'un amcası Uzziel'in oğulları Mişael ile Elsafan'ı çağırdı ve onlara şöyle
dedi: “Yaklaşın, kardeşlerinizi kutsal yerin önünden ordugâhın dışına taşıyın.”
5 Yaklaştılar ve Moşe'nin söylediği gibi onları gömlekleriyle ordugâhın dışına taşıdılar.
6 Moşe Aron'a, Eleazar'a ve oğulları İtamar'a şöyle dedi: “Ölmemeniz için saçlarınızı
çözmeyin, giysilerinizi yırtmayın; öyle ki Yahve bütün topluluğa öfkelenmesin; ama
kardeşleriniz, bütün İsrael evi, Yahve'nin tutuşturduğu yangına ağlasınlar.
7 Ölmemek için Buluşma Çadırı'nın kapısından çıkmayacaksınız; çünkü Yahve'nin mesh
yağı senin üzerindedir.” Moşe'nin sözüne göre yaptılar.
8 Bunun üzerine Yahve Aron'a şöyle dedi:
9 “Sen ve oğulların, Buluşma Çadırı'na her girdiğinizde şarap ya da içki içmeyin, yoksa
ölürsünüz. Bu, kuşaklarınız boyunca daima geçerli bir kural olacaktır.

10 Kutsalla sıradan olanı, kirliyle temizi birbirinden ayıracaksınız.
11 Yahve'nin Moşe aracılığıyla kendilerine bildirdiği bütün kuralları İsrael'in
çocuklarına öğreteceksin."
12 Moşe, Aron'a, geride kalan oğulları Eleazar'a ve İtamar'a şöyle dedi: "Yahve'nin
ateşle yapılan sunularından arta kalan ekmek sunusunu alın ve onu mayasız olarak
sunağın yanında yiyin; çünkü o çok kutsaldır;
13 onu kutsal bir yerde yiyeceksiniz; çünkü bu, Yahve'ye ateşle yapılan sunulardan
senin ve oğullarının payıdır; çünkü bana böyle buyuruldu.
14 Sallama döşünü ve kaldırma budunu, sen, oğulların ve kızlarınla birlikte temiz bir
yerde yiyeceksiniz; çünkü bunlar, İsrael'in çocuklarının esenlik sunularının
kurbanlarından sana ve oğullarınıza pay olarak verildi.
15 Kaldırma budu ve sallama döşü yağlardan ateşte yapılan sunularla birlikte
sallamalık sunu olarak Yahve'nin önünde sallamak üzere getirecekler. Yahve'nin
buyurduğu gibi, daima pay olarak senin ve oğullarının olacak."
16 Moşe günah sunusu olan keçiyi özenle araştırdı ve işte,* o keçi yanmıştı. Aron'un
geride kalan oğulları Eleazar'a ve İtamar'a öfkelenip şöyle dedi:
17 "Neden günah sunusunu kutsal yerde yemediniz? Çünkü o çok kutsaldır ve
topluluğun suçunu yüklenesiniz ve Yahve'nin önünde onlar için kefaret etmeniz için onu
size vermiştir.
18 İşte, onun kanı kutsal yerin iç kısmına getirilmedi. Buyurduğum gibi onu mutlaka
kutsal yerde yemeliydiniz."
19 Aron Moşe'ye şöyle dedi: "İşte, bugün onların günah sunusunu ve yakmalık
sunusunu Yahve'nin önünde sundular; buna benzer şeyler başıma geldi. Eğer bugün
günah sunusunu yemiş olsaydım, bu Yahve'nin gözünde hoş olur muydu?"
20 Moşe bunu duyduğunda bu onun gözüne hoş göründü.

11

1 Yahve Moşe ve Aron'la konuşup onlara şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarına de ki, 'Bunlar yeryüzündeki bütün hayvanlar arasında
yiyebileceğiniz canlılardır.
3 Hayvanlar arasında, çatal ve yarık tırnaklı olup geviş getiren her hayvanı
yiyebilirsiniz.'"
4 "'Ancak geviş getirenlerden ya da çatal tırnaklardan bunları yemeyeceksiniz. Deve,
çünkü o geviş getirir, ama çatal tırnaklı olmadığından sizin için kirlidir.
5 Kaya porsuğu,* çünkü o geviş getirir ama çatal tırnaklı olmadığından sizin için kirlidir.
6 Tavşan, çünkü o geviş getirir, ama çatal tırnaklı olmadığından sizin için kirlidir.
7 Domuz, çünkü çatal tırnaklı ve yarık tırnaklıdır, ama geviş getirmediğinden, sizin için
kirlidir.
8 Onların etini yemeyeceksiniz. Onların leşlerine dokunmayacaksınız. Onlar sizin için
kirlidir.'"
9 "'Sularda olanların hepsinden, sularda, denizlerde ve ırmaklarda yüzgeçleri ve
pulları olan ne varsa yiyebilirsiniz.
10 Denizlerde ve ırmaklarda yüzgeçleri ve pulları olmayanların hepsi, sularda hareket
edenlerin hepsi, sularda yaşayan tüm canlılar sizin için iğrençtir.
11 Onlardan tiksineceksiniz. Onların etini yemeyeceksiniz ve leşlerinden
tiksineceksiniz.
12 Sularda yüzgeçleri ve pulları olmayanlar sizin için iğrençtir.'"

---

* **10:16** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. * **11:5** veya koni

13 "'Kuşların arasında bunlardan tiksineceksiniz; yenilmeyecekler, çünkü bunlar
iğrençtir: Kartal, akbaba, kara akbaba,
14 kızıl çaylak, her tür kara çaylak,
15 her tür kuzgun,
16 baykuş, puhu, martı, her türlü atmaca,
17 küçük baykuş, karabatak, ve büyük baykuş
18 beyaz baykuş, çöl baykuşu, balıkkartalı,
19 leylek, her türden balıkçıl, ibibik ve yarasa.'"
20 "'Dört ayak üzerinde yürüyen uçan böceklerin hepsi sizin için iğrençtir.
21 Yine de şunları: Dört ayak üzerinde yürüyen, yerde sıçramak için uzun eklemli
bacakları olan kanatlı böcekleri yiyebilirsiniz.
22 Bunlardan da yiyebilirsiniz: Her tür çekirge, her tür küçük çekirge, her tür cırcır
böceği ve her tür ağustosböceği.
23 Ama dört ayağı olan, kanatlı, böceklerin hepsi sizin için iğrençtir.'"
24 "'Bunlarla siz kirli olursunuz; onların leşine dokunan kişi akşama kadar kirli
olacaktır.
25 Kim onların leşinden bir parça taşırsa, giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli
olacaktır.'"
26 "'Çatal tırnaklı olan, tırnağı yarık olmayan, ya da geviş getirmeyen her hayvan sizin
için kirlidir. Onlara dokunan herkes kirli olacaktır.
27 Dört ayak üzerinde yürüyen hayvanlardan pençeleri üzerinde yürüyenler sizin için
kirlidir. Kim onların leşine dokunursa akşama kadar kirli olacaktır.'"
28 Onların leşini taşıyan kişi giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli olacaktır. Onlar
sizin için kirlidir.
29 "'Yer üzerinde sürünen hayvanlar arasında sizin için kirli olanlar şunlardır: Gelincik,
fare, her tür büyük kertenkele,
30 geko, varan, duvar kertenkelesi, keler ve bukalemun.
31 Bütün bu sürüngenler arasında size kirli olanlar bunlardır. Ölüsüne dokunan her
kişi akşama kadar kirli olacaktır.
32 Öldüklerinde üzerine düşecekleri her şey kirli olacaktır. İster ağaçtan, ister giysiden,
ister deriden, ister çuldan yapılmış bir kap olsun, hangi kapla iş yapılırsa yapılsın, suya
konulmalı ve akşama kadar kirli olacak. Ondan sonra temiz olacaktır.
33 Bunlardan herhangi birinin içine düştüğü her toprak kap ve içindekilerin tümü kirli
olacaktır. Onu kıracaksınız.
34 Su katılarak yenilen her türlü yiyecek kirli olacaktır. Bu tür kaplarda içilen her türlü
içecek kirli olacaktır.
35 Onların leşlerinin üzerine düştüğü her şey kirli olacak; İster fırın ister ocak olsun,
parçalanacaktır. Onlar kirlidir ve sizin için de kirli olacaklardır.
36 Bununla birlikte, suyun toplandığı kaynak ya da sarnıç temiz olacak, ama onların
leşlerine dokunan kirli olacaktır.
37 Eğer ekilecek tohumun üzerine onların leşinin bir kısmı düşerse, o size temiz
olacaktır.
38 Ama tohumun üzerine su konulur da leşinin bir kısmı üzerine düşerse, o sizin için
kirli olacaktır.'"
39 "'Yiyebileceğiniz hayvanlardan herhangi biri ölürse, onun leşine dokunan kişi
akşama kadar kirli olacaktır.
40 Onun leşini yiyen, giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli olacaktır. Onun leşini
taşıyan da giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli olacaktır.
41 "'Yerde sürünen her canlı iğrençtir. Yenilmeyecektir.

42 Karnının üzerinde sürünen, dört ayak üzerinde yürüyen, çok ayağı olan, yerde
sürünen canlıların hiçbirini yemeyeceksiniz; çünkü onlar iğrençtir.
43 Sürünen hiçbir şeyle kendinizi iğrenç kılmayacaksınız. Onlar tarafından
kirletileceksiniz diye kendinizi onlarla kirletmeyeceksiniz.
44 Çünkü ben Tanrınız Yahve'yim. Bu nedenle kendinizi kutsal kılın ve kutsal olun;
çünkü ben kutsalım. Yeryüzünde sürünen hiçbir şeyle kendinizi kirletmeyeceksiniz.
45 Çünkü Tanrınız olmak için sizi Mısır diyarından çıkaran Yahve benim. Bu nedenle siz
de kutsal olacaksınız, çünkü ben kutsalım.
46 "'Kirliyle temizi birbirinden, yenilebilen canlıyla yenilemeyen canlıyı ayırt etmek
için,
47 hayvanların, kuşların, sularda hareket eden her canlının ve yerde sürünen her
yaratığın yasası budur.'"

12

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarına de ki: 'Bir kadın gebe kalıp erkek çocuk doğurursa, yedi gün kirli
olacaktır; âdet günlerinde olduğu gibi kirli olacaktır.
3 Sekizinci gün sünnet derisinin eti sünnet edilecek.
4 Otuz üç gün boyunca kendi arınma kanında kalacak. Arınma günleri tamamlanıncaya
kadar hiçbir kutsal şeye dokunmayacak ve tapınağa girmeyecek.
5 Ama kız çocuk doğurursa, adet döneminde olduğu gibi iki hafta kirli sayılacaktır ve
altmış altı gün kendi arınma kanında kalacaktır.'"
6 "'Bir erkek çocuk ya da kız çocuk için arınma günleri tamamlanınca, Buluşma Çadırı'nın
kapısına, kâhine, yakmalık sunu olarak bir yaşında bir kuzu ve günah sunusu olarak bir
güvercin yavrusu ya da bir kumru getirecektir.
7 Onu Yahve'nin önünde sunacak ve kadın için kefaret edecek; o zaman kanının
pınarından temizlenecek.'" " 'Çocuk erkek olsun, kız olsun, doğuran kadın için yasa budur.
8 Eğer kuzu almaya gücü yetmezse, biri yakmalık sunu, diğeri günah sunusu olmak
üzere iki kumru ya da iki yavru güvercin alacaktır. Kâhin onun için kefaret edecek ve o
temiz olacaktır.'"

13

1 Yahve Moşe'ye ve Aron'a konuşup şöyle dedi:
2 "Bir adamın bedeninin derisinde şişlik, yara kabuğu ya da parlak bir leke varsa ve
bu durum bedeninin derisinde cüzam haline gelirse, o zaman o kişi kâhin Aron'a ya da
onun oğullarından biri olan kâhinlere getirilecek.
3 Kâhin bedenin derisindeki vebayı inceleyecek. Vebadaki kıl ağarmışsa ve vebanın
görünümü beden derisinden daha derinse, bu cüzam belasıdır; bu yüzden kâhin onu
inceleyecek ve onu kirli ilan edecek.
4 Bedenin derisindeki parlak leke beyazsa, görünümü deriden derin değilse ve kılı
ağarmamışsa, kâhin hastayı yedi gün boyunca kapayacaktır.
5 Yedinci gün kâhin onu inceleyecek. İşte, eğer kâhinin gözünde veba durmuş ve veba
deriye yayılmamışsa, o zaman kâhin onu yedi gün daha kapayacaktır.
6 Yedinci gün kâhin onu tekrar inceleyecek. İşte, eğer veba hafiflemişse ve veba deriye
yayılmamışsa, o zaman kâhin onu temiz ilan edecektir. Bu bir kabuktur. Elbiselerini
yıkayacak ve temiz olacaktır.
7 Ama arınmak için kendini kâhine gösterdikten sonra derisinde kabuk yayılırsa,
kendisini tekrar kâhine gösterecektir.
8 Kâhin onu inceleyecek; işte, eğer kabuk deriye yayılmışsa, o zaman kâhin onu kirli
ilan edecek. Bu cüzamdır."

9 “Bir adamda cüzam vebası olduğunda, o zaman o kişi kâhine götürülecek;
10 kâhin onu inceleyecek. İşte, eğer deride beyaz bir şişlik varsa ve bu şişlik kılı
ağartmışsa ve şişkinliğin içinde diri kızıl et varsa,
11 bu, bedenin derisinde kronik bir cüzamdır ve kâhin onu kirli ilan edecektir. Onu
kapamayacak; zaten kirlidir.”
12 “Eğer cüzam derinin her yerine yayılmışsa ve cüzam, hastalığın görüldüğü insanın
başından ayaklarına kadar, kâhinin gördüğü kadarıyla bütün derisini kaplamışsa,
13 o zaman kâhin onu inceleyecek. İşte, eğer cüzam bütün bedenini kaplamışsa, onu
vebadan temiz ilan edecek. Hepsi ağarmıştır: O kişi temizdir.
14 Ama ne zaman onda kızıl et görünürse kirli olacaktır.
15 Kâhin kızıl eti inceleyecek ve onu kirli ilan edecek; kızıl et kirlidir. Bu cüzamdır.
16 Ya da kızıl et tekrar ağarırsa, o zaman kâhine gelecektir.
17 Kâhin onu inceleyecek. İşte, eğer veba beyaza dönmüşse, o zaman kâhin onu
vebadan temiz ilan edecek. O kişi temizdir.”
18 “Bedenin derisinde bir çıban olup iyileştiğinde,
19 çıban yerinde beyaz bir şişlik ya da kırmızımsı beyaz parlak leke olursa, o zaman
kâhine gösterilecek.
20 Kâhin onu inceleyecek. İşte, eğer görünüşü derisinden daha derinse ve kılı
ağarmışsa, o zaman kâhin onu kirli ilan edecektir. Bu cüzam vebasıdır. Çıbanda meydana
çıkmıştır.
21 Ancak kâhin onu inceler ve içinde hiç beyaz kıl bulunmadığını, deriden daha derin
olmayıp solmuş olduğunu görürse, o zaman kâhin onu yedi gün kapayacak.
22 Eğer deriye yayılırsa, kâhin onu kirli ilan edecek. Bu bir vebadır.
23 Ama eğer parlak leke yerinde duruyorsa ve yayılmadıysa, bu çıban kabuğudur; ve
kâhin onu temiz ilan edecektir.”
24 “Ya da bedeninde ateş yanığı varsa ve yanıktaki kızıl et kırmızımsı beyaz ya da
beyaz parlak bir leke haline gelirse,
25 o zaman kâhin onu inceleyecek; işte, eğer parlak lekede kıl ağarmışsa ve görünüşü
deriden daha derinse, bu cüzamdır. Yanıkta meydana çıkmıştır ve kâhin onu kirli ilan
edecektir. Bu cüzam vebasıdır.
26 Ama kâhin onu inceleyip parlak lekede hiç beyaz kıl olmadığını ve deriden daha
derin olmayıp solgunlaştığını görürse, o zaman kâhin onu yedi gün kapayacaktır.
27 Yedinci gün kâhin onu inceleyecek. Eğer deriye yayılmışsa, kâhin onu kirli ilan
edecek. Bu cüzam vebasıdır.
28 Eğer parlak leke yerinde duruyorsa ve deriye yayılmayıp solmuşsa, bu yanıktan
kaynaklanan şişliktir. Kâhin onu temiz ilan edecektir; çünkü yanık kabuğudur.”
29 “Bir erkeğin ya da kadının başında ya da sakalında veba varsa,
30 o zaman kâhin vebayı inceleyecek; işte, eğer görünüşü deriden daha derinse ve
içindeki tüyler sarı ve ince ise, o zaman kâhin onu kirli ilan edecektir. Bu bir kaşıntı. Bu,
baş ya da sakal cüzamıdır.
31 Eğer kâhin kaşıntı belasını inceler ve görünüşü deriden daha derin değilse ve içinde
hiç siyah kıl yoksa, o zaman kâhin kaşıntıya yakalanan kişiyi yedi gün kapayacaktır.
32 Yedinci gün kâhin vebayı inceleyecek; işte, eğer kaşıntı yayılmamışsa, içinde sarı kıl
yoksa ve kaşıntı deriden daha derin değilse,
33 o zaman kişi tıraş edilecek, ancak kaşıntıyı tıraş etmeyecektir. Daha sonra kâhin
kaşıntısı olan kişiyi yedi gün daha kapayacak.
34 Yedinci gün kâhin kaşıntıyı inceleyecek; işte, eğer kaşıntı deriye yayılmamışsa ve
görünüşü deriden daha derin değilse, o zaman kâhin onu temiz ilan edecek. Elbiselerini
yıkayacak ve temiz olacaktır.
35 Ama temizlendikten sonra deride kaşıntı yayılırsa,

36 kâhin onu inceleyecek; işte, eğer deride kaşıntı yayılmışsa, kâhin sarı kıl
aramayacak; o kirlidir.
37 Ama eğer kâhinin gözünde kaşıntı geçmişse ve onda siyah kıl çıkmışsa, kaşıntı
iyileşmiştir. O kişi temizdir. Kâhin onu temiz ilan edecektir.”
38 “Bir erkeğin ya da kadının bedeninde parlak lekeler, beyaz parlak lekeler varsa,
39 o zaman kâhin onları inceleyecek, işte, eğer bedeninin derisindeki parlak lekeler
solgun beyaz ise, bu zararsız bir döküntüdür. Deride meydana çıkmıştır. O kişi temizdir.”
40 “Bir adamın saçları başından dökülmüşse o kişi keldir. O kişi temizdir.
41 Saçları başının ön kısmından dökülmüşse alın keldir. O kişi temizdir.
42 Ama kel kafada ya da kel alnında kırmızımsı beyaz bir veba varsa, bu, kel kafasında
ya da kel alnında meydana çıkan cüzamdır.
43 Sonra kâhin onu inceleyecek. İşte, kel kafasındaki ya da kel alnındaki vebanın şişi,
bedeninin derisindeki cüzam görünümüne benzer, kırmızımsı beyaz ise,
44 o kişi cüzamlı biridir. O kişi kirlidir. Kâhin onu kesin olarak kirli ilan edecek. Onun
vebası başındadır.”
45 “Kendisinde cüzam vebası olan kişi, yırtık giysiler giyecek, saçı çözülecek. Üst
dudağını kapatacak ve 'Kirli, kirli!' diye bağıracak.
46 Vebanın onda olduğu bütün günler kirli olacak. O kişi kirlidir. Yalnız başına
oturacak. Oturduğu yer ordugâhın dışında olacaktır.”
47 “Cüzzam vebasının bulunduğu giysi, ister yünlü, ister keten giysi olsun;
48 ister çözgü ister atkı,* ister keten, ister yün; ister deri olsun, ister deriden yapılmış
herhangi bir şey olsun;
49 eğer veba giyside, deride, çözgüde, atkıda ya da deriden yapılmış herhangi bir şeyde
yeşilimsi ya da kırmızımsı ise; cüzam vebasıdır ve kâhine gösterilecektir.
50 Kâhin vebayı inceleyecek ve vebayı yedi gün kapayacaktır.
51 Yedinci gün vebayı inceleyecek. Eğer veba giysiye, çözgüye, atkıya ya da deriye
yayılmışsa, deri ne amaçla kullanılırsa kullanılsın, veba yıkıcı bir küftür. Bu kirlidir.
52 Vebanın bulunduğu günden, ketenden ya da deriden yapılmış çözgü ya da atkı
olsun, giysiyi yakacak; çünkü bu yıkıcı bir küftür. Ateşte yakılacaktır.”
53 “Kâhin onu incelediğinde vebanın giysiye, çözgüye, atkıya ya da deriden herhangi
bir şeye yayılmamışsa;
54 sonra kâhin vebanın olduğu şeyi yıkamalarını buyuracak ve onu yedi gün daha
kapayacak.
55 Veba yıkandıktan sonra kâhin onu inceleyecek; işte, vebanın rengi değişmediyse ve
yayılmadıysa kirlidir; onu ateşte yakacaksın. Tüysüzlük içeride de olsa dışarıda da olsa,
küflenmiş bir lekedir.
56 Eğer kâhin bakar ve işte, veba yıkandıktan sonra solmuşsa, o zaman onu giysiden, ya
da deriden, ya da çözgüden ya da atkıdan yırtacaktır;
57 eğer giysinin çözgüsünde, atkısında ya da deriden herhangi bir şeyde tekrar
görünürse, yayılmaktadır. Kendisinde veba olan o şeyi ateşle yakacaksın.
58 Yıkayacağınız giysi, çözgü, atkı ya da deriden herhangi bir şey, eğer üzerinden veba
geçmişse, o zaman ikinci kez yıkanacak ve temiz olacaktır.”
59 Yünlü ya da keten bir giysinin çözgüsünde, atkısında ya da deriden herhangi bir
şeyde, onu temiz ya da kirli ilan etmek için küf vebasının yasası budur.

14

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 “Cüzzamlının temiz kılınacağı gün yasası şu olacak: O, kâhine getirilecek,

* **13:48** çözgü ve atkı, dokunmuş kumaştaki dikey ve yatay ipliklerdir

3 kâhin ordugâhtan çıkacak. Kâhin onu inceleyecek. İşte, eğer cüzamlıdaki cüzam vebası
iyileşirse,
4 o zaman kâhin onlara, temiz kılınacak kişi için iki canlı, temiz kuş, sedir ağacı, kırmızı
ve mercanköşkotu almalarını buyuracak.
5 Kâhin onlara kuşlardan birini akan suyun üzerinde toprak bir kapta kesmelerini
buyuracak.
6 Canlı kuşa gelince, onu, sedir ağacını, kırmızıyı ve mercanköşkotunu alacak; onları ve
canlı kuşu akarsu üzerinde kesilen kuşun kanına batıracak.
7 Cüzzamdan temiz kılınacak insanın üzerine yedi kez serpecek, onu temiz ilan edecek
ve canlı kuşu kıra salacaktır.”
8 “Temiz kılınacak olan kişi giysilerini yıkayacak, bütün kıllarını tıraş edecek ve suda
yıkanacak; o da temiz olacak. Bundan sonra ordugâhın içine gelecek ama yedi gün
çadırının dışında kalacak.
9 Yedinci gün böyle olacak, saçını, sakalını ve kaşlarını tıraş edecek. Bütün kıllarını tıraş
edecek. Giysilerini yıkayacak ve bedenini suda yıkayacak. O zaman temiz olacaktır.”
10 “Sekizinci gün kusursuz iki erkek kuzu, bir yaşında kusursuz bir dişi kuzu, ekmek
sunusu olarak yağla yoğrulmuş onda üç efa* ince un ve bir log† yağ alacak.
11 Onu temiz kılan kâhin, temiz kılınacak kişiyi ve bu şeyleri, Yahve'nin önüne, Buluşma
Çadırı'nın kapısında durduracak.”
12 “Kâhin erkek kuzulardan birini alıp onu bir log yağla birlikte suç sunusu olarak
sunacak ve sallamalık sunu olarak Yahve'nin önünde sallayacak.
13 Erkek kuzuyu, günah sunusunu ve yakmalık sunuyu kestikleri yerde, kutsal yerde
kesecek; çünkü günah sunusu gibi suç sunusu da kâhinindir. Çok kutsaldır.
14 Kâhin suç sunusunun kanından biraz alacak ve bunu temiz kılınacak insanın sağ
kulak memesi üzerine, sağ elinin başparmağı üzerine ve sağ ayağının başparmağı üzerine
sürecek.
15 Kâhin bir log yağ alıp kendi sol avucuna dökecek.
16 Kâhin sağ parmağını sol elindeki yağa batıracak ve Yahve'nin önünde yedi kez
parmağıyla yağdan biraz serpecek.
17 Kâhin elindeki geri kalan yağdan temiz kılınacak insanın sağ kulak memesi üzerine,
sağ elinin başparmağı üzerine, sağ ayağının başparmağı üzerine ve suç sunusunun kanı
üzerine sürecek.
18 Kâhinin elindeki yağın geri kalanını temiz kılınacak insanın başına sürecek ve kâhin
Yahve'nin önünde onun için kefaret edecek.”
19 “Kâhin günah sunusunu sunacak ve kirliliğinden dolayı temiz kılınacak olan insana
kefaret edecek. Ondan sonra yakmalık sunuyu kesecek;
20 sonra kâhin yakmalık sunuyu ve ekmek sunusunu sunakta sunacak. Kâhin onun
için kefaret edecek, o da temiz olacak.”
21 “Eğer yoksulsa ve gücü bu kadarına yetmezse, o zaman kendisi için kefaret etmek
üzere sallamalık suç sunusu olarak bir erkek kuzu ve ekmek sunusu olarak yağla
yoğrulmuş onda bir efa‡ ince un ve bir log§ yağ alacak;
22 gücünün yettiği kadar iki kumru ya da iki güvercin yavrusu alacak; biri günah
sunusu, diğeri yakmalık sunu olacak.”
23 “Sekizinci gün onları arınmaları için Yahve'nin önüne, Buluşma Çadırı'nın kapısına,
kâhine getirecek.
24 Kâhin suç sunusunun kuzusunu ve bir log yağı alacak ve bunları sallamalık sunu
olarak Yahve'nin önünde sallayacak.

---

* **14:10** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür † **14:10** bir log yaklaşık 300 ml veya 10 onsluk bir sıvı ölçüsüdür ‡ **14:21** 1 efa yaklaşık 22 litredir § **14:21** bir log yaklaşık 300 ml veya 10 onsluk bir sıvı ölçüsüdür

25 Suç sunusunun kuzusunu kesecek. Kâhin suç sunusunun kanının bir kısmını alıp
temiz kılınacak insanın sağ kulak memesi üzerine, sağ elinin başparmağı üzerine ve sağ
ayağının başparmağı üzerine sürecek.
26 Kâhin yağın bir kısmını kendi sol avucuna dökecek;
27 kâhin sol elindeki yağdan sağ parmağıyla Yahve'nin önünde yedi defa serpecek.
28 Sonra kâhin elindeki yağdan bir kısmını temiz kılınacak insanın sağ kulak memesi
üzerine, sağ elinin başparmağı üzerine ve sağ ayağının başparmağı üzerine ve suç sunusu
kanının yeri üzerine sürecek.
29 Kâhinin elindeki yağın geri kalanını, Yahve'nin önünde kefaret etmek üzere temiz
kılınacak insanın başı üzerine sürecek.
30 Gücü yettiği kadar kumrulardan ya da güvercin yavrularından birini,
31 gücünün yettiği kadarıyla ekmek sunusuyla birlikte birini günah sunusu, diğerini
yakmalık sunu olarak sunacak. Kâhin, Yahve'nin önünde temiz kılınacak kişi için kefaret
edecek."
32 Kendisinde cüzam vebası bulunan ve arınması için kurban sunmaya gücü
yetmeyen kişi için yasa budur.
33 Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi:
34 "Size mülk olarak vereceğim Kenan diyarına girdiğinizde ve mülkünüz olan ülkede
bir eve yayılan küf koyduğumda,
35 o zaman o evin sahibi gelip, 'Bana öyle geliyor ki, evde sanki veba gibi bir şey var'
diyerek kâhine söyleyecek.
36 Kâhin, evde olanlar her şey kirlenmesin diye vebayı incelemek için içeri girmeden
önce evi boşaltmalarını buyuracak. Daha sonra kâhin evi incelemek için içeri girecek.
37 Vebayı inceleyecek; işte, eğer veba evin duvarlarında yeşilimsi ya da kırmızımsı
lekeler halindeyse ve onlar duvardan daha derin görünüyorsa,
38 o zaman kâhin evden evin kapısına çıkacak ve evi yedi gün kapayacak.
39 Yedinci gün kâhin tekrar gelip bakacak. Eğer veba evin duvarlarına yayılmışsa,
40 o zaman kâhin, vebanın bulunduğu taşları çıkarıp şehrin dışındaki kirli bir yere
atmalarını buyuracak.
41 Evin içinin her tarafı kazınacak. Kazıdıkları harcı şehrin dışına, kirli bir yere
dökecekler.
42 Başka taşlar alıp bu taşların yerine koyacaklar; başka harç alıp evi sıvayacak."
43 "Eğer taşlar çıkarıldıktan, evi kazıdıktan ve sıvandıktan sonra veba evde yine
meydana çıkarsa,
44 o zaman kâhin içeri girip bakacaktır; işte, eğer veba evde yayılmışsa, evde yıkıcı bir
küf vardır ve kirlidir.
45 Evi, taşlarını, kerestesini ve evin tüm harcını yıkacak. Onları şehrin dışına, kirli bir
yere taşıyacak."
46 "Üstelik, kapalıyken eve giren kişi akşama kadar kirli olacaktır.
47 Evde yatan giysilerini yıkayacak; evde yemek yiyen de giysilerini yıkayacak."
48 "Eğer kâhin içeri girip evi incelerse, işte, ev sıvandıktan sonra veba evde
yayılmamışsa, o zaman kâhin evi temiz ilan edecek; çünkü veba geçmiştir.
49 Evi temizlemek için iki kuş, sedir ağacı, kırmızı ve mercanköşkotu alacak.
50 Kuşlardan birini akan suyun üzerinde toprak bir kapta kesecek.
51 Sedir ağacını, mercanköşkotu, kırmızı ve canlı kuşu alıp onları öldürülen kuşun
kanına ve akan suya batıracak ve eve yedi kez serpecek.
52 Evi kuşun kanıyla, akan suyla, canlı kuşla, sedir ağacıyla, mercanköşkotuyla ve
kırmızıyla temizleyecek;
53 ancak canlı kuşu kentten çıkıp kıra salacak. Böylece ev için kefaret edecek; ve temiz
olacaktır."

54 Her türlü cüzam hastalığı ve kaşıntı için,
55 giysi küfü için, ev için,
56 şiş için, kabuk için ve parlak leke için yasa budur;
57 Ne zaman kirli, ne zaman temiz olduğunu öğretmek için; cüzam yasası budur.

15

1 Yahve Moşe ve Aron'a şöyle konuştu:
2 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: 'Bir adamın bedeninden akıntısı varsa, o kişi kirlidir.
3 Onun akıntısından kirliliği şu olacak: İster bedeni akıntısını akıtıyor, ister bedeni akıntıyı durdurmuş olsun, bu onun kirliliğidir.'"
4 "'Akıntısı olan insanın yattığı her yatak kirli olacaktır; üzerine oturduğu her şey kirli olacak.
5 Yatağına dokunan her kişi giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaktır.
6 Akıntısı olan adamın oturduğu herhangi bir yere oturan kişi, giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaktır.'"
7 "'Akıntısı olan birinin bedenine dokunan kişi giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaktır.'"
8 "'Eğer akıntısı olan kişi temiz olana tükürürse, o zaman o kişi giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaktır.'"
9 "'Akıntısı olanın üzerine bindiği eyer kirli olacaktır.
10 Onun altındaki herhangi bir şeye dokunan kişi akşama kadar kirli sayılacaktır. Bunları taşıyan kişi giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaktır.'"
11 "'Akıntısı olan kişi, ellerini suyla yıkamadan kime dokunursa, o kişi giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaktır.'"
12 "'Akıntısı olanın dokunduğu toprak kap kırılacak; ve her ağaç kap suyla durulanacak.'"
13 "'Akıntısı olan kişi akıntısından arındığında, arınmak için kendine yedi gün sayacak ve giysilerini yıkayacak; ve bedenini akar suda yıkayacak ve temiz olacak.'"
14 "'Sekizinci gün iki kumru ya da iki güvercin yavrusu alıp Yahve'nin önüne, Buluşma Çadırı'nın kapısına gelecek ve onları kâhine verecek.
15 Kâhin bunlardan birini günah sunusu, diğerini yakmalık sunu olarak sunacak. Kâhin akıntısından dolayı Yahve'nin önünde onun için kefaret edecek.'"
16 "'Eğer bir adamdan meni çıkarsa, o zaman bütün bedenini suda yıkayacak ve akşama kadar kirli olacaktır.
17 Üzerinde meni olan her giysi ve her deri suyla yıkanacak ve akşama kadar kirli olacak.
18 Bir adam bir kadınla yatarsa ve meni çıkarsa, ikisi de suda yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaklar.'"
19 "'Bir kadının akıntısı varsa ve akıntısı kansa, yedi gün kirli olacaktır. Ona dokunan kişi akşama kadar kirli olacaktır.'"
20 "'Kendi kirliliğinde üzerinde yattığı her şey kirli olacak. Üzerinde oturduğu her şey de kirli olacaktır.
21 Kim onun yatağına dokunursa, giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaktır.
22 Kim onun üzerinde oturduğu herhangi bir şeye dokunursa, giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirli olacaktır.
23 Kadının oturmuş olduğu yatak ya da kadının üzerinde oturduğu herhangi bir şeye dokunan kişi, akşama kadar kirli olacaktır.'"

24 "'Bir erkek onunla yatarsa ve kadının aylık akıntısı onun üzerine gelirse, yedi gün
kirli olacaktır; yattığı her yatak da kirli olacaktır.'"
25 "'Eğer bir kadının âdet zamanı dışında birçok gün kan akıntısı olursa ya da âdet
zamanının ötesinde akıntısı varsa, kirliliğinin akıntısının bütün günleri âdet günleri gibi
olacak. O kirlidir.
26 Akıntısı olduğu günler boyunca yattığı her yatak, onun için âdet yatağı gibi
olacaktır. Üzerinde oturduğu her şey, kendi âdet kirliliği gibi kirli olacaktır.
27 Bu şeylere dokunan her kişi kirli olacak, giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve
akşama kadar kirli olacaktır.'"
28 "'Ama eğer akıntısından temizlenmişse, o zaman kendisine yedi gün sayacak ve
ondan sonra temiz olacaktır.
29 Sekizinci günde iki kumru ya da iki güvercin yavrusu alıp onları kâhine, Buluşma
Çadırı'nın kapısına getirecek.
30 Kâhin birini günah sunusu, diğerini yakmalık sunu olarak sunacak; kâhin onun için,
akıntısının kirliliğinden dolayı Yahve'nin önünde kefaret edecektir.'"
31 "'İsrael'in çocuklarını kendi kirliliklerinden böyle ayıracaksın ki, aralarındaki
konutumu kirlettiklerinde kendi kirlilikleri içinde ölmesinler.'"
32 Akıntısı olanın ve kendisinden meni çıkmasından dolayı kirli olanın;
33 âdet gören kadının, akıntısı olan erkek ya da kadının ve kirli olan kadınla birlikte
yatan erkeğin yasası budur.

16

1 Yahve'nin önüne yaklaştıkları zaman ölen Aron'un iki oğlunun ölümünden sonra,
Yahve Moşe'ye şöyle konuştu;
2 Yahve Moşe'ye dedi: "Kardeşin Aron'a söyle, perdenin içindeki En Kutsal Yer'e,
sandık üzerinde Merhamet Örtüsü'nün iç tarafına her vakit girmesin; yoksa ölür; çünkü
ben Merhamet Örtüsü'nün üzerindeki bulutta görüneceğim."
3 "Aron, günah sunusu olarak bir boğa ve yakmalık sunu olarak bir koçla birlikte
Kutsal Yer'e girecek.
4 Kutsal keten gömleğini giyecek. Bedeni üzerinde keten don olacak, keten kuşak
takacak ve kendisine keten sarık giydirilecek. Onlar kutsal giysilerdir. Bedenini suyla
yıkayacak ve onları giyecektir.
5 İsrael'in çocuklarının topluluğundan günah sunusu olarak iki teke, yakmalık sunu
olarak da bir koç alacaktır."
6 "Aron kendisi için günah sunusu olan boğayı sunacak, kendisi ve evi için kefaret
edecektir.
7 İki keçiyi alıp Buluşma Çadırı'nın kapısında, Yahve'nin önünde durduracaktır.
8 Aron iki keçi için kura çekecek; kuralardan biri Yahve için, diğeri Azazel içindir.
9 Aron Yahve'ye kura düşen tekeyi sunacak ve onu günah sunusu olarak sunacak.
10 Ancak Azazel için üzerine kura düşen keçiyi, onun için kefaret etmek, onu Azazel
için çöle salıvermek üzere, canlı olarak Yahve'nin önünde durdurulacaktır."
11 "Aron kendisi için olan günah sunusu boğasını sunacak, kendisi ve evi için kefaret
edecek ve kendisi için olan günah sunusu boğasını kesecek.
12 Yahve'nin önündeki sunak üzerindeki ateş korlarıyla dolu bir buhurdan ve ince
ezilmiş iki avuç hoş kokulu buhur alacak ve onu perdenin iç tarafına getirecek.
13 Buhur bulutu, antlaşma üzerinde olan Merhamet Örtüsü'nü örtsün ve ölmesin diye,
buhuru Yahve'nin önünde ateş üzerine koyacak.
14 Boğanın kanından biraz alıp parmağıyla doğuya doğru Merhamet Örtüsü'ne
serpecek; merhamet örtüsünün önünde parmağıyla yedi kez kanın bir kısmını
serpecektir."

15 “Sonra halk için olan günah sunusu olan keçiyi kesecek, kanını perdenin iç tarafına
getirecek, boğanın kanına yaptığının aynısını onun kanına da yapacak, onu Merhamet
Örtüsü'nün üzerine, Merhamet Örtüsü'nün önünde serpecektir.
16 İsrael'in çocuklarının kirliliğinden, isyanlarından, bütün günahlarından dolayı Kutsal
Yer için kefaret edecek; kirliliklerinin ortasında kendileriyle birlikte duran Buluşma
Çadırı için de aynısını yapacaktır.
17 Kutsal Yer'e kefaret etmek için girdiğinde, kendisi, ailesi ve tüm İsrael topluluğu için
kefaret edip çıkana kadar Buluşma Çadırı'nda hiç kimse bulunmayacaktır.”
18 “Yahve'nin önündeki sunağa çıkıp onun için kefaret edecek, boğanın kanından ve
keçinin kanından biraz alıp sunağın boynuzları üzerine çepeçevre sürecek.
19 Parmağıyla yedi kez kanın bir kısmını üzerine serpecek, onu İsrael'in çocuklarının
kirliliğinden arındırıp kutsal kılacaktır.”
20 “Kutsal Yer, Buluşma Çadırı ve sunağın kefaretini bitirince canlı keçiyi sunacak.
21 Aron iki elini canlı keçinin başına koyacak, İsrael'in çocuklarının bütün suçlarını,
bütün isyanlarını ve bütün günahlarını onun üzerine itiraf edecek; bunları keçinin başı
üzerine koyacak ve hazırlanmış bir adamın eliyle onu çöle salıverecek.
22 Keçi onların bütün kötülüklerini ıssız bir ülkeye kendi üzerinde taşıyacak ve keçiyi çöle
salıverecektir.”
23 “Aron Buluşma Çadırı'na girecek ve Kutsal Yer'e girerken giydiği keten giysilerini
çıkarıp orada bırakacak.
24 Sonra kutsal bir yerde kendini suyla yıkayacak, giysilerini giyecek ve dışarı çıkıp
kendi yakmalık sunusunu ve halkın yakmalık sunusunu sunacak, kendisi ve halk için
kefaret edecektir.
25 Günah sunusunun yağını sunakta yakacak.”
26 “Keçiyi günah keçisi olarak salıveren kişi, giysilerini yıkayacak, bedenini suda
yıkayacak, ondan sonra ordugâha girecektir.
27 Kutsal Yer'de kefaret etmek üzere kanı getirilen günah sunusu boğası ve günah
sunusu tekesi ordugâhın dışına taşınacak, derilerini, etlerini ve gübrelerini ateşte
yakacaklar.
28 Bunları yakan kişi giysilerini yıkayacak, bedenini suda yıkayacak ondan sonra
ordugâha girecektir.
29 “Size daima bir kural olacak: Yedinci ayda, ayın onuncu gününde, canlarınızı
sıkıntıya sokacaksınız, ister yerli olsun, ister yabancı olarak aranızda yaşayan bir garip
olsun, hiçbir iş yapmayacaksınız.
30 Çünkü o gün sizi arındırmak üzere sizin için kefaret edilecek. Yahve'nin önünde
bütün günahlarınızdan arınacaksınız.
31 Bu sizin için tam bir dinlenme Şabatı'dır ve canlarınızı sıkıntıya sokacaksınız. Bu
daima sürecek bir kuraldır.
32 Babasının yerine kâhin olmak üzere meshedilen ve atanan kâhin, kefareti
gerçekleştirecek ve keten giysileri, kutsal giysileri giyecektir.
33 Ondan sonra Kutsal Konut için kefaret edecek; Buluşma Çadırı ile sunak için kefaret
edecek; kâhinler ve topluluktaki tüm halk için kefaret edecek.
34 “Bu, İsrael'in çocuklarının bütün günahlarından dolayı yılda bir kez onlara kefaret
etmen için senin için kalıcı bir kural olacak.” Bu, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi
yapıldı.

17

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 “Aron'la, oğullarıyla ve tüm İsrael'in çocuklarıyla konuş ve onlara de: 'Yahve'nin
buyruğu şudur:

3 İsrael evinden kim olursa olsun, ordugâhta bir boğayı, kuzuyu ya da keçiyi kesen ya
da ordugâhın dışında kesen kişi,
4 Yahve'nin Konutu'nun önünde Yahve'ye sunu olarak sunmak üzere onu Buluşma
Çadırı'nın kapısına getirmemişse; kanı o insana sayılacaktır; kan dökmüştür; o kişi
halkının arasından atılacaktır.
5 Bu, İsrael'in çocuklarının kırda kestikleri kurbanlarını Yahve'ye, Buluşma Çadırı'nın
kapısına, kâhine getirebilmeleri ve onları Yahve'ye esenlik sunuları kurbanı olarak
sunabilmeleri içindir.
6 Kâhin kanı Buluşma Çadırı'nın kapısındaki Yahve'nin sunağı üzerine serpecek ve
yağını Yahve'ye hoş koku olarak yakacaktır.
7 Artık ardlarınca zina ettikleri keçi putlarına kurban kesmeyecekler. Bu, onlara
kuşaklar boyunca daima geçerli bir kural olacaktır.'"
8 "Onlara diyeceksiniz ki, 'İsrael evinden ya da aralarında yabancı olarak yaşayan
yabancılardan biri yakmalık sunu ya da kurban sunar,
9 eğer kurbanı Yahve'ye sunmak üzere Buluşma Çadırı'nın kapısına getirmezse, o kişi
halkının arasından atılacaktır.'"
10 "'İsrael evinden ya da onların arasında yabancı olarak yaşayan yabancılardan her
kim herhangi bir çeşit kan yerse, kan yiyen cana karşı yüzümü çevireceğim ve onu kendi
halkının arasından atacağım.
11 Çünkü etin hayatı kandadır. Ben onu sunak üzerinde canlarınıza kefaret etmek için
size verdim; çünkü hayatdan ötürü kefaret eden kandır.
12 Bu nedenle İsrael'in çocuklarına dedim: "Aranızda hiç kimse kan yemesin, aranızda
yabancı olarak yaşayan hiçbir yabancı da kan yemesin."
13 "'İsrael'in çocuklarından ya da aralarında yabancı olarak yaşayan yabancılardan kim
olursa olsun, yenilebilir bir hayvan ya da kuş avlarsa, onun kanını akıtacak ve onu
toprakla örtecektir.
14 Çünkü her etin hayatına gelince, onun kanı hayatıyladır. Bu nedenle İsrael'in
çocuklarına şöyle dedim: "Hiçbir çeşit etin kanını yemeyeceksiniz; çünkü her çeşit etin
hayatı onun kanıdır. Onu her yiyen atılacaktır."
15 "'İster yerli ister yabancı olsun, kendiliğinden ölen ya da hayvanların parçaladığı
hayvanı yiyen herkes giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar kirli
olacaktır. O zaman temiz olacaktır.
16 Ancak eğer onları yıkamaz ya da bedenini yıkamazsa, o zaman kötülüğünü
taşıyacaktır.'"

18

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: 'Ben Tanrınız Yahve'yim.
3 İçinde yaşamış olduğunuz Mısır diyarında onların yaptığı gibi yapmayacaksınız. Sizi
götürmekte olduğum Kenan diyarında onların yaptığı gibi yapmayacaksınız. Onların
kurallarını izlemeyeceksiniz.
4 İlkelerimi yerine getireceksiniz. Kurallarımı tutacak ve onların içinde yürüyeceksiniz.
Ben Tanrınız Yahve'yim.
5 Bu nedenle kurallarımı ve ilkelerimi tutacaksınız; eğer bir kişi bunları yaparsa,
onlarla yaşayacaktır. Ben Yahve'yim.'"
6 "'Hiçbiriniz çıplaklığını açmak için yakın akrabasına yaklaşmayacaktır; ben Yahve'yim.'"
7 "'Babanın çıplaklığını, annenin çıplaklığını açmayacaksın; o senin annendir. Onun
çıplaklığını açmayacaksın.'"
8 "'Babanın karısının çıplaklığını açmayacaksın. O senin babanın çıplaklığıdır.'"

9 "'Kız kardeşinin, babanın kızının, ya da annenin kızının, ister evde ister dışarıda
doğmuş olsun, çıplaklığını açmayacaksın.'"
10 "'Senin oğlunun kızının ya da kendi kızının kızının çıplaklığını, onların çıplaklığını
açmayacaksın; çünkü onlarınki senin kendi çıplaklığındır.'"
11 "'Babanın karısının babandan olan kızının çıplaklığını açmayacaksın, çünkü o senin
kız kardeşindir.'"
12 "'Babanın kız kardeşinin çıplaklığını açmayacaksın. O, babanın yakın akrabasıdır.'"
13 "'Annenin kız kardeşinin çıplaklığını açmayacaksın; çünkü o, annenin yakın
akrabasıdır.'"
14 "'Babanın kardeşinin çıplaklığını açmayacaksın. Onun karısına yaklaşmayacaksın. O
senin yengendir.'"
15 "'Kendi gelininin çıplaklığını açmayacaksın. O, oğlunun karısıdır. Onun çıplaklığını
açmayacaksın.'"
16 "'Kardeşinin karısının çıplaklığını açmayacaksın. O kardeşinin çıplaklığıdır.
17 "'Bir kadının ve onun kızının çıplaklığını açmayacaksın. Çıplaklığını açmak için onun
oğlunun kızını ya da kızının kızını almayacaksın. Onlar yakın akrabadır. Bu kötülüktür.
18 "'Kız kardeşi hayattayken, çıplaklığını açmak için ona rakip olarak kardeşini eş
olarak almayacaksın.
19 "'Bir kadına, âdet kirliliğindeyken, çıplaklığını açmak için yaklaşmayacaksın.
20 "'Komşunun karısıyla yatmayacaksın ve onunla birlikte kendini kirletmeyeceksin.
21 "'Çocuklarınızdan hiçbirini Molek'e kurban olarak vermeyeceksin. Tanrınız'ın adına
saygısızlık etmeyeceksin. Ben Yahve'yim.
22 "'Bir erkekle kadınla yatar gibi yatmayacaksın. Bu iğrenç bir şeydir.'"
23 "'Kendini kirletmek için hiçbir hayvanla yatmayacaksın. Hiçbir kadın kendini bir
hayvana verip onunla yatmayacak; bu sapkınlıktır.'"
24 "'Bu şeylerin hiçbiriyle kendinizi kirletmeyin; çünkü önünüzden kovmakta olduğum
bu ulusların hepsi bu şeylerle kirlendiler.
25 Ülke kirletildi. Bu yüzden onun kötülüğünü cezalandırdım ve ülke kendi sakinlerini
kustu.
26 Bu nedenle kurallarımı ve ilkelerimi tutacaksınız; ne yerli, ne de aranızda garip
olarak yaşayan yabancılar bu iğrençliklerin hiçbirini yapmayacak,
27 (çünkü sizden önceki ülke halkı bütün bu iğrençlikleri yapmışlardı ve ülke
kirlenmişti),
28 ta ki, siz onu kirlettiğinizde, sizden önceki ulusu kustuğu gibi, ülke sizi de kusmasın.'"
29 "'Kim bu iğrençliklerden birini yaparsa, onları yapan canlar halkının arasından
atılacaktır.
30 Bu nedenle, sizden önce yapılan bu iğrenç törelerin hiçbirini yapmamanız ve
bunlarla kendinizi kirletmemeniz için buyruklarımı tutacaksınız. Ben Tanrınız
Yahve'yim.'"

19

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "İsrael'in çocuklarının bütün topluluğuna söyle ve onlara de: 'Kutsal olacaksınız; çünkü
ben, Tanrınız Yahve, kutsalım.'"
3 " 'Her biriniz annesine ve babasına saygı göstersin. Şabatlarımı tutacaksınız. Ben
Tanrınız Yahve'yim.'"
4 "'Putlara dönmeyin, kendinize dökme ilâhlar yapmayın. Ben Tanrınız Yahve'yim.'"
5 "'Yahve'ye esenlik kurbanı sunacağınız zaman, kabul edilesiniz diye onu
sunacaksınız.

6 O, sunduğunuz gün ve ertesi gün yenilecek. Üçüncü güne kadar bir şey kalırsa ateşle
yakılacak.
7 Üçüncü günde bir parça bile yenirse bu iğrençtir. Kabul edilmeyecektir;
8 ve onu yiyen herkes kendi kötülüğünü yüklenecektir; çünkü o, Yahve'nin kutsal şeyini
kirletmiştir ve o can, halkının arasından atılacaktır.'"
9 "'Toprağınızın hasadını biçtiğinizde, tarlanızın köşelerini tamamıyla biçmeyeceksiniz,
ve hasadınızın kırıntılarını da toplamayacaksınız.
10 Bağınızı toplamayacaksınız ve bağınızın yere düşmüş üzümlerini toplamayacaksınız.
Onları yoksul ve yabancı için bırakacaksın. Ben Tanrınız Yahve'yim.'"
11 "'Çalmayacaksın.'" "'Yalan söylemeyeceksin. " 'Birbirinizi kandırmayacaksınız.'"
12 "'Benim adımla yalan yere ant içmeyeceksin ve Tanrın'ın adını kirletmeyeceksin.
Ben Yahve'yim.'"
13 "'Komşuna zulmetmeyeceksin, onu soymayacaksın.'"
" 'Ücretli bir hizmetçinin ücretini bütün gece sabaha kadar yanında tutmayacaksın.'"
14 "'Sağıra lanet etmeyeceksin, körün önüne tökezleme taşı koymayacaksın; ama
Tanrınız'dan korkacaksınız. Ben Yahve'yim.'"
15 "'Yargılarken haksızlık yapmayacaksın. Yoksula karşı taraf tutmayacaksın, büyükleri
kayırmayacaksın; komşunu ise adaletle yargılayacaksın.'"
16 "'Halkının arasında iftiracı olarak dolaşmayacaksın.'" " 'Komşunun hayatını*
tehlikeye atmayacaksın. Ben Yahve'yim.'"
17 "'Yüreğinde kardeşinden nefret etmeyeceksin. Komşunu mutlaka azarlayacaksın ve
onun yüzünden günah taşımayacaksın.'"
18 "'Öç almayacaksın, halkının çocuklarına kin tutmayacaksın, komşunu ise kendin gibi
seveceksin. Ben Yahve'yim.'"
19 "'Kurallarımı tutacaksın. " 'Farklı türden hayvanları çiftleştirmeyeceksin. " 'Tarlana
iki çeşit tohum ekmeyeceksin; " 'İki çeşit malzemeden yapılmış giysi giymeyin.
20 "'Bir adam, başka bir adamla nişanlı olan, ancak fidye ödenmemiş ya da özgürlüğüne
kavuşturulmamış bir cariye kadınla yatarsa; cezalandırılacaklar. Öldürülmeyecekler, çünkü
kadın özgür değildir.
21 Yahve'ye suç sunusunu, Buluşma Çadırı'nın kapısına, suç sunusu olarak bir koç
getirecek.
22 Kâhin, işlediği günahtan dolayı Yahve'nin önünde suç sunusu koçuyla onun için
kefaret edecek; işlediği günah kendisine bağışlanacaktır.'"
23 "'Ülkeye gelip yiyecek olarak her çeşit ağacı diktiğinizde, onların meyvelerini yasak†
sayacaksınız. Üç yıl boyunca size yasak olacak. Yenilmeyecektir.
24 Ama dördüncü yılda bütün meyvesi Yahve'ye övgü sunmak için kutsal olacaktır.
25 Beşinci yıl meyvesini yiyeceksiniz ki, size bol ürün versin. Ben Tanrınız
Yahve'yim.'"
26 "'Kanı hâlâ içinde olan et yemeyeceksin. Büyü yapmayacaksınız ve büyücülükle
uğraşmayacaksınız.'"
27 "'Başınızın yanlarındaki saçları kesmeyeceksiniz, sakalınızın kenarlarını
düzeltmeyeceksiniz.'"
28 "'Ölüler için bedeninizi yaralamayacaksınız, üzerinize dövme işareti
yapmayacaksınız. Ben Yahve'yim.'"
29 "'Kızını fahişe ederek onu kirletme; öyle ki, ülke fuhuş edip diyar kötülükle
dolmasın.'"
30 "'Şabatlarımı tutacaksınız ve konutuma saygı göstereceksiniz; Ben Yahve'yim.'"

* **19:16** kelimenin tam anlamıyla "kan" † **19:23** kelimenin tam anlamıyla "sünnetsiz"

31 "'Medyumlara ya da büyücülere yönelmeyin. Onları aramayın, onlar tarafından
kirletilmeyin. Ben Tanrınız Yahve'yim.'"
32 "'Ak saçlının önünde ayağa kalkacaksın, yaşlıların yüzüne hürmet edeceksin;
Tanrın'dan korkacaksın. Ben Yahve'yim.'"
33 "'Eğer bir yabancı ülkenizde sizinle birlikte garip olarak yaşıyorsa, ona haksızlık
etmeyeceksiniz.
34 Sizinle yabancı olarak yaşayan garip, sizin için aranızda doğmuş biri gibi olacak ve
onu kendin gibi seveceksin; çünkü Mısır diyarında yabancı olarak yaşadınız. Ben
Tanrınız Yahve'yim.'"
35 "'Yargıda, uzunluk, ağırlık ya da miktar ölçülerinde haksızlık etmeyeceksiniz.
36 Sizde bulunan terazi doğru, tartı doğru, efa‡ doğru, hin§ doğru olacak. Ben sizi Mısır
diyarından çıkaran Tanrınız Yahve'yim.'"
37 "'Bütün kurallarımı, bütün ilkelerimi tutacaksınız ve onları yapacaksınız. Ben
Yahve'yim.'"

20

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "Ayrıca İsrael'in çocuklarına şunu söyle: 'İsrael'in çocuklarından ya da İsrael'de garip
olarak yaşayan yabancılardan Molek'e soyundan* birini veren her kişi, kesinlikle
öldürülecektir. Ülke halkı o kişiyi taşlayacaktır.
3 Ben de o insana karşı yüzümü çevireceğim ve onu halkının arasından atacağım; çünkü
o, kutsal yerimi kirletmek ve kutsal adımı lekelemek için soyundan Molek'e vermiştir.
4 Eğer o kişi çocuğunu Molek'e verirken ülke halkı o kişiyi görmezlikten gelir ve onu
öldürmezlerse,
5 o zaman o insana ve ailesine karşı yüzümü çevireceğim ve onu ve onun ardınca
Molek'le fahişelik yapmak üzere fahişelik edenlerin hepsini halkının arasından
atacağım.'"
6 "'Medyumlara ve büyücülere yönelip onların ardından fahişelik yapan insana karşı
da yüzümü çevireceğim ve onu halkının arasından atacağım.'"
7 "'Bunun için kendinizi kutsal kılın ve kutsal olun; çünkü ben Tanrınız Yahve'yim.
8 Kurallarımı tutacak ve onları yapacaksınız. Sizi kutsal kılan Yahve benim.'"
9 "'Babasına ya da annesine lanet eden herkes kesinlikle öldürülecektir. Babasına ya
da annesine lanet etmiştir. Onun kanı kendi üzerinde olacaktır.'"
10 "'Başka birinin karısıyla zina eden kişi, komşusunun karısıyla zina eden kişi, zina
eden adam da, zina eden kadın da kesinlikle öldürülecektir.'"
11 "'Babasının karısıyla yatan, babasının çıplaklığını açmıştır. Her ikisi de kesinlikle
öldürülecektir. Onların kanı kendi üzerlerinde olacaktır.'"
12 "'Bir adam geliniyle yatarsa, ikisi de kesinlikle öldürülecektir. Sapkınlık yaptılar.
Onların kanı kendi üzerlerinde olacaktır.'"
13 "'Eğer bir adam bir kadınla yatar gibi bir erkekle yatarsa, ikisi iğrençlik etmiştir.
Kesinlikle öldürülecekler. Onların kanı kendi üzerlerinde olacaktır.'"
14 "'Bir adam bir kadınla birlikte annesini alırsa, bu kötülüktür. Aranızda kötülük
olmasın diye, hem kendisi hem de onlar ateşte yakılacaktır.'"
15 "'Bir kişi bir hayvanla yatarsa kesinlikle öldürülecektir; hayvanı da öldüreceksiniz.'"
16 "'Eğer bir kadın herhangi bir hayvana yaklaşıp onunla yatarsa, kadını da hayvanı
da öldüreceksiniz. Kesinlikle öldürülecekler. Kanları onların üzerinde olacak.'"
17 "'Bir adam kız kardeşini, babasının kızını ya da annesinin kızını alır ve onun
çıplaklığını görürse, kadın da onun çıplaklığını görürse, bu utanç verici bir şeydir.

‡ **19:36** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür § **19:36** Bir hin yaklaşık 6,5 litre veya 1,7 galondur.
* **20:2** veya tohum

Halklarının çocuklarının gözü önünde atılacaklardır. Kız kardeşinin çıplaklığını açmıştır. Kötülüğüne katlanacaktır.'"
18 "'Eğer bir adam âdet gören bir kadınla yatar ve onun çıplaklığını açarsa, onun pınarını çıplak etmiştir, kadın da kendi kan pınarını çıplak etmiştir. İkisi de kendi halkının arasından atılacaktır.'"
19 "'Kendi annenin kız kardeşinin ya da babanın kız kardeşinin çıplaklığını açmayacaksın; çünkü o, yakın akrabasını çıplak etmiştir. Onlar kötülüklerini taşıyacaklar.'"
20 Bir adam amcasının karısıyla yatarsa, amcasının çıplaklığını açmıştır. Günahlarına katlanacaklar. Çocuksuz öleceklerdir.
21 "'Bir adam kardeşinin karısını alırsa, bu kirliliktir. Kardeşinin çıplaklığını açmıştır. Çocuksuz olacaklardır.'"
22 "'Bütün kurallarımı, bütün ilkelerimi tutacaksın ve onları yapacaksın; öyle ki, orada oturmak üzere sizi götürmekte olduğum ülke sizi dışa kusmasın.
23 Önünüzden kovacağım ulusun töreleri içinde yürümeyeceksiniz; çünkü bütün bunları onlar yaptılar ve bu yüzden onlardan tiksindim.
24 Ama ben size, "Onların topraklarını miras alacaksınız, ben de onu, süt ve bal akan ülkeyi mülk olarak size vereceğim" dedim. Sizi halklardan ayıran Tanrınız Yahve benim.'"
25 "'Bu nedenle temiz hayvanla kirli olanı, kirli kuşla temiz olanı birbirinden ayıracaksınız. Sizin için kirli diye sizden ayırdığım hayvanlarla, kuşlarla ya da yerde sürünen hiçbir şeyle kendinizi iğrenç kılmayacaksınız.
26 Benim için kutsal olacaksınız; çünkü ben, Yahve, kutsalım ve benim olasın diye seni halkların arasından ayırdım.'"
27 "'Medyum ya da büyücü olan erkek ya da kadın kesinlikle öldürülecektir. Onlar taşlanacaklar. Onların kanı kendi üzerlerinde olacaktır.'"

21

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Aron'un oğullarıyla, kâhinlerle konuş ve onlara söyle: 'Kâhin halkının ölüleri için kendini şunlar dışında kirletmeyecektir:
2 Kendisine yakın olan akrabalarından annesi için, babası için, oğlu için, kızı için, erkek kardeşi için,
3 ve kendisine yakın olan, kocaya varmamış, el değmemiş kız kardeşi için kendisini kirletebilir.
4 Halkı arasında bir önder olarak kendisini lekelemek üzere kendisini kirletmeyecektir.
5 "'Başlarını tıraş etmeyecekler, sakallarının kenarlarını tıraş etmeyecekler, bedenlerinde yara açmayacaklar.
6 Kendi Tanrıları'na kutsal olacaklar ve Tanrıları'nın adına saygısızlık etmeyecekler; çünkü Yahve'nin ateşle yapılan sunularını, Tanrıları'nın ekmeğini onlar sunuyorlar. Bu nedenle kutsal olacaklar.'"
7 " 'Fahişe ya da lekelenmiş kadınla evlenmeyecekler. Bir kâhin kocasından boşanmış bir kadınla evlenmeyecektir; çünkü o, Tanrısı'na kutsaldır.
8 Bu nedenle onu kutsal kılacaksın; çünkü Tanrınız'ın ekmeğini o sunuyor. O sizin için kutsal olacaktır; çünkü sizi kutsal kılan ben Yahve, kutsalım.'"
9 "'Herhangi bir kâhinin kızı, fahişelik ederek kendini lekelerse, babasını lekelemiş olur. Kız ateşle yakılacaktır.'"
10 "'Kardeşleri arasında başkâhin olan, başına mesh yağı dökülen ve giysileri giymek için atanan kişi, saçlarını çözmeyecek, ya da giysilerini yırtmayacak.
11 Hiçbir ölünün yanına girmeyecek, babası ya da annesi için kendini kirletmeyecektir.

12 Konutun dışına çıkmayacak, Tanrısı'nın konutunu kirletmeyecek; çünkü Tanrısı'nın
mesh yağının tacı onun üzerindedir. Ben Yahve'yim.'"
13 "'Eş olarak alacağı el değmemiş kız olacaktır.
14 Dul bir kadınla, boşanmış biriyle, kirletilmiş bir kadınla, ya da fahişeyle
evlenmeyecek. Kendi halkından el değmemiş bir kızı kendine eş olarak alacaktır.
15 Kendi halkının arasında soyunu lekelemeyecek; çünkü onu kutsal kılan Yahve
benim.'"
16 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
17 "Aron'a söyle: 'Senin soyundan kuşaklar boyunca kusurlu olan hiç kimse
Tanrısı'nın ekmeğini sunmak için yaklaşmasın.
18 Kusurlu kim olursa olsun, yaklaşmayacak: Kör, ya da topal, yassı burunlu, ya da
herhangi bir şekil bozukluğu olan,
19 ya da ayağı kırık, ya da eli kırık olan,
20 ya da kambur, ya da cüce, ya da gözü kusurlu, ya da kaşıntısı olan, ya da kabuklu,
ya da testislerinde hasar olan.
21 Kâhin Aron'un soyundan kusurlu olan hiç kimse, Yahve'ye ateşle yapılan sunuları
sunmak üzere yaklaşmayacak. Bir kusuru olduğundan, Tanrısı'nın ekmeğini sunmaya
yaklaşmayacaktır.
22 Tanrısı'nın ekmeğinden, hem çok kutsal olandan, hem de kutsal olandan yiyecektir.
23 Bir kusuru olduğundan perdeye ve sunağa yaklaşmayacak; ta ki, kutsal yerlerimi
kirletmesin; çünkü onları kutsal kılan Yahve benim.'"
24 Böylece Moşe Aron'la, oğullarıyla ve bütün İsrael'in çocuklarıyla konuştu.

22

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "Aron'la oğullarına söyle, İsrael'in çocuklarının bana kutsal kıldıkları kutsal şeylerden
kendilerini sakınsınlar ve kutsal adıma saygısızlık etmesinler. Ben Yahve'yim."
3 "Onlara söyle, 'Kuşaklarınız boyunca bütün soyunuzdan her kim, İsrael'in çocuklarının
Yahve'ye kutsal kıldığı kutsal şeylere kirliliği üzerinde olarak yaklaşırsa, o can benim
önümden atılacaktır. Ben Yahve'yim.'"
4 "'Aron'un soyundan cüzamlı ya da akıntısı olan kişi temiz oluncaya dek kutsal
şeylerden yemeyecek. Kim ölü nedeniyle kirli olmuş bir şeye, ya da meni çıkmış bir
adama dokunursa,
5 ya da kim kendisini kirletecek sürünen bir şeye, ya da kirliliği ne olursa olsun insanı
kirleten bir insana dokunursa,
6 böyle bir şeye dokunan akşama kadar kirli sayılacak ve bedenini suda yıkamadıkça
kutsal şeylerden yemeyecektir.
7 Güneş battığında temiz olacak; ondan sonra kutsal şeylerden yiyecektir, çünkü bu
onun ekmeğidir.
8 Kendiliğinden ölmüş, ya da hayvanlar tarafından parçalanmış hayvanın leşini, onunla
kendisini kirletmek üzere yemeyecektir. Ben Yahve'yim.'"
9 "'Bu nedenle, buyruğumu bozarlarsa günah yüklenmesinler ve onun içinde ölmesinler
diye, buyruklarımı izleyecekler. Onları kutsal kılan Yahve benim.'"
10 "'Hiçbir yabancı kutsal şeyden yemeyecek; kâhinlerin yanında yaşayan bir yabancı,
ya da ücretli bir hizmetçi kutsal şeyden yemeyecek.
11 Ancak eğer kâhin, kendi parasıyla bir hizmetçi satın alırsa, ondan yiyecektir; onun
evinde doğanlar onun ekmeğinden yiyeceklerdir.
12 Bir kâhinin kızı yabancı biriyle evliyse, kutsal şeylerin kaldırma sunularından
yemeyecek.

13 Ama bir kâhinin kızı dulsa ya da boşanmışsa, çocuğu yoksa ve gençliğinde olduğu gibi
babasının evine dönmüşse, babasının ekmeğinden yiyebilir; ama hiçbir yabancı ondan
yemeyecektir.'"
14 "'Eğer bir kişi bilmeden kutsal bir şey yerse, o zaman ona değerinin beşte birini
ekleyecek ve kutsal şeyi kâhine verecektir.
15 Kâhinler İsrael'in çocuklarının Yahve'ye sundukları kutsal şeyleri bozmayacaklar,
16 böylece kutsal şeyleri yediklerinde suçluluk duygusu getirecek kötülüğü onlara
yükletirler; çünkü onları kutsal kılan Yahve benim.'"
17 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
18 "Aron'la, oğullarıyla ve bütün İsrael'in çocuklarıyla konuş ve onlara söyle: 'İsrael
evinden ve İsrael'de olan yabancılardan kim olursa olsun, Yahve'ye yakmalık sunu
olarak sundukları, ister adaklarından biri olsun, ya da ister gönüllü sunularından biri
olsun, sunusunu sunduğu zaman,
19 kabul edilesiniz diye, boğalardan, koyunlardan, ya da keçilerden kusursuz bir erkek
sunacaksınız.
20 Ama kusurlu olanı sunmayacaksınız; çünkü o sizin için kabul edilebilir
olmayacaktır.
21 Kim bir adak ödemek için, Yahve'ye esenlik sunuları, ya da sığır, ya da davardan
gönüllü bir kurban sunarsa, kabul edilmesi için kusursuz olacaktır. Hiçbir kusuru
olmayacaktır.
22 Kör, yaralı, sakat, siğilli, iltihaplı ya da yarası açık olanı Yahve'ye sunmayacaksınız;
bunları sunak üzerinde Yahve'ye ateşle sunmayacaksınız.
23 Herhangi bir parçası fazla ya da eksik olan boğayı, ya da kuzuyu gönüllü sunulan
sunu olarak sunabilirsiniz; ancak adak olarak kabul edilmeyecektir.
24 Testisleri vurulmuş, ezilmiş, burulmuş ya da kesilmiş olanı Yahve'ye
sunmayacaksınız. Bunu diyarınızda yapmamalısınız.
25 Bunlardan hiçbirini bir yabancının elinden Tanrınız'ın ekmeği olarak
sunmayacaksınız; çünkü onların bozukluğu kendilerindedir. Onlarda kusur vardır.
Bunlar sizin için kabul edilmeyecektir.'"
26 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
27 "Bir buzağı, kuzu ya da oğlak doğduğunda, annesiyle birlikte yedi gün kalacak.
Sekizinci günden itibaren Yahve'ye ateşle yapılan sunu olarak kabul edilecektir.
28 İster inek, ister koyun olsun, onu ve yavrusunu aynı günde kesmeyeceksiniz."
29 "Yahve'ye şükran kurbanı kurban edeceğiniz zaman, kabul edilesiniz diye onu
kurban edeceksiniz.
30 Aynı günde yenilecektir; hiçbirini sabaha kadar bırakmayacaksınız. Ben Yahve'yim."
31 "Bu nedenle buyruklarımı tutacak ve yapacaksınız. Ben Yahve'yim.
32 Kutsal adıma saygısızlık etmeyeceksiniz, ama İsrael'in çocukları arasında kutsal
kılınacağım. Seni kutsal kılan Yahve benim,
33 Tanrın olmak için seni Mısır'dan çıkardım. Ben Yahve'yim."

23

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: 'Yahve'nin kutsal toplantılar olarak ilan
edeceğiniz bayramları, benim bayramlarım bunlardır.'"
3 "'Altı gün iş yapılacak, ama yedinci gün tam dinlenme Şabat'ı, kutsal toplantı olacak;
hiçbir iş yapmayacaksınız. Bütün konutlarınızda Yahve'ye Şabat'tır.'"
4 "'Bunlar, belirlenen vakitte ilan edeceğiniz Yahve'nin belirlediği bayramlar, kutsal
toplantılardır.
5 Birinci ayın on dördüncü günü akşam Yahve'nin Pesah'ıdır.

6 Aynı ayın on beşinci günü Yahve'ye Mayasız Ekmek Bayramı'dır. Yedi gün mayasız
ekmek yiyeceksiniz.
7 Birinci günde kutsal toplantınız olacak. Olağan işleri yapmayacaksınız.
8 Yahve'ye ateşle yapılan sunuyu ise yedi gün sunacaksınız. Yedinci gün kutsal
toplantıdır. Olağan işleri yapmayacaksınız.'"
9 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
10 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de: 'Size vereceğim ülkeye gelip ürününü
biçeceğiniz zaman, o zaman hasadınızın ilk ürünlerinden oluşan demetini kâhine
getireceksiniz.
11 Sizin için kabul edilsin diye demetini Yahve'nin önünde sallayacak. Kâhin onu
Şabat'ın ertesi günü sallayacaktır.
12 Demetini sallayacağın gün, yakmalık sunu olarak Yahve'ye bir yaşında kusursuz
bir erkek kuzu sunacaksınız.
13 Ekmek sunusuyla birlikte, Yahve'ye ateşle yapılan sunu, hoş koku olarak yağla
yoğrulmuş onda iki efa* ince un olacak; ve onunla birlikte dökmelik sunu da bir hinin†
dörtte biri kadar şaraptan olacak.
14 Bu aynı güne, Tanrınız'a sunu getirene kadar ekmek, kavrulmuş buğday ya da taze
buğday yemeyeceksiniz. Bu, tüm konutlarınızda kuşaklar boyunca daima geçerli olacak
bir kuraldır.'"
15 "'Şabat'ın ertesi gününden, sallama sunusu demetini getirdiğiniz günden itibaren
sayacaksınız: Yedi Şabat tamamlanacak.
16 Yedinci Şabat'tan sonraki gün elli gün sayacaksın; ve Yahve'ye yeni ekmek sunusu
sunacaksınız.
17 Yaşadığınız yerden sallama sunusu olarak onda iki efa‡ ince undan yapılmış iki
ekmek getireceksiniz. Bunlar Yahve'ye ilk ürünler olarak mayayla pişirilecek.
18 Ekmekle birlikte bir yaşında kusursuz yedi kuzu, bir genç boğa ve iki koç
sunacaksınız. Ekmek sunuları ve dökmelik sunularıyla birlikte bunlar, Yahve'ye
yakmalık sunu, ateşle yapılan sunu, Yahve'ye hoş koku olacak.
19 Günah sunusu olarak bir teke, esenlik kurbanı olarak da bir yaşında iki erkek kuzu
sunacaksınız.
20 Kâhin onları sallamalık sunu olarak iki kuzuyla birlikte ilk ürünlerden oluşan
ekmekle birlikte Yahve'nin önünde sallayacak. Kâhin için Yahve'ye kutsal olacaklar.
21 Aynı günde sizin için kutsal bir toplantı olacağını duyuracaksınız. Olağan işler
yapmayacaksınız. Bu, kuşaklarınız boyunca tüm konutlarınızda daima geçerli olacak bir
kuraldır.
22 "'Toprağınızın hasatını biçtiğinizde, tarlanızın köşelerini tamamen biçmemelisiniz,
hasatınızın başaklarını toplamamalısınız. Bunları yoksullara ve yabancılara
bırakmalısınız. Ben Tanrınız Yahve'yim.'"
23 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
24 "İsrael'in çocuklarına söyle: 'Yedinci ayda, ayın birinci gününde sizin için tam bir
dinlenme; boru sesiyle anma, kutsal toplantı olacak.
25 Olağan işler yapmayacaksınız. Yahve'ye ateşle yapılan sunu sunacaksınız.'"
26 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
27 "Ancak bu yedinci ayın onuncu günü kefaret günüdür. Bu sizin için kutsal toplantı
olacaktır. Kendinize acı çektireceksiniz ve Yahve'ye ateşle yapılan bir sunu sunacaksınız.
28 O gün hiçbir iş yapmayacaksınız; çünkü bu, sizin için Tanrınız Yahve'nin önünde
kefaret etmek üzere kefaret günüdür.
29 Çünkü o aynı günde kendini inkar etmeyen kişi halkından atılacaktır.

---

* **23:13** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür
† **23:13** Bir hin yaklaşık 6,5 litre veya 1,7 galondur.
‡ **23:17** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür

30 Kim o aynı günde herhangi bir iş yaparsa, onu halkının arasından yok edeceğim.
31 Hiçbir iş yapmayacaksınız; bu, tüm konutlarınızda kuşaklar boyunca daima geçerli olacak bir kuraldır.
32 Bu sizin için tam bir Şabat, dinlenme günü olacak ve kendinizi inkar edeceksiniz. Ayın dokuzuncu günü akşam üstü, bir akşamdan diğer akşama kadar Şabatınız'ı tutacaksınız."
33 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
34 "İsrael'in çocuklarına söyle ve de: 'Bu yedinci ayın on beşinci günü Yahve için yedi günlük Çardak§ Bayramı'dır.
35 İlk gün kutsal toplantı olacak. Olağan işleri yapmayacaksınız.
36 Yedi gün Yahve'ye ateşle yapılan sunu sunacaksınız. Sekizinci gün size kutsal toplantı olacak. Yahve'ye ateşle yapılan sunu sunacaksınız. Bu tam toplantıdır; olağan işleri yapmayacaksın.'"
37 "'Yahve'ye ateşle yapılan sunu, yakmalık sunu, ekmek sunusu, kurban ve dökmelik sunular sunmak için, her biri kendi gününde olmak üzere, kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz Yahve'nin belirlenmiş bayramları bunlardır.
38 Yahve'nin Şabatları'na ek olarak, armağanlarınıza ek olarak, bütün adaklarınıza ek olarak, Yahve'ye gönülden verdiğiniz sunulara ek olarak, Yahve'ye verdiklerinizdir.'"
39 "'Yedinci ayın on beşinci günü, ülkenin ürünlerini topladığınızda, Yahve'nin bayramını yedi gün tutacaksınız. Birinci gün tam dinlenme olacak ve sekizinci gün tam dinlenme olacak.
40 Birinci gün heybetli ağaçların meyvelerini, palmiye ağaçlarının dallarını, sık ağaç dallarını ve dere söğütlerini alacaksınız; ve Tanrınız Yahve'nin önünde yedi gün sevineceksiniz.
41 Bunu yılın yedi günü Yahve'ye bayram olarak tutacaksınız. Kuşaklarınız boyunca daima geçerli olacak bir kuraldır. Onu yedinci ayda tutacaksınız.
42 Yedi gün boyunca geçici barınaklarda* oturacaksınız. İsrael'de doğmuş olan herkes geçici barınaklarda† oturacak;
43 ta ki, İsrael'in çocuklarını Mısır diyarından çıkardığımda onları geçici barınaklarda‡ oturttuğumu sizin kuşaklarınız bilsin. Ben Tanrınız Yahve'yim.'"
44 Böylece Moşe İsrael'in çocuklarına Yahve'nin belirlenmiş bayramlarını bildirdi.

24

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarına buyur ki, kandil sürekli yansın diye ışık için sana ezilmiş saf zeytinyağı getirsinler.
3 Aron, tanıklık perdesinin dışında, Buluşma Çadırı'nda onu akşamdan sabaha dek sürekli olarak Yahve'nin önünde tutacak. Kuşaklarınız boyunca daima geçerli bir kural olacak.
4 Yahve'nin önündeki saf altın şamdanlık üzerindeki kandilleri sürekli olarak düzende tutacaktır."
5 "İnce undan alıp on iki pide pişireceksin; bir pidede efanın* onda ikisi olacak.
6 Onları iki sıra halinde, altışar tane olmak üzere Yahve'nin önünde saf altın masanın üzerine koyacaksın.
7 Her sıranın üzerine saf buhur koyacaksın; böylece ekmek için anılma, Yahve'ye ateşle yapılan sunu olsun.
8 Her Şabat'ta onu sürekli olarak Yahve'nin önünde hazırlayacak. Bu, İsrael'in çocukları adına kalıcı bir antlaşmadır.

§ **23:34** Çardak Bayramı veya Sukkot * **23:42** veya çardaklar † **23:42** veya çardaklar ‡ **23:43** veya çardaklar
* **24:5** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür

9 Aron'la oğulları için olacak. Onu kutsal bir yerde yiyecekler; çünkü sürekli bir
kuralla Yahve'nin ateşle yapılan sunularından kendisi için çok kutsaldır."
10 Babası Mısırlı olan İsraelli bir kadının oğlu, İsrael'in çocukları arasına çıktı; İsraelli
kadının oğluyla İsraelli bir adam ordugâhta kavga ettiler.
11 İsraelli kadının oğlu Ad'a küfretti; ve onu Moşe'ye getirdiler. Annesinin adı Dan
oymağından Divri'nin kızı Şelomit'ti.
12 Yahve'nin isteği kendilerine bildirilene kadar onu gözaltında tuttular.
13 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
14 "Lanet edeni ordugâhın dışına çıkar; ve onu duyan herkes ellerini onun başı üzerine
koysun ve bütün topluluk onu taşlasın.
15 İsrael'in çocuklarına şöyle diyeceksin: 'Kim Tanrısı'na lanet ederse, günahını
yüklenecektir.
16 Yahve'nin adına küfreden, kesinlikle öldürülecektir. Bütün topluluk onu mutlaka
taşlayacaktır. Ad'a küfreden yabancı olsun, yerli olsun öldürülecektir.'"
17 "'Bir insana ölümcül darbe vuran kesinlikle öldürülecektir.
18 Bir hayvana ölümcül bir darbe vuran, bedelini ödeyecek, hayata karşılık hayat
verecektir.
19 Kim komşusunu yaralarsa, ona da onun yaptığının aynısı yapılacak:
20 Kırığa karşılık kırık, göze karşılık göz, dişe karşılık diş. Birini nasıl yaraladı ise,
kendisine de öyle yapılacaktır.
21 Hayvanı öldüren onu ödeyecek; adam öldüren, öldürülecektir.
22 Yerli için de, yabancı için de, tek bir yasa olacak; çünkü ben Tanrınız Yahve'yim.'"
23 Moşe İsrael'in çocuklarıyla konuştu; lanet edeni ordugâhın dışına çıkarıp taşladılar.
İsrael'in çocukları Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi yaptılar.

25

1 Yahve Sina Dağı'nda Moşe'ye şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de: 'Size vermekte olduğum ülkeye girdiğinizde,
diyar Yahve'ye Şabat tutacaktır.
3 Tarlanızı altı yıl ekeceksin, bağınızı altı yıl budayıp ürünlerini toplayacaksın;
4 ama yedinci yılda ülke için tam dinlenme Şabat'ı, Yahve'ye Şabat olacak. Tarlanı
ekmeyecek, bağını budamayacaksın.
5 Hasadında kendiliğinden yetişeni biçmeyeceksin, ve budanmamış asmanın üzümlerini
toplamayacaksın. Ülke için tam dinlenme yılı olacak.
6 Ülkenin Şabat'ı sizin için, kendin için, hizmetçin için, kadın hizmetçin için, ücretli
hizmetçin için, garibin için, seninle birlikte yaşayan yabancı için yiyecek olacak.
7 Onun bütün ürünü senin sığırların, diyarda bulunan hayvanların için de yiyecek
olacak.'"
8 "'Yedi yıl, yedi kere yedi yılların Şabat'larını sayacaksın; ve senin için yılların
Şabat'larının günleri, kırk dokuz yıl olacak.
9 O zaman yedinci ayın onuncu günü yüksek sesle boru çalacaksınız. Kefaret Günü'nde
bütün ülkenizde boru çalacaksınız.
10 Ellinci yılı kutsal kılacaksınız ve ülke sakinlerinin hepsine özgürlük ilan edeceksiniz.
Bu sizin için bir jübile olacak; ve her biriniz kendi mülküne, her biriniz kendi ailesine
dönecek.
11 O ellinci yıl size jübile olacak. Onun içinde ekim yapmayacaksınız, kendiliğinden
yetişenleri biçmeyeceksiniz ve budanmamış asmayı toplamayacaksınız.
12 Çünkü jübiledir; sizin için kutsal olacaktır. Onun ürününü tarladan yiyeceksiniz.'"
13 "'Bu Jübile Yılı'nda her biriniz kendi mülküne dönecek.'"

14 "'Komşuna bir şey satarsan ya da komşundan satın alırsan, birbirinize haksızlık
etmeyeceksiniz.
15 Jübile'den sonraki yıl sayısına göre komşundan satın alacaksın. Ürünlerin yıl sayısına
göre sana satacak.
16 Yılların uzunluğuna göre bedelini artıracaksın, yılların kısalığına göre de bedelini
azaltacaksın; çünkü o sana ürünlerinin sayısını satıyor.
17 Birbirinize haksızlık yapmayacaksınız, tersine Tanrınız'dan korkacaksınız; çünkü
ben Tanrınız Yahve'yim.'"
18 "'Bu nedenle kurallarımı yapacaksınız, ilkelerimi tutacaksınız ve onları
yapacaksınız; ülkede güvenlik içinde oturacaksınız.
19 Toprak ürününü verecek, siz de doyana kadar yiyeceksiniz ve orada güvenlik içinde
oturacaksınız.
20 Eğer: "İşte, ekmeyeceğiz ve ürünümüzü toplamayacağız; yedinci yıl ne yiyeceğiz?"
derseniz;
21 o zaman altıncı yılda kutsamamı üzerinize buyuracağım ve üç yıllık ürün verecektir.
22 Sekizinci yıl ekim yapacaksın ve dokuzuncu yıla kadar ambarın eski ürününden
yiyeceksin. Ürünü gelinceye kadar eski ambardan yiyeceksin.'"
23 "'Toprak temelli olarak satılmayacak, çünkü toprak benimdir; çünkü siz yabancısınız
ve benim yanımda konuklarsınız.
24 Mülkünüz olan tüm topraklarda, toprak için fidye kabul edeceksiniz.'"
25 "'Eğer kardeşin yoksullaşır ve mülklerinin bir kısmını satarsa, kendisine en yakın
akrabası gelip kardeşinin sattığını geri alacaktır.
26 Eğer bir adamın onu geri alacak kimsesi yoksa ve bolluğa kavuşup onu geri almak
için yeterli yolu bulursa,
27 o zaman satışından bu yana geçen yılları hesaplasın ve arta kalan kısmı onu sattığı
adama geri ödesin; ve mülküne dönecektir.
28 Ama eğer onu geri alamazsa, sattığı şey Jübile Yılı'na kadar onu satın alanın elinde
kalacaktır. Jübile'de serbest bırakılacak ve o, mülküne geri dönecektir.'"
29 "'Eğer bir adam surlarla çevrili bir kentte oturduğu evi satarsa, satıldıktan sonraki
tam bir yıl içinde onu geri alabilir. Tam bir yıl boyunca onu geri alma hakkına sahip
olacaktır.
30 Eğer bir yıl içinde geri almazsa, surlarla çevrili kentteki ev, onu satın alan insana
kuşaklar boyu temelli olarak kalacaktır. Jübile'de serbest kalmayacaktır.
31 Ama çevrelerinde duvar olmayan köylerin evleri ülkenin kırlarıyla bir sayılacaktır;
bedeli ödenebilir ve Jübile'de serbest bırakılacaklardır.'"
32 "'Ancak Levililer'in kentleri, mülkleri olan kentlerdeki evlerini, Levililer istedikleri
zaman geri alabilirler.
33 Levililer mülkü olan kentteki satılmış evi geri alabilirler, Jübile'de serbest
bırakılacaktır, çünkü Levililer'in kentlerdeki evleri İsrael'in çocukları arasında onların
mülküdür.
34 Ama onların kentlerindeki otlaklar satılamaz; çünkü orası onların daimi mülküdür.'"
35 "'Kardeşin yoksul düştüyse ve eli aranızda kendini geçindiremiyorsa, ona destek
olacaksın. O, sizinle bir yabancı ve konuk gibi yaşayacak.
36 Ondan ne faiz ne de kâr alın; tersine Tanrınız'dan korkun ki, kardeşiniz aranızda
yaşasın.
37 Ona paranızı faizle ödünç vermeyeceksin, yiyeceklerini de kâr amacıyla ona
vermeyeceksin.
38 Kenan diyarını size vermek ve Tanrınız olmak için sizi Mısır diyarından çıkaran
Tanrınız Yahve benim.'"

39 "'Eğer kardeşiniz aranızda yoksullaşır ve kendini size satarsa, onu köle gibi hizmet
ettirmeyeceksin.
40 Yanında ücretli bir hizmetçi ve konuk gibi olacak; Jübile Yılı'na kadar yanında
hizmet edecektir.
41 Sonra kendisi ve çocukları senin yanından çıkıp kendi ailesinin ve atalarının
mülküne dönecek.
42 Çünkü onlar Mısır diyarından çıkardığım hizmetkârlarımdır. Köle olarak
satılmayacaklardır.
43 Ona sertlikle hükmetmeyeceksin, ancak Tanrın'dan korkacaksın.'"
44 "'Çevrenizdeki uluslardan sahip olduğunuz erkek ve kadın kölelerinize gelince,
onlardan erkek ve kadın köleler satın alabilirsiniz.
45 Ayrıca aranızda yaşayan yabancıların çocuklarından ve onların sizinle birlikte olan
ailelerinden ülkenizde doğmuş olanları satın alabilirsiniz; onlar da sizin mülkünüz
olacaktır.
46 Bunları sizden sonra çocuklarınıza mülk olarak miras bırakabilirsiniz. Kölelerinizi
sonsuza kadar onlardan alabilirsiniz, ama kardeşleriniz İsrael'in çocuklarına, birbirinize
sertlikle hükmetmeyeceksiniz.'"
47 "'Aranızda yaşayan bir yabancı ya da konuk olan biri zenginleşirse, yanındaki
kardeşin de yoksul düşer ve kendisini aranızda yaşayan bir yabancıya ya da konuğun
aile üyesinden birine satarsa,
48 satıldıktan sonra o geri alınabilir. Kardeşlerinden biri geri alabilir;
49 ya da amcası, ya da amcasının oğlu, onu geri alabilir, ya da ailesinden ona yakın
akrabası olan biri onun fidyesini verebilir; ya da eğer o zenginleşirse kendisi için fidye
verebilir.
50 Kendisini satın alan kişiyle, ona kendisini sattığı yıldan Jübile Yılı'na kadar hesap
görecektir. Satışının bedeli yılların sayısına göre olacaktır; onun yanında ücretli bir
hizmetçinin zamanı gibi olacaktır.
51 Eğer daha uzun yıllar varsa, onlara göre, satın alındığı paradan özgürlüğünün
bedelini geri verecektir.
52 Jübile Yılı'na yalnızca birkaç yıl kalmışsa, o zaman onunla hesap görecek; hizmet
yıllarına göre özgürlüğünün bedelini geri verecektir.
53 Her yıl tutulan bir hizmetçi olarak onun yanında olacak. O, senin önünde, ona sert
bir şekilde hükmetmeyecektir.
54 Eğer bu yollarla geri alınmazsa, Jübile Yılı'nda kendisi ve çocukları da serbest
bırakılacaktır.
55 Çünkü İsrael'in çocukları benim hizmetkârlarımdır; Mısır diyarından çıkardığım kendi
hizmetkârlarımdır. Ben Tanrınız Yahve'yim.'"

26

1 "'Kendinize putlar yapmayacaksınız, oyma put ya da dikili taş dikmeyeceksiniz,
ülkenizde önünde eğilmek için oymalı taş koymayacaksınız; çünkü ben Tanrınız
Yahve'yim.'"
2 "'Şabat'larımı tutacaksınız ve konutuma saygı duyacaksınız. Ben Yahve'yim.'"
3 "'Eğer kurallarım içinde yürürseniz, buyruklarımı tutarsanız ve onları yaparsanız,
4 o zaman yağmurlarınızı size vaktinde vereceğim; toprak da ürününü verecek, kırın
ağaçları da meyvesini verecekler.
5 Harmanınız bağ bozumuna kadar, bağ bozumu da ekim zamanına kadar sürecek.
Ekmeğinizi doyasıya yiyeceksiniz ve ülkenizde güvenlik içinde oturacaksınız.'"
6 "'Ülkeye barış vereceğim, siz de yatacaksınız ve kimse sizi korkutmayacak. Kötü
hayvanları diyardan kovacağım ve ülkenizden kılıç geçmeyecektir.
7 Düşmanlarınızı kovalayacaksınız ve onlar önünüzde kılıçla düşecekler.

8 Sizden beşiniz yüz kişiyi kovalayacak, yüzünüz de on bin kişiyi kovalayacak;
düşmanlarınız da önünüzde kılıçla düşecekler.'"
9 "'Sana saygım olacak, seni verimli kılacağım, seni çoğaltacağım ve seninle antlaşmamı
sürdüreceğim.
10 Uzun süredir saklanan eski erzağı yiyeceksin ve yenisi için eskisini yerinden
çıkaracaksın.
11 Çadırımı aranıza kuracağım, canım sizden nefret etmeyecek.
12 Ben aranızda yürüyeceğim, sizin Tanrınız olacağım, siz de benim halkım olacaksınız.
13 Ben, onların kölesi olmayasınız diye sizi Mısır diyarından çıkaran Tanrınız
Yahve'yim. Boyunduruğunun demirlerini kırdım ve seni dik yürüttüm.'"
14 "'Ancak beni dinlemezseniz ve bu buyrukların tümünü yapmazsanız,
15 kurallarımı reddederseniz ve canınız benim ilkelerimden nefret ederse, bütün
buyruklarımı yapmaz ve antlaşmamı bozarsanız,
16 ben de size şunu yapacağım: Üzerinize dehşeti, gözleri yiyip bitiren ve canı perişan
eden veremi, ateşi üzerinize atayacağım. Tohumunu boşuna ekeceksin, çünkü onu
düşmanların yiyecek.
17 Yüzümü sana karşı çevireceğim, düşmanlarınızın önünde vurulacaksınız. Sizden
nefret edenler size hükmedecek; sizi kovalayan yokken bile kaçacaksınız.'"
18 "'Bunlara rağmen beni dinlemezseniz, günahlarınız için sizi yedi kat daha
cezalandıracağım.
19 Gücünün övüncünü kıracağım, gökyüzünü demir gibi, toprağını tunç gibi yapacağım.
20 Gücün boşa gidecek; çünkü toprağınız ürün vermeyecek, ülkenin ağaçları da
meyvesini vermeyecek.'"
21 "'Bana karşı yürür ve beni dinlemezseniz, günahlarınıza göre başınıza yedi kat daha
bela getireceğim.
22 Çocuklarınızı elinizden alacak, hayvanlarınızı yok edecek ve sayınızı azaltacak
yaban hayvanları aranıza göndereceğim. Yollarınız ıssızlaşacak.'"
23 "'Bunlarla bana geri dönmezseniz ve bana karşı yürürseniz,
24 o zaman ben de size karşı yürüyeceğim; ve ben de sizi günahlarınız için yedi kat
vuracağım.
25 Antlaşmanın öcünü alan kılıcı üzerinize getireceğim. Kentlerinizde toplanacaksınız
ve aranıza veba göndereceğim. Düşmanın eline teslim edileceksiniz.
26 Ekmek desteğinizi kırdığımda, ekmeğini on kadın aynı fırında pişirecekler ve
ekmeğinizi tartarak getirecekler. Yiyeceksiniz ama doymayacaksınız.'"
27 "'Buna rağmen beni dinlemezseniz, bana karşı yürürseniz,
28 ben de öfkeyle size karşı yürüyeceğim. Günahlarınız için de sizi yedi kat
cezalandıracağım.
29 Oğullarınızın etini yiyeceksiniz, kızlarınızın etini yiyeceksiniz.
30 Yüksek yerlerinizi yok edeceğim, buhur sunaklarınızı devireceğim, ölü
bedenlerinizi putlarınızın bedenleri üzerine atacağım; canım da sizden tiksinecek.
31 Kentlerinizi harap edeceğim, kutsal yerlerinizi ıssız bırakacağım. Hoş kokulu
sunularınızdan hoşnut olmayacağım.
32 Ülkeyi ıssız bırakacağım; içinde oturan düşmanlarınız buna şaşacaklar.
33 Sizi uluslar arasına dağıtacağım ve ardınızdan kılıç çekeceğim. Ülkeniz ıssız kalacak,
kentleriniz çöl olacak.
34 O zaman ülke ıssız kaldığı ve siz düşman topraklarında olduğunuz sürece Şabat'lardan
tat alacak. O zaman ülke dinlenecek ve Şabat'lardan tat alacak.
35 Issız kaldığı sürece, siz onun üzerinde yaşarken Şabat'larınızda sahip olmadığı
dinlenmeye sahip olacak.'"

36 "'Sizden arta kalanlara gelince, düşman topraklarında onların yüreklerine bir
baygınlık göndereceğim. Sürüklenen bir yaprağın sesi onları uçuracak; ve kılıçtan kaçan
biri gibi kaçacaklar. Kovalayan yokken düşecekler.
37 Kovalayan yokken, sanki kılıç önündeymiş gibi birbirlerine çarpıp düşecekler.
Düşmanlarınızın önünde duracak gücünüz olmayacak.
38 Ulusların arasında yok olacaksınız. Düşmanlarınızın ülkesi sizi yiyip bitirecek.
39 Sizden sağ kalanlar düşmanlarınızın topraklarında kötülüklerinin acısını çekecekler;
babalarının kötülüklerini de onlarla birlikte çekecekler.'"
40 "'Eğer bana karşı işledikleri suçta kendi kötülüklerini ve atalarının kötülüklerini itiraf
ederlerse; bana karşı yürüdükleri için,
41 ben de onlara karşı yürüdüm ve onları düşmanlarının ülkesine getirdim; eğer o
zaman sünnetsiz yürekleri alçakgönüllü olur ve kötülüklerinin cezasını kabul ederlerse,
42 o zaman Yakov'la olan antlaşmamı, İshak'la olan antlaşmamı ve Avraham'la olan
antlaşmamı hatırlayacağım; ülkeyi de hatırlayacağım.
43 Ülke de onlar tarafından bırakılacak ve onlarsız ıssız kaldığı sürece Şabat'lardan tat
alacak; kurallarımı reddettikleri ve canları ilkelerimden tiksindiği için, suçlarının
cezasını kabul edecekler.
44 Bütün bunlara rağmen, düşmanlarının ülkesinde olduklarında, onları tamamen yok
etmek ve onlarla olan antlaşmamı bozmak için onları reddetmeyeceğim ve onlardan
nefret etmeyeceğim; çünkü ben onların Tanrısı Yahve'yim.
45 Ama onların Tanrısı olmak için Mısır'dan ulusların gözü önünde çıkardığım atalarının
antlaşmasını onlar uğruna hatırlayacağım. Ben Yahve'yim.'"
46 Bunlar, Yahve'nin Moşe aracılığıyla Sina Dağı'nda kendisi ile İsrael'in çocukları
arasında yaptığı kurallar, ilkeler ve yasalardır.

27

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: 'Bir adam bir kişiyi Yahve'ye adak olarak
adadığında, senin biçtiğin değere göre,
3 yirmi ile altmış yaş arasındaki bir erkeğe biçtiğin değer, kutsal yerin şekeline* göre elli
şekel gümüş olacak.
4 Eğer kadınsa, o zaman biçtiği değer otuz şekel olacaktır.
5 Eğer kişi beş ile yirmi yaş arasındaysa, o zaman biçtiğin değer erkek için yirmi şekel,
kız için on şekel olacaktır.
6 Eğer kişi bir aylıktan beş yaşına kadarsa, o zaman biçtiğin değer erkek için beş şekel
gümüş, kız için üç şekel gümüş olacaktır.
7 Kişi altmış yaş ve üzeri ise; eğer erkek ise, o zaman biçtiğiniz değer on beş şekel, bir
kadın için ise on şekel olacaktır.
8 Ama biçtiğin değerden daha yoksulsa, o zaman kâhinin önünde durdurulacak ve
kâhin ona bir değer biçecektir. Kâhin ödeme gücüne göre değer biçecektir.'"
9 "'İnsanların Yahve'ye sunu olarak sunduğu bir hayvansa, insanın bu hayvandan
Yahve'ye verdiği her şey kutsal olacaktır.
10 Onu değiştirmeyecek, iyiyi kötüyle, kötüyü iyiyle değiştirmeyecek. Eğer hayvanı
hayvanla değiştirirsen, o zaman hem o, hem de değiştirilen kutsal olacaktır.
11 Eğer bu, Yahve'ye sunu olarak sunulmayan kirli bir hayvansa, hayvanı kâhinin
önünde durduracak;
12 kâhin bunun iyi mi ya da kötü mü olduğunun değerini biçecek. Kâhin ona nasıl değer
biçerse, öyle olacaktır.

* **27:3** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

13 Ama eğer gerçekten onu geri alacaksa, o zaman onun beşte birini biçtiğin değerin
üzerine ekleyecektir.'"
14 "'Bir adam evini Yahve'ye kutsal kılmak üzere adadığında, kâhin bunun iyi mi ya da
kötü mü olduğuna değer biçecek. Kâhin ona nasıl değer biçerse, öyle olacaktır.
15 Eğer onu adayan kişi evini geri alırsa, o zaman senin değer biçtiğin paranın beşte
birini ona ekleyecek ve ev onun olacak.'"
16 "'Eğer bir adam mülkü olan tarlanın bir kısmını Yahve'ye adarsa, o zaman biçeceğin
değer onun tohumuna göre olacaktır. Bir homer† arpa ekiminin değeri elli şekel‡ gümüş
olacak.
17 Eğer tarlasını Jübile Yılı'ndan itibaren adarsa, senin biçtiğin değere göre kalacaktır.
18 Ama eğer tarlasını Jübile'den sonra adarsa, o zaman kâhin ona parayı Jübile Yılı'na
kadar kalan yıllara göre hesaplayacak; ve biçtiğin değerden düşecektir.
19 Eğer tarlayı adayan kişi gerçekten onu geri alacaksa, o zaman senin biçtiğin değerin
beşte birini onun üzerine ekleyecek ve tarla onun olarak kalacaktır.
20 Tarlayı geri almazsa, ya da tarlayı başka birine satarsa, bir daha geri alınamaz;
21 ama tarla Jübile'de çıktığı zaman, Yahve'ye adanmış bir tarla gibi kutsal olacak.
Mülkiyeti kâhinlere ait olacak.'"
22 "'Eğer biri satın aldığı ve kendi mülkü olmayan bir tarlayı Yahve'ye adarsa,
23 o zaman kâhin senin biçtiğin değerin bedelini Jübile Yılı'na kadar ona hesap edecek;
ve o gün senin biçtiğin değeri Yahve'ye kutsal bir şey olarak verecektir.
24 Jübile Yılı'nda tarla, kendisinden satın alınan insana, toprağın mülkiyeti kendisine
ait olan insana dönecektir.
25 Bütün biçtiğiniz değerler kutsal yerin şekeline göre olacak: Şekel§ başına yirmi
gerah* olacaktır.'"
26 "Ancak hayvanlar arasında ilk doğan, ilk doğan olarak Yahve'ye ait olduğu için, hiç
kimse onu adayamaz; ister öküz, ister koyun olsun, o Yahve'nindir.
27 Eğer kirli bir hayvan ise, o zaman onu senin biçeceğin değere göre geri satın alacak
ve beşte birini onun üzerine ekleyecektir; ya da geri alınamazsa o zaman senin biçeceğin
değere göre satılacaktır.'"
28 "'Bununla birlikte, bir insanın sahip olduğu insan olsun, hayvan olsun ya da mülkü
olan tarla olsun, Yahve'ye adadığı hiçbir şey satılmayacak ya da geri alınmayacaktır. Kalıcı
olarak adanan her şey Yahve'ye çok kutsaldır.'"
29 "'İnsanlar arasından yıkıma ayrılan hiç kimse fidyeyle kurtarılmayacak. Kesinlikle
öldürülecektir.'"
30 "'İster toprağın tohumu, ister ağaçların meyvesi olsun, toprağın bütün ondalığı
Yahve'ye aittir. Yahve'ye kutsaldır.
31 Bir adam ondalığının bir kısmını geri alırsa, onun üzerine beşte birini ekleyecektir.
32 Bütün sığırların ya da davarların ondalığı, her değnek altından geçenlerin ondalığı,
Yahve'ye kutsal olacaktır.
33 Onun iyi mi kötü mü olduğunu incelemeyecek ve onu değiştirmeyecek. Eğer onu
değiştirirse, o zaman hem o, hem de değiştirdiği kutsal olacaktır. O ödenip geri
alınamayacaktır.'"
34 Bunlar, Yahve'nin Sina Dağı'nda İsrael'in çocukları için Moşe'ye buyurduğu
buyruklardır.

† **27:16** 1 homer yaklaşık 220 litredir ‡ **27:16** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur. § **27:25** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur. * **27:25** Bir gerah yaklaşık 0,5 gram veya yaklaşık 7,7 grendir.

SAYILAR

1 Yahve,* Mısır diyarından çıkışlarının ikinci yılında, ikinci ayın birinci günü, Sina
Çölü'nde, Buluşma Çadırı'nda Moşe'yle konuşup şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarının topluluğunu, soylarına göre, atalarının evlerine göre, adlarının
sayısına göre, her erkeği,
3 İsrael'de yirmi yaş ve üzeri, savaşa gidebilecek durumda olanların hepsini, sen ve
Aron onları bölüklerine göre, birer birer sayacaksınız.
4 Yanınızda her oymaktan bir adam, her biri atalarının evinin başı olacak.
5 Sizinle birlikte duracak adamların adları şunlardır: Ruven'den: Şedeur oğlu Elizur.
6 Şimon'dan: Surişadday oğlu Şelumiel.
7 Yahuda'dan: Amminadav oğlu Nahşon.
8 İssakar'dan: Zuar oğlu Netanel.
9 Zevulun'dan: Helon oğlu Eliav.
10 Yosef'in çocuklarından: Efraim'den: Ammihud oğlu Elişama; Manaşşe'den: Pedahsur
oğlu Gamaliel.
11 Benyamin'den: Gideoni oğlu Avidan.
12 Dan'dan: Ammişadday oğlu Ahiezer.
13 Aşer'den: Okran oğlu Pagiel.
14 Gad'dan: Deuel oğlu Elyasaf.
15 Naftali'den: Enan oğlu Ahira."
16 Topluluktan çağrılanlar, atalarının oymaklarının beyleri† bunlardır; onlar İsrael
binlerinin başlarıydı.
17 Moşe ile Aron adları anılan bu adamları aldılar.
18 İkinci ayın birinci günü bütün topluluğu bir araya topladılar; soylarını ailelerine
göre, atalarının evlerine göre, ad sayısına göre yirmi yaş ve üzeri olarak teker teker ilan
ettiler.
19 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi onları Sina Çölü'nde saydı.
20 İsrael'in ilk doğanı Ruven'in çocukları, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının
evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek her erkek,
teker teker hepsi:
21 Ruven oymağından sayılanlar kırk altı bin beş yüz kişiydi.
22 Şimon'un çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre,
adlarının sayısına göre teker teker, onlardan sayılanlar, yirmi yaş ve üzeri savaşa
gidebilecek durumda olanların hepsi:
23 Şimon oymağından sayılanlar elli dokuz bin üç yüz kişiydi.
24 Gad'ın çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre,
adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda olanlar:
25 Gad oymağından sayılanlar kırk beş bin altı yüz elli kişiydi.
26 Yahuda'nın çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre,
adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda olanlar:
27 Yahuda oymağından sayılanlar yetmiş dört bin altı yüz kişiydi.
28 İssakar'ın çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre,
adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda olanlar:
29 İssakar oymağından sayılanlar elli dört bin dört yüz kişiydi.

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.
† **1:16** başları veya önderleri

30 Zevulun'un çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre,
adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda olanlar:
31 Zevulun oymağından sayılanlar elli yedi bin dört yüz kişiydi.
32 Yosef çocuklarından: Efraim'in çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre,
atalarının evlerine göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek
durumda olanlar:
33 Efraim oymağından sayılanlar kırk bin beş yüz kişiydi.
34 Manaşşe'nin çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre,
adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda olanlar:
35 Manaşşe oymağından sayılanlar otuz iki bin iki yüz kişiydi.
36 Benyamin'in çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine
göre, adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda olanlar:
37 Benyamin oymağından sayılanlar otuz beş bin dört yüz kişiydi.
38 Dan'ın çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre,
adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda olanlar:
39 Dan oymağından sayılanlar altmış iki bin yedi yüz kişiydi.
40 Aşer'in çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre,
adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda olanlar:
41 Aşer oymağından sayılanlar kırk bir bin beş yüz kişi vardı.
42 Naftali'nin çocuklarından, onların kuşakları, soylarına göre, atalarının evlerine göre,
adlarının sayısına göre, yirmi yaş ve üzeri savaşa gidebilecek durumda olanlar:
43 Naftali oymağından sayılanlar elli üç bin dört yüz kişiydi.
44 Sayılanlar bunlardır; onları Moşe ve Aron'la İsrael'in on iki beyleri saydılar;
bunlardan her biri kendi atalarının evi içindi.
45 Böylece atalarının evlerine göre İsrael'in çocuklarından sayılan yirmi yaş ve üzeri
İsrael'de savaşa gidebilecek durumda olanların hepsi,
46 sayılanların tamamı altı yüz üç bin beş yüz elli kişiydi.
47 Ancak Levililer atalarının oymağına göre onların arasında sayılmadı.
48 Çünkü Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
49 "Yalnız Levi oymağını saymayacaksın, İsrael'in çocuklarının arasında onların sayımını
yapmayacaksın;
50 ancak Levililer'i Levha Sandığı'nın, onun tüm takımlarının ve ona ait olan her şeyin
üzerinde görevlendir. Konutu ve onun tüm takımlarını onlar taşıyacaklar; onunla onlar
ilgilenecekler ve onun çevresinde konaklayacaklar.
51 Konut taşınacağı zaman Levililer onu indirecekler; ve konut kurulacağı zaman
onu Levililer kuracaklar. Yaklaşan yabancı öldürülecektir.
52 İsrael'in çocukları, kendi bölüklerine göre, herkes kendi ordugâhına ve herkes kendi
sancağının yanında çadırlarını kuracaklar.
53 Ama İsrael'in çocuklarının topluluğu üzerine gazap gelmesin diye Levililer Levha
Sandığı'nın çevresinde konaklayacaklar. Levililer Tanıklık Konutu'ndan sorumlu
olacaklar."
54 İsrael'in çocukları böyle yaptılar. Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu her şeye göre onlar da
öyle yaptılar.

2

1 Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocukları, herkes kendi bayrağının yanında, atalarının evlerinin
sancaklarıyla konaklayacak. Buluşma Çadırı'nın çevresinde, ondan uzakta
konaklayacaklar."

3 “Gündoğumuna doğru doğu tarafında konaklayanlar, bölüklerine göre Yahuda
ordugâhının bayrağından olacaklar. Yahuda'nın çocuklarının beyi Amminadav oğlu
Nahşon olacak.
4 Onun bölüğü ve onlardan sayılanlar yetmiş dört bin altı yüz kişiydi.”
5 “Onun yanında konaklayanlar İssakar oymağı olacak. İssakar'ın çocuklarının beyi Zuar
oğlu Netanel olacak.
6 Onun bölüğü ve ondan sayılanlar elli dört bin dört yüz kişiydi.”
7 “Zevulun oymağı: Zevulun'un çocuklarının beyi Helon oğlu Eliav olacak.
8 Onun bölüğü ve ondan sayılanlar elli yedi bin dört yüz kişiydi.”
9 “Yahuda ordugâhından sayılanların hepsi bölüklerine göre yüz seksen altı bin dört yüz
kişiydi. İlk olarak onlar yola çıkacaklardır.”
10 “Bölüklerine göre Ruven ordugâhının bayrağı güney tarafında olacak. Ruven
çocuklarının beyi Şedeur oğlu Elizur olacak.”
11 Onun bölüğü ve ondan sayılanlar kırk altı bin beş yüz kişiydi.
12 “Onun yanında konaklayan Şimon oymağı olacak. Şimon'un çocuklarının beyi
Surişadday oğlu Şelumiel olacak.
13 Onun bölüğü ve ondan sayılanlar elli dokuz bin üç yüz kişiydi.”
14 “Gad oymağı: Gad'ın çocuklarının beyi Reuel oğlu Elyasaf olacak.
15 Onun bölüğü ve ondan sayılanlar kırk beş bin altı yüz elli kişiydi.”
16 “Ruven ordugâhından sayılanların hepsi bölüklerine göre yüz elli bir bin dört yüz elli
kişiydi. İkinci olarak onlar yola çıkacaklardır.”
17 “Sonra Buluşma Çadırı yola çıkacak, Levililer'in ordugâhı ordugâhların ortasında
olacak. Konakladıkları gibi, herkes kendi bayraklarına göre, her kişi kendi yerinden
yola çıkacak.”
18 “Bölüklerine göre Efraim ordugâhının sancağı batı tarafında olacak. Efraim'in
çocuklarının beyi Ammihud oğlu Elişama olacak.
19 Onun bölüğü ve onlardan sayılanlar kırk bin beş yüz kişiydi.”
20 “Onun yanında Manaşşe oymağı olacak. Manaşşe'nin çocuklarının beyi Pedahzur
oğlu Gamaliel olacak.
21 Onun bölüğü ve onlardan sayılanlar otuz iki bin iki yüz kişiydi.”
22 “Benyamin oymağı: Benyamin'in çocuklarının beyi Gideoni oğlu Avidan olacak.
23 Onun ordusu ve onlardan sayılanlar otuz beş bin dört yüz kişiydi.”
24 “Efraim ordugâhından sayılanların hepsi bölüklerine göre yüz sekiz bin yüz kişiydi.
Üçüncü olarak onlar yola çıkacaklardır.”
25 “Bölüklerine göre Dan ordugâhının bayrağı kuzey tarafında olacak. Dan'ın
çocuklarının beyi Ammişadday oğlu Ahiezer olacak.
26 Onun bölüğü ve onlardan sayılanlar altmış iki bin yedi yüz kişiydi.”
27 “Onun yanında konaklayanlar Aşer oymağı olacak. Aşer'in çocuklarının beyi Okran
oğlu Pagiel olacak.
28 Onun bölüğü ve onlardan sayılanlar kırk bir bin beş yüz kişiydi.”
29 “Naftali oymağı: Naftali'nin çocuklarının beyi Enan oğlu Ahira olacak.
30 Onun bölüğü ve onlardan sayılanlar elli üç bin dört yüz kişiydi.”
31 “Dan ordugâhından sayılanların hepsi yüz elli yedi bin altı yüz kişiydi. Kendi
bayraklarına göre en son onlar yola çıkacaklardır.”
32 Bunlar atalarının evlerine göre İsrael'in çocuklarından sayılanlardır. Ordularına göre
ordugâhlardan sayılanların hepsi altı yüz üç bin beş yüz elli kişiydi.
33 Ancak Yahve'nin Moşe'ye buyurmuş olduğu gibi Levililer İsrael'in çocukları arasında
sayılmadılar.

34 İsrael'in çocukları da böyle yaptı. Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu her şeye göre, kendi
bayraklarına göre konakladılar ve böylece herkes aileleri ile atalarının evlerine göre
yola çıktılar.

3

1 Yahve'nin Sina Dağı'nda Moşe'yle konuştuğu gün Aron'la Moşe'nin soylarının tarihi
şöyledir.
2 Aron'un oğullarının adları şunlardır: İlk doğan Nadav, Avihu, Eleazar ve İtamar.
3 Aron'un oğullarının, kâhinlik makamında hizmet etmek üzere adadığı, meshedilmiş
kâhinlerin adları bunlardır.
4 Nadav ile Avihu, Sina Çölü'nde Yahve'nin önünde yabancı ateş sundukları zaman
Yahve'nin önünde öldüler; onların çocukları yoktu. Eleazar ve İtamar, babaları Aron'un
önünde kâhinlik makamında hizmet ettiler.
5 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
6 "Levi oymağını yaklaştır ve onları kâhin Aron'un önünde, ona hizmet etsinler diye
durdur.
7 Konutun hizmetini yapmak üzere onun ve tüm topluluğun gereksinimlerini
Buluşma Çadırı'nın önünde onlar sağlayacaklar.
8 Buluşma Çadırı'nın bütün takımlarını ve İsrael'in çocuklarının konut hizmetiyle ilgili
yükümlülüklerini onlar karşılayacak.
9 Levililer'i Aron'la oğullarına vereceksin. Onlar İsrael'in çocukları adına tamamen ona
verilmiştir.
10 Aron'la oğullarını sen atayacaksın, onlar da kâhinliklerini sürdürecekler, yaklaşan
yabancı ise öldürülecektir."
11 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
12 "İşte,* İsrael'in çocukları arasında rahmi açan ilk doğanların yerine, Levililer'i İsrael'in
çocukları arasından seçtim; ve Levililer benim olacak.
13 Çünkü ilk doğanların hepsi benimdir. Mısır diyarında bütün ilk doğanları vurduğum
gün, İsrael'de insan olsun hayvan olsun bütün ilk doğanları kendime kutsal kıldım.
Benim olacaklar. Ben Yahve'yim."
14 Yahve Sina Çölü'nde Moşe'ye şöyle dedi:
15 "Levi çocuklarını atalarının evlerine, ailelerine göre say. Bir aylık ve üstü olan her
erkeği sayacaksın."
16 Moşe onları Yahve'nin sözüne göre, kendisine buyurulduğu gibi saydı.
17 Levi'nin oğulları adlarıyla şunlardır: Gerşon, Kehat ve Merari.
18 Gerşon'un oğullarının ailelerine göre adları şunlardır: Livni ve Şimi.
19 Ailelerine göre Kohat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron ve Uzziel.
20 Ailelerine göre Merari'nin oğulları: Mahli ve Muşi. Babalarının evlerine göre
Levililer'in aileleri bunlardır.
21 Livnî ailesi ve Şimi ailesi Gerşon'dandı. Bunlar Gerşonlular'ın aileleridir.
22 Onlardan sayılanlar, bir aylık ve üstü olan tüm erkeklerin sayısına göre yedi bin beş
yüz kişiydi.
23 Gerşonlular'ın aileleri konutun arkasında batıya doğru konaklayacaklar.
24 Lael oğlu Elyasaf Gerşonlular'ın atalar evinin beyi olacak.
25 Buluşma Çadırı'nda Gerşon oğullarının görevi konut, çadır, onun örtüsü, Buluşma
Çadırı'nın kapı perdesi,
26 konutla sunağın çevresindeki avlunun perdeleri, avlu kapısının perdesi ve bütün
hizmeti için onun ipleri olacaktır.

---

* **3:12** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

27 Amramlılar'ın ailesi, Yisharlılar'ın ailesi, Hevronlular'ın ailesi ve Uzzielliler'in
ailesi Kohat'tandı.
28 Bir aylık ve üstü olan tüm erkeklerin sayısına göre, kutsal yerin gereksinimlerini
karşılayan sekiz bin altı yüz kişi vardı.
29 Kohatoğulları'nın aileleri konutun güney tarafında konaklayacaklar.
30 Kohatlılar'ın ailelerinin atalar evi beyi Uzziel oğlu Elizafan olacak.
31 Sandık, masa, şamdan, sunaklar, hizmet ettikleri kutsal yerin takımları, perde ve
onun tüm hizmeti onların görevi olacak.
32 Kâhin Aron'un oğlu Eleazar, kutsal yerin gereksinimlerini sağlayanların üzerinde
Levili beylerin beyi olacak.
33 Mahlitliler ailesi ve Muşililer ailesi Merari'dendi. Bunlar Merari'nin aileleridir.
34 Bir aylık ve daha üstü olan tüm erkeklerin sayısına göre onlardan sayılanlar altı bin
iki yüz† kişiydi.
35 Merari ailelerinin atalar evinin beyi Avihail oğlu Suriel'di. Onlar konutun kuzey
tarafında konaklayacaklar.
36 Merarioğulları'nın belirlenmiş görevleri konutun çerçeveleri, kirişleri, direkleri,
tabanları, bütün takımları, onun tüm hizmetleri,
37 çevresindeki avlunun direkleri, tabanları, kazıkları ve ipleridir.
38 Doğuya doğru konutun önünde, güneşin doğduğu yere doğru Buluşma Çadırı'nın
önünde, İsrael'in çocuklarının görevi için kutsal yerin gereksinimlerini karşılamak üzere
konaklayanlar, Moşe, Aron ve oğulları olacaklar. Yaklaşan yabancı öldürülecektir.
39 Moşe ile Aron'un Yahve'nin buyruğu uyarınca ailelerine göre saydıkları Levililer'in
tümü, bir aylık ve üstü olan tüm erkekler yirmi iki bin kişiydi.
40 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "İsrael'in çocuklarından bir aylık ve üstü olan ilk doğan tüm
erkekleri say ve adlarının sayısını al.
41 İsrael'in çocukları arasında ilk doğanların yerine Levililer'i, —Ben Yahve'yim—benim
için alacaksın; ve İsrael'in çocuklarının hayvanları arasında bütün ilk doğanlar yerine
Levililer'in hayvanlarını alacaksın."
42 Moşe, Yahve'nin kendisine buyurduğu gibi, İsrael'in çocukları arasında ilk doğanların
hepsini saydı.
43 Ad sayısına, bir aylık ve üstü olanlardan sayılanlara göre ilk doğan bütün erkekler
yirmi iki bin iki yüz yetmiş üç kişiydi.
44 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
45 "İsrael'in çocukları arasında ilk doğanların tümü yerine Levililer'i, onların hayvanları
yerine de Levililer'in hayvanlarını al; Levililer de benim olacak. Ben Yahve'yim.
46 İsrael'in çocuklarının ilk doğanlarından Levililer'in sayısını aşan iki yüz yetmiş üç
kişinin bedeli için,
47 kişi başına beş şekel alacaksın; onları kutsal yerin şekeline‡ göre alacaksın (şekel
yirmi geradır§);
48 ve onlardan geri kalan bedel parasını Aron'la oğullarına vereceksin."
49 Moşe, Levililer'le bedeli verilmiş olanları aşanların bedel parasını aldı;
50 İsrael'in çocuklarının ilk doğanlarından kutsal yerin şekeline göre bin üç yüz altmış beş
şekel* para aldı;

---

† **3:34** + 22.000, 2 anlamlı basamağa yuvarlanan toplamdır. Yukarıda verilen Gerşonlular, Kohatlılar ve Merariler toplamı 22.300'dür, ancak geleneksel İbranice metinde sayı 3 anlamlı basamağa değil, 2 anlamlı basamağa yuvarlanmıştır. ‡ **3:47** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur. § **3:47** Bir gerah yaklaşık 0,5 gram veya yaklaşık 7,7 grendir. * **3:50** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 onstur, dolayısıyla 1365 şekel yaklaşık 13,65 kilogram veya yaklaşık 30 pounddur.

51 Yahve'nin sözü uyarınca Moşe, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi bedel parasını
Aron'la oğullarına verdi.

4

1 Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi:
2 "Levioğulları arasından Kohat'ın oğullarını, ailelerine, ata evlerine göre,
3 otuz yaştan başlayarak elli yaşına kadar Buluşma Çadırı'nda iş yapmak üzere hizmete
girenlerin tümünü sayın."
4 "Buluşma Çadırı'nda Kohatoğulları'nın en kutsal şeylerle ilgili hizmeti budur.
5 Ordugâh göç edince Aronoğulları'yla birlikte içeri girecek ve bölme perdesini
indirecekler, Levha Sandığı'nı onunla örtecekler,
6 üzerine fok derisinden bir örtü koyacaklar, üzerine mavi bir bez serip sırıklarını
takacaklar."
7 "Sergi ekmeği masasının üzerine mavi bir bez serip üzerine tabakları, kaşıkları,
kâseleri, dökmelik sunu için tasları koyacaklar; ve sürekli ekmek onun üzerinde olacak.
8 Üzerlerine kırmızı bir bez serip onu fok derisinden bir örtüyle örtecekler ve sırıklarını
takacaklar."
9 "Lacivert bir bez alıp ışık veren şamdanı, kandillerini, makaslarını, tablalarını ve
onun hizmetinde kullanılan tüm yağ kaplarını örtecekler.
10 Onu ve içindeki tüm takımlarını fok derisinden bir örtü içine koyacaklar ve onu
sedye üzerine koyacaklar."
11 "Altın sunağın üzerine mavi bir bez serip onu deri bir örtüyle örtecekler ve sırıklarını
geçirecekler."
12 "Kutsal yerde hizmet ettikleri bütün hizmet takımlarını alıp mavi bir beze
saracaklar, üzerini fok derisinden bir örtüyle örtecekler ve sedye üzerine koyacaklar."
13 "Sunağın küllerini kaldırıp üzerine mor bir bez serecekler.
14 Onun üzerinde hizmet için kullanılan tüm takımları, ateş tavalarını, et kancalarını,
kürekleri ve leğenleri, sunağın tüm takımlarını onun üzerine koyacaklar; ve üzerine fok
derisinden bir örtü serip sırıklarını geçirecekler."
15 "Aron'la oğulları kutsal yeri ve kutsal yerin tüm takımlarını örtmeyi bitirince,
ordugâh göç ederken; ondan sonra Kohat'ın oğulları onu taşımaya gelecekler; ama
ölmesinler diye kutsal yere dokunmayacaklar. Buluşma Çadırı'na ait olan bu şeyleri
Kohat'ın oğulları taşıyacak."
16 "Kâhin Aron oğlu Eleazar'ın görevi, ışık için yağ, kokulu buhur, sürekli ekmek
sunusu, mesh yağı, tüm konutun, ve içinde bulunan her şeyin, kutsal yer ve onun
takımlarının gereksinimleri olacak."
17 Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi:
18 "Kohatlı ailelerin boyunu Levililer arasından ayırmayın;
19 ama onlara şöyle yapın ki, çok kutsal şeylere yaklaştıklarında ölmesinler, yaşasınlar.
Aron'la oğulları içeri girecekler ve herkesi kendi hizmetine ve yüküne atayacaklar;
20 ama ölmemek için bir an bile kutsal yeri görmeye girmeyecekler."
21 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
22 "Gerşon'un oğullarını da ataların evlerine, ailelerine göre say;
23 onları, otuz yaşından elli yaşına kadar Buluşma Çadırı'nda hizmete hazır, iş yapmak
üzere içeri girenlerin hepsini sayacaksın."
24 "Gerşonlu ailelerin hizmet ve yük taşımakta hizmeti şudur:
25 Konutun perdelerini ve Buluşma Çadırı'nı ve onun üstündeki fok derisinden örtüyü,
Buluşma Çadırı'nın kapı perdesini,

26 avlunun perdelerini, konutun yanındaki ve sunağın çevresindeki avlu kapısının kapı
perdesi, bunların ipleri, onların hizmetinde kullanılan bütün aletleri onlar taşıyacaklar;
onlarla yapılan her işte onlar hizmet edecekler.
27 Gerşon'un oğullarının bütün hizmetinde, tüm yükleri ve tüm hizmetleri Aron'la
oğullarının buyruğuyla olacak; ve tüm sorumluluklarında onlara görev atayacaksın.
28 Gerşonlu oğulları ailelerinin Buluşma Çadırı'ndaki hizmeti budur. Görevleri kâhin
Aron oğlu İtamar'ın eli altında olacaktır.”
29 “Merari'nin oğullarına gelince, onları ailelerine, atalarının evlerine göre sayacaksın;
30 Buluşma Çadırı'nın işini yapmak üzere hizmete giren herkesi otuz yaşından elli
yaşına kadar sayacaksın.
31 Buluşma Çadırı'nda yaptıkları tüm hizmete göre onların yükleri şunlardır: Bütün
takımları ve bütün hizmetleriyle birlikte, konutun çerçeveleri, kirişleri, direkleri,
tabanları,
32 çevresindeki avlunun direkleri, bunların tabanları, kazıkları, ipleridir. Yüklerinin
görev aletlerini adlarıyla onlara atayacaksınız.
33 Merarioğulları ailelerinin, Kâhin Aron oğlu İtamar'ın eli altında Buluşma Çadırı'nda
yaptıkları bütün hizmetlerine göre hizmeti budur.”
34 Moşe, Aron ve topluluğun beyleri, Kohatlıoğulları'nı ailelerine ve atalarının
evlerine göre;
35 otuz yaşından elli yaşına kadar, Buluşma Çadırı'nda çalışmak üzere hizmete giren
herkesi saydılar.
36 Ailelerine göre onlardan sayılanlar iki bin yedi yüz elli kişiydi.
37 Buluşma Çadırı'nda hizmet eden Kohatlı ailelerden sayılanlar bunlardı; Yahve'nin
Moşe aracılığıyla verdiği buyruk uyarınca Moşe ile Aron'un saydıkları onlardı.
38 Ailelerine ve atalarının evlerine göre Gerşon'un oğulları arasında sayılanlar,
39 otuz yaşından elli yaşına kadar, Buluşma Çadırı'nda çalışmak üzere hizmete giren
hepsi,
40 ailelerine ve atalarının evlerine göre onlardan sayılanlar iki bin altı yüz otuz kişiydi.
41 Moşe ve Aron'un Yahve'nin buyruğu uyarınca saydıkları, Buluşma Çadırı'nda hizmet
eden Gerşon'un oğullarının ailelerinden sayılanlar bunlardı.
42 Ailelerine ve atalarının evlerine göre Merarioğulları ailelerinden sayılanlar,
43 otuz yaşından elli yaşına kadar, Buluşma Çadırı'nda çalışmak üzere hizmete giren
herkes;
44 ailelerine göre onlardan sayılanlar üç bin iki yüz kişiydi.
45 Bunlar, Yahve'nin Moşe aracılığıyla verdiği buyruğa göre Moşe ile Aron'un
saydıkları Merarioğulları ailelerinden sayılanlardı.
46 Moşe, Aron ve İsrael beylerinin ailelerine ve atalarının evlerine göre saydıkları
Levililer arasında sayılanlar,
47 otuz yaşından elli yaşına kadar hizmet işini ve Buluşma Çadırı'nda yükler taşıma işini
yapmak için girenlerin hepsi,
48 onlardan sayılanlar sekiz bin beş yüz seksen kişiydi.
49 Yahve'nin buyruğu uyarınca, herkes kendi hizmetine ve yüküne göre Moşe
tarafından sayıldı. Böylece Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi onlar onun tarafından
sayıldılar.

5

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 “İsrael'in çocuklarına buyur, her cüzamlıyı, her akıntısı olanı ve ölüden dolayı kirli olan
her kişiyi ordugâhtan çıkarsınlar.

3 Ortasında oturduğum ordugâhı kirletmesinler diye, hem erkekleri hem de kadınları
ordugâhın dışına çıkaracaksınız.”
4 İsrael'in çocukları da öyle yaptılar ve onları ordugâhın dışına çıkardılar; Yahve Moşe'ye
nasıl söylediyse, İsrael'in çocukları da öyle yaptı.
5 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
6 “İsrael'in çocuklarına de ki: 'Bir erkek ya da kadın, Yahve'ye karşı gelerek, insanların
işlediği günahlardan birisini işlediğinde ve o can suçlu olduğunda,
7 o zaman işlemiş olduğu günahı itiraf edecek; ve suçunun karşılığını tamamen
ödeyecek, üzerine beşte birini ekleyecek ve onu suçlu olduğu insana verecektir.
8 Ancak eğer suçun karşılığını ödemek için o adamın yakın akrabası yoksa, kendisi için
kefaret edecek olan kefaret koçunun yanı sıra, Yahve'ye ödenen suç karşılığı da kâhinin
olacaktır.
9 İsrael'in çocuklarının kâhine sundukları tüm kutsal şeylerden her kaldırma sunusu
onun olacak.
10 Herkesin kutsal şeyleri onun olacaktır; kim kâhine bir şey verirse, onun olacaktır.'”
11 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
12 “İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de: 'Bir adamın karısı yoldan sapar ve ona
sadakatsizlik ederse,
13 bir erkek onunla yatar, bu kocasının gözlerinden gizlenir ve saklı kalırsa, ve kadın
kirlenir, ona karşı hiçbir tanık yoksa, kadın eylem sırasında tutulmazsa;
14 adamın üzerine kıskançlık ruhu gelir, karısı kirli olduğu halde karısını kıskanırsa; ya
da eğer adamın üzerine kıskançlık ruhu gelir ve karısı kirli olmadığı halde karısını
kıskanırsa;
15 o zaman adam karısını kâhine getirecek ve onun için sunu olarak onda bir efa*
arpa unu getirecek. Üzerine yağ dökmeyecek ve üzerine buhur koymayacak; çünkü bu
kıskançlık ekmeği sunusu, kötülüğü hatırlatan anma ekmek sunusudur.
16 Kâhin kadını yaklaştırıp Yahve'nin önünde durduracak.
17 Kâhin kutsal suyu toprak bir kap içine alacak; ve kâhin konutun zemini üzerindeki
tozun bir kısmını alıp suya koyacak.
18 Kâhin kadını Yahve'nin önünde durduracak, kadının saçlarını çözecek ve anma
ekmek sunusunu onun ellerine koyacak, kıskançlık ekmek sunusudur. Kâhinin elinde
lanet getiren acılık suyu olacak.
19 Kâhin ona ant içirtip kadına şöyle diyecek: “Eğer seninle bir erkek yatmamışsa ve
kocanın yetkisi altında kirliliğe sapmadıysan, lanet getiren bu acılık suyundan kurtul.
20 Ama eğer kocanın yetkisi altındayken yoldan sapmışsan, kirlenmişsen ve kocandan
başka bir adam seninle yatmışsa...”
21 o zaman kâhin kadına lanet andı içirtip kâhin kadına şöyle diyecek: “Yahve kalçanın
düşmesine ve vücudunun şişmesine izin verdiğinde, Yahve seni halkının arasında bir lanet
ve küfür yapsın;
22 lanet getiren bu su bağırsaklarına girecek, vücudunu şişirecek, kalçanı düşürecek.''
Kadın “Amin, Amin” diyecek.'”
23 “'Kâhin bu lanetleri bir kitaba yazacak ve onları acılık suyu içinde silecek.
24 Lanet getiren acılık suyunu kadına içirecek; ve lanete neden olan su onun içine
girecek ve acılaşacak.
25 Kâhin kıskançlık ekmek sunusunu kadının elinden alacak ve ekmek sunusunu
Yahve'nin önünde sallayacak ve onu sunağa getirecek.
26 Kâhin anma payı olarak ekmek sunusundan bir avuç alacak, onu sunakta yakacak,
sonra da suyu kadına içirecek.

* **5:15** 1 efa yaklaşık 22 litredir

27 O, suyu ona içirdiğinde, eğer kadın kirlenmişse ve kocasına karşı bir suç işlemişse,
lanete neden olan su onun içine girecek ve acılaşacak, vücudu şişecek ve kalçası düşecek;
kadın da halkı arasında bir lanet olacaktır.
28 Eğer kadın kirli değilse ama temizse; o zaman kurtulacak ve soy† sahibi olacaktır.'"
29 "'Kocasına bağlı kadın yoldan sapıp kirlendiğinde,
30 ya da kıskançlık ruhu erkeğin üzerine geldiğinde ve karısını kıskandığında kıskançlık
yasası budur; o zaman kadını Yahve'nin önünde durduracak ve kâhin bu yasanın
tamamını onun üzerinde uygulayacaktır.
31 Erkek kötülükten özgür olacak, o kadın da kendi kötülüğünü taşıyacaktır.'"

6

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarına konuş ve onlara şunu söyle: 'Erkek ya da kadın, kendini Yahve'ye
ayırmak için özel bir adak, yani bir Neziri adağı adarsa,
3 kendini şaraptan ve ağır içkiden ayrı tutacak. Şarap sirkesi ya da mayalanmış içecek
sirkesi içmeyecek, hiç üzüm suyu içmeyecek, taze üzüm ya da kurutulmuş üzüm
yemeyecektir.
4 Ayrıldığı günler boyunca, çekirdeklerinden kabuğuna kadar asmadan yapılan hiçbir
şeyi yemeyecektir.
5 "'Ayrılık adağı günleri boyunca, kendisini Yahve'ye ayıracağı günler doluncaya dek
başına ustura gelmeyecek. O kutsal olacaktır. Başındaki saçlarını uzatacaktır.
6 "'Yahve'ye ayrıldığı günler boyunca ölünün yanına yaklaşmayacak.
7 Babası, annesi, erkek kardeşi ya da kız kardeşi öldüğü zaman onlar için kendini
kirletmeyecektir; çünkü Tanrı'ya* ayrılması onun başı üzerindedir.
8 Ayrıldığı günler boyunca Yahve'ye kutsaldır.
9 "'Eğer bir kişi aniden onun yanında ölürse ve ayrılığının başını kirletirse, o zaman
temizlendiği gün başını tıraş edecek. Yedinci gün onu tıraş edecek.
10 Sekizinci gün kâhine, Buluşma Çadırı'nın kapısına iki kumru ya da iki güvercin
yavrusu getirecek.
11 Kâhin birini günah sunusu, diğerini yakmalık sunu olarak sunacak ve ölü yüzünden
günah işlediği için onun için kefaret edecek ve aynı gün başını kutsal kılacaktır.
12 Ayrılık günlerini Yahve'ye ayıracak ve suç sunusu olarak bir yaşında bir erkek kuzu
getirecek; ancak önceki günler boşa gidecektir, çünkü onun ayrılığı kirlenmiştir.
13 "'Nezir'in yasası şudur: Ayrılık günleri tamamlanınca, Buluşma Çadırı'nın kapısına
getirilecek.
14 Yahve'ye yakmalık sunu olarak kusursuz bir yaşında, erkek kuzu, günah sunusu
olarak kusursuz bir yaşında dişi kuzu, esenlik sunuları olarak kusursuz bir koç,
15 bir sepet mayasız ekmek, yağla yoğrulmuş ince undan pideler ve onların ekmek
sunusuyla ve onların dökmelik sunusuyla birlikte yağ sürülmüş mayasız yufkalar
sunacaktır.
16 Kâhin bunları Yahve'nin önüne çıkaracak, günah sunusunu ve yakmalık sunusunu
sunacak.
17 Koçu, mayasız ekmek sepetiyle birlikte Yahve'ye esenlik sunuları kurbanı olarak
sunacak. Kâhin ayrıca onun ekmek sunusunu ve dökmelik sunusunu da sunacak.
18 Nezir, ayrılığının başını Buluşma Çadırı'nın kapısında tıraş edecek, ayrılık başının
saçını alıp esenlik sunuları kurbanının altındaki ateşin üzerine koyacak.
19 Kâhin koçun haşlanmış omzunu, bir mayasız pideyi ve bir mayasız yufkayı sepetten
çıkarıp Nezir'in başını tıraş ettikten sonra bunları onun ellerine koyacak;

† **5:28** veya tohum * **6:7** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

20 ve kâhin bunları Yahve'nin önünde sallamalık sunu olarak sallayacak. Sallanan döş
ve sunulan butla birlikte bunlar kâhin için kutsaldır. Bundan sonra Nezir şarap içebilir.
21 "'Adak adayan Neziri'nin, gücünün yettiği diğer şeylerin yanı sıra, ayrılığı için
Yahve'ye sunusunun yasası budur. Adadığı adak uyarınca, kendi ayrılığının yasasına
göre böyle yapmalıdır.'"
22 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
23 "Aron'la ve oğullarıyla konuş ve şöyle de: İsrael'in çocuklarını böyle kutsayacaksınız.
Onlara diyeceksiniz:
24 'Yahve sizi kutsasın ve korusun.
25 Yahve yüzünü sizin üzerinizde ışıldatsın ve size lütfetsin.
26 Yahve yüzünü size doğru kaldırsın ve size esenlik versin.'
27 "Böylece İsrael'in çocukları üzerine adımı koyacaklar; ve ben onları kutsayacağım."

7

1 Moşe konutu kurmayı bitirdiği, onu meshettiği, tüm takımlarıyla birlikte, sunağı da
tüm eşyalarıyla birlikte kutsadığı ve onları mesh edip kutsadığı gün;
2 atalarının evlerinin başları olan İsrael beyleri sunular sundular. Bunlar oymakların
beyleriydi. Bunlar, sayılanların başında olanlardı;
3 her iki beye bir araba ve her birine bir öküz olmak üzere, Yahve'nin önüne
sunularını altı kapalı araba ve on iki öküz getirdiler. Bunları konutun önünde takdim
ettiler.
4 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
5 "Buluşma Çadırı'nın hizmetinde kullanılmak üzere bunları onlardan al; ve bunları
her adama hizmetine göre Levililer'e vereceksin."
6 Moşe arabaları ve öküzleri alıp Levililer'e verdi.
7 Yaptıkları hizmete göre Gerşon'un oğullarına iki araba ve dört öküz verdi.
8 Kâhin Aron oğlu İtamar'ın yönetimi altında Merari'nin oğullarına hizmetlerine göre
dört araba ve sekiz öküz verdi.
9 Ancak Kohat'ın oğullarına hiçbir şey vermedi; çünkü kutsal yerin hizmeti onlara aitti;
onu omuzlarında taşırlardı.
10 Beyler sunağın meshedildiği gün onun adanması için sunular sundular. Beyler
sunağın önünde sunularını sundular.
11 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Sunağın adanması için her bey kendi gününde kendi
sunularını sunacaklar."
12 İlk gün sunusunu sunan kişi Yahuda oymağından Amminadav oğlu Nahşon'du,
13 onun sunusu şunlardı: Kutsal yerin şekeline göre, ağırlığı yüz otuz şekel* olan bir
gümüş tepsi, yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla
yoğrulmuş ince unla doluydu;
14 buhurla dolu on şekellik altın bir kepçe;
15 yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu;
16 günah sunusu olarak bir teke;
17 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu,
Amminadav oğlu Nahşon'un sunusuydu.
18 İkinci gün sunusunu sunan İssakar beyi Suar oğlu Netanel'di.
19 Sunusu olarak şunları sundu: Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal
yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için
yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;
20 buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;
21 yakmalık sunu olarak bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu;

* **7:13** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

22 günah sunusu olarak bir teke;
23 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş erkek kuzu. Bu, Suar oğlu Netanel'in sunusuydu.
24 Üçüncü gün Zevulunoğulları'nın beyi Helon oğlu Eliav sunusunu sundu:
25 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;
26 buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;
27 yakmalık sunu olarak bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu;
28 günah sunusu olarak bir teke;
29 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu, Helon oğlu Eliav'ın sunusuydu.
30 Dördüncü gün Ruvenoğulları beyi Şedeur oğlu Elizur sunusunu sundu:
31 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;
32 buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;
33 yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu;
34 günah sunusu olarak bir teke;
35 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu, Şedeur oğlu Elizur'un sunusuydu.
36 Beşinci gün Şimonoğulları beyi Surişadday oğlu Şelumiel sunusunu sundu:
37 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;
38 buhurla dolu on şekellik altın bir kepçe;
39 yakmalık sunu olarak bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu;
40 günah sunusu için bir teke;
41 esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu; bu, Surişadday oğlu Şelumiel'in sunusuydu.
42 Altıncı gün, Gadoğulları'nın beyi Deuel oğlu Elyasaf sunusunu sundu:
43 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;
44 buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;
45 yakmalık sunu olarak bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu;
46 günah sunusu olarak bir teke;
47 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu, Deuel oğlu Elyasaf'ın sunusuydu.
48 Yedinci gün Efraimoğulları beyi Ammihud oğlu Elişama sunusunu sundu:
49 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla doluydu;
50 buhurla dolu, on şekellik bir altın kepçe;
51 yakmalık sunu olarak bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu;
52 günah sunusu olarak bir teke;
53 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu, Ammihud oğlu Elişama'nın sunusuydu.
54 Sekizinci gün Manaşşeoğulları beyi Pedahzur oğlu Gamaliel sunusunu sundu:

55 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik
bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla
doluydu;
56 buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;
57 yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
58 günah sunusu için bir teke;
59 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu,
Pedahzur oğlu Gamaliel'in sunusuydu.
60 Dokuzuncu gün Benyaminoğulları beyi Gideoni oğlu Avidan sunusunu sundu:
61 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik
bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla
doluydu;
62 buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;
63 yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
64 günah sunusu için bir teke;
65 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu,
Gideoni oğlu Avidan'ın sunusuydu
66 Onuncu gün Danoğulları beyi Ammişadday oğlu Ahiezer sunusunu sundu:
67 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik
bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla
doluydu;
68 buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;
69 yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
70 günah sunusu için bir teke;
71 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu,
Ammişadday oğlu Ahiezer'in sunusuydu.
72 On birinci gün Aşeroğulları beyi Okran oğlu Pagiel sunusunu sundu:
73 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik
bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla
doluydu;
74 buhurla dolu, on şekellik altın bir kepçe;
75 yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
76 günah sunusu için bir teke;
77 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu,
Okran oğlu Pagiel'in sunusuydu.
78 On ikinci gün Naftalioğulları beyi Enan oğlu Ahira sunusunu sundu:
79 Ağırlığı yüz otuz şekel olan bir gümüş tepsi, kutsal yerin şekeline göre yetmiş şekellik
bir gümüş tas; bunların her ikisi de ekmek sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla
doluydu;
80 buhurla dolu, on şekellik bir altın kepçe;
81 yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
82 günah sunusu olarak bir teke;
83 esenlik kurbanı olarak iki sığır, beş koç, beş teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bu,
Enan oğlu Ahira'nın sunusuydu.
84 Sunağın İsrael beyleri tarafından meshedildiği gün onun adama sunusu şunlardı: On
iki gümüş tepsi, on iki gümüş tas, on iki altın kepçe;
85 her biri yüz otuz şekel ağırlığında gümüş tepsi ve her tas yetmiş şekel; kapların tüm
gümüşü, kutsal yerin şekeline göre iki bin dört yüz şekeldi;
86 kutsal yerin şekeline göre her biri on şekel ağırlığında, buhurla dolu on iki altın
kepçe; kepçelerdeki altınların tamamının ağırlığı yüz yirmi şekeldi;

87 yakmalık sunu için bütün sığırlar on iki boğa, on iki koç, bir yaşında on iki erkek
kuzu ve bunların ekmek sunusu; ve günah sunusu olarak on iki teke;
88 ve esenlik sunuları kurbanı için bütün sığırlar: Yirmi dört boğa, altmış koç, altmış
teke ve birer yaşında altmış erkek kuzu. Bu, sunağın meshedilmesinden sonra sunulan
adama sunusuydu.
89 Moşe, Yahve'yle konuşmak için Buluşma Çadırı'na girdiğinde, Levha Sandığı'nın
üzerindeki Merhamet Örtüsü'nün üzerinden, iki keruvun arasından, kendisiyle konuşan
O'nun sesini duydu; ve O'nunla konuştu.

8

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "Aron'la konuş ve ona söyle: 'Kandilleri yaktığında, yedi kandil şamdanın önüne ışık
verecek.'"
3 Aron öyle yaptı. Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, şamdanın önündeki alanı
aydınlatmak için kandillerini yaktı.
4 Bu, şamdan işçiliğiydi, dövmeci işi altındı. Tabanından çiçeklerine kadar dövmeci işiydi.
Şamdanı Yahve'nin Moşe'ye gösterdiği örneğe göre yaptı.
5 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
6 "Levililer'i İsrael'in çocukları arasından alıp onları temizle.
7 Onları temizlemek için şunu yapacaksın: Arınma suyunu üzerlerine serp, bütün
vücutlarını usturayla tıraş etsinler, giysilerini yıkasınlar ve kendilerini temizlesinler.
8 Sonra genç bir boğayla onun ekmek sunusunu, yağla yoğrulmuş ince unu alsınlar; ve
günah sunusu olarak başka bir genç boğa alacaksın.
9 Levililer'i Buluşma Çadırı'nın önüne çıkaracaksın. İsrael'in çocuklarının bütün
topluluğunu bir araya toplayacaksın.
10 Levililer'i Yahve'nin önüne çıkaracaksın. İsrael'in çocukları ellerini Levililer'in üzerine
koyacaklar,
11 Aron, Yahve'ye hizmet etmek onların işi olsun diye, İsrael'in çocuklarının adına
Levililer'i sallamalık sunu olarak Yahve'nin önünde sunacaktır."
12 "Levililer ellerini boğaların başları üzerine koyacaklar; sen de Levililer'in
günahlarını bağışlatmak için birini günah sunusu, diğerini de yakmalık sunu olarak
Yahve'ye sunacaksın.
13 Levililer'i Aron'la oğullarının önünde durduracaksın ve onları sallamalık sunu
olarak Yahve'ye sunacaksın.
14 Böylece Levililer'i İsrael'in çocuklarının arasından ayıracaksın ve Levililer benim
olacaktır."
15 "Bundan sonra Levililer Buluşma Çadırı'ndaki hizmete girecekler. Onları temizleyip
sallamalık sunu olarak sunacaksın.
16 Çünkü İsrael'in çocuklarının arasından onların tamamı bana verildi; rahmi açanların
hepsinin yerine, bütün İsrael'in çocuklarının ilk doğanlarının yerine, onları kendime
aldım.
17 Çünkü İsrael'in çocuklarının arasında ilk doğanların tümü, insan olsun, hayvan olsun,
benimdir. Mısır diyarında ilk doğanların hepsini vurduğum gün, onları kendim için
kutsal kıldım.
18 İsrael'in çocuklarının arasında ilk doğanların yerine Levililer'i aldım.
19 İsrael'in çocukları kutsal yere yaklaştığı zaman İsrael'in çocukları arasında bela
olmasın diye, Buluşma Çadırı'nda İsrael'in çocuklarına hizmet etmeleri ve İsrael'in
çocuklarına kefaret etmeleri için İsrael'in çocukları arasından Levililer'i Aron'a ve
oğullarına hediye olarak verdim."

20 Moşe, Aron ve İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu Levililer'e böyle yaptılar.
Yahve'nin Levililer hakkında Moşe'ye buyurduğu her şeye göre İsrael'in çocukları da
onlara öyle yaptılar.
21 Levililer kendilerini günahtan arındırıp giysilerini yıkadılar; Aron, Yahve'nin önünde
onları sallamalık sunu olarak sundu ve Aron onları temizlemek üzere onlar için kefaret
etti.
22 Bundan sonra Levililer, Aron'un ve oğullarının önünde hizmetlerini yapmak üzere
Buluşma Çadırı'na girdiler; Yahve'nin Levililer hakkında Moşe'ye buyurduğu gibi onlara
öyle yaptılar.
23 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
24 "Levililer'e verilen görev şudur: Yirmi beş yaş ve üstünde olanlar, Buluşma Çadırı
hizmetinde hizmet etmek üzere içeri girecekler;
25 elli yaşını doldurduktan sonra hizmetten ayrılacaklar ve artık hizmet etmeyecekler.
26 Ancak Buluşma Çadırı'ndaki kardeşlerinin görevi yerine getirmesine yardım
edecekler ve hizmet etmeyecekler. Levililer'e görevlerini böyle yaptıracaksın."

9

1 Mısır diyarından çıkışlarının ikinci yılının birinci ayında, Yahve Sina Çölü'nde Moşe'ye
şöyle konuştu:
2 "İsrael'in çocukları Pesah'ı belirlenen zamanda tutsunlar.
3 Bu ayın on dördüncü günü akşam, onu belirlenen zamanda tutacaksınız. Onu tüm
kurallarına ve tüm ilkelerine göre tutacaksınız."
4 Moşe İsrael'in çocuklarına Pesah'ı tutmaları gerektiğini söyledi.
5 Birinci ayın on dördüncü günü akşam vakti Sina Çölü'nde Pesah'ı tuttular. Yahve'nin
Moşe'ye buyurduğu her şeye göre İsrael'in çocukları öyle yaptı.
6 İnsan ölüsü nedeniyle kirli sayılan, o gün Pesah'ı tutamayan bazı insanlar vardı ve o
gün Moşe'yle Aron'un önüne geldiler.
7 Bu kişiler ona, "İnsan ölüsü yüzünden kirliyiz" dediler. "Yahve'nin sunusunu
belirlenen zamanda İsrael'in çocuklarının arasında sunmamamız için neden geri
tutuluyoruz?"
8 Moşe onlara şu karşılığı verdi: "Durun da Yahve'nin sizin için ne buyuracağını
duyayım."
9 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
10 "İsrael'in çocuklarına de ki: 'Sizden ya da soylarınızdan herhangi biri ölü yüzünden
kirliyse, ya da uzak bir yolculuktaysa, yine de Yahve'ye Pesah tutacaktır.
11 İkinci ayın on dördüncü günü akşam onu tutacaklar; onu mayasız ekmek ve acı
otlarla yiyecekler.
12 Sabaha kadar ondan bir şey bırakmayacaklar, bir kemiğini bile kırmayacaklar. Pesah
kuralına göre onu tutacaklar.
13 Ama temiz olup yolculukta olmayan ve Pesah'ı tutmayan insanın canı halkından
atılacaktır. Belirlenen zamanda Yahve'ye sunu sunmadığı için bu adam günahını
yüklenecektir.'"
14 "'Aranızda yaşayan bir yabancı Yahve'ye Pesah tutmak isterse, bunu Pesah kuralına
ve ilkesine göre yapacaktır. Hem yabancı, hem de ülkede doğan kişi için tek bir kural
olacak.'"
15 Konutun kurulduğu gün bulut, konutu, Levha Sandığı'nı örttü. Akşamleyin ateş
görünüşü gibi sabaha kadar konutun üzerindeydi.
16 Böylece hep devam etti. Bulut onu örterdi, geceleyin de ateş görünümü.

17 Bulut Çadır'ın üzerinden kaldırılınca İsrael'in çocukları yola çıkardı; bulutun durduğu
yerde de İsrael'in çocukları konaklardı.
18 İsrael'in çocukları Yahve'nin buyruğuna göre yola çıkarlar ve Yahve'nin buyruğuna
göre konaklarlardı. Bulut konutun üzerinde durduğu sürece konaklarlardı.
19 Bulut konutun üzerinde çok günler kaldığı zaman İsrael'in çocukları Yahve'nin
buyruğunu tutar ve yola çıkmazlardı.
20 Bazen konutun üzerinde bulut birkaç gün kalırdı; o zaman Yahve'nin buyruğuna
göre konaklar ve Yahve'nin buyruğuna göre yola çıkarlardı.
21 Bazen bulut akşamdan sabaha kadar dururdu; ve sabahleyin bulut kaldırıldığında
yola çıkarlardı; ya da gece gündüz bulut kaldırıldığında yolculuk yaparlardı.
22 Bulut ister iki gün, ister bir ay, ister bir yıl olsun konutun üzerinde durduğunda,
İsrael'in çocukları konaklar ve yola çıkmazlardı; ancak kaldırıldığında yola çıkarlardı.
23 Yahve'nin buyruğuna göre konaklar ve Yahve'nin buyruğuna göre yola çıkarlardı.
Yahve'nin Moşe aracılığıyla verdiği buyruk üzerine, Yahve'nin buyruğunu tutarlardı.

10

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "Gümüşten iki boru yap. Onları dövmeci işi olarak yapacaksın. Bunları topluluğu
çağırmak ve orduların yola çıkması için kullanacaksın.
3 Onlar çalınınca, bütün topluluk Buluşma Çadırı'nın kapısında senin yanında
toplanacak.
4 Biri bile çalınırsa, o zaman beyler, İsrael binlerinin başları senin yanında toplanacak.
5 Yüksek sesle çaldığınızda doğu tarafında konaklayan ordular yola çıkacak.
6 İkinci kez yüksek sesle çaldığınızda güney tarafında konaklayan ordular yola çıkacak.
Yola çıkmaları için yüksek sesle çalacaklar.
7 Topluluk toplanacağı zaman çalacaksınız, ancak yüksek sesle çalmayacaksınız."
8 "Boruları Aron'un oğulları, kâhinler çalacaklar. Bu sizin için kuşaklar boyu daima
geçerli bir kural olacaktır.
9 Ülkenizde size baskı yapan düşmana karşı savaşa gittiğinizde, boruları yüksek sesle
çalacaksınız. O zaman Tanrınız Yahve'nin önünde anılacak ve düşmanlarınızdan
kurtulacaksınız."
10 "Ayrıca sevinç günlerinde, bayramlarınızda ve aylarınızın başında, yakmalık
sunularınızın ve esenlik sunularınızın üzerinde boruları çalacaksınız; ve onlar Tanrı'nın
önünde sizin için anılma olacaklar. Ben Tanrınız Yahve'yim."
11 İkinci yıl, ikinci ayın yirminci günü, bulut antlaşma konutunun üzerinden kaldırıldı.
12 İsrael'in çocukları Sina Çölü'nden yolculuklarına devam ettiler; ve bulut Paran
Çölü'nde durdu.
13 Yahve'nin Moşe aracılığıyla verdiği buyruğa uyarak ilk defa yola çıktılar.
14 Önce Yahuda çocukları ordugâhının bayrağı ordularına göre yola çıktı. Amminadav
oğlu Nahşon onun ordusunun başındaydı.
15 Suar oğlu Netanel, İssakar'ın çocukları oymağının ordusunun başındaydı.
16 Helon oğlu Eliav, Zevulun'un çocukları oymağının ordusunun başındaydı.
17 Konut indirildi; ve konutu taşıyan Gerşon'un oğulları ile Merari'nin oğulları yola
çıktılar.
18 Ruven ordugâhının bayrağı ordularına göre yola çıktı. Şedeur oğlu Elizur ordusunun
başındaydı.
19 Surişadday oğlu Şelumiel, Şimon'un çocukları oymağının ordusunun başındaydı.
20 Deuel oğlu Elyasaf, Gad'ın çocukları oymağının ordusunun başındaydı.

21 Kohatlılar kutsal yeri taşıyarak yola çıktılar. Diğerleri onlar gelmeden önce konutu
kurarlardı.
22 Efraim'in çocukları ordugâhının bayrağı ordularına göre yola çıktı. Ammihud oğlu
Elişama onun ordusunun başındaydı.
23 Pedahzur oğlu Gamaliel, Manaşşe'nin çocukları oymağının ordusunun başındaydı.
24 Gideoni oğlu Avidan Benyamin'in çocukları oymağının ordusunun başındaydı.
25 Bütün ordugâhların arka muhafızı olan Dan'ın çocukları ordugâhının bayrağı,
ordularına göre yola çıktı. Ammişhadday oğlu Ahiezer onun ordusunun başındaydı.
26 Okran oğlu Pagiel Aşer'in çocukları oymağının ordusunun başındaydı.
27 Enan oğlu Ahira, Naftali'nin çocukları oymağının ordusunun başındaydı.
28 Ordularına göre İsrael'in çocuklarının yola çıkışları böyleydi; ve onlar göç ettiler.
29 Moşe, kayınpederi Midyanlı Reuel'in oğlu Hovav'a şöyle dedi: “Yahve'nin, 'Size
vereceğim' dediği yere gidiyoruz. Bizimle gel, sana iyilik ederiz; çünkü Yahve İsrael
hakkında iyilik konuştu.”
30 Ona, “Gitmeyeceğim” dedi. “Yalnız kendi topraklarıma ve akrabalarımın yanına
gideceğim.”
31 Moşe, “Lütfen bizden ayrılma” dedi. “Çünkü çölde nasıl konaklayacağımızı sen
biliyorsun ve bizim gözümüz olursun.
32 Eğer bizimle gidersen, o zaman öyle olacak ki, Yahve bize ne iyilik yaparsa, biz de
sana aynısını yapacağız.”
33 Yahve'nin Dağı'ndan üç günlük yol aldılar. Yahve'nin Antlaşma Sandığı, onlara
dinlenme yeri bulmak için üç günlük yol boyunca önlerinden gidiyordu.
34 Ordugâhtan yola çıkarken Yahve'nin bulutu gündüzün onların üzerindeydi.
35 Sandık yola çıktığında Moşe şöyle dedi: “Kalk, ey Yahve, düşmanların dağılsın!
Senden nefret edenler önünden kaçsın!”
36 Sandık durduğunda, “Ey Yahve, onbinlerce, binlerce İsraelli'ye dön” derdi.

11

1 Halk Yahve'nin kulağına yakınıyordu. Yahve bunu duyunca öfkesi alevlendi; ve
Yahve'nin ateşi onların arasında yandı ve ordugâhın bazı kenar kısımlarını kül etti.
2 Halk Moşe'ye feryat etti; Moşe Yahve'ye dua etti ve ateş geçti.
3 O yere Taberah* adı verildi, çünkü onların arasında Yahve'nin ateşi yandı.
4 Onların arasındaki karışık halk aşırı derecede iştahlandı; İsrael'in çocukları da yine
ağlayıp dediler: “Bize yememiz için kim et verecek?”
5 Mısır'da bedava yediğimiz balığı hatırlıyoruz; salatalıkları, kavunları, pırasaları,
soğanlar ve sarımsakları;
6 ama artık iştahımızı kaybettik. Bu mandan başka görülecek hiçbir şey yok.”
7 Kişniş tohumu gibi olan man, görünüşüyle de reçineye† benziyordu.
8 Halk dolaşır, onu toplardı, değirmende öğütür ya da havanda döverdi, tencerelerde
kaynatır ve pideler yaparlardı. Tadı taze yağın tadı gibiydi.
9 Gece ordugâhın üzerine çiy düştüğünde, üzerine man düşerdi.
10 Moşe, herkesin çadırının kapısında, aile boyu ağladığını duydu; ve Yahve'nin öfkesi
çok alevlendi; Moşe de hoşnutsuzdu.
11 Moşe Yahve'ye şöyle dedi: “Hizmetkârına neden bu kadar kötü davrandın? Bütün
bu halkın yükünü bana yüklediğin halde neden senin gözünde lütuf bulamadım?
12 Bu halkın tümüne ben mi gebe kaldım? Bana, 'Atalarına ant içtiğin ülkeye, emzikteki
çocuğu taşıyan bir dadı gibi onları koynunda taşı' diyesin diye mi onları dışarı çıkardım?

* **11:3** Taberah “yanan” anlamına gelir † **11:7** Afrika'ya özgü bazı ağaçlardan elde edilen bir tür reçine

13 Bunca insana verecek eti nereden bulabilirim? Çünkü, 'Bana et ver de yiyelim'
diyerek önümde ağlıyorlar.
14 Bu halkın tümünü ben tek başıma taşıyamam, çünkü bu benim için çok ağır.
15 Eğer bana böyle davranırsan, eğer gözünde lütuf bulduysam, lütfen beni hemen
öldür; ve sefaletimi görmeyeyim."
16 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Halkın ihtiyarları, onların ileri gelenleri olduğunu
bildiğin İsrael ihtiyarlarından yetmiş kişiyi bana topla; ve onları Buluşma Çadırı'na getir
ki, orada seninle dursunlar.
17 İneceğim ve orada seninle konuşacağım. Senin üzerinde olan Ruh'tan alıp onların
üzerine koyacağım; ve sen tek başına taşımayasın diye, halkın yükünü onlar seninle
birlikte taşıyacaklar."
18 "Halka de ki, 'Yarın için hazırlık yaparak kendinizi kutsal kılın, et yiyeceksiniz;
çünkü siz, "Kim bize yemek için et verecek? Çünkü Mısır'da halimiz iyiydi." diyerek
Yahve'nin kulaklarına ağladınız. Bu nedenle Yahve size et verecek ve yiyeceksiniz.
19 Sadece bir gün, iki gün, beş gün, on gün, yirmi gün değil,
20 ancak bütün bir ay; ta ki o, burnunuzdan gelinceye kadar; sizi tiksindirinceye
kadar yiyeceksiniz; çünkü aranızda olan Yahve'yi reddettiniz ve "Mısır'dan neden
çıktık?" diyerek O'nun önünde ağladınız.'"
21 Moşe şöyle dedi: "Aralarında bulunduğum halk yaya olarak altı yüz bin kişidir; ve
sen, 'Bir ay boyunca yiyebilmeleri için onlara et vereceğim' dedin.
22 Onlara yetecek kadar davar ve sığır onlar için boğazlanacak mı? Onlara yetecek
kadar denizin bütün balıkları onlar için toplanacak mı?"
23 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Yahve'nin eli mi kısaldı? Şimdi benim sözümün başınıza
gelip gelmeyeceğini göreceksiniz."
24 Moşe dışarı çıkıp halka Yahve'nin sözlerini anlattı; halkın ihtiyarlarından yetmiş
kişiyi toplayıp Çadır'ın çevresinde durdurdu.
25 Yahve bulutun içinde inip onunla konuştu ve kendisindeki Ruh'u alıp yetmiş
ihtiyarın üzerine koydu. Ruh onların üzerinde durunca peygamberlik ettiler, ama bunu
bir daha yapmadılar.
26 Ancak ordugâhta iki kişi kaldı. Birinin adı Eldad, diğerinin adı Medad'dı; ve Ruh
onların üzerine durdu. Onlar yazılanlar arasındaydı, ama Çadır'dan çıkmamış
olanlardandı; ve ordugâhta peygamberlik ettiler.
27 Genç bir adam koşup Moşe'ye şöyle dedi: "Eldad'la Medad ordugâhta peygamberlik
ediyorlar!"
28 Moşe'nin seçmiş olduğu adamlardan biri olan hizmetkârı Nun oğlu Yeşu, "Efendim
Moşe, onlara yasak koy!" diye yanıt verdi.
29 Moşe ona şöyle dedi: "Sen benim için mi kıskanıyorsun? Keşke Yahve'nin tüm halkı
peygamber olsaydı ve Yahve onların üzerine Ruhu'nu koysaydı!"
30 Moşe, kendisi ve İsrael'in ihtiyarları ordugâha girdiler.
31 Yahve'den çıkan rüzgâr denizden bıldırcınları getirdi ve onları ordugâhın yakınına
düşürdü; bu tarafta yaklaşık bir günlük yol, diğer tarafta ise ordugâhın çevresinde bir
günlük yol olmak üzere yerin yüzeyinden iki arşın‡ kadar yüksekteydi.
32 Halk bütün o gün, bütün o gece ve bütün ertesi gün kalkıp bıldırcın topladı. En az
toplayan on homer§ topladı ve kendileri için hepsini ordugâhın çevresine serdiler.
33 Et henüz dişlerinin arasındayken, daha çiğnenmeden, Yahve'nin öfkesi halka karşı
alevlendi ve Yahve halkı çok büyük bir belayla vurdu.
34 İştahlanan halkı oraya gömdüklerinden o yere Kivrot Hattaava* adı verildi.

‡ **11:31** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. § **11:32** 1 homer yaklaşık 220 litredir * **11:34** Kivrot Hattaava "şehvet mezarları" anlamına gelir

35 Halk Kivrot Hattaava'dan yola çıktı; ve Haserot'da kaldılar.

12

1 Miryam ile Aron, evlendiği Kûşlu kadın yüzünden Moşe'ye karşı konuştular; çünkü Kûşlu bir kadınla evlenmişti.
2 Onlar şöyle dediler: "Yahve gerçekten yalnızca Moşe'yle mi konuştu? Bizimle de konuşmadı mı?" Ve Yahve bunu duydu.
3 Moşe denen adam, yeryüzündeki bütün insanlardan çok daha alçakgönüllüydü.
4 Yahve ansızın Moşe'ye, Aron'a ve Miryam'a, "Siz üçünüz Buluşma Çadırı'na çıkın!" dedi. Üçü de dışarı çıktı.
5 Yahve bir bulut sütunu içinde indi, Çadır'ın kapısında durup Aron'la Miryam'ı çağırdı; ve ikisi de öne çıktı.
6 "Şimdi sözlerimi dinleyin" dedi. "Eğer aranızda bir peygamber varsa, ben Yahve, görümde ona kendimi tanıtacağım. Onunla rüyada konuşacağım.
7 Hizmetkârım Moşe öyle değildir. O, tüm evimde sadıktır.
8 Onunla bilmecelerle değil, ağızdan ağıza konuşacağım; ve Yahve'nin suretini görecek. O halde neden hizmetkârımın aleyhinde, Moşe aleyhinde konuşmaktan korkmadınız?"
9 Yahve'nin öfkesi onlara karşı alevlendi; ve oradan gitti.
10 Bulut Çadırın üzerinden ayrıldı; ve işte, Miryam kar gibi beyaz, cüzamlıydı. Aron Miryam'a baktı ve onun cüzamlı olduğunu gördü.
11 Aron Moşe'ye şöyle dedi: "Efendim, lütfen akılsızlık ederek işlediğimiz günahı, bu günahı bize sayma.
12 Yalvarırım, o, annesinin rahminden çıktığında etinin yarısı tükenmiş bir ölü gibi olmasın."
13 Moşe Yahve'ye şöyle feryat etti: "Tanrım, onu iyileştir, sana yalvarırım!"
14 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Eğer babası onun yüzüne tükürseydi, yedi gün utanması gerekmez miydi? Yedi gün orduğâhın dışında kapalı kalsın, ondan sonra tekrar içeri getirilecek."
15 Miryam yedi gün orduğâhın dışında kapatıldı ve Miryam tekrar getirilene kadar halk yola çıkmadı.
16 Daha sonra halk Haserot'tan ayrıldı ve Paran Çölü'nde konakladı.

13

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "İsrael'in çocuklarına vereceğim Kenan ülkesini araştırsınlar diye adamlar gönder. Atalarının her oymağından bir adam göndereceksin, her biri aralarında bir bey olacak."
3 Moşe Yahve'nin buyruğu uyarınca onları Paran Çölü'nden gönderdi. Hepsi İsrael'in çocuklarının başları olan adamlardı.
4 Adları şunlardı: Ruven oymağından Zakkur oğlu Şammua.
5 Şimon oymağından Hori oğlu Şafat.
6 Yahuda oymağından Yefunne oğlu Kalev.
7 İssakar oymağından Yosef oğlu İgal.
8 Efraim oymağından Nun oğlu Hoşea.
9 Benyamin oymağından Rafu oğlu Palti.
10 Zevulun oymağından Sodi oğlu Gaddiel.
11 Yosef oymağından, Manaşşe oymağından Susi oğlu Gaddi.
12 Dan oymağından Gemalli oğlu Ammiel.
13 Aşer oymağından Mikael oğlu Setur.
14 Naftali oymağından Vofsi oğlu Nahbi.
15 Gad oymağından Maki oğlu Geuel.

16 Moşe'nin ülkeyi araştırmak üzere gönderdiği adamların adları bunlardır. Moşe, Nun
oğlu Hoşea'ya Yeşu adını verdi.
17 Moşe onları Kenan ülkesini araştırmak üzere gönderip şöyle dedi: "Güneyden bu
tarafa gidin ve dağlık bölgeye çıkın.
18 Ülkenin nasıl olduğuna bakın; ve orada oturanlar, güçlü mü yoksa zayıf mı, az mı
yoksa çok mu;
19 ve üzerinde oturdukları yer nasıl, iyi mi yoksa kötü mü, içinde oturdukları kentler
nasıl, açık mı yoksa surlu mu;
20 ve toprağın nasıl, verimli mi yoksa zayıf mı, içinde ağaç var mı yoksa yok mu? Cesur
olun ve memleketin ürününden biraz getirin." Şimdi vakit üzüm turfandası zamanıydı.
21 Böylece çıkıp Zin Çölü'nden Rehov'a, Hamat'ın girişine kadar olan ülkeyi araştırdılar.
22 Güney yönünde ilerleyerek Hevron'a geldiler; Anak'ın çocukları Ahiman, Şeşay ve
Talmay da oradaydı. (Hevron, Mısır'daki Soan'dan yedi yıl önce kurulmuştu.)
23 Eşkol Vadisi'ne geldiler ve oradan bir salkım üzüm ile birlikte bir dal kestiler ve
onu iki adam sırıkta taşıdı. Biraz narlardan ve incirlerden de getirdiler.
24 İsrael'in çocuklarının oradan kestiği salkımlardan dolayı oraya Eşkol Vadisi denildi.
25 Kırk gün sonra ülkeyi araştırmaktan döndüler.
26 Paran Çölü'ne, Kadeş'e gidip Moşe'nin, Aron'un ve İsrael'in çocuklarının bütün
topluluğunun yanına geldiler; ve onlara ve tüm topluluğa haber getirdiler. Onlara
memleketin ürününü gösterdiler.
27 Bunu ona bildirip dediler: "Bizi gönderdiğin ülkeye vardık. Gerçekten süt ve bal
akıyor ve bu da onun ürünüdür.
28 Ancak ülkede oturan halk güçlü, kentler surlu ve çok büyük. Üstelik Anak'ın
çocuklarını da orada gördük.
29 Amalek Güney ülkesinde oturuyor. Hititler, Yebuslular ve Amorlular dağlık bölgede
oturuyorlar. Kenanlılar deniz kıyısında ve Yarden kıyısı boyunca oturuyorlar."
30 Kalev Moşe'nin önünde halkı susturdu ve şöyle dedi: "Hemen çıkıp orayı ele
geçirelim; çünkü biz bunun üstesinden gelebiliriz!"
31 Ama onunla birlikte çıkan adamlar şöyle dediler: "O halka karşı çıkmaya gücümüz
yetmez; çünkü onlar bizden daha güçlüdürler."
32 Araştırdıkları ülke hakkında İsrael'in çocuklarına kötü haber getirdiler ve şöyle
dediler: "Araştırmak için içinden geçtiğimiz ülke, içinde oturanları yiyip bitiren bir ülkedir;
ve orada gördüğümüz insanların hepsi uzun boylu insanlardı.
33 Orada Nefilim'den* gelen Anak'ın oğullarını Nefilim'i† gördük. Kendi gözümüzde
çekirgeler gibiydik ve onların gözünde de öyleydik."

14

1 Bütün topluluk sesini yükseltip bağırdı; ve insanlar o gece ağladılar.
2 Bütün İsrael'in çocukları Moşe'ye ve Aron'a karşı söylendiler. Bütün topluluk onlara
şöyle dedi: "Keşke Mısır diyarında ölseydik, ya da bu çölde ölseydik!
3 Yahve bizi neden bu ülkeye kılıçla düşelim diye götürüyor? Karılarımız ve çocuklarımız
ya yakalanacak, ya da öldürülecek! Mısır'a dönmemiz daha iyi olmaz mı?"
4 Birbirlerine, "Bir önder seçip Mısır'a dönelim" dediler.
5 Bunun üzerine Moşe ile Aron, İsrael'in çocukları topluluğunun bütün meclisi önünde
yüzüstü yere kapandılar.
6 Ülkeyi araştıranlardan Nun oğlu Yeşu ile Yefunne oğlu Kalev giysilerini yırttılar.
7 İsrael'in çocuklarının bütün topluluğuna şöyle dediler: "Araştırmak için içinden
geçtiğimiz ülke son derece iyi bir ülkedir.

* **13:33** veya devler † **13:33** veya devler

8 Eğer Yahve bizden hoşnutsa, bizi bu ülkeye, süt ve bal akan ülkeye getirecek ve onu
bize verecektir.
9 Yalnız Yahve'ye isyan etmeyin, ülke halkından da korkmayın; çünkü onlar bizim için
ekmektir. Savunmaları onların üzerinden kaldırıldı ve Yahve bizimledir. Onlardan
korkmayın."
10 Ama bütün topluluk onları taşlamakla tehdit etti. Yahve'nin görkemi Buluşma
Çadırı'nda bütün İsrael'in çocuklarına göründü.
11 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Bu halk beni ne zamana dek küçümseyecek? Aralarında
yapmış olduğum tüm belirtilere rağmen ne zamana dek bana inanmayacaklar?
12 Onları vebayla vuracağım, onları mirastan mahrum bırakacağım ve seni onlardan
daha büyük ve daha güçlü bir ulus yapacağım."
13 Moşe Yahve'ye şöyle dedi: "O zaman Mısırlılar bunu duyacak; çünkü bu halkı kendi
gücünle onların arasından çıkardın.
14 Bunu bu ülkede oturanlara anlatacaklar. Sen, Yahve'nin bu halkın arasında
olduğunu duydular; çünkü sen, Yahve yüz yüze görünüyorsun ve senin bulutun onların
üzerinde duruyor; sen gündüz bulut sütunu içinde, gece ateş sütunu içinde onların önünde
yürüyorsun.
15 Eğer bu halkı bir adam gibi öldürürsen, o zaman ününü duyan uluslar şöyle
diyecekler,
16 'Çünkü Yahve bu halkı kendilerine ant içerek söz verdiği ülkeye götüremediği için
onları çölde katletti.'
17 Şimdi, söyleyip dediğin gibi, lütfen Efendi'nin* gücü büyük olsun,
18 'Yahve öfkelenmekte yavaştır, sevgi dolu iyiliği boldur, haksızlığı ve itaatsizliği
bağışlar; suçluyu asla temize çıkarmaz, babaların suçu için çocukların, üçüncü ve dördüncü
kuşaklarını ziyaret eder.'
19 Mısır'dan bugüne kadar bu halkı bağışladığın gibi, sevginin büyüklüğüne göre, lütfen,
bu halkın suçunu bağışla."
20 Yahve şöyle dedi: "Senin sözün uyarınca bağışladım;
21 ancak gerçekte, varlığımın hakkı için, tüm dünya Yahve'nin görkemi ile dolacaktır,
22 çünkü yüceliğimi ve Mısır'da, çölde yaptığım harikalarımı gören bütün bu adamlar,
yine de beni on kez denediler, benim sözümü de dinlemediler;
23 atalarına ant içtiğim ülkeyi kesin olarak görmeyecekler, beni küçümseyenlerden hiçbiri
orayı görmeyecektir.
24 Ama hizmetkârım Kalev'i, kendisinde başka bir ruh olduğu ve tümüyle peşimden
geldiği için gitmiş olduğu ülkeye onu götüreceğim. Onun soyu onu mülk edinecektir.
25 Amalekliler ile Kenanlılar vadide oturduğu için, yarın dönüp Kızıldeniz yolundan
çöle gidin."
26 Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi:
27 "Bana karşı söylenen bu kötü topluluğa daha ne kadar katlanacağım? İsrael'in
çocuklarının bana karşı olan söylenmelerini duydum.
28 Onlara de ki, 'Varlığım hakkı için diyor Yahve, kulaklarıma söylediğiniz gibi,
kesinlikle size de öyle yapacağım.
29 Cesetleriniz bu çöle serilecek; bana karşı söylenen yirmi yaş ve üzeri, tam sayınıza
göre sizden tüm sayılanlar,
30 sizi orada oturtacağıma ant içtiğim ülkenin içine, Kalev, Yefunne oğlu ve Nun oğlu
Yeşu dışında siz kesin olarak girmeyeceksiniz.
31 Ama yakalanacaklarını ya da öldürüleceklerini söylediğiniz çocuklarınızı oraya
götüreceğim ve sizin reddettiğiniz ülkeyi onlar bilecekler.
32 Ama size gelince, cesetleriniz bu çöle serilecek.

* **14:17** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

33 Çocuklarınız kırk yıl çölde dolaşacak ve cesetleriniz çölde tükeninceye kadar sizin
fahişeliğinize katlanacaklar.
34 Ülkeyi araştırdığınız günlerin sayısı kadar, kırk gün, her gün için bir yıl, kırk yıl
boyunca suçlarınıza katlanacaksınız ve size yabancı olduğumu bileceksiniz.'
35 Ben, Yahve, söyledim. Bunu bana karşı toplanan bütün bu kötü topluluğa mutlaka
yapacağım. Bu çölde yok olup gidecekler ve orada ölecekler."
36 Moşe'nin ülkeyi araştırmak için gönderdiği adamlar geri döndüler ve ülke hakkında
kötü haberler çıkararak tüm topluluğu ona karşı söylendiren adamlar,
37 ülkeyle ilgili kötü haberler getiren o adamlar Yahve'nin önünde vebadan öldüler.
38 Ülkeyi araştırmak için giden adamlardan Nun oğlu Yeşu ile Yefunne oğlu Kalev sağ
kaldılar.
39 Moşe bu sözleri bütün İsrael'in çocuklarına söyledi ve halk büyük yas tuttu.
40 Sabah erkenden kalkıp dağın tepesine çıkıp şöyle dediler: "İşte, biz buradayız ve
Yahve'nin söz verdiği yere çıkacağız; çünkü günah işledik."
41 Moşe şöyle dedi: "Başarılı olunmayacak şey için neden şimdi Yahve'nin buyruğuna
karşı geliyorsunuz?
42 Çıkmayın, çünkü Yahve aranızda değildir; bu şekilde düşmanlarınızın önünde
vurulmayasınız.
43 Çünkü orada Amalekliler ve Kenanlılar önünüzdedir; Yahve'nin ardınca gitmekten
döndüğünüz için kılıçtan geçirileceksiniz; bu nedenle Yahve sizinle olmayacaktır."
44 Ama onlar dağın tepesine çıkmakla hadlerini aştılar. Buna rağmen Yahve'nin
Antlaşma Sandığı ve Moşe ordugâhtan ayrılmadı.
45 Bunun üzerine Amalekliler ve o dağda oturan Kenanlılar indiler ve onları vurup
Horma'ya kadar kırdılar.

15

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: 'Size vermekte olduğum, oturacağınız
diyara girdiğinizde,
3 Yahve'ye ateşle yapılan sunu—yakmalık sunu olsun, ya da kurban olsun, ya da adak
yerine getirme olsun, ya da gönülden verilen bir sunu olsun, ya da belli bayramlarınızda
Yahve'ye hoş koku yapmak için sığırdan ya da davardan kurban olsun—
4 o zaman sunusunu sunan kişi, Yahve'ye ekmek sunusu olarak dörtte bir hin* yağla
yoğrulmuş onda bir efa† ince un sunacaktır.
5 Dökmelik sunu olarak, yakmalık sunu ya da kurbanla birlikte her kuzu için dörtte
bir hin şarap hazırlayacaksın.'"
6 "'Koç için, ekmek sunusu için bir hinin üçte biri yağla yoğrulmuş onda iki efa‡ ince
un hazırlayacaksın;
7 ve dökmelik sunu olarak Yahve'ye hoş kokulu bir hin üçte bir oranında şarap
sunacaksın.
8 Yakmalık sunu, kurban, adak yerine getirme, ya da esenlik sunuları için Yahve'ye
boğa hazırladığında,
9 boğayla birlikte ekmek sunusu olarak yarım hin yağla yoğrulmuş efanın§ onda üçü
ince un sunacaktır;
10 ve dökme sunusu olarak, ateşle yapılan sunu, Yahve'ye hoş koku olarak yarım hin
şarap sunacaksın.
11 Her boğa, her koç, her erkek kuzu ya da oğlak için böyle yapılacaktır.

---

* **15:4** Bir hin yaklaşık 6,5 litre veya 1,7 galondur. † **15:4** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür
‡ **15:6** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür § **15:9** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür

12 Hazırlayacağınız sayıya göre, herkesin sayısına göre öyle yapacaksınız.'"
13 "'Memlekette doğan herkes bunları Yahve'ye ateşle yapılan, hoş kokulu bir sunu
olarak bu şekilde yapacak.
14 Eğer bir yabancı sizinle birlikte garip olarak yaşıyorsa, ya da kuşaklarınız boyunca
aranızda olan ve Yahve'ye ateşle yapılan, hoş kokulu bir sunu sunarsa, sizin yaptığınız
gibi, öyle yapacaktır.
15 Topluluk için, hem sizin için, hem de yabancı olarak yaşayan garip için, kuşaklarınız
boyunca daima geçerli tek bir kural olacak. Siz nasılsanız, yabancı da Yahve'nin önünde
öyle olacaktır.
16 Sizin için de, sizinle yabancı olarak yaşayan garip için de, bir yasa ve bir ilke
olacaktır.'"
17 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
18 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara şunu de: 'Sizi götürmekte olduğum ülkeye
girdiğinizde,
19 böyle olacak, o ülkenin ekmeğinden yediğinizde, Yahve'ye sallamalık sunu
sunacaksınız.
20 İlk hamurunuzdan sallamalık sunu olarak bir pide sunacaksınız. Onu harman
sallama sunusu olarak kaldıracaksınız.
21 Kuşaklarınız boyunca Yahve'ye ilk hamurunuzdan sallamalık sunu sunacaksınız.'"
22 "'Yanlış yaptığınızda ve Yahve'nin Moşe'ye söylediği tüm bu buyrukları,
23 Yahve'nin buyurduğu günden itibaren kuşaklarınız boyunca tutmadığınızda,
24 o zaman böyle olacak; eğer bu, topluluk tarafından bilmeden yapılmışsa, tüm
topluluk, yakmalık sunu, Yahve'ye hoş koku olarak genç bir boğa, usule göre onun
ekmek sunusuyla dökmelik sunusunu, suç sunusu olarak bir teke sunacaktır.
25 Kâhin İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu için kefaret edecektir ve onlar
bağışlanacaktır; çünkü bu bir hataydı ve hatalarından dolayı sunularını, Yahve'ye ateşle
yapılan sunuyu ve onların günah sunusunu Yahve'nin önüne getirmişlerdir.
26 İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu ve aralarında garip olarak yaşayan yabancı da
bağışlanacaktır; çünkü bu tüm insanlarla ilgilidir, farkında olmadan yapıldı.'"
27 "'Bir kimse bilmeden günah işlerse, o zaman günah sunusu olarak bir yaşında bir
dişi keçi sunacaktır.
28 Yahve'nin önünde bilmeden günah işleyen can için kâhin kefaret edecek. Onun için
kefaret edecek; o da bağışlanacaktır.
29 İsrael'in çocukları arasında yerli olsun, aralarında oturan yabancı olsun, bilmeden
yanlış bir şey yapan için, tek bir yasanız olacaktır.'"
30 "'Ama ister yerli, ister yabancı olsun, herhangi bir şeyi bilinçli yapan can, Yahve'ye
küfretmiştir. O can halkının arasından atılacaktır.
31 Yahve'nin sözünü küçümsediği ve buyruğu çiğnediği için o can mutlaka atılacaktır.
Kötülüğü kendi üzerinde olacaktır.'"
32 İsrael'in çocukları çöldeyken Şabat Günü odun toplayan bir adam buldular.
33 Onu odun toplarken bulanlar onu Moşe'yle Aron'un ve bütün topluluğun yanına
getirdiler.
34 Ona ne yapılacağı bildirilmediği için onu gözaltına aldılar.
35 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "O adam kesinlikle öldürülecektir. Bütün topluluk
ordugâhın dışında onu taşlayacaktır."
36 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi, bütün topluluk onu ordugâhın dışına çıkardı ve
onu taşlarla taşlayarak öldürdü.
37 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu,

38 “İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara kuşaklar boyunca giysilerinin kenarlarına
saçak* yapmalarını ve her eteğin saçağı† üzerine mavi kordon koymalarını söyle.
39 Görebilmeniz ve Yahve'nin bütün buyruklarını hatırlayıp onları yapmanız için bu
size bir saçak‡ olacak; ta ki, ardınca fahişelik etmiş olduğunuz kendi yüreğinizin ve kendi
gözlerinizin ardınca gitmeyesiniz;
40 öyle ki, bütün buyruklarımı hatırlayıp yapasınız ve Tanrınız'a kutsal olasınız.
41 Tanrınız olmak için sizi Mısır diyarından çıkaran Tanrınız Yahve benim; Ben Tanrınız
Yahve'yim.”

16

1 Levi oğlu Kohat oğlu Yishar oğlu Korah, Ruven'in oğullarından Eliav'ın oğulları Datan
ve Aviram ve Pelet oğlu On ile birlikte birkaç adam aldı.
2 İsrael'in çocuklarından bazılarıyla birlikte, topluluğun iki yüz elli beyi, meclise
çağrılanlar, tanınmış kişiler Moşe'nin önünde kalktılar.
3 Moşe ve Aron'a karşı bir araya gelerek şöyle dediler: “Kendinize gereğinden fazla
pay çıkarıyorsunuz; çünkü bütün topluluk, onlardan her biri kutsaldır, Yahve de onların
arasındadır. Neden kendinizi Yahve'nin topluluğu üstüne çıkarıyorsunuz?”
4 Moşe bunu duyunca yüzüstü kapandı.
5 Korah'la yanındakilere şöyle dedi: “Sabahleyin Yahve kendisinin olanı, kutsal olanı
gösterecek ve onu kendisine yaklaştıracaktır. Seçeceği kişiyi kendisine yaklaştıracaktır.
6 Şunu yapın: Ey Korah ve yanındakiler kendinize buhurdanlar alın,
7 içlerine ateş koyun ve yarın Yahve'nin önünde üzerlerine buhur koyun. Yahve'nin
seçeceği kişi kutsal olacaktır. Siz çok ileri gittiniz, Levioğulları!”
8 Moşe Korah'a şöyle dedi: “Şimdi dinleyin, ey Levioğulları!
9 Sizi kendisine yakınlaştırmak, Yahve'nin konutunda hizmet etmek ve topluluğun
önünde durup onlara hizmet etmek için İsrael'in Tanrısı'nın sizi İsrael topluluğundan
ayırması size az mı geldi?
10 Seni ve Levioğulları kardeşlerinin tümünü seninle birlikte kendisine yaklaştırmadı
mı? Kâhinliği de mi arıyorsunuz?
11 Bu nedenle sen ve bütün yanındakiler Yahve'ye karşı bir araya geldiniz! Aron nedir
ki, ona karşı söyleniyorsunuz?”
12 Moşe Eliav'ın oğulları Datan ve Aviram'ı çağırmak için adam gönderdi; onlar da,
“Çıkmayacağız!” dediler.
13 Bizi süt ve bal akan bir diyardan çıkarıp çölde öldürmek için çıkarman azmış gibi,
üzerimize bey de mi olacaksın?
14 Bizi süt ve bal akan bir diyara da getirmedin, miras olarak tarlalar ve bağlar da
vermedin. Bu adamların gözlerini mi çıkaracaksın? Çıkmayacağız.”
15 Moşe çok kızmıştı ve Yahve'ye şöyle dedi: “Onların sunularına değer verme.
Onlardan bir eşek bile almadım, hiçbirini de incitmedim.”
16 Moşe Korah'a şöyle dedi: “Sen ve bütün arkadaşların, sen, onlar ve Aron, yarın
Yahve'nin önüne çıkın.
17 Her biriniz kendi buhurdanını alıp üzerine buhur koysun. Her biriniz kendi
buhurdanını, iki yüz elli buhurdanını Yahve'nin önüne getirsin; sen ve Aron da, ikiniz
de kendi buhurdanınızı getirin.”
18 Her biri kendi buhurdanını alıp içine ateş koydu, üzerine buhur koydu ve Moşe ve
Aron'la birlikte Buluşma Çadırı'nın kapısında durdu.
19 Korah bütün topluluğu onlara karşı, Buluşma Çadırı'nın kapısında topladı.
Yahve'nin görkemi bütün topluluğa göründü.

---

* **15:38** veya püsküller (İbranice **צִיצִת**) † **15:38** veya püsküller ‡ **15:39** veya püsküller

20 Yahve Moşe ve Aron'a şöyle konuştu:
21 "Bu topluluğun arasından ayrılın da onları bir anda tüketeyim!"
22 Yüzüstü yere kapanıp şöyle dediler: "Tanrı, tüm insan ruhlarının Tanrısı, bir kişi
günah işleyince bütün topluluğa mı kızacaksın?"
23 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
24 "Topluluğa söyle ve, 'Korah, Datan ve Aviram'ın çadırının çevresinden uzaklaş' de."
25 Moşe kalkıp Datan ve Aviram'ın yanına gitti; İsrael'in ihtiyarları da onun ardından
gittiler.
26 Topluluğa şöyle dedi: "Lütfen bu kötü adamların çadırlarından ayrılın ve onların
hiçbir şeyine dokunmayın, yoksa onların bütün günahlarıyla tükenirsiniz!"
27 Böylece onlar Korah'ın, Datan'ın ve Aviram'ın çadırının her yanından uzaklaştılar.
Datan ile Aviram dışarı çıkıp karıları, oğulları ve küçük çocuklarıyla birlikte çadırlarının
kapısında durdular.
28 Moşe şöyle dedi: "Bütün bu işleri yapmam için Yahve'nin beni gönderdiğini bununla
bileceksiniz; çünkü bunlar benim kendi fikrim değildir.
29 Eğer bu adamlar herkesin öldüğü gibi ölürse, ya da herkesin yaşadığını yaşarsa, o
zaman Yahve beni göndermemiştir.
30 Ama eğer Yahve yeni bir şey yaparsa ve yer ağzını açarsa, onları ve kendilerine ait
olan her şeyi yutarsa ve onlar da diri diri Şeol'e* inerlerse, o zaman bu adamların
Yahve'yi küçümsediklerini anlayacaksınız."
31 Tüm bu sözleri söylemeyi bitirince, onların altındaki yer yarıldı.
32 Yer ağzını açtı ve onları, ev halklarını, Korah'ın bütün adamlarını ve mallarını
yuttu.
33 Böylece onlar ve onlara ait olanların hepsi diri diri Şeol'e† indiler. Yer onların
üzerine kapandı ve topluluğun arasından yok oldular.
34 Etraflarında bulunan İsrael'in tümü onların feryadı üzerine kaçtı; çünkü, "Yer bizi
yutmasın!" dediler.
35 Yahve'nin yanından gelen ateş buhur sunan iki yüz elli kişiyi yiyip bitirdi.
36 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
37 "Kâhin Aron oğlu Eleazar'a söyle, o da yangından buhurdanları alıp ordugâhın
dışına dağıtsın; çünkü onlar kutsaldır,
38 kendi hayatlarına karşı günah işleyenlerin buhurdanlarıdır. Onları sunak için örtü
olmak üzere dövülmüş levhalar yapsınlar, çünkü onları Yahve'nin önünde sundular. Bu
nedenle kutsaldırlar. Bunlar İsrael'in çocuklarına bir belirti olacaktır."
39 Kâhin Eleazar, yakılan adamların sunduğu tunç buhurdanları aldı;
40 Aron'un soyundan olmayan hiçbir yabancı Yahve'nin önünde buhur yakmak üzere
yaklaşmasın ve Korah ve onun arkadaşları gibi olmasın diye, İsrael'in çocuklarına anılma
olmak üzere, Yahve'nin Moşe aracılığıyla kendisine söylemiş olduğu gibi sunak için örtü
olarak buhurdanları dövdüler.
41 Ama ertesi gün İsrael'in çocukları topluluğunun tümü Moşe'ye ve Aron'a karşı
söylenip, "Yahve'nin halkını siz öldürdünüz!" dediler.
42 Topluluk Moşe'ye ve Aron'a karşı toplandığında, Buluşma Çadırı'na doğru baktılar.
İşte, bulut onu örttü ve Yahve'nin görkemi ortaya çıktı.
43 Moşe'yle Aron Buluşma Çadırı'nın önüne geldiler.
44 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
45 "Bu topluluğun arasından çıkın da onları bir anda tüketeyim!" Yüzüstü kapandılar.

* **16:30** Şeol ölüler diyarıdır. † **16:33** Şeol ölüler diyarıdır.

46 Moşe Aron'a şöyle dedi: “Buhurdanını al, sunaktan üzerine ateş koy, üzerine buhur
koy, onu hemen topluluğa taşı ve onlar için kefaret et; çünkü Yahve'nin yanından gazap
çıktı! Veba başladı.”
47 Aron Moşe'nin dediğini yaptı ve topluluğun ortasına koştu. Halk arasında veba
çoktan başlamıştı. Buhur yakıp halk için kefaret etti.
48 Ölülerle diriler arasında durdu; veba da durdu.
49 Korah meselesi yüzünden ölenlerin yanı sıra vebadan ölenlerin sayısı da on dört bin
yedi yüz kişiydi.
50 Aron Moşe'nin yanına, Buluşma Çadırı'nın kapısına döndü ve salgın kesildi.

17

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 “İsrael'in çocuklarına söyle ve onlardan her ata evi için bir tane olmak üzere, atalarının
evlerine göre bütün beylerinden on iki değnek al. Her birinin adını değneğinin üzerine
yaz.
3 Aron'un adını Levi değneği üzerine yazacaksın. Atalarının evlerinin her beyi için bir
değnek olacak.
4 Onları Buluşma Çadırı'nda sizinle buluştuğum Levha'nın önüne koyacaksınız.
5 Seçeceğim adamın değneği tomurcuklanacak. İsrael'in çocuklarının size karşı
söylenmelerini benden kaldıracağım.”
6 Moşe İsrael'in çocuklarıyla konuştu; ve onların bütün beyleri ona, atalarının evlerine
göre her bey için bir tane olmak üzere toplam on iki değnek verdiler. Aron'un değneği de
onların değnekleri arasındaydı.
7 Moşe değnekleri Tanıklık Çadırı'nda Yahve'nin önüne koydu.
8 Ertesi gün Moşe Tanıklık Çadırı'na girdi; ve işte, Aron'un Levi evi için olan değneği
filizlenmiş, tomurcuklanmış, çiçek açmış ve olgun bademler vermişti.
9 Moşe bütün değnekleri Yahve'nin önünden bütün İsrael'in çocuklarına çıkardı. Baktılar
ve her biri kendi değneğini aldı.
10 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “İsyan çocuklarına karşı bir işaret olarak saklanmak üzere
Aron'un değneğini yine Levha'nın önüne koy; ta ki, bana karşı söylenmelerine bir son ver
ki, ölmesinler.”
11 Moşe öyle yaptı. Yahve ona nasıl buyurduysa öyle yaptı.
12 İsrael'in çocukları Moşe'ye şöyle dediler: “İşte, yok oluyoruz! İşimiz bitti! Hepimizin
işi bitti!
13 Yahve'nin konutuna yaklaşan herkes ölüyor! Hepimiz yok mu olacağız?”

18

1 Yahve Aron'a şöyle dedi: “Kutsal yerin kötülüğünü sen ve seninle birlikte, oğulların
ve atalarının evi taşıyacaksınız; sen ve seninle birlikte oğulların kâhinliğinizin suçunu
taşıyacaksınız.
2 Kardeşlerinizi, atanızın oymağını, Levi oymağını da yanınıza getirin ki, onlar da size
katılsınlar ve size hizmet etsinler; ama sen ve oğulların Levha Çadırı'nın önünde
olacaksınız.
3 Buyruklarınızı ve tüm Çadır'ın görevini tutacaklar; ancak ne onlar ne de siz
ölmeyesiniz diye kutsal yerdeki takımlara ve sunağa yaklaşmayacaklar.
4 Onlar size katılacak ve Buluşma Çadır'ın tüm hizmetinin sorumluluğunu, tüm Çadır
hizmeti için tutacaklar. Bir yabancı size yaklaşmayacak.”
5 “İsrael'in çocukları üzerinde artık gazap olmasın diye, konutun görevini ve sunağın
görevini siz yerine getireceksiniz.

6 İşte, ben kendim İsrael'in çocukları arasından kardeşleriniz Levililer'i aldım. Bunlar,
Buluşma Çadırı'nın hizmetini yapmak için Yahve'ye adanmış olarak size verilen bir
armağandır.
7 Sen ve seninle birlikte olan oğulların, sunağın her şeyi ve perdenin iç tarafı için
kâhinliğinizi tutacaksınız. Hizmet edeceksiniz. Size kâhinlik hizmetini bir armağan
olarak veriyorum. Yaklaşan yabancı öldürülecektir."
8 Yahve Aron'a şöyle konuştu: "İşte, sallamalık sunularımı, İsrael'in çocuklarına ait
bütün kutsal şeyleri ben kendim sana verdim. Bunları mesh nedeniyle sana ve
oğullarına sonsuza dek pay olarak verdim.
9 Ateşten gelen çok kutsal şeylerden biri bu olacak: Onların bana sunacakları her
sunu, onların her ekmek sunusu, onların her günah sunusu ve onların her suç sunusu
senin ve oğulların için çok kutsal olacaktır.
10 Onları çok kutsal şeyler gibi yiyeceksiniz. Her erkek ondan yiyecek. Senin için
kutsal olacaktır."
11 "Bu da senindir: Onların armağanının sallamalık sunuları, İsrael'in çocuklarının
sallamalık sunularının tümü. Bunları sana, seninle birlikte oğullarına ve kızlarına
sonsuza dek pay olarak verdim. Evinizde temiz olan herkes ondan yiyecektir."
12 "Yahve'ye verdikleri yağın en iyisini, bağ bozumunun en iyisini, tahılın ve
bunların ilk ürünlerini sana verdim.
13 Memleketlerinde olanın tümünden Yahve'ye getirdikleri ilk olgun meyveler senin
olacak. Evinizde temiz olan herkes ondan yiyecektir."
14 "İsrael'de adanan her şey senin olacaktır.
15 İnsan olsun hayvan olsun Yahve'ye sundukları her canlıdan rahmi açan her şey
sizin olacak. Bununla birlikte, mutlaka insanın ilk doğanı ile kirli hayvanların ilk
doğanlarının bedelini alacaksın.
16 Senin biçtiğin değere göre bedel alınacak olanlardan, bir aylıktan itibaren, yirmi
gerah* ağırlığındaki kutsal yerin şekeline† göre beş şekel para olarak, bedel alacaksın.
17 Ancak ineğin ilk doğanı, koyunun ilk doğanı ya da keçinin ilk doğanı için bedel
almayacaksın. Onlar kutsaldır. Kanlarını sunağın üzerine serpeceksin, ve yağlarını,
Yahve'ye hoş koku olması için ateşle yapılan sunu olarak yakacaksın.
18 Onların eti senin olacak, sallamalık sunu döş ve sağ but gibi senin olacaklar.
19 İsrael'in çocuklarının Yahve'ye sunduğu kutsal şeylerden sallamalık sunuların hepsini
sonsuza dek pay olarak sana, oğullarına ve kızlarına verdim. Bu, Yahve'nin önünde
seninle ve seninle birlikte soyuna daima geçerli bir tuz antlaşmasıdır."
20 Yahve Aron'a şöyle dedi: "Onların diyarında senin mirasın olmayacak, aralarında
hiçbir payın olmayacak. İsrael'in çocukları arasında senin payın ve mirasın benim."
21 "İşte, yaptıkları hizmete, Buluşma Çadırı hizmetine karşılık, İsrael'deki tüm ondalığı
miras olarak Levi çocuklarına verdim.
22 Bundan böyle İsrael'in çocukları, günah yüklenip ölmesinler diye Buluşma Çadırı'na
yaklaşmayacaklar.
23 Ancak Buluşma Çadırı'nın hizmetini Levililer yapacak ve onların suçunu onlar
yüklenecek. Kuşaklarınız boyunca daima geçerli bir kural olacak. İsrael'in çocukları
arasında onların mirası olmayacaktır.
24 Çünkü İsrael'in çocuklarının Yahve'ye sallamalık sunu olarak sundukları ondalığı
miras olarak Levililer'e verdim. Bu nedenle onlara, 'İsrael'in çocukları arasında mirasları
olmayacak' dedim."
25 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:

---

* **18:16** Bir gerah yaklaşık 0,5 gram veya yaklaşık 7,7 grendir. † **18:16** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

26 “Ayrıca Levililer'le konuşup onlara şöyle diyeceksin: 'İsrael'in çocuklarından
mirasınız olarak size verdiğim ondalığı aldığınız zaman, ondan Yahve'ye sallamalık
sunu olarak ondalığın ondalığını sunacaksınız.
27 Sizin sallamalık sununuz, harman yeri buğdayı ve şarap cenderesinin doluluğu gibi
size sayılacak.
28 Böylece siz de İsrael'in çocuklarından aldığınız ondalıklarınızın hepsinden Yahve'ye
sallamalık sunu olarak sunacaksınız; ve ondan Yahve'nin sallamalık sunusunu kâhin
Aron'a vereceksiniz.
29 Aldığınız bütün armağanlardan, sallamalık sunuların en iyi kısımlarını, en kutsalını
Yahve'ye sunacaksınız.'”
30 “Bu nedenle onlara şunu diyeceksin: 'En iyi kısmını çıkardığınızda, Levililer'e
harman mahsulü gibi ve şarap cenderesinin mahsulü gibi sayılacaktır.
31 Onu siz ve ev halkınız her yerde yiyebilirsiniz. Çünkü Buluşma Çadırı'ndaki
hizmetinize karşılık bu sizin ödülünüzdür.
32 Ondan en iyisini çıkardığınızda, bundan dolayı hiçbir günah yüklenmeyeceksiniz.
Ölmemek için İsrael'in çocuklarının kutsal şeylerine saygısızlık etmeyeceksiniz.'”

19

1 Yahve Moşe ve Aron'la konuşup şöyle dedi:
2 “Yahve'nin buyurduğu yasanın kuralı budur. İsrael'in çocuklarına, sana lekesiz, hiçbir
kusuru olmayan ve boyunduruk takılmamış kırmızı bir düve getirmelerini söyle.
3 Onu kâhin Eleazar'a vereceksin; o da onu ordugâhın dışına çıkaracak; biri onu onun
önünde kesecek.
4 Kâhin Eleazar parmağıyla onun kanından biraz alacak ve kanını yedi kez Buluşma
Çadırı'nın önüne doğru serpecek.
5 Birisi düveyi onun gözü önünde yakacak; onun derisini, etini ve kanını gübresiyle
birlikte yakacak.
6 Kâhin sedir ağacını, mercanköşkotu ve kırmızıyı alıp düvenin yakıldığı ateşin ortasına
atacak.
7 Sonra kâhin giysilerini yıkayacak, bedenini suda yıkayacak, sonra ordugâha girecek
ve kâhin akşama kadar kirli olacaktır.
8 Onu yakan kişi giysilerini suda yıkayacak, bedenini de suda yıkayacak ve akşama
kadar kirli olacaktır.”
9 “Temiz bir adam düvenin külünü toplayacak ve onları ordugâhın dışında, temiz bir
yere koyacak; ve kirliliklerini temizleyen suda kullanılmak üzere İsrael'in çocukları
topluluğu için saklanacaktır. Bu bir günah sunusudur.
10 Düvenin külünü toplayan kişi giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli olacaktır.
Bu, İsrael'in çocuklarına ve aralarında garip olarak yaşayan yabancıya sonsuza dek bir
kural olacaktır.”
11 “Herhangi bir insan ölüsüne dokunan kişi yedi gün kirli olacaktır.
12 Üçüncü gün suyla arınacak, yedinci gün de temiz olacak; ama kendini üçüncü gün
arındırmazsa, o zaman yedinci gün temiz olmayacaktır.
13 Ölüye, ölmüş birinin bedenine dokunan ve kendini arındırmayan kişi, Yahve'nin
konutunu kirletmiş olur; ve o can İsrael'den atılacaktır; üzerine kirlilik suyu serpilmediği
için kirli olacaktır. Kirliliği hâlâ üzerindedir.”
14 “Bir adam çadırda öldüğünde yasa şudur: Çadıra giren ve çadırda bulunan herkes yedi
gün kirli olacaktır.
15 Üzerinde örtüsü bağlı olmayan her açık kap kirlidir.”
16 “Kırda kılıçla öldürülmüş birine, bir ölüye, bir insan kemiğine ya da bir mezara
dokunan kişi yedi gün kirli olacaktır.”

17 “Kirli kişiler için yakılan günah sunusunun küllerinden alacaklar; ve bir kapta
onların üzerine akarsu dökülecektir.
18 Temiz kişi mercanköşkotu alıp suya batıracak ve çadırın üzerine, bütün kapların
üzerine, orada bulunanların üzerine, kemiğe, öldürülmüş insana, ölüye ya da mezara
dokunanın üzerine serpecek.
19 Temiz kişi üçüncü ve yedinci günde kirli olanın üzerine serpecek. Yedinci gün onu
arındıracak. Giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşam temiz olacaktır.
20 Ama kirli olup kendini arındırmayan kişi, Yahve'nin kutsal yerini kirlettiği için
topluluğun arasından atılacaktır. Üzerine kirlilik suyu serpilmemiştir. O kirlidir.
21 Bu onlar için kalıcı bir kural olacaktır. Kirlilik suyu serpen kişi, giysilerini yıkayacak
ve kirlilik suyuna dokunan kişi, akşama kadar kirli olacaktır.”
22 “Kirli kişinin dokunduğu her şey kirli olacaktır; ve ona dokunan can akşama kadar
kirli olacaktır.”

20

1 İsrael'in çocukları, bütün topluluk birinci ayda Zin Çölü'ne geldiler. Halk Kadeş'te
oturdu. Miryam orada öldü ve oraya gömüldü.
2 Topluluk için su yoktu; Moşe'ye ve Aron'a karşı bir araya toplandılar.
3 Halk Moşe'yle çekişip şöyle dedi: “Keşke kardeşlerimiz Yahve'nin önünde öldüğü gibi
biz de ölseydik!
4 Biz ve hayvanlarımız burada ölelim diye neden Yahve'nin topluluğunu bu çöle
getirdiniz?
5 Bizi bu kötü yere getirmek için neden bizi Mısır'dan çıkardınız? Tohumun, incirlerin,
asmaların ya da narların yeri değil; içecek su da yok.”
6 Moşe ile Aron topluluğun önünden Buluşma Çadırı'nın kapısına gidip yüzüstü yere
kapandılar. Yahve'nin görkemi onlara göründü.
7 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
8 “Değneği al, sen ve kardeşin Aron'la birlikte topluluğu toplayın ve onların gözleri
önünde kayaya, suyunu vermesini söyleyin. Onlara kayadan su çıkaracaksın; böylece
topluluğa ve hayvanlarına içecek vereceksin.”
9 Moşe, kendisine buyurduğu gibi değneği Yahve'nin önünden aldı.
10 Moşe ile Aron topluluğu kayanın önünde topladılar ve o onlara şöyle dedi: “Ey siz
başkaldıranlar, şimdi dinleyin! Size bu kayadan su çıkaralım mı?”
11 Moşe elini kaldırıp değneğiyle kayaya iki kez vurdu ve bol miktarda su çıktı.
Topluluk ve hayvanları içti.
12 Yahve Moşe'yle Aron'a şöyle dedi: “İsrael'in çocuklarının gözünde beni kutsal kılmak
için bana inanmadığınızdan bu topluluğu onlara verdiğim ülkeye götürmeyeceksiniz.”
13 Bunlar Meriva* sularıdır; çünkü İsrael'in çocukları Yahve ile çekiştiler ve O onlarda
kutsal kılındı.
14 Moşe Kadeş'ten Edom Kralı'na ulaklar göndererek şöyle dedi: “Kardeşin İsrael diyor
ki: Başımıza gelen bütün sıkıntıları biliyorsun;
15 atalarımız Mısır'a indiler, biz de uzun süre Mısır'da yaşadık. Mısırlılar bize ve
atalarımıza kötü davrandılar.
16 Yahve'ye feryat ettiğimizde sesimizi duydu, bir melek göndererek bizi Mısır'dan
çıkardı. İşte, biz senin sınırının kenarındaki Kadeş kentindeyiz.
17 “Lütfen izin ver ülkenden geçelim. Tarladan, bağdan geçmeyeceğiz, kuyu suyundan
da içmeyeceğiz. Kralın yolundan gideceğiz. Sınırınızı geçinceye kadar ne sağa ne de sola
sapacağız.”
18 Edom ona, “Benden geçmeyeceksin, yoksa karşına kılıçla çıkarım” dedi.

* **20:13** “Meriva” çekişme anlamına gelir.

19 İsrael'in çocukları ona, "Ana yoldan yukarı çıkacağız" dediler. "Eğer ben ve
hayvanlarım senin suyundan içersek, o zaman bedelini vereceğim. Başka hiçbir şey
yapmadan yürüyüp geçmeme izin ver."
20 "Geçmeyeceksin" dedi. Edom birçok kişiyle ve güçlü bir el ile ona karşı çıktı.
21 Bunun üzerine Edom, İsrael'in kendi sınırından geçmesine izin vermeyi reddetti ve
İsrael onun yanından döndü.
22 Kadeş'ten göç ettiler ve İsrael'in çocukları, bütün topluluk Hor Dağı'na geldiler.
23 Yahve, Edom ülkesinin sınırındaki Hor Dağı'nda Moşe ve Aron'a şöyle konuştu:
24 "Aron halkına kavuşacak; çünkü Meriva sularında sözüme karşı isyan ettiğiniz için
İsrael'in çocuklarına verdiğim diyara girmeyecek.
25 Aron'la oğlu Eleazar'ı al ve onları Hor Dağı'na götür;
26 Aron'un giysilerini çıkarıp oğlu Eleazar'a giydir. Aron kavuşturulacak ve orada
ölecektir."
27 Moşe Yahve'nin buyurduğu gibi yaptı. Bütün topluluğun gözü önünde Hor Dağı'na
çıktılar.
28 Moşe Aron'un giysilerini çıkarıp oğlu Eleazar'a giydirdi. Aron orada dağın
zirvesinde öldü ve Moşe ile Eleazar dağdan indiler.
29 Aron'un öldüğünü gören bütün topluluk, bütün İsrael evi Aron için otuz gün ağladı.

21

1 Güneyde yaşayan Kenanlı, Arad Kralı, İsrael'in Atarim yolundan geldiğini duydu.
İsrael'e karşı savaştı ve onlardan bazılarını esir aldı.
2 İsrael Yahve'ye adak adayıp şöyle dedi: "Eğer bu halkı gerçekten benim elime
verirsen, o zaman kentlerini tamamen yok edeceğim."
3 Yahve İsrael'in sesini duydu ve Kenanlılar'ı teslim etti; onları ve kentlerini tamamen
yok ettiler. O yere Horma* adı verildi.
4 Edom ülkesinin etrafından dolanmak için Hor Dağı'ndan, Kızıldeniz yolundan yol
aldılar. Yolculuktan dolayı halkın canı çok sıkkındı.
5 Halk, Tanrı'ya ve Moşe'ye karşı şöyle konuştu: "Çölde ölmemiz için neden bizi Mısır'dan
çıkardınız? Çünkü ekmek yok, su yok canımız da bu iğrenç yiyecekten tiksiniyor!"
6 Yahve halkın arasına zehirli yılanlar gönderdi, onlar da insanları ısırdılar. İsraelliler'in
çoğu öldü.
7 Halk Moşe'ye gelip şöyle dedi: "Günah işledik, çünkü Yahve'ye ve sana karşı konuştuk.
Yılanları bizden uzaklaştırması için Yahve'ye dua et." Moşe halk için dua etti.
8 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Zehirli bir yılan yap ve onu bir direğin üzerine koy. Öyle
olacak ki, ısırılan herkes onu görünce yaşayacak."
9 Moşe tunçtan bir yılan yapıp onu direğin üzerine koydu. Eğer bir kişiyi yılan ısırmışsa,
o kişi tunç yılana baktığında yaşıyordu.
10 İsrael'in çocukları yola koyuldular ve Ovot'ta konakladılar.
11 Ovot'tan ayrılıp gün doğumuna doğru Moav'ın önündeki çölde, İyeavarim'de
konakladılar.
12 Oradan ayrılıp Zered Vadisi'nde konakladılar.
13 Oradan ayrılıp Arnon Nehri'nin karşı yakasında, Amorlular'ın sınırından çıkan çölde
konakladılar. Çünkü Arnon, Moav'la Amorlular arasındaki Moav sınırıdır.
14 Bu nedenle Yahve'nin Savaşları Kitabı'nda şöyle deniyor: "Vahev, Arnon
vadilerindeki Sufa'da,
15 vadilerin Ar yerleşkesine doğru uzanan yamacı Moav sınırına kadar dayanır."

* **21:3** "Horma" kelimesi "yıkım" anlamına gelir.

16 Oradan Beer'e gittiler; Yahve'nin Moşe'ye, “Halkı topla, onlara su vereceğim” dediği
kuyu budur.
17 Sonra İsrael şu ezgiyi söyledi: “Ey kuyu, fışkır!
18 Beylerin kazdığı,
halkın ileri gelenlerinin asayla
ve sırıklarla kazdıkları kuyuya ezgi söyleyin.”
Çölden Mattana'ya;
19 Mattana'dan Nahaliel'e; ve Nahaliel'den Bamot'a;
20 Bamot'tan Moav kırındaki vadiye, çöle bakan Pisga Tepesi'ne gittiler.
21 İsrael, Amorlular'ın Kralı Sihon'a ulaklar göndererek şöyle dedi:
22 “İzin ver ülkenden geçeyim. Tarlaya, bağa sapmayacağız. Kuyuların suyundan
içmeyeceğiz. Sınırından geçinceye kadar kralın yolundan gideceğiz.”
23 Sihon İsrael'in kendi sınırından geçmesine izin vermedi; ve Sihon bütün halkını bir
araya topladı ve İsrael'e karşı çöle çıkıp Yahesa'ya geldi. İsrael'e karşı savaştı.
24 İsrael onu kılıçla vurdu ve Arnon'dan Yabbok'a kadar, Ammon'un çocuklarına kadar,
onun diyarına sahip oldu; çünkü Ammon'un çocuklarının sınırı güçlüydü.
25 İsrael bu kentlerin hepsini aldı. İsrael Amorlular'ın bütün kentlerinde, Heşbon'da ve
onun bütün köylerinde yaşıyordu.
26 Çünkü Heşbon, eski Moav Kralı'na karşı savaşan ve Arnon'a kadar bütün ülkesini
elinden alan Amorlular'ın Kralı Sihon'un kentiydi.
27 Bu nedenle özdeyişleri söyleyenler,
“Heşbon'a gelin” diyorlar.
“Sihon kenti kurulsun ve sağlamlaştırılsın;
28 Çünkü Heşbon'dan bir ateş,
Sihon kentinden bir alev çıktı.
Arnon'un yüksek yerlerinin efendileri Moavlı Ar'ı yiyip bitirdi.
29 Vay başına, ey Moav!
İşiniz bitti, Kemoş halkı!
Oğullarını kaçak, kızlarını ise Amorlular'ın kralı Sihon'a sürgüne verdi.
30 Onlara ok attık.
Heşbon, Divon'a kadar yok oldu. Medeva'ya dek uzanan Nofa'ya kadar yerle bir
ettik.”
31 Böylece İsrael Amorlular'ın diyarında yaşadı.
32 Moşe Yazer'i araştırmak üzere adamlar gönderdi. Onun köylerini aldılar ve orada
bulunan Amorlular'ı kovdular.
33 Dönüp Başan yoluna çıktılar. Başan Kralı Og, kendisi ve tüm halkı Edrei'de savaşmak
için onlara karşı çıktılar.
34 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “Ondan korkma; çünkü onu, bütün halkıyla ve ülkesiyle
birlikte senin eline teslim ettim. Heşbon'da yaşayan Amorlular'ın Kralı Sihon'a yaptığın
gibi yapacaksın.”
35 Böylece, bir kişi bile sağ kalmayana dek onu, oğullarını ve bütün halkını vurdular;
ve onun diyarına sahip oldular.

22

1 İsrael'in çocukları yola çıktılar ve Yarden'in ötesindeki Moav ovalarında, Yeriha yanında
konakladılar.
2 Sippor oğlu Balak, İsrael'in Amorlular'a yaptıklarının tümünü gördü.
3 Moav bu halktan çok korkuyordu, çünkü çoktular. Moav, İsrael'in çocukları yüzünden
sıkıntı çekiyordu.

4 Moav Midyan'ın ihtiyarlarına şöyle dedi: “Öküzün kır otunu yaladığı gibi, bu
kalabalık da çevremizdeki her şeyi yalayacak.”
O sırada Sippor oğlu Balak Moav Kralı'ydı.
5 Beor oğlu Balam'a, onun halkının çocuklarının yaşadığı ülkeye, o Irmak kıyısındaki
Petor'a ulaklar göndererek onu çağırmak üzere şöyle dedi: “İşte, Mısır'dan çıkan bir halk
var. Bak, yerin yüzünü kaplıyorlar ve karşımda duruyorlar.
6 Lütfen, şimdi gel de benim için bu halka lanet et; çünkü onlar benden çok güçlüdürler.
Belki galip gelirim de onları vururuz ve onları ülkeden kovarım; çünkü senin kutsadığın
insanın kutsandığını, lanetlediğin insanın de lanetlendiğini biliyorum.”
7 Moav ihtiyarlarıyla Midyan ihtiyarları ellerinde falcılık ödülleriyle yola çıktılar.
Balam'a gelip Balak'ın sözlerini ona bildirdiler.
8 Onlara, “Bu gece burada kalın, Yahve'nin bana söyleyeceği gibi size de haberi
bildireceğim” dedi. Moav beyleri Balam'ın yanında kaldı.
9 Tanrı Balam'a gelip, “Yanındaki bu adamlar kim?” dedi.
10 Balam Tanrı'ya şöyle dedi: “Moav Kralı Sippor oğlu Balak bana şöyle dedi:
11 'İşte, Mısır'dan çıkan halk yerin yüzünü kaplıyor. Şimdi gel de benim için onlara lanet
oku. Belki onlara karşı savaşabilir ve onları kovabilirim.'”
12 Tanrı Balam'a, “Onlarla gitmeyeceksin” dedi. “O halkı lanetlemeyeceksin, çünkü
onlar kutsanmıştır.”
13 Balam sabah kalktı ve Balak'ın beylerine şöyle dedi: “Ülkenize gidin; çünkü Yahve
sizinle gelmeme izin vermiyor.”
14 Moav beyleri kalkıp Balak'a giderek, “Balam bizimle gelmeyi reddediyor” dediler.
15 Balak yine onlardan daha çok ve daha saygın beyler gönderdi.
16 Balam'a gelip şöyle dediler: “Sippor oğlu Balak şöyle diyor: 'Lütfen, hiçbir şey bana
gelmene engel olmasın.
17 Çünkü seni büyük bir saygınlıkla yükselteceğim ve bana ne dersen onu yapacağım.
Lütfen, gel de benim için bu halka lanet et.'”
18 Balam, Balak'ın hizmetkârlarına şöyle yanıt verdi: “Eğer Balak bana altın ve gümüş
dolu evini verse bile, az olsun çok olsun, Tanrım Yahve'nin sözünün dışına çıkamam.
19 Bu nedenle şimdi lütfen, bu gece de burada kalın ki, Yahve'nin bana başka neler
söyleyeceğini bileyim.”
20 Gece Tanrı Balam'a gelip şöyle dedi: “Eğer adamlar seni çağırmaya geldiyse kalk,
onlarla birlikte git; ama yalnızca sana söylediğim sözü yapacaksın.”
21 Balam sabah kalktı, eşeğine palan vurdu ve Moav beyleriyle birlikte gitti.
22 O gittiği için Tanrı'nın öfkesi alevlendi; ve Yahve'nin meleği ona karşı bir düşman
olarak yolda dikildi. Eşeğine binmişti ve iki hizmetçisi de yanındaydı.
23 Eşek, Yahve'nin meleğinin elinde kılıcını çekmiş yolda durduğunu gördü; ve eşek
yoldan sapıp tarlanın içine girdi. Balam onu yola döndürmek için eşeğe vurdu.
24 Yahve'nin meleği üzüm bağları arasındaki dar bir yolda durdu; bu tarafta bir duvar,
o tarafta bir duvar vardı.
25 Eşek Yahve'nin meleğini görünce kendini duvara attı ve Balam'ın ayağını duvara
sıkıştırdı. Ona tekrar vurdu.
26 Yahve'nin meleği daha da ileri gitti, ne sağa ne de sola sapmak için yolun olmadığı
dar bir yerde durdu.
27 Eşek Yahve'nin meleğini görünce Balam'ın altında yattı. Balam'ın öfkesi alevlendi ve
değneğiyle eşeğe vurdu.
28 Yahve eşeğin ağzını açtı ve Balam'a, “Sana ne yaptım da bana böyle üç kez vurdun?”
dedi.
29 Balam eşeğe, “Madem benimle alay ettin, keşke elimde bir kılıç olsaydı, seni şimdi
öldürürdüm” dedi.

30 Eşek Balam'a şöyle dedi: “Bugüne dek bütün ömrün boyunca üzerine bindiğin eşeğin
ben değil miyim? Sana böyle yapmışlığım oldu mu hiç?” “Hayır” dedi.
31 Sonra Yahve Balam'ın gözlerini açtı ve Yahve'nin meleğinin elinde kılıcını çekmiş
yolda durduğunu gördü; ve başını eğip yüzüstü yere kapandı.
32 Yahve'nin meleği ona şöyle dedi: “Eşeğine neden böyle üç kez vurdun? İşte, sana
düşman olarak çıktım, çünkü senin yolun önümde sapkındır.
33 Eşek beni gördü ve üç kez önümden saptı. Eğer önümden sapmamış olsaydı, şimdi
seni kesinlikle öldürür, onu da sağ bırakırdım.”
34 Balam Yahve'nin meleğine şöyle dedi: “Günah işledim; çünkü bana karşı durduğunu
bilmiyordum. Bu nedenle, eğer sen bundan hoşnut değilsen, geri döneceğim.”
35 Yahve'nin meleği Balam'a şöyle dedi: “Adamlarla birlikte git; ama yalnızca sana
söyleyeceğim sözü söyleyeceksin.” Balam Balak'ın beyleriyle birlikte gitti.
36 Balak, Balam'ın geldiğini duyunca, onu karşılamak için Arnon sınırında, sınırın en
uzak yerindeki Moav Kenti'ne gitti.
37 Balak, Balam'a şöyle dedi: “Seni çağırtmak için ciddiyetle çağrıda bulunmadım mı?
Neden bana gelmedin? Seni gerçekten saygınlık için yükseltmeye ben yeterli değil
miyim?”
38 Balam Balak'a şöyle dedi: “İşte, sana geldim. Artık bir şey söylemeye gücüm var mı?
Tanrı’nın ağzıma koyduğu sözü söyleyeceğim.”
39 Balam Balak'la birlikte gitti ve Kiryat-Husot'a geldiler.
40 Balak sığır ve koyun kurban etti ve Balam'a ve kendisiyle birlikte olan beylere
gönderdi.
41 Sabah Balak Balam'ı alıp Baal'ın yüksek yerlerine götürdü; ve oradan halkın bir
kısmını gördü.

23

1 Balam, Balak'a, “Burada bana yedi sunak yap, burada benim için yedi boğayla yedi
koç hazırla” dedi.
2 Balak, Balam'ın söylediği gibi yaptı; ve Balak ile Balam her sunakta bir boğa ve bir
koç sundular.
3 Balam Balak'a, “Yakmalık sunularının yanında dur, ben de gideceğim” dedi. “Belki
Yahve benimle buluşmaya gelecektir. Bana ne gösterirse onu sana söyleyeceğim.” Çıplak
bir tepeye gitti.
4 Tanrı Balam'la karşılaştı ve Balam O'na şöyle dedi: “Yedi sunak hazırladım ve her
sunakta bir boğayla bir koç sundum.”
5 Yahve Balam'ın ağzına bir söz koydu, “Balak'a dön, böylece konuşacaksın” dedi.
6 Onun yanına döndü ve işte, kendisi ve tüm Moav beyleri yakmalık sunusunun
yanında duruyordu.
7 Benzetmesine şu sözle başladı: “Doğu dağlarındaki Moav Kralı Balak beni Aram'dan
getirdi. Gel, benim için Yakov'a lanet et. Gel, İsrael'e meydan oku.
8 Tanrı'nın lanetlemediğini ben nasıl lanet edeyim? Yahve'nin meydan okumadığına
ben nasıl meydan okuyayım?
9 Çünkü onu kayaların doruğundan görüyorum. Tepelerden ona bakıyorum. İşte, bu tek
başına oturan bir halktır ve ulusların arasında sayılmayacaktır.
10 Yakov'un tozunu kim sayabilir, İsrael'in dörtte birini hesap edebilir? Doğruların
ölümüyle öleyim! Benim sonum onunki gibi olsun!”
11 Balak, Balam'a, “Bana ne yaptın?” dedi. “Seni düşmanlarıma lanet etmeye getirdim
ve işte, onları, hepsini yalnızca kutsadın.”

12 O yanıt verip dedi: “Yahve'nin ağzıma koyduğunu söylemeye dikkat etmem
gerekmez mi?”
13 Balak ona, “Lütfen benimle birlikte onları görebileceğin başka bir yere gel” dedi.
“Sadece bir kısmını göreceksin, hepsini görmeyeceksin. Benim için onlara oradan lanet
et.”
14 Onu Sofim Kırı'na, Pisga Tepesi'ne götürdü, yedi sunak yaptı, her sunakta bir boğa
ve bir koç sundu.
15 Balak'a, “Ben orada Tanrı'yla buluşurken sen burada, yakmalık sunularının yanında
dur” dedi.
16 Yahve Balam'la karşılaştı ve onun ağzına bir söz koyup, “Balak'a dön ve şunu söyle”
dedi.
17 Onun yanına geldi ve işte, kendisi ve Moav beyleri de yakmalık sunusunun yanında
duruyordu. Balak ona, “Yahve ne söyledi?” dedi.
18 Benzetmesini sürdürüp şöyle dedi: “Kalk, ey Balak, ve dinle! Dinle beni, ey Sippor
oğlu.
19 Tanrı bir insan değil ki, yalan söylesin, insanoğlu değil ki, düşüncesini değiştirsin. O
söyler de yapmaz mı? Ya da konuşur da gerçekleştirmez mi?
20 İşte, kutsamak için buyruk aldım. O kutsadı, ben de geri çeviremem.
21 Yakov'da kötülük görmedi. İsrael'de de sapkınlık görmedi. Tanrısı Yahve onunladır.
Bir kralın haykırışı onların arasındadır.
22 Tanrı onları Mısır'dan çıkarıyor. Yaban öküzü gibi gücü var.
23 Kesinlikle Yakov'a büyü tutmaz; İsrael'e fal işlemez. Şimdi Yakov ve İsrael için, 'Tanrı
neler yaptı?' denilecektir.
24 İşte, bir halk dişi aslan gibi kalkıyor. Bir aslan gibi kendini yukarı kaldırıyor. Avının
etini yemeden ve öldürülenlerin kanını içmeden yatmayacaktır.”
25 Balak, Balam'a, “Onlara ne hiç lanet et, ne de onları hiç kutsa” dedi.
26 Ama Balam Balak'a şu karşılığı verdi: “Ben sana, 'Yahve ne söylerse hepsini
yapmalıyım' demedim mi?”
27 Balak, Balam'a, “Şimdi gel, seni başka bir yere götüreyim” dedi. “Belki oradan benim
için onlara lanet etmenden Tanrı hoşnut olur."
28 Balak, Balam'ı çöle bakan Peor Tepesi'ne götürdü.
29 Balam Balak'a, “Burada bana yedi sunak yap, burada benim için yedi boğayla yedi
koç hazırla” dedi.
30 Balak, Balam'ın söylediklerini yaptı ve her sunakta bir boğayla bir koç sundu.

24

1 Balam, Yahve'nin İsrael'i kutsamaktan hoşnut olduğunu görünce, diğer seferler
olduğu gibi kehanete başvurmak yerine yüzünü çöle çevirdi.
2 Balam gözlerini kaldırdı ve İsrael'in oymaklarına göre oturduğunu gördü; ve onun
üzerine Tanrı'nın Ruhu geldi.
3 Benzetmesini şöyle sürdürdü ve dedi:
“Beor oğlu Balam diyor ki,
gözleri açık olan adam diyor ki;
4 Tanrı'nın sözlerini duyan,
Her Şeye Gücü Yeten'in görümünü gören,
yere kapanıp gözleri açılmış olan şöyle diyor:
5 Çadırların ne kadar güzel,
ey Yakov, konutların da, ey İsrael!
6 Vadiler gibi, ırmak kıyısındaki bahçeler gibi,
Yahve'nin diktiği öd ağaçları gibi,

su kıyısındaki sedir ağaçları gibi yayıldılar.
7 Onun kovalarından su akacaktır.
Onun tohumu birçok sularda olacaktır.
Onun Kralı Agag'dan daha üstün olacaktır.
Onun krallığı yüceltilecektir.
8 Tanrı onu Mısır'dan çıkarıyor.
Onun yaban öküzü gibi gücü var.
Düşmanları olan ulusları tüketecek, kemiklerini kıracak
ve oklarıyla onları delecektir.
9 Çömeldi, aslan gibi yattı,
dişi aslan gibi; onu kim kaldıracak?
Seni kutsayan herkes kutsansın.
Seni lanetleyen herkes lanetlensin."
10 Balak'ın öfkesi Balam'a karşı alevlendi ve ellerini birbirine vurdu. Balak, Balam'a şöyle dedi: "Seni düşmanlarıma lanet etmeye çağırdım ve işte, onları bu üç keredir yalnızca kutsadın.
11 Bu nedenle şimdi yerine koş! Seni büyük bir saygınlıkla yükseltmeyi düşünmüştüm; ama işte, Yahve seni saygınlıktan yoksun bıraktı."
12 Balam Balak'a şöyle dedi: "Bana gönderdiğin ulaklarına:
13 'Eğer Balak bana altın ve gümüş dolu evini verse bile, kendi fikrimle iyilik ya da kötülük etmek için Yahve'nin sözünün dışına çıkamam. Yahve'nin söylediğini söyleyeceğim' diye dememiş miydim?
14 İşte şimdi halkımın yanına gidiyorum. Gel, bu halkın son günlerde senin halkına ne yapacaklarını sana bildireyim."
15 Benzetmesini şöyle sürdürdü ve dedi:
"Beor oğlu Balam diyor ki,
gözleri açık olan adam şöyle diyor;
16 Tanrı'nın sözlerini duyan,
Yüceler Yücesi'nin bilgisini bilen
ve yere kapanıp gözleri açık olarak
Her Şeye Gücü Yeten'in görümünü gören şöyle diyor:
17 Onu görüyorum, ama şimdi değil.
Ona bakıyorum ama yakın değil.
Yakov'dan bir yıldız çıkacak. İsrael'den bir asa yükselecek,
Moav'ı dört bir yanından vuracak
ve Şet'in bütün oğullarını ezecek.
18 Edom mülk olacak.
İsrael yiğitçe bunu yaparken,
düşmanı Seir de mülk olacak.
19 Yakov'dan biri hüküm sürecek,
ve kentte artakalanları yok edecek."
20 Amalek'e baktı, benzetmesini sürdürüp şöyle dedi:
"Amalek ulusların birincisiydi, ama onun sonu yıkım olacak."
21 Kenli'ye baktı ve benzetmesini sürdürüp şöyle dedi:
"Mesken yerin güçlüdür.
Senin yuvan kaya içine koyulmuştur.
22 Yine de Aşur seni tutsak alana dek
Keni harap olacaktır."
23 Benzetmesini sürdürdü ve şöyle dedi:
"Ne yazık ki, Tanrı bunu yaptığı zaman kim yaşayacak?

24 Ama Kittim kıyısından gemiler gelecek.
Aşur'u ve Ever'i sarsacaklar.
O da yıkıma uğrayacaktır."
25 Balam kalkıp gitti ve yerine döndü; Balak da kendi yoluna gitti.

25

1 İsrael Şittim'de kaldı; ve halk Moav kızlarıyla zina yapmaya başladı;
2 çünkü halkı kendi ilâhlarına kurban sunmaya çağırıyorlardı. Halk yedi ve onların
ilâhlarına eğildiler.
3 İsrael Baal Peor'a bağlandı ve Yahve'nin öfkesi İsrael'e karşı alevlendi.
4 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Halkın bütün ileri gelenlerini al ve onları güneşe karşı
Yahve'nin önünde as ki, Yahve'nin kızgın öfkesi İsrael'den dönsün."
5 Moşe İsrael hâkimlerine şöyle dedi: "Herkes Baal Peor'a bağlanan adamlarını
öldürsün."
6 İşte, İsrael'in çocuklarından biri geldi, Moşe'nin gözü önünde, Buluşma Çadırı kapısında
ağlamakta olan bütün İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu gözü önünde kardeşlerine
Midyanlı bir kadın getirdi.
7 Kâhin Aron'un oğlu Eleazar'ın oğlu Pinehas bunu görünce topluluğun ortasından
kalktı ve eline bir mızrak aldı.
8 İsraelli adamın peşinden çadıra girdi ve ikisini de, İsraelli adamın da, kadının da
bedeninden mızrağı sapladı. Böylece İsrael'in çocukları arasındaki veba durduruldu.
9 Vebadan ölenler yirmi dört bindi.
10 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
11 "Kâhin Aron'un oğlu, Eleazar'ın oğlu Finehas, aralarındaki kıskançlığımla kıskandığı
için İsrael'in çocuklarından gazabımı döndürdü, bundan ötürü İsrael'in çocuklarını
kıskançlığımla tüketmedim.
12 Bu nedenle söyle, 'İşte, ona esenlik antlaşmamı veriyorum.
13 Kendisi ve kendisinden sonra soyu için sonsuz bir kâhinlik antlaşması olacaktır;
çünkü o, Tanrı için kıskandı ve İsrael'in çocukları için kefaret etti.'"
14 İsraelli adamın adı, Midyanlı kadınla birlikte öldürülen kişi, Şimon'un oğulları ata
evinin beyi Salu oğlu Zimri'ydi.
15 Öldürülen Midyanlı kadının adı Sur'un kızı Kozbi'ydi. Midyan'daki bir ata evi
halkının beyiydi.
16 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
17 "Midyanlılar'ı sıkıştır ve onları vur;
18 çünkü Peor meselesinde hileleriyle sizi sıkıştırdılar; Peor meselesinde ve veba
gününde öldürülen kız kardeşleri Midyan beyinin kızı Kozbi ile ilgili olayda sizi
aldattılar."

26

1 Vebadan sonra Yahve Moşe'ye ve kâhin Aron oğlu Eleazar'a şöyle dedi:
2 "Atalarının evlerine göre yirmi yaş ve üzeri İsrael'in çocuklarından tüm topluluğu,
İsrael'de savaşa çıkabileceklerin tümünü sayın."
3 Moşe ile Kâhin Eleazar, Yarden yanında, Yeriha'daki Moav ovalarında onlarla
konuşup şöyle dediler:
4 "Yahve'nin Moşe'ye ve İsrael'in çocuklarına buyurduğu gibi, yirmi yaş ve yukarısını
sayın." Bunlar Mısır diyarından çıkanlardır.
5 İsrael'in ilk oğlu Ruven; Ruven'in oğulları: Hanok'tan Hanokiler soyu; Pallu'dan
Palluliler soyu;

6 Hetsron'dan Hetsroniler soyu; Karmi'den Karmiler soyu.
7 Ruvenliler'in soyları bunlardır; ve onlardan sayılanlar kırk üç bin yedi yüz otuz kişiydi.
8 Pallu'nun oğlu: Eliav.
9 Eliav'ın oğulları: Nemuel, Datan ve Aviram. Bunlar, Yahve'ye başkaldırdıklarında Korah'ın yanında Moşe'ye ve Aron'a başkaldıran, topluluk tarafından çağrılan Datan ve Aviram'dır;
10 ve o topluluk öldüğünde, yer ağzını açıp Korah'la birlikte onları da yutmuştu; o sırada ateş iki yüz elli kişiyi yakıp tüketti ve onlar bir belirti haline geldiler.
11 Ne var ki, Korah'ın oğulları ölmedi.
12 Şimon'un oğulları soylarına göre: Nemuel'den Nemuelliler soyu; Yamin'den Yaminiler soyu; Yakin'den Yakiniler soyu;
13 Zerah'tan Zerahiler soyu; Şaul'dan Şauliler soyu.
14 Şimoniler'in soyları bunlardır; yirmi iki bin iki yüz.
15 Soylarına göre Gad'ın oğulları: Sefon'dan Sefoniler soyu; Haggi'den Haggililer soyu; Şuni'den Şunililer soyu;
16 Ozni'den Ozniniler soyu; Eri'den Erililer soyu;
17 Arod'tan Arodiler soyu; Areli'den Areliler soyu.
18 Gadoğulları'ndan sayılanlara göre soyları bunlardır, kırk bin beş yüz.
19 Yahuda'nın oğulları: Er ve Onan. Er ve Onan Kenan diyarında öldüler.
20 Soylarına göre Yahuda'nın oğulları: Şela'dan Şelaniler soyları; Peres'ten Peresiler soyu; Zerah'tan Zerahiler soyu.
21 Peres'in oğulları: Hetsron'dan Hetsroniler soyu; Hamul'dan Hamuliler soyu.
22 Onlardan sayılanlara göre Yahuda soyları bunlardır; yetmiş altı bin beş yüz.
23 Soylarına göre İssakar'ın oğulları: Tola'dan Tolaliler soyu; Puva'dan Puniler soyu;
24 Yaşuv'dan Yaşuviler soyu; Şimron'dan Şimroniler soyu.
25 Onlardan sayılanlara göre İssakar'ın soyları bunlardır; altmış dört bin üç yüz.
26 Soylarına göre Zevulun'un oğulları: Sered'ten Serediler soyu; Elon'dan Eloniler soyu; Yahleel'den Yahleeliler soyu.
27 Sayılanlara göre Zevuluniler soyları bunlardır, altmış bin beş yüz.
28 Soylarına göre Yosef'in oğulları: Manaşşe ve Efraim.
29 Manaşşe'nin oğulları: Makir'den Makiriler soyu; ve Makir Gilad'ın babası oldu; Gilad'tan Giladlılar soyu.
30 Gilad'ın oğulları şunlardır: İezer'den İezerliler soyu; Helek'ten Helekiler soyu;
31 ve Asriel'den Asrieliler soyu; ve Şekem'den Şekemiler soyu;
32 ve Şemida'dan Şemidailer soyu; ve Hefer'den Heferiler soyu.
33 Hefer oğlu Zelofehad'ın oğlu yoktu, yalnızca kızları vardı; ve Selofhad'ın kızlarının adları Mahla, Nuh, Hogla, Milka ve Tirsa idi.
34 Manaşşe'nin soyları bunlardır. Onlardan sayılanlar elli iki bin yedi yüz.
35 Soylarına göre Efraim'in oğulları şunlardır: Şutelah'tan Şutelahiler soyu; Beker'den Bekeriler soyu; Tahan'dan Tahaniler soyu.
36 Şutelah'ın oğulları şunlardır: Eran'dan Eraniler soyu.
37 Efraimoğulları'ndan sayılanlara göre soyları bunlardır, otuz iki bin beş yüz. Bunlar soylarına göre Yosef'in oğullarıdır.
38 Soylarına göre Benyamin'in oğulları: Bela'dan Belailer soyu; Aşbel'den Aşbeliler soyu; Ahiram'dan Ahiramiler soyu;
39 Şufam'dan Şufamiler soyu; Hufam'dan Hufamiler soyu.
40 Bela'nın oğulları Ard ve Naaman'dı; Ardiler soyu; ve Naaman'dan Naamiler soyu.

41 Soylarına göre Benyamin'in oğulları şunlardır; ve onlardan sayılanlar kırk beş bin altı yüz.
42 Soylarına göre Dan'ın oğulları şunlardır: Şuham'dan Şuhamiler soyu. Bunlar soylarına göre Dan'ın soylarıdır.
43 Kendilerinden sayılanlara göre Şuhamiler'in bütün soyları altmış dört bin dört yüz.
44 Soylarına göre Aşer'in oğulları: Yimna'dan Yimniler soyu; Yişvi'den Yişviler soyu; Beria'dan Berililer soyu.
45 Beria'nın oğullarından: Heber'den Heberiler soyu; Malkiel'den Malkieliler soyu.
46 Aşer'in kızının adı Serah'tı.
47 Sayılanlara göre Aşeroğulları'nın soyları bunlardır; elli üç bin dört yüz.
48 Soylarına göre Naftali'nin oğulları: Yahseel'den Yahseeliler soyu; Guni'den Guniler soyu;
49 Yeser'den Yeseriler soyu; Şillem'den Şillemiler soyu.
50 Soylarına göre Naftali soyları şunlardır; ve onlardan sayılanlar kırk beş bin dört yüz kişiydi.
51 İsrael'in çocuklarından sayılanlar bunlardır; altı yüz bin yedi yüz otuz.
52 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
53 "Ülke adlarının sayısına göre miras olarak bunlara bölünecektir.
54 Daha çok olana daha çok miras vereceksiniz, daha az olana daha az miras vereceksiniz. Kendisinden sayılanlara göre herkese mirası verilecektir.
55 Bununla birlikte ülke kurayla bölünecek. Ata oymaklarının adlarına göre miras alacaklar.
56 Mirasları çok olanla az olan arasında kuraya göre bölünecektir."
57 Levililer'den soylarına göre sayılanlar şunlardı: Gerşon'dan Gerşoniler soyu; Kohat'tan Kohatiler soyu; Merari'den Merariler soyu.
58 Levi soyları şunlardır: Livnî soyu, Hevronî soyu, Mahliler soyu, Muşîler soyu ve Korahîler soyu. Kohat Amram'ın babası oldu.
59 Amram'ın karısının adı Levi'nin Mısır'da doğan kızı Yokevet'ti. Amram'a Aron'u, Moşe'yi ve kız kardeşleri Miryam'ı doğurdu.
60 Aron'a Nadav, Avihu, Eleazar ve İtamar doğdu.
61 Nadav ile Avihu, Yahve'nin önünde yabancı ateş sundukları zaman öldüler.
62 Onlardan sayılanlar, bir aylık ve daha yukarı hepsi erkek olmak üzere, yirmi üç bin kişiydi; çünkü İsrael'in çocukları arasında sayılmadılar, çünkü İsrael'in çocukları arasında onlara miras verilmedi.
63 Bunlar, Yarden yanında, Yeriha'daki Moav ovalarında İsrael'in çocuklarını sayan Moşe ve Kâhin Eleazar'ın saydıkları kişilerdir.
64 Ancak bunların arasında, Sina Çölü'nde İsrael'in çocuklarını saymış olan Moşe ve Kâhin Aron'un saydıklarından kimse yoktu.
65 Çünkü Yahve onlar hakkında, "Kesinlikle çölde ölecekler" demişti. Onlardan Yefunne oğlu Kalev ile Nun oğlu Yeşu dışında kimse kalmamıştı.

27

1 Bunun üzerine Yosef'in oğlu Manaşşe soylarından Manaşşe oğlu Makir oğlu Gilad oğlu Hefer oğlu Selofhad'ın kızları yaklaştı. Kızlarının adları şunlardır: Mahla, Nuh, Hogla, Milka ve Tirsa.
2 Moşe'nin, Kâhin Eleazar'ın, beylerin ve bütün topluluğun önünde Buluşma Çadırı'nın kapısında durup şöyle dediler:
3 "Babamız çölde öldü. O, Korah'ın yanında Yahve'ye karşı toplananların arasında değildi, ama kendi günahı içinde öldü. Oğulları yoktu.

4 Oğlu olmadığı için babamızın adı neden soyu arasından kaldırılsın? Bize babamızın
kardeşleri arasında bir mülk verin."
5 Moşe onların davasını Yahve'nin önüne götürdü.
6 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
7 "Selofhad'ın kızları doğru söylüyor. Babalarının kardeşleri arasında onlara mutlaka
miras vereceksin. Babalarının mirasını onlara geçireceksin.
8 İsrael'in çocuklarına söyleyip diyeceksin, 'Eğer bir adam oğlu olmadan ölürse, onun
mirası onun kızına geçecektir.
9 Kızı yoksa mirasını kardeşlerine vereceksiniz.
10 Kardeşi yoksa mirasını babasının kardeşlerine vereceksiniz.
11 Babasının erkek kardeşi yoksa, mirasını soyundan kendisine en yakın olan
akrabasına vereceksiniz ve o da onun mülkü olacak. Bu, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu
gibi İsrael'in çocukları için bir kural ve ilke olacaktır.'"
12 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Bu Havarim Dağı'na çık ve İsrael'in çocuklarına verdiğim
ülkeyi gör.
13 Onu gördükten sonra, kardeşin Aron gibi sen de halkına kavuşacaksın.
14 Çünkü topluluğun çekişmesi sırasında, Zin Çölü'nde, onların gözleri önünde beni
sularda kutsal sayma sözüme karşı başkaldırdın." (Bunlar Zin Çölü'ndeki Kadeş'te
Meriva sularıdır.)
15 Moşe Yahve'ye şöyle dedi:
16 "Bütün insanların ruhlarının Tanrısı Yahve, topluluğun başına bir adam atasın;
17 o da onların önünden çıksın, onların önünden girsin, onları dışarı çıkarsın, onları içeri
de getirsin ki, Yahve'nin topluluğu çobansız koyunlar gibi olmasın."
18 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: "Kendisinde Ruh bulunan Nun oğlu Yeşu'yu al ve elini
onun üzerine koy.
19 Onu kâhin Eleazar'ın ve tüm topluluğun önüne çıkar; ve onu onların gözü önünde
görevlendir.
20 Ona yetki vereceksin ki, İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu itaat etsinler.
21 Urim'in kararına göre Yahve'nin önünde onun için soracak olan Kâhin Eleazar'ın
önünde duracak. Hem kendisi, hem de onunla birlikte bütün İsrael'in çocukları, bütün
topluluk, onun sözü üzerine çıkacaklar ve onun sözü üzerine içeri girecekler."
22 Moşe Yahve'nin kendisine buyurduğu gibi yaptı. Yeşu'yu alıp kâhin Eleazar'ın ve
bütün topluluğun önünde durdurdu.
23 Yahve'nin Moşe aracılığıyla söylediği gibi ellerini onun üzerine koydu ve onu
görevlendirdi.

28

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarına buyur ve onlara de: 'Ateşle yapılan sunular yiyeceğimi, hoş koku
olarak, zamanı geldiğinde bana sunmaya dikkat edin.'
3 Onlara şöyle diyeceksin: 'Yahve'ye sunacağınız ateşle yapılan sunu şudur: Sürekli
yakmalık sunu olarak her gün iki baş olmak üzere bir yaşında kusursuz erkek kuzular.
4 Kuzulardan birini sabah, diğerini akşam sunacaksın,
5 ekmek sunusu olarak hinin* dörtte biri kadar dövülmüş yağla yoğrulmuş onda bir
efa† ince un sunacaksın.
6 Bu, hoş koku olarak Sina Dağı'nda atanmış sürekli yakmalık sunudur, Yahve'ye ateşle
yapılan bir sunudur.

* **28:5** Bir hin yaklaşık 6,5 litre veya 1,7 galondur. † **28:5** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür

7 Onun dökmelik sunusu her kuzu için bir hinin‡ dörtte biri kadar olacaktır. Kutsal
Yerde Yahve'ye dökmelik sunu olarak ağır içkiden dökeceksin.
8 Diğer kuzuyu akşam üstü sunacaksın. Sabahın ekmek sunusu gibi, onun dökmelik
sunusu gibi, onu Yahve'ye hoş koku olarak, ateşle yapılan sunu olarak sunacaksın."
9 "'Şabat Günü, bir yaşında kusursuz iki erkek kuzu, ekmek sunusu olarak yağla
yoğrulmuş onda iki efa§ ince un ve onun dökmelik sunusunu sunacaksın.
10 Sürekli yakmalık sunuya ve onun dökmelik sunusuna ek olarak, her Şabat'ın
yakmalık sunusu budur."'
11 "'Aylarınızın başında Yahve'ye yakmalık sunu sunacaksınız: İki genç boğa, bir koç,
bir yaşında kusursuz yedi erkek kuzu,
12 ve her boğa için, ekmek sunusu olarak yağla yoğrulmuş efanın* onda üçü ince un;
ve bir koç için, ekmek sunusu olarak yağla yoğrulmuş efanın onda ikisi ince un;
13 ve her kuzu için ekmek sunusu olarak yağla yoğrulmuş efanın onda biri ince un,
yakmalık sunu, hoş koku olarak Yahve'ye ateşle yapılan sunu sunacaksınız.
14 Onların dökmelik sunuları olarak boğa için yarım hin şarap, koç için hinin üçte biri
ve kuzu için hinin dörtte biri kadar şarap olacak. Bu, yılın ayları boyunca her ayın
yakmalık sunusudur.
15 Sürekli yakmalık sunu ve dökmelik sunuya ek olarak Yahve'ye günah sunusu olarak
bir teke de sunulacaktır.'"
16 "'Birinci ayın on dördüncü günü Yahve'nin Pesah'ıdır.
17 Bu ayın on beşinci günü bayram olacaktır. Yedi gün mayasız ekmek yenilecektir.
18 İlk gün kutsal toplantı yapılacak. Olağan hiçbir iş yapmayacaksınız;
19 yalnızca Yahve'ye ateşte yapılan sunu olarak yakmalık sunu sunacaksınız: İki genç
boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu. Onlar kusursuz olacaklar,
20 onların ekmek sunusuyla birlikte, yağla yoğrulmuş ince un. Boğa için onda üç, koç
için onda iki sunacaksınız.
21 Yedi kuzunun her kuzusu için onda birini;
22 ve günah sunusu olarak sizin için kefaret etmek üzere bir teke sunacaksınız.
23 Sürekli yakmalık sunu olarak sunulan sabah yakmalık sunularına ek olarak
bunları da sunacaksınız.
24 Böylece, Yahve'ye hoş koku olarak, ateşle yapılan sununun yiyeceğini her gün, yedi
gün boyunca sunacaksınız. Sürekli yakmalık sunu ve dökmelik sunuya ek olarak
sunulacaktır.
25 Yedinci gün kutsal toplantı olacaktır. Olağan hiçbir iş yapmayacaksınız.'"
26 "'İlk ürünler günü, Haftalar Bayramı'nda Yahve'ye yeni ekmek sunusu sunduğunuz
zaman, sizin için kutsal bir toplantı da olacaktır. Olağan hiçbir iş yapmayacaksınız;
27 ama Yahve'ye hoş koku, yakmalık sunu olarak: İki genç boğa, bir koç, bir yaşında
yedi erkek kuzu;
28 ve onların ekmek sunusu, yağla yoğrulmuş ince un, her boğa için onda üç, bir koç
için onda iki,
29 yedi kuzunun her kuzusu için onda bir;
30 ve sizin için kefaret etmek üzere bir de teke sunacaksınız.
31 Sürekli yakmalık sunu ve ekmek sunusu dışında, bunları ve onların dökmelik
sunuları da sunacaksınız. Onların kusursuz olmasına dikkat edin.'"

29

1 "'Yedinci ayın birinci günü kutsal toplantınız olacak; olağan hiçbir iş yapmayacaksın.
Bu size boru çalma günüdür.

---

‡ **28:7** Bir hin yaklaşık 6,5 litredir, dolayısıyla 1/4 hin yaklaşık 1,6 litredir. § **28:9** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür * **28:12** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür

2 Yahve'ye hoş koku, yakmalık sunu olarak: Bir genç boğa, bir koç, bir yaşında
kusursuz yedi erkek kuzu;
3 ve bunların ekmek sunuları olarak, yağla yoğrulmuş ince un; boğa için onda üç, koç
için onda iki,
4 ve yedi kuzunun her kuzusu için onda bir;
5 ve günah sunusu olarak sizin için kefaret etmek üzere bir teke sunacaksınız;
6 bu, yakmalık sunuyla birlikte yeni ay sunusuna, onun ekmek sunusuyla sürekli
yakmalık sunuya ve usulüne göre hoş koku için dökmelik sunulara ek olarak, Yahve'ye
ateşle yapılan bir sunudur.'"
7 "'Bu yedinci ayın onuncu günü kutsal toplantınız olacak. Canlarınıza acı
çektireceksiniz. Hiçbir iş yapmayacaksınız;
8 yalnızca hoş koku olarak Yahve'ye yakmalık sunu olarak: Bir genç boğa, bir koç, bir
yaşında yedi erkek kuzu; hepsi kusursuz olacaklar;
9 ve bunların ekmek sunusu olarak, yağla yoğrulmuş ince un; boğa için onda üç, bir
koç için onda iki,
10 yedi kuzunun her kuzusu için onda bir;
11 günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, kefaret günah sunusuna, sürekli
yakmalık sunuya, onun ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunularına ektir.'"
12 "'Yedinci ayın on beşinci günü kutsal toplantınız olacaktır. Olağan hiçbir iş
yapmayacaksınız. Yedi gün Yahve'ye bayram tutacaksınız.
13 Yakmalık sunu, ateşle yapılan sunu, hoş kokulu olarak, on üç genç boğa, iki koç, bir
yaşında on dört erkek kuzu; hepsi kusursuz olacaklar;
14 ve bunların ekmek sunusu olarak, yağla yoğrulmuş ince un; on üç boğadan her boğa
için onda üç, iki koçtan her koç için onda iki,
15 ve on dört kuzunun her kuzusu için onda biri;
16 günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya, onun
ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.'"
17 "'İkinci gün on iki genç boğa, iki koç ve bir yaşında kusursuz on dört erkek kuzu
sunacaksınız;
18 ve bunların sayısına göre, usulüne göre, boğalar, koçlar ve kuzular için onların
ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını;
19 günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya, onun
ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.'"
20 "'Üçüncü gün on bir boğa, iki koç, bir yaşında kusursuz on dört erkek kuzu;
21 ve bunların sayısına göre, usulüne göre, boğalar, koçlar ve kuzular için onların
ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını;
22 günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya, onun
ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.'"
23 "'Dördüncü günde on boğa, iki koç, bir yaşında kusursuz on dört erkek kuzu;
24 ve bunların sayısına göre, usulüne göre, boğalar, koçlar ve kuzular için onların
ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını;
25 günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya, onun
ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.'"
26 "'Beşinci gün dokuz boğa, iki koç, bir yaşında kusursuz on dört erkek kuzu;
27 ve bunların sayısına göre, usulüne göre, boğalar, koçlar ve kuzular için onların
ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını;
28 günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya, onun
ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.'"
29 "'Altıncı gün sekiz boğa, iki koç, bir yaşında kusursuz on dört erkek kuzu;
30 ve bunların sayısına göre, usulüne göre, boğalar, koçlar ve kuzular için onların
ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını;

31 günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya, onun
ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.'"
32 "'Yedinci gün: Yedi boğa, iki koç, bir yaşında kusursuz on dört erkek kuzu;
33 ve bunların sayısına göre, usulüne göre, boğalar, koçlar ve kuzular için onların
ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını;
34 günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya, onun
ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.'"
35 "'Sekizinci gün kutsal toplanmanız olacaktır. Olağan hiçbir iş yapmayacaksınız;
36 yalnız yakmalık sunu, ateşte yapılan sunu, hoş koku olarak Yahve'ye, bir boğa, bir
koç, bir yaşında kusursuz yedi erkek kuzu;
37 bunların sayısına göre, usulüne göre, boğa için, koç için ve kuzular için onların
ekmek sunusunu ve onların dökmelik sunularını;
38 günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız; bu, sürekli yakmalık sunuya, onun
ekmek sunusuna ve onun dökmelik sunusuna ektir.
39 "'Yakmalık sunularınız, ekmek sunularınız, dökmelik sunularınız ve esenlik
sunularınız olarak, adaklarınızın ve gönüllü sunularınızın yanısıra, bunları da
belirlenen bayramlarınızda Yahve'ye sunacaksınız.'"

40 Moşe Yahve'nin kendisine buyurduğu her şeye göre İsrael'in çocuklarına söyledi.

30

1 Moşe İsrael'in çocuklarının oymak başlarıyla konuşup şöyle dedi: "Yahve'nin
buyurduğu şey şudur.
2 Bir adam Yahve'ye adak adadığında, ya da canını bir bağla bağlayacağına dair ant
içtiğinde, sözünden dönmeyecektir. Ağzından çıkan her şeye göre yapacaktır."
3 "Bir kadın da gençliğinde babasının evindeyken Yahve'ye adak adadığında ve
kendisini bir sözle bağladığında,
4 ve babası onun canını bağladığı adağı ve sözü duyar; ona hiçbir şey söylemezse, bütün
adakları geçerli olacak ve canını bağladığı her söz yerinde duracaktır.
5 Ama eğer babası duyduğu gün onu yasaklarsa, onun canını bağladığı adakların ya
da verdiği sözlerin hiçbiri geçerli olmayacaktır. Babası onu yasakladığı için Yahve onu
bağışlayacaktır."
6 "Eğer adakları, ya da canının bağladığı dudaklarının aceleci sözleri üzerindeyken
kocaya varırsa,
7 ve kocası bunu duyarsa ve duyduğu gün ona hiçbir şey söylemezse; o zaman onun
adakları geçerli olacak ve canını bağladığı sözleri yerinde duracaktır.
8 Ama kocası bunu duyduğu gün onu yasaklarsa, o zaman onun üzerine olan adağını
ve canını bağladığı dudaklarının aceleci sözlerini geçersiz kılmış olur. Yahve onu
bağışlayacaktır."
9 "Ancak dul kadının ya da boşanmış kadının adağı, canını bağladığı her şey ona karşı
olacaktır."
10 "Eğer kadın kocasının evinde adak adadıysa, ya da canını bir antla bağladıysa,
11 ve kocası bunu duyduysa, ona karşı sessiz kaldıysa ve ona engel olmadıysa, o
zaman onun bütün adakları geçerli olacak ve canını bağladığı her söz yerinde
duracaktır.
12 Ama eğer kocası duyduğu gün bunları geçersiz kıldıysa, o zaman onun adaklarıyla
ya da canının bağıyla ilgili olarak ağzından çıkan hiçbir şey geçerli olmayacaktır. Kocası
bunları geçersiz kılmıştır. Yahve onu bağışlayacaktır.
13 Canı yaralayan her adak ve bağlayan andı kocası yerine getirebilir, ya da kocası
onu geçersiz kılabilir.

14 Ama eğer kocası günden güne geçerken ona bir şey söylemezse, o zaman kocası onun
üzerine olan bütün adaklarını ya da verdiği bütün sözlerini sağlamlaştırmıştır. Bunları
duyduğu gün ona hiçbir şey söylemediği için pekiştirmiştir.
15 Ama eğer onları duyduktan sonra geçersiz kılarsa, o zaman kadının suçunu
yüklenecektir."
16 Bunlar, erkekle karısı arasında, bir baba ile kızı arasında, gençliğinde kızın babasının
evinde olduğunda, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu kurallardır.

31

1 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarının Midyanlılar'dan öcünü al. Ondan sonra halkına kavuşacaksın."
3 Moşe halka seslenip şöyle dedi: "Midyan'dan Yahve'nin öcünü almak için Midyan'a
karşı savaşmak üzere aranızdan adamlar silahlandırın.
4 Her oymaktan, İsrael'in bütün oymaklarından bin kişiyi savaşa göndereceksiniz."
5 Böylece İsrael binlerinden, her oymaktan bin kişi, savaş için silahlanmış on iki bin
kişi teslim edildi.
6 Moşe, elinde Kutsal Yer'in takımları ve çağrı borularıyla, her oymaktan bin kişiyi
kâhin Eleazar oğlu Pinehas'la savaşa gönderdi.
7 Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi Midyan'a karşı savaştılar. Her erkeği öldürdüler.
8 Midyan krallarını da diğerleriyle birlikte öldürdüler: Beş Midyan kralı Evi, Rekem,
Sur, Hur ve Reva'dır. Beor oğlu Balam'ı da kılıçla öldürdüler.
9 İsrael'in çocukları Midyanlı kadınları çocuklarıyla birlikte esir aldılar; ve bütün
hayvanlarını, bütün davarlarını ve bütün mallarını yağmaladılar.
10 Yaşadıkları yerlerdeki bütün kentleri ve ordugâhlarını ateşe verdiler.
11 Bütün tutsakları, insan olsun hayvan olsun yağmalanan her şeyi aldılar.
12 Tutsakları ganimetle birlikte yağmayı Moşe'ye, Kâhin Eleazar'a ve İsrael'in çocukları
topluluğuna, Yarden'in yanında, Yeriha'daki Moav ovalarında bulunan ordugâha
getirdiler.
13 Moşe ve Kâhin Eleazar, topluluğun bütün beyleriyle birlikte onları karşılamak için
ordugâhın dışına çıktılar.
14 Moşe, savaş hizmetinden gelen subaylara, binbaşılara, yüzbaşılara öfkelendi.
15 Moşe onlara şöyle dedi: "Kadınların hepsini sağ mı bıraktınız?
16 İşte bunlar, Balam'ın öğüdüyle İsrael'in çocuklarının Peor meselesinde Yahve'ye karşı
suç işlemesine neden oldu ve böylece Yahve'nin topluluğu arasında veba oldu.
17 Şimdi çocuklar arasındaki her erkeği öldürün ve erkekle yatmış, erkek bilen her
kadını öldürün.
18 Yalnız erkekle yatmamış, erkek bilmeyen bütün kızları kendiniz için sağ bırakın."
19 "Yedi gün ordugâhın dışında konaklayın. İnsan öldüren herkes ve öldürülmüş olana
dokunan herkes, siz ve esirleriniz üçüncü ve yedinci günde kendinizi arındırın.
20 Her giysiyi, deriden yapılmış her şeyi, keçi kılından yapılmış her işi ve ağaçtan
yapılmış her şeyi arındıracaksınız."
21 Kâhin Eleazar savaşa giden askerlere şöyle dedi: "Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu
yasanın kuralı budur.
22 Ancak altını, gümüşü, tuncu, demiri, kalayı ve kurşunu,
23 ateşe dayanıklı olan her şeyi ateşten geçireceksiniz ve o temiz olacaktır; yine de
kirlilik suyu ile arındırılacaktır. Ateşe dayanamayan her şeyi sudan geçireceksiniz.
24 Yedinci gün giysilerinizi yıkayacaksınız ve temiz olacaksınız. Ondan sonra ordugâha
gireceksiniz."
25 Yahve Moşe'ye şöyle dedi,

26 “Sen, kâhin Eleazar ve topluluğun ata evlerinin başları olmak üzere insanlardan ve
hayvanlardan alınan ganimeti say;
27 ve ganimeti savaşta becerikli, savaşa giden adamlar ile tüm topluluk arasında ikiye
böl.
28 Savaşa çıkan savaşçılardan beş yüzde bir can olmak üzere; insanlardan, sığırlardan,
eşeklerden ve sürülerden Yahve için vergi alacaksın.
29 Onların yarısından alıp Yahve'ye sallamalık sunu olarak kâhin Eleazar'a vereceksin.
30 İsrael'in çocuklarına düşen yarıdan, insanlardan, sığırlardan, eşeklerden, davarlardan
ve bütün hayvanlardan seçilen her elli kişiden birini alıp onları Yahve'nin konutu
görevini gerçekleştiren Levililer'e vereceksin.”
31 Moşe ve Kâhin Eleazar, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi yaptılar.
32 Savaşçıların yağmaladığı ganimetin dışında, yağmalananlar arasında altı yüz yetmiş
beş bin koyun,
33 yetmiş iki bin sığır,
34 altmış bir bin eşek,
35 ve erkekle yatmamış, erkek bilmeyen kadınlardan toplam otuz iki bin kişi vardı.
36 Savaşa çıkanların payına düşen yarının sayısı üç yüz otuz yedi bin beş yüz koyundu;
37 Yahve'nin koyunlardan aldığı vergi altı yüz yetmiş beşti.
38 Sığırlar otuz altı bindi; bunlardan Yahve'nin vergisi yetmiş ikiydi.
39 Eşekler otuz bin beş yüzdü; bunların Yahve'nin vergisi altmış birdi.
40 On altı bin kişi vardı; bunlardan Yahve'nin vergisi otuz iki kişiydi.
41 Moşe, Yahve'nin kendisine buyurduğu gibi, Yahve'nin sallamalık sunu olan vergiyi
Kâhin Eleazar'a verdi.
42 Moşe'nin savaşan erkeklerden böldüğü İsrael'in çocuklarının yarısından
43 (şimdi topluluğun yarısı üç yüz otuz yedi bin beş yüz koyun,
44 otuz altı bin sığır,
45 otuz bin beş yüz eşek,
46 ve on altı bin kişiydi),
47 İsrael'in çocuklarının yarısından, insandan olsun, hayvandan olsun, her elliden
çekilmiş olsun birisini, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi Yahve'nin konutu görevini
gerçekleştiren Levililer'e verdi.
48 Ordu binlerinin başındaki subaylar, binbaşılar ve yüzbaşılar Moşe'ye yaklaştı.
49 Moşe'ye şöyle dediler: “Hizmetkârların, komutamız altındaki askerlerin tamamını
aldık; aramızdan tek bir adam bile eksik değil.
50 Yahve'nin önünde canlarımızın kefareti olsun diye, herkesin bulduğu sunuları, altın
takıları, ayak halkaları, bilezikleri, mühür yüzüklerini, küpeleri ve kolyeleri getirdik.”
51 Moşe ile Kâhin Eleazar onlardan altınları, işlenmiş mücevherlerin hepsini aldılar.
52 Binbaşıların ve yüzbaşıların Yahve'ye sundukları sallama sunusu altının tamamı on
altı bin yedi yüz elli şekeldi.*
53 Savaşçılar, hepsi kendisi için ganimet almıştı.
54 Moşe ile Kâhin Eleazar, binbaşılardan ve yüzbaşılardan altını aldılar ve Yahve'nin
önünde İsrael'in çocuklarının anılması için Buluşma Çadırı'na getirdiler.

32

1 Ruven'in çocuklarının ve Gad'ın çocuklarının çok sayıda hayvanı vardı. Yazer ülkesini
ve Gilad ülkesini gördüler. İşte, o yer hayvanlara göre bir yerdi.
2 Bunun üzerine Gad'ın çocukları ve Ruven'in çocukları gelip Moşe'ye, Kâhin Eleazar'a ve
topluluğun beylerine şöyle dediler:

* **31:52** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 onstur, dolayısıyla 16.750 şekel yaklaşık 167,5 kilogram veya yaklaşık 368,5 pounddur.

3 “Atarot, Dibon, Yazer, Nimra, Heşbon, Eleale, Sevam, Nevo, ve Beon,
4 Yahve'nin İsrael topluluğunun önünde vurduğu ülke, hayvancılık diyarıdır;
hizmetkârının da hayvanları var.”
5 Onlar, “Eğer senin gözünde lütuf bulduysak, bu diyar mülk olarak hizmetkârlarına
verilsin” dediler. “Bizi Yarden'den geçirmeyin.”
6 Moşe Gad'ın çocuklarına ve Ruven'in çocuklarına şöyle dedi: “Siz burada otururken
kardeşleriniz savaşa mı gidecek?
7 İsrael'in çocuklarının yüreğini Yahve'nin kendilerine verdiği ülkeye gitmekten neden
vazgeçiriyorsunuz?
8 Babalarınızı ülkeyi görmek için Kadeş-Barnea'dan gönderdiğimde öyle yaptılar.
9 Çünkü Eşkol Vadisi'ne çıkıp ülkeyi gördüklerinde, Yahve'nin kendilerine verdiği ülkeye
girmesinler diye, İsrael'in çocuklarının yüreğini yılgınlığa düşürdüler.
10 O gün Yahve'nin öfkesi alevlendi ve şöyle ant içti:
11 'Mısır'dan çıkan yirmi yaş ve üzeri adamlardan hiçbiri, Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a
ant içtiğim ülkeyi kesinlikle görmeyecekler; çünkü tamamen beni izlemediler,
12 Kenizzi Yefunne oğlu Kalev ve Nun oğlu Yeşu dışında, tamamen beni izlemediler;
çünkü onlar tamamen Yahve'nin ardınca gittiler.'
13 Yahve'nin öfkesi İsrael'e karşı alevlendi ve Yahve'nin gözünde kötülük yapan tüm
kuşak tükeninceye dek, kırk yıl onları çölde gezdirdi.”
14 “İşte, Yahve'nin İsrael'e karşı öfkesini artırmak için, günahkâr artışıyla, atalarınızın
yerine siz kalktınız.
15 Çünkü onun arkasından dönerseniz, yine onları çölde bırakacaktır; siz de bu
insanların hepsini yok edeceksiniz.”
16 Onun yanına gelip şöyle dediler: “Burada hayvanlarımız için ağıllar, çocuklarımız için
kentler kuracağız;
17 ama biz, İsrael'in çocuklarını kendi yerlerine götürünceye kadar, onların önünden
gitmek üzere silahlanmış olacağız. Küçüklerimiz bu ülke sakinleri yüzünden surlu
kentlerde oturacaklar.
18 İsrael'in çocuklarının tümü miraslarını alana dek evlerimize dönmeyeceğiz.
19 Çünkü biz Yarden'in karşı yakasında ve ötesinde miras almayacağız; çünkü
mirasımız bize Yarden'in bu yakasında, doğuya doğru düştü.”
20 Moşe onlara şöyle dedi: “Eğer bunu yaparsanız, Yahve'nin önünde savaşa gitmek
üzere silahlanırsanız,
21 silahlı adamlarınızın her biri, düşmanlarını önden kovana dek Yahve'nin önünde
Yarden'den geçecek,
22 ülke Yahve'nin önünde boyunduruk altına alınınca; sonra geri döneceksiniz ve
Yahve'ye ve İsrael'e karşı yükümlülüklerinizden kurtulacaksınız. O zaman bu diyar
Yahve'nin önünde sizin mülkünüz olacaktır.”
23 “Ama eğer bunu yapmazsanız, işte, Yahve'ye karşı günah işlemiş olursunuz; ve
emin olun günahınız sizi bulacaktır.
24 Çocuklarınız için kentler, koyunlarınız için ağıllar yapın; ve ağzınızdan çıkanı yapın.”
25 Gad'ın çocukları ile Ruven'in çocukları Moşe'ye şöyle dediler: “Hizmetkârların
efendimin buyurduğu gibi yapacaklar.
26 Çocuklarımız, karılarımız, davarlarımız ve bütün hayvanlarımız burada, Gilad
kentlerinde olacaklar;
27 ama efendimin dediği gibi, savaş için silahlanmış olan herkes, hizmetkârların
Yahve'nin önünden geçecekler.''
28 Bunun üzerine Moşe, Kâhin Eleazar'a, Nun oğlu Yeşu'ya ve İsrael'in çocuklarının
boylarının atalar evleri beylerine onlar hakkında buyruk verdi.

29 Moşe onlara şöyle dedi: “Eğer Gad'ın çocukları ve Ruven'in çocukları, savaşmak üzere
silahlanmış olan her adam Yahve'nin önünde sizinle birlikte Yarden'den geçerlerse, ve
ülke önünüzde boyunduruk altına alınırsa, o zaman onlara mülk olarak Gilad diyarını
vereceksiniz;
30 ama eğer silahlı olarak sizinle birlikte geçmezlerse, Kenan ülkesinde aranızda
mülkleri olacaktır.”
31 Gad'ın çocukları ile Ruven'in çocukları şöyle yanıt verdiler: “Yahve'nin senin
hizmetkârlarına söylediği gibi, biz de öyle yapacağız.
32 Yahve'nin önünde silahlanmış olarak Kenan ülkesine geçeceğiz ve mirasımızın
mülkü Yarden'in ötesinde bizde kalacaktır.”
33 Moşe onlara, Amorlular'ın kralı Sihon'un krallığını ve Başan Kralı Og'un krallığını;
ülkeyi, kentlerine ve sınırlarına göre, kentin çevresindeki arazileriyle, Gad'ın çocuklarına,
Ruven'in çocuklarına ve Yosef oğlu Manaşşe'nin yarım oymağına verdi.
34 Gad'ın çocukları Divon'u, Atarot'u, Aroer'i,
35 Atrot-şofan'ı, Yazer'i, Yogveha'yı,
36 Beyt-Nimra'yı ve Beyt-Haran'ı kurdular; bunlar surlu kentler ve koyun ağılarıydı.
37 Ruven'in çocukları Heşvon'u, Eleale'yi, Kiriatayim'i,
38 Nevo'yu, Baal Meon'u (adları değiştirildi) ve Sivma'yı kurdular. Kurdukları
kentlere başka adlar verdiler.
39 Manaşşe oğlu Makir'in çocukları Gilad'a giderek orayı aldılar ve orada yaşayan
Amorlular'ın mülklerinden ettiler.
40 Moşe Gilad'ı Manaşşe oğlu Makir'e verdi; ve orada yaşadı.
41 Manaşşe oğlu Yair gitti ve onların köylerini aldı ve onlara Havvot Yair adını verdi.
42 Novah gidip Kenat'ı ve köylerini aldı ve oraya kendi adını, Novah adını verdi.

33

1 İsrael'in çocuklarının Moşe'yle Aron'un eli altında ordularıyla Mısır diyarından
çıktıklarında yaptıkları yolculuklar bunlardır.
2 Moşe Yahve'nin buyruğu uyarınca yolculuklarının başlangıç noktalarını yazdı.
Bunlar başlangıç noktalarına göre yolculuklarıdır.
3 Birinci ayın on beşinci günü Ramses'ten yola çıktılar. Pesah'ın ertesi günü, İsrael'in
çocukları tüm Mısırlılar'ın gözü önünde büyük bir el aracılığıyla çıktılar.
4 Mısırlılar, Yahve'nin aralarında vurduğu ilk doğanların hepsini gömüyordu. Yahve
aynı zamanda onların ilâhlarını da yargılamıştı.
5 İsraelliler Ramses'ten yola çıkıp Sukkot'ta konakladılar.
6 Sukkot'tan yola çıkıp çölün kıyısındaki Etam'da konakladılar.
7 Etam'dan yola çıkıp Baal Sefon'un önündeki Pihahirot'a döndüler ve Migdol'un
önünde konakladılar.
8 Hahirot'un önünden yola çıkıp denizin ortasından çöle doğru ilerlediler. Etam çölünde
üç günlük bir yol alıp Mara'da konakladılar.
9 Mara'dan yola çıkıp Elim'e geldiler. Elim'de on iki su kaynağı ve yetmiş palmiye
ağacı vardı ve orada konakladılar.
10 Elim'den yola çıkıp Kızıldeniz'in yanında konakladılar.
11 Kızıldeniz'den yola çıkıp Sin Çölü'nde konakladılar.
12 Sin Çölü'nden yola çıkıp Dofka'da konakladılar.
13 Dofka'dan yola çıkıp Aluş'ta konakladılar.
14 Aluş'tan yola çıkıp halkın içmesi için suyun olmadığı Refidim'de konakladılar.
15 Refidim'den yola çıkıp Sina Çölü'nde konakladılar.
16 Sina Çölü'nden yola çıkıp Kivrot Hattaava'da konakladılar.
17 Kivrot Hattaava'dan yola çıkıp Haserot'ta konakladılar.

18 Haserot'tan yola çıkıp Ritma'da konakladılar.
19 Ritma'dan yola çıkıp Rimmon Peres'te konakladılar.
20 Rimmon Peres'ten yola çıkıp Livna'da konakladılar.
21 Livna'dan yola çıkıp Rissa'da konakladılar.
22 Rissa'dan yola çıkıp Kehelata'da konakladılar.
23 Kehelata'dan yola çıkıp Şefer Dağı'nda konakladılar.
24 Şefer Dağı'ndan yola çıkıp Harada'da konakladılar.
25 Harada'dan yola çıkıp Makhelot'ta konakladılar.
26 Makhelot'tan yola çıkıp Tahat'ta konakladılar.
27 Tahat'tan yola çıkıp Terah'ta konakladılar.
28 Terah'tan yola çıkıp Mitka'da konakladılar.
29 Mitka'dan yola çıkıp Haşmona'da konakladılar.
30 Haşmona'dan yola çıkıp Moserot'ta konakladılar.
31 Moserot'tan yola çıkıp Bene Yaakan'da konakladılar.
32 Bene Yaakan'dan yola çıkıp Hor Haggidgad'da konakladılar.
33 Hor Haggidgad'dan yola çıkıp Yotvata'da konakladılar.
34 Yotvata'dan yola çıkıp Avrona'da konakladılar.
35 Avrona'dan yola çıkıp Esyon Geber'de konakladılar.
36 Esyon Geber'den yola çıkıp Zin Çölü'ndeki Kadeş'te konakladılar.
37 Kadeş'ten yola çıkıp Edom ülkesinin kenarındaki Hor Dağı'nda konakladılar.
38 Kâhin Aron, İsrael'in çocuklarının Mısır diyarından çıkışının kırkıncı yılında, beşinci ayın, ayın birinci günü, Yahve'nin buyruğu uyarınca Hor Dağı'na çıktı ve orada öldü.
39 Aron Hor Dağı'nda öldüğünde yüz yirmi üç yaşındaydı.
40 Güneyde Kenan ülkesinde yaşayan Kenanlı Arad Kralı, İsrael'in çocuklarının geldiğini duydu.
41 Hor Dağı'ndan yola çıkıp Salmona'da konakladılar.
42 Salmona'dan yola çıkıp Punon'da konakladılar.
43 Punon'dan yola çıkıp Ovot'ta konakladılar.
44 Ovot'tan yola çıkıp Moav sınırındaki İye Avarim'de konakladılar.
45 İyim'den yola çıkıp Divon Gad'da konakladılar.
46 Divon Gad'dan yola çıkıp Almon Divlatayim'de konakladılar.
47 Almon Divlatayim'den yola çıkıp Nevo'nun önündeki Avarim dağlarında konakladılar.
48 Avarim dağlarından ayrılıp Yarden yanında, Yeriha'daki Moav ovalarında konakladılar.
49 Yarden yanında, Beyt-Yeşimot'tan Moav ovalarındaki Avel-Şittim'e kadar konakladılar.
50 Yahve, Moav ovalarında, Yarden yanında, Yeriha'da Moşe'ye şöyle dedi,
51 İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de ki: "Yarden'i geçerek Kenan ülkesine girdiğinizde,
52 o zaman ülkede oturanların hepsini önünüzden kovacaksınız, bütün taştan putlarını yok edeceksiniz, bütün dökme putlarını yok edeceksiniz, ve tüm yüksek yerlerini yıkacaksınız.
53 Ülkeyi mülk edinecek ve orada oturacaksınız; çünkü ülkeyi mülk edinmek için size verdim.
54 Ülkeyi oymaklarınıza göre kurayla miras alacaksınız; daha büyük gruplara daha çok, daha küçük gruplara daha az miras vereceksiniz. Birine kura nereye düşerse, orası onun olacaktır. Atalarınızın oymaklarına göre miras alacaksınız."

55 “Ama eğer ülkede yaşayanları önünüzden kovmazsanız, onlardan geriye
bıraktıklarınız gözlerinizde iğne, böğrünüzde diken gibi olacak. İçinde oturduğunuz ülkeden
sizi sıkıştıracaklar.
56 Öyle olacak ki, onlara ne yapmayı düşündümse size de öyle yapacağım.”

34

1 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
2 “İsrael'in çocuklarına buyur ve onlara söyle: 'Kenan ülkesine girdiğiniz zaman, (burası
size miras olarak düşecek olan ülkedir; sınırlarına göre Kenan ülkesi),
3 güney sınırınız Zin Çölü'nden Edom kıyısı boyunca olacak ve güney sınırınız Tuz
Denizi'nin ucundan doğuya doğru olacak.
4 Sınırınız Akravvim yokuşunun güneyine doğru dönecek ve Zin'e kadar geçecek; ve
Kadeş-Barnea'nın güneyinden geçecek; ve oradan Hazar Addar'a gidecek ve Asmon'a
geçecek.
5 Sınır Asmon'dan Mısır Irmağı'na doğru dönecek ve denizde sona erecektir.'”
6 “'Batı sınırında Büyük Deniz ve onun sınırı olacaktır. Burası sizin batı sınırınız
olacaktır.'”
7 “'Kuzey sınırınız bu olacak; kendinize Büyük Deniz'den Hor Dağı'na kadar işaret
koyacaksınız.
8 Hor Dağı'ndan Hama'nın girişine doğru işaret koyacaksınız; sınır Sedad'ın yanından
geçecek.
9 Ondan sonra sınır Sifron'a gidecek ve Hazar Enan'da son bulacak. Bu sizin kuzey
sınırınız olacaktır.'”
10 “'Doğu sınırınızı Hazar Enan'dan Şefam'a kadar işaret koyacaksınız.
11 Sınır Şefam'dan Ain'in doğusundaki Rivla'ya kadar inecek. Sınır aşağıya inecek ve
doğuya doğru Kinneret Denizi kıyısına kadar ulaşacak.
12 Sınır Yarden'e kadar inecek ve Tuz Denizi'nde son bulacaktır. Çevresindeki
sınırlarına göre bu sizin ülkeniz olacaktır.'”
13 Moşe İsrael'in çocuklarına buyruk verip şöyle dedi: “Bu, kurayla miras alacağınız
Yahve'nin dokuz buçuk oymağa verilmesini buyurmuş olduğu ülkedir;
14 atalarının evlerine göre Ruven'in çocukları oymağı, atalarının evlerine göre Gad'ın
çocukları oymağı ve Manaşşe oymağının yarısı miraslarını aldılar.
15 İki oymakla yarım oymak miraslarını Yarden'in ötesinde, doğuda, gün doğusuna
doğru Yeriha'da aldılar.”
16 Yahve Moşe'ye şöyle dedi:
17 “Ülkeyi miras olarak size bölecek olan adamların adları şunlardır: Kâhin Eleazar ve
Nun oğlu Yeşu.
18 Ülkeyi miras olarak bölmek üzere her oymaktan bir bey alacaksın.
19 O adamların adları şunlardır: Yahuda oymağından Yefunne oğlu Kalev.
20 Şimon'un çocukları oymağından Ammihud oğlu Şemuel.
21 Benyamin oymağından Kislon oğlu Elidad.
22 Dan'ın çocukları oymağından bey olarak, Yogli oğlu Bukki.
23 Yosef'in çocuklarından: Manaşşe'nin çocukları oymağından bey olarak, Efod oğlu
Hanniel.
24 Efraim'in çocukları oymağından bey olarak, Şiftan oğlu Kemuel.
25 Zevulun'un çocukları oymağından bey olarak, Parnak oğlu Elisafan.
26 İssakar'ın çocukları oymağından bey olarak, Azzan oğlu Paltiel.
27 Aşer'in çocukları oymağından bey olarak, Şelomi oğlu Ahihud.
28 Naftali'nin çocukları oymağından bey olarak, Ammihud oğlu Pedahel.”

29 Kenan ülkesinde İsrael'in çocuklarına mirası bölmek için Yahve'nin buyurduğu kişiler bunlardır.

35

1 Yahve, Moav ovalarında, Yarden yanında, Yeriha'da Moşe'ye şöyle dedi,
2 "İsrael'in çocuklarına buyur, miraslarından oturmaları için Levililer'e kentler versinler. Kentler için onların çevresinde Levililer'e otlaklar vereceksiniz.
3 İçinde oturmak için kentleri olacak. Onların otlakları hayvanları, malları ve bütün sığırları için olacaktır.
4 "Levililer'e vereceğiniz kentlerdeki otlaklar kentin surlarından başlayıp çevresine doğru bin arşın* olacak.
5 Kentin ortada olmak üzere, kentin dışını doğu tarafı için iki bin arşın, güney tarafı için iki bin arşın, batı tarafı için iki bin arşın, kuzey tarafı için iki bin arşın ölçeceksiniz. Bu onların kentlerinin otlakları olacaktır."
6 "Levililer'e vereceğiniz kentler, adam öldüren insanın oraya kaçması için vereceğiniz altı sığınak kent olacaktır. Bunların dışında kırk iki kent vereceksiniz.
7 Levililer'e vereceğiniz kentlerin tümü, otlaklarıyla birlikte kırk sekiz kent olacaktır.
8 İsrael'in çocuklarına mülk olarak vereceğiniz kentlerin çoğundan çoğunu, azından da azını alacaksınız. Herkes miras aldığı mirasa göre kentlerinden bazılarını Levililer'e verecek."
9 Yahve Moşe'ye şöyle konuştu:
10 "İsrael'in çocuklarına söyle ve onlara de: Yarden'i aşıp Kenan ülkesine girdiğinizde,
11 ondan sonra kendinize sığınacak kentler olarak kentler atayacaksınız; kasıtsız birini öldüren kişi oraya kaçabilecektir.
12 Kentler sizin için öç alandan sığınacağınız yer olacak; öyle ki, adam öldüren kişi yargılanmak üzere topluluğun önüne çıkana dek ölmesin.
13 Vereceğiniz kentler sizin için altı sığınak kent olacak.
14 Yarden'in ötesinde üç kent vereceksiniz ve Kenan ülkesinde de üç kent vereceksiniz. Bunlar sığınma kentleri olacaklar.
15 Bu altı kent İsrael'in çocuklarına, gariplere ve aralarında yaşayan yabancılara sığınak olacak; öyle ki, kasıtsız birini öldüren herkes oraya kaçabilsin."
16 "'Ama eğer onu demir bir aletle vurmuş ve o ölmüşse, o katildir. Katil kesinlikle öldürülecektir.
17 Eğer elindeki bir adamı öldürebilecek bir taşla onu vurmuş ve o ölmüşse, o katildir. Katil kesinlikle öldürülecektir.
18 Ya da insanı öldürebilecek elindeki ağaçtan bir silahla ona vurmuş ve o ölmüşse, o katildir. Katil kesinlikle öldürülecektir.
19 Kan öcü alan, katili kendisi öldürecektir. Onunla karşılaştığında onu öldürecektir.
20 Eğer kinden dolayı onu iterse, ya da pusuya yatıp ona bir şey fırlatmışsa ve o ölmüşse,
21 ya da düşmanlıkla ona eliyle vurmuşsa ve o ölmüşse, ona vuran kişi kesinlikle öldürülecektir. O katildir. Kan öcünü alan, katille karşılaştığında onu öldürecektir.'"
22 "'Ama eğer onu ansızın düşmanlık olmadan iterse, ya da pusuya yatmadan üzerine bir şey fırlatmışsa,
23 ya da görmeden üstüne insanın ölebileceği bir taş atmış ve o ölmüşse, onun düşmanı olmadan zararını aramamışsa,
24 o zaman topluluk, vuranla kan öcünü alan arasında bu hükümlere göre hüküm verecektir.

* **35:4** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

25 Topluluk, adam öldüren kişiyi kan öcü alanın elinden kurtaracak ve topluluk onu
kaçtığı sığınma kentine geri gönderecektir. Kutsal yağla meshedilen başkâhinin ölümüne
dek orada oturacaktır.'"
26 "'Ama adam öldüren kişi herhangi bir zamanda kaçmış olduğu sığındığı kentin
sınırlarının dışına çıkarsa,
27 kan öcünü alan kişi de onu sığındığı kentin sınırının dışında bulur ve kan öcü alan
onu öldürürse, o kişi kandan suçlu olmayacaktır,
28 çünkü onun başkâhinin ölümüne dek sığındığı kentte kalması gerekirdi. Yalnız
başkâhinin ölümünden sonra, adam öldüren kişi kendi mülkü olan diyara geri
dönecektir.'"
29 "'Bunlar, tüm konutlarınızda kuşaklar boyunca sizin için kural ve ilke olacaktır.'"
30 "'Kim bir insanı öldürürse, katil tanıkların ifadesine göre öldürülecektir; ancak bir
tanık, herhangi bir insanın ölmesine karşı tek başına tanıklık etmeyecektir.'"
31 "'Ölüm suçlusu katilin hayatı için de fidye almayacaksınız. Kesinlikle öldürülecektir.'"
32 "'Kâhinin ölümünden önce tekrar gelip diyarda otursun diye sığındığı kente kaçan
kişiden fidye almayacaksınız.'"
33 "'Yaşadığınız ülkeyi kirletmeyeceksiniz; çünkü kan ülkeyi kirletir. Ülke içinde dökülen
kanın kefareti ancak onu dökenin kanı ile olur.
34 Oturduğunuz ve benim oturduğum ülkeyi kirletmeyeceksiniz; çünkü ben, Yahve,
İsrael'in çocukları arasında oturuyorum.'"

36

1 Yosef'in oğulları soylarından Manaşşe oğlu Makir oğlu, Gilad'ın oğulları soyundan
atalar evleri beyleri yaklaştılar ve Moşe'nin önünde ve İsrael'in çocuklarının atalar evleri
başları olan beylerin önünde konuştular.
2 Onlar şöyle dediler: "Yahve efendime, bu toprakları kurayla İsrael'in çocuklarına
miras olarak vermesini buyurdu. Efendime Yahve tarafından kardeşimiz Selofhad'ın
mirasını kızlarına vermesi buyruldu.
3 İsrael'in çocuklarından başka oymakların oğullarından biriyle evlenirlerse, o zaman
onların mirası atalarımızın mirasından alınacak ve ait olacakları oymağın mirasına
katılacak. Böylece mirasımızın kurasından alınmış olacak.
4 İsrael'in çocuklarının Jübile'si geldiğinde, onların mirası ait olacakları oymağın
mirasına katılacak. Böylece onların mirası atalarımızın oymağının mirasından alınacak."
5 Moşe, Yahve'nin sözüne göre İsrael'in çocuklarına şu buyruğu verdi: "Yosefoğulları
oymağı doğru söylüyor.
6 Selofhad'ın kızları hakkında Yahve'nin buyurup söylediği şey şudur: Onlar en iyisinin
kim olduğunu düşünüyorsa onunla evlensinler, yalnız babalarının oymağının soyu içinde
evlenecekler.
7 Böylece İsrael'in çocuklarının mirası oymaktan oymağa geçmeyecek; çünkü İsrael'in
çocuklarının hepsi atalarının oymağının mirasını koruyacaklar.
8 İsrael'in çocuklarından herhangi bir oymağında mirasa sahip olan her kız, babasının
oymağının soyundan birine eş olacak; böylece İsrael'in çocuklarının her biri atalarının
mirasına sahip olabilecekler.
9 Böylece miras bir oymaktan diğerine geçmeyecektir; çünkü İsrael'in çocuklarının
oymaklarının her biri kendi mirasını koruyacaktır."
10 Selofhad'ın kızları, Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi yaptı:
11 Çünkü Selofhad'ın kızları Mahlah, Tirsa, Hoglah, Milka ve Noa, babalarının
kardeşinin oğullarıyla evlendiler.

12 Yosef oğlu Manaşşe'nin oğullarının soyları içinde evlendiler. Mirasları ataların
soyunun oymağında kaldı.
13 Bunlar, Yahve'nin Moşe aracılığıyla Yarden yanında Yeriha'daki Moav ovalarında
İsrael'in çocuklarına buyurduğu buyruk ve kurallardır.

YASA'NIN TEKRARI

1 Bunlar Moşe'nin Yarden'in ötesinde, çölde, Suf'un karşısındaki Arava'da, Paran, Tofel,
Lavan, Hazerot ve Dizahav arasında bütün İsrael'e söylediği sözlerdir.
2 Horev'den Seir Dağı yoluyla Kadeş-Barnea'ya on bir günlük bir yoldur.
3 Heşbon'da yaşayan Amorlular'ın Kralı Sihonu ve Edrei'deki Aştarot'ta yaşayan Başan
Kralı Og'u vurduktan sonra,
4 kırkıncı yıl, on birinci ayın birinci günü Moşe, Yahve'nin* kendisine verdiği
buyrukların hepsini İsrael'in çocuklarına söyledi.
5 Yarden'in ötesinde, Moav ülkesinde Moşe bu yasayı şöyle duyurmaya başladı:
6 "Tanrımız† Yahve Horev'de bizimle konuştu ve şöyle dedi, 'Bu dağda yeterince
yaşadınız.
7 Dönüp yola çıkın ve Amorlular'ın dağlık bölgesine ve oraya yakın bütün yerlere,
Arava'da, dağlık bölgede, ovada, güneyde, deniz kıyısında, Kenanlılar ve Lübnan'da büyük
nehre, Fırat Nehri'ne kadar gidin.
8 İşte,‡ ülkeyi önünüze koydum. Girin ve Yahve'nin atalarınıza, Avraham'a, İshak'a ve
Yakov'a, onlara ve kendilerinden sonra onların soyuna§ vereceğine dair ant içtiği ülkeyi
mülk edinin.'"
9 O sırada sizinle konuşup şöyle dedim: "Ben sizi tek başıma taşıyamam.
10 Tanrınız Yahve sizi çoğalttı; ve işte, bugün çok sayıda gökteki yıldızlar gibisiniz.
11 Atalarınızın Tanrısı Yahve, sizi olduğunuzdan bin kat daha fazla kılsın ve söz verdiği
gibi sizi kutsasın!
12 Sorunlarınıza, yüklerinize, çekişmelerinize ben tek başıma nasıl katlanabilirim?
13 Oymaklarınız arasından saygın, anlayışlı bilge adamları alın, ben de onları üzerinize
baş olarak atayacağım."
14 Bana yanıt verip dediniz: "Söylemiş olduğun şeyin yapılması iyidir."
15 Bunun üzerine oymaklarınızdan bilge ve saygın adamların başlarını aldım ve onları
üzerinize başlar, binbaşılar, yüzbaşılar, ellibaşılar ve onbaşılar ve oymaklarınıza göre
görevliler yaptım.
16 O zaman hakimlerinize şöyle buyurmuştum: "Kardeşlerinizin arasındaki davaları
dinleyin ve bir adamla kardeşi ve onunla birlikte yaşayan yabancı arasında doğrulukla
hükmedin.
17 Hüküm verirken taraf tutmayacaksınız; küçüğü de büyüğü gibi dinleyeceksiniz.
İnsan yüzünden korkmayacaksınız, çünkü hüküm Tanrı'nındır. Sizin için çok zor olan
davayı bana getireceksiniz, ben de onu dinleyeceğim."
18 O zaman yapmanız gereken her şeyi size buyurmuştum.
19 Tanrımız Yahve'nin bize buyurduğu gibi Horev'den yola çıktık ve Amorlular'ın
dağlık bölgesine giden yolda gördüğünüz o büyük ve korkunç çölden geçtik; ve Kadeş
Barnea'ya geldik.
20 Size şöyle dedim: "Tanrımız Yahve'nin bize vermekte olduğu Amorlular'ın dağlık
bölgesine geldiniz.
21 İşte, Tanrınız Yahve ülkeyi önünüze koydu. Çıkın, atalarınızın Tanrısı Yahve'nin size
söylediği gibi mülk edinin. Korkmayın, yılmayın."

---

* **1:4** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "EFENDİ=RAB" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.
† **1:6** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. ‡ **1:8** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. § **1:8** veya tohum

22 Hepiniz yanıma gelip şöyle dediniz: “Önümüzden adamlar gönderelim, bizim için
diyarı araştırsınlar, gitmemiz gereken yol ve gideceğimiz kentler hakkında bize haber
getirsinler.”
23 Bu şey beni hoşnut etti. Her oymaktan bir adam olmak üzere on iki adamınızı aldım.
24 Dönüp dağlık bölgeye çıkıp Eşkol Vadisi'ne geldiler ve orayı araştırdılar.
25 Ülkenin ürünlerinden bir kısmını ellerine alıp bize getirdiler ve bize tekrar haber
getirip, “Burası Tanrımız Yahve'nin bize verdiği iyi bir ülkedir” dediler.
26 Yine de yukarı çıkmadınız ve Tanrınız Yahve'nin buyruğuna karşı isyan ettiniz.
27 Çadırlarınızda söylenip şöyle dediniz: “Yahve bizden nefret ettiği için, bizi yok etmek
üzere Amorlular'ın eline teslim etmek için bizi Mısır diyarından çıkardı.
28 Nereye çıkıyoruz? Kardeşlerimiz, ‘O halk bizden büyük ve uzundur’ diyerek
yüreklerimizi erittiler. 'Kentler büyüktür, gökyüzüne kadar da surludur. Üstelik orada
Anakoğulları'nı da gördük!'”
29 Sonra size, “Dehşete kapılmayın” dedim. “Onlardan korkmayın.
30 Önünüzden gitmekte olan Tanrınız Yahve, Mısır'da gözlerinizin önünde sizin için
yaptığı her şeye göre sizin için savaşacaktır,
31 ve çölde bu yere gelinceye kadar gittiğiniz bütün yolda, Tanrınız Yahve'nin bir
adamın oğlunu taşıdığı gibi sizi nasıl taşıdığını gördünüz.”
32 Ancak, çadırlarınızı kurmak üzere size yer aramak, gitmeniz gereken yolu size
göstermek için geceleyin ateşte ve gündüzleri bulutta,
33 önünüzden yolda giden Tanrınız Yahve'ye bu şeyde inanmadınız.
34 Yahve sizin sözlerinizin sesini duydu ve öfkelendi ve şöyle ant içti:
35 “Atalarınıza vermeye ant içtiğim güzel ülkeyi, bu kötü kuşağın bu kötü adamlarından,
Yefunne oğlu Kalev dışında hiç kimse kesinlikle görmeyecektir.
36 O görecektir. Ayak bastığı diyarı ona ve çocuklarına vereceğim, çünkü o tümüyle
Yahve'nin peşinden gitti.”
37 Yahve sizin yüzünüzden bana da kızıp şöyle dedi: “Sen de oraya girmeyeceksin.
38 Önünde duran Nun oğlu Yeşu oraya girecek. Onu yüreklendir, çünkü o, ülkeyi İsrael'e
miras edindirecektir.
39 Tutsak alınacaklarını ya da öldürüleceklerini söylediğiniz çocuklarınız, bugün iyiyi ve
kötüyü bilmeyen çocuklarınız da oraya girecekler. Onu onlara vereceğim, onlar da onu
mülk edinecekler.
40 Ama siz dönün ve Kızıldeniz yolundan çöle doğru yol alın.”
41 O zaman siz bana şöyle yanıt verdiniz: “Yahve'ye karşı günah işledik. Tanrımız
Yahve'nin bize buyurduğu her şeye göre çıkıp savaşacağız.” Her biriniz savaş silahlarını
kuşandı ve dağlık bölgeye çıkmakla haddinizi aştınız.
42 Yahve bana şöyle dedi: “Onlara de ki, 'Çıkmayın ve savaşmayın; çünkü ben aranızda
değilim, düşmanlarınızın önünde vurulmayasınız.'”
43 Böylece size söyledim, ama dinlemediniz; ama siz Yahve'nin buyruğuna karşı isyan
ettiniz, küstahlık ettiniz ve dağlık bölgeye çıktınız.
44 O dağlık bölgede yaşayan Amorlular size karşı çıktılar, sizi arılar gibi kovaladılar,
Seir'de, Horma'ya kadar sizi yendiler.
45 Siz geri döndünüz ve Yahve'nin önünde ağladınız, ama Yahve sesinizi dinlemedi,
kulağını size döndürmedi.
46 Böylece kaldığınız günlere göre, Kadeş'te birçok günler oturdunuz.

2

1 Sonra döndük ve Yahve'nin bana söylediği gibi Kızıldeniz yolundan çöle doğru yola
çıktık; Seir Dağı'nın çevresinde günlerce dolaştık.
2 Yahve benimle konuşup şöyle dedi,

3 “Bu dağın çevresinde yeterince uzun dolandınız. Kuzeye dönün.
4 Halka buyurup deyin: 'Seir'de oturan kardeşlerinizin, Esav'ın çocuklarının sınırından geçeceksiniz; ve sizden korkacaklar. Bu nedenle dikkatli olun.
5 Onlarla çekişmeyin; çünkü size onların diyarından ayak tabanı basacak kadar bile toprak vermeyeceğim; çünkü mülk olarak Seir Dağı'nı Esav'a verdim.
6 Onlardan para karşılığında yiyecek satın alacaksınız. İçmek için suyu da onlardan para karşılığında satın alacaksınız.’ ”
7 Çünkü Tanrınız Yahve, ellerinizin tüm işinde sizi kutsadı. Bu büyük çölde yürüdüğünüzü biliyor. Bu kırk yıl boyunca Tanrınız Yahve sizinle birlikteydi. Hiçbir eksiğiniz olmadı.
8 Böylece Seir'de oturan kardeşlerimiz Esav'ın çocuklarının yanından, Arava yolundan Elat'tan ve Esion Gever'den geçtik. Dönüp Moav Çölü yolundan geçtik.
9 Yahve bana şöyle dedi: “Moav'ı rahatsız etme, onlarla savaşa girişme; çünkü Ar'ı mülk olarak Lut'un çocuklarına verdim.”
10 (Daha önce orada Emler yaşıyordu; büyük ve kalabalık bir halktı ve Anaklılar kadar uzun boyluydu.
11 Bunlar da Anaklılar gibi Refalar sayılırlar; ama Moavlılar onlara Emler derler.
12 Geçmişte Horlular da Seir'de yaşardı, ama Esav'ın çocukları onların yerini aldı. İsraelliler, Yahve'nin kendilerine verdiği mülkü olan ülkeye yaptığı gibi, onları önlerinde yok edip onların yerinde yaşadılar.)
13 “Şimdi kalkın ve Zered Deresi'ni geçin.” Zered Deresi'nin üzerinden geçtik.
14 Yahve'nin onlara ant içtiği gibi, ordugâhın ortasından bütün savaş adamlarının kuşağı tükeninceye dek, Kadeş-Barnea'dan Zered Deresi'ne varıncaya kadar geldiğimiz günler otuz sekiz yıldı.
15 Yahve'nin eli de, onları ordugâhın ortasından tükeninceye kadar yok etmek üzere onlara karşıydı.
16 Böylece, halkın arasından bütün savaş adamları tükenip ölünce,
17 Yahve benimle konuşup şöyle dedi:
18 “Sen bugün Moav sınırındaki Ar'ı geçeceksin.
19 Ammonlular'ın sınırına yaklaştığınızda onları rahatsız etmeyin, onlarla çekişmeyin. Çünkü Ammon'un çocuklarına ait diyardan hiçbirini mülk olarak sana vermeyeceğim; çünkü onu mülk olarak Lut'un çocuklarına verdim.”
20 (Burası da Refalar diyarı sayılır. Geçmişte Refalar orada yaşamıştı, ama Ammonlular onlara Zamzumlar derler;
21 Anaklılar gibi çok sayıda ve uzun boylu, büyük bir halktı; ama Yahve onları İsrael'in önünden yok etti ve onlar onların yerini aldı ve yerlerinde yaşadılar).
22 Horlular'ı onların önlerinden yok ettiğinde Seir'de oturan Esav'ın çocukları için yaptığı gibi, onlar da onların yerini aldı ve bugüne dek onların yerinde yaşadılar.
23 Avlar Gaza'ya kadar olan köylerde yaşıyordu: Kaftor'dan çıkan Kaftorlular onları yok edip yerlerinde yaşadılar.)
24 “Kalkın, yola çıkın ve Arnon Vadisi'ni geçin. İşte Heşbon Kralı Amorlu Sihon'u ve ülkesini elinize verdim; mülk olarak onu almaya başlayın ve onunla savaşa girişin.
25 Bugün gökyüzünün altında olan halklar üzerine, sizin dehşetinizi ve korkunuzu koymaya başlayacağım, onlar sizin haberinizi duyacaklar ve sizin yüzünüzden titreyecek ve acı içinde kalacaklar."
26 Kedemot Çölü'nden Heşbon Kralı Sihon'a esenlik sözleriyle ulaklar gönderip dedim,
27 “İzin ver diyarından geçeyim. Ana yoldan gideceğim. Ne sağa ne sola sapacağım.
28 Yemem için bana para karşılığında yiyecek satacaksın; ve içeyim diye bana para karşılığında su vereceksin.

29 Seir'de yaşayan Esav'ın çocukları ve Ar'da yaşayan Moavlılar'ın bana yaptığı gibi,
Yarden'den Tanrımız Yahve'nin bize vermekte olduğu ülkeye geçene kadar yalnızca
ayaklarımın üzerinde geçeyim."
30 Ama Heşbon Kralı Sihon onun yanından geçmemize izin vermedi; çünkü Tanrınız
Yahve, onu bugün olduğu gibi elinize teslim etmek için onun ruhunu katılaştırdı ve
yüreğini inatçı yaptı.
31 Yahve bana şöyle dedi: "İşte, Sihon'u ve ülkesini senin önünde teslim etmeye
başladım. Mülk edinmeye başlayın ki, onun ülkesini miras alasın."
32 Bunun üzerine Sihon, kendisi ve bütün halkı Yahaz'da savaşmak üzere bize karşı
çıktı.
33 Tanrımız Yahve onu önümüze teslim etti; biz de onu, oğullarını ve bütün halkını
vurduk.
34 O zaman onun bütün kentlerini aldık ve içinde oturulan her kenti, kadınları ve
çocukları ile birlikte tamamen yok ettik. Kimseyi bırakmadık.
35 Alıp yağmaladığımız kentlerin yanı sıra yalnızca kendimiz için yağma olarak
aldığımız hayvanlar vardı.
36 Arnon Vadisi kıyısındaki Aroer'den ve vadideki kentten Gilad'a kadar bizden daha
üstün bir kent yoktu. Tanrımız Yahve önümüzde hepsini teslim etti.
37 Yalnız Ammon'un çocuklarının ülkesine, Yabbok Irmağı'nın bütün kıyılarına, dağlık
bölgedeki kentlere ve Tanrımız Yahve'nin bizi yasakladığı yerlere yaklaşmadınız.

3

1 Ondan sonra dönüp Başan'a doğru yola çıktık. Başan Kralı, kendisi ve tüm halkı
Edrei'de savaşmak üzere bize karşı çıktı.
2 Yahve bana şöyle dedi: "Ondan korkma; çünkü onu, bütün halkıyla ve ülkesiyle
birlikte senin eline teslim ettim. Heşbon'da yaşayan Amorlular'ın Kralı Sihon'a yaptığın
gibi ona da yapacaksın."
3 Böylece Tanrımız Yahve Başan Kralı Og'u ve tüm halkını elimize teslim etti. Kimsesi
kalmayana dek onu vurduk.
4 O zaman onun bütün kentlerini aldık. Onlardan almadığımız bir kent bile kalmadı:
Altmış kent, Argov bölgesinin tamamı, Başan'daki Og Krallığı.
5 Bunların hepsi yüksek duvarlarla, kapılarla ve sürgülerle sağlamlaştırılmış kentlerdi
ve bunun yanı sıra çok sayıda duvarsız köy de vardı.
6 Heşbon Kralı Sihon'a yaptığımız gibi, onları da tamamen yok ettik; kadınlar ve
çocuklarla birlikte içinde oturulan her kenti tamamen yok ettik.
7 Ancak bütün hayvanları ve kentlerden yağmalanan malları kendimiz için yağmaladık.
8 O sırada o diyarı, Yarden'in ötesinde, Arnon Vadisi'nden Hermon Dağı'na kadar
Amorlular'ın iki kralının elinden aldık.
9 (Saydalılar Hermon'a Sirion, Amorlular ise Senir derler.)
10 Ovadaki bütün kentleri, bütün Gilad'ı ve bütün Başan'ı, Başan'daki Og Krallığı'nın
kentleri olan Saleka ve Edrei'ye kadar ele geçirdik.
11 (Refalar'dan geride kalan yalnızca Başan Kralı Og vardı. İşte, onun yatağı demirden
bir yataktı. Yatak Ammon'un çocuklarının Rabba'sında değil mi? İnsan arşınına göre,
uzunluğu dokuz arşın,* genişliği dört arşındı.)
12 O sırada mülk edindiğimiz bu diyarı, Arnon Vadisi kıyısındaki Aroer'den, Gilad dağlık
bölgesinin yarısını ve kentlerini Ruvenliler'e ve Gadiler'e verdim;

* **3:11** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

13 Gilad'ın geri kalanını ve Og Krallığı olan Başan'ın tamamını, Argov bölgesinin
tamamını, Başan'ın tamamını Manaşşe'nin yarım oymağına verdim. (Aynı yere Refalar
diyarı da denir.
14 Manaşşe oğlu Yair, Geşurlular ile Maakalılar sınırına kadar olan Argov bölgesinin
tamamını ele geçirdi ve onlara Başan'a, kendi adına göre Havvot Yair adını verdi, bugüne
kadar böyle denir.)
15 Gilad'ı Makir'e verdim.
16 Ruvenliler'e ve Gadlılar'a Gilad'dan vadinin ortası sınır olmak üzere Arnon
Vadisi'ne kadar, Ammon oğullarının sınırı olan Yabbok Irmağı'na kadar verdim;
17 Yarden sınır olmak üzere Kinneret'ten Arava Denizi'ne, Tuz Denizi'ne, doğuda Pisga
yamaçları altına kadar Arava'yı da verdim.
18 O zaman size buyurup dedim, "Tanrınız Yahve bu diyarı mülk olarak size verdi.
Siz bütün yiğitler, kardeşlerinizin, İsrael'in çocuklarının önünden silahlı olarak geçeceksiniz.
19 Ancak karılarınız, çocuklarınız ve hayvanlarınız (çok sayıda hayvanınız olduğunu
biliyorum),
20 Yahve size verdiği gibi kardeşlerinize de rahat verinceye ve Yarden'in ötesinde
Tanrınız Yahve'nin onlara vermekte olduğu mülke onlar da sahip oluncaya dek size
verdiğim kentlerde yaşayacaklar. Ondan sonra her biriniz size verdiğim mülküne geri
dönecektir."
21 O sırada Yeşu'ya buyurup dedim: "Tanrın Yahve'nin bu iki krala yaptığı her şeyi
gözlerin gördü. Yahve gitmekte olduğunuz bütün krallıklara da öyle yapacaktır.
22 Onlardan korkmayacaksınız; Çünkü Tanrınız Yahve'nin kendisi sizin için savaşıyor."
23 O sırada Yahve'ye yalvarıp dedim,
24 "Ey Efendi† Yahve, hizmetkârına büyüklüğünü, güçlü elini göstermeye başladın.
Çünkü gökte ve yerde seninki gibi işler yapabilecek ve seninki gibi kudretli eylemler
yapabilecek hangi ilâh var?
25 Lütfen izin ver de geçeyim, Yarden'in ötesindeki güzel ülkeyi, o güzel dağı ve Lübnan'ı
göreyim."
26 Ancak Yahve sizin yüzünüzden bana kızdı ve beni dinlemedi. Yahve bana şöyle
dedi: "Yeter! Artık bana bu konu hakkında bir daha konuşma.
27 Pisga'nın zirvesine çık, gözlerini batıya, kuzeye, güneye ve doğuya kaldır ve gözlerinle
gör; çünkü bu Yarden'i geçmeyeceksin.
28 Ama Yeşu'yu görevlendir, onu cesaretlendir ve güçlendir; çünkü bu halkın önüne
geçecek ve göreceğin o ülkeyi miras olarak onlara aldıracak olan odur."
29 Böylece Beyt-Peor yakınındaki vadide kaldık.

4

1 Şimdi, ey İsrael, sana öğrettiğim kuralları ve ilkeleri yapmak için dinle ta ki,
yaşayasınız, içeri giresiniz ve atalarınızın Tanrısı Yahve'nin size vermekte olduğu ülkeyi
mülk edinesiniz.
2 Size buyurmakta olduğum söze bir şey katmayacaksınız ve ondan bir şey
çıkarmayacaksınız ta ki, Tanrınız Yahve'nin size buyurmakta olduğum buyruklarını
tutasınız.
3 Yahve'nin Baal Peor yüzünden yaptıklarını gözleriniz gördü; çünkü Tanrınız Yahve
aranızdan Baal Peor'un ardından gitmiş olan bütün erkekleri yok etti.
4 Ama siz, Tanrınız Yahve'ye sadık olanlar, hepiniz bugün hayattasınız.
5 İşte, Tanrım Yahve'nin bana buyurduğu gibi, mülk edinmek için gittiğiniz ülkenin
ortasında öyle yapmanız için size kurallar ve ilkeler öğrettim.

† **3:24** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

6 Bu nedenle bunları tutun ve yapın; çünkü bütün bu kuralları duyup, “Gerçekten bu
büyük ulus bilge ve anlayışlı bir halktır” diyecek olan halkların gözünde sizin
bilgeliğiniz ve anlayışınız budur.
7 Çünkü kendisini her çağırdığımızda Tanrımız Yahve'nin bize yakın olduğu gibi,
kendilerine bu kadar yakın bir tanrısı olan hangi büyük ulus vardır?
8 Bugün önünüze koymakta olduğum bu yasa gibi doğru kuralları ve ilkeleri olan
hangi büyük ulus var?
9 Ancak dikkatli olun ve canınızı özenle koruyun, gözlerinizin gördüğü şeyleri
unutmayasınız ve bunlar hayatınızın bütün günleri boyunca yüreğinizden kaybolmasın;
ama bunları çocuklarınıza ve çocuklarınızın çocuklarına bildirin;
10 Horev'de Tanrınız Yahve'nin önünde durduğunuz gün, Yahve bana şöyle dedi:
“Halkı yanıma topla, ben de sözlerimi onlara işittireceğim ta ki, yeryüzünde yaşadıkları
bütün günler boyunca benden korkmayı öğrensinler ve çocuklarına öğretsinler.”
11 Siz de yaklaştınız ve dağın altında durdunuz. Dağ, karanlıkla, bulutla ve koyu
karanlıkla birlikte gökyüzünün yüreğine kadar ateşle yandı.
12 Yahve sizinle ateşin içinden konuştu; siz sözlerin sesini duydunuz, ama bir biçim
görmediniz; sadece bir ses duydunuz.
13 O, yapmanızı buyurduğu antlaşmasını, On Buyruk'u size bildirdi. Bunları iki taş
levha üzerine yazdı.
14 Yahve o sırada bana, mülk edinmek üzere geçmekte olduğunuz ülkede yapabilesiniz
diye size kurallar ve ilkeler öğretmemi buyurdu.
15 Çok dikkatli olun; çünkü Yahve'nin Horev'de sizinle ateşin içinden konuştuğu gün
hiçbir biçim görmediniz;
16 kendinizi yozlaştırmayasınız ve kendinize herhangi bir biçimde erkek ya da kadın
benzerliğinde,
17 yeryüzündeki herhangi bir hayvanın benzerliğinde, gökyüzünde uçan herhangi bir
kanatlı kuşun benzerliğinde,
18 toprakta sürünen herhangi bir şeyin benzerliğinde, yeryüzünün altında suda olan
herhangi bir balığın benzerliğinde, oyma put yapmayasınız;
19 ve gözlerinizi gökyüzüne kaldırmayın ve Tanrınız Yahve'nin tüm gökyüzünün altındaki
bütün halklara bölüştürdüğü güneşi, ayı ve yıldızları, gökyüzünün bütün ordusunu
gördüğünüzde, geri çekilip onlara tapmayasınız ve onlara hizmet etmeyesiniz.
20 Ancak Yahve bugün olduğu gibi kendisine miras halkı olasınız diye sizi alıp demir
eritme fırınından, Mısır'dan çıkardı.
21 Üstelik Yahve sizin yüzünüzden bana öfkelendi ve Yarden'den geçmemem ve Tanrınız
Yahve'nin miras olarak size vermekte olduğu o güzel ülkeye girmemem için ant içti.
22 Ancak benim bu ülkede ölmem gerekiyor. Ben Yarden'in ötesine geçmemeliyim ama
siz geçip o güzel ülkeyi mülk olarak alacaksınız.
23 Dikkat edin ki, Tanrınız Yahve'nin sizinle yaptığı antlaşmayı unutmayasınız ve
Tanrınız Yahve'nin size yasakladığı herhangi bir şeyin biçiminde kendinize oyma put
yapmayasınız.
24 Çünkü Tanrınız Yahve yiyip bitiren ateş, kıskanç bir Tanrı'dır.
25 Senin çocukların, çocukarının çocukları olup uzun süre ülkede kaldığınızda, sonra
kendinizi bozduğunuzda, herhangi bir biçime benzer oyma put yaptığınızda ve Tanrınız
Yahve'yi kışkırtmak için O'nun gözünde kötü olanı yaptığınızda,
26 bugün göğü ve yeri size karşı tanık tutuyorum ki, mülk edinmek için Yarden'in
üzerinden geçmekte olduğunuz ülkede çok geçmeden tamamen yok olacaksınız. Onun
üzerindeki günleriniz uzun sürmeyecek, ancak tamamıyla yok olacaksınız.
27 Yahve sizi halkların arasına dağıtacak, Yahve'nin sizi götüreceği uluslar arasında
sayınız az kalacak.

28 Orada görmeyen, duymayan, yemeyen, koklamayan, insan eli işi, tahta ve taştan ilâhlara tapacaksınız.
29 Ama Tanrınız Yahve'yi oradan arayacaksınız ve O'nu bütün yüreğinizle, bütün canınızla aradığınızda O'nu bulacaksınız.
30 Baskı altındayken ve bütün bunlar başınıza geldiğinde, son günlerde Tanrınız Yahve'ye dönüp O'nun sesini dinleyeceksiniz.
31 Çünkü Tanrınız Yahve merhametli bir Tanrı'dır. O, sizi yüzüstü bırakmayacak, sizi yok etmeyecek, atalarınızın antlaşmasını, onlara içtiği andı unutmayacaktır.
32 Çünkü Tanrı'nın yeryüzünde insanı yarattığı günden beri, sizden önceki geçmiş günleri, gökyüzünün bir ucundan öbür ucuna dek şimdi bir sorun; bu şey kadar büyük bir şey oldu mu, ya da böylesi duyuldu mu?
33 Sizin gibi, ateşin içinden konuşan Tanrı'nın sesini duyup da hayatta kalan bir halk oldu mu?
34 Ya da Tanrınız Yahve Mısır'da gözlerinizin önünde sizin için yaptığı şeylere göre, denemelerle, belirtilerle, harikalarla, savaşla, kudretli elle, uzanmış kolla ve büyük dehşetlerle gidip başka bir ulus içinden kendisi için bir ulusu almaya kalkıştı mı?
35 Yahve'nin Tanrı olduğunu bilesiniz diye bu size gösterildi. O'nun dışında kimse yok.
36 O, size buyruk vermek için gökten size sesini duyurdu. Yeryüzünde size büyük ateşini gösterdi; ve siz O'nun sözlerini ateşin içinden duydunuz.
37 Atalarınızı sevdiği için onların soyunu seçti;
38 sizden daha büyük ve daha güçlü ulusları önünüzden kovmak, onların ülkesini bugün olduğu gibi miras olarak size vermek üzere, içeri getirmek için sizi kendi varlığıyla, büyük gücüyle Mısır'dan çıkardı.
39 Bu nedenle, bugün yukarıda gökte, aşağıda yeryüzünde bilin ve yüreğinize koyun ki, Yahve'nin kendisi Tanrı'dır. Başka biri yoktur.
40 Sizin ve sizden sonra çocuklarınızın hali iyi olsun ve Tanrınız Yahve'nin sonsuza dek size vermekte olduğu ülkede günleriniz uzun olsun diye, bugün size buyurmakta olduğum kuralları ve buyrukları tutacaksınız.
41 Ondan sonra Moşe, Yarden'in ötesinde, gün doğumuna doğru üç kent ayırdı;
42 ta ki, komşusunu geçmişte nefreti olmadan kasıtsızca onu öldüren kişi oraya kaçabilsin ve bu kentlerden birine kaçıp yaşayabilsin:
43 Ruvenililer için ovadaki kırsal, çöldeki Beser; Gadlılar için Gilad'da Ramot; ve Manaşşeliler için Başan'daki Golan.

44 Moşe'nin İsrael'in çocuklarının önüne koyduğu yasa budur.

45 Mısır'dan çıktıklarında Moşe'nin İsrael'in çocuklarına söylediği tanıklıklar, kurallar ve ilkeler bunlardır;
46 Yarden'in ötesinde, Beyt Peor'un karşısındaki vadide, yaşayan Amorlular'ın Kralı Sihon'un ülkesinde, Heşbon'da Moşe ile İsrael'in çocukları onları Mısır'dan çıktıklarında vurdular.
47 Onun ülkesini ve Yarden'in ötesinde, gün doğumuna doğru bulunan Amorlular'ın iki kralı Başan Kralı Og'un ülkesini;
48 Arnon Vadisi'nin kıyısındaki Aroer'den Sion Dağı'na (Hermon da denir) kadar,
49 ve Yarden'in ötesinde doğuya doğru, Pisga yamaçları altındaki Arava Denizi'ne kadar bütün Arava'yı aldılar.

5

1 Moşe bütün İsrael'i çağırdı ve onlara şöyle dedi: "Dinle Ey İsrael, bugün kulaklarınıza söylediğim kuralları ve ilkeleri öğrenin ve onlara uymaya dikkat edin."
2 Tanrımız Yahve Horev'de bizimle bir antlaşma yaptı.

3 Yahve bu antlaşmayı atalarımızla değil, bizimle, bugün burada hayatta olan bizlerle yaptı.
4 Yahve dağda ateşin içinden sizinle yüz yüze konuşup,
5 (Ben o sırada Yahve'nin sözünü size göstermek için Yahve ile aranızda durdum; çünkü ateşten korktunuz ve dağa çıkmadınız), dedi.
6 "Seni Mısır diyarından, esaret evinden çıkaran Tanrın Yahve benim."
7 "Önümde benden başka ilâhların olmayacak."
8 "Kendine yukarıda gökte olanın, aşağıda yerde olanın ya da yerin altında sularda olanın hiçbir benzerini oyma put yapmayacaksın.
9 Onların önünde eğilmeyeceksin, onlara hizmet etmeyeceksin; çünkü ben, senin Tanrın Yahve, benden nefret edenlerin babalar suçunu çocuklarında, üçüncü ve dördüncü kuşağında arayan,
10 beni seven ve buyruklarımı tutan binlercesine sevgi dolu iyiliğini gösteren kıskanç bir Tanrı'yım."
11 "Tanrınız Yahve'nin adını hor kullanmayacaksın; çünkü Yahve, adını hor kullananı* suçsuz tutmayacaktır."
12 "Tanrınız Yahve'nin size buyurduğu gibi Şabat Günü'nün kutsallığını korumak için onu tut.
13 Altı gün çalışacaksın ve bütün işini yapacaksın;
14 ama yedinci gün, Tanrınız Yahve için Şabat'tır; ne sen, ne oğlun, ne kızın, ne erkek hizmetçin, ne kadın hizmetçin, ne öküzün, ne eşeğin, ne hayvanın, ne kapılarında olan yabancın, hiçbir iş yapmayacaksınız; ta ki, erkek hizmetçin ve kadın hizmetçin, senin gibi dinlenebilsinler.
15 Mısır diyarında hizmetçi olduğunu ve Tanrın Yahve'nin seni güçlü ve uzanmış koluyla oradan çıkardığını hatırlayacaksın. Bu nedenle Tanrın Yahve sana Şabat Günü'nü tutmanı buyurdu."
16 "Tanrın Yahve'nin sana buyurduğu gibi babana ve annene saygı göster ki, günlerin uzun olsun ve Tanrınız Yahve'nin sana vermekte olduğu ülkede işin yolunda gitsin."
17 "Öldürmeyeceksin."
18 "Zina etmeyeceksin."
19 "Çalmayacaksın."
20 "Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin."
21 "Komşunun karısına göz dikmeyeceksin. Komşunuzun evini, tarlasını, erkek hizmetçisini, kadın hizmetçisini, öküzünü, eşeğini ya da komşunun hiçbir şeyini arzulamayacaksın."
22 Yahve bu sözleri dağda ateşin, bulutun ve koyu karanlığın içinden yüksek sesle tüm topluluğunuza söyledi. Başka bir şey eklemedi. Bunları iki taş levhaya yazdı ve onları bana verdi.
23 Dağ ateşle yanarken, karanlığın içinden sesi duyduğunuzda, bütün oymak başlarınız ve ihtiyarlarınız bana yaklaştınız;
24 ve dediniz: "İşte, Tanrımız Yahve bize yüceliğini ve büyüklüğünü gösterdi; biz de O'nun sesini ateşin içinden duyduk. Bugün Tanrı'nın insanla konuştuğunu ve onun yaşadığını gördük.
25 Öyleyse şimdi neden ölelim? Çünkü bu büyük ateş bizi tüketecek. Eğer Tanrımız Yahve'nin sesini bir daha duyarsak, o zaman öleceğiz.
26 Bütün canlılar arasında, bizim gibi ateşin içinden konuşan diri Tanrı'nın sesini duyup sağ kalan kim var?
27 Sen yaklaş, Tanrımız Yahve'nin söyleyeceği her şeyi dinle ve Tanrımız Yahve'nin sana söyleyeceği her şeyi bize söyle; biz de onu duyacağız ve yapacağız."

* **5:11** veya Tanrın Yahve'nin adını boş yere ağzına almayacaksın;

28 Benimle konuştuğunuzda Yahve sözlerinizin sesini duydu; ve Yahve bana şöyle dedi:
“Bu halkın sana söylediği sözlerin sesini duydum. Söyledikleri her şeyi iyi söylediler.
29 Keşke onlarda öyle bir yürek olsaydı da, hem kendilerine hem de çocuklarına daima
iyilik olsun diye benden korkup bütün buyruklarımı daima tutsalardı!”
30 “Git onlara, 'Çadırlarınıza dönün' de.
31 Ama sen burada, yanımda dur. Ben de onlara öğreteceğin bütün buyrukları,
kuralları ve ilkeleri sana söyleyeceğim, ta ki mülk edinmek için kendilerine vermekte
olduğum ülkede onları yapsınlar.”
32 Bunun için Tanrınız Yahve'nin size buyurduğu gibi yapmaya dikkat edeceksiniz.
Sağa ve sola sapmayacaksınız.
33 Yaşayasınız, iyi olasınız ve mülk edineceğiniz ülkede günleriniz uzun olsun diye,
Tanrınız Yahve'nin size buyurduğu bütün yolda yürüyeceksiniz.

6

1 Tanrınız Yahve'nin mülk edinmek için geçmekte olduğunuz ülkede yapmanız için size
öğretmeyi buyurduğu buyruklar, kurallar ve ilkeler şunlardır;
2 ta ki, hayatınızın bütün günlerinde sen, oğlun ve oğlunun oğlu sana buyurduğum bütün
kuralları ve buyrukları tutarak, Tanrın Yahve'den korkasın ve günlerin uzun olsun.
3 Bu nedenle, dinle ey İsrael, ve bunu yapmaya dikkat et ki, sana iyilik olsun ve
atalarının Tanrısı Yahve'nin sana söz verdiği gibi süt ve bal akan diyarda fazlasıyla
çoğalasınız.
4 Dinle ey İsrael: Yahve bizim Tanrımız'dır. Yahve birdir.
5 Tanrın Yahve'yi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle seveceksin.
6 Bugün size buyurmakta olduğum bu sözler senin yüreğinde olacaktır;
7 ve bunları çocuklarına özenle öğreteceksin ve evinde oturduğunda, yolda yürürken,
yattığında ve kalktığında onlardan söz edeceksin.
8 Onları elinin üzerine bir işaret olarak bağlayacaksın ve gözlerinin arasında alın bağı
olacaklar.
9 Bunları evinin kapı sövelerine ve kapılarının üzerine yazacaksın.
10 Öyle olacak ki, Tanrın Yahve, senin bina etmediğin büyük ve iyi kentleri, senin
doldurmadığın bütün iyi şeylerle dolu evleri,
11 senin kazmadığın kazılmış sarnıçları ve senin dikmediğin bağları ve zeytin
ağaçlarını sana vermek üzere, atalarına, Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a ant içtiği diyara
seni getirecek ve yiyip doyacaksın,
12 o zaman seni Mısır diyarından, esaret evinden çıkaran Yahve'yi unutmaktan sakın.
13 Tanrın Yahve'den korkacaksın; ve O'na hizmet edeceksin ve O'nun adıyla ant
içeceksin.
14 Çevrenizdeki halkların ilâhları olan başka ilâhların ardınca gitmeyeceksiniz.
15 Çünkü Tanrın Yahve aranızda kıskanç bir Tanrı'dır, öyle ki, Tanrınız Yahve'nin öfkesi
sana karşı alevlenmesin ve seni yeryüzünden yok etmesin.
16 Tanrınız Yahve'yi Massa'da denediğiniz gibi denemeyeceksiniz.
17 Tanrınız Yahve'nin buyruklarını, tanıklıklarını, size buyurduğu kuralları özenle
tutacaksınız.
18 Yahve'nin gözünde doğru ve iyi olanı yapacaksın; öyle ki, sana iyilik olsun,
19 ve içeri girip, Yahve'nin söylediği gibi bütün düşmanlarını önünden kovmak için
atalarına ant içtiği güzel ülkeyi mülk olarak alasın.
20 Oğlun ileride sana, “Tanrımız Yahve'nin size buyurduğu tanıklıklar, kurallar ve
ilkeler ne anlama geliyor?” diye sorunca,
21 o zaman oğluna, “Mısır'da Firavun'un köleleriydik” diyeceksin. “Yahve güçlü eliyle
bizi Mısır'dan çıkardı;

22 ve Yahve Mısır'da, gözlerimizin önünde, Firavun'un üzerinde ve onun bütün evi
üzerinde büyük ve dehşet verici belirtiler ve harikalar gösterdi;
23 ve atalarımıza ant içerek söz verdiği ülkeyi bize vermek üzere bizi içeri getirmek için
oradan çıkardı.
24 Yahve bize bütün bu kuralları tutmamızı, her zaman iyiliğimiz için Tanrımız
Yahve'den korkmamızı ve bugün olduğu gibi biz sağ kalalım diye buyurdu.
25 Tanrımız Yahve'nin önünde tüm bu buyrukları O'nun bize buyurduğu gibi dikkatle
yaparsak, bizim için doğru olacaktır."

7

1 Tanrın Yahve seni mülk olarak almak için gittiğin ülkeye götürüp önünüzden birçok
ulusu - Hititler'i, Girgaşiler'i, Amorlular'ı, Kenanlılar'ı, Perizziler'i, Hivliler'i ve
Yevuslular'ı - senden daha büyük ve senden daha güçlü yedi ulusu kovduğunda;
2 Tanrın Yahve onları önünde teslim ettiği ve onları vurduğunda, o zaman onları
tümüyle yok edeceksin. Onlarla antlaşma yapmayacaksın ve onlara merhamet
göstermeyeceksin.
3 Onlarla evlenmeyeceksin. Kızını onun oğluna vermeyeceksin, onun kızını da kendi
oğluna almayacaksın.
4 Çünkü bu, oğullarını benim ardımca gitmekten saptırır ve başka ilâhlara hizmet
ederler. Böylece Yahve'nin öfkesi size karşı alevlenir ve sizi çabucak yok eder.
5 Ancak onlara şöyle yapacaksın: Sunaklarını yıkacaksın, dikili taşlarını
parçalayacaksın, Aşera putlarını keseceksin ve oyma putlarını ateşle yakacaksın.
6 Çünkü sen Tanrın Yahve'ye kutsal bir halksın. Tanrın Yahve, kendine ait halk olman
için, yeryüzündeki bütün halkların üstünde seni seçti.
7 Yahve sizi sayıca bütün halklardan çok olduğunuz için sevip seçmedi; çünkü siz bütün
halkların en az olanıydınız;
8 ama Yahve sizi sevdiğinden ve atalarınıza ettiği andı tutmak istediğinden, Yahve
güçlü eliyle sizi Mısır'dan çıkardı ve esaret evinden, Mısır Kralı Firavun'un elinden
kurtardı.
9 Bu nedenle şunu bil ki, Tanrın Yahve Tanrı'nın kendisidir, kendisini seven ve
buyruklarını tutan bin kuşak boyunca antlaşmasını ve sevgi dolu iyiliğini koruyan,
10 ve kendisinden nefret edenleri yok etmek için yüzlerine karşılığını veren sadık
Tanrı'dır. Kendisinden nefret edene karşı gevşeklik göstermez. Karşılığını yüzüne
verecektir.
11 Bu nedenle, bugün sana buyurduğum buyrukları, kuralları ve ilkeleri tutacaksın.
12 Bu kuralları dinlediğiniz, tuttuğunuz ve onları yaptığınız için, Tanrın Yahve
atalarına ettiği andı, antlaşmayı ve sevgi dolu iyiliğini senin için koruyacak.
13 O seni sevecek, kutsayacak ve seni çoğaltacak. Sana vermek için atalarına ant içtiği
ülkede bedeninin ürününü, toprağının ürününü, tahılını, yeni şarabını ve zeytin yağını,
sığırlarının artışını, sürünün yavrularını da kutsayacak.
14 Bütün halklardan çok sen kutsanacaksın. Erkek yada kadın olsun sizin aranızda,
hayvanlarınız arasında kısır olmayacak.
15 Yahve senden her hastalığı kaldıracak; ve Mısır'ın bildiğin kötü hastalıklarından
hiçbirini senin üzerinize koymayacak, ancak senden nefret edenlerin hepsinin üzerine
koyacak.
16 Tanrın Yahve'nin sana teslim edeceği bütün halkları tüketeceksin. Gözlerin onlara
acımayacak. Onların ilâhlarına hizmet etmeyeceksin; çünkü bu sana tuzak olacaktır.
17 Yüreğinde, "Bu uluslar benden çoktur, onları nasıl mülksüz bırakabilirim?" dersen,
18 onlardan korkmayacaksın. Tanrın Yahve'nin Firavun'a ve tüm Mısır'a yaptıklarını,

19 gözlerinin gördüğü büyük denemeleri, belirtileri, harikaları, güçlü eli ve Tanrınız
Yahve'nin seni oradan çıkarmak için uzanan kolunu iyi hatırlayacaksın. Tanrın Yahve
korktuğunuz bütün halklara da öyle yapacaktır.
20 Üstelik Tanrın Yahve, geride kalanları ve gizlenenleri önünden yok oluncaya dek
onların aralarına eşekarısı gönderecektir.
21 Onlardan korkmayacaksın; çünkü Tanrın Yahve, büyük ve heybetli bir Tanrı olarak
arandadır.
22 Tanrın Yahve bu ulusları önünden azar azar kovacak. Onları hemen tüketemezsin,
yoksa kır hayvanları senin üzerine çoğalır.
23 Ama Tanrın Yahve onları önüne teslim edecek, yok oluncaya dek onları büyük bir
şaşkınlıkla akıllarını karıştıracak.
24 Kralların eline teslim edecek ve sen de onların adını gökyüzünün altından yok
edeceksin. Sen onları yok edene kadar hiç kimse senin önünde duramayacak.
25 Onların ilâhlarının oyma putlarını ateşle yakacaksın. Üzerlerindeki gümüşe ya da
altına göz dikmeyeceksin, ve onu kendine almayacaksın; yoksa onunla tuzağa düşersin.
Çünkü bu, Tanrın Yahve'ye iğrenç bir şeydir.
26 Evine iğrenç bir şey getirmeyecek ve ona bağlanmayacaksın. Bundan kesinlikle
nefret edeceksin. Ondan tamamen tiksineceksin; çünkü bu bağlılıkla ilgili bir şeydir.

8

1 Yaşayasın, çoğalasın ve Yahve'nin atalarınıza ant içerek söz verdiği ülkeye girip mülk
edinebilesin diye bugün size buyurduğum bütün buyrukları tutacaksın.
2 Tanrın Yahve'nin seni alçaltmak, seni sınamak, O'nun buyruklarını tutacak mısın
yoksa tutmayacak mısın diye yüreğinde olanı bilmek için bu kırk yıl boyunca çölde seni
yürüttüğü bütün yolu hatırlayacaksın.
3 O, seni alçalttı, aç kalmana izin verdi ve insanın yalnızca ekmekle yaşamadığını,
Yahve'nin ağzından çıkan her sözle insanın yaşadığını sana öğretmek için senin
bilmediğin, atalarının da bilmediği man ile seni doyurdu.
4 Bu kırk yıl, giysilerin eskimedi, ayağın da şişmedi.
5 Bir adam oğlunu nasıl terbiye ederse, Tanrın Yahve'nin de seni öyle terbiye etmekte
olduğunu yüreğinde düşüneceksin.
6 Tanrın Yahve'nin yollarında yürümek ve O'ndan korkmak için O'nun buyruklarını
tutacaksın.
7 Çünkü Tanrın Yahve seni güzel ülkeye, derelerin, pınarların, vadilerin ve tepelerin
içine akan yer altı sularının diyarına;
8 buğday, arpa, üzüm, incir ağaçları ve nar diyarı; zeytin ağaçları ve bal diyarına
götürüyor;
9 kıtlık çekmeden ekmek yiyeceğiniz bir ülke, orada hiçbir eksiğiniz olmayacak; taşları
demir olan ve tepelerinden bakır çıkarabileceğiniz bir ülke.
10 Yiyip doyacaksın ve sana verdiği güzel ülke için Tanrın Yahve'yi yüceltceksin.
11 Bugün sana buyurmakta olduğum O'nun buyruklarını, kurallarını ve ilkelerini
tutmayarak Tanrın Yahve'yi unutmaktan sakın;
12 yiyip doyduğunda, güzel evler yapıp onlarda oturduğunda;
13 sığırların ve davarların çoğaldığı, gümüşün ve altının çoğaldığı ve sahip olduğun her
şey çoğaldığında;
14 o zaman yüreğin yükselebilir ve seni Mısır diyarından, esaret evinden çıkaran;
15 içinde zehirli yılanlar ve akreplerle dolu, susuz kurak toprağın bulunduğu o büyük
ve korkunç çölde sana öncülük eden; çakmaktaşı kayadan sana su çıkaran;
16 seni alçaltsın, ve sonunda sana iyilik etmek için seni denesin diye, atalarının
bilmediği man ile çölde seni besleyen Tanrın Yahve'yi unutmayasın;

17 sakın yüreğinde, “Bana bu serveti yapan benim kendi gücüm ve elimin kudretidir” demeyesin.
18 Ama Tanrın Yahve'yi hatırlayacaksın; çünkü atalarına ettiği andı bugün olduğu gibi pekiştirmek için sana servet kazanma gücünü veren O'dur.

19 Öyle olacak ki, eğer Tanrın Yahve'yi unutur ve başka ilâhların ardınca yürürsen, onlara hizmet edip onlara taparsan, bugün size tanıklık ederim ki, kesinlikle yok olacaksınız.
20 Yahve'nin önünüzden yok ettiği uluslar gibi, siz de yok olacaksınız, çünkü Tanrınız Yahve'nin sözünü dinlemediniz.

9

1 Dinle, ey İsrael! Senden daha büyük ve güçlü ulusları, büyük uzun boylu bir halkı,
2 bildiğin ve hakkında: “Anak'ın oğullarının önünde kim durabilir?” dendiğini duyduğun Anakim'in oğullarını, büyük ve gökyüzüne kadar uzanan surlu kentleri mülksüz bırakmak üzere bugün Yarden'den geçeceksin.
3 Bu nedenle bugün şunu bil ki, önünden yiyip bitiren bir ateş gibi geçen Tanrın Yahve'dir. Onları yok edecek ve senin önünde onlara boyun eğdirecektir. Bu yüzden Yahve'nin sana söylediği gibi onları kovacaksın ve onları tez zamanda yok edeceksin.

4 Tanrın Yahve onları önünden attıktan sonra, yüreğinden, “Doğruluğumdan dolayı Yahve beni bu ülkeye mülk edinmek için getirdi” deme; çünkü bu ulusların kötülükleri yüzünden Yahve onları önünden kovuyor.
5 Onların topraklarını mülk edinmek için doğruluğun ya da yüreğinin doğruluğu için girmiyorsun; ancak bu ulusların kötülüğünden dolayı, ve Yahve'nin atalarına, Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a ant içtiği sözü pekiştirmek için Tanrın Yahve onları önünden kovuyor.
6 Bunun için şunu bil ki, Tanrın Yahve bu güzel ülkeyi, doğruluğundan dolayı sana mülk edinmen için vermiyor; çünkü sen sert enseli bir halksın.
7 Tanrın Yahve'yi çölde nasıl öfkelendirdiğini hatırla ve unutma. Mısır diyarından ayrıldığın günden bu yere gelinceye kadar Yahve'ye karşı isyankâr oldunuz.
8 Horev'de de Yahve'yi öfkelendirdiniz ve Yahve sizi yok etmek için gazaba geldi.
9 Taş levhaları, Yahve'nin sizinle yaptığı antlaşmanın levhalarını almak için dağa çıktığımda kırk gün kırk gece dağda kaldım. Ne ekmek yedim ne de su içtim.
10 Yahve Tanrı'nın parmağıyla yazılmış iki taş levhayı bana teslim etti. Toplantı gününde Yahve'nin dağda ateşin içinden size söylediği bütün sözler onların üzerindeydi.
11 Kırk gün kırk gecenin sonunda Yahve bana iki taş levhayı, antlaşma levhalarını verdi.
12 Yahve bana şöyle dedi: “Kalk, buradan çabuk in; çünkü Mısır'dan çıkardığın halkın kendilerini bozdular. Onlara buyurduğum yoldan hemen saptılar. Kendilerine dökme bir suret yaptılar!”

13 Bundan başka Yahve benimle konuşup şöyle dedi: “Bu insanları gördüm ve işte onlar sert enseli bir halktır.
14 Beni bırak da onları yok edeyim, adlarını gökyüzünün altından sileyim; seni de onlardan daha kudretli ve daha büyük bir ulus yapacağım.”

15 Bunun üzerine dönüp dağdan indim; dağ ateşle yanıyordu. Antlaşmanın iki levhası iki elimdeydi.
16 İşte, Tanrınız Yahve'ye karşı günah işlemiş olduğunuzu gördüm. Kendinize dökme bir buzağı yapmıştınız. Yahve'nin size buyurduğu yoldan çabucak sapmıştınız.
17 İki levhayı alıp iki elimden attım ve onları gözünüzün önünde kırdım.

18 İlk seferki gibi kırk gün kırk gece Yahve'nin önünde yere kapandım. Yahve'yi öfkelendirmek için gözünde kötü olanı yaparak işlediğiniz bütün günahtan dolayı ne ekmek yedim, ne de su içtim.
19 Çünkü Yahve'nin sizi yok etmek için size öfkelenmesinden ve kızgın hoşnutsuzluğundan korkuyordum. Ama Yahve o zaman da beni dinledi.
20 Yahve Aron'u yok edecek kadar öfkeliydi. Aynı zamanda Aron için de dua ettim.
21 Günahınızı, yaptığınız buzağıyı alıp ateşle yaktım ve onu parçaladım ve toz haline gelinceye kadar onu iyice ezdim. Tozunu dağdan inen dereye attım.
22 Tabera'da, Massa'da ve Kivrot Hattaava'da Yahve'yi öfkelendirdiniz.
23 Yahve, "Gidin, size verdiğim ülkeyi mülk edinin" diyerek sizi Kadeş-Barnea'dan gönderdiği zaman, Tanrınız Yahve'nin buyruğuna karşı isyan ettiniz, O'na inanmadınız, O'nun sözünü dinlemediniz.
24 Sizi tanıdığım günden beri Yahve'ye karşı isyankâr oldunuz.
25 Böylece kırk gün kırk gece Yahve'nin önünde yere kapandım, çünkü Yahve sizi yok edeceğini söylemişti.
26 Yahve'ye dua edip şöyle dedim: "Efendim Yahve, halkını, büyüklüğünle kurtardığın, güçlü elle Mısır'dan çıkardığın mirasını yok etme.
27 Hizmetkârların Avraham'ı, İshak'ı ve Yakov'u hatırla. Bu halkın inatçılığına, kötülüğüne, günahına bakma,
28 yoksa bizi çıkardığın ülke, 'Çünkü Yahve onları kendilerine vaat ettiği ülkeye götüremedi ve onlardan nefret ettiği için onları çölde öldürmek üzere çıkardı.' demesin.
29 Ama onlar senin halkındır ve senin büyük gücünle ve uzanmış kolunla çıkardığın mirasındır."

10

1 O sırada Yahve bana şöyle dedi: "İlki gibi iki taş levha kes, dağa yanıma çık ve ağaçtan bir sandık yap.
2 Kırdığın önceki levhaların üzerindeki sözleri bu levhaların üzerine yazacağım ve onları sandığa koyacaksın."
3 Akasya ağacından bir sandık yaptım, ilki gibi iki taş levha kestim ve elimde iki levhayla dağa çıktım.
4 Toplantı gününde Yahve'nin dağda ateşin içinden size söylediği On Buyruk'u önceki yazıya göre levhaların üzerine yazdı; ve Yahve onları bana verdi.
5 Dönüp dağdan indim ve levhaları yapmış olduğum sandığa koydum; ve onlar Yahve'nin bana buyurduğu gibi oradalar.
6 (İsrael'in çocukları Beerot Bene Yaakan'dan Moseray'a gittiler. Orada Aron öldü ve orada gömüldü; ve oğlu Eleazar onun yerine kâhinlik makamında hizmet etti.
7 Oradan Gudgoda'ya ve Gudgoda'dan Yotvata'ya gittiler.
8 O sırada Yahve, Levi oymağını, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı taşımaları, bugüne dek Yahve'nin önünde durup O'na hizmet etmeleri ve O'nun adıyla kutsamaları için ayırmıştı.
9 Bu nedenle Levi'nin kardeşleri ile payı ve mirası yoktur. Tanrın Yahve'nin ona söylediği gibi, Yahve onun mirasıdır.)
10 İlk seferinde olduğu gibi kırk gün kırk gece dağda kaldım; Yahve o zaman da beni dinledi. Yahve seni yok etmeyecekti.
11 Yahve bana şöyle dedi: "Kalk, halkın önünde yola çık; ve onlara vermek üzere atalarına ant içtiğim diyara girecekler ve onu mülk edinecekler."
12 Şimdi, ey İsrael, Tanrın Yahve'den korkmaktan, O'nun bütün yollarında yürümekten, O'nu sevmekten, Tanrın Yahve'ye bütün yüreğinle, bütün canınla hizmet etmekten,

13 bugün iyiliğin için sana buyurmakta olduğum Yahve'nin buyrukları ve kurallarını
tutmaktan başka, Tanrın Yahve senden ne ister?
14 İşte, gökler, göklerin göğü, yeryüzü ve içindeki her şey Tanrın Yahve'ye aittir.
15 Yalnız Yahve atalarınızı sevmekten hoşlandı ve onlardan sonra soylarını, bugün
olduğu gibi sizi bütün halkların üstünde seçti.
16 Bu nedenle yüreğinizin sünnet derisini sünnet edin ve artık sert enseli olmayın.
17 Tanrınız Yahve, ilâhların Tanrısı, efendilerin Efendi'si, büyük, güçlü ve heybetli
Tanrı'dır, insanları kayırmaz ve rüşvet almaz.
18 Yetimin ve dulun hakkını verir, yabancıyı yiyecek ve giyecek vererek onu sever.
19 Bu nedenle yabancıyı sevin; çünkü siz de Mısır diyarında yabancıydınız.
20 Tanrın Yahve'den korkacaksın. O'na hizmet edeceksin. O'na bağlanacaksın ve
O'nun adıyla ant içeceksin.
21 Gözlerinin gördüğü bu büyük ve heybetli şeyleri senin için yapan Tanrın'dır, O senin
övgündür.
22 Ataların yetmiş kişiyle birlikte Mısır'a indiler; ve şimdi Tanrın Yahve seni
kalabalıkta gökyüzünün yıldızları gibi yaptı.

11

1 Bu nedenle Tanrın Yahve'yi seveceksin ve O'nun uyarılarını, kurallarını, ilkelerini
ve buyruklarını her zaman tutacaksın.
2 Bugün bilin; çünkü Tanrınız Yahve'nin yola getirişini, büyüklüğünü, kudretli elini,
uzanmış kolunu, belirtileri ve yaptığı işleri bilmeyen ve görmeyen çocuklarınızla
konuşmuyorum.
3 Mısır'ın ortasında Mısır Kralı Firavun'a ve onun bütün ülkesine yaptığını;
4 Mısır ordusuna, atlarına ve savaş arabalarına ne yaptığını; onlar sizi kovalarken
Kızıldeniz'in sularını nasıl onların üzerine taştırdığını ve Yahve'nin onları bugüne kadar
nasıl yok ettiğini;
5 ve siz bu yere gelinceye kadar çölde size ne yaptığını;
6 Ruven oğlu Eliav'ın oğulları Datan ve Aviram'a ne yaptığını; bütün İsrael'in ortasında
yerin ağzını açıp onları, ev halklarını, çadırlarını ve onların ardından giden her canlı şeyi
nasıl yuttuğunu;
7 ama sizin gözleriniz Yahve'nin yaptığı büyük işlerin hepsini gördü.
8 Bu nedenle, güçlü olmanız ve mülk edinmek için gitmekte olduğunuz diyara girip
onu mülk edinmeniz için bugün size buyurmakta olduğum buyruğun tamamını
tutacaksın;
9 öyle ki, Yahve'nin atalarınıza ve onların soyuna vermek için ant içtiği süt ve bal akan
diyarda günleriniz uzun olsun.
10 Çünkü mülk edinmek için girmekte olduğun ülke, tohum ektiğin ve ayağınla
suladığın, çıktığın Mısır ülkesine, sebze bahçesine benzemez;
11 ama mülk edinmek için geçmekte olduğun diyar, gökten gelen yağmurdan su içen,
tepeler ve vadilerle dolu bir ülkedir;
12 Tanrın Yahve'nin ilgilendiği bir ülkedir. Tanrın Yahve'nin gözleri, yılın başından
sonuna dek her zaman onun üzerindedir.
13 Eğer Tanrın Yahve'yi sevmek ve O'na bütün yüreğinle, bütün canınla hizmet etmek
için bugün size buyurmakta olduğum buyruklarımı özenle dinlerseniz, öyle olacak ki,
14 tahılını, yeni şarabını ve yağını toplayasın diye diyarınızın yağmurunu, ilk yağmur ve
son yağmuru mevsiminde vereceğim.
15 Tarlalarında hayvanların için ot vereceğim; sen de yiyip doyacaksın.
16 Dikkatli olun, yüreğiniz aldanmasın ve başka ilahlara hizmet etmek için
sapmayasınız ve onlara tapmayasınız;

17 ve Yahve'nin öfkesi size karşı alevlenmesin; yağmur yağmasın ve toprak ürününü
vermesin diye gökyüzünü kapatmasın; ve Yahve'nin size vermekte olduğu güzel ülkede
çabucak yok olmayasınız.
18 Bu nedenle bu sözlerimi yüreğinize ve canınıza koyacaksınız. Onları elinize işaret
olarak bağlayacaksınız ve gözlerinizin arasında alın bağı olacaklar.
19 Evinde oturduğunda, yolda yürürken, yattığında ve kalktığında onlardan söz edecek
bunları çocuklarına öğreteceksin.
20 Onları evinin kapı sövelerine ve kapılarının üzerine yazacaksın;
21 öyle ki, Yahve'nin atalarınıza vermek için ant içtiği o ülkede sizin ve çocuklarınızın
günleri, yerin üzerindeki göklerin günleri gibi çoğalsın.
22 Çünkü size buyurduğum bütün bu buyrukları yapmak için, Tanrınız Yahve'yi
sevmek, O'nun bütün yollarında yürümek ve O'na yapışmak için onu özenle tutarsanız,
23 o zaman Yahve bütün bu ulusları önünüzden kovacak ve sizden daha büyük ve
daha güçlü ulusları mülksüz bırakacaksınız.
24 Ayak tabanınızın bastığı her yer sizin olacak; sınırınız çölden ve Lübnan'dan,
ırmaktan, Fırat Nehri'nden batı denizine kadar olacak.
25 Hiç kimse önünüzde duramayacak. Tanrınız Yahve, size söylediği gibi, bastığınız
bütün diyara sizin korkunuzu ve dehşetinizi koyacak.
26 İşte, bugün önünüze bereketi ve laneti koyuyorum:
27 Eğer bugün size buyurmakta olduğum Tanrınız Yahve'nin buyruklarını dinlerseniz,
bereket;
28 ve eğer Tanrınız Yahve'nin buyruklarını dinlemezseniz ve bugün size buyurduğum
yoldan sapıp, bilmediğiniz başka ilâhların ardınca giderseniz, lanet.
29 Tanrın Yahve seni mülk edinmek için gitmekte olduğun ülkeye getirdiğinde, bereketi
Gerizim Dağı üzerine, laneti ise Eval Dağı üzerine koyacaksın.
30 Onlar Yarden'in ötesinde, güneşin battığı yolun arkasında, Gilgal yakınındaki
Arava'da, Moreh Meşeliği yanında oturan Kenanlılar'ın ülkesinde değiller mi?
31 Çünkü Tanrınız Yahve'nin size vermekte olduğu ülkeyi mülk edinmek için Yarden'i
geçeceksiniz; onu mülk edinecek ve orada oturacaksınız.
32 Bugün önünüze koymakta olduğum bütün kuralları ve ilkeleri yapmaya dikkat
edeceksiniz.

12

1 Atalarınızın Tanrısı Yahve'nin, yeryüzünde yaşayacağınız bütün günler boyunca size
mülk olarak verdiği ülkede dikkatle yapacağınız kurallar ve ilkeler bunlardır.
2 Mülksüz bırakacağınız ulusların ilâhlarına tapındıkları bütün yerleri, yüksek dağları,
tepeleri ve her yeşil ağacın altını kesinlikle yok edeceksiniz.
3 Onların sunaklarını yıkacaksın, dikili taşlarını parçalayacaksın, Aşera putlarını ateşle
yakacaksın. Onların ilâhlarının oyma putlarını keseceksin. Adlarını o yerden yok
edeceksiniz.
4 Tanrınız Yahve'ye böyle yapmayacaksınız.
5 Ama Tanrınız Yahve'nin adını yerleştirmek için bütün oymaklarınız arasından
seçeceği yere, O'nun konutunu arayacaksınız ve oraya geleceksiniz.
6 Yakmalık sunularınızı, kurbanlarınızı, ondalıklarınızı, sallama sunusunu,
adaklarınızı, gönüllü sunularınızı, sığırlarınızın ve sürünüzün ilk doğanlarını oraya
getireceksiniz.
7 Orada Tanrınız Yahve'nin önünde yiyeceksiniz; siz ve ev halkınız elinizi attığınız ve
Tanrınız Yahve'nin sizi kutsadığı her şeyde sevineceksiniz.
8 Bugün burada bizim yaptığımız her şeye göre yapmayacaksınız, herkes kendi
gözünde doğru olanı yapmakta;

9 çünkü dinlenmeye ve Tanrınız Yahve'nin size vermekte olduğu mirasa henüz
girmediniz.
10 Ama Yarden'in ötesine geçip Tanrınız Yahve'nin size miras olarak vereceği ülkede
oturduğunuzda ve güvenlik içinde oturmak üzere çevrenizdeki tüm düşmanlarınızdan size
rahat verdiğinde,
11 o zaman öyle olacak ki, Tanrınız Yahve'nin kendi adına konut olarak seçeceği yere,
size buyurduğum her şeyi, yakmalık sunularınızı, kurbanlarınızı, ondalıklarınızı,
elinizdeki sallama sunusunu ve Yahve'ye adadığınız bütün seçme adaklarınızı oraya
getireceksiniz.
12 Tanrınız Yahve'nin önünde, siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek hizmetçileriniz, kadın
hizmetçileriniz ve kapılarınızda olan Levili sevineceksiniz; çünkü Levili'nin sizinle hiç
payı ve mirası yoktur.
13 Yakmalık sunularını gördüğün her yerde sunmamaya dikkat et;
14 ancak Yahve'nin oymaklarının birinde seçeceği yerde yakmalık sunularını orada
sunacaksın ve sana buyurmakta olduğum her şeyi orada yapacaksın.
15 Yine de, Tanrın Yahve'nin sana verdiği berekete göre, canının dilediği her ne ise,
bütün kapılarında kesebilir ve et yiyebilirsin. Ceylan ve geyik gibi, kirli ve temiz olanlar
da ondan yiyebilir.
16 Yalnız kanını yemeyeceksin. Onu su gibi yere dökeceksin.
17 Tahılının, yeni şarabının, yağının ondalığını, sığırlarının ya da sürülerinin ilk
doğanlarını, adadığın adakların hiçbirini ya da gönülden verdiğin sunuları ve elinin
sallama sunusunu kapılarında yiyemezsin;
18 ama onları sen, oğlun, kızın, erkek hizmetçin, kadın hizmetçin ve kapılarında olan
Levili, Tanrınız Yahve'nin önünde, Tanrın Yahve'nin seçeceği yerde yiyeceksin. El attığın
her şeyde Tanrın Yahve'nin önünde sevineceksin.
19 Ülkende yaşadığın sürece Levililer'i yalnız bırakmamaya dikkat et.
20 Tanrın Yahve, sana verdiği söz uyarınca sınırını genişlettiğinde ve canın et yemek
istediğinde, "Et yemek istiyorum" dersen, canının her arzusuna göre et yiyebilirsin.
21 Tanrın Yahve'nin adını koymak için seçeceği yer senden çok uzaksa, o zaman
Yahve'nin sana verdiği sığırlarını ve sürülerini sana buyurduğum gibi keseceksin ve
canının bütün arzusuna göre kapılarında yiyebilirsin.
22 Ceylan ve geyik nasıl yenirse, sen de ondan öyle yiyeceksin. Kirli ve temiz olan
ondan aynı şekilde yiyebilir.
23 Yalnız kan yemediğinden emin ol; çünkü kan hayattır. Hayatı etle birlikte
yemeyeceksin.
24 Onu yemeyeceksin. Onu su gibi yere dökeceksin.
25 Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptığında, sana ve senden sonra çocuklarına iyilik
olsun diye onu yemeyeceksiniz.
26 Yalnızca kutsal şeylerini ve adaklarını alıp Yahve'nin seçeceği yere gideceksin.
27 Yakmalık sunularını, etini ve kanını Tanrın Yahve'nin sunağı üzerinde sunacaksın.
Kurbanlarının kanı Tanrın Yahve'nin sunağı üzerine dökülecek ve eti yiyeceksin.
28 Tanrın Yahve'nin gözünde iyi ve doğru olanı yaptığında, senin ve senden sonra
çocukların daima iyilik olsun diye, sana buyurmakta olduğum bütün bu sözleri tut ve
dinle.
29 Tanrın Yahve, mülklerinden etmek için gitmekte olduğun ulusları önünden kesip
attığında ve sen onları mülklerinden edip ülkelerinde oturduğunda,
30 dikkatli ol, onlar önünden yok edildikten sonra onları takip ederek tuzağa düşme
"Bu uluslar kendi ilâhlarına nasıl hizmet ediyorlar ben de öyle yapacağım" diye onların
ilâhlarını arama.

31 Tanrın Yahve'ye böyle yapmayacaksın; Yahve'nin nefret ettiği her iğrençliği kendi ilâhlarına yaptılar; çünkü oğullarını ve kızlarını bile ateşte kendi ilâhlarına yakarlar.
32 Sana ne buyurduysam onu dikkatle yapacaksın. Ona ne bir şey ekleyeceksin, ne de ondan bir şey eksilteceksin.

13

1 Eğer aranızda bir peygamber ya da rüya gören biri çıkar ve size bir belirti ya da şaşılacak bir şey verirse,
2 ve bilmediğiniz "Başka ilâhların ardınca gidelim ve onlara hizmet edelim" der ve size söylediği belirti ya da şaşılacak şey gerçekleşirse,
3 o peygamberin ya da o rüya görenin sözlerini dinlemeyeceksin; çünkü Tanrınız Yahve, Tanrınız Yahve'yi bütün yüreğinizle, bütün canınızla sevip sevmediğinizi bilmek için sizi sınıyor.
4 Tanrınız Yahve'nin ardından yürüyeceksiniz, O'ndan korkacaksınız, O'nun buyruklarını tutacaksınız ve O'nun sözünü dinleyeceksiniz. O'na hizmet edeceksiniz ve O'na yapışacaksınız.
5 O peygamber ya da o rüya gören, Tanrınız Yahve'nin size yürümenizi buyurduğu yoldan çıkarmak için, sizi Mısır diyarından çıkaran, esaret evinden kurtaran Tanrınız Yahve'ye karşı başkaldırı konuştuğu için öldürülecektir. Böylece kötülüğü aranızdan kaldıracaksınız.
6 Eğer erkek kardeşin, annenin oğlu, kendi oğlun, kızın, ya da koynundaki karın ya da can dostun, seni gizlice ayartırsa, senin ve atalarının bilmediği;
7 dünyanın bir ucundan öbür ucuna kadar çevrenizde, yakınınızda ya da senden uzakta olan halkların ilâhları hakkında; "Gidip başka ilahlara hizmet edelim" derse;
8 ona razı olmayacak, onu dinlemeyeceksin; gözün ona acımayacak, onu esirgemeyeceksin, onu gizlemeyeceksin;
9 ancak onu kesinlikle öldüreceksin. Onu öldürmek için ilk önce senin elin, sonra da bütün halkın eli onun üzerinde olacak.
10 Onu taşlarla taşlayarak öldüreceksin; çünkü o, seni Mısır diyarından, esaret evinden çıkaran Tanrın Yahve'den uzaklaştırmaya çalıştı.
11 Bütün İsrael bunu duyup korkacak ve aranızda bunun gibi bir kötülük yapmayacak.
12 Tanrın Yahve'nin oturmak için sana vermekte olduğu kentlerden birinde,
13 bazı kötü adamların aranızdan çıkıp bilmediğiniz, "Hadi gidip başka ilâhlara kulluk edelim" diyerek kentlerinde yaşayanları uzaklaştırdıklarını duyarsan,
14 o zaman araştırıp, soruşturacak ve özenle soracaksın. İşte, eğer aranızda böyle bir iğrençliğin yapıldığı doğruysa ve kesinse,
15 mutlaka o kentte yaşayanları kılıçtan geçirecek, onu, içindeki her şeyle ve hayvanlarıyla birlikte tamamen yok edeceksin.
16 Onun bütün ganimetini sokağın ortasına yığacaksın ve kenti, bütün yağmalarıyla birlikte Tanrın Yahve'ye ateşle yakacaksın. Sonsuza dek bir yığın olacak. Bir daha yapılmayacaktır.
17 Adanmış olandan hiçbir şey eline yapışmayacak ta ki, Tanrın Yahve'nin gözünde doğru olanı yapmak için, bugün sana buyurmakta olduğum Yahve'nin bütün buyruklarını tutmak üzere,
18 Yahve'nin sözünü dinlediğinde, Yahve öfkesinin kızgınlığından dönsün ve atalarına ant içtiği gibi, sana merhamet etsin, sana acısın ve seni çoğaltsın.

14

1 Siz Tanrınız Yahve'nin çocuklarısınız. Ölü için kendinizi kesmeyeceksiniz ve gözlerinizin arasını tüysüz yapmayacaksınız.

2 Çünkü sen Tanrın Yahve'ye kutsal bir halksın ve Yahve, kendi mülkü olan bir halk
olman için yeryüzündeki bütün halkların üstünde seni seçti.
3 İğrenç hiçbir şeyi yemeyeceksin.
4 Yiyebileceğiniz hayvanlar şunlardır: Öküz, koyun, keçi,
5 geyik, ceylan, karaca, yaban keçisi, dağ keçisi, antilop ve dağ koyunu.
6 Hayvanlar arasında tırnağı yarık, tırnağı çatal ve geviş getiren her hayvanı
yiyebilirsiniz.
7 Bununla birlikte, geviş getirenlerden ya da tırnağı yarık olanlardan deveyi, tavşanı
ve kaya porsuğunu yemeyeceksiniz. Çünkü geviş getirirler ama çatal tırnaklı değildirler,
onlar size kirlidirler.
8 Domuz, çatal tırnaklı olduğu halde geviş getirmediği için size kirlidir. Onların etini
yemeyeceksiniz. Onların leşlerine dokunmayacaksınız.
9 Sularda olanların hepsinden şunları yiyebilirsiniz; yüzgeçli ve pullu olanları
yiyebilirsiniz.
10 Yüzgeçleri ve pulları olmayan hiçbir şeyi yemeyeceksiniz. Bu size kirlidir.
11 Bütün temiz kuşlardan yiyebilirsiniz.
12 Ancak yemeyeceğiniz hayvanlar şunlardır: Kartal, akbaba, balıkkartalı,
13 kırmızı çaylak, şahin, her türden çaylak,
14 her türden karga,
15 devekuşu, baykuş, martı, her türden atmaca
16 kukumav, büyük baykuş, peçeli baykuş,
17 pelikan, akbaba, karabatak,
18 leylek, türlerine göre balıkçıl, ibibik ve yarasa.
19 Bütün kanatlı böcekler size kirlidir. Bunlar yenmeyecek.
20 Bütün temiz kuşlardan yiyebilirsiniz.
21 Kendiliğinden ölen hiçbir şeyi yemeyeceksiniz. Onu aranızda yaşayan ve kapılarınızda
olan bir garibe yemesi için verebilirsin; ya da yabancıya satabilirsin; çünkü sen Tanrın
Yahve'ye kutsal bir halksın. Oğlağı anasının sütünde pişirmeyeceksin.
22 Her yıl tarladan çıkan tohumunun bütün ürününün ondalığını mutlaka vereceksin.
23 Tahılının, yeni şarabının, zeytin yağının ondalığını, sığırlarının ve sürünün ilk
doğanlarını, Tanrın Yahve'nin önünde adını yerleştirmek için seçeceği yerde yiyeceksin;
öyle ki, Tanrın Yahve'den her zaman korkmayı öğrenesin.
24 Eğer yol senin için çok uzunsa ve Tanrın Yahve'nin adını koymak için seçeceği yer
senden çok uzak olduğundan onu taşıyamayacaksan, Tanrın Yahve seni kutsadığında,
25 o zaman onu paraya çevireceksin, çevirdiğin parayı eline bağlayıp Tanrın Yahve'nin
seçeceği yere gideceksin.
26 Parayı canının dilediği herhangi bir şeyle, sığırla, koyunla, şarapla, ağır içkiyle ya da
canının senden istediği her şeyle değiştireceksin. Orada Tanrın Yahve'nin önünde
yiyeceksin; sen ve ev halkın sevineceksiniz.
27 Kapılarında olan Levili'yi bırakmayacaksın; çünkü onun seninle payı ve mirası yoktur.
28 Her üç yılın sonunda, o yıldaki ürününün ondalığını getirip kapılarında
biriktireceksin.
29 Levili, seninle hiçbir payı ve mirası olmadığı için, aranda yaşayan yabancı, yetim ve
kapılarında olan dul kadın da gelip yiyecek ve doyacaklar; öyle ki, Tanrın Yahve elinin
her işinde seni kutsasın.

15

1 Her yedi yılın sonunda borçları sileceksin.

2 Şu şekilde yapılacak: Her alacaklı komşusuna ödünç verdiğini serbest bırakacak. Çünkü
Yahve'nin serbestliği ilan edildiği için komşusundan ve kardeşinden ödeme talep
etmeyecektir.
3 Bir yabancıdan bunu talep edebilirsin; ama kardeşinin yanında neyin varsa, elin
serbest bırakacak.
4 Ancak yanında yoksul olmayacak çünkü Tanrın Yahve'nin mülk olarak sana miras
olarak vermekte olduğu diyarda,
5 eğer yalnızca Tanrın Yahve'nin sesini özenle dinlersen ve bugün sana buyurmakta
olduğum tüm bu buyruğu yapmak için tutarsan, Yahve seni kesin olarak kutsayacaktır.
6 Çünkü Tanrın Yahve, sana söz verdiği gibi seni kutsayacaktır. Birçok ulusa borç
vereceksin ama sen ödünç almayacaksın. Birçok ulusa hükmedeceksin, ama onlar sana
hükmetmeyecekler.
7 Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu ülkedeki kapılardan birinde kardeşlerinden
biri, yoksul bir adam, senin yanındaysa, yüreğini katılaştırmayacak, yoksul kardeşine elini
kapatmayacaksın;
8 ancak sen ona mutlaka elini açacaksın ve eksik kaldığı ihtiyacını karşılamaya yetecek
kadar ona kesinlikle ödünç vereceksin.
9 Sakın, "Yedinci yıl, serbest bırakma yılı yaklaştı" diyerek yüreğinde kötü bir düşünce
olmasın ve yoksul kardeşine karşı gözün kötü olmasın ve ona bir şey vermemezlik
etmeyesin; ve o sana karşı Yahve'ye feryat ederse, bu sana günah olur.
10 Mutlaka vereceksin ve ona verdiğin zaman yüreğin kederlenmeyecek; çünkü bu
şey için Tanrın Yahve bütün işlerinde ve elini attığın her şeyde seni kutsayacaktır.
11 Çünkü yoksullar ülkede eksik olmayacaktır. Bu nedenle, ülkendeki kardeşine,
muhtaçlarına ve yoksullarına kesinlikle elini açmanı sana buyuruyorum.
12 Eğer kardeşin, İbrani bir erkek ya da İbrani bir kadın sana satılır ve altı yıl sana
hizmet ederse, yedinci yılda onu yanından özgür olarak salıvereceksin.
13 Onu yanından salıverdiğinde, onu boş elle salıvermeyeceksin.
14 Süründen, harmanından ve üzüm cenderenden ona bol bol vereceksin. Tanrın
Yahve'nin seni kutsadığı gibi, ona vereceksin.
15 Mısır diyarında köle olduğunu ve Tanrın Yahve'nin seni kurtardığını hatırlayacaksın.
Bu nedenle bugün sana bu şeyi buyuruyorum.
16 Öyle olacak ki, seni ve evini sevdiği için, seninle iyi olduğu için, "Yanından
çıkmayacağım" derse,
17 o zaman bir biz alıp kulağından kapıya doğru saplayacaksın ve o daima senin
hizmetkârın olacak. Kadın hizmetçine de aynısını yapacaksın.
18 Onu yanından salıverdiğinde bu sana zor gelmeyecek; çünkü altı yıl sana hizmet
ettiğinden, değeri gündelik işçinin iki katıdır. Tanrın Yahve yaptığın her şeyde seni
kutsayacaktır.
19 Sığırlarından ve sürülerinden doğan bütün ilk doğan erkekleri Tanrın Yahve'ye
adayacaksın. Sığırlarının ilk doğanı ile iş yapmayacaksın ve sürülerinin ilk doğanını
kırkmayacaksınız.
20 Sen ve ev halkın, onu yıldan yıla Tanrın Yahve'nin önünde, Yahve'nin seçeceği yerde
yiyeceksiniz.
21 Eğer bir kusuru varsa, topal ya da körse ya da herhangi bir kusuru varsa, onu
Tanrın Yahve'ye kurban etmeyeceksin.
22 Onu kapılarında yiyeceksin. Onu ceylan ve geyik gibi, kirli ve temiz olanlar aynı
şekilde yiyecekler.
23 Yalnız onun kanını yemeyeceksin. Onu su gibi yere dökeceksin.

16

1 Aviv ayını tutun ve Tanrınız Yahve için Pesah'ı kutlayın; çünkü Tanrın Yahve Aviv
ayında seni Mısır'dan geceleyin çıkardı.
2 Tanrın Yahve'ye sürülerden ve sığırlardan Pesah kurbanını, Yahve'nin adını
yerleştirmek için seçeceği yerde keseceksin.
3 Onunla mayalı ekmek yemeyeceksin. Onunla birlikte yedi gün mayasız ekmek,
sıkıntı ekmeği (çünkü Mısır diyarından aceleyle çıktın) yiyeceksin ki, Mısır diyarından
çıktığın günü hayatının bütün günlerinde hatırlayasın.
4 Yedi gün boyunca bütün sınırının içinde maya görülmeyecek; birinci gün akşam
kurban edeceğin etten bütün gece sabaha kadar kalmayacak.
5 Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu kapılardan hiçbirinde Pesah kurbanı
kesemezsin.
6 Ancak Tanrın Yahve'nin adını yerleştirmek için seçeceği yerde, Mısır'dan çıktığın
mevsimde, akşam güneş batarken Pesah kurbanını orada keseceksin.
7 Onu Tanrın Yahve'nin seçeceği yerde pişirip yiyeceksin. Sabah çadırlarına döneceksin.
8 Altı gün mayasız ekmek yiyeceksin. Yedinci gün Tanrın Yahve'nin önünde kutsal
toplantı olacak. Hiçbir iş yapmayacaksın.
9 Kendine yedi hafta sayacaksın. Dik duran ekine orak salladığın vakitten itibaren
yedi haftayı saymaya başlayacaksın.
10 Tanrın Yahve'nin seni kutsamasına göre vereceğin elinin gönüllü sunusunun
vergisiyle, Tanrın Yahve'ye Haftalar Bayramı'nı tutacaksın.
11 Sen, oğlun, kızın, erkek hizmetçin, kadın hizmetçin, kapılarında olan Levili, aranda
olan yabancı, yetim ve dul kadın, Tanrın Yahve'nin adına konut olmak üzere seçeceği
yerde Tanrın Yahve'nin önünde sevineceksiniz.
12 Mısır'da köle olduğunu hatırlayacaksın. Bu kuralları tutacak ve yapacaksın.
13 Harman yerinden ve şarap cenderenden topladıktan sonra yedi gün Çardak
Bayramı'nı tutacaksın.
14 Sen, oğlun, kızın, erkek hizmetçin, kadın hizmetçin, kapılarında olan Levili, yabancı,
yetim ve kapılarındaki dul kadın bayramında sevineceksiniz.
15 Yahve'nin seçeceği yerde, Tanrın Yahve'ye yedi gün bayram yapacaksın, çünkü
Tanrın Yahve, bütün ürününde ve ellerinin tüm işlerinde seni kutsayacak ve çok
sevineceksin.
16 Bütün erkeklerin yılda üç kez Tanrın Yahve'nin önüne, O'nun seçeceği yerde
çıkacaklar: Mayasız Ekmek Bayramı'nda, Haftalar Bayramı'nda ve Çardaklar Bayramı'nda.
Yahve'nin önüne boş çıkmayacaklar.
17 Tanrın Yahve'nin sana verdiği bereket uyarınca, herkes gücü yettiğince verecek.
18 Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu bütün kapılarında oymaklarına göre
hakimler ve görevliler atayacaksın; ve halkı doğru hükümle yargılayacaklar.
19 Adaleti saptırmayacaksın. Taraf tutmayacaksın. Rüşvet almayacaksın; çünkü rüşvet
bilgelerin gözlerini kör eder ve doğruların sözlerini saptırır.
20 Yaşamak ve Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu ülkeyi miras almak için tümüyle
adil olanı izleyeceksin.
21 Tanrın Yahve'nin kendin için yapacağın sunağının yanına kendine herhangi bir
ağaçtan Aşera dikmeyeceksin.
22 Tanrın Yahve'nin nefret ettiği dikili bir taş kendinize dikmeyeceksin.

17

1 Tanrın Yahve'ye kusurlu ya da kötü bir şeyi olan öküz ya da koyun kurban
etmeyeceksin; çünkü bu, Tanrın Yahve'ye iğrenç bir şeydir.

2 Eğer aranızda, Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu kapılardan herhangi birinde,
Tanrın Yahve'nin gözünde kötü olanı yapan, antlaşmasını bozan, bir erkek ya da kadın
bulunursa,
3 gidip başka ilâhlara, ya da güneşe, ya da aya, ya da göğün yıldızlarından herhangi
birine hizmet etmişse ve onlara tapmışsa, ki bunu ben buyurmadım,
4 ve sana söylendiyse ve bunu duyduysan, o zaman dikkatle araştıracaksınız. İşte,
İsrael'de böyle bir iğrençliğin yapıldığı doğruysa ve kesinse,
5 o zaman bu kötülüğü yapan o erkeği ya da kadını, o aynı erkeği ya da kadını
kapılarına çıkaracaksın; ve onları taşlarla taşlayarak öldüreceksin.
6 Ölecek olan, iki ya da üç tanığın ağzıyla öldürülecektir. Tek bir tanığın ağzıyla
öldürülmeyecektir.
7 Onu öldürmek için önce tanıkların eli, sonra da bütün halkın eli onun üzerinde olacak.
Böylece kötülüğü aranızdan uzaklaştıracaksın.
8 Eğer kanla kan arasında, davayla dava arasında, döğüşle döğüş arasında, kapılarında
tartışma konusu olan, yargılamada senin için çok zor bir mesele çıkarsa, o zaman
kalkacaksın ve Tanrın Yahve'nin seçeceği yere gideceksin.
9 Levili kâhinlere ve o günlerdeki hakime geleceksin. Soracaksın, onlar sana hüküm
kararını verecekler.
10 Yahve'nin seçeceği yerden sana verilecek hüküm uyarınca hareket edeceksin. Sana
öğretecekleri her şeye göre yapmaya dikkat edeceksin.
11 Sana öğretecekleri yasanın kararlarına ve sana söyleyecekleri hükümlere göre
yapacaksın. Sana bildirdikleri hükümden ne sağa ne de sola sapacaksın.
12 Orada Tanrın Yahve'nin önünde hizmet etmek üzere duran kâhini ya da hakimi
dinlemeyerek küstahça davranan kişi ölecektir. Kötülüğü İsrael'den uzaklaştıracaksın.
13 Bütün halk bunu duyup korkacak ve artık küstahlık etmeyecekler.
14 Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu ülkeye gelip onu mülk edinip orada
oturduğun ve, "Çevremdeki bütün uluslar gibi, üzerime bir kral koyacağım" dediğin
zaman,
15 kesinlikle Tanrın Yahve'nin üzerine kral olarak seçtiği kişiyi koyacaksın. Kardeşlerin
arasından birini kral olarak koyacaksın. Kardeşin olmayan bir yabancıyı üzerine
koyamazsın.
16 Ancak kendisi için atlar çoğaltmayacak ve at çoğaltmak için halkın Mısır'a dönmesine
neden olmayacaktır; çünkü Yahve sana, "Bir daha o yola dönmeyeceksin" dedi.
17 Yüreği sapmasın diye kendine eşler çoğaltmayacak. Kendisine fazla gümüş ve altın
çoğaltmayacak.
18 Krallığının tahtına oturduğunda, Levili kâhinlerin önünde bulunan bu yasanın bir
kopyasını kendisi için bir kitaba yazacak.
19 Bu kitap onun yanında olacak ve Tanrısı Yahve'den korkmayı, bu yasanın bütün
sözlerini ve bu kuralları yapmak üzere onları tutmayı öğrenmesi için hayatının bütün
günlerinde ondan okuyacak;
20 ta ki, yüreği kardeşlerinin üstüne çıkmasın ve kendisi ve çocukları, İsrael'in ortasında
krallığındaki günlerini uzatmak için buyruktan sağa ya da sola sapmasın.

18

1 Kâhinlerin ve Levililer'in, bütün Levi oymağının İsrael'de payı ve mirası
olmayacaktır. Yahve'ye ateşle yapılan sunuları ve O'nun payını yiyeceklerdir.
2 Kardeşleri arasında onların mirası olmayacak. Yahve'nin onlara söylediği gibi,
kendisi onların mirasıdır.
3 Halktan, sığır olsun, koyun olsun, kurban sunanlardan kâhinlere verilecek hak şu
olacaktır: Kol, iki çene ve iç kısımlar.

4 Tahılının, yeni şarabının, zeytin yağının ilk ürününü ve koyunlarının ilk yapağısını
ona vereceksin.
5 Çünkü Tanrın Yahve, kendisini ve oğullarını daima Yahve'nin adına hizmet etmek
üzere dursunlar diye bütün oymaklarından onu seçti.
6 Eğer bir Levili yaşadığı bütün İsrael'in kapılarından herhangi birinden çıkıp Yahve'nin
seçeceği yere canının bütün arzusuyla gelirse,
7 o zaman orada Yahve'nin önünde duran bütün kardeşleri, Levililer gibi Tanrısı
Yahve'nin adıyla hizmet edecektir.
8 Aile mülkü satışından elde edilene ek olarak aynı yiyecek payları olacaktır.
9 Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu ülkeye geldiğinde, o ulusların iğrençliklerini
örnek almayı öğrenmeyeceksin.
10 Aranızda oğlunu ya da kızını ateşten geçiren, falcı, bilici, büyücü, medyum,
11 ya da sihirbaz, ya da ruh çağıran, ya da muskacı, ya da ruhlara danışan
bulunmayacak.
12 Çünkü bunları yapan kişi Yahve'ye iğrençtir. Bu iğrenç şeyler yüzünden Tanrın Yahve
onları senin önünden kovuyor.
13 Tanrın Yahve ile suçsuz olacaksın.
14 Mülksüz bırakacağınız bu uluslar, büyücüleri ve falcıları dinlerler; ama sana gelince,
Tanrın Yahve seni böyle yapmaya bırakmadı.
15 Tanrın Yahve aranızdan, kardeşlerinizden size benim gibi bir peygamber çıkaracak.
Onu dinleyeceksin.
16 Toplantı gününde Horev'de, "Tanrım Yahve'nin sesini bir daha duymayayım, bu
büyük ateşi bir daha görmeyeyim, ölmeyeyim" diye Tanrın Yahve'den dilediğin her şey
buna göreydi.
17 Yahve bana şöyle dedi: "Söylediklerin iyi dediler.
18 Onlara kardeşleri arasından senin gibi bir peygamber çıkaracağım. Sözlerimi onun
ağzına koyacağım ve kendisine buyuracağım her şeyi onlara söyleyecek.
19 Öyle olacak ki, benim adımla söyleyeceğim sözlerimi dinlemeyen kişiden bunu
isteyeceğim.
20 Ama bir peygamber kendisine söylemeyi buyurmadığım bir sözü küstahça söyler, ya
da başka ilâhların adıyla söylerse, o aynı peygamber ölecektir."
21 Yüreğinde şöyle diyebilirsin: "Yahve'nin söylemediği sözü nasıl bileceğiz?"
22 Bir peygamber Yahve'nin adıyla konuştuğunda, eğer o şey yerine gelmez ya da
olmazsa, bu, Yahve'nin söylemediği şeydir. Peygamber bunu küstahça söylemiştir. Ondan
korkmayacaksın.

19

1 Tanrın Yahve'nin ülkelerini sana vermekte olduğu ulusları, Tanrın Yahve yok
ettiğinde ve sen onların yerine geçip onların kentlerinde ve evlerinde oturduğun
zaman,
2 Tanrın Yahve'nin mülk edinmek için vermekte olduğu ülkenin ortasında kendine üç
kent ayıracaksın.
3 Yolu hazırlayacaksın ve Tanrın Yahve'nin sana miras olarak vermekte olduğu ülkenin
sınırlarını üçe böleceksin; böylece her adam öldüren oraya kaçabilsin.
4 Sağ kalmak için oraya kaçan adam öldürenin durumu şudur: Komşusunu kasıtsız
öldüren ve geçmişte ondan nefret etmeyen kişi;
5 bir adamın komşusuyla birlikte ormana odun kesmeye gittiğinde, eli ağacı kesmek
için balta salladığında demirin saptan çıkıp komşusuna çarpması ve onu öldürmesi gibidir;
o, bu kentlerden birine kaçacak ve sağ kalacaktır.

6 Aksi takdirde, kanın öcünü alan kişi, yüreğinde kızgın öfke varken adam öldürenin
peşine düşebilir ve ona yetişebilir, çünkü yol uzundur ve öldürdüğü adamdan geçmişte
ondan nefret etmediğinden ve ölümü hak etmediği halde, onu ölümcül bir şekilde
vurabilir.
7 Bu nedenle kendine üç kent ayırmanı buyuruyorum.
8 Tanrın Yahve'yi sevmek ve her zaman O'nun yollarında yürümek için bugün sana
buyurmakta olduğum bu buyruğu yapmak için tutarsan,
9 eğer Tanrın Yahve atalarına ant içtiği gibi senin sınırlarını genişletirse ve atalarına
vermeyi vaat ettiği bütün diyarı sana verirse, o zaman kendin için bu üç kentin üzerine
üç daha ekleyeceksin.
10 Bunun nedeni, Tanrın Yahve'nin sana miras olarak vermekte olduğu ülkenin
ortasında suçsuz kanı dökülmesin ve kan suçu üzerinde kalmasın.
11 Ama eğer bir adam komşusundan nefret eder ve onu pusuda beklerse, kalkıp onu
öldürecek kadar vurur ve o ölürse, ve bu kentlerden birine kaçarsa;
12 o zaman kendi kentinin ihtiyarları gönderip onu oraya getirecekler ve ölmesi için
onu kan öcü alanın eline teslim edecekler.
13 Gözün ona acımayacak, ama sana iyilik olsun diye suçsuz kanı İsrael'den
temizleyeceksin.
14 Tanrın Yahve'nin mülk edinmek için sana vermekte olduğu diyarda alacağın
mirasında, eskilerin koymuş oldukları komşunun sınır işaretini kaldırmayacaksın.
15 Bir insana karşı herhangi bir kötülükten ya da işlediği herhangi bir günahtan dolayı
tek bir tanık kalkmayacak. İki tanığın ya da üç tanığın ağzıyla bir mesele tespit
edilecektir.
16 Eğer yalancı bir tanık, bir adamın aleyhine tanıklık etmek için onun aleyhine
tanıklık ederse,
17 o zaman aralarında çekişme olan her iki adam da Yahve'nin, o günlerdeki kâhinlerin
ve hakimlerin önünde duracaklar;
18 ve hakimler titizlikle soruşturacaklar; ve işte, eğer tanık yalancı tanıksa ve kardeşi
aleyhine yalan yere tanıklık etmişse,
19 o zaman onun kardeşine yapmayı düşündüğünü ona yapacaksın. Böylece kötülüğü
aranızdan kaldıracaksın.
20 Geride kalanlar bunu duyacak ve korkacaklar; aranızda bir daha asla böyle bir
kötülük yapmayacaklar.
21 Gözün acımayacak: Cana karşılık can, göze karşılık göz, dişe karşılık diş, ele karşılık
el, ayağa karşılık ayak.

20

1 Düşmanlarına karşı savaşmaya çıktığında, atları, savaş arabalarını ve senden daha
kalabalık bir halkı gördüğünde, onlardan korkmayacaksın; çünkü seni Mısır diyarından
çıkaran Tanrın Yahve seninledir.
2 Savaşa yaklaştığında, kâhin yaklaşıp halka konuşacak,
3 ve onlara şöyle diyecek: "Dinle, ey İsrael, bugün düşmanlarınıza karşı savaşmak için
yaklaşıyorsunuz. Yüreğiniz bitkin düşmesin! Korkmayın, titremeyin, onlardan ürkmeyin;
4 çünkü sizin için düşmanlarınıza karşı savaşmak ve sizi kurtarmak üzere sizinle
birlikte giden Tanrınız Yahve'dir."
5 Görevliler halka konuşup şöyle diyecekler: "Yeni bir ev yapıp da onu adamamış olan
kim var? Bırakın gitsin ve evine dönsün, yoksa savaşta ölür ve onu başka bir adam adar.
6 Bağ dikip de meyvesini tüketmeyen kim var? Bırakın gitsin ve evine dönsün, yoksa
savaşta ölür ve meyvesini başka biri tüketir.
7 Bir kızla nişanlanıp da onu almayan kim var? Bırakın gitsin ve evine dönsün, yoksa
savaşta ölür ve onu başka bir adam alır."

8 Memurlar halka daha fazlasını söyleyip şöyle diyecekler: “Korkan ve yüreği bitkin
düşen kim var? Bırakın gitsin ve evine dönsün, yoksa kardeşinin yüreği de kendi yüreği
gibi erimesin.”
9 Görevliler halkla konuşmayı bitirince, onlar halkın başına ordu komutanlarını
atayacaklar.
10 Savaşmak için bir kente yaklaştığında, ona barış ilan edin.
11 Öyle olacak ki, eğer sana barış yanıtı verir ve sana açılırsa, o zaman orada bulunan
bütün insanlar sizin için angaryacı olacak ve size hizmet edecekler.
12 Eğer seninle barışmayıp sana karşı savaşırsa, o zaman onu kuşatacaksın.
13 Tanrın Yahve onu senin eline verdiğinde, onun her erkeğini kılıçtan geçireceksin;
14 ancak kadınları, küçükleri, hayvanları ve kentteki her şeyi, bütün çapulunu kendin
için yağmalayacaksın. Tanrın Yahve'nin sana verdiği düşmanlarının çapulundan
yararlanabilirsin.
15 Bu ulusların kentlerinden olmayan senden çok uzakta olan bütün kentlere böyle
yapacaksın.
16 Ancak Tanrın Yahve'nin miras olarak sana vermekte olduğu bu halkların
kentlerinden nefes alan hiçbir şeyi canlı bırakmayacaksın;
17 ama onları, Tanrın Yahve'nin sana buyurduğu gibi Hititler'i, Amorlular'ı,
Kenanlılar'ı, Perizziler'i, Hivliler'i ve Yevuslular'ı tümüyle yok edeceksin;
18 kendi ilâhları için yaptıkları bütün iğrençliklerin peşinden gitmeyi size öğretmesinler;
yoksa siz de Tanrınız Yahve'ye karşı günah işlersiniz.
19 Bir kenti uzun süre kuşatıp onu almak için savaşırken, ağaçları balta kullanıp yok
etmeyeceksin; çünkü onlardan yiyebilirsin. Onları kesmeyeceksin, çünkü kırın ağacı
insan mıdır ki, senin tarafından kuşatılsın?
20 Yalnız yiyecek için olmadığını bildiğin ağaçları yok edip keseceksin. Seninle savaşan
kent düşene dek ona karşı siper kuracaksın.

21

1 Tanrın Yahve'nin sana mülk edinmek için vermekte olduğu ülkede, kırda yatan ve
onu kimin vurduğu bilinmeyen, öldürülmüş biri bulunursa,
2 o zaman senin ihtiyarların ve hakimlerin çıkacaklar ve öldürülen insanın çevresinde
olan kentlere uzaklığını ölçecekler.
3 Öyle olacak ki, öldürülen adama en yakın olan kentin ileri gelenleri sürüden
çalıştırılmamış ve boyunduruğa takılmamış bir düve alacaklar.
4 O kentin ileri gelenleri, düveyi, sürülmemiş ve ekilmemiş, akan suyun olduğu bir
vadiye indirecekler ve orada, vadide düvenin boynunu kıracaklar.
5 Levi'nin oğulları kâhinler yaklaşacak; Tanrın Yahve, kendisine hizmet etmek ve
Yahve'nin adıyla kutsamak için onları seçti; her tartışma ve her saldırı onların sözüne
göre karara bağlanacaktır.
6 Öldürülen adama en yakın olan kentin bütün ihtiyarları, vadide boynu kırılan
düvenin üzerinde ellerini yıkayacaklar.
7 Onlar da şöyle yanıt verecekler: “Bu kanı ellerimiz dökmedi, gözlerimiz de görmedi.
8 Ey Yahve, kurtardığın halkın İsrael'i bağışla ve halkın İsrael arasında suçsuz kanın
bulunmasına izin verme.” Kan onlara bağışlanacaktır.
9 Böylece Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptığında suçsuz kanı aranızdan kaldıracaksın.
10 Düşmanlarınla savaşmaya çıktığında ve Tanrın Yahve onları eline teslim ettiğinde ve
onları esir olarak götürdüğünde,
11 esirlerin arasında güzel bir kadın görür, seni cezbederse ve onu kendine almak
istersen,

12 o zaman onu kendi evine getireceksin. Kadın başını tıraş edecek ve tırnaklarını kesecek.
13 Esirlik giysilerini çıkaracak, evinde kalacak ve tam bir ay boyunca annesiyle babasına ağlayacak. Bundan sonra onun yanına gireceksin ve onun kocası olacaksın, o da senin karın olacak.
14 Öyle olacak ki, eğer ondan hoşlanmazsan, onu istediği yere bırakacaksın; ama onu para karşılığında kesinlikle satmayacaksın. Ona köle muamelesi yapmayacaksın, çünkü onu alçalttın.
15 Bir adamın biri sevdiği, diğeri nefret ettiği iki karısı olur da hem sevilen hem de nefret edilen kadınlar ona çocuklar doğurmuşsa ve eğer ilk doğan oğul nefret edilen kadındansa,
16 o zaman öyle olacak ki, sahip olduğu şeyi oğullarına miras ederken, sevilenin oğluna, nefret edilenin ilk doğan oğlundan önce ilk doğanın haklarını veremez;
17 ama nefret edilenin oğlu olan ilk doğanı, sahip olduğu her şeyin iki katı olarak ona verecek; çünkü o, gücünün başlangıcıdır. İlk doğanın hakkı onundur.
18 Bir adamın, babasının ya da annesinin sözünü dinlemeyen, onu terbiye etmelerine rağmen onları dinlemeyen inatçı ve asi bir oğlu varsa,
19 o zaman babasıyla annesi onu tutacaklar ve onu kentlerinin ihtiyarlarına ve bulunduğu yerin kapısına çıkaracaklar.
20 Kentin ihtiyarlarına şöyle diyecekler: "Bu oğlumuz inatçı ve asidir. Bizim sözümüzü dinlemez. O, obur ve ayyaştır."
21 Kentinin bütün erkekleri onu taşlarla taşlayarak öldürecek. Böylece kötülüğü aranızdan uzaklaştıracaksın. Bütün İsrael duyacak ve korkacak.
22 Eğer bir adam ölümü hak eden bir günah işlemişse ve onu öldürürseniz ve onu bir ağaca asarsanız,
23 Bedeni bütün gece ağaç üzerinde kalmayacak, ama onu aynı günde mutlaka gömeceksiniz; çünkü asılan kişi Tanrı tarafından lanetlenmiştir. Tanrın Yahve'nin miras olarak sana vermekte olduğu diyarı kirletmeyeceksin.

22

1 Kardeşinin öküzünün ya da koyununun yoldan saptığını görüp de onlardan yüzünü gizlemeyeceksin. Onları mutlaka kardeşine geri getireceksin.
2 Kardeşin sana yakın değilse ya da onu tanımıyorsan, o zaman onu evine, kendi evine getireceksin; kardeşin onu aramaya gelinceye kadar yanında olacak ve onu kendisine geri vereceksin.
3 Onun eşeğine de öyle yapacaksın. Onun giysisine de öyle yapacaksın. Kardeşinin kaybettiği ve senin bulduğun her kayıp şeyi böyle yapacaksın. Kendini gizlememelisin.
4 Kardeşinin eşeğinin ya da öküzünün yolda düştüğünü görüp de yüzünü onlardan gizlemeyeceksin. Onları tekrar kaldırmasına mutlaka yardım edeceksin.
5 Kadın erkek giysisi giymeyecek, erkek de kadın giysisi giymeyecek; çünkü bunları yapan kişi, Tanrın Yahve'ye iğrençtir.
6 Eğer yolda, herhangi bir ağaçta ya da yerde yavruları ya da yumurtaları olan bir kuş yuvasına rastlarsan ve ana yavruların ya da yumurtaların üzerinde oturmaktaysa, anayı yavrularla birlikte almayacaksın.
7 Sana iyilik olsun ve günlerin uzasın diye anayı kesinlikle salıvereceksin, ama yavrularını kendin için alabilirsin.
8 Yeni bir ev yaptığın zaman, damın için korkuluk yapacaksın, ta ki oradan biri düşerse, evinin üzerine kan getirmeyesin.
9 Bağına iki tür tohum ekmeyeceksin, yoksa ektiğin tohum ve bağın ürünü ve meyvenin tümü kirlenir.

10 Öküzle eşeği birlikte koşup çift sürmeyeceksin.
11 Yünle ketenin birlikte dokunduğu giysiler giymeyeceksin.
12 Kendini örttüğün abanın dört köşesine saçaklar* yapacaksın.
13 Eğer bir adam bir kadın alır ve onun yanına girerse, ondan nefret ederse,
14 onu utanç verici şeylerle suçlar, adını kötülerse ve "Bu kadını aldım ve yanına yaklaştığımda onda bekaret nişanları bulmadım" derse;
15 o zaman genç kadının babasıyla annesi, genç kadının bekaret nişanlarını alıp kapıdaki şehrin ihtiyarlarına getirecekler.
16 Genç kadının babası ihtiyarlara şöyle diyecek: "Kızımı bu adama eş olarak verdim, o da ondan nefret ediyor.
17 İşte, 'Kızınızda bekaret nişanlarını bulamadım' diyerek onu utanç verici şeylerle suçladı; oysa bunlar kızımın bekaret nişanlarıdır." Bezi kentin ihtiyarlarının önüne serecekler.
18 O kentin ileri gelenleri adamı alıp yola getirecekler.
19 Ona yüz şekel† gümüş para cezası kesecekler ve bunları genç kadının babasına verecekler; çünkü o, İsrael'in el değmemiş bir kızının adını kötüledi. Onun karısı olacak. Adam bütün günlerince onu bir kenara bırakmayacaktır.
20 Ama eğer bu şey doğruysa, genç kadında bekaret nişanları bulunmadıysa,
21 o zaman genç kadını babasının evinin kapısına çıkaracaklar ve kentin adamları onu taşlarla taşlayarak öldürecekler, çünkü babasının evinde fahişelik ederek İsrael'de alçaklık yapmıştır. Böylece kötülüğü aranızdan uzaklaştıracaksın.
22 Eğer bir adam, başka bir adamla evli bir kadınla yatarken bulunursa, kadınla yatan adam da, kadın da, ikisi de ölecektir. Böylece kötülüğü İsrael'den kaldıracaksın.
23 Eğer bir adama nişanlı, el değmemiş genç bir kız varsa, bir adam da onu kentte bulup onunla yatarsa,
24 o zaman onların ikisini de o kentin kapısına çıkaracaksınız; kızı, kentte olduğu halde bağırmadığı için; erkeği de komşusunun karısını alçalttığı için, onları taşlarla taşlayıp öldüreceksiniz. Böylece kötülüğü aranızdan uzaklaştıracaksın.
25 Ama adam, nişanlı kızı kırda bulur ve zorla onunla yatarsa, o zaman yalnızca onunla yatmış olan adam ölecektir;
26 ama kadına bir şey yapmayacaksın. Kadının ölümü hak edecek bir günahı yoktur; çünkü bir adam komşusuna karşı nasıl kalkar ve onu öldürürse, bu mesele de öyledir;
27 çünkü onu kırda buldu, nişanlı kız bağırmış, ama onu kurtaracak kimse yokmuş.
28 Eğer bir adam, nişanlı olmayan el değmemiş bir kız bulursa, onu tutup onunla yatarsa ve onlar bulunursa,
29 o zaman onunla yatan adam kadının babasına elli şekel‡ gümüş verecektir. Onu alçalttığı için kadın onun karısı olacaktır. Adam bütün günlerince onu bir kenara bırakamayacaktır.
30 Bir adam babasının karısını almayacak ve babasının eteğini açmayacaktır.

23

1 Ezilerek ya da kesilerek hadım edilen kişi Yahve'nin topluluğuna girmeyecek.
2 Yasa dışı birliktelikten doğan kişi Yahve'nin topluluğuna girmeyecek; onuncu kuşağa kadar ondan hiç kimse Yahve'nin topluluğuna girmeyecektir.
3 Ammonlu ya da Moavlı Yahve'nin topluluğuna girmeyecek; onuncu kuşağa kadar onlardan hiç kimse asla Yahve'nin topluluğuna girmeyecektir.

---

* **22:12** veya püsküller † **22:19** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur, dolayısıyla 100 şekel yaklaşık bir kilogram veya 2,2 pounddur. ‡ **22:29** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

4 Çünkü Mısır'dan çıktığınızda yolda sizi ekmek ve suyla karşılamadılar ve
Mezopotamya'lı Pethor'dan sana lanet etmek için Beor oğlu Balam'ı sana karşı ücretle
tuttular.
5 Ancak Tanrın Yahve Balam'ı dinlemedi, tersine Tanrın Yahve laneti sizin için
berekete çevirdi, çünkü Tanrın Yahve seni sevdi.
6 Sonsuza dek bütün günlerin boyunca onların esenliğini ve iyiliğini aramayacaksın.
7 Edomlu'dan nefret etmeyeceksin, çünkü o senin kardeşindir. Mısırlı'dan nefret
etmeyeceksin, çünkü onun ülkesinde yabancı olarak yaşadın.
8 Üçüncü kuşaktan doğan onların çocukları Yahve'nin topluluğuna girebilir.
9 Dışarı çıkıp düşmanlarına karşı ordugâh kurduğunda, o zaman kendini her kötülükten
sakınacaksın.
10 Eğer aranızda gece başına gelen olay nedeniyle temiz olmayan biri varsa, o zaman
ordugâhın dışına çıkacak. Ordugâhın içine girmeyecek;
11 ancak akşam olunca suda yıkanacak. Güneş battığında ordugâhın içine girecektir.
12 İhtiyaçlarını gidermek için ordugâhın dışında da bir yerin olacak.
13 Silahlarının arasında mala da olacak. Öyle olacak ki, ihtiyacını giderdiğinde, onunla
kazacaksın ve geri dönüp dışkını örteceksin;
14 çünkü Tanrın Yahve seni kurtarmak, düşmanlarını önünde teslim etmek için
ordugâhının ortasında yürüyor. Bu nedenle ordugâhın kutsal olacak ki, sen de kirli bir
şey görmesin ve senden yüz çevirmesin.
15 Efendisinden kaçıp sana gelen köleyi efendisine teslim etmeyeceksin.
16 O, seninle birlikte aranızda, kapılarından birinde seçeceği yerde, kendisini en çok
memnun edecek yerde yaşayacak. Ona baskı yapmayacaksın.
17 İsrael kızlarından fahişe olmayacak, İsrael oğullarından da Sodomlu olmayacak.
18 Herhangi bir adak için fahişenin ücretini ya da erkek fahişenin* ücretini Tanrın
Yahve'nin evine getirmeyeceksin; çünkü bunların her ikisi de Tanrın Yahve'ye iğrençtir.
19 Para faizi olsun, yiyecek faizi olsun, ödünç verilen herhangi bir şeyin faizi olsun,
kardeşine faizle ödünç vermeyeceksin.
20 Yabancıdan faiz alabilirsin; ama kardeşinden faiz almayacaksın; ta ki, Tanrın Yahve,
mülk edinmek için gitmekte olduğun diyarda, elini koyacağın her şeyde seni kutsasın.
21 Tanrın Yahve'ye adak adadığında, onu ödemede gecikmeyeceksin, çünkü Tanrın
Yahve senden bunu kesinlikle isteyecektir; ve bu senin için günah olur.
22 Ama adak adamaktan kaçınırsan, bu senin için günah olmayacaktır.
23 Ağzından çıkanı tutup yapacaksın. Tanrın Yahve'ye gönülden sunu olarak adadığın
ve ağzınla söz verdiğin her şeyi yapmalısın.
24 Komşunun bağına girdiğin zaman dilediğince üzüm yiyebilirsin, ancak kabına hiçbir
şey koymayacaksın.
25 Komşunun ekinine girdiğin zaman, ellerinle başakları koparabilirsin; ama
komşunun ekinine orak vurmayacaksın.

24

1 Bir adam bir kadın alıp onunla evlendiğinde, eğer kadında yakışıksız bir şey bulduğu
için kadın onun gözünde lütuf bulmazsa, ona bir boşanma belgesi yazıp eline verecek ve
onu evinden gönderecektir.
2 Kadın onun evinden çıkınca gidip başka bir adamın karısı olabilir.
3 Eğer sonraki koca ondan nefret eder ve ona boşanma belgesi yazıp onu eline verir
ve onu evinden gönderirse; ya da onu kendine eş olarak alan sonraki koca ölürse;

* **23:18** kelimenin tam anlamıyla, köpek

4 onu gönderen önceki kocası, kirlendikten sonra onu tekrar karısı olarak alamaz;
çünkü bu Yahve için iğrenç bir şeydir. Tanrın Yahve'nin miras olarak sana vermekte
olduğu ülkeyi günaha sokmayacaksın.
5 Bir adam yeni bir eş aldığında savaşa çıkmayacak ve kendisine herhangi bir iş
verilmeyecek. Bir yıl evinde özgür olacak ve almış olduğu karısını sevindirecektir.
6 Hiç kimse değirmeni ya da değirmenin üst taşını rehin almayacak, çünkü hayatını
rehin almış demektir.
7 Bir adam İsrael'in çocuklarından, kardeşlerinden birini çalarken yakalanır ve ona köle
gibi davranır ya da onu satarsa, o zaman o hırsız ölecektir. Böylece kötülüğü aranızdan
uzaklaştıracaksın.
8 Cüzzam vebasına karşı dikkatli olun; dikkatle inceleyin ve Levili kâhinlerin size
öğrettiklerine göre yapın. Onlara buyurduğum gibi, sen de öyle yapmaya dikkat
edeceksin.
9 Mısır'dan çıktığınızda Tanrın Yahve'nin yolda Miryam'a ne yaptığını hatırlayın.
10 Komşuna ödünç verdiğinde, onun rehinini almak için evine girmeyeceksin.
11 Dışarıda duracaksın ve ödünç verdiğin adam rehini sana dışarı getirecek.
12 Eğer o fakir bir adamsa, onun rehiniyle yatmayacaksın.
13 Güneş battığında, elbisesiyle uyuyabilmesi ve seni kutsaması için rehini kesinlikle
ona geri vereceksin. Tanrın Yahve'nin önünde bu sana doğruluk sayılacaktır.
14 İster kardeşlerinden biri olsun, ister ülkende kapılarının içinde olan yabancılardan biri
olsun, yoksul ve muhtaç bir ücretli hizmetçiye baskı yapmayacaksın.
15 O gün ücretini ona vereceksin, güneş de onun üzerine batmayacak; çünkü o
yoksuldur ve yüreğini ona bağlamıştır, yoksa sana karşı Yahve'ye feryat eder, bu da
sana günah olur.
16 Çocukları uğruna babalar, babaları uğruna da çocuklar öldürülmeyecek. Herkes kendi
günahı için öldürülecektir.
17 Yabancıyı ya da yetimi adaletten yoksun bırakmayacak, dul kadının giysilerini rehin
almayacaksın;
18 ama Mısır'da köle olduğunu ve Tanrın Yahve'nin seni orada kurtardığını
hatırlayacaksın. Bu yüzden sana bu şeyi yapmanı buyuruyorum.
19 Tarlada hasadını biçtiğinde ve bir demetini tarlada unuttuğunda, onu almak için
tekrar gitmeyeceksin. Bu, yabancının, yetimin ve dul kadının olacak, ta ki, Tanrın
Yahve ellerinin her işinde seni kutsasın.
20 Zeytin ağacını dövdüğünde bir daha dalların üzerinden geçmeyeceksin. Yabancının,
yetimin ve dul kadının olacaktır.
21 Bağını hasat ettiğinde, onu kendi ardından devşirmeyeceksin. Yabancının, yetimin ve
dul kadının olacaktır.
22 Mısır diyarında köle olduğunu hatırlayacaksın. Bu yüzden sana bu şeyi yapmanı
buyuruyorum.

25

1 İnsanlar arasında bir anlaşmazlık olur da yargıya gelirlerse ve hakimler onları
yargılarsa, o zaman doğruyu haklı çıkaracak ve kötüyü mahkûm edeceklerdir.
2 Kötü adam dövülmeyi hak ediyorsa, hakim onu kendi önünde yere yatırtacak ve
kötülüğüne göre, sayıyla onu dövdürecektir.
3 Onu en fazla kırk sopayla cezalandırabilir. Daha fazlasını vermeyecek, yoksa daha
fazlasını verirse ve onu bu kadar çok sopayla döverse, o zaman kardeşin senin gözünde
alçalır.
4 Harman döverken öküzün ağzını bağlamayacaksın.

5 Eğer kardeşler birlikte oturuyorsa ve içlerinden biri ölürse ve oğlu yoksa, ölenin karısı
dışarıda bir yabancıyla evlenmeyecek. Kocasının erkek kardeşi onun yanına girecek ve
onu kendine eş olarak alacak ve ona karşı kayın biraderlik görevini yerine getirecektir.
6 Öyle ki, kadının doğurduğu ilk doğan, ölen kardeşinin adına varis olacak ve onun adı
İsrael'den silinmeyecektir.
7 Eğer adam kardeşinin karısını almak istemezse, o zaman kardeşinin karısı kapıya
çıkıp ihtiyarların yanına çıkacak ve şöyle diyecek: "Kocamın erkek kardeşi, İsrael'de
kardeşine isim yetiştirmeyi reddediyor. Bana karşı kayın biraderlik görevini yerine
getirmeyecek."
8 O zaman kentin ihtiyarları onu çağırıp onunla konuşacaklar. Eğer adam ayağa kalkıp,
"Onu almak istemiyorum" derse,
9 o zaman kardeşinin karısı ihtiyarların önünde onun yanına gelecek, çarığını
ayağından çıkaracak ve yüzüne tükürecek. Kadın yanıt verip, "Kardeşinin evini bina
etmeyen adama böyle yapılacak" diyecek.
10 İsrael'de onun adı, "Çarığı çıkarılmış olanın evi" diye çağrılacak.
11 Erkekler birbirleriyle kavga ederken ve birinin karısı, kocasını kendisine vuran
insanın elinden kurtarmak için yaklaşıp, elini uzatır onu mahrem yerlerinden tutarsa,
12 o zaman onun elini keseceksin. Gözün acımayacaktır.
13 Torbanda biri ağır, biri hafif olmak üzere farklı ağırlıklar bulunmayacak.
14 Evinde biri büyük, biri küçük olmak üzere farklı ölçüler bulunmayacak.
15 Tam ve doğru bir tartın olacak. Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu ülkede
günlerin uzun olsun diye, tartın tam ve doğru olacak.
16 Böyle şeyler yapanlar, haksızlık yapan herkes Tanrın Yahve'ye iğrençtirler.
17 Siz Mısır'dan çıkarken Amalek'in yolda size ne yaptığını,
18 yolda seni nasıl karşıladığını ve siz baygın ve bitkinken, senin en geride
kalanlarını, arkanda zayıf olan herkesi nasıl vurduğunu hatırla; Tanrı'dan da korkmadı.
19 Bu nedenle öyle olacak ki, Tanrın Yahve'nin mülk edinmek üzere sana miras olarak
vermekte olduğu ülkede, Tanrın Yahve seni çepeçevre bütün düşmanlarından rahat
verdiğinde, Amalek'in anısını göğün altından sileceksin. Unutmayacaksın.

26

1 Öyle olacak ki, Tanrın Yahve'nin miras olarak sana vermekte olduğu ülkeye
girdiğinde, onu mülk edinip orada oturduğunda,
2 Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu diyardan toplayacağın toprağın bütün
ürünün ilk ürününden bir kısmını alacaksın. Onu bir sepete koyacaksın ve Tanrın
Yahve'nin adını yerleştirmek için seçeceği yere gideceksin.
3 O günlerde kâhin olana gelip şöyle diyeceksin: "Bugün senin Tanrın Yahve'ye,
Yahve'nin bize vereceğine dair atalarımıza ant içtiği ülkeye geldiğimi açıkça söylüyorum."
4 Kâhin sepeti elinden alıp Tanrın Yahve'nin sunağının önüne koyacak.
5 Tanrın Yahve'nin önünde şöyle yanıt vereceksin: "Babam* yok olmaya hazır bir
Suriyeli'ydi. Sayıca az olarak Mısır'a indi ve orada yaşadı. Orada büyük, güçlü ve
kalabalık bir ulus haline geldi.
6 Mısırlılar bize kötü davrandı, eziyet çektirdi ve bizi ağır işlere zorladılar.
7 Sonra atalarımızın Tanrısı Yahve'ye feryat ettik. Yahve sesimizi duydu ve sıkıntımızı,
emeğimizi ve boyunduruğumuzu gördü.
8 Yahve güçlü eliyle, uzanmış koluyla, büyük dehşetle, belirtilerle ve harikalarla bizi
Mısır'dan çıkardı;
9 ve bizi bu yere getirip bu diyarı, süt ve bal akan diyarı bize verdi.

* **26:5** veya ata

10 Şimdi, işte, ey Yahve, senin bana verdiğin toprağın ilk ürününü getirdim." Onu
Tanrın Yahve'nin önüne koyacaksın ve Tanrın Yahve'nin önünde tapınacaksın.
11 Sen ve Levili, aranızda olan yabancı, Tanrın Yahve'nin sana ve evine verdiği bütün
iyiliklerle sevineceksiniz.
12 Ondalık yılı olan üçüncü yılda, ürününün bütün ondalığını verdiğinde, yemeleri için
onu Levili'ye, yabancıya, yetime ve dul kadına vereceksin, ta ki, kapılarının içinde onlar
yiyip doysunlar.
13 Tanrın Yahve'nin önünde diyeceksin ki, "Kutsal şeyleri evimden kaldırdım, ayrıca
bana buyurduğun gibi, verdiğin bütün buyruklara göre onları Levili'ye, yabancıya,
yetime ve dul kadına verdim. Senin buyruklarından çıkmadım ve unutmadım.
14 Yas tutarken ondan yemedim, kirliyken ondan hiçbirini çıkarmadım, ölü için de
ondan vermedim. Tanrım Yahve'nin sözünü dinledim. Bana buyurduğu her şeye göre
yaptım.
15 Kutsal konutundan, gökten aşağıya bak ve halkın İsrael'i ve atalarımıza ant içerek
bize verdiğin diyarı, süt ve bal akan diyarı kutsa."
16 Bugün Tanrın Yahve bu kuralları ve ilkeleri yapmanı buyuruyor. Bu nedenle
bunları bütün yüreğinle ve bütün canınla tutup yapacaksın.
17 Bugün Yahve'nin Tanrın olduğunu, O'nun yollarında yürüyeceğini, kurallarını,
buyruklarını, ilkelerini tutacağını ve O'nun sözünü dinleyeceğini bildirdin.
18 Yahve, sana söz verdiği gibi, bugün seni kendi mülkü olacağını ve O'nun bütün
buyruklarını tutacağını bildirdi.
19 Övgüde, ünde ve saygınlıkta seni yarattığı bütün uluslardan üstün kılacak, öyle ki,
söylediği gibi Tanrın Yahve'ye kutsal bir halk olasın.

27

1 Moşe ile İsrael'in ihtiyarları halka buyurup dediler: "Bugün size buyurmakta
olduğum bütün buyrukları tut.
2 Öyle olacak ki, Yarden'den Tanrınız Yahve'nin sana vermekte olduğu ülkeye
geçeceğiniz gün, kendine büyük taşlar dikip onları kireçle kaplayacaksın.
3 Atalarının Tanrısı Yahve'nin sana söz verdiği gibi, Tanrın Yahve'nin sana vermekte
olduğu süt ve bal akan ülkeye girebilmen için, bu yasanın bütün sözlerini onların üzerine
yazacaksın.
4 Bugün sana buyurmakta olduğum bu taşları Yarden'den geçtiğinde Eval Dağı'na
dikecek ve onları kireçle kaplayacaksın.
5 Orada Tanrın Yahve'ye taşlardan bir sunak yapacaksın. Üzerlerinde herhangi bir
demir alet kullanmayacaksın.
6 Tanrın Yahve'nin sunağını kesilmemiş taşlardan yapacaksın. Üzerinde Tanrın
Yahve'ye yakmalık sunular sunacaksın.
7 Esenlik sunularını kesip orada yiyeceksin. Tanrın Yahve'nin önünde sevineceksin.
8 Bu yasanın bütün sözlerini taşların üzerine çok açık bir şekilde yazacaksın."
9 Moşe ve Levili kâhinler bütün İsrael'e seslenip şöyle dediler: "Ey İsrael, sus ve dinle!
Bugün sen Tanrın Yahve'nin halkı oldun.
10 Bu nedenle, Tanrın Yahve'nin sözünü dinleyecek, bugün sana buyurmakta
olduğum O'nun buyruklarını ve kurallarını yapacaksın."
11 Moşe aynı gün halka buyurup dedi,
12 "Arden'den geçtiğinizde, halkı kutsamak için Gerizim Dağı'nda şunlar duracak:
Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Yosef ve Benyamin.
13 Lanet etmek için Eval Dağı'nda şunlar duracak: Ruven, Gad, Aşer, Zevulun, Dan ve
Naftali.

14 Levililer yüksek sesle bütün İsrael halkına şöyle diyecekler,
15 'Sanatçının el işi olan, Yahve'ye iğrenç olan oyma ya da dökme putu yapan ve onu gizlice diken adama lanet olsun!'
16 'Babasına ya da annesine saygısızlık edene lanet olsun.' Bütün halk, 'Amin' diyecek.
17 'Komşusunun sınırının yerini değiştirene lanet olsun.' Bütün halk, 'Amin' diyecek.
18 'Körü yoldan saptırana lanet olsun.' Bütün halk, 'Amin' diyecek.
19 'Yabancıdan, yetimden ve dul kadından adaleti esirgeyene lanet olsun.' Bütün halk, 'Amin' diyecek.
20 'Babasının karısıyla yatana* lanet olsun, çünkü babasının yatağına saygısızlık etmiştir.' Bütün halk, 'Amin' diyecek.
21 'Herhangi bir hayvanla yatana lanet olsun.' Bütün halk, 'Amin' diyecek.
22 'Kız kardeşiyle, babasının kızıyla ya da annesinin kızıyla yatana lanet olsun.' Bütün halk, 'Amin' diyecek.
23 'Kayınvalidesiyle yatana lanet olsun.' Bütün halk, 'Amin' diyecek.
24 'Komşusunu gizlice öldürene lanet olsun.' Bütün halk, 'Amin' diyecek.
25 'Masum birini öldürmek için rüşvet alana lanet olsun.' Bütün halk, 'Amin' diyecek.
26 'Bu yasanın sözlerini yapmak için onları onaylamayana lanet olsun.' Bütün halk 'Amin' diyecek."

28

1 Eğer Tanrın Yahve'nin sözünü dikkatle dinlersen ve bugün sana buyurmakta olduğum bütün buyrukları yapmak için tutarsan, öyle olacak ki, Tanrın Yahve seni dünyadaki bütün uluslardan üstün kılacaktır.
2 Tanrın Yahve'nin sözünü dinlersen, bütün bu bereketler üzerine gelecek ve seni ele geçireceklerdir.
3 Kentte de kutsanacaksın, kırda da kutsanacaksın.
4 Bedeninin ürünü, toprağının ürünü, hayvanlarının ürünü, sığırlarının yavruları ve sürünün yavruları kutsanacak.
5 Sepetin ve hamur teknen bereketli olacak.
6 İçeri girdiğinde kutsanacaksın, dışarı çıktığında da kutsanacaksın.
7 Yahve sana karşı ayaklanan düşmanlarını senin önünde vuracak. Onlar sana karşı bir yoldan çıkacaklar ve önünden yedi yoldan kaçacaklar.
8 Ambarlarında ve el attığın her şeyde Yahve senin üzerine bereket buyuracak. Tanrın Yahve'nin sana vermekte olduğu ülkede O seni kutsayacaktır.
9 Tanrın Yahve'nin buyruklarını tutar ve O'nun yollarında yürürsen, Yahve sana ant içtiği gibi seni kendisi için kutsal bir halk olarak pekiştirecektir.
10 Yeryüzünün bütün halkları senin Yahve'nin adıyla çağrıldığını görecek ve senden korkacaklar.
11 Yahve'nin sana vermek için atalarınıza ant içtiği diyarda, Yahve bedeninin ürününde, hayvanlarının ürününde, toprağının ürününde sana çok bolluk verecektir.
12 Yahve, ülkene yağmurunu mevsiminde vermek ve elinin bütün işlerini kutsamak için gökteki güzel hazinesini sana açacaktır. Birçok ulusa borç vereceksin, ama sen ödünç almayacaksın.
13 Tanrın Yahve'nin bugün sana buyurmakta olduğum buyruklarını tutmak ve yapmak için onları dinlersen,
14 ve başka ilâhlara hizmet etmek için onların peşinden gitmek üzere bugün sana buyurmakta olduğum bütün sözlerden sağa ya da sola sapmazsan, Yahve seni kuyruk değil baş yapacak, altta değil yalnızca üstte olacaksın.

* **27:20** cinsel ilişkiye giren

15 Ama öyle olacak ki, eğer Tanrın Yahve'nin sözünü dinlemez ve bugün sana
buyurmakta olduğum O'nun bütün buyruklarını ve kurallarını yapmak üzere
tutmazsan, bütün bu lanetler üzerine gelecek ve seni ele geçirecek.
16 Kentte de, tarlada da lanetli olacaksın.
17 Sepetin ve hamur teknen lanetli olacak.
18 Bedeninin ürünü, toprağının ürünü, sığırlarının yavruları ve sürünün yavruları
lanetli olacak.
19 İçeri girdiğinde lanetli olacaksın, dışarı çıktığında da lanetli olacaksın.
20 Kötü işlerinle beni terk ettiğin için, sen yok oluncaya, hızla yok oluncaya dek, el
attığın her şeyde Yahve senin üzerine lanet, şaşkınlık ve azar gönderecek.
21 Mülk edinmek için gitmekte olduğun ülkeden seni tüketinceye kadar, Yahve vebayı
sana yapıştıracak.
22 Yahve seni veremle, ateşle, iltihapla, yüksek ateşle, kılıçla, küfle vuracak. Sen yok
olana dek seni kovalayacaklar.
23 Başının üzerindeki gökyüzü tunç, altındaki yeryüzü de demir olacak.
24 Yahve ülkendeki yağmuru toz ve kum haline getirecek. Sen yok olana dek gökten
üzerine inecektir.
25 Yahve seni düşmanlarının önünde vurduracaktır. Onlara karşı bir yoldan çıkacaksın
ve onların önünden yedi yoldan kaçacaksın. Dünyanın bütün krallıkları arasında ileri geri
savrulacaksın.
26 Cesetlerin gökteki bütün kuşlara ve yerdeki hayvanlara yem olacak, ve onları
ürkütüp kaçıracak kimse olmayacak.
27 Yahve seni Mısır'daki çıbanlarla, urlarla, uyuzla ve iyileşemeyeceğin kaşıntıyla
vuracak.
28 Yahve seni delilikle, körlükle, yürek şaşkınlığıyla vuracak.
29 Körlerin karanlıkta el yordamıyla yürüdüğü gibi, öğle vakti el yordamıyla
yürüyeceksin ve yollarında başarılı olmayacaksın. Her zaman yalnızca ezilecek ve
soyulacaksın ve seni kurtaracak kimse olmayacak.
30 Bir kadınla nişanlanacaksın ve onunla başka bir adam yatacak. Ev yapacaksın ve
içinde oturmayacaksın. Bağ dikeceksin, meyvesinden faydalanamayacaksın.
31 Öküzün gözlerinin önünde kesilecek ve ondan bir şey yemeyeceksin. Eşeğin gözünün
önünden zorla alınacak ve sana geri verilmeyecek. Koyunların düşmanlarına verilecek ve
seni kurtaracak kimsen olmayacak.
32 Oğulların ve kızların başka halka verilecek. Gözlerin gün boyu bakacak ve özlemle
sönecekler. Elinden bir şey gelmeyecek.
33 Tanımadığın bir ulus toprağının ve bütün emeğinin ürününü yiyecek. Her zaman
yalnızca sıkıştırılacak ve ezileceksin,
34 öyle ki, gözlerinle gördüklerin seni delirtecek.
35 Yahve seni dizlerinde ve bacaklarında, ayağının tabanından başının tepesine kadar
iyileşemeyeceğin kötü çıbanla vuracak.
36 Yahve seni ve başına koyacağın kralını, senin ve atalarının bilmediği bir ulusa
götürecek. Orada tahtadan ve taştan yapılmış başka ilâhlara hizmet edeceksin.
37 Yahve'nin seni götüreceği bütün halklar arasında şaşılacak şey, özdeyiş ve dile düşmüş
olacaksın.
38 Tarlaya çok tohum taşıyacak, az toplayacaksın; çünkü çekirge onu tüketecek.
39 Bağlar dikeceksin ve onları işleyeceksin, ama ne şarabından içeceksin ne de
devşiriceksin, çünkü onları kurt yiyecek.
40 Bütün sınırlarında zeytin ağaçların olacak, ama kendini yağla meshetmeyeceksin,
çünkü zeytinlerin dökülecek.
41 Oğulların ve kızların olacak, ama onlar senin olmayacak, çünkü esaret altına
girecekler.

42 Bütün ağaçlarını ve toprağının ürününü çekirge yiyip bitirecek.
43 Arandaki yabancı senin üzerinde yükseldikçe yükselecek, sen de alçaldıkça
alçalacaksın.
44 O sana ödünç verecek, sen ona ödünç vermeyeceksin. O baş olacak, sen de kuyruk
olacaksın.
45 Bütün bu lanetler üzerine gelecek, sen yok oluncaya dek seni kovalayıp sana
yetişecekler; çünkü sana buyurduğu buyrukları ve kuralları tutmak için Tanrın
Yahve'nin sözünü dinlemedin.
46 Bunlar sana ve soyuna daima bir belirti ve harika olacak.
47 Çünkü her şeyin bolluğu yüzünden Tanrın Yahve'ye sevinçle, memnuniyetle hizmet
etmedin;
48 bu nedenle Yahve'nin üzerine gönderdiği düşmanlarına açlık, susuzluk, çıplaklık ve
her türlü yokluk içinde hizmet edeceksin. Seni yok edinceye kadar boynuna demir
boyunduruk takacak.
49 Yahve uzaktan, dünyanın öbür ucundan, kartal uçar gibi bir ulusu, dilini
anlamadığın bir ulusu üzerine getirecek;
50 yaşlılara saygı duymayan, çocuklara sevecenlik göstermeyen, sert yüzlü bir ulus.
51 Onlar sen yok olana dek hayvanlarının ürününü, toprağının ürününü yiyecekler.
Sen yok oluncaya dek, sana tahıl, yeni şarap, yağ, hayvanlarının yavrularını ve sürünün
yavrularını da bırakmayacaklar.
52 Bütün ülkende güvenmiş olduğun yüksek ve sağlam duvarların yıkılıncaya kadar seni
bütün kapılarında kuşatacaklar. Tanrın Yahve'nin sana verdiği ülkenin her yerinde seni
bütün kapılarında kuşatacaklar.
53 Kuşatmada ve düşmanlarının seni sıkıntıya sokacağı sıkıntı sırasında, kendi bedeninin
ürününü, Tanrın Yahve'nin sana verdiği oğullarının ve kızlarının etini yiyeceksin.
54 Aranızda şefkatli ve çok duyarlı olan adamın gözü kardeşine karşı, sevdiği karısına
karşı ve elinde kalan çocuklarından arta kalanlara karşı kötü olacaktır,
55 öyle ki, kuşatmada ve düşmanının bütün kapılarında seni sıkıntıya sokacağı sıkıntı
sırasında, kendine hiçbir şey kalmadığı için kendisinin yemekte olduğu çocuklarının
etinden onlardan hiçbirine bir şey vermeyecek.
56 Aranda, incelik ve şefkat uğruna ayağının tabanını yere koymaya alışmamış olan
şefkatli ve duyarlı kadının, sevdiği kocasına karşı, oğluna karşı, kızına karşı,
57 ayakları arasından çıkan yeni doğan çocuğuna karşı, doğuracağı çocuklara karşı kötü
olacak; çünkü kuşatmada ve kapılarında düşmanının seni sıkıntıya sokacağı sıkıntı
sırasında her türlü yokluktan dolayı onları gizlice yiyecek.
58 Eğer bu yüce ve heybetli Tanrın YAHVE adından korkmak için bu yasanın bu kitapta
yazılı olan tüm sözlerini yapmak üzere tutmazsan,
59 o zaman Yahve senin belalarını ve soyunun belalarını korkunç, büyük uzun süreli
vebalar, ağır ve uzun süreli hastalıklar yapacak.
60 Korktuğun Mısır'ın bütün hastalıkları yeniden senin üzerine getirecek; ve sana
yapışacaklar.
61 Sen yok olana dek, Yahve bu Yasa Kitabı'nda yazılmayan her hastalığı ve belayı da
senin üzerine getirecek.
62 Tanrın Yahve'nin sözünü dinlemediğiniz için gökteki yıldızlar gibi kalabalık olsanız
da sayıca az bırakılacaksınız.
63 Öyle olacak ki, Yahve size iyilik yapmak ve sizi çoğaltmak için nasıl sevindiyse,
Yahve sizi mahvetmek ve yok etmek için de öyle sevinecektir. Mülk edinmek için
girmekte olduğunuz ülkeden sökülüceksiniz.
64 Yahve sizi yeryüzünün bir ucundan öbür ucuna kadar bütün halkların arasına
dağıtacak. Orada senin ve atalarının bilmediği başka ilâhlara, tahtaya ve taşa bile hizmet

edeceksin.
65 Bu uluslar arasında rahat etmeyeceksin, ayak tabanın dinlenmeyecek; ama Yahve
orada sana titreyen bir yürek, sönük gözler ve can çilesi verecek.
66 Hayatın önünde belirsizlik üzerinde asılı olacak. Gece gündüz korkacaksın ve
hayatının güvencesi olmayacak.
67 Yüreğini ürküten korkundan ve gözlerinin gördüklerinden dolayı, sabah, "Keşke akşam
olsaydı!" diyeceksin, akşam da, "Keşke sabah olsaydı!" diyeceksin.
68 Sana bir daha asla göremeyeceksin dediğim yoldan, Yahve seni gemilerle tekrar
Mısır'a getirecek. Orada kendinizi erkek ve kadın köleler olarak düşmanlarınıza
sunacaksınız ve kimse sizi satın almayacak.

29

1 Bunlar, Yahve'nin Horev'de İsrael'in çocuklarına yapmış olduğu antlaşmaya ek olarak
Moşe'ye Moav diyarında onlarla yapmasını buyurduğu antlaşmanın sözleridir.
2 Moşe bütün İsrael'i çağırıp onlara şöyle dedi: "Yahve'nin Mısır diyarında Firavun'a,
onun bütün hizmetkârlarına ve onun bütün ülkesine yaptığı her şeyi;
3 gözlerinizin gördüğü büyük denemeleri, belirtileri ve o büyük harikaları gördünüz.
4 Ancak Yahve bugüne kadar size bilmek için yürek, görmek için göz, duymak için
kulaklar vermedi.
5 Size kırk yıl çölde yol gösterdim. Üzerinizdeki elbiseleriniz eskimedi, ayağınızda
çarığınız eskimedi.
6 Benim Tanrınız Yahve olduğumu bilesiniz diye ekmek yemediniz, şarap ya da ağır
içki içmediniz.
7 Bu yere geldiğinizde Heşbon Kralı Sihon ile Başan Kralı Og savaşmak için bize karşı
çıktılar, biz de onları vurduk.
8 Onların ülkesini aldık ve miras olarak Ruvenliler'e, Gadlılar'a ve Manaşşe oymağının
yarısına verdik.
9 Bu nedenle bu antlaşmanın sözlerini tutun ve onları yapın ki, yaptığınız her şeyde
başarılı olasınız.
10 Bugün hepiniz, başlarınız, oymaklarınız, ihtiyarlarınız, görevlileriniz, bütün İsrael
erkekleri,
11 çocuklarınız, karılarınız ve konaklarınızın ortasında olan yabancılar, odununuzu
kesenden suyunuzu çeken adama kadar Tanrınız Yahve'nin önünde duruyorsunuz,
12 ta ki, Tanrınız Yahve'nin antlaşmasına ve Tanrın Yahve'nin bugün seninle
yapmakta olduğu andına giresin;
13 ta ki, bugün seni kendi halkı olarak pekiştirsin ve sana söylediği ve atalarına,
Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a ant içtiği gibi, O senin Tanrın olsun.
14 Bu antlaşmayı ve bu andı yalnızca seninle değil,
15 bugün burada bizimle birlikte Tanrımız Yahve'nin önünde duranlarla ve ayrıca
bugün burada aramızda olmayanlarla da yapıyorum
16 (Çünkü siz Mısır ülkesinde nasıl yaşadığımızı ve geçmiş olduğumuz ulusların
ortasından nasıl geldiğimizi biliyorsunuz;
17 ve onların iğrenç şeylerini ve aralarında bulunan ağaçtan, taştan, gümüşten ve
altından yapılmış putları gördünüz);
18 öyle ki, aranızda o ulusların ilâhlarına hizmet etmek üzere Tanrımız Yahve'den
yüreği dönen bir erkek, bir kadın, bir soy ya da oymak olmasın; aranızda acı zehir üreten
bir kök bulunmasın;
19 ve öyle olmasın ki, bu lanetin sözlerini duyduğu zaman, yaşı kuruyla birlikte yok
etmek için, "Yüreğimin inatçılığında yürüsem de esenliğe kavuşacağım" diyerek yüreğinde
kendini kutsamasın.

20 Yahve onu bağışlamayacak, ama o zaman Yahve'nin öfkesi ve kıskançlığı o adama
karşı tütecek; bu kitapta yazılı olan bütün lanet onun üzerine inecek ve Yahve onun
adını göklerin altından silecek.
21 Bu Yasa Kitabı'nda yazılı olan antlaşmanın bütün lanetlerine göre, Yahve onu
İsrael'in bütün oymaklarından bela için ayıracak.
22 Gelecek kuşak, sizden sonra yükselecek çocuklarınız ve uzak ülkeden gelecek yabancı,
o ülkedeki belaları ve Yahve'nin onu hasta ettiği hastalıkları gördüklerinde şöyle
diyecekler:
23 Yahve'nin öfkesinde ve gazabında yerle bir ettiği Sodom, Gomora, Adma ve Sevoyim
gibi diyarının tümü kükürt, tuz ve yanıktır; ekilmez, ürün vermez ve ot yetiştirmez.
24 Bütün uluslar da şöyle diyecek: "Yahve bu ülkeye bunu neden yaptı? Bu büyük
öfkenin hiddeti ne anlama geliyor?"
25 O zaman insanlar şöyle diyecekler: "Çünkü kendilerini Mısır diyarından çıkardığı
zaman atalarının Tanrısı Yahve'nin kendileriyle yaptığı antlaşmayı bıraktılar;
26 bilmedikleri ve O'nun onlara vermediği başka ilâhlara gidip hizmet ettiler ve
onlara tapındılar.
27 Bu nedenle Yahve bu kitapta yazılı olan tüm lanetleri bu ülkenin üzerine getirmek
için ona karşı öfkesi alevlendi.
28 Yahve öfkeyle, gazapla ve büyük hiddetle onları ülkelerinden söktü ve bugün olduğu
gibi başka bir ülkeye attı."
29 Gizli şeyler Tanrımız Yahve'nindir; ama açığa çıkarılmış olan şeyler daima bizim ve
çocuklarımızındır; öyle ki, bu yasanın bütün sözlerini yapalım.

30

1 Bütün bu şeyler, önüne koyduğum kutsama ve lanet başına geldiğinde; Tanrın
Yahve'nin seni sürdüğü bütün uluslar arasında bunları aklına getireceksin;
2 ve Tanrın Yahve'ye dönüp, bugün sana buyurduğum her şeye göre, sen ve çocukların
bütün yüreğinizle ve bütün canınızla O'nun sözünü dinlediğinde,
3 o zaman, Tanrın Yahve seni esaretten kurtaracak, sana merhamet edecek ve
dönecek, Tanrın Yahve'nin seni dağıttığı bütün halklardan seni toplayacaktır.
4 Eğer sürgünlerin göklerin en uzak bölgelerindeyse, Tanrın Yahve seni oradan
toplayacak ve oradan geri getirecek.
5 Tanrın Yahve seni atalarının mülk edindiği ülkeye getirecek ve onu mülk
edineceksin. O sana iyilik edecek ve sayını atalarından fazla çoğaltacak.
6 Tanrın Yahve'yi bütün yüreğinle, bütün canınla sevmek için, yaşayasın diye, Tanrın
Yahve senin yüreğini ve soyunun yüreğini sünnet edecek.
7 Tanrın Yahve bütün bu lanetleri düşmanlarının, senden nefret edenlerin, sana
zulmedenlerin üzerine koyacak.
8 Geri döneceksin, Yahve'nin sözünü dinleyeceksin ve bugün sana buyurmakta
olduğum bütün buyrukları yapacaksın.
9 Tanrın Yahve, elinin her işinde, bedeninin ürününde, hayvanlarının ürününde,
toprağının ürününde seni başarılı kılacak; çünkü Yahve ataların için nasıl sevindiyse,
sana iyilik olsun diye senin için yeniden sevinecektir,
10 eğer Tanrın Yahve'nin sözünü dinlersen, O'nun bu Yasa Kitabı'nda yazılı olan
buyruklarını ve kurallarını tutarsan, eğer Tanrın Yahve'ye bütün yüreğinle, bütün
canınla dönersen.
11 Çünkü bugün sana buyurmakta olduğum bu buyruk senin için ne çok zor, ne de
senden çok uzaktır.
12 O göklerde değil ki, "Kim bizim için göğe çıkacak, onu bize getirecek ve onu bize
duyuracak da, onu yapalım?" diyesin.

13 O denizin ötesinde değil ki, “Kim bizim için denizi aşacak, onu bize getirecek ve onu
bize duyuracak da onu yapalım?” diyesin.
14 Ancak onu yapasın diye söz sana çok yakındır, ağzında ve yüreğindedir.
15 İşte, bugün önünüze hayatla ve bolluğu, ölümle ve kötülüğü koydum.
16 Çünkü bugün sana Tanrın Yahve'yi sevmeni, O'nun yollarında yürümeni,
buyruklarını, kurallarını ve ilkelerini tutmanı buyuruyorum; öyle ki, yaşayıp çoğalasın
ve mülk edinmek için gitmekte olduğun ülkede Tanrın Yahve seni kutsasın.
17 Ama eğer yüreğin döner ve dinlemezsen, uzaklaşıp başka ilâhlara tapar ve onlara
hizmet edersen,
18 bugün sana kesin olarak yok olacağını bildiriyorum. Yarden'i aşarak mülk edinmek
için girmekte olduğun ülkede günlerin uzun olmayacak.
19 Önüne hayatla ölümü, kutsamayla laneti koyduğuma bugün gökleri ve yeri size karşı
tanıklık etmek üzere çağırıyorum. Bu nedenle hayatı seç ki,
20 Tanrın Yahve'yi sevmek, O'nun sözünü dinlemek ve O'na bağlanmak için sen ve
torunların yaşayasın, çünkü Yahve'nin atalarına, Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a vermek
üzere ant içtiği ülkede oturasın diye, O senin hayatın ve günlerinin uzunluğudur.

31

1 Moşe gidip bu sözleri bütün İsrael'e söyledi.
2 Onlara şöyle dedi: “Bugün yüz yirmi yaşındayım. Artık dışarı çıkıp içeri giremiyorum.
Yahve bana, 'Bu Yarden'den geçmeyeceksin' dedi.
3 Senin önünden geçecek olan Tanrın Yahve'dir. O, bu ulusları senin önünden yok
edecek, sen de onları mülksüz bırakacaksın. Yahve'nin söylediği gibi Yeşu önünden
geçecek.
4 Yahve, Amorlular'ın kralları Sihon'u, Og'u ve ülkelerini yok ettiği zaman onlara
yaptığını bunlara da yapacak.
5 Yahve onları senin önünde teslim edecek; sen de sana buyurmuş olduğum bütün
buyruklara göre onlara yapacaksın.
6 Güçlü ve cesur olun. Onlardan korkmayın ve onlardan ürkmeyin; çünkü seninle
birlikte giden Tanrın Yahve'nin kendisidir. Seni yüzüstü bırakmayacak ve seni terk
etmeyecek.”

7 Moşe Yeşu'yu çağırıp bütün İsrael'in gözü önünde ona şöyle dedi: “Güçlü ve cesur ol,
çünkü Yahve'nin atalarına vermek için ant içtiği ülkeye bu halkla birlikte gideceksin; ve
orayı onlara sen miras aldıracaksın.
8 Önünden giden Yahve'nin kendisidir. O seninle olacak. Seni yüzüstü bırakmayacak ve
seni terk etmeyecek. Korkma. Yılma.”

9 Moşe bu yasayı yazıp Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levioğulları kâhinlere ve
İsrael'in bütün ihtiyarlarına teslim etti.
10 Moşe onlara şu buyruğu verdi: “Her yedi yılın sonunda, salıverilme yılının
belirlenen zamanında, Çardaklar Bayramı'nda,
11 bütün İsrael Tanrın Yahve'nin önünde, seçeceği yere görünmek için geldiğinde, bu
yasayı bütün İsrael'in önünde, onların duyacağı şekilde okuyacaksın.
12 Kapılarında bulunan halkı, erkekleri, kadınları, çocukları ve yabancıları toplayın ki,
duysunlar, öğrensinler, Tanrın Yahve'den korksunlar ve bu yasanın bütün sözlerini
yapmak için tutsunlar;
13 ve onların bilmeyen çocukları da duysunlar, mülk edinmek için Yarden üzerinden
gitmekte olduğunuz ülkede yaşadığınız sürece, Tanrınız Yahve'den korkmayı öğrensinler.”

14 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “İşte, öleceğin günler yaklaşıyor. Yeşu'yu çağır ve Buluşma
Çadırı'nda hazır olun, ben de onu görevlendireyim.” Moşe ile Yeşu geldiler ve Buluşma
Çadırı'na hazır oldular.
15 Yahve Çadırda bir bulut sütunu içinde göründü ve bulut sütunu Çadırın kapısının
üzerinde durdu.
16 Yahve Moşe'ye şöyle dedi: “İşte, atalarınla uyuyacaksın. Bu halk ayaklanacak ve
aralarında olmak için gitmekte oldukları ülkenin yabancı ilâhların ardınca fahişelik
edecekler, beni terk edip onlarla yaptığım antlaşmayı bozacaklar.
17 O gün onlara karşı öfkem alevlenecek ve onları bırakacağım, yüzümü onlardan
gizleyeceğim ve onlar yutulacaklar ve başlarına birçok kötülükler ve sıkıntılar gelecek;
böylece, o gün, 'Bu kötülükler, Tanrımız aramızda olmadığı için başımıza gelmedi mi?'
diyecekler.
18 Başka ilâhlara dönmekle yaptıkları kötülüklerden dolayı o gün kesinlikle yüzümü
çevireceğim.”
19 “Şimdi bu ezgiyi kendiniz için yazın ve İsrael'in çocuklarına öğretin. Bunu onların
ağzına koy ki, bu ezgi İsrael'in çocuklarına karşı benim için tanık olsun.
20 Çünkü onları atalarına ant içtiğim süt ve bal akan ülkeye getirdiğimde, yiyip doyup
semirdiklerinde, o zaman başka ilâhlara dönüp onlara hizmet edecekler ve beni
küçümseyecekler ve antlaşmamı bozacaklar.
21 Başlarına birçok kötülükler ve sıkıntılar geldiğinde, bu ezgi onların önünde tanık
olarak tanıklık edecek; çünkü onların soyundan gelenlerin ağzında unutulmayacak;
çünkü onlara söz verdiğim ülkeye onları getirmeden önce bugün onların yollarını ve ne
yapmakta olduklarını biliyorum.”
22 Moşe aynı gün bu ezgiyi yazıp İsrael'in çocuklarına öğretti.
23 Nun oğlu Yeşu'yu görevlendirip şöyle dedi: “Güçlü ve cesur ol; çünkü İsrael'in
çocuklarını onlara ant içtiğim ülkeye sen götüreceksin. Ben seninle olacağım.”
24 Moşe bu yasanın sözlerini bir kitaba yazmayı bitirince, bunlar tamamlanıncaya
kadar,
25 Moşe, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levililer'e şöyle buyurdu:
26 “Bu Yasa Kitabı'nı alın ve onu Tanrınız Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nın yanına, sana
karşı tanık olsun diye koyun.
27 Çünkü isyanını ve sert enseni bilirim. İşte, ben bugün hâlâ sizinle birlikte sağken,
siz Yahve'ye karşı asi oldunuz. Ölümümden sonra ne kadar dahası olacak?
28 Oymaklarınızın bütün ihtiyarlarını ve görevlilerinizi yanıma toplayın da, bu sözleri
onların kulaklarına söyleyeyim ve göğü ve yeri onlara karşı tanık olarak çağırayım.
29 Çünkü biliyorum ki, benim ölümümden sonra kendinizi tamamen yozlaştıracaksınız
ve size buyurduğum yoldan sapacaksınız; ve son günlerde başınıza kötülük gelecek;
çünkü ellerinizin işiyle O'nu öfkelendirmek için Yahve'nin gözünde kötü olanı
yapacaksınız.”
30 Moşe bu ezginin sözlerini bitirinceye dek bütün İsrael topluluğunun kulağına söyledi.

32

1 Ey gökler, kulak verin, konuşayım.
Ağzımın sözlerini yeryüzü duysun.
2 Öğretim yağmur gibi damlayacak.
Sözüm düşecek, çiy gibi,
narin çimenlerin üzerindeki hafif yağmur gibi,
otların üzerindeki sağanaklar gibi.
3 Çünkü Yahve'nin adını duyuracağım.

Tanrımız'a büyüklük verin!
4 Kaya: O'nun işi tamdır,
çünkü bütün yolları doğrudur. O haksızlık etmez,
adil ve doğru, sadık bir Tanrı'dır.
5 O'na karşı çürük davrandılar.
Kusurlarından dolayı O'nun çocukları değillerdir.
Onlar sapık ve çarpık bir kuşaktır.
6 Ey akılsız ve bilgelikten yoksun insanlar,
Yahve'ye böyle mi karşılık veriyorsunuz?
Seni satın alan Baban O değil mi?
Seni yarattı ve seni durdurdu.
7 Eski günleri hatırlayın.
Birçok kuşakların yıllarını düşünün.
Babana sor, o sana gösterecektir;
büyüklerine sor, onlar sana söyleyecektir.
8 Yüceler Yücesi uluslara miraslarını verdiğinde,
Adem'in çocuklarına ayırdığında,
halkların sınırlarını İsrael'in çocuklarının sayısına göre belirledi.
9 Çünkü Yahve'nin payı kendi halkıdır.
Yakov O'nun mirasının hissesidir.
10 Onu kurak bir diyarda,
uluyan bir çölde buldu.
Onun çevresini sardı.
Onunla ilgilendi.
Onu kendi gözbebeği gibi korudu.
11 Yuvasını harekete geçiren,
yavrularının üzerinde kanat çırpan bir kartal gibi,
kanatlarını açtı, onları aldı,
onları kanatları üzerinde taşıdı.
12 Ona yalnızca Yahve önderlik etti.
Yanında yabancı bir ilâh yoktu.
13 Onu yeryüzünün yüksek yerlerine bindirdi.
Tarlanın ürününü yedi.
Ona kayadan bal, çakmaktaşından yağ emdirdi;
14 kuzuların yağıyla
sürünün tereyağını, koyunların sütünü,
buğdayın en iyisiyle,
başan cinsi koçları ve keçileri yedin.
Üzümün kanından şarap içtin.
15 Ama Yeşurun şişmanladı ve tekmeledi.
Sen şişmanladın. Sen kalınlaştın. Sen gösterişli oldun.
Sonra kendisini yaratan Tanrı'yı terk etti,
kurtuluşunun Kayası'nı reddetti.
16 Onu yabancı ilâhlarla kıskandırdılar.
İğrenç şeylerle O'nu öfkelendirdiler.
17 Tanrı'ya değil iblislere,
bilmedikleri ilâhlara, atalarınızın korkmadığı,
son zamanlarda ortaya çıkan yeni ilâhlara kurban kestiler.
18 Baban olan Kaya'yı aklından çıkardın,
seni dünyaya getiren Tanrı'yı unuttun.

19 Yahve, oğullarının ve kızlarının kışkırtmalarını gördü,
tiksindi.
20 "Yüzümü onlardan gizleyeceğim" dedi.
"Bakalım sonları ne olacak;
çünkü onlar çok sapkın bir kuşaktır,
kendilerinde sadakat bulunmayan çocuklardır.
21 Beni Tanrı olmayanla kıskandırdılar.
Kibirleriyle beni öfkelendirdiler.
Ben de onları halk olmayanlarla kıskandıracağım.
Akılsız bir ulusla onları öfkelendireceğim.
22 Çünkü öfkemde,
Şeol'ün* en dibine kadar yanan bir ateş alevlendi,
ürünüyle yeryüzünü yiyip bitiriyor,
dağların temellerini ateşe veriyor."
23 "Üzerlerine kötülükler yığacağım.
Oklarımı onların üzerinde tüketeceğim.
24 Açlıkla telef olacaklar,
Yakıcı ateşle ve acı yıkımla yenilip bitirilecekler.
Toprakta sürünen engerek zehiriyle birlikte,
hayvanların dişlerini üzerlerine göndereceğim.
25 Hem genci, hem el değmemiş kızı, emzikteki çocukla, ak saçlı adamı,
dışarıda kılıç, içeride dehşet yok edecek.
26 Düşmanlar yanlış hüküm vermesinler,
'Bütün bunları yapan Yahve değildir,
bizim elimiz üstün geldi', demesinler diye,
düşmanın kışkırtmasından korkmasaydım;
27 Derdim: Onları uzaklara dağıtacağım,
insanlar arasından onların anısına son vereceğim'"
28 Çünkü onlar öğütten yoksun bir ulustur.
Onlarda anlayış yoktur.
29 Keşke bilge olsalardı, bunu anlasalardı,
sonlarını da düşünselerdi!
30 Kayaları onları satmış olmasaydı,
Yahve onları teslim etmiş olmasaydı,
nasıl biri bin kişiyi kovalardı ikisi de on bin kişiyi kaçırırdı?
31 Çünkü onların kayası bizim Kayamız gibi değil,
düşmanlarımız bile bunu kabul ediyor.
32 Çünkü onların asması Gomora kırlarındaki,
Sodom asmasındandır.
Üzümleri zehirli üzümdür. Salkımları acıdır.
33 Onların şarabı yılanların zehiri,
engereklerin zalim zehiridir.
34 "Bu, hazinelerimin arasında mühürlenmiş,
yanımda saklı değil mi?
35 Öç benimdir ve ayaklarının kaydığı zaman karşılık veririm;
çünkü onların felaket günü yakındır.
Onların hükmü hızla onlara doğru geliyor."
36 Çünkü Yahve kendi halkını yargılayacak,
hizmetkârlarının gücünün tükendiğini,

* **32:22** Şeol ölüler diyarıdır.

kimsenin kalmadığını,
kapalı ya da serbest kimsenin kalmadığını görünce,
onlara acıyacaktır.
37 O şöyle diyecek:
"Kurbanlarının yağını yiyen ve dökmelik sunu şarabını içen,
sığındıkları kaya olan ilâhları nerede?
38 Kalkıp size yardım etsinler!
Onlar sizin korumanız olsun."
39 "Bakın, şimdi ben, ben O'yum.
Yanımda başka ilâh yoktur. Ben öldürür ve ben yaşatırım.
Ben yaralar ve ben iyileştiririm.
Elimden kurtarabilecek kimse yoktur.
40 Çünkü elimi göğe kaldırıyorum,
ebedi varlığımın hakkı için şunu ilan ediyorum:
41 Işıltılı kılıcımı bilersem,
Elim yargıda onu kavrarsa;
düşmanlarımdan öç alacağım,
benden nefret edenlere karşılığını vereceğim.
42 Oklarımı kanla sarhoş edeceğim.
Kılıcım, düşman önderlerinin başıyla,
öldürülmüş olanların ve esirlerin kanıyla et yiyecek."
43 Ey, siz uluslar, O'nun halkıyla birlikte sevinin;
çünkü hizmetkârlarının kanının öcünü alacak.
Düşmanlarından öç alacak ve diyarı ve halkı için kefaret edecektir. †
44 Moşe Nun oğlu Yeşu ile geldi ve bu ezginin bütün sözlerini insanların kulaklarına söyledi.
45 Moşe bu sözlerin tümünü bütün İsrael'e söylemeyi bitirdi.
46 Onlara, "Bugün size tanıklık ettiğim, çocuklarınıza bu yasanın tüm sözlerini tutup yapmaya buyuracağınız bütün sözlere yüreğinizi koyun.
47 Çünkü bu sizin için boş bir şey değildir, çünkü bu sizin hayatınızdır, mülk edinmek için Yarden üzerinden geçmekte olduğunuz ülkede bununla günleriniz uzayacaktır."
48 Yahve, aynı gün Moşe'ye konuşup dedi,
49 "Yeriha karşısında, Moav ülkesinde olan bu Avarim dağına, Nebo Dağı'na çık; mülk olarak İsrael'in çocuklarına vermekte olduğum Kenan diyarını gör.
50 Kardeşin Aron Hor Dağı'nda ölüp halkına kavuştuğu gibi, sen de çıkmakta olduğun dağda öl ve halkına kavuş;
51 çünkü Zin Çölü'nde, Kadeş Meriva sularında, İsrael'in çocukları arasında bana karşı günah işlediniz; çünkü İsrael'in çocukları arasında kutsallığımı yukarıda tutmadınız.
52 Ülkeyi uzaktan göreceksin; ama oraya İsrael'in çocuklarına vermekte olduğum diyara girmeyeceksin."

33

1 Bu, Tanrı adamı Moşe'nin ölümünden önce İsrael'in çocuklarına söylediği kutsama sözleridir.
2 Şöyle dedi,
"Yahve Sina'dan geldi, Seir'den onlara yükseldi.

† **32:43** Bu ayet için LXX'te şöyle denmektedir: Ey gökler, onunla birlikte sevinin, ve Tanrı'nın bütün melekleri O'na tapınsın; ey uluslar, O'nun halkıyla birlikte sevinin, ve Tanrı oğullarının hepsi O'nda kendilerini güçlendirsinler; çünkü oğullarının kanının öcünü alacak, ve öç alacak, ve düşmanlarına adaleti sağlayacak, ve kendisinden nefret edenleri ödüllendirecek; ve Efendi, memleketi halkından temizleyecektir.

Paran Dağı'ndan parladı.
On binlerce kutsalıyla geldi.
Sağ elinde onlar için ateşli bir yasa vardı.*
3 Evet, halkları sever.
Bütün kutsalları senin elindedir.
Ayaklarının dibinde oturdular.
Her biri sözlerini kabul eder.
4 Moşe bize bir yasa buyurdu,
Yakov'un topluluğu için bir miras.
5 İsrael'in bütün oymaklarıyla birlikte,
halkın başları toplandığı zaman,
Yeşurun'da O kraldı."
6 "Ruven yaşasın ve ölmesin;
adamları sayıca az olmasın."
7 Yahuda için budur dedi,
"Ey Yahve, Yahuda'nın sesini duy.
Onu halkının içine getir.
Elleriyle kendisi için uğraştı.
Düşmanlarına karşı yardımı sen olacaksın."
8 Levi hakkında şöyle dedi,
"Tummim'in ve Urim'in Tanrısal olanladır,
Massa'da onu denedin,
Meriva sularında onunla çekiştin.
9 Babası ve annesi hakkında 'Onu görmedim' dedi.
Kardeşlerini tanımadı ve kendi çocuklarını bilmedi;
çünkü senin sözünü tuttular ve antlaşmanı korumaktalar.
10 Yakov'a ilkelerini,
İsrael'e yasanı öğretecekler.
Senin önünde buhur,
sunağının üzerine bütün yakmalık sunuyu koyacaklar.
11 Yahve onun becerilerini kutsa.
Ellerinin işini kabul et.
Ona karşı ayaklananların ve ondan nefret edenlerin,
yeniden kalkmasınlar diye kalçalarından vur."
12 Benyamin hakkında şöyle dedi,
"Yahve'nin sevgilisi O'nun yanında güvende oturacaktır.
Onu bütün gün boyunca örter.
O'nun omuzları arasında oturur."
13 Yosef hakkında şöyle dedi,
"Diyarı Yahve tarafından, göklerin değerli şeyleriyle,
çiyle, altında yatan derinlikle,
14 güneş ürününün değerli şeyleriyle,
ayların verdiği değerli şeylerle,
15 kadim dağların en iyi şeyleriyle,
sonsuz tepelerin değerli şeyleriyle,
16 yeryüzünün değerli şeyleriyle ve onun doluluğuyla,
çalıda† yaşayanın iyiliğiyle kutsansın.
Bunlar Yosef'in başı üzerine,
kardeşlerinden ayrı olanın başının tacı üzerine gelsin.

* **33:2** Başka bir el yazmasında ise "Güneyden, dağ yamaçlarından binlerce kutsalıyla geldi." yazıyor. † **33:16** yani Çıkış 3:3-4'teki yanan çalı.

17 Heybet, sürüsünün ilk doğanına aittir.
Onun boynuzları yaban öküzünün boynuzlarıdır.
Onlarla bütün halkları dünyanın uçlarına itecek.
Onlar Efraim'in on binleridir. Onlar Manaşe'nin binleridir."
18 Zevulun hakkında şöyle dedi,
"Ey Zevulun, dışarı çıkışınla,
ey İssakar çadırlarında sevinin.
19 Onlar halkları dağa çağıracaklar.
Orada doğruluk kurbanları sunacaklar,
çünkü denizlerin bolluğunu, kumun gizli hazinelerini çıkaracaklar."
20 Gad hakkında şöyle dedi,
"Gad'ı genişleten kutsanmıştır.
Dişi aslan gibi oturuyor,
kolu da başın tacını da parçalar.
21 Kendisi için ilk parçayı sağladı,
çünkü kanun koyanın payı onun için ayrıldı.
Halkının başlarıyla geldi.
Yahve'nin doğruluğunu ve O'nun ilkelerini,
İsrael'le birlikte yerine getirdi."
22 Dan hakkında şöyle dedi,
"Dan, Başan'dan sıçrayan bir aslan yavrusudur."
23 Naftali hakkında şöyle dedi,
"Ey Naftali, lütufla doygundur,
Yahve'nin bereketiyle dolu,
batıyı ve güneyi mülk edin."
24 Aşer hakkında şöyle dedi,
"Aşer çocuklarla kutsanmıştır.
Kardeşleri tarafından kabul görsün.
Ayağını yağa batırsın.
25 Sürgülerin demir ve tunç olacaktır.
Günlerin gibi, gücün öyle olacak."
26 "Ey Yeşurun, sana yardım için göklere,
haşmetiyle gökyüzüne binen Tanrı gibisi yoktur.
27 Ebedi Tanrı senin konutundur.
Altında olan ebedi kollardır.
Düşmanı senin önünden itti ve 'Harap et!' dedi.
28 İsrael, tahıl ve yeni şarap ülkesinde,
yalnızca Yakov'un pınarı güvenlikte oturuyor.
Evet, O'nun gökleri çiy damlatıyor.
29 Mutlusun, ey İsrael!
Senin gibi, yardımının kalkanı,
haşmetinin kılıcı olan,
Yahve tarafından kurtarılan bir halk var mı?
Düşmanların kendilerini sana teslim edecekler.
Onların yüksek yerlerine basacaksın."

34

1 Moşe Moav ovalarından Nebo Dağı'na, Yeriha'nın karşısındaki Pisga Tepesi'ne çıktı.
Yahve ona Gilad'dan Dan'a kadar olan toprakların tamamını,

2 Naftali'nin tamamını, Efraim ve Manaşşe diyarını, Batı Denizi'ne kadar tüm Yahuda
ülkesini,
3 ve güneyi* ve Soar'a kadar palmiye ağaçları kenti olan Yeriha Kenti vadisindeki
ovayı gösterdi.
4 Yahve ona şöyle dedi: "Burası Avraham'a, İshak'a ve Yakov'a, 'Onu senin soyuna
vereceğim' diye ant içtiğim ülkedir. Onu gözlerinle sana gösterdim, ama sen oraya
girmeyeceksin."
5 Böylece Yahve'nin sözü uyarınca, Yahve'nin hizmetkârı Moşe Moav diyarında öldü.
6 Tanrı onu Moav ülkesinde, Beyt-Peor'un karşısındaki vadide gömdü; ancak bugüne
kadar mezarının nerede olduğunu kimse bilmez.
7 Moşe öldüğünde yüz yirmi yaşındaydı. Ne gözü zayıfladı, ne de gücü tükendi.
8 Moşe için yas gözyaşları günleri sona erinceye kadar İsrael'in çocukları Moav
ovalarında Moşe için otuz gün ağladılar.
9 Nun oğlu Yeşu bilgelik ruhuyla doluydu; çünkü Moşe ellerini onun üzerine koymuştu.
İsrael'in çocukları onu dinlediler ve Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi yaptılar.
10 Yahve'nin Mısır ülkesinde yapması için onu Firavun'a ve bütün hizmetkârlarına,
bütün diyarına gönderdiği belirtilerde ve harikalarda,
11 bütün İsrael'in gözü önünde Moşe'nin yapmış olduğu bütün güçlü elde,
12 bütün dehşet verici işlerde, o zamandan beri Moşe gibi Yahve'nin yüz yüze bildiği
başka bir peygamber İsrael'de çıkmadı.

* **34:3** veya Negev

YEŞU

1 Yahve'nin* hizmetkârı Moşe'nin ölümünden sonra Yahve, Moşe'nin hizmetkârı Nun
oğlu Yeşu'ya şöyle dedi,
2 "Hizmetkârım Moşe öldü. Şimdi kalk, sen ve bütün bu halk, kendilerine, İsrael'in
çocuklarına vermekte olduğum diyara, bu Yarden'den geçin.
3 Moşe'ye söylediğim gibi, ayağınızın tabanının basacağı her yeri size verdim.
4 Sınırınız çölden ve bu Lübnan'dan büyük nehre, Fırat Nehri'ne kadar, Hititler'in bütün
ülkesi ve gün batımına doğru uzanan büyük denize kadar olacaktır.
5 Hayatının bütün günlerince kimse senin önünde duramayacak. Moşe'yle olduğum
gibi, seninle de olacağım. Seni yüzüstü bırakmayacağım ve seni terk etmeyeceğim."
6 "Güçlü ve cesur ol; çünkü kendilerine vermek için atalarına ant içtiğim ülkeyi bu
halka miras olarak sen vereceksin.
7 Yalnız güçlü ve tam cesur ol. Hizmetkârım Moşe'nin sana buyurduğu bütün yasaya
göre yapmaya dikkat et. Gitmekte olduğun her yerde sağlam başarıya ulaşasın diye,
ondan sağa ya da sola sapma.
8 Bu Yasa Kitabı ağzından ayrılmayacak; ama içinde yazılanların hepsine göre yapmaya
dikkat edesin diye gece gündüz onun üzerinde düşüneceksin; çünkü o zaman yolunu
başarıya ulaştıracak ve o zaman sağlam başarıya kavuşacaksın.
9 Sana buyurmadım mı? Güçlü ve cesur ol. Korkma. Yılma, çünkü Tanrın† Yahve
gitmekte olduğun her yerde seninledir."
10 Bunun üzerine Yeşu halkın görevlilerine buyurup dedi,
11 "Ordugâhın ortasından geçin ve halka buyurup deyin, 'Yiyecek hazırlayın; çünkü üç
gün içinde Tanrınız Yahve'nin size vermekte olduğu diyarı mülk olarak almak için bu
Yarden'i geçeceksiniz.'"
12 Yeşu Ruvenliler'e, Gadlılar'a ve Manaşşe'nin yarım oymağına şöyle dedi,
13 "Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin size buyurduğu şu sözü hatırlayın: 'Tanrınız Yahve
size rahat verecek ve size bu diyarı verecek.
14 Karılarınız, çocuklarınız ve hayvanlarınız Yarden ötesinde Moşe'nin size verdiği
diyarda yaşayacak; ama siz, bütün güçlü yiğit adamlar silahlı olarak kardeşlerinizin
önünden geçecek ve
15 Yahve'nin size verdiği gibi kardeşlerinize de rahat verinceye ve onlar Tanrınız
Yahve'nin kendilerine vermekte olduğu diyarı mülk edininceye kadar onlara yardım
edeceksiniz. O zaman Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin Yarden'in ötesinde, gün doğumuna
doğru size verdiği kendi mülkünüz olan diyara dönüp onu mülk edineceksiniz.'"
16 Onlar Yeşu'ya yanıt verip dediler: "Bize buyurduğun her şeyi yapacağız ve bizi
nereye gönderirsen gideceğiz.
17 Her şeyde Moşe'yi dinlediğimiz gibi, seni de öyle dinleyeceğiz. Yalnız Tanrın Yahve
Moşe'yle olduğu gibi seninle de olsun.
18 Kim senin buyruğuna isyan eder ve kendisine buyurduğun her şeyde senin sözlerini
dinlemezse, kendisi ölümle cezalandırılacak. Yalnızca güçlü ve cesur ol."

2

1 Nun oğlu Yeşu, Şittim'den gizlice iki adamı casus olarak göndererek, "Gidin, Yeriha da
dahil bütün ülkeye bakın" dedi. Gidip adı Rahav olan bir fahişenin evine geldiler ve
orada uyudular.

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

† **1:9** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

2 Yeriha Kralı'na şöyle söylendi: "İşte,* İsrael'in çocuklarından adamlar bu gece ülkeyi
araştırmak için buraya geldiler."
3 Yeriha'nın kralı Rahav'a haber göndererek şöyle dedi: "Sana gelen, evine giren
adamları dışarı çıkar; çünkü bütün ülkeyi araştırmaya geldiler."
4 Kadın iki adamı alıp sakladı. Sonra şöyle dedi: "Evet, adamlar bana geldi ama
nereden geldiklerini bilmiyordum.
5 Kapının kapanmasına doğru hava kararınca adamlar dışarı çıktılar. Adamların
nereye gittiğini bilmiyorum. Çabuk onları kovalayın. Onlara yetişebilirsiniz."
6 Ama o onları dama çıkarmış ve dam üzerine dizdiği keten saplarının altına onları
gizlemişti.
7 Adamlar Yarden Nehri'nin sığ geçitlerine kadar olan yolda onları kovaladılar. Onları
kovalayanlar dışarı çıkar çıkmaz kapıyı kapattılar.
8 Onlar yatmadan önce kadın yanlarına dama çıktı.
9 Adamlara şöyle dedi: "Yahve'nin size ülkeyi verdiğini biliyorum, sizin korkunuz
üzerimize çöktü ve ülkede oturanların hepsi önünüzde eriyip gidiyor.
10 Çünkü siz Mısır'dan çıktığınızda Yahve'nin Kızıldeniz'in suyunu önünüzde nasıl
kuruttuğunu; Yarden'in ötesindeki Amorlular'ın iki kralına, Sihon'a ve Og'a yaptıklarınızı,
onları tamamen yok ettiğinizi duyduk.
11 Bunu duyar duymaz yüreklerimiz eridi ve sizin yüzünüzden kimsede ruh kalmadı;
çünkü Tanrınız Yahve, yukarıda göklerde ve aşağıda yeryüzünde olan Tanrı'dır.
12 Bu nedenle, şimdi lütfen bana Yahve'nin aracılığıyla and için, çünkü size iyilikle
davrandım, siz de babamın evine iyilikle davranacaksınız, bana da gerçek bir işaret
verin;
13 babamı, annemi, erkek ve kız kardeşlerimi ve sahip oldukları her şeyi sağ
bırakacaksınız ve canlarımızı ölümden kurtaracaksınız."
14 Adamlar ona, "Eğer bu işimizden söz etmezsen, canlarımız senin canındır" dediler;
"Yahve de bize ülkeyi verdiğinde, sana iyilikle ve doğrulukla davranacağız."
15 Sonra onları bir iple pencereden aşağı indirdi; çünkü evi surun yanındaydı ve
kendisi de surun üzerinde yaşıyordu.
16 Onlara şöyle dedi: "Dağa çıkın, sizi kovalayanlar bulmasın. Kovalayanlar dönene
kadar üç gün orada saklanın. Daha sonra kendi yolunuza gidebilirsiniz."
17 Adamlar ona, "Bize ettirdiğin bu andından dolayı suçsuz olacağız" dediler.
18 "İşte, ülkeye girdiğimizde bizi indirdiğin pencereye bu kırmızı ipi bağla. Babanı,
anneni, kardeşlerini ve babanın bütün ev halkını yanına, eve topla.
19 Öyle olacak ki, senin evinin kapısından sokağa çıkan herkesin kanı kendi başı
üzerinde olacak ve biz suçsuz olacağız. Evde yanında kim varsa, eğer ona bir el
dokunursa, onun kanı bizim başımız üzerinde olacaktır.
20 Ama eğer bizim bu işimiz hakkında konuşursan, bize ettirdiğin andından dolayı
suçsuz oluruz."
21 Kadın, "Söylediğiniz gibi olsun" dedi. Onları gönderdi ve onlar da gittiler. Sonra
kırmızı ipliği pencereye bağladı.
22 Gidip dağa vardılar ve kovalayanlar dönene kadar üç gün orada kaldılar.
Kovalayanlar yol boyunca onları aradılar ama bulamadılar.
23 Sonra iki adam geri dönüp dağdan indiler, nehri geçerek Nun oğlu Yeşu'nun yanına
geldiler. Başlarına gelen her şeyi ona anlattılar.
24 Yeşu'ya, "Gerçekten Yahve bütün ülkeyi elimize verdi" dediler. "Üstelik bu ülkede
oturanların hepsi önümüzde eriyip gidiyor."

---

* **2:2** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

3

1 Yeşu sabah erkenden kalktı; ve kendisi ve bütün İsrael'in çocukları Şittim'den ayrılıp
Yarden'e geldiler. Karşıya geçmeden önce orada konakladılar.
2 Üç gün sonra görevliler ordugâhın ortasından geçtiler;
3 ve halka buyurup dediler, “Tanrınız Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı ve onu Levili
kâhinlerin taşıdığını gördüğünüzde, o zaman yerinizden ayrılın ve onu takip edin.
4 Ancak sizinle onun arasında ölçüyle yaklaşık iki bin arşın* kadar bir mesafe olacak;
ona yaklaşmayın; böylece gitmeniz gereken yolu bilesiniz; çünkü daha önce bu yoldan
geçmediniz.”
5 Yeşu halka şöyle dedi: “Kendinizi kutsayın; çünkü yarın Yahve aranızda harikalar
yapacaktır.”
6 Yeşu kâhinlere şöyle dedi: “Antlaşma Sandığı'nı kaldırın ve halkın önünde karşıya
geçin.” Antlaşma Sandığı'nı kaldırıp halkın önünden gittiler.
7 Yahve Yeşu'ya şöyle dedi: “Bugün seni bütün İsrael'in gözünde büyütmeye başlayacağım;
böylece benim Moşe'yle birlikte olduğum gibi, seninle de birlikte olacağımı bilsinler.
8 Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlere, 'Yarden sularının kıyısına geldiğinizde,
Yarden'de duracaksınız' diye buyuracaksın.”
9 Yeşu İsrael'in çocuklarına şöyle dedi: “Buraya gelin de Tanrınız Yahve'nin sözlerini
dinleyin.”
10 Yeşu şöyle dedi, “Hay olan Tanrı'nın aranızda olduğunu bununla bileceksiniz ve
Kenanlılar'ı, Hititliler'i, Hivliler'i, Perizziler'i, Girgaşiler'i, Amorlular'ı ve Yevuslular'ı
önünüzden mutlaka kovacaktır.
11 İşte, bütün dünyanın Efendisi'nin† Antlaşma Sandığı önünüzden Yarden'e giriyor.
12 Şimdi, her oymaktan bir adam olmak üzere İsrael oymaklarından on iki adam alın.
13 Öyle olacak ki, bütün dünyanın Efendisi Yahve'nin Sandığı'nı taşıyan kâhinlerin ayak
tabanları Yarden sularında durunca, Yarden suları, yukarıdan inen sular kesilecek ve
bir yığın halinde duracak.”
14 Halk Yarden'i geçmek üzere çadırlarından ayrıldığında, Antlaşma Sandığı'nı taşıyan
kâhinler halkın önündeydi,
15 ve sandığı taşıyanlar Yarden'e geldiklerinde, Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlerin
ayakları suların kıyısına batmıştı (çünkü Yarden her hasat zamanında bütün kıyılarından
taşardı),
16 yukarıdan inen sular durdu ve çok uzakta, Saretan'ın yanında olan Adem Kenti'nde,
tek bir yığın halinde yükseldi; Arava Denizi'ne, Tuz Denizi'ne doğru inen sular
tamamen kesildi. Daha sonra halk Yeriha'nın yakınından geçtiler.
17 Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinler Yarden'in ortasında kuru zeminde
sağlam ayakta duruyorlardı; ve bütün halk tamamen Yarden'i geçinceye kadar bütün
İsrael kuru yerden geçti.

4

1 Bütün ulus Yarden'den geçtikten sonra, Yahve Yeşu'ya şöyle dedi,
2 “Halkın arasından her oymaktan birer kişi olmak üzere on iki adam al.
3 Onlara buyurup de, 'Bu yerden, Yarden'in ortasından, kâhinlerin ayaklarının sağlam
durduğu yerden on iki taş alın, onları yanınızda götürün ve onları bu gece
konaklayacağınız yere koyun.'”
4 Sonra Yeşu, İsrael'in çocuklarından her oymaktan bir adam olmak üzere hazırladığı on
iki adamı çağırdı.

---

* **3:4** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur ve yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir, dolayısıyla 2.000 arşın yaklaşık 920 metredir. † **3:11** “Efendi” olarak tercüme edilen sözcük “Adonay”dır.

5 Yeşu onlara şöyle dedi, “Tanrınız Yahve'nin Sandığı'nın önünden Yarden'in
ortasından geçin; İsrael'in çocuklarının oymak sayısına göre her biriniz birer taş alıp
omuzunuza koyun;
6 öyle ki, bu aranızda bir belirti olsun, gelecekte çocuklarınız, 'Bu taşların anlamı
nedir?' diye sorduklarında onlara,
7 'Çünkü Yarden'in suları, Yahve'nin Antlaşma Sandığı önünde kesildi. Yarden'den o
geçerken Yarden'in suları kesildi. Bu taşlar İsrael'in çocuklarına daima anılma için
olacaklardır' diyeceksiniz.”
8 İsrael'in çocukları Yeşu'nun buyurduğu gibi yaptılar ve Yahve'nin Yeşu'ya söylediği gibi,
İsrael'in çocuklarının oymak sayısına göre Yarden'in ortasından on iki taşı kaldırdılar.
Onları konakladıkları yere kadar yanlarında taşıdılar ve orada yere bıraktılar.
9 Yeşu, Yarden'in ortasında, Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlerin ayaklarının durduğu
yerde on iki taş dikti; bugüne dek de oradadırlar.
10 Moşe'nin Yeşu'ya buyurduğu her şeye göre, halka söylemesi için Yahve'nin Yeşu'ya
buyurduğu her şey bitinceye kadar, sandığı taşıyan kâhinler, Yarden'in ortasında
durdular; halk aceleyle geçti.
11 Bütün halk karşıya geçtikten sonra, halkın önünde Yahve'nin Sandığı kâhinlerle
karşıya geçti.
12 Moşe'nin onlara söylediği gibi, Ruven'in çocukları, Gad'ın çocukları ve Manaşe
oymağının yarısı İsrael'in çocuklarının önünden silahlı olarak karşıya geçtiler.
13 Savaşa hazır ve silahlanmış yaklaşık kırk bin kişi, savaşmak için Yahve'nin önünden
Yeriha ovalarına geçti.
14 O gün Yahve Yeşu'yu bütün İsrael'in gözünde yüceltti; ve hayatının bütün günleri
boyunca Moşe'den korktukları gibi ondan da korktular.
15 Yahve Yeşu'ya şöyle konuştu,
16 “Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlere Yarden'den çıksınlar diye buyur.”
17 Bunun üzerine Yeşu kâhinlere, “Yarden'den çıkın!” diye buyurdu.
18 Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinler Yarden'in ortasından çıkıp da
kâhinlerin ayak tabanları kuru toprağa bastığında, Yarden'in suları yerlerine geri döndü
ve daha önceden olduğu gibi bütün kıyılarından taşarak aktı.
19 Halk birinci ayın onuncu günü Yarden'den çıkıp Yeriha'nın doğu sınırındaki
Gilgal'da konakladı.
20 Yeşu, Yarden'den aldıkları on iki taşı Gilgal'da dikti.
21 İsrael'in çocuklarına şöyle dedi: “İleride çocuklarınız babalarına 'Bu taşların anlamı
nedir?' diye sorduklarında,
22 o zaman çocuklarınıza, 'İsrael bu Yarden'den kuru yerden geçti' diye bildireceksiniz.
23 'Çünkü Tanrınız Yahve biz karşıya geçinceye kadar kurutmuş olduğu Kızıldeniz'e
yaptığı gibi, Tanrınız Yahve siz karşıya geçinceye kadar Yarden'in sularını önünüzden
kuruttu,
24 öyle ki, yeryüzünün bütün halkları Yahve'nin elinin güçlü olduğunu bilsin, siz de
Tanrınız Yahve'den daima korkasınız.'”

5

1 Yarden'in ötesinde batıda bulunan Amorlular'ın bütün kralları ve deniz kıyısındaki
bütün Kenanlı krallar, biz geçene kadar Yahve'nin İsrael'in çocuklarının önünde Yarden
sularını nasıl kuruttuğunu duyduklarında, İsrael'in çocukları yüzünden onların yürekleri
eridi ve artık içlerinde ruh kalmadı.
2 O sırada Yahve Yeşu'ya, “Çakmaktaşından bıçaklar yap ve İsrael'in oğullarını ikinci kez
sünnet et” dedi.

3 Yeşu çakmaktaşından bıçaklar yaptı ve İsrael'in oğullarını Beytel'in kuzeyinde sünnet
derisi üzerinden sünnet etti.
4 Yeşu'nun onları sünnet etmesinin nedeni şuydu: Mısır'dan çıkan bütün halk, erkekler,
bütün savaş adamları, Mısır'dan çıktıktan sonra çölde, yolda öldüler.
5 Çünkü çıkanların hepsi sünnetliydi; ancak Mısır'dan çıktıktan sonra çölde doğanların
hiçbiri sünnet edilmemişti.
6 Çünkü bütün halk, Mısır'dan çıkmış olan savaş adamları tükenene kadar İsrael'in
çocukları çölde kırk yıl yürüdüler, çünkü Yahve'nin sözünü dinlemediler. Yahve, bize
vermek üzere atalarına ant içtiği toprakları, süt ve bal akan ülkeyi görmelerine izin
vermeyeceğine dair onlara ant içti.
7 Onların yerine yetiştirdiği çocukları Yeşu tarafından sünnet edildi; çünkü onlar
sünnetsizdi, çünkü yolda onları sünnet etmemişlerdi.
8 Bütün ulusun sünneti bittikten sonra iyileşinceye dek ordugâhta, yerlerinde kaldılar.
9 Yahve Yeşu'ya, "Bugün Mısır'ın utancını senden kaldırdım" dedi. Bu nedenle bugüne
kadar o yerin adına Gilgal* denildi.
10 İsrael'in çocukları Gilgal'da konakladılar. Ayın on dördüncü günü akşam üstü Yeriha
ovalarında Pesah'ı tuttular.
11 Pesah'ın ertesi günü, aynı günde, ülkenin ürününden mayasız pideler ve kavrulmuş
tahıl yediler.
12 Ertesi gün ülkenin ürününü yedikten sonra man kesildi. İsrael'in çocuklarının artık
manı yoktu; ancak o yıl Kenan diyarının ürününden yediler.
13 Yeşu Yeriha'nın yanındayken gözlerini kaldırıp baktı ve işte, önünde elinde kılıcını
çekmiş bir adam duruyordu. Yeşu onun yanına giderek şöyle dedi: "Sen bizden mi
yanasın, yoksa düşmanlarımızdan mı yanasın?"
14 O, "Hayır; ama ben şimdi Yahve'nin ordusunun komutanı olarak geldim." Yeşu
yüzüstü yere kapanıp tapındı ve ona, "Efendim hizmetkârına ne söyler?" diye sordu.
15 Yahve'nin ordusunun hükümdarı Yeşu'ya, "Çarığını çıkar, üzerinde durduğun yer
kutsaldır" dedi. Yeşu da öyle yaptı.

6

1 İsrael'in çocukları yüzünden Yeriha sıkı sıkıya kapatılmıştı. Çıkan da ve giren de kimse
yoktu.
2 Yahve Yeşu'ya şöyle dedi, "İşte, Yeriha'yı, kralıyla ve güçlü yiğitleriyle birlikte senin
eline verdim.
3 Bütün savaşçılarınız kentin çevresini bir kez dolanacak. Bunu altı gün yapacaksın.
4 Yedi kâhin sandığın önünde koç boynuzundan yedi boru taşıyacak. Yedinci gün
kentin çevresinde yedi kez dolanacaksınız ve kâhinler boruları çalacaklar.
5 Öyle olacak ki, koç boynuzundan boruyu uzun uzun çaldıklarında ve borunun sesini
duyduğunuzda, bütün halk yüksek sesle bağıracak; o zaman kentin surları dümdüz
yıkılacak ve halk, herkes kendi önüne doğru düz çıkacak."
6 Nun oğlu Yeşu kâhinleri çağırıp onlara şöyle dedi, "Antlaşma Sandığı'nı kaldırın ve
Yahve'nin sandığı önünde yedi kâhin koç boynuzundan yedi boru taşısın."
7 Halka, "İlerleyin! Kenti dolanın ve silahlı adamlar Yahve'nin sandığının önünde
geçsinler." dediler.
8 Öyle oldu ki, Yeşu halkla konuştuğunda, Yahve'nin önünde koç boynuzundan
yapılmış yedi boru taşıyan yedi kâhin ilerlediler ve boruları çaldılar; Yahve'nin Antlaşma
Sandığı da onları takip etti.

---

* **5:9** "Gilgal" İbranice'deki "yuvarlanmak" sözcüğünü çağrıştırır.

9 Silahlı adamlar boru çalan kâhinlerin önünden gidiyor, sandık da onların ardından
gidiyordu. Onlar ilerledikçe borular çalınıyordu.
10 Yeşu halka buyrup dedi, “Size bağırmanızı söyleyeceğim güne dek bağırmayacaksınız,
sesinizi duyurmayacaksınız, ağzınızdan tek bir söz çıkmayacak. Sonra bağıracaksınız.”
11 Bunun üzerine Yahve'nin Sandığı'nı kentin çevresinde bir kez dolandırdı. Sonra
ordugâha girdiler ve ordugâhta kaldılar.
12 Yeşu sabah erkenden kalktı. Kâhinler Yahve'nin Sandığı'nı kaldırdılar.
13 Yedi kâhin, koç boynuzundan yapılmış yedi boru taşıyarak Yahve'nin sandığı
önünde sürekli ilerliyor ve boruları çalıyorlardı. Silahlı adamlar önlerine çıktı. Arka
muhafız Yahve'nin Sandığı'nın ardından geliyordu. Onlar ilerlerken borular çalınıyordu.
14 İkinci gün kentin çevresini bir kez dolanıp ordugâha döndüler. Bunu altı gün yaptılar.
15 Yedinci gün, şafak vakti erkenden kalktılar ve aynı şekilde kentin çevresini yedi kez
dolandılar. Yalnız o gün kentin çevresinde yedi kez dolandılar.
16 Yedinci kez kâhinler boruları çaldığında Yeşu halka şöyle dedi: “Bağırın, çünkü Yahve
bu kenti size verdi!
17 Kent ve içindekilerin tümü Yahve'ye adanacak. Yalnızca fahişe Rahav ve onunla
birlikte evde olanların hepsi yaşayacak, çünkü o, gönderdiğimiz habercileri sakladı.
18 Ama size gelince, yalnızca yıkıma adanmış olandan sakının, yoksa adadıktan sonra
adanmış olunandan alırsınız, böylece İsrael ordugâhını lanetli edip onu sıkıntıya
sokarsınız.
19 Ancak bütün gümüş, altın, tunç ve demir eşyalar Yahve'ye kutsaldır. Yahve'nin
hazinesine girecekler.”
20 Böylece halk bağırdı ve kâhinler boruları çaldı. Halk boruların sesini duyunca
yüksek sesle bağırdılar ve duvar dümdüz çöktü, öyle ki, herkes kendi önüne doğru halk
kente çıktı ve kenti aldılar.
21 Erkek kadın, genç yaşlı, öküz, koyun ve eşek, kente bulunan her şeyi kılıçtan geçirip
tamamen yok ettiler.
22 Yeşu, ülkeyi araştıran iki adama, “Fahişenin evine gidin ve ona ant içtiğiniz gibi,
kadını ve sahip olduğu her şeyi oradan çıkarın” dedi.
23 Genç casuslar içeri girip Rahav'ı babası, annesi, kardeşleri ve sahip olduğu her şeyle
birlikte dışarı çıkardılar. Ayrıca onun bütün akrabalarını da dışarı çıkarıp İsrael
ordugâhının dışına koydular.
24 Kenti ve içindekilerin hepsini ateşe verdiler. Yalnızca gümüşü, altını, tunç ve demir
eşyaları Yahve'nin evinin hazinesine koydular.
25 Ama Yeşu fahişe Rahav'ı, babasının ev halkını ve sahip olduğu her şeyi sağ kurtardı.
Yeşu'nun Yeriha'yı araştırmak için gönderdiği habercileri sakladığı için bugüne dek
İsrael'in ortasında yaşıyor.
26 Yeşu o sırada ant içerek onlara buyurup dedi, “Kalkıp bu kenti Yeriha'yı kuran
adam, Yahve'nin önünde lanetli olsun. İlk doğanı kaybetmek için temelini koyacak, en
küçük oğlu kaybetmek için de kapılarını takacaktır.”
27 Böylece Yahve Yeşu'yla birlikteydi; onun ünü de ülkenin her yanındaydı.

7

1 Ama İsrael'in çocukları adanan şeylerde suç işlediler; çünkü Yahuda oymağından Zerah
oğlu Zavdi oğlu Karmi oğlu Akan adanan şeylerden bazılarını aldı. Bu nedenle Yahve'nin
öfkesi İsrael'in çocuklarına karşı alevlendi.
2 Yeşu, Yeriha'dan Beytel'in doğusunda, Beyt-Aven'in yanında bulunan Ay Kenti'ne
adam gönderip onlara şöyle dedi: “Gidin, ülkeyi araştırın.” Adamlar yukarı çıkıp Ay
Kenti'ni araştırdılar.

3 Yeşu'nun yanına dönüp şöyle dediler: “Bütün halk çıkmasın, iki ya da üç bin kişi çıkıp
Ay Kenti'ni vursunlar. Bütün halk oraya kadar zahmet etmesin, çünkü onlar azdırlar.”
4 Halktan yaklaşık üç bin kişi oraya çıktı ve Ay Kenti'nin adamlarının önünden kaçtılar.
5 Ay Kenti'nin adamları yaklaşık otuz altı kişiyi vurdular. Onları kapının önünden
Şevarim'e kadar kovaladılar ve inişte vurdular. Halkın yürekleri eriyip su gibi oldu.
6 Yeşu giysilerini yırttı ve kendisi ve İsrael'in ihtiyarları akşama kadar Yahve'nin
Sandığı'nın önünde yüzüstü yere kapandılar ve başları üzerine toz saçtılar.
7 Yeşu şöyle dedi: “Ah, Efendi, Yahve, bizi Amorlular'ın eline teslim etmek ve yok
ettirmek için bu halkı neden Yarden'den geçirdin? Keşke yetinseydik ve Yarden'in
ötesinde yaşasaydık!
8 Ah, ey Efendimiz, İsrael düşmanlarına sırtlarını çevirdikten sonra ne diyeyim?
9 Çünkü Kenanlılar ve ülkede oturanların tümü bunu duyacak, etrafımızı saracak ve
adımızı yeryüzünden kesip atacaklar. Kendi yüce ismin için ne yapacaksın?”
10 Yahve Yeşu'ya, “Kalk!” dedi. “Neden böyle yüzüstü kapandın?
11 İsrael günah işledi. Evet, onlara buyurmuş olduğum antlaşmamı dahi bozdular. Evet,
adanan şeylerin bir kısmını aldılar, hem çaldılar, hem de kandırdılar. Hem onu kendi
eşyalarının arasına koydular.
12 Bu nedenle İsrael'in çocukları düşmanlarının önünde duramıyor. Yıkıma adandıkları
için düşmanlarının önünde sırtlarını çeviriyorlar. Aranızdaki adanmış şeyleri yok
etmediğiniz sürece artık yanınızda olmayacağım.
13 Kalk! Halkı kutsayıp de: 'Yarın için kendinizi kutsayın; çünkü İsrael'in Tanrısı Yahve
şöyle diyor: 'Ey İsrael, aranızda adanmış bir şey var. Aranızdaki adanmış şeyi ortadan
kaldırmadıkça düşmanlarının önünde duramazsın.”
14 Bu nedenle sabahleyin oymaklarını yaklaştıracaksın. Öyle olacak ki, Yahve'nin
seçeceği oymak boylarına göre yaklaşacak. Yahve'nin seçeceği boy, ev halkıyla
yaklaşacaktır. Yahve'nin seçeceği ev halkı teker teker yaklaşacaktır.
15 Öyle olacak ki, adanan şeyle birlikte alınan kişi, Yahve'nin antlaşmasını bozduğu ve
İsrael'de utanç verici bir şey yaptığı için kendisi ve sahip olduğu her şey ateşle
yakılacaktır.'”
16 Böylece Yeşu sabah erkenden kalktı ve İsrael'i oymaklarına göre yaklaştırdı. Yahuda
oymağı seçildi.
17 Yahuda boylarını yakınına getirdi ve Zerahoğulları boyunu seçti. Zerahoğulları'nın
ailelerini teker teker yaklaştırdı ve Zavdi seçildi.
18 Ev halkını teker teker yanına getirdi ve Yahuda oymağından Zerah oğlu Zavdi oğlu
Karmi oğlu Akan seçildi.
19 Yeşu, Akan'a şöyle dedi: “Oğlum, lütfen İsrael'in Tanrısı Yahve'yi yücelt ve O'na itiraf
et. Şimdi bana ne yaptığını söyle! Bunu benden saklama!”
20 Akan Yeşu'ya şöyle yanıt verdi: “İsrael'in Tanrısı Yahve'ye karşı gerçekten günah
işledim ve bunu yaptım.
21 Yağmanın arasında güzel bir Babil kaftanı, iki yüz şekel* gümüş ve elli şekel
ağırlığında bir altın külçe görünce, onlara göz diktim ve onları aldım. İşte, onlar çadırımın
ortasında, altında gümüşle birlikte toprakta saklılar.”
22 Bunun üzerine Yeşu haberciler gönderdi ve onlar da çadıra koştular. İşte, onun altında
gümüşle birlikte çadırında saklanmıştı.
23 Onları çadırın ortasından alıp Yeşu'ya ve bütün İsrael'in çocuklarına getirdiler. Onları
Yahve'nin önüne koydular.

* **7:21** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

24 Yeşu ve onunla birlikte bütün İsrael, Zerah oğlu Akan'ı, gümüşü, kaftanı, altın
külçesini, onun oğullarını, kızlarını, sığırlarını, eşeklerini, koyunlarını, çadırını ve sahip
olduğu her şeyi aldılar; ve onları Akor Vadisi'ne çıkardılar.
25 Yeşu, "Neden bizi sıkıntıya soktun?" dedi. "Yahve bugün seni sıkıntıya sokacak."
Bütün İsrael onu taşlarla taşladı, onları ateşle yaktı ve onları taşlarla taşladı.
26 Onun üzerine bugüne kadar duran büyük bir taş yığını yığdılar. Yahve kızgın
öfkesinden döndü. Bu nedenle o yerin adı bugüne dek "Akor Vadisi" olarak anıldı.

8

1 Yahve Yeşu'ya şöyle dedi: "Korkma ve yılma. Bütün savaşçıları yanına al, kalk ve Ay
Kenti'ne çık. İşte, Ay'ın kralını, halkını, kentini ve ülkesini senin eline verdim.
2 Yeriha'ya ve kralına yaptığını Ay Kenti'ne ve onun kralına da yapacaksın; ancak
kentin mallarını ve hayvanlarını kendinize alacaksınız. Kente arka tarafından pusu
kur."
3 Bunun üzerine Yeşu, bütün savaşçılarıyla birlikte Ay Kenti'ne çıkmak üzere kalktı.
Yeşu, güçlü ve yiğit adamlardan otuz bin kişiyi seçti ve onları geceleyin gönderdi.
4 Onlara buyurup şöyle dedi: "İşte, kente karşı, kentin arkasında pusuya yatacaksınız.
Kentten çok uzağa gitmeyin ama hepiniz hazır olun.
5 Ben ve yanımdaki bütün halk kente yaklaşacağız. İlk seferde olduğu gibi, bize karşı
çıktıklarında, biz onların önünden kaçacağız.
6 Biz onları kentten uzaklaştırıncaya kadar peşimizden gelecekler; çünkü onlar, 'İlk
seferki gibi önümüzden kaçıyorlar' diyecekler. Biz de onların önünden kaçacağız.
7 Siz de pusudan kalkıp kenti ele geçireceksiniz; çünkü Tanrınız Yahve onu elinize
teslim edecek.
8 Kenti ele geçirdiğiniz zaman onu ateşe vereceksiniz. Bunu Yahve'nin sözüne göre
yapacaksınız. İşte, size buyurdum."
9 Yeşu onları dışarı gönderdi; ve pusu kurmaya gittiler, ve Beytel ile Ay Kenti arasında,
Ay Kenti'nin batı yakasında kaldılar; ama Yeşu o gece halkın arasında kaldı.
10 Yeşu sabah erkenden kalktı, halkı topladı ve İsrael'in ihtiyarlarıyla birlikte halkın
önünde Ay Kenti'ne çıktı.
11 Bütün halk, onunla birlikte olan savaş adamları da çıkıp yaklaştılar, kentin önüne
gelip Ay Kenti'nin kuzey tarafında konakladılar. Artık onunla Ay Kenti arasında bir vadi
vardı.
12 Yaklaşık beş bin kişiyi alıp Beytel ile Ay Kenti arasında, kentin batı yakasında onları
pusuya koydu.
13 Böylece onlar halkı, kentin kuzeyindeki bütün orduyu ve kentin batısında pusuya
yatanları yerleştirdiler; ve Yeşu o gece vadinin ortasına gitti.
14 Ay Kralı bunu görünce onlar aceleyle erkenden kalktılar. Kentin adamları,
belirlenen zamanda İsrael'e karşı savaşmak üzere Arava'nın önünde çıktılar; ama kentin
arkasında kendisine karşı bir pusu olduğunu bilmiyordu.
15 Yeşu ve bütün İsrael, sanki önlerinde yeniliyormuş gibi davrandılar ve çöl yolundan
kaçtılar.
16 Kentte yaşayanların tümü onları kovalamak için bir araya çağrıldı. Yeşu'yu
kovaladılar ve kentten uzaklaştırıldılar.
17 Ay Kenti'nde ya da Beytel'de İsrael'in peşinden gitmeyen tek kişi kalmamıştı. Kenti
açık bırakıp İsrael'i kovaladılar.
18 Yahve Yeşu'ya, "Elindeki mızrağı Ay Kenti'ne doğru uzat, çünkü onu senin eline
vereceğim" dedi. Yeşu elindeki mızrağı kente doğru uzattı.

19 Pusudakiler yerlerinden hızla kalktı. Elini uzatır uzatmaz onlar da koşup kente
girip onu aldılar. Acele edip kenti ateşe verdiler.
20 Ay Kenti'nin halkı arkalarına baktıklarında kentin dumanının göğe yükseldiğini
gördüler ve onların şu ya da bu yana kaçmaya güçleri yoktu. Çöle kaçan halk kendilerini
kovalayanların üzerine geri döndü.
21 Yeşu ve bütün İsrael, pusudakilerin kenti aldığını ve kentin dumanının yükseldiğini
görünce geri dönüp Ay Kenti adamlarını öldürdüler.
22 Ötekiler de kentten onlara karşı çıktılar; İsrael'in ortasında kaldılar; bazıları bu
tarafta, bazıları da o taraftaydı. Onları vurdular; hiçbirinin geride kalmasına ya da
kaçmasına izin vermediler.
23 Ay Kralı'nı canlı yakalayıp Yeşu'nın yanına getirdiler.
24 İsrael, kendilerini kovalamış oldukları çölde, Ay Kenti'nde oturanların hepsini
öldürmeyi bitirince ve hepsi kılıçtan geçirilip tükenince, bütün İsrael Ay Kenti'ne döndü,
orayı da kılıçtan geçirdi.
25 O gün düşen erkek ve kadınların hepsi, Ay Kenti halkının tümü on iki bin kişiydi.
26 Yeşu, Ay Kenti'nde oturanların hepsini tamamen yok edinceye kadar mızrak
uzattığı elini geri çekmedi.
27 Yahve'nin Yeşu'ya buyurduğu söz uyarınca İsrael, o kentin yalnızca hayvanlarını ve
mallarını kendilerine aldı.
28 Böylece Yeşu Ay Kenti'ni yaktı ve onu bugüne dek sonsuz bir yığına, harabeye çevirdi.
29 Ay Kralı'nı akşama kadar bir ağaca astı. Gün batımında Yeşu buyurdu ve cesedini
ağaçtan indirip kent kapısının girişine attılar ve üzerine bugüne dek duran büyük bir taş
yığını yaptılar.
30 Bunun üzerine Yeşu, İsrael'in Tanrısı Yahve'ye Eval Dağı'nda bir sunak yaptı.
31 Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin İsrael'in çocuklarına buyurduğu gibi, Moşe'nin Yasa
Kitabı'nda yazılı olduğu gibi: üzerinde hiç kimsenin demir kaldırmadığı, yontulmamış
taşlardan bir sunak yaptı. Bunun üzerinde Yahve'ye yakmalık sunular sundular ve
esenlik sunuları kurban ettiler.
32 Moşe'nin İsrael halkının önünde yazdığı yasanın bir kopyasını orada taşların üzerine
yazdı.
33 Bütün İsrael, ihtiyarları, görevlileri ve hakimleriyle birlikte, yerli olsun yabancı
olsun, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levili kâhinlerin önünde sandığın her iki
yanında, İsrael halkını kutsasınlar diye, Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin ilk başta
buyurduğu gibi, yarısı Gerizim Dağı'nın önünde, yarısı da Eval Dağı'nın önünde
duruyordu.
34 Sonra Yasa Kitabı'nda yazılı olanların hepsine göre yasadaki bütün sözleri, bereketi
ve laneti okudu.
35 Moşe'nin buyruklarından, kadınlarla, çocuklarla ve aralarında bulunan
yabancılarla birlikte, bütün İsrael topluluğunun önünde, Yeşu'nun okumadığı tek bir söz
kalmadı.

9

1 Yarden'in ötesinde, dağlık bölgede, ovada ve Lübnan'ın önündeki büyük deniz kıyısında
bulunan bütün krallar, Hititler, Amoritler, Kenanlılar, Perizliler, Hivliler ve Yevuslular
bunu duydular.
2 Yeşu'ya ve İsrael'e karşı savaşmak üzere fikir birliğiyle bir araya toplandılar.
3 Ama Givon halkı Yeşu'nun Yeriha ve Ay Kenti'ne yaptıklarını duyunca,
4 onlar da bir hileye başvurdular ve gidip kendilerini elçi gibi yaptılar, eşeklerine eski
çuvallar, eskimiş, yırtık ve bağlanmış şarap tulumları aldılar.

5 Ayaklarına eski, yamalı çarıklar ve üzerilerine eski giysiler giydiler. Erzakları olarak
bütün ekmekleri kuru ve küflüydü.
6 Gilgal'daki ordugâhtaki Yeşu'nun yanına gidip ona ve İsrael adamlarına şöyle dediler:
“Uzak bir diyardan geldik. Şimdi bizimle bir antlaşma yapın.”
7 İsrael adamları Hivliler'e, “Ya aramızda yaşıyorsanız?” dediler. “Sizinle nasıl bir
antlaşma yapabiliriz?”
8 Yeşu'ya, “Biz senin hizmetkârlarınız” dediler. Yeşua onlara şöyle dedi: “Siz kimsiniz?
Nereden geliyorsunuz?”
9 Ona şöyle dediler, “Tanrın Yahve'nin adından ötürü hizmetkârların çok uzak bir
ülkeden geldi; çünkü O'nun ününü, Mısır'da bütün yaptıklarını,
10 Yarden'in ötesindeki Amorlular'ın iki kralına, Heşbon Kralı Sihon'a ve Aştarot'ta
bulunan Başan Kralı Og'a yaptıklarının hepsini duyduk.
11 İhtiyarlarımız ve ülke sakinlerimizin hepsi bizimle konuşup şöyle dediler: 'Yolculuk
için elinize erzak alın ve onları karşılamaya gidin. Onlara deyin ki: “Biz sizin
hizmetkârınız. Şimdi bizimle bir antlaşma yapın.''
12 Bu, size gelmek üzere yola çıktığımız gün, evimizden sıcak olarak aldığımız erzak
ekmeğimizdir; ama şimdi, işte, kurudu ve küflendi.
13 Doldurduğumuz bu şarap tulumları yeniydi; ve işte, yırtıldılar. Bu giysilerimiz,
çarıklarımız da uzun yolculuktan dolayı eskidi.”
14 Adamlar erzaklarının tadına baktılar ve Yahve'nin ağzından öğüt istemediler.
15 Yeşu onlarla barış yaptı ve yaşamaları için onlarla bir antlaşma yaptı. Topluluğun
beyleri onlara ant içti.
16 Kendileriyle antlaşma yaptıktan üç gün sonra komşuları olduklarını ve aralarında
yaşadıklarını duydular.
17 İsrael'in çocukları yol alıp üçüncü günde onların kentlerine geldiler. Şimdi onların
kentleri Givon, Kefira, Beerot ve Kiryat-Yearim'di.
18 İsrael'in çocukları onları vurmadı; çünkü topluluğun ihtiyarları İsrael'in Tanrısı
Yahve aracılığıyla onlara ant içmişlerdi. Bütün topluluk beylere karşı söylendiler.
19 Ama beylerin hepsi bütün topluluğa şöyle dediler: “Biz onlara İsrael'in Tanrısı
Yahve aracılığıyla ant içtik. Bu nedenle onlara dokunamayız.
20 Onlara şöyle yapacağız, yaşamalarına izin vereceğiz; yoksa onlara içtiğimiz anttan
dolayı üzerimize gazap olur.”
21 Beyler onlara, “Yaşasınlar” dediler. Böylece beylerin onlara söylediği gibi, bütün
topluluk için odun kesici ve su çekici oldular.
22 Yeşu onları çağırdı ve onlarla konuşup şöyle dedi: “Aramızda yaşarken, 'Sizden çok
uzaktayız' diyerek neden bizi kandırdınız?
23 İşte bu yüzden lanetlisiniz ve bazılarınız Tanrımın evi için hem odun kesici hem de
su çekici olarak köleler olmaktan hiç geri kalmayacaksınız.”
24 Yeşu'ya şöyle yanıt verip dediler: “Çünkü hizmetkârlarınıza, Tanrınız Yahve'nin,
hizmetkârı Moşe'ye bütün toprakları size vermesini ve önünüzden ülkede yaşayanların
hepsini yok etmesini nasıl buyurduğu kesin bir şekilde söylendi. Bu nedenle sizin
yüzünüzden hayatlarımız için çok korktuk ve bu şeyi yaptık.
25 İşte şimdi senin elindeyiz. Sana nasıl iyi ve doğru geliyorsa bize onu yap.”
26 Onlara böyle yaptı ve onları öldürmesinler diye İsrael'in çocuklarının elinden kurtardı.
27 O gün Yeşu, topluluk için ve Yahve'nin kendi seçeceği yerde sunağı için, bugüne dek
onları odun kesiciler ve su çekiçiler yaptı.

10

1 Yeruşalem Kralı Adoni-Sedek, Yeşu'nun Ay Kenti'ni nasıl aldığını ve onu tümüyle yok
ettiğini; Yeriha ve kralına yaptığı gibi Ay Kenti'ne ve kralına da yaptığını; ve Givon
halkının İsrael'le nasıl barış yaptığını ve onların arasında olduklarını duyunca, çok
korktular.
2 Çünkü Givon kral kentlerinden biriydi, büyük bir kentti, ve Ay Kenti'nden daha
büyüktü, onun bütün adamları da güçlüydü.
3 Bunun üzerine Yeruşalem Kralı Adoni-Sedek, Hevron Kralı Hoham'a, Yarmut Kralı
Piram'a, Lakiş Kralı Yafia'ya ve Eglon Kralı Debir'e haber göndererek şöyle dedi:
4 "Yanıma gelin ve bana yardım edin. Hadi Givon'u vuralım; çünkü Yeşu ve İsrael'in
çocuklarıyla barış yaptılar."
5 Bunun üzerine Amorlular'ın beş kralı, Yeruşalem Kralı, Hevron Kralı, Yarmut Kralı,
Lakiş Kralı ve Eglon Kralı kendileri ve bütün ordularıyla toplanıp çıktılar ve Givon'a
karşı ordugâh kurdular, ona karşı savaştılar.
6 Givon adamları Gilgal'daki ordugâhta bulunan Yeşu'ya haber göndererek şöyle
dediler: "Hizmetkârlarını bırakma! Tez yanımıza çık ve bizi kurtar! Bize yardım et; çünkü
dağlık bölgede oturan Amorlular'ın bütün kralları bize karşı toplandılar."
7 Bunun üzerine Yeşu, kendisiyle birlikte bütün orduyla, cesur yiğitlerin tümüyle
birlikte Gilgal'dan çıktı.
8 Yahve Yeşu'ya şöyle dedi: "Onlardan korkma, çünkü onları senin ellerine teslim
ettim. Onlardan hiç kimse senin önünde duramayacak."
9 Yeşu ansızın yanlarına geldi. Bütün gece Gilgal'dan yürüdü.
10 Yahve onları İsrael'in önünde şaşkına çevirdi. Onları Givon'da büyük vuruşla öldürdü
ve onları Beyt-Horon yokuşu yolunda kovaladı ve onları Azeka'ya ve Makkeda'ya
kadar vurdu.
11 İsrael'in önünden kaçarken Beyt-Horon'un inişinde Yahve Azeka'ya kadar gökten
üzerlerine büyük taşlar attı ve öldüler. Dolu taşları nedeniyle ölenler, İsrael'in çocuklarının
kılıçla öldürdüklerinden daha fazlaydı.
12 Sonra Yeşu, Yahve'nin Amorlular'ı İsrael'in çocuklarının önünde teslim ettiği gün
Yahve'ye konuştu. İsrael'in gözü önünde şöyle dedi: "Ey güneş, Givon üzerinde dur! Sen,
ey ay, Ayalon Vadisi'nde kal!"
13 Ulus düşmanlarından öç alana dek güneş durdu, ay da yerinde kaldı. Yaşar'ın
Kitabı'nda bu yazılı değil mi? Güneş gökyüzünün ortasında kaldı ve neredeyse bütün gün
batmakta acele etmedi.
14 Yahve'nin bir adamın sesini dinlediği ne ondan önce ne de sonra böyle bir gün
olmadı; çünkü Yahve İsrael için savaştı.
15 Yeşu ve onunla birlikte bütün İsrael, Gilgal'daki ordugâha döndü.
16 Bu beş kral kaçıp Makkeda'daki mağaraya saklandılar.
17 Yeşu'ya, "Beş kral Makkeda'daki mağarada saklanmış halde bulundu" diye söylendi.
18 Yeşu şöyle dedi: "Mağaranın girişini kapatmak için büyük taşlar yuvarlayın ve onları
beklemek için yanına adamlar koyun;
19 ama siz orada durmayın. Düşmanlarınızı kovalayın ve onlara arkadan saldırın.
Kentlerine girmelerine izin vermeyin; çünkü Tanrınız Yahve onları sizin elinize teslim
etti."
20 Yeşu ile İsrael'in çocukları onları tükeninceye kadar büyük vuruşla öldürdükten ve
onlardan artakalanlar surlu kentlere girdikten sonra,
21 bütün halk esenlik içinde Yeşu'nun yanına Makkeda'taki ordugâha döndü. Hiçbiri
İsrael'in çocuklarına karşı ağzını açamadı.

22 Bunun üzerine Yeşu, “Mağaranın girişini açın ve o beş kralı mağaradan çıkarıp bana
getirin” dedi.
23 Bunu yaptılar ve beş kralı mağaradan ona getirdiler: Yeruşalem Kralı, Hevron Kralı,
Yarmut Kralı, Lakiş Kralı ve Eglon Kralı.
24 Kralları Yeşu'nun yanına getirdikleri zaman, Yeşu bütün İsrael adamlarını çağırdı ve
kendisiyle birlikte giden savaş adamlarının komutanlarına, “Yaklaşın” dedi.
“Ayaklarınızı bu kralların boyunları üzerine koyun.”
Yaklaştılar ve ayaklarını onların boyunları üzerine koydular.
25 Yeşu onlara şöyle dedi: “Korkmayın ve yılmayın. Güçlü ve cesur olun; çünkü Yahve,
savaşmakta olduğunuz bütün düşmanlarınıza böyle yapacaktır.”
26 Daha sonra Yeşu onları vurup öldürdü ve onları beş ağaç üzerine astı. Akşama kadar
ağaçların üzerinde asılı kaldılar.
27 Güneş battığında Yeşu buyurdu ve onları ağaçların üzerinden indirip saklandıkları
mağaraya attılar ve mağaranın ağzına büyük taşlar koydular, bu güne dek durmaktadır.
28 Yeşu o gün Makkeda'yı aldı ve kralıyla birlikte onu kılıçtan geçirdi. Onu ve içinde
bulunan bütün canları tamamen yok etti. Geride kimseyi bırakmadı. Yeriha Kralı'na
yaptığını Makkeda Kralı'na da yaptı.
29 Yeşu ve onunla birlikte bütün İsrael Makkeda'dan Livna'ya geçti ve Livna'ya karşı
savaştılar.
30 Yahve onu da kralıyla birlikte İsrael'in eline teslim etti. Onu ve içindeki bütün
canları kılıçtan geçirdi. İçinde kimseyi bırakmadı. Yeriha Kralı'na yaptığı gibi onun
kralına da yaptı.
31 Yeşu ve onunla birlikte bütün İsrael Livna'dan Lakiş'e geçti, orada ordugâh kurup
ona karşı savaştılar.
32 Yahve Lakiş'i İsrael'in eline teslim etti. İkinci gün onu aldı ve Livna'ya yaptığı her
şeye göre, içindeki bütün canlarla birlikte onu kılıçtan geçirdi.
33 Bunun üzerine Gezer Kralı Horam Lakiş'e yardıma geldi; ve Yeşu, kendisinden
kimse kalmayana kadar onu ve halkını vurdu.
34 Yeşu ve onunla birlikte bütün İsrael Lakiş'ten Eglon'a geçti; ve ona karşı ordugâh
kurup ona karşı savaştılar.
35 O gün onu alıp kılıçtan geçirdiler. Lakiş'e yaptığı her şeye göre, o gün onun içinde
bulunan bütün canları tamamen yok etti.
36 Yeşu ve onunla birlikte bütün İsrael Eglon'dan Hevron'a çıktı; ve ona karşı savaştılar.
37 Onu alıp kralını, bütün kentlerini ve içindeki bütün canları kılıçtan geçirdiler. Eglon'a
yaptığı her şeye göre, geride kimseyi bırakmadı; ama onu ve içindeki tüm canları tümüyle
yok etti.
38 Yeşu, kendisiyle birlikte bütün İsrael'le birlikte Devir'e dönüp ona karşı savaştı.
39 Onu, kralıyla ve bütün kentleriyle birlikte aldı. Onları kılıçtan geçirdiler ve içindeki
tüm canları tümüyle yok ettiler. Kimseyi bırakmadı. Hevron'a yaptığı gibi Livna'ya ve
onun kralına yaptığı gibi, Devir'e ve onun kralına da öyle yaptı.
40 Böylece Yeşu bütün ülkeyi, dağlık bölgeyi, güneyi, ovayı, yamaçları ve bunların bütün
krallarını vurdu. Kimseyi geride bırakmadı ama İsrael'in Tanrısı Yahve'nin buyurduğu
gibi nefesi olanları tümüyle yok etti.
41 Yeşu Kadeş Barnea'dan Gaza'ya kadar, bütün Goşen ülkesini, Givon'a kadar onları
vurdu.
42 İsrael'in Tanrısı Yahve İsrael için savaştığı için Yeşu bu kralların hepsini ve ülkelerini
bir anda ele geçirdi.
43 Yeşu, kendisiyle birlikte bütün İsrael, Gilgal'daki ordugâha döndüler.

11

1 Hasor Kralı Yavin bunu duyunca, Madon Kralı Yovav'a, Şimron Kralı'na, Akşaf Kralı'na,
2 kuzeyde, dağlık bölgede, Kinnerot'un güneyinde Arava'da, ovada ve batıda Dor tepelerinde bulunan krallara,
3 doğuda ve batıda Kenanlılar'a, Amorlular'a, Hititler'e, Perizliler'e, dağlık bölgede Yevuslular'a ve Hermon'un altındaki Mispa diyarında olan Hivliler'e haber gönderdi.
4 Onlar ve kendileriyle birlikte bütün orduları, çok sayıda insan, deniz kıyısındaki kumlar kadar çok sayıda atlar ve savaş arabalarıyla çıktılar.
5 Bütün bu krallar bir araya geldi; ve İsrael ile savaşmak için gelip Merom sularında birlikte konakladılar.
6 Yahve Yeşu'ya şöyle dedi: "Onlar yüzünden korkma; yarın bu saatlerde, hepsini İsrael'in önünde öldürülmüş olarak teslim edeceğim. Atlarını sakatlayacaksın ve savaş arabalarını ateşle yakacaksın."
7 Bunun üzerine Yeşu, bütün savaşçılarıyla birlikte Merom suları yanında ansızın onların üzerine geldi ve onlara saldırdı.
8 Yahve onları İsrael'in eline teslim etti; onlar da onları vurup Büyük Sayda'ya, Misrefot Maim'e ve doğuya doğru Mispe Vadisi'ne kadar kovaladılar. Onlardan kimse kalmayıncaya kadar onları vurdular.
9 Yeşu onlara Yahve'nin söylediği gibi yaptı. Atlarını sakatladı ve savaş arabalarını ateşle yaktı.
10 O sırada Yeşu geri dönüp Hasor'u aldı ve kralını kılıçla vurdu; çünkü Hasor bütün bu krallıkların başıydı.
11 Onda bulunan canların hepsini kılıçtan geçirip onları tamamen yok ettiler. Nefes alan kimse kalmamıştı. Hasor'u ateşle yaktı.
12 Yeşu, Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin buyurduğu gibi, bu kralların bütün kentlerini kralarıyla birlikte ele geçirdi ve onları kılıçtan geçirip tamamen yok etti.
13 Ama tepecikleri üzerinde duran kentlere gelince, İsrael, Hasor dışında hiçbirini yakmadı. Yeşu onu yaktı.
14 İsrael'in çocukları bu kentlerdeki yağmalanan bütün malları hayvanlarla birlikte kendilerine yağma olarak aldılar; ama hepsini yok edinceye kadar onları kılıçtan geçirdiler. Nefes alan kimseyi bırakmadılar.
15 Yahve, hizmetkârı Moşe'ye buyurduğu gibi, Moşe de Yeşu'ya öyle buyurdu. Yeşu da öyle yaptı. Yahve'nin Moşe'ye buyurduklarından hiçbirini yarım bırakmadı.
16 Böylece Yeşu, dağlık bölgeyi, bütün güneyi, bütün Goşen bölgesini, ovayı, Arava'yı, İsrael'in dağlık bölgesini ve aynı ovayı,
17 Seir'e çıkan Halak Dağı'ndan, Hermon Dağı'nın altındaki Lübnan Vadisi'ndeki Baal Gad'a kadar bütün bu diyarı ele geçirdi. Bütün kralarını aldı, onları vurdu ve öldürdü.
18 Yeşu bu kralların hepsiyle uzunca bir süre savaştı.
19 Givon'da yaşayan Hivliler dışında İsrael'in çocuklarıyla barış yapan kent yoktu. Hepsini savaşta aldılar.
20 Çünkü Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi onları tümüyle yok etmek, İsrael'e karşı savaşa çıkmak için onların yüreklerini katılaştırmak, hiçbir lütuf görmeyerek onları yok etmek Yahve'dendi.
21 O sırada Yeşu geldi ve Anaklılar'ı dağlık bölgeden, Hevron'dan, Devir'den, Anav'dan, Yahuda'nın bütün dağlık bölgesinden ve İsrael'in bütün dağlık bölgesinden söküp attı. Yeşu onları kentleriyle birlikte tümüyle yok etti.
22 İsrael'in çocuklarının ülkesinde Anaklılar'dan kimse kalmamıştı. Yalnızca Gaza'da, Gat'ta ve Aşdod'da biraz kaldı.

23 Böylece Yahve'nin Moşe'ye söylediği her şeye göre Yeşu bütün ülkeyi aldı; ve Yeşu onu
oymaklarına göre paylarına göre İsrael'e miras olarak verdi. O zaman ülke savaştan
dinlendi.

12

1 İsrael'in çocuklarının vurdukları ve gün doğumuna doğru Yarden'in ötesinde, Arnon
Vadisi'nden Hermon Dağı'na kadar ve doğuda bütün Arava'ya kadar ülkelerini mülk
edindikleri diyarın kralları şunlardır:
2 Amorlular'ın Kralı Sihon. Heşbon'da yaşadı ve Arnon Vadisi'nin kenarında ve
vadinin ortasında bulunan Aroer'den ve Gilad'ın yarısına, Ammon'un çocuklarının sınırı
olan Yabbok Irmağı'na kadar hükmetti;
3 ve doğuda Kinnerot Denizi'ne kadar Arava, ve Arava Denizi'ne kadar, Tuz Denizi'ne
kadar, doğuda Beyt Yeşimot'a yoluna kadar; ve güneyde, Pisga yamaçları altında:
4 Aştarot'ta ve Edrei'de yaşayan Refalar'dan artakalan Başan Kralı Og'un sınırı,
5 Hermon Dağı'nda, Saleka'da ve bütün Başan'da, Geşurlular'la Maakalılar'ın sınırına
kadar, ve Heşbon Kralı Sihon'un sınırı olan Gilad'ın yarısına kadar hükmeden oydu.
6 Yahve'nin hizmetkârı Moşe ile İsrael'in çocukları onları vurdu. Yahve'nin hizmetkârı
Moşe onu mülk olarak Ruvenliler'e, Gadlılar'a ve Manaşşe oymağının yarısına verdi.
7 Yeşu ile İsrael'in çocuklarının Yarden'in batısına doğru, Lübnan vadisindeki Baal
Gad'dan Seir'e kadar uzanan Halak Dağı'na kadar vurdukları ülkenin kralları
bunlardır. Yeşu onu paylarına göre mülk olarak İsrael oymaklarına verdi;
8 dağlık bölgede, ovada, Arava'da, yamaçlarda, çölde ve güneyde; Hititler, Amoritler,
Kenanlılar, Perizliler, Hivliler ve Yevuslular;
9 Eriha Kralı bir; Beytel'in yanındaki Ay Kralı bir;
10 Yeruşalem Kralı bir; Hevron Kralı bir;
11 Yarmut Kralı bir; Lakiş Kralı bir;
12 Eglon Kralı bir; Gezer Kralı bir;
13 Devir Kralı bir; Geder Kralı bir;
14 Horma Kralı bir; Arad Kralı bir;
15 Livna Kralı bir; Adullam Kralı bir;
16 Makkeda Kralı bir; Beytel Kralı bir;
17 Tappua Kralı bir; Hefer Kralı bir;
18 Aphek Kralı bir; Lasşaron Kralı bir;
19 Madon Kralı bir; Hasor Kralı bir;
20 Şimron Kralı bir; Ahşaf Kralı bir;
21 Taanak Kralı bir; Megiddo Kralı bir;
22 Kedeş Kralı bir; Karmel'deki Yokneam Kralı bir;
23 Dor sırtındaki Dor Kralı bir; Gilgal'daki Goyim Kralı bir;
24 Tirsa Kralı bir; kralların tümü otuz bir.

13

1 Yeşu artık yaşlanmıştı ve yılları oldukça ilerlemişti. Yahve ona şöyle dedi: "Yaşlısın ve
yılların ilerledi; hâlâ mülk olarak alınacak çok yer var."
2 "Hâlâ beklemekte olan yer şudur: Filistliler'in bütün bölgeleri ve Geşur'un tamamı;
3 Mısır'ın önündeki Şihor'dan kuzeyde Kenanlılar'ın sayılan Ekron sınırına kadar;
Filistliler'in beş beyleri; Gazazlılar ve Aşdodlular, Aşkelonlular, Gatlılar ve Ekronlular;
güneyde de Avlar,
4 Afek'e, Amorlular'ın sınırına kadar bütün Kenan ülkesi ve Saydalılar'ın Meara'sı;
5 Hermon Dağı eteğindeki Baal Gad'dan Hamat'ın girişine kadar Geballılar ülkesi ve
gün doğumuna kadar bütün Lübnan;

6 Lübnan'dan Misrefot-Maim'e kadar dağlık bölgede yaşayanların tümü, Saydalılar'ın da
tümü. Onları İsrael'in çocuklarının önünden kovacağım. Size buyurduğum gibi onu miras
olarak İsrael'e paylaştır.
7 Şimdi bu diyarı miras olarak dokuz oymağa ve Manaşşe oymağının yarısına
paylaştır."
8 Onunla birlikte Ruvenliler ile Gadlılar, Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin onlara
vermiş olduğu gibi, Yarden'in doğusunda Moşe'nin kendilerine verdiği miraslarını
aldılar;
9 Arnon Vadisi'nin kıyısındaki Aroer'den ve vadinin ortasında olan kentle Divon'a
kadar bütün Medeva Ovası;
10 ve Heşbon'da hüküm süren Amorlular'ın kralı Sihon'un Ammon'un çocuklarının
sınırına kadar olan bütün kentleri;
11 ve Gilad, Geşurlular ile Maakalılar sınırı, ve Hermon Dağı'nın tamamı ve Saleka'ya
kadar olan Başan'ın tümü;
12 Refalılar'dan kalmış olan Aştarot ve Edrei'de hüküm süren Başan'daki Og'un bütün
krallığı; çünkü Moşe bunlara saldırıp onları kovmuştu.
13 Ne var ki, İsrael'in çocukları Geşurlular'ı ya da Maakalılar'ı kovmadılar; ama Geşur ve
Maaka bugüne dek İsrael'in içinde yaşamaktadır.
14 Ancak Levi oymağına miras vermedi. Ona söylediği gibi, İsrael'in Tanrısı Yahve'nin
ateşle yapılan sunuları onun mirasıdır.
15 Moşe soylarına göre Ruven'in çocukları oymağına verdi.
16 Sınırları Arnon Vadisi kıyısındaki Aroer'den, vadinin ortasındaki kentten ve Medeva
yanındaki bütün ova;
17 Heşbon ve ovadaki bütün kentleri; Divon, Bamot Baal, Beyt Baal Meon,
18 Yahaz, Kedemot, Mefaat,
19 Kiryatayim, Sivma, vadinin dağındaki Seret Şahar,
20 Beyt Peor, Pisga yamaçları, Beyt Yeşimot,
21 ovadaki bütün kentler ve Heşbon'da hüküm süren Amorlular'ın kralı Sihon'un
bütün ülkesiydi; onu ve Midyan önderleri, Evi'yi, Rekem'i, Sur'u, Hur'u ve Reva'yı, ülkede
yaşayan Sihon'un beylerini Moşe vurdu.
22 İsrael'in çocukları, öldürdükleriyle birlikte Beor oğlu falcı Balam'ı da kılıçla öldürdüler.
23 Ruven'in çocuklarının sınırı Yarden'in kıyısıydı. Boylarına, kentlerine ve köylerine
göre Ruven'in çocuklarının mirası bunlardı.
24 Moşe boylarına göre Gad oymağına, Gad'ın çocuklarına verdi.
25 Onların sınırları Yazer, Gilad'ın bütün kentleri ve Rabba yakınındaki Aroer'e kadar
Ammon'un çocuklarının diyarının yarısı;
26 Heşbon'dan Ramat Mispe'ye ve Betonim'e kadar; ve Mahanayim'den Devir sınırına
kadar;
27 ve vadide Beyt Haram, Beyt Nimra, Sukkot ve Safon, Heşbon Kralı Sihon'un
krallığından geri kalanı, Yarden kıyısı, doğuya doğru Yarden'in ötesinde, Kinneret
Denizi'nin en uç kısmına kadardı.
28 Boylarına göre, Gad'ın çocuklarının mirası olan kentler ve onların köyleri budur.
29 Moşe Manaşşe oymağının yarısına miras verdi. Boylarına göre Manaşşe'nin
çocuklarının yarım oymağı içindi.
30 Onların sınırları Mahanayim'den, Başan'ın tamamı, Başan Kralı Og'un bütün krallığı
ve Başan'daki Yair'in bütün köyleri, altmış kentti.
31 Gilad'ın yarısı, Başan'da Og Krallığı'nın, Aştarot ve Edrei kentleri, Manaşşe oğlu
Makir'in çocukları için, boylarına göre Makir'in çocuklarının yarısı içindi.

32 Yarden'in ötesinde, doğuda Yeriha'daki Moav ovalarında Moşe'nin dağıttığı miraslar
bunlardır.
33 Ama Moşe Levi oymağına miras vermedi. Onlara söylediği gibi, onların mirası
İsrael'in Tanrısı Yahve'dir.

14

1 İsrael'in çocuklarının Kenan diyarında aldıkları, kâhin Eleazar'ın, Nun oğlu Yeşu'nun ve
İsrael'in çocukları oymaklarının ata evleri başlarının onlara dağıttığı miraslar bunlardır.
2 Yahve'nin Moşe aracılığıyla buyurduğu gibi, onların miras payını dokuz oymağa ve
bir oymağın yarısına dağıttılar.
3 Çünkü Moşe iki oymakla yarım oymağın mirasını Yarden'in ötesinde vermişti; ama
Levililer'e onların arasında hiç miras vermedi.
4 Yosef'in çocukları Manaşşe ve Efraim olmak üzere iki oymaktı. Levililer'e,
oturacakları kentler dışında, hayvanları ve malları için otlakları dışında topraktan hiç
pay vermedi.
5 İsrael'in çocukları Yahve'nin Moşe'ye buyurduğu gibi yaptılar ve ülkeyi paylaştılar.
6 Bunun üzerine Yahuda'nın çocukları Gilgal'daki Yeşu'nun yanına geldiler. Kenizzî
Yefunne oğlu Kalev ona şöyle dedi, "Yahve'nin Kadeş Barnea'da Tanrı adamı Moşe'ye
benim ve senin hakkında söylediği şeyi biliyorsun.
7 Yahve'nin hizmetkârı Moşe ülkeyi araştırmam için beni Kadeş Barnea'dan
gönderdiğinde kırk yaşındaydım. Yüreğimde olduğu gibi ona yeniden haber getirdim.
8 Ancak benimle birlikte çıkmış olan kardeşlerim halkın yüreğini eritti; ama ben
tümüyle Tanrım Yahve'nin ardından gittim.
9 Moşe o gün şöyle ant içti: 'Üzerinde yürüdüğün diyar kesin olarak daima sana ve
çocuklarına miras olacak, çünkü sen tümüyle Tanrım Yahve'nin ardından gittin.'"
10 "İşte, İsrael çölde yürürken, Yahve'nin Moşe'ye bu sözü söylemesinden bu yana geçen
bu kırk beş yıl boyunca, O söylemiş olduğu gibi Yahve beni yaşattı. İşte, bugün seksen
beş yaşındayım.
11 Bugün Moşe'nin beni gönderdiği günkü kadar güçlüyüm. Dışarı çıkmak ve içeri
girmek için o zamanki gücüm nasılsa, şimdi de savaş için gücüm öyledir.
12 Bu nedenle, Yahve'nin o gün söylediği bu dağlık bölgeyi şimdi bana ver; çünkü o gün
Anaklılar'ın ve büyük ve surlu kentlerin orada olduğunu duydun. Belki Yahve benimle
olur ve Yahve'nin dediği gibi onları kovarım."
13 Yeşu onu kutsadı; ve Hevron'u miras olarak Yefunne oğlu Kalev'e verdi.
14 Bu nedenle Hevron, Kenizzi Yefunne oğlu Kalev'in bugüne kadar mirası oldu;
çünkü o, bütün yüreğiyle İsrael'in Tanrısı Yahve'nin ardından gitti.
15 Daha önce Hevron'un adı önce Kiryat Arba'ydı; o Anaklılar'ın arasında en büyük
olan adamdı. Ondan sonra ülke savaştan dinlendi.

15

1 Yahuda'nın çocukları oymağının boylarına göre payı Edom sınırına, güneydeki Zin
Çölü'ne, güneyin en uzak bölgesine kadardı.
2 Onların güney sınırı Tuz Denizi'nin en uç kısmından, güneye bakan körfezdendi;
3 ve Akravvim yokuşunun güneyinden çıkıp Zin'e doğru ilerliyordu ve Kadeş
Barnea'nın güneyinden yukarı çıkıyor Hetsron'un yanından geçiyordu, Addar'a çıkıp
Karka'ya doğru dönüyordu;
4 ve Asmon'a geçip Mısır deresine çıkıyordu; ve sınır denizde sona eriyordu. Bu sizin
güney sınırınız olacaktır.
5 Doğu sınırı, Yarden'in sonuna kadar Tuz Denizi'ydi. Kuzey bölgesi sınırı Yarden'in
sonundaki deniz körfezindendi.

6 Sınır Beyt Hogla'ya kadar çıkıyor ve Beyt Arava'nın kuzeyinden geçiyordu; ve sınır
Ruven oğlu Bohan'ın taşına kadar çıkıyordu.
7 Sınır, Akor Vadisi'nden Devir'e kadar, kuzeye doğru, nehrin güney tarafındaki
Adummim yokuşuna bakan Gilgal'a doğru çıkıyordu. Sınır En Şemeş sularına kadar
uzanıyor ve En Rogel'de sona eriyordu.
8 Sınır, Hinnom oğlu Vadisi'nden güneye doğru Yevuslular (Yeruşalem de denir)
tarafına kadar çıkıyordu; ve sınır batıda Hinnom Vadisi'nin önünde, kuzeyde Refaim
Vadisi'nin en uzak yerinde bulunan dağın tepesine kadar çıkıyordu.
9 Sınır dağın tepesinden Neftoah sularının kaynağına kadar uzanıyor ve Efron
Dağı'ndaki kentlere kadar çıkıyordu; ve sınır Baala'ya (Kiryat Yearim de denir) kadar
uzanıyordu;
10 ve sınır Baala'dan batıya doğru Seir Dağı'na dönüyordu ve kuzeyde Yearim Dağı'nın
(Kesalon da denir) yanından geçiyordu ve Beyt Şemeş'e inip Timna'nın yanından
geçiyordu;
11 sınır Ekron yanından kuzeye doğru çıkıyordu; ve sınır Şikkeron'a kadar uzanıyordu, ve
Baala Dağı'na geçerek Yavneel'e çıkıyordu; ve sınır dışına çıkışlar denizdeydi.
12 Batı sınırı Büyük Deniz'in kıyısındaydı. Boylarına göre Yahuda'nın çocuklarının sınırı
budur.
13 Yahve'nin Yeşu'ya verdiği buyruk uyarınca, Yahuda'nın çocukları arasından, Anak'ın
babasının (Hevron da denir) adını taşıyan Kiryat Arba'yı pay olarak Yefunne oğlu
Kalev'e verdi.
14 Kalev, Anak'ın üç oğlunu, Anak'ın çocukları, Şeşay, Ahiman ve Talmay'ı kovdu.
15 Devir'de oturanlara karşı çıktı; eskiden Devir'in adı Kiryat Sefer'di.
16 Kalev, “Kim Kiryat Sefer'i vurup onu alırsa, kızım Aksa'yı eş olarak ona vereceğim”
dedi.
17 Onu Kalev'in kardeşi Kenaz oğlu Otniel aldı ve kızı Aksa'yı ona eş olarak verdi.
18 Kız gelince, eşi ondan babasından bir tarla istemesini istedi. Kadın eşeğinden indi ve
Kalev, “Ne istiyorsun?” dedi.
19 “Bana bir kutsama ver” dedi. “Mademki beni Güney diyarına koydun, bana su
pınarları da ver.” Böylece üst pınarları ve alt pınarları ona verdi.
20 Boylarına göre Yahuda'nın çocukları oymağının mirası budur.
21 Yahuda'nın çocukları oymağının güneyde Edom sınırına doğru en uzak kentleri
şunlardı: Kavseel, Eder, Yagur,
22 Kina, Dimona, Adada,
23 Kedeş, Hasor, İtnan,
24 Zif, Telem, Bealot,
25 Hasor Hadatta, Keriot Hetsron.
26 Amam, Şema, Molada,
27 Hasar Gadda, Heşmon, Beyt Pelet,
28 Hasar Şual, Beerşeba, Bizyotya,
29 Baala, İyim, Esem,
30 Eltolad, Kesil, Horma,
31 Ziklag, Madmanna, Sansanna,
32 Lebaot, Şilhim, Ayin, ve Rimmon'durlar. Bütün kentler köyleriyle birlikte yirmi
dokuzdur.
33 Ovada, Eştaol, Sora, Aşna,
34 Sanoa, En Gannim, Tappua, Enam,
35 Yarmut, Adullam, Soko, Aseka,
36 Şarayim, Aditayim ve Gedera (ya da Gederotayim); köyleriyle birlikte on dört kent.
37 Senan, Hadaşa, Migdal Gad,

38 Dilean, Mizpa, Yokteel,
39 Lakiş, Bozkat, Eglon,
40 Kabbon, Lahmam, Kitliş,
41 Gederot, Beyt Dagon, Naama ve Makkeda; köyleriyle birlikte on altı kent.
42 Libna, Eter, Aşan,
43 İftah, Aşna, Nesiv,
44 Keila, Akziv ve Mareşa; köyleriyle birlikte dokuz kent.
45 Ekron, kasabaları ve köyleriyle birlikte;
46 Ekron'dan denize kadar köyleriyle birlikte Aşdod'un yanında olanlar.
47 Aşdod, kasabaları ve köyleri; Mısır Deresi'ne, ve Büyük Deniz'le onun kıyısına kadar Gaza, kasabaları ve köyleri.
48 Dağlık bölgede Şamir, Yattir, Soko,
49 Danna, Kiryat Sanna (Devir'dir),
50 Anav, Eştemo, Anim,
51 Goşen, Holon ve Gilo; köyleriyle birlikte on bir kent.
52 Arab, Duma, Eşan,
53 Yanim, Beyt Tappua, Apheka,
54 Humta, Kiryat Arba (Hevron da denir) ve Sior; köyleriyle birlikte dokuz kent.
55 Maon, Karmel, Zif, Yuta,
56 Yizreel, Yokdeam, Zanoah,
57 Kain, Giva ve Timna; köyleriyle birlikte on kent.
58 Halhul, Beyt Sur, Gedor,
59 Maarat, Beyt Anot ve Eltekon; köyleriyle birlikte altı kent.
60 Kiryat Baal (Kiryat Yearim de denir) ve Rabba; köyleriyle birlikte iki kent.
61 Çölde Beyt Araba, Middin, ve Sekaka,
62 Nivşan, Tuz Kenti ve Eyn Gedi; köyleriyle birlikte altı kent.

63 Yeruşalem'de oturan Yevuslular'a gelince, Yahuda'nın çocukları onları kovamadılar; ama Yevuslular bugüne dek Yahuda'nın çocuklarıyla birlikte Yeruşalem'de yaşıyorlar.

16

1 Yosef'in çocukları için kura, Yarden'den Yeriha'ya, doğuda Yeriha sularına, çöle, Yeriha'dan dağlık bölgeyi geçerek Beytel'e kadar düştü.
2 Beytel'den Luz'a doğru çıkıyordu ve Arkitler sınırından Atarot'a kadar geçiyordu;
3 ve batıya doğru Yafletliler sınırına, aşağı Beyt Horon sınırına ve Gezer'e kadar iniyordu; ve denizde sona eriyordu.

4 Yosef'in çocukları Manaşşe ve Efraim miraslarını aldılar.
5 Boylarına göre Efraim'in çocuklarının sınırı buydu. Miraslarının sınırı doğuda, yukarı Beyt Horon'a kadar Atarot Addar'dı.
6 Sınır batıya, kuzeydeki Mikmetat'a doğru çıkıyordu. Sınır doğuya doğru Taanat Şilo'ya dönüyor ve Yanoah'ın doğusundan geçiyordu.
7 Yanoah'tan Atarot'a, Naara'ya iniyordu ve Yeriha'ya ulaşıp Yarden'e çıkıyordu.
8 Sınır Tappua'dan batıya doğru Kana Çayı'na kadar uzanıyordu; ve denizde sona eriyordu. Boylarına göre Efraim'in çocukları oymağının mirası;
9 Manaşşe'nin çocuklarının mirasının arasında Efraim'in çocuklarına ayrılan kentlerle birlikte bütün kentleri ve köyleri budur.
10 Onlar Gezer'de yaşayan Kenanlılar'ı kovmadılar; ama Kenanlılar bugüne dek Efraim bölgesinde oturmaktadırlar ve angarya hizmetçisi oldular.

17

1 Manaşşe oymağının kurası bu oldu; çünkü o, Yosef'in ilk oğluydu. Gilad'ın babası
Manaşşe'nin ilk oğlu Makir ise savaş adamı olduğundan Gilad ve Başan onun oldu.
2 Boylarına göre Manaşşe'nin geri kalan oğulları için şöyleydi: Aviezer'in çocukları için,
Helek'in çocukları için, Asriel'in çocukları için, Şekem'in çocukları için, Hefer'in çocukları
için ve Şemidan'ın çocukları için. Boylarına göre bunlar Yosef oğlu Manaşşe'nin erkek
çocuklarıydı.
3 Ama Manaşşe oğlu Makir oğlu, Gilad oğlu, Hefer oğlu Selofhad'ın oğulları yoktu,
yalnızca kızları vardı. Kızlarının adları şunlardır: Mahla, Nuh, Hogla, Milka ve Tirsa.
4 Kâhin Eleazar'a, Nun oğlu Yeşu'ya ve beylere gelip şöyle dediler: "Yahve Moşe'ye
kardeşlerimiz arasında bize miras vermesini buyurdu." Bu nedenle Yahve'nin buyruğu
uyarınca onlara babalarının kardeşleri arasında miras verdi.
5 Yarden'in ötesindeki Gilad ve Başan diyarının yanı sıra Manaşşe'ye on pay düştü;
6 çünkü Manaşşe'nin kızlarının onun oğulları arasında mirası oldu. Gilad diyarı
Manaşşe'nin geri kalan oğullarına aitti.
7 Manaşşe sınırı Aşer'den Şekem'in önündeki Mikmetat'a kadar uzanıyordu. Sınır sağ
tarafa, En Tappuah sakinlerine doğru gidiyordu.
8 Tappuah diyarı Manaşşe'nindi; ama Manaşşe sınırındaki Tappuah Efraim'in
çocuklarınındı.
9 Sınır, Kana Çayı'nın güneyinde, Kana Çayı'na kadar iniyordu. Bu kentler Manaşşe
kentleri arasında Efraim'e aitti. Manaşşe sınırı çayın kuzey tarafındaydı ve denizde sona
eriyordu.
10 Güney tarafı Efraim'in, kuzey tarafı Manaşşe'nindi; sınırı denizdi. Kuzeyden Aşer'e,
doğudan İssakar'a ulaşıyordu.
11 Manaşşe'nin İssakar'da üç tepesi vardı, Aşer'de Beyt Şean ve kasabaları, İbleam ve
kasabaları, Dor sakinleri ve kasabaları, Endor sakinleri ve kasabaları, Taanak
sakinleri ve kasabaları ve Megiddo sakinleri ve kasabaları.
12 Ancak Manaşşe'nin çocukları bu kentlerde oturanları kovamadılar; ama Kenanlılar
o diyarda yaşayacaklardı.
13 İsrael'in çocukları güçlenince Kenanlılar'ı angaryaya koydular ve onları tamamen
kovmadılar.
14 Yosef'in çocukları Yeşu'ya şöyle dediler: "Yahve bizi bugüne dek kutsadığından,
madem kalabalık bir halkız, neden bana miras olarak yalnızca bir kura ve bir pay
verdin?"
15 Yeşu onlara şöyle dedi: "Eğer kalabalıksan, Efraim'in dağlık bölgesi sana çok darsa,
ormana çık ve Perizliler ve Refayim diyarında kendine yer aç."
16 Yosef'in çocukları şöyle dediler: "Dağlık bölge bize yetmez. Vadi diyarında, hem Beyt
Şean'la kasabalarında, hem de Yizreel Vadisi'nde oturan bütün Kenanlılar'ın demirden
savaş arabaları var."
17 Yeşu, Yosef'in evine, Efraim ve Manaşşe'ye şöyle dedi: "Sen kalabalık bir halksın ve
büyük bir güce sahipsin. Yalnızca tek bir kuran olmayacak;
18 ama dağlık bölge senin olacak. Her ne kadar orman olsa da onu keseceksin,
açılacak yerleri senin olacak; çünkü onların demirden savaş arabaları olmasına ve
güçlü olmalarına karşın Kenanlılar'ı kovacaksın."

18

1 İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu Şilo'da toplanıp orada Buluşma Çadırı'nı
kurdular. Ülke onların önünde boyun eğdirildi.
2 İsrael'in çocukları arasında miraslarını henüz paylaşmamış yedi oymak kaldı.

3 Yeşu İsrael'in çocuklarına şöyle dedi: “Ataların ızın Tanrısı Yahve'nin size verdiği ülkeyi
mülk edinmek için girmeyi ne zamana dek ihmal edeceksiniz?
4 Kendinize her oymaktan üç adam belirleyin. Onları göndereceğim, onlar da kalkıp
ülkeyi dolaşacaklar ve miraslarına göre onu çizip sonra yanıma gelecekler.
5 Onu yedi parçaya bölecekler. Yahuda güneydeki sınırlarında yaşayacak, Yosef'in evi de
kuzeydeki sınırlarında yaşayacak.
6 Ülkeyi yedi parça olarak çizeceksin, çizimi buraya bana getireceksin; ben de burada,
Tanrımız Yahve'nin önünde sizin için kura çekeceğim.
7 Ancak aranızda Levililer'in payı yoktur. Çünkü Yahve'nin kâhinliği onların mirasıdır.
Gad, Ruven ve Manaşşe oymağının yarısı, Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin kendilerine
verdiği Yarden'in doğusunda miraslarını aldılar.”
8 Adamlar kalkıp gittiler. Yeşu ülkeye bakmaya gidenlere buyurup dedi, “Gidin, ülkeyi
dolaşın, bakın ve yanıma gelin. Burada, Şilo'da Yahve'nin önünde sizin için kura
çekeceğim.”
9 Adamlar ülkeyi dolaştılar ve onu kentlere göre bir kitapta yedi pay olarak ayırdılar.
Yeşu'nun yanına, Şilo'daki ordugâha geldiler.
10 Yeşu Şilo'da Yahve'nin önünde onlar için kura çekti. Orada Yeşu ülkeyi İsrael'in
çocuklarına paylarına göre bölüştürdü.
11 Benyamin'in çocukları oymağının kurası boylarına göre düştü. Onların payının sınırı
Yahuda'nın çocukları ile Yosef'in çocukları arasından çıkıyordu.
12 Onların kuzey bölgesindeki sınırları Yarden'dendi. Sınır kuzeyde Yeriha'nın yanına
kadar uzanıyor ve batıya doğru dağlık bölgeden yukarıya doğru çıkıyordu. Beyt Aven
Çölü'nde sona eriyordu.
13 Sınır oradan Luz'a, güneyde Luz'a (Beytel de denir) doğru uzanıyordu. Sınır, Beyt
Horon'un güneyinde yer alan dağın yanındaki Atarot Addar'a kadar iniyordu.
14 Sınır batı kısmından Beyt Horon'un önündeki dağdan güneye doğru uzanıp dönüyordu;
ve Yahuda'nın çocuklarının kenti olan Kiryat Baal'da (Kiryat Jearim de denir) sona
eriyordu. Burası batı bölgesiydi.
15 Güney bölgesi Kiryat Yearim'in en uzak kısmındaydı. Sınır batıya doğru çıkıyor ve
Neftoah sularının pınarına kadar çıkıyordu.
16 Sınır, kuzeydeki Refaim Vadisi'ndeki Hinnom Oğlu Vadisi'nin önündeki dağın en
uzak kısmına kadar iniyordu. Hinnom Vadisi'ne, Yevuslular'ın güneyine doğru iniyor ve
En Rogel'e kadar iniyordu.
17 Kuzeye doğru uzanıyor, En Şemeş'ten çıkıp Adummim Dağı'nın karşısındaki Gelilot'a
doğru çıkıyordu. Ruven oğlu Bohan'ın taşına iniyordu.
18 Arava'nın karşı yakasından kuzeye doğru geçip Arava'ya iniyordu.
19 Sınır kuzeye doğru Beyt Hogla tarafına uzanıyordu; ve sınır, Yarden'in güney ucunda,
Tuz Denizi'nin kuzey körfezinde sona eriyordu. Burası güney sınırıydı.
20 Yarden doğu bölgesindeki sınırıydı. Boylarına göre çevre sınırlarıyla Benyamin'in
çocuklarının mirası buydu.
21 Boylarına göre Benyamin'in çocukları oymağının kentleri şunlardı: Yeriha, Beyt
Hogla, Emek Kesis,
22 Beyt Arava, Semarayim, Beytel,
23 Avvim, Para, Ofra,
24 Kefar Ammoni, Ofni ve Geva; köyleriyle birlikte on iki kent.
25 Givon, Rama, Beerot,
26 Mispe, Kefira, Mosa,
27 Rekem, Yirpeel, Tarala,
28 Sela, Elef, Yevuslular (Yeruşalem de denir), Givat ve Kiryat; köyleriyle birlikte on
dört kent. Boylarına göre Benyamin'in çocuklarının mirası budur.

19

1 İkinci kura Şimon için, boylarına göre Şimon'un çocukları oymağına düştü. Onların
mirası Yahuda'nın çocuklarının mirasının ortasındaydı.
2 Beerşeva (ya da Şeva), Molada,
3 Hasar Şual, Bala, Ezem,
4 Eltolad, Betul, Horma,
5 Sikla, Beyt Markavot, Hasar Susa,
6 Beyt Levaot ve Şaruhen idi; köyleriyle birlikte on üç kent;
7 Ayin, Rimmon, Eter ve Aşan; köyleriyle birlikte dört kent;
8 ve bu kentlerin çevresindeki bütün köyler güneydeki Rama'daki Baalat Beere kadar
onların mirasıydı. Boylarına göre Şimon'un çocukları oymağının mirası budur.
9 Şimon'un çocuklarının mirası Yahuda'nın çocuklarının payındaydı; çünkü Yahuda'nın
çocuklarının payı onlar için çok fazlaydı. Bu nedenle Şimon'un çocukları onların mirasının
ortasında miras aldı.
10 Boylarına göre üçüncü kura Zevulun'un çocuklarına düştü. Onların mirasının sınırı
Sarid'e kadardı.
11 Sınırları batıya doğru Marala'ya kadar çıkıyor ve Dabbeşet'e kadar ulaşıyordu.
Yokneam'ın önündeki çaya ulaşıyordu.
12 Sarid'den doğuya, gün doğumuna doğru, Kiloth Tabor sınırına doğru dönüyordu.
Daberat'a gidiyor ve Yafia'ya çıkıyordu.
13 Oradan doğuya doğru Gat Hefer'e, Etkazin'e doğru ilerliyordu; ve Neah'a kadar
uzanıp Rimmon'da çıkıyordu.
14 Sınır kuzeyden Hannaton'a doğru dönüyordu; ve İftah El Vadisi'nde sona eriyordu;
15 Kattat, Nahalal, Şimron, İdala ve Beytlehem; köyleriyle birlikte on iki kent.
16 Boylarına göre Zevulun'un çocuklarının mirası, köyleriyle birlikte bu kentlerdi.
17 Dördüncü kura İssakar için, İssakar'ın çocukları için boylarına göre düştü.
18 Onların sınırı Yizreel, Kesullot, Şunem,
19 Hafarayim, Şion, Anaharat,
20 Rabbit, Kişion, Eves,
21 Remet, Engannim, En Hadda ve Beyt Passes'ti.
22 Sınır Tabor'a, Şahazuma'ya ve Beyt Şemeş'e ulaşıyordu. Sınırları Yarden'de sona
eriyordu: Köyleriyle birlikte on altı kentti.
23 Boylarına göre İssakar'ın çocukları oymağının mirası, köyleriyle birlikte kentler budur.
24 Beşinci kura Aşer'in çocukları oymağı için boylarına göre düştü.
25 Sınırları Helkat, Hali, Beten, Akşaf,
26 Allammelek, Amad ve Mishal'dı. Batıda Karmel'e ve Shihorlibnat'a ulaşıyordu.
27 Gün doğusuna doğru Beyt Dagon'a dönüp Zevulun'a, İftah El Vadisi'ne, kuzeyde Beyt
Emek ve Neiel'e ulaşıyordu. Sol tarafta Kabol'a,
28 Evron'a, Rehov'a, Hammon'a, Kana'ya, Büyük Sayda'ya kadar çıkıyordu.
29 Sınır Rama'ya, surlu Sur Kenti'ne doğru uzanıyordu; ve sınır Hosa'ya dönüyordu.
Akzib bölgesinde deniz yanında sona eriyordu;
30 Umma, Afek ve Rehov: Köyleriyle birlikte yirmi iki kenttir.
31 Boylarına göre Aşer'in çocukları oymağının mirası budur, köyleriyle birlikte bu
kentlerdir.
32 Altıncı kura Naftali'nin çocukları için, boylarına göre Naftali'nin çocuklarına düştü.
33 Onların sınırları Helef'ten, Saanannim'deki meşe ağacından Adami-nekeb ve
Yavneel'den Lakkum'a kadardı. Yarden'de sona eriyordu.
34 Sınır batıya doğru, Aznot Tabor'a dönüyor, oradan da Hukkok'a çıkıyordu. Güneyde
Zevulun'a, batıda Aşer'e ve gün doğumuna doğru Yarden'den Yahuda'ya ulaşıyordu.

35 Surlu kentler, Siddim, Ser, Hammat, Rakkat, Kinneret,
36 Adama, Rama, Hator,
37 Kedeş, Edrei, En Hasor,
38 İron, Migdal El, Horem, Beyt Anat ve Beyt Şemeş; köyleriyle birlikte on dokuz kent.
39 Boylarına göre Naftali'nin çocukları oymağının mirası, köyleriyle birlikte kentleri buydu.
40 Yedinci kura Dan'ın çocukları boyu için boylarına göre düştü.
41 Miraslarının sınırı Sora, Eştaol, İrşemeş,
42 Şaalabbin, Ayalon, İtla,
43 Elon, Timna, Ekron,
44 Elteke, Gibbeton, Baalat,
45 Yehud, Bene Berak, Gat Rimmon,
46 Me Yarkon ve Yafa'nın karşısında olan sınırıyla Rakkon'dur.
47 Dan'ın çocuklarının sınırı onların ötesine uzanıyordu; çünkü Dan'ın çocukları çıkıp Leshem'e karşı savaştılar ve onu aldılar ve onu kılıçtan geçirdiler, onu mülk edinip orada yaşadılar ve ataları Dan'ın adına göre Leşem, Dan adını verdiler.
48 Boylarına göre Dan'ın çocukları oymağının mirası, budur; köyleriyle birlikte bu kentlerdi.
49 Böylece diyarı sınırlarıyla miras olarak dağıtmayı bitirdiler. İsrael'in çocukları aralarında Nun oğlu Yeşu'ya miras verdiler.
50 Yahve'nin buyruğu uyarınca, istediği kenti, Efraim'in dağlık bölgesindeki Timnatserah'ı ona verdiler; ve kenti bina edip orada yaşadı.
51 Kâhin Eleazar'ın, Nun oğlu Yeşu'nun ve İsrael'in çocukları oymaklarının atalar evleri başlarının Şilo'da, Yahve'nin önünde, Buluşma Çadırı'nın kapısında kurayla miras olarak dağıttıkları miraslar bunlardır. Böylece diyarı bölmeyi bitirdiler.

20

1 Yahve Yeşu'ya şöyle dedi:
2 "İsrael'in çocuklarına de ki, 'Moşe aracılığıyla size söylemiş olduğum sığınak kentlerini belirleyin;
3 kazara ya da bilmeden birini öldüren katil oraya kaçabilsin. Onlar kan öcü alandan sizin için sığınak olacak.
4 Adam kentlerden birine kaçacak, kent kapısının girişinde duracak ve davasını o kentin ihtiyarlarının kulağına bildirecek. Onu yanlarında kente götürecekler ve aralarında yaşaması için ona bir yer verecekler.
5 Eğer kan öcünü alan kişi onun peşine düşerse, o zaman adam öldüren kişiyi onun eline teslim etmeyecekler; çünkü istemeden komşusuna vurmuştur ve daha önce ondan nefret etmemiştir.
6 Hüküm için topluluğun önüne çıkana dek, o günlerde başkâhinin ölümüne kadar o kentte oturacak. O zaman adam öldüren geri dönecek ve kendi kentine, kendi evine, kaçtığı kente gelecektir.'"
7 Naftali'nin dağlık bölgesindeki Galile'deki Kedeş'i ve Efraim'in dağlık bölgesindeki Şekem'i ve Yahuda'nın dağlık bölgesindeki Kiryat Arba'yı (Hevron da denilir) ayırdılar.
8 Yarden'in ötesinde, Yeriha'da doğuya doğru, Ruven oymağından çölde, ovadaki Bezer'i, Gad oymağından Gilad'da Ramot'u, Manaşşe oymağından Başan'da Golan'ı ayırdılar.
9 Bunlar, bütün İsrael'in çocukları için ve aralarında yaşayan yabancılar için belirlenmiş kentlerdi; öyle ki, kim istemeden birini öldürürse oraya kaçsın ve topluluk önünde yargı için duruncaya dek kan öcünü alan insanın eliyle ölmesin.

21

1 Bunun üzerine Levililer'in ata evleri başları, Kâhin Eleazar'a, Nun oğlu Yeşu'ya ve
İsrael'in çocukları oymaklarının atalar evleri başlarına yaklaştılar.
2 Kenan ülkesindeki Şilo'da onlarla konuşup şöyle dediler: “Yahve Moşe aracılığıyla bize
oturmamız için kentler ve hayvanlarımız için onların otlaklarını verilmesini buyurdu.”
3 İsrael'in çocukları Yahve'nin buyruğu uyarınca bu kentleri ve otlaklarını
miraslarından Levililer'e verdiler.
4 Kohatlılar boyları için kura çıktı. Levililer'den olan kâhin Aron'un çocuklarına,
Yahuda oymağından, Şimon oymağından ve Benyamin oymağından kurayla on üç kent
düştü.
5 Geri kalan Kohat'ın çocuklarına Efraim oymağının boylarından, Dan oymağından ve
Manaşşe oymağının yarısından kurayla on kent düştü.
6 Gerşon'un çocuklarına İssakar oymağının boylarından, Aşer oymağından, Naftali
oymağından ve Başan'daki Manaşşe oymağının yarısından kurayla on üç kent düştü.
7 Boylarına göre Merari'nin çocuklarına Ruven oymağından, Gad oymağından ve
Zevulun oymağından on iki kent düştü.
8 Yahve'nin Moşe aracılığıyla buyurduğu gibi, İsrael'in çocukları bu kentleri otlaklarıyla
birlikte kurayla Levililer'e verdiler.
9 Yahuda'nın çocukları oymağından ve Şimon'un çocukları oymağından adlarıyla anılan şu
kentleri verdiler:
10 Ve bunlar Levi çocuklarından olan Kohatlılar boylarından Aron'un çocukları içindiler.
11 Onlara, Yahuda'nın dağlık bölgesinde, çevresindeki otlaklarla birlikte, Anak'ın
babasının adını taşıyan Kiryat Arba'yı (Hevron da denir) verdiler.
12 Ama kentin tarlalarını ve onun köylerini mülkü olarak Yefunne oğlu Kalev'e
verdiler.
13 Kâhin Aron'un çocuklarına Hevron'u otlaklarıyla birlikte, adam öldüren için sığınak
kenti Livna'yı, otlağıyla,
14 Yattir'i otlağıyla, Eştemoa'yı otlaklarıyla,
15 Holon'u otlaklarıyla, Debir'i otlaklarıyla verdiler.
16 Ayin'i otlaklarıyla, Yuttah'ı otlaklarıyla, Beytşemeş'i otlaklarıyla verdiler: Bu iki
oymaktan dokuz kent.
17 Benyamin oymağından Givon'u otlaklarıyla, Geva'nı otlaklarıyla,
18 Anatot'u otlaklarıyla ve Almon'u otlaklarıyla: Dört kent.
19 Kâhin Aron'nun çocuklarının kentlerinin tümü, otlaklarıyla birlikte on üç kentti.
20 Kohat'ın çocukları boyları, Levililer, Kohat'ın çocuklarının geri kalanı, kendi
kuralarına düşen kentleri Efraim oymağından aldılar.
21 Onlara Efraim'in dağlık bölgesindeki otlaklarıyla birlikte Şekem'i, adam öldüren için
sığınak kenti olan, Gezer'i otlaklarıyla,
22 Kivsaim'i otlaklarıyla ve Beyt Horon'u otlaklarıyla birlikte verdiler: Dört kent.
23 Dan oymağından Elteke'yi otlaklarıyla, Gibbeton'u otlaklarıyla,
24 Ayalon'u otlaklarıyla, Gat Rimmon'u otlaklarıyla: Dört kent.
25 Manaşşe oymağının yarısından Taanak'ı otlaklarıyla, Gat Rimmon'u otlaklarıyla: İki
kent.
26 Geri kalan Kohat'ın çocukları boylarının bütün kentleri otlaklarıyla birlikte on
taneydi.
27 Levili boylarından Gerşon'un çocuklarına, Manaşşe oymağının yarısından adam
öldüren için sığınak kent olan Başan'daki Golan'ı ve Be Eştera'yı otlaklarıyla verdiler: İki
kent.
28 İssakar oymağından Kişion'u otlaklarıyla, Daverat'ı otlaklarıyla,
29 Yarmut'u otlaklarıyla, En Gannim'i otlaklarıyla: Dört kent.

30 Aşer oymağından Mişal'ı otlaklarıyla, Avdon'u otlaklarıyla,
31 Helkat'ı otlaklarıyla ve Rehov'u otlaklarıyla: Dört kent.
32 Naftali oymağından adam öldüren için sığınak kent olan Galile'deki Kedeş'i otlaklarıyla, Hammotdor'u otlaklarıyla ve Kartan'ı otlaklarıyla: Üç kent.
33 Boylarına göre Gerşonlular'ın bütün kentleri otlaklarıyla birlikte on üç kentti.
34 Zevulun oymağından Merari'nin çocukları boylarına, Levililer'in geri kalanına, Yokneam'ı otlaklarıyla, Karta'yı otlaklarıyla,
35 Dimna'yı otlaklarıyla ve Nahalal'ı otlaklarıyla: Dört kent.
36 Ruven oymağından Bezer'i otlaklarıyla, Yahaz'ı otlaklarıyla,
37 Kedemot'u otlaklarıyla ve Mefaat'ı otlaklarıyla: Dört kent.
38 Gad oymağından, adam öldüren için sığınak kenti olan Gilad'daki Ramot'u otlaklarıyla, Mahanayim'i otlaklarıyla,
39 Heşbon'u otlaklarıyla, Yazer'i otlaklarıyla: Toplam dört kent.
40 Boylarına göre bunların hepsi Merari'nin çocuklarının, Levililer'in geri kalan boylarının kentleridir. Onların kurası on iki kentti.
41 İsrael'in çocuklarının mülkleri arasında Levililer'in bütün kentleri otlaklarıyla birlikte kırk sekiz kentti.
42 Bu kentlerin her birinin çevresinde otlakları vardı. Bütün bu kentlerde böyleydi.
43 Bunun üzerine Yahve atalarına vermeye ant içtiği diyarın tümünü İsrael'e verdi. Onu mülk edindiler ve içinde yaşadılar.
44 Yahve atalarına ant içtiği her şeye göre onlara her yandan rahat verdi. Düşmanlarının biri bile önlerinde duramadı. Yahve bütün düşmanlarını onların eline teslim etti.
45 Yahve'nin İsrael evine söylemiş olduğu iyi şeylerden hiçbiri boşa çıkmadı. Hepsi gerçekleşti.

22

1 Bunun üzerine Yeşu, Ruvenliler'i, Gadlılar'ı ve Manaşşe oymağının yarısını çağırdı.
2 Onlara şöyle dedi: "Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin size buyurduğu her şeyi yerine getirdiniz ve size buyurduğum her şeyde sözümü dinlediniz.
3 Bugüne kadar kardeşlerinizi bırakmadınız, Tanrınız Yahve'nin buyruğunun yükümlülüğünü yerine getirdiniz.
4 Şimdi Tanrınız Yahve kendilerine konuştuğu gibi kardeşlerinize rahat verdi. Bu nedenle şimdi dönün, Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin Yarden'in ötesinde size vermiş olduğu mülkünüz olan diyara, çadırlarınıza gidin.
5 Yalnız Tanrınız Yahve'yi sevmek, O'nun bütün yollarında yürümek, buyruklarını tutmak, O'na sımsıkı sarılmak ve bütün yüreğinizle ve bütün canınızla O'na hizmet etmek için, Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin size buyurduğu buyruk ve yasaya özenle dikkat edin."
6 Bunun üzerine Yeşu onları kutsadı ve gönderdi; onlar da çadırlarına gittiler.
7 Moşe, Başan'da Manaşşe oymağının yarım oymağına miras vermişti; ama Yeşu, diğer yarısına Yarden'in ötesinde batıya doğru, kardeşlerinin arasında miras verdi. Üstelik Yeşu onları çadırlarına gönderdiğinde onları kutsadı;
8 ve onlarla konuşup şöyle dedi: "Çadırlarınıza çok zenginlikle, çok sayıda hayvanla, gümüşle, altınla, tunçla, demirle ve çok sayıda kıyafetle dönün. Düşmanlarınızın ganimetini kardeşlerinizle paylaşın."
9 Ruven'in çocukları, Gad'ın çocukları ve Manaşşe oymağının yarısı geri döndüler ve Yahve'nin Moşe aracılığıyla verdiği buyruk uyarınca mülk edinmiş oldukları Gilad diyarına, mülkleri olan diyara gitmek üzere Kenan ülkesindeki Şilo'dan İsrael'in çocuklarının yanından ayrıldılar.

10 Ruven'in çocukları, Gad'ın çocukları ve Manaşşe oymağının yarısı Kenan bölgesinde
bulunan Yarden yakınına vardıkları zaman, orada, Yarden yanında büyük bir sunak,
bakmak için büyük bir sunak yaptılar.
11 İsrael'in çocukları, "İşte, Ruven'in çocukları, Gad'ın çocukları ve Manaşşe oymağının
yarısı, Kenan ülkesinin sınırı yanına, Yarden çevresi bölgesinde İsrael'in çocuklarına ait olan
tarafta bir sunak yaptılar" diye duydular.
12 İsrael'in çocukları bunu duyunca, İsrael'in çocuklarının bütün topluluğu onlara karşı
savaşmak üzere Şilo'da toplandı.
13 İsrael'in çocukları Gilad diyarına Ruven'in çocuklarına, Gad'ın çocuklarına ve Manaşşe
oymağının yarısına kâhin Eleazar oğlu Pinehas'ı gönderdiler.
14 Yanında İsrael'in her oymağından bir ata evi beyi olmak üzere on bey vardı; ve
İsrael'in binlercesinin arasında her biri atalar evlerinin beyleriydi.
15 Ruven'in çocuklarına, Gad'ın çocuklarına ve Manaşşe oymağının yarısına, Gilad
diyarına geldiler ve onlarla konuşup şöyle dediler:
16 "Yahve'nin bütün topluluğu şöyle diyor, 'Bugün Yahve'nin ardınca gitmekten
dönerek, bugün Yahve'ye karşı isyan ederek kendinize bir sunak yapmakla İsrael'in
Tanrısı'na karşı işlediğiniz bu suç nedir?
17 Yahve'nin topluluğunun üzerine bela gelmiş olmasına rağmen, bugüne kadar
kendimizi arındırmadığımız Peor'un kötülüğü bizim için az mı da,
18 bugün Yahve'nin ardınca yürümekten dönmeniz gerekiyor? Bugün Yahve'ye karşı
isyan ettiğiniz için, yarın O, bütün İsrael topluluğuna karşı öfkelenecek.
19 Ancak, eğer mülk edindiğiniz diyar kirliyse, o zaman Yahve'nin Konutu'nun
bulunduğu, Yahve'nin mülkü olan diyara geçin ve aramızda mülk edinin; ama Tanrımız
Yahve'nin sunağından başka bir sunak yaparak Yahve'ye isyan etmeyin, bize karşı da
isyan etmeyin.
20 Zerah oğlu Akan adanan şeyde suç işlemedi mi ve bütün İsrael topluluğu üzerine
gazap düşmedi mi? O adam işlediği fesat yüzünden tek başına mahvolmadı.'"

21 Bunun üzerine Ruven'in çocukları, Gad'ın çocukları ve Manaşşe oymağının yarısı
yanıt verip binlerce İsraelli'nin başlarına şöyle konuştu:
22 "Güçlü Olan, Tanrı Yahve, Güçlü Olan, Tanrı Yahve, biliyor; ve İsrael de bilecek:
Eğer isyan içinde ya da Yahve karşı suç içinde (bugün bizi kurtarmayın),
23 Yahve'nin ardınca gitmekten dönmek için ya da eğer üzerinde yakmalık sunu ya da
ekmek sunusunu ya da eğer üzerinde esenlik sunularını sunmak için, kendimize sunak
yaptıysak;

24 eğer bunu kaygıdan dolayı ve bir amaç için yapmadıysak, bunu Yahve'nin kendisi
arasın. Dedik ki, 'Gelecekte sizin çocuklarınız bizim çocuklarımıza söyleyip, 'İsrael'in
Tanrısı Yahve ile sizin ne işiniz var?
25 Çünkü ey Ruven'in çocukları ve Gad'ın çocukları, Yahve sizinle bizim aramızda
Yarden'i sınır yaptı. Sizin Yahve'de payınız yoktur'" diyebilirler. Böylece sizin
çocuklarınız, bizim çocuklarımızın Yahve'den korkmasını engelleyebilirlerdi."

26 "Bu nedenle, 'Şimdi yakmalık sunu ya da kurban için değil, kendimize bir sunak
yapmaya hazırlanalım' dedik,
27 ama bizim ve sizin arasında ve bizden sonra kuşaklarımız tanık olacaktır, ta ki,
Yahve'nin hizmetini yakmalık sunularımızla, kurbanlarımızla kendi önünde yapalım;
sizin çocuklarınız gelecekte bizim çocuklarımıza, 'Yahve'de sizin payınız yoktur'
demesinler."

28 “Bu nedenle şöyle dedik: 'Gelecekte bunu bize ya da kuşaklarımıza söylediklerinde
şöyle diyeceğiz: 'Atalarımızın yaptığı Yahve'nin sunağının örneğine bakın, yakmalık sunu
ya da kurban için değil; ama bu sizinle bizim aramızda bir tanıktır.'”
29 “Tanrımız Yahve'nin konutunun önündeki kendi sunağı dışında yakmalık sunu için,
ekmek sunusu için ya da kurban için sunak yapmak üzere Yahve'ye isyan etmek ve
bugün Yahve'nin ardından gitmekten dönmek bizden uzak olsun!”
30 Kâhin Pinehas, topluluğun beyleri, yanında bulunan binlerce İsrael'in başları
Ruven'in çocuklarının, Gad'ın çocuklarının ve Manaşşe'nin çocuklarının söylediklerini
duyunca, bu onları çok memnun etti.
31 Kâhin Eleazar oğlu Pinehas, Ruven'in çocuklarına, Gad'ın çocuklarına ve Manaşşe'nin
çocuklarına şöyle dedi: “Bugün Yahve'nin aramızda olduğunu biliyoruz, çünkü siz
Yahve'ye karşı bu suçu işlemediniz. Şimdi İsrael'in çocuklarını Yahve'nin elinden
kurtardınız.”
32 Kâhin Eleazar oğlu Pinehas ile beyler, Ruven'in çocuklarından ve Gad'ın çocuklarından
Gilad diyarından Kenan diyarına, İsrael'in çocuklarının yanına döndüler ve onlara yeniden
haber getirdiler.
33 Bu şey İsrael'in çocuklarını memnun etti; ve İsrael'in çocukları Tanrı'yı yücelttiler ve
Ruven'in çocukları ile Gad'ın çocukları yaşadığı diyarı yok etmek için onlara karşı savaşa
gitmekten bir daha söz etmediler.
34 Ruven'in çocukları ve Gad'ın çocukları sunağa, “Yahve'nin Tanrı olduğuna aramızda o
tanıktır” adını verdiler.

23

1 Çok günler sonra, Yahve İsrael'i çevresindeki bütün düşmanlarından rahat verdiği ve
Yeşu yaşlanıp yılları oldukça ilerlediği zaman,
2 Yeşu bütün İsrael'i, ihtiyarlarını, başlarını, hakimlerini ve görevlilerini çağırdı ve
onlara şöyle dedi: “Ben yaşlandım ve yıllarım oldukça ilerledi.
3 Tanrınız Yahve'nin sizin uğrunuza bütün bu uluslara neler yaptığını gördünüz; çünkü
sizin için savaşan Tanrınız Yahve'dir.
4 İşte, Yarden'den gün batımına doğru Büyük Deniz'e kadar söküp attığım bütün
uluslarla birlikte geride kalan bu ulusları oymaklarınız için mülk olarak kurayla size
böldüm.
5 Tanrınız Yahve onları önünüzden kovacak, gözünüzün önünden onları uzaklaştıracak.
Tanrınız Yahve'nin size söylediği gibi, onların ülkesini mülk edineceksiniz.”
6 “Bu nedenle, Moşe'nin Yasa Kitabı'nda yazılı olan her şeyi tutmak ve yapmak için çok
yürekli olun; ta ki, ondan sağa ya da sola sapmayasınız;
7 öyle ki, aranızda kalan bu ulusların arasına girmeyesiniz; onların ilâhlarının adını
anmayasınız, onlarla ant içmeyesiniz, onlara hizmet etmeyesiniz, ve onlara eğilmeyesiniz.
8 Ama bugüne kadar yaptığınız gibi, Tanrınız Yahve'ye sımsıkı sarılın.”
9 “Çünkü Yahve büyük ve güçlü ulusları önünüzden kovdu. Ama size gelince, bugüne
dek hiç kimse sizin önünüzde durmadı.
10 İçinizden bir kişi bin kişiyi kovalayacaktır; çünkü size söylediği gibi, sizin için savaşan
Tanrınız Yahve'dir.
11 Bu nedenle Tanrınız Yahve'yi sevmeye iyice dikkat edin.”
12 “Ama eğer geri dönerseniz ve bu ulusların geri kalanına, aranızda kalanlara sıkıca
bağlanırsanız, onlarla evlilik yaparsanız ve onlara girerseniz, onlar da size;
13 kesin olarak bilin ki, Tanrınız Yahve bu ulusları artık gözünüzün önünden
kovmayacaktır; ama Tanrınız Yahve'nin size verdiği bu güzel ülkede yok oluncaya kadar
onlar sizin için tuzak ve kapan, böğürlerinizde dert, gözlerinizde diken olacaklardır.”

14 "İşte, bugün bütün yeryüzünün o yolundan gidiyorum. Tanrınız Yahve'nin
hakkınızda söylediği bütün iyi şeylerden tek birinin bile boşa çıkmadığını bütün
yüreklerinizde ve bütün canlarınızda biliyorsunuz. Size hepsi oldu. Ondan hiçbiri boşa
çıkmadı.
15 Öyle olacak ki, Tanrınız Yahve'nin size söylediği bütün iyi şeyler başınıza geldiği gibi;
Tanrınız Yahve'nin size verdiği bu güzel ülkeden sizi yok edinceye kadar, bütün kötü
şeyleri de Yahve öyle üzerinize getirecektir.
16 Tanrınız Yahve'nin size buyurduğu antlaşmaya uymadığınızda, gidip başka ilâhlara
hizmet ettiğinizde ve onlara eğildiğinizde, o zaman Yahve'nin öfkesi size karşı
alevlenecek ve size verdiği güzel ülke üzerinden hızla yok olacaksınız."

24

1 Yeşu İsrael'in bütün oymaklarını Şekem'de topladı ve İsrael'in ihtiyarlarını, başlarını,
hakimlerini ve görevlilerini çağırdı; ve kendilerini Tanrı'nın önünde sundular.
2 Yeşu bütün halka şöyle dedi: "İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor, 'Avraham'ın babası
ve Nahor'un babası, Terah da, atalarınız eskiden Irmak'ın ötesinde yaşadılar. Başka
ilâhlara hizmet ederlerdi.
3 Atanız Avraham'ı Irmak'ın öte yanından aldım ve onu bütün Kenan ülkesinde
gezdirdim, soyunu* çoğalttım ve ona İshak'ı verdim.
4 İshak'a Yakov'u Esav'ı verdim; ve onu mülk olarak alması için Seir Dağı'nı Esav'a
verdim. Yakov ve çocukları Mısır'a indiler.'"
5 "'Moşe'yle Aron'u gönderdim ve onların arasında yaptıklarıma göre Mısır'ı vurdum;
sonra da sizi oradan çıkardım.
6 Atalarınızı Mısır'dan çıkardım ve denize geldiniz. Mısırlılar atalarınızı savaş
arabalarıyla ve atlılarla Kızıldeniz'e kadar kovaladılar.
7 Onlar Yahve'ye feryat edince, Yahve sizinle Mısırlılar arasına karanlık koydu,
onların üzerine denizi getirip onları örttü; Mısır'da yaptığım şeyi gözleriniz gördü. Çok
günler çölde yaşadınız.'"
8 "'Sizi Yarden'in ötesinde yaşayan Amorlular ülkesine getirdim. Sizinle savaştılar, ben
de onları sizin elinize verdim. Siz onların ülkesini miras aldınız, ben de onları sizin
önünüzden yok ettim.
9 Bunun üzerine Moav Kralı Sippor oğlu Balak kalktı ve İsrael'e karşı savaştı. O, Beor
oğlu Balam'ı gönderip size lanet etmesi için çağırdı,
10 ama ben Balam'ı dinlemedim; bu nedenle sizi yine de kutsadı. Böylece sizi onun
elinden kurtardım.'"
11 "'Yarden'i aşıp Yeriha'ya geldiniz. Yeriha halkı, Amorlular, Perizliler, Kenanlılar,
Hititler, Girgaşiler, Hivliler ve Yevuslular size karşı savaştı; ve onları elinize teslim
ettim.
12 Önünüzden eşek arısını gönderdim; o, onları, Amorlular'ın iki kralını önünüzden
kovdu; kılıcınla ya da yayınla değil.
13 Size üzerinde emek vermediğiniz ülkeyi, bina etmediğiniz kentleri verdim ve siz
onlarda yaşıyorsunuz. Kendi dikmediğiniz bağlardan, zeytinliklerden yiyorsunuz.'
14 "Bu nedenle Yahve'den korkun, O'na içtenlikle ve doğrulukla hizmet edin.
Atalarınızın Irmak'ın ötesinde, Mısır'da kulluk ettikleri ilâhları atın; ve Yahve'ye hizmet
edin.
15 Eğer Yahve'ye hizmet etmek size kötü geliyorsa, kime hizmet edeceğinizi bugün
seçin; atalarınızın hizmet ettiği, Irmak'ın ötesindeki ilâhlara mı, yoksa diyarında
oturduğunuz Amorlular'ın ilâhlarına mı; ama ben ve ev halkım Yahve'ye hizmet
edeceğiz."

---

* **24:3** veya tohum

16 Halk şöyle yanıt verdi: “Yahve'yi bırakıp başka ilâhlara hizmet etmek bizden uzak
olsun;
17 çünkü bizi ve atalarımızı Mısır diyarından, kölelik evinden çıkaran, gözümüzün
önünde o büyük belirtileri yapan, gittiğimiz bütün yolda ve ortasından geçtiğimiz bütün
halklar arasında bizi koruyan Tanrımız Yahve'dir.
18 Yahve bütün halkları, ülkede yaşayan Amorlular'ı bile önümüzden kovdu. Bu
nedenle biz de Yahve'ye hizmet edeceğiz; çünkü O bizim Tanrımız'dır.”
19 Yeşu halka şöyle dedi: “Yahve'ye hizmet edemezsiniz, çünkü O kutsal bir Tanrı'dır.
O kıskanç bir Tanrı'dır. İtaatsizliğinizi ve günahlarınızı bağışlamayacaktır.
20 Eğer Yahve'yi bırakır ve yabancı ilâhlara hizmet ederseniz, o zaman O, size iyilik
yapmışken dönüp size kötülük yapacak ve sizi tüketecektir.”
21 Halk Yeşu'ya, “Hayır, ama biz Yahve'ye hizmet edeceğiz” dedi.
22 Yeşu halka şöyle dedi: “Sizler, Yahve'ye hizmet etmek için O'nu seçtiğinize kendiniz
tanıksınız.”
Onlar, “Biz tanığız” dediler.
23 “Şimdi aranızda olan yabancı ilâhları atın ve yüreğinizi İsrael'in Tanrısı Yahve'ye
yöneltin.”
24 Halk Yeşu'ya, “Tanrımız Yahve'ye hizmet edeceğiz ve O'nun sözünü dinleyeceğiz”
dedi.
25 Böylece Yeşu o gün halkla bir antlaşma yaptı ve Şekem'de onlar için bir kural ve ilke
koydu.
26 Yeşu şu sözleri Tanrı'nın Yasa Kitabı'na yazdı; ve büyük bir taş alıp onu Yahve'nin
Konutu'nun yanındaki meşe ağacının altına dikti.
27 Yeşu bütün halka şöyle dedi: “İşte, bu taş bize karşı tanık olacak, çünkü Yahve'nin
bize söylediği bütün sözleri o duydu. Bu nedenle, Tanrınız'ı inkar etmeyeseniz diye bu,
size karşı bir tanık olacaktır.”
28 Bunun üzerine Yeşu halkı, her birini kendi mirasına gönderdi.
29 Bu şeylerden sonra Yahve'nin hizmetkârı Nun oğlu Yeşu yüz on yaşında olarak öldü.
30 Onu, Efraim'in dağlık bölgesindeki Gaaş Dağı'nın kuzeyindeki Timnatserah'da,
mirasının sınırı içinde gömdüler.
31 İsrael, Yeşu'nun bütün günlerinde ve Yeşu'dan sonra sağ kalan ihtiyarların bütün
günlerinde Yahve'ye hizmet etti ve Yahve'nin İsrael için yapmış olduğu bütün işlerini
biliyordu.
32 İsrael'in çocuklarının Mısır'dan çıkarmış olduğu Yosef'in kemiklerini Şekem'de,
Yakov'un Şekem'in babası Hamor'un oğullarından yüz parça gümüş† karşılığında satın
aldığı toprak parçasına gömdüler. Onlar Yosef'in çocuklarının mirası oldu.
33 Aron'un oğlu Eleazar öldü. Onu Efraim dağlık bölgesinde oğlu Pinehas'a verilmiş
olan tepeye gömdüler.

† **24:32** İbranice: kesitah. Kesitah bir tür gümüş paraydı.

HÂKİMLER

1 Yeşu'nun ölümünden sonra İsraelliler Yahve'ye* sorup dediler: "Kenanlılar'a karşı
savaşmak için bizim için ilk kim çıkacak?"
2 Yahve, "Yahuda çıkacak. İşte,† ülkeyi onun eline teslim ettim" dedi.
3 Yahuda, kardeşi Şimon'a, "Bana düşen paya benimle birlikte gel, Kenanlılar'a karşı
savaşalım; ben de sana düşen paya seninle birlikte gideceğim" dedi. Böylece Şimon
onunla birlikte gitti.
4 Yahuda çıktı ve Yahve Kenanlıları ve Perizziler'i onların eline teslim etti. Bezek'te
on bin kişiyi vurdular.
5 Bezek'te Adoni-Bezek'i buldular ve ona karşı savaştılar. Kenanlıları ve Perizziler'i
vurdular.
6 Ama Adoni-Bezek kaçtı. Onu kovaladılar, yakaladılar ve ellerinin ve ayaklarının
başparmaklarını kestiler.
7 Adoni-Bezek, "Yetmiş kral, ellerinin ve ayaklarının başparmakları kesilmiş olarak
soframın altındaki kırıntıları yediler. Ben nasıl yaptıysam, Tanrı da bana öyle yaptı" dedi.
Onu Yeruşalem'e getirdiler ve orada öldü.
8 Yahuda'nın çocukları Yeruşalem'e karşı savaştılar, onu aldılar, kılıçtan geçirdiler ve
kenti ateşe verdiler.
9 Bundan sonra Yahuda'nın çocukları dağlık bölgede, güneyde ve ovada yaşayan
Kenanlılar'a karşı savaşmak için aşağı indiler.
10 Yahuda, Hevron'da yaşayan Kenanlılar'a karşı gitti. (Hevron'un bundan önceki adı
Kiryat Arba'ydı.) Şeşay'ı, Ahiman'ı ve Talmay'ı vurdular.
11 Oradan Devir sakinlerine karşı yürüdüler. (Devir'in eski adı Kiryat Sefer'di.)
12 Kalev, "Kiryat Sefer'i vurup onu alan adama kızım Aksa'yı eş olarak vereceğim"
dedi.
13 Kalev'in küçük kardeşi Kenaz'ın oğlu Otniel orayı aldı, bu yüzden kızı Aksa'yı ona eş
olarak verdi.
14 Kadın gelince, adam kadına babasından bir tarla istetti. Eşeğinden indi ve Kalev
ona, "Ne istersin?" diye sordu.
15 Kalev, "Bana bir kutsama ver, çünkü beni Güney diyarına yerleştirdin, bana su
kaynaklarını da ver" dedi. Sonra Kalev ona üst ve alt kaynakları verdi.
16 Moşe'nin kayınbiraderi Kenit'in çocukları, Yahuda'nın çocuklarıyla birlikte Palmiye
Ağaçları Kenti'nden çıkıp Arad'ın güneyindeki Yahuda Çölü'ne gittiler ve gidip halkla
birlikte yaşadılar.
17 Yahuda, kardeşi Şimon'la birlikte gitti ve Sefat'ta oturan Kenanlıları vurup
tamamen yok ettiler. Kente Horma deniliyordu.
18 Yahuda üstelik Gaza'yı sınırıyla, Aşkelon'u sınırıyla, Ekron'u sınırıyla aldı.
19 Yahve Yahuda'yla birlikteydi ve dağlık bölgenin sakinlerini kovdu; ancak vadi
sakinlerini kovamadı, çünkü demirden arabaları vardı.
20 Moşe'nin söylediği gibi Hevron'u Kalev'e verdiler, o da Anak'ın üç oğlunu oradan
kovdu.
21 Benyamin'in çocukları Yeruşalem'de oturan Yevuslular'ı kovmadılar; ama
Yevuslular bugüne dek Yeruşalem'de Benyamin'in çocukları ile birlikte oturuyorlar.
22 Yosef'in evi de Beytel'e çıktı ve Yahve onlarla birlikteydi.

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.
† **1:2** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

23 Yosef'in evi Beytel'i araştırmak için adam gönderdi. (Kentin bundan önceki adı
Luz'du.)
24 Gözcüler kentten çıkan bir adam gördüler ve ona, “Lütfen bize kentin girişini göster,
sana iyilikle davranacağız” dediler.
25 O da onlara kentin girişini gösterdi, kenti kılıçtan geçirdiler; ama adamı ve bütün
ailesini salıverdiler.
26 Adam Hititler ülkesine gitti, bir kent kurdu ve adını Luz koydu; bugüne dek adı
budur.
27 Manaşşe, Beyt Şean ve köylerinin sakinlerini, Taanak ve köylerinin sakinlerini, Dor
ve köylerinin sakinlerini, İvleam ve köylerinin sakinlerini, Megiddo ve köylerinin
sakinlerini kovmadı; ama Kenanlılar o ülkede oturmaya niyetliydi.
28 İsrael güçlenince Kenanlıları angaryaya koydular ve onları tümüyle kovmadılar.
29 Efraim, Gezer'de yaşayan Kenanlıları kovmadı, ama Kenanlılar Gezer'de onların
arasında yaşadılar.
30 Zevulun, Kitron sakinlerini ve Nahalol sakinlerini kovmadı; ama Kenanlılar
onların arasında yaşadılar ve angaryaya tabi oldular.
31 Aşer, Akko sakinlerini, Sayda sakinlerini, Ahlav sakinlerini, Akziv sakinlerini,
Helba sakinlerini, Afik sakinlerini ve Rehov sakinlerini kovmadı;
32 ancak Aşerliler, memleketin sakinleri olan Kenanlılar arasında yaşıyorlardı; çünkü
onları kovmadılar.
33 Naftali, Beyt Şemeş sakinlerini ve Beyt Anat sakinlerini kovmadı; ama memleketin
sakinleri olan Kenanlılar arasında yaşıyordu. Ancak Beyt Şemeş ve Beyt Anat sakinleri
angaryaya tabi tutuldular.
34 Amorlular, Dan'ın çocuklarını dağlık bölgeye zorladılar; çünkü onların vadiye
inmelerine izin vermiyorlardı;
35 ama Amorlular Heres Dağı'nda, Ayalon'da ve Şaalvim'de oturmaya niyetliydiler.
Ancak Yosef'in evinin eli üstün geldi, böylece angaryaya tabi tutuldular.
36 Amorlular'ın sınırı, Akrabbim'in yokuşundan, kayadan yukarıya doğruydu.

2

1 Yahve'nin meleği Gilgal'dan Bokim'e çıktı. Ve şöyle dedi, “Sizi Mısır'dan çıkardım ve
atalarınıza vermeye ant içtiğim ülkeye getirdim. 'Sizinle olan antlaşmamı asla
bozmayacağım dedim.
2 Bu ülkenin sakinleriyle antlaşma yapmayacaksınız. Sunaklarını yıkacaksınız.' Ama
sözümü dinlemediniz. Bunu neden yaptınız?
3 Bu yüzden şunu da dedim, 'Onları önünüzden kovmayacağım; ama böğrünüzde
olacaklar, ilâhları da size tuzak olacak.'”
4 Yahve'nin meleği bu sözleri bütün İsrael'in çocuklarına söylediğinde, halk seslerini
yükseltip ağladı.
5 O yerin adına Bokim* dediler ve orada Yahve'ye kurban kestiler.
6 Yeşu halkı gönderdiğinde, İsrael'in çocukları ülkeyi mülk edinmek için her biri kendi
mirasına gitti.
7 Halk, Yeşu'nun bütün günlerinde ve Yahve'nin İsrael için yaptığı bütün büyük işi
görmüş olup Yeşu'dan sonra yaşayan ihtiyarların günlerinde Yahve'ye hizmet etti.
8 Yahve'nin hizmetkârı Nun oğlu Yeşu yüz on yaşında öldü.
9 Onu, Efraim dağlık bölgesindeki Timnat Heres'te, Gaaş Dağı'nın kuzeyindeki
mirasının sınırına gömdüler.
10 O kuşağın hepsi atalarına kavuştuktan sonra, onlardan sonra Yahve'yi ve İsrael için
yaptığı işi bilmeyen başka bir kuşak yetişti.

* **2:5** “Bokim” “ağlayanlar” anlamına gelir.

11 İsraelliler Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptılar ve Baal'lara hizmet ettiler.
12 Onları Mısır diyarından çıkaran atalarının Tanrısı Yahve'yi bıraktılar, çevrelerinde
olan ulusların ilâhlarından olan başka ilâhların ardına düştüler ve onlara eğildiler;
Yahve'yi öfkelendirdiler.
13 Yahve'yi bırakıp Baal'a ve Aştarot'a hizmet ettiler.
14 Yahve'nin öfkesi İsrael'e karşı alevlendi ve onları yağmalayan akıncıların eline teslim
etti. Onları çevredeki düşmanlarının eline sattı, böylece artık düşmanlarının önünde
duramaz oldular.
15 Her nereye çıktılarsa, Yahve'nin eli kötülük için onlara karşıydı, Yahve'nin söylemiş
olduğu gibi ve Yahve'nin onlara ant içmiş olduğu gibi; çok da sıkıntı çektiler.
16 Yahve, onları yağmalayanların elinden kurtaran hâkimler çıkardı.
17 Yine de hâkimlerini dinlemediler; çünkü başka ilâhlarla fahişelik ettiler ve onlara
eğildiler. Atalarının Yahve'nin buyruklarını tutarak yürüdüğü yoldan onlar hemen
saptılar. Onlar öyle yapmadılar.
18 Yahve onlar için hâkimler çıkardığında, Yahve hâkimlerle birlikteydi ve hâkimin bütün
günlerinde onları düşmanlarının elinden kurtardı; çünkü onları ezen ve sıkıntıya
sokanların yüzünden inlemeleri Yahve'yi üzüyordu.
19 Ama hâkim ölünce geri döndüler, başka ilâhlara hizmet edip onlara eğilmek için,
onların peşinden gitmekte atalarından daha da çok yozlaştılar; Yaptıklarını bırakmadılar
ve inatçı yollarından vazgeçmediler.
20 Yahve'nin öfkesi İsrael'e karşı alevlendi ve şöyle dedi: "Çünkü bu ulus atalarına
buyurduğum antlaşmamı bozdu ve sözümü dinlemedi,
21 ben de Yeşu öldüğünde bıraktığı uluslardan hiçbirini artık önlerinden kovmayacağım,
22 ta ki, atalarının tuttuğu gibi Yahve'nin yolunda yürüyüp yürümeyeceklerini, görmek
için onlarla İsrael'i sınayacağım."
23 Böylece Yahve o ulusları çabucak kovmadan bıraktı. Onları Yeşu'nun eline teslim
etmedi.

3

1 İşte bunlar, İsrael'i bütün Kenan savaşlarını bilmeyenlerin hepsini onlar aracılığıyla
denesin,
2 yalnızca İsrael'in çocukları kuşaklarının, en azından savaşları daha önceden hiç
bilmeyenlerin savaş öğrenme bilgileri olsun diye Yahve'nin bıraktığı uluslardır:
3 Filistliler'in beş beyi, bütün Kenanlılar, Saydalılar ve Lübnan Dağı'nda, Baal Hermon
Dağı'ndan Hamat girişine kadar yaşayan Hivliler.
4 Onlar, İsrael'i denemek, Yahve'nin Moşe aracılığıyla atalarına buyurduğu buyrukları
dinleyip dinlemeyeceklerini bilmek için yanlarında bırakıldılar.
5 İsrael'in çocukları Kenanlılar, Hititliler, Amorlular, Perizililer, Hivliler ve Yevuslular
arasında yaşadılar.
6 Kızlarını eş olarak aldılar, kendi kızlarını da oğullarına verdiler ve onların ilâhlarına
hizmet ettiler.
7 İsraelliler, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptılar ve Tanrıları Yahve'yi unuttular ve
Baal'lara ve Aşera'ya hizmet ettiler.
8 Bu yüzden Yahve'nin öfkesi İsrael'e karşı alevlendi ve onları Mezopotamya Kralı
Kuşan Rişatayim'in eline sattı; ve İsraelliler sekiz yıl Kuşan Rişatayim'e hizmet ettiler.
9 İsraelliler Yahve'ye yakardıklarında, Yahve İsraelliler için bir kurtarıcı çıkardı; bu,
Kalev'in küçük kardeşi Kenaz'ın oğlu Otniel'di.

10 Yahve'nin Ruhu onun üzerine geldi ve İsrael'e hükmetti; ve savaşa çıktı ve Yahve
Mezopotamya Kralı Kuşan Rişatayim'i onun eline teslim etti. Eli Kuşan Rişatayim'e karşı
galip geldi.
11 Ülke kırk yıl dinlendi, sonra Kenaz'ın oğlu Otniel öldü.
12 İsrailliler yine Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptılar. Yahve, Moav Kralı Eglon'u
İsraiel'e karşı güçlendirdi. Çünkü Yahve'nin gözünde kötü olanı yapmışlardı.
13 Ammon'un ve Amalek'in çocuklarını yanına topladı. Gidip İsrael'i vurdu. Palmiye
Ağaçları Kenti'ni ele geçirdiler.
14 İsrailliler Moav Kralı Eglon'a on sekiz yıl hizmet ettiler.
15 İsrailliler Yahve'ye yakardıklarında, Yahve onlar için bir kurtarıcı çıkardı:
Benyaminli Gera'nın oğlu, solak bir adam olan Ehud. İsrailliler onun aracılığıyla Moav
Kralı Eglon'a haraç gönderdiler.
16 Ehud kendine iki ağızlı, bir arşın* uzunluğunda bir pala yaptı. Bunu sağ uyluğunda,
giysisinin altında kuşandı.
17 Haracı Moav Kralı Eglon'a sundu. Eglon çok şişman bir adamdı.
18 Ehud haraç sunmayı bitirince, haracı taşıyan adamları gönderdi.
19 Ama kendisi Gilgal'ın yanındaki taş putlardan geri döndü ve, "Ey kral, sana gizli bir
haberim var" dedi.
Kral, "Sus!" dedi. Yanında duranların hepsi ayrıldı.
20 Ehud yanına geldi; ve o, serin üst odada tek başına oturuyordu. Ehud, "Tanrı'dan
sana bir haberim var" dedi. Oturduğu yerden kalktı.
21 Ehud sol elini uzattı ve sağ uyluğundan palayı alıp onun vücuduna sapladı.
22 Palanın sapı da ucunun ardından girdi; ve yağ ucunun üzerine kapandı, çünkü
palayı vücudundan çekmedi; pala da arkadan çıktı.
23 Bunun üzerine Ehud verandaya çıktı, üst kattaki odanın kapılarını onun üzerine
kapatıp kilitledi.
24 O gittikten sonra hizmetkârları gelip üst odanın kapılarının kilitli olduğunu gördüler.
"Kesin o, üst kattaki odada ayaklarını örtüyor"† dediler.
25 Sıkılıncaya kadar beklediler; ve işte, o, üst odanın kapısını açmadı. Bunun üzerine
anahtarı alıp açtılar ve bir baktılar ki, efendileri ölü bir şekilde yere düşmüştü.
26 Onlar beklerken Ehud kaçtı, taş putların ötesine geçerek Seira'ya kaçtı.
27 Gelince Efraim'in dağlık bölgesinde boru çaldı. ve İsrael'in çocukları dağlık bölgeden
onunla birlikte indiler; o da onlara öncülük etti.
28 Onlara şöyle dedi: "Beni takip edin; çünkü Yahve düşmanlarınız Moavlılar'ı elinize
teslim etti." Onu takip ettiler ve Yarden'in geçitlerini Moavlılar'a karşı ele geçirdiler ve
kimsenin geçmesine izin vermediler.
29 O sırada Moavlılar'ın her biri güçlü ve yiğit olmak üzere yaklaşık on bin kişiyi
vurdular. Kimse kaçamadı.
30 Böylece Moav o gün İsrael'in eli altında boyun eğdirildi. Daha sonra ülke seksen yıl
rahat etti.
31 Ondan sonra Anat'ın oğlu Şamgar vardı ve Filistliler'den altı yüz kişiyi öküz
üvendiresiyle vurdu. O da İsrael'i kurtardı.

4

1 Ehud öldüğünde İsrael'in çocukları yine Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptılar.
2 Yahve onları Hasor'da hüküm süren Kenan Kralı Yavin'in eline sattı; ordusunun
komutanı, öteki ulusların Haroşet'inde yaşayan Sisera idi.

---

* **3:16** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. † **3:24** veya "kendini rahatlatmak".

3 İsrael'in çocukları Yahve'ye yakardılar; çünkü onun dokuz yüz demir arabası vardı;
yirmi yıl boyunca da İsrael'in çocuklarına çok baskı yaptı.
4 O sırada Lappidot'un karısı Peygamber Devora İsrael'e hükmediyordu.
5 O, Efraim'in dağlık bölgesindeki Rama ile Beytel arasındaki Devora'nın palmiye
ağacının altında yaşıyordu; İsrael'in çocukları da hüküm için onun yanına çıkarlardı.
6 Gönderip Avinoam oğlu Barak'ı Kedeş Naftali'den çağırdı ve ona şöyle dedi: "İsrael'in
Tanrısı Yahve, 'Git, yanına Naftali'nin çocuklarından ve Zevulun'un çocuklarından on bin
kişi alıp Tabor Dağı'na götür' diye buyurmadı mı?
7 'Yavin'in ordusunun komutanı Sisera'yı onun savaş arabaları ve kalabalığıyla
birlikte Kişon Irmağı'na, sana doğru çekeceğim; onu senin eline teslim edeceğim.'"
8 Barak ona şöyle dedi: "Benimle geleceksen giderim; ama sen benimle
gelmeyeceksen ben de gitmem."
9 O, "Ben kesinlikle seninle geleceğim" dedi. "Ancak çıkacağın yolculuk senin onuruna
olmayacak; çünkü Yahve Sisera'yı bir kadının eline satacak." Devora kalktı ve Barak'la
birlikte Kedeş'e gitti.
10 Barak Zevulun ile Naftali'yi birlikte Kedeş'e çağırdı. On bin adam onu takip etti;
Devora da onunla birlikte yukarı çıktı.
11 Kenli Hever, Moşe'nin kayınbiraderi Hovav'ın çocuklarından, Kenliler'den kendini
ayırmıştı ve çadırını Kedeş yakınındaki Zaanannim'deki meşe ağacına kadar kurmuştu.
12 Sisera'ya Avinoam oğlu Barak'ın Tavor Dağı'na çıktığını bildirdiler.
13 Sisera, öteki ulusların Haroşet'inden Kişon Irmağı'na kadar bütün savaş arabalarını,
dokuz yüz demir savaş arabasını da ve kendisiyle birlikte olan bütün halkı bir araya
topladı.
14 Devora Barak'a, "Git; çünkü bu, Yahve'nin Sisera'yı elinize teslim ettiği gündür.
Yahve senin önünden çıkmadı mı?" dedi. Böylece Barak ve ardında on bin kişi Tabor
Dağı'ndan indi.
15 Yahve Sisera'yı, savaş arabalarını ve ordusunu Barak'ın önünde kılıçtan geçirip
şaşkına çevirdi. Sisera arabasını bırakıp yaya kaçtı.
16 Ama Barak savaş arabalarını ve orduyu öteki ulusların Haroşet'ine kadar kovaladı;
Sisera'nın bütün ordusu da kılıçtan geçirildi. Bir kişi bile kalmadı.
17 Ne var ki Sisera, Kenli Hever'in karısı Yael'in çadırına yaya kaçtı; çünkü Hasor Kralı
Yavin ile Kenli Hever'in evi arasında barış vardı.
18 Yael, Sisera'yı karşılamaya çıktı ve ona şöyle dedi: "Efendim, dön, bana dön;
korkma." Çadırın içine onun yanına girdi ve onu bir kilimle örttü.
19 O, "Lütfen bana içmem için biraz su ver; çünkü susadım" dedi. Bir süt kabı açtı, ona
içirdi ve üzerini örttü.
20 O ona şöyle dedi: "Çadırın kapısında dur; eğer biri gelip sana sorarsa ve 'Burada
kimse var mı?' derse, 'Hayır' diyeceksin."
21 Sonra Hever'in karısı Yael, bir çadır kazığı aldı ve tokmağı elinde tuttu, yavaşça
ona doğru gitti ve kazığı şakaklarına vurdu, kazık da yere kadar delip geçti; çünkü o
derin uykudaydı; bu yüzden bayıldı ve öldü.
22 İşte Barak Sisera'yı kovalarken Yael onu karşılamaya çıktı ve ona, "Gel, sana
aradığın adamı göstereyim" dedi. Yanına geldi; ve işte, Sisera ölü yatıyordu ve çadır kazığı
şakaklarındaydı.
23 Böylece Tanrı o gün Kenan Kralı Yavin'i İsrael'in çocuklarının önünde boyun eğdirdi.
24 Kenan Kralı Yavin'i yok edene dek, İsrael çocuklarının eli, Kenan Kralı Yavin'e karşı
giderek daha da güçlendi.

5

1 O gün Devora ile Avinoam oğlu Barak ezgi söyleyip dediler:
2 “İsrael'de önderler öncülük ettikleri için,
halk gönüllü olarak kendilerini sundukları için,
yücelsin Yahve!”
3 “Duyun, ey krallar! Kulak verin ey beyler!
Ben, Yahve'ye ben ezgi söyleyeceğim.
İsrael'in Tanrısı Yahve'yi ezgiyle öveceğim.”
4 “Ey Yahve, Seir'den çıktığın zaman,
Edom kırından yürüdüğün zaman
Yeryüzü sarsıldı, gökyüzü de damlattı.
Evet, bulutlar su damlattı.
5 Dağlar Yahve'nin önünde,
Sina Dağı bile İsrael'in Tanrısı Yahve'nin önünde sarsıldı.”
6 “Anat oğlu Şamgar'ın günlerinde,
Yael'in günlerinde de ana yollar boştu.
Yolcular sapa yollardan geçtiler.
7 İsrael'de hâkimler sona erdi.
Ben Devora ayağa kalkana dek kesildiler;
ta ki, İsrael'de bir ana olarak ben ortaya çıkana dek.
8 Onlar yeni ilâhlar seçtiler.
O zaman savaş kapılardaydı.
İsrael'de kırk bin arasında
kalkan ya da mızrak görüldü mü?
9 Yüreğim kendilerini halkın arasında gönüllü olarak sunan
İsrael önderlerinden yanadır.
Yahve'yi yüceltin!”
10 “Ey beyaz eşeklere binenler,
ey gösterişli halılar üzerinde oturanlar
ve ey yolda yürüyenler, söyleyin.
11 Okçuların gürültüsünden uzak, su çekilen yerlerde,
Yahve'nin doğru işlerini,
O'nun İsrael'deki yönetiminin doğru işlerini anlatacaklar.
“O zaman Yahve'nin halkı kapılara indi.”
12 'Uyan, uyan, Devora!
Uyan, uyan, bir ezgi söyle!
Kalk ey Barak, ey Abinoam oğlu, tutsaklarını götür.'”
13 “Sonra soyluların ve halkın geri kalanları aşağı indi.
Yahve güçlülere karşı benim için indi.
14 Kökü Amalek'te olanlar, senin halklarının arasında
Senden sonra Benyamin'den, Efraim'den çıktılar.
Yöneticiler Makir'den indiler.
Mareşalin asasını idare edenler Zevulun'dan geldi.
15 İssakar beyleri Devora'nın yanındaydı.
İssakar nasılsa Barak da öyleydi.
Ayaklarının dibindeki vadiye koştular.
Ruven'in su yollarının yanında
yüreğin önemli kararları vardı.
16 Neden koyun ağıllarının arasında oturdun?

Sürülerin ıslık sesini duymak için mi?
Ruven'in su yollarında yüreğin önemli arayışları vardı.
17 Gilad Yarden'in ötesinde yaşıyordu.
Dan neden gemilerde kaldı?
Asher denizin limanında kıpırdamadan oturuyor
ve derelerinin kıyısında yaşıyordu.
18 Zevulun canlarını ölüme kadar tehlikeye atan bir halktı;
Naftali de meydanın yüksek yerlerindeydi."
19 "Krallar gelip savaştılar;
sonra Kenan kralları Megiddo suları kıyısındaki Taanak'ta savaştılar.
Hiç gümüş yağmalamadılar.
20 Gökyüzünden yıldızlar savaştılar.
Sisera'ya karşı rotalarından savaştılar.
21 Kişon Irmağı, o eski ırmak,
Kişon Irmağı onları süpürüp attı.
Ey ruhum, üzerlerine güçle yürü.
22 Sonra atların şahlanması yüzünden,
güçlülerinin şahlanması yüzünden,
at toynakları yere damga vurdular.
23 Yahve'nin meleği,
'Meroz'a lanetleyin' dedi.
'Orada yaşayanları ağır bir şekilde lanetleyin,
Çünkü onlar Yahve'nin yardımına,
Güçlülere karşı Yahve'nin yardımına gelmediler.' "
24 "Kenli Hever'in karısı, Yael,
kadınlar arasında fazlasıyla kutsanacak;
çadır kadınları arasında fazlasıyla kutsansın.
25 Su istedi.
Kadın ona süt verdi.
Ona efendilere layık bir tabakta tereyağı getirdi.
26 Elini çadır kazığına,
sağ elini de işçi tokmağına koydu.
Tokmakla Sisera'yı vurdu.
Kafasına çaktı.
Evet, şakaklarından delip geçirdi.
27 Onun ayaklarına kapandı, düşüp yattı.
Ayaklarının dibinde eğildi, düştü.
Eğildiği o yere, ölü düştü."
28 "Kadın pencereden dışarı baktı ve bağırdı:
Sisera'nın annesi kafesten baktı.
'Arabasının gelmesi neden bu kadar uzun sürüyor?
Arabalarının tekerlekleri neden bekliyor?'
29 Bilge hanımları ona yanıt verdi,
evet, kendi kendine yanıt verdi,
30 'Bir kız, her erkeğe iki kız;
Sisera'ya boyalı giysi yağması,
işlenmiş boyalı giysi yağması,
yağma olarak iki yanı işlenmiş boyalı giysi,
ganimeti bulup da paylaşmadılar mı?'
31 "Bütün düşmanların yok olsun, ey Yahve,
ama O'nu sevenler, gücünde doğan güneş gibi olsunlar."

Ondan sonra ülke kırk yıl rahat etti.

6

1 İsrael'in çocukları Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptılar. Bunun üzerine Yahve onları
yedi yıl Midyanlılar'ın eline teslim etti.
2 Midyan'ın eli İsrael'e galip geldi; Midyan yüzünden de İsrael'in çocukları kendilerine
dağlarda bulunan sığınaklar, mağaralar ve kaleler yaptılar.
3 Böylece İsrael ektikten sonra Midyanlılar, Amalekliler ve doğunun çocukları onlara
karşı çıkarlardı.
4 Onlara karşı ordugâh kurup Gaza'ya gelinceye dek yerin ürününü yok ederlerdi.
Koyun olsun, öküz olsun, eşek olsun, İsrael'de yiyecek bırakmazlardı.
5 Çünkü hayvanları ve çadırlarıyla birlikte gelirlerdi. Çekirge gibi kalabalık gelirlerdi.
Hem kendilerinin hem de develerinin sayısı çoktu; ve ülkeyi yok etmek için gelirlerdi.
6 Midyan yüzünden İsrael çok alçaldı; İsrael'in çocukları da Yahve'ye feryat ettiler.
7 İsrael'in çocukları Midyan yüzünden Yahve'ye yakarınca,
8 Yahve İsrael'in çocuklarına bir peygamber gönderdi; ve onlara şöyle dedi: "İsrael'in
Tanrısı Yahve diyor ki, 'Sizi Mısır'dan ben çıkardım ve esaret evinden çıkardım.
9 Sizi Mısırlılar'ın elinden ve size baskı yapanların hepsinin elinden ben kurtardım,
onları sizin önünüzden kovdum ve onların ülkelerini size verdim.
10 Size şöyle dedim: "Ben Tanrınız Yahve'yim. Ülkesinde oturduğunuz Amorlular'ın
ilâhlarından korkmayacaksınız." Ama siz sözümü dinlemediniz.'"
11 Yahve'nin meleği gelip Aviezerli Yoaş'ın Ofra Kenti'ndeki meşe ağacının altına
oturdu. Oğlu Gidyon, buğdayı Midyanlılar'dan saklamak için üzüm sıkma çukurunda
dövüyordu.
12 Yahve'nin meleği ona görünüp şöyle dedi: "Ey cesur yiğit, Yahve seninledir!"
13 Gidyon ona şöyle dedi: "Efendim, eğer Yahve bizimleyse, bütün bunlar neden
başımıza geldi? Atalarımızın, 'Yahve bizi Mısır'dan çıkarmadı mı?' diyerek bize anlattığı
bütün O'nun harika işleri nerede? Ama şimdi Yahve bizi attı ve Midyan'ın eline teslim
etti."
14 Yahve ona baktı ve şöyle dedi: "Bu gücünle git ve İsrael'i Midyan'ın elinden kurtar.
Seni ben göndermedim mi?"
15 O da O'na, "Ey Efendim,* İsrael'i nasıl kurtaracağım?" dedi. "İşte, benim ailem
Manaşşe'nin en yoksulu, ben de babamın evinde en küçüğüyüm."
16 Yahve ona, "Kesinlikle ben seninle olacağım ve sen Midyanlılar'ı bir adammış gibi
vuracaksın" dedi.
17 O'na şöyle dedi: "Eğer şimdi senin gözünde lütuf bulduysam, benimle konuşanın sen
olduğunu gösteren bana bir belirti göster.
18 Lütfen ben yanına gelip hediyemi çıkarıncaya dek, önüne koyuncaya dek, buradan
ayrılma."
"Sen dönene dek bekleyeceğim" dedi.
19 Gidyon içeri girip bir oğlak ve bir efalık† mayasız pideler hazırladı. Eti bir sepete
koydu, et suyunu da bir tencereye koyup meşe ağacının altına getirip O'na sundu.
20 Tanrı'nın meleği ona, "Eti ve mayasız pideleri al, bu kayanın üzerine koy ve et
suyunu dök" dedi.
O da öyle yaptı.
21 Bunun üzerine Yahve'nin meleği elindeki değneğin ucunu uzattı, ete ve mayasız
pidelere dokundu; ve kayadan ateş çıkıp etleri ve mayasız pideleri yiyip bitirdi. Sonra
Yahve'nin meleği gözünün önünden ayrıldı.

---

* **6:15** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır. † **6:19** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür

22 Gidyon O'nun Yahve'nin meleği olduğunu gördü; Gidyon şöyle dedi: “Eyvah, Ey
Efendi Yahve! Çünkü Yahve'nin meleğini yüz yüze gördüm!”
23 Yahve ona şöyle dedi: “Esenlik olsun sana! Korkma. Ölmeyeceksin.”
24 Bunun üzerine Gidyon orada Yahve'ye bir sunak yaptı ve ona, “Yahve Esenliktir”‡
adını verdi. Bu sunak bugüne dek hâlâ Aviezerliler'in Ofra Kenti'ndedir.
25 Aynı gece Yahve ona şöyle dedi: “Babanın yedi yaşındaki ikinci boğasını al, babanın
Baal sunağını yık ve yanındaki Aşera'yı kes.
26 Sonra bu kalenin tepesinde Tanrın Yahve'ye düzenine göre bir sunak yap, ikinci
boğayı al ve keseceğin Aşera odunuyla yakmalık sunu sun.”
27 Bunun üzerine Gidyon hizmetkârlarından on kişiyi aldı ve Yahve'nin kendisine
söylediği gibi yaptı. Babasının ev halkından ve kentin insanlarından korktuğu için bunu
gündüz yapamadı ama gece yaptı.
28 Kentin insanları sabah erkenden kalktılar, işte, Baal'ın sunağı yıkılmıştı, yanındaki
Aşera kesilmişti ve ikinci boğa yapılan sunağın üzerinde sunulmuştu.
29 Birbirlerine, “Bu şeyi kim yaptı?” dediler. Sorup soruşturduklarında, “Bunu Yoaş
oğlu Gidyon yaptı” dediler.
30 Kentin insanları Yoaş'a, “Oğlunu dışarı çıkar da ölsün” dediler, “Çünkü o Baal'ın
sunağını yıktı ve onun yanındaki Aşera'yı kesti.”
31 Yoaş kendisine karşı çıkanların hepsine şöyle dedi: “Baal için siz mi çekişeceksiniz?
Yoksa onu siz mi kurtaracaksınız? Onun için çekişecek olan, sabaha öldürülsün! Eğer o
bir ilâhsa, birisi onun sunağını yıktı diye kendisi çekişsin!”
32 Bu nedenle o gün ona Yerub-Baal§ adını verdi ve şöyle dedi: “Baal onunla çekişsin,
çünkü o onun sunağını yıktı.”
33 Bunun üzerine bütün Midyanlılar, Amalekliler ve doğunun çocukları bir araya
toplandılar; ve geçip Yizreel Vadisi'nde ordugâh kurdular.
34 Ama Yahve'nin Ruhu Gidyon'un üzerine indi ve o boru çaldı. Aviezer de onu takip
etmek üzere toplandı.
35 Manaşşe'nin her yerine ulaklar gönderdi; onlar da onu takip etmek üzere bir araya
toplandılar. Aşer'e, Zevulun'a ve Naftali'ye ulaklar gönderdi; ve onları karşılamaya çıktılar.
36 Gidyon Tanrı'ya şöyle dedi: “Eğer söylediğin gibi İsrael'i benim ellerimle
kurtaracaksan,
37 işte, harman yerine yün yapağı koyacağım. Yalnızca yapağının üzerinde çiy varsa ve
toprağın tümü kuruysa, o zaman söylediğin gibi İsrael'i benim ellerimle kurtaracağını
bileceğim.”
38 Öyle oldu; çünkü ertesi gün erkenden kalktı, yapağıyı sıktı ve yapağının içinden bir
tas dolusu su çıkardı.
39 Gidyon Tanrı'ya şöyle dedi: “Bana karşı öfken alevlenmesin, bu seferlik
konuşacağım. Lütfen yalnızca bu seferlik yapağıyla bir deneme yapayım. Şimdi yapağının
üstü kuru olsun, toprağın tümü üzerinde de çiy olsun.”
40 Tanrı o gece öyle yaptı; çünkü yalnızca yapağının üstü kuruydu ve toprağın tümünde
çiy vardı.

7

1 Bunun üzerine Yerubbaal, yani Gidyon ve onunla birlikte olanların tümü erkenden
kalkıp Harod Pınarı yanında ordugâh kurdular. Midyan ordugâhı kuzey tarafında,
vadideki Moreh Tepesi'nin yanındaydı.
2 Yahve Gidyon'a şöyle dedi: “İsrael, 'Beni kendi elim kurtardı' diyerek övünmesin diye,
seninle birlikte olanların sayısı Midyanlılar'ı onların eline veremeyeceğim kadar çok.

‡ **6:24** veya Yahve Şalom § **6:32** “Yerub-Baal” Baal çekişsin anlamına gelir..

3 Şimdi bunu halkın kulağına duyurup de, 'Korkan ve titreyen kimse geri dönsün ve
Gilad Dağı'ndan ayrılsın.'" Böylece halktan yirmi iki bin kişi geri döndü ve on bin kişi
kaldı.
4 Yahve Gidyon'a şöyle dedi: "Hâlâ çok fazla insan var. Onları suya indir, ben de
onları senin için orada sınayacağım. Öyle olacak ki sana, 'Bu seninle gidecek' dediğim
kişi seninle birlikte gidecek; ve sana, 'Bu seninle gitmeyecek' dediğim kişi gitmeyecek."
5 Bunun üzerine halkı suya indirdi; ve Yahve Gidyon'a şöyle dedi: "Köpek gibi suyu
diliyle içen her kişiyi ayrı; içmek için dizleri üzerine çöken her kişiyi de ayrı koyacaksın."
6 Ellerini ağızlarına götürüp dilleriyle içenlerin sayısı üç yüz kişiydi; ama halkın geri
kalanlarının hepsi su içmek için dizleri üzerine çöktüler.
7 Yahve Gidyon'a şöyle dedi: "Seni dille içen üç yüz adamla kurtaracağım ve
Midyanlılar'ı eline teslim edeceğim. Diğer herkes kendi yerine gitsin."
8 Halk ellerine yiyecek ve borularını aldı; ve geri kalan İsrael adamlarının hepsini
kendi çadırlarına gönderdi, ama üç yüz kişiyi alıkoydu; Midyan'ın ordugâhı onun altında,
vadideydi.
9 Aynı gece Yahve ona şöyle dedi: "Kalk, ordugâha in; çünkü orayı sana teslim ettim.
10 Ama aşağı inmeye korkuyorsan, uşağın Purah'la birlikte ordugâha gidin.
11 Ne dediklerini duyacaksın; ve sonra ordugâha inmek için ellerin
kuvvetlendirilecek." Sonra uşağı Purah'la birlikte ordugâhtaki silahlı adamların en dış
kısmına indiler.
12 Midyanlılar, Amalekliler ve doğunun bütün çocukları, kalabalık çekirgeler gibi vadide
yatıyorlardı; ve develeri, deniz kıyısındaki kumların çokluğu gibi sayısızdı.
13 Gidyon geldiğinde, işte, arkadaşına rüyasını anlatan bir adam vardı. Şöyle dedi:
"İşte, bir rüya gördüm; ve işte, arpa ekmeğinden bir somun Midyan ordugâhına
yuvarlandı, çadıra geldi ve ona çarpıp düşürdü ve onu baş aşağı döndürdü, öyle ki çadır
dümdüz oldu."
14 Arkadaşı şöyle yanıt verdi: "Bu, İsraelli Yoaş oğlu Gidyon'un kılıcından başka bir şey
değil. Tanrı Midyan'ı bütün orduyla birlikte onun eline teslim etti."
15 Gidyon rüyanın anlatıldığını ve yorumlandığını duyunca tapındı. Sonra İsrael
ordugâhına dönüp şöyle dedi: "Kalkın, çünkü Yahve Midyan ordusunu elinize teslim
etti!"
16 Üç yüz adamı üç bölüğe ayırdı ve hepsinin eline boruları, içi meşalelerle birlikte boş
testileri verdi.
17 Onlara, "Beni izleyin, siz de aynısını yapın" dedi. "İşte, ordugâhın en dış kısmına
geldiğimde, öyle olacak ki, benim yaptığımı siz de yapacaksınız.
18 Boru çaldığım zaman, ben ve yanımdaki herkes, ordugâhın her yanında boruları
çalın ve 'Yahve için, Gidyon için' diye bağırın."
19 Böylece Gidyon ve onunla birlikte olan yüz adam orta nöbetin başlangıcında,
nöbetçileri henüz yeni koyduklarında ordugâhın en dış kısmına geldiler. Daha sonra
boru çaldılar ve ellerindeki testileri kırdılar.
20 Üç bölük boru çaldılar, testileri kırdılar, meşaleleri sol ellerinde, boruları çalmak için
sağ ellerinde tuttular; ve "Yahve'nin ve Gidyon'un kılıcı!" diye bağırdılar.
21 Herkes ordugâhın çevresinde kendi yerlerinde durdu ve bütün ordu koştu; bağırdılar
ve onları kaçırdılar.
22 Üç yüz boru çaldılar ve Yahve her birinin kılıcını arkadaşına karşı ve bütün orduya
karşı koydu; ve ordu Beyt Şitta'ya, Sereray'a doğru, Tabbat yanındaki Avel Mehola
sınırına kadar kaçtı.
23 İsrael adamları Naftali'den, Aşer'den ve bütün Manaşşe'den toplanıp Midyan'ı
kovaladılar.

24 Gidyon Efraim'in bütün dağlık bölgesine ulaklar göndererek şöyle dedi: “Midyan'a karşı inin ve önlerinde Beytbara'ya kadar suları, Yarden'i alın!” Böylece bütün Efrayim adamları bir araya toplanıp Beytbara'ya kadar suları, Yarden'i de aldılar.
25 Midyan'ın iki beyi Orev ile Zeev'i tuttular. Orev'i Orev'in Kayası'nda öldürdüler ve Zeev'i de Midyan'ı kovalarken Zeev'in üzüm sıkma çukurunda öldürdüler. Daha sonra Orev ile Zeev'in başlarını Yarden'in ötesinden Gidyon'a getirdiler.

8

1 Efraimliler ona, “Neden bize böyle davrandın da Midyan'la savaşmaya gittiğinde bizi çağırmadın?” dediler. Onu sert bir şekilde azarladılar.
2 Onlara şöyle dedi: “Sizinle karşılaştırıldığında benim şimdi yaptığım nedir? Efraim'in üzümlerinin toplanması Aviezer'in bağbozumundan daha iyi değil mi?
3 Tanrı Midyan'ın, Orev'in ve Zeev'in beylerini sizin elinize teslim etti. Sizinle karşılaştırıldığında ben ne yapabilirdim ki?” Sonra bunu söyleyince ona olan öfkeleri yatıştı.
4 Gidyon Yarden'e geldi, yanında bulunan üç yüz adamla birlikte bitkindi ama yine de kovalayarak geçti.
5 Sukkotlular'a şöyle dedi: “Lütfen arkamdan gelenlere ekmek verin; çünkü bitkinler; ben de Midyan kralları Zevah'ı ve Salmunna'yı kovalıyorum.”
6 Sukkot beyleri, “Orduna ekmek vermemiz için Zevah ve Salmunna'nın elleri şimdi senin elinde mi?” dediler.
7 Gidyon şöyle dedi: “Bu nedenle Yahve Zevah'ı ve Salmunna'yı elime verdiğinde, o zaman etini çöldeki dikenlerle ve çalılarla yaracağım.”
8 Oraya Penuel'in yanına çıktı ve onlarla aynı şekilde konuştu; ve Penuel'in adamları ona Sukkot'un adamları gibi yanıt verdiler.
9 Penuel adamlarıyla da konuşarak, “Esenlik içinde geri döndüğümde bu kuleyi yıkacağım” dedi.
10 Zevah ile Salmunna Karkor'daydı ve kendileriyle birlikte yaklaşık on beş bin kişilik orduları vardı; bunların hepsi doğu çocuklarının ordusundan arta kalanlardı; çünkü kılıç çeken yüz yirmi bin adam düşmüştü.
11 Gidyon Nova ile Yogbeha'nın doğusunda çadırlarda yaşayanların yolundan çıkıp orduyu vurdu; çünkü ordu kendini güvende hissetti.
12 Zevah ile Salmunna kaçtılar, o da onları kovaladı. Midyan'ın iki kralı Zevah ve Salmunna'yı tuttu ve bütün orduyu karıştırdı.
13 Yoaş oğlu Gidyon, Heres Yokuşu'ndan savaştan döndü.
14 Sukkot adamlarından bir genci yakalayıp ona sordu, o da Sukkot beylerini ve ihtiyarları olan yetmiş yedi kişiyi tarif etti.
15 Sukkot adamlarına gelip şöyle dedi: “'Zevah ve Salmunna'nın elleri şimdi senin elinde mi ki, yorgun adamlarınıza ekmek verelim' diye benimle alay ettiğiniz Zevah ve Salmunna'ya bakın?
16 Kentin ihtiyarlarını, çöldeki dikenleri ve çalıları alıp onlarla Sukkot adamlarına ders verdi.
17 Penuel Kulesi'ni yıktı ve kent halkını öldürdü.
18 Sonra Zevah ve Salmunna'ya, “Tavor'da öldürdüğünüz adamlar nasıl insanlardı?” diye sordu.
Şöyle yanıt verdiler: “Onlar da senin gibiydi. Hepsi bir kralın çocuklarına benziyordu.”
19 “Onlar benim kardeşlerim, annemin oğullarıydı” dedi. “Yahve'nin hakkı için, eğer onları sağ bırakmış olsaydınız, sizi öldürmezdim.”
20 İlk oğlu Yeter'e, “Kalk, onları öldür!” dedi. Ama genç kılıcını çekmedi; çünkü korkuyordu, çünkü henüz gençti.

21 Bunun üzerine Zevah ile Salmunna şöyle dediler: “Sen kalk da üzerimize in; çünkü
adam nasılsa, gücü de öyledir.” Gidyon kalkıp Zevah'la Salmunna'yı öldürdü ve
develerinin boyunlarındaki hilâlleri aldı.
22 Bunun üzerine İsrael halkı Gidyon'a şöyle dediler: “Hem sen, hem oğlun, hem de
oğlunun oğlu bize hükmetsin; çünkü bizi Midyan'ın elinden kurtardın.”
23 Gidyon onlara şöyle dedi: “Ben size hükmetmeyeceğim, oğlum da size hükmetmeyecek.
Yahve size hükmedecek.”
24 Gidyon onlara şöyle dedi: “Sizden bir dileğim var: Her biriniz ganimetinin
küpelerini bana versin.” (İşmaelliler oldukları için altın küpeleri vardı.)
25 Onlar, “Onlara seve seve veririz” dediler. Bir giysi serdiler ve herkes ganimetinin
küpelerini onun içine attı.
26 İstediği altın küpelerin ağırlığı, hilâller, kolyeler, Midyan kralларının üzerindeki mor
giysilerden başka ve develerinin boyunlarındaki zincirlerden başka bin yedi yüz şekel*
altındı.
27 Gidyon ondan bir efod yapıp onu kendi kenti Ofra'ya koydu. Sonra bütün İsrael
orada onunla fahişelik etti; Gidyon ile evi için de bir tuzak oldu.
28 Böylece Midyan, İsrael çocuklarının önünde boyun eğdirildi; onlar artık başlarını
kaldırmadılar. Gidyon'un günlerinde ülke kırk yıl rahat etti.
29 Yoaş oğlu Yerubbaal gidip kendi evinde yaşadı.
30 Gidyon'un kendi bedeninden yetmiş oğlu oldu; çünkü çok karısı vardı.
31 Şekem'deki cariyesi de ona bir oğul doğurdu ve ona Avimelek adını verdi.
32 Yoaş oğlu Gidyon güzel ihtiyarlıkta öldü ve Aviezerliler'in Ofra Kenti'nde babası
Yoaş'ın mezarına gömüldü.
33 Gidyon ölür ölmez İsrael'in çocukları tekrar dönüp Baallar'ın ardından fahişelik ettiler,
Baal Berit'i de kendilerine ilâh yaptılar.
34 İsrael'in çocukları, kendilerini her yandaki düşmanlarının elinden kurtaran Tanrıları
Yahve'yi hatırlamadılar;
35 Yerubbaal'ın evine, yani Gidyon'a da, onun İsrael'e gösterdiği bütün iyiliğe göre iyilik
göstermediler.

9

1 Yerubbaal oğlu Avimelek, Şekem'e annesinin kardeşlerinin yanına gitti ve onlarla ve
annesinin babasının evindeki bütün aile üyeleriyle konuştu ve şöyle dedi:
2 “Lütfen bütün Şekem halkının kulağına konuşun, 'Sizin için hangisi daha iyi,
Yerubbaal'ın yetmiş kişilik bütün oğullarının size hükmetmesi mi, yoksa bir insanın mi
size hükmetmesi?' Benim sizin kemiğiniz ve etiniz olduğumu da hatırlayın.”
3 Annesinin kardeşleri onun hakkında bütün bu sözleri Şekem halkının kulağına
söylediler. Onların yürekleri Avimelek'in ardınca gitme eğilimindeydi; çünkü “O bizim
kardeşimizdir” dediler.
4 Baal Berit'in evinden ona yetmiş gümüş verdiler; Avimelek bu parayla kendisini
izleyen faydasız ve pervasız adamları tuttu.
5 Ofra'da babasının evine gitti ve kardeşlerini, Yerubbaal'ın yetmiş oğlunu, bir taş
üzerinde öldürdü; ancak Yerubbaal'ın en küçük oğlu Yotam saklandığı için sağ kaldı.
6 Bütün Şekemliler, Millo'nun evinin tümüyle birlikte toplandılar ve gidip Şekem'deki
dikili taş meşesinin yanında Avimelek'i kral yaptılar.
7 Bunu Yotam'a söylediklerinde o gidip Gerizim Dağı'nın tepesinde durdu, sesini
yükseltip bağırdı ve onlara şöyle dedi: “Ey Şekemliler, beni dinleyin de, Tanrı sizi duysun.

* **8:26** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,32 Truva onsudur, dolayısıyla 1700 şekel yaklaşık 17 kilogram veya 37,4 pounddur.

8 Ağaçlar kendilerine bir kral atamak için yola çıktılar. Zeytin ağacına, 'Bize
hükümdarlık yap' dediler."
9 "Ama zeytin ağacı onlara şöyle dedi: 'Benim aracılığımla Tanrı'yı ve insanı
onurlandırdıkları yağımı üretmeyi bırakıp, ağaçların üzerinde ileri geri sallanmaya mı
gideyim?'"
10 "Ağaçlar incir ağacına, 'Gel ve üzerimize hükümdar ol' dedi."
11 "Ama incir ağacı onlara şöyle dedi: 'Tatlılığımı ve güzel meyvemi bırakıp da ağaçların
üzerinde ileri geri sallanmaya mı gideyim?'"
12 "Ağaçlar asmaya, 'Gel de üzerimize hükümdar ol' dedi."
13 "Asma onlara şöyle dedi: 'Tanrı'yı ve insanları neşelendiren yeni şarabımı bırakıp da
ağaçların üzerinde ileri geri sallanmaya mı gideyim?'"
14 "Sonra bütün ağaçlar kara çalıya, 'Gel de üzerimize hükümdar ol' dediler."
15 "Kara çalı ağaçlara şöyle dedi: 'Eğer gerçekten beni üzerinize kral olarak
meshederseniz, o zaman gelin gölgeme sığının; yoksa kara çalıdan ateş çıksın ve
Lübnan'ın sedir ağaçlarını yiyip bitirsin.'"
16 "Şimdi, eğer Avimelek'i kral yaparak doğru ve haklı olarak davrandıysanız ve
Yerubbaal'a ve onun evine karşı iyilikle davrandıysanız, onun ellerinin hak ettiğine
göre karşılık verdiyseniz
17 (çünkü babam sizin için savaştı, canını tehlikeye attı ve sizi Midyan'ın elinden
kurtardı;
18 siz de bugün babamın evine karşı ayaklandınız ve onun oğullarını, yetmiş kişiyi bir
taş üzerinde öldürdünüz ve cariyesinin oğlu Avimelek'i Şekemliler üzerine kral yaptınız;
çünkü o sizin kardeşinizdir);
19 eğer bugün Yerubbaal'a ve onun evine doğru ve haklı olarak davrandıysanız,
Avimelek'le sevinin, o da sizinle sevinsin;
20 ama öyle değilse, Avimelek'ten ateş çıksın ve Şekemliler'i ve Millo evini yiyip bitirsin;
Şekemliler'den ve Millo evinden de ateş çıksın ve Avimelek'i yiyip bitirsin."
21 Yotam kardeşi Avimelek'ten korktuğu için kaçıp Beer'e* gitti ve orada yaşadı.
22 Avimelek üç yıl İsrael'e beylik yaptı.
23 Bunun üzerine Tanrı, Avimelek'le Şekemliler'in arasına kötü bir ruh gönderdi,
24 Yerubbaal'ın yetmiş oğluna yapılan zorbalık onun üzerine gelsin ve onların kanı,
onları öldüren kardeşleri Avimelek'in üzerine ve kardeşlerini öldürmek için onun ellerini
güçlendiren Şekemliler'in üzerine dökülsün diye, Şekemliler Avimelek'e hainlik ettiler.
25 Şekemliler ona karşı dağların başlarında pusu kurdular ve o yoldan yanlarından
geçenlerin hepsini soydular; Avimelek'e de bundan söz edildi.
26 Ebed oğlu Gaal kardeşleriyle birlikte gelip Şekem'e gitti; ve Şekemliler ona güvendiler.
27 Kıra çıktılar, bağlarını topladılar, üzümleri çiğnediler, kutlama yaptılar, ilâhlarının
evine girdiler, yiyip içtiler ve Avimelek'e lanet ettiler.
28 Ebed oğlu Gaal, "Avimelek ve Şekem kimdir ki, ona hizmet edelim?" dedi.
"Yerubbaal'ın oğlu değil mi o? Zevul onun görevlisi değil mi? Şekem'in babası Hamor'un
adamlarına hizmet edin, ama biz neden ona hizmet edelim?
29 Keşke bu halk benim elimin altında olsaydı! O zaman Avimelek'i ortadan
kaldırırdım." Avimelek'e, "Ordunu çoğalt da dışarı çık" dedi.
30 Kentin yöneticisi Zevul, Ebed oğlu Gaal'ın sözlerini duyunca öfkesi alevlendi.
31 Avimelek'e kurnazca ulaklar göndererek şöyle dedi: "İşte, Ebed oğlu Gaal ve
kardeşleri Şekem'e geldiler; ve işte, kenti sana karşı kışkırtıyorlar.
32 Şimdi sen ve yanındaki halk geceleyin yola çıkın ve kırda pusuya yatın.

* **9:21** "Beer" İbranicede "kuyu" anlamına gelir, yani bir köyün adı kuyusundan gelir.

33 Sabah güneş doğar doğmaz erkenden kalkıp kente hücum edeceksiniz. İşte, o ve
onunla birlikte olan halk size karşı çıktıklarında, onlara elinden geleni yaparsın."
34 Avimelek ve yanındaki halk geceleyin kalktılar ve dört bölük halinde Şekem'e karşı
pusuda yattılar.
35 Ebed oğlu Gaal dışarı çıkıp kentin kapısının girişinde durdu. Avimelek ve yanındaki
halk pusudan kalktı.
36 Gaal halkı görünce Zevul'a, "İşte, insanlar dağların başlarından iniyor" dedi. Zevul
ona, "Dağların gölgelerini sanki insanmış gibi görüyorsun" dedi.
37 Gaal tekrar konuştu ve şöyle dedi: "İşte, insanlar diyarın ortasından aşağıya iniyor
ve bir bölük de Meonenim Meşesi yolundan geliyor."
38 Bunun üzerine Zevul ona şöyle dedi: "'Avimelek kimdir ki, ona hizmet edelim' diyen
ağzın şimdi nerede? Bu küçümsediğin halk değil mi? Lütfen şimdi çık da onlarla savaş."
39 Gaal, Şekemliler'in önünden çıkıp Avimelek'le savaştı.
40 Avimelek onu kovaladı, o da onun önünden kaçtı; çok kişi kapının girişine kadar
yaralı düştü.
41 Avimelek Arumah'ta yaşıyordu; ve Zevul, Şekem'de oturmasınlar diye Gaal'la
kardeşlerini kovdu.
42 Ertesi gün halk kıra çıktı; Avimelek'e de söylediler.
43 Halkı alıp üç bölüğe ayırdı ve kırda pusuya yattı; ve baktı ve halkın kentten çıktığını
gördü. Bunun üzerine onlara karşı kalkıp onları vurdu.
44 Avimelek ve beraberindekiler ileri hücum ettiler ve kent kapısının girişinde
durdular; iki bölük de kırda olanların üzerine hücum edip onları vurdular.
45 Avimelek bütün gün kente karşı savaştı; ve kenti aldı ve içindeki insanları öldürdü.
Kenti yerle bir etti ve üzerine tuz saçtı.
46 Şekem Kulesi'ndeki bütün insanlar bunu duyunca Elberit Evi'nin kalesine girdiler.
47 Avimelek'e Şekem Kulesi'ndeki bütün insanların toplandığı söylendi.
48 Avimelek ve yanındaki halkın tümü Salmon Dağı'na çıktı; ve Avimelek eline bir balta
aldı, ve ağaçlardan bir dal kesti, ve onu kaldırıp omuzu üzerine koydu. Sonra yanında
olan halka, "Benim ne yaptığımı gördünüz, acele edin, siz de benim gibi yapın!" dedi.
49 Bütün halk da aynı şekilde onun dalını kesti, Avimelek'in ardından gitti ve onları
kalenin dibine koydu ve kaleyi üzerlerine ateşe verdi; böylece Şekem Kulesi'ndeki bütün
halk, kadın ve erkek olmak üzere, bin kadar kişi öldü.
50 Bunun üzerine Avimelek Teves'e gitti, Teves'e karşı ordugâh kurdu ve kenti aldı.
51 Ama kentin içinde güçlü bir kule vardı; kentin bütün kadın ve erkekleri oraya kaçıp
kendilerini içeri kapattılar ve kulenin damına çıktılar.
52 Avimelek kuleye gelip ona karşı savaştı ve onu ateşe vermek için kulenin kapısına
yaklaştı.
53 Bir kadın Avimelek'in başına değirmenin üst taşını attı ve kafatasını kırdı.
54 Sonra aceleyle silah taşıyıcısı genç adamı çağırdı ve ona şöyle dedi: "Kılıcını çek ve
beni öldür ki, insanlar benim için 'Onu bir kadın öldürdü' demesin. Genç adamı kılıcını
ona sapladı ve o öldü."
55 İsraelliler Avimelek'in öldüğünü görünce hepsi kendi yerlerine gittiler.
56 Böylece Tanrı, Avimelek'in yetmiş kardeşini öldürerek babasına yaptığı kötülüğün
karşılığını böyle ödedi;
57 ve Tanrı Şekemliler'in bütün kötülüklerinin karşılığını onların başlarına ödedi;
Yerubbaal oğlu Yotam'ın da laneti üzerlerine geldi.

10

1 Avimelek'ten sonra, İsrael'i kurtarmak için İssakar'dan biri olan Dodo oğlu, Puah oğlu
Tola, ortaya çıktı. Efraim'in dağlık bölgesinde Şamir'de yaşıyordu.

2 İsrael'e yirmi üç yıl hükmetti ve öldü ve Şamir'e gömüldü.
3 Ondan sonra Giladlı Yair ortaya çıktı. İsrael'e yirmi iki yıl hükmetti.
4 Onun sıpaya binen otuz oğlu vardı. Gilad diyarında olup bugüne dek Havvot Yair denilen otuz kentleri vardı.
5 Yair öldü ve Kamon'a gömüldü.
6 İsrael'in çocukları yine Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptılar ve Baallar'a, Aştoretler'e, Aram ilâhlarına, Sayda ilâhlarına, Moav ilâhlarına, Ammon çocuklarının ilâhlarına ve Filistliler'in ilâhlarına hizmet ettiler. Yahve'yi bıraktılar ve O'na hizmet etmediler.
7 Yahve'nin öfkesi İsrael'e karşı alevlendi ve onları Filistliler'in eline ve Ammon çocuklarının eline sattı.
8 O yıl İsrael'in çocuklarını sıkıntıya sokup ezdiler. On sekiz yıl boyunca, Gilad'da bulunan Amorlular'ın ülkesinde, Yarden'in ötesinde olan bütün İsrael çocuklarını ezdiler.
9 Ammon'un çocukları, Yahuda'ya ve Benyamin'e ve Efraim'in evine karşı savaşmak için Yarden'den geçti, bu yüzden İsrael çok sıkıntılıydı.
10 İsrael'in çocukları Yahve'ye feryat edip "Tanrımızı bırakıp Baallar'a hizmet ettiğimiz için sana karşı günah işledik" dediler.
11 Yahve İsrael'in çocuklarına, "Sizi Mısırlılar'dan ve Amorlular'dan, Ammon'un çocuklarından ve Filistliler'den kurtarmadım mı?
12 Saydalılar ve Amalekliler ve Maonlular sizi ezdi; ve bana feryat ettiniz, ben de sizi onların elinden kurtardım.
13 Yine de beni bıraktınız ve başka ilâhlara hizmet ettiniz. Bu yüzden sizi bir daha kurtarmayacağım.
14 Gidin de seçmiş olduğunuz ilâhlara feryat edin. Sıkıntı zamanınızda onlar sizi kurtarsın!" dedi.
15 İsrael'in çocukları Yahve'ye, "Günah işledik! Senin gözünde iyi görünen her ne ise bize öyle yap; Lütfen, bizi yalnız bugün kurtar."
16 Yabancı ilâhları aralarından uzaklaştırdılar ve Yahve'ye hizmet ettiler; O'nun Ruhu da İsrael'in sefaleti için kederlendi.
17 Ammon'un çocukları toplanıp ve Gilad'da ordugâh kurdular. İsrael'in çocukları da toplandılar ve Mizpah'da ordugâh kurdular.
18 Gilad beyleri, birbirlerine dediler, "Ammon çocuklarına karşı savaşmaya başlayacak olan adam kimdir? Gilad'ın tüm sakinleri üzerinde o baş olacaktır."

11

1 Giladlı Yeftah cesur bir yiğitti. Bir fahişenin oğluydu. Yeftah'ın babası Gilad'dı.
2 Gilad'ın karısı ona oğullar doğurdu. Karısının oğulları büyüyünce Yeftah'ı dışarı çıkarıp ona, "Babamızın evinde mirasçı olmayacaksın, çünkü sen başka bir kadının oğlusun" dediler.
3 Bunun üzerine Yeftah kardeşlerinden kaçıp Tob diyarına yerleşti. Kanun kaçakları Yeftah'a katıldı ve onunla birlikte çıkarlardı.
4 Bir süre sonra Ammonlular İsrael'e savaş açtılar.
5 Ammon'un çocukları İsrael'e karşı savaş açtığında Gilad ihtiyarları Tob ülkesinden Yeftah'ı getirmek için yola çıktılar.
6 Yeftah'a, "Gel, reisimiz ol, Ammon'un çocuklarıyla savaşalım" dediler.
7 Yeftah Gilad ihtiyarlarına şöyle dedi: "Benden nefret edip beni babamın evinden kovmadınız mı? Şimdi sıkıntı içindeyken neden bana geldiniz?"
8 Gilad ihtiyarları Yeftah'a şöyle dediler: "Bu nedenle bizimle gelip Ammon'un çocuklarıyla savaşasın diye şimdi sana döndük. Gilad'ın bütün sakinleri üzerinde başımız olacaksın."

9 Yeftah Gilad ihtiyarlarına şöyle dedi: “Eğer Ammon'un çocuklarıyla savaşmak için
beni yeniden eve götürürseniz ve Yahve onları benim önümde teslim ederse, ben sizin
başınız olacak mıyım?”
10 Gilad ihtiyarları Yeftah'a şöyle dediler: “Yahve aramızda tanık olacaktır. Kesinlikle
senin söylediklerini yapacağız.”
11 Bunun üzerine Yeftah Gilad'ın ihtiyarlarıyla birlikte gitti ve halk onu kendilerine
baş ve reis yaptı. Yeftah bütün sözlerini Mitspa'da Yahve'nin önünde söyledi.
12 Yeftah, Ammon çocuklarının Kralı'na ulaklar göndererek şöyle dedi: “Ülkemle
savaşmak için bana geldin de benimle ne işin var ki?”
13 Ammon'un çocuklarının Kralı Yeftah'ın ulaklarına şöyle yanıt verdi: “Çünkü İsrael
Mısır'dan çıktığında Arnon'dan Yabbok'a ve Yarden'e kadar olan benim diyarımı aldı. Bu
nedenle şimdi bu bölgeyi barışçıl bir şekilde geri ver.”
14 Yeftah Ammon'un çocuklarının Kralı'na yine ulaklar gönderdi;
15 ve ona şöyle dedi: “Yeftah diyor ki: İsrael Moav ülkesini ya da Ammon'un
çocuklarının ülkesini almadı;
16 ama Mısır'dan çıktıkları zaman İsrael çölden Kızıldeniz'e kadar gitti ve Kadeş'e geldi,
17 sonra İsrael Edom Kralı'na ulaklar göndererek, 'Lütfen senin ülkenin içinden geçeyim'
dedi; ama Edom Kralı dinlemedi. Aynı şekilde Moav Kralı'na da gönderdi ama o reddetti;
böylece İsrael Kadeş'te kaldı.
18 Sonra çölden geçip Edom ülkesinin ve Moav ülkesinin çevresini dolaştılar, Moav
ülkesinin doğu yakasına geldiler ve Arnon Nehri'nin karşı yakasında konakladılar; ama
Moav sınırı içine girmediler; çünkü Arnon Moav sınırıydı.
19 İsrael, Amorlular'ın Kralı, Heşbon Kralı Sihon'a ulaklar gönderdi; İsrael ona, 'Lütfen
senin diyarının içinden yerimize geçelim' dedi.
20 Ama Sihon, İsrael'in kendi sınırından geçip gideceğine güvenmedi; ama Sihon bütün
halkını bir araya toplayıp Yahats'da ordugâh kurdu ve İsrael'e karşı savaştı.
21 İsrael'in Tanrısı Yahve Sihon'u ve bütün halkını İsrael'in eline teslim etti ve onlar da
onları vurdu. Böylece İsrael, o ülkede oturan Amorlular'ın bütün diyarını mülk edindi.
22 Arnon'dan Yabbok'a kadar, çölden Yarden'e kadar Amorlular'ın bütün sınırını mülk
edindiler.
23 Şimdi İsrael'in Tanrısı Yahve, Amorlular'ı kendi halkı İsrael'in önünden mülkünden
etti; sen mi onları mülk edineceksin?
24 İlâhın Kemoş'un sana mülk olarak verdiğini sen mülk edinmeyecek misin? Böylece
Tanrımız Yahve'nin önümüzden mülksüz ettiklerini, biz onları mülk edineceğiz.
25 Şimdi sen Moav Kralı Sippor oğlu Balak'tan daha mı iyisin? O hiç İsrael'e karşı
çekişti mi ya da onlara karşı hiç savaştı mı?
26 İsrael, Heşbon'da ve kasabalarında, Aroer'de ve kasabalarında ve Arnon yanında
olan bütün kentlerde üç yüz yıl yaşadı. Neden bu süre içinde onları kurtarmadınız?
27 Bu nedenle ben sana karşı günah işlemedim, ama sen bana karşı savaşarak bana
haksızlık ediyorsun. Bugün Yargıç olan Yahve İsrael'in çocukları ile Ammon'un çocukları
arasında hükmetsin.”
28 Ancak Ammon çocuklarının Kralı Yeftah'ın kendisine gönderdiği sözleri dinlemedi.
29 Bunun üzerine Yahve'nin Ruhu Yeftah'ın üzerine indi ve Gilad'dan ve Manaşşe'den
geçti, Gilad'daki Mitspa'dan geçti ve Gilad'daki Mitspa'dan Ammon'un çocuklarına geçti.
30 Yeftah, Yahve'ye bir adak adadı ve şöyle dedi: “Eğer gerçekten Ammon çocuklarını
elime verirsen,
31 o zaman öyle olacak ki, ben Ammon'un çocuklarından esenlik içinde döndüğümde
beni karşılamak için evimin kapılarından çıkan Yahve'nin olacaktır ve onu yakmalık
sunu olarak sunacağım.''

32 Bunun üzerine Yeftah, Ammonlular'la savaşmak üzere Ammonlular'ın yanına geçti;
ve Yahve onları onun eline teslim etti.
33 Aroer'den Minnit'e varıncaya dek yirmi kenti ve Abelkeramim'e kadar çok büyük
bir kıyımla onları vurdu. Böylece Ammon'un çocukları İsrael'in çocukları önünde boyun
eğdirildi.
34 Yeftah Mizpah'a, kendi evine geldi; ve işte, kızı onunla tef ve danslarla buluşmaya
çıktı. O onun tek çocuğuydu. Onun dışında ne oğlu ne de kızı vardı.
35 Onu görünce giysilerini yırttı ve "Eyvah, kızım! Beni fena yıktın ve beni sıkıntıya
sokanlardan birisi oldun; çünkü ağzımı Yahve'ye açtım ve geri dönemem. "
36 Kız ona, "Babam, ağzını Yahve'ye açtın; bana ağzından çıkmış olana göre yap, çünkü
Yahve düşmanlarından, Ammon'un çocuklarından senin için öç aldı. "
37 Babasına, "Bu şey benim için yapılsın. Beni iki ay yalnız bırak, ayrılıp dağlara ineyim,
arkadaşlarımla birlikte el değmemiş kızlığıma ağlayayım."
38 "Git" dedi. Onu iki aylığına gönderdi; arkadaşlarıyla birlikte gitti ve dağlarda el
değmemiş kızlığına ağladı.
39 İki ayın sonunda, babasına döndü, adamış olduğu anda göre ona yaptı. El değmemiş
bir kızdı. İsrael'de bir gelenek oldu,
40 İsrael kızları yılda dört gün Giladlı Yeftah'ın kızını anmak için yıldan yıla giderler.

12

1 Efraimliler toplanıp kuzeye doğru geçtiler ve Yeftah'a dediler: "Neden Ammon'un
çocuklarıyla savaşmak için geçtin de seninle birlikte gitmemiz için bizi çağırmadın?
Çepeçevre senin üzerine evini ateşle yakacağız!"
2 Yeftah onlara şöyle dedi: "Ben ve halkım Ammon'un çocuklarıyla büyük bir çekişme
içindeydik; sizi çağırdığımda da beni onların elinden kurtarmadınız.
3 Beni kurtarmadığınızı görünce canımı elime aldım, Ammon'un çocuklarına karşı
üzerlerinden geçtim. Yahve onları elime teslim etti. O halde neden bugün bana karşı
savaşmak için yanıma çıktınız?"
4 Bunun üzerine Yeftah Gilad'ın bütün adamlarını toplayıp Efraim'le savaştı. Giladlılar
Efraim'i vurdular, çünkü şöyle dediler: "Ey Giladlılar, Efraim'in ortasında ve Manaşşe'nin
ortasında, siz Efraim'in kaçaklarısınız."
5 Giladlılar Efraimliler'e karşı Yarden'in geçitlerini aldılar. Efraimli bir kaçak,
"Geçeyim" dediğinde, Giladlılar ona, "Sen Efraimli misin?" derlerdi. "Hayır" derse;
6 o zaman ona, "Şimdi 'Şibbolet' de" derlerdi, o da "Sibbolet" derdi; çünkü onu doğru
söyleyemezdi, sonra onu Yarden'in geçitlerinde yakalayıp öldürürlerdi. O sırada kırk iki bin
Efraimli düştü.
7 Yeftah altı yıl İsrael'e hükmetti. Sonra Giladlı Yeftah öldü ve Gilad kentlerinde
gömüldü.
8 Ondan sonra Beytlehemli İvsan İsrael'e hükmetti.
9 Otuz oğlu vardı. Otuz kızını kendi boyunun dışına gönderdi ve oğulları için de kendi
boyunun dışından otuz kız getirdi. İsrael'e yedi yıl hükmetti.
10 İvsan öldü ve Beytlehem'de gömüldü.
11 Ondan sonra İsrael'e Zevulunlu Elon hükmetti; ve on yıl İsrael'e hükmetti.
12 Zevulunlu Elon öldü ve Zevulun diyarındaki Ayyalon'da gömüldü.
13 Ondan sonra İsrael'e Piratonlu Hillel oğlu Avdon hükmetti.
14 Onun yetmiş sıpaya binen kırk oğlu ve otuz torunu vardı. İsrael'e sekiz yıl hükmetti.
15 Piratonlu Hillel oğlu Avdon öldü ve Amalekliler'in dağlık bölgesindeki Efraim
ülkesindeki Piraton'da gömüldü.

13

1 İsrael'in çocukları yine Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı; ve Yahve onları kırk yıl
Filistliler'in eline teslim etti.
2 Danlılar'dan Soralı bir adam vardı; adı Manoah'tı; karısı ise kısır ve çocuksuzdu.
3 Yahve'nin meleği kadına görünüp şöyle dedi: “Bak, sen kısır ve çocuksuzsun; ama gebe
kalacaksın ve bir oğul doğuracaksın.
4 Bu nedenle şimdi lütfen, şarap ve ağır içki içmekten sakın ve kirli bir şey de yeme;
5 çünkü işte, gebe kalacaksın ve bir oğul doğuracaksın. Başına ustura değmeyecek; çünkü
çocuk, rahimden Tanrı'nın Adanmışı olacaktır. O, İsrael'i Filistliler'in elinden
kurtarmaya başlayacak.”
6 Sonra kadın gelip kocasına şöyle dedi: “Bana bir Tanrı adamı geldi; yüzü Tanrı'nın
meleğinin yüzü gibiydi, çok heybetliydi. Ona nereli olduğunu sormadım, bana adını da
söylemedi;
7 ama bana dedi: 'İşte gebe kalacaksın ve bir oğul doğuracaksın; artık şarap ve ağır içki
içme. Kirli bir şey yeme; çünkü çocuk, ana rahminden öleceği güne dek Tanrı'nın
Adanmışı olacaktır.'”
8 Bunun üzerine Manoah Yahve'ye yalvarıp şöyle dedi: “Ey Efendim, lütfen gönderdiğin
Tanrı adamı bize yine gelsin ve doğacak çocuğa ne yapmamız gerektiğini bize öğretsin.”
9 Tanrı, Manoah'ın sesini duydu ve Tanrı'nın meleği, kadın tarlada otururken ona
yeniden geldi; ama kocası Manoah onun yanında değildi.
10 Kadın aceleyle koşup kocasına şöyle dedi: “İşte, o gün yanıma gelen adam bana
göründü.”
11 Manoah kalkıp karısının ardından gitti ve adamın yanına gelerek, “Karımla konuşan
adam sen misin?” dedi.
“Ben'im” dedi.
12 Manoah şöyle dedi: “Şimdi sözlerin gerçekleşsin. Çocuğun hayatının yönü ve görevi ne
olacak?”
13 Yahve'nin meleği Manoah'a şöyle dedi: “Kadın ona söylediğim her şeyden sakınsın.
14 Asmadan çıkan hiçbir şeyi yemesin, şarap ya da ağır içki içmesin, kirli bir şey de
yemesin. Ona buyurduklarımın hepsini tutsun.”
15 Manoah, Yahve'nin meleğine, “Lütfen bizimle kal, sana bir oğlak hazırlayalım” dedi.
16 Yahve'nin meleği Manoah'a şöyle dedi: “Beni alıkoysan da, senin ekmeğini
yemeyeceğim. Yakmalık sunu hazırlayacaksan onu Yahve'ye sunmalısın.” Çünkü Manoah
O'nun Yahve'nin meleği olduğunu bilmiyordu.
17 Manoah, Yahve'nin meleğine, “Adın nedir, ta ki, sözlerin gerçekleştiğinde seni
onurlandıralım?” dedi.
18 Yahve'nin meleği ona, “Adım hakkında neden soruyorsun? Çünkü onu akıl almaz.*”
dedi.
19 Bunun üzerine Manoah oğlağı ekmek sunusuyla birlikte alıp kayanın üzerinde
Yahve'ye sundu. Sonra Manoah ve karısı izlerken melek şaşılacak bir şey yaptı.
20 Sunaktaki alev gökyüzüne doğru yükselirken, Yahve'nin meleği sunağın aleviyle
yükseldi. Manoah ve karısı izlerken; yüzüstü yere kapandılar.
21 Ancak Yahve'nin meleği bir daha Manoah ya da karısına görünmedi. Yahve'nin
meleği olduğunu Manoah o zaman bildi.
22 Manoah karısına, “Kesin öleceğiz, çünkü Tanrı'yı gördük” dedi.
23 Ama karısı ona şöyle dedi: “Eğer Yahve bizi öldürmek isteseydi, elimizden yakmalık
sunuyu ve ekmek sunusunu almazdı, bütün bu şeyleri bize göstermezdi, ya da bize bu
zamanda buna benzer şeyler bildirmezdi.”

---

* **13:18** veya şaşılası

24 Kadın bir oğul doğurdu ve ona Şimşon adını verdi. Çocuk büyüdü ve Yahve onu
kutsadı.
25 Yahve'nin Ruhu onu Sora ile Eştaol arasındaki Mahane Dan'da harekete geçirmeye
başladı.

14

1 Şimşon Timna'ya gitti ve Timna'da Filistliler'in kızlarından bir kadın gördü.
2 Çıkıp babası ve annesine şöyle dedi: "Timna'da Filistliler'in kızlarından bir kadın
gördüm. Şimdi onu karım olarak bana alın."
3 Bunun üzerine babasıyla annesi ona, "Kardeşlerinin kızları arasında ya da bütün
halkım arasında bir kadın yok mu ki, sünnetsiz Filistliler'den kadın almaya gidiyorsun?"
dediler.
Şimşon babasına, "Onu bana alın, çünkü o benim çok hoşuma gidiyor" dedi.
4 Ama annesiyle babası bunun Yahve'den olduğunu bilmiyordu; çünkü Filistliler'e
karşı bir fırsat arıyordu. O sıralarda İsrael üzerinde Filistliler hüküm sürüyordu.
5 Bunun üzerine Şimşon, babası ve annesiyle birlikte Timna'ya inip Timna'nın
bağlarına geldi; ve işte, genç bir aslan ona kükredi.
6 Yahve'nin Ruhu güçlü bir şekilde onun üzerine geldi, bir oğlağı çıplak ellerle parçalar
gibi onu parçaladı, ama yaptığını babasına ya da annesine bildirmedi.
7 Aşağıya inip kadınla konuştu; kadın Şimşon'un hoşuna gitti.
8 Bir süre sonra onu almak için geri döndü ve aslanın leşini görmeye gitti; ve işte,
aslanın vücudunda bir arı sürüsü ve bal vardı.
9 Onu eline aldı ve giderken yiyerek gitti. Babasının ve annesinin yanına geldi onlara
da verdi, onlar da yediler ama balı aslanın leşinden çıkardığını onlara söylemedi.
10 Babası kadının yanına indi; ve Şimşon orada bir ziyafet verdi; çünkü gençler böyle
yaparlardı.
11 O'nu görünce yanında olsun diye otuz arkadaş getirdiler.
12 Şimşon onlara şöyle dedi: "Şimdi size bir bilmece söyleyeyim. Yanıtını ziyafetin yedi
günü içinde bulup bana söyleyebilirseniz, o zaman size otuz keten giysi ve otuz yedek
giysi vereceğim;
13 ama yanıtı bana söyleyemezseniz, bana otuz keten giysi ve otuz yedek giysi
vereceksiniz."
Ona, "Bize bilmeceni söyle de duyalım" dediler.
14 Onlara şöyle dedi:
"Yiyenden yiyecek çıktı.
Güçlüden tatlılık çıktı." Üç gün içinde bilmeceyi açıklayamadılar.
15 Yedinci gün Şimşon'un karısına şöyle dediler: "Kocanı kandır da bilmeceyi bize
açıklasın, yoksa seni ve babanın evini yakarız. Bizi fakirleştirmek için mi çağırdınız? Öyle
değil mi?"
16 Şimşon'un karısı onun önünde ağlayarak şöyle dedi: "Benden yalnızca nefret
ediyorsun, beni sevmiyorsun. Halkımın çocuklarına bir bilmece söyledin ama bana
bildirmedin."
Ona, "İşte, bunu ne babama ne de anneme söylemedim, öyleyse sana neden
söyleyeyim?" dedi.
17 Ziyafet sürerken, yedi gün onun önünde ağladı; ve yedinci gün, ona çok baskı yaptığı
için bunu ona söyledi; o da bilmeceyi halkının çocuklarına anlattı.
18 Yedinci gün güneş batmadan önce kentin adamları ona, "Baldan daha tatlı ne
olabilir?" dediler. "Aslandan daha güçlü olan nedir?"
Onlara,
"Eğer düvemle çift sürmüş olmasaydınız,
bilmecemi çözemezdiniz" dedi.

19 Yahve'nin Ruhu güçlü bir şekilde onun üzerine geldi ve Aşkelon'a inerek onlardan
otuz kişiyi vurdu. Yağmalarını aldı, sonra bilmeceyi bildirenlere yedek kıyafetleri verdi.
Öfkesi alevlendi ve babasının evine gitti.
20 Ama Şimşon'un karısı Şimşon'a eşlik eden arkadaşına verildi.

15

1 Ancak bir süre sonra buğday hasadı sırasında Şimşon, yanında bir oğlakla birlikte
karısını ziyaret etti. "Karımın odasına gireceğim" dedi. Ama babası onun içeri girmesine
izin vermedi.
2 Babası şöyle dedi: "Senin ondan kesin olarak nefret ettiğini düşündüm; bu yüzden
onu arkadaşına verdim. Küçük kız kardeşi ondan daha güzel değil mi? Lütfen onun
yerine onu al."
3 Şimşon onlara şöyle dedi: "Bu sefer Filistliler'e zarar verdiğimde onlardan dolayı
suçsuz olacağım."
4 Şimşon gidip üç yüz tilki yakaladı, meşaleler aldı, kuyruk kuyruğa çevirdi ve her iki
kuyruğun ortasına bir meşale koydu.
5 Meşaleleri ateşe verip onları Filistliler'in ekinlerine saldı ve hem demetleri, hem
ekinleri, hem de zeytinliklerini yaktı.
6 Bunun üzerine Filistliler, "Bunu kim yaptı?" diye sordular. Onlar, "Timnalı'nın
damadı Şimşon, çünkü onun karısını alıp arkadaşına verdi" dediler. Filistliler gelip onu
ve babasını ateşle yaktılar.
7 Şimşon onlara, "Eğer böyle davranırsanız, kesinlikle sizden öç alırım ve ondan sonra
da dururum" dedi.
8 Onların kalça ve uyluğunu büyük bir kıyımla vurdu; ve inip Etam'ın kayasındaki
mağarada yaşadı.
9 Bunun üzerine Filistliler Yahuda'ya çıkıp ordugâh kurdular ve Lehi'ye yayıldılar.
10 Yahudalılar, "Neden bize karşı çıktınız?" dediler. "Şimşon'u bağlamak ve bize yaptığı
gibi ona yapmak için geldik" dediler.
11 Bunun üzerine üç bin Yahudalı adam Etam kayasındaki mağaraya inip Şimşon'a şöyle
dediler: "Filistliler'in üzerimizde hükmettiklerini bilmiyor musun? Peki bize yaptığın bu
nedir?" Onlara, "Onların bana yaptığını ben de onlara yaptım" dedi.
12 Ona, "Seni bağlamak ve Filistliler'in eline teslim etmek için geldik" dediler. Şimşon
onlara, "Bana kendiniz saldırmayacağınıza dair bana ant için" dedi.
13 Onunla konuşup dediler: "Hayır, ama seni sağlam bir şekilde bağlayıp onların
ellerine teslim edeceğiz; ama seni kesinlikle öldürmeyeceğiz." Onu iki yeni urganla
bağlayıp kayadan çıkardılar.
14 Lehi'ye geldiğinde, Filistliler onunla karşılaşınca bağırdılar. O zaman Yahve'nin
Ruhu kuvvetle onun üzerine geldi ve kollarındaki urganlar ateşle yanmış keten gibi
oldu; ve ellerinden bağları düştü.
15 Bir eşeğin taze çene kemiğini buldu, elini uzatıp aldı, onunla da bin insana vurdu.
16 Şimşon şöyle dedi: "Bir eşeğin çene kemiğiyle yığın üstüne yığın; bir eşeğin çene
kemiğiyle bin kişi vurdum."
17 Konuşmasını bitirince çene kemiğini elinden attı; ve oraya Ramat Lehi* adı verildi.
18 Çok susamıştı ve Yahve'ye seslenip dedi: "Sen bu büyük kurtuluşu hizmetkârının
eliyle verdin; şimdi susuzluktan öleceğim ve sünnetsizlerin eline mi düşeceğim?"
19 Ama Tanrı Lehi'deki çukuru yardı ve oradan su çıktı. İçtiğinde ruhu geri geldi ve
canlandı. Bu nedenle En Hakkore adıyla anılmıştır ve bugüne dek Lehi'dedir.
20 Filistliler'in günlerinde İsrael'e yirmi yıl hükmetti.

* **15:17** "Ramat" "tepe", "Lehi" ise "çene kemiği" anlamına gelmektedir.

16

1 Şimşon Gaza'ya gitti, orada bir fahişe gördü ve yanına girdi.
2 Gazalılar'a, "Şimşon burada!" diye söylendi. Etrafını sardılar ve bütün gece kentin
kapısında ona karşı pusuya yattılar, bütün gece de sessiz kalıp şöyle dediler: "Gün
ağarana dek bekleyin; sonra onu öldüreceğiz."
3 Şimşon gece yarısına kadar yattı, sonra gece yarısı kalktı, kent kapısının kanatlarını
iki direğiyle tuttu, sürgüyle birlikte hepsini kopardı, omuzlarına attı ve Hevron'un
karşısındaki dağın tepesine taşıdı.
4 Sonradan Sorek Vadisi'nde adı Delila olan bir kadına aşık oldu.
5 Filistliler'in beyleri kadının yanına çıkıp şöyle dediler: "Onu kandır ve büyük
gücünün nereden kaynaklandığını gör; onu bağlayıp ezmek için neyle ona karşı galip
gelebiliriz; ve her birimiz sana bin yüz parça gümüş vereceğiz."
6 Delila Şimşon'a, "Lütfen bana büyük gücünün nereden kaynaklandığını ve seni
ezmek için neyle bağlanabileceğini söyle" dedi.
7 Şimşon ona, "Eğer beni kurumamış yedi yeşil sırımla bağlarlarsa, o zaman zayıflarım
ve başka bir adam gibi olurum" dedi.
8 Bunun üzerine Filistliler'in beyleri ona kurumamış yedi yeşil sırım getirdiler ve o da
onu onlarla bağladı.
9 Şimdi kadının iç odada bekleyen bir pususu vardı. Ona, "Filistliler senin üzerinde,
Şimşon!" dedi. Kendir ipliğinin ateşe değince koptuğu gibi o da sırımları kopardı. Bu
yüzden gücü bilinmiyordu.
10 Delila Şimşon'a şöyle dedi: "İşte, sen benimle alay ettin, bana yalanlar söyledin.
Şimdi lütfen bana nasıl bağlanabileceğini söyle."
11 O da ona, "Eğer beni hiçbir iş yapılmamış yeni urganlarla bağlarlarsa, o zaman zayıf
olurum ve başka bir adam gibi olurum" dedi.
12 Delila yeni urganlar alıp onu bunlarla bağladı ve ona, "Filistliler senin üzerinde,
Şimşon!" dedi. Pusu iç odada bekliyordu. Onları iplik gibi kollarından kopardı.
13 Delila Şimşon'a şöyle dedi: "Şimdiye kadar benimle alay ettin, bana yalanlar
söyledin. Neyle bağlanılabileceğini bana söyle." Ona, "Eğer başımın yedi örgüsünü
tezgahtaki kumaşla birlikte dokursan" dedi.
14 Kadın onu kazıkla tutturdu ve ona, "Filistliler senin üzerinde, Şimşon!" dedi.
Uykusundan uyandı ve tezgâh kazığını ve kumaşı kopardı.
15 Kadın ona şöyle dedi: "Yüreğin benimle değilken nasıl 'Seni seviyorum' diyebilirsin?
Benimle bu üç kezdir alay ettin ve bana büyük gücünün nereden kaynaklandığını
söylemedin."
16 Her gün sözleriyle onu sıkıştırıp baskı yapınca, canı ölesiye sıkıntıya girdi.
17 Yüreğini tümüyle ona anlattı ve şöyle dedi: "Başıma hiç ustura değmedi; çünkü ben
ana rahminden Tanrı'nın Adanmışı'yım. Eğer tıraş olursam, o zaman gücüm benden
gider, zayıf düşerim ve herkes gibi olurum."
18 Delila onun yüreğini tümüyle kendisine bildirdiğini görünce, Filistliler'in beylerini
çağırıp şöyle dedi: "Bu kez de çıkın, çünkü o bana tüm yüreğini anlattı." Sonra
Filistliler'in beyleri onun yanına çıktılar, parayı ellerinde getirdiler.
19 Onu dizlerinin üzerinde uyuttu; ve bir adam çağırıp başının yedi örgüsünü tıraş
ettirdi; ve ona eziyet etmeye başladı ve gücü ondan gitti.
20 "Filistliler senin peşinde, Şimşon!" dedi. Uykusundan uyandı ve şöyle dedi: "Diğer
zamanlarda olduğu gibi çıkar silkinirim." Ama Yahve'nin kendisinden ayrılmış
olduğunu bilmiyordu.
21 Filistliler onu tutup gözlerini oydular; ve onu Gaza'ya indirip tunç zincirlerle
bağladılar; ve hapishanede değirmen çeviriyordu.
22 Ancak tıraş olduktan sonra başındaki saçlar yeniden çıkmaya başladı.

23 Filistliler'in beyleri, ilâhları Dagon'a büyük bir kurban sunmak ve sevinmek için
toplandılar; çünkü, "İlâhımız, düşmanımız Şimşon'u elimize teslim etti" dediler.
24 Halk onu görünce ilâhlarını övdüler; çünkü şöyle dediler, "Ülkemizi harap eden, bir
çoğumuzu katleden düşmanımızı ilâhımız elimize teslim etti."
25 Yürekleri neşelenince, "Şimşon'u çağırın da bizi eğlendirsin" dediler. Şimşon'un
hapishaneden çıkması için çağrıda bulundular; ve onların önünde oynadı. Onu sütunların
arasına koydular;
26 Şimşon elinden tutan gence, "İzin ver, evin üzerinde dayandığı sütunlara dokunayım
da onlara yaslanayım" dedi.
27 Ev erkeklerle ve kadınlarla doluydu; Filistliler'in bütün beyleri oradaydı; ve
Şimşon'un oynamasını gören yaklaşık üç bin erkek ve kadın damın üzerindeydi.
28 Şimşon Yahve'ye seslenip şöyle dedi: "Ey Efendim Yahve, lütfen beni hatırla, lütfen,
yalnız bu seferlik beni güçlendir, ey Tanrı, iki gözümün öcünü Filistliler'den birden
alayım."
29 Şimşon, evin üzerinde durduğu ortadaki iki sütunu tuttu; biri sağ eliyle, öbürü sol
eliyle onlara yaslandı.
30 Şimşon, "Filistliler'le birlikte öleyim!" dedi. Bütün gücüyle eğildi; ve ev beylerin ve
içinde olan bütün halkın üzerine düştü. Böylece ölümünde öldürdüğü ölüler, hayatında
öldürdüğünden daha fazlaydı.
31 Bunun üzerine kardeşleri ve babasının bütün ev halkı indiler onu aldılar ve onu
kaldırıp Sora ile Eştaol arasında, babası Manoah'ın mezarına gömdüler. O İsrael'e yirmi yıl
hükmetmişti.

17

1 Efraim'in dağlık bölgesinde Mika adında bir adam vardı.
2 Annesine şöyle dedi: "Senden alınmış olan, hakkında lanet ettiğin, bunu kulaklarıma
da söylediğin bin yüz gümüş, işte gümüş yanımda. Onu ben aldım."
Annesi, "Yahve oğlumu kutsasın!" dedi.
3 Bin yüz parça gümüşü annesine geri verdi, sonra annesi şöyle dedi: "Gümüşü oğlum
için bir oyma suret ve bir dökme suret yapmak üzere tarafımdan Yahve'ye kesin bir
şekilde adadım. Bu yüzden şimdi onu sana geri vereceğim."
4 Parayı annesine geri verince, annesi iki yüz parça gümüş alıp bunları bir gümüşçüye
verdi; o da bundan oyma bir suret ve dökme bir suret yaptı. Mika'nın evindeydi.
5 Mika denen adamın ilâhlar evi vardı; bir efod ve terafim* yaptı ve oğullarından birini
kutsadı, o da kendisine kâhin oldu.
6 O günlerde İsrael'de kral yoktu. Herkes kendi gözünde doğru olanı yapardı.
7 Beytlehem Yahuda'dan, Yahuda soyundan Levili bir genç vardı; ve orada yaşıyordu.
8 Adam bulabildiği bir yerde yaşamak üzere kentten, Beytlehem Yahuda'dan ayrıldı;
yolculuk sırasında Efraim'in dağlık bölgesine, Mika'nın evine geldi.
9 Mika ona,
"Nereden geldin?" dedi.
Ona, "Ben Beytlehem Yahuda'dan bir Levili'yim ve yaşayacak bir yer arıyorum" dedi.
10 Mika ona, "Benimle otur, bana baba ve kâhin ol" dedi, "Sana yılda on parça gümüş,
bir elbise ve yiyeceğini vereceğim." Böylece Levili içeri girdi.
11 Levili adamın yanında oturmaktan memnundu; genç adam da onun için
oğullarından biri gibiydi.
12 Mika Levili'yi kutsadı ve genç adam onun kâhini oldu ve Mika'nın evindeydi.

* **17:5** Terafim, ev eşyalarına ilişkin miras haklarıyla ilişkilendirilebilecek ev putlarıydı.

13 Bunun üzerine Mika, “Kâhinim bir Levili olduğundan, Yahve'nin bana iyilik
edeceğini artık biliyorum” dedi.

18

1 O günlerde İsrael'de kral yoktu. O günlerde Danlılar oymağı oturacak bir miras
arıyordu; çünkü o güne dek İsrael boyları arasında mirasları onlara düşmemişti.
2 Dan'ın çocukları ülkeyi gözetlemek ve araştırmak üzere kendi soylarından, bütün
sayılarından, Sorah ve Eştaol'dan beş kişiyi, cesur yiğitler gönderdiler. Onlara, “Gidin,
ülkeyi araştırın!” dediler.
Efraim'in dağlık bölgesine, Mika'nın evine gelip orada konakladılar.
3 Mika'nın evinin yanındayken Levili gencin sesini tanıdılar; bunun üzerine oraya
gittiler ve ona dediler: “Seni buraya kim getirdi? Bu yerde ne yapıyorsunuz? Burada
neyin var?”
4 Onlara şöyle dedi: “Mika bana böyle böyle davrandı, beni ücretli tuttu ve onun kâhini
oldum.”
5 Ona, “Lütfen Tanrı'dan öğüt iste de, gideceğimiz yolun başarılı olup olmayacağını
bilelim” dediler.
6 Kâhin onlara, “Esenlikle gidin” dedi. “Gideceğiniz yol Yahve'nin önündedir.”
7 Bunun üzerine beş adam ayrılıp Laiş'e geldiler ve orada bulunan halkın Saydalılar'ın
yaşadığı gibi güvenlik içinde, sakin ve emniyette yaşadıklarını gördüler; çünkü ülkede
onları herhangi bir şeyde utandıracak hüküm sahibi kimse yoktu ve Saydalılar'dan
uzaktılar ve başka kimseyle ilişkileri yoktu.
8 Sorah ve Eştaol'daki kardeşlerinin yanına geldiler; ve kardeşleri onlara, “Ne
diyorsunuz?” diye sordular.
9 Onlar, “Kalkın, onlara karşı çıkalım” dediler. “Çünkü diyarı gördük ve işte, orası çok
iyidir. Hâlâ kımıldamıyor musunuz? Diyarı mülk edinmek için gitmekte ve girmekte
tembel olmayın.
10 Gittiğinizde kuşkulanmayan bir halkın yanına varacaksınız. Ülke geniştir; çünkü Tanrı
orayı, yeryüzünde hiçbir şeyin eksik olmadığı bir yeri elinize verdi.”
11 Danlılar soyu, savaş silahları kuşanmış altı yüz adamla birlikte Sora ve Eştaol'dan
yola çıktı.
12 Yahuda'ya çıkıp Kiryat Yearim'de konakladılar. Bu nedenle bugüne kadar o yere
Mahaneh Dan denilir. İşte, Kiryat Yearim'in arkasındadır.
13 Oradan Efraim'in dağlık bölgesine geçip Mika'nın evine geldiler.
14 O zaman Laiş ülkesine araştırmaya giden beş adam yanıt verip kardeşlerine şöyle
dediler: “Bu evlerde efod, terafim,* oyma suret ve dökme suret olduğunu biliyor
musunuz? Şimdi ne yapmanız gerektiğini düşünün.”
15 Oraya giderek Levili genç adamın evine, Mika'nın evine kadar gelip ona nasıl
olduğunu sordular.
16 Dan'ın çocuklarından savaş silahlarıyla kuşanmış altı yüz adam kapı girişi yanında
duruyordu.
17 Ülkeyi araştırmak için giden beş adam çıkıp oraya geldiler, oyma sureti, efodu,
terafimi ve dökme sureti aldılar; ve kâhin, savaş silahlarıyla donanmış altı yüz adamla
birlikte kapı girişinin yanında duruyordu.
18 Bunlar Mika'nın evine gidip oyma sureti, efodu, terafimi ve dökme sureti
aldıklarında, kâhin onlara, “Ne yapıyorsunuz?” dedi.

* **18:14** Teraphim, ev eşyalarına ilişkin miras haklarıyla ilişkilendirilebilecek ev putlarıydı

19 Ona, “Sus, elini ağzının üzerine koy ve bizimle gel” dediler. “Bize baba ve kâhin ol.
Senin için bir adamın evine kâhin olmak mı daha iyi, yoksa İsrael'de bir oymağa ve bir
soya kâhin olmak mı?”
20 Kâhinin yüreği sevindi ve efodu, terafimi ve oyma sureti alıp halkla birlikte gitti.
21 Bunun üzerine dönüp gittiler; çocukları, hayvanları ve malları önlerine koydular.
22 Mika'nın evinden epey uzaklaşınca, Mika'nın evinin yakınındaki evlerde bulunan
adamlar toplanıp Dan'ın çocuklarına yetiştiler.
23 Onlar Dan'ın çocuklarına seslenince yüzlerini çevirip Mika'ya dediler: “Neden böyle
bir toplulukla geldin?”
24 O, “Yaptığım ilâhları ve kâhini alıp gittiniz” dedi. “Başka neyim kaldı? Bana, 'Neyin
var?' diye nasıl sorarsınız?”
25 Dan'ın çocukları ona şöyle dediler: “Aramızda sesini duyurma, yoksa öfkeli adamlar
sana saldıracak ve kendi hayatını ev halkının hayatlarını kaybedeceksin.”
26 Dan'ın çocukları yollarına gittiler; Mika onların kendisi için çok güçlü olduklarını
görünce dönüp evine gitti.
27 Mika'nın yapmış olduğu ve sahip olduğu kâhini alıp Laiş'e gelerek sessiz ve
kuşkulanmayan halkın yanına geldiler ve onları kılıçtan geçirdiler; sonra kenti ateşle
yaktılar.
28 Kurtaran yoktu, çünkü Sayda'dan uzaktı ve başka kimseyle ilişkileri yoktu; Beyt
Rehov'un yanındaki vadideydi. Kenti bina ettiler ve içinde yaşadılar.
29 İsrael'e doğmuş olan babaları Dan'ın adı ardınca kentin adını Dan koydular; ancak
kentin eski adı Laiş'ti.
30 Dan'ın çocukları oyma sureti kendileri için diktiler; Moşe oğlu Gerşom oğlu Yonatan,
kendisi ve oğulları, ülkenin sürgününe dek Dan oymağının kâhinleriydi.
31 Böylece Mika'nın yaptığı oyma sureti kendileri için diktiler; ve Tanrı'nın evi Şilo'da
olduğu sürece o suret orada kaldı.

19

1 İsrael'de kralın olmadığı o günlerde, Efraim'in dağlık bölgesinin uzak tarafında yaşayan
bir Levili vardı ve Beytlehem Yahuda'dan kendine bir cariye almıştı.
2 Cariyesi ona karşı fahişelik etti ve ondan ayrılıp babasının evine, Beytlehem
Yahuda'ya gitti ve orada dört ay kaldı.
3 Kocası kalktı, onunla yumuşak bir şekilde konuşmak ve onu geri getirmek için,
yanında hizmetçisi ve birkaç eşekle birlikte onun peşinden gitti. Kadın onu babasının
evine getirdi; ve genç kadının babası onu görünce onu sevinçle karşıladı.
4 Genç kadının babası kayınpederi onu orada tuttu; ve üç gün onun yanında kaldı.
Böylece yediler, içtiler ve orada kaldılar.
5 Dördüncü gün sabah erkenden kalktılar, o da yola çıkmak üzere kalktı. Genç kadının
babası damadına, “Bir lokma ekmekle yüreğini güçlendir, sonra yoluna gidersin” dedi.
6 Hep birlikte oturdular, yiyip içtiler. Bunun üzerine genç kadının babası adama şöyle
dedi: “Lütfen bütün geceyi burada geçirmekten memnun ol, yüreğin de neşelensin.”
7 Adam ayrılmak üzere ayağa kalktı; ama kayınpederi onu zorladı, o da yine orada
kaldı.
8 Beşinci gün yola çıkmak üzere sabah erkenden kalktı; ve genç kadının babası şöyle
dedi: “Lütfen yüreğini güçlendir ve gün batana dek kalın.” ve ikisi de yediler.
9 Adam, cariyesi, hizmetçisi ile ayrılmak üzere kalktığında, kayınpederi, genç kadının
babası ona şöyle dedi: “İşte, artık gün akşama yakınlaşıyor, lütfen bütün gece kalın. Bakın
gün bitiyor. Burada kal ki, yüreğin neşelensin; yarın erkenden yola çıkar evine gidersin.”
10 Ama adam o gece orada kalmadı, ama kalkıp Yevus'un (Yeruşalem olarak da
bilinir) yanına gitti. Yanında eyerlenmiş birkaç eşek vardı. Cariyesi de yanındaydı.

11 Yevus'un yakınındayken gün çoktan geçmişti; hizmetçi efendisine, "Lütfen gel, Yevuslular'ın bu kentine girelim ve orada kalalım" dedi.
12 Efendisi ona şöyle dedi: "İsrael'in çocuklarından olmayan bir yabancının kentine girmeyeceğiz; ama biz Giva'ya geçeceğiz."
13 Uşağına, "Gel, bu yerlerden birine yaklaşalım; ve Giva'da ya da Rama'da konaklayacağız" dedi.
14 Böylece geçip gittiler; ve Benyamin'e ait olan Giva yakınında güneş üzerlerine battı.
15 Giva'da kalmak üzere oraya girdiler. İçeri girdi ve şehrin sokağına oturdu; çünkü onları kalmaları için evine götüren kimse yoktu.
16 İşte akşamleyin kırdan yaşlı bir adam işinden geliyordu. Adam Efraim'in dağlık bölgesindendi ve Giva'da yaşıyordu; ama o yerin adamları Benyaminli'ydi.
17 Gözlerini kaldırdı ve kentin sokağındaki yolcuyu gördü; ve yaşlı adam şöyle dedi: "Nereye gidiyorsun? Nereden geldin?"
18 O da ona şöyle dedi: "Beytlehem Yahuda'dan Efraim'in dağlık bölgesinin uzak tarafına geçiyoruz. Ben oradanım ve Beytlehem Yahuda'ya gittim. Yahve'nin evine gidiyorum; ve beni evine alan kimse yok.
19 Oysa eşeklerimiz için hem saman hem de yem var; ve benim için, hizmetkârın için ve hizmetkârlarınla birlikte olan genç için de ekmek ve şarap var. Hiçbir şey eksik değil."
20 Yaşlı adam şöyle dedi: "Size esenlik olsun! Bütün ihtiyaçlarınızı ben karşılayayım ama sakın sokakta uyumayın."
21 Bunun üzerine onu evine getirip eşeklere yem verdi. Daha sonra ayaklarını yıkadılar, yiyip içtiler.
22 Onlar yüreklerini neşelendirirken, işte, kentin adamları, bazı kötü adamlar evin etrafını sardılar, kapıyı vurdular; evin efendisi olan yaşlı adamla konuşup şöyle dediler: "Evine gelen adamı dışarı çıkar da onunla yatalım!"
23 Evin sahibi olan adam yanlarına çıkıp şöyle dedi: "Hayır, kardeşlerim, lütfen bu kadar kötü davranmayın; madem bu adam evime geldi, bu deliliği yapmayın.
24 İşte, el değmemiş kızımla cariyesi burada. Şimdi onları dışarı çıkaracağım. Onları alçaltın ve onlara size iyi gelene göre yapın; ama bu adama böyle bir delilik yapmayın."
25 Ama adamlar onu dinlemediler; adam cariyesini tutup yanlarına çıkardı; ve onunla yattılar ve bütün gece sabaha kadar ona kötü davrandılar. Gün ağarmaya başlayınca onu salıverdiler.
26 Bunun üzerine kadın gün ağarırken geldi ve hava aydınlanıncaya kadar efendisinin bulunduğu adamın evinin kapısı önünde yere kapandı.
27 Efendisi sabah kalktı, evin kapılarını açtı ve yola çıkmak üzere dışarı çıktı; ve işte, cariyesi kadın, elleri eşikte, evin kapısında yere düşmüştü.
28 Ona, "Kalk, gidelim!" dedi ama kimse yanıt vermedi. Sonra onu eşeğe bindirdi; ve adam kalkıp kendi yerine gitti.
29 Evine vardığında bir bıçak alıp cariyesini parçaladı, onu uzuv uzuv on iki parçaya böldü ve onu bütün İsrael sınırlarına gönderdi.
30 Öyle oldu ki, bunu gören herkes şöyle dedi: "İsrael çocuklarının Mısır'dan çıktığı günden bu güne dek böyle bir şey ne yapıldı, ne de görüldü! Düşünün, öğütleşin ve konuşun."

20

1 Bunun üzerine bütün İsrael'in çocukları çıktılar ve Gilad ülkesiyle Dan'dan Beerşeva'ya kadar topluluk bir adammış gibi Mispa'da Yahve'nin önünde toplandı.
2 Bütün halkın, İsrael'in bütün oymaklarının ileri gelenleri, kılıç çeken dört yüz bin yaya, Tanrı halkının toplantısında kendilerini sundular.

3 (Benyamin'in çocukları, İsrael'in çocuklarının Mispa'ya çıkmış olduklarını duydular.)
İsrael'in çocukları, "Söyle bize, bu kötülük nasıl oldu?" dediler.

4 Öldürülen kadının kocası Levili şöyle yanıt verdi: "Cariyemle birlikte geceyi geçirmek
üzere Benyamin'in Giva'sına geldim.
5 Givalılar bana karşı kalktılar ve geceleyin evi kuşattılar. Beni öldürmek istediler,
cariyeme tecavüz ettiler, o da öldü.
6 Cariyemi alıp onu parçalara ayırdım ve onu İsrael'in mirası olan bütün memlekete
gönderdim; çünkü İsrael'de namussuzluk ve delilik yaptılar.
7 İşte, ey İsrael'in çocukları, hepiniz burada önerinizi ve öğüdünüzü verin."

8 Bütün halk tek bir adammış gibi ayağa kalkıp şöyle dedi: "Hiçbirimiz çadırına
gitmeyecek, hiçbirimiz evine dönmeyecek.
9 Ama şimdi Giva'ya şunu yapacağız: Ona kurayla karşı çıkacağız;
10 ve halk için yiyecek sağlamak üzere İsrael'in bütün oymaklarından yüz kişiden on, bin
kişiden yüz ve on bin kişiden bin kişi alacağız, ve Benyamin'in Giva'sına gelince, onlar
Givalılar'ın İsrael'de yaptıkları bütün deliliğe göre yapsınlar."
11 Böylece bütün İsraelliler o kente karşı toplanıp bir adammış gibi birleştiler.

12 İsrael oymakları Benyamin oymağının her yerine adamlar gönderip şöyle dediler:
"Aranızda gerçekleşen bu kötülük nedir?
13 Şimdi Giva'daki adamları, kötü adamları teslim edin ki, onları öldürelim ve İsrael'den
kötülüğü kaldıralım."

Ancak Benyamin kardeşleri İsrael'in çocuklarının sesine kulak vermedi.
14 Benyamin'in çocukları İsrael'in çocuklarına karşı savaşmak üzere kentlerden Giva'ya
doğru toplandılar.
15 O gün Benyamin'in çocuklarından kentlerden kılıç çeken yirmi altı bin kişi sayıldı;
buna ek olarak Giva sakinlerinden yedi yüz seçilmiş adam sayıldı.
16 Bütün bu askerler arasında solak yedi yüz seçme adam vardı. Her biri sapanla bir
kıla taş atabilir ve ıskalamazdı.
17 İsrael'in çocukları Benyamin'in yanı sıra kılıç çeken dört yüz bin kişi sayıldı. Bunların
hepsi savaş adamlarıydı.

18 İsrael'in çocukları kalkıp Beytel'e gittiler ve Tanrı'dan öğüt istediler. "Benyamin'in
çocuklarına karşı savaşmak için ilk kim bizim için çıkacak?" diye sordular. Yahve, "İlk
Yahuda" dedi.
19 İsrael'in çocukları sabah kalkıp Giva'ya karşı ordugâh kurdular.
20 İsraelliler Benyamin'e karşı savaşmaya çıktılar; ve İsrael adamları Giva'da onlara
karşı savaşa dizildiler.
21 Benyamin'in çocukları Giva'dan çıkıp o gün İsraelliler'den yirmi iki bin kişiyi yere
serdi.
22 Halk, İsrael adamları, kendilerini cesaretlendirdiler ve ilk gün savaşa dizildikleri
yerde yeniden dizildiler.
23 İsrael'in çocukları çıkıp akşama kadar Yahve'nin önünde ağladılar; ve Yahve'ye sorup
dediler: "Kardeşimiz Benyamin'in çocuklarına karşı savaşmak için tekrar yaklaşalım mı?"

Yahve, "Ona karşı çıkın" dedi.

24 İkinci gün İsrael'in çocukları Benyamin'in çocuklarına yaklaştılar.
25 Benyamin ikinci gün Giva'dan onlara karşı çıktı ve yine İsrael'in çocuklarından on
sekiz bin kişiyi yere serdi. Bunların hepsi kılıç çekenlerdi.

26 Bunun üzerine bütün İsrael'in çocukları ve bütün halk çıkıp Beytel'e geldiler, ağladılar, orada Yahve'nin önünde oturdular ve o gün akşama kadar oruç tuttular; sonra Yahve'nin önünde yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundular.
27 İsrael'in çocukları Yahve'ye sorup (çünkü Tanrı'nın Antlaşma Sandığı o günlerde oradaydı;
28 ve Aron oğlu Eleazar oğlu Pinehas o günlerde onun önünde duruyordu) şöyle dediler: "Kardeşimiz Benyamin'in çocuklarına karşı savaşmaya yine bir daha çıkalım mı, yoksa duracak mıyız?"

Yahve şöyle dedi: "Çıkın; çünkü yarın onları sizin elinize teslim edeceğim."

29 İsrael Giva'nın her yerinde pusu kurdu.
30 İsrael'in çocukları üçüncü gün Benyamin'in çocuklarına karşı çıktılar ve diğer zamanlarda olduğu gibi Giva'ya karşı dizildiler.
31 Benyamin'in çocukları halka karşı çıktılar ve kentten uzaklaştırıldılar; ve başka zamanlarda olduğu gibi, biri Beytel'e, diğeri kırdan Giva'ya giden ana yollarda, halktan vurmaya başladılar, otuz kadar İsraelli'yi öldürdüler.

32 Benyamin'in çocukları, "İlk başta olduğu gibi önümüzde vuruldular" dediler. Ama İsrael'in çocukları, "Kaçalım ve onları kentten ana yollara çekelim" dediler.

33 İsrael'in bütün erkekleri yerlerinden kalkıp Baal Tamar'da dizildiler. Bunun üzerine İsrael'in pusuda yatanları yerlerinden, Maare Geva'dan fırladılar.
34 Bütün İsrael'den on bin seçme adam Giva'ya karşı geldi; savaş şiddetliydi; ama felaketin kendilerine yakın olduğunu bilmiyorlardı.
35 Yahve Benyamin'i İsrael'in önünde vurdu; ve İsrael'in çocukları o gün Benyamin'den yirmi beş bin yüz kişiyi yok ettiler. Bunların hepsi kılıç çekenlerdi.
36 Böylece Benyamin'in çocukları vurulduklarını gördüler; çünkü İsraelliler Giva'ya karşı kurdukları pusuculara güvendikleri için Benyamin'e yol vermişlerdi.
37 Pusu kuranlar aceleyle Giva'ya saldırdılar; bunun üzerine pusu kuranlar dağılıp bütün kenti kılıçtan geçirdiler.
38 İsraelliler ile pusu kuranlar arasındaki belirlenmiş olan işaret, kentten büyük bir duman bulutu çıkarmalarıydı.
39 İsraelliler savaşta geri döndüler. Benyamin vurmaya başlayarak İsraelliler'den otuz kadar kişiyi öldürdü. Çünkü onlar, "Onlar belli ki, ilk savaşta olduğu gibi önümüzde vuruldular" dediler.
40 Ama bulut bir duman sütunu halinde kentin içinden yükselmeye başlayınca, Benyamin'in çocukları arkalarına baktılar; ve işte, bütün kent dumanlar içinde gökyüzüne yükseliyordu.
41 İsraelliler geri döndüler, Benyaminliler dehşete düştüler; çünkü üzerlerine felaket gelmiş olduğunu gördüler.
42 Bu nedenle İsraelliler'in önünde çöl yoluna sırtlarını döndüler, ama savaş onları sert bir şekilde takip etti; ve kentlerden çıkanlar onları ortalarında yok ettiler.
43 Benyaminiler'in etrafını sardılar, kovaladılar ve gün doğumuna doğru Giva yakınlarına kadar dinlenme yerlerinde onları çiğnediler.
44 Benyaminliler'den on sekiz bin kişi düştü; bunların hepsi cesur yiğitlerdi.
45 Dönüp çöldeki Rimmon Kayası'na doğru kaçtılar. Ana yollarda onlardan beş bin kişiyi topladılar ve Gidom'a kadar sıkı bir şekilde peşlerine düştüler ve iki bin kişiyi vurdular.
46 Böylece Benyamin'den o gün ölenlerin hepsi, kılıç çeken yirmi beş bin kişiydi. Bunların hepsi cesur yiğitlerdi.

47 Ama altı yüz kişi dönüp çöldeki Rimmon Kayası'na kaçtılar ve Rimmon Kayası'nda
dört ay kaldılar.
48 İsrailliler yine Benyamin'in çocuklarına karşı döndüler ve onları, bütün kenti,
hayvanları ve buldukları her şeyi kılıçtan geçirdiler. Dahası buldukları bütün kentleri
ateşe verdiler.

21

1 İsrailliler Mispa'da ant içerek şöyle dediler: "Hiçbirimiz kızını Benyamin'e eş olarak
vermeyeceğiz."
2 Halk Beytel'e gelip orada akşama kadar Tanrı'nın önünde oturdular, seslerini
yükseltip şiddetle ağladılar.
3 Onlar, "Ey Yahve, İsrael'in Tanrısı, neden İsrael'de böyle oldu da bugün İsrael'de bir
oymak eksildi?" dediler.
4 Ertesi gün halk erkenden kalktı, orada bir sunak yaptı, yakmalık sunularla esenlik
sunuları sundu.
5 İsrael'in çocukları, "Bütün İsrael oymaklarından toplantıda Yahve'ye çıkmayan kim
var?" dediler. Çünkü Mispa'da Yahve'ye çıkmayan adam için, "Mutlaka öldürülecektir"
diyerek büyük ant içmişlerdi.
6 İsrael'in çocukları, kardeşleri Benyamin için üzülüp şöyle dediler: "Bugün İsrael'den
kopmuş bir oymak var.
7 Kızlarımızı onlara eş olarak vermeyeceğimize Yahve'ye ant içtiğimize göre, geride
kalanlara nasıl eşler sağlayacağız?"
8 "İsrael oymaklarından Mispa'ya, Yahve'ye çıkmayan kim var?" dediler. İşte, Yaveş
Gilad'dan ordugâha, toplantıya kimse gelmemişti.
9 Çünkü halk sayıldığında, orada Yaveş Gilad sakinlerinden kimse yoktu.
10 Topluluk oraya en cesur adamlardan on iki binini göndererek onlara şu buyruğu
verdi: "Gidin, kadınlar ve küçük çocuklarla birlikte Yaveş Gilad halkını kılıçtan geçirin.
11 Yapacağın şey şudur: Her erkeği, erkekle yatmış olan her kadını tamamen yok
edeceksiniz."
12 Yaveş Gilad sakinleri arasında, erkek bilmeyen, el değmemiş dört yüz genç kız
buldular; ve onları Kenan ülkesinde bulunan Şilo'daki ordugâha getirdiler.
13 Bütün topluluk, Rimmon Kayası'nda bulunan Benyamin'in çocuklarına adam
gönderip onlarla konuştu ve onlara barış ilan etti.
14 O sırada Benyamin geri döndü; ve Yaveş Gilad kadınlarından canlı olarak
kurtardıkları kadınları onlara verdiler. Hâlâ onlara yetmiyordu.
15 Yahve İsrael oymaklarına gedik açtığı için halk Benyamin için yas tuttu.
16 Bunun üzerine topluluğun ihtiyarları, "Benyamin'in kadınları yok edildiğine göre,
geride kalanlara nasıl eşler sağlayacağız?" dediler.
17 Onlar şöyle dediler: "Benyamin'den kurtulanlara bir miras verilmeli ki, İsrael'den
bir oymak silinmesin.
18 Ancak onlara kızlarımızdan eşler veremeyiz; çünkü İsrael'in çocukları, 'Benyamin'e eş
verene lanet olsun' diyerek ant içmişlerdi."
19 Onlar, "İşte, Beytel'in kuzeyinde, Beytel'den Şekem'e çıkan yolun doğusunda ve
Lebona'nın güneyinde bulunan Şilo'da Yahve'nin yıldan yıla bir bayramı vardır" dediler.
20 Benyamin'in çocuklarına şu buyruğu verip dediler: "Gidin, bağlarda pusuya yatın;
21 ve bakın, ve işte, eğer Şilo kızları dans etmek için çıkarlarsa, o zaman bağlardan çıkın
ve her adam kendine eş olarak Şilo kızlarından yakalasın ve Benyamin ülkesine gidin.

22 Öyle olacak ki, babaları ya da kardeşleri bize şikayette bulunmak için geldiklerinde onlara şöyle diyeceğiz: 'Onları bize lütfederek bağışlayın; çünkü biz savaşta her birine bir eş almadık, ne de siz onlara verdiniz; yoksa şimdi suçlu olurdunuz.'"
23 Benyamin'in çocukları da öyle yaptılar ve kendi sayılarına göre dans edenlerden alıp götürdüler. Gidip miraslarına döndüler, kentler bina ettiler ve onlarda yaşadılar.
24 O zaman İsrael'in çocukları, her biri kendi oymağına ve ailesine göre oradan ayrıldı ve her biri oradan kendi mirasına çıktı.
25 O günlerde İsrael'de kral yoktu. Herkes kendi gözünde doğru olanı yapardı.

RUT

1 Hâkimlerin hükmettiği günlerde, ülkede kıtlık vardı. Beytlehem Yahuda'dan bir adam,
karısı ve iki oğluyla birlikte Moav ülkesinde yaşamaya gitti.
2 Adamın adı Elimelek, karısının adı Naomi'ydi. İki oğlunun adları Mahlon ve Kilyon
olup, Beytlehem Yahuda'dan Efratalı'ydılar. Moav ülkesine gelip orada yaşadılar.
3 Naomi'nin kocası Elimelek öldü ve Naomi iki oğluyla kaldı.
4 Moav kadınlarından kendilerine eşler aldılar. Birinin adı Orpa, öbürünün adı Rut'tu.
Orada yaklaşık on yıl yaşadılar.
5 Mahlon ve Kilyon ikisi de öldüler, kadın iki çocuğundan ve kocasından yoksun kaldı.
6 Sonra Moav ülkesinden dönmek için gelinleriyle birlikte kalktı. Çünkü Moav ülkesinde
Yahve'nin* halkına ekmek verip onları nasıl ziyaret ettiğini duymuştu.
7 İki geliniyle birlikte bulunduğu yerden çıktı. Yahuda ülkesine dönmek üzere yola
koyuldular.
8 Naomi iki gelinine, "Gidin, her biriniz annenizin evine dönün" dedi, "Siz ölülere ve
bana nasıl iyilikle davrandınızsa Yahve size iyilikle davransın.
9 Yahve size versin de, her biriniz kocanızın evinde rahat bulasınız." Sonra onları
öptü, onlar da yüksek sesle ağladılar.
10 Ona, "Hayır, seninle birlikte halkına döneceğiz" dediler.
11 Naomi, "Geri dönün, kızlarım" dedi, "Neden benimle gelmek istiyorsunuz? Artık
rahmimde oğullarım mı var ki, size kocalar olabilsinler?
12 Geri dönün, kızlarım, yolunuza gidin; çünkü ben kocam olamayacak kadar yaşlıyım.
Eğer, 'Umudum var' desem, bu gece kocam olsa, oğullar da doğursam,
13 o halde onlar büyüyene dek bekleyecek misiniz? Öyleyse kocaya varmaktan
kaçınacak mısınız? Hayır, kızlarım, çünkü sizin yüzünüzden çok üzülüyorum, çünkü
Yahve'nin eli bana karşı çıktı."
14 Seslerini yükseltip yine ağladılar; sonra Orpa kaynanasını öptü, ama Rut onunla
kaldı.
15 "İşte,† eltin kendi halkına ve kendi ilâhına döndü. Eltini izle" dedi.
16 Rut, "Seni bırakıp da ardından dönmeye beni zorlama, çünkü sen nereye gidersen
ben oraya gideceğim; sen nerede kalırsan ben orada kalacağım. Senin halkın benim
halkım, senin Tanrın benim Tanrım olacak.
17 Sen nerede ölürsen ben de orada öleceğim ve oraya gömüleceğim. Eğer seni ve beni
ölümden başka bir şey ayırırsa, Yahve bana öyle, fazlasını da yapsın." dedi.
18 Naomi onun kendisiyle gitmeye kararlı olduğunu görünce, onu zorlamayı bıraktı.
19 Böylece ikisi de Beytlehem'e varana kadar gittiler. Beytlehem'e vardıklarında, bütün
kent onlar hakkında heyecanlandı ve, "Bu Naomi mi?" diye sordular.
20 Onlara, "Bana Naomi demeyin. Bana Mara deyin, çünkü Her Şeye Gücü Yeten bana
çok acı davrandı." dedi.
21 "Dolu çıktım, ama Yahve beni eve geri boş getirdi. Mademki, Yahve bana karşı
tanıklık etti ve Her Şeye Gücü Yeten beni sıkıntıya soktu, neden bana Naomi
diyorsunuz?"
22 Böylece Naomi, Moav ülkesinden dönen gelini Moavlı Rut'la birlikte geri döndü.
Arpa hasadının başlangıcında Beytlehem'e geldiler.

---

* **1:6** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.
† **1:15** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

2

1 Naomi'nin kocasının akrabası, Elimelek soyundan güçlü ve zengin bir adam vardı;
adı Boaz'dı.
2 Moavlı Rut, Naomi'ye, “İzin ver, tarlaya gideyim, gözünde lütuf bulacağım adamın
ardından başakların arasında başak toplayayım” dedi.
Kadın ona, “Git, kızım” dedi.
3 O da gitti, gelip tarlada orakçıların ardından başak topladı; ve Elimelek soyundan
Boaz'ın tarlasındaki paya denk geldi.
4 Boaz da Beytlehem'den geldi ve orakçılara,
“Yahve sizinle olsun” dedi.
Onlar da, “Yahve seni kutsasın” diye karşılık verdiler.
5 Boaz, orakçıların başında duran hizmetçisine, “Bu genç kız kimin?” diye sordu.
6 Orakçıların başındaki hizmetçi, “Moav ülkesinden Naomi ile birlikte dönen Moavlı
genç kadındır” diye yanıtladı.
7 Kadın bana, “Lütfen izin ver de başak toplayayım, orakçıların ardından demetler
arasında toplayayım” dedi. “Böylece geldi ve sabahtan bu yana evde biraz dinlenmek
dışında çalışmaya devam etti.”
8 Sonra Boaz, Rut’a, “Dinle kızım. Başka bir tarlada başak toplamaya gitme, buradan
da ayrılma, kızlarımın yanında burada kal.
9 Gözlerini onların biçtikleri tarlaya dik ve onları takip et. Gençlere sana
dokunmamalarını buyurmadım mı? Susadığında kaplara git ve gençlerin çektiklerinden
iç” dedi.
10 Sonra kadın yüzüstü yere kapanıp eğildi ve ona, “Yabancı olduğum halde, neden
gözünde lütuf buldum ki, beni sayasın?” dedi.
11 Boaz ona, “Kocanın ölümünden beri kaynanana yaptıklarını, babanı, anneni ve
doğduğun ülkeyi bırakıp daha önce tanımadığın bir halkın yanına geldiğini bana
anlattılar” diye karşılık verdi.
12 “Yahve emeğinin karşılığını versin ve kanatlarının altına sığınmak için geldiğin
İsrael'in Tanrısı Yahve'den sana dolu ödül verilsin.”
13 Kadın, “Efendim, gözünde lütuf bulayım, çünkü beni rahatlattın ve senin
hizmetkârlarından biri gibi değilken hizmetkârına yumuşak konuştun” dedi.
14 Yemek vakti Boaz ona, “Gel, biraz ekmek ye, lokmanı sirkeye batır” dedi.
O, orakçıların yanına oturdu, ona kavrulmuş başak uzattılar. O yedi, doydu ve birazını
bıraktı.
15 Başak toplamak için kalktığında, Boaz genç adamlarına, “Başakların arasında bile
toplasın, onu utandırmayın” diye buyurdu.
16 “Destelerden onun için biraz çıkarıp bırakın. Toplasın ve onu azarlamayın” dedi.
17 Akşama kadar tarlada başak topladı; topladığını dövdü, bir efa* kadar arpa oldu.
18 Yüklenip kente gitti. Kaynanası onun topladığı şeyi gördü ve doyduktan sonra
artakalanını çıkarıp ona verdi.
19 Kaynanası ona, “Bugün nerede başak topladın? Nerede çalıştın? Seni önemseyen
kutsansın.” dedi.
Kimin yanında çalışmış olduğunu kaynanasına, “Bugün yanında çalıştığım adamın adı
Boaz’dır” diyerek söyledi.
20 Naomi gelinine, “Yaşayanlara ve ölülere karşı iyiliğini esirgemeyen Yahve tarafından
o kutsansın” dedi. Naomi ona, “Bu adam bize yakın akrabadır, yakın akrabalarımızdan
biridir” dedi.
21 Moavlı Rut şöyle dedi, “Evet, bana, ‘Gençlerim bütün hasadımı bitirinceye kadar
onların yanında kalacaksın’ dedi.”

* **2:17** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür

22 Naomi gelini Rut'a, "Kızım, onun kızlarıyla çıkman iyi olur, ta ki başka bir tarlada
sana zarar vermesinler" dedi.
23 Böylece arpa hasatı ve buğday hasatı sonuna kadar başak toplamak için Boaz'ın
kızlarının yanında kaldı; kaynanasıyla birlikte yaşadı.

3

1 Kaynanası Naomi ona, "Kızım, sana iyilik olsun diye senin için rahat bir yer
aramayayım mı?" dedi.
2 "Şimdi Boaz bizim yakın akrabamız değil mi, sen de kızlarının arasındaydın? İşte, bu
gece harman yerinde arpa savuracak.
3 Bu nedenle yıkan, yağ sürün, giyin ve harman yerine in; ama adam yiyip içmeyi
bitirinceye kadar kendini ona belli etme.
4 Öyle olacak ki, yattığı zaman, yattığı yere dikkat edeceksin. Sonra içeri gireceksin,
onun ayaklarını açacaksın ve yatacaksın. O zaman sana ne yapacağını söyleyecek."
5 Ona, "Söylediklerinin hepsini yapacağım" dedi.
6 Harman yerine indi ve kaynanasının kendisine söylediği her şeyi yaptı.
7 Boaz yiyip içtikten ve yüreği neşelendikten sonra, gidip buğday yığınının ucuna
uzandı. Kadın yavaşça geldi, ayaklarını açtı ve yattı.
8 Gece yarısı adam ürktü ve döndü; ve işte, ayaklarının dibinde bir kadın yatıyordu.
9 "Sen kimsin?" diye sordu.
Kadın, "Ben hizmetkârın Rut'um" diye yanıt verdi. "Bu yüzden giysinin ucunu
hizmetkârının üzerine ört; çünkü sen yakın akrabasın."
10 O, "Kızım, Yahve tarafından kutsanmışsın" dedi. "Sonunda başlangıçtan daha çok
iyilik gösterdin, çünkü ister yoksul ister zengin olsun, genç adamların peşinden
gitmedin.
11 Şimdi kızım, korkma. Sana söylediğin her şeyi yapacağım; çünkü halkımın bütün
kenti senin değerli bir kadın olduğunu biliyor.
12 Şimdi benim yakın bir akraba olduğum doğrudur. Ancak benden daha yakın bir
akraba var.
13 Bu gece kal, ve sabahleyin, eğer o sana yakın akrabalık görevini yaparsa, iyi. O yakın
akrabalık görevini yapsın. Ama eğer o sana yakın akrabalık görevini yapmazsa, hay olan
Yahve'nin hakkı için, ben sana yakın akrabalık görevini yapacağım. Sabaha kadar yat."
14 Sabah oluncaya kadar onun ayaklarının dibinde yattı, sonra biri bir diğerini ayırt
edebilecek duruma gelmeden kalktı. Çünkü Boaz, "Kadının harman yerine geldiği
bilinmesin" demişti.
15 "Üzerindeki örtüyü getir ve tut" dedi. Kadın tuttu; ve altı ölçek arpa ölçtü ve kadına
yükletti; sonra kente gitti.
16 Kaynanasının yanına gelince, "Nasıl geçti kızım?" dedi.
Adamın kendisi için yaptığı her şeyi ona anlattı.
17 Kadın, "Bana bu altı ölçek arpayı verdi; çünkü, 'Kaynananın yanına boş gitme' dedi"
dedi.
18 Sonra, "Kızım, ne olacağını öğrenene dek bekle; çünkü adam bugün bunu
halledinceye kadar rahat etmeyecektir" dedi.

4

1 Boaz kapıya çıktı ve oturdu. İşte, Boaz'ın söylemiş olduğu yakın akrabası geldi. Boaz
ona, "Buraya gel, dostum, otur!" dedi. Adam gelip oturdu.
2 Boaz kentin ihtiyarlarından on adam aldı, "Buraya oturun" dedi, onlar da oturdular.
3 Yakın akrabaya, "Moav ülkesinden dönen Naomi, kardeşimiz Elimelek'in olan tarla
hissesini satıyor" dedi.

4 “Sana, 'Burada oturanların ve halkımın ihtiyarları önünde satın al' demeyi
düşündüm. Eğer onu satın alacaksan, satın al; ama eğer satın almayacaksan, bana söyle
de bileyim. Çünkü onu senden başka satın alacak kimse yok; ben de senden sonrayım.”
Adam, “Ben satın alırım” dedi.
5 O zaman Boaz, “Tarlayı Naomi’nin elinden satın aldığın gün, ölenin karısı Moavlı
Rut’u da satın almalısın ki, ölenin adı mirasında yükselsin” dedi.
6 Yakın akraba, “Kendim için satın alamam, yoksa kendi mirasımı tehlikeye atarım.
Satın alma hakkımı kendi üzerine al; çünkü satın alamam.” dedi.
7 Eskiden İsrael’de satın alma ve takas etme konusunda, her şeyi doğrulamak için
uygulanan gelenek şuydu: Bir adam çarığını çıkarıp komşusuna verirdi; İsrael’de işlemleri
resmileştirmenin yolu buydu.
8 Yakın akraba Boaz’a, “Kendin için satın al” dedi, ardından çarığını çıkardı.
9 Boaz ihtiyarlara ve bütün halka, “Bugün sizler tanıksınız, Elimelek’in, Kilyon’un ve
Mahlon’un olan her şeyi Naomi’nin elinden satın aldım.
10 Dahası, ölenin adı kardeşleri arasından ve yerinin kapısından kesilmesin diye, ölenin
adını mirasında yükseltmek için Mahlon’un karısı Moavlı Rut’u da karım olarak satın
aldım. Bugün sizler tanıksınız.” dedi.
11 Kapıda bulunan bütün halk ve ihtiyarlar, “Biz tanığız” dediler, “Yahve, evine gelen
kadını, ikisi İsrael evini kuran Rahel ve Lea gibi yapsın; seni Efrata’da layık görsün ve
Beytlehem’de tanınmış kılsın.
12 Eviniz, Yahve'nin bu genç kadından sana vereceği soyla,* Tamar'ın Yahuda'ya
doğurduğu Perez'in evi gibi olsun.”
13 Böylece Boaz, Rut'u aldı ve karısı oldu. Boaz onun yanına girdi ve Yahve onun gebe
kalmasını sağladı, Rut da bir oğul doğurdu.
14 Kadınlar Naomi'ye, “Bugün seni yakın akrabasız bırakmayan Yahve yücelsin” dediler.
“Adı İsrael'de tanınmış olsun.
15 O seni hayata döndüren ve yaşlılığında seni taşıyan biri olacak; çünkü seni seven,
yedi oğuldan daha iyi olan gelinin onu doğurdu.”
16 Naomi çocuğu alıp kucağına yatırdı ve ona dadı oldu.
17 Komşu kadınlar, “Naomi'ye bir oğul doğdu” diyerek ona bir ad koydular. Adını Oved
koydular. O, David'in babası olan Yişay'ın babasıdır.
18 Perez'in kuşaklarının öyküsü şudur: Perez, Hetsron'un babası oldu.
19 Hetsron, Ram'ın babası oldu. Ram, Amminadav'ın babası oldu.
20 Amminadav, Nahşon'un babası oldu. Nahşon, Salmon'un babası oldu.
21 Salmon, Boaz'ın babası oldu. Boaz, Oved'in babası oldu.
22 Oved, Yişay'ın babası oldu. Yişay da David'in babası oldu.

* **4:12** veya tohum

I. SAMUEL

1 Efraim dağlık kesiminden Ramataim Sofim'den bir adam vardı. Adı Elkana'ydı.
Yeroham'ın oğlu, Elihu'nun oğlu, Tohu'nun oğlu, Suf'un oğlu Efraimli'ydi.
2 İki karısı vardı. Birinin adı Hanna, öbürünün adı Peninna'ydı. Peninna'nın çocukları
vardı, ama Hanna'nın çocuğu yoktu.
3 Bu adam yıldan yıla Şilo'da Ordular Yahvesi'ne* tapınmak ve kurban kesmek için
kentinden çıkardı. Eli'nin iki oğlu, Hofni ve Pinehas, Yahve'nin kâhinleri oradaydı.
4 Elkana kurban keseceği gün gelince, karısı Peninna'ya ve bütün oğullarıyla kızlarına
paylar verirdi.
5 Ancak Hanna'ya iki kat pay verirdi. Çünkü Hanna'yı severdi, ancak Yahve onun
rahmini kapatmıştı.
6 Rakibi onu öfkelendirmek için onu şiddetle kızdırırdı, çünkü Yahve onun rahmini
kapatmıştı.
7 Böylece yıldan yıla Yahve'nin evine çıktığında, rakibi onu kızdırıyordu. Bu yüzden ağlar
ve yemek yemezdi.
8 Kocası Elkana ona, "Hanna, neden ağlıyorsun? Neden yemiyorsun? Neden yüreğin
kederli? Ben sana on oğuldan daha iyi değil miyim?" dedi.
9 Böylece Hanna, Şilo'da yiyip içtikten sonra kalktı. Kâhin Eli ise Yahve'nin tapınağının
kapı sövesinin yanındaki koltuğunda oturuyordu.
10 Canı acılık içindeydi, Yahve'ye dua ediyor, acı acı ağlıyordu.
11 Kadın adak adayıp şöyle dedi: "Ey Ordular Yahvesi, eğer hizmetkârının sıkıntısını
gerçekten görür, beni hatırlar, hizmetkârını unutmaz ve hizmetkârına bir erkek çocuk
verirsen, onu hayatının bütün günlerinde Yahve'ye vereceğim, başına ustura
değmeyecek."
12 Kadın Yahve'nin önünde dua etmeye devam ederken, Eli onun ağzını gördü.
13 Hanna yüreğinde konuşuyordu. Sadece dudakları oynuyordu, ama sesi
duyulmuyordu. Bu yüzden Eli onun sarhoş olduğunu sandı.
14 Eli ona, "Ne zamana dek sarhoş kalacaksın? Şarabından kurtul!" dedi.
15 Hanna, "Hayır efendim, ben ruhu kederli bir kadınım" diye yanıt verdi. "Ne şarap
ne de içki içtim, yalnızca canımı Yahve'nin önüne döktüm.
16 Hizmetkârını kötü bir kadın sanma, çünkü yakınmamın ve kızgınlığımın çokluğundan
konuşuyordum."
17 Eli, "Esenlikle git, İsrael'in Tanrısı† kendisinden istediğin dileğini sana versin" diye
yanıt verdi.
18 Kadın, "Hizmetkârın senin gözünde lütuf bulsun" dedi. Kadın kendi yoluna gidip
yedi; yüzünün görünümü artık üzüntülü değildi.
19 Sabah erkenden kalkıp Yahve'ye tapındılar, sonra dönüp Rama'daki evlerine
geldiler. Elkana karısı Hanna'yı bildi; Yahve kadını hatırladı.
20 Zamanı gelince, Hanna gebe kaldı ve bir oğul doğurdu. Adını Samuel‡ koydu ve,
"Çünkü onu Yahve'den diledim" dedi.
21 Elkana adlı adam ve bütün evi Yahve'ye yıllık kurbanı ve adağını sunmak için
çıktılar.
22 Ama Hanna çıkmadı, çünkü kocasına, "Çocuk sütten kesilinceye kadar olmaz; onu o
zaman Yahve'nin önünde görünsün diye getireceğim, daima da orada kalacaktır" dedi.

---

* **1:3** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.
† **1:17** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. ‡ **1:20** Samuel, İbranice'de "Tanrı tarafından duyulan" anlamına gelir.

23 Kocası Elkana ona, “Sana iyi geleni yap. Onu sütten kesinceye dek bekle; yalnız
Yahve sözünü yerine getirsin” dedi.
Kadın bekledi ve oğlunu sütten kesinceye dek emzirdi.
24 Çocuğu sütten kestikten sonra, üç boğa, bir efa§ un ve bir kap şarapla birlikte onu
yanında çıkardı ve Şilo’daki Yahve'nin evine getirdi. Çocuk henüz küçüktü.
25 Boğayı kesip çocuğu Eli’ye getirdiler.
26 Kadın, “Aman efendim, canın hakkı için, burada senin yanında durup Yahve'ye dua
eden kadınım” dedi.
27 “Bu çocuk için dua ettim ve Yahve kendisinden istemiş olduğum dileğimi bana verdi.
28 Bu yüzden onu Yahve'ye verdim. Yaşadığı sürece Yahve'ye armağan edilmiştir.” O
orada Yahve'ye tapındı.

2

1 Hanna dua edip şöyle dedi:
“Yüreğim Yahve'de sevinçle coşuyor!
Boynuzum Yahve'de yükseldi.
Ağzım düşmanlarıma karşı büyüdü,
çünkü senin kurtarışınla seviniyorum.
2 Yahve kadar kutsal kimse yoktur,
çünkü senden başka kimse yoktur,
Tanrımız gibi kaya da yoktur.”
3 “Böyle aşırı gururla konuşmaya devam etme.
Ağzından kibir çıkmasın,
çünkü Yahve bilgi Tanrısı'dır.
Eylemler O'nun tarafından tartılır.”
4 “Güçlülerin yayları kırıldı.
Tökezleyenler güçle kuşandı.
5 Tok olanlar ekmek için kendilerini ücretli işçi ettiler.
Aç olanlar doydu.
Evet, kısır yedi çocuk doğurdu.
Çok çocuğu olan kadın da cansızlaşıyor.”
6 “Yahve öldürür ve diriltir.
O, Şeol'e* indirir ve çıkarır.
7 Yahve yoksullaştırır ve zenginleştirir.
Hem alçaltır, hem yükseltir.
8 Beylerle birlikte otursunlar diye,
yücelik tahtını miras alsınlar diye,
yoksulları tozdan kaldırır.
Muhtaçları gübre yığınından yükseltir.
Çünkü yeryüzünün direkleri Yahve'nindir.
Dünyayı onların üzerine kurdu.
9 Kutsallarının ayaklarını koruyacak,
ama kötüler karanlıkta susturulacaktır;
çünkü hiç kimse güçle galip gelemeyecek.
10 Yahve ile çekişenler paramparça olacaklar.
Onların üzerine gökyüzünden gürleyecektir.”
“Yahve yeryüzünün uçlarını yargılayacaktır.
Kralı'na güç verecek,
meshedilmişinin boynuzunu yükseltecek.”

§ **1:24** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür * **2:6** Şeol ölüler diyarıdır.

11 Elkana Rama'daki evine gitti. Çocuk, kâhin Eli'nin önünde Yahve'ye hizmet
ediyordu.
12 Eli'nin oğulları kötü adamlardı. Yahve'yi bilmiyorlardı.
13 Kâhinlerin halkla olan âdeti şuydu: Birisi kurban sunduğunda, kâhinin hizmetkârı et
haşlanırken elinde üç dişli bir çatalla gelirdi;
14 ve onu tavaya, kaba, kazana ya da tencereye daldırırdı. Kâhin çatalın kendisi için
çıkardığı her şeyi alırdı. Bunu Şilo'ya gelen bütün İsraelliler'e yaparlardı.
15 Evet, iç yağını yakmadan önce kâhinin hizmetkârı gelip kurban kesen adama,
"Kâhine kızartmalık et ver; çünkü senden haşlanmış et kabul etmeyecek, çiğ et alacak."
derdi.
16 Eğer adam ona, "Önce iç yağı yakılsın, sonra canının istediği kadarını al" derse, o
zaman, "Hayır, ama şimdi bana vereceksin; eğer vermezsen zorla alacağım" derdi.
17 Gençlerin günahı Yahve'nin önünde çok büyüktü; çünkü Yahve'nin sunusunu hor
görüyorlardı.
18 Ama çocuk olan Samuel Yahve'nin önünde hizmet ediyordu, keten bir efod
giyinmişti.
19 Annesi de ona küçük bir kaftan yapardı ve her yıl kocasıyla birlikte yıllık kurbanı
sunmak için geldiğinde ona getirirdi.
20 Eli, Elkana'yı ve karısını kutsayıp, "Yahve, Yahve'den istenmiş olan dileğin yerine
sana bu kadından bir soy† versin" dedi. Sonra kendi evlerine gittiler.
21 Yahve, Hanna'yı ziyaret etti ve Hanna gebe kalıp üç oğul ve iki kız doğurdu. Çocuk
Samuel, Yahve'nin önünde büyüdü.
22 Eli çok yaşlıydı ve oğullarının bütün İsrael'e yaptıklarını hepsini, Buluşma Çadırı'nın
kapısında hizmet eden kadınlarla yattıklarını duyuyordu.
23 Onlara, "Neden böyle şeyler yapıyorsunuz?" dedi, "Çünkü bütün bu halktan sizin
kötü işlerinizi duyuyorum.
24 Hayır oğullarım, çünkü duyduğum haber iyi değildir! Siz Yahve'nin halkını söz
dinlememeye sevkediyorsunuz.
25 Bir adam diğerine karşı günah işlerse, Tanrı onu yargılayacaktır; ama bir adam
Yahve'ye karşı günah işlerse, kim onun için aracılık edecek?" Buna rağmen, babalarının
sözünü dinlemediler, çünkü Yahve onları öldürmek niyetindeydi.
26 Çocuk Samuel büyüyordu, hem Yahve'nin hem de insanların beğenisini kazanıyordu.
27 Tanrı'nın bir adamı Eli'ye gelip ona, "Yahve diyor ki, 'Firavun'un evine köle olarak
Mısır'da oldukları sırada, kendimi babanın evine göstermedim mi?
28 Sunağıma çıkması, buhur yakması, önümde efod giymesi için İsrael'in bütün
oymaklarından onu kâhin olarak seçmedim mi? İsrael'in çocuklarının ateşle yapılan bütün
sunularını babanın evine vermedim mi?
29 Evimde buyurduğum kurbanımı ve sunumu neden tepiyorsun da halkım İsrael'in
en iyi sunularıyla kendinizi şişmanlatmak için oğullarını benden üstün sayıyorsun?'"
30 "Bu nedenle İsrael'in Tanrısı Yahve diyor ki, 'Gerçekten senin evinin ve babanın
evinin daima önümde yürüsünler demiştim.' Ama şimdi Yahve diyor ki, 'Bu benden uzak
olsun; çünkü beni onurlandıranları onurlandıracağım, beni hor görenler lanetlenecek.
31 İşte,‡ senin ve babanın evinin kolunu keseceğim günler geliyor, öyle ki evinde yaşlı
adam olmayacak.
32 İsrael'e vereceğim bütün zenginlikte, sen konutumun sıkıntısını göreceksin. Evinde
sonsuza dek yaşlı bir adam olmayacak.

† **2:20** veya tohum ‡ **2:31** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

33 Sunaklarından kesip atmadığım senin adamın gözlerini söndürecek§ ve yüreğini
kederlendirecek. Senin evinin bütün çocukları yaşlarının baharında ölecekler.
34 Bu, iki oğlun Hofni ve Pinehas'ın üzerine gelecek belirti şu olacak: Bir günde ikisi de
ölecek.
35 Kendim için yüreğimde ve aklımda olanı yapacak sadık bir kâhin çıkaracağım. Ona
sağlam bir ev yapacağım. Meshedilmişimin önünde sonsuza dek yürüyecek.
36 Öyle olacak ki, evinde kalan herkes gelip bir parça gümüş ve bir somun ekmek için
ona eğilecek ve, "Lütfen beni kâhinlik makamlarından birine koy da bir lokma ekmek
yiyebileyim" diyecek.'"

3

1 Çocuk Samuel, Eli'nin önünde Yahve'ye hizmet ediyordu. O günlerde Yahve'nin sözü
nadirdi. Pek fazla görüm de yoktu.
2 O sırada Eli yerine yatmıştı (gözleri sönükleşmeye başlamıştı, göremiyordu),
3 Tanrı'nın kandili henüz sönmemişti ve Samuel, Tanrı'nın Sandığı'nın bulunduğu
Yahve'nin tapınağında yatmıştı,
4 Yahve Samuel'i çağırdı. O, "Buradayım" dedi.
5 Eli'ye koşup, "Buradayım, çünkü beni çağırdın" dedi.
Eli, "Ben çağırmadım.
Yeniden yat." dedi. Gidip yattı.
6 Yahve yine çağırdı, "Samuel!"
Samuel kalktı ve Eli'nin yanına gitti ve, "Buradayım, çünkü beni çağırdın" dedi.
Eli, "Ben çağırmadım, oğlum. Yeniden yat." diye karşılık verdi.
7 Samuel henüz Yahve'yi bilmiyordu, Yahve'nin sözü de henüz ona açıklanmamıştı.
8 Yahve Samuel'i üçüncü kez yeniden çağırdı. Samuel kalkıp Eli'nin yanına gitti ve,
"İşte buradayım, çünkü beni çağırdın" dedi.
Eli, Yahve'nin çocuğu çağırdığını fark etti.
9 Eli Samuel'e, "Git, yat" dedi. "Eğer seni çağırırsa, 'Konuş, ey Yahve, çünkü
hizmetkârın dinliyor' diyeceksin." Samuel gidip yerine yattı.
10 Yahve gelip durdu ve öteki seferlerde olduğu gibi, "Samuel! Samuel!" diye çağırdı.
Samuel, "Konuş, çünkü hizmetkârın dinliyor" dedi.
11 Yahve Samuel'e, "İşte İsrael'de öyle bir şey yapacağım ki, onu işiten herkesin kulağı
çınlayacak.
12 O gün, Eli'nin eviyle ilgili olarak başından sonuna dek söylediklerimin hepsini ona
karşı yapacağım.
13 Çünkü ona, bildiği kötülük yüzünden evini daima yargılayacağımı söyledim, çünkü
oğulları kendilerine lanet getirdiler ve onlara engel olmadı.
14 Bu yüzden, Eli evinin kötülüğü kurban ya da sunu ile sonsuza dek ortadan
kaldırılmayacak diye Eli evine ant içtim." dedi.
15 Samuel sabaha kadar yattı ve Yahve'nin evinin kapılarını açtı. Samuel, Eli'ye
görümü göstermekten korkuyordu.
16 Sonra Eli Samuel'i çağırdı ve, "Oğlum Samuel!" dedi. Samuel, "İşte buradayım" dedi.
17 "O'nun sana söylediği şey nedir? Lütfen onu benden saklama. Eğer O'nun sana
söylediği her şeyden birini saklarsan Tanrı sana öylesini, daha da fazlasını yapsın."
18 Samuel ona her şeyi anlattı ve ondan hiçbir şey saklamadı.
"O Yahve'dir. Kendisine iyi görüneni yapsın." dedi.
19 Samuel büyüdü ve Yahve onunla birlikteydi ve onun sözlerinden hiçbirinin yere
düşmesine izin vermedi.

§ **2:33** veya, gözyaşlarıyla gözlerini kör et

20 Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar bütün İsrael, Samuel'in Yahve'nin peygamberi olarak
atandığını biliyordu.
21 Yahve Şilo'da yeniden göründü; çünkü Yahve kendini, Yahve'nin sözü aracılığıyla
Şilo'da Samuel'e gösterdi.

4

1 Samuel'in sözü bütün İsrael'e ulaştı.

İsrael Filistliler'e karşı savaşa çıktı ve Evenezer'in yanında ordugâh kurdu; Filistliler
de Afek'te ordugâh kurdular.
2 Filistliler İsrael'e karşı dizildiler. Savaşa tutuştuklarında İsrael Filistliler tarafından
yenildi ve ordudan dört bin kadarını kırda öldürdüler.
3 Halk ordugâha vardığında İsrael ihtiyarları, "Bugün Yahve bizi Filistliler'in önünde
neden yendi? Hadi, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı Şilo'dan çıkarıp bize getirelim;
böylece aramıza gelsin ve bizi düşmanlarımızın elinden kurtarsın." dediler.
4 Bunun üzerine halk Şilo'ya adam gönderdi ve oradan, Keruvlar üstünde oturan
Ordular Yahvesi'nin Antlaşma Sandığı'nı getirdiler; Eli'nin iki oğlu Hofni ve Pinehas da
Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'yla birlikte oradaydılar.
5 Yahve'nin Antlaşma Sandığı ordugâha gelince, bütün İsraelliler büyük bir haykırışla
bağırdılar, öyle ki yer yankılandı.
6 Filistliler bağırış gürültüsü duyunca, "İbraniler'in ordugâhındaki bu büyük bağırış
gürültüsünün anlamı nedir?" dediler. Yahve'nin Sandığı'nın ordugâha geldiğini
anladılar.
7 Filistliler korktular, "Tanrı ordugâha geldi" dediler. "Vay başımıza! Daha önce böyle
bir şey olmamıştı" dediler.
8 "Vay başımıza! Bu güçlü ilâhların elinden bizi kim kurtaracak? Bunlar, çölde
Mısırlılar'ı her türlü belayla vuran ilâhlardır.
9 Ey Filistliler, güçlü olun ve erkek gibi davranın, öyle ki, İbraniler'in size hizmetçi
olduğu gibi siz de onlara hizmetçi olmayın. Kendinizi erkek gibi güçlendirin ve savaşın!"
10 Filistliler savaştı ve İsrael yenildi, her adam çadırına kaçtı. Çok büyük bir kırım oldu;
çünkü İsrael'in otuz bin yaya askeri düştü.
11 Tanrı'nın Sandığı alındı ve Eli'nin iki oğlu, Hofni ve Pinehas öldürüldü.
12 Benyaminli bir adam ordudan kaçıp aynı gün Şilo'ya geldi; giysileri yırtılmış ve
başında toprak vardı.
13 Geldiğinde, Eli yol kenarındaki koltuğunda oturmuş bakıyordu; çünkü yüreği Tanrı'nın
Sandığı için titriyordu. Adam kente girip olanları anlattığında, bütün kent feryat etti.
14 Eli haykırış sesini duyunca, "Bu gürültünün anlamı ne?" diye sordu.
Adam aceleyle gelip Eli'ye bildirdi.
15 Eli doksan sekiz yaşındaydı. Gözleri donmuştu, göremiyordu.
16 Adam Eli'ye, "Ordudan çıkan benim ve bugün ordudan kaçtım" dedi.
O, "Oğlum, durum nasıl oldu?" dedi.
17 Haber getiren adam, "İsraelliler Filistliler'in önünden kaçtılar ve halk arasında büyük
bir kırım oldu. İki oğlun da, Hofni ve Pinehas, öldüler ve Tanrı'nın Sandığı ele geçirildi."
diye yanıt verdi.
18 Tanrı'nın Sandığı'ndan söz edince, Eli koltuğundan geriye doğru kapının yanına
düştü; boynu kırıldı ve öldü, çünkü yaşlı bir adamdı ve ağırdı. İsrael'e kırk yıl hükmetmişti.
19 Gelini, Pinehas'ın karısı, gebeydi ve doğum yapmak üzereydi. Tanrı'nın Sandığı'nın
alındığı ve kayınpederinin ve kocasının öldüğü haberini duyduğunda, eğilip doğum yaptı;
çünkü sancıları üzerine gelmişti.

20 Ölümüne yakın, yanında duran kadınlar ona, “Korkma, çünkü bir oğul doğurdun” dediler. Ama o yanıt vermedi, aldırmadı da.
21 Çocuğa İkavod* adını verdi. “İsrael’den yücelik ayrıldı!” dedi; çünkü Tanrı’nın Sandığı alınmıştı ve kayınpederi ile kocası da öyle.
22 “İsrael’den yücelik ayrıldı, çünkü Tanrı’nın Sandığı alındı” dedi.

5

1 Filistliler Tanrı’nın Sandığı'nı alıp Evenezer’den Aşdod’a getirdiler.
2 Filistliler Tanrı’nın Sandığı'nı alıp Dagon’un evine getirdiler ve Dagon’un yanına koydular.
3 Ertesi gün Aşdod halkı erkenden kalktığında, işte, Dagon Yahve'nin Sandığı'nın önünde yüzüstü yere düşmüştü. Dagon’u alıp yine yerine koydular.
4 Ertesi sabah erkenden kalktıklarında, işte, Dagon Yahve'nin Sandığı'nın önünde yüzüstü yere düşmüştü. Dagon’un başı ve iki ellerinin avuç içleri kesilmiş eşikteydi. Yalnızca Dagon’un gövdesi sağlamdı.
5 Bu nedenle, Dagon kâhinleri ve Dagon’un evine gelen hiç kimse bugüne dek Aşdod’da Dagon’un eşiği üzerine basmaz.
6 Ama Yahve'nin eli Aşdod halkına karşı ağırdı ve onları yok etti ve onları, Aşdod ve onun sınırlarını urlarla vurdu.
7 Aşdodlular bunu görünce, “İsrael Tanrısı'nın Sandığı bizimle kalmayacak, çünkü eli bize ve ilâhımız Dagon'a karşı serttir” dediler.
8 Bunun üzerine gönderip bütün Filistli beylerini topladılar ve “İsrael Tanrısı'nın Sandığı ile ne yapacağız?” dediler.

Onlar, “İsrael Tanrısı'nın Sandığı Gat'a taşınsın” diye yanıtladılar. İsrael Tanrısı'nın Sandığı'nı oraya taşıdılar.
9 Böylece, sandığı oraya taşıdıktan sonra, Yahve'nin eli kente karşıydı, çok büyük bir kargaşa oldu; ve kentin hem küçük hem de büyük insanlarını vurdu, öyle ki, üzerlerinde urlar çıktı.
10 Böylece Tanrı'nın Sandığı'nı Ekron'a gönderdiler.

Tanrı'nın Sandığı Ekron'a gelince, Ekronlular, “İsrael Tanrısı'nın Sandığı'nı buraya bize, bizi ve halkımızı öldürmek için getirdiler” diye feryat ettiler.
11 Bunun üzerine gönderip bütün Filistli beylerini topladılar ve, “İsrael Tanrısı'nın Sandığı'nı gönderin, kendi yerine geri gitsin, bizi ve halkımızı öldürmesin” dediler. Çünkü bütün kentte ölümcül bir telaş vardı. Tanrı'nın eli orada çok ağırdı.
12 Ölmeyen adamlar urlarla vuruldular ve kentin feryadı göğe yükseldi.

6

1 Yahve'nin Sandığı Filistliler ülkesinde yedi ay kaldı.
2 Filistliler kâhinleri ve falcıları çağırıp, “Yahve'nin Sandığı'na ne yapalım? Onu yerine nasıl göndereceğimizi bize gösterin” dediler.

3 Onlar, “İsrael Tanrısı'nın Sandığı'nı gönderirseniz, onu boş göndermeyin; ama mutlaka ona bir suç sunusu geri verin. O zaman iyileşeceksiniz ve O'nun elinin sizden neden çekilmediği size bildirilecektir.” dediler.
4 Sonra, “Ona geri vereceğimiz suç sunusu ne olmalı?” dediler.

“Filistliler'in beyleri sayısına göre beş altın ur ve beş altın fare; çünkü hepinizin ve beylerinizin üzerinde olan bela birdir.

* **4:21** “İkavod” “yücelik yok” anlamına gelir.

5 Bu yüzden, urlarınızın suretlerini ve ülkenizi bozan farelerinizin suretlerini
yapacaksınız; ve İsrael Tanrısı'na yücelik vereceksiniz. Belki de elini sizden,
ilâhlarınızdan ve toprağınızdan çeker.
6 Öyleyse neden Mısırlılar'ın ve Firavun'un yüreklerini katılaştırdıkları gibi siz de
yüreklerinizi katılaştırıyorsunuz? O, aralarında harikalar yaptığında, halkı salıvermediler
mi? Onlar da gittiler."
7 "Şimdi, kendinize yeni bir araba ve hiç boyunduruk takılmamış emzikli iki inek alın
ve hazırlayın; inekleri arabaya koşun ve buzağılarını onlardan ayırıp eve getirin;
8 ve Yahve'nin Sandığı'nı alın ve arabanın üzerine koyun. O'na suç sunusu olarak geri
vereceğiniz altın mücevherleri, onun yanında bir kutuya koyun; gönderin de gitsin.
9 Bakın, eğer kendi sınırının yolundan Beyt Şemeş'e kadar çıkarsa, o zaman bize bu
büyük kötülüğü O yapmıştır; ama değilse, o zaman bize vuranın O'nun eli olmadığını
bileceğiz. Bu bize rastgele olmuştur."
10 Adamlar öyle yaptılar ve emzikli iki ineği alıp arabaya koştular ve buzağılarını eve
kapattılar.
11 Yahve'nin Sandığı'nı arabaya koydular ve altın farelerle dolu kutuyu, urların
suretlerini de koydular.
12 İnekler Beyt Şemeş yolundan doğru gittiler. Yol boyunca ana yoldan böğürerek
gittiler, sağa ya da sola sapmadılar; Filistliler'in beyleri de onları Beyt Şemeş sınırına
kadar takip ettiler.
13 Beyt Şemeş halkı vadide buğday hasadını biçiyordu; gözlerini kaldırıp sandığı
gördüler ve onu gördükleri için sevindiler.
14 Araba Beyt Şemeşli Yeşu'nun tarlasına girdi ve orada durdu, orada büyük bir taş
vardı. Sonra arabanın odununu yardılar ve inekleri Yahve'ye yakmalık sunu olarak
sundular.
15 Levililer Yahve'nin Sandığı'nı ve içinde altın mücevherlerin bulunduğu, onunla
birlikte olan kutuyu indirdiler ve büyük taşın üzerine koydular; ve Beyt Şemeşliler aynı
gün Yahve'ye yakmalık sunular sundular ve kurbanlar kestiler.
16 Filistliler'in beş beyi bunu görünce aynı gün Ekron'a döndüler.
17 Filistliler'in Yahve'ye suç sunusu olarak geri verdikleri altın urlar şunlardır: Aşdod
için bir, Gaza için bir, Aşkelon için bir, Gat için bir, Ekron için bir;
18 ve Yahve'nin Sandığı'nın üzerine koydukları büyük taşa kadar beş beye ait
Filistliler'in bütün kentlerinin, hem surlu kentlerin hem de kasabaların sayısına göre
altın fareler. O taş bugüne kadar Beyt Şemeşli Yeşu'nun tarlasında durmaktadır.
19 Tanrı Beyt Şemeşliler'den, Yahve'nin Sandığı'nın içine baktıkları için elli bin yetmiş
kişiyi vurdu. Halk yas tuttu, çünkü Yahve halkı büyük bir kıyımla vurmuştu.
20 Beyt Şemeşliler, "Bu kutsal Tanrı Yahve'nin önünde kim durabilir? Bizden kimin
yanına çıkacak?" dediler.
21 Kiryat Yearim sakinlerine, "Filistliler Yahve'nin Sandığı'nı geri getirdiler. Aşağı
inin de onu kendinize çıkarın." diye ulaklar gönderdiler.

7

1 Kiryat Yearimliler gelip Yahve'nin Sandığı'nı aldılar ve onu tepedeki Avinadav'ın
evine getirdiler ve oğlu Eleazar'ı Yahve'nin Sandığı'na bakmak üzere kutsadılar.
2 Sandık Kiryat Yearim'de kaldığı günden itibaren uzun zaman geçti; yirmi yıl oldu; ve
bütün İsrael halkı Yahve'nin ardından ağıt yaktı.
3 Samuel bütün İsrael evine konuşup şöyle dedi: "Eğer bütün yüreğinizle Yahve'ye
dönüyorsanız, yabancı ilâhları ve Aştoretler'i aranızdan atın ve yüreklerinizi Yahve'ye
yöneltin ve yalnız O'na hizmet edin; O da sizi Filistliler'in elinden kurtaracaktır."
4 Sonra İsraelliler Baallar'ı ve Aştoretler'i kaldırıp yalnız Yahve'ye hizmet ettiler.

5 Samuel, “Bütün İsrael'i Mispa'ya toplayın, ve sizin için Yahve'ye dua edeceğim” dedi.
6 Mispa'da toplandılar, su çekip Yahve'nin önünde döktüler, o gün oruç tuttular ve
orada, “Yahve'ye karşı günah işledik” dediler. Samuel, İsrael'in çocuklarına Mispa'da
hükmetti.
7 Filistliler, İsrael'in çocuklarının Mispa'da toplandığını duyunca, Filistliler'in beyleri
İsrael'e karşı çıktılar. İsrael'in çocukları bunu duyunca, Filistliler'den korktular.
8 İsrael'in çocukları Samuel'e, “Tanrımız Yahve'ye bizim için yakarmaktan vazgeçme,
bizi Filistliler'in elinden kurtarsın” dediler.
9 Samuel bir süt kuzusu aldı ve onu Yahve'ye tümüyle yakmalık sunu olarak sundu.
Samuel, İsrael için Yahve'ye yakardı ve Yahve ona yanıt verdi.
10 Samuel yakmalık sunuyu sunarken, Filistliler İsrael'e karşı savaşmak için
yaklaştılar; ancak Yahve o gün Filistliler üzerine büyük bir gök gürültüsüyle gürledi ve
onları şaşırttı; ve İsrael'in önünde yere çaldı.
11 İsrailler Mispa'dan çıkıp Filistliler'i kovaladılar ve Beyt Kar'ın altına gelene kadar
onları vurdular.
12 Sonra Samuel bir taş alıp Mispa ile Şen arasına dikti ve adını Evenezer* koyup,
“Yahve bize şimdiye kadar yardım etti” dedi.
13 Böylece Filistliler boyun eğdirildi ve İsrael sınırı içine girmekten vazgeçtiler.
Yahve'nin eli Samuel'in bütün günleri boyunca Filistliler'e karşıydı.
14 Filistliler'in İsrael'den aldığı kentler Ekron'dan Gat'a kadar İsrael'e geri verildi; İsrael
sınırlarını da Filistliler'in elinden kurtardı. İsrael ile Amorlular arasında barış vardı.
15 Samuel hayatının bütün günleri boyunca İsrael'e hükmetti.
16 Yıldan yıla Beytel'e, Gilgal'a ve Mispa'ya sırayla gidip dolaşır ve İsrael'e tüm bu
yerlerde hükmederdi.
17 Dönüşü Rama'ya olurdu; çünkü evi oradaydı; İsrael'e oradan hükmederdi; orada
Yahve'ye bir sunak kurdu.

8

1 Samuel yaşlanınca oğullarını İsrael'in üzerine hâkim yaptı.
2 İlk oğlunun adı Yoel, ikincisinin adı Aviya'ydı. Onlar Beer Şeva'da hâkimdiler.
3 Oğulları onun yollarında yürümediler, haksız kazancın ardına saptılar, rüşvet aldılar ve
adaleti çarpıttılar.
4 Sonra İsrael'in bütün ihtiyarları toplanıp Rama'ya Samuel'in yanına geldiler.
5 Ona, “İşte, sen yaşlandın, oğulların da senin yollarında yürümüyor. Şimdi bütün uluslar
gibi bize hükmedecek bir kral ata.” dediler.
6 Ama, “Bize hükmedecek bir kral ver” dediklerinde, bu şey Samuel'in hoşuna gitmedi.
Samuel Yahve'ye dua etti.
7 Yahve Samuel'e, “Halkın sana söyledikleri her şeyi dinle, çünkü seni reddetmediler,
ama üzerlerinde kral olarak beni reddettiler.
8 Mısır'dan çıkardığım günden bugüne dek beni bırakıp başka ilâhlara hizmet ederek
yaptıkları bütün işlere göre, sana da öyle yapıyorlar.
9 Şimdi onların sözünü dinle. Ancak onlara ciddi bir şekilde itiraz edeceksin ve onlara
üzerlerinde krallık edecek kralın yolunu göstereceksin.” dedi.
10 Samuel, kendisinden kral isteyen halka, Yahve'nin bütün sözlerini anlattı.
11 “Üzerinizde hüküm sürecek olan kralın yolu şu olacak: Oğullarınızı alıp, savaş
arabaları ve atlıları için onları hizmetkârları olarak atayacak; onlar da onun savaş
arabalarının önünde koşacaklar.

* **7:12** “Evenezer” “yardım taşı” anlamına gelir.

12 Onları kendisine binbaşı ve ellibaşı olarak atayacak; bazılarını da toprağını sürmek
ve hasadını biçmek için, savaş aletlerini ve savaş arabalarının aletlerini yapmak için
görevlendirecek.
13 Kızlarınızı alıp attar, aşçı ve fırıncı yapacak.
14 Tarlalarınızı, bağlarınızı ve zeytinliklerinizi, onların en iyilerini alacak ve
hizmetkârlarına verecek.
15 Tohumlarınızın ve bağlarınızın onda birini alıp memurlarına ve hizmetkârlarına
verecek.
16 Erkek hizmetçilerinizi, kadın hizmetçilerinizi, en iyi gençlerinizi ve eşeklerinizi alıp
kendi işine koyacak.
17 Sürülerinizin onda birini alacak ve siz onun hizmetkârları olacaksınız.
18 O gün kendiniz için seçmiş olduğunuz kralınız yüzünden feryat edeceksiniz; Yahve
de o gün size yanıt vermeyecek."
19 Ama halk Samuel'in sözünü dinlemeyi reddetti, "Hayır, ama üzerimizde bir kral
olacak,
20 böylece biz de bütün uluslar gibi olacağız, kralımız bize hükmedecek, önümüzde çıkıp
savaşlarımızı yapacak" dediler.
21 Samuel halkın bütün sözlerini duydu ve bunları Yahve'nin kulağına söyledi.
22 Yahve, Samuel'e, "Onların sözünü dinle ve onlara bir kral ata" dedi.
Samuel, İsraelliler'e, "Herkes kendi kentine gitsin" dedi.

9

1 Benyaminli Kiş adında bir adam vardı. Aviel oğlu, Seror oğlu, Bekorat oğlu, Afiah
oğlu, Benyaminli bir adamın oğlu, cesur bir yiğitti.
2 Saul adında genç ve yakışıklı bir oğlu vardı. İsraelliler arasında ondan daha yakışıklısı
yoktu. Omuzlarından yukarısı halkın hepsinden daha uzundu.
3 Saul'un babası Kiş'in eşekleri kayboldu. Kiş, oğlu Saul'a, "Şimdi hizmetkârlardan
birini yanına al, kalk, eşekleri ara" dedi.
4 O, Efraim dağlık bölgesinden geçti, Şalişa diyarından geçti, ama onları bulamadılar.
Sonra Şaalim diyarından geçtiler, orada da değildiler. Sonra Benyaminliler'in diyarından
geçtiler, ama onları bulamadılar.
5 Suf diyarına vardıklarında, Saul yanındaki hizmetkârına, "Gel! Geri dönelim, yoksa
babam eşekleri bırakıp bizim için kaygılanır." dedi.
6 Hizmetkâr ona, "İşte, bu kentte bir Tanrı adamı var, o saygın bir adamdır. Söylediği
her şey mutlaka gerçekleşir. Hadi, oraya gidelim. Belki bize hangi yoldan gideceğimizi
söyler." dedi.
7 Saul hizmetkârına, "Ama işte, gidersek adama ne götürelim? Çünkü ekmek
torbalarımızda tükendi ve Tanrı adamına götürecek armağan yok. Neyimiz var?" dedi.
8 Hizmetkâr Saul'a yine, "İşte, elimde dörtte bir şekel* gümüş var. Bunu Tanrı adamına
vereceğim ve bize yolumuzu söyler." dedi.
9 (İsrael'de eskiden bir adam Tanrı'ya danışmaya gittiğinde, "Gel! Görene gidelim."
derdi; çünkü şimdi Peygamber denen insana önceden Gören denirdi.)
10 Sonra Saul hizmetkârına, "İyi söyledin. Gel! Gidelim" dedi. Böylece Tanrı adamının
bulunduğu kente gittiler.
11 Kente yokuştan çıkarken, su çekmeye çıkan genç kızlar buldular ve onlara, "Gören
burada mı?" diye sordular.
12 Onlara, "O burada" dediler. "İşte, önünüzde. Çabuk olun, çünkü bugün kente geldi;
çünkü halkın bugün yüksek yerde kurbanı vardır.

* **9:8** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur, dolayısıyla 1/4 şekel yaklaşık 2,5 gramlık küçük bir madeni paradır.

13 Kente girer girmez, yemek için yüksek yere çıkmadan önce onu hemen bulacaksınız;
çünkü halk o gelmeden yemek yemeyecek, çünkü o kurbanı kutsar. Daha sonra davet
edilenler yer. Şimdi çıkın; çünkü onu bu zamanda bulacaksınız."
14 Kente çıktılar. Kentin içine girdiklerinde, işte Samuel yüksek yere çıkmak üzere
onlara doğru çıktı.
15 Saul gelmeden bir gün önce Yahve Samuel'e açıp demişti,
16 "Yarın bu saatlerde sana Benyamin diyarından bir adam göndereceğim ve onu
halkım İsrael'in başına hükümdar olarak meshedeceksin. O, halkımı Filistliler'in elinden
kurtaracak. Çünkü halkıma baktım, çünkü onların feryadı bana ulaştı."
17 Samuel Saul'u görünce, Yahve ona, "İşte, sana söylemiş olduğum adam! Halkım
üzerinde o hüküm sürecektir." dedi.
18 Saul kapıda duran Samuel'e yaklaştı ve, "Lütfen bana Gören'in evinin nerede
olduğunu söyle" dedi.
19 Samuel, Saul'a yanıt verip, "Ben Gören'im. Önümden yüksek yere çıkın, bugün
benimle birlikte yemek yiyeceksiniz. Sabahleyin seni göndereceğim, yüreğinde olan her
şeyi de sana bildireceğim.
20 Üç gün önce kaybolan eşeklerine gelince, onları düşünme, çünkü onlar bulundu.
Bütün İsrael kimi istiyor? Senin ve babanın bütün evini değil mi?"
21 Saul, "Ben İsrael oymaklarının en küçüğünden, Benyaminli değil miyim? Ailem de
Benyamin oymağının bütün ailelerinin en küçüğü değil mi? O halde benimle neden
böyle konuşuyorsun?" diye yanıt verdi.
22 Samuel, Saul'u ve hizmetkârını alıp misafir odasına götürdü ve otuz kadar
davetlinin arasında en iyi yere oturttu.
23 Samuel aşçıya, "Sana verdiğim, 'Bir yana ayır' dediğim payı getir" dedi.
24 Aşçı budu ve üzerindekini kaldırıp Saul'un önüne koydu. Samuel dedi, "İşte ayrılan
budur! Onu kendi önüne koy ve ye; çünkü o, belirlenen zamana kadar senin için
saklandı; çünkü, 'Halkı davet ettim' dedim." Böylece Saul o gün Samuel'le birlikte
yemek yedi.
25 Yüksek yerden kente indiklerinde, Saul'la damda konuştu.
26 Erkenden kalktılar; ve gün ağarırken, Samuel damda Saul'u çağırdı ve, "Kalk, seni
göndereyim" dedi. Saul kalktı ve kendisi ve Samuel, ikisi birlikte dışarı çıktılar.
27 Kentin kenarında inerlerken, Samuel Saul'a, "Hizmetkârının önümüzden gitmesini
söyle" dedi. O önden gitti, sonra Samuel, "Ama önce sen dur da Tanrı'nın haberini sana
duyurayım" dedi.

10

1 Sonra Samuel yağ şişesini alıp onun başı üzerine döktü, ardından onu öptü ve şöyle
dedi: "Yahve seni mirası üzerine hükümdar olmak üzere meshetmedi mi?
2 Bugün benden ayrılınca, Benyamin sınırında, Selsah'da, Rahel'in mezarının yanında
iki adam bulacaksın. Sana, 'Aradığın eşekler bulundu; ve işte, baban eşekleri aramayı
bıraktı ve senin için kaygılanıyor, "Oğlum için ne yapacağım?" diyor' diyecekler.
3 Sonra oradan ilerleyeceksin ve Tabor meşesine varacaksın. Orada seni Tanrı'ya,
Beytel'e çıkan üç adam karşılayacak: Biri üç oğlak, biri üç somun ekmek, biri de bir
tulum şarap taşıyor.
4 Seni selamlayacaklar ve sana iki somun ekmek verecekler, sen de onların elinden
alacaksın."
5 "Bundan sonra Filistliler'in garnizonunun bulunduğu Tanrı tepesine varacaksın; ve
oraya, kente vardığında, yüksek yerden inen bir peygamber topluluğuyla karşılaşacaksın;
önlerinde bir ud, bir tef, bir kaval ve bir çenk olacak; peygamberlik de edecekler.

6 O zaman Yahve'nin Ruhu senin üzerine güçlü bir şekilde gelecek, o zaman onlarla birlikte peygamberlik edeceksin ve başka bir adama dönüşeceksin.
7 Bu belirtiler sana geldiğinde, duruma uygun olanı yap; çünkü Tanrı seninledir."
8 "Benden önce Gilgal'a in; ve işte, yakmalık sunular sunmak ve esenlik kurbanları kesmek için senin yanına ineceğim. Sana gelip ne yapman gerektiğini sana gösterinceye kadar yedi gün bekle."
9 Öyle oldu ki, Samuel'den ayrılmak için sırtını döndüğünde, Tanrı ona başka bir yürek verdi; bütün bu belirtiler de o gün gerçekleşti.
10 Oraya tepeye varınca, işte, bir peygamber topluluğu onu karşıladı. Ve Tanrı'nın Ruhu onun üzerine güçlü bir şekilde geldi ve onların aralarında peygamberlik etti.
11 Onu daha önce tanıyanların hepsi, işte, onun peygamberlerle birlikte peygamberlik ettiğini görünce, o zaman halk birbirlerine, "Kiş oğluna gelen nedir? Saul da peygamberler arasında mı?" dediler.
12 Aynı yerden biri, "Babaları kim?" diye yanıt verdi. Bu yüzden, "Saul da peygamberler arasında mı?" sözü özdeyiş oldu.
13 Peygamberlik etmeyi bitirince, yüksek yere geldi.
14 Saul'un amcası ona ve hizmetkârına, "Nereye gittiniz?" diye sordu. "Eşekleri aramaya gittik" dedi. "Bulunmadıklarını görünce, Samuel'e geldik."
15 Saul'un amcası, "Lütfen bana Samuel'in sana ne dediğini söyle" dedi.
16 Saul amcasına, "Eşeklerin bulunduğunu bize açıkça söyledi" dedi. Ama Samuel'in söylemiş olduğu krallık meselesini ona söylemedi.
17 Samuel halkı birlikte Mispa'ya, Yahve'nin yanına çağırdı.
18 İsrael'in çocuklarına, "İsrael'in Tanrısı Yahve diyor ki, 'İsrael'i Mısır'dan çıkardım ve sizi Mısırlılar'ın elinden ve size baskı yapan bütün krallıkların elinden sizi kurtardım.'
19 Ama siz bugün, sizi bütün felaketlerinizden ve sıkıntılarınızdan kurtaran Tanrınız'ı reddettiniz; ve O'na, 'Hayır! Üzerimize bir kral koy!' dediniz. Şimdi, oymaklarınıza ve binlerinize göre kendinizi Yahve'nin önünde sunun."
20 Böylece Samuel İsrael'in bütün oymaklarını yaklaştırdı ve Benyamin oymağı seçildi.
21 Benyamin oymağı ailelerine göre yaklaştırdı ve Matriler ailesi seçildi. Sonra Kiş oğlu Saul seçildi; ama onu aradılar, ama o bulunamadı.
22 Bunun üzerine Yahve'ye tekrar sordular: "Buraya gelecek daha bir adam var mı?"
Yahve, "İşte, yüklerin arasına saklandı" diye yanıtladı.
23 Koşup onu oradan aldılar. Halkın arasında durduğunda, omuzlarından yukarısı bütün halktan daha uzundu.
24 Samuel bütün halka, "Yahve'nin seçtiği adamı görüyor musunuz? Bütün halk arasında onun gibisi yok." dedi.
Bütün halk bağırdı ve "Yaşasın kral!" dedi.
25 Sonra Samuel halka krallığın kurallarını anlattı, bir kitaba yazdı ve Yahve'nin önüne koydu. Samuel bütün halkı, herkesi evine gönderdi.
26 Saul da Giva'daki evine gitti; Tanrı'nın yüreklerine dokunduğu ordu da onunla birlikte gitti.
27 Ama bazı değersiz adamlar, "Bu adam bizi nasıl kurtarabilir?" dediler. Onu hor gördüler ve ona armağan vermediler. Ama o sustu.

11

1 Sonra Ammonlu Nahaş çıkıp Yaveş Gilad'a karşı ordugâh kurdu. Yaveşliler'in hepsi Nahaş'a, "Bizimle bir antlaşma yap, sana hizmet edeceğiz" dediler.
2 Ammonlu Nahaş onlara, "Şu koşullar üzerine sizinle antlaşma yaparım, hepinizin sağ gözü oyulsun. Bunu bütün İsrael'in utancı yapacağım." dedi.

3 Yaveşli ihtiyarlar ona, “Bize yedi gün ver, İsrael'in bütün sınırlarına haberciler
gönderelim; eğer bizi kurtaracak kimse olmazsa, sana geleceğiz” dediler.
4 Sonra haberciler Saul'un yaşadığı Giva'ya geldiler ve halkın kulağına bu sözleri
söylediler; sonra bütün halk seslerini yükseltip ağladı.
5 İşte Saul öküzlerin ardından tarladan çıktı. Saul, “Halkın ne sıkıntısı var ki ağlıyorlar?”
dedi. Yaveşliler'in sözlerini ona anlattılar.
6 O, bu sözleri duyunca, Tanrı'nın Ruhu güçlü bir şekilde Saul'un üzerine geldi ve öfkesi
alevlendi.
7 Bir çift öküz alıp onları parçaladı, sonra onları habercilerin aracılığıyla İsrael'in bütün
sınırlarına göndererek, “Saul ve Samuel'in ardından kim çıkmazsa, öküzlerine böyle
yapılacak” dedi. Halkın üzerine Yahve korkusu düştü ve hepsi tek bir adammış gibi
çıktılar.
8 Bezek'te onları saydı; İsraelliler üç yüz bin, Yahudalılar da otuz bin kişiydi.
9 Gelen habercilere, “Yaveş Giladlılar'a, 'Yarın güneş iyice ısınınca kurtulacaksınız'
deyin” dediler. Haberciler gelip Yaveşliler'e bildirdiler; onlar da sevindiler.
10 Bunun üzerine Yaveşliler, “Yarın sana çıkacağız, sen de sana iyi gelen her şeyi bize
yapacaksın” dediler.
11 Ertesi gün Saul halkı üç bölüğe ayırdı. Sabah nöbetinde ordugâhın ortasına gelip
Ammonlular'ı gün ısınıncaya kadar vurdular. Geriye kalanlar dağıldı, öyle ki, içlerinden
ikisi bile bir arada kalmadı.
12 Halk Samuel'e, “ ‘Saul bize krallık edecek mi?’ diyen kimdir? Onları getirin de
öldürelim.” dedi.
13 Saul, “Bugün hiç kimse öldürülmeyecek; çünkü bugün Yahve İsrael'i kurtardı” dedi.
14 Sonra Samuel halka, “Hadi, Gilgal'a gidelim, orada krallığı yenileyelim” dedi.
15 Bütün halk Gilgal'a gitti ve orada Saul'u Yahve'nin önünde kral yaptılar. Orada
Yahve'nin önünde esenlik kurbanları kestiler; ve orada Saul ve bütün İsraelliler büyük
bir sevinç içindeydiler.

12

1 Samuel bütün İsrael halkına, “İşte, bana söylediğiniz her şeyde sözünüzü dinledim ve
üzerinize bir kral atadım.
2 Şimdi işte, kral önünüzde yürüyor. Ben yaşlı ve ak saçlıyım. İşte, oğullarım sizinle
birlikte. Çocukluğumdan bu yana önünüzde yürüdüm.
3 İşte buradayım. Yahve'nin ve meshedilmişinin önünde bana karşı tanıklık edin.
Kimin öküzünü aldım? Kimin eşeğini aldım? Kimi dolandırdım? Kimi ezdim? Gözlerim
kör olsun diye kimin elinden rüşvet aldım? Size geri vereceğim.” dedi.
4 Onlar, “Bizi dolandırmadın, bize zulmetmedin, kimsenin elinden de bir şey almadın”
dediler.
5 Onlara, “Yahve size karşı tanıktır, meshedilmişi de bugün tanıktır ki, elimde bir şey
bulmadınız” dedi.
Onlar, “O tanıktır” dediler.
6 Samuel halka, “Moşe ve Aron’u görevlendiren ve atalarınızı Mısır diyarından çıkaran
Yahve’dir” dedi.
7 “Şimdi durun da Yahve'nin size ve atalarınıza yaptığı bütün doğru işler konusunda
sizinle Yahve'nin önünde davacı olayım.
8 “Yakov Mısır’a girdiğinde ve atalarınız Yahve'ye yakardığında, Yahve, atalarınızı
Mısır’dan çıkaran ve onları bu yerde oturtan Moşe ve Aron’u gönderdi.
9 Ama Tanrıları Yahve'yi unuttular; ve onları Hazor ordusunun başkomutanı
Sisera’nın, Filistliler’in ve Moav Kralı'nın eline sattı; ve bunlar onlara karşı savaştılar.”

10 Yahve'ye feryat edip, “Günah işledik, çünkü Yahve'yi bıraktık, Baallar’a ve
Aştoretler’e hizmet ettik; ama şimdi bizi düşmanlarımızın elinden kurtar da sana hizmet
edeceğiz” dediler.
11 “Yahve Yerubbaal'ı, Bedan'ı, Yeftah'ı ve Samuel'i gönderdi ve sizi her yandan
düşmanlarınızın elinden kurtardı; ve güvenlik içinde yaşadınız.
12 Ammon'nun çocuklarının kralı Nahaş'ın size karşı geldiğini gördüğünüzde, Tanrınız
Yahve sizin Kralınız'ken bana, 'Hayır, üzerimize bir kral hükmedecek' dediniz.
13 Şimdi seçtiğiniz ve istediğiniz kralı görün. İşte, Yahve sizin üzerinize bir kral koydu.
14 Eğer Yahve'den korkar, O'na hizmet eder, sözünü dinler ve Yahve'nin buyruğuna
karşı gelmezseniz, hem siz hem de üzerinizde hüküm süren kral, Tanrınız Yahve'nin
takipçileri olursunuz.
15 Ama eğer Yahve'nin sözünü dinlemez, Yahve'nin buyruğuna karşı gelirseniz,
Yahve'nin eli atalarınıza karşı olduğu gibi size karşı da olacaktır.”
16 “Şimdi durun ve Yahve'nin gözlerinizin önünde yapacağı bu büyük şeyi görün.
17 Bugün buğday hasadı değil mi? Yahve'ye gök gürültüsü ve yağmur göndersin diye
sesleneceğim; bir kral istemekle yaptığınız kötülüğün Yahve'nin gözünde büyük
olduğunu bilecek ve göreceksiniz.”
18 Bunun üzerine Samuel Yahve'ye seslendi ve Yahve o gün gök gürültüsü ve yağmur
gönderdi. O zaman bütün halk Yahve'den ve Samuel'den çok korktu.
19 Bütün halk Samuel'e, “Hizmetkârların için Tanrın Yahve'ye dua et de ölmeyelim;
çünkü bütün günahlarımıza bu kötülüğü, bir kral istemeyi kattık” dedi.
20 Samuel halka, “Korkmayın” dedi, “Gerçekten bütün bu kötülüğü yaptınız; yine de
Yahve'nin ardından gitmekten sapmayın, yalnız bütün yüreğinizle Yahve'ye hizmet edin.
21 Yararı olmayan ve kurtaramayan boş şeylerin peşinden gitmek için sapmayın, çünkü
onlar boştur.
22 Çünkü Yahve, büyük adı uğruna halkını bırakmayacaktır, çünkü Yahve sizi kendisi için
bir halk yapmaktan hoşnuttur.
23 Dahası, benim için, sizin için dua etmekten vazgeçerek Yahve'ye karşı günah işlemek
benden uzak olsun; ama sizi iyi ve doğru yolda eğiteceğim.
24 Yalnızca Yahve'den korkun ve bütün yüreğinizle O'na doğrulukla hizmet edin; çünkü
sizin için ne denli büyük şeyler yaptığını düşünün.
25 Ama kötülük yapmaya devam ederseniz, hem siz hem de kralınız yok olacak.”

13

1 Saul kral olduğunda otuz yaşındaydı ve İsrael üzerinde kırk iki yıl hüküm sürdü.*
2 Saul İsraelliler'den üç bin adam seçti; bunlardan iki bini Mikmaş'ta ve Beytel
Dağı'nda Saul'la birlikteydi ve bini Benyamin'in Givası'nda Yonatan'la birlikteydi.
Halkın geri kalanını kendi çadırlarına gönderdi.
3 Yonatan Giva'da bulunan Filistli garnizonunu vurdu ve Filistliler bunu duydu.
Saul, “İbraniler duysun!” diyerek bütün ülkede boru çaldı!”
4 Bütün İsraelliler, Saul'un Filistli garnizonunu vurduğunu ve ayrıca İsrael'in Filistliler
için iğrenç sayıldığını duydular. Halk Saul'un ardından Gilgal'de toplandı.
5 Filistliler İsrael'le savaşmak için toplandılar: Otuz bin savaş arabası, altı bin atlı ve
deniz kıyısındaki kum kadar kalabalıktı. Çıkıp Beyt Aven'in doğusundaki Mikmaş'ta
ordugâh kurdular.
6 İsraelliler sıkıntı içinde olduklarını görünce (halk sıkıntı içindeydi), halk mağaralarda,
çalılıklarda, kayalarda, mezarlarda ve çukurlarda saklandı.

* **13:1** Geleneksel İbranice metinde “otuz” ve “kırk-” atlanmıştır. Boşluklar burada Septuagint'in birkaç el yazmasından doldurulmaktadır.

7 İbraniler'den bazıları Yarden'i geçip Gad ve Gilad topraklarına gitmişlerdi; ama Saul
hâlâ Gilgal'daydı ve bütün halk titreyerek onu izliyordu.
8 Samuel'in belirlediği zamana göre yedi gün kaldı; ama Samuel Gilgal'a gelmedi ve
halk yanından dağılıyordu.
9 Saul, "Yakmalık sunuyu ve esenlik sunularını bana getirin" dedi. Yakmalık sunuyu
sundu.
10 Yakmalık sunuyu sunmayı bitirir bitirmez, işte Samuel geldi; Saul selamlamak için
onu karşılamaya çıktı.
11 Samuel,
"Ne yaptın?" dedi.
Saul, "Halkın yanımdan dağıldığını gördüm, sen de belirlenen günlerde gelmedin,
Filistliler de Mikmaş'ta toplandılar.
12 Bu yüzden, 'Filistliler şimdi Gilgal'a kadar üzerime inecekler, ama ben Yahve'nin
lütfunu dilememiştim' dedim. Bu yüzden kendimi zorladım ve yakmalık sunuyu
sundum."
13 Samuel, Saul'a, "Akılsızlık ettin. Tanrın Yahve'nin sana verdiği buyruğu tutmadın.
Çünkü Yahve, senin krallığını sonsuza dek İsrael'de pekiştirmek istiyordu.
14 Ama şimdi krallığın devam etmeyecek. Yahve, kendi yüreğine göre bir adam aradı
ve Yahve onu halkının başına hükümdar olarak atadı. Çünkü sen Yahve'nin sana
buyurduğunu tutmadın."
15 Samuel kalktı ve Gilgal'dan Benyamin'in Givası'na gitti. Saul, beraberindeki
adamları saydı, yaklaşık altı yüz kişiydiler.
16 Saul, oğlu Yonatan ve onlarla birlikte bulunan adamlar Benyamin'in Givası'nda
kaldılar; Filistliler ise Mikmaş'ta ordugâh kurdular.
17 Akıncılar Filistliler'in ordugâhından üç bölük halinde çıktılar; bir bölük Ofra'ya, Şual
ülkesine giden yola saptı;
18 bir başka bölük Beyt Horon yoluna saptı, bir başka bölük de Sevoyim Vadisi'ne
bakan sınır yoluna, çöle doğru saptı.
19 İsrael ülkesinin hiçbir yerinde demirci bulunmazdı. Çünkü Filistliler, "İbraniler
kendilerine kılıç ya da mızrak yapmasınlar" diyorlardı.
20 Ama bütün İsraelliler, her biri kendi saban demirini, kazmasını, baltasını ve orağını
bilemek için Filistliler'in yanına inerlerdi.
21 Kazma, saban demiri, dirgen, balta ve mızrak bilemek için her birinin ücreti bir
payim† idi.
22 Böylece öyle oldu ki, savaş günü Saul ve Yonatan'la birlikte olanlardan hiçbirinin
elinde kılıç ve mızrak bulunmuyordu; ancak Saul ve oğlu Yonatan'da bulunuyordu.
23 Filistliler'in garnizonu Mikmaş geçidine çıktı.

14

1 Bir gün öyle oldu ki, Saul oğlu Yonatan, silahını taşıyan genç adama, "Gel, karşı
yakadaki Filistlin garnizonuna gidelim" dedi. Ama Yonatan babasına söylemedi.
2 Saul, Giva'nın en uç bölgesinde, Migron'daki nar ağacının altında kaldı. Yanında olan
halk yaklaşık altı yüz kişiydi,
3 Şilo'da Yahve'nin kâhini Eli'nin oğlu Pinehas'ın oğlu, İkavod'un kardeşi Ahituv'un oğlu
Ahiya da bunlardan biriydi, Efod giymişti. Halk Yonatan'ın gittiğini bilmiyordu.
4 Yonatan'ın Filistliler'in yanına geçmek için çabaladığı geçitlerin arasında bir yanda
sivri bir kaya, öbür yanda sivri bir kaya vardı. Birinin adı Boses, öbürünün adı Sene'ydi.
5 Kuzeyde bir kaya Mikmaş'ın önünde, güneyde öbürü Giva'nın önünde yükseliyordu.

† **13:21** Bir payim (veya pim) 2/3 şekel gümüş veya 0,26 ons veya 7,6 gramdır.

6 Yonatan, silahını taşıyan genç adama, “Gel! Sünnetsizlerin garnizonuna geçelim.” dedi. “Belki de Yahve bizim için çalışır; çünkü çoklukla ya da azlıkla kurtarmak için Yahve'nin üzerinde bir sınır yoktur.”
7 Silah taşıyıcısı ona, “Yüreğindeki her şeyi yap. Git, işte, yüreğine göre ben seninleyim.” dedi.
8 Yonatan, “İşte, adamların yanına geçeceğiz ve kendimizi onlara göstereceğiz” dedi.
9 “Eğer bize, 'Size gelene kadar bekleyin!' derlerse, yerimizde durup onlara çıkmayacağız.
10 Ama bize, 'Bize gelin!' derlerse, çıkacağız. Çünkü Yahve onları elimize teslim etmiştir. Bu bizim için belirti olacak.”
11 İkisi de kendilerini Filistliler'in garnizonuna gösterdi. Filistliler, “İşte, İbraniler saklandıkları deliklerden çıkıyorlar!” dediler.
12 Garnizondaki adamlar Yonatan'a ve silah taşıyıcısına yanıt verip, “Yanımıza çıkın, size bir şey göstereceğiz!” dediler.

Yonatan silah taşıyıcısına, “Ardımdan gel, çünkü Yahve onları İsrael'in eline teslim etti” dedi.
13 Yonatan elleri ve ayaklarıyla tırmandı, silah taşıyıcısı da arkasından. Yonatan'ın önünde düştüler. Onun ardı sıra silah taşıyıcısı da onları öldürdü.
14 Yonatan'la silah taşıyıcısının yaptığı ilk kıyım, yarım dönüm kadar bir alanda, yaklaşık yirmi kişiydi.
15 Ordugâhta, kırda ve bütün halk arasında titreme oldu; garnizon ve akıncılar da titredi, yer de sarsıldı, böylece çok büyük bir titreme oldu.
16 Benyamin'in Givası'nda Saul'un nöbetçileri baktılar; ve işte, kalabalık eriyip dağıldı.
17 Bunun üzerine Saul, yanındaki adamlara, “Şimdi sayın, bizden kimin eksik olduğunu görün” dedi. Saydıktan sonra, işte, Yonatan'la silah taşıyıcısı orada değildi.
18 Saul, Ahiya'ya, “Tanrı'nın Sandığı'nı buraya getir” dedi. Çünkü Tanrı'nın Sandığı o sırada İsrael'in çocuklarıyla birlikteydi.
19 Saul kâhinle konuşurken, Filistliler'in ordugâhındaki kargaşalık giderek arttı ve Saul kâhine, “Elini çek!” dedi.
20 Saul ve yanındaki bütün adamlar toplandılar ve savaşa geldiler; ve işte, hepsi kılıçlarıyla birbirlerine vuruyorlardı, çok büyük bir kargaşa içindeydiler.
21 Önceden Filistliler'le birlikte olan ve onlarla birlikte her yandan ordugâha çıkan İbraniler de Saul ve Yonatan'la birlikte olan İsraelliler'in yanına geçtiler.
22 Aynı şekilde, Efraim dağlık bölgesinde saklanan bütün İsraelliler de Filistliler'in kaçtığını duyunca, onlar da peşlerinden bastırıp savaştılar.
23 Böylece Yahve o gün İsrael'i kurtardı; ve savaş Beyt Aven'den ileriye geçti.
24 İsraelliler o gün sıkıntı içindeydiler; çünkü Saul halka ant içirip, “Ben düşmanlarımdan öç alana dek, akşama kadar bir şey yiyen adam lanetli olsun” demişti. Böylece halktan hiçbiri yemek tatmadı.
25 Halkın tümü ormana girdi; yerde de bal vardı.
26 Halk ormana vardığında, işte, bal damlıyordu; ama kimse elini ağzına götürmedi, çünkü halk anttan korkuyordu.
27 Ancak Yonatan, babasının halka ant içirdiğini duymamıştı. Bu yüzden elindeki değneğin ucunu uzattı ve bal peteğine batırdı ve elini ağzına koydu; ve gözleri parladı.
28 O zaman halktan biri yanıt verip dedi, “Baban halka açık ant içirip, 'Bugün yemek yiyen adam lanetli olsun' diye buyruk verdi.” Böylece halk bitkin düştü.
29 O zaman Yonatan, “Babam ülkeyi sıkıntıya soktu. Lütfen bakın, bu baldan biraz tattığım için gözlerim nasıl parladı.” dedi.

30 “Eğer halk bugün bulmuş oldukları düşmanlarının ganimetinden serbestçe yemiş olsaydı, daha neler olurdu? Çünkü şimdi Filistliler arasında büyük bir kıyım olmadı.”
31 O gün Filistliler'i Mikmaş'tan Ayalon'a kadar vurdular. Halk çok bitkin düşmüştü;
32 halk da ganimetin üzerine saldırdı, koyunlar, sığırlar, buzağılar aldılar, toprak üzerinde kestiler; halk da onları kanıyla yedi.
33 Bunun üzerine Saul'a söyleyip dediler, “İşte, halk kanlı et yemekle Yahve'ye karşı günah işliyor”.
O, “Hainlik ettiniz. Bugün üzerime büyük bir taş yuvarlayın.” dedi.
34 Saul, “Halkın arasına dağılın ve onlara deyin, 'Herkes öküzünü, herkes koyununu bana getirsin, burada kesip yiyin, kanlı et yiyerek Yahve'ye karşı günah işlemeyin'” dedi. O gece bütün halk herkes kendi öküzünü yanına alıp orada kesti.
35 Saul Yahve'ye bir sunak yaptı. Bu, Yahve'ye yaptığı ilk sunaktı.
36 Saul, “Geceleyin Filistliler’in peşine düşelim, sabah ışığına kadar aralarında ganimet alalım. Onlardan kimseyi bırakmayalım.” dedi.
Onlar, “Sana iyi görüneni yap” dediler.
Sonra kâhin, “Buraya, Tanrı’ya yaklaşalım” dedi.
37 Saul Tanrı’ya danıştı: “Filistliler’in peşine düşeyim mi? Onları İsraelliler’in eline teslim edecek misin?” Ama o gün ona yanıt vermedi.
38 Saul, “Buraya yaklaşın, ey halkın başları, ve bilin ve görün, bu günah bugün kimde oldu.
39 Çünkü İsrael’i kurtaran hay olan Yahve'nin hakkı için, oğlum Yonatan’da bile olsa, o kesin olarak ölecektir.” dedi. Ama bütün halk arasında ona yanıt veren kimse yoktu.
40 Sonra bütün İsrael’e, “Siz bir tarafta olun, ben ve oğlum Yonatan öbür tarafta olacağız” dedi.
Halk Saul’a, “Sana iyi görüneni yap” dedi.
41 Bu yüzden Saul, İsrael'in Tanrısı Yahve'ye, “Doğruyu göster” dedi. Yonatan ve Saul seçildiler, ama halk kurtuldu.
42 Saul, “Benimle oğlum Yonatan arasında kura çekin” dedi. Yonatan seçildi.
43 Bunun üzerine Saul, Yonatan'a, “Ne yaptığını söyle bana!” dedi. Yonatan ona, “Elimde olan değneğin ucuyla biraz bal tattım; ve işte, ben ölmeliyim” dedi.
44 Saul, “Tanrı bunu ve daha fazlasını yapsın; çünkü kesinlikle öleceksin, Yonatan” dedi.
45 Halk Saul'a, “İsrael'de bu büyük kurtuluşu gerçekleştiren Yonatan mı ölecek? Asla! Hay olan Yahve'nin hakkı için, başındaki tek bir saç teli yere düşmeyecek, çünkü bugün Tanrı ile birlikte çalıştı!” dedi. Böylece halk Yonatan'ı kurtardı, o da ölmedi.
46 Sonra Saul, Filistliler'i takipten döndü; Filistliler de kendi yerlerine gittiler.
47 Saul İsrael Krallığı'nı aldığında, her yandan bütün düşmanlarına karşı savaştı: Moav'a, Ammon'un çocuklarına, Edom'a, Sova krallarına ve Filistliler'e karşı. Nereye yöneldiyse onları yendi.
48 Amalekliler'i yiğitçe vurdu ve İsrael'i onları yağma edenlerin elinden kurtardı.
49 Saul'un oğulları Yonatan, İşvi ve Malkişua'ydı. İki kızının adları şunlardı: İlk doğanının adı Merav, küçüğünün adı da Mikal'di.
50 Saul'un karısının adı Ahimaas'ın kızı Ahinoam'dı. Ordu komutanının adı Saul'un amcası Ner'in oğlu Avner'di.
51 Saul'un babası Kiş, Avner'in babası Ner, Aviel'in oğluydu.
52 Saul'un bütün günleri boyunca Filistliler'e karşı şiddetli bir savaş vardı. Saul, yiğit ya da cesur bir adam gördüğünde onu hizmetine alırdı.

15

1 Samuel Saul'a şöyle dedi: “Yahve halkı üzerine, İsrael üzerine, kral olarak seni
meshetmek için beni gönderdi. Şimdi Yahve'nin sözlerini dinle.
2 Ordular Yahvesi diyor ki, 'Amalek'in İsrael'e yaptıklarını, Mısır'dan çıktığında yolda
ona nasıl karşı çıktığını hatırlıyorum.
3 Şimdi git, Amalek'i vur ve sahip oldukları her şeyi tamamen yok et, onları esirgeme;
erkeği ve kadını, çocuğu ve emzikteki bebeği, öküzü ve koyunu, deveyi ve eşeği öldür.'”
4 Saul halkı çağırdı ve onları Telaim'de saydı, iki yüz bin yaya ve Yahuda'dan on bin
adam.
5 Saul Amalek kentine geldi ve vadide pusu kurdu.
6 Saul Kenliler'e, “Gidin, ayrılın, Amalekliler'in arasından inin, yoksa sizi onlarla
birlikte yok ederim” dedi. “Çünkü siz Mısır'dan çıktıkları zaman, bütün İsrael'in
çocuklarına iyilik ettiniz.” Böylece Kenliler Amalekliler'in arasından ayrıldılar.
7 Saul Amalekliler'i, Mısır'ın önündeki Şur'a varıncaya dek Havila'dan vurdu.
8 Amalekliler'in Kralı Agag'ı sağ olarak ele geçirdi ve bütün halkı tamamen kılıçtan
geçirdi.
9 Ama Saul ve halk Agag'ı ve koyunların, sığırların, semiz buzağıların, kuzuların en
iyilerini ve iyi olan şeylerin hepsini esirgediler; onları tamamen yok etmek istemediler;
yalnızca kötü ve değersiz olan her şeyi tamamen yok ettiler.
10 Bunun üzerine Yahve'nin sözü Samuel'e geldi ve şöyle dedi,
11 “Saul'u kral yaptığım için kederliyim; çünkü beni izlemekten vazgeçti ve
buyruklarımı yerine getirmedi.” Samuel çok öfkelendi ve bütün gece Yahve'ye yakardı.
12 Samuel sabahleyin Saul'lu karşılamak için erkenden kalktı. Samuel'e, “Saul
Karmel'e geldi ve işte kendisi için bir anıt dikti, döndü, geçip Gilgal'a indi” diye
bildirildi.
13 Samuel Saul'un yanına geldi. Saul ona, “Sen Yahve tarafından kutsanasın! Ben
Yahve'nin buyruğunu yerine getirdim.” dedi.
14 Samuel, “Öyleyse kulağımdaki koyunların melemesi ve sığırların böğürmesi ne
anlama geliyor?” dedi.
15 Saul, “Bunları Amalekliler'den getirdiler. Çünkü halk, Tanrın Yahve'ye kurban
etmek için koyunların ve sığırların en iyilerini esirgedi. Geri kalanını tamamen yok
ettik.” dedi.
16 Bunun üzerine Samuel Saul'a, “Dur da Yahve'nin dün gece bana ne söylediğini sana
söyleyeyim” dedi.
Saul ona, “Söyle” dedi.
17 Samuel, “Sen kendi gözünde küçük olduğun halde, İsrael oymaklarının başı
yapılmadın mı?” dedi. “Yahve seni İsrael üzerine kral olarak meshetti.
18 Yahve seni yola gönderip, ‘Git, günahkâr Amalekliler’i tümüyle yok et ve tükeninceye
dek onlarla savaş’ dedi.
19 Öyleyse neden Yahve'nin sözünü dinlemedin, ama ganimeti aldın ve Yahve'nin
gözünde kötü olanı yaptın?”
20 Saul, Samuel’e, “Ama ben Yahve'nin sözünü dinledim, Yahve'nin beni gönderdiği
yoldan gittim ve Amalek Kralı Agag’ı getirdim ve Amalekliler’i tümüyle yok ettim.
21 Ama halk ganimetten koyunları ve sığırları, adanmış şeylerin en iyilerini, senin
Tanrın Yahve'ye Gilgal'da kurban etmek için aldı.” dedi.
22 Samuel, “Yahve, kendi sözüne itaat edimesinden hoşlandığı kadar yakmalık
sunulardan ve kurbanlardan hoşlanır mı?” dedi. “İşte, itaat etmek kurbandan,
dinlemek de koçların yağından daha iyidir.

23 Çünkü isyan büyücülük günahı gibidir, inatçılık da putperestlik ve terafim* gibidir.
Yahve'nin sözünü reddettiğin için, o da seni kral olmaktan reddetti."
24 Saul, Samuel'e, "Günah işledim; çünkü Yahve'nin buyruğunu ve senin sözlerini
çiğnedim, çünkü halktan korktum ve onların sözüne itaat ettim.
25 Şimdi lütfen günahımı bağışla ve benimle birlikte dön ki, Yahve'ye tapınayım." dedi.
26 Samuel, Saul'a, "Seninle dönmem; çünkü sen Yahve'nin sözünü reddettin, Yahve'de
seni İsrael'in üzerinde kral olmaktan reddetti." dedi.
27 Samuel gitmek üzere arkasını döndüğünde, Saul onun cübbesinin eteğini tuttu ve
yırtıldı.
28 Samuel ona, "Yahve bugün İsrael Krallığı'nı senden yırttı ve senden daha iyi olana,
komşuna verdi" dedi.
29 "İsrael'in Güçlüsü de ne yalan söyler ne de tövbe eder; çünkü o insan değil ki tövbe
etsin."
30 Bunun üzerine, "Günah işledim" dedi, "Ama şimdi halkımın ihtiyarları ve İsrael'in
önünde beni onurlandır ve benimle birlikte geri dön ki, senin Tanrın Yahve'ye
tapınayım."
31 Böylece Samuel Saul'la birlikte geri döndü ve Saul Yahve'ye tapındı.
32 Sonra Samuel, "Amalekliler'in kralı Agag'ı buraya, bana getir!" dedi.
Agag neşeyle yanına geldi. Agag, "Kesinlikle ölüm acısı geçti" diyordu.
33 Samuel, "Kılıcın kadınları çocuksuz bıraktığı gibi, annen de kadınlar arasında çocuksuz
kalacak!" dedi. Sonra Samuel, Agag'ı Gilgal'de Yahve'nin önünde parçaladı.
34 Sonra Samuel Rama'ya gitti; Saul da kendi evine, Saul'un Giva'sına çıktı.
35 Samuel, öldüğü güne dek Saul'u bir daha görmeye gelmedi; ama Samuel Saul için
yas tuttu. Yahve, Saul'u İsrael'in üzerine kral yapmış olduğu için kederlendi.

16

1 Yahve Samuel'e, "Saul'u İsrael üzerinde kral olmaktan reddettiğim için ne zamana
dek yas tutacaksın?" dedi. "Boynuzunu yağla doldur ve git. Seni Beytlehemli Yişay'a
göndereceğim. Çünkü oğulları arasından kendime bir kral sağladım."
2 Samuel, "Nasıl gidebilirim? Saul bunu duyarsa beni öldürür." dedi.
Yahve, "Yanına bir düve al ve, 'Yahve'ye kurban sunmaya geldim' de." dedi.
3 "Yişay'ı kurban sunmaya çağır ve sana ne yapacağını göstereceğim. Sana kimi
söylersem onu bana meshedeceksin."
4 Samuel, Yahve'nin söylediğini yaptı ve Beytlehem'e geldi. Kentin ihtiyarları
titreyerek onu karşılamaya geldiler ve, "Barışçıl bir şekilde mi geliyorsun?" dediler.
5 Samuel, "Barışçıl bir şekilde, Yahve'ye kurban sunmaya geldim" dedi. "Kendinizi
kutsayın ve kurbana benimle gelin." Yişay'ı ve oğullarını kutsayıp kurbana çağırdı.
6 Onlar gelince Eliav'a baktı ve, "Gerçekten de Yahve'nin meshettiği O'nun önündedir"
dedi.
7 Ama Yahve Samuel'e, "Yüzüne ya da boyunun uzunluğuna bakma, çünkü onu
reddettim; çünkü ben insanın gördüğü gibi görmem. Çünkü insan dışa bakar, Yahve ise
yüreğe bakar." dedi.
8 Sonra Yişay Avinadav'ı çağırdı ve onu Samuel'in önünden geçirdi. Samuel, "Yahve
bunu da seçmedi" dedi.
9 Sonra Yişay Şamma'yı geçirdi. "Yahve bunu da seçmedi" dedi.
10 Yişay yedi oğlunu Samuel'in önünden geçirdi. Samuel, "Yahve bunları seçmedi" dedi.
11 Samuel, "Bütün çocukların burada mı?" diye sordu.
"Daha en küçüğü kaldı. İşte, koyunları güdüyor." dedi.

* **15:23** Terafim, ev eşyalarına ilişkin miras haklarıyla ilişkilendirilebilecek ev putlarıydı.

Samuel, “Gönder de onu getirt, çünkü o buraya gelmeden oturmayacağız” dedi.
12 Gönderdi ve onu içeri getirdi. Kızıl, yakışıklı yüzlü ve iyi görünümlüydü. Yahve, “Kalk! Onu meshet, çünkü bu odur.” dedi.
13 Sonra Samuel yağ boynuzunu aldı ve onu kardeşlerinin ortasında meshetti. O günden sonra Yahve'nin Ruhu David’in üzerine güçlü bir şekilde geldi. Samuel kalkıp Rama’ya gitti.
14 Yahve'nin Ruhu Saul’dan ayrıldı ve Yahve'den kötü bir ruh onu rahatsız ediyordu.
15 Saul’un hizmetkârları ona, “Bak, Tanrı’dan kötü bir ruh seni rahatsız ediyor” dediler.
16 “Efendimiz, şimdi önündeki hizmetkârlarına, iyi arp çalan bir adam bulmalarını buyur. O zaman Tanrı'dan kötü ruh üzerine geldiğinde, o eliyle çalacak ve sen iyi olacaksın.”
17 Saul hizmetkârlarına, “Bana iyi çalan bir adam sağlayın ve onu bana getirin” dedi.
18 O zaman gençlerden biri yanıt verip dedi, “İşte, Beytlehemli Yişay'ın iyi çalan, cesur bir yiğit, savaşçı, akıllıca konuşan ve yakışıklı bir oğlunu gördüm. Yahve de onunla birliktedir.”
19 Bunun üzerine Saul, Yişay'a haberciler gönderip, “Koyunlarının yanında olan oğlun David'i bana gönder” dedi.
20 Yişay, ekmek yüklü bir eşek, bir tulum şarap ve bir oğlak aldı ve bunları oğlu David'in aracılığıyla Saul'a gönderdi.
21 David Saul'un yanına geldi ve önünde durdu. Saul onu çok sevdi ve onun silah taşıyıcısı oldu.
22 Saul Yişay'a gönderip dedi, “Lütfen David önümde dursun, çünkü gözümde lütuf buldu.”
23 Tanrı'dan olan ruh Saul'un üzerindeyken, David arpını alır ve eliyle çalardı; böylece Saul ferahlar ve iyileşirdi ve kötü ruh ondan ayrılırdı.

17

1 Filistliler ordularını savaşa topladılar. Yahuda'ya ait Soko'da toplandılar ve Efesdammim'de Soko ile Azeka arasında ordugâh kurdular.
2 Saul ve İsraelliler toplandılar ve Ela Vadisi'nde ordugâh kurdular. Filistliler'e karşı savaş düzeni aldılar.
3 Filistliler dağda bir yanda, İsraelliler dağda öbür yanda duruyorlardı; aralarında bir vadi vardı.
4 Filistliler'in ordugâhından Gatlı Golyat adında altı arşın bir karış* boyunda bir savaşçı çıktı.
5 Başında tunç bir miğfer, üzerinde bir zırh vardı; zırhın ağırlığı beş bin şekel† tunçtu.
6 Bacakları üzerinden tunç kaval zırhı, omuzlarının arasında tunç bir kargı vardı.
7 Mızrağının sapı bir dokumacı sırığı gibiydi; ve mızrağının başı altı yüz şekel ağırlığında demirdi.‡ Kalkan taşıyıcısı onun önünde yürüyordu.
8 Ayağa kalkıp İsrael ordularına bağırdı ve onlara, “Neden savaş düzenine girdiniz? Ben bir Filistli değil miyim, siz de Saul’un hizmetkârları değil misiniz? Kendinize bir adam seçin ve yanıma insin.

---

* **17:4** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. Bir karış, bir adamın eli açtığında başparmağının ucundan küçük parmağının ucuna kadar olan uzunluktur (yaklaşık yarım arşın veya 9 inç veya 22,8 cm.) Bu nedenle, Goliath yaklaşık 9 fit ve 9 inç veya 2,97 metre boyundaydı. † **17:5** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur, dolayısıyla 5000 şekel yaklaşık 50 kilogram veya 110 pounddur. ‡ **17:7** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur, dolayısıyla 600 şekel yaklaşık 6 kilogram veya 13 pounddur.

9 Eğer benimle dövüşebilir ve beni öldürebilirse, o zaman biz sizin hizmetkârlarınız
oluruz; ama eğer ben ona karşı galip gelir ve onu öldürürsem, o zaman siz bizim
hizmetkârlarımız olursunuz ve bize hizmet edersiniz." dedi.
10 Filistli, "Bugün İsrael ordularına meydan okuyorum! Bana bir adam verin ki,
birlikte dövüşelim!" dedi.
11 Saul ve bütün İsraelliler Filistli'nin bu sözlerini duyunca dehşete kapıldılar ve çok
korktular.
12 David, Yahuda Beytlehem'inden Yişay adında bir Efratlı'nın oğluydu; sekiz oğlu
vardı. Saul'un günlerinde bu adam yaşlı bir ihtiyardı.
13 Yişay'ın üç büyük oğlu Saul'un ardından savaşa gitmişti. Savaşa giden üç oğlunun
adları ilk oğul Eliav, ondan sonra Avinadav ve üçüncüsü Şamma'ydı.
14 En küçüğü David'di. Üç büyük Saul'un ardınca gitti.
15 David, Beytlehem'de babasının koyunlarını gütmek için Saul'un yanına gidip
geliyordu.
16 Filistli sabah akşam yaklaşıp kırk gün orada durdu.
17 Yişay oğlu David'e, "Kardeşlerin için bu kavrulmuş tahıldan bir efa§ ve bu on somun
ekmeği al, hemen ordugâha, kardeşlerinin yanına götür;
18 bu on peyniri de onların binbaşısına götür. Kardeşlerinin ne durumda olduğunu gör
ve haber getir." dedi.
19 Saul, onlar ve bütün İsraelliler Ela Vadisi'nde Filistliler'le savaşıyorlardı.
20 David sabah erkenden kalktı ve koyunları bir bekçiye bıraktı ve erzakları Yişay'ın
kendisine buyurduğu gibi alıp gitti. Savaşa çıkan ordu savaş için bağırırken arabaların
olduğu yere geldi.
21 İsraelliler ve Filistliler ordu orduya karşı olmak üzere savaş düzenine girdiler.
22 David eşyalarını eşya bekçisinin eline bıraktı ve orduya doğru koştu, gelip
kardeşlerini selamladı.
23 Onlarla konuşurken, işte, adı Golyat olan Gatlı Filistli savaşçı, Filistliler'in
saflarından çıktı ve aynı sözleri söyledi; David de bunları duydu.
24 İsraelliler'in hepsi adamı görünce ondan kaçtılar ve dehşete kapıldılar.
25 İsraelliler, "Bu çıkan adamı gördünüz mü? Kesinlikle İsrael'e meydan okumak için
çıktı" dediler. "Kral, onu öldüren adama büyük zenginlikler verecek, kızını verecek ve
babasının evini İsrael'de vergiden muaf tutacak."
26 David, yanında duran adamlara şöyle konuştu: "Bu Filistli'yi öldüren ve İsrael'den
utancı kaldıran adam için ne yapılacak? Çünkü bu sünnetsiz Filistli kimdir ki, hay olan
Tanrı'nın ordularına meydan okusun?"
27 Halk ona şöyle yanıt verdi: "Onu öldüren adam için de o söze göre yapılacak."
28 En büyük kardeşi Eliav, David'in adamlarla konuşmasını duydu; Eliav'ın öfkesi
David'e karşı alevlendi ve şöyle dedi: "Neden aşağı indin? Çöldeki o birkaç koyunu
kiminle bıraktın? Gururunu ve yüreğinin kötülüğünü biliyorum; çünkü savaşı görebilmek
için aşağı indin."
29 David, "Şimdi ben ne yaptım? Bir nedeni yok mu ki?" dedi.
30 Ondan başka birine doğru döndü ve yine aynı şekilde konuştu; ve halk ona yine aynı
şekilde yanıt verdi.
31 David'in söylediği sözler duyulunca, bunları Saul'un önünde tekrarladılar; o da onu
çağırttı.
32 David Saul'a, "Kimsenin yüreği onun yüzünden yılmasın. Hizmetkârın gidip bu
Filistli ile dövüşecek" dedi.

§ **17:17** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür

33 Saul David'e şöyle dedi, “Bu Filistli ile dövüşmek için sen ona karşı gidemezsin;
çünkü sen daha gençsin ve o gençliğinden beri bir savaşçıdır.”
34 David Saul'a dedi ki, “Hizmetkârın babasının koyunlarını güderdi; ve aslan ya da
ayı gelip sürüden bir kuzu kaptığında,
35 ben ardından çıkar ve ona vururdum, kuzuyu da ağzından kurtarırdım. Bana karşı
kalktığında, onu sakalından yakalar, vurup öldürürdüm.
36 Hizmetkârın hem aslanı hem de ayıyı vurdu. Bu sünnetsiz Filistli, hay olan
Tanrı'nın ordularına meydan okuduğu için onlardan biri gibi olacak.”
37 David, “Beni aslanın pençesinden ve ayının pençesinden kurtaran Yahve, beni bu
Filistli'nin elinden de kurtaracak” dedi.
Saul, David'e, “Git! Yahve seninle olacak” dedi.
38 Saul, David'e kendi giysilerini giydirdi. Başına tunç bir miğfer taktı ve ona bir zırh
giydirdi.
39 David, kılıcını giysisine bağladı ve hareket etmeye çalıştı, çünkü alışık değildi. David,
Saul'a, “Bunlarla gidemem, çünkü alışık değilim” dedi. Sonra David onları çıkardı.
40 Değneğini eline aldı ve dereden kendine beş tane düzgün taş seçip yanında bulunan
çoban torbasının kesesine koydu. Sapanı elindeydi ve Filistli'ye yaklaştı.
41 Filistli yürüyüp David'e yaklaştı; kalkanı taşıyan adam da onun önünden gidiyordu.
42 Filistli çevresine bakınca David'i gördü ve onu küçümsedi. Çünkü David daha gençti,
kızıl ve güzel yüzlüydü.
43 Filistli David'e, “Ben köpek miyim ki, bana değneklerle geliyorsun?” dedi. Filistli
David'i kendi ilâhlarıyla lanet etti.
44 Filistli David'e, “Bana gel, etini gökteki kuşlara ve kırdaki hayvanlara vereceğim”
dedi.
45 David Filistli'ye, “Sen bana kılıçla, mızrakla ve kargı ile geliyorsun; ama ben sana,
meydan okuduğun İsrael ordularının Tanrısı, Ordular Yahvesi adıyla geliyorum” dedi.
46 “Bugün Yahve seni elime teslim edecek. Seni vuracağım ve başını senden alacağım.
Bugün Filist ordusunun ölülerini gökteki kuşlara ve yeryüzündeki yabanıl hayvanlara
vereceğim. Böylece bütün yeryüzü İsrael'de bir Tanrı olduğunu bilsin,
47 ve bütün bu topluluk Yahve'nin kılıç ve mızrakla kurtarmadığını bilsin; çünkü savaş
Yahve'nindir ve seni elimize teslim edecektir.”
48 Filistli David'le karşılaşmak üzere kalkıp yaklaşınca, David aceleyle Filistli'yle
karşılaşmak üzere orduya doğru koştu.
49 David elini torbasına koydu, bir taş alıp fırlattı ve Filistli'nin alnına vurdu. Taş
alnına saplandı ve yüzüstü yere düştü.
50 Böylece David Filistli'yi sapanla ve taşla yendi ve Filistli'ye vurup onu öldürdü. Ama
David'in elinde kılıç yoktu.
51 David koşup Filistli’nin üzerine çıktı, kılıcını aldı, kınından çekip onu öldürdü, onunla
da başını kesti.
Filistliler savaşçılarının öldüğünü görünce kaçtılar.
52 İsrailliler ve Yahudalılar kalkıp bağırdılar ve Filistliler'i Gay’a ve Ekron kapılarına
kadar kovaladılar. Filistliler'in yaralıları Şaaraim yolunda, Gat’a kadar, Ekron’a kadar
düştüler.
53 İsrailliler Filistliler'i kovalamaktan döndüler ve ordugâhlarını yağmaladılar.
54 David Filistli’nin başını alıp Yeruşalem’e getirdi, ama silahlarını çadırına koydu.
55 Saul, David’in Filistli’ye karşı çıktığını görünce, ordu komutanı Avner’e, “Avner, bu
genç kimin oğlu?” diye sordu.
Avner, “Canının hakkı için, ey kral, söyleyemiyorum” dedi.
56 Kral, “Bu gencin kimin oğlu olduğunu sor!” dedi.

57 David, Filistli'yi öldürüp dönünce, Avner onu alıp Saul'un önüne getirdi, Filistli'nin
başı elindeydi.
58 Saul, "Genç adam, sen kimin oğlusun?" diye sordu.
David, "Ben hizmetkârın Beytlehemli Yişay'ın oğluyum" diye yanıtladı.

18

1 Saul'la konuşmasını bitirince, Yonatan'ın canı David'in canına bağlandı ve Yonatan
onu kendi canı gibi sevdi.
2 Saul o gün onu aldı ve bir daha babasının evine gitmesine izin vermedi.
3 Sonra Yonatan ve David bir antlaşma yaptılar, çünkü onu kendi canı gibi sevdi.
4 Yonatan üzerindeki kaftanı çıkarıp onu, kılıcına, yayına ve kuşağına kadar giysileriyle
birlikte David'e verdi.
5 David, Saul'un kendisini gönderdiği her yere çıktı ve akıllıca davrandı; Saul da onu
savaşçıların başına koydu. Bu, bütün halkın ve Saul'un hizmetkârlarının gözünde iyiydi.
6 David'in Filistliler'i öldürmesinden döndükleri sırada, İsrael'in bütün kentlerinden
gelen kadınlar, teflerle, sevinçle ve müzik aletleriyle Kral Saul'u karşılamak için şarkı
söyleyip dans ederek çıktılar.
7 Kadınlar oynarken birbirlerine ezgi söylüyorlardı ve şöyle diyorlardı,
"Saul binlerini öldürdü,
David de on binlerini."
8 Saul çok öfkelendi ve bu söz onun hoşuna gitmedi. "David'e on binleri verdiler, bana
ise yalnızca binleri verdiler. Onun krallıktan başka daha neyi olabilir ki?" dedi.
9 Saul o günden itibaren David'e dikkat eder oldu.
10 Ertesi gün, Tanrı'dan kötü bir ruh Saul'un üzerine güçlü bir şekilde geldi ve evin
ortasında peygamberlik etti. David her gün yaptığı gibi eliyle çalıyordu. Saul'un elinde
mızrağı vardı;
11 Saul mızrağı fırlattı, çünkü "David'i duvara çivileyeceğim!" diyordu. David iki kez
önünden kaçtı.
12 Saul David'den korkuyordu, çünkü Yahve onunla birlikteydi ve Saul'dan ayrılmıştı.
13 Bu yüzden Saul onu yanından uzaklaştırdı ve bin kişinin başına kendi komutanı
yaptı; ve o halkın önünde çıkar girerdi.
14 David bütün yollarında akıllıca davrandı; Yahve de onunla birlikteydi.
15 Saul onun çok akıllıca davrandığını görünce, ondan korktu.
16 Ama bütün İsrael ve Yahuda David'i seviyordu; çünkü onların önünde çıkıp
giriyordu.
17 Saul David'e şöyle dedi, "İşte, büyük kızım Merav. Onu sana eş olarak vereceğim.
Yalnız benim için cesur ol ve Yahve'nin savaşlarını yap." Çünkü Saul, "Benim elim onun
üzerinde olmasın, ancak Filistliler'in eli onun üzerinde olsun." diyordu.
18 David Saul'a, "Ben kimim, hayatım, ya da İsrael'deki babamın ailesi ne ki, kralın
damadı olayım?" dedi.
19 Ama Saul'un kızı Merav, David'e verilmesi gereken zamanda, Meholalı Adriel'e eş
olarak verildi.
20 Saul'un kızı Mikal David'i seviyordu. Saul'a söylediler ve bu onun hoşuna gitti.
21 Saul, "Kızı ona vereceğim, böylece kız ona tuzak kuracak ve Filistliler'in eli ona
karşı olacak" diyordu. Bunun üzerine Saul, David'e ikinci kez, "Bugün benim damadım
olacaksın" dedi.
22 Saul, hizmetkârlarına, "David'le gizlice konuşup, 'İşte, kral senden hoşlanıyor ve
bütün hizmetkârları seni seviyor. Şimdi kralın damadı ol' deyin" diye buyurdu.
23 Saul'un hizmetkârları bu sözleri David'in kulağına söylediler. David, "Ben yoksul ve
az tanınan bir adamken, kralın damadı olmak size hafif bir şey mi geliyor?" dedi.

24 Saul'un hizmetkârları, “David böyle söyledi” diyerek kendisine bildirdiler.
25 Saul, “David’e söyleyin, ‘Kral, düşmanlarından öç almak için Filistliler’in yüz sünnet derisinden başka bir çeyiz istemiyor.’ ” dedi. Saul, David’in Filistliler’in elinden düşeceğini sanıyordu.
26 Hizmetkârları bu sözleri David’e ilettiklerinde, David kralın damadı olacağına sevindi. Teslim edilme gününden önce,
27 David adamlarıyla birlikte kalkıp gitti ve Filistliler’den iki yüz adam öldürdü. Sonra David kralın damadı olabilmek için onların sünnet derilerini getirdi, onları tam sayısıyla krala verdiler. Bunun üzerine Saul, kızı Mikal’ı ona eş olarak verdi.
28 Saul, Yahve'nin David’le birlikte olduğunu gördü ve anladı. Saul’un kızı Mikal de onu sevdi.
29 Saul David’ten daha da çok korktu ve Saul sürekli olarak David'in düşmanı oldu.
30 Filistliler’in beyleri de dışarı çıktılar, ve her dışarı çıktıklarında David, Saul'un bütün hizmetkârlarından daha akıllıca davranıyordu; öyle ki, adı oldukça saygınlaştı.

19

1 Saul, oğlu Yonatan'a ve bütün hizmetkârlarına David'i öldürmelerini söyledi. Ama Saul'un oğlu Yonatan, David'den çok hoşnuttu.
2 Yonatan David'e şöyle dedi: “Babam Saul seni öldürmek istiyor. Şimdi lütfen sabah kendine dikkat et, gizli bir yerde otur ve saklan.
3 Ben dışarı çıkıp senin olduğun tarlada babamın yanında duracağım ve babamla senin hakkında konuşacağım; eğer bir şey görürsem sana bildireceğim.”
4 Yonatan, babası Saul'a David'den iyilikle söz etti ve ona şöyle dedi: “Kralın hizmetkârına, David'e karşı günah işlemesine izin verme; çünkü sana karşı günah işlemedi, çünkü sana karşı işleri de çok iyiydi.
5 Çünkü canını eline koyup Filistli'yi vurdu ve Yahve bütün İsrael için büyük bir zafer gerçekleştirdi. Bunu gördün ve sevindin. Öyleyse neden masum kana karşı günah işleyip nedensiz yere David'i öldüreceksin?”
6 Saul, Yonatan'ın sözünü dinledi; ve Saul, “Hay olan Yahve'nin hakkı için, o öldürülmeyecektir” diye ant içti.
7 Yonatan David'i çağırdı ve Yonatan ona bütün bunları gösterdi. Sonra Yonatan, David'i Saul'a getirdi ve daha önce olduğu gibi onun önündeydi.
8 Yine savaş çıktı. David çıktı ve Filistliler'le savaştı ve onları büyük bir kıyımla öldürdü; ve onlar onun önünden kaçtılar.
9 Saul, elinde mızrağıyla evinde otururken, Yahve'den kötü bir ruh üzerindeydi; ve David eliyle müzik çalıyordu.
10 Saul, David'i mızrakla duvara çakmaya çalıştı, ama o Saul'un önünden yana kaydı; ve mızrağı duvara sapladı. David o gece kaçıp kurtuldu.
11 Saul, David'i gözetlemek ve sabah onu öldürmek için evine haberciler gönderdi. David'in karısı Mikal, ona, “Eğer bu gece hayatını kurtarmazsan yarın öldürüleceksin” dedi.
12 Bunun üzerine Mikal, David'i pencereden aşağı indirdi. O gidip kaçtı ve kurtuldu.
13 Mikal terafimi* alıp yatağa koydu ve başına keçi kılından bir yastık koydu ve üzerini giysilerle örttü.
14 Saul, David'i getirmek için haberciler gönderdiğinde kadın, “O hasta” dedi.
15 Saul, habercileri David'i görmeye gönderdi ve, “Onu yatağında getirin de öldüreyim” dedi.
16 Haberciler içeri girdiğinde, terafim yataktaydı ve başında keçi kılından bir yastık vardı.

* **19:13** Terafim, ev eşyalarına ilişkin miras haklarıyla ilişkilendirilebilecek ev putlarıydı.

17 Saul, Mikal'e, “Neden beni böyle kandırdın ve düşmanımı salıverdin de kurtuldu?” dedi.
Mikal, Saul'a, “Bana, 'Bırak beni! Seni neden öldüreyim?' dedi” diye yanıt verdi.
18 David kaçtı ve kurtuldu, Rama'daki Samuel'in yanına geldi ve Saul'un kendisine yaptığı her şeyi ona anlattı. O ve Samuel gidip Nayot'ta yaşadılar.
19 Saul'a, “İşte David Rama'daki Nayot'ta” diye bildirildi.
20 Saul, David'i yakalamak için haberciler gönderdi. Peygamber topluluğunun peygamberlik ettiğini ve Samuel'in de onların üzerinde baş olarak durduğunu görünce, Tanrı'nın Ruhu Saul'un habercilerinin üzerine geldi ve onlar da peygamberlik ettiler.
21 Saul'a bildirildiğinde, başka haberciler gönderdi ve onlar da peygamberlik ettiler. Saul üçüncü kez yine haberciler gönderdi ve onlar da peygamberlik ettiler.
22 Bunun üzerine Rama'ya gitti ve Seku'daki büyük kuyuya geldi ve “Samuel ve David nerede?” diye sordu.
Biri, “İşte, onlar Rama'daki Nayot'ta” dedi.
23 Oraya, Rama'daki Nayot'a gitti. Sonra Tanrı'nın Ruhu onun da üzerine geldi ve Rama'daki Nayot'a varana dek peygamberlik ederek gitti.
24 Üstündeki giysileri de çıkardı. Samuel'in önünde de peygamberlik etti ve bütün o gün ve bütün o gece çıplak yattı. Bu yüzden, “Saul da peygamberler arasında mı?” derler.

20

1 David Rama'daki Nayot'tan kaçtı ve gelip Yonatan'a dedi: “Ne yaptım? Suçum ne? Babanın önünde günahım ne ki canımı arıyor?”
2 Ona dedi: “Uzak olsun; ölmeyeceksin. İşte, büyük olsun küçük olsun, babam bana açmadan hiçbir şey yapmaz. Babam bu şeyi benden neden saklasın? Öyle değildir.”
3 Dahası David ant içip dedi: “Baban senin gözünde lütuf bulduğumu çok iyi biliyor; ve diyor, 'Yonatan bunu bilmesin, yoksa kederlenir'; ama gerçekten hay olan Yahve'nin hakkı için ve senin canın hakkı için, benimle ölüm arasında sadece bir adım var.”
4 Sonra Yonatan David'e dedi: “Canın ne dilerse senin için onu yapacağım.”
5 David Yonatan'a dedi: “İşte, yarın yeni ay ve kralla birlikte yemeğe oturmaktan geri kalmamalıyım; ama bırak gideyim, üçüncü günün akşamına kadar kırda saklanayım.
6 Eğer baban yokluğumu tamamen farkederse, de ki: ‘David, Beytlehem kentine koşmak için ciddiyetle benden izin istedi; çünkü orada bütün aile için yıllık kurban vardır.’
7 Eğer, ‘İyi’ derse, hizmetkârın esenliğe kavuşacaktır; ama öfkelenirse, bil ki onun tarafından kötülük kararlaştırılmıştır.
8 Bu yüzden hizmetkârına iyilikle davran, çünkü hizmetkârını kendinle Yahve'nin antlaşması içine soktun; ama bende kötülük varsa, beni kendin öldür; çünkü beni babana neden götüresin?”
9 Yonatan, ‘Senden uzak olsun! Çünkü babamın senin üzerine gelsin diye kötülük kararlaştırdığını bilseydim, bunu sana söylemez miydim?’ dedi.
10 David, Yonatan’a, “Baban sana sert yanıt verirse bana kim söyleyecek?’ dedi.
11 Yonatan, David’e, “Gel! Kıra çıkalım.” dedi. İkisi birlikte kıra çıktılar.
12 Yonatan David'e, “İsrael'in Tanrısı Yahve aracılığıyla, yarın bu saatlerde ya da üçüncü gün babamı soruşturduğumda, işte, David'e karşı iyilik varsa, o zaman sana gönderip açmaz mıyım?” dedi.
13 “Eğer sana kötülük yapmak babamı hoşnut eder de bunu sana açmazsam ve seni esenlik içinde göndermezsem, Yahve Yonatan'a öyle, hatta daha da fazlasını yapsın. Yahve babamla olduğu gibi seninle de olsun.

14 Yahve'nin sevgi dolu iyiliğini ben ölmeyeyim diye yalnızca ben hayattayken göstermeyeceksin;
15 Yahve David'in bütün düşmanlarını yeryüzünden yok ettiği zaman bile, evimden daima sevgi dolu iyiliğini kesmeyeceksin."
16 Böylece Yonatan David'in eviyle bir antlaşma yaptı ve şöyle dedi: "Yahve bunu David'in düşmanlarının elinden isteyecek."
17 Yonatan David'e olan sevgisinden dolayı ona yeniden ant içirtti; çünkü onu kendi canı gibi seviyordu.
18 Sonra Yonatan ona dedi: "Yarın Yeni Ay ve yokluğun fark edilecek, çünkü yerin boş olacak.
19 Üç gün kaldıktan sonra hemen inersin ve bu başladığında saklandığın o yere gelirsin ve Ezel Taşı'nın yanında kalırsın.
20 Bir hedefe atıyormuş gibi, onun yanına üç ok atacağım.
21 İşte, gence, 'Git, okları bul!' diyeceğim. Eğer gence, 'İşte, oklar senin bu yanındadır. Onları al' dersem, o zaman gelirsin, çünkü hay olan Yahve'nin hakkı için senin için esenlik vardır ve tehlike yoktur.
22 Ama eğer gence şunu dersem, 'İşte, oklar senden ötede', o zaman yoluna git, çünkü Yahve seni göndermiştir.
23 Senin ve benim aramda konuştuğumuz konuya gelince, işte, Yahve daima seninle benim aramdadır."
24 Böylece David kırda saklandı. Yeni Ay gelince, Kral yemek yemek için oturdu.
25 Kral, öteki seferler gibi, duvarın yanındaki koltuğuna oturdu; ve Yonatan ayağa kalktı, Avner de Saul'un yanına oturdu, ama David'in yeri boştu.
26 Yine de Saul o gün bir şey söylemedi, çünkü "Ona bir şey olmuştur. Temiz değil. Kesin temiz değil." diye düşündü.
27 Yeni Ay'dan sonraki gün, ikinci gün, David'in yeri boştu. Saul, oğlu Yonatan'a, "Neden Yişay'ın oğlu dün ya da bugün yemek yemeye gelmedi?" dedi.
28 Yonatan Saul'a şöyle yanıt verdi: "David Beytlehem'e gitmek için benden ciddiyetle izin istedi.
29 'Lütfen gitmeme izin ver, çünkü ailemizin kentte kurbanı var. Kardeşim orada olmamı buyurdu. Şimdi, eğer gözünde lütuf bulduysam, lütfen gidip kardeşlerimi göreyim' dedi. Bu yüzden kralın sofrasına gelmedi."
30 Bunun üzerine Saul'un Yonatan'a karşı öfkesi alevlendi ve ona şöyle dedi: "Ey sapık ve asi kadının oğlu, kendi utancın ve annenin çıplaklığının utancı için, Yişay'ın oğlunu kendine seçmiş olduğunu ben bilmiyor muyum?
31 Çünkü Yişay'ın oğlu yeryüzünde yaşadığı sürece sen de krallığın da sağlam olmayacak. Bu yüzden şimdi gönder de onu bana getir, çünkü kesinlikle ölecek!"
32 Yonatan babası Saul'a yanıt verip ona şöyle dedi: "Neden öldürülsün? Ne yaptı?"
33 Saul ona vurmak için mızrağını fırlattı. Yonatan, babasının David'i öldürmeye kararlı olduğunu bundan anladı.
34 Bunun üzerine Yonatan kızgın öfkeyle sofradan kalktı ve ayın ikinci günü yemek yemedi; çünkü David için kederliydi, çünkü babası ona utanç verici bir şekilde davranmıştı.
35 Sabahleyin Yonatan, David'le birlikte belirlenen saatte kıra çıktı ve yanında genç bir çocuk vardı.
36 Çocuğa, "Koş, attığım okları bul" dedi. Çocuk koşarken, onun ötesine bir ok attı.
37 Çocuk Yonatan'ın atmış olduğu okun yerine gelince, Yonatan çocuğun ardından bağırarak, "Ok senin ötende değil mi?" dedi.
38 Yonatan çocuğun ardından bağırarak, "Çabuk git! Acele et! Gecikme!" dedi. Yonatan'ın genci okları toplayıp efendisinin yanına geldi.

39 Ama çocuk bir şey bilmiyordu. Konuyu yalnızca Yonatan ve David biliyordu.
40 Yonatan silahlarını çocuğa verip, “Git, onları kente götür” dedi.
41 Çocuk gider gitmez, David güneyden kalktı, yüzüstü yere kapandı ve üç kez eğildi. Birbirlerini öptüler ve birbirleriyle ağladılar ve David en çok ağlayan oldu.
42 Yonatan David'e, “Esenlik içinde git, çünkü ikimiz de Yahve'nin adıyla ant içtik, 'Yahve benimle senin aranda, benim soyumla senin soyun arasında sonsuza dek' dedik.” Kalkıp gitti; Yonatan da kente girdi.

21

1 Sonra David, kâhin Ahimelek'in yanına Nov'a geldi. Ahimelek titreyerek David'i karşılamaya geldi ve ona, “Neden yalnızsın ve yanında kimse yok?” dedi.
2 David kâhin Ahimelek'e, “Kral bana bir şey yapmamı buyurdu ve bana, 'Seni gönderdiğim iş ve sana buyurduğum şey hakkında kimse bir şey bilmesin. Gençleri belli bir yere gönderdim.' dedi.
3 Şimdi elinin altında ne var? Lütfen elime beş somun ekmek ya da ne varsa ver.” dedi.
4 Kâhin David'e yanıt verip, “Benim olağan ekmeğim yok, ancak kutsal ekmek var; keşke gençler kadından uzak dursalardı” dedi.
5 David kâhine yanıt verip ona, “Gerçekten, bu üç gündür her zamanki gibi kadınlar bizden uzak tutuldu. Dışarı çıktığımda, sıradan bir yolculuk olmasına rağmen, gençlerin kapları kutsaldı. Bugün onların kapları daha ne kadar çok kutsal olacaktır?” dedi.
6 Kâhin ona kutsal ekmek verdi. Çünkü orada, Yahve'nin önünden alınan ve kaldırıldığı gün yerine sıcak ekmek konulan sergi ekmeğinden başka ekmek yoktu.
7 O gün Saul'un hizmetkârlarından biri, Yahve'nin önünde alıkonmuştu. Adı Edomlu Doeg olup Saul'un çobanlarının en iyisiydi.
8 David Ahimelek'e, “Elinin altında mızrak ya da kılıç yok mu?” dedi. “Kral'ın işi acele gerektirdiği için kılıcımı ya da silahlarımı yanımda getirmedim.”
9 Kâhin, “İşte, Ela Vadisi'nde öldürdüğün Filistli Golyat'ın kılıcı burada, efodun arkasında bir beze sarılı. Onu almak istiyorsan al, çünkü burada ondan başka yok” dedi. David, “Onun gibisi yok.” dedi.
10 David o gün Saul'dan korktuğu için kalkıp kaçtı ve Gat Kralı Akiş'in yanına gitti.
11 Akiş'in hizmetkârları ona, “Bu ülkenin kralı David değil mi? Dans ederek birbirlerine: Saul binlerini vurdu, David'de on binlerini diye onun hakkında ezgi söylemediler mi?” dediler.
12 David bu sözleri yüreğinde sakladı ve Gat Kralı Akiş'ten çok korktu.
13 Onların önünde tavrını değiştirdi, onların elinde kendisini deli gibi gösterdi, kapının kanatlarına tırmaladı, salyasını sakalına akıttı.
14 Bunun üzerine Akiş hizmetkârlarına, “Bakın, görüyorsunuz bu adam deli. Öyleyse onu neden bana getirdiniz?” dedi.
15 “Delilerden yoksun muyum ki, bu adamı delilik etsin diye önüme getirdiniz? Bu adam evime girmeli mi?”

22

1 David oradan ayrılıp Adullam’ın Mağarası'na kaçtı. Kardeşleri ve babasının bütün evi bunu duyunca, oraya, onun yanına indiler.
2 Sıkıntıda olan herkes, borçlu olan herkes ve hoşnutsuz olan herkes onun yanına toplandı. O da onların üzerinde komutan oldu. Yanında dört yüz kadar adam vardı.
3 David oradan Moav’ın Mispe’sine gitti ve Moav Kralı'na, “Lütfen, Tanrı’nın benim için ne yapacağını bilene dek babam ve annemin çıkıp yanınıza gelsin” dedi.
4 Onları Moav Kralı'nın önüne getirdi, David de kalede olduğu sürece onunla birlikte yaşadılar.

5 Peygamber Gad David'e, "Kalede kalma. Ayrıl ve Yahuda diyarına git." dedi.
Bunun üzerine David ayrıldı ve Heret Ormanı'na girdi.
6 Saul, David'le yanında olan adamların bulunduğunu duydu. Saul, elinde mızrağıyla
Giva'ya, Rama'daki tamarisk ağacının altında oturuyordu. Bütün hizmetkârları da
çevresinde duruyordu.
7 Saul, çevresinde duran hizmetkârlarına, "Şimdi dinleyin, ey Benyaminliler! Yişay'ın
oğlu hepinize tarla ve bağ mı verecek? Hepinizi binbaşı ve yüzbaşı mı yapacak?
8 Bu yüzden mi hepiniz bana karşı düzen kurdunuz? Oğlum Yişay'ın oğluyla antlaşma
yaptığında da bana açan olmadı, sizden bana hiç acıyan da yok, bugün olduğu gibi
oğlumun hizmetkârımı bana karşı kışkırttığını, pusuya yattığını bana açan olmadı." dedi.
9 Saul'un hizmetkârlarının yanında duran Edomlu Doeg, "Yişay'ın oğlunun Nov'a,
Ahituv oğlu Ahimelek'in yanına geldiğini gördüm" diye yanıt verdi.
10 "O, onun için Yahve'ye danıştı, ona yiyecek verdi ve ona Filistli Golyat'ın kılıcını
verdi."
11 Bunun üzerine kral, Ahituv oğlu kâhin Ahimelek'i ve babasının bütün evini,
Nov'daki kâhinleri çağırmak için adam gönderdi; hepsi krala geldiler.
12 Saul, "Şimdi dinle, ey Ahituv oğlu!" dedi.
O, "İşte buradayım, efendim!" diye yanıt verdi.
13 Saul, "Sen ve Yişay oğlu, neden bana karşı düzen kurdunuz? Ona ekmek ve kılıç
verdin ve bugün olduğu gibi bana karşı çıkıp pusuya yatması için Tanrı'ya danıştın?"
dedi.
14 Ahimelek krala yanıt verip şöyle dedi: "Bütün hizmetkârların arasında David kadar
sadık olan var mı? Kral'ın damadı, muhafızlarının komutanı ve evinde saygı duyulan
kişi kimdir?
15 Tanrı'ya onun için danışmaya bugün mü başladım? Benden uzak olsun! Kral
hizmetkârına ve babamın bütün evi üzerine bir şey yüklemesin; çünkü hizmetkârın
bunların hiçbirini, azını ya da çoğunu bilmiyordu."
16 Kral, "Ey Ahimelek, sen ve babanın bütün evi kesin olarak öleceksiniz" dedi.
17 Kral, çevresinde duran muhafıza, "Dön ve Yahve'nin kâhinlerini öldür, çünkü onların
eli de David'le birlikte ve onun kaçtığını biliyorlardı ve bana açmadılar" dedi. Ama
kralın hizmetkârı Yahve'nin kâhinlerine saldırmak için ellerini uzatmadı.
18 Kral Doeg'e, "Dön ve kâhinlere saldır!" dedi.
Edomlu Doeg döndü ve kâhinlere saldırdı ve o gün keten efod giyen seksen beş kişiyi
öldürdü.
19 Kâhinler kenti Nov'u kılıçtan geçirdi; erkekleri, kadınları, çocukları, emzikteki
bebekleri, sığırları, eşekleri, koyunları kılıçtan geçirdi.
20 Ahituv oğlu Ahimelek'in oğullarından biri olan Aviyatar adlı biri kurtuldu ve
David'in ardından kaçtı.
21 Aviyatar, David'e Saul'un Yahve'nin kâhinlerini öldürdüğünü söyledi.
22 David, Aviyatar'a, "O gün, Edomlu Doeg oradaydı, Saul'a mutlaka söyleyeceğini
biliyordum. Babanın evindeki bütün insanların ölümünden ben sorumluyum.
23 Benimle kal. Korkma, çünkü benim hayatımı arayan senin hayatını da arıyor.
Benimle güvende olacaksın." dedi.

23

1 David'e, "İşte Filistliler Keila'ya karşı savaşıyor ve harman yerlerini soyuyorlar"
diye bildirildi.
2 Bunun üzerine David Yahve'ye danışıp, "Gidip bu Filistlileri vurayım mı?" dedi.
Yahve David'e, "Git Filistlileri vur ve Keila'yı kurtar" dedi.

3 David'in adamları ona, "İşte, biz burada Yahuda'da korkuyoruz. Filistli ordularına karşı Keila'ya gidersek daha da çok korkarız?" dediler.
4 Bunun üzerine David yine Yahve'ye danıştı. Yahve ona, "Kalk, Keila'ya in; çünkü Filistlileri senin eline teslim edeceğim" dedi.
5 David ve adamları Keila'ya gidip Filistlilerle savaştılar, hayvanlarını alıp götürdüler ve onları büyük bir kıyımla öldürdüler. Böylece David Keila sakinlerini kurtardı.
6 Ahimelek oğlu Aviyatar, David'in yanına, Keila'ya kaçtığında, elinde bir efodla aşağı indi.
7 Saul'a, David'in Keila'ya geldiği bildirildi. Saul, "Tanrı onu elime teslim etti, çünkü kapıları ve sürgüleri olan bir kente girerek kapandı" dedi.
8 Saul Keila'ya inmek için David'i ve adamlarını kuşatmak için bütün halkı savaşa çağırdı.
9 David, Saul'un kendisine kötülük tasarladığını biliyordu. Kâhin Aviyatar'a, "Efodu buraya getir" dedi.
10 David, "Ey İsrael'in Tanrısı Yahve, benim uğruma kenti yok etmek için Saul'un Keila'ya gelmeye çalıştığını bu hizmetkârın kesin olarak duydu" dedi.
11 "Keila halkı beni onun eline teslim edecek mi? Saul, hizmetkârının duyduğu gibi aşağı inecek mi? Ey İsrael'in Tanrısı Yahve, sana yalvarırım hizmetkârına söyle."
Yahve, "O inecek" dedi.
12 David, "Keilalılar beni ve adamlarımı Saul'un eline teslim edecekler mi?" diye sordu.
Yahve, "Sizi teslim edecekler" dedi.
13 David ve yaklaşık altı yüz kişi olan adamları kalkıp Keila'dan ayrıldılar ve gidebildikleri her yere gittiler. Saul, David'in Keila'dan kaçtığını öğrendi ve oraya gitmekten vazgeçti.
14 David çölde, kalelerde kaldı ve Zif Çölü'ndeki dağlık bölgede kaldı. Saul her gün onu aradı, ama Tanrı onu onun eline teslim etmedi.
15 David, Saul'un hayatını aramaya çıktığını gördü. David, Zif Çölü'nde ormandaydı.
16 Saul'un oğlu Yonatan kalkıp ormana, David'in yanına gitti ve Tanrı'da onun elini güçlendirdi.
17 Ona, "Korkma, çünkü babam Saul'un eli seni bulamayacak; ve sen İsrael'in üzerine kral olacaksın, ben de senden sonra ikinci olacağım; babam Saul da bunu biliyor" dedi.
18 İkisi de Yahve'nin önünde bir antlaşma yaptılar. Sonra David ormanda kaldı, Yonatan da evine gitti.
19 Zifliler Giva'ya Saul'un yanına çıkıp, "David bizimle birlikte ormandaki kalelerde, çölün güneyindeki Hakila Tepesi'nde saklanmıyor mu?" dediler.
20 "Şimdi bu yüzden, ey kral, aşağı in. Canının bütün istediğine göre, aşağı in; bizim görevimiz onu kralın eline teslim etmek olacak."
21 Saul, "Yahve tarafından kutsanasınız, çünkü bana acıdınız" dedi.
22 "Lütfen daha da emin olun, onun yerini ve inini, orada onu kimin gördüğünü bilin ve görün; Çünkü bana onun çok kurnaz olduğu söylendi.
23 Bu yüzden görün ve saklandığı bütün yerleri tanıyın; ve kesin bilgiyle bana geri dönün, ben de sizinle geleceğim. Öyle olacak ki, eğer o diyardaysa, onu Yahuda'nın bütün binleri arasında arayacağım."
24 Kalktılar ve Saul'un önünde Zif'e gittiler; ama David ve adamları, çölün güneyindeki Arava'da, Maon Çölü'ndeydiler.
25 Saul'la adamları onu aramaya gittiler. David'e bildirildiğinde, kayaya indi ve Maon Çölü'nde kaldı. Saul bunu duyunca Maon Çölü'nde David'in peşine düştü.

26 Saul dağın bu tarafına, David'le adamları da dağın o tarafına gittiler; ve David, Saul'dan korktuğu için aceleyle oradan kaçtı; çünkü Saul ve adamları onları yakalamak için David'in ve adamlarının etrafını sardılar.
27 Ama Saul'a bir haberci gelip şöyle dedi: “Acele edin, gelin, çünkü Filistliler ülkeye baskın yaptılar!”
28 Bunun üzerine Saul David'i kovalamaktan vazgeçip Filistliler'e karşı gitti. Bu nedenle oraya Sela Hammahlekot* denildi.
29 David oradan çıkıp En Gedi'nin kalelerinde yaşadı.

24

1 Saul Filistliler'in peşinden döndüğünde kendisine, “İşte David, En Gedi Çölü'nde” denildi.
2 Bunun üzerine Saul bütün İsrael'den üç bin seçme adamı alıp yaban keçilerinin kayalıkları üzerinde David'le adamlarını aramaya gitti.
3 Bir mağaranın bulunduğu yol kenarındaki koyun ağıllarına geldi; ve Saul ihtiyacını gidermek için içeri girdi. Şimdi David ve adamları mağaranın en iç kısımlarında kalıyorlardı.
4 David'in adamları ona şöyle dediler: “İşte, Yahve'nin sana söylediği gün: 'İşte, düşmanını eline teslim edeceğim ve sen ona sana iyi gelene göre yapacaksın.'” Bunun üzerine David ayağa kalktı ve Saul'un kaftanının eteğini gizlice kesti.
5 Daha sonra David'in yüreği, Saul'un eteğini kestiği için kendisini suçladı.
6 Adamlarına şöyle dedi: “Efendim Yahve'nin meshettiği insana böyle bir şey yapmaktan, ona elimi uzatmaktan Yahve beni korusun, çünkü o Yahve'nin meshettiğidir.”
7 Bunun üzerine David adamlarını bu sözlerle durdurdu ve Saul'a karşı kalkmalarına izin vermedi. Saul mağaradan kalkıp yoluna devam etti.
8 Daha sonra David de kalkıp mağaradan çıktı ve “Efendim kral!” diyerek Saul'un ardından bağırdı.
Saul arkasına baktığında David yüzünü yere eğerek saygı gösterdi.
9 David Saul'a şöyle dedi: “Neden, 'İşte David senin zararını arıyor' diyen insanların sözünü dinliyorsun?
10 İşte, bugün gözlerin Yahve'nin bugün mağarada seni nasıl elime teslim ettiğini gördü. Bazıları seni öldürmem için beni kışkırttı ama ben seni esirgedim. 'Efendime elimi uzatmayacağım, çünkü o Yahve'nin meshettiğidir' dedim.
11 Üstelik baba, işte, evet, kaftanının eteğinin elimde olduğunu gör; çünkü ben senin kaftanının eteğini kestim ve seni öldürmedim, bil ve gör ki, benim elimde ne kötülük ne de başkaldırı vardır. Hayatımı almak için onu avladığın halde, ben sana karşı günah işlemedim.
12 Yahve benimle senin aranda hüküm versin ve Yahve senden öcümü alsın; ama benim elim senin üzerinde olmayacak.
13 Eskilerin özdeyişinin dediği gibi: 'Kötülerden kötülük gelir' ama benim elim senin üzerinde olmayacak.
14 İsrael Kralı kime karşı çıktı? Kimi kovalıyor? Ölü bir köpeği mi? Bir pireyi mi?
15 Bu nedenle Yahve yargıç olsun, seninle aramda hüküm versin, görsün, davamı savunsun ve beni senin elinden kurtarsın.''
16 Öyle oldu ki, David Saul'a bu sözleri söylemeyi bitirdiğinde Saul şöyle dedi: “Bu senin sesin mi, oğlum David?” Saul sesini yükseltip ağladı.

---

* **23:28** “Sela Hammahlekot” “ayrılık kayası” anlamına gelir.

17 David'e şöyle dedi: “Sen benden daha doğrusun; çünkü sen bana iyilik yaptın, oysa
ben sana kötülük yaptım.
18 Bugün bana ne kadar iyi davrandığını açıkladın, çünkü Yahve beni eline teslim
ettiğinde beni öldürmedin.
19 Çünkü eğer biri düşmanını bulursa, onun zarar görmeden gitmesine izin verir mi?
Bu nedenle bugün bana yaptıklarından dolayı Yahve seni iyilikle ödüllendirsin.
20 Şimdi işte, senin kesin olarak kral olacağını ve İsrael Krallığı'nın senin elinde
pekiştirileceğini biliyorum.
21 Şimdi bana, benden sonra soyumu kesmeyeceğine ve adımı babamın evinden yok
etmeyeceğine Yahve aracılığıyla ant iç.”
22 David Saul'a ant içti. Saul evine gitti ama David ve adamları kaleye çıktılar.

25

1 Samuel öldü; ve bütün İsrael toplanıp onun için yas tuttu ve onu Rama'daki evine
gömdüler.
Sonra David kalkıp Paran Çölü'ne indi.
2 Malları Karmel'de olan Maon'da bir adam vardı; ve adam çok büyüktü. Üç bin
koyunu ve bin keçisi vardı; ve Karmel'de koyunlarını kırkıyordu.
3 Adamın adı Naval'dı; karısının adı da Avigail'di. Bu kadın akıllıydı ve güzel bir yüzü
vardı; ama adam huysuz ve işlerinde kötüydü. Kalev'in evindendi.
4 David çölde Naval'ın koyunlarını kırktığını duydu.
5 David on genç gönderdi; David gençlere şöyle dedi: “Karmel'e çıkın, Naval'ın yanına
gidin ve onu benim adımla selamlayın.
6 Ona, 'Çok yaşa! Sana esenlik olsun! Evinde esenlik olsun! Sahip olduğun her şeye
esenlik olsun!
7 Şimdi kırkıcılarının olduğunu duydum. İşte, senin çobanların yanımızdaydı ve onlara
zarar vermedik. Karmel'de oldukları bütün zaman boyunca onlardan hiçbir şey
eksilmedi.
8 Gençlerinize sorun, size anlatacaklardır. Bu nedenle gençler senin gözünde lütuf
bulsun, çünkü biz iyi günde geldik. Lütfen elinden geleni, hizmetkârlarına ve oğlun
David'e ver.' deyin”
9 David'in adamları gelince, David'in adına bütün bu sözleri Naval'a söyleyip
beklediler.
10 Naval, David'in hizmetkârlarına şöyle yanıt verdi: “David de kimdir? Yişay'ın oğlu
da kim? Bugünlerde efendilerinden kopan pek çok hizmetkâr var.
11 O halde ekmeğimi, suyumu ve kırkıcılarım için kestiğim etimi alıp nereden
geldiklerini bilmediğim adamlara mı vereyim?”
12 Bunun üzerine David'in adamları yollarına dönüp geri gittiler ve gelip bütün bu
sözleri ona bildirdiler.
13 David adamlarına,
“Herkes kılıcını kuşansın!” dedi. Herkes kılıcını kuşandı. David de kılıcını kuşandı.
Yaklaşık dört yüz kişi David'i takip etti ve iki yüz kişi eşyaların yanında kaldı.
14 Ama gençlerden biri Naval'ın karısı Avigail'e şöyle dedi: “İşte, David efendimizi
selamlamak için çölden ulaklar gönderdi; o da onları aşağıladı.
15 Ama adamlar bize çok iyi davrandılar, zarar görmedik ve kırlarda onlarla birlikte
gittiğimiz sürece hiçbir şeyimiz eksilmedi.
16 Koyunları güderken onlarla birlikteyken, gece gündüz bize duvar oldular.
17 Şimdi ne yapacağını bil ve düşün; çünkü efendimize ve onun bütün evine karşı
kötülük kararlaştırılmıştır, çünkü o, o kadar değersiz bir adamdır ki, kimse onunla
konuşamaz.”

18 Bunun üzerine Avigail acele edip iki yüz somun ekmek, iki tulum şarap, hazırlanmış
beş koyun, beş sea* kavrulmuş tahıl, yüz salkım kuru üzüm ve iki yüz parça kurutulmuş
incir alıp eşeklerin üzerine yükletti.
19 Gençlerine, "Önümden gidin" dedi. "İşte, ben arkanızdan geliyorum." Ama kocası
Naval'a haber vermedi.
20 Eşeğine binip dağın görünmez yanından inerken, işte, David'le adamları ona doğru
indiler, o da onlarla karşılaştı.
21 David şöyle demişti: "Bu adamın çölde sahip olduğu her şeyi boşuna korudum,
böylece ona ait olan hiçbir şey eksilmedi. O bana iyilik yerine kötülükle karşılık verdi.
22 Eğer sabah ışığına dek onun bütün duvara çöğdürenlerden† birini bırakırsam Tanrı
David'in düşmanlarına öyle, hatta daha fazlasını yapsın."
23 Avigail David'i görünce aceleyle eşeğinden indi ve David'in önünde yüzüstü düştü ve
yere kapandı.
24 Kadın onun ayaklarına kapanıp şöyle dedi: "Benim üzerime, efendim, suç benim
üzerime olsun! Lütfen hizmetkârın kulaklarına konuşsun. Hizmetkârının sözlerini duy.
25 Lütfen, efendim bu değersiz adama, Naval'a‡ aldırış etmesin; çünkü adı nasılsa
kendisi de öyledir. Onun adı Naval'dır ve kendisinde akılsızlık vardır; ama ben,
hizmetkârın, efendimin gönderdiğin genç adamlarını görmedim.
26 Bu nedenle, efendimiz, hay olan Yahve'nin hakkı için ve senin canının hakkı için,
Yahve seni kan suçundan ve kendi ellerinle öç almaktan alıkoyduğuna göre, şimdi
düşmanların ve efendimin kötülüğünü arayanlar Naval gibi olsunlar.
27 Şimdi hizmetkârının efendime getirdiği bu hediye, efendimin ardından giden
gençlere verilsin.
28 Lütfen hizmetkârının suçunu bağışla. Çünkü Yahve, efendimi mutlaka emin bir ev
yapacaktır; çünkü efendim, Yahve'nin savaşlarında savaşıyor. Bütün günlerin boyunca
sende kötülük bulunmayacaktır.
29 İnsanlar seni kovalamak ve canını aramak için ayağa kalksa da, efendimin canı
Tanrın Yahve'nin yanında hayat demeti içinde bağlı olacaktır. Düşmanlarının canlarını
sapanın ortasından atar gibi atacaktır.
30 Öyle olacak ki, Yahve efendimize senin hakkında söylediği bütün iyilikleri yerine
getirdiğinde ve seni İsrael'in üzerine hükümdar atadığında,
31 nedensiz yere kan dökmüş ve efendime kendisi için öç almış olması, sana keder ve
efendime yürek kırıklığı olmayacaktır. Yahve efendime iyilikle davrandığında,
hizmetkârını hatırla."
32 David Avigail'e şöyle dedi: "Bugün beni karşılamak üzere seni gönderen İsrael'in
Tanrısı Yahve'ye övgüler olsun!
33 Bugün beni kan suçundan ve kendi elimle öç almaktan alıkoyan sağduyuna ve sana
ne mutlu.
34 Çünkü gerçekten de, sana zarar vermekten beni alıkoyan, İsrael'in Tanrısı hay olan
Yahve'nin hakkı için, eğer acele edip beni karşılamaya gelmeseydin, sabahın ilk ışığına
dek Naval'ın duvara çöğdürenlerinden§ biri bile kalmazdı."
35 Böylece David, kadının kendisine getirdiğini onun elinden aldı. Sonra ona şöyle
dedi: "Esenlikle evine çık. İşte, sözünü dinledim ve isteğini kabul ettim."
36 Avigail Naval'ın yanına geldi; ve işte, adam evinde kral ziyafeti gibi bir ziyafet
düzenlemişti. Çok sarhoş olduğundan Naval'ın yüreği içinde sevinçliydi. Bu nedenle sabah
ışığına dek ona hiçbir şey söylemedi.

---

* **25:18** 1 sea yaklaşık 7 litre veya 1,9 galondur. † **25:22** veya erkek. ‡ **25:25** "Naval" "akılsız" anlamına gelir.
§ **25:34** veya erkek.

37 Sabahleyin Naval'dan şarap çıktığında karısı ona bunları söyledi; ve yüreği içinde
öldü, taş gibi oldu.
38 Yaklaşık on gün sonra Yahve, Naval'ı vurdu, o da öldü.
39 David Naval'ın öldüğünü duyunca şöyle dedi: "Benim Naval'ın elinden olan
utancımın davasını gören ve hizmetkârını kötülükten alıkoyan Yahve'ye övgüler olsun.
Yahve, Naval'ın yaptığı kötülükleri kendi başı üzerine döndürdü."
David, Avigail'i kendine eş olarak almak için onunla konuşmak üzere adamlar
gönderdi.
40 David'in hizmetkârları Karmel'e, Avigail'in yanına vardıklarında onunla konuşup,
"Seni kendisine eş olarak almamız için David bizi sana gönderdi" dediler.
41 Kadın kalkıp yüzüstü yere eğildi ve şöyle dedi: "İşte, hizmetkârın, efendimin
hizmetkârlarının ayaklarını yıkamak için bir hizmetkârdır."
42 Avigail aceleyle kalktı ve onu takip eden beş kadın hizmetçisiyle birlikte eşeğe
bindi; ve David'in ulaklarının ardınca gitti ve onun karısı oldu.
43 David Yizreelli Ahinoam'ı da aldı; ve ikisi de onun karısı oldu.
44 Saul, David'in karısı olan kızı Mikal'ı Gallimli Laiş oğlu Palti'ye vermişti.

26

1 Zifliler Giva'daki Saul'a gelip şöyle dediler: "David çölün önündeki Hakila Tepesi'nde
saklanmıyor mu?"
2 Bunun üzerine Saul kalkıp Zif Çölü'nde David'i aramak üzere İsrael'den seçme üç bin
adamıyla birlikte Zif Çölü'ne indi.
3 Saul çölün önündeki Hakila Tepesi'nde, yol kenarında ordugâh kurdu. Ancak David
çölde kaldı ve Saul'un çöle kendisinden sonra girdiğini gördü.
4 Bunun üzerine David gözcüler gönderdi ve Saul'un kesin olarak gelmiş olduğunu
anladı.
5 O zaman David kalkıp Saul'un ordugâh kurduğu yere geldi; ve David, Saul'un,
ordusunun komutanı Ner oğlu Avner ile birlikte yattığı yeri gördü. Saul arabaların
bulunduğu yerin içinde yatıyordu, halk da onun çevresinde konaklamıştı.
6 Bunun üzerine David Hititli Ahimelek'e ve Yoav'ın kardeşi Seruya oğlu Avişay'a yanıt
verip şöyle dedi: "Kim benimle Saul'un yanına, ordugâha inecek?"
Avişay, "Ben de seninle ineceğim" dedi.
7 David'le Avişay geceleyin halkın yanına geldiler ve işte, Saul arabaların bulunduğu
yerde uyuyordu, mızrağı başında yere saplıydı; Avner ve halk onun çevresinde
yatıyorlardı.
8 Bunun üzerine Avişay David'e şöyle dedi: "Tanrı bugün düşmanını senin eline teslim
etti. Şimdi lütfen izin ver onu mızrakla bir vuruşta yere çakayım, ona ikinci kez
vurmayacağım."
9 David Avişay'a, "Onu öldürme, çünkü kim Yahve'nin meshedilmişine elini uzatıp da
suçsuz olabilir?" dedi.
10 David şöyle dedi: "Hay olan Yahve'nin hakkı için, Yahve onu vuracaktır; ya da günü
gelip ölecektir; ya da savaşa gidip yok olacaktır.
11 Yahve'nin meshettiğine elimi uzatmaktan Yahve beni menetsin; ama şimdi lütfen
başındaki mızrağı ve su matarasını al da gidelim."
12 O zaman David, Saul'un başından mızrağını ve su matarasını alıp gitti. Kimse onu
görmedi, bilmiyordu ve hiçbiri uyanmadı; çünkü hepsi uyuyordu, çünkü üzerlerine
Yahve'den derin bir uyku düşmüştü.
13 David karşı yakaya geçip uzaktaki dağın tepesinde durdu; aralarında büyük bir
mesafe vardı;
14 ve David halka ve Ner oğlu Avner'e, "Yanıt vermiyor musun, Avner?" diye bağırdı.

O zaman Avner şöyle yanıt verdi: “Krala seslenen sen kimsin?”
15 David Avner'e, “Sen erkek değil misin?” dedi. “İsrael'de senin gibi kim var? O halde
neden efendin krala bekçilik etmedin? Çünkü halktan biri efendin kralı yok etmek için
geldi.
16 Yaptığın bu iyi bir şey değil. Hay olan Yahve'nin hakkı için ölümü hak ettiniz, çünkü
efendinize, Yahve'nin meshettiğine bekçilik etmediniz. Şimdi kralın mızrağının ve
başındaki su matarasının nerede olduğunu görün.”
17 Saul David'in sesini tanıdı ve şöyle dedi: “Bu senin sesin mi, oğlum David?”
David, “Efendim, ey kral, bu benim sesimdir” dedi.
18 “Efendim neden hizmetkârını kovalıyor?” dedi. “Ben ne yaptım? Elimde ne kötülük
var?
19 Şimdi lütfen efendim kral, hizmetkârının sözlerini duysun. Eğer seni bana karşı
kışkırtan Yahve ise, bir sunu kabul etsin. Ama eğer bunlar insan çocuklarıysa, onlar
Yahve'nin önünde lanetli olsunlar; çünkü Yahve'nin mirasına tutunmayayım diye, 'Git,
başka ilâhlara hizmet et!' diyerek beni bugün kovdular.
20 Şimdi, Yahve'nin önünden uzakta kanım yere düşmesin; çünkü İsrael Kralı dağlarda
keklik avlayan biri gibi bir pire aramaya çıktı.”
21 Bunun üzerine Saul şöyle dedi: “Günah işledim. Geri dön oğlum David; çünkü artık
sana zarar vermeyeceğim, çünkü bugün hayatım senin gözünde değerliydi. İşte ben
akılsızlık ettim ve çok fazla yanlış yaptım.”
22 David şöyle yanıt verdi: “İşte mızrak, ey kral! Gençlerden biri gelsin de onu alsın.
23 Yahve herkese doğruluğuna ve sadakatine göre verecektir; çünkü Yahve bugün seni
elime teslim etti ve ben de Yahve'nin meshedilmişine elimi uzatmadım.
24 İşte, bugün benim gözümde senin hayatın sayıldığı gibi, Yahve'nin gözünde de
benim hayatım sayılsın ve O beni her türlü baskıdan kurtarsın.”
25 Bunun üzerine Saul David'e şöyle dedi: “Sen kutsanasın, oğlum David. Sen hem
yiğitlik yapacaksın hem de mutlaka galip geleceksin.”
Böylece David kendi yoluna gitti ve Saul da kendi yerine döndü.

27

1 David yüreğinden şöyle dedi: “Ben de bir gün Saul'un eliyle yok olacağım. Benim için
Filist diyarına kaçmaktan daha iyi bir şey yoktur; Saul da benden ve İsrael'in bütün
sınırlarında beni aramaktan artık umudunu kesecek. Böylece onun elinden
kurtulacağım.”
2 David kalkıp yanındaki altı yüz adamla birlikte Gat Kralı Maok oğlu Akiş'in yanına
geçti.
3 David, kendisi ve adamları, her biri ev halkıyla, David da iki karısı Yizreelli
Ahinoam ve Naval'ın karısı Karmelli Avigail ile birlikte Gat'ta Akiş'le birlikte yaşadı.
4 David'in Gat'a kaçtığı Saul'a bildirildi, böylece onu aramayı bıraktı.
5 David Akiş'e şöyle dedi: “Eğer şimdi senin gözünde lütuf bulduysam, bana ülkedeki
kentlerden birinde yer versinler, orada oturayım. Çünkü hizmetkârın neden kral
kentinde seninle birlikte otursun?”
6 Akiş o gün ona Ziklag'ı verdi; bu nedenle Ziklag bugüne dek Yahuda krallarınındır.
7 David'in Filistliler'in diyarında yaşadığı günlerin sayısı tam bir yıl dört aydı.
8 David'le adamları çıkıp Geşurlular'a, Girzliler'e ve Amalekliler'e baskın düzenlediler;
çünkü bunlar, Şur yolunda, Mısır diyarına kadar, ülkenin eskiden beri sakinleriydi.
9 David ülkeyi vurdu, hiçbir erkeği ve kadını sağ bırakmadı; koyunları, sığırları, eşekleri,
develeri ve giysileri aldı. Sonra dönüp Akiş'in yanına geldi.
10 Akiş, “Bugün kimlere karşı baskın düzenlediniz?” dedi. David, “Yahuda'nın güneyine,
Yerahmeelliler'in güneyine ve Kenliler'in güneyine karşı” dedi.

11 David şunu yaptı, "'Bizim hakkımızda söylemesinler' diyerek, David onları Gat'a
getirmek için ne erkek ne de kadın sağ bırakmadı." Filistliler diyarında yaşadığı bütün
zaman boyunca da böyle yaptı.
12 Akiş, David'e güvenerek şöyle dedi: "O, halkı İsrael'i kendisinden tamamen nefret
ettirdi. Bu nedenle sonsuza kadar benim hizmetkârım olacak."

28

1 O günlerde Filistliler İsrael'le savaşmak üzere ordularını savaşa topladılar. Akiş,
David'e, "Sen ve adamların benimle birlikte orduda çıkacağınızı kesin bilin" dedi.
2 David Akiş'e, "Bunun için hizmetkârının neler yapabileceğini bileceksin" dedi.
Akiş, David'e, "Bunun için seni daima korumam yapacağım" dedi.
3 Samuel ölmüştü ve bütün İsrael onun için yas tutup onu Rama'da, kendi kentinde
gömmüştü. Saul, ruh çağıranları ve büyücüleri ülkeden göndermişti.
4 Filistliler bir araya toplandılar ve gelip Şunem'de ordugâh kurdular; Saul da bütün
İsrael'i bir araya topladı, onlar da Gilboa'da ordugâh kurdular.
5 Saul Filist ordusunu görünce korktu ve yüreği çok titredi.
6 Saul Yahve'ye sorduğunda Yahve ona rüyalarla, Urim'le ya da peygamberlerle yanıt
vermedi.
7 Bunun üzerine Saul hizmetkârlarına, "Bana ruh çağıran bir kadın arayın da ona gidip
sorayım" dedi.
Hizmetkârları ona, "İşte, Endor'da ruh çağıran bir kadın var" dediler.
8 Saul kılık değiştirip başka giysiler giydi ve kendisi ve yanındaki iki adamla birlikte
gittiler; geceleyin kadının yanına geldiler. Sonra şöyle dedi: "Lütfen benim için ruha
danış ve sana adını vereceğim kişiyi bana çıkar."
9 Kadın ona şöyle dedi: "İşte, Saul'un ne yaptığını, ruh çağıranları ve büyücüleri ülkeden
nasıl attığını biliyorsun. O halde neden beni öldürmek için hayatıma tuzak
kuruyorsun?"
10 Saul ona Yahve aracılığıyla ant içerek şöyle dedi, "Hay olan Yahve'nin hakkı için, bu
şeyden dolayı sana hiç ceza gelmeyecektir."
11 O zaman kadın, "Sana kimi çıkarayım?" dedi. "Benim için Samuel'i çıkar" dedi.
12 Kadın Samuel'i görünce yüksek sesle bağırdı; kadın Saul'la konuşup dedi: "Beni
neden kandırdın? Çünkü sen Saul'sun!"
13 Kral ona şöyle dedi: "Korkma! Ne görüyorsun?" Kadın Saul'a, "Yerden bir ilâhın
çıktığını görüyorum" dedi.
14 Ona, "Neye benziyor?" dedi.
"Yaşlı bir adam geliyor. Üzerinde bir kaftan var." Saul onun Samuel olduğunu anladı
ve yüzüstü yere kapanıp saygı gösterdi.
15 Samuel Saul'a, "Beni çıkararak neden rahatsız ettin?" dedi.
Saul şöyle yanıt verdi: "Çok sıkıntılıyım; çünkü Filistliler bana karşı savaşıyorlar ve
Tanrı benden ayrıldı ve artık bana ne peygamberlerle ne de rüyalarla yanıt veriyor. Bu
nedenle ne yapacağımı bana bildirmen için seni çağırdım."
16 Samuel şöyle dedi: "Madem Yahve senden ayrılmış ve senin düşmanın olmuş,
öyleyse neden bana soruyorsun?"
17 "Yahve benim aracılığımla söylediği gibi sana yaptı. Yahve krallığı elinden kopardı
ve onu komşuna, David'e verdi.
18 Sen Yahve'nin sözünü dinlemediğin ve Amalek'e olan kızgın gazabını yerine
getirmediğin için, Yahve bugün sana bu şeyi yaptı.

19 Dahası Yahve İsrael'i de seninle birlikte Filistliler'in eline teslim edecek; ve yarın
sen ve oğulların benimle olacaksınız. Yahve İsrael ordusunu da Filistliler'in eline teslim
edecek."
20 Bunun üzerine Saul boylu boyuna ansızın yere düştü ve Samuel'in sözleri yüzünden
dehşete kapıldı. Bütün gün ya da bütün gece boyunca hiç ekmek yemediğinden gücü
yoktu.
21 Kadın Saul'un yanına gelip onun çok sıkıntılı olduğunu gördü ve ona şöyle dedi: "İşte,
hizmetkârın senin sözünü dinledi, ben de hayatımı elime koydum ve bana söylediğin
sözleri dinledim.
22 Bu nedenle şimdi lütfen hizmetkârının sözünü dinle de önüne bir lokma ekmek
koyayım. Ye ki, yoluna giderken gücün olsun."
23 Ama o reddetti ve "Yemek yemeyeceğim" dedi. Ama hizmetkârları kadınla birlikte
onu zorladılar; o da onların sözünü dinledi. Böylece yerden kalkıp yatağın üzerine
oturdu.
24 Kadının evde besili bir danası vardı. Aceleyle onu kesti; unu da alıp yoğurdu ve
ondan mayasız ekmek pişirdi.
25 Onu Saul'un ve hizmetkârlarının önüne getirdi, onlar da yediler. Sonra o gece
kalkıp gittiler.

29

1 Filistliler bütün ordularını Afek'te topladılar; İsrailliler de Yizreel'deki pınarın
yanında ordugâh kurdular.
2 Filistliler'in beyleri yüzlerle, binlerle geçti; David'le adamları Akiş'le birlikte
arkadan geçtiler.
3 Bunun üzerine Filistliler'in beyleri, "Peki ya bu İbraniler?" dediler.
Akiş, Filistliler'in beylerine şöyle dedi: "Bu günlerde, daha doğrusu bu yıllarda benimle
birlikte olan İsrael Kralı Saul'un hizmetkârı David değil mi? Düştüğü günden bu güne
dek onda hiçbir kusur bulmadım."
4 Ama Filistliler'in beyleri ona kızdılar; ve Filistliler'in beyleri ona dediler: "Adamı
geri gönder ki, kendisine tayin ettiğin yere dönsün; ve bizimle birlikte savaşa inmesin,
yoksa savaşta bize düşman olur. Çünkü bu adam efendisiyle başka neyle barışabilir? Bu
adamların başlarıyla değil mi?
5 İnsanların birbirlerine dans ederek,
'Saul binlerini,
David de onbinlerini öldürdü' diye ezgi söyledikleri David bu değil mi?"
6 Bunun üzerine Akiş David'i çağırıp ona şöyle dedi: "Hay olan Yahve'nin hakkı için
sen doğrusun ve orduya benimle birlikte çıkman ve girmen benim gözümde iyidir; çünkü
yanıma geldiğin günden bu güne dek sende kötülük bulmadım. Ama yine de beyler sana
iyilikle bakmıyorlar.
7 Bu nedenle şimdi geri dönün ve esenlik içinde gidin, öyle ki, Filist beylerini
gücendirmeyesiniz."
8 David Akiş'e şöyle dedi: "Ama ben ne yaptım? Ben bugüne dek önünde bulunduğum
sürece bu hizmetkârında ne buldun ki, çıkıp efendim kralın düşmanlarıyla
savaşmayayım?"
9 Akiş David'e şöyle yanıt verdi: "Tanrı'nın bir meleği gibi benim gözümde senin iyi
olduğunu biliyorum. Ancak Filist beyleri, 'Bizimle birlikte savaşa çıkmayacak' dediler.
10 Bu nedenle, seninle gelmiş olan efendinin hizmetkârlarıyla birlikte sabah
erkenden kalkın; sabah erkenden kalkar kalkmaz, ortalık aydınlanınca ayrılın."
11 Böylece David, Filist diyarına dönmek üzere sabahleyin yola çıkmak için kendisi ve
adamları erkenden kalktı; Filistliler de Yizreel'e çıktılar.

30

1 Üçüncü gün David'le adamları Ziklag'a vardıklarında Amalekliler güneye ve Ziklag'a
baskın düzenlemiş, Ziklag'ı da vurup ateşe vermişlerdi,
2 kadınları ve oradakilerin hepsini, küçük büyük esir aldılar. Hiçbirini öldürmediler
ama onları alıp yollarına gittiler.
3 David'le adamları kente vardıklarında, işte, kent ateşle yakılmıştı; onların eşleri,
oğulları ve kızları esir alınmıştı.
4 Bunun üzerine David ile yanındaki halk, ağlamak için kendilerinde hiç güç
kalmayıncaya kadar seslerini yükseltip ağladılar.
5 David'in iki karısı, Yizreelli Ahinoam ve Karmelli Naval'ın karısı Avigail esir
alınmıştı.
6 David çok dertliydi, çünkü halk onu taşlamaktan söz ediyordu; çünkü bütün halkın,
hepsi kendi oğulları ve kızları için canları kederliydi; ama David Tanrısı Yahve'de
kendisini güçlendirdi.
7 David, Ahimelek oğlu Kâhin Aviyatar'a, "Lütfen efodu buraya, bana getir" dedi.
Aviyatar efodu David'e getirdi.
8 David Yahve'ye sorup dedi: "Eğer bu akıncıları kovalarsam onlara yetişir miyim?"
Ona yanıt verdi: "Kovala, çünkü onlara kesinlikle yetişeceksin ve mutlaka hepsini
kurtaracaksın."
9 Bunun üzerine David, kendisi ve yanındaki altı yüz adamla birlikte gidip Besor
Çayı'na geldi; geride kalanlar orada kaldı.
10 Ama David, kendisi ve dört yüz adamla birlikte kovaladı; geride kalan iki yüz kişi o
kadar bitkindi ki, Besor Çayı'nı geçemediler.
11 Kırda bir Mısırlı buldular, onu David'e getirdiler, ona ekmek verdiler ve o da yedi;
ona içmesi için su da verdiler.
12 Ona bir parça kuru incir ve iki salkım kuru üzüm verdiler. Yemeğini yiyince ruhu
yeniden kendine geldi; çünkü üç gün üç gecedir ekmek yememiş ve su içmemişti.
13 David ona, "Sen kime aitsin?" diye sordu. "Nerelisin?"
Şöyle dedi, "Ben bir Amalekli'nin hizmetçisi Mısırlı bir gencim; ve efendim üç gün
önce hastalandığım için beni terk etti.
14 Keretliler'in güneyine, Yahuda'nınkine ve Kalev'in güneyine baskın düzenledik.
Ziklag'ı da ateşle yaktık."
15 David ona, "Beni bu akıncıların yanına indirir misin?" dedi. Genç, "Beni
öldürmeyeceğine ve efendimin eline teslim etmeyeceğine dair Tanrı aracılığıyla ant iç,
ben de seni bu birliğin yanına indireceğim" dedi.
16 Onu aşağı indirdiğinde, işte, Filistliler'in diyarından ve Yahuda diyarından almış
oldukları büyük ganimet nedeniyle, onlar her yere yayılmışlardı; yiyor, içiyor ve dans
ediyorlardı.
17 David alacakaranlıktan ertesi günün akşamına kadar onları vurdu. Onlardan
deveye binip kaçan dört yüz genç dışında oradan hiç kimse kurtulmadı.
18 David Amalekliler'in aldıklarının hepsini geri aldı, David iki karısını da kurtardı.
19 Küçük olsun, büyük olsun, oğullarından, kızlarından, yağmaladıklarından, onların
almış oldukları hiçbir şey eksik değildi. David hepsini geri getirdi.
20 David, diğer hayvanların önünden sürdükleri bütün davarları ve sığırları aldı ve, "Bu
David'in ganimetidir" dedi.
21 David, kendisini takip edemeyecek kadar bitkin olan ve Besor Çayı'nda kalmış olan
iki yüz adamın yanına geldi; onlar da David'i karşılamaya ve onunla birlikte olan
insanları karşılamaya çıktılar. David halka yaklaştığı zaman onları selamladı.

22 Bunun üzerine David'le birlikte giden bütün kötü adamlar ve değersiz olanları şöyle
yanıt verdiler: "Bizimle birlikte gitmedikleri için, alıp gitsinler diye her erkeğin karısı
ve çocukları dışında, geri aldığımız ganimetten onlara hiçbir şey vermeyeceğiz."
23 O zaman David şöyle dedi: "Kardeşlerim, bizi koruyan ve üzerimize gelen akıncıları
elimize teslim eden Yahve'nin bize verdiği şeyle böyle yapmayın.
24 Bu konuda sizi kim dinleyecek? Çünkü savaşa inenin payı ne ise, eşyayla kalanın
payı da o olacaktır. Aynı şekilde paylaşacaklar."
25 O günden itibaren bunu İsrael için bugüne dek bir kural ve ilke yaptı.
26 David Ziklag'a varınca, ganimetlerin bir kısmını Yahuda ihtiyarlarına, kendi
dostlarına gönderip şöyle dedi: "İşte, Yahve'nin düşmanlarının yağmasından size bir
hediye."
27 Beytel'de olanlara, Güney'de Ramot'ta olanlara, Yattir'de olanlara,
28 Aroer'de olanlara, Sifmot'ta olanlara, Eştemoa'da olanlara,
29 Rakal'da olanlara, Yerahmeeliler'in kentlerinde olanlara, Kenliler'in kentlerinde
olanlara,
30 Horma'da olanlara, Boraşan'da olanlara, Atak'ta olanlara,
31 Hevron'da olanlara ve David'le adamlarının kalmış olduğu yerlerin tümüne ondan
gönderdi.

31

1 Filistliler İsrael'e karşı savaştı; ve İsraelliler Filistliler'in önünden kaçtılar ve Gilboa
Dağı'nda öldürülüp düştüler.
2 Filistliler Saul'la oğullarına yetiştiler; Filistliler Saul'un oğulları Yonatan'ı, Avinadav'ı
ve Malkişua'yı öldürdüler.
3 Saul'a karşı savaş çetinleşti; okçular ona yetişti; ve okçuların yüzünden çok sıkıntılıydı.
4 Bunun üzerine Saul silah taşıyıcısına, "Kılıcını çek ve onu bana sapla, yoksa bu
sünnetsizler gelip onlar bana saplayacaklar ve benimle alay edecekler" dedi. Ama silah
taşıyıcısı bunu yapamadı çünkü çok korkmuştu. Bunun üzerine Saul kılıcını alıp üzerine
düştü.
5 Silah taşıyıcısı Saul'un öldüğünü görünce o da kılıcının üzerine düştü ve onunla
birlikte öldü.
6 Böylece Saul, üç oğlu, silah taşıyıcısı ve bütün adamlarıyla birlikte aynı gün öldü.
7 Vadinin karşı yakasında ve Yarden'in ötesinde bulunan İsraelliler, İsraelliler'in
kaçtığını, Saul'la oğullarının öldüğünü görünce, kentlerini terk edip kaçtılar; Filistliler
gelip buralarda yaşadılar.
8 Ertesi gün Filistliler öldürülenleri soymak için geldiklerinde, Saul'la üç oğlunun
Gilboa Dağı'nda düşmüş olduğunu gördüler.
9 Onun başını kestiler, zırhını çıkardılar ve bu haberi putlarının evlerine ve halka
ulaştırmak için Filist diyarının her yanına gönderdiler.
10 Zırhını Aştoret'in evine koydular ve cesedini Beyt Şan'ın surlarına bağladılar.
11 Yaveş Gilad sakinleri, Filistliler'in Saul'a yaptıklarını duyunca,
12 bütün yiğitler kalkıp bütün gece gittiler ve Saul'un ve oğullarının cesetlerini Beyt Şan
surlarından aldılar; ve Yaveş'e gelip onları orada yaktılar.
13 Kemiklerini alıp Yaveş'teki ılgın ağacının* altına gömdüler ve yedi gün oruç tuttular.

* **31:13** veya tuz sediri

2. SAMUEL

1 Saul'un ölümünden sonra, David Amalekliler'in kıyımından döndüğünde, David
Ziklag'da iki gün kaldı,
2 üçüncü gün, işte,* Saul'un yanından, ordugâhtan giysileri yırtılmış ve başında toprak
olan bir adam geldi. David'in yanına gelince yere kapanıp saygı gösterdi.
3 David ona, "Nereden geliyorsun?" dedi.
Adam ona, "İsrael ordugâhından kaçtım" dedi.
4 David ona şöyle dedi: "Durum nasıl oldu? Lütfen söyle."
O şöyle yanıt verdi: "Halk savaştan kaçtı ve çok insan da düştü ve öldü. Saul ve oğlu
Yonatan da öldüler."
5 David kendisine bunu anlatan genç adama, "Saul ile oğlu Yonatan'ın öldüğünü
nereden biliyorsun?" dedi.
6 Kendisine anlatan genç adam şöyle dedi: "Bir raslantı eseri Gilboa Dağı'nda
karşılaştım, işte, Saul mızrağına yaslanmıştı; işte savaş arabaları ve atlılar onun ardında,
yakından takip ediyordu.
7 Arkasına baktığında beni gördü ve bana seslendi. 'İşte buradayım' diye yanıt verdim.
8 Bana, 'Sen kimsin?' dedi. 'Ben Amalekli'yim' diye yanıt verdim.
9 Bana, 'Lütfen yanımda dur da beni öldür, çünkü ızdırap içindeyim ve can çekişiyorum'
dedi.
10 Ben de onun yanında durup onu öldürdüm, çünkü düştükten sonra
yaşayamayacağından emindim. Başındaki tacı ve kolundaki bileziği alıp onları buraya,
efendime getirdim."
11 Sonra David giysilerini tutup yırttı; ve yanındaki bütün adamlar da aynısını yaptı.
12 Kılıçla düştükleri için Saul ve oğlu Yonatan, Yahve'nin† halkı ve İsrael evi için yas
tuttular, ağladılar ve akşama kadar oruç tuttular.
13 David kendisine bunu anlatan genç adama, "Nerelisin?" dedi.
Adam, "Ben bir yabancının, bir Amalekli'nin oğluyum" diye yanıt verdi.
14 David ona, "Yahve'nin meshettiği kişiyi yok etmek için elini uzatmaktan neden
korkmadın?" dedi.
15 David gençlerden birini çağırıp, "Yaklaş ve onu vur!" dedi. Onu öyle bir vurdu ki,
öldü.
16 David ona şöyle dedi: "Kanın kendi başının üzerinde olsun, çünkü 'Yahve'nin
meshettiğini öldürdüm' diyerek ağzın sana karşı tanıklık etti."
17 David bu ağıtla Saul ve oğlu Yonatan için ağıt yaktı.
18 (ve onlara yay ezgisini Yahuda çocuklarına öğretsinler diye buyurdu; işte, Yaşar
Kitabı'nda yazılmıştır):
19 "Ey İsrael, senin yüceliğin, yüksek yerlerinde öldürüldü!
Yiğitler nasıl da düştü!
20 Bunu Gat'ta söylemeyin.
Bunu Aşkelon sokaklarında yaymayın ki,
Filistliler'in kızları sevinmesin,
sünnetsizlerin kızları zafer kazanmasın.
21 Ey Gilboa dağları,
üzerinizde ne çiy, ne yağmur, ne de adak tarlaları olmasın;
çünkü orada yiğitlerin kalkanı kirlendi ve atıldı;

---

* **1:2** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. † **1:12** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

Saul'un kalkanı yağla meshedilmedi.
22 Öldürülenlerin kanından, yiğitlerin yağından Yonatan'ın yayı geri dönmezdi.
Saul'un kılıcı boş geri gelmezdi.
23 Saul ve Yonatan hayatlarında sevimli ve hoş idiler.
Ölümlerinde de ayrılmadılar.
Kartallardan daha hızlıydılar.
Aslanlardan daha güçlüydüler.
24 Siz ey İsrael kızları,
size narin kırmızıyla giydiren,
giysilerinize altın süsler takan Saul için ağlayın.
25 Yiğitler savaşın ortasında nasıl da düştüler!
Yonatan sizin yüksek yerlerinizde öldürüldü.
26 Senin için kederliyim kardeşim Yonatan.
Bana çok hoş davrandın.
Bana olan sevgin harikaydı,
kadın sevgisini aşıyordu.
27 Yiğitler nasıl da düştü,
savaş silahları nasıl yok oldu!"

2

1 Bundan sonra David Yahve'ye sorup, "Yahuda'nın herhangi bir kentine gideyim mi?" dedi.
Yahve ona, "Çık" dedi.
David, "Nereye çıkayım?" dedi.
"Hevron'a" dedi.
2 Böylece David, iki karısı Yizreelli Ahinoam ve Karmelli Naval'ın karısı Avigail ile birlikte oraya çıktı.
3 David yanındaki adamlarını, hepsini kendi ev halkıyla birlikte götürdü. Hevron'un kentlerinde yaşadılar.
4 Yahudalılar geldiler ve orada David'i Yahuda evi üzerine kral olarak meshettiler.
David'e, "Saul'u gömenler Yaveş Giladlılar'dı" dediler.
5 David Yaveş Giladlılar'a ulaklar gönderip şöyle dedi: "Efendinize, Saul'a bu iyiliği gösterip onu gömdüğünüz için Yahve tarafından kutsanasınız!
6 Şimdi Yahve size sevgi dolu iyilik ve doğruluk göstersin. Bu şeyi yaptığınız için ben de sizi iyiliğiniz için ödüllendireceğim.
7 Şimdi elleriniz güçlü olsun ve yiğit olun; çünkü efendimiz Saul öldü; Yahuda halkı da beni onların üzerine kral olarak meshetti."
8 Şimdi Saul'un ordusunun komutanı Ner oğlu Avner, Saul'un oğlu İşboşet'i alıp Mahanayim'e getirmişti.
9 Onu Gilad'ın üzerine, Aşurlular'ın üzerine, Yizreel'in üzerine, Efraim'in üzerine, Benyamin'in üzerine ve bütün İsrael'in üzerine kral yaptı.
10 Saul'un oğlu İşboşet İsrael'de hüküm sürmeye başladığında kırk yaşındaydı ve iki yıl hüküm sürdü. Ama Yahuda evi David'in ardından gitti.
11 David'in Hevron'da Yahuda halkı üzerinde kral olduğu süre yedi yıl altı ay sürdü.
12 Ner oğlu Avner ve Saul oğlu İşboşet'in hizmetkârları Mahanayim'den Givon'a doğru yola çıktılar.
13 Seruya oğlu Yoav ile David'in hizmetkârları çıktılar ve onlarla Givon havuzunun yanında karşılaştılar. Bunlar havuzun bir tarafına, onlar havuzun diğer tarafına oturdular.
14 Avner Yoav'a, "Lütfen gençler kalkıp önümüzde yarışsınlar" dedi.

Yoav, “Kalksınlar!” dedi.
15 Bunun üzerine kalkıp sayıyla geçtiler: Benyamin ve Saul oğlu İşboşet için on iki kişi
ve David'in hizmetkârlarından on iki kişi.
16 Her biri karşısındakinin başından yakalayıp kılıcını karşısında olanın böğrüne
sapladı; böylece birlikte yere düştüler. Bu nedenle Givon'daki o yere Helkat Hassurim*
denildi.
17 O gün savaş çok şiddetliydi; ve Avner ile İsraelliler David'in hizmetkârlarının önünde
yenildiler.
18 Seruya'nın üç oğlu da oradaydı: Yoav, Avişay ve Asahel. Asahel'in ayağı yaban
ceylanı kadar hafifti.
19 Asahel Avner'i kovaladı. Avner’in peşinden ne sağa ne de sola saptı.
20 Bunun üzerine Avner arkasına bakıp, “Bu sen misin Asahel?” dedi.
“Öyledir” diye yanıt verdi.
21 Avner ona, “Sağına ya da soluna dön, gençlerden birini yakala ve zırhını al” dedi.
Ancak Asahel onu takip etmekten dönmedi.
22 Avner yine Asahel'e, “Ardımdan dön” dedi. “Seni neden yere çalayım? O zaman
kardeşin Yoav'ın yüzüne nasıl bakabilirim?”
23 Ancak o geri dönmeyi reddetti. Bunun üzerine Avner mızrağının arka ucuyla onun
bedenine vurdu ve mızrak arkasından çıktı; oraya düştü ve aynı yerde öldü. Asahel'in
düşüp öldüğü yere gelenlerin hepsi durdu.
24 Ama Yoav ile Avişay Avner'in peşine düştüler. Givon Çölü yolu üzerinde, Giah'ın
önünde bulunan Amma Tepesi'ne vardıklarında güneş battı.
25 Benyamin'in çocukları Avner'in ardınca toplanıp tek bir grup oldular bir tepenin
başında durdular.
26 Bunun üzerine Avner Yoav'a seslenip şöyle dedi: “Kılıç sonsuza dek yiyip bitirecek
mi? Sonunda acılık olacağını bilmiyor musun? O halde halka kardeşlerinizin ardından
dönün demeniz daha ne kadar sürecek?”
27 Yoav şöyle dedi: “Hay olan Tanrı† hakkı için, eğer sen konuşmamış olsaydın,
sabahleyin halk mutlaka gitmiş olur ve hiçbiri kardeşini takip etmezdi.”
28 Bunun üzerine Yoav boru çaldı; bütün halk durdu ve artık İsrael'i kovalamadı, artık
bir daha da savaşmadılar.
29 Avner ve adamları bütün gece Arava boyunca gittiler; Yarden'i de aşıp bütün
Bitron'u geçerek Mahanayim'e geldiler.
30 Yoav, Avner'in ardından döndü; bütün halkı topladığında David'in ve Asahel'in on
dokuz adamı yoktu.
31 Ama David'in hizmetkârları Benyaminli Avner'in adamlarını vurdular böylece üç
yüz altmış kişi öldü.
32 Asahel'i alıp babasının Beytlehem'deki mezarına gömdüler. Yoav ve adamları bütün
gece yol aldılar ve üzerlerine Hevron'da gün doğdu.

3

1 Saul'un evi ile David'in evi arasındaki savaş uzun oldu. David giderek güçlendi ama
Saul'un evi giderek zayıfladı.
2 Hevron'da David'e oğullar doğdu. İlk oğlu Yizreelli Ahinoam'dan Amnon'du;
3 ve ikincisi Karmelli Naval'ın karısı Avigail'den olan Kilav'dı; ve üçüncüsü, Geşur
Kıralı Talmay'ın kızı Maaka'nın oğlu Avşalom'du;
4 ve dördüncüsü Hagit'in oğlu Adoniya; ve beşincisi Avital'ın oğlu Şefatya'ydı;

* **2:16** “Helkat Hassurim” “hançerler tarlası”. † **2:27** “Tanrı” olarak tercüme edilen İbranice kelime “אֱלֹהִים” (Elohim)'dir.

5 ve altıncısı David'in karısı Egla'dan olan İtream'dı. Bunlar Hevron'da David'e doğdular.
6 Saul'un evi ile David'in evi arasında savaş varken, Avner Saul'un evinde kendini güçlendirdi.
7 Saul'un, Aya'nın kızı olup Rispa adında bir cariyesi vardı; ve İşboşet Avner'e, "Neden babamın cariyesinin yanına girdin?" dedi.
8 Bunun üzerine Avner, İşboşet'in sözlerine çok öfkelendi ve şöyle dedi: "Ben Yahuda'ya ait bir köpek başı mıyım? Bugün baban Saul'un evine, kardeşlerine ve dostlarına iyilik etmekteyim, seni de David'in eline teslim etmedim; ama sen yine de bugün beni bu kadından ötürü suçluyorsun!
9 Krallığı Saul'un evinden alıp Dan'dan Beer Şeva'ya kadar, İsrael üzerine ve Yahuda üzerine David'in tahtını kurmak üzere,
10 Yahve'nin David'e ant içmiş olduğu gibi ona yapmazsam, Tanrı Avner'e böyle, daha da fazlasını yapsın."
11 Ondan korktuğu için Avner'e başka bir söz etmedi.
12 Avner David'e kendi adına ulaklar gönderip, "Ülke kimin?" diye sordu, ve dedi: "Benimle ittifak yapın ve işte, bütün İsrael'i sana döndürmek için elim seninle birlikte olacak."
13 David şöyle dedi: "İyi. Seninle bir antlaşma yapacağım ama senden bir şey istiyorum. O da şudur, yüzümü görmeye geldiğinde önce Saul'un kızı Mikal'i getirmezsen yüzümü görmeyeceksin."
14 David Saul'un oğlu İşboşet'e haberciler göndererek, "Filistlilerin yüz sünnet derisi karşılığında bana evlenmek üzere verilen karım Mikal'i bana ver" dedi.
15 İşboşet gönderip onu kocası Laiş oğlu Paltiel'den aldı.
16 Kocası ağlayarak onunla birlikte gitti, Bahurim'e kadar onu takip etti. Bunun üzerine Avner ona, "Git! Geri dön!" dedi, adam da geri döndü.
17 Avner İsrael ihtiyarlarıyla konuşup dedi: "Geçmişte David'in üzerinize kral olmasını istiyordunuz.
18 O zaman şimdi yapın! Çünkü Yahve David hakkında söyleyip dedi: 'Hizmetkârım David'in eliyle halkım İsrael'i Filistliler'in elinden ve bütün düşmanlarının elinden kurtaracağım.'"
19 Avner Benyamin'in kulaklarına da söyledi; Avner İsrael'e iyi gelen ve bütün Benyamin evine iyi gelen her şeyi Hevron'da David'in kulağına söylemek için de gitti.
20 Bunun üzerine Avner, yanında yirmi adamla birlikte Hevron'a, David'in yanına geldi. David, Avner'e ve yanındaki adamlara bir ziyafet verdi.
21 Avner David'e, "Ben kalkıp gideceğim," dedi, "Seninle bir antlaşma yapmaları ve canının dilediği her şey üzerinde hüküm sürmen için bütün İsrael'i efendim krala toplayacağım." David Avner'i gönderdi; o da esenlik içinde gitti.
22 İşte, David'in hizmetkârları ve Yoav baskından geldiler ve yanlarında büyük bir ganimet getirdiler; ama Avner Hevron'da David'le birlikte değildi; çünkü onu göndermiş ve esenlik içinde gitmişti.
23 Yoav'la yanındaki bütün ordu geldiğinde Yoav'a, "Ner oğlu Avner kralın yanına geldi, onu gönderdi, o da esenlik içinde gitti" dediler.
24 Bunun üzerine Yoav kralın yanına gelip şöyle dedi: "Ne yaptın? İşte Avner yanına geldi. Onu neden gönderdin, o da çoktan gitti?
25 Ner oğlu Avner'i tanıyorsun. O, seni kandırmak, çıkışını ve girişini fark etmek ve yaptığın her şeyi bilmek için geldi."

26 Yoav David'in yanından çıkınca Avner'in ardından haberciler gönderdi. Onlar da onu
Sirah Kuyusu'ndan geri getirdiler. Ama David bunu bilmiyordu.
27 Avner Hevron'a dönünce, Yoav sessizce onunla konuşmak için onu kapının ortasına
çekti, kardeşi Asahel'in kanı için onu orada bedeninden vurdu, o da öldü.
28 Daha sonra David bunu duyunca şöyle dedi: "Ner oğlu Avner'in kanından dolayı
ben ve krallığım Yahve'nin önünde sonsuza dek suçsuzuz.
29 Bu, Yoav'ın ve babasının bütün evinin başı üzerine düşsün. Yoav'ın evinden akıntılı,
cüzamlı, değneğe yaslanan, kılıçtan düşen ya da ekmeğe muhtaç olan eksik olmasın."
30 Böylece Yoav ile kardeşi Avişay, Avner'i öldürdüler; çünkü o, kardeşleri Asahel'i
Givon'daki savaşta öldürmüştü.
31 David, Yoav'a ve yanında bulunan bütün halka, "Giysilerinizi yırtın, çul giyinin ve
Avner'in önünde yas tutun" dedi. Kral David cenazenin ardında yürüdü.
32 Avner'i Hevron'da gömdüler; ve kral sesini yükseltip Avner'in mezarı başında ağladı;
bütün halk da ağladı.
33 Kral, Avner için yas tutarak şöyle dedi: "Avner bir akılsız gibi ölmeli miydi?
34 Senin ellerin bağlı değildi, ayakların zincire vurulmamıştı. Kötülük çocukları
önünde düşen biri gibi, sen de öyle düştün."
Bütün halk onun için yeniden ağladı.
35 Halkın tümü, henüz gündüzken David'e ekmek yeme konusunda ısrar etmeye geldi;
ama David ant içip dedi: "Güneş batana dek ekmek ya da başka bir şey tadarsam, Tanrı
bana aynısını, daha da fazlasını yapsın."
36 Bütün halk bunu önemsedi, kralın yaptığı her şey bütün halkı memnun ettiği gibi,
bu da onları memnun etti.
37 Böylece bütün halk ve İsrael'in tümü o gün Ner oğlu Avner'in öldürülmesinin kraldan
olmadığını anladı.
38 Kral hizmetkârlarına şöyle dedi: "Bugün İsrael'de bir beyin ve büyük bir adamın
düştüğünü bilmiyor musunuz?
39 Ben meshedilmiş bir kral olmama rağmen bugün zayıfım. Seruya'nın oğulları olan
bu adamlar benim için çok aşırıdırlar. Yahve kötülük yapana, yaptığı kötülüğe göre
karşılığını versin."

4

1 Saul'un oğlu, Avner'in Hevron'da öldüğünü duyunca elleri güçsüzleşti ve bütün
İsrailliler tedirgin oldu.
2 Saul'un oğlunun akıncı birliklerinin komutanları olan iki adamı vardı. Benyamin
oğullarından Beerotlu Rimmon'un oğulları olup birinin adı Baana ve ötekinin adı
Rekav'dı (çünkü Beerot da Benyamin'in parçası sayılır;
3 ve Beerotlular Gittaim'e kaçtılar ve orada yabancı olarak bugüne dek yaşadılar).
4 Saul'un oğlu Yonatan'ın ayakları topal olan bir oğlu vardı. Yizreel'den Saul ve
Yonatan'ın haberi geldiğinde o beş yaşındaydı; bakıcısı da onu alıp kaçtı. Aceleyle
kaçarken çocuk düştü ve topal oldu. Adı Mefiboşet'ti.
5 Beerotlu Rimmon'un oğulları Rekav ve Baana, öğle vakti İşboşet dinlenirken, günün
en sıcak saatlerinde dışarı çıkıp onun evine geldiler.
6 Buğday getirecekmiş gibi evin ortasına girdiler ve O'nun bedeninden vurdular; ve
Rekav ile kardeşi Baana kaçtılar.
7 Onlar eve girdiklerinde o, yatak odasında yatağının üzerinde yatıyordu, onu vurup
öldürdüler, başını kestiler, başını aldılar ve bütün gece Arava yolundan gittiler.
8 İşboşet'in başını Hevron'daki David'e getirdiler ve krala şöyle dediler: "İşte, canını
arayan düşmanın Saul oğlu İşboşet'in başı! Yahve bugün Saul'dan ve onun soyundan*

* **4:8** veya tohum

efendim kralın öcünü aldı."
9 David Beerotlu Rimmon'un oğulları Rekav ve kardeşi Baana'ya yanıt verip onlara
şöyle dedi: "Canımı her sıkıntıdan kurtaran hay olan Yahve'nin hakkı için,
10 birisi bana, müjde getirdiğini düşünerek, 'İşte, Saul öldü' dediğinde onu yakaladım ve
onu Ziklag'da öldürdüm. Haberi için ona verdiğim ödül buydu.
11 Kötü kişiler doğru bir kişiyi kendi evinde, yatağı üzerinde öldürdüklerinde, şimdi onun
kanını sizin elinizden fazlasıyla arayıp sizi yeryüzünden kaldırmaz mıyım?"
12 David genç adamlarına buyruk verdi; onlar da onları öldürdüler, ellerini ve
ayaklarını kestiler ve Hevron'daki havuzun yanına astılar. Ama İşboşet'in başını alıp
Hevron'da Avner'in mezarına gömdüler.

5

1 Bunun üzerine İsrael'in bütün oymakları Hevron'a, David'in yanına gelip şöyle
dediler: "İşte, biz senin kemiğin ve etiniz.
2 Geçmişte, Saul üzerimizde kral iken, İsrael'i dışarı çıkaran içeri getiren sendin. Yahve
sana, 'Halkım İsrael'in çobanı olacaksın, İsrael üzerine sen hükümdar olacaksın' dedi."
3 Bunun üzerine İsrael'in bütün ihtiyarları Hevron'a, kralın yanına geldiler; Kral David
onlarla Hevron'da Yahve'nin önünde bir antlaşma yaptı; ve David'i İsrael üzerine kral
olarak meshettiler.
4 David hükmetmeye başladığında otuz yaşındaydı ve kırk yıl hüküm sürdü.
5 Hevron'da yedi yıl altı ay Yahuda'ya hükmetti, Yeruşalem'de de otuz üç yıl bütün
İsrael'e ve Yahuda'ya hükmetti.
6 Kral ve adamları, ülkede yaşayan Yevuslular'a karşı Yeruşalem'e gittiler. Onlar
David'le konuşup şöyle dediler: "Körler ve topallar seni buradan uzak tutacak." "David
buraya giremez" diye düşünüyorlardı.
7 Bununla birlikte David Siyon'un kalesini ele geçirdi. Burası David'in kentidir.
8 O gün David şöyle dedi: "Kim Yevuslular'ı vururbut, su yoluna çıksın ve David'in
canının nefret ettiği topal ve körleri vursun." Bu yüzden onlar, "Kör ve topal eve
giremez" diyorlar.
9 David kalede yaşadı ve buraya David Kenti denildi. David, Millo'dan çepeçevre
içeriye doğru bina etti.
10 David giderek büyüdü; çünkü Ordular Tanrısı Yahve onunla birlikteydi.
11 Sur Kralı Hiram, David'e sedir ağaçları, marangozlar ve duvar ustalarıyla birlikte
ulaklar gönderdi; ve David'e bir ev yaptılar.
12 David, Yahve'nin kendisini İsrael üzerine kral yaptığını ve halkı İsrael uğruna
krallığını yükselttiğini anladı.
13 David Hevron'dan geldikten sonra Yeruşalem'den kendine başka cariyeler ve eşler
aldı; ve David'e daha çok oğullar ve kızlar doğdu.
14 Ona Yeruşalem'de doğanların adları şunlardır: Şammua, Şovav, Natan, Solomon,
15 İvhar, Elişua, Nefek, Yafia,
16 Elişama, Elyada ve Elifelet.
17 Filistliler, David'i İsrael Kralı olarak meshettiklerini duyunca, bütün Filistliler
David'i aramaya çıktılar, ama David bunu duyup kaleye indi.
18 Filistliler gelip Refaim Vadisi'ne yayılmışlardı.
19 David Yahve'ye sorup şöyle dedi: "Filistliler'e karşı çıkayım mı? Onları elime teslim
edecek misin?"
Yahve David'e şöyle dedi: "Çık; çünkü Filistliler'i kesinlikle eline teslim edeceğim."

20 David Baal Perazim'e geldi ve orada onları vurdu. Sonra şöyle dedi: “Suların yarığı
gibi Yahve düşmanlarımı önümde kırdı.” Bu nedenle o yerin adını Baal Perazim* koydu.
21 Onlar suretlerini orada bıraktılar, David'le adamları onları alıp götürdüler.
22 Filistliler yeniden bir daha çıkıp Refaim Vadisi'ne yayıldılar.
23 David Yahve'ye sorunca şöyle dedi: “Çıkmayacaksın. Arkalarından dolanın ve dut
ağaçlarının önünde onlara saldırın.
24 Dut ağaçlarının tepelerinde yürüyüş sesini duyduğunuzda, o zaman harekete geçin;
çünkü o zaman Yahve Filist ordusunu vurmak için senin önünde çıkmıştır.”
25 David, Yahve'nin kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Geva'dan Gezer'e kadar
Filistliler'i vurdu.

6

1 David İsrael'in otuz bin seçme adamını yeniden bir araya topladı.
2 David kalkıp kendisiyle birlikte Baale Yahuda'dan gelen bütün halkla birlikte,
Keruvlar'ın üzerinde oturan Ordular Yahvesi'nin Adı ile çağrılan Tanrı'nın Sandığı'nı
oradan çıkarmaya gitti.
3 Tanrı'nın Sandığı'nı yeni bir arabaya koydular ve onu Avinadav'ın tepedeki
evinden çıkardılar; Avinadav'ın oğulları Uzza ve Ahyo da yeni arabayı sürüyorlardı.
4 Onu Tanrı'nın Sandığı'yla birlikte Avinadav'ın tepedeki evinden çıkardılar; Ahyo da
sandığın önünden gidiyordu.
5 David ve bütün İsrael evi, selvi ağacından yapılmış her türlü çalgıyla, arplarla, telli
çalgılarla, teflerle, çıngıraklarla ve zillerle Yahve'nin önünde oynuyordu.
6 Nakon'un harman yerine vardıklarında Uzza Tanrı'nın Sandığı'na uzanıp onu tuttu;
çünkü sığırlar tökezlemişti.
7 Yahve'nin öfkesi Uzza'ya karşı alevlendi ve Tanrı, suçu nedeniyle onu orada vurdu;
ve orada Tanrı'nın Sandığı'nın yanında öldü.
8 Yahve Uzza'ya karşı patladığı için David hoşnutsuzdu; ve bugüne dek o yere Peres
Uzza* denilir.
9 David o gün Yahve'den korkup dedi, “Yahve'nin Sandığı nasıl yanıma gelebilir?”
10 Bunun üzerine David, Yahve'nin Sandığı'nı kendisiyle birlikte David'in Kenti'ne
taşımadı; ama David onu Gatlı Oved-Edom'un evine ayrı taşıdı.
11 Yahve'nin Sandığı Gatlı Ovet-Edom'un evinde üç ay kaldı; ve Yahve Ovet-Edom'u
ve bütün evini kutsadı.
12 Kral David'e, “Tanrı'nın Sandığı nedeniyle Yahve, Ovet-Edom'un evini ve ona ait
olan her şeyi kutsadı” denildi.
Böylece David gitti ve Tanrı'nın Sandığı'nı Ovet-Edom'un evinden David'in kentine
sevinçle çıkardı.
13 Yahve'nin Sandığı'nı taşıyanlar altı adım gittikten sonra bir öküzle besili bir dana
kurban etti.
14 David Yahve'nin önünde var gücüyle dans etti; ve David keten bir efod giymişti.
15 Bunun üzerine David ve bütün İsrael evi, bağırışlarla ve boru sesiyle Yahve'nin
Sandığı'nı çıkarıyorlardı.
16 Yahve'nin Sandığı David kentine girdiğinde, Saul'un kızı Mikal pencereden dışarı
baktı ve Kral David'in Yahve'nin önünde sıçrayıp dans ettiğini gördü; ve onu yüreğinde
küçümsedi.
17 Yahve'nin Sandığı'nı içeri getirip onun için David'in kurmuş olduğu çadırın
ortasındaki yerine koydular. David Yahve'nin önünde yakmalık sunular ve esenlik
sunuları sundu.

---

* **5:20** “Baal Perazim” “Yarıp geçen Efendi” anlamına gelir.
* **6:8** “Perez Uzza” “Uzza'ya karşı çıkış” anlamına gelir.

18 David yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunmayı bitirince, Ordular
Yahvesi'nin adıyla halkı kutsadı.
19 Bütün halka, bütün İsrael topluluğuna, kadın erkek herkese birer parça ekmek,
hurma ve kuru üzüm verdi. Böylece bütün halk, her biri kendi evine gitti.
20 Sonra David ev halkını kutsamak için geri döndü. Saul'un kızı Mikal, David'i
karşılamak için dışarı çıktı ve şöyle dedi: "Bugün, hizmetkârlarının cariyeleri önünde
yalnızca boş adamlardan birinin utanmadan soyunması gibi soyunan İsrael Kralı,
bugün ne kadar görkemliydi!"
21 David Mikal'a şöyle dedi: "İsrael üzerine beni hükümdar atamak için babanın ve
onun bütün evinin yerine beni seçmiş olan Yahve'nin önünde yaptım. Bu nedenle
Yahve'nin önünde bayram edeceğim.
22 Bundan daha da onursuz olacağım ve kendi gözümde değersiz olacağım. Ama
sözünü ettiğin cariyeler beni onurlandıracaklardır."
23 Saul'un kızı Mikal'ın öldüğü güne dek çocuğu olmadı.

7

1 Kral evinde yaşadığında ve Yahve onu çevresindeki bütün düşmanlarından rahat
verdiğinde,
2 Kral Peygamber Natan'a şöyle dedi: "İşte, ben sedirden bir evde oturuyorum, ama
Tanrı'nın Sandığı perdelerin içinde duruyor."
3 Natan krala, "Git, yüreğinde olan her şeyi yap, çünkü Yahve seninledir" dedi.
4 Aynı gece Yahve'nin sözü Natan'a geldi ve şöyle dedi,
5 "Git, hizmetkârım David'e söyle: 'Yahve diyor ki, "Oturmam için sen mi bana konut
yapacaksın?
6 Çünkü İsrael'in çocuklarını Mısır'dan çıkardığım günden bugüne dek bir konutta
yaşamadım; ama bir çadırda, bir tapınakta etrafta dolaştım.
7 Bütün İsrael'in çocuklarıyla birlikte yürüdüğüm yerlerin tümünde, halkım İsrael'in
çobanı olmasını buyurduğum İsrael oymaklarından birine, 'Neden bana sedirden konut
yapmadınız?' diye bir söz söyledim mi?"'
8 Şimdi hizmetkârım David'e şunu söyle: 'Ordular Yahvesi diyor ki, "Halkımın üzerine
ve İsrael'in üzerine hükümdar olmak için seni ağıllardan, koyunların peşinden aldım.
9 Gittiğin her yerde seninle birlikteydim ve düşmanlarının tümünü senin önünden
kesip attım. Sana yeryüzündeki büyüklerin adı gibi büyük bir ad yapacağım.
10 Halkım İsrael'e bir yer belirleyip onları dikeceğim ki, kendi yerlerinde otursunlar
ve artık kıpırdamasınlar. Kötülüğün çocukları, ilk başta olduğu gibi,
11 ve halkım İsrael'in üzerinde hâkimlere buyurduğum günden beri olduğu gibi artık
onları sarsmayacaklar. Seni bütün düşmanlarından rahat ettireceğim. Yahve sana
Yahve'nin sana bir ev yapacağını da bildiriyor.
12 Günlerin dolduğunda ve atalarınla uyuduğunda, senden sonra senin bedeninden
çıkacak soyunu yerleştireceğim ve onun krallığını pekiştireceğim.
13 O benim adıma bir konut yapacak, ben de onun krallığının tahtını sonsuza dek
sürdüreceğim.
14 Ben onun babası olacağım, o da benim oğlum olacak. Eğer kötülük işlerse, onu insan
değneğiyle ve insan çocuklarının vuruşlarıyla yola getireceğim;
15 ama senin önünden kaldırmış olduğum Saul'dan geri aldığım gibi, sevgi dolu iyiliğim
ondan ayrılmayacaktır.
16 Evin ve krallığın sonsuza dek senin önünde güvence altına alınacak. Tahtın sonsuza
dek ayakta kalacak."'"
17 Natan David'e bütün bu sözleri bu görümün tamamına göre söyledi.

18 Bunun üzerine Kral David içeri girdi ve Yahve'nin önünde oturup şöyle dedi: “Ey
Efendim* Yahve, ben kimim ve benim evim nedir ki, beni buralara kadar getirdin?”
19 Ey Efendim Yahve, bu senin gözünde henüz küçük bir şeydi, ama uzun bir süre için
hizmetkârının evi hakkında da söyledin; bu da insanların arasında, ey Efendim Yahve!
20 David sana daha ne söyleyebilir? Çünkü hizmetkârını sen bilirsin, ey Efendim
Yahve.
21 Sözün uğruna ve kendi yüreğine göre, bütün bu büyüklüğü hizmetkârına bildirmek
için yaptın.
22 Bu yüzden sen büyüksün, ey Yahve Tanrı. Çünkü kulaklarımızla duyduğumuzun
tümüne göre, senin gibisi yoktur, senden başka Tanrı da yoktur.
23 Yeryüzünde senin halkın gibi, İsrael gibi hangi ulus var ki, Tanrı onu bir halk olarak
kendisine kurtarmak, kendisine bir isim yapmak, sizin için büyük şeyler yapmak ve
Mısır'dan, uluslardan ve onların ilâhlarının elinden kurtardığı halkının önünde ülkesi için
korkunç şeyler yapmış olsun?
24 Halkın İsrael'i sonsuza dek kendi halkın olarak kendin için belirledin; sen de, ey
Yahve, onların Tanrısı oldun.
25 Şimdi, ey Yahve Tanrı, hizmetkârın hakkında ve evi hakkında söylediğin sözü
sonsuza kadar doğrula ve söylediğin gibi yap.
26 'Ordular Yahvesi İsrael üzerinde Tanrı'dır' diye adın sonsuza dek büyütülsün; 've
hizmetkârın David'in evi senin önünde sürsün.'
27 Çünkü sen, İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi, hizmetkârına, 'Sana bir ev yapacağım'
diye açıkladın. Bu yüzden hizmetkârın sana bu duayı etmek için yüreklilik buldu.”
28 “Şimdi, ey Efendim Yahve, sen Tanrı'sın, sözlerin doğru ve hizmetkârına bu iyi şeyi
söz verdin.
29 Şimdi, daima senin önünde sürmesi için hizmetkârının evini kutsamak seni hoşnut
etsin; çünkü bunu sen söyledin, ey Efendim Yahve. Hizmetkârının evi senin kutsamanla
daima kutsansın.”

8

1 Bundan sonra David Filistliler'i vurdu ve onlara boyun eğdirdi. David ana kentin
dizginlerini Filistliler'in elinden aldı.
2 Moav'ı yendi, onları yere yatırdı ve ölçü ipiyle onları ölçtü. Öldürmek için iki çizgi, sağ
bırakmak için de bir çizgi ölçtü. Moavlılar David'e hizmetçi oldular ve haraç getirdiler.
3 David, Irmak kıyısındaki hakimiyetini geri almaya giden Rehov Kralı Hadadezer'i
de vurdu.
4 David ondan bin yedi yüz atlı ve yirmi bin yaya asker aldı. David savaş arabalarının
atlarını sakatladı, ama yüz savaş arabasına yetecek kadarını ayırdı.
5 Damaskus Suriyeliler'i, Sova Kralı Hadadezer'e yardım etmeye geldiklerinde,
David Suriyeliler'den yirmi iki bin kişiyi vurdu.
6 David Damaskus Suriyesi'ne garnizonlar yerleştirdi. Suriyeliler David'e hizmetçi
oldular ve haraç getirdiler. Yahve David'e gittiği her yerde zafer verdi.
7 David, Hadadezer'in hizmetkârlarının üzerindeki altın kalkanları alıp Yeruşalem'e
getirdi.
8 Hadadezer'in kentleri olan Betah ve Berotay'dan Kral David büyük miktarda tunç
aldı.
9 Hamat Kralı Toy, David'in Hadadezer'in bütün ordusunu vurduğunu duyunca,
10 Toy, oğlu Yoram'ı Kral David'i selamlamak ve onu kutsamak için ona gönderdi;
çünkü David Hadadezer'e karşı savaşmış ve onu vurmuştu; çünkü Hadadezer'in, Toy ile

* **7:18** “Efendi” olarak tercüme edilen sözcük “Adonay”dır.

savaşları vardı. Yoram, kendisiyle birlikte gümüş kaplar, altın kaplar ve tunç kaplar getirdi.
11 Kral David de bunları, boyunduruğu altına aldığı bütün uluslardan,
12 Suriye'den, Moav'dan, Ammon'un çocuklarından, Filistliler'den, Amalekliler'den ve Sova Kralı Rehov oğlu Hadadezer'den adadığı gümüş ve altınla birlikte Yahve'ye adadı.
13 David, Tuz Vadisi'nde Suriyeliler'i, on sekiz bin kişiyi yere çaldıktan sonra geri döndüğünde ün kazandı.
14 Edom'a garnizonlar yerleştirdi. Bütün Edom'a garnizonlar yerleştirdi ve bütün Edomlular David'in hizmetçileri oldular. Yahve, gittiği her yerde David'e zafer verdi.
15 David bütün İsrael'e hükmetti ve David halkının tümü için adalet ve doğruluk sağladı.
16 Seruya oğlu Yoav ordu komutanıydı, Ahilud oğlu Yehoşafat katipti,
17 Ahituv oğlu Sadok ve Aviyatar oğlu Ahimelek kâhinlerdi, Seraya yazıcıydı,
18 Yehoyada oğlu Benaya Keretiler ve Peletliler'in komutanıydı, David'in oğulları da baş yöneticilerdi.

9

1 David, “Saul’un evinden hâlâ kalan kimse var mı ki, Yonatan'ın hatırı için ona iyilik edeyim?” dedi.
2 Saul’un evinde Siva adında bir hizmetkârı vardı. Onu David’e çağırdılar. Kral ona, “Sen Siva mısın?” dedi.
O da, “Ben senin hizmetkârınım” dedi.
3 Kral, “Saul’un evinden hâlâ kalan kimse var mı ki, ona Tanrı’nın iyiliğini göstereyim?” dedi.
Siva, “Yonatan’ın ayaklarından topal olan bir oğlu daha var” dedi.
4 Kral, “Nerede?” dedi.
Siva, “İşte, Lo Devar’da, Ammiel oğlu Makir’in evinde” dedi.
5 Kral David adam gönderip onu Lo Devar’dan, Ammiel oğlu Makir’in evinden getirdi.
6 Saul'un oğlu Yonatan'ın oğlu Mefiboşet David'in yanına geldi, yüzüstü yere kapandı ve saygı gösterdi. David, “Mefiboşet misin?” dedi.
Mefiboşet, “İşte, hizmetkârın!” diye yanıt verdi.
7 David ona, “Korkma, çünkü baban Yonatan'ın hatırı için sana kesinlikle iyilik edeceğim ve baban Saul'un bütün topraklarını sana geri vereceğim. Sürekli olarak soframda ekmek yiyeceksin.” dedi.
8 Eğildi ve, “Hizmetkârın kim ki, benim gibi ölü bir köpeğe bakasın?” dedi.
9 Sonra kral, Saul'un hizmetkârı Siva'yı çağırdı ve adama, “Saul'a ve bütün evine ait olan her şeyi efendinin oğluna verdim.
10 Sen, oğulların ve hizmetkârların onun için toprağı işleyin. Hasadı getirin ki, efendinin oğlunun yiyecek ekmeği olsun; ama efendinin oğlu Mefiboşet her zaman soframda ekmek yiyecek.”
Siva'nın on beş oğlu ve yirmi hizmetkârı vardı.
11 Siva krala, “Efendim kral hizmetkârına ne buyurursa, hizmetkârın da öyle yapacaktır” dedi. Böylece Mefiboşet kralın oğullarından biri gibi kralın sofrasında yemek yedi.
12 Mefiboşet’in Mika adında küçük bir oğlu vardı. Siva’nın evinde yaşayanların hepsi Mefiboşet’in hizmetkârlarıydı.
13 Mefiboşet Yeruşalem’de yaşıyordu. Çünkü kralın sofrasında sürekli yemek yiyordu. Her iki ayağı da topaldı.

10

1 Bundan sonra Ammon'un çocuklarının kralı öldü ve onun yerine oğlu Hanun hüküm sürdü.
2 David, "Babası bana iyilik ettiği gibi ben de Nahaş oğlu Hanun'a iyilik edeceğim" dedi. Bunun üzerine David, babasına karşı onu teselli etmek için hizmetkârlarını gönderdi. David'in hizmetkârları Ammon'un çocuklarının ülkesine geldiler.
3 Ama Ammon'un çocuklarının beyleri efendileri Hanun'a, "David'in sana teselliciler göndererek babana saygı gösterdiğini mi sanıyorsun? David, kenti araştırmak, onu gözetlemek ve onu yıkmak için hizmetkârlarını sana göndermedi mi?" dediler.
4 Bunun üzerine Hanun, David'in hizmetkârlarını tutup sakallarının yarısını tıraş etti, giysilerinin ortasını, kalçalarına kadar kesti ve onları gönderdi.
5 Bunu David'e bildirdiklerinde, onları karşılamak için gönderdi, çünkü adamlar çok utanıyorlardı. Kral, "Sakalların uzayıncaya kadar Yeriha'da bekleyin, sonra geri dönün" dedi.
6 Ammon'un çocukları, David için kendilerinin iğrenç hale geldiklerini görünce, Ammon'un çocukları adam gönderip Beyt Rehov Suriyelileri'ni ve Sova Suriyelileri'ni, yirmi bin yaya askeri, Maaka Kralı'nı bin kişiyle ve Tov halkından on iki bin kişiyi ücretle tuttular.
7 David bunu duyunca, Yoav'ı ve yiğitler ordusunun tümünü gönderdi.
8 Ammon'un çocukları çıkıp kapının girişinde savaş düzeni aldılar. Sova ve Rehov Suriyelileri ile Tov ve Maaka adamları tek başlarına kırdaydılar.
9 Yoav, savaşın önünde ve arkasında kendisine karşı olduğunu görünce, İsrael'in bütün seçme adamlarından ayırıp onları Suriyeliler'e karşı dizdi.
10 Halkın geri kalanını kardeşi Avişay'ın eline teslim etti ve onları Ammon'un çocuklarına karşı dizdi.
11 Ve dedi, "Eğer Suriyeliler benden daha güçlü çıkarsa, sen bana yardım edeceksin; ama eğer Ammon'un çocukları senden daha güçlü çıkarsa, ben gelip sana yardım edeceğim.
12 Cesur ol, halkımız ve Tanrımız'ın kentleri için güçlü olalım; Yahve de kendisine iyi geleni yapsın."
13 Böylece Yoav ve onunla beraber olan halk Suriyeliler'e karşı savaş için yaklaştılar, onlar da onun önünden kaçtılar.
14 Ammon'un çocukları Suriyeliler'in kaçmış olduklarını görünce, onlar da Avişay'ın önünden kaçıp kente girdiler. O zaman Yoav Ammon'un çocuklarından dönüp Yeruşalem'e geldi.
15 Suriyeliler İsraelliler tarafından yenildiklerini görünce, bir araya toplandılar.
16 Hadadezer adam gönderip Irmak ötesindeki Suriyeliler'i çıkardı; ve başlarında Hadadezer'in ordusunun komutanı Şovak ile Helam'a geldiler.
17 Bu, David'e bildirildi; o, bütün İsrael'i topladı, Yarden'i geçti ve Helam'a geldi. Suriyeliler David'e karşı dizildiler ve onunla savaştılar.
18 Suriyeliler İsrael'in önünden kaçtılar; David de Suriyeliler'den yedi yüz arabacıyı ve kırk bin atlıyı öldürdü ve ordularının komutanı Şovak'ı vurdu, o da orada öldü.
19 Hadadezer'in hizmetkârı olan bütün krallar İsrael'in önünde yenildiklerini görünce İsrael'le barış yaptılar ve onlara hizmet ettiler. Böylece Suriyeliler Ammon'un çocuklarına yardım etmekten korktular.

11

1 Yıl dönümünde, kralların çıktığı zamanda, David, Yoav'ı ve onunla birlikte hizmetkârlarını ve bütün İsrael'i gönderdi; ve Ammon'un çocuklarını yok ettiler ve Rabba'yı kuşattılar. Ama David Yeruşalem'de kaldı.

2 Akşamleyin David yatağından kalktı ve kralın evinin damı üzerinde dolaşıyordu. Damdan yıkanan bir kadın gördü; kadının görünüşü çok güzeldi.
3 David gönderip kadın hakkında soruşturdu. Biri, "Bu, Eliam'ın kızı, Hititli Uriya'nın karısı Batşeva değil mi?" dedi.
4 David elçiler gönderip kadını aldırdı; ve kadın onun yanına girdi ve o, kadınla yattı (çünkü kirliliğinden arınmıştı); ve kendi evine döndü.
5 Kadın gebe kaldı; ve gönderip David'e bildirdi ve "Gebe kaldım" dedi.
6 David, Yoav'a, "Bana Hititli Uriya'yı gönder" dedi. Yoav, Uriya'yı David'e gönderdi.
7 Uriya yanına gelince, David ona Yoav'ın nasıl olduğunu, halkın nasıl olduğunu ve savaşın nasıl gittiğini sordu.
8 David, Uriya'ya, "Evine in ve ayaklarını yıka" dedi. Uriya kralın evinden ayrıldı ve kraldan bir armağan onun ardından gönderildi.
9 Ama Uriya, efendisinin bütün hizmetkârlarıyla birlikte kralın evinin kapısında uyudu ve evine inmedi.
10 David'e, "Uriya evine inmedi" diye bildirildiğinde, David, Uriya'ya,
"Yolculuktan gelmedin mi? Niçin evine inmedin?" dedi.
11 Uriya David'e, "Sandık, İsrael ve Yahuda çadırlarda kalıyor; efendim Yoav ve efendimin hizmetkârları açık alanda konaklıyorlar" dedi. "O zaman yemek ve içmek ve karımla yatmak için ben evime mi gideyim? Senin hayatının hakkı için, canının hakkı için, ben bu şeyi yapmam."
12 David Uriya'ya, "Bugün de burada kal, yarın seni yola çıkaracağım" dedi. Böylece Uriya o gün ve ertesi gün Yeruşalem'de kaldı.
13 David onu çağırdığında, önünde yiyip içti ve onu sarhoş etti. Akşamleyin efendisinin hizmetkârlarıyla birlikte yatağına yatmak için dışarı çıktı, ama evine inmedi.
14 Sabahleyin David Yoav'a bir mektup yazıp Uriya'nın eliyle gönderdi.
15 Mektuba şöyle yazdı: "Uriya'yı savaşın en şiddetli ön saflarına gönder ve onun yanından çekilin ki, vurulup da ölsün."
16 Yoav kenti gözetlediğinde, Uriya'yı yiğit adamların bulunduğunu bildiği yere atadı.
17 Kentin adamları çıkıp Yoav'la savaştılar. Halktan bazıları, David'in hizmetkârlarından düştüler; Hititli Uriya'da öldü.
18 Sonra Yoav gönderip David'e savaşla ilgili her şeyi anlattı.
19 Ve ulağa şöyle buyurdu: "Savaşla ilgili her şeyi krala anlatmayı bitirince,
20 öyle olacak ki, kralın öfkesi yükselir ve sana, 'Neden savaşmak için kente bu kadar yaklaştınız? Surdan ok atacaklarını bilmiyor muydunuz?
21 Yerubbeşet oğlu Avimelek'i kim vurdu? Bir kadın surdan onun üzerine bir değirmen üst taşını attı da, o da Tebes'te ölmedi mi? Neden surlara bu kadar yaklaştınız?' diye sorarsa, o zaman 'Hizmetkârın Hititli Uriya da öldü' diyeceksin."
22 Bunun üzerine ulak gitti, geldi ve Yoav'ın kendisiyle göndermiş olduğu her şeyi David'e gösterdi.
23 Ulak David'e, "Adamlar bize karşı galip geldiler ve bize karşı kıra çıktılar; biz de kapının girişine kadar onların üzerlerindeydik.
24 Ok atanlar surdan hizmetkârlarına attılar; kralın hizmetkârlarından bazıları da öldü, hizmetkârın Hititli Uriya da öldü."
25 Bunun üzerine David ulağa şöyle dedi: "Yoav'a de ki, 'Bu senin canını sıkmasın, çünkü kılıç hem birini hem diğerini yiyip bitirir. Kente karşı savaşını daha da güçlendir ve onu yık.' Onu yüreklendir."
26 Uriya'nın karısı, kocası Uriya'nın öldüğünü duyunca kocası için yas tuttu.
27 Yası geçince David gönderip onu evine aldı. Kadın onun karısı oldu ve ona bir oğul doğurdu. Ama David'in yaptığı Yahve'nin hoşuna gitmedi.

12

1 Yahve, Natan'ı David'e gönderdi. Ona gelip şöyle dedi: “Bir kentte iki adam vardı:
Biri zengin, öbürü yoksul.
2 Zengin adamın çok sayıda koyunu ve sığırı vardı.
3 Yoksul adamın da satın alıp beslemiş olduğu küçük bir dişi kuzudan başka bir şeyi
yoktu. Kuzu onunla ve çocuklarıyla birlikte büyüdü. Onun kendi yemeğinden yer, kendi
kâsesinden içer, koynunda yatar ve onun kızı gibiydi.
4 Zengin adamın yanına bir yolcu geldi. Kendisine gelen yolcuya yemek hazırlamak
için kendi koyunundan ve sığırından almak istemedi. Yoksul adamın kuzusunu alıp
kendisine gelen adam için onu hazırladı.”
5 David'in adama karşı öfkesi alevlendi ve Natan'a şöyle dedi: “Hay olan Yahve'nin
hakkı için, bunu yapan adam ölmeyi hak etti!
6 Bu işi yaptığı ve acımadığı için kuzuyu dört kat geri ödemelidir!”
7 Natan David'e, “Sen o adamsın!” dedi, “İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor: 'Seni İsrael
üzerine kral olarak meshettim ve seni Saul'un elinden kurtardım.
8 Efendinin evini ve efendinin karılarını koynuna verdim ve İsrael evini ve Yahuda'yı
sana verdim; eğer bu çok az geldiyse, sana böyle şeylerin daha çoğunu katardım.
9 Neden Yahve'nin sözünü hor gördün de gözünde kötü olanı yaptın? Hititli Uriya'yı
kılıçla vurdun, karısını kendine eş olarak aldın ve onu Ammon'un çocuklarının kılıcıyla
katlettin.
10 Şimdi kılıç evinden asla ayrılmayacak, çünkü beni hor gördün ve Hititli Uriya'nın
karısını kendine eş olarak aldın.'”
11 “Yahve şöyle diyor: 'İşte, kendi evinden sana karşı kötülük çıkaracağım; ve gözlerinin
önünde karılarını alıp komşuna vereceğim; o da bu güneşin gözü önünde karılarınla
yatacak.
12 Çünkü sen bunu gizlice yaptın, ama ben bunu bütün İsrael'in önünde ve güneşin gözü
önünde yapacağım.'”
13 David, Natan'a, “Yahve'ye karşı günah işledim” dedi.
Natan, David'e, “Yahve de senin günahını sildi. Ölmeyeceksin.” dedi.
14 “Ancak, bu işle Yahve'nin düşmanlarına küfür etmeleri için büyük fırsat verdiğin için,
sana doğan çocuk da kesin olarak ölecektir.”
15 Sonra Natan evine gitti.
Yahve, Uriya'nın karısının David'e doğurduğu çocuğu vurdu ve çocuk çok hastaydı.
16 David çocuk için Tanrı'ya yalvardı. David oruç tuttu, içeri girip bütün gece yerde
yattı.
17 Evinin ihtiyarları kalktılar, onu yerden kaldırmak için yanına durdular; ama o
istemedi ve onlarla birlikte ekmek yemedi.
18 Yedinci gün çocuk öldü. David'in hizmetkârları ona çocuğun öldüğünü söylemekten
korktular, çünkü, “İşte, çocuk daha sağken, ona söyledik, ama sözümüzü dinlemedi. Eğer
çocuğun öldüğünü söylersek kendine o zaman zarar verecek.” dediler.
19 Ama David hizmetkârlarının birbiriyle fısıldaştıklarını görünce, David çocuğun
öldüğünü anladı; David hizmetkârlarına, “Çocuk öldü mü?” dedi.
Onlar, “Öldü” dediler.
20 Sonra David yerden kalktı, yıkanıp yağ süründü, giysilerini değiştirdi; ve Yahve'nin
evine girip tapındı. Sonra kendi evine geldi ve istediğinde önüne ekmek koydular, o da
yedi.
21 Sonra hizmetkârları ona dediler ki, “Bu yaptığın nedir? Çocuk sağken onun için oruç
tuttun ve ağladın, ama çocuk ölünce kalktın ve ekmek yedin.”
22 O şöyle dedi, “Çocuk daha sağken oruç tuttum ve ağladım; çünkü, 'Kim bilir, belki
Yahve bana lütfeder de çocuk yaşar mı?' dedim.

23 Ama şimdi öldü. Neden oruç tutayım? Onu tekrar geri getirebilir miyim? Ben ona
gideceğim, ama o bana geri dönmeyecek."
24 David karısı Batşeva'yı teselli etti, yanına girdi ve onunla yattı. Kadın bir oğul
doğurdu ve onun adını Solomon koydu. Yahve onu sevdi;
25 ve Peygamber Natan'ın eliyle gönderdi ve Yahve'nin hatırına ona Yedidyah* adını
verdi.
26 Yoav Ammon'un çocuklarının Rabba'sına karşı savaştı ve kral kentini aldı.
27 Yoav David'e haberciler gönderip şöyle dedi, "Rabba'ya karşı savaştım. Evet, sular
kentini aldım.
28 Şimdi halkın geri kalanını topla ve kente karşı ordugâh kur ve onu al; yoksa kenti
ben alırım ve o benim adımla çağrılır."
29 David bütün halkı toplayıp Rabba'ya gitti, ona karşı savaştı ve onu aldı.
30 Krallarının tacını başından çıkardı; ağırlığı bir talant† altındı ve onda değerli taşlar
vardı; ve David'in başına konuldu. Kentten çok miktarda ganimet çıkardı.
31 İçinde bulunan halkı dışarı çıkardı ve onları testerelerin, demir kazmaların, demir
baltaların altında çalıştırdı ve onları tuğla ocağına götürdü; ve Ammon'un çocuklarının
bütün kentlerine böyle yaptı. Sonra David ve bütün halk Yeruşalem'e döndü.

13

1 Bundan sonra David oğlu Avşalom'un Tamar adında güzel bir kız kardeşi vardı; David
oğlu Amnon da onu sevdi.
2 Amnon kız kardeşi Tamar yüzünden çok üzgündü ve hasta oldu; çünkü Tamar el
değmemiş bir kızdı ve ona bir şey yapmak Amnon'a zor geliyordu.
3 Ama Amnon'un David'in kardeşi Şimeah'ın oğlu Yonadav adında bir arkadaşı vardı;
Yonadav da çok akıllı bir adamdı.
4 Ona, "Ey kralın oğlu, günden güne neden bu kadar üzgünsün? Bana anlatmayacak
mısın?" dedi.
Amnon ona, "Kardeşim Avşalom'un kız kardeşi Tamar'ı seviyorum" dedi.
5 Yonadav ona, "Yatağına uzan ve hastaymış gibi görün" dedi. "Baban seni görmeye
gelince, ona de ki, 'Lütfen kız kardeşim Tamar gelip bana yiyecek ekmek versin ve
yemeği gözümün önünde hazırlasın da, göreyim ve onun elinden yiyeyim.' "
6 Bunun üzerine Amnon yatıp hastaymış gibi yaptı. Kral onu görmeye geldiğinde,
Amnon krala, "Lütfen kız kardeşim Tamar gelip gözümün önünde bana iki pide yapsın
da, elinden yiyeyim" dedi.
7 Bunun üzerine David evine, Tamar'a gönderip, "Şimdi kardeşin Amnon'un evine git,
ona yemek hazırla" dedi.
8 Böylece Tamar, kardeşi Amnon'un evine gitti, o yatıyordu. Hamur alıp yoğurdu,
önünde pideler yaptı ve pideleri pişirdi.
9 Tavayı alıp önüne döktü, ama o yemek istemedi. Amnon, "Herkesi yanımdan çıkarın"
dedi. Sonra herkes yanından çıktı.
10 Amnon Tamar'a, "Yemeği odaya getir de elinden yiyeyim" dedi. Tamar yaptığı
ekmekleri alıp odaya, kardeşi Amnon'a getirdi.
11 Kız onları yesin diye yanına getirince, onu tuttu ve ona, "Gel, benimle yat, kız
kardeşim!" dedi.
12 Kız ona, "Hayır, kardeşim, beni zorlama! Çünkü İsrael'de böyle bir şey yapılmamalı.
Bu deliliği yapma!" diye yanıt verdi.
13 "Bana gelince utancımı nereye taşıyacağım? Sen de İsrael'deki akılsızlardan biri gibi
olacaksın. Şimdi kralla konuş; çünkü beni senden esirgemeyecektir."

---

* **12:25** "Yedidyah" "Yahve tarafından sevilen" anlamına gelir. † **12:30** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur.

14 Ancak o kızın sözünü dinlemedi; ondan daha güçlü olduğu için kızı zorladı ve onunla yattı.
15 O zaman Amnon ondan çok büyük bir nefretle nefret etti; çünkü ona duyduğu nefret, ona duymuş olduğu sevgiden daha büyüktü. Amnon ona, "Kalk, defol!" dedi.
16 Kız ona, "Hayır, çünkü beni kovmakla yaptığın bu büyük kötülük, bana yaptığın öbür kötülükten daha kötü!" dedi.
Ama Amnon onu dinlemedi.
17 Sonra kendisine hizmet eden hizmekârını çağırdı ve, "Şimdi bu kadını yanımdan çıkar arkasından da kapıyı sürgüle" dedi.
18 Kızın üzerinde çeşit çeşit renklerden bir entari vardı, el değmemiş kral kızları böyle giysiler giyerlerdi. Sonra hizmetkârı onu dışarı çıkardı ve arkasından kapıyı sürgüledi.
19 Tamar başına kül saçtı ve üzerindeki çeşit çeşit renkli entarisini yırttı. Elini başına koydu ve yüksek sesle ağlaya ağlaya gitti.
20 Kardeşi Avşalom ona, "Kardeşin Amnon seninle mi oldu? Ama şimdi sus, kız kardeşim. O senin kardeşindir." dedi. Bu şeyi yüreğine sokma." dedi.
Böylece Tamar, kardeşi Avşalom'un evinde kimsesiz kaldı.
21 Ancak Kral David bütün bunları duyunca çok öfkelendi.
22 Avşalom Amnon'a ne iyi ne de kötü konuştu; çünkü Avşalom, kız kardeşi Tamar'ı zorladığı için Amnon'dan nefret ediyordu.
23 Tam iki yıl sonra Avşalom'un, Efraim'in yakınlarındaki Baal Hasor'da koyun kırkıcıları vardı ve Avşalom kralın bütün oğullarını çağırdı.
24 Avşalom krala gelip, "Bak, hizmetkârının koyun kırkıcıları var. Lütfen kral ve hizmetkârları hizmetkârınla birlikte gitsinler." dedi.
25 Kral Avşalom'a, "Hayır oğlum, hepimiz gitmeyelim, yoksa sana yük oluruz" dedi. O sıkıştırdı, ancak gitmek istemedi, ama onu kutsadı.
26 Bunun üzerine Avşalom, "Olmazsa, lütfen kardeşim Amnon bizimle gitsin" dedi.
Kral ona, "Neden o seninle gitsin?" dedi.
27 Ama Avşalom onu sıkıştırdı ve Amnon'un ve kralın bütün oğullarının onunla gitmesine izin verdi.
28 Avşalom hizmetkârlarına şöyle buyurdu: "Şimdi bakın, Amnon'un yüreği şarapla neşelendiğinde ve size, 'Amnon'u vurun' dediğimde o zaman onu öldürün. Korkmayın. Size buyuran ben değil miyim? Cesur ve yiğit olun!"
29 Avşalom'un hizmetkârları Amnon'a Avşalom'un buyurduğu gibi yaptılar. Sonra kralın bütün oğulları kalktı ve her biri katırına binip kaçtı.
30 Onlar yoldayken David'e haber geldi ve dediler ki: "Avşalom kralın bütün oğullarını katletti ve onlardan hiçbiri kalmadı!"
31 Bunun üzerine kral kalktı, giysilerini yırttı ve yere yattı; hizmetkârlarının tümü giysileri yırtılmış yanında duruyordu.
32 David'in kardeşi Şimeah'ın oğlu Yonadav, "Efendim, bütün gençleri, kralın oğullarının hepsini öldürdüklerini sanmasın, çünkü yalnız Amnon öldü; çünkü Avşalom'un tayiniyle, kız kardeşi Tamar'ı zorladığı günden beri bu kararlaştırılmıştı.
33 Şimdi efendim kral, kralın oğullarının hepsinin öldüğünü düşünerek yüreğine o şeyi koymasın; çünkü yalnız Amnon öldü." diye yanıt verdi.
34 Ama Avşalom kaçtı. Nöbetçi genç adam gözlerini kaldırıp baktı ve işte, arkasındaki yamaç yolundan gelen bir sürü insan vardı.
35 Yonadav krala, "İşte, kralın oğulları geliyor! Hizmetkârının söylediği gibi." dedi.
36 Konuşmasını bitirir bitirmez, işte, kralın oğulları geldiler, seslerini yükselterek ağladılar. Kral ve bütün hizmetkârları da acı acı ağladılar.
37 Ama Avşalom kaçıp Geşur Kralı Ammihur oğlu Talmay'ın yanına gitti. David her gün oğlu için yas tuttu.

38 Bunun üzerine Avşalom kaçtı ve Geşur'a gitti ve orada üç yıl kaldı.
39 Kral David, Avşalom'un yanına gitmek için can atıyordu, çünkü Amnon ölmüş olduğundan onun hakkında teselli bulmuştu.

14

1 Seruya oğlu Yoav, kralın yüreğinin Avşalom yönünde olduğunu anladı.
2 Yoav, Tekoa'ya gönderip oradan bilge bir kadın getirtti ve ona, "Lütfen yas tutan biri gibi davran, lütfen yas giysisi giyin, kendine yağ sürme, ama uzun zamandır ölü için yas tutan bir kadın gibi ol" dedi.
3 "Kralın yanına git ve ona böyle konuş." Böylece Yoav sözleri kadının ağzına koydu.
4 Tekoa'lı kadın kralla konuşurken yüzüstü yere kapandı, saygı gösterdi ve, "Yardım et, ey kral!" dedi.
5 Kral ona, "Neyin var?" diye sordu.
Kadın, "Gerçekten dul bir kadınım, kocam da öldü" diye yanıt verdi.
6 "Hizmetkârının iki oğlu vardı; ikisi de kırda dövüştüler, onları ayıran olmadı, biri öbürünü vurup öldürdü.
7 İşte, bütün aile hizmetkârına karşı ayaklandı ve, 'Kardeşini vuranı teslim et de öldürdüğü kardeşinin hayatına karşılık onu öldürelim, böylece mirasçıyı da yok edelim' dediler. Bunun için geride kalan közümü söndürecekler ve kocama yeryüzünde ne ad ne de kalıntı bırakacaklar."
8 Kral kadına, "Evine git, seninle ilgili buyruk vereceğim" dedi.
9 Tekoalı kadın krala, "Efendim, ey kral, haksızlık benim üzerime ve babamın evinin üzerine olsun; kral ve onun tahtı suçsuz olsun" dedi.
10 Kral, "Kim sana bir şey söylerse onu bana getir, bir daha seni rahatsız etmeyecektir" dedi.
11 Sonra, "Lütfen kral, Tanrın Yahve'yi hatırlasın ki, kan öcünü alan bir daha yok etmesin, yoksa oğlumu yok ederler" dedi.
Ve dedi, "Hay olan Yahve'nin hakkı için, oğlunun bir saç teli yere düşmeyecektir."
12 O zaman kadın, "Lütfen hizmetkârın efendim krala bir söz söylesin" dedi.
"Söyle" dedi.
13 Kadın, "Öyleyse neden Tanrı halkına karşı böyle bir şey tasarladın? Çünkü bu sözü söylemekle kral suçlu biri gibi oluyor, çünkü kral sürgününü eve geri getirmiyor.
14 Çünkü ölmemiz gerek, yere dökülen ve yeniden toplanamayan su gibiyiz; Tanrı da hayatı alıp götürmez, ama sürgüne gönderilen kendisinden uzak kalmasın diye çareler tasarlar.
15 Şimdi bu yüzden efendim krala bu sözü söylemeye geldim, çünkü halk beni korkuttu. Hizmetkârın dedi ki, 'Şimdi kralla konuşacağım; kral belki de hizmetkârının dileğini yerine getirir.'
16 Çünkü Tanrı'nın mirasından beni ve oğlumu birlikte yok etmek isteyen adamın elinden hizmetkârını kurtarmak için kral dinleyecektir.
17 O zaman hizmetkârın dedi ki, 'Lütfen efendim kralın sözü rahatlık getirsin; çünkü iyiyi ve kötüyü ayırt etmede Tanrı'nın meleği ne ise efendim kral da öyledir. Tanrın Yahve seninle birlikte olsun.'"
18 O zaman kral kadına yanıt verdi, "Lütfen senden soracağım hiçbir şeyi benden gizleme."
Kadın, "Efendim kral şimdi konuşsun" dedi.
19 Kral, "Bütün bunda Yoav'ın eli seninle mi?" dedi.
Kadın, "Efendim kral, canının hakkı için, efendim kralın söylediği hiçbir şeyden sağa sola kimse dönemez; çünkü hizmetkârın Yoav beni zorladı ve bütün bu sözleri hizmetkârının ağzına koydu" diye yanıt verdi.

20 “Hizmetkârın Yoav, meselenin yüzünü değiştirmek için bunu yaptı. Efendim, Tanrı'nın meleğinin bilgeliğine göre, yeryüzünde olan her şeyi bilmek için bilgedir.”
21 Kral Yoav'a, “İşte, bu şeyi kabul ettim. Bunun için git ve genç Avşalom'u geri getir.” dedi.
22 Yoav yüzüstü yere kapandı, saygı gösterdi ve kralı kutsadı. Yoav, “Efendim ey kral, bugün kralın hizmetkârının dileğini yerine getirmesiyle senin gözünde lütuf bulduğumu hizmetkârın biliyor” dedi.
23 Bunun üzerine Yoav kalkıp Geşur'a gitti ve Avşalom'u Yeruşalem'e getirdi.
24 Kral, “Kendi evine dönsün, ama yüzümü görmesin” dedi. Böylece Avşalom kendi evine döndü ve kralın yüzünü görmedi.
25 Bütün İsrael'de Avşalom kadar güzelliğiyle övülen kimse yoktu. Ayağının tabanından tepesine kadar kendisinde kusur yoktu.
26 Başındaki saçı kestiği zaman (her yıl sonunda keserdi; çünkü ona ağır gelirdi, bu yüzden keserdi), başındaki saçı kral ağırlığına göre iki yüz şekel* tartardı.
27 Avşalom'a üç oğul ve bir kız doğdu; kızın adı Tamar'dı. Güzel yüzlü bir kadındı.
28 Avşalom Yeruşalem'de tam iki yıl yaşadı ve kralın yüzünü görmedi.
29 Sonra Avşalom Yoav'ı çağırıp onu krala göndermek istedi, ama o yanına gelmedi. Sonra ikinci kez yine gönderdi, ama o gelmedi.
30 Bu yüzden hizmetkârlarına, “İşte, Yoav'ın tarlası benimkine yakın, orada arpası var. Gidip onu ateşe verin.” dedi. Böylece Avşalom'un hizmetkârları tarlayı ateşe verdiler.
31 Sonra Yoav kalkıp Avşalom'a, evine geldi ve ona, “Hizmetkârların neden tarlamı ateşe verdi?” diye sordu.
32 Avşalom Yoav'a yanıt verdi: “İşte, sana gönderip dedim, 'Buraya gel de seni krala göndereyim ve “Geşur'dan neden geldim? Orada kalmam benim için daha iyi olurdu. Şimdi bu yüzden kralın yüzünü göreyim; eğer içimde bir kötülük varsa, beni öldürsün' diyeyim' dedim.”
33 Bunun üzerine Yoav krala geldi ve ona anlattı; ve Avşalom'u çağırınca kralın yanına geldi ve kralın önünde yüzüstü yere eğildi; kral da Avşalom'u öptü.

15

1 Bundan sonra Avşalom kendisi için bir araba ve atlar, önünde koşacak elli adam hazırladı.
2 Avşalom erkenden kalkardı ve kapı yolunun kenarında dururdu. Kral'a hüküm için götürmesi gereken davası olan biri olduğunda Avşalom onu çağırır, “Hangi kenttensin?” diye sorardı.
O da, “Hizmetkârın İsrael oymaklarından birindendir” derdi.
3 Avşalom ona, “İşte, meselelerin iyi ve doğrudur; ama kralın seni dinlemek üzere görevlendirdiği kimse yok” derdi.
4 Avşalom, “Keşke ülkede hâkim olsaydım da, davası ya da sorunu olan herkes yanıma gelse ve ben de ona adalet sağlasam!” derdi.
5 Öyle olurdu ki, ona önünde eğilmek için yaklaşan biri olduğunda elini uzatır, onu tutar ve öperdi.
6 Avşalom, hüküm için krala gelen bütün İsraelliler'e böyle yapardı. Böylece Avşalom İsraelliler'in yüreğini çaldı.
7 Kırk yılın sonunda Avşalom krala, “Lütfen gidip Hevron'da Yahve'ye adadığım adağı yerine getireyim” dedi.

* **14:26** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 onstur, dolayısıyla 200 şekel yaklaşık 2 kilogram veya yaklaşık 4,4 pounddur.

8 “Çünkü ben Suriye’deki Geşur’da kalırken senin hizmetkârın adak adadı ve şöyle
dedi: ‘Eğer gerçekten Yahve beni Yeruşalem’e geri getirirse, o zaman Yahve'ye hizmet
edeceğim.'”
9 Kral ona, “Esenlikle git” dedi.
Bunun üzerine Avşalom kalkıp Hevron’a gitti.
10 Ama Avşalom İsrael’in bütün oymaklarına casuslar gönderip, “Boru sesini duyar
duymaz, o zaman ‘Avşalom Hevron’da kraldır!’ diyeceksiniz” dedi.
11 Avşalom’la birlikte Yeruşalem’den davet edilen iki yüz kişi gitti, temiz yürekle
gitmişlerdi ve onlar hiçbir şey bilmiyorlardı.
12 Avşalom, kurbanları sunarken, Gilo’dan, David’in danışmanı olan Gilonlu Ahitofel’i
kentinden çağırttı. Gizli düzen güçlüydü, çünkü Avşalom’la birlikte olan halk gittikçe
artıyordu.
13 Bir haberci David’e gelip, “İsraelliler'in yürekleri Avşalom’un peşinde” dedi.
14 David, Yeruşalem’de kendisiyle birlikte olan bütün hizmetkârlarına, “Kalkın!
Kaçalım, yoksa hiçbirimiz Avşalom’dan kaçamayız. Hemen gidin, yoksa bize çarçabuk
yetişir, başımıza bela getirir ve kenti kılıçtan geçirir.” dedi.
15 Kralın hizmetkârları krala, “İşte, hizmetkârların efendim kralın istediği her şeyi
yapmaya hazır” dediler.
16 Kral çıktı ve bütün ev halkı da peşinden gitti. Kral, eve bakmaları için
cariyelerinden on kadın bıraktı.
17 Kral çıktı ve bütün halk da peşinden gitti; ve Beyt Merhak'ta kaldılar.
18 Bütün hizmetkârları onun yanından geçtiler; ve bütün Keretililer, bütün Peletliler ve
bütün Gittililer, Gat'tan gelen altı yüz adam kralın önünden geçtiler.
19 Sonra kral Gatlı İttay'a dedi: “Sen de neden bizimle geliyorsun? Dön ve kralla kal;
çünkü sen hem yabancısın hem de sürgünsün. Kendi yerine dön.
20 Daha dün gelmiştin, bugün seni bizimle yukarı aşağı mı dolaştırayım, çünkü ben
istediğim yere gidebilirim? Dön, kardeşlerini de geri döndür. Merhamet ve gerçek
seninle olsun.”
21 İttay krala yanıt verip dedi: “Hay olan Yahve'nin ve efendim kralın hayatı hakkı
için, efendim kral nerede ise, kesinlikle senin hizmetkârın da, ister ölüm için olsun ister
hayat için, orada olacaktır.”
22 David İttay'a dedi: “Koyul ve geç.” Gittili İttay ve bütün adamları ve onunla birlikte
olan bütün çocuklar geçtiler.
23 Bütün ülke yüksek sesle ağladı ve bütün halk geçti. Kral da Kidron Vadisi'ni geçti ve
bütün halk çöl yoluna doğru geçtiler.
24 İşte, Sadok da ve onunla birlikte bütün Levililer geldiler, Tanrı'nın Antlaşma
Sandığı'nı taşıyorlardı; Tanrı'nın Sandığı'nı yere koydular; ve Aviyatar bütün halk
kentten çıkıncaya kadar yukarı çıktı.
25 Kral Sadok'a, “Tanrı'nın Sandığı'nı kente geri götür” dedi. “Eğer Yahve'nin gözünde
lütuf bulursam, beni geri getirecek ve hem sandığı hem de oturduğu yeri bana
gösterecektir;
26 ama, 'Senden hoşnut değilim' derse, işte, ben buradayım. Kendisine iyi gelen şeyi
bana yapsın.”
27 Kral ayrıca kâhin Sadok'a şöyle dedi, “Sen bir Gören değil misin? Sen ve oğlun
Ahimaas, Aviyatar'ın oğlu Yonatan, sizinle birlikte iki oğlunuz kente esenlikle dönün.
28 İşte, senden bana haber veren bir söz gelinceye dek çölün geçitlerinde kalacağım.”
29 Bunun üzerine Sadok ve Aviyatar Tanrı’nın Sandığı’nı yine Yeruşalem’e götürdüler
ve orada kaldılar.

30 David Zeytin Dağı'nın yamacına çıkıyor ve ağlayarak gidiyordu; başı örtülüydü ve yalınayak yürüyordu. Onunla birlikte olan bütün halk da başını örtmüş ağlayarak çıkıyordu.
31 Birisi David'e, "Ahitofel, Avşalom'la birlikte gizli düzencilerin arasındadır" diye bildirdi.
David, "Ey Yahve, lütfen Ahitofel'in öğüdünü akılsızlığa döndür" dedi.
32 David Tanrı'ya tapınılan zirveye vardığında, işte Arklı Huşay gömleği yırtılmış ve başı toprak içinde onu karşılamaya geldi.
33 David ona, "Eğer benimle birlikte devam edersen, bana yük olursun" dedi;
34 "Ama kente geri dönersen ve Avşalom'a, 'Ey kral, ben senin hizmetkârın olacağım. Geçmişte babanın hizmetkârı olduğum gibi, şimdi de senin hizmetkârın olacağım dersen, o zaman Ahitofel'in öğüdünü benim için boşa çıkaracaksın.'
35 Orada seninle birlikte kâhinler Sadok ve Aviyatar yok mu? Öyleyse kralın evinden ne duyarsan, kâhinler Sadok ve Aviyatar'a bildir.
36 İşte, onların yanında iki oğulları var: Sadok'un oğlu Ahimaas ve Aviyatar'ın oğlu Yonatan. Onlardan duyacağın her şeyi bana ilet."
37 Böylece David'in dostu Huşay kente girdi, Avşalom da Yeruşalem'e girdi.

16

1 David tepenin az ötesine geçince, Mefiboşet'in hizmetkârı Siva, iki yüz somun ekmek, yüz salkım kuru üzüm, yüz yaz meyvesi ve bir tulum şarapla yüklü eğerlenmiş iki eşekle onu karşıladı.
2 Kral Siva'ya, "Bunlarla ne demek istiyorsun?" dedi.
Siva, "Eşekler kralın ev halkının binmesi için, ekmek ve yaz meyveleri genç adamların yemesi için, şarap da çölde bitkin düşenlerin içmesi için" dedi.
3 Kral, "Efendinin oğlu nerede?" dedi.
Siva, krala dedi, "İşte Yeruşalem'de kalıyor; çünkü o, 'İsrael halkı bugün babamın krallığını bana geri verecek' dedi."
4 Sonra kral Siva'ya, "İşte, Mefiboşet'in bütün malları senindir" dedi.
Siva, "Eğiliyorum" dedi. "Ey efendim, ey kral, senin gözünde lütuf bulayım."
5 Kral David Bahurim'e geldiğinde, işte, Saul evi ailesinden Gera oğlu Şimei adında bir adam çıktı. Çıkarken lanet ediyordu.
6 David'e ve Kral David'in bütün hizmetkârlarına taş attı, bütün halk ve bütün güçlü adamlar da David'in sağında ve solundaydı.
7 Şimei lanet ederken, "Defol git, defol git, ey kanlı adam ve kötü adam!" diyordu.
8 "Yahve, Saul evinin bütün kanını, yerine hüküm sürdüğün yere geri döndürdü! Yahve, krallığı oğlun Avşalom'un eline teslim etti! İşte, kendi kötülüğünle yakalandın, çünkü sen kanlı bir adamsın!"
9 Bunun üzerine Seruya oğlu Avişay krala, "Bu ölü köpek neden efendim krala lanet etsin? Lütfen geçip başını keseyim." dedi.
10 Kral, "Ey Seruya oğulları, benden size ne? Çünkü Yahve ona, 'David'e lanet et' dediği için o lanet ediyorsa, o zaman kim, 'Neden böyle yaptın?' diyecek?"
11 David, Avişay'a ve bütün hizmetkârlarına, "İşte, içimden çıkan oğlum canımı arıyor. Şimdi bu Benyaminli ne kadar daha fazlasını? Onu bırakın da lanet etsin; çünkü Yahve onu çağırdı.
12 Belki Yahve bana yapılan haksızlığa bakar da bugün bana edilen lanetin karşılığını Yahve bana iyilikle öder." dedi.
13 Böylece David ve adamları yoldan geçtiler; Şimei ise onun karşısındaki yamaçta gidiyor, giderken lanet ediyor, ona taş atıyor ve toz atıyordu.

14 Kral ve yanındaki bütün halk yorgun bir halde geldiler; o orada dinlendi.

15 Avşalom ve bütün halk, İsraelliler, Ahitofel de onunla birlikte Yeruşalem'e geldiler.
16 David'in dostu Arklı Huşay Avşalom'a gelince, Huşay Avşalom'a, "Yaşasın kral! Yaşasın kral!" dedi.
17 Avşalom Huşay'a, "Dostuna gösterdiğin iyilik bu mu? Neden dostunla gitmedin?" dedi.
18 Huşay Avşalom'a, "Hayır; yalnız Yahve, bu halk ve bütün İsraelliler kimi seçerse, ben onun olacağım ve onunla kalacağım" dedi.
19 "Yine kime hizmet edeyim? Oğlunun önünde hizmet etmem gerekmez mi? Babanın önünde hizmet ettiğim gibi, senin önünde de hizmet edeceğim."

20 Sonra Avşalom Ahitofel'e, "Öğüdünüzü verin, ne yapacağız" dedi.

21 Ahitofel Avşalom'a, "Babanın evi bakması için bıraktığı cariyelerinin yanına gir. O zaman bütün İsrael baban tarafından senin nefret edildiğini duyacak. Ondan sonra seninle birlikte olanların hepsinin elleri güçlenecektir." dedi.

22 Böylece Avşalom için evin damına bir çadır kurdular ve Avşalom bütün İsrael'in gözü önünde babasının cariyelerinin yanına girdi.

23 O günlerde Ahitofel'in verdiği öğüt, Tanrı tapınağının iç bölmesinde bir adamın sorması gibiydi. Ahitofel'in bütün öğütleri hem David'e hem de Avşalom'a böyleydi.

17

1 Dahası Ahitofel Avşalom'a, "Şimdi on iki bin adam seçeyim, kalkayım ve bu gece David'in peşine düşeyim" dedi.
2 "Yorgun ve bitkin bir haldeyken üzerine gelip onu korkutacağım. Yanındaki bütün halk kaçacak. Yalnız kralı vuracağım.
3 Bütün halkı sana geri getireceğim. Aradığın adam hepsinin geri dönmesi demektir. Bütün halk esenlikte olacak."
4 Bu söz Avşalom'un ve İsrael'in bütün ihtiyarlarının hoşuna gitti.
5 O zaman Avşalom, "Şimdi Arklı Huşay'ı da çağır, o ne diyor, aynı şekilde dinleyelim" dedi.
6 Huşay Avşalom'un yanına gelince, Avşalom ona, "Ahitofel böyle konuştu. Onun dediğini yapalım mı? Değilse, konuş." dedi.
7 Huşay Avşalom'a, "Ahitofel'in bu kez verdiği öğüt iyi değil" dedi.
8 Dahası Huşay şöyle dedi: "Babanı ve adamlarını biliyorsun, onlar güçlü adamlardır ve kırda yavrularından edilen ayı gibi düşüncelerinde kızgındırlar. Baban bir savaş adamıdır ve halkla birlikte gecelemez.
9 İşte, şimdi bir çukurda ya da başka bir yerde saklanıyordur. İlk önce onlardan bazıları düşünce, bunu duyan herkes, 'Avşalom'u izleyen halk arasında kıyım var!' diyecek.
10 Yüreği aslan yüreği gibi olan yiğit bile tamamen eriyecek; çünkü bütün İsrael, babanın güçlü bir adam olduğunu ve onunla birlikte olanların yiğit adamlar olduğunu biliyor.
11 Ama ben, bütün İsrael'in, Dan'dan Beerşeva'ya kadar, kalabalıkta deniz kıyısındaki kum gibi, senin yanında toplanmasını ve kendin olarak savaşa gitmeni öğütlüyorum.
12 Bu yüzden onu bulunacağı bir yerde üzerine gideceğiz ve yere çiy düşer gibi onun üzerine düşeceğiz; o zaman onu ve kendisiyle birlikte olan adamların hepsinden tek bir kişi bile bırakmayacağız.
13 Dahası bir kente girmişse, o zaman bütün İsraelliler o kente ipler getirecek, orada tek bir küçük taş bile bulunmayıncaya dek onu nehre çekeriz."

14 Avşalom ve bütün İsraelliler, “Arklı Huşay’ın öğüdü Ahitofel’in öğüdünden daha
iyidir” dediler. Çünkü Yahve Avşalom’un üzerine kötülük getirsin diye Ahitofel’in iyi
öğüdünü boşa çıkarmayı Yahve kararlaştırmıştı.
15 Sonra Huşay, Sadok ve Aviyatar kâhinlere, “Ahitofel, Avşalom’a ve İsrael ihtiyarlarına
bu şekilde öğüt verdi; ben de bu şekilde öğüt verdim” dedi.
16 “Şimdi hemen gönderin, David'e söyleyin, 'Bu gece çölün geçitlerinde gecelemeyin,
ama kesinlikle geçin, yoksa kral ve onunla birlikte olan bütün halk yutulur.'”
17 Yonatan ve Ahimaas En Rogel'de kalıyorlardı; ve bir hizmetçi kız gidip onlara haber
veriyordu; onlar da gidip Kral David'e haber veriyorlardı; çünkü kente girerken
görülme riskine giremezlerdi.
18 Ama bir çocuk onları gördü ve Avşalom'a bildirdi. Sonra ikisi de hemen gittiler ve
Bahurim'de avlusunda bir kuyu olan bir adamın evine geldiler; ve onun içine indiler.
19 Kadın alıp kuyunun ağzını örttü ve üzerine bulgur serdi; ve hiçbir şey bilinmedi.
20 Avşalom'un hizmetkârları kadının evine geldiler; “Ahimaas ve Yonatan nerede?”
dediler.
Kadın onlara, “Irmağın üzerinden geçtiler” dedi. Arayıp onları bulamayınca
Yeruşalem'e döndüler.
21 Onlar ayrıldıktan sonra kuyudan çıktılar ve gidip Kral David'e bildirdiler. David'e,
“Kalkın, hemen suyun üzerinden geçin; çünkü Ahitofel sana karşı böyle öğüt verdi”
dediler.
22 David ve onunla birlikte olan bütün halk kalkıp Yarden'i geçtiler. Sabah ışığına
kadar onlardan Yarden'i geçmemiş olan bir kişi bile kalmadı.
23 Ahitofel, öğüdünün tutulmadığını görünce eşeğine eyer vurdu, kalktı, kentine gitti,
evini düzene koydu, kendini astı ve öldü, babasının mezarına gömüldü.
24 David Mahanaim'e geldi. Avşalom, kendisi ve yanındaki bütün İsrael adamları
Yarden'i geçti.
25 Avşalom, Yoav'ın yerine ordunun başına Amasa'yı koydu. Amasa, İsrailli İtra adında
bir adamın oğluydu ve o Yoav'ın annesi Seruya'nın kız kardeşi olan Nahaş'ın kızı
Abigail'in yanına girdi.
26 İsraelliler ve Avşalom Gilad ülkesinde ordugâh kurdular.
27 David Mahanayim'e gelince, Ammon'un çocuklarının Rabbalı Nahaş'ın oğlu Şovi,
Lodevarlı Ammiel'in oğlu Makir ve Rogelim'den Giladlı Barzillay,
28 yataklar, leğenler, toprak kaplar ve David ve yanındaki halk yesin diye buğday, arpa,
un, kavrulmuş tahıl, bakla, mercimek, kavrulmuş nohut,
29 bal, tereyağı, koyunlar ve inek peyniri getirdiler. Çünkü halk çölde aç, yorgun ve
susuz dediler.

18

1 David, yanında olan halkı saydı ve üzerlerine binbaşılar ve yüzbaşılar koydu.
2 David, halkı, üçte biri Yoav'ın eli altında, üçte biri Yoav'ın kardeşi Seruya oğlu
Avişay'ın eli altında, üçte biri de Gatlı İttay'ın eli altında olarak gönderdi. Kral halka, “Ben
de mutlaka sizinle birlikte çıkacağım” dedi.
3 “Ama halk, “Çıkmayacaksın, çünkü biz kaçarsak bize aldırmazlar, yarımız ölse bile bize
aldırmazlar” dedi. Ama sen on binimizin değerindesin. Bu nedenle şimdi kentten bize
yardım etmeye hazır olman daha iyi olur.”
4 Kral onlara, “Size en iyi geleni yapacağım” dedi.
Kral kapının yanında durdu ve bütün halk yüzlerle ve binlerle çıktı.
5 Kral, Yoav, Avişay ve İttay'a, “Genç Avşalom'a karşı benim hatırım için yumuşak
davranın” diye buyurdu. Kral Avşalom hakkında komutanların hepsine buyruk
verirken bütün halk duydu.

6 Böylece halk İsrael'e karşı kıra çıktı; ve savaş Efraim ormanındaydı.
7 İsrael halkı orada David'in hizmetkârlarının önünde vuruldu ve o gün orada yirmi bin kişilik büyük bir kıyım oldu.
8 Çünkü savaş bütün ülkenin üzerine yayıldı ve orman o gün kılıcın yiyip bitirdiğinden daha fazla insanı yiyip bitirdi.
9 Avşalom David'in hizmetkârlarına rastgeldi. Avşalom katırına binmişti ve katır büyük bir meşe ağacının sık dallarının altından gitti; Avşalom'un başı meşe ağacına takıldı ve gök ile yer arasında asılı kaldı; ve altındaki katır yoluna devam etti.
10 Bunu bir adam gördü ve Yoav'a bildirdi ve, "Bak, Avşalom'u bir meşe ağacına asılı gördüm" dedi.
11 Yoav, kendisine bildiren adama, "İşte, gördün de, neden onu orada yere sermedin? Sana on gümüş ve bir kemer verirdim." dedi.
12 Adam Yoav'a, "Elime bin gümüş bile geçse, kralın oğluna karşı elimi uzatmam" dedi. "Çünkü kral, bizim duyduğumuz gibi, sana, Avişay'a ve İttay'a, 'Genç Avşalom'a kimse dokunmasın" diye buyurdu.
13 Yoksa, eğer onun canına karşı hileyle davranmış olsaydım (kraldan hiçbir şey gizli kalmaz), o zaman sen kendin bana karşı dururdun."
14 Yoav, "Seninle böyle bekleyemem" dedi. Eline üç ok aldı ve henüz meşe ağacının ortasında sağken Avşalom'un yüreğine sapladı.
15 Yoav'ın zırhını taşıyan on genç adam Avşalom'u kuşatıp vurdular ve onu öldürdüler.
16 Yoav boruyu çaldı ve halk İsrael'i kovalamaktan döndü; çünkü Yoav halkı geri tuttu.
17 Avşalom'u alıp ormandaki büyük bir çukura attılar ve üzerine çok büyük bir taş yığını yaptılar. Sonra bütün İsraelliler, her biri kendi çadırına kaçtı.
18 Avşalom daha sağken, kral vadisindeki sütunu almış ve kendisi için dikmişti; çünkü, "Adımı hatırlatacak bir oğlum yok" demişti. Sütuna kendi adını verdi. Bugüne dek Avşalom'un anıtı denilir.
19 O zaman Sadok oğlu Ahimaas, "Yahve'nin düşmanlarından onun öcünü nasıl aldığını koşup krala haber götüreyim" dedi.
20 Yoav ona, "Bugün haber götürmemelisin, ama başka bir gün haber götürmelisin" dedi. "Ama bugün haber götürmemelisin, çünkü kralın oğlu öldü."
21 Yoav Kuşlu'ya, "Git, krala gördüklerini anlat!" dedi. Kuşlu, Yoav'ın önünde eğildi ve koştu.
22 O zaman Sadok oğlu Ahimaas yine Yoav'a, "Ama ne olursa olsun, lütfen ben de Kuşlu'nun peşinden koşayım" dedi. Yoav, "Mademki, haberin karşılığında ödül almayacaksın, neden koşmak istiyorsun, oğlum?" dedi.
23 O, "Ama ne olursa olsun, koşacağım" dedi.
O da ona, "Koş!" dedi. Sonra Ahimaas ova yolundan koştu ve Kuşlu'yu geçti.
24 David iki kapı arasında oturuyordu. Nöbetçi kapının damına, duvara çıktı, gözlerini kaldırıp baktı ve işte tek başına koşan bir adam gördü.
25 Nöbetçi bağırıp krala bildirdi. Kral, "Tek başınaysa ağzında haber var" dedi. Gittikçe yaklaştı.
26 Nöbetçi koşan başka bir adam gördü. Nöbetçi kapıcıya seslendi ve "İşte tek başına koşan bir adam!" dedi.
Kral, "O da haber getiriyor" dedi.
27 Nöbetçi, "Sanırım birincisinin koşusu Sadok oğlu Ahimaas'ın koşusuna benziyor" dedi.
Kral, "İyi bir adamdır ve iyi haberlerle gelir" dedi.

28 Ahimaas seslenip krala, “Her şey yolunda” dedi. Kralın önünde eğilip yüzüstü yere
kapandı ve şöyle dedi: “Efendim krala karşı el kaldıran adamları teslim eden Tanrın
Yahve yücelsin!”
29 Kral, “Genç Avşalom iyi mi?” dedi.
Ahimaas, “Yoav kralın hizmetkârını, beni gönderdiğinde büyük bir kargaşalık gördüm,
ama ne olduğunu bilmiyorum” diye yanıtladı.
30 Kral, “Gel ve burada dur” dedi. Geldi ve durdu.
31 İşte Kuşlu geldi. Kuşlu, “Efendim kral için iyi haber, çünkü Yahve bugün sana karşı
ayaklananların hepsinden öcünü aldı” dedi.
32 Kral Kuşlu’ya, “Genç Avşalom iyi mi?” dedi.
Kuşlu, “Efendim kralın düşmanları ve sana kötülük yapmak için ayaklananların hepsi
o genç adam gibi olsun” diye yanıt verdi.
33 Kral çok sarsıldı ve kapının üstündeki odaya çıkıp ağladı. Giderken, “Oğlum Avşalom!
Oğlum, oğlum Avşalom! Keşke senin yerine ben ölseydim, oğlum, oğlum ey Avşalom!” dedi.

19

1 Yoav'a, “İşte, kral Avşalom için ağlıyor ve yas tutuyor” diye bildirildi.
2 O günkü zafer, bütün halk arasında yasa döndü; çünkü halk o gün, “Kral oğlu için yas
tutuyor” dendiğini duydu.
3 Savaştan kaçtığında utanan halk nasıl sessizce giderse, o gün halk da kente sessizce
girdi.
4 Kral yüzünü örttü ve kral yüksek sesle, “Oğlum Avşalom, Avşalom, oğlum, oğlum!” diye
bağırdı.
5 Yoav eve, kralın yanına geldi ve, “Bugün, hayatını, oğullarının ve kızlarının
hayatlarını, karılarının hayatlarını ve cariyelerinin hayatlarını kurtaran bütün
hizmetkârlarının yüzünü utandırdın;
6 bununla senden nefret edenleri seviyor, seni sevenlerden nefret ediyorsun. Çünkü
bugün, beylerin ve hizmetkârların senin için hiç olduklarını ilan etmiş oldun. Çünkü
bugün anlıyorum ki, Avşalom yaşasaydı ve hepimiz bugün ölmüş olsaydık, o zaman bu
seni daha memnun edecekti.
7 Şimdi kalk, dışarı çık ve hizmetkârlarını teselli etmek için konuş; çünkü Yahve
aracılığıyla ant içerim ki, eğer dışarı çıkmazsan, bu gece seninle kimse kalmayacak. Bu,
çocukluğundan bu yana başına gelen bütün kötülüklerden daha kötü olurdu.”
8 Sonra kral kalkıp kapıda oturdu. Halka, “İşte, kral kapıda oturuyor” diye bildirildi.
Bütün halk kralın önüne geldi. İsrailliler ise her biri çadırına kaçmıştı.
9 İsrael'in bütün oymaklarında bütün halk çekişip şöyle diyorlardı: “Kral bizi
düşmanlarımızın elinden kurtardı, o bizi Filistliler'in elinden kurtardı; şimdi de
Avşalom'un yüzünden ülkeden kaçtı.
10 Üzerimize meshettiğimiz Avşalom savaşta öldü. Öyleyse şimdi neden kralı geri
getirmek için bir söz söylemiyorsunuz?”
11 Kral David, kâhinler Sadok'a ve Aviyatar'a haber gönderip şöyle dedi: “Yahuda
ihtiyarlarına söyleyin, 'Kendisini evine geri getirmek için bütün İsrael'in sözü krala
ulaştığına göre, siz neden kralı evine geri getirmekte en sonuncusunuz?
12 Siz kardeşlerimsiniz. Siz benim kemiğim ve etimsiniz. Öyleyse kralı geri getirmekte
neden en sonuncu siz oldunuz?'
13 Amasa'ya de ki, 'Sen benim kemiğim ve etim değil misin? Eğer sen benim önümde
Yoav'ın yerine sürekli olarak ordunun komutanı olmazsan, Tanrı bana aynısını, daha
da fazlasını yapsın.'”
14 Yahuda'nın bütün adamlarının yüreğini tek bir adam gibi eğdi, öyle ki krala haber
gönderip, “Sen ve bütün hizmetkârların geri dönün' dediler.

15 Böylece kral geri döndü ve Yarden'e geldi. Yahuda, kralı karşılamak, kralı
Yarden'den geçirmek için Gilgal'a geldi.
16 Bahurim'den Benyaminli Gera oğlu Şimei aceleyle Yahudalılar'la birlikte Kral
David'i karşılamaya indi.
17 Onunla birlikte Benyaminli bin kişi, Saul'un evinin hizmetkârı Siva, onun on beş
oğlu ve onun yirmi hizmetkârı vardı. Kralın önünde Yarden'den geçtiler.
18 Kralın ev halkını geçirmek ve onun iyi gördüğü şeyi yapmak için bir kayık gitti.
Gera oğlu Şimei, kral Yarden'i geçince onun önünde yere kapandı.
19 Krala, "Efendim bana suç yüklemesin, ya da efendim kralın Yeruşalem'den çıktığı
gün hizmetkârının yaptığı sapıklığı hatırlamasın, kral bunu yüreğine koymasın" dedi.
20 "Çünkü günah işledim, hizmetkârın biliyor. Bu yüzden işte, bugün Yosef'in bütün
evinden ilk olarak efendim kralı karşılamaya ben geldim.
21 Ama Seruya oğlu Avişay, "Yahve'nin meshedilmişine lanet etmiş olan Şimei bunun
için öldürülmesi gerekmez mi?" diye yanıt verdi.
22 David, "Siz Seruya oğulları, benim sizinle ne işim var ki, bugün bana düşman
olasınız? Bugün İsrael'de biri öldürülür mü? Çünkü bugün İsrael'in üzerine kral olduğumu
ben bilmiyor muyum?" dedi.
23 Kral, Şimei'ye, "Ölmeyeceksin" dedi. Kral ona ant içti.
24 Saul oğlu Mefiboşet, kralı karşılamaya indi. Kral gittiği günden esenlik içinde eve
döndüğü güne dek ne ayaklarına bakmış, ne sakalını düzeltmiş, ne de giysilerini
yıkamıştı.
25 Kralı karşılamak için Yeruşalem'e geldiğinde, kral ona, "Mefiboşet, neden benimle
gelmedin?" dedi.
26 O da şöyle yanıt verdi: "Efendim, ey kral, hizmetkârım beni aldattı. Çünkü
hizmetkârın, 'Kendim için bir eşeğe eyer vuracağım, ona bineceğim ve kralla gideceğim'
demiştim. Çünkü hizmetkârın topaldır.
27 Efendim krala hizmetkârın hakkında iftira etti, oysa efendim kral Tanrı'nın bir
meleği gibidir. Bu nedenle gözünde iyi olanı yap.
28 Çünkü babamın bütün evi efendim kralın önünde ölü adamlardı. Yine de
hizmetkârını kendi sofranda yemek yiyenlerin arasına koydun. Öyleyse krala daha
fazla başvurmaya ne hakkım var?"
29 Kral ona, "Neden artık meselelerinden bahsediyorsun? Diyorum ki, sen ve Siva
ülkeyi paylaşacaksınız." dedi.
30 Mefiboşet krala, "Evet, hepsini alsın, çünkü efendim kral kendi evine esenlik içinde
geldi" dedi.
31 Giladlı Barzillay Rogelim'den indi ve kralla birlikte Yarden'den geçerek onu
Yarden'den geçirdi.
32 Barzillay çok yaşlı bir adamdı, seksen yaşındaydı. Mahanaim'de kaldığında krala
yiyecek sağlamıştı, çünkü çok büyük bir adamdı.
33 Kral Barzillay'a, "Benimle gel, ben de Yeruşalem'de seni yanımda beslerim" dedi.
34 Barzillay krala, "Hayatımın yıllarının kaç günü var ki, kralla birlikte Yeruşalem'e
çıkayım?" dedi.
35 "Bugün seksen yaşındayım. İyiyle kötüyü ayırt edebilir miyim? Hizmetkârın
yediğinin ya da içtiğinin tadını alabilir mi? Ezgi söyleyen erkeklerin ve kadınların sesini
artık duyabilir miyim? Öyleyse hizmetkârın efendim kral için neden yük olsun?
36 Hizmetkârın kralla birlikte Yarden'i geçecek. Kral bana neden böyle bir ödülle
karşılık versin?

37 Lütfen hizmetkârın geri dönsün de, kendi kentimde, babamın ve annemin mezarı
yanında öleyim. Ama işte, hizmetkârın Kimham; efendim kralla o geçsin; ve sana iyi
gelecek olanı ona yap."
38 Kral, "Kimham benimle birlikte geçecek, sana iyi gelen şeyi ona yapacağım. Benden
ne dilersen senin için onu yapacağım." diye yanıt verdi.
39 Bütün halk Yarden'i geçti, kral da geçti. Sonra kral Barzillay'ı öptü ve onu kutsadı;
sonra kendi yerine döndü.
40 Böylece kral Gilgal'e geçti, Kimham da onunla birlikte geçti. Yahuda halkının tümü
ve İsrael halkının da yarısı kralı geçirdiler.
41 İşte, İsrael halkının tümü krala gelip, "Kardeşlerimiz Yahuda halkı seni neden kaçırdı
ve kralı, ev halkını ve onunla birlikte bütün David'in adamlarını Yarden'den geçirdiler?"
dediler.
42 Yahuda halkının tümü İsrael halkına, "Çünkü kral bize yakın akrabamızdır. Öyleyse
neden bu konuda öfkeleniyorsunuz? Biz kralın hesabından hiç yemek yedik mi? Ya da
bize bir armağan mı verdi?" diye yanıt verdi.
43 İsraelliler Yahudalılar'a yanıt verip dediler: "Kralda on payımız var ve David'de
sizden daha fazla hakkımız var. Öyleyse neden bizi hor gördünüz ki, kralımızı geri
getirmek için önce bizim öğütlerimiz alınmadı?" Yahudalılar'ın sözleri İsraelliler'in
sözlerinden daha sertti.

20

1 Orada Benyaminli Bikri oğlu Şeva adında kötü bir adam vardı. Boru çaldı ve şöyle
dedi, "David'te payımız yoktur, Yişay oğlunda da mirasımız yoktur. Herkes çadırlarına, ey
İsrael!"
2 Böylece İsraelliler'in hepsi David'in peşinden ayrılıp Bikri oğlu Şeva'nın ardından
gittiler; ama Yahudalılar Yarden'den Yeruşalem'e kadar krallarına katıldılar.
3 David Yeruşalem'deki evine geldi; ve kral cariyeleri olan ve evi bakmak için bıraktığı
on kadını aldı, onları gözaltında tuttu ve onlara yiyecek sağladı, ama onların yanına
girmedi. Böylece dul yaşayarak ölüm günlerine kadar kapalı kaldılar.
4 Sonra kral Amasa'ya, "Üç gün içinde Yahudalıları bana çağır ve burada hazır ol" dedi.
5 Bunun üzerine Amasa Yahudalılar'ı çağırmaya gitti, ama kendisine tayin edilmiş olan
zamandan daha uzun kaldı.
6 David Avişay'a, "Şimdi Bikri oğlu Şeva bize Avşalom'dan daha çok kötülük yapacak.
Efendinin hizmetkârlarını al ve onu kovala, yoksa surlu kentler bulur ve gözümüzün
önünden kaçar." dedi.
7 Yoav'ın adamları Keretililer, Peletliler ve bütün yiğitlerle birlikte onun peşinden
gittiler; ve Bikri oğlu Şeva'yı kovalamak için Yeruşalem'den çıktılar.
8 Givon'daki büyük taşın yanındayken Amasa onları karşılamaya geldi. Yoav savaş
giysilerini giymişti ve onun üzerinde, belinde kınında bir kılıç bulunan bir kemer vardı;
ve yürürken kılıç düştü.
9 Yoav Amasa'ya, "İyi misin, kardeşim?" diye sordu. Yoav, Amasa'yı öpmek için sağ
eliyle sakalından tuttu.
10 Amasa, Yoav'ın elindeki kılıca aldırmadı. Böylece Yoav onu bedeninden vurdu ve
bağırsaklarını yere döktü, bir daha vurmadı ve öldü. Yoav ve kardeşi Avişay, Bikri oğlu
Şeva'yı kovaladılar.
11 Yoav'ın gençlerinden biri onun yanında durdu ve, "Kim Yoav'ı kayırıyorsa ve
David'ten yanaysa, Yoav'ı izlesin!" dedi.
12 Amasa, kanı içinde yuvarlanmış ana yolun ortasında yatıyordu. Adam, bütün halkın
durduğunu görünce, Amasa'yı ana yoldan kıra taşıdı ve yanından geçen herkesin
durduğunu görünce, üzerine bir giysi attı.

13 Amasa yoldan kaldırılınca, bütün halk Bikri oğlu Şeva'yı kovalamak için Yoav'ın
peşinden gitti.
14 İsrael'in bütün oymaklarından geçerek Abel'e, Beyt Maaka'ya ve bütün Berililer'e
gitti. Toplanıp onlar da onun peşinden gittiler.
15 Gelip Beyt Maaka'daki Abel'de onu kuşattılar ve kente karşı yığın yaptılar ve sura
dayandı; ve Yoav'la birlikte olan bütün halk onu yıkmak için duvarı dövdüler.
16 Sonra kentten bilge bir kadın bağırdı: "Dinleyin, dinleyin! Lütfen Yoav'a söyleyin,
'Yaklaşın da, onunla konuşayım.'"
17 Kadına yaklaştı; ve kadın, "Sen Yoav mısın?" dedi.
O, "Benim" diye yanıtladı.
Sonra kadın ona, "Hizmetkârının sözlerini dinle" dedi. O, "Dinliyorum" diye yanıtladı.
18 Sonra konuşup dedi: "Eskiden, 'Avel'de mutlaka danışacaklar' derlerdi ve böylece
bir meseleyi karara bağlarlardı.
19 Ben İsrael'de barışsever ve sadık olanlardanım. İsrael'de bir kenti ve bir anayı yıkmak
istiyorsunuz. Neden Yahve'nin mirasını yutacaksınız?"
20 Yoav, "Uzak olsun, benden uzak olsun, yutmam ya da yok etmem" diye yanıt verdi.
21 "Mesele öyle değil. Ama Efraim dağlık bölgesinden Bikri oğlu Şeva adında bir adam,
krala, David'e karşı elini kaldırdı. Onu teslim edin, ben de kentten ayrılacağım."
Kadın, Yoav'a, "İşte, başı duvarın üzerinden sana atılacaktır" dedi.
22 Kadın bilgeliğiyle bütün halka gitti. Bikri oğlu Şeva'nın başını kesip Yoav'a attılar.
Yoav boru çaldı ve kentten dağıldılar, herkes çadırına gitti. Sonra Yoav Yeruşalem'e, kralın
yanına döndü.
23 Yoav bütün İsrael ordusunun başındaydı; Yehoyada oğlu Benaya Keretliler'in ve
Peletliler'in başındaydı,
24 Adoram angaryacıların başındaydı; Ahilud oğlu Yehoşafat kâtipti;
25 Şeva yazıcıydı; Sadok ve Aviyatar kâhinlerdi;
26 Yairli İra David'in baş hizmetkârıydı.

21

1 David'in günlerinde ardı ardına üç yıl kıtlık oldu. David Yahve'nin yüzünü aradı.
Yahve, "Saul ve kanlı evi yüzünden, çünkü Givonlular'ı öldürdü" dedi.
2 Kral Givonlular'ı çağırdı ve onlara şöyle dedi: (Givonlular İsrael'in çocuklarından değil,
Amorlular'ın kalıntısıydı ve İsrael'in çocukları onlara ant içmişti; Saul, İsrael ve Yahuda
çocukları için duyduğu gayretten dolayı onları öldürmeye çalıştı);
3 David Givonlular'a, "Sizin için ne yapayım? Ve Yahve'nin mirasını kutsamanız için
neyle kefaret edeyim?" dedi.
4 Givonlular ona, "Bizimle Saul ve evi arasında gümüş ya da altın meselesi yok;
İsrael'de hiç kimseyi öldürmek de bize düşmez" dediler.
David, "Siz ne derseniz onu yapacağım" dedi.
5 Krala, "Bizi tüketen, İsrael'in sınırlarının hiçbirinde kalmayalım diye bize düzen kuran
adamın,
6 oğullarından yedisi bize teslim edilsin, onları Yahve'nin seçtiği Saul'un Givası'nda
Yahve'ye asalım" dediler.
Kral, "Onları vereceğim" dedi.
7 Ancak kral, David'le Saul'un oğlu Yonatan arasındaki, kendileri arasındaki Yahve'nin
andı yüzünden, Saul'un oğlu Yonatan'ın oğlu Mefiboşet'i esirgedi.
8 Ama kral, Saul'a doğurduğu Aya'nın kızı Rispa'nın iki oğlunu, Armoni ve Mefiboşet'i
ve Saul'un kızı Merav'ın, Meholalı Barzillay'ın oğlu Adriel'e doğurduğu beş oğlunu aldı.

9 Onları Givonlular'ın eline teslim etti; onlar da onları Yahve'nin önünde dağda astılar,
yedisi de birlikte düştüler. Hasat günlerinde, ilk günlerde, arpa hasadının başlangıcında
öldürüldüler.
10 Aya'nın kızı Rispa, hasadın başlangıcından gökten üzerlerine su dökülünceye kadar
kendisi için bir çul alıp kayanın üzerine serdi. Gündüzleri gökteki kuşların, geceleri de
kırdaki hayvanların üzerlerinde durmasına izin vermedi.
11 Saul'un cariyesi Aya'nın kızı Rispa'nın yaptıkları David'e bildirildi.
12 Bunun üzerine David gidip Saul'un kemiklerini ve oğlu Yonatan'ın kemiklerini,
Filistliler'in Saul'u Gilboa'da öldürdükleri gün Filistliler'in onları asmış oldukları Beyt
Şan sokağından çalmış olan Yaveş Giladlılar'dan aldı;
13 ve David oradan Saul'un kemiklerini ve oğlu Yonatan'ın kemiklerini çıkardı. Asılmış
olanların kemiklerini de topladılar.
14 Saul ve oğlu Yonatan'ın kemiklerini Benyamin ülkesindeki Sela'da, babası Kiş'in
mezarına gömdüler; ve kralın buyurduğu her şeyi yaptılar. Bundan sonra Tanrı, ülke için
olan duayı yanıtladı.
15 Filistliler'in yine İsrael'le savaşı oldu; ve David, hizmetkârlarıyla birlikte aşağı inip
Filistliler'e karşı savaştı. David bitkin düştü;
16 ve dev oğullarından olan ve mızrağının ağırlığı üç yüz şekel tunç olan İşbibenov, yeni
bir kılıç kuşanmış olarak David'i öldüreyim diye düşündü.
17 Ama Seruya'nın oğlu Avişay ona yardım etti ve Filistli'yi vurup öldürdü. Sonra
David'in adamları ona ant içerek, "Bir daha bizimle savaşa çıkma ki, İsrael'in kandilini
söndürmeyesin" dediler.
18 Bundan sonra Filistliler'le Gov'da yine savaş çıktı. Sonra Huşalı Sibbekay, dev
oğullarından Saf'ı öldürdü.
19 Gov'da Filistliler ile yine savaş çıktı. Beytlehemli Yaare Oregim oğlu Elhanan, Gatlı
Golyat'ın kardeşini öldürdü. Golyat'ın mızrağının değneği dokumacı kirişi gibiydi.
20 Gat'ta yine savaş çıktı, orada iri yapılı bir adam vardı, her elinde altı parmağı, her
ayağında altı parmağı vardı; sayıda yirmi dört parmağı vardı, o da deve doğmuştu.
21 İsrael'e meydan okuyunca, David'in kardeşi Şimei'nin oğlu Yonatan onu öldürdü.
22 Bu dördü Gat'ta deve doğmuştu; David'in ve hizmetkârlarının eliyle düştüler.

22

1 David, Yahve'nin onu bütün düşmanlarının elinden ve Saul'un elinden kurtardığı
gün, Yahve'ye bu ezginin sözlerini söyledi.
2 Ve şöyle dedi:
"Yahve benim kayam,
kalem, evet, kurtarıcımdır.
3 Tanrı kayamdır, O'na sığınırım;
kalkanım, kurtuluşumun boynuzu,
yüksek kulem ve sığınağımdır.
Kurtarıcım, beni zorbalıktan sen kurtarırsın.
4 Övgüye layık olan Yahve'yi çağırıyorum;
böylece düşmanlarımdan kurtulacağım.
5 Çünkü ölüm dalgaları beni kuşattı.
Tanrısızlığın selleri beni korkuttu.
6 Şeol'ün* ipleri çevremi sardı.
Ölüm tuzakları beni yakaladı.
7 Sıkıntıda Yahve'yi çağırdım.
Evet, Tanrım'ı çağırdım.

* **22:6** Şeol ölüler diyarıdır.

Tapınağından sesimi duydu.
Feryadım O'nun kulaklarına ulaştı.
8 Sonra yeryüzü sarsıldı ve titredi.
Göğün temelleri oynadı ve sarsıldı,
çünkü O öfkelenmişti.
9 Burnundan duman yükseldi.
Ağzından yiyip bitiren ateş çıktı.
Bundan közler tutuştu.
10 Gökleri de eğip aşağıya indi.
Ayaklarının altı koyu karanlıktı.
11 Bir Keruv'a binip uçtu. Evet, rüzgârın kanatları üzerinde göründü.
12 Karanlığı, göklerin koyu bulutlarını,
suların toplanmasını,
kendi çevresinde sığınak yaptı.
13 Önündeki parlaklıkta, ateş közleri tutuştular.
14 Yahve göklerden gürledi.
En Yüce Olan sesini duyurdu.
15 Oklar gönderip onları dağıttı,
şimşek çaktırıp onları şaşkına çevirdi.
16 Sonra denizin kanalları göründü.
Dünyanın temelleri, Yahve'nin azarlamasıyla,
burun soluğunun şiddetinde açığa çıktı.
17 Yukarıdan gönderip beni aldı,
beni çok sulardan çıkardı.
18 Beni güçlü düşmanımdan,
benden nefret edenlerden kurtardı,
çünkü onlar benden çok güçlüydüler.
19 Felaket günümde üzerime geldiler,
ama Yahve bana destek oldu.
20 Beni geniş bir yere çıkardı.
Beni kurtardı, çünkü benden hoşnut oldu.
21 Yahve doğruluğuma göre beni ödüllendirdi,
ellerimin temizliğine göre bana karşılık verdi.
22 Çünkü Yahve'nin yollarını tuttum,
kötülükle de Tanrım'dan ayrılmadım.
23 Çünkü bütün kuralları önümdeydi,
ilkelerine gelince, onlardan ayrılmadım.
24 Ben de ona karşı kusursuzdum.
Kötülüğümden kendimi alıkoydum.
25 Bu yüzden Yahve doğruluğuma göre,
gözündeki temizliğime göre beni ödüllendirdi.
26 Merhametli olana kendini merhametli göstereceksin.
Kusursuz insana kendini kusursuz göstereceksin.
27 Pak olana kendini pak olarak göstereceksin.
Eğri olana kendini sert olarak göstereceksin.
28 Ezilenleri kurtaracaksın,
ama gözlerin onları alçaltmak için kibirlilerin üzerindedir.
29 Çünkü sen benim kandilimsin, ey Yahve.
Benim karanlığımı Yahve aydınlatacaktır.
30 Çünkü seninle askerlere karşı koşarım.

Tanrım'la suru aşarım.
31 Tanrı'ya gelince, O'nun yolu kusursuzdur.
Yahve'nin sözü sınanmıştır.
O kendisine sığınanların hepsine kalkandır.
32 Çünkü Yahve dışında Tanrı kimdir?
Tanrımız'ın dışında kaya kimdir?
33 Tanrı benim güçlü kalemdir.
Yolumu kusursuz kılar.
34 Onun ayaklarını geyik ayakları gibi yapar,
beni yüksek yerlerime yerleştirir.
35 Ellerime savaşmayı öğretir,
kollarımla tunç bir yayı gereyim diye.
36 Kurtarışının kalkanını da bana verdin.
Yumuşaklığın beni büyük yaptı.
37 Adımlarımı altımda genişlettin.
Ayaklarım kaymadı.
38 Düşmanlarımı kovaladım ve onları yok ettim.
Onlar tükenmeden geri dönmedim.
39 Onları tükettim ve vurdum,
artık kalkamazlar.
Evet, ayaklarımın altına düştüler.
40 Çünkü savaş için beni güçle donattın.
Bana karşı kalkanları altımda boyun eğdirdin.
41 Düşmanlarımın sırtını da bana çevirttin,
benden nefret edenleri yok edeyim diye.
42 Onlar baktılar, ama kurtaracak kimse yoktu;
Yahve'ye baktılar, ama onlara yanıt vermedi.
43 O zaman onları yerin tozu gibi dövdüm,
onları sokakların çamuru gibi ezdim ve dağıttım.
44 Halkımın çekişmelerinden beni kurtardın.
ulusların başı olmam için beni korudun.
Bilmediğim bir halk bana hizmet edecek.
45 Yabancılar bana boyun eğecekler.
Benim hakkımda duyar duymaz bana itaat edecekler.
46 Yabancılar zayıflayacaklar,
titreyerek kapalı yerlerinden çıkacaklar.
47 Yahve yaşıyor! Kayam yücelsin!
Kurtuluşumun kayası, Tanrı yücelsin,
48 O'dur öcümü alan, halkları bana tabi kılan,
49 beni düşmanlarımdan uzaklaştıran Tanrı.
Evet, bana karşı ayaklananların üzerine beni sen yükseltirsin.
Beni zorba adamdan kurtarırsın.
50 Bu yüzden, ey Yahve, uluslar arasında sana şükredeceğim,
adını ilahilerle öveceğim.
51 O, kralına büyük kurtuluş verir,
meshedilmişine, David'e ve onun soyuna
Sonsuza dek sevgi dolu iyiliğini gösterir.”

23

1 Şimdi bunlar David'in son sözleridir.
Yişay oğlu David,

yükseğe çıkarılan adam,
Yakov'un Tanrısı'nın meshedilmişi,
İsrael'in tatlı mezmur yazarı şöyle diyor:
2 “Yahve'nin Ruhu benim aracılığımla konuştu.
O'nun sözü dilimdeydi.
3 İsrael'in Tanrısı dedi,
İsrael'in Kayası bana konuştu,
‘İnsanların üzerinde adaletle hüküm süren,
Tanrı korkusuyla hüküm süren,
4 Bulutsuz bir sabah gibi,
güneşin doğduğu zamanki sabah ışığı gibi olacak,
berrak parıltısı yağmurdan sonra yeryüzünden taze otlar bitirir.'
5 Benim evim de Tanrı ile öyle değil mi?
Yine de her şeyde düzenli ve emin
benimle sonsuz bir antlaşma yaptı,
çünkü bütün kurtuluşum ve bütün dileğim odur.
O bunu büyütmeyecek mi?
6 Ama bütün tanrısızlar,
elle tutulamayacakları için,
atılması gereken dikenler gibi olacaklar.
7 Onlara dokunan adam demir ve mızrak sapıyla silahlanmalıdır.
Yerlerinde ateşle tamamen yakılacaklardır.”

8 David'in yiğitlerinin adları şunlardır: Tahkemonlu Yoşeb Başşevet, komutanların başı; Esnili Adino diye çağrılırdı, bir defada sekiz yüz kişiyi öldürdü.
9 Ondan sonra, David'in yanında savaşa toplanmış Filistliler'e meydan okuyan üç yiğitten biri olan Ahohlu'nun oğlu Doday oğlu Eleazar vardı, İsraelliler de gitmişti.
10 O kalktı, eli yorulana ve eli kılıca yapışana dek Filistliler'i vurdu; ve Yahve o gün büyük bir zafer sağladı; ve halk sadece yağma almak için onun ardından geri döndü.
11 Ondan sonra Hararlı Age oğlu Şamma geldi. Filistliler mercimek dolu bir tarlanın olduğu yerde birlik halinde toplanmışlardı, halk da Filistliler'den kaçtı.
12 Ama o tarlanın ortasında durup onu savundu ve Filistliler'i öldürdü; ve Yahve büyük bir zafer sağladı.
13 Otuzlar'ın başlarından üçü aşağı inip hasat zamanında David'in yanına, Adullam mağarasına geldiler; ve Filistliler'in birliği Refaim Vadisi'nde ordugâh kurmuştu.
14 O sırada David kaledeydi; ve Filistliler'in garnizonu o sırada Beytlehem'deydi.
15 David özlemle, “Keşke biri bana Beytlehem'in kapısındaki kuyudan içecek su verseydi!” dedi.
16 Üç yiğit Filist ordusunu yarıp, Beytlehem'in kapısındaki kuyudan su çekip aldılar ve David'e getirdiler; ama David onu içmek istemedi, ama onu Yahve'ye döktü.
17 Şöyle dedi, “Ey Yahve, bunu yapmak benden uzak olsun! Bu, hayatlarını tehlikeye atarak gidenlerin kanı değil mi?” Bu yüzden içmek istemedi. Bu üç yiğit bu şeyleri yaptı.
18 Seruya oğlu Yoav'ın kardeşi Avişay, Üçler'in başıydı. Mızrağını üç yüze karşı kaldırdı ve onları öldürdü ve Üçler'in arasında adı vardı.
19 O, Üçler'in en saygını değil miydi? Bu yüzden onların komutanı oldu. Ancak Üçler'den biri olarak sayılmadı.
20 Yehoyada oğlu Benaya, Kavseel'den cesur bir adamın oğluydu. O, kudretli işler yapmıştı. Moavlı Ariel'in iki oğlunu öldürdü. Karlı bir zamanda çukurun ortasında bir aslanı da öldürdü.

21 Büyük bir Mısırlı'yı öldürdü. Mısırlı'nın elinde bir mızrak vardı. Ama bir değnek ile
ona doğru indi ve mızrağı Mısırlı'nın elinden çekip aldı ve onu kendi mızrağıyla öldürdü.
22 Yehoyada oğlu Benaya bu şeyleri yaptı ve üç yiğit arasında ünü vardı.
23 Otuzlar'dan daha saygındı, ama Üçler'e ulaşamadı. David onu muhafızlarının başına
koydu.
24 Yoav'ın kardeşi Asahel Otuzlar'dan biriydi: Beytlehemli Dodo oğlu Elhanan,
25 Harotlu Şamma, Harotlu Elika,
26 Paletli Heles, Tekoalı İkkeş oğlu İra,
27 Anatotlu Aviezer, Huşatlı Mevunnay,
28 Ahohlu Salmon, Netofalı Maharay,
29 Netofalı Baana oğlu Helev, Benyamin'in çocuklarından Givalı Rivay oğlu İttay,
30 Piratonlu Benaya, Gaaş derelerinden Hidday.
31 Arvalı Avialvon, Barhumlu Azmavet,
32 Şaalbonlu Elyahba, Yaşenoğulları, Yonatan,
33 Hararlı Şamma, Hararlı Şarar oğlu Ahiam,
34 Maakalı oğlu Ahasbay oğlu Elifelet, Gilolu Ahitofel oğlu Eliam,
35 Karmelli Hesro, Aravlı Paaray,
36 Sovalı Natan oğlu İgal, Gadlı Bani,
37 Ammonlu Selek, Seruya oğlu Yoav'ın silah taşıyıcıları Beerotlu Nahray,
38 İtrili İra, İtrili Garev
39 ve Hititli Uriya: Toplam otuz yedi kişi.

24

1 Yahve'nin öfkesi yine İsrael'e karşı alevlendi ve David'i onlara karşı kışkırtarak, "Git,
İsrael ve Yahuda'yı say" dedi.
2 Kral, yanında bulunan ordu komutanı Yoav'a, "Şimdi, Dan'dan Beer Şeva'ya kadar
İsrael'in bütün oymaklarını dolaş, halkı sayın, halkın toplamını bileyim" dedi.
3 Yoav, krala, "Şimdi Tanrın Yahve, ne kadar çok olursa olsun, halka yüz kat daha
fazlasını katsın; efendim kralın gözleri de bunu görsün. Ama neden efendim kral bu
şeyden hoşnut oluyor?" dedi.
4 Bununla birlikte, kralın sözü Yoav'a ve ordu komutanlarına karşı üstün geldi. Yoav
ve ordu komutanları, İsrael halkını saymak için kralın önünden çıktılar.
5 Yarden'i geçip Gad Vadisi'nin ortasındaki kentin sağ tarafında Aroer'de konakladılar
ve Yazer'e,
6 sonra Gilad'a ve Tahtim Hodşi diyarına geldiler; Dan Yaan'a ve Sayda'nın çevresine
geldiler,
7 Sur Kalesi'ne ve Hivliler'in ile Kenanlılar'ın bütün kentlerine geldiler; ve Yahuda'nın
güneyinde, Beer Şeva'ya çıktılar.
8 Böylece bütün ülkeyi dolaşınca, dokuz ay yirmi gün sonunda Yeruşalem'e vardılar.
9 Yoav halkın sayımını krala teslim etti; ve İsrael'de kılıç çeken sekiz yüz bin yiğit vardı
ve Yahuda adamları beş yüz bin kişiydi.
10 David halkı saydıktan sonra yüreği onu vurdu. David Yahve'ye, "Yaptığım işte
büyük günah işledim" dedi. "Ama şimdi, ey Yahve, yalvarırım, hizmetkârının suçunu sil;
çünkü çok akılsızlık ettim."
11 Sabahleyin David kalkınca, Yahve'nin sözü David'in Gören'i Peygamber Gad'a geldi
ve şöyle dedi:
12 "Git, David'e söyle, Yahve diyor ki, 'Sana üç şey sunuyorum. Bunlardan birini seç
de sana yapayım.' "

13 Bunun üzerine Gad David'e geldi ve ona şöyle dedi: "Ülkende yedi yıl kıtlık mı olsun?
Ya da düşmanların seni kovalarken onların önünden üç ay mı kaçarsın? Ya da ülkende üç
gün veba mı olsun? Şimdi yanıt ver de beni gönderene ne yanıt vereceğimi düşün."
14 David Gad'a dedi: "Sıkıntıdayım. Şimdi Yahve'nin eline düşelim, çünkü merhametleri
büyüktür. İnsan eline düşmeyeyim."
15 Böylece Yahve sabahleyin belirlenen zamana dek İsrael'in üzerine veba gönderdi; ve
Dan'dan Beer Şeva'ya kadar halktan yetmiş bin kişi öldü.
16 Melek elini Yeruşalem'i yok etmek için uzattığında, Yahve felaketten vazgeçti ve
halkı yok eden meleğe, "Yeter artık. Şimdi elini çek." dedi. Yahve'nin meleği Yevuslu
Aravna'nın harman yerinin yanındaydı.
17 David, halkı vuran meleği görünce Yahve'ye söyleyip dedi, "İşte, ben günah işledim
ve sapıklık ettim; ama bu koyunlar ne yaptılar? Lütfen elin bana ve babamın evine karşı
olsun."
18 O gün Gad David'in yanına geldi ve ona, "Çık, Yevuslu Aravna'nın harman yeri
üzerinde Yahve'ye bir sunak yap" dedi.
19 Gad'ın sözüne göre David Yahve'nin buyurduğu gibi çıktı.
20 Aravna dışarı baktı ve kralla hizmetkârlarının kendisine doğru geldiğini gördü.
Sonra Aravna dışarı çıktı ve yüzüstü yere kapanarak kralın önünde eğildi.
21 Aravna, "Efendim kral neden hizmetkârına geldi?" dedi. David, "Harman yerini
satın almak, Yahve'ye bir sunak yapmak için, böylece veba halkın üzerinden kaldırılsın"
dedi.
22 Aravna, David'e, "Efendim kral alsın ve kendisine iyi gelene göre sunsun. İşte,
yakmalık sunu için sığırlar, odun için de harman dövenleri ve öküz boyunduruklarını.
23 Ey kral, Aravna bunların hepsini krala veriyor." dedi. Aravna, krala, "Tanrın
Yahve seni kabul etsin" dedi.
24 Kral Aravna'ya, "Hayır, ama kesinlikle senden bir bedel karşılığında satın alacağım.
Tanrım Yahve'ye bana hiçe malolmuş yakmalık sunular sunmayacağım." dedi. Böylece
David harman yerini ve öküzleri elli şekel* gümüşe satın aldı.
25 David orada Yahve'ye bir sunak yaptı ve yakmalık sunular ve esenlik sunuları
sundu. Böylece Yahve ülke için yalvarışı kabul etti ve veba İsrael'den kaldırıldı.

* **24:24** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur, dolayısıyla 50 şekel yaklaşık 0,5 kilogram veya 1,1 pounddur.

1. KRALLAR

1 Kral David yaşlanmış ve yılları ilerlemişti. Üzerine giysilerle örttüler, ama
ısınamıyordu.
2 Bu nedenle hizmetkârları ona, “Efendim kral için el değmemiş genç bir kız aransın.
Kralın önünde dursun, ona baksın ve koynunda yatsın da efendim kral ısınsın.” dediler.
3 Böylece İsrael'in bütün sınırlarında güzel bir genç kız aradılar ve Şunemli Abişag'ı bulup
krala getirdiler.
4 Genç kız çok güzeldi, krala baktı ve ona hizmet etti; ama kral onu yakından bilmedi.
5 Hagit'in oğlu Adoniya, “Ben kral olacağım” diyerek kendini yükseltti. Sonra
kendisine arabalar, atlılar ve önünde koşacak elli adam hazırladı.
6 Babası, “Neden böyle yaptın?” diyerek hiçbir zaman onu gücendirmemişti. Üstelik çok
yakışıklı bir adamdı; ve Avşalom'dan sonra doğmuştu.
7 Seruya oğlu Yoav ve kâhin Aviyatar ile görüştü; ve onlar Adoniya'yı izlediler ve ona
yardım ettiler.
8 Ancak kâhin Sadok, Yehoyada oğlu Benaya, Peygamber Natan, Şimei, Rei ve David'e
ait olan yiğitler Adoniya ile birlikte değildi.
9 Adoniya, En Rogel'in yanındaki Sohelet taşının yanında koyun, sığır ve besili
hayvanlar kesti; ve bütün kardeşlerini, kralın oğullarını ve kralın hizmetkârları olan
Yahudalılar'ı çağırdı;
10 ama Peygamber Natan'ı, Benaya'yı, yiğitleri ve kardeşi Solomon'u çağırmadı.
11 O zaman Natan, Solomon'un annesi Batşeva'ya şöyle dedi: “Haggit oğlu Adoniya'nın
kralllık ettiğini ve efendimiz David'in bunu bilmediğini duymadın mı?
12 Şimdi gel, sana öğüt vereyim de hem kendi hayatını hem de oğlun Solomon'un
hayatını kurtarabilesin.
13 Kral David'in yanına gir ve ona de ki, 'Efendim kral, hizmetkârına ant içip,
“Kesinlikle oğlun Solomon benden sonra kral olacak ve tahtıma oturacak” demedin mi?
Öyleyse Adoniya neden krallık ediyor?'
14 İşte,* sen orada kralla konuşurken, ben de senin ardından girip sözlerini
doğrulayacağım.”
15 Bat Şeva kralın yanına, odasına girdi. Kral çok yaşlıydı ve Şunemli Abişag krala
hizmet ediyordu.
16 Bat Şeva eğildi ve krala saygı gösterdi. Kral, “Ne istiyorsun?” dedi.
17 Kadın ona dedi: “Efendim, Tanrın Yahve† aracılığıyla hizmetkârına ant içtin,
‘Kesinlikle oğlun Solomon benden sonra kral olacak ve tahtıma oturacak.’
18 Şimdi işte, Adoniya krallık ediyor; ama sen, efendim kral, bunu bilmiyorsun.
19 Birçok sığır, besili sığır ve koyun kesti ve kralın bütün oğullarını, kâhin Aviyatar'ı ve
ordu komutanı Yoav'ı çağırdı; ama hizmetkârın Solomon'u çağırmadı.
20 Efendim kralın tahtına kendisinden sonra kimin oturacağını onlara söyleyesin diye,
sen, efendim kral, bütün İsrael'in gözleri senin üzerindedir.
21 Yoksa öyle olacak ki, efendim kral atalarıyla uyuduğunda ben ve oğlum Solomon
suçlu sayılacağız.”
22 İşte, o daha kralla konuşurken, Peygamber Natan içeri girdi.
23 Krala, “İşte, Peygamber Natan!” dediler.

---

* **1:14** “İşte”, “הִנֵּה” kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. † **1:17** “Yahve” Tanrı’nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen “RAB=EFENDİ” (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

Kralın önüne gelince, yüzüstü yere kapanarak kralın önünde eğildi.
24 Natan, “Efendim, kral, ‘Benden sonra Adoniya krallık edecek ve tahtıma o
oturacak’ dedin mi?” dedi.
25 “Çünkü o bugün aşağı indi ve çok sayıda sığır, besili dana ve koyun kesti ve kralın
bütün oğullarını, ordu komutanlarını ve kâhin Aviyatar’ı çağırdı. İşte, onun önünde yiyip
içiyorlar ve, ‘Yaşasın Kral Adoniya!’ diyorlar.
26 Ama beni, bu hizmetkârını, kâhin Sadok’u, Yehoyada oğlu Benaya’yı ve hizmetkârın
Solomon’u çağırmadı.
27 Bu şey efendim kral tarafından mı yapıldı? Ve efendim kralın tahtına kendisinden
sonra kimin oturacağını hizmetkârlarına göstermedin.”
28 Bunun üzerine Kral David, “Bana Bat Şeva'yı çağır” diye karşılık verdi. Bat Şeva
kralın önüne geldi ve kralın önünde durdu.
29 Kral ant içip şöyle dedi: “Canımı her sıkıntıdan kurtaran hay olan Yahve'nin hakkı
için,
30 İsrael'in Tanrısı Yahve aracılığıyla sana ant içtiğim gibi, 'Kesinlikle senin oğlun
Solomon benden sonra krallık edecek ve benim yerime tahtıma o oturacak.' Bunu
bugün kesinlikle yapacağım.”
31 Bunun üzerine Bat Şeva yüzünü yere eğdi ve krala saygı göstererek, “Efendim Kral
David daima yaşasın!” dedi.
32 Kral David, “Bana kâhin Sadok'u, Peygamber Natan'ı ve Yehoyada oğlu Benaya'yı
çağırın” dedi. Kralın önüne çıktılar.
33 Kral onlara, “Efendinizin hizmetkârlarını yanınıza alın ve oğlum Solomon’u kendi
katırıma bindirip Gihon’a indirin” dedi.
34 “Kâhin Sadok ve Peygamber Natan onu orada İsrael’in üzerine kral olarak
meshetsinler. Boruyu çalın ve, 'Yaşasın Kral Solomon!' deyin.
35 O zaman siz de çıkın, o gelip tahtıma otursun; çünkü benim yerime kral olacak.
Onu İsrael ve Yahuda’nın üzerine hükümdar olarak atadım.”
36 Yehoyada oğlu Benaya krala yanıt verip, “Amin, efendim kralın Tanrısı Yahve böyle
desin” dedi.
37 “Yahve efendim kralla birlikte olduğu gibi Solomon'la da birlikte olsun ve onun
tahtını efendim Kral David'in tahtından daha büyük etsin.”
38 Böylece kâhin Sadok, Peygamber Natan, Yehoyada oğlu Benaya, Keretililer ve
Peletliler inip Solomon'u Kral David'in katırına bindirdiler ve Gihon'a getirdiler.
39 Kâhin Sadok Çadır'dan yağ boynuzunu alıp Solomon'u meshetti. Boruyu çaldılar ve
bütün halk, “Yaşasın Kral Solomon!” dedi.
40 Bütün halk onun ardından geldi ve halk zurnalar çaldı ve büyük bir sevinçle
sevindi, öyle ki, yer onların sesiyle sarsıldı.
41 Adoniya ve onunla birlikte olan bütün konuklar yemeklerini bitirdikleri sırada
bunu duydular. Yoav boru sesini duyunca, “Nedir kentin bu gürültüsü patırtısı?” dedi.
42 Daha o konuşurken, işte, kâhin Aviyatar’ın oğlu Yonatan geldi; ve Adoniya, “İçeri gir;
çünkü sen saygıdeğer bir adamsın ve iyi haber getiriyorsun” dedi.
43 Yonatan, Adoniya’ya yanıt verdi, “Gerçekten efendimiz Kral David, Solomon’u kral
yaptı.
44 Kral, kâhin Sadok’u, Peygamber Natan’ı, Yehoyada’nın oğlu Benaya’yı, Keretiler’i
ve Peletliler’i onunla birlikte gönderdi; ve onu kralın katırına bindirdiler.
45 Kâhin Sadok ve Peygamber Natan onu Gihon'da kral olarak meshettiler. Oradan
sevinçle çıktılar, öyle ki, kent yeniden çınladı. Duyduğunuz ses budur.
46 Solomon da krallığın tahtında oturuyor.

47 Kralın hizmetkârları da efendimiz Kral David'i kutsamak için geldiler ve, 'Tanrın Solomon'un adını senin adından daha iyi yapsın ve tahtını senin tahtından daha büyük yapsın' dediler; kral da yatak üzerinde eğildi.
48 Kral da şöyle dedi: "İsrael'in Tanrısı Yahve yücelsin! Bugün tahtım üzerine oturan birini verdi, gözlerim de bunu görüyor.'"
49 Adoniya'nın bütün konukları korktular ve ayağa kalktılar, her biri kendi yoluna gitti.
50 Adoniya Solomon yüzünden korktu; kalktı, gitti ve sunağın boynuzlarına sarıldı.
51 Solomon'a, "İşte, Adoniya Kral Solomon'dan korkuyor; çünkü işte, sunağın boynuzlarına sarıldı ve 'Kral Solomon önce bana, hizmetkârını kılıçla öldürmeyeceğine ant içsin' diyor" denildi.
52 Solomon, "Saygıdeğer bir adam olduğunu gösterirse, saçının bir teli yere düşmeyecek; ama içinde kötülük bulunursa, ölecek" dedi.
53 Bunun üzerine Kral Solomon adam gönderdi ve onu sunaktan indirdiler. Gelip Kral Solomon'a eğildi; Solomon da ona, "Evine git" dedi.

2

1 David'in ölüm günleri yaklaştı. Oğlu Solomon'a şöyle buyurup dedi:
2 "Ben de bütün yeryüzünün o yolundan gidiyorum. Bu nedenle sen güçlü ol ve erkek gibi ol;
3 Tanrın Yahve'nin buyruğunu tut. Moşe'nin yasasında yazılı olana göre, O'nun yollarında yürü, kurallarını, buyruklarını, ilkelerini ve tanıklıklarını tut. Böylece yaptığın her şeyde ve yöneldiğin her yerde başarılı olabilesin.
4 O zaman Yahve, benim hakkımda söylediği şu sözü yerine getirsin: 'Çocukların yollarına dikkat ederlerse, bütün yürekleriyle ve bütün canlarıyla önümde doğrulukla yürürlerse, İsrael tahtında senden bir adam eksik olmayacaktır' dedi."
5 "Ayrıca, Seruya oğlu Yoav'ın bana ne yaptığını, İsrael ordularının iki komutanına, Ner oğlu Avner'e ve Yeter oğlu Amasa'ya ne yaptığını da biliyorsun. Onları öldürdü ve barış içindeyken savaş kanı döktü ve savaş kanını beline doladığı kuşağa ve ayaklarındaki çarıklara sürdü.
6 Bu nedenle bilgeliğine göre davran ve onun ak saçlı başının esenlik içinde Şeol'e* inmesine izin verme.
7 Ama Giladlı Barzillay'ın oğullarına iyilik et ve sofranda yemek yiyenler arasında olsunlar. Çünkü kardeşin Avşalom'dan kaçtığım zaman bana böyle geldiler."
8 "İşte, Bahurimli Benyaminli Gera oğlu Şimei seninle birliktedir. Mahanaim'e gittiğim gün beni ağır bir lanetle lanetledi. Ancak Yarden'de benimle buluşmak için aşağı indi. Ben de ona Yahve aracılığıyla ant içtim: 'Seni kılıçla öldürmeyeceğim' dedim.
9 Şimdi onu suçsuz tutma. Çünkü sen bilge bir adamsın. Ona ne yapacağını bileceksin ve onun ak başını kanla Şeol'e† indireceksin."
10 David atalarıyla uyudu ve David'in kentinde gömüldü.
11 David'in İsrael üzerinde hüküm sürdüğü günler kırk yıldı. Hevron'da yedi yıl, Yeruşalem'de otuz üç yıl hüküm sürdü.
12 Solomon babası David'in tahtına oturdu ve krallığı sağlamlaştı.
13 Sonra Hagit oğlu Adoniya, Solomon'un annesi Batşeva'nın yanına geldi. Batşeva, "Esenlikle mi geldin?" dedi.
O, "Esenlikle" dedi.
14 Ayrıca, "Sana söyleyecek bir şeyim var" dedi.
Batşeva, "Söyle" dedi.

---

* **2:6** Şeol ölüler diyarıdır. † **2:9** Şeol ölüler diyarıdır.

15 Adoniya, “Krallık benimdi ve biliyorsun benim hüküm sürmem için bütün İsrael
bana yönelmişti” dedi. “Ancak krallık tersine döndü ve kardeşimin oldu; çünkü Yahve
tarafından onundu.
16 Şimdi senden bir dilekte bulunuyorum. Beni reddetme.”
Batşeva, “Söyle” dedi.
17 Adoniya, “Lütfen Kral Solomon'a söyle (çünkü sana 'hayır' demeyecektir), Şunemli
Abişag'ı bana eş olarak versin” dedi.
18 Batşeva, “Tamam, senin için kralla konuşacağım” dedi.
19 Bunun üzerine Batşeva, Adoniya için konuşmak üzere Kral Solomon'un yanına gitti.
Kral onu karşılamak için ayağa kalktı ve önünde eğildi, tahtına oturdu ve kralın annesi
için bir taht koydurdu; ve annesi onun sağ tarafına oturdu.
20 Sonra Batşeva, “Senden küçük bir ricam var; beni reddetme” dedi.
Kral ona, “İste, annem, çünkü seni reddetmem” dedi.
21 Kadın, “Şunemli Abişag, kardeşin Adoniya'ya eş olarak verilsin” dedi.
22 Kral Solomon annesine, “Şunemli Abişag'ı Adoniya için neden istiyorsun? Krallığı
da onun için iste, çünkü o benim ağabeyimdir; hem onun için, hem kâhin Aviyatar için,
hem de Seruya oğlu Yoav için.” diye yanıt verdi.
23 O zaman Kral Solomon, Yahve'ye ant içerek şöyle dedi: “Eğer Adoniya kendi
hayatına karşı bu sözü söylemediyse Tanrı bana aynısını, daha da fazlasını yapsın.
24 Şimdi, beni sağlamlaştıran, babam David'in tahtına oturtan ve bana söz verdiği gibi
bir ev yapan Yahve'nin hakkı için, Adoniya bugün kesinlikle öldürülecektir.”
25 Kral Solomon, Yehoyada oğlu Benaya'yı gönderdi; ve onun üzerine indi ve öldü.
26 Kâhin Aviyatar'a, “Anatot'a, kendi tarlalarına git, çünkü ölümü hak ettin. Ama seni
şimdi öldürmeyeceğim, çünkü sen Efendi‡ Yahve'nin Sandığı'nı babam David'in önünde
taşıdın ve babamın çektiği her sıkıntıda sen de sıkıntı çektin.” dedi.
27 Böylece Solomon, Eli'nin eviyle ilgili olarak Yahve'nin Şilo'da söylediği sözü yerine
getirmek için, Aviyatar'ı Yahve'nin kâhinliğinden çıkardı.
28 Bu haber Yoav'a ulaştı; çünkü Yoav, Avşalom'un ardından gitmediği halde
Adoniya'nın ardından gitti. Yoav, Yahve'nin Çadırı'na kaçtı ve sunağın boynuzlarına
tutundu.
29 Kral Solomon'a, “Yoav Yahve'nin Çadırı'na kaçtı; işte, sunağın yanında” diye
bildirildi. Bunun üzerine Solomon, Yehoyada oğlu Benaya'yı göndererek, “Git, onun
üzerine in” dedi.
30 Benaya Yahve'nin Çadırı'na geldi ve ona, “Kral, 'Çık!' diyor” dedi.
O, “Hayır, ben burada öleceğim” dedi. Benaya krala yine haber getirdi ve “Yoav'ın
söylediği bu ve bana verdiği yanıt da bu” dedi.
31 Kral ona, “Söylediği gibi yap, üzerine in ve onu göm. Böylece Yoav'ın nedensiz yere
döktüğü kanı benden ve babamın evinden kaldırasın.” dedi.
32 “Yahve kanını kendi başı üzerine döndürecek. Çünkü kendisinden daha doğru ve
daha iyi iki adamın üzerine inip onları kılıçla öldürdü. Babam David de bunu
bilmiyordu: İsrael ordusunun komutanı Ner oğlu Avner ve Yahuda ordusunun
komutanı Yeter oğlu Amasa.
33 Böylece kanları sonsuza dek Yoav'ın ve soyunun§ başı üzerine dönecek. Ama David
için, soyundan gelenler için, evi için ve tahtı için Yahve'den sonsuza dek esenlik olacak.”
34 O zaman Yehoyada oğlu Benaya gidip üzerine indi ve onu öldürdü. Çölde kendi
evine gömüldü.
35 Kral, ordunun başına Yehoyada oğlu Benaya'yı, kral Aviyata'ın yerine de Kâhin
Sadok'u koydu.

---

‡ **2:26** “Efendi” olarak tercüme edilen sözcük “Adonay”dır. § **2:33** veya tohum

36 Kral gönderip Şimei'yi çağırdı ve ona, “Yeruşalem'de kendine bir ev yap, orada otur, başka yere gitme” dedi.
37 “Çünkü çıkıp Kidron Vadisi'ni geçtiğin gün, kesinlikle öleceğini bil. Kanın kendi başın üzerinde olacak.”
38 Şimei krala, “Söylediğin iyidir. Efendim kral ne dediyse, hizmetkârın da öyle yapacak.” dedi. Şimei Yeruşalem'de uzun günler yaşadı.
39 Üç yılın sonunda Şimei'nin iki kölesi Gat Kralı Maaka oğlu Akiş'in yanına kaçtı. Şimei'ye, “İşte, kölelerin Gat'ta” diye bildirdiler.
40 Şimei kalktı, eşeğine eyer vurdu ve kölelerini aramak için Gat'a Akiş'in yanına gitti. Şimei de gidip kölelerini Gat'tan getirdi.
41 Solomon'a, Şimei'nin Yeruşalem'den Gat'a gidip geri döndüğü bildirildi.
42 Kral adam gönderip Şimei'yi çağırttı ve ona, “Ben seni Yahve aracılığıyla uyarmadım mı, 'Şunu iyi bil ki, dışarı çıkıp başka bir yerde yürüdüğün gün kesinlikle öleceksin' demedim mi? Sen bana, 'Duyduğum söz iyidir' dedin.
43 Öyleyse neden Yahve'nin andını ve sana verdiğim buyruğu tutmadın?” dedi.
44 Kral ayrıca Şimei'ye, “Babam David'e yaptığın bütün kötülüğü yüreğinde biliyorsun. Bu yüzden Yahve kötülüğünü kendi başın üzerine döndürecektir.” dedi.
45 “Ama Kral Solomon kutsanacak ve David'in tahtı sonsuza dek Yahve'nin önünde sağlam kalacaktır.”
46 Bunun üzerine kral Yehoyada oğlu Benaya'ya buyurdu; o da çıkıp onun üzerine indi, ve o öldü. Krallık Solomon'un elinde sağlamlaştırıldı.

3

1 Solomon, Mısır Kralı Firavun ile bir evlilik bağı kurdu. Firavun'un kızını aldı ve onu David'in kentine getirdi, ta ki kendi evini, Yahve'nin evini ve Yeruşalem'in etrafındaki duvarı yapmayı bitirene kadar.
2 Ancak halk yüksek yerlerde kurban kesiyordu, çünkü henüz Yahve adına bir ev yapılmamıştı.
3 Solomon, babası David'in kurallarında yürüyerek Yahve'yi sevdi, ancak yüksek yerlerde kurban ediyor ve buhur yakıyordu.
4 Kral, orada kurban kesmek için Givon'a gitti, çünkü orası büyük yüksek yerdi. Solomon o sunak üzerinde bin yakmalık sunu sundu.
5 Givon'da, Yahve geceleyin Solomon'a bir rüyada göründü ve Tanrı, “Sana ne vereyim iste” dedi.
6 Solomon, “Hizmetkârın babam David'e büyük sevgi dolu iyiliği gösterdin, çünkü senin önünde gerçekte, doğrulukla ve dürüst bir yürekle yürüdü” dedi. “Ona bu büyük sevgi dolu iyiliği gösterdin ve bugün olduğu gibi tahtına oturması için ona bir oğul verdin.
7 Şimdi, Tanrım Yahve, hizmetkârını babam David yerine kral yaptın. Ben daha küçücük bir çocuğum. Nasıl dışarı çıkılır, nasıl içeri girilir bilmem.
8 Hizmetkârın, seçtiğin halkın arasındadır, kalabalıkta sayılamayacak kadar büyük bir halktır.
9 Bu nedenle, halkına hükmetmek için hizmetkârına anlayışlı bir yürek ver ki, iyiyle kötüyü ayırt edebileyim. Çünkü senin bu büyük halkına kim hükmedebilir?”
10 Bu istek Yahve'nin hoşuna gitti, çünkü Solomon bu şeyi dilemişti.
11 Tanrı ona şöyle dedi: “Mademki bu şeyi istedin, ancak kendin için uzun ömür istemedin, kendin için zenginlik istemedin, düşmanlarının hayatını da istemedin, ancak doğruyu ayırt etmek üzere kendin için anlayış istedin.
12 İşte, senin sözüne göre yaptım. İşte, sana bilge ve anlayışlı bir yürek verdim. Öyle ki, senden önce senin gibisi olmadı, senden sonra da senin gibisi çıkmayacaktır.

13 Sana istemediğin şeyi de verdim: Hem zenginlik hem de saygınlık. Öyle ki, krallar
arasında bütün günlerinde senin gibisi olmayacaktır.
14 Eğer benim yollarımda yürür, kurallarımı ve buyruklarımı baban David gibi
tutarsan, senin günlerini uzatacağım."
15 Solomon uyandı ve işte, bu bir rüyaydı. Sonra Yeruşalem'e geldi ve Yahve'nin
Antlaşma Sandığı'nın önünde durdu, yakmalık sunular sundu, esenlik sunuları sundu
ve bütün hizmetkârlarına bir ziyafet verdi.
16 Sonra fahişe olan iki kadın kralın yanına geldi ve önünde durdu.
17 Kadınlardan biri, "Aman efendim, ben ve bu kadın aynı evde oturuyoruz. Evde
onunla birlikte bir çocuk doğurdum." dedi.
18 "Ben doğurduktan sonraki üçüncü gün bu kadın da doğurdu. Birlikteydik. Evde
bizimle birlikte yabancı yoktu, evde sadece ikimiz vardık.
19 Bu kadının çocuğu geceleyin öldü, çünkü onun üzerine yattı.
20 Gece yarısı kalktı, hizmetkârın uyurken yanımdaki oğlumu aldı, kendi koynuna
yatırdı, ölü çocuğunu da benim koynuma yatırdı.
21 Sabah çocuğumu emzirmek için kalktığımda, işte ölmüştü. Ama sabah ona
baktığımda, doğurduğum kendi oğlum değildi."
22 Öbür kadın, "Hayır! Ama yaşayan benim oğlum, ölen senin oğlun." dedi.
Birincisi, "Hayır! Ama ölen senin oğlun, yaşayan da benim oğlum." dedi. Kralın önünde
böyle tartışıyorlardı.
23 O zaman kral, "Birisi, 'Bu yaşayan benim oğlum, ölen senin oğlun" diyor; öbürü,
'Hayır! Ama ölen senin oğlun yaşayan benim oğlum" diyor.
24 Kral, "Bana bir kılıç getirin" dedi. Bunun üzerine kralın önüne bir kılıç getirdiler.
25 Kral, "Yaşayan çocuğu ikiye bölün, yarısını birine, yarısını da öbürüne verin" dedi.
26 Yaşayan çocuğun sahibi olan kadın, oğlunun acısıyla yüreği yanarak, "Efendim,
yaşayan çocuğu ona verin, ama onu kesinlikle öldürmeyin!" dedi.
Öteki ise, "Ne benim ne de senin olacak. Onu bölüştürün." dedi.
27 Kral, "Yaşayan çocuğu birinci kadına verin, ama onu kesinlikle öldürmeyin. Çünkü
annesi odur." diye yanıt verdi.
28 Bütün İsraelliler, kralın verdiği hükmü duydular ve kraldan korktular. Çünkü
hükmetmek için Tanrı'nın bilgeliğinin onda bulunduğunu gördüler.

4

1 Kral Solomon bütün İsrael üzerinde kraldı.
2 Onun beyleri şunlardı: Kâhin Sadok oğlu Azarya;
3 Yazıcılar Şişa'nın oğulları Elihoref ve Ahiya; tarihçi Ahilud oğlu Yehoşafat;
4 ordu komutanı Yehoyada oğlu Benaya; kâhin Sadok ve Aviyatar;
5 Natan oğlu Azarya görevlilerin başındaydı; Natan oğlu Zavud baş vezir ve kralın
dostuydu;
6 Ahişar ev halkının başındaydı, Avda'nın oğlu Adoniram da angaryacıların başındaydı.
7 Solomon'un bütün İsrael'in başında on iki görevlisi vardı. Bunlar krala ve ev halkına
yiyecek sağlıyorlardı. Her biri yılda bir aylık yiyecek sağlamak zorundaydı.
8 Bunların adları şunlardır: Efraim dağlık bölgesinde Ben Hur;
9 Makaz'da, Şaalvim'de, Beyt Şemeş'te ve Elon Beyt Hanan'da Ben Deker;
10 Arubbot'ta Ben Hesed (Soko ve bütün Hefer toprakları ona aitti);
11 Dor'un bütün tepesinde Ben Avinadav (Solomon'un kızı Tafat onun karısıydı);
12 Taanak ve Megiddo'da ve Yizreel'in altında, Zerathan'ın yanında bulunan bütün
Beyt Şean, Beyt Şean'dan Avel Meholah'a, Yokmeam'ın ötesine kadar Ahilud oğlu Baana;

13 Ramot Gilad'da Ben Geber (Gilad'da bulunan Manaşşe oğlu Yair'in kentleri ona
aitti; Başan'da olan Argov bölgesi, surları ve tunç sürgüleri olan altmış büyük kent de
ona aitti);
14 Mahanaim'de İddo oğlu Ahinadav;
15 Naftali'de Ahimaaz (ayrıca Solomon'un kızı Basemat'ı da eş olarak aldı);
16 Aşer ve Bealot'ta Huşay oğlu Baana;
17 İssakar'da Paruah oğlu Yehoşafat;
18 Benyamin'de Ela oğlu Şimei;
19 Gilad diyarında, Amor Kralı Sihon'un ve Başan Kralı Og'un ülkesinde Uri oğlu Gever;
ve ülkede bulunan tek memur oydu.
20 Yahuda ve İsrael, kalabalıkta deniz kıyısındaki kum gibi çoktu; yiyip içiyor ve
neşeliydiler.
21 Solomon, Irmak'tan Filistliler ülkesine ve Mısır sınırına kadar bütün krallıklar
üzerinde hüküm sürüyordu. Solomon'un bütün günlerinde ona vergi verdiler ve hizmet
ettiler.
22 Solomon'un bir günlük yiyeceği otuz kor* ince un, altmış ölçek un,
23 on baş semiz sığır, otlaklardan yirmi baş sığır ve geyik, ceylan, karaca ve semiz
kümes hayvanlarından başka yüz koyundu.
24 Çünkü Irmak'ın bu tarafında Tifsah'tan Gaza'ya kadar her yerde, Irmak'ın bu
tarafında olan bütün kralların üzerinde hüküm sürüyordu; ve çevresinde, her yanında barış
vardı.
25 Yahuda ve İsrael halkı, her biri asmasının altında ve incir ağacının altında, Dan'dan
Beer Şeva'ya kadar Solomon'un bütün günlerinde güvenlik içinde yaşadı.
26 Solomon'un savaş arabaları için kırk bin ahır atı ve on iki bin atlısı vardı.
27 Bu memurlar Kral Solomon'a ve Kral Solomon'un sofrasına gelen herkese, her biri
kendi ayında yiyecek sağlıyordu. Hiçbir şeyi eksik bırakmıyorlardı.
28 Ayrıca, her biri görevine göre memurların bulundukları yere, atlar ve hızlı atlar için
arpa ve saman getirirlerdi.
29 Tanrı, Solomon'a deniz kıyısındaki kum kadar bol bilgelik, anlayış ve yürek genişliği
verdi.
30 Solomon'un bilgeliği, bütün doğuluların bilgeliğinden ve bütün Mısırlılar'ın
bilgeliğinden üstündü.
31 Çünkü o, bütün insanlardan daha bilgeydi; Ezrahlı Etan'dan, Mahol'un oğulları
Heman'dan, Kalkol'dan ve Darda'dan daha bilgeydi; ünü çevredeki bütün uluslardaydı.
32 Üç bin özdeyiş söyledi, ezgilerinin sayısı bin beşdi.
33 Lübnan'daki sedirden duvarda biten mercanköşküne kadar ağaçlardan söz ederdi;
ayrıca hayvanlardan, kuşlardan, sürüngenlerden ve balıklardan söz ederdi.
34 Bütün uluslardan insanlar Solomon'un bilgeliğini duymaya gelirdi; onun
bilgeliğini duymuş olan yeryüzünün bütün kralları adamlar gönderirdi.

5

1 Sur Kralı Hiram, Solomon'a hizmetkârlarını gönderdi. Çünkü babasının yerine
kendisini kral olarak meshettiklerini duymuştu. Hiram da David'i her zaman sevmişti.
2 Solomon Hiram'a adam gönderip şöyle dedi:
3 "Babam David'in, Yahve düşmanlarını onun ayaklarının altına koyana dek, çevresinde
her taraftaki savaşlar yüzünden Tanrısı Yahve'nin adına bir ev yapamadığını biliyorsun.
4 Ama şimdi Tanrım Yahve bana her tarafta rahatlık verdi. Düşman yok, kötü olay da
yok.

* **4:22** kor, bir homer'a eşittir veya yaklaşık 55,9 galon (sıvı) veya 211 litre veya 6 kiledir

5 İşte, Yahve'nin, babam David'e, 'Senin yerine tahtına oturtacağım oğlun benim
adıma bir ev yapacak' dediği gibi, Tanrım Yahve'nin adına bir ev yapmayı amaçlıyorum.
6 Şimdi bana Lübnan'dan sedir ağaçları kesilmesini buyur. Hizmetkârlarım senin
hizmetkârlarınla birlikte olacak. Söyleyeceğin her şeye göre hizmetkârların için sana ücret
vereceğim. Çünkü aramızda Saydalılar gibi kereste kesmeyi bilen kimse olmadığını
biliyorsun."
7 Hiram, Solomon'un sözlerini duyunca çok sevindi ve şöyle dedi: "Bugün Yahve
övülsün! David'e bu büyük halka hükmedecek bilge bir oğul verdi."
8 Hiram, Solomon'a adam gönderip, "Bana gönderdiğin haberi duydum. Sedir
kerestesi ve selvi kerestesi konusunda bütün isteğini yapacağım.
9 Hizmetkârlarım onları Lübnan'dan denize indirecekler. Onları sallar halinde yapıp
deniz yoluyla bana bildireceğin yere götüreceğim. Orada onları çözdüreceğim ve sen
onları alacaksın. Ev halkıma yiyeceğini vererek dileğimi yerine getireceksin."
10 Hiram, Solomon'a dileğine göre sedir kerestesi ve selvi kerestesi verdi.
11 Solomon, Hiram'a ev halkının yiyeceği için yirmi bin kor* buğday ve yirmi kor saf
zeytin yağ verdi. Solomon bunları her yıl Hiram'a veriyordu.
12 Yahve, Solomon'a söz verdiği gibi bilgelik verdi. Hiram ile Solomon arasında barış
vardı ve ikisi birlikte bir antlaşma yaptılar.
13 Kral Solomon bütün İsrael'den angaryacılar topladı; ve angaryacılar otuz bin
adamdı.
14 Onları Lübnan'a gönderdi, ayda on bin kişi bölük bölük; bir ay Lübnan'da, iki ay evde
kaldılar; ve Adoniram angarya işlerine tabi tutulan adamların başındaydı.
15 Solomon'un yük taşıyan yetmiş bin ve dağlarda taş kesen seksen bin adamı,
16 bunların dışında Solomon'un işte çalışan halkı yöneten, işin başında olan üç bin üç
yüz baş görevlisi vardı.
17 Kral buyurdu ve evin temelini yontulmuş taşla atmak için büyük taşlar, değerli
taşlar kestiler.
18 Solomon'un yapıcıları, Hiram'ın yapıcıları ve Geballılar bunları kestiler ve evi
yapmak için keresteyi ve taşları hazırladılar.

6

1 İsrael'in çocukları Mısır diyarından çıktıktan dört yüz seksen yıl sonra, Solomon'un
İsrael üzerindeki hükmünün dördüncü yılında, ikinci ay olan Ziv ayında, Yahve'nin evini
yapmaya başladı.
2 Kral Solomon'un Yahve için yaptığı evin uzunluğu altmış arşın,* genişliği yirmi,
yüksekliği otuz arşındı.
3 Evin tapınağının önündeki eyvan, evin eni boyunca yirmi arşın uzunluğundaydı. Evin
önündeki genişliği on arşındı.
4 Ev için sabit kafesli pencereler yaptı.
5 Evin duvarına bitişik, evin her yanında, hem tapınağın hem de iç odanın duvarlarına
bitişik katlar yaptı; ve her yanında yan odalar yaptı.
6 Alt kat beş arşın genişliğinde, orta kat altı arşın genişliğinde, üçüncü kat yedi arşın
genişliğindeydi; çünkü evin duvarında, kirişler evin duvarlarına girmesin diye, dış
tarafta her yönde çıkıntılar yaptı.
7 Ev, yapılmaktayken, taş ocağında hazırlanmış taştan yapılmıştı; ve yapılmaktayken evde
çekiç, balta ya da herhangi bir demir aletin sesi duyulmadı.

---

* **5:11** 20.000 kor, yaklaşık 120.000 kile veya yaklaşık 4,2 megalitre buğdaya denk gelir ve bu da yaklaşık 3.270 metrik ton ağırlığındadır. * **6:2** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

8 Orta yan odaların kapısı evin sağ tarafındaydı. Döner merdivenlerle orta kata,
ortadan da üçüncüye çıkıyordu.
9 Böylece evi yaptı ve onu bitirdi; ve evi sedir kirişleri ve tahtalarıyla kapladı.
10 Ev boyunca, her biri beş arşın yüksekliğinde katlar yaptı; ve sedir keresteleriyle
evin üzerine oturdular.
11 Yahve'nin sözü Solomon'a geldi ve şöyle dedi:
12 "Yapmakta olduğun bu eve gelince, eğer benim kurallarımda yürür, hükümlerimi
yerine getirir ve bütün buyruklarımda yürümek için onları tutarsan, o zaman baban
David'e söylediğim sözümü seninle sağlamlaştıracağım.
13 İsrael'in çocukları arasında oturacağım ve halkım İsrael'i terk etmeyeceğim."
14 Böylece Solomon evi yaptı ve onu bitirdi.
15 Evin duvarlarını içeriden sedir tahtalarıyla yaptı; evin tabanından tavan duvarlarına
kadar, bunları içeriden tahtayla kapladı. Evin tabanını selvi tahtalarıyla kapladı.
16 Evin arka tarafını tabandan tavana kadar sedir tahtalarıyla yirmi arşın yaptı.
Bunu içeride, iç oda olarak, En Kutsal Yer olarak yaptı.
17 Tapınağın önündeki oda kırk arşın uzunluğundaydı.
18 Evin içi sedirdi, tomurcuklarla ve açılmış çiçeklerle oyulmuştu. Her yer sedirdi. Taş
hiç görünmüyordu.
19 Evin iç tarafının ortasında, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı oraya koymak için bir iç
oda hazırladı.
20 İç odanın içi yirmi arşın uzunluğunda, yirmi arşın genişliğinde ve yirmi arşın
yüksekliğindeydi. Onu saf altınla kapladı. Sunağı sedirle kapladı.
21 Böylece Solomon içeriden evi saf altınla kapladı. İç oda önüne altın zincirler çekti ve
onu altınla kapladı.
22 Ev bitinceye kadar bütün evi altınla kapladı. Ayrıca iç odaya ait olan bütün sunağı
da altınla kapladı.
23 İç odanın içinde zeytin ağacından her biri on arşın yüksekliğinde iki Keruv† yaptı.
24 Keruv'un bir kanadının uzunluğu beş arşın, öbür kanadının uzunluğu da beş
arşındı. Bir kanadın ucundan öbürünün ucuna kadar on arşındı.
25 Öteki Keruv'un uzunluğu on arşındı. Her iki Keruv da ölçüde ve biçimde birdi.
26 Bir Keruv on arşın yüksekliğindeydi, öbür Keruv da öyleydi.
27 Keruvlar'ı iç evin içine yerleştirdi. Keruvlar'ın kanatları gerilmişti, öyle ki birinin
kanadı bir duvara, öbür Keruv'un kanadı öbür duvara değiyordu; kanatları evin
ortasında birbirine değiyordu.
28 Keruvlar'ı altınla kapladı.
29 Evin bütün duvarlarını içten ve dıştan oyma Keruvlar, palmiye ağacı ve çiçek
motifleriyle oydu.
30 Evin tabanını içten ve dıştan altınla kapladı.
31 İç tapınağın girişi için zeytin ağacından kapılar yaptı. Üst eşik ve kapı söveleri duvarın
beşte biriydi.
32 Zeytin ağacından iki kapı yaptı; üzerlerine Keruvlar, palmiye ağacı ve çiçek oymaları
oyup altınla kapladı. Altını Keruvlar'ın ve palmiye ağaçlarının üzerine serpti.
33 Tapınağın kapı sövelerinin girişini de duvarın dörtte biri olmak üzere zeytin
ağacından,
34 selvi ağacından da iki kapı yaptı. Bir kapının iki kanadı katlanır, öbür kapının iki
kanadı katlanırdı.
35 Keruvlar, palmiye ağacı ve çiçek oymaları yaptı; oyma işçiliğine uygun altınla
kapladı.

† **6:23** "Keruvlar" kelimesi meleksi bir varlık olan "keruv" kelimesinin çoğuludur.

36 İç avluyu üç sıra yontulmuş taşla ve bir sıra sedir kirişiyle yaptı.
37 Yahve'nin evinin temeli dördüncü yılda Ziv ayında atıldı.
38 On birinci yılda, sekizinci ay olan Bul ayında, ev bütün kısımlarıyla ve bütün tanımlamalarına göre bitirildi. Böylece onu yapmak yedi yılını aldı.

7

1 Solomon kendi evini on üç yıldır yapıyordu ve bütün evini bitirdi.
2 Çünkü Lübnan Ormanı Evi'ni yaptı. Uzunluğu yüz arşın,* genişliği elli arşın ve yüksekliği otuz arşındı, dört sıra sedir sütun üzerinde, sütunların üzerinde sedir kirişleri vardı.
3 Direklerin üzerindeki kırk beş kirişin üstü sedirle kaplıydı, bir sırada on beş.
4 Üç sıra kiriş vardı ve pencere üç sıra pencereye bakıyordu.
5 Bütün kapılar ve söveler kirişlerle kare yapıldı; pencere üç sıra pencereye bakıyordu.
6 Direkler salonunu yaptı. Uzunluğu elli arşın ve genişliği otuz arşındı, önlerinde bir eyvan, direkler ve önlerinde bir eşik vardı.
7 Hüküm vereceği tahtın eyvanını, hüküm eyvanını yaptı ve tabandan tabana sedirle kaplıydı.
8 Oturacağı ev, eyvanın içindeki diğer avlu, aynı yapıdaydı. Solomon kendine eş olarak aldığı Firavun'un kızı için de bu eyvana benzer bir ev yaptı.
9 Bütün bunlar değerli taşlardandı, ölçüye göre yontulmuş, içten ve dıştan temelden dama kadar testereyle kesilmişti, dıştan büyük avluya kadar da böyleydi.
10 Temel değerli taşlardan, büyük taşlardan, on arşınlık ve sekiz arşınlık taşlardandı.
11 Üstünde ölçüye göre yontulmuş değerli taşlar ve sedir ağacı vardı.
12 Çevresindeki büyük avluda, Yahve'nin evinin iç avlusu ve evin eyvanı gibi, üç sıra yontulmuş taş ve bir sıra sedir kirişleri vardı.
13 Kral Solomon gönderip Hiram'ı Sur'dan getirtti.
14 Naftali oymağından dul bir kadının oğluydu ve babası Surlu bir tunç işçisiydi. Ve tunçtan her türlü işi yapmak için bilgelik, anlayış ve beceriyle doluydu. Kral Solomon'a geldi ve onun bütün işlerini yaptı.
15 Çünkü her biri on sekiz arşın yüksekliğinde iki tunç direk yaptı ve her birini on iki arşınlık bir ip çevreliyordu.
16 Direklerin tepelerine koymak için dökme tunçtan iki başlık yaptı. Bir başlığın yüksekliği beş arşın, öbür başlığın yüksekliği beş arşındı.
17 Direklerin tepesindeki başlıklar için örgü işi ağlar ve zincir işi çelenkler vardı: Bir başlık için yedi, öbür başlık için yedi.
18 Böylece direkleri yaptı ve direklerin tepesindeki başlıkları örtmek için bir ağın etrafında iki sıra nar vardı; ve öbür başlık için de böyle yaptı.
19 Eyvandaki direklerin tepesindeki başlıklar zambak işindendi, dört arşın.
20 Ağın yanındaki göbeğin yakınında, iki direğin üstünde de başlıklar vardı. Öbür başlığın çevresinde sıra sıra iki yüz nar vardı.
21 Tapınağın eyvanına direkleri dikti. Sağdaki direği dikti ve onun adını Yakin koydu; soldaki direği dikti ve onun adını Boaz koydu.
22 Direklerin tepelerinde zambak işi vardı. Böylece direklerin işi bitmiş oldu.
23 Dökme denizi kenardan kenara on arşın, yuvarlak biçimde yaptı. Yüksekliği beş arşındı; ve otuz arşınlık bir çizgi onu çevreliyordu.
24 Çevresindeki kenarının altında, onu on arşın çevreleyen tomurcuklar vardı, denizi çevreliyordu. Tomurcuklar iki sıra halindeydi, döküm sırasında dökülmüşlerdi.

* **7:2** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

25 Üçü kuzeye, üçü batıya, üçü güneye, üçü doğuya bakan on iki öküz üzerinde
duruyordu; deniz yukarıdan üzerlerine yerleştirilmişti ve onların bütün arka kısımları içe
dönüktü.
26 Bir karış kalınlığındaydı. Kenarı bir kâse kenarı gibi, bir zambak çiçeği gibi
işlenmişti. İki bin bat su alıyordu.
27 On ayaklığı tunçtan yaptı. Bir ayaklığın uzunluğu dört arşın, genişliği dört arşın ve
yüksekliği üç arşındı.
28 Ayaklıkların işi şöyleydi: Levhaları vardı; pervazlar arasında levhaları vardı;
29 pervazlar arasındaki levhalarda aslanlar, öküzler ve Keruvlar vardı; pervazların
üzerinde yukarıda bir kaide vardı; aslanların ve öküzlerin altında asılı çelenkler işlenmişti.
30 Her ayaklığın dört tunç tekerleği ve tunç dingilleri vardı; ve onun dört ayağının
destekleri vardı. Destekler kazanın altına dökülmüştü, her birinin yanlarında çelenkler
vardı.
31 Başlığın içinde ve üstünde ağzı bir arşındı. Ağzı bir kaide işi gibi yuvarlaktı, bir
buçuk arşındı; ve ağzında da oymalar vardı ve onların levhaları yuvarlak değil, kareydi.
32 Dört tekerlek levhaların altındaydı; ve tekerleklerin dingilleri ayaklıktaydı. Bir
tekerleğin yüksekliği bir buçuk arşındı.
33 Tekerleklerin işi bir savaş arabası tekerleğinin işi gibiydi. Dingilleri, kasnakları,
parmaklıkları ve göbekleri hepsi döküm metaldendi.
34 Her ayağının dört köşesinde dört destek vardı. Destekleri ayaklığın kendisindendi.
35 Ayaklığın tepesinde yarım arşın yüksekliğinde yuvarlak bir şerit vardı; ayaklığın
tepesinde destekleri ve levhaları aynıydı.
36 Desteklerinin düz yerleri ve levhaları üzerine, her birinin yerine Keruvlar, aslanlar
ve palmiye ağaçları oydu; çelenklerle çevrelendi.
37 On ayağı bu şekilde yaptı: Hepsinin dökümü, ölçüsü ve biçimi birdi.
38 Tunçtan on kazan yaptı. Bir kazan kırk bat† alıyordu. Her kazan dört arşındı. On
ayağın her birinde bir kazan vardı.
39 Ayakları, beşini evin sağ tarafına, beşini evin sol tarafına yerleştirdi. Denizi doğuya
ve güneye doğru evin sağ tarafına yerleştirdi.
40 Hiram kazanları, kürekleri ve leğenleri yaptı. Hiram, Kral Solomon için Yahve'nin
evinde yaptığı bütün işi bitirdi:
41 İki direği; direklerin tepesindeki başlıkların iki yuvarlağını; direklerin tepesindeki
başlıkların iki yuvarlağını örten iki ağ işi;
42 iki ağ işi için dört yüz narı; direklerin üzerindeki başlıkların iki yuvarlağını örten her
ağ işi için iki sıra narı;
43 on ayaklığı; ayaklıklar üzerindeki on kazanı;
44 bir denizi; deniz altındaki on iki öküzü;
45 kapları; kürekleri ve leğenleri. Hiram'ın Kral Solomon için Yahve'nin evinde yaptığı
bütün bu kaplar cilalı tunçtandı.
46 Kral bunları Yarden Ovası'nda, Sukkot ile Saretan arasındaki balçık toprakta döktü.
47 Solomon çok sayıda kap olduğu için bütün kapları tartmadı. Tuncun ağırlığı
belirlenemedi.
48 Solomon, Yahve'nin evindeki bütün kapları, altın sunağı ve üzerinde sergi
ekmeğinin bulunduğu masayı altından;
49 ve iç tapınağın önünde, sağda beş, solda beş olmak üzere kandil ayaklarını saf
altından; çiçekleri, kandilleri ve maşaları altından;
50 tasları, makasları, leğenleri, kaşıkları ve ateş tablaları saf altından; hem iç evin, En
Kutsal Yer'in kapılarının hem de tapınağın, evinin kapılarının menteşelerini altından
yaptı.

† **7:38** 1 bat, bir korun onda biri veya yaklaşık 5,6 galon veya 21 litredir, dolayısıyla 40 bat yaklaşık 224 galon veya 840 litredir.

51 Böylece Kral Solomon'un Yahve'nin evinde yaptığı bütün iş bitmiş oldu. Solomon,
babası David'in adamış olduğu şeyleri, gümüşü, altını ve kapları getirip Yahve'nin
evinin hazinelerine koydu.

8

1 O zaman Solomon, İsrael'in ihtiyarlarını, oymakların bütün başlarını, İsrael'in
çocuklarının ata evleri beylerini, David'in kenti olan Siyon'dan Yahve'nin Antlaşma
Sandığı'nı yukarı getirmek üzere Yeruşalem'e, Kral Solomon'un yanına topladı.
2 Bütün İsraelliler, yedinci ay olan Etanim ayındaki bayramda Kral Solomon'un yanına
toplandılar.
3 İsrael'in bütün ihtiyarları geldiler ve kâhinler sandığı kaldırdılar.
4 Yahve'nin Sandığı'nı, Buluşma Çadırı'nı ve Çadır'da bulunan bütün kutsal takımları
yukarı getirdiler. Kâhinler ve Levililer bunları yukarı getirdiler.
5 Kral Solomon ve yanına toplanmış olan bütün İsrael topluluğu, onunla birlikte
sandığın önündeydiler, çoklukta sayılamayacak kadar çok koyun ve sığır kurban
ediyorlardı.
6 Kâhinler, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı yerine, evin iç odasına, En Kutsal Yere,
Keruvlar'ın kanatlarının altına getirdiler.
7 Çünkü Keruvlar kanatlarını sandığın yeri üzerine germişlerdi ve Keruvlar sandığı ve
onun sırıklarını üstten örtüyorlardı.
8 Sırıklar o kadar uzundu ki, sırıkların uçları iç odanın önündeki kutsal yerden
görülüyordu, ama dışarıdan görünmüyorlardı. Bugüne kadar oradadırlar.
9 İsrael'in çocukları Mısır ülkesinden çıktıkları zaman, Yahve'nin onlarla antlaşma yaptığı
Horev'de Moşe'nin koymuş olduğu iki taş levhadan başka sandığın içinde bir şey yoktu.
10 Öyle oldu ki, kâhinler kutsal yerden çıktıkları zaman, bulut Yahve'nin evini
doldurdu,
11 öyle ki, kâhinler bulut yüzünden hizmet etmek için ayakta duramadılar; çünkü
Yahve'nin görkemi Yahve'nin evini doldurmuştu.
12 Solomon, "Yahve koyu karanlıkta oturduğunu söylemişti" dedi.
13 "Gerçekten sana bir konut evi, daima oturacağın bir yer yaptım."
14 Kral yüzünü çevirdi ve İsrael topluluğunun hepsini kutsadı. İsrael topluluğunun hepsi
ayaktaydı.
15 "İsrael'in Tanrısı Yahve yücelsin" dedi. "O, baban David'e ağzıyla söyledi,
16 'Halkım İsrael'i Mısır'dan çıkardığım günden beri, İsrael'in bütün oymaklarından adım
orada olsun diye bir ev yapmak üzere hiçbir kent seçmedim. Ama halkım İsrael üzerinde
olsun diye David'i seçtim.' dedi ve bunu eliyle yerine getirdi."
17 "Babam David'in yüreğinde İsrael'in Tanrısı Yahve adına bir ev yapmak vardı.
18 Ama Yahve babam David'e dedi, 'Mademki, adım için bir ev yapmak yüreğindeydi,
bunu yüreğinde bulundurmakla iyi ettin.
19 Ancak evi sen yapmayacaksın; ama senin bedeninden gelecek oğlun adım için evi
yapacaktır.'
20 Yahve söylediği sözü yerine getirdi; çünkü babam David'in yerine ben yükseldim,
Yahve'nin vaat ettiği gibi İsrael tahtına oturdum ve İsrael'in Tanrısı Yahve'nin adına evi
yaptım.
21 Orada, Yahve'nin atalarımızı Mısır diyarından çıkardığı zaman onlarla yaptığı
antlaşmanın içinde bulunduğu sandık için bir yer hazırladım."
22 Solomon bütün İsrael topluluğunun önünde Yahve'nin sunağının önünde durdu ve
ellerini göğe açtı;

23 ve şöyle dedi, “İsrael'in Tanrısı Yahve, ne yukarıda gökte, ne de aşağıda yeryüzünde
senin gibi bir Tanrı yoktur; sen bütün yürekleriyle önünde yürüyen hizmetkârlarınla
antlaşmayı ve sevgi dolu iyiliği tutarsın;
24 sen hizmetkârın babam David'e verdiğin sözü tuttun; evet, ağzınla söyledin ve
bugün olduğu gibi elinle yerine getirdin.
25 Şimdi İsrael'in Tanrısı ey Yahve, hizmetkârın babam David'e, 'İsrael tahtında oturmak
için önümde bir adam eksik olmayacak, yeter ki çocukların yollarına dikkat etsinler,
senin önümde yürüdüğün gibi önümde yürüsünler' diye verdiğin sözü tut.
26 Şimdi İsrael'in Tanrısı, hizmetkârın babam David'e söylediğin sözün gerçekleşsin.
27 Ama Tanrı gerçekten yeryüzünde oturur mu? İşte, gök ve göklerin gökleri seni
alamaz; benim bu yaptığım bu ev nedir ki!
28 Ama ey Tanrım Yahve, hizmetkârının bugün senin önünde ettiği feryadı ve duayı
işitmek için hizmetkârının duasını ve yakarışını say;
29 öyle ki, hizmetkârının bu yere doğru edeceği duayı işitmek için gözlerin gece gündüz
bu eve, 'Adım orada olacak' dediğin yere açık olsun.
30 Hizmetkârının ve halkın İsrael'in bu yere doğru dua ettiklerinde yakarışını işit. Evet,
gökte, meskeninde işit; ve işittiğin zaman bağışla.”
31 “Bir adam komşusuna karşı günah işlerse ve yemin etsin diye ona ant yükletilirse ve
gelip bu evdeki sunağın önünde yemin ederse,
32 o zaman gökte işit, davran, kötünün yolunu kendi başına getirmek için onu mahkûm
et, doğruya doğruluğuna göre vermek için onu haklı çıkarıp hizmetkârlarını yargıla.”
33 “Halkın İsrael, sana karşı günah işledikleri için düşman önünde yere vuruldukları
zaman, eğer tekrar sana dönerlerse, adını itiraf edip bu evde sana dua edip yakarırlarsa,
34 o zaman gökten işit, halkın İsrael'in günahını bağışla ve onları atalarına verdiğin
ülkeye geri getir.”
35 “Gökyüzü kapandığında ve sana karşı günah işledikleri için yağmur yağmadığında,
eğer bu yere doğru dua edip adını itiraf ederlerse ve onları sıkıntıya soktuğun zaman
günahlarından dönerlerse,
36 o zaman gökte işit, hizmetkârlarının ve halkın İsrael'in günahını bağışla, onlara
yürümeleri gereken iyi yolu öğrettiğinde; halkına da miras olarak verdiğin ülkene yağmur
gönder.”
37 “Eğer ülkede kıtlık varsa, veba varsa, yanıklık, küf, çekirge ya da tırtıl varsa; eğer
düşmanları onları kentlerinin olduğu diyarda kuşatırsa, ne türlü bela, ne türlü hastalık
olursa olsun,
38 herhangi bir adam ya da bütün halkın İsrael tarafından edilen her türlü dua ve
yakarış olursa, her biri kendi yüreğinin derdini bilip ellerini bu eve doğru açarsa,
39 o zaman gökte, meskeninde işit, bağışla, davran ve yüreğini bildiğin her birine
bütün yollarına göre ver (çünkü sen, yalnız sen, bütün insan çocuklarının yüreklerini
bilirsin);
40 öyle ki, atalarımıza verdiğin ülkede yaşadıkları bütün günlerde senden korksunlar.”
41 “Halkın İsrael'den olmayan yabancı da, senin adın uğruna uzak bir ülkeden çıktığında,
42 (çünkü büyük adını, güçlü elini ve uzanmış kolunu işitecekler), gelip bu eve doğru
dua ettiğinde,
43 gökte, meskeninde işit ve yabancının sana yalvardığı her şeye göre yap; ta ki,
yeryüzünün bütün halkları adını bilsin, halkın İsrael gibi senden korksunlar ve yaptığım
bu evin senin adınla anıldığını bilsinler.”
44 “Eğer halkın, onları gönderdiğin herhangi bir yoldan düşmanlarına karşı savaşa
çıkarsa, ve Yahve'ye, seçtiğin kente ve adın için yaptığım eve doğru dua ederlerse,
45 o zaman gökte dualarını ve yakarışlarını işit ve davasını savun.

46 Eğer sana karşı günah işlerlerse (çünkü günah işlemeyen kimse yoktur), ve sen onlara öfkelenip onları düşmana teslim edersen, onlar da onları düşman diyarına, uzak ya da yakın, esir alıp götürürlerse;
47 ama esir alınıp götürüldükleri diyarda tövbe ederlerse, geri dönerlerse ve kendilerini esir alanların diyarında sana yalvarırlarsa, 'Günah işledik, sapıklık ettik, kötülük yaptık' derlerse,
48 eğer kendilerini esir alıp götüren düşmanlarının diyarında bütün yürekleriyle ve bütün canlarıyla sana dönerlerse, atalarına verdiğin diyarlarına, seçtiğin kente ve adın için yaptığım eve doğru sana dua ederlerse,
49 o zaman dualarını ve yakarışlarını gökte, meskeninde işit ve davalarını savun;
50 ve sana karşı günah işleyen halkını ve sana karşı işledikleri bütün suçları bağışla; ve onları esir alıp götürenlerin önünde sen onlara acı ki, onlar da onlara acısınlar
51 (çünkü onlar senin halkın ve mirasındır; onları Mısır'dan, demir ocağının içinden çıkardın);
52 öyle ki, sana her yalvardıklarında hizmetkârının yakarışını ve halkın İsrael'in yakarışını duymak için gözlerin açık olsun.
53 Çünkü sen, atalarımızı Mısır'dan çıkardığın zaman hizmetkârın Moşe aracılığıyla söylediğin gibi, onları yeryüzünün bütün halkları arasından mirasın olmak üzere ayırdın, ey Efendimiz Yahve."
54 Öyle oldu ki, Solomon bütün bu duayı ve yakarışı Yahve'ye bitirince, diz çöküp ellerini göğe doğru açmış olduğu Yahve'nin sunağının önünden kalktı.
55 Ayağa kalktı ve bütün İsrael topluluğunu yüksek sesle kutsayarak şöyle dedi:
56 "Vaat ettiği her şeye göre halkı İsrael'e rahatlık vermiş olan Yahve yücelsin. Hizmetkârı Moşe aracılığıyla vaat ettiği bütün iyi vaatlerinden tek bir söz bile boşa çıkmadı.
57 Tanrımız Yahve, atalarımızla olduğu gibi bizimle olsun. Bizi terk etmesin ve bırakmasın,
58 öyle ki, O'nun bütün yollarında yürümek için, atalarımıza buyurduğu buyruklarını, kurallarını ve ilkelerini tutmak için yüreklerimizi kendisine yöneltsin.
59 Bu sözlerim, Yahve'nin önünde yakarırken gece gündüz Tanrımız Yahve'ye yakın olsun ki, hizmetkârının davasını ve halkı İsrael'in davasını her gün gerektiği gibi savunsun;
60 öyle ki, yeryüzünün bütün halkları, Yahve'nin kendisinin Tanrı olduğunu bilsinler. Başka kimse yoktur."
61 "Bu nedenle bugün olduğu gibi, O'nun kurallarına göre yürümek için ve buyruklarını tutmak için yüreğiniz Tanrımız Yahve'ye karşı tam olsun."
62 Kral ve onunla birlikte bütün İsrael, Yahve'nin önünde kurban sundular.
63 Solomon, Yahve'ye sunduğu esenlik kurbanı olarak yirmi iki bin sığır ve yüz yirmi bin koyun sundu. Böylece kral ve bütün İsrael'in çocukları, Yahve'nin evini adadılar.
64 Aynı günde kral, Yahve'nin evinin önündeki avlunun ortasını kutsal kıldı; çünkü orada yakmalık sunuyu, ekmek sunusunu ve esenlik sunularının yağını sundu, çünkü Yahve'nin önündeki tunç sunak yakmalık sunuyu, tahıl sunusunu ve esenlik sunularının yağını alabilmek için küçük geldi.
65 Böylece Solomon, o sırada bütün İsrael de kendisiyle birlikte, Hamat'ın girişinden Mısır vadisine kadar büyük bir topluluk halinde, Tanrımız Yahve'nin önünde yedi gün, yedi gün daha, tam on dört gün bayram etti.
66 Sekizinci gün halkı gönderdi. Ve onlar kralı kutsayıp çadırlarına gittiler; çünkü Yahve'nin hizmetkârı David'e ve halkı İsrael'e gösterdiği bütün iyiliklerden ötürü yürekleri sevinçli ve neşeliydi.

9

1 Solomon, Yahve'nin evinin, kralın evinin ve Solomon'un yapmak istediği bütün
arzuladığı şeylerin yapımını bitirince,
2 Yahve, Givon'da kendisine göründüğü gibi, Solomon'a ikinci kez göründü.
3 Yahve ona, "Önümde yaptığın duayı ve yakarışı duydum" dedi, "Adımı daima oraya
yerleştirmek için yaptığın bu evi kutsal kıldım. Gözlerim ve yüreğim daima orada
olacaktır.
4 Eğer sen de baban David'in yürüdüğü gibi, yürek bütünlüğü ile ve doğrulukla önümde
yürürsen, sana buyurduğum her şeyi yapmak için, kurallarımı ve ilkelerimi tutarsan,
5 baban David'e söz verdiğim gibi, İsrael üzerinde krallığının tahtını sonsuza dek
sağlamlaştıracağım: 'İsrael tahtı üzerinde senden hiç kimse eksik olmayacaktır.'
6 Ama sen ya da çocukların beni izlemekten döner, önünüze koyduğum buyruklarımı ve
kurallarımı tutmaz, gidip başka ilâhlara kulluk eder ve onlara taparsanız,
7 İsrael'i kendilerine verdiğim ülkeden söküp atacağım; adım için kutsal kıldığım bu
tapınağı önümden atacağım; İsrael bütün halklar arasında bir özdeyiş ve alay konusu
olacak.
8 Bu tapınak çok yüksek olmasına karşın, yanından geçen herkes şaşkına dönüp ıslık çalıp
diyecekler, 'Yahve bu diyara ve bu eve neden bunu yaptı?'
9 onlar da, 'Çünkü atalarını Mısır diyarından çıkaran Tanrıları Yahve'yi terk ettiler,
başka ilâhlara sarıldılar, onlara taptılar ve onlara hizmet ettiler. Bu yüzden Yahve bütün
bu kötülükleri onların üzerine getirdi' diye yanıt verecekler."
10 Solomon'un iki evi, Yahve'nin evini ve kral evini yaptığı yirmi yılın sonunda,
11 (Sur Kralı Hiram, Solomon'a istediği kadar sedir ve selvi ağacı ve altın sağlamıştı),
Kral Solomon Hiram'a Galile diyarında yirmi kent verdi.
12 Hiram, Solomon'un kendisine verdiği kentleri görmek için Sur'dan çıktı; ama
kentler onun hoşuna gitmedi.
13 Kardeşim, bana verdiğin bu kentler nedir? dedi. O, bugüne dek onlara Kabul* adını
verdi.
14 Hiram, krala yüz yirmi talant† altın gönderdi.
15 Kral Solomon'un angaryacı almasının nedeni şudur: Yahve'nin evini, kendi evini,
Millo'yu, Yeruşalem surlarını, Hazor'u, Megiddo'yu ve Gezer'i yapmak.
16 Mısır Kralı Firavun çıkıp Gezer'i almış, ateşe vermiş, kentte yaşayan Kenanlılar'ı
öldürmüş ve onu kızına, Solomon'un karısına düğün hediyesi olarak vermişti.
17 Solomon, Gezer ülkesinde, aşağı tarafta Beyt Horon'u,
18 çölde Baalat'ı, Tamar'ı,
19 Solomon'un bütün ambar kentlerini, savaş arabaları için kentleri, atlılar için
kentleri ve Solomon'un Yeruşalem'de, Lübnan'da ve saltanatı altındaki bütün ülkede kendi
zevki için yapmayı istediği şeyleri yaptırdı.
20 İsrael'in çocuklarından olmayan Amorlular, Hititler, Perizliler, Hivliler ve
Yevuslular'dan arta kalan bütün halka gelince,
21 İsrael'in çocuklarının tümüyle yok edemediği, onların ardından ülkede kalan
çocuklarından, Solomon bugüne dek angaryacı hizmetçiler topladı.
22 Ancak Solomon İsrael'in çocuklarından zorla hizmetçi yapmadı; onlar savaşçılar,
hizmetkârlar, beyler, komutanlar ve savaş arabalarının ve atlılarının yöneticileriydi.
23 Bunlar Solomon'un işinin başında olan ve işte çalışan halkı yöneten beş yüz elli baş
görevliydi.

---

* **9:13** "Kabul" kelimesi İbranice'de "işe yaramaz" anlamına gelir. † **9:14** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur, bu nedenle 120 talant yaklaşık 3,6 metrik tondur

24 Ancak Firavun'un kızı David'in kentinden Solomon'un kendisi için yaptırdığı evine
çıktı. Sonra Millo'yu yaptı.
25 Solomon, yılda üç kez Yahve'ye yaptığı sunak üzerinde yakmalık sunular ve esenlik
sunuları sunardı, onlarla birlikte Yahve'nin önündeki sunakta buhur yakardı. Böylece
evi bitirdi.
26 Kral Solomon, Kızıldeniz kıyısında, Edom ülkesinde, Elat'ın yanında bulunan Esion
Gever'de bir gemi filosu yaptı.
27 Hiram, kendi hizmetkârlarını, denizi bilen denizcileri, Solomon'un
hizmetkârlarıyla birlikte gemilerde gönderdi.
28 Ofir'e geldiler ve oradan dört yüz yirmi talant altın alıp Kral Solomon'a getirdiler.

10

1 Şeba Kraliçesi, Solomon'un Yahve'nin adıyla ilgili ününü duyunca, onu zor sorularla
sınamaya geldi.
2 Çok büyük bir kervanla, baharat, çok miktarda altın ve değerli taşlar taşıyan develerle
Yeruşalem'e geldi. Solomon'un yanına vardığında, yüreğindeki her şeyi onunla konuştu.
3 Solomon bütün sorularını yanıtladı. Kralın ona söyleyemediği, kendisinden gizlenmiş
hiçbir şey yoktu.
4 Şeba Kraliçesi, Solomon'un bütün bilgeliğini, yaptığı evi,
5 sofrasındaki yemeği, hizmetkârlarının oturuşunu, görevlilerinin hazır bulunuşunu,
onların giysilerini, sakilerini ve Yahve'nin evine çıktığı merdiveni görünce, kendisinde
artık ruh kalmamıştı.
6 Krala, "Yaptıkların ve bilgeliğin hakkında kendi ülkemde duyduğum doğru habermiş"
dedi.
7 "Ancak, gelip gözlerimle görene kadar bu sözlere inanmamıştım. İşte, bana yarısı bile
anlatılmamış! Bilgeliğin ve bolluğun duymuş olduğum ününden üstün çıktı.
8 Adamların ne mutlu, sürekli önünde duran, bilgeliğini dinleyen bu hizmetkârların ne
mutlu.
9 Seni İsrael tahtı üzerine koymak için senden hoşnut olan Tanrın Yahve yücelsin.
Çünkü Yahve İsrael'i sonsuza dek sevdi, bu yüzden seni kral yaptı, adalet ve doğruluk
yapasın diye."
10 Krala yüz yirmi talant altın, çok miktarda baharat ve değerli taşlar verdi. Şeba
Kraliçesi'nin Kral Solomon'a verdiği baharat kadar bol baharat bir daha asla olmadı.
11 Ofir'den altın getiren Hiram'ın gemileri de Ofir'den çok miktarda almug ağacı* ve
değerli taşlar getirdi.
12 Kral almug ağaçlarından Yahve'nin evi ve kralın evi için direkler yaptı, ezgiciler için
de çenkler ve telli çalgılar yaptı; bugüne kadar böyle almug ağaçları gelmedi ve görülmedi.
13 Kral Solomon, Şeba Kraliçesi'ne, krallık armağanlarından kendisine verdiğinin yanı
sıra, bütün isteklerini, ne dilediyse verdi. Böylece Kraliçe dönüp hizmetkârlarıyla
birlikte kendi ülkesine gitti.
14 Solomon'a bir yılda gelen altının ağırlığı,
15 tüccarların, alış veriş yapanların ve karma halkın bütün kralların ve ülke
valilerinin getirdiklerinin yanı sıra, altı yüz altmış altı talant† altındı.
16 Kral Solomon, dövme altından iki yüz kalkan yaptırdı; bir kalkan için altı yüz şekel‡
altın gitti.

---

* **10:11** muhtemelen güzel damarlı ve hoş kokulu bir Hint sandal ağacı, ayrıca ağaç işçiliği için iyi † **10:15** Bir talantyaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur, bu nedenle 666 talant yaklaşık 20 metrik tondur ‡ **10:16** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,32 Troy onstur, dolayısıyla 600 şekel yaklaşık 6 kilogram veya 13,2 pound veya 192 Truva onsudur.

17 Dövme altından üç yüz kalkan yaptırdı; bir kalkan için üç mina§ altın gitti; kral
bunları Lübnan Ormanı Evi'ne koydu.
18 Kral fildişinden büyük bir taht da yaptırdı ve onu en iyi altınla kaplattı.
19 Tahtın altı basamağı vardı ve tahtın tepesi arkada yuvarlaktı; oturulacak yerin iki
yanında kollar ve kolların yanında duran iki aslan vardı.
20 Altı basamağın bir yanında ve öbür yanında on iki aslan duruyordu. Hiçbir krallıkta
buna benzer bir şey yapılmamıştı.
21 Kral Solomon'un bütün içecek kapları altındandı ve Lübnan Ormanı Evi'nin bütün
kapları saf altındandı. Hiçbiri gümüşten değildi, çünkü Solomon'un günlerinde gümüş az
değerli sayılırdı.
22 Çünkü kralın denizde Hiram'ın gemileriyle birlikte Tarşiş gemileri vardı. Tarşiş
gemileri üç yılda bir altın, gümüş, fildişi, maymunlar ve tavus kuşları getirirdi.
23 Böylece Kral Solomon zenginlikte ve bilgelikte yeryüzünün bütün krallarını geçti.
24 Bütün dünya, Tanrı'nın onun yüreğine koymuş olduğu bilgeliği duymak için
Solomon'un yüzünü arardı.
25 Her yıl herkes takdir olarak, gümüş kaplar, altın kaplar, giysiler, zırhlar, baharatlar,
atlar ve katırlar getirirlerdi.
26 Solomon savaş arabaları ve atlılar topladı. Bin dört yüz savaş arabası ve on iki bin
atlısı vardı. Bunları savaş arabası kentlerinde ve Yeruşalem'de kralın yanında
tutuyordu.
27 Kral, Yeruşalem'de gümüşü taş kadar sıradan, sedirleri de ovadaki çınar ağaçları
kadar sıradan yaptı.
28 Solomon'un atları Mısır'dan getirildi. Kralın tüccarları onları sürüler halinde bir
bedelle alırlardı.
29 Mısır'dan altı yüz şekel* gümüşe bir savaş arabası, yüz elli şekel gümüşe bir at
getirildi. Böylece bunları Hititler'in ve Suriye krallarının hepsine, dışa satılırdı.

11

1 Kral Solomon Firavun'un kızıyla birlikte birçok yabancı kadını sevdi: Moavlı,
Ammonlu, Edomlu, Saydalı ve Hititli kadınlar.
2 Yahve'nin İsrael'in çocuklarına, "Siz onların arasına girmeyeceksiniz, onlar da sizin
aranıza girmeyecekler, çünkü yüreğinizi kesin olarak kendi ilahlarına saptıracaklar"
dediği uluslardandı. Solomon bunlara sevgiyle bağlandı.
3 Yedi yüz karısı, kral kızları ve üç yüz cariyesi vardı. Karıları onun yüreğini saptırdı.
4 Solomon yaşlanınca, karıları onun yüreğini başka ilâhların ardınca saptırdı. Ve yüreği,
babası David'in yüreği gibi, Tanrısı Yahve'ye karşı bütün değildi.
5 Çünkü Solomon Saydalılar'ın tanrıçası Aştoret'in ve Ammonlular'ın iğrenç ilahı
Milkom'un ardından gitti.
6 Solomon Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı ve babası David gibi Yahve'nin ardınca
tamamen gitmedi.
7 Sonra Solomon, Yeruşalem'in önündeki dağda, Moav'ın iğrençliği Kemoş için ve
Ammon'un çocuklarının iğrençliği Molek için yüksek bir yer yaptı.
8 Bunu, buhur yakan ve ilâhlarına kurban sunan bütün yabancı karıları için yaptı.
9 Yahve, Solomon'a öfkelendi, çünkü kendisine iki kez görünmüş olan
10 ve başka ilâhların ardınca gitme, diye bunun için ona buyurmuş olan İsrael'in Tanrısı
Yahve'den yüreği saptı; ve Yahve'nin buyurduğu şeyi tutmadı.

§ **10:17** Bir mina yaklaşık 600 gram veya 1,3 pounddur. * **10:29** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

11 Bu yüzden Yahve Solomon'a, “Mademki bu senin tarafından yapıldı, sana
buyurduğum antlaşmamı ve kurallarımı tutmadın, kesinlikle krallığı senden
koparacağım ve onu senin hizmetkârına vereceğim” dedi.
12 “Ancak bunu senin günlerinde, baban David'in hatırı için yapmayacağım; ama onu
oğlunun elinden koparıp alacağım.
13 Ancak bütün krallığı koparmayacağım; ama hizmetkârım David ve seçtiğim
Yeruşalem uğruna oğluna bir oymak vereceğim.”
14 Yahve, Solomon'a bir düşman çıkardı: Edomlu Hadad. O, Edom'da kral soyundandı.
15 Çünkü David Edom'da iken, ordu komutanı Yoav öldürülenleri gömmeye çıktığı ve
Edom'daki bütün erkekleri vurduğu zaman
16 (çünkü Yoav ve bütün İsraelliler, Edom'daki bütün erkekleri yok edene kadar altı ay
orada kaldılar)
17 Hadad, babasının hizmetkârlarından bazı Edomlular'la birlikte Mısır'a gitmek için
kaçtı. O sırada Hadad daha küçük bir çocuktu.
18 Midyan'dan kalkıp Paran'a geldiler. Kendileriyle birlikte Paran'dan adamlar alıp
Mısır'a, Mısır Kralı Firavun'a geldiler. Firavun ona bir ev verdi, yiyecek verdi ve toprak
verdi.
19 Hadad Firavun'un gözünde büyük bir lütuf buldu; öyle ki, ona kendi karısının kız
kardeşini, Kraliçe Tahpenes'in kız kardeşini eş olarak verdi.
20 Tahpenes'in kız kardeşi ona oğlu Genubat'ı doğurdu; Tahpenes onu Firavun'un
evinde sütten kesti. Genubat, Firavun'un evinde, Firavun'un oğulları arasındaydı.
21 Hadad Mısır'da David'in atalarıyla uyumuş olduğunu ve ordu komutanı Yoav'ın
ölmüş olduğunu duyunca, Firavun'a, “İzin ver de kendi ülkeme gideyim” dedi.
22 Firavun ona, “Peki, benim yanımda ne eksiğin var ki, işte, kendi ülkene gitmek
istiyorsun?” dedi. O, “Hiçbir şey, yalnızca bırak gideyim” diye yanıtladı.
23 Tanrı, efendisi Sova kralı Hadadezer'den kaçmış olan Eliada oğlu Rezon'u bir
düşman olarak Solomon'a karşı kaldırdı.
24 David Sovalılar'ı öldürdüğünde, yanına adamlar topladı ve bir çetenin komutanı
oldu. Damaskus'a gittiler ve orada yaşadılar ve Damaskus'da hüküm sürdüler.
25 Solomon'un bütün günlerinde, Hadad'ın kötülüğüne ek olarak, İsrael'e düşman oldu.
İsrael'den nefret etti ve Suriye üzerinde hüküm sürdü.
26 Solomon'un hizmetkârı, Zereda'lı bir Efraimli olan Nevat'ın oğlu Yarovam,
annesinin adı Serua'ydı ve dul bir kadındı, o da krala karşı elini kaldırdı.
27 Kral'a karşı elini kaldırmasının nedeni şuydu: Solomon Millo'yu yaptı ve babası
David'in kentindeki gediği onardı.
28 Yarovam güçlü ve yiğit bir adamdı; Solomon genç adamın çalışkan olduğunu gördü
ve onu Yosef evinin bütün işleri üzerine koydu.
29 O sırada Yarovam Yeruşalem'den çıktığında, Şilonlu Peygamber Ahiya onu yolda
buldu. Ahiya yeni bir giysi giymişti ve ikisi de kırda yalnızdılar.
30 Ahiya üzerindeki yeni giysiyi tutup on iki parça etti.
31 Yarovam'a, “On parçayı al” dedi, “İsrael'in Tanrısı Yahve diyor ki, 'İşte, krallığı
Solomon'un elinden koparıp on oymağını sana vereceğim.
32 Ama hizmetkârım David'in hatırı ve İsrael'in bütün oymaklarından seçmiş olduğum
Yeruşalem kentinin hatırı için bir oymak onun olacak.
33 Çünkü beni terk ettiler ve Saydalılar'ın tanrıçası Aştoret'e, Moav ilâhı Kemoş'a ve
Ammon'un çocuklarının ilâhı Milkom'a taptılar. Onlar, onun babası David gibi, benim
gözümde doğru olanı yapmak, kurallarımı ve ilkelerimi tutmak için benim yollarımda
yürümediler.

34 "'Ancak, krallığın tümünü elinden almayacağım, ama seçtiğim, buyruklarımı ve
kurallarımı tutan hizmetkârım David'in hatırı için, onu hayatının bütün günlerinde
hükümdar yapacağım.
35 Ama krallığı oğlunun elinden alacağım ve sana vereceğim, on oymağı.
36 Hizmetkârım David'in Yeruşalem'de, adımı koymak için seçmiş olduğum kentte, her
zaman önümde bir kandili olsun diye, oğluna bir oymak vereceğim.
37 Seni alacağım ve canının dilediği her şeye göre hüküm süreceksin ve İsrael üzerine
kral olacaksın.
38 Öyle olacak ki, hizmetkârım David'in yaptığı gibi kurallarımı ve buyruklarımı
tutmak için eğer sana buyurduğum her şeyi dinlersen, benim yollarımda yürürsen,
gözümde doğru olanı yaparsan, seninle olacağım ve David için yaptığım gibi sana sağlam
bir ev yapacağım ve İsrael'i sana vereceğim.
39 David soyunu bundan ötürü sıkıntıya sokacağım, ama daima değil.'"
40 Bu yüzden Solomon Yarovam'ı öldürmeye çalıştı, ama Yarovam kalkıp Mısır'a, Mısır
Kralı Şişak'a kaçtı ve Solomon'un ölümüne dek Mısır'da kaldı.
41 Solomon'un işlerinin geri kalanı, yaptığı her şey ve bilgeliği, Solomon'un İşler'i
kitabında yazılı değil midir?
42 Solomon'un Yeruşalem'de bütün İsrael üzerinde hüküm sürdüğü zaman kırk yıldı.
43 Solomon atalarıyla birlikte uyudu ve babası David'in kentinde gömüldü; oğlu
Rehovam onun yerinde hüküm sürdü.

12

1 Rehovam Şekem'e gitti, çünkü bütün İsrael onu kral yapmak için Şekem'e gelmişti.
2 Nevat oğlu Yarovam bunu duyunca (çünkü o hâlâ Mısır'daydı, Kral Solomon'un
önünden kaçmıştı ve Yarovam Mısır'da yaşıyordu;
3 ve gönderip onu çağırdılar), Yarovam ve bütün İsrael topluluğu gelip Rehovam'a
söyleyip dediler,
4 "Baban boyunduruğumuzu zorlaştırdı. Şimdi babanın ağır hizmetini ve üzerimize
koyduğu ağır boyunduruğu hafiflet, sana hizmet edelim."
5 Onlara, "Üç günlüğüne gidin, sonra yanıma dönün" dedi.
Böylece halk gitti.
6 Kral Rehovam, babası Solomon daha hayattayken onun önünde duran yaşlı
adamlarla danışıp şöyle dedi: "Bu halka yanıt vermek için bana ne öğüt verirsiniz?"
7 Onlar, "Eğer bugün sen bu halka hizmetkâr olursan, onlara hizmet eder ve onlara
iyi sözlerle yanıt verirsen, onlar daima senin hizmetkârın olurlar" diye karşılık verdiler.
8 Ama o, kendisine verdikleri yaşlı adamların öğüdünü bıraktı ve kendisiyle birlikte
büyüyen, önünde duran genç adamlarla danıştı.
9 Onlara, "Bana, 'Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafifletin' diyen bu halka
yanıt vermemiz için ne öğüt verirsiniz?" dedi.
10 Kendisiyle birlikte büyüyen gençler ona, "Sana, 'Baban boyunduruğumuzu
ağırlaştırdı, ama bizim için onu hafiflet' diyen bu halka de ki, 'Benim küçük parmağım
babamın belinden daha kalındır.
11 Babam size ağır bir boyunduruk yükledi, ama ben boyunduruğunuzu artıracağım.
Babam sizi kamçılarla terbiye etti, ama ben sizi akreplerle terbiye edeceğim.'"
12 Böylece Yarovam ve bütün halk, kralın istediği gibi üçüncü gün Rehovam'ın yanına
geldiler, "Üçüncü gün yine yanıma gelin" demişti.
13 Kral halka sert bir şekilde yanıt verdi ve yaşlıların kendisine verdikleri öğüdü
bıraktı,

14 gençlerin öğüdüne göre onlara şöyle dedi: “Babam boyunduruğunuzu ağır etti, ama
ben boyunduruğunuzu artıracağım. Babam sizi kırbaçlarla terbiye etti, ama ben sizi
akreplerle terbiye edeceğim.”
15 Böylece kral halkı dinlemedi; çünkü bu, Yahve'nin Şilolu Ahiya aracılığıyla Nevat
oğlu Yarovam'a söylediği sözünü yerine getirmek için yaptığı bir şeydi.
16 İsrael'in çocuklarının tümü kralın kendilerini dinlemediğini görünce, halk krala,
“David'de bizim payımız ne?” diye yanıt verdi. “Yişay'ın oğlunda mirasımız yoktur; ey
İsrael, çadırlarınıza! Ey David, şimdi sen kendi evine bak.” Böylece İsraelliler kendi
çadırlarına gitti.
17 Yahuda kentlerinde yaşayan İsrael'in çocuklarına gelince, Rehovam onların üzerinde
hüküm sürdü.
18 O zaman Kral Rehovam angarya işlerine bakan Adoram'ı gönderdi; ve bütün İsrael
onu taşlayarak öldürdü. Kral Rehovam Yeruşalem'e kaçmak için kendi savaş arabasına
binmek için acele etti.
19 İsrael bugüne dek David'in evine karşı isyan etmiştir.
20 Bütün İsrael Yarovam'ın döndüğünü duyunca, gönderip onu topluluğa çağırdılar ve
bütün İsrael üzerine onu kral yaptılar. Yahuda oymağı dışında David'in evinin ardından
giden kimse olmadı.
21 Rehovam Yeruşalem'e gelince, Solomon oğlu Rehovam'a krallığı geri getirmek için
İsrael evine karşı savaşmak üzere Yahuda halkının tamamını ve Benyamin oymağını,
seçkin savaşçılardan oluşan yüz seksen bin kişiyi topladı.
22 Ancak Tanrı'nın sözü Tanrı adamı Şemaya'ya geldi ve şöyle dedi,
23 “Yahuda Kralı Solomon oğlu Rehovam'a, bütün Yahuda ve Benyamin evine ve geri
kalan halka söyleyip de,
24 'Yahve diyor ki, “Kardeşleriniz İsrael'in çocuklarına karşı çıkmayacak ve
savaşmayacaksınız. Herkes evine dönsün; çünkü bu şey bendendir.' ”” Böylece Yahve'nin
sözünü dinlediler ve Yahve'nin sözüne göre dönüp kendi yollarına gittiler.
25 Sonra Yarovam Efraim dağlık bölgesinde Şekem'i kurdu ve orada yaşadı; oradan
çıkıp Penuel'i kurdu.
26 Yarovam yüreğinde şöyle dedi: “Şimdi krallık David'in evine geri dönecek.
27 Eğer bu halk Yeruşalem'deki Yahve'nin evine kurban sunmaya çıkarsa, o zaman bu
halkın yüreği yine efendilerine, Yahuda Kralı Rehovam'a dönecek; beni öldürüp Yahuda
Kralı Rehovam'a dönecekler.”
28 Bunun üzerine kral danıştı ve altından iki buzağı yaptı; ve onlara dedi: “Yeruşalem'e
çıkmanız fazladır. Ey İsrael, bakın, işte, sizi Mısır diyarından çıkaran ilâhlarınız!”
29 Birini Beytel'e koydu, öbürünü de Dan'a yerleştirdi.
30 Bu şey günah oldu, çünkü halk oradakinin önünde tapınmak için Dan'a kadar
gidiyordu.
31 Yüksek yerlerde evler yaptı ve Levioğulları'ndan olmayan bütün halk arasından
kâhinler seçti.
32 Yarovam, Yahuda'daki bayrama benzer şekilde, sekizinci ayda, ayın on beşinci günü
bir bayram atadı ve sunağa çıktı. Yapmış olduğu buzağılara kurban kesmek için
Beytel'de öyle yaptı ve yaptığı yüksek yerlerin kâhinlerini Beytel'de yerleştirdi.
33 Sekizinci ayın on beşinci günü, kendi yüreğinden uydurduğu ayda, Beytel'de yapmış
olduğu sunağın yanına çıktı; İsrael'in çocukları için bir bayram atadı ve buhur yakmak
üzere sunağın yanına çıktı.

13

1 İşte, Tanrı adamı Yahve'nin buyruğuyla Yahuda'dan Beytel'e geldi. Yarovam da
buhur yakmak için sunağın yanında duruyordu.
2 Yahve'nin sözüyle sunağa haykırıp, "Sunak! Sunak!" dedi. "Yahve diyor ki: "İşte,
David'in evine Yoşiya adında bir oğul doğacak. Senin üzerinde buhur yakan yüksek yer
kâhinlerini kurban edecek ve senin üzerinde insan kemikleri yakacaklar.'"
3 Aynı gün bir belirti verip dedi, 'İşte, Yahve'nin söylediği belirti budur: Sunak
parçalanacak ve üzerindeki küller dökülecek."
4 Kral, Tanrı adamının Beytel'deki sunağa haykırıp söylediği sözü duyunca, Yarovam
elini sunaktan uzatarak, "Onu tutun!" dedi. Ona karşı uzattığı eli kurudu, öyle ki, onu
bir daha kendine çekemedi.
5 Tanrı adamının Yahve'nin sözüyle verdiği belirtiye göre sunak da yarıldı ve külleri
sunaktan döküldü.
6 Kral Tanrı adamına, "Şimdi Tanrın Yahve'nin lütfu için yalvar ve benim için dua et ki,
elim eski haline dönsün" diye karşılık verdi.
Tanrı adamı Yahve'ye yalvardı ve kralın eli eski haline döndü ve eskisi gibi oldu.
7 Kral Tanrı adamına, "Benimle eve gel ve biraz dinlen, sana ödül vereceğim" dedi.
8 Tanrı adamı krala, "Evinin yarısını bile bana versen, seninle içeri girmem, bu yerde
ne ekmek yerim, ne de su içerim" dedi;
9 "Çünkü Yahve'nin sözüyle bana şöyle buyruldu: 'Ekmek yemeyeceksin, su
içmeyeceksin, geldiğin yoldan da dönmeyeceksin.'"
10 Böylece başka bir yoldan gitti ve Beytel'e geldiği yoldan dönmedi.
11 Beytel'de yaşlı bir peygamber yaşıyordu. Oğullarından biri gelip Tanrı adamının o
gün Beytel'de yaptığı bütün işleri ona anlattı. Krala söylediği sözleri de babalarına
anlattılar.
12 Babaları onlara, "Hangi yoldan gitti?" dedi. Oğulları Yahuda'dan gelen Tanrı
adamının hangi yoldan gittiğini görmüşlerdi.
13 Oğullarına, "Eşeği benim için eyerleyin" dedi. Onlar da eşeği eyerlediler ve eşeğe
bindi.
14 Tanrı adamının peşinden gitti ve onu bir meşe ağacının altında otururken buldu.
Ona, "Yahuda'dan gelen Tanrı adamı sen misin?" dedi.
Adam, "Benim" dedi.
15 O zaman ona, "Benimle birlikte eve gel ve ekmek ye" dedi.
16 "Seninle geri dönemem, seninle içeri giremem. Bu yerde seninle ekmek yemem, su
içmem." dedi.
17 "Çünkü bana, 'Orada ekmek yiyip su içmeyeceksin, geldiğin yoldan geri
dönmeyeceksin' diye Yahve'nin sözü ile söylendi."
18 "Ben de senin gibi bir peygamberim" dedi. "Bir melek, Yahve'nin sözüyle söyleyip
bana, 'Onu evine geri götür, ekmek yiyip su içsin' dedi." Adam ona yalan söyledi.
19 Bunun üzerine onunla geri döndü, evinde ekmek yedi, su içti.
20 Sofraya otururlarken, Yahve'nin sözü onu geri getiren peygambere geldi;
21 ve Yahuda'dan gelen Tanrı adamına haykırıp dedi: "Yahve diyor ki, 'Mademki,
Yahve'nin sözüne itaatsizlik ettin ve Tanrın Yahve'nin sana buyurduğu buyruğu
tutmadın,
22 ve geri döndün ve sana, 'Ekmek yeme, su içme' dediği yerde ekmek yedin ve su
içtin, bedenin ataların mezarına varmayacak.'"
23 Ekmek yedikten ve içtikten sonra, geri getirmiş olduğu peygamber için eşeği
eyerledi.
24 Gittikten sonra, bir aslan yolda onunla karşılaştı ve onu öldürdü. Cesedi yola atıldı
ve eşek onun yanında durdu. Aslan da cesedin yanında durdu.

25 İşte, yoldan geçenler cesedin yola atıldığını ve aslanın cesedin yanında durduğunu
gördüler; ve gelip yaşlı peygamberin yaşadığı kentte anlattılar.
26 Onu yoldan geri getiren peygamber bunu duyunca, “Bu, Yahve'nin sözüne
itaatsizlik eden Tanrı adamıdır. Bu yüzden Yahve onu aslana teslim etti. Aslan onu
parçaladı ve Yahve'nin kendisine söylediği söze göre onu öldürdü.” dedi.
27 Oğullarına, “Eşeği benim için eyerleyin” dedi ve eyerlediler.
28 Gidip cesedini yolda atılmış, eşeğin ve aslanın da cesedin yanında durduğunu gördü.
Aslan cesedi yememiş ve eşeği parçalamamıştı.
29 Peygamber Tanrı adamının cesedini kaldırıp eşeğe yükledi ve geri getirdi. Yas
tutmak ve onu gömmek için yaşlı peygamberin kentine geldi.
30 Cesetini kendi mezarına yatırdı. Onlar da onun için yas tutup, “Ah, kardeşim!”
dediler.
31 Onu gömdükten sonra oğullarına söyleyip dedi: “Ben öldükten sonra, Tanrı adamının
gömüldüğü mezara beni gömün. Kemiklerimi onun kemiklerinin yanına koyun.
32 Çünkü Beytel’deki sunağa ve Samariya kentlerindeki bütün yüksek yerlerin
evlerine karşı Yahve'nin sözüyle haykırdığı söz kesinlikle olacaktır.”
33 Bu şeyden sonra Yarovam kötü yolundan dönmedi, ama yine bütün halkın arasından
yüksek yerlerin kâhinlerini seçti. Yüksek yerlerin kâhinleri olsunlar diye, isteyen herkesi
adadı.
34 Yarovam'ın evini yeryüzünden söküp atmak ve yok etmek için bu şey ona günah
oldu.

14

1 O sırada Yarovam oğlu Aviya hastalandı.
2 Yarovam karısına, “Lütfen kalk ve kılık değiştir ki, Yarovam’ın karısı olarak
tanınmayasın” dedi. “Şilo’ya git. İşte, bu halk üzerine kral olacağımı söyleyen Peygamber
Ahiya orada.
3 Yanına on somun ekmek, birkaç kurabiye ve bir testi bal al ve ona git. O sana çocuğa
ne olacağını bildirecektir.”
4 Yarovam’ın karısı da öyle yaptı ve kalkıp Şilo’ya gitti ve Ahiya’nın evine vardı. Ahiya
ise yaşlılığından dolayı göremez olmuştu.
5 Yahve, Ahiya’ya, “İşte Yarovam’ın karısı, oğlu için sana sormaya geliyor, çünkü o
hastadır. Ona şöyle diyeceksin; çünkü içeri girdiğinde başka bir kadınmış gibi
davranacak.” dedi.
6 Ahiya kapıdan içeri girerken ayak seslerini duyunca, “Gel içeri, Yarovam’ın karısı!
Neden başkasıymış gibi davranıyorsun? Sana ağır haberlerle gönderildim.
7 Git, Yarovam’a söyle, 'İsrael’in Tanrısı Yahve diyor ki: “Mademki, seni halkın
arasından yükselttiğim, halkım İsrael’in başına hükümdar yaptığım,
8 krallığı David’in evinden koparıp onu sana verdiğim halde; sen buyruklarımı
tutmuş olan, yalnızca gözümde doğru olanı yapmak için bütün yüreğiyle benim ardımca
yürüyen hizmetkârım David gibi olmadın,
9 ama senden öncekilerin hepsinden daha çok kötülük yaptın. Beni öfkelendirmek için
gidip kendine başka ilâhlar, dökme putlar yaptın ve beni arkana attın.
10 Bu yüzden işte, Yarovam'ın evi üzerine kötülük getireceğim. İsrael'de tutsak olsun
özgür olsun, duvara çöğdüren* herkesi Yarovam'dan kesip atacağım. Yarovam'ın evini,
bir adamın gübresini süpürdüğü gibi tümüyle tükenene dek süpürüp atacağım.
11 Yarovam'a ait olup kentte öleni köpekler yiyecek. Kırda öleni gökteki kuşlar yiyecek.
Çünkü Yahve böyle söyledi.'”
12 Bu nedenle kalk, evine git. Ayakların kente girince, çocuk ölecek.

* **14:10** veya erkek

13 Bütün İsrael halkı onun için yas tutacak ve onu gömecek; çünkü yalnız Yarovam'dan
olan o mezara girecek, çünkü onda İsrael'in Tanrısı Yahve'ye karşı, Yarovam'ın evinde
iyi bir şey bulunuyor.
14 Dahası Yahve, İsrael üzerine kendisi için bir kral yükseltecek, o da Yarovam'ın evini
kesip atacak. Bugün o gündür! Hatta şimdi.
15 Çünkü Yahve, İsrael'i suda sallanan bir kamış gibi vuracak; ve İsrael'i atalarına
verdiği bu güzel ülkeden sökecek ve onları Irmak'ın† ötesine dağıtacak, çünkü Aşera
direklerini yaptılar ve Yahve'yi öfkelendirdiler.
16 Yahve, Yarovam'ın günahları yüzünden İsrael'i terk edecek, günah işledi ve İsrael'e
günah işletti."
17 Yarovam'ın karısı kalkıp gitti ve Tirsa'ya geldi. Kadın evin eşiğine vardığında çocuk
öldü.
18 Bütün İsrael onu gömdü ve Yahve'nin, hizmetkârı Peygamber Ahiya aracılığıyla
söylediği söze göre onun için yas tuttu.
19 Yarovam'ın işlerinin geri kalanı, nasıl savaştığı ve nasıl hüküm sürdüğü, işte, İsrael
kralларının Tarihler kitabında yazılıdır.
20 Yarovam'ın hüküm sürdüğü günler yirmi iki yıldı; sonra atalarıyla uyudu ve oğlu
Nadav onun yerinde hüküm sürdü.
21 Solomon'un oğlu Rehovam Yahuda'da hüküm sürdü. Rehovam hüküm sürmeye
başladığında kırk bir yaşındaydı ve Yahve'nin kendi adını koymak için bütün İsrael
oymaklarından seçtiği kentte, Yeruşalem'de on yedi yıl hüküm sürdü. Annesinin adı
Ammonlu Naama'ydı.
22 Yahuda, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı ve işledikleri günahlarla, atalarının
yaptıklarından daha çok, Yahve'yi kıskandırdılar.
23 Çünkü her yüksek tepede ve her yeşil ağacın altında kendilerine yüksek yerler, dikili
taşlar ve Aşera direkleri yaptılar.
24 Ülkede Sodomlular da vardı. Yahve'nin İsrael'in çocuklarının önünden kovduğu
ulusların bütün iğrençliklerine göre yaptılar.
25 Kral Rehovam'ın beşinci yılında, Mısır Kralı Şişak Yeruşalem'e karşı çıktı;
26 Yahve'nin evinin hazinelerini ve kral evinin hazinelerini aldı. Solomon'un yapmış
olduğu bütün altın kalkanlar da dahil olmak üzere hepsini aldı.
27 Kral Rehovam onların yerine tunç kalkanlar yaptı ve bunları kral evinin kapısını
tutan muhafız komutanlarının eline teslim etti.
28 Öyle oldu ki, kral Yahve'nin evine her girdiğinde, muhafızlar onları taşırlardı ve
muhafız odasına geri getirirlerdi.
29 Rehovam'ın işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, onlar Yahuda kralларının
Tarihler Kitabı'nda yazılı değil midir?
30 Rehovam ile Yarovam arasında sürekli savaş vardı.
31 Rehovam atalarıyla uyudu ve atalarının yanına David'in kentinde gömüldü.
Annesinin adı Ammonlu Naama'ydı. Yerine oğlu Aviyam hüküm sürdü.

15

1 Nevat oğlu Kral Yarovam'ın on sekizinci yılında Aviyam Yahuda üzerinde hüküm
sürmeye başladı.
2 Üç yıl Yeruşalem'de hüküm sürdü. Annesinin adı Avişalom'un kızı Maaka'ydı.
3 Babasının kendisinden önce işlemiş olduğu bütün günahlarda yürüdü ve yüreği,
babası David'in yüreği gibi Tanrısı Yahve ile tam değildi.

† **14:15** Yani Fırat.

4 Ancak Tanrısı Yahve David hatırına, ona oğlunu kendisinden sonra yerine geçirmesi
ve Yeruşalem'i sağlamlaştırması için Yeruşalem'de bir kandil verdi;
5 Çünkü David Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı ve hayatının bütün günlerinde
Yahve'nin kendisine buyurduğu hiçbir şeyden sapmadı, yalnızca Hititli Uriya meselesi
hariç.
6 Rehovam ile Yarovam arasında hayatının bütün günlerinde savaş vardı.
7 Aviyam'ın işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, Yahuda krallarının Tarihler
Kitabı'nda yazılı değil midir? Aviyam ile Yarovam arasında savaş vardı.
8 Aviyam atalarıyla uyudu ve onu David'in kentinde gömdüler; ve oğlu Asa onun
yerine kral oldu.
9 İsrael Kralı Yarovam'ın yirminci yılında Asa Yahuda üzerinde hüküm sürmeye başladı.
10 Kırk bir yıl Yeruşalem'de hüküm sürdü. Annesinin adı Avişalom'un kızı Maaka'ydı.
11 Asa, atası David'in yaptığı gibi, Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı.
12 Ülkeden Sodomlular'ı kovdu ve atalarının yapmış olduğu bütün putları kaldırdı.
13 Annesi Maaka'yı da kraliçelikten aldı, çünkü Aşera için iğrenç bir put yapmıştı. Asa
onun putunu kesip Kidron Deresi'nde yaktı.
14 Ancak yüksek yerler kaldırılmadı. Yine de Asa'nın yüreği bütün günlerinde Yahve ile
tamdı.
15 Babasının adadığı şeyleri, kendisinin de adadığı şeyleri, gümüşü, altını ve kapları
Yahve'nin evine getirdi.
16 Asa ile İsrael Kralı Baaşa arasında bütün günlerinde savaş vardı.
17 İsrael Kralı Baaşa Yahuda'ya karşı çıktı ve Rama'yı bina etti; böylece Yahuda Kralı
Asa'nın yanına kimsenin girip çıkmasına izin vermedi.
18 Sonra Asa, Yahve'nin evinin hazinelerinde kalan bütün gümüşü ve altını ve kral
evinin hazinelerini aldı ve onları hizmetkârlarının eline teslim etti. Sonra Kral Asa
onları Damaskus'ta yaşayan Suriye Kralı Hezyon oğlu Tavrimmon oğlu Ben Hadad'a
gönderip dedi,
19 "Benimle senin aranda, babamla baban arasında olduğu gibi bir antlaşma olsun.
İşte, sana bir armağan olarak gümüş ve altın gönderdim. Git, İsrael Kralı Baaşa ile
yaptığın antlaşmayı boz ki, benden gitsin."
20 Ben Hadat, Kral Asa'yı dinledi ve ordularının komutanlarını İsrael kentlerine
gönderdi ve İyon'u, Dan'ı, Abel Beyt Maaka'yı ve bütün Kinnerot'u ve bütün Naftali
ülkesini vurdu.
21 Baaşa bunu duyunca Rama'nın yapımını durdurdu ve Tirsa'da yaşadı.
22 O zaman Kral Asa bütün Yahuda'ya çağrıda bulundu. Hiç kimse muaf tutulmadı.
Baaşa'nın bina ettiği Rama'nın taşlarını ve kerestelerini taşıdılar ve Kral Asa bunları
Benyamin'deki Geva'yı ve Mispa'yı bina etmek için kullandı.
23 Asa'nın bütün işlerinin geri kalanı, bütün gücü, yaptığı her şey ve bina ettiği kentler,
Yahuda krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil midir? Ama yaşlılığında ayaklarından
hastalandı.
24 Asa atalarıyla uyudu ve babası David'in kentinde atalarının yanına gömüldü.
Yerine oğlu Yehoşafat kral oldu.
25 Yahuda Kralı Asa'nın ikinci yılında Yarovam oğlu Nadav İsrael üzerinde hüküm
sürmeye başladı. İsrael üzerinde iki yıl hüküm sürdü.
26 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı ve babasının yolunda, İsrael'e işlettiği günahının
içinde yürüdü.
27 İssakar soyundan Ahiya oğlu Baaşa ona karşı düzen kurdu. Baaşa onu Filistliler'e ait
olan Gibbeton'da vurdu. Çünkü Nadav ve bütün İsrael halkı Gibbeton'u kuşatıyordu.
28 Yahuda Kralı Asa'nın üçüncü yılında Baaşa onu öldürdü ve yerine kral oldu.

29 Kral olur olmaz, Yarovam'ın bütün evini vurdu. Yarovam'a, Yahve'nin hizmetkârı
Şilolu Ahiya aracılığıyla söylediği söze göre, onu yok edinceye kadar, soluk alan hiç
kimseyi bırakmadı;
30 bu da, Yarovam'ın günahları yüzünden, İsrael'i günah işlettiği ve İsrael'in Tanrısı
Yahve'yi öfkelendirdiği için oldu.
31 Nadav'ın işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, İsrael krallarının Tarihleri Kitabı'nda
yazılı değil midir?
32 İsrael Kralı Asa ile Baaşa arasında bütün günlerinde savaş vardı.
33 Yahuda Kralı Asa'nın üçüncü yılında, Ahiya oğlu Baaşa, Tirssa'da İsrael üzerindeki
yirmi dört yıllık hükmüne başladı.
34 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı ve Yarovam'ın yolunda yürüdü; İsrael'e işlettiği
günahının içinde yürüdü.

16

1 Baaşa'ya karşı Hanani oğlu Yehu'ya Yahve'nin sözü geldi ve şöyle dedi,
2 "Seni topraktan yükselttim, halkım İsrael'in üzerine seni hükümdar yaptım, ve sen
Yarovam'ın yolunda yürüdün, ve halkım İsrael'in günahlarıyla beni öfkelendirmek için
onlara günah işlettirdin,
3 işte, Baaşa'yı ve evini tümüyle süpürüp atacağım; ve senin evini Nevat oğlu
Yarovam'ın evi gibi edeceğim.
4 Kentte ölen Baaşa'nın soyundan gelenleri köpekler yiyecek; ve kırda öleni gökteki
kuşlar yiyecek."
5 Baaşa'nın işlerinin geri kalanı, ve yaptıkları, ve gücü, İsrael krallarının Tarihler
Kitabı'nda yazılı değil midir?
6 Baaşa atalarıyla uyudu ve Tirsa'da gömüldü; ve oğlu Ela onun yerine kral oldu.
7 Dahası Yahve'nin gözünde yaptığı bütün kötülüklerden, ellerinin işleriyle onu
öfkelendirmek için, Yarovam'ın evi gibi olduğundan dolayı, onu vurduğunda dolayı,
Yahve'nin sözü, Hanani oğlu Peygamber Yehu aracılığıyla Baaşa'ya ve evine karşı geldi.
8 Yahuda Kralı Asa'nın yirmi altıncı yılında, Baaşa oğlu Ela, Tirsa'da, İsrael üzerinde iki
yıl süren hükmü başladı.
9 Savaş arabalarının yarısının başkomutanı olan hizmetkârı Zimri ona karşı bir düzen
kurdu. O sırada Tirsa'daydı, Tirsa'daki kendi ev halkının kâhyası olan Arza'nın evinde
içip sarhoş oluyordu;
10 ve Zimri içeri girdi ve Yahuda Kralı Asa'nın yirmi yedinci yılında onu vurdu ve
öldürdü ve onun yerine kral oldu.
11 Hüküm sürmeye başlayınca, tahtına oturur oturmaz Baaşa'nın bütün evine saldırdı.
Kendisine akrabalarından ve dostlarından bir duvara çöğdüren* bile bırakmadı.
12 İsrael'in Tanrısı Yahve'yi putlarıyla öfkelendirmek için Baaşa'nın bütün günahları, oğlu
Ela'nın günahları, işledikleri ve İsrael'e işlettirdikleri günahlar yüzünden,
13 Zimri, Baaşa'nın bütün evini, Peygamber Yehu aracılığıyla Baaşa'ya karşı Yahve'nin
söylemiş olduğu söze göre yıktı.
14 Ela'nın öteki işleri ve yaptığı her şey, İsrael krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil
midir?
15 Yahuda Kralı Asa'nın yirmi yedinci yılında Zimri Tirsa'da yedi gün hüküm sürdü.
Halk Filistliler'e ait olan Gibbeton'un karşısında ordugâh kurmuştu.
16 Ordugâh kuran halk, Zimri'nin düzen kurduğunu ve kralı da öldürdüğünü duydu.
Bunun üzerine bütün İsrael, ordu komutanı Omri'yi o gün ordugâhta İsrael üzerine kral
yaptı.

---

* **16:11** veya erkek

17 Omri, bütün İsrael halkıyla birlikte Gibbeton'dan çıkıp Tirsa'yı kuşattılar.
18 Zimri kentin alındığını görünce, kral evinin surlu bölümüne girdi ve kendi üzerine
kral evini ateşe verdi,
19 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaparak, Yarovam'ın yolunda yürüyerek ve İsrael'i
günah işletmekle işlediği günah yüzünden öldü.
20 Zimri'nin işlerinin geri kalanı, yaptığı ihanet, İsrael krallarının Tarihler Kitabı'nda
yazılı değil midir?
21 İsrael halkı ikiye bölündü: Halkın yarısı Ginat oğlu Tivni'yi kral yapmak için
ardından gitti, yarısı da Omri'nin ardından gitti.
22 Ama Omri'nin ardından gidenler, Ginat oğlu Tivni'nin ardından gidenlere üstün
geldiler; böylece Tivni öldü ve Omri hüküm sürdü.
23 Yahuda Kralı Asa'nın otuz birinci yılında Omri, İsrael üzerinde on iki yıl süren hükmü
başladı. Tirsa'da altı yıl krallık yaptı.
24 Şemer'in Samariya Tepesi'ni iki talant† gümüşe satın aldı; tepenin üzerine bina
ederek yapmış olduğu kentin adını, tepenin sahibi Şemer'in adına göre Samariya koydu.
25 Omri, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı ve kendisinden öncekilerin hepsinden
daha kötü davrandı.
26 Çünkü Nevat oğlu Yarovam'ın bütün yolunda, İsrael'in Tanrısı Yahve'yi putlarıyla
onun İsrael'e işlettiği günahlarında yürüdü.
27 Omri'nin yaptığı işlerin geri kalanı ve gösterdiği kudreti, İsrael krallarının Tarihler
Kitabı'nda yazılı değil midir?
28 Böylece Omri atalarıyla uyudu ve Samariya'da gömüldü. Yerine oğlu Ahav kral oldu.
29 Yahuda Kralı Asa'nın otuz sekizinci yılında, Omri oğlu Ahav İsrael üzerinde
hükmetmeye başladı. Omri oğlu Ahav, Samariya'da yirmi iki yıl İsrael üzerinde hüküm
sürdü.
30 Omri oğlu Ahav, kendisinden öncekilerin hepsinden daha çok, Yahve'nin gözünde
kötü olanı yaptı.
31 Nevat oğlu Yarovam'ın günahlarında yürümesi onun için hafif bir şeymiş gibi,
Saydalılar'ın Kralı Etbaal'ın kızı İzebel'i karı olarak aldı, gidip Baal'a hizmet etti ve ona
tapındı.
32 Samariya'da yaptığı Baal evinde Baal için bir sunak kurdu.
33 Ahav Aşera'yı yaptı; ve Ahav İsrael'in Tanrısı Yahve'yi öfkelendirmek için kendisinden
önceki bütün İsrael krallarından daha fazlasını yaptı.
34 Onun günlerinde Beytelli Hiel Yeriha'yı inşa etti. Nun oğlu Yeşu aracılığıyla söylediği
Yahve'nin sözüne göre İlk oğlu Aviram'ın kaybıyla temelini attı ve en küçük oğlu
Seguv'un kaybıyla kapılarını taktı.

17

1 Gilad'ın göçmenlerinden biri olan Tişbeli Eliya, Ahav'a şöyle dedi: "Önünde durduğum
İsrael'in Tanrısı hay olan Yahve'nin hakkı için, bu yıllarda ne çiy ne de yağmur olacak,
ancak benim sözüm uyarınca olacak."
2 O zaman Yahve'nin sözü ona geldi ve şöyle dedi:
3 "Buradan uzaklaş, doğuya dön ve Yarden'in önündeki Kerit Deresi'nin yanında
saklan.
4 Dereden içeceksin. Orada kargalara seni beslemeleri için buyruk verdim."
5 Böylece gidip Yahve'nin sözüne göre yaptı; çünkü gidip Yarden'in önündeki Kerit
Deresi'nin yanında yaşadı.

† **16:24** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound'dur.

6 Kargalar ona sabahları ekmek ve et, akşamları ekmek ve et getiriyorlardı; o da
dereden içiyordu.
7 Bir süre sonra dere kurudu, çünkü ülkede yağmur yoktu.
8 Yahve'nin sözü ona geldi ve şöyle dedi:
9 "Kalk, Sayda'nın Sarefatı'na git ve orada kal. İşte, orada seni beslemesi için bir dul
kadına buyruk verdim."
10 Bunun üzerine kalkıp Sarefat'a gitti. Kent kapısına vardığında, orada bir dul kadının
odun topladığını gördü. Kadına seslenip, "Lütfen bana bir testide biraz su getir de
içeyim" dedi.
11 Kadın su almaya giderken, kadına seslenip, "Lütfen elinde bir lokma ekmek de
getir" dedi.
12 Kadın, "Hay olan Tanrın Yahve hakkı için, pişmiş bir şeyim yok, sadece bir küpte bir
avuç un, bir testide de biraz yağ var" dedi. "İşte, iki parça odun topluyorum, içeri girip
kendim ve oğlum için pişireceğim, yiyip sonra öleceğiz" dedi.
13 Eliya kadına, "Korkma" dedi. "Git ve dediğin gibi yap. Ama önce ondan bana küçük
bir pide yap, sonra bana getir, ondan sonra da kendin ve oğlun için biraz yaparsın.
14 Çünkü İsrael'in Tanrısı Yahve diyor ki, 'Yahve yeryüzüne yağmur göndereceği güne
dek un küpü tükenmeyecek, yağ testisi eksilmeyecek.' "
15 Kadın gidip Eliya'nın sözüne göre yaptı; kendisi, oğlu ve ev halkı çok günler yediler.
16 Yahve'nin Eliya aracılığıyla söylediği söz uyarınca, un küpü tükenmedi, yağ testisi
eksilmedi.
17 Bu şeylerden sonra ev sahibi kadının oğlu hastalandı; hastalığı öyle şiddetliydi ki,
kendisinde soluk kalmadı.
18 Kadın Eliya'ya, "Ey Tanrı adamı, benim seninle ne işim var? Günahımı hatırlatmak
ve oğlumu öldürmek için yanıma gelmişsin!" dedi.
19 Eliya kadına, "Oğlunu bana ver" dedi. Onu kadının koynundan aldı, kaldığı odaya
taşıdı, onu yatağının üzerine yatırdı.
20 Yahve'ye yakarıp dedi, "Ey Yahve, Tanrım, yanında kaldığım dul kadının oğlunu
öldürerek onun başına da mı kötülük getirdin?"
21 Çocuğun üzerine üç kez uzandı, Yahve'ye yakarıp dedi, "Ey Tanrım Yahve, lütfen bu
çocuğun canı yeniden içine gelsin."
22 Yahve, Eliya'nın sesini duydu; çocuğun canı yeniden içine girdi ve çocuk canlandı.
23 Eliya çocuğu alıp odadan eve indirdi ve annesine teslim etti. Eliya, "İşte oğlun
yaşıyor" dedi.
24 Kadın, Eliya'ya, "Şimdi biliyorum ki, sen Tanrı adamısın ve ağzındaki Yahve'nin sözü
gerçektir" dedi.

18

1 Çok günler sonra, üçüncü yılda, Yahve'nin sözü Eliya'ya geldi ve dedi: "Git, kendini
Ahav'a göster; ben de yeryüzüne yağmur göndereceğim."
2 Eliya kendini Ahav'a göstermeye gitti. Samariya'da kıtlık şiddetliydi.
3 Ahav, evine bakan Ovadya'yı çağırdı. (Ovadya Yahve'den çok korkardı;
4 çünkü İzebel Yahve'nin peygamberlerini öldürdüğünde, Ovadya yüz peygamberi alıp
ellisini bir mağaraya sakladı ve onlara ekmek ve su verdi.)
5 Ahav, Ovadya'ya, "Ülkeyi dolaş, bütün su kaynaklarına ve bütün derelere git. Belki ot
bulabiliriz ve atlarla katırları yaşatırız, böylece bütün hayvanları yitirmeyiz." dedi.
6 Böylece ülkeyi aralarında bölüştüler ve içinden geçtiler. Ahav tek başına bir yoldan,
Ovadya tek başına başka bir yoldan gitti.
7 Ovadya yolda iken, işte, Eliya onunla karşılaştı. Onu tanıdı, yüzüstü yere kapandı
ve, "Sen misin, efendim Eliya?" dedi.

8 O da, “Benim” diye yanıt verdi. “Git, efendine, ‘İşte, Eliya burada!’ de.”
9 “Ben ne günah işledim ki, beni öldürsün diye hizmetkârını Ahav’ın eline teslim ediyorsun?” dedi.
10 “Hay olan Tanrın Yahve hakkı için, efendimin seni aramaya göndermediği ulus ve krallık kalmadı. ‘Burada değil’ dediklerinde, o krallığa ve o ulusa seni bulamadıklarına ant içirdi.
11 Şimdi sen, ‘Git, efendine, “İşte, Eliya burada!’ diyorsun.
12 Öyle olacak ki, senden ayrılır ayrılmaz, Yahve'nin Ruhu seni bilmediğim bir yere götürecek; ve gelip Ahav'a bildirdiğim zaman o da seni bulamayınca beni öldürecek. Ben hizmetkârın gençliğimden beri Yahve'den korkar.
13 İzebel'in Yahve'nin peygamberlerini öldürdüğü zaman, yaptığım şey, Yahve'nin peygamberlerinden yüz kişiyi ellişer olarak birlikte bir mağaraya saklayıp onları ekmek ve suyla beslediğim, efendime bildirilmedi mi?
14 Şimdi sen, 'Git, efendine, “İşte, Eliya burada” de' diyorsun. O beni öldürecektir.”
15 Eliya, “Önünde durduğum Ordular Yahvesi hakkı için, bugün kesinlikle ona görüneceğim” dedi.
16 Bunun üzerine Ovadya, Ahav'ın karşısına çıktı ve ona bildirdi. Ahav da Eliya'yı karşılamaya gitti.
17 Ahav, Eliya'yı görünce, “Ey İsrael'i sıkıntıya sokan adam sen misin?” dedi.
18 Eliya, “Ben İsrael’i sıkıntıya sokmadım, ama sen ve babanın evi, Yahve'nin buyruklarını terk edip Baal’ları izlemekle siz sıkıntıya soktunuz” diye karşılık verdi.
19 “Şimdi adam gönder, bütün İsrael’i, İzebel’in sofrasında yemek yiyen Baal’ın dört yüz elli peygamberini ve Aşera’nın dört yüz peygamberini Karmel Dağı’na topla.”
20 Ahav da bütün İsrael'in çocuklarına adam gönderip peygamberleri Karmel Dağı’nda topladı.
21 Eliya bütün halka yaklaştı ve, “Ne zamana dek iki taraf arasında sallanacaksınız? Eğer Yahve Tanrı ise, O'nu izleyin; eğer Baal ise, o zaman onu izleyin.”
Ama halk tek söz etmedi.
22 Eliya halka, “Yahve’nin peygamberi olarak yalnızca ben kaldım; ama Baal’ın peygamberleri dört yüz elli kişidir” dedi.
23 “Bunun için bize iki boğa verilsin; ve kendileri için bir boğa seçsinler, ve onu parçalara kessinler, odunların üzerine koysunlar, altına ateş koymasınlar; ben de öbür boğayı hazırlayıp odunların üzerine koyacağım ve altına ateş koymayacağım.
24 Siz ilâhınızın adını çağırın, ben de Yahve'nin adını çağıracağım. Ateşle yanıt veren Tanrı, Tanrı O'dur.”
Bütün halk, “Söylediğin iyidir” diye karşılık verdi.
25 Eliya, Baal peygamberlerine şöyle dedi, “Kendinize bir boğa seçin, önce onu hazırlayın, çünkü siz çoksunuz; ve ilâhınızın adını çağırın, ancak altına ateş koymayın.”
26 Kendilerine verilen boğayı alıp hazırladılar ve sabahtan öğlene kadar Baal'ın adını çağırdılar, “Ey Baal, bizi duy!” dediler. Ama ne bir ses vardı, ne de kimse yanıt verdi. Yaptıkları sunağın etrafında sıçradılar.
27 Öğlen vakti Eliya onlarla alay ederek, “Yüksek sesle bağırın, çünkü o bir ilâhtır. Ya derin düşüncelere dalmıştır, ya bir yere gitmiştir, ya da yolculuktadır, ya da belki uykudadır ve uyandırılması gerek.” dedi.
28 Yüksek sesle bağırıp usullerine göre bıçaklarla ve mızraklarla kendilerini kestiler, ta ki kanları üzerlerine fışkırana dek.
29 Öğle vakti geçince, akşam sunusu vaktine kadar peygamberlik ettiler; ama ne bir ses, ne bir yanıt vardı, ne de kimse aldırış etti.

30 Eliya bütün halka, “Bana yaklaşın!” dedi; bütün halk da ona yaklaştı. Yıkılmış olan
Yahve'nin sunağını onardı.
31 Eliya, Yahve'nin, “Senin adın İsrael olacak” sözünün kendisine gelmiş olan
Yakovoğulları'nın oymaklarının sayısına göre on iki taş aldı.
32 Taşlarla Yahve adına bir sunak yaptı. Sunağın etrafına iki sea* tohum alabilecek
kadar büyük bir hendek yaptı.
33 Odunları dizdi, boğayı parçalara kesti ve odunların üzerine koydu. “Dört testiyi
suyla doldurup yakmalık sunu ve odunların üzerine dökün” dedi.
34 “İkinci kez yapın” dedi; ve ikinci kez yaptılar. “Üçüncü kez yapın” dedi; ve üçüncü
kez yaptılar.
35 Su sunağın çevresinde aktı; hendeği de suyla doldurdu.
36 Akşam sunusu vaktinde, Peygamber Eliya yaklaşıp şöyle dedi: “Ey Avraham’ın,
İshak’ın ve İsrael’in Tanrısı Yahve, bugün bilinsin ki, sen İsrael’de Tanrı’sın, ben de senin
hizmetkârınım ve bütün bu şeyleri senin sözünle yaptım.
37 Duy beni, ey Yahve, duy beni ki, bu halk ey Yahve, senin Tanrı olduğunu ve
yüreklerini geri döndürdüğünü bilsin.”
38 O zaman Yahve'nin ateşi düştü ve yakmalık sunuyu, odunu, taşları ve toprağı yakıp
tüketti; hendekteki suyu yaladı.
39 Bunu gören bütün halk yüzüstü yere kapandı. “Yahve, Tanrı’dır! Yahve, Tanrı’dır!”
dediler.
40 Eliya onlara, “Baal’ın peygamberlerini tutun! Hiçbiri kaçmasın!” dedi. Onları
tuttular; Eliya onları Kişon Deresi'ne indirdi ve onları orada öldürdü.
41 Eliya Ahav'a, “Kalk, ye, iç; çünkü yağmur bolluğu sesi var” dedi.
42 Ahav da yemek ve içmek için yukarı çıktı. Eliya Karmel Dağı'nın tepesine çıktı; yere
eğildi ve yüzünü dizlerinin arasına koydu.
43 Uşağına, “Şimdi yukarı çık ve denize doğru bak” dedi.
Uşak yukarı çıktı ve baktı, “Hiçbir şey yok” dedi.
Yedi kez ona, “Yine git” dedi.
44 Yedinci kez, “İşte denizden insan eli büyüklüğünde küçük bir bulut çıkıyor” dedi.
“Yukarı çık, Ahav'a, 'Hazırlan ve aşağı in, böylece yağmur seni engellemesin' de” dedi.
45 Kısa bir süre sonra gökyüzü bulutlarla ve rüzgârla karardı ve büyük bir yağmur
oldu. Ahav bindi ve Yizreel'e gitti.
46 Yahve'nin eli Eliya'nın üzerindeydi. Eliya abasını beline dolayıp Ahav'ın önünde
Yizreel'in girişine kadar koştu.

19

1 Ahav, İzebel'e Eliya'nın yaptığı her şeyi ve bütün peygamberleri kılıçla nasıl
öldürdüğünü anlattı.
2 İzebel, Eliya'ya bir haberci gönderip, “Yarın bu vakitlerde senin hayatını onlardan
birinin hayatı gibi yapmazsam, ilâhlar bana aynısını, hatta daha fazlasını yapsın!” dedi.
3 O bunu görünce kalkıp hayatı için kaçtı ve Yahuda'ya ait Beerşeva'ya geldi ve uşağını
orada bıraktı.
4 Kendisi ise çölde bir günlük yol gitti ve gelip bir ardıç ağacının altına oturdu. Sonra
kendisi için ölmeyi dileyerek, “Yeter artık, ey Yahve, hayatımı al; çünkü ben atalarımdan
daha iyi değilim” dedi.
5 Eliya, bir ardıç ağacının altına yatıp uyudu. İşte, bir melek ona dokundu ve, “Kalk,
ye!” dedi.

* **18:32** 1 sea yaklaşık 7 litre veya 1,9 galon

6 Baktı ve işte, başının yanında kömürde pişirilmiş bir pide ve bir testi su vardı. Yiyip
içti ve tekrar yattı.
7 Yahve'nin meleği ikinci kez geldi ve ona dokundu ve dedi, “Kalk ve ye, çünkü
gideceğin yol senin için çok uzundur.”
8 O kalktı, yiyip içti ve o yiyeceğin gücüyle kırk gün kırk gece Tanrı'nın Dağı Horev'e
gitti.
9 Orada bir mağaraya geldi ve orada konakladı; ve işte, Yahve'nin sözü geldi ve ona
dedi, “Eliya, burada ne yapıyorsun?”
10 O şöyle dedi, “Ordular Tanrısı Yahve için çok kıskanç oldum; çünkü İsrael'in çocukları
senin antlaşmanı terk ettiler, sunaklarını yıktılar ve peygamberlerini kılıçla öldürdüler.
Ben, yalnız ben kaldım; ve hayatım almak için onu arıyorlar.”
11 Ve dedi, “Çık ve Yahve'nin önünde dağda dur.” İşte, Yahve geçiyordu ve büyük ve
güçlü bir rüzgâr dağları yarıyordu ve Yahve'nin önünde kayaları parçalıyordu; ama Yahve
rüzgârda değildi. Rüzgârdan sonra bir deprem oldu; ama Yahve depremde değildi.
12 Depremden sonra bir ateş geçti; ama Yahve ateşte değildi. Ateşten sonra, sakin, ince
bir ses vardı.
13 Eliya bunu duyunca, yüzünü cübbesiyle örttü, dışarı çıktı ve mağaranın girişinde
durdu. İşte, bir ses ona geldi ve dedi, “Eliya, burada ne yapıyorsun?”
14 O şöyle dedi, “Ordular Tanrısı Yahve için çok kıskanç oldum; çünkü İsrael'in çocukları
senin antlaşmanı terk ettiler, sunaklarını yıktılar ve peygamberlerini kılıçla öldürdüler.
Ben, yalnız ben kaldım; ve hayatımı almak için onu arıyorlar.”
15 Yahve ona, “Git, Damaskus Çölü'ne doğru yoluna dön” dedi, “Oraya vardığında
Hazael'i Suriye üzerine kral olarak meshet.
16 Nimşi oğlu Yehu'yu İsrael üzerine kral olarak meshet; Avel Mehola'dan Şafat oğlu
Elişa'yı da senin yerine peygamber olarak meshet.
17 Hazael'in kılıcından kurtulanı Yehu öldürecek; Yehu'nun kılıcından kurtulanı da
Elişa öldürecek.
18 Ama İsrael'de Baal'a diz çökmemiş, ağzı onu öpmemiş yedi bin kişiyi ayırdım.”
19 Bunun üzerine oradan ayrıldı ve önünde on iki çift öküzle saban süren Şafat oğlu
Elişa'yı buldu; kendisi de on ikincisindeydi. Eliya yanına gidip cübbesini onun üzerine
koydu.
20 Elişa öküzleri bırakıp Eliya'nın peşinden koştu ve, “Bırak da babamı ve annemi
öpeyim, sonra senin ardından geleyim” dedi.
Ona, “Geri dön; ben sana ne yaptım ki?” dedi.
21 Onun ardından döndü, öküzlerin boyunduruğunu çıkardı, onları kesti, etlerini
öküzlerin takımıyla haşladı ve halka verdi; onlar da yediler. Sonra kalktı, Eliya'nın
ardından gitti ve ona hizmet etti.

20

1 Suriye Kralı Ben Hadad bütün ordusunu topladı; yanında atlar ve savaş arabalarıyla
otuz iki kral vardı. Çıkıp Samariya'yı kuşattı ve ona karşı savaştı.
2 Kente, İsrael Kralı Ahav'a ulaklar gönderip ona şöyle dedi: “Ben Hadad diyor ki,
3 'Gümüşün ve altının benimdir. Karıların ve çocukların, en iyilerin bile benimdir.'”
4 İsrael Kralı, “Söylediğin gibi, efendim, ey kral. Kendim ve sahip olduğum her şey de
senindir.” diye yanıt verdi.
5 Ulaklar yine gelip şöyle dediler: “Ben Hadad diyor ki, 'Sana gerçekten, “Gümüşünü,
altını, karılarını ve çocuklarını bana teslim edeceksin” diye haber gönderdim;

6 Ama yarın bu vakitte sana hizmetkârımı göndereceğim ve evini ve hizmetkârlarının evlerini arayacaklar. Senin gözünde hoş olan her şeyi kendi ellerine koyup alıp götürecekler.”"

7 O zaman İsrael Kralı ülkenin bütün ihtiyarlarını çağırıp, “Bu adamın nasıl kötülük aradığını görün” dedi, “Karılarım, çocuklarım, gümüşüm ve altınım için bana haber gönderdi; ben de onu reddetmedim.”

8 Bütün ihtiyarlar ve bütün halk ona, “Dinleme, razı olma” dediler.

9 Bunun üzerine Ben Hadad'ın ulaklarına, “Efendim krala, 'Hizmetkârına ilk gönderdiğin her şeyi yapacağım, ama bu şeyi yapamam' deyin” dedi.

Ulaklar gidip ona haberi getirdiler.

10 Ben Hadad ona haber gönderdi ve, “Eğer Samariya'nın tozu beni izleyen bütün halka avuçlarını doldurmaya yeterse, ilâhlar bana aynısını, hatta daha fazlasını yapsın” dedi.

11 İsrael Kralı şöyle karşılık verdi: “Ona de ki, ‘Zırhını giyen, onu çıkaran gibi övünmesin.’ ”

12 Ben Hadad ve kralları bu haberi duyduklarında, çadırlarda içki içiyorlardı ve hizmetkârlarına, “Saldırıya hazırlanın!” dedi. Böylece kente saldırmaya hazırlandılar.

13 İşte, bir peygamber İsrael Kralı Ahav’ın yanına geldi ve şöyle dedi: “Yahve diyor ki, ‘Bütün bu büyük kalabalığı gördün mü? İşte, bugün onu senin eline teslim edeceğim. O zaman bileceksin ki, ben Yahve'yim.’ ”

14 Ahav, “Kimin aracılığıyla?” dedi.

O şöyle dedi, “Yahve diyor ki, ‘İl beylerinin gençleriyle.’ ”

Sonra, “Savaşı kim başlatacak?” dedi.

O, “Sen” diye karşılık verdi.

15 Sonra il beylerinin gençlerini topladı, ve onlar iki yüz otuz iki kişiydiler. Onlardan sonra, bütün halkı, yani bütün İsrael'in çocuklarını, yedi bin kişiyi topladı.

16 Öğle vakti dışarı çıktılar. Ancak Ben Hadad kendisi ve krallar, ona yardım eden otuz iki kral, çadırlarda içip sarhoş oluyordu.

17 Önce il beylerinin gençleri çıktı; ve Ben Hadad adam gönderdi, ve kendisine, “Samariya’dan adamlar çıkıyor” dediler.

18 O, “Barış için çıktılarsa, onları canlı yakalayın; ya da savaş için çıktılarsa, onları canlı yakalayın” dedi.

19 Böylece bunlar, il beylerinin gençleri ve onları izleyen ordu kentten çıktılar.

20 Her biri adamını öldürdü. Suriyeliler kaçtı ve İsrael onları kovaladı. Suriye Kralı Ben Hadad atlılarla birlikte bir at üzerinde kaçtı.

21 İsrael Kralı dışarı çıktı ve atları ve arabaları vurdu ve Suriyeliler'i büyük bir kıyımla öldürdü.

22 Peygamber İsrael Kralı'nın yanına geldi ve ona, “Git, kendini güçlendir ve ne yapman gerektiğini tasarla, çünkü yıl dönümünde Suriye Kralı sana karşı çıkacak” dedi.

23 Suriye Kralı'nın hizmetkârları ona, “Onların ilâhı dağlar ilâhıdır; bu yüzden bizden daha güçlüydüler” dediler. “Ama ovada onlarla savaşalım, kesinlikle onlardan daha güçlü olacağız.

24 Şunu yap: Kralları, her adamı yerinden al ve onların yerlerine komutanlar koy.

25 Kaybettiğin ordu gibi bir ordu topla, atlar için atlar ve arabalar için arabalar. Onlarla ovada savaşacağız ve kesinlikle onlardan daha güçlü olacağız.”

Onların sözünü dinledi ve öyle yaptı.

26 Yıl dönümünde Ben Hadat, Suriyeliler'i topladı ve İsrael'e karşı savaşmak üzere Afek'e çıktı.

27 İsrael'in çocukları toplandı ve erzak verildi ve onlara karşı çıktılar. İsrael'in çocukları
onların önünde iki küçük oğlak sürüsü gibi ordugâh kurdular, ama Suriyeliler ülkeyi
doldurdular.
28 Tanrı'nın bir adamı yaklaşıp İsrael Kralı'na şöyle dedi: "Yahve diyor ki, 'Mademki,
Suriyeliler, "Yahve dağlar ilâhıdır, ama vadiler ilâhı değildir" dediler, bu yüzden bütün bu
büyük kalabalığı senin eline teslim edeceğim ve bileceksiniz ki, ben Yahve'yim.'"
29 Yedi gün boyunca birbirlerinin karşısında ordugâh kurdular. Sonra yedinci gün
savaş başladı ve İsraelliler bir günde Suriyeliler'in yüz bin yayasını öldürdüler.
30 Geri kalanlar ise Afek'e, kente kaçtılar ve sur geride kalan yirmi yedi bin adamın
üzerine yıkıldı. Ben Hadad kaçtı ve kente, bir iç odaya girdi.
31 Hizmetkârları ona, "İşte, İsrael evinin kralларının merhametli krallar olduğunu
duyduk. Lütfen bedenlerimize çul, başlarımıza ipler bağlayalım ve İsrael Kralı'na gidelim.
Belki o hayatını kurtarır." dediler.
32 Böylece bedenlerine çul, başlarına ipler bağladılar ve İsrael Kralı'na gelip,
"Hizmetkârın Ben Hadad, 'Lütfen yaşamama izin ver' diyor" dediler.
Ahav, "O hâlâ yaşıyor mu? O benim kardeşim." dedi.
33 Adamlar dikkatle izlediler ve bu sözü almak için acele ettiler; ve "Kardeşin Ben
Hadad" dediler.
O zaman, "Git, onu getirin" dedi.
Sonra Ben Hadad onun yanına çıktı; ve onu arabaya bindirdi.
34 Ben Hadad ona, "Babamın babandan aldığı kentleri geri vereceğim. Babamın
Samariya'da yaptığı gibi sen de Damaskus'ta kendine yollar yapacaksın." dedi.
Ahav, "Ben" dedi, "Bu antlaşmayla seni serbest bırakacağım." Böylece onunla bir
antlaşma yaptı ve salıverdi.
35 Peygamber oğullarından bir adam, Yahve'nin sözüyle arkadaşına, "Lütfen bana vur!"
dedi.
Adam ona vurmayı reddetti.
36 O zaman ona, "Yahve'nin sözüne itaat etmediğin için, işte, benden ayrılır ayrılmaz
bir aslan seni öldürecek" dedi. Ondan ayrılır ayrılmaz bir aslan onu bulup öldürdü.
37 Sonra başka bir adam buldu ve, "Lütfen bana vur" dedi.
Adam onu vurdu ve yaraladı.
38 Bunun üzerine peygamber gitti, gözleri üzerine baş bağı koyup kılığını değiştirerek
yol kenarında kralı bekledi.
39 Kral geçerken krala bağırıp dedi, "Hizmetkârın savaşın ortasına girdi, işte, bir adam
yanıma geldi ve bana bir adam getirip dedi, 'Bu adama bekçilik et! Eğer kaçacak olursa,
o zaman senin hayatın onun hayatına karşılık olacak, ya da bir talant* gümüş ödersin.'
40 Hizmetkârın burada şurada meşgul olduğu için o gitti."
İsrael Kralı ona, "Senin hükmün öyle olacak. Sen kendin karar vermişsin." dedi.
41 Acele edip gözlerindeki baş bağını çıkardı. İsrael Kralı onun peygamberlerden biri
olduğunu anladı.
42 Ona, "Yahve diyor ki, 'Mademki, yıkıma ayırdığım adamı elinden çıkardın, senin
hayatın onun hayatının yerini alacak ve senin halkın da onun halkının yerini alacak' "
dedi.
43 İsrael Kralı suratı asık ve öfkeli bir şekilde evine gitti ve Samariya'ya geldi.

21

1 Bu şeylerden sonra, Yizreelli Navot'un, Yizreel'de, Samariya Kralı Ahav'ın sarayının
yanında bir bağı vardı.

---

* **20:39** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pounddur

2 Ahav, Navot'a söyleyip dedi: "Bağını bana ver de bana sebze bahçesi olsun. Çünkü o
evimin yakınındadır. Onun yerine sana ondan daha iyi bir bağ vereyim. Ya da sana iyi
gelirse, değerini para olarak öderim."
3 Navot, Ahav'a, "Yahve bana atalarımın mirasını sana vermekten alıkoysun!" dedi.
4 Ahav, Yizreelli Navot'un kendisine söylediği, "Atalarımın mirasını sana vermem"
sözü yüzünden asık suratlı ve öfkeli bir halde evine girdi. Yatağına uzandı, yüzünü
döndürdü ve hiç ekmek yemedi.
5 Ama karısı İzebel yanına geldi ve ona, "Neden ruhun bu kadar üzgün ki ekmek
yemiyorsun?" dedi.
6 Ve ona, "Çünkü Yizreelli Navot'la konuştum ve ona, 'Bağını parayla bana ver, ya da
istersen onun karşılığında sana başka bir bağ vereyim' dedim. O da, 'Bağımı sana
vermem' diye yanıtladı."
7 Karısı İzebel ona, "Sen şimdi İsrael Krallığı'nı mı yönetiyorsun? Kalk, ekmek ye, yüreğin
hoş olsun. Yizreelli Navot'un bağını ben sana vereceğim." dedi.
8 Bunun üzerine Ahav'ın adına mektuplar yazdı, onun mührüyle mühürledi ve
mektupları Navot'la birlikte yaşayan kentindeki ihtiyarlara ve soylulara gönderdi.
9 Mektuplarda, "Oruç ilan edin ve Navot'u halkın arasında yukarı oturtun" diye yazdı.
10 "Önüne iki adam, kötü adamlar oturtun, onlar da ona karşı tanıklık etsinler, 'Sen
Tanrı'ya ve krala lanet ettin!' desinler. Sonra onu dışarı çıkarıp taşlayarak öldürün."
11 Navot'un kentinin halkı, ihtiyarları ve kentte yaşayan soylular, İzebel'in kendilerine
yazıp gönderdiği mektuplarda bildirdiği gibi yaptılar.
12 Oruç ilan ettiler ve Navot'u halkın arasında yukarı oturttular.
13 İki adam, kötü adamlar girip onun önüne oturdular. Bu kötü adamlar halkın
önünde ona, Navot'a karşı tanıklık ettiler ve, "Navot Tanrı'ya ve krala lanet etti!"
dediler. Sonra onu kentten dışarı götürüp taşlayarak öldürdüler.
14 O zaman İzebel'e, "Navot taşlandı ve öldü" diye haber gönderdiler.
15 İzebel, Navot'un taşlanarak öldürüldüğünü duyunca, Ahav'a, "Kalk, Yizreelli
Navot'un sana para karşılığında vermeyi reddettiği bağını mülk edin; çünkü Navot
hayatta değil, öldü" dedi.
16 Ahav, Navot'un öldüğünü duyunca, Yizreelli Navot'un bağını mülk edinmek üzere
inmek için ayağa kalktı.
17 Yahve'nin sözü Tişbeli Eliya'ya geldi ve şöyle dedi,
18 "Kalk, Samariya'da oturan İsrael Kralı Ahav'ı karşılamaya in. İşte, Navot'un
bağındadır; onu mülk edinmek için indi.
19 Ona söyleyip diyeceksin, 'Yahve şöyle diyor, "Öldürdün, hem de mülk mü edindin?"
Ona söyleyip diyeceksin, 'Yahve şöyle diyor, "Navot'un kanını köpeklerin yaladığı yerde,
senin, senin de kanını köpekler yalayacaklar."'"
20 Ahav, Eliya'ya, "Beni buldun mu, düşmanım?" dedi.
Eliya, "Seni buldum, çünkü kendini Yahve'nin gözünde kötü olanı yapmak için sattın."
diye karşılık verdi.
21 "İşte, senin üzerine kötülük getireceğim, seni tümüyle süpürüp atacağım ve İsrael'de
tutsak olsun özgür olsun Ahav'dan duvara karşı çöğdüren* herkesi kesip atacağım.
22 Senin evini, Nevat oğlu Yarovam'ın evi gibi, Ahiya oğlu Baaşa'nın evi gibi
yapacağım. Çünkü beni öfkelendirip İsrael'e günah işlettirdin."
23 Yahve İzebel için de söyleyip dedi: "İzebel'i Yizreel surları yanında köpekler yiyecek.
24 Kentte Ahav'dan öleni köpekler yiyecek; kırda öleni de göğün kuşları yiyecek."

* **21:21** veya erkek

25 Ama karısı İzebel'in kışkırttığı, Yahve'nin gözünde kötü olanı yapmak için kendini
satan Ahav gibi hiç kimse yoktu.
26 Yahve'nin İsrael'in çocuklarının önünden kovduğu Amorlular'ın yaptığı her şeye göre,
putların peşinden giderek çok iğrenç şeyler yaptı.
27 Ahav bu sözleri duyunca giysilerini yırttı, çul giydi, oruç tuttu, çulda yattı ve
umutsuzca dolaştı.
28 Yahve'nin sözü Tişbeli Eliya'ya geldi ve şöyle dedi:
29 "Ahav'ın önümde nasıl alçaldığını görüyor musun? Çünkü o, önümde kendisini
alçalttı, ben de onun günlerinde kötülüğü getirmeyeceğim; ama oğlunun gününde onun
evi üzerine kötülüğü getireceğim."

22

1 Suriye ile İsrael arasında üç yıl savaş olmadı.
2 Üçüncü yıl Yahuda Kralı Yehoşafat İsrael Kralı'nın yanına indi.
3 İsrael Kralı hizmetkârlarına, "Ramot Gilad'ın bizim olduğunu biliyorsunuz. Hiçbir şey
yapmayıp, onu Suriye Kralı'nın elinden almayalım mı?" dedi.
4 Yehoşafat'a, "Ramot Gilad'a savaşa benimle gelir misin?" dedi.
Yehoşafat İsrael Kralı'na, "Ben senin gibiyim, halkım senin halkın gibi, atlarım da
senin atların gibidir" dedi.
5 Yehoşafat İsrael Kralı'na, "Lütfen önce Yahve'nin sözünü sor" dedi.
6 O zaman İsrael Kralı dört yüz kadar peygamberi bir araya topladı ve onlara, "Ramot
Gilad'a savaşa gideyim mi, yoksa vaz mı geçeyim?" dedi.
Onlar, "Çık, çünkü Yahve onu kralın eline teslim edecek" dediler.
7 Ama Yehoşafat, "Burada Yahve'nin peygamberi yok mu ki, ona soralım?" dedi.
8 İsrael Kralı Yehoşafat'a, "Aracılığıyla Yahve'ye sorabileceğimiz bir adam daha var, o
da İmla oğlu Mikaya'dır. Ama ondan nefret ederim. Çünkü benim hakkımda iyi
peygamberlik etmez, kötü peygamberlik eder." dedi.
Yehoşafat, "Kral böyle söylemesin!" dedi.
9 O zaman İsrael Kralı bir görevli çağırıp, "Hemen İmla oğlu Mikaya'yı getir" dedi.
10 İsrael Kralı'yla Yahuda Kralı Yehoşafat, kral giysilerini giymiş olarak, Samariya
Kapısı'nın girişindeki açık yerde her biri tahtlarında oturuyorlardı. Bütün peygamberler
onların önünde peygamberlik ediyorlardı.
11 Kenaana oğlu Sidkiya kendine demir boynuzlar yaptı ve şöyle dedi: "Yahve diyor
ki, 'Suriyeliler tükeninceye kadar onları bunlarla iteceksiniz.' "
12 Bütün peygamberler böyle peygamberlik edip şöyle dediler: "Ramot Gilad'a çık ve
başarılı ol; çünkü Yahve onu kralın eline teslim edecektir."
13 Mikaya'yı çağırmaya giden ulak ona söyleyip dedi: "Bak, peygamberler hep bir
ağızdan krala iyi bildiriyorlar. Lütfen senin sözün de onlardan birinin sözü gibi olsun ve
iyi konuş."
14 Mikaya, "Hay olan Yahve'nin hakkı için, Yahve bana ne derse onu söyleyeceğim"
dedi.
15 Kralın yanına gelince, Kral ona şöyle dedi: "Mikaya, Ramot Gilad'a savaşa gidelim
mi, yoksa vazgeçelim mi?"
O, "Çık ve başarılı ol; Yahve de onu Kral'ın eline teslim edecektir" diye ona yanıt verdi.
16 Kral ona, "Yahve'nin adıyla bana yalnızca gerçeğin dışında bir şey söylemeyeceğine
sana kaç kez ant içirmeliyim?" dedi.
17 Mikaya şöyle dedi, "Bütün İsrael'i dağlar üzerinde çobansız koyunlar gibi dağılmış
gördüm. Yahve, 'Bunların efendisi yok. Her biri esenlikle evine dönsün' dedi."

18 İsrael Kralı Yehoşafat'a, "Sana, benim hakkımda iyi peygamberlik etmeyeceğini, ama kötü peygamberlik edeceğini söylemedim mi?" dedi.
19 Mikaya, "Öyleyse Yahve'nin sözünü dinle" dedi. "Yahve'nin tahtında oturduğunu, bütün gök ordusunun da sağında ve solunda O'nun yanında durduğunu gördüm.
20 Yahve, 'Ahav'ı kim kandıracak ki, Ramot Gilad'a çıkıp düşsün?' dedi. Biri bir şey söyledi, öbürü başka bir şey.
21 Bir ruh çıktı, Yahve'nin önünde durdu ve, 'Onu kandıracağım' dedi.
22 Yahve ona, 'Nasıl?' dedi.
O, 'Çıkacağım ve bütün peygamberlerinin ağzında yalancı bir ruh olacağım' dedi. 'Onu kandıracaksın, galip de geleceksin. Çık ve öyle yap.' dedi.
23 Şimdi işte, Yahve senin bütün bu peygamberlerinin ağzına yalancı bir ruh koydu ve Yahve senin hakkında kötü konuştu."
24 O zaman Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşıp Mikaya'nın yanağına vurdu ve, "Yahve'nin Ruhu sana seslenmek için hangi yoldan benden sana gitti?" dedi.
25 Mikaya, "İşte, saklanmak için iç odaya girdiğin gün göreceksin" dedi.
26 İsrael Kralı, "Mikaya'yı alıp kentin valisi Amon'a ve kralın oğlu Yoaş'a götürün" dedi.
27 De ki, "Kral şöyle diyor, 'Bu adamı zindana atın ve ben esenlikle dönünceye dek ona sıkıntı ekmeği ve sıkıntı suyu verin.' "
28 Mikaya, "Eğer esenlikle dönersen, Yahve benim aracılığımla konuşmamış demektir" dedi. "Ey millet, hepiniz dinleyin!" dedi.
29 Bunun üzerine İsrael Kralı ve Yahuda Kralı Yehoşafat Ramot Gilad'a çıktılar.
30 İsrael Kralı Yehoşafat'a, "Ben kılık değiştirip savaşa gireceğim, ama sen giysilerini giy" dedi. İsrael Kralı kılık değiştirip savaşa girdi.
31 Suriye Kralı, savaş arabalarının otuz iki komutanına, "Ne küçükle ne büyükle, yalnız İsrael Kralı dışında kimseyle savaşmayın" diye buyurdu.
32 Savaş arabası komutanları Yehoşafat'ı görünce, "Kesinlikle İsrael Kralı odur!" dediler ve ona karşı savaşmak için yanına geldiler. Yehoşafat bağırdı.
33 Savaş arabası komutanları, onun İsrael Kralı olmadığını görünce, onu kovalamaktan döndüler.
34 Bir adam yayını rastgele çekti ve İsrael Kralı'nı zırhın eklemleri arasından vurdu. Bunun üzerine, savaş arabasının sürücüsüne, "Dön ve beni savaştan çıkar, çünkü ağır yaralandım" dedi.
35 O gün savaş arttı. Kral, Suriyeliler'e karşı arabasında dayandı ve akşamleyin öldü. Yaradan akan kan, arabanın altına aktı.
36 Güneş batmak üzereyken ordu arasında, "Herkes kendi kentine, herkes kendi ülkesine!" diye bir haykırış yükseldi.
37 Böylece Kral öldü ve Samariya'ya getirildi; Kralı Samariya'da gömdüler.
38 Arabayı Samariya havuzunun yanında yıkadılar; fahişelerin yıkandıkları yerde, Yahve'nin söylediği söze göre köpekler onun kanını yaladılar.
39 Ahav'ın işlerinin geri kalanı, yaptığı her şey, yaptırdığı fildişi ev ve yaptırdığı bütün kentler, bunlar İsrael krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil midir?
40 Böylece Ahav atalarıyla uyudu; yerine oğlu Ahazya kral oldu.
41 Asa oğlu Yehoşafat, İsrael Kralı Ahav'ın dördüncü yılında Yahuda üzerinde hüküm sürmeye başladı.
42 Yehoşafat hüküm sürmeye başladığında otuz beş yaşındaydı ve Yeruşalem'de yirmi beş yıl hüküm sürdü. Annesinin adı Şilhi'nin kızı Azuva'ydı.
43 Babası Asa'nın bütün yollarında yürüdü. Ondan sapmadı, Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı. Ancak yüksek yerler kaldırılmamıştı. Halk hâlâ kurban kesip yüksek yerlerde buhur yakıyordu.

44 Yehoşafat İsrael Kralı'yla barış yaptı.
45 Yehoşafat'ın işlerinin geri kalanı, gösterdiği kudreti ve nasıl savaştığı Yahuda
krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil midir?
46 Babası Asa'nın günlerinde kalan Sodomlular'ın artıklarını ülkeden kovdu.
47 Edom'da kral yoktu. Bir vekil yönetiyordu.
48 Yehoşafat, altın için Ofir'e gitmek üzere Tarşiş gemileri yaptı, ama gitmediler; çünkü
gemiler Esion Gever'de parçalandılar.
49 Ahav oğlu Ahazya, Yehoşafat'a, "Hizmetkârlarım senin hizmetkârlarınla birlikte
gemilerde gitsinler" dedi. Ama Yehoşafat istemedi.
50 Yehoşafat atalarıyla uyudu ve babası David'in Kenti'nde atalarının yanına gömüldü.
Yerine oğlu Yehoram kral oldu.
51 Ahav oğlu Ahazya, Yahuda Kralı Yehoşafat'ın on yedinci yılında Samariya'da İsrael
üzerinde hüküm sürmeye başladı ve iki yıl İsrael üzerinde hüküm sürdü.
52 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı, babasının yolunda, annesinin yolunda ve
İsrael'i günah işlettirmiş olan Nevat oğlu Yarovam'ın yolunda yürüdü.
53 Baal'a hizmet etti, ona tapındı ve babasının yapmış olduğu her şeyle İsrael'in Tanrısı
Yahve'yi öfkelendirdi.

2. KRALLAR

1 Ahav'ın ölümünden sonra Moav İsrael'e karşı başkaldırdı.
2 Ahazya Samariya'daki üst odasındaki kafesten düşüp hastalandı. Bunun üzerine
haberciler gönderip onlara, “Gidin, Ekron ilâhı Baal Zevuv'a bu hastalıktan iyileşip
iyileşmeyeceğimi sorun” dedi.
3 Ancak Yahve'nin* meleği Tişbeli Eliya'ya şöyle dedi, “Kalk, Samariya Kralı'nın
habercilerini karşılamaya çık ve onlara de ki, 'İsrael'de Tanrı† olmadığı için mi Ekron
ilâhı Baal Zevuv'a sormaya gidiyorsunuz?
4 Bu nedenle Yahve, “Üzerine çıktığın yataktan inmeyeceksin, kesin olarak öleceksin”
diyor.'” Sonra Eliya ayrıldı.
5 Haberciler ona geri döndüler ve onlara, “Neden geri döndünüz?” diye sordu.
6 Ona şöyle dediler: “Bir adam bizi karşılamaya çıktı ve bize, ‘Gidin, sizi gönderen krala
dönün ve ona, ‘Yahve diyor ki, ‘İsrael’de Tanrı yok mu da sen Ekron ilâhı Baal-Zevuv’a
sormaya gönderdin? Bu yüzden üzerine çıktığın yataktan inmeyeceksin, kesin olarak
öleceksin.’ ”””
7 Onlara, “Sizi karşılamaya çıkan ve size bu sözleri söyleyen adam ne biçim bir adamdı?”
diye sordu.
8 Ona, “Tüylü bir adamdı ve belinde deri bir kuşak vardı” diye yanıt verdiler. O,
“Tişbeli Eliya’dır” dedi.
9 O zaman kral, elli kişilik birliğin komutanını elli adamıyla birlikte ona gönderdi.
Adam yanına çıktı ve işte,‡ Eliya tepenin üstünde oturuyordu. Ona şöyle dedi, “Tanrı
adamı, kral, ‘İn aşağı!’ dedi.”
10 Eliya elli kişilik birliğin komutanına, “Eğer ben Tanrı adamıysam, gökten ateş insin
ve seni ve elli adamını yakıp yok etsin!” diye karşılık verdi. Sonra gökten ateş indi ve
onu ve elli adamını yakıp yok etti.
11 Yine ona elli kişilik bir birliğin komutanını ve elli adamını gönderdi. O şöyle dedi,
“Tanrı adamı, kral, ‘Çabuk in aşağı!’ dedi.”
12 Eliya onlara şöyle karşılık verdi, “Eğer ben Tanrı adamıysam, gökten ateş insin ve
seni ve elli adamını yakıp yok etsin!” Sonra Tanrı’nın ateşi gökten indi ve onu ve elli
adamını yakıp yok etti.
13 Yine üçüncü bir elli kişilik birliğin komutanını ve elli adamını gönderdi. Üçüncü elli
adamın komutanı yukarı çıktı, gelip Eliya'nın önünde diz çöktü ve ona yalvarıp şöyle
dedi, “Tanrı adamı, lütfen benim hayatım ve hizmetkârlarından bu elli adamın hayatı
senin gözünde değerli olsun.
14 İşte, gökten ateş indi ve son iki elli kişilik birliğin komutanlarını ve adamlarını yakıp
yok etti. Ama şimdi hayatım senin gözünde değerli olsun.”
15 Yahve'nin meleği Eliya'ya, “Onunla aşağı in. Ondan korkma.” dedi. O zaman kalktı
ve onunla birlikte krala indi.
16 Ona şöyle dedi, “Yahve diyor ki, ' İsrael'de sözünü soracak Tanrı olmadığı için mi
Ekron ilâhı Baal Zevuv'a sormak için haberciler gönderdin? Bu yüzden üzerine çıktığın
yataktan aşağı inmeyeceksin, kesin olarak öleceksin.'”
17 Böylece Eliya'nın söylediği Yahve'nin sözüne göre öldü. Yehoşafat'ın oğlu Yehoram'ın
ikinci yılında onun yerine Yehoram hükmetmeye başladı; çünkü oğlu yoktu.

---

* **1:3** “Yahve” Tanrı’nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen “RAB=EFENDİ” (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.
† **1:3** “Tanrı” olarak tercüme edilen İbranice kelime “אֱלֹהִים” (Elohim)’dir. ‡ **1:9** “İşte”, “הִנֵּה” kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

18 Ahazya'nın işlerinin geri kalanı, İsrael krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?

2

1 Yahve, Eliya'yı bir kasırga ile cennete almak üzereyken, Eliya, Elişa'yla Gilgal'dan gitti.
2 Eliya, Elişa'ya, "Lütfen burada bekle, çünkü Yahve beni Beytel'e kadar gönderdi" dedi.
Elişa, "Hay olan Yahve'nin ve senin canının hakkı için senden ayrılmayacağım" dedi. Böylece Beytel'e indiler.
3 Beytel'deki peygamberlerin oğulları çıkıp Elişa'nın yanına geldiler ve ona, "Bugün Yahve'nin efendini senin üzerinden alacağını biliyor musun?" dediler.
Elişa, "Evet, biliyorum. Susun." dedi.
4 Eliya, Elişa'ya, "Lütfen burada bekle, çünkü Yahve beni Yeriha'ya gönderdi" dedi.
Elişa, "Hay olan Yahve'nin ve senin canının hakkı için senden ayrılmayacağım" dedi. Böylece Yeriha'ya geldiler.
5 Yeriha'da bulunan peygamber oğulları Elişa'nın yanına varıp, "Yahve'nin bugün efendini senin üzerinden alacağını biliyor musun?" dediler.
Elişa, "Evet, biliyorum. Susun." diye karşılık verdi.
6 Eliya ona, "Lütfen burada bekle, çünkü Yahve beni Yarden'e gönderdi" dedi.
O da, "Hay olan Yahve'nin ve senin canının hakkı için senden ayrılmayacağım" dedi. Sonra ikisi de yola koyuldular.
7 Peygamber oğullarından elli kişi gidip onların karşısında, uzakta durdular. İkisi de Yarden'in yanında durdular.
8 Eliya cübbesini alıp yuvarladı, sulara vurdu; sular bu tarafa ve o tarafa ikiye bölündüler. İkisi de kuru toprak üzerinde karşıya geçtiler.
9 Geçtiklerinde, Eliya Elişa'ya, "Senden alınmadan önce senin için ne yapayım, iste" dedi.
Elişa, "Lütfen ruhunun iki payı üzerimde olsun" dedi.
10 Eliya, "Zor bir şey istedin. Eğer senden alındığımda beni görürsen, sana öyle olacak; ama eğer görmezsen, öyle olmayacak." dedi.
11 Devam edip konuşurlarken, işte, ateşten bir araba ve ateşten atlar onları ayırdı; ve Eliya bir kasırga ile cennete çıktı.
12 Elişa bunu gördü ve bağırdı, "Babam, babam, İsrael'in arabaları ve atlıları!"
Onu bir daha görmedi. Sonra kendi giysilerini tuttu ve onları ikiye yırttı.
13 Eliya'nın üzerinden düşen cübbesini de aldı ve geri dönüp Yarden kıyısında durdu.
14 Eliya'nın üzerinden düşen cübbesini aldı, sulara vurdu ve şöyle dedi, "Eliya'nın Tanrısı Yahve nerede?" O da sulara vurunca, sular ikiye ayrıldı ve Elişa karşıya geçti.
15 Yeriha'da karşısında duran peygamber oğulları onu karşıdan görünce, "Eliya'nın ruhu Elişa'nın üzerinde duruyor" dediler. Onu karşılamak için geldiler ve önünde yere kapandılar.
16 Ona, "Bak, hizmetkârlarının yanında elli güçlü adam var. Lütfen gidip efendini arasınlar. Belki de Yahve'nin Ruhu onu kaldırıp bir dağa ya da vadiye koymuştur." dediler.
O, "Göndermeyin" dedi.
17 Utanana kadar onu sıkıştırdıklarında, "Gönderin" dedi.
Bunun üzerine elli adam gönderdiler; ve üç gün aradılar, ama onu bulamadılar.
18 Yeriha'da kalırken yanına döndüler; ve onlara, "Size 'Gitmeyin' demedim mi?" dedi.
19 Kentin adamları Elişa'ya, "İşte, lütfen, efendimin gördüğü gibi bu kentin durumu iyidir; sular kötü ve toprak ürünsüz" dediler.
20 Elişa, "Bana yeni bir testi getirin, içine tuz koyun" dedi. O zaman testiyi ona getirdiler.
21 Suların kaynağına çıktı, içine tuz attı ve şöyle dedi: "Yahve diyor ki, 'Bu suları iyileştirdim. Oradan artık ölüm ve ürünsüz çoraklık olmayacaktır.' "

22 Böylece Elişa'nın söylediği söz uyarınca, sular bugüne dek iyileşti.
23 Oradan Beytel'e çıktı. Yoldan yukarı çıkarken, kentten bazı gençler çıkıp onunla alay ettiler ve ona, "Çık, kel adam! Çık, kel adam!" dediler.
24 Arkasına baktı, onları gördü ve Yahve'nin adıyla onları lanetledi. O zaman ormandan iki dişi ayı çıktı ve o gençlerden kırk ikisini parçaladı.
25 Oradan Karmel Dağı'na gitti, oradan da Samariya'ya döndü.

3

1 Ahav oğlu Yehoram, Yahuda Kralı Yehoşafat'ın on sekizinci yılında Samariya'da İsrael'in üzerinde hüküm sürmeye başladı ve on iki yıl hüküm sürdü.
2 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı, ama babası ve annesi gibi değildi; çünkü babasının yaptırdığı Baal dikili taşını kaldırdı.
3 Yine de Nevat oğlu Yarovam'ın İsrael'e işlettirmiş olduğu günahları sürdürdü. Onlardan ayrılmadı.
4 Moav Kralı Meşa da koyun yetiştiricisiydi; İsrael Kralı'na yüz bin kuzu ve yüz bin koç yünü sağlıyordu.
5 Ama Ahav ölünce, Moav Kralı İsrael Kralı'na başkaldırdı.
6 O sırada Kral Yehoram Samariya'dan çıktı ve bütün İsrael'i topladı.
7 Gidip Yahuda Kralı Yehoşafat'a haber gönderip dedi: "Moav Kralı bana başkaldırdı. Moav'a karşı benimle birlikte savaşa gider misin?"
O, "Çıkarım. Beni kendin gibi say, halkımı kendi halkın gibi say, atlarımı kendi atların gibi say." dedi.
8 Sonra, "Hangi yoldan çıkalım?" diye sordu.
Yehoram, "Edom Çölü yolundan" diye yanıtladı.
9 Böylece İsrael kralı, Yahuda Kralı ve Edom Kralı'yla birlikte yola çıktı ve yedi gün dolambaçlı bir yol boyunca yürüdüler. Ordu ve onları takip eden hayvanlar için su yoktu.
10 İsrael Kralı, "Eyvah! Çünkü Yahve bu üç kralı Moav'ın eline teslim etmek için bir araya çağırdı." dedi.
11 Ama Yehoşafat, "Burada Yahve'nin bir peygamberi yok mu? Onun aracılığıyla Yahve'ye soralım." dedi.
İsrael Kralı'nın görevlilerinden biri, "Eliya'nın ellerine su döken Şafat oğlu Elişa burada" diye yanıtladı.
12 Yehoşafat, "Yahve'nin sözü onun yanındadır" dedi. Böylece İsrael Kralı, Yehoşafat ve Edom Kralı inip ona gittiler.
13 Elişa İsrael Kralı'na, "Benim seninle ne işim var? Babanın peygamberlerine ve annenin peygamberlerine git." dedi.
İsrael Kralı ona, "Hayır, çünkü Yahve bu üç kralı Moav'ın eline teslim etmek için bir araya çağırdı" dedi.
14 Elişa, "Önünde durduğum yaşayan Ordular Yahvesi'nin hakkı için, eğer Yahuda Kralı Yehoşafat'ın varlığına saygı duymasaydım, sana bakmazdım, seni de görmezdim.
15 Şimdi bana bir müzikçi getirin." dedi. Müzikçi çalınca, Yahve'nin eli onun üzerine geldi.
16 Şöyle dedi, "Yahve diyor ki, 'Bu vadinin her yanında hendekler kazın.'
17 Çünkü Yahve diyor ki, 'Ne rüzgâr göreceksiniz, ne de yağmur. Yine de o vadi suyla dolacak ve hem siz, hem de sürüleriniz, diğer hayvanlarınız da içeceksiniz.
18 Bu, Yahve'nin gözünde kolay bir şeydir. O, Moavlılar'ı da elinize teslim edecektir.
19 Her surlu kenti ve her seçme kenti vuracaksınız, her iyi ağacı keseceksiniz, bütün su kaynaklarını kapatacaksınız ve her iyi toprak parçasını taşlarla bozacaksınız.' "

20 Sabah, kurban sunma saatinde, işte, Edom yolundan su geldi ve diyar suyla doldu.
21 Moavlılar'ın hepsi, kralların kendilerine karşı savaşmak için çıktığını duyunca, silah kuşanabilenlerin hepsi, genç yaşlı, toplanıp sınırda durdular.
22 Sabah erken kalktılar, güneş su üzerinde parlıyordu ve Moavlılar karşılarındaki suyun kan gibi kırmızı olduğunu gördüler.
23 "Bu kan" dediler. "Krallar kesinlikle yok edildi ve birbirlerine vurdular. Şimdi, Moav, yağmaya!"
24 İsrael ordugâhına geldiklerinde, İsraelliler kalkıp Moavlılar'ı vurdular, öyle ki önlerinden kaçtılar; ve Moavlılar'a saldırıp diyara doğru ilerlediler.
25 Kentleri yıktılar; ve her iyi toprak parçasına her biri taşını atıp onu doldurdu. Bütün su kaynaklarını da durdurdular ve bütün iyi ağaçları kestiler, o kadar ki, yalnız Kir Hareset'te onun taşlarını bıraktılar; ancak sapancılar onu kuşatıp saldırdılar.
26 Moav Kralı savaşın kendisi için çok şiddetli olduğunu görünce, Edom Kralı'nı yarıp geçmek için yanına kılıç çeken yedi yüz adam aldı; ama başaramadılar.
27 Sonra yerine kral olacak olan en büyük oğlunu aldı ve onu surda yakmalık sunu olarak sundu. İsrael'e karşı büyük bir öfke vardı; ve onun yanından ayrılıp kendi ülkelerine döndüler.

4

1 Peygamber oğullarının eşlerinden bir kadın Elişa'ya feryat edip, "Kocam hizmetkârın öldü. Hizmetkârın Yahve'den korkardı bilirsin. Şimdi alacaklı iki çocuğumu kendisine köle olsunlar diye onları almaya geldi." dedi.
2 Elişa ona, "Senin için ne yapayım? Söyle bana, evde ne var?" diye sordu.
Kadın, "Hizmetkârının evde bir kap yağdan başka bir şeyi yok" dedi.
3 Elişa, "Git, bütün komşularından boş kaplar ödünç al. Yalnızca birkaç olmasın." dedi.
4 "İçeri gir, kapıyı kendinle oğullarının üzerine kapat ve bütün kaplara yağ dök; dolu olanları bir kenara koy."
5 Kadın onun yanından ayrıldı, kapıyı kendi ve oğullarının üzerine kapattı. Kapları ona getirdiler ve yağ döktü.
6 Kaplar dolunca oğluna, "Bana başka bir kap getir" dedi.
Kadına, "Başka kap yok" dedi. O zaman yağın akması durdu.
7 Sonra kadın gelip Tanrı adamına haber verdi. Adam, "Git, yağı sat ve borcunu öde; sen ve oğulların da geri kalanıyla geçinin" dedi.
8 Bir gün Elişa Şunem'e gitti; orada seçkin bir kadın vardı; ve onu ekmek yemeye ikna etti. Böylece her geçtiğinde ekmek yemek için oraya uğruyordu.
9 Kadın kocasına, "Bak, sürekli yanımızdan geçen bu adamın kutsal bir Tanrı adamı olduğunu anladım" dedi.
10 "Lütfen damda küçük bir oda yapalım. Oraya onun için bir yatak, bir masa, bir sandalye ve bir kandillik koyalım. Bize geldiğinde orada kalabilir."
11 Bir gün oraya geldi, odaya girip orada yattı.
12 Uşağı Gehazi'ye, "Şunemli'yi çağır" dedi. Kadını çağırdığında kadın onun önünde durdu.
13 Elişa uşağına şöyle dedi, "Şimdi kadına söyle, 'İşte, bunca zahmetle bizimle ilgilendin. Senin için ne yapılabilir? Kralla mı, yoksa ordu komutanıyla mı konuşulsun?' "
Kadın, "Ben halkımın arasında oturuyorum" diye yanıtladı.
14 Elişa, "O halde onun için ne yapılabilir?" diye sordu.
Gehazi, "Kesinlikle oğlu yok ve kocası da yaşlı" diye yanıtladı.
15 Elişa, "Onu çağır" dedi. Kadını çağırdıktan sonra kapıda durdu.
16 Elişa, "Gelecek yıl bu mevsimde bir oğul kucaklayacaksın" dedi.
Kadın, "Hayır efendim, Tanrı adamı, hizmetkârına yalan söyleme" dedi.

17 Kadın gebe kaldı ve Elişa'nın kendisine söylediği gibi, o mevsim geldiğinde bir oğul doğurdu.
18 Çocuk büyüdüğünde, bir gün orakçıların yanına babasının yanına gitti.
19 Babasına, "Başım! Başım!" dedi.
Hizmetçisine, "Onu annesine götür" dedi.
20 Onu alıp annesine getirdikten sonra, öğleye kadar annesinin dizlerinde oturdu, sonra da öldü.
21 Kadın yukarı çıkıp onu Tanrı adamının yatağına yatırdı, kapıyı kapatıp çıktı.
22 Kocasını çağırıp, "Lütfen hizmetçilerden birini ve eşeklerden birini bana gönder de Tanrı adamına koşup döneyim" dedi.
23 Kocası, "Bugün neden ona gitmek istiyorsun? Yeni ay ya da Şabat değil" dedi.
Kadın, "Önemli değil." dedi.
24 Sonra eşeğe eyer vurdu ve hizmetçisine, "Sür ve yürü! Ben söylemedikçe yavaşlama." dedi.
25 Böylece gitti ve Karmel Dağı'ndaki Tanrı adamının yanına geldi. Tanrı adamı onu uzaktan görünce, uşağı Gehazi'ye, "İşte Şunemli kadın orada" dedi.
26 "Lütfen hemen koş, onu karşıla ve ona, 'İyi misin? Kocan iyi mi? Çocuğun iyi mi?' diye sor."
Kadın, "İyi" diye yanıtladı.
27 Kadın tepeye, Tanrı adamının yanına geldiğinde, ayaklarına yapıştı. Gehazi onu itmek için yaklaştı; ama Tanrı adamı, "Onu rahat bırak, çünkü canı içinde sıkıntılı; Yahve de bunu benden gizledi ve bana bildirmedi" dedi.
28 Kadın, "Efendim, ben senden bir oğul istedim mi? 'Beni aldatma' demedim mi?" dedi.
29 O zaman Gehazi'ye, "Cübbeni kuşağına sıkıştır, değneğimi eline al ve git" dedi. "Biriyle karşılaşırsan onu selamlama, biri seni selamlarsa, ona geri yanıt verme. Sonra değneğimi çocuğun yüzünün üzerine koy."
30 Çocuğun annesi, "Hay olan Yahve'nin hakkı ve senin canın hakkı için senden ayrılmayacağım" dedi.
O da kalkıp kadının ardından gitti.
31 Gehazi önlerinden gidip değneği çocuğun yüzüne koydu; ama ne bir ses, ne de bir duyum vardı. Bu yüzden Elişa'yı karşılamak için geri döndü ve ona, "Çocuk uyanmadı" dedi.
32 Elişa eve girdiğinde, işte, çocuk ölmüştü ve yatağının üzerinde yatıyordu.
33 Bu yüzden içeri girdi, kapıyı ikisinin üzerine kapattı ve Yahve'ye dua etti.
34 Çıkıp çocuğun üzerine yattı, ağzını onun ağzının üzerine, gözlerini onun gözlerinin üzerine, ellerini onun ellerinin üzerine koydu. Kendisini onun üzerine uzattı; ve çocuğun bedeni ısındı.
35 Sonra geri döndü ve evin içinde bir kez ileri geri yürüdü, sonra yukarı çıkıp onun üzerine uzandı. Sonra çocuk yedi kez aksırdı ve çocuk gözlerini açtı.
36 Gehazi'yi çağırdı ve "Şunemli'yi çağır!" dedi. Böylece onu çağırdı.
Kadın yanına girdiğinde, "Oğlunu al" dedi.
37 Sonra kadın içeri girdi, ayaklarına kapandı ve yere eğildi; sonra oğlunu alıp çıktı.
38 Elişa yine Gilgal'a geldi. Ülkede kıtlık vardı; peygamber oğulları onun önünde oturuyorlardı; ve uşağına, "Büyük tencereyi al ve peygamber oğulları için çorba kaynat" dedi.
39 Birisi ot toplamak için kıra çıktı ve yaban asması buldu ve ondan bir kucak dolusu yaban kabağı topladı ve gelip onları çorba tenceresine doğradı; çünkü onları tanımadılar.
40 Bunun üzerine adamların yemesi için döktüler. Çorbadan bir şeyler yerken, "Ey Tanrı adamı, tencerede ölüm var!" diye bağırdılar ve yiyemediler.

41 Ama dedi ki, “Öyleyse un getirin.” Ve tencereye attı; ve dedi, “Halkın önüne koy da
yesinler.”
42 Baal Şalişa'dan bir adam geldi ve Tanrı adamına ilk ürünlerden biraz ekmek getirdi:
Çuvalında yirmi arpa ekmeği ve taze başak vardı. Elişa, “Halka ver de yesinler” dedi.
43 Uşağı, “Ne, bunu yüz adamın önüne mi koyayım?” dedi.
Ama o, “Halka ver de yesinler” dedi. “Çünkü Yahve şöyle diyor, 'Yiyecekler ve birazı
artacak.'”
44 Bunun üzerine onu önlerine koydu, yediler ve Yahve'nin sözüne göre birazı da arttı.

5

1 Suriye Kralı'nın ordu komutanı Naaman, efendisinin yanında büyük ve saygın bir
adamdı. Çünkü Yahve onun aracılığıyla Suriye'ye zafer vermişti. Ayrıca güçlü ve yiğit
bir adamdı, ama cüzamlıydı.
2 Suriyeliler çeteler halinde çıkmışlardı ve İsrael diyarından küçük bir kızı tutsak
almışlardı. Kız, Naaman'ın karısına hizmet ediyordu.
3 Kız hanımına, “Keşke efendim, Samariya'daki peygamberle birlikte olsaydı! O
zaman onu cüzamından iyileştirirdi.” dedi.
4 Birisi içeri girip efendisine, “İsrael diyarından gelen kız şöyle diyor” diye bildirdi.
5 Suriye Kralı, “Şimdi git, İsrael Kralı'na bir mektup göndereceğim” dedi.
Naaman gitti ve yanına on talant* gümüş, altı bin altın ve on takım giysi aldı.
6 Mektubu İsrael Kralı'na getirdi, şöyle diyordu: “Bu mektup sana gelince, işte,
hizmetkârım Naaman'ı cüzamından iyileştiresin diye, onu sana gönderdim.”
7 İsrael Kralı mektubu okuyunca giysilerini yırttı ve şöyle dedi: “Ben hem öldüren hem
de yaşatan Tanrı mıyım ki, bu adam cüzamından iyileştirmek için bir adamı bana
gönderiyor? Ama lütfen düşünün ve bana karşı nasıl kavga çıkarmaya çalıştığını görün.”
8 Öyle oldu ki, Tanrı adamı Elişa, İsrael Kralı'nın giysilerini yırttığını duyunca, krala
haber gönderip, “Neden giysilerini yırttın? Hemen bana gelsin, İsrael'de bir peygamber
olduğunu bilsin.” dedi.
9 Böylece Naaman atlarıyla ve arabalarıyla gelip Elişa'nın evinin kapısında durdu.
10 Elişa ona bir haberci gönderip, “Git, Yarden’de yedi kez yıkan, etin sana geri dönecek
ve temiz olacaksın” dedi.
11 Ama Naaman öfkelendi ve gidip şöyle dedi: “İşte, ‘Kesinlikle yanıma çıkacak,
duracak, Tanrısı Yahve’nin adını anacak, elini o yerin üzerinde sallayıp cüzamı
iyileştirecek’ diye düşünmüştüm.
12 Damaskus'un Abana ve Farpar ırmakları, İsrael’in bütün sularından daha iyi değil
mi? Onlarda yıkanıp temiz olamaz mıyım?” Bunun üzerine öfkeyle dönüp gitti.
13 Hizmetkârları yaklaşıp ona şöyle dediler, “Babam, peygamber senden büyük bir şey
yapmanı isteseydi, yapmaz mıydın? Onun yerine sana, ‘Yıkan ve temiz ol’ diyor, ne
kadar daha iyi?”
14 Sonra indi, Tanrı adamının sözüne göre Yarden'de yedi kez daldı. Eti küçük bir
çocuğun eti gibi eski haline döndü, temizlendi.
15 Kendisi ve bütün yanındakilerle birlikte Tanrı adamının yanına döndü ve gelip onun
önünde durdu. Naaman, “İşte, şimdi biliyorum ki, İsrael'den başka yeryüzünde Tanrı
yoktur. Şimdi lütfen hizmetkârından bir armağan al.” dedi.
16 Ama Elişa, “Önünde durduğum hay olan Yahve'nin hakkı için, bir şey almayacağım”
dedi.
Onu almaya zorladı; ama o reddetti.

---

* **5:5** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pounddur

17 Naaman, “Hiç olmazsa, lütfen hizmetkârına iki katır yükü toprak verilsin” dedi.
“Çünkü hizmetkârın bundan böyle başka ilâhlara ne yakmalık sunu ne de kurban
sunacak, yalnızca Yahve'ye sunacak.
18 Bu şeyde Yahve hizmetkârını bağışlasın: Efendim Rimmon'un evine tapınmak için
girdiğinde, elime yaslandığında ve ben Rimmon'un evinde eğildiğimde. Rimmon'un
evinde eğildiğimde, Yahve bu şeyde hizmetkârını bağışlasın.”
19 Ona, “Esenlikle git” dedi. Böylece ondan biraz uzaklaştı.
20 Ama Tanrı adamı Elişa'nın uşağı Gehazi, “İşte efendim, getirdiği şeyi elinden
almayarak bu Suriyeli Naaman'ı esirgedi” dedi. “Hay olan Yahve'nin hakkı için, onun
peşinden koşacağım ve ondan bir şey alacağım.”
21 Böylece Gehazi Naaman'ın peşinden gitti. Naaman, peşinden koşan birini görünce,
arabadan inip onu karşılamaya çıktı ve, “Her şey yolunda mı?” dedi.
22 “Her şey yolunda” dedi. “Efendim beni gönderdi ve şöyle dedi: ‘İşte, peygamber
oğullarından iki genç adam Efraim dağlığından yanıma geldi. Lütfen onlara bir talant†
gümüş ve iki yedek giysi ver.’ ”
23 Naaman, “Lütfen iki talant al” dedi. Onu zorladı, iki talant gümüşü de iki torbaya,
iki yedek giysiyle bağlayıp iki hizmetkarının üzerine koydu; onlar da bunları onun
önünden taşıdılar.
24 Tepeye varınca onları ellerinden alıp eve koydu. Sonra adamları salıverdi, onlar da
gittiler.
25 Ama içeri girip efendisinin önünde durdu. Elişa ona, “Nereden geldin, Gehazi?”
dedi.
O da, “Hizmetkârın hiçbir yere gitmedi” dedi.
26 Elişa ona, “Adam arabasından inip seni karşılamaya çıktığında yüreğim seninle
birlikte gitmedi mi?” dedi. “Para, giysi, zeytinlikler, bağlar, koyunlar, sığırlar, erkek ve
kadın hizmetçiler alma zamanı mı?
27 Bu yüzden Naaman'ın cüzam hastalığı daima sana ve soyuna‡ yapışacaktır.”
Onun önünden kar gibi beyaz cüzamlı olarak çıktı.

6

1 Peygamber oğulları Elişa'ya, “Bak, yaşadığımız ve seninle buluştuğumuz yer bize dar
geliyor” dediler.
2 Lütfen Yarden'e gidelim, her birimiz oradan birer tahta alıp orada kendimize
yaşayabileceğimiz bir yer yapalım.”
Elişa, “Gidin!” diye karşılık verdi.
3 Biri, “Lütfen hizmetkârlarınla birlikte gitmek ister misin?” dedi.
Elişa, “Giderim” diye yanıt verdi.
4 Böylece Elişa onlarla birlikte gitti. Yarden'e vardıklarında odun kestiler.
5 Ama biri ağaç keserken baltanın başı suya düştü. Sonra bağırdı ve, “Eyvah efendim!
Çünkü ödünç alınmıştı!” dedi.
6 Tanrı adamı, “Nereye düştü?” diye sordu. Ona yeri gösterdi. Bir ağaç kesti, oraya attı
ve demir suyun üzerine çıktı.
7 “Al” dedi. Böylece elini uzatıp aldı.
8 Suriye Kralı İsrael'e karşı savaş halindeydi; hizmetkârlarıyla danışıp, “Ordugâhım
falan filân yerde olacak” dedi.
9 Tanrı adamı İsrael Kralı'na haber gönderip, “Buradan sakın geçme, çünkü Suriyeliler
oraya iniyor” dedi.

† **5:22** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pounddur ‡ **5:27** veya tohum

10 İsrael Kralı Tanrı adamının kendisine söylediği ve uyardığı yere adam gönderdi; ve
orada bir kez değil, iki kez değil, kendini kurtardı.
11 Suriye Kralı'nın yüreği bundan çok sıkıldı. Hizmetkârlarını çağırıp, "İçimizden
hangimizin İsrael Kralı için olduğunu bana göstermeyecek misiniz?" dedi.
12 Hizmetkârlarından biri, "Hayır efendim, ey kral; İsrael'deki Peygamber Elişa, yatak
odanda söylediğin sözleri İsrael Kralı'na bildiriyor" dedi.
13 Adam, "Git, nerede olduğunu gör, ben de adam gönderip onu getireyim" dedi. Ona,
"İşte Dotan'da" denildi.
14 Bu yüzden oraya atlar, arabalar ve büyük bir ordu gönderdi. Geceleyin gelip kenti
kuşattılar.
15 Tanrı adamının hizmetkârı erkenden kalkıp dışarı çıktığında, işte, atlı ve arabalı bir
ordu kentin etrafını sarmıştı. Hizmetkârı ona, "Eyvah efendim! Ne yapacağız?" dedi.
16 O, "Korkma, çünkü bizimle olanlar, onlarla olanlardan daha çoktur" diye karşılık
verdi.
17 Elişa dua etti ve, "Ey Yahve, lütfen onun gözlerini aç da görsün" dedi. Yahve genç
adamın gözlerini açtı ve o gördü; ve işte, Elişa'nın etrafında, dağ atlar ve ateşten
arabalarla doluydu.
18 Onlar yanına indiklerinde, Elişa Yahve'ye dua etti ve, "Lütfen bu halkı körlükle vur"
dedi.
Ve Elişa'nın sözüne göre onları körlükle vurdu.
19 Elişa onlara, "Bu yol değil, bu kent de değil. Beni izleyin, sizi aradığınız adama
götüreceğim." dedi. Onları Samariya'ya götürdü.
20 Samariya'ya vardıklarında Elişa, "Ey Yahve, bu adamların gözlerini aç, görsünler"
dedi.
Yahve gözlerini açtı ve gördüler; ve işte, Samariya'nın ortasındaydılar.
21 İsrael Kralı onları görünce Elişa'ya, "Baba, onları vurayım mı? Onları vurayım mı?"
dedi.
22 O da, "Onlara vurmayacaksın. Kılıcınla ve yayınla esir aldıklarını mı vuracaksın?
Önlerine ekmek ve su koy ki yiyip içsinler, sonra da efendilerine gitsinler." diye karşılık
verdi.
23 Onlar için büyük bir ziyafet hazırladı. Yiyip içtikten sonra onları gönderdi ve
efendilerine gittiler. Böylece Suriye çeteleri İsrael ülkesine baskın yapmayı bıraktılar.
24 Bundan sonra Suriye Kralı Benhadad bütün ordusunu topladı ve çıkıp Samariya'yı
kuşattı.
25 Samariya'da büyük bir kıtlık oldu. İşte, bir eşek başı seksen gümüşe, güvercin
gübresinin dörtte bir kavı* beş gümüşe satılıncaya kadar kuşatma altında tuttular.
26 İsrael Kralı surdan geçerken, bir kadın ona, "Efendim, kral, yardım et!" diye feryat
etti.
27 "Eğer Yahve sana yardım etmezse, ben sana nereden yardım edebilirim? Harman
yerinden mi, yoksa şarap teknesinden mi?" dedi.
28 Kral ona, "Sorunun ne?" diye sordu.
Kadın, "Bu kadın bana, 'Oğlunu ver, bugün yiyelim, yarın da benim oğlumu yiyelim'
dedi" diye yanıtladı.
29 "Böylece oğlumu haşlayıp yedik; ertesi gün ona dedim, 'Oğlunu ver de yiyelim' o da
oğlunu sakladı."
30 Kral kadının sözlerini duyunca giysilerini yırttı. Duvarın üzerinden geçiyordu ve halk
baktı, işte, bedeninin altında çul vardı.

* **6:25** Bir kav yaklaşık 2 litreydi, bu yüzden bir kavın dörtte biri yaklaşık 500 mililitre olurdu

31 Sonra şöyle dedi, “Eğer Şafat oğlu Elişa’nın başı bugün kendi üzerinde kalırsa, Tanrı
bana aynısını, daha da fazlasını yapsın.”
32 Ama Elişa evinde oturuyordu, ihtiyarlar da onunla birlikte oturuyorlardı. Sonra
kral önünden bir adam gönderdi; ama haberci yanına gelmeden önce ihtiyarlara dedi ki,
“Bu katilin oğlunun başımı almak için nasıl adam gönderdiğini görüyor musunuz? İşte,
haberci gelince kapıyı kapatın ve kapıyı ona karşı kapalı tutun. Efendisinin ayak
sesleri onun arkasında değil mi?”
33 Onlarla konuşmasını sürdürürken, işte, haberci ona doğru indi. O zaman şöyle dedi,
“İşte, bu kötülük Yahve’dendir. Yahve’yi daha fazla neden bekleyeyim?”

7

1 Elişa, “Yahve’nin sözünü dinleyin” dedi. “Yahve diyor ki, ‘Yarın bu zamanlarda bir
sea* ince un bir şekele,† iki sea arpa bir şekele satılacak.’ ”
2 Kralın koluna dayandığı başkomutan Tanrı adamına yanıt verip, “İşte, eğer Yahve
gökte pencereler yapsa, bu şey olabilir mi?” dedi.
O da, “İşte, sen bunu gözlerinle göreceksin, ama ondan yemeyeceksin” dedi.
3 Kapının girişinde dört cüzamlı adam vardı. Birbirlerine, “Ölene dek neden burada
oturuyoruz?” dediler.
4 Eğer, “Kente girelim’ dersek, o zaman kentte kıtlık var, orada da öleceğiz. Eğer
burada otururs ak, biz de öleceğiz. Şimdi gelin, Suriye ordusuna teslim olalım. Bizi sağ
bırakırlarsa, yaşarız; eğer öldürürlerse, sadece ölürüz.”
5 Alacakaranlıkta kalkıp Suriyeliler'in ordugâhına gittiler. Suriyeliler'in ordugâhının
en kenarına geldiler, işte, orada hiç kimse yoktu.
6 Çünkü Efendi‡ Suriyeliler'in ordusuna savaş arabalarının ve atların sesini, hatta
büyük bir ordunun gürültüsünü duyurmuştu. Onlar da birbirlerine, “İşte, İsrael Kralı
bize saldırmak için bize karşı Hitit kralların ı ve Mısır kralların ı ücretli tutmuş” dediler.
7 Bunun üzerine kalkıp alacakaranlıkta kaçtılar. Çadırlarını, atlarını ve eşeklerini, hatta
ordugâhı olduğu gibi bırakıp canlarını kurtarmak için kaçtılar.
8 Bu cüzamlılar ordugâhın en kenarına gelince, bir çadıra girip yiyip içtiler. Sonra
gümüşü, altını ve giysileri alarak gidip sakladılar. Sonra geri döndüler, başka bir çadıra
girdiler ve oradan da eşyalar taşıdılar ve gidip sakladılar.
9 Sonra birbirlerine, “Doğru yapmıyoruz” dediler, “Bugün müjde günü ve sessiz
kalıyoruz. Eğer sabah ışığına kadar beklersek, ceza bize yetişir. Şimdi gelin, gidip kralın
ev halkına bildirelim.”
10 Bunun üzerine gelip kent kapı görevlilerini çağırdılar; ve onlara şöyle dediler,
“Suriyeliler'in ordugâhına geldik ve işte, orada kimse yoktu, hatta bir insan sesi bile
yoktu, yalnızca bağlı atlar, bağlı eşekler ve oldukları gibi çadırlar vardı.”
11 Sonra kapı görevlileri seslenip bunu içerideki kralın evine bildirdiler.
12 Kral gece kalktı ve hizmetkârlarına, “Suriyeliler'in bize yaptıklarını şimdi size
göstereyim” dedi. “Aç olduğumuzu biliyorlar. Bu nedenle ordugâhtan çıkıp kendilerini
kırda gizlemişlerdir, 'Onlar kentten çıkınca kendilerini diri yakalarız, ve kente gireriz'
demişlerdir.”
13 Hizmetkârlarından biri, “Kentte kalan beş atı birkaç kişi alsın” diye karşılık verdi,
“İşte, onlar kentte kalan bütün İsrael kalabalığı gibiler. İşte, onlar tükenen bütün İsrael
halkı gibiler. Gönderelim de görelim.”
14 Bunun üzerine atlarla iki araba aldılar. Kral onları Suriye ordusuna gönderip,
“Gidin ve görün” dedi.

---

* **7:1** 1 sea yaklaşık 7 litre veya 1,9 galondur † **7:1** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 onstur. Bu bağlamda, muhtemelen bu kadar ağırlığa sahip bir gümüş sikkeydi. ‡ **7:6** “Efendi” olarak tercüme edilen sözcük “Adonay”dır.

15 Onları Yarden'e kadar takip ettiler; ve işte, bütün yol, Suriyeliler'in aceleyle
attıkları giysiler ve eşyalarla doluydu. Haberciler geri dönüp krala bildirdiler.
16 Halk dışarı çıkıp Suriyeliler'in ordugâhını yağmaladı. Böylece Yahve'nin sözü
uyarınca bir sea§ ince un bir şekele, iki ölçek arpa bir şekele* satıldı.
17 Kral, koluna dayandığı başkomutanı kapının başına getirmişti. Halk onu kapıda
çiğnedi ve kral yanına indiğinde Tanrı adamının söylediği gibi o da öldü.
18 Tanrı adamı krala, "Yarın bu zamanlarda Samariya Kapısı'nda iki sea arpa bir şekel,
bir sea† ince un bir şekel‡ olacak" demiş olduğu gibi oldu.
19 Başkomutan Tanrı adamına karşılık verip, "Şimdi, işte, eğer Yahve göklerde
pencereler açsa, böyle bir şey olabilir mi?" demişti. O da, "İşte, bunu sen gözlerinle
göreceksin, ama ondan yemeyeceksin" demişti.
20 Ona böyle oldu, halk onu kapıda çiğnedi, o da öldü.

8

1 Elişa, oğlunu diriltmiş olduğu kadına şöyle dedi: "Kalk, sen ve ev halkınla birlikte git,
bir süre nerede kalabilirsen orada kal; çünkü Yahve kıtlık çağırdı, ülkenin üzerine de yedi
yıllığına gelecek."
2 Kadın kalktı ve Tanrı adamının sözüne göre yaptı. Ev halkıyla birlikte gitti ve
Filistliler ülkesinde yedi yıl yaşadı.
3 Yedi yılın sonunda kadın Filistliler ülkesinden döndü. O zaman evi ve toprağı için
krala yalvarmaya çıktı.
4 Kral, Tanrı adamının hizmetkârı Gehazi'yle konuşup, "Lütfen Elişa'nın yaptığı bütün
büyük şeyleri bana anlat" dedi.
5 Kral'a ölmüş birini nasıl dirilttiğini anlatırken, işte oğlunu dirilttiği kadın, evi ve
toprağı için krala yalvarıyordu. Gehazi, "Efendim, ey kral, bu o kadındır ve bu da
Elişa'nın hayata döndürdüğü oğludur" dedi.
6 Kral kadına sorduğunda, kadın ona anlattı. Bunun üzerine kral ona bir görevli atadı
ve şöyle dedi: "Ülkeyi terk ettiği günden şimdiye dek, ona ait olan her şeyi ve tarlanın
bütün ürünlerini geri ver."
7 Elişa Damaskus'a geldi; ve Suriye Kralı Benhadat hasta idi. Ona, "Tanrı adamı
buraya geldi" diye bildirildi.
8 Kral Hazael'e, "Eline bir armağan al, git Tanrı adamını karşıla, 'Bu hastalıktan
iyileşecek miyim?' diye onun aracılığıyla Yahve'ye sor" dedi.
9 Hazael onu karşılamaya gitti ve Damaskus'un her güzel şeylerinden kırk deve yükü
armağan alarak yanına geldi ve önünde durup, "Suriye Kralı oğlun Benhadad, 'Bu
hastalıktan iyileşecek miyim?' diye beni sana gönderdi" dedi.
10 Elişa ona, "Git, ona, 'Kesinlikle iyileşeceksin' de; ama Yahve bana onun kesinlikle
öleceğini gösterdi" dedi.
11 Ona gözlerini dikti, ta ki utanana kadar. O zaman Tanrı adamı ağladı.
12 Hazael, "Neden ağlıyorsun efendim?" dedi.
O, "Çünkü İsrael'in çocuklarına yapacağın kötülüğü biliyorum. Kalelerini ateşe
vereceksin, gençlerini kılıçtan geçireceksin, yavrularını parçalayacaksın, gebe kadınlarının
karınlarını yaracaksın."
13 Hazael, "Ama senin bu hizmetkârın, daha köpekken, bu büyük işi nasıl yapabilir?"
diye sordu.
Elişa, "Yahve bana senin Suriye üzerinde kral olacağını gösterdi" diye karşılık verdi.

§ **7:16** 1 seah yaklaşık 7 litre veya 1,9 galondur * **7:16** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 onstur. Bu bağlamda, muhtemelen bu kadar ağırlığa sahip bir gümüş sikkeydi. † **7:18** 1 sea yaklaşık 7 litre veya 1,9 galondur 0.8 ‡ **7:18** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 onstur. Bu bağlamda, muhtemelen bu kadar ağırlığa sahip bir gümüş sikkeydi.

14 Hazael, Elişa'nın yanından ayrılıp efendisinin yanına geldi.
Efendisi, "Elişa sana ne dedi?" diye sordu. Elişa, "Kesinlikle iyileşeceğini bana söyledi" diye karşılık verdi.
15 Ertesi gün kalın bir bez alıp suya batırdı, kralın yüzüne örttü ve kral öldü. Sonra Hazael onun yerine kral oldu.
16 İsrael Kralı Ahav'ın oğlu Yoram'ın beşinci yılında, o zaman Yehoşafat Yahuda kralıydı, Yehoşafat'ın oğlu Yehoram Yahuda kralı oldu.
17 Hüküm sürmeye başladığında otuz iki yaşındaydı. Yeruşalem'de sekiz yıl hüküm sürdü.
18 Ahav'ın evi gibi İsrael krallarının yolunda yürüdü, çünkü Ahav'ın kızıyla evlendi. Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı.
19 Ancak Yahve, hizmetkârı David'in hatırına Yahuda'yı yok etmek istemedi, çünkü ona çocukları için her zaman bir kandil vereceğine söz vermişti.
20 Onun günlerinde Edom, Yahuda'nın eli altından başkaldırdı ve kendileri üzerine bir kral koydular.
21 O zaman Yoram, bütün savaş arabalarıyla birlikte Sair'e geçti; gece kalkıp savaş arabalarının komutanlarıyla birlikte kendisini kuşatan Edomlular'ı vurdu; halk çadırlarına kaçtı.
22 Böylece Edom, Yahuda'nın eli altından bugüne dek başkaldırdı. Sonra Livna da aynı zamanda başkaldırdı.
23 Yoram'ın işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, Yahuda krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
24 Yoram atalarıyla uyudu ve atalarının yanına David'in kentinde gömüldü; ve oğlu Ahazya onun yerine kral oldu.
25 İsrael Kralı Ahav'ın oğlu Yoram'ın on ikinci yılında, Yahuda Kralı Yehoram'ın oğlu Ahazya hükmetmeye başladı.
26 Ahazya hükmetmeye başladığında yirmi iki yaşındaydı; Yeruşalem'de de bir yıl hükmetti. Annesinin adı, İsrael Kralı Omri'nin kızı Atalya'ydı.
27 Ahav'ın evinin yolunda yürüdü ve Ahav'ın evinin yaptığı gibi, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı; çünkü kendisi Ahav evinin damadıydı.
28 Ahav oğlu Yoram'la birlikte Ramot Gilad'da Suriye Kralı Hazael'e karşı savaşmaya gitti. Aramlılar Yoram'ı yaraladılar.
29 Kral Yoram, Ramot Giad'da Suriye Kralı Hazael'e karşı savaşırken, Suriyeliler'in kendisine açmış oldukları yaralardan iyileşmek için Yizreel'e döndü. Yahuda Kralı Yehoram oğlu Ahazya, Ahav oğlu Yoram'ı Yizreel'de görmeye indi, çünkü o hastaydı.

9

1 Peygamber Elişa peygamber oğullarından birini çağırdı ve ona, "Kuşağını beline bağla, eline şu yağ şişesini al ve Ramot Gilad'a git" dedi.
2 "Oraya vardığında, Nimşi oğlu Yehoşafat oğlu Yehu'yu bul, içeri gir ve onu kardeşlerinin arasından kaldır, onu bir iç odaya götür.
3 Sonra yağ şişesini al, başına dök ve, 'Yahve şöyle diyor, "Seni İsrael üzerine kral olarak meshettim" de.' Sonra kapıyı aç, kaç ve bekleme."
4 Böylece genç adam, genç peygamber Ramot Gilad'a gitti.
5 Geldiğinde, ordu komutanları oturuyordu. Sonra, "Komutan, sana bir haberim var" dedi.
Yehu, "Hangimize?" diye sordu.
"Sana, ey komutan" dedi.
6 Ayağa kalkıp eve girdi. Sonra yağı başına döktü ve ona şöyle dedi: "İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor, 'Seni Yahve'nin halkı, İsrael üzerine kral olarak meshettim.

7 Efendin Ahav'ın evini vuracaksın ki, hizmetkârlarım peygamberlerin kanının ve
Yahve'nin bütün hizmetkârlarının kanının öcünü İzebel'den alayım.
8 Çünkü Ahav'ın bütün evi yok olacak. İsrael'de köle olsun özgür olsun Ahav'dan
duvara karşı çöğdüren* herkesi kesip atacağım.
9 Ahav'ın evini Nevat oğlu Yarovam'ın evi ve Ahiya oğlu Baaşa'nın evi gibi yapacağım.
10 Yizreel'in tarlasında İzebel'i köpekler yiyecek ve onu gömecek kimse olmayacak.'"
Sonra kapıyı açıp kaçtı.
11 Yehu efendisinin hizmetkârlarının yanına çıktığında, biri ona, "Her şey yolunda mı?
Bu deli sana neden geldi?" diye sorunca,
Yehu onlara, "Adamı ve nasıl konuştuğunu bilirsiniz" dedi.
12 "Bu bir yalan. Şimdi bize söyle." dediler. Yehu, "Bana, 'Yahve şöyle diyor, seni
İsrael'in üzerine kral olarak meshettim' dedi" dedi.
13 Sonra aceleyle her biri abasını alıp merdivenin başına onun altına koydu ve
boruyu çalıp, "Yehu kraldır" dedi.
14 Böylece Nimşi'nin oğlu Yehoşafat'ın oğlu Yehu, Yoram'a karşı düzen kurdu. (Yoram,
kendisi ve bütün İsrael, Suriye Kralı Hazael yüzünden Ramot Gilad'ı savunuyordu.
15 Ama Kral Yoram, Suriye Kralı Hazael'le savaşırken Suriyeliler'in kendisine açmış
oldukları yaraların iyileşmesi için Yizreel'e dönmüştü.) Yehu, "Eğer böyle düşünüyorsanız,
hiç kimse kaçıp Yizreel'e çıkıp bunu bildirmesin" dedi.
16 Bunun üzerine Yehu bir arabaya binip Yizreel'e gitti. Çünkü Yoram orada yatıyordu.
Yahuda Kralı Ahazya da Yoram'ı görmeye gelmişti.
17 Nöbetçi Yizreel'deki kulede duruyordu. Yehu'nun bölüğünün geldiğini görünce, "Bir
bölük görüyorum" dedi.
Yoram, "Bir atlı gönder, onları karşılasın, 'Barış için mi?' desin" dedi.
18 Bunun üzerine biri at sırtında onu karşılamaya gitti ve, "Kral, 'Barış için mi?' diyor"
dedi.
Yehu, "Barışla ne işin var? Arkama geçin!" dedi. Nöbetçi, "Haberci onlara kadar vardı,
ama geri dönmüyor" dedi.
19 Sonra at sırtında ikinci birini gönderdi, o da yanlarına geldi ve, "Kral, 'Barış için mi?'
diyor" dedi.
Yehu, "Barışla ne işin var? Arkama geçin!" diye karşılık verdi.
20 Nöbetçi, "Onlara kadar vardı, ama geri dönmüyor" dedi. "Sürüşü, Nimşi oğlu
Yehu'nun sürüşüne benziyor, çünkü delice sürüyor."
21 Yoram, "Hazır olun!" dedi. Arabasını hazırladılar. Sonra İsrael Kralı Yoram ve
Yahuda Kralı Ahazya, her biri kendi arabasıyla dışarı çıktılar. Yehu'yu karşılamak için
çıktılar ve onu Yizreelli Navot'un tarlasında buldular.
22 Yoram Yehu'yu görünce, "Barış için mi bu, Yehu?" dedi.
Yehu, "Annen İzebel'in fahişeliği ve büyücülüğü çoğalırken ne barışı?" diye karşılık
verdi.
23 Yoram ellerini çevirip kaçtı ve Ahazya'ya, "Bu hainlik, ey Ahazya!" dedi.
24 Yehu yayını bütün gücüyle çekti ve Yoram'ın kollarının arasından vurdu. Ok onun
yüreğinden geçip çıktı ve arabasında yere yığıldı.
25 O zaman Yehu, komutanı Bidkar'a, "Onu kaldır ve Yizreelli Navot'un tarlasına at"
dedi. "Çünkü hatırla, sen ve ben babası Ahav'ın ardından birlikte bindiğimizde, Yahve bu
yükü onun üzerine yükledi:
26 'Dün gerçekten Navot'un ve oğullarının kanını gördüm' diyor Yahve; 'Ve sana bu
toprak parçasında karşılığını vereceğim' diyor Yahve. Şimdi Yahve'nin sözüne göre onu al
ve tarlaya at."

---

* **9:8** veya erkek

27 Ama Yahuda Kralı Ahazya bunu görünce, bahçe evinin yolundan kaçtı. Yehu onu
takip etti ve, "Onu da arabada vurun!" dedi. Onu İvleam yakınındaki Gur yokuşunda
vurdular. Megiddo'ya kaçtı ve orada öldü.
28 Hizmetkârları onu bir arabada Yeruşalem'e taşıdılar ve David'in kentindeki
atalarının yanına, kendi mezarına gömdüler.
29 Ahav'ın oğlu Yoram'ın on birinci yılında Ahazya Yahuda üzerinde hüküm sürmeye
başladı.
30 Yehu Yizreel'e geldiğinde, İzebel bunu duydu; gözlerini boyadı, başını süsledi ve
pencereden dışarı baktı.
31 Yehu kapıdan içeri girdiğinde, "Efendisini öldüren Zimri, barış için mi geldin?" dedi.
32 Yüzünü pencereye doğru kaldırdı ve "Kim benim tarafımda? Kim?" dedi.
İki ya da üç hadım ona baktı.
33 "Onu aşağı atın!" dedi.
Böylece onu aşağı attılar; kanının bir kısmı duvara ve atlara sıçradı. Sonra onu ayaklar
altında çiğnedi.
34 İçeri girince yiyip içti. Sonra, "Şimdi bu lanetli kadına bakın ve onu gömün; çünkü
kral kızıdır" dedi.
35 Onu gömmeye gittiler, ama kafatasından, ayaklarından ve ellerinin avuçlarından
başka bir şey bulamadılar.
36 Bu yüzden geri dönüp ona bildirdiler.
Ve dedi: "Bu Yahve'nin sözüdür; hizmetkârı Tişbeli Eliya aracılığıyla söyleyip dedi:
'İzebel'in etini köpekler Yizreel tarlasında yiyecekler.
37 İzebel'in cesedi ise Yizreel tarlasında yerin yüzünde gübre gibi olacak. Öyle ki, "Bu
İzebel'dir" demeyecekler.'"

10

1 Ahav'ın Samariya'da yetmiş oğlu vardı. Yehu mektuplar yazıp Samariya'ya, Yizreel
yöneticilerine, ihtiyarlara ve Ahav'ın oğullarını büyütenlere gönderdi ve şöyle dedi:
2 "Şimdi bu mektup size ulaştığında, madem ki efendinizin oğulları sizinle birliktedir,
arabalar ve atlarınız, surlu kentiniz ve silahlarınız var,
3 efendinizin oğullarından en iyi ve en uygun olanını seçin, onu babasının tahtına
koyun ve efendinizin evi için savaşın."
4 Ama onlar çok korktular ve, "İşte, iki kral onun önünde duramadı! Öyleyse biz nasıl
duracağız?" dediler.
5 Ev halkından sorumlu olan, kentten sorumlu olan, ihtiyarlar ve çocukları büyütenler,
Yehu'ya haber gönderip, "Biz senin hizmetkârlarınız, istediğin her şeyi yapacağız. Hiç
kimseyi kral yapmayacağız. Sen gözünde iyi olanı yap." dediler.
6 Sonra onlara ikinci kez bir mektup yazdı ve şöyle dedi: "Eğer benim tarafımdaysanız
ve sözümü dinlerseniz, efendinizin oğullarının başlarını alın ve yarın bu zamana kadar
Yizreel'e yanıma gelin."
Kralın oğulları yetmiş kişiydi ve kendilerini büyüten kentin büyükleriyle birlikteydiler.
7 Mektup onlara ulaştığında, kralın oğullarını alıp öldürdüler, yetmiş kişinin başlarını
sepetlere koyup Yizreel'e gönderdiler.
8 Bir haberci gelip ona, "Kralın oğullarının başlarını getirdiler" dedi.
O da, "Onları iki yığın halinde kapının girişine sabaha kadar koyun" dedi.
9 Sabahleyin dışarı çıkıp durdu ve bütün halka, "Siz doğrusunuz" dedi, "İşte ben
efendime karşı bir düzen kurdum ve onu öldürdüm, ama bunların hepsini kim öldürdü?
10 Şimdi bilin ki, Yahve'nin Ahav'ın eviyle ilgili söylediği sözünden hiçbiri yere
düşmeyecektir. Çünkü Yahve, hizmetkârı Eliya aracılığıyla söylediği şeyi yaptı."

11 Böylece Yehu, Yizreel'de Ahav'ın evinden geriye kalan herkesi, bütün ihtiyarları,
yakın dostlarını ve onun kâhinlerini, geride hiç kimse kalmayana dek vurdu.
12 Kalkıp gitti, Samariya'ya vardı. Yolda çobanların kırkım evindeyken,
13 Yehu, Yahuda Kralı Ahazya'nın kardeşleriyle karşılaştı ve, "Siz kimsiniz?" diye
sordu.
Onlar, "Biz Ahazya'nın kardeşleriyiz. Kralın ve kraliçenin çocuklarını karşılamaya
iniyoruz." diye yanıtladılar.
14 Yehu, "Onları sağ yakalayın!" dedi. Onları sağ yakalayıp kırkım evinin çukurunda
kırk iki kişiyi öldürdüler. Hiçbirini bırakmadı.
15 Oradan ayrılınca, Rekav oğlu Yehonadav'ın kendisini karşılamaya geldiğini gördü.
Onu selamladı ve ona, "Yüreğin doğru mu, benim yüreğimin senin yüreğinle doğru
olduğu gibi?" dedi.
Yehonadav, "Doğrudur" diye yanıtladı. "Eğer doğruysa, elini ver." Ona elini verdi ve
onu yanına arabaya çıkardı.
16 "Benimle gel ve Yahve için olan gayretimi gör" dedi. Böylece onu arabasına
bindirdiler.
17 Samariya'ya vardığında, Yahve'nin Eliya'ya söylediği söz uyarınca, Samariya'da
Ahav'dan geri kalan herkesi yok edinceye kadar vurdu.
18 Yehu bütün halkı bir araya topladı ve onlara, "Ahav Baal'a az hizmet etti, ama
Yehu ona çok hizmet edecek" dedi.
19 Şimdi, Baal'ın bütün peygamberlerini, bütün ona tapınanları ve bütün kâhinlerini
bana çağırın. Hiç kimse eksik olmasın, çünkü Baal'a büyük bir kurbanım var. Eksik olan
yaşamayacak." Ancak Yehu Baal'a tapınanları yok etmek amacıyla hileyle davrandı.
20 Yehu, "Baal için kutsal bir toplantı düzenleyin!" dedi.
Böylece ilan ettiler.
21 Yehu bütün İsrael'e haber gönderdi; ve bütün Baal'a tapınanlar geldi; öyle ki
gelmeyen kimse kalmadı. Baal evine girdiler; ve Baal evi bir uçtan öbür uca doldu.
22 Giysiler görevlisine, "Bütün Baal tapanları için giysiler çıkar!" dedi.
O da onlara giysiler çıkardı.
23 Yehu, Rekav oğlu Yehonadav ile Baal evine gitti. Sonra Baal tapınanlarına, "Arayıp
bakın, burada Yahve'nin hizmetkârlarından kimse sizinle birlikte olmasın, yalnızca Baal
tapınanları olsun" dedi.
24 Böylece kurban ve yakmalık sunular sunmak için içeri girdiler. Yehu ise dışarıda
kendisi için seksen adam belirlemişti ve şöyle dedi: "Elinize getirdiğim adamlardan biri
kaçarsa, onu serbest bırakanın canı onun canına karşılık olacaktır."
25 Yakmalık sunuyu sunmayı bitirir bitirmez, Yehu muhafızlara ve komutanlara,
"İçeri girip onları öldürün! Hiç kimse kaçmasın." dedi. Böylece onları kılıçtan geçirdiler.
Muhafızlar ve komutanlar cesetleri dışarı attılar ve Baal evinin iç bölümüne kadar
gittiler.
26 Baal evindeki dikili taşları çıkarıp yaktılar.
27 Baal dikili taşlarını yıktılar ve Baal evini yıktılar ve onu bugüne dek hela yaptılar.
28 Böylece Yehu, Baal'ı İsrael'den yok etti.
29 Ancak Yehu, İsrael'e günah işlettiren Nevat oğlu Yarovam'ın günahlarından, Beytel'de
ve Dan'da bulunan altın buzağılardan ayrılmadı.
30 Yahve Yehu'ya, "Gözümde doğru olanı yaparak iyi yaptığın ve Ahav'ın evine
yüreğimde olan her şeye göre yaptığın için, soyun dördüncü kuşağa kadar İsrael tahtında
oturacak" dedi.
31 Ama Yehu, İsrael'in Tanrısı Yahve'nin yasasında bütün yüreğiyle yürümeye dikkat
etmedi. İsrael'i günah işlettiren Yarovam'ın günahlarından ayrılmadı.

32 O günlerde Yahve İsrael'in bazı bölgelerini parçalamaya başladı. Hazael de İsrael'in
bütün sınırlarında onları vurdu.
33 Yarden'den doğuya doğru, bütün Gilad diyarını, Gadlılar'ı, Rubenliler'i,
Manaşşeliler'i, Arnon Vadisi'nin yanındaki Aroer'den başlayarak Gilad ve Başan'ı da.
34 Yehu'nun işlerinin geri kalanı, yaptığı her şey ve bütün kudreti, İsrael krallarının
Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
35 Yehu atalarıyla uyudu; ve onu Samariya'da gömdüler. Oğlu Yehoahaz onun yerine
kral oldu.
36 Yehu'nun Samariya'da İsrael üzerinde krallık ettiği zaman yirmi sekiz yıldı.

11

1 Ahazya'nın annesi Atalya, oğlunun öldüğünü görünce kalkıp bütün kral soyunu yok
etti.
2 Ama Kral Yoram'ın kızı, Ahazya'nın kız kardeşi Yehoşeva, Ahazya'nın oğlu Yoaş'ı alıp,
öldürülen kral oğulları arasından, onu ve dadısını alıp çaldı ve onları yatak odasına
koydu; ve onu Atalya'dan sakladılar, böylece öldürülmedi.
3 Atalya ülke üzerinde hüküm sürerken, altı yıl boyunca, onunla birlikte Yahve'nin
evinde saklandı.
4 Yedinci yılda Yehoyada gönderip Karyalılar'ı ve muhafızların yüzbaşılarını çağırdı ve
onları Yahve'nin evine getirdi; ve onlarla bir antlaşma yaptı ve Yahve'nin evinde
onlarla antlaşma yaptı ve onlara kralın oğlunu gösterdi.
5 Onlara şöyle buyurdu: "Şunu yapın: Şabat'ta içeri girenlerin üçte biri kralın evinin
bekçisi olacak.
6 Üçte biri Sur Kapısı'nda, üçte biri de muhafızların arkasındaki kapıda olacak. Böylece
evin bekçiliğini yapacak ve bir duvar olacaksınız.
7 Sizden iki bölük, Şabat'ta dışarı çıkanların hepsi kralın çevresinde Yahve'nin evinin
bekçiliğini yapacak.
8 Herkes elinde silahlarıyla kralı saracak; safların içine giren öldürülsün. Kral dışarı
çıktığında ve içeri girdiğinde onunla birlikte olun."
9 Yüzbaşılar kâhin Yehoyada'nın buyurduğu her şeye göre yaptılar. Her biri, Şabat'ta
içeri girecek olanlarla Şabat'ta dışarı çıkacak olan adamlarını alıp kâhin Yehoyada'nın
yanına geldiler.
10 Kâhin, Kral David'in mızraklarını ve kalkanlarını yüzbaşılara teslim etti; bunlar
Yahve'nin evindeydi.
11 Muhafızların her biri elinde silahlarıyla, evin sağından soluna kadar, sunağın ve
evin yanında, kralın çevresinde duruyordu.
12 O zaman kralın oğlunu çıkardı, başına tacı koydu ve ona antlaşmayı verdi; ve onu
kral yaptılar ve onu meshettiler; ve ellerini çırparak, "Kral uzun yaşasın!" dediler.
13 Atalya muhafızların ve halkın gürültüsünü duyunca, Yahve'nin evine, halkın yanına
geldi;
14 ve baktı ve işte, kral, gelenek olduğu üzere, kralın yanında, komutanlar ve borularla
birlikte direğin yanında duruyordu; ve ülkenin bütün halkı seviniyor ve borular
çalıyorlardı. Sonra Atalya giysilerini yırttı ve, "Hainlik! Hainlik!" diye bağırdı.
15 Kâhin Yehoyada orduya komuta eden yüzbaşılara, "Onu safların arasından çıkarın.
Kılıçla onu izleyen herkesi öldürün." dedi. Çünkü kâhin, "Yahve'nin evinde öldürülmesin"
dedi.
16 Böylece onu yakaladılar; ve atların giriş yolundan kralın evine doğru gitti ve orada
öldürüldü.
17 Yehoyada, Yahve, kral ve halk arasında, Yahve'nin halkı olsunlar diye antlaşma
yaptı; kral ve halk arasında da antlaşma yaptı.

18 Ülkenin bütün halkı Baal'ın evine gidip onu yıktılar. Sunaklarını ve suretlerini
tamamen parçaladılar ve Baal'ın kâhini Mattan'ı sunakların önünde öldürdüler. Kâhin,
Yahve'nin evinin başına görevliler atadı.
19 Yüzbaşıları, Karyalılar'ı, muhafızları ve ülkenin bütün halkını yanına aldı; ve kralı
Yahve'nin evinden indirdiler ve muhafız kapısından geçerek kralın evine geldiler.
Kralların tahtı üzerine oturdu.
20 Böylece ülkenin bütün halkı sevindi ve kent sessizdi. Atalya'yı kralın evinde kılıçla
öldürmüşlerdi.
21 Yehoaş hüküm sürmeye başladığında yedi yaşındaydı.

12

1 Yehoaş, Yehu'nun yedinci yılında hükmetmeye başladı ve Yeruşalem'de kırk yıl
hükmetti. Annesinin adı Beerşeva'lı Sivya'ydı.
2 Yehoaş, kâhin Yehoyada'nın kendisine öğrettiği bütün günlerinde, Yahve'nin gözünde
doğru olanı yaptı.
3 Ancak yüksek yerler kaldırılmadı. Halk hâlâ yüksek yerlerde kurban kesiyor ve
buhur yakıyordu.
4 Yehoaş kâhinlere, "Sayıdan geçmiş olup Yahve'nin evine getirilen kutsal şeylerin
bütün parasını, her insanın vergisini,✡ ve her insanın Yahve'nin evine getirmek için
yüreğine gelen paranın tamamını,
5 kâhinler, her biri hazine görevlisinden alsınlar; ve evin neresinde hasar bulunursa,
hasarı onarsınlar" dedi.
6 Ancak öyle oldu ki, Kral Yehoaş'ın yirmi üçüncü yılında kâhinler evin hasarını
onarmamışlardı.
7 Sonra Kral Yehoaş kâhin Yehoyada'yı ve öbür kâhinleri çağırıp onlara, "Neden evin
hasarını onarmıyorsunuz? Şimdi hazine görevlilerinizden artık para almayın, ancak onu
evin hasarını onarmak için teslim edin." dedi.
8 Kâhinler halktan artık para almamayı ve evin hasarını onarmamayı kabul ettiler.
9 Ama kâhin Yehoyada bir sandık aldı, kapağına bir delik açtı ve onu sunağın yanına,
Yahve'nin evine girilirken sağ tarafa koydu. Eşiği koruyan kâhinler, Yahve'nin evine
getirilen bütün parayı içine koydular.
10 Sandıkta çok para olduğunu görünce, kralın kâtibi ve başkâhin gelip parayı torbalara
koydular ve Yahve'nin evinde bulunan parayı saydılar.
11 Tartılan parayı, Yahve'nin evinde görevli olan iş yapanların eline verdiler; ve onu
Yahve'nin evinde çalışan marangozlara ve yapıcılara,
12 ve duvarcılara ve taş yontanlara ve Yahve'nin evindeki hasarı onarmak için kereste
ve yontma taş satın almak için ve evin onarımı için harcanan her şey için ödediler.
13 Ancak Yahve'nin evine getirilen paradan Yahve'nin evi için gümüş kaplar, maşalar,
leğenler, borular, altın ya da gümüş kaplar yapılmadı.
14 Çünkü bunları iş yapanlara verdiler ve Yahve'nin evini onunla onardılar.
15 Dahası işi yapanlara vermek üzere parayı ellerine teslim ettikleri adamlarla
hesaplaşmadılar; çünkü onlar sadakatle davrandılar.
16 Suç sunuları ve günah sunuları için olan para Yahve'nin evine getirilmedi. Bunlar
kâhinlerindi.
17 Sonra Suriye Kralı Hazael çıkıp Gat'a karşı savaştı ve onu aldı; ve Hazael
Yeruşalem'e çıkmak için yöneldi.
18 Yahuda Kralı Yehoaş, ataları Yehoşafat, Yehoram ve Ahazya'nın, Yahuda krallarının
adadığı bütün kutsal şeyleri, ve kendi kutsal şeylerini, ve Yahve'nin evinin ve kral evinin
hazinelerinde bulunan bütün altını aldı ve Suriye Kralı Hazael'e gönderdi; ve
Yeruşalem'den uzaklaştı.

✡ **12:4** ÇIKIŞ 30:12

19 Ve Yoaş'ın işlerinin geri kalanı ve yaptığı bütün işler, Yahuda kralları̇nın Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
20 Hizmetkârları kalkıp düzen kurdular ve Yoaş'ı Silla'ya inen yolda Millo evinde vurdular.
21 Çünkü hizmetkârları Şimeat oğlu Yosakar ve Şomer oğlu Yehozavad onu vurdular ve Yoaş öldü; ve onu David'in kentinde atalarının yanına gömdüler; ve oğlu Amatsya onun yerine kral oldu.

13

1 Yahuda Kralı Ahazya oğlu Yoaş'ın yirmi üçüncü yılında, Yehu oğlu Yehoahaz, Samariya'da İsrael üzerindeki on yedi yıllık hükmüne başladı.
2 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı ve İsrael'i günah işlettiren Nevat oğlu Yarovam'ın günahlarını izledi. Ondan ayrılmadı.
3 Yahve'nin öfkesi İsrael'e karşı alevlendi ve onları sürekli olarak Suriye Kralı Hazael'in eline ve Hazael oğlu Benhadad'ın eline teslim etti.
4 Yehoahaz Yahve'ye yalvardı ve Yahve onu dinledi; çünkü İsrael'in sıkıntısını, Suriye Kralı'nın onları nasıl zulmettiğini gördü.
5 (Yahve İsrael'e bir kurtarıcı verdi, ve onlar Suriyeliler'in eli altından çıktılar; ve İsrael'in çocukları daha önce olduğu gibi çadırlarında yaşadılar.
6 Bununla birlikte, İsrael'i günah işlettiren Yarovoam evinin günahlarından ayrılmadılar, ve onların içinde yürüdüler; ve Aşera da Samariya'da kaldı.)
7 Çünkü Yehoahaz'a elli atlıdan, on savaş arabasından ve on bin yayadan başka insanlarından kimseyi bırakmadı; çünkü Suriye Kralı onları yok etti ve onları harman tozu gibi etti.
8 Şimdi Yehoahaz'ın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı bütün işler ve kudreti, İsrael kralları̇nın Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
9 Yehoahaz atalarıyla uyudu; ve onu Samariya'da gömdüler; ve oğlu Yoaş onun yerine kral oldu.
10 Yahuda Kralı Yoaş'ın otuz yedinci yılında, Yehoahaz oğlu Yehoaş, Samariya'da on altı yıllık İsrael üzerindeki hükmüne başladı.
11 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı. Nevat oğlu Yarovam'ın İsrael'i günah işlettirdiği bütün günahlarından ayrılmadı; ama onların içinde yürüdü.
12 Yoaş'ın işlerinin geri kalanı, yaptığı her şey ve Yahuda Kralı Amatsya ile savaştığı kudreti, İsrael kralları̇nın Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
13 Yoaş atalarıyla uyudu, Yarovam da onun tahtına oturdu. Yoaş, Samariya'da İsrael kralları̇nın yanına gömüldü.
14 Elişa hasta oldu ve bu hastalığından ölecekti; ve İsrael Kralı Yoaş onun yanına indi ve onun için ağladı ve şöyle dedi, “Ey baba, ey baba, İsrael’in arabaları ve atlıları!”
15 Elişa ona şöyle dedi, “Yay ve oklar al”; o da kendisi için yay ve oklar aldı.
16 İsrael Kralı'na şöyle dedi, “Elini yaya koy”; ve elini yaya koydu. Elişa ellerini kralın elleri üzerine koydu.
17 “Doğuya doğru pencereyi aç” dedi, o da açtı. O zaman Elişa, “At!” dedi. O da attı. “Yahve'nin zafer oku, Suriye üzerindeki zafer oku; çünkü Suriyeliler'i Afek’te tüketinceye kadar vuracaksın” dedi.
18 “Okları al” dedi ve okları aldı. İsrael Kralı'na şöyle dedi, “Yere vur”; o da üç kez vurdu ve durdu.
19 Tanrı adamı ona öfkelendi ve şöyle dedi: “Beş ya da altı kez vurmalıydın. O zaman Suriye'yi tüketene kadar vurmuş olacaktın, ama şimdi Suriye'yi yalnızca üç kez vuracaksın.”

20 Elişa öldü ve onu gömdüler. Moavlılar'ın çeteleri yıl başlarında ülkeyi istila ederlerdi.
21 Bir adamı gömerlerken, işte, bir akıncı çetesi gördüler ve adamı Elişa'nın mezarına attılar. Adam Elişa'nın kemiklerine dokunur dokunmaz dirildi ve ayakları üzerine dikildi.
22 Suriye Kralı Hazael, Yehoahaz'ın bütün günlerinde İsrael'i ezdi.
23 Ama Yahve Avraham, İshak ve Yakov'la yaptığı antlaşmadan dolayı onlara lütfetti, onlara acıdı, onları kayırdı, onları yok etmedi ve hâlâ önünden atmadı.
24 Suriye Kralı Hazael öldü; yerine de oğlu Benhadad kral oldu.
25 Yehoahaz'ın oğlu Yehoaş, Hazael'in oğlu Benhadad'ın elinden savaşla babası Yehoahaz'ın elinden aldığı kentleri geri aldı. Yoaş onu üç kez vurdu ve İsrael kentlerini geri aldı.

14

1 İsrael Kralı Yoahaz oğlu Yoaş'ın ikinci yılında, Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya hüküm sürmeye başladı.
2 Hüküm sürmeye başladığında yirmi beş yaşındaydı ve Yeruşalem'de yirmi dokuz yıl hüküm sürdü. Annesinin adı Yeruşalemli Yehoaddin'di.
3 Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı, ama atası David gibi değildi. Babası Yoaş'ın yapmış olduğu her şeye göre yaptı.
4 Ancak yüksek yerler kaldırılmamıştı. Halk hâlâ kurban kesiyor ve yüksek yerlerde buhur yakıyordu.
5 Krallık onun elinde sağlamlaşınca, babası kralı öldüren hizmetkârlarını öldürdü.
6 Ama öldürenlerin çocuklarını, Moşe'nin Yasa Kitabı'nda yazılı olduğu gibi öldürmedi. Yahve şöyle buyurup demişti: "Babalar çocukları için, çocuklar da babaları için öldürülmeyecek; ama herkes kendi günahı için ölecektir."
7 Tuz Vadisi'nde on bin Edomlu'yu öldürdü ve Sela'yı savaşla ele geçirdi ve adını Yokteel koydu, bugün de öyledir.
8 Sonra Amatsya, İsrael Kralı Yehu'nun oğlu Yehoahaz'ın oğlu Yehoaş'a haberciler gönderip, "Gel, yüz yüze görüşelim" dedi.
9 İsrael Kralı Yehoaş, Yahuda Kralı Amatsya'ya haberciler gönderip, "Lübnan'daki devedikeni, Lübnan'daki sedir ağacına, 'Kızını oğluma eş olarak ver' diye haber gönderdi. Sonra Lübnan'dan geçen vahşi bir hayvan devedikenini çiğnedi.
10 Edom'u gerçekten vurdun ve yüreğin seni yükseltti. Onun görkeminin tadını çıkar ve evinde kal; yoksa neden sen ve Yahuda birlikte düşesiniz diye kendini belaya sokuyorsun?"
11 Amatsya dinlemedi. Böylece İsrael Kralı Yehoaş çıktı; ve o ve Yahuda Kralı Amatsya, Yahuda'ya ait Beyt Şemeş'te yüz yüze baktılar.
12 Yahuda İsrael tarafından yenildi; her adam da çadırına kaçtı.
13 İsrael Kralı Yehoaş, Ahazya oğlu Yehoaş'ın oğlu Yahuda Kralı Amatsya'yı Beyt Şemeş'te tuttu ve Yeruşalem'e geldi, sonra Yeruşalem surunu Efraim Kapısı'ndan köşe kapısına kadar dört yüz arşın* yıktı.
14 Yahve'nin evinde ve kral evinin hazinelerinde bulunan bütün altını, gümüşü ve bütün kapları ve rehineleri de alıp Samariya'ya döndü.
15 Yehoaş'ın işlerinin geri kalanı, ve kudreti, ve Yahuda Kralı Amatsya ile nasıl savaştığı, İsrael krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
16 Yehoaş atalarıyla uyudu ve Samariya'da İsrael krallarıyla birlikte gömüldü. Yerovoam onun yerine kral oldu.

* **14:13** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

17 Yahuda Kralı Yoaş'ın oğlu Amatsya, İsrael Kralı Yehoahaz'ın oğlu Yehoaş'ın
ölümünden sonra on beş yıl daha yaşadı.
18 Amatsya'nın işlerinin geri kalanı Yahuda krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil
mi?
19 Yeruşalem'de ona karşı bir düzen kurdular ve Lakiş'e kaçtı; ama onun ardından
Lakiş'e adam gönderip onu orada öldürdüler.
20 Onu at üzerinde getirdiler, Yeruşalem'de David'in kentinde atalarının yanına
gömdüler.
21 Yahuda halkının tümü on altı yaşında olan Azarya'yı alıp babası Amatsya'nın yerine
kral yaptı.
22 Elat'ı bina edip onu Yahuda'ya geri verdi. Bundan sonra kral atalarıyla uyudu.
23 Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya'nın on beşinci yılında, İsrael Kralı Yoaş oğlu
Yarovam Samariya'da kırk bir yıllık hükmüne başladı.
24 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı. Nevat oğlu Yarovam'ın İsrael'e işlettirdiği bütün
günahlarından ayrılmadı.
25 İsrael'in Tanrısı Yahve'nin Gat Hefer'den olan Amittay oğlu Yona Peygamber
aracılığıyla söylediği söze göre, İsrael'in sınırını Hamat'ın girişinden Aravah Denizi'ne
kadar eski durumuna o getirdi.
26 Çünkü Yahve İsrael'in sıkıntısını gördü; köle özgür herkes için çok acıydı; ve İsrael'e
yardım eden yoktu.
27 Yahve İsrael'in adını göğün altından sileceğini söylemedi; ama onları Yoaş oğlu
Yarovam'ın eliyle kurtardı.
28 Ve Yarovam'ın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı bütün işler, kudreti, nasıl savaştığı ve
Yahuda'ya ait olan Damaskus'u ve Hamat'ı İsrael için nasıl geri aldığı, İsrael krallarının
Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
29 Yarovam atalarıyla, İsrael krallarıyla uyudu; ve oğlu Zekariya onun yerine kral oldu.

15

1 İsrael Kralı Yarovam'ın yirmi yedinci yılında, Yahuda Kralı Amatsya oğlu Azarya
hüküm sürmeye başladı.
2 Hükmetmeye başladığında on altı yaşındaydı ve Yeruşalem'de elli iki yıl krallık yaptı.
Annesinin adı Yeruşalemli Yekolya'ydı.
3 Babası Amatsya'nın yapmış olduğu her şeye göre, Yahve'nin gözünde doğru olanı
yaptı.
4 Ancak yüksek yerler kaldırılmamıştı. Halk yüksek yerlerde kurban kesmeye ve
buhur yakmaya devam etti.
5 Yahve kralı vurdu, öyle ki, öldüğü güne kadar cüzamlı kaldı ve ayrı bir evde yaşadı.
Kralın oğlu Yotam, ev halkının başındaydı ve ülke halkına hükmediyordu.
6 Azarya'nın işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, Yahuda krallarının Tarihler
Kitabı'nda yazılı değil mi?
7 Azarya atalarıyla uyudu; ve onu David'in kentinde atalarının yanına gömdüler; ve
oğlu Yotam onun yerine kral oldu.
8 Yahuda Kralı Azarya'nın otuz sekizinci yılında, Yarovam oğlu Zekariya Samariya'da
İsrael üzerinde altı ay hüküm sürdü.
9 Atalarının yaptığı gibi, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı. Nevat oğlu Yarovam'ın
İsrael'e işlettirdiği günahlarından ayrılmadı.
10 Yaveş oğlu Şallum ona karşı düzen kurdu, onu halkın önünde vurup öldürdü ve onun
yerine kral oldu.

11 Zekariya'nın işlerinin geri kalanı, işte, onlar İsrael krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılıdır.
12 Yahve'nin Yehu'ya söylediği söz şuydu: “Oğulların dördüncü kuşağa kadar İsrael tahtında oturacak.” Ve öyle oldu.
13 Yahuda Kralı Uzziya'nın otuz dokuzuncu yılında Yaveş oğlu Şallum hükmetmeye başladı ve Samariya'da bir ay hükmetti.
14 Gadi oğlu Menahem Tirsa'dan çıkıp Samariya'ya geldi ve Samariya'da Yaveş oğlu Şallum'u vurup öldürdü ve onun yerine kral oldu.
15 Şallum'un işlerinin geri kalanı ve kurduğu düzen, işte, onlar İsrael krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılıdır.
16 Sonra Menahem, Tirsa'dan Tifsah'a ve onun içindekilerin hepsini ve sınır bölgelerine saldırdı. Çünkü kapılarını ona açmadılar ve bütün gebe kadınların karınlarını yardı.
17 Yahuda Kralı Azarya'nın otuz dokuzuncu yılında, Gadi oğlu Menahem Samariya'da İsrael üzerindeki on yıllık hükmüne başladı.
18 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı. Nevat oğlu Yarovam'ın İsrael'e işlettirdiği günahlarından bütün günlerinde ayrılmadı.
19 Aşur Kralı Pul ülkeye karşı geldi; krallığı kendi elinde sağlamlaştırmak için Pul'un kendisiyle birlikte olması için Menahem ona bin talant* gümüş verdi.
20 Menahem Aşur Kralı'na vermek üzere, İsrael üzerine, kişi başına elli şekel† gümüş olmak üzere bütün zengin güçlü adamlara vergi koydu. Böylece Aşur Kralı geri döndü ve ülkede kalmadı.
21 Menahem'in işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey İsrael krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
22 Menahem atalarıyla uyudu ve yerine oğlu Pekahya kral oldu.
23 Yahuda Kralı Azarya’nın ellinci yılında, Menahem oğlu Pekahya, Samariya'da İsrael üzerindeki iki yıllık hükmüne başladı.
24 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı. Nevat oğlu Yarovam'ın İsrael’e işlettirdiği günahlarından ayrılmadı.
25 Kendi komutanı olan Remalya’nın oğlu Pekah, ona karşı düzen kurdu ve Samariya’da, kral evinin kalesinde, Argob ve Arye ile birlikte ona saldırdı. Yanında Giladlılar'dan elli kişi vardı. Pekahya onu öldürdü ve yerine kral oldu.
26 Pekahya’nın işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, işte, onlar İsrael krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılıdır.
27 Yahuda Kralı Azarya’nın elli ikinci yılında, Remalya’nın oğlu Pekah, Samariya'da İsrael üzerindeki yirmi yılllık hükmüne başladı.
28 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı. Nevat oğlu Yarovam'ın İsrael'e işlettirdiği günahlarından ayrılmadı.
29 İsrael Kralı Pekah'ın günlerinde Aşur Kralı Tiglat Pileser gelip İyon'u, Abel Beyt Maaka'yı, Yanoah'ı, Kedeş'i, Hazor'u, Gilad'ı ve Galile'yi, Naftali'nin bütün topraklarını aldı ve onları Aşur'a sürgün etti.
30 Ela'nın oğlu Hoşea, Remalya'nın oğlu Pekah'a karşı bir düzen kurdu, ona saldırdı, onu öldürdü ve Uzziya'nın oğlu Yotam'ın yirminci yılında onun yerine kral oldu.
31 Pekah'ın işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, işte, onlar İsrael krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılıdır.
32 İsrael Kralı Remalya'nın oğlu Pekah'ın ikinci yılında, Yahuda Kralı Uzziya'nın oğlu Yotam hükmetmeye başladı.

---

* **15:19** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound'dur, bu nedenle 1000 talant yaklaşık 30 metrik tondur
† **15:20** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur, dolayısıyla 50 şekel yaklaşık 0,5 kilogram veya 1,1 pounddur.

33 Hüküm sürmeye başladığında yirmi beş yaşındaydı ve Yeruşalem'de on altı yıl krallık
yaptı. Annesinin adı Sadok'un kızı Yeruşa'ydı.
34 Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı. Babası Uzziya'nın yapmış olduğu her şeye göre
yaptı.
35 Ancak yüksek yerler kaldırılmadı. Halk yüksek yerlerde kurban kesip buhur
yakmayı sürdürüyordu. Yahve'nin evinin üst kapısını yaptı.
36 Yotam'ın işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, Yahuda krallarının Tarihler
Kitabı'nda yazılı değil mi?
37 O günlerde Yahve, Suriye Kralı Resin'i ve Remalya oğlu Pekah'ı Yahuda'ya karşı
göndermeye başladı.
38 Yotam atalarıyla uyudu ve babası David'in kentinde atalarıyla birlikte gömüldü;
oğlu Ahaz onun yerine kral oldu.

16

1 Remalya oğlu Pekah'ın on yedinci yılında, Yahuda Kralı Yotam oğlu Ahaz hükmetmeye
başladı.
2 Ahaz hükmetmeye başladığında yirmi yaşındaydı ve Yeruşalem'de on altı yıl krallık
yaptı. Atası David gibi, Tanrısı Yahve'nin gözünde doğru olanı yapmadı.
3 Ama İsrael kralларının yolunda yürüdü ve Yahve'nin İsrael'in çocuklarının önünden
kovduğu ulusların iğrençliklerine göre oğlunu da ateşten geçirdi.
4 Yüksek yerlerde, tepelerde ve her yeşil ağacın altında kurbanlar kesti ve buhur yaktı.
5 Sonra Suriye Kralı Resin ve İsrael Kralı Remalya oğlu Pekah savaşmak için
Yeruşalem'e çıktılar. Ahaz'ı kuşattılar, ama onu yenemediler.
6 O sırada Suriye Kralı Resin Elat'ı Suriye'ye geri aldı ve Yahudiler'i Elat'tan sürdü;
Suriyeliler Elat'a girdiler ve bugüne dek orada yaşıyorlar.
7 Ahaz, Aşur Kralı Tiglat Pileser'e haberciler gönderip, "Ben senin hizmetkârınım,
oğlunum. Gel, beni Suriye Kralı'nın elinden ve bana karşı ayaklanan İsrael Kralı'nın
elinden kurtar." dedi.
8 Ahaz, Yahve'nin evinde ve kralın evinin hazinelerinde bulunan gümüşü ve altını
alıp Aşur Kralı'na armağan olarak gönderdi.
9 Aşur Kralı onu dinledi. Aşur Kralı Damaskus'a çıkıp onu aldı, halkını Kir'e sürgüne
gönderdi ve Resin'i öldürdü.
10 Kral Ahaz, Aşur Kralı Tiglat Pileser'le görüşmek için Damaskus'a gitti ve
Damaskus'ta bulunan sunağı gördü. Kral Ahaz, kâhin Uriya'ya sunağın bir çizimini ve
onu bina etme planlarını gönderdi.
11 Kâhin Uriya bir sunak yaptı. Kral Ahaz'ın Damaskus'tan gönderdiği her şeye göre,
kâhin Uriya da onu Kral Ahaz'ın Damaskus'tan gelişi için yaptı.
12 Kral Damaskus'tan gelince, kral sunağı gördü; ve sunağa yaklaştı ve üzerinde
kurban sundu.
13 Yakmalık sunusunu ve ekmek sunusunu yaktı, dökmelik sunusunu döktü ve esenlik
sunularının kanını sunağın üzerine serpti.
14 Yahve'nin önünde olan tunç sunağı evin önünden, kendi sunağıyla Yahve'nin evi
arasından getirdi ve onu kendi sunağının kuzey tarafına koydu.
15 Kral Ahaz kâhin Uriya'ya, "Sabah yakmalık sunusunu, akşam ekmek sunusunu,
kralın yakmalık sunusunu ve onun ekmek sunusunu, ülke halkının yakmalık
sunusunu, onların ekmek sunularını ve onların dökmelik sunularını; büyük sunak
üzerinde yak; ve yakmalık sununun bütün kanını, kurbanın bütün kanını onun üzerine
serp; ama tunç sunak danışmak için benim olacaktır" diye buyruk verdi.
16 Kâhin Uriya, Kral Ahaz'ın buyurduğu her şeyi yaptı.

17 Kral Ahaz, ayaklıkların yan levhalarını kesti, leğeni onların üzerinden kaldırdı,
altındaki tunç öküzlerin üzerinden denizi indirdi ve taş bir döşeme üzerine koydu.
18 Aşur Kralı yüzünden, Şabat için evde yaptırdıkları kapalı yolu ve kralın Yahve'nin
evine dış girişini kaldırdı.
19 Ahaz'ın işlerinin geri kalanı, Yahuda krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
20 Ahaz atalarıyla uyudu ve atalarının yanına David'in kentinde gömüldü. Yerine oğlu
Hizkiya kral oldu.

17

1 Yahuda Kralı Ahaz'ın on ikinci yılında, Ela oğlu Hoşea, Samariya'da İsrael üzerindeki
dokuz yıllık hükmüne başladı.
2 Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı, ama kendisinden önceki İsrael kralları gibi
değildi.
3 Aşur Kralı Şalmaneser ona karşı çıktı; Hoşea da ona hizmet etti ve ona vergi verdi.
4 Aşur Kralı, Hoşea'nın bir düzen kurduğunu keşfetti; çünkü Mısır Kralı So'ya haberciler
göndermişti ve Aşur Kralı'na her yıl yaptığı gibi vergi ödememişti. Bunun üzerine Aşur
Kralı onu yakaladı ve zindanda bağladı.
5 Sonra Aşur Kralı bütün ülkeye çıktı, Samariya'ya çıktı ve orayı üç yıl kuşattı.
6 Aşur Kralı Hoşea'nın dokuzuncu yılında Samariya'yı alıp İsrael'i Aşur'a sürdü ve onları
Halah'a, Gozan Irmağı'nın Habor kıyısına ve Med kentlerine yerleştirdi.
7 Bunun nedeni, İsrael'in çocuklarının, kendilerini Mısır Kralı Firavun'un eli altından
Mısır diyarından çıkarmış olan Tanrıları Yahve'ye karşı günah işlemeleri ve başka
ilâhlardan korkmalarıydı.
8 Ve Yahve'nin İsrael'in çocuklarının önünden kovmuş olduğu ulusların kuralarında ve
İsrael krallarının yaptıkları kurallarda yürüdüler.
9 İsrael'in çocukları gizlice Tanrıları Yahve'ye karşı doğru olmayan şeyler yaptılar; ve
bütün kentlerinde, bekçi kulesinden surlu kente kadar kendilerine yüksek yerler
yaptılar.
10 Her yüksek tepede ve her yeşil ağacın altında kendilerine dikili taşlar ve Aşera
direkleri diktiler.
11 Orada, Yahve'nin önlerinden kovmuş olduğu ulusların yaptığı gibi, bütün yüksek
yerlerde buhur yaktılar; ve Yahve'yi öfkelendirmek için kötü şeyler yaptılar.
12 Yahve'nin kendilerine, "Bu şeyi yapmayacaksınız" dediği putlara hizmet ettiler.
13 Ve Yahve, İsrael ve Yahuda'ya, her peygamber ve her gören aracılığıyla tanıklık
ederek şöyle demişti: "Kötü yollarınızdan dönün ve atalarınıza buyurduğum ve
hizmetkârlarım peygamberler aracılığıyla size gönderdiğim bütün yasaya göre,
buyruklarımı ve kurallarımı tutun."
14 Ama dinlemediler ve Yahve Tanrıları'na inanmayan atalarının boynu gibi,
boyunlarını sertleştirdiler.
15 O'nun kurallarını ve atalarıyla yapmış olduğu antlaşmayı ve kendilerine ettiği
tanıklıkları reddettiler; boş şeylerin ardından gittiler, boş insanlar oldular, çevrelerinde
bulunan uluslar gibi yapmasınlar diye Yahve onlara buyurduğu halde onların ardından
gittiler.
16 Tanrıları Yahve'nin bütün buyruklarını terk ettiler, kendilerine dökme putlar, iki
buzağı yaptılar, bir Aşera yaptılar, gökyüzünün bütün ordusuna tapındılar ve Baal'a
hizmet ettiler.
17 Oğullarını ve kızlarını ateşten geçirdiler, falcılık ve büyücülük yaptılar, Yahve'nin
gözünde kötü olanı yapmak için kendilerini sattılar, O'nu öfkelendirdiler.

18 Bu yüzden Yahve İsrael'e çok öfkelendi, onları gözü önünden kaldırdı. Geriye yalnızca
Yahuda oymağı kaldı.
19 Yahuda da Tanrıları Yahve'nin buyruklarını tutmadı, İsrael'in yaptığı kurallarda
yürüdü.
20 Yahve bütün İsrael'in soyunu reddetti, onları sıkıntıya soktu ve onları akıncıların
eline teslim etti, ta ki onları gözü önünden atana dek.
21 Çünkü İsrael'i David'in evinden kopardı; ve Nevat oğlu Yarovam'ı kral yaptılar;
Yarovam da İsrael'i Yahve'nin ardından saptırdı ve onlara büyük bir günah işlettirdi.
22 İsrael'in çocukları Yarovam'ın işlediği bütün günahlarda yürüdüler;
23 Yahve bütün peygamber hizmetkârları aracılığıyla söylemiş olduğu gibi, İsrael'i gözü
önünden kaldırana dek, onlardan ayrılmadılar. Böylece İsrael kendi ülkesinden bugüne dek
Aşur'a sürüldü.
24 Aşur Kralı Babil'den, Kuta'dan, Avva'dan, Hamat'tan ve Sefarvaim'den insanlar
getirdi ve onları İsrael'in çocukları yerine Samariya kentlerine yerleştirdi; onlar da
Samariya'yı mülk edindiler ve kentlerinde yaşadılar.
25 Böylece, orada oturmaya başladıklarında, Yahve'den korkmadılar. Bunun için Yahve
aralarına aslanlar gönderdi, bunlar da bazılarını öldürdü.
26 Bu yüzden Aşur Kralı'na şöyle dediler: "Sürüp Samariya kentlerine yerleştirdiğin
uluslar, ülkenin ilâhının yasasını bilmiyorlar. Bu yüzden aralarına aslanlar gönderdi; ve
işte, onları öldürüyorlar, çünkü ülkenin ilâhının yasasını bilmiyorlar."
27 O zaman Aşur Kralı, "Oradan sürdüğünüz kâhinlerden birini oraya götür; gidip o*
orada kalsın ve onlara ülkenin ilâhının yasasını öğretsin" diye buyurdu.
28 Böylece Samariya'dan sürdükleri kâhinlerden biri gelip Beytel'e yerleşti ve onlara
Yahve'den nasıl korkmaları gerektiğini öğretti.
29 Bununla birlikte her ulus kendine ait ilâhlar yaptı ve her ulus yaşamakta oldukları
kentlere, Samariyalılar'ın yapmış olduğu yüksek yerler evlerine bunları koydu.
30 Babilliler Sukkot Benot'u, Kutlular Nergal'i, Hamatlılar Aşima'yı yaptılar.
31 Avvalılar Nivhaz ve Tartak'ı yaptılar; Sefarvaimliler de çocuklarını Sefarvaim'in
ilâhları olan Adrammelek ve Anammelek'e ateşte yaktılar.
32 Böylece Yahve'den korktular. Kendi aralarından yüksek yerler kâhinleri de yaptılar.
Bunlar yüksek yerler evlerinde onlar için kurban kesiyordu.
33 Yahve'den korktular. Aralarından sürülmüş oldukları ulusların yollarına göre de
kendi ilâhlarına hizmet ediyorlardı.
34 Bugüne dek daha önce yaptıklarını yapıyorlar. Yahve'den korkmuyorlar. Yahve'nin
Yakov'un çocuklarına, İsrael adını verdiği çocuklarına buyurduğu kuralları, ilkeleri, yasayı
ve buyruğu izlemiyorlar.
35 Yahve Yakov'un çocuklarıyla bir antlaşma yapmış ve onlara şöyle buyurmuştu:
"Başka ilâhlardan korkmayacaksınız, onlara eğilmeyeceksiniz, onlara hizmet
etmeyeceksiniz, onlara kurban kesmeyeceksiniz.
36 Ama sizi Mısır diyarından büyük bir güçle ve uzanmış koluyla çıkarmış olan
Yahve'den korkacaksınız, O'na eğileceksiniz ve O'na kurban keseceksiniz.
37 Sizin için yazdığı kuralları, ilkeleri, yasayı ve buyruğu yapmak üzere daima
tutacaksınız. Başka ilâhlardan korkmayacaksınız.
38 Sizinle yapmış olduğum antlaşmayı unutmayacaksınız. Başka ilâhlardan
korkmayacaksınız.
39 Ama Tanrınız Yahve'den korkacaksınız, O da sizi bütün düşmanlarınızın elinden
kurtaracak."
40 Ancak dinlemediler, daha önce yaptıklarını yaptılar.

* **17:27** İbranice: onlar

41 Böylece bu uluslar Yahve'den korktular, oyma suretlere de hizmet ettiler. Çocukları
da aynısını yaptı ve çocuklarının çocukları da aynısını yaptı. Onlar da bugüne dek
atalarının yaptığı gibi yapıyorlar.

18

1 İsrael Kralı Ela oğlu Hoşea'nın üçüncü yılında, Yahuda Kralı Ahaz oğlu Hizkiya hüküm
sürmeye başladı.
2 Hüküm sürmeye başladığında yirmi beş yaşındaydı ve Yeruşalem'de yirmi dokuz yıl
krallık yaptı. Annesinin adı Zekariya kızı Avi'ydi.
3 Atası David'in yapmış olduğu her şeye göre, Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı.
4 Yüksek yerleri kaldırdı, dikili taşları kırdı ve Aşera'yı kesti. Moşe'nin yapmış olduğu
tunç yılanı da parçaladı, çünkü o günlerde İsrael'in çocukları ona buhur yakıyorlardı; ve
ona Nehuştan adını verdi.
5 İsrael'in Tanrısı Yahve'ye güvendi; öyle ki, kendisinden sonra Yahuda kralları
arasında ve kendisinden öncekiler arasında onun gibisi yoktu.
6 Çünkü Yahve'ye bağlandı, O'nu izlemekten ayrılmadı, Yahve'nin Moşe'ye buyurmuş
olduğu buyruklarını tuttu.
7 Yahve onunlaydı. Gittiği her yerde başarılı oldu. Aşur Kralı'na başkaldırdı ve ona
hizmet etmedi.
8 Gaza'ya ve sınırlarına, bekçilerin kulesinden surlu kente kadar Filistlileri vurdu.
9 Kral Hizkiya'nın dördüncü yılında, İsrael Kralı Ela oğlu Hoşea'nın yedinci yılında, Aşur
Kralı Şalmaneser Samariya'ya karşı çıktı ve onu kuşattı.
10 Üç yılın sonunda onu aldılar. Hizkiya'nın altıncı yılında, İsrael Kralı Hoşea'nın
dokuzuncu yılında Samariya alındı.
11 Aşur Kralı İsrael'i Aşur'a sürdü ve onları Halah'a, Gozan Irmağı'ndaki Habor'a ve
Med kentlerine koydu.
12 Çünkü Tanrıları Yahve'nin sözüne itaat etmediler, O'nun antlaşmasını, Yahve'nin
hizmetkârı Moşe'nin buyurmuş olduğu her şeyi çiğnediler ve dinlemediler ve
yapmadılar.
13 Kral Hizkiya'nın on dördüncü yılında, Aşur Kralı Sanherib Yahuda'nın bütün surlu
kentlerine karşı geldi ve onları aldı.
14 Yahuda Kralı Hizkiya, Lakiş'teki Aşur Kralı'na haber gönderip, "Seni gücendirdim.
Benden çekil. Üzerime koyduğunu taşıyacağım." dedi. Aşur Kralı, Yahuda Kralı Hizkiya
üzerine üç yüz talant gümüş ve otuz talant* altın kararlaştırdı.
15 Hizkiya, Yahve'nin evinde ve kralın evinin hazinelerinde bulunan bütün gümüşü
ona verdi.
16 O sırada Hizkiya, Yahve'nin tapınağının kapılarından ve Yahuda Kralı Hizkiya'nın
kaplattığı direklerden altını kesip Aşur Kralı'na verdi.
17 Aşur Kralı, Tartan, Ravsaris ve Ravşake'yi Lakiş'ten büyük bir orduyla Yeruşalem'e,
Kral Hizkiya'ya gönderdi. Onlar da çıkıp Yeruşalem'e geldiler. Çıktıklarında, gelip, çırpıcı
tarlasının ana yolunda bulunan yukarı havuzun su yolu yanında durdular.
18 Kralı çağırdıklarında, kral evi başında olan Hilkiya oğlu Elyakim, Kâtip Şevna ve
Tarihçi Asaf oğlu Yoah onların yanına çıktılar.
19 Ravşake onlara şöyle dedi: "Şimdi Hizkiya'ya söyleyin, 'Büyük kral, Aşur Kralı diyor
ki, 'Senin güvenmekte olduğun bu güven nedir? diyor.
20 'Savaş için öğüt ve güç var' diyorsun (ama bunlar boş sözlerdir). Şimdi kime
güveniyorsun da bana karşı isyan ediyorsun?

* **18:14** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur

21 Şimdi, işte, sen şu kırık kamıştan değneğe, Mısır'a güveniyorsun. Eğer bir kişi ona yaslanırsa, eline batar ve onu deler. Mısır Kralı Firavun da kendisine güvenen herkese böyledir.
22 Ama eğer bana, 'Tanrımız Yahve'ye güveniyoruz' derseniz, Hizkiya'nın yüksek yerlerini ve sunaklarını kaldırdığı ve Yahuda ile Yeruşalem'e, 'Yeruşalem'deki bu sunağın önünde tapınacaksınız' dediği O değil mi?
23 Şimdi efendim Aşur Kralı ile bahse giriş, eğer sen onların üzerine biniciler koyabilirsen sana iki bin at vereyim.
24 Öyleyse efendimin en küçük hizmetkârlarından bir komutanın yüzünü nasıl geri çevirip, savaş arabaları ve atlılar için Mısır'a güvenebilirsin?
25 Şimdi ben, Yahve olmadan mı bu yeri yıkmak için ona karşı çıktım? Yahve bana, 'Bu ülkeye karşı çık ve onu yık' dedi.'"
26 Hilkiya oğlu Elyakim, Şevna ve Yoah, Ravşake'ye, "Lütfen hizmetkârlarına Aram diliyle konuş, çünkü biz onu anlarız. Surların üstündeki halkın duyabileceği şekilde bizimle Yahudi dilinde konuşma." dediler.
27 Ama Ravşake onlara, "Efendim beni bu sözleri söylemem için efendinize ve size mi gönderdi?" dedi. "Beni, duvarda oturan, kendi pisliklerini yiyip kendi idrarlarını sizinle birlikte içecek adamlara göndermedi mi?"
28 O zaman Ravşake ayağa kalktı ve Yahudiler'in dilinde yüksek sesle bağırıp şöyle dedi: "Büyük kralın, Aşur Kralı'nın sözünü dinleyin.
29 Kral şöyle diyor, 'Hizkiya sizi aldatmasın, çünkü sizi onun elinden kurtaramayacak.
30 Hizkiya sizi Yahve'ye güvendirmesin, "Yahve bizi kesinlikle kurtaracak ve bu kent Aşur Kralı'nın eline verilmeyecek" demesin.
31 Hizkiya'yı dinlemeyin.' Çünkü Aşur Kralı şöyle diyor, 'Benimle barışın, yanıma çıkın; ve her biriniz kendi asmasından yesin, ve herkes kendi incir ağacından yesin, ve herkes kendi sarnıcından su içsin;
32 Ben gelip sizi kendi ülkeniz gibi bir ülkeye, tahıl ve yeni şarap ülkesine, ekmek ve üzüm bağları ülkesine, zeytin ağaçları ve bal ülkesine götürene dek; böylece yaşayıp ölmezsiniz. Hizkiya sizi kandırıp, "Yahve bizi kurtaracak" dediğinde onu dinlemeyin.
33 Ulusların ilâhlarından hiçbiri ülkesini Aşur Kralı'nın elinden kurtardı mı?
34 Hamat ve Arpad'ın ilâhları nerede? Sefarvaim, Hena ve İvvah'ın ilâhları nerede? Samariya'yı elimden kurtardılar mı?
35 Ülkelerin bütün ilâhları arasında, ülkelerini elimden kurtaranlar kimler ki, Yahve Yeruşalem'i benim elimden kurtarsın?'"
36 Ancak halk sustu ve ona tek bir söz karşılık vermedi. Çünkü kralın buyruğu, "Ona karşılık vermeyin" idi.
37 O zaman kral evi başında olan Hilkiya oğlu Elyakim, Kâtip Şevna ve Tarihçi Asaf oğlu Yoah ile birlikte giysileri yırtılmış halde Hizkiya'nın yanına geldiler ve Ravşake'nin sözlerini ona bildirdiler.

19

1 Kral Hizkiya bunu duyunca giysilerini yırttı, çula sarındı ve Yahve'nin evine girdi.
2 Kral evinin başında olan Elyakim'i, Kâtip Şevna'yı ve kâhinlerin ihtiyarlarını çula sarınmış olarak Amots oğlu Peygamber Yeşaya'ya gönderdi.
3 Ona şöyle dediler, "Hizkiya diyor ki, 'Bugün sıkıntı, azarlama ve reddedilme günüdür; çünkü çocuklar doğum vaktine geldi ve onları doğuracak güç yok.
4 Belki de Tanrın Yahve, efendisi Aşur Kralı'nın hay olan Tanrı'ya meydan okumak için gönderdiği Ravşake'nin bütün sözlerini duyar ve Tanrınız Yahve duymuş olduğu bu sözleri azarlar. Bu nedenle, geriye kalanlar için dua et.'
5 Böylece Kral Hizkiya'nın hizmetkârları Yeşaya'ya geldiler.

6 Yeşaya onlara şöyle dedi: “Efendinize şunu söyleyin: ‘Yahve diyor ki, “Aşur Kralı'nın
hizmetkârlarının bana küfrettiği sözlerden korkmayın.
7 İşte, içine bir ruh koyacağım, bir haberi duyup kendi ülkesine dönecek. Onu kendi
ülkesinde kılıçla düşüreceğim.”’”
8 Böylece Ravşake geri döndü ve Aşur Kralı'nı Livna’ya karşı savaşır buldu; çünkü
onun Lakiş’ten ayrıldığını duymuştu.
9 Etiyopya Kralı Tirhaka için, “İşte, sana karşı savaşmaya çıktı” dendiğini duyunca,
Hizkiya’ya yine haberciler gönderip şöyle dedi:
10 “Yahuda Kralı Hizkiya’ya şunu söyleyin: ‘Yeruşalem Aşur Kralı'nın eline
verilmeyecek, diye güvendiğin Tanrın seni aldatmasın.
11 İşte, Aşur krallarının bütün ülkeleri tümüyle yok ederek onlara yaptıklarını duydun.
Sen kurtulacak mısın?
12 Atalarımın yok ettiği ulusların ilâhları, Gozan, Haran, Rezef ve Telassar'da bulunan
Aden'in çocuklarını kurtardı mı?
13 Hamat Kralı, Arpad Kralı, Sefarvaim Kenti'nin, Hena'nın ve İvva'nın kralı nerede?’”
14 Hizkiya mektubu habercilerin elinden aldı ve okudu. Sonra Hizkiya Yahve'nin
evine çıktı ve Yahve'nin önüne serdi.
15 Hizkiya Yahve'nin önünde dua etti ve şöyle dedi: “Keruvlar'ın üzerinde taht kuran
İsrael'in Tanrısı Yahve, yeryüzündeki bütün krallıkların Tanrısı sensin, yalnız sensin. Yeri
ve göğü sen yarattın.
16 Kulağını eğ, ey Yahve, ve işit. Gözlerini aç, ey Yahve, ve gör. Sanherib'in, hay olan
Tanrı'ya meydan okumak için gönderdiği sözlerini duy.
17 Gerçekten, ey Yahve, Aşur kralları ulusları ve ülkelerini harap ettiler,
18 ve ilâhlarını ateşe attılar; çünkü onlar ilâh değildi, sadece insan ellerinin işi, ağaç ve
taştı. Bu yüzden onları yok ettiler.
19 Şimdi, Tanrımız Yahve, yalvarıyorum, bizi onun elinden kurtar, ki yeryüzünün bütün
krallıkları, senin, ey Yahve, tek Tanrı olduğunu bilsinler.”
20 Sonra Amots oğlu Yeşaya, Hizkiya'ya haber gönderip dedi: “İsrael'in Tanrısı Yahve
şöyle diyor, Aşur Kralı Sanherib'e karşı bana dua ettin ve seni duydum.
21 Yahve'nin onun hakkında söylediği söz şudur: Siyon'un el değmemiş kızı seni hor
gördü ve seninle alay etti. Yeruşalem kızı sana başını salladı.
22 Sen kime meydan okudun ve küfür ettin? Kime karşı sesini yükselttin ve gözlerini
yukarı kaldırdın? İsrael'in Kutsalı'na karşı!
23 Ulakların aracılığıyla Yahve'ye meydan okudun ve şöyle dedin: “Çok sayıda
arabamla dağların zirvesine, Lübnan'ın en iç kısımlarına çıktım, uzun sedirlerini ve
seçme selvi ağaçlarını keseceğim; en iç yurduna, verimli tarlasının ormanına gireceğim.
24 Yabancı sular kazdım ve içtim, Mısır'ın bütün ırmaklarını ayaklarımın tabanıyla
kurutacağım.”
25 Uzun zaman önce nasıl yaptığımı ve eski zamanlarda onu nasıl biçimlendirdiğimi
duymadın mı? Şimdi onu yaptık ki, surlu kentleri harabe yığınlarına döndürmek senin
olsun.
26 Bu yüzden onlarda oturanların gücü azdı. Yılgınlık ve şaşkınlık içindeydiler. Kır otu,
yeşil bitki, damların üstündeki çayır ve daha büyümeden kavrulup giden buğday
gibiydiler.
27 Ama senin oturuşunu, çıkışını, girişini ve bana karşı öfkeni biliyorum.
28 Bana karşı öfken ve küstahlığın kulağıma eriştiği için, kancamı burnuna, gemimi
dudaklarına takacağım ve geldiğin yoldan seni geri döndüreceğim.
29 “Sana işaret şu olacak: Bu yıl kendiliğinden yetişeni yiyeceksin, ikinci yılda ondan
çıkanı; üçüncü yılda ekin, biçin, bağlar dikin ve meyvesini yiyin.

30 Yahuda evinden kurtulanların geri kalanı yine aşağıya doğru kök salacak ve yukarıya doğru meyve verecek.
31 Çünkü geri kalanlar Yeruşalem'den, kurtulanlar Siyon Dağın'a çıkacak. Bunu Yahve'nin gayreti yapacak."
32 "Bu nedenle Yahve, Aşur Kralı hakkında şöyle diyor: 'Bu kente gelmeyecek, oraya ok atmayacak. Kalkanla onun önüne gelmeyecek, ona karşı rampa kurmayacak.
33 Geldiği yoldan geri dönecek ve bu kente gelmeyecek' diyor Yahve.
34 'Çünkü bu kenti kendim ve hizmetkârım David uğruna kurtarayım diye onu koruyacağım.' "
35 O gece Yahve'nin meleği çıkıp Aşur ordugâhında yüz seksen beş bin kişiyi vurdu. Sabahleyin adamlar erkenden kalktıklarında, işte, bunların hepsi ölmüş leşlerdi.
36 Böylece Aşur Kralı Sanherib ayrıldı, evine gitti ve Ninova'da yaşadı.
37 İlâhı Nisrok'un evinde tapınırken, Adrammelek ve Şaretser onu kılıçla vurdular ve Ararat diyarına kaçtılar. Yerine oğlu Esar Haddon kral oldu.

20

1 O günlerde Hizkiya hastaydı ve ölüyordu. Amots oğlu Peygamber Yeşaya yanına gelip dedi: "Yahve şöyle diyor, 'Evini düzene koy; çünkü öleceksin ve yaşamayacaksın.' "
2 O zaman yüzünü duvara çevirdi ve Yahve'ye dua edip şöyle dedi:
3 "Şimdi hatırla, ey Yahve, yalvarırım, senin önünde nasıl doğrulukla ve bütün yüreğimle yürüdüğümü ve senin gözünde iyi olanı yaptığımı." Hizkiya acı acı ağladı.
4 Yeşaya kentin ortasına çıkmadan önce, Yahve'nin sözü ona geldi ve şöyle dedi:
5 "Geri dön ve halkımın hükümdarı Hizkiya'ya söyle, 'Atan David'in Tanrısı Yahve şöyle diyor, "Duanı duydum. Gözyaşlarını gördüm. İşte, seni iyileştireceğim. Üçüncü gün, Yahve'nin evine çıkacaksın.
6 Günlerine on beş yıl daha ekleyeceğim. Seni ve bu kenti Aşur Kralı'nın elinden kurtaracağım. Bu kenti kendim için ve hizmetkârım David'in hatırına savunacağım."' "
7 Yeşaya, "Bir kuru incir al" dedi. Onlar da alıp çıbanın üzerine koydular ve iyileşti.
8 Hizkiya, Yeşaya'ya, "Yahve'nin beni iyileştireceğine ve üçüncü gün Yahve'nin evine çıkacağıma dair işaret ne olacak?" dedi.
9 Yeşaya, "Bu, Yahve'nin söylemiş olduğu şeyi yapacağına dair Yahve'den sana işaret olacak: Gölge on adım ileri mi gitsin, yoksa on adım geri mi gitsin?" dedi.
10 Hizkiya, "Gölgenin on adım ileri gitmesi kolay bir şeydir. Hayır, gölge on adım geriye doğru dönsün." diye yanıtladı.
11 Peygamber Yeşaya Yahve'ye yakardı; O da Ahaz'ın güneş saatinin üzerine inmiş olan gölgeyi on adım geri getirdi.
12 O sırada Babil Kralı Baladan oğlu Berodak Baladan, Hizkiya'ya mektuplar ve armağanlar gönderdi; çünkü Hizkiya'nın hasta olduğunu duymuştu.
13 Hizkiya onları dinledi ve onlara değerli eşyalarının bulunduğu bütün hazineyi, gümüşü, altını, baharatları ve değerli yağı, zırh evini ve hazinelerinde bulunan her şeyi gösterdi. Hizkiya'nın evinde ve bütün ülkesinde onlara göstermediği bir şey kalmadı.
14 O zaman Peygamber Yeşaya Kral Hizkiya'nın yanına geldi ve ona, "Bu adamlar ne dediler? Sana nereden geldiler?" dedi.
Hizkiya, "Uzak bir ülkeden, Babil'den geldiler" dedi.
15 "Evinde ne gördüler?" dedi.
Hizkiya, "Evimde olan her şeyi gördüler. Hazinelerimde onlara göstermediğim hiçbir şey kalmadı." diye yanıtladı.
16 Yeşaya Hizkiya'ya, "Yahve'nin sözünü dinle" dedi.
17 "İşte, günler gelecek, evinde olan her şey ve atalarının bugüne kadar biriktirdiği her şey Babil'e taşınacak. Hiçbir şey kalmayacak." diyor Yahve.

18 “Senden çıkacak, babası olacağın oğullarından bazılarını alıp götürecekler; ve Babil
Kralı'nın sarayında hadım olacaklar.”
19 Sonra Hizkiya, “Söylediğin Yahve'nin sözü iyidir” dedi. Dahası, “Mademki benim
günlerimde esenlik ve doğruluk olacak öyle değil mi?” dedi.
20 Hizkiya'nın işlerinin geri kalanı, bütün kudreti, havuzu ve su yolunu nasıl yapıp
suyu kente getirdiği, Yahuda krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
21 Hizkiya atalarıyla uyudu ve oğlu Manaşşe onun yerine kral oldu.

21

1 Manaşşee, hükmetmeye başladığında on iki yaşındaydı ve Yeruşalem'de elli beş yıl
krallık yaptı. Annesinin adı Heftsiva'ydı.
2 Yahve'nin İsrael'in çocuklarının önünden kovduğu ulusların iğrençliklerine göre
Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı.
3 Çünkü babası Hizkiya'nın yıktığı yüksek yerleri yeniden yaptı; Baal için sunaklar
dikti ve İsrael Kralı Ahav'ın yapmış olduğu gibi bir Aşera yaptı ve gökyüzünün bütün
ordusuna tapındı ve onlara hizmet etti.
4 Yahve, “Adımı Yeruşalem'e koyacağım” demiş olduğu Yahve'nin evinde sunaklar
yaptı.
5 Yahve'nin evinin iki avlusunda gökyüzünün bütün ordusu için sunaklar yaptı.
6 Oğlunu ateşten geçirdi, büyücülük yaptı, sihir kullandı ve ruhlara danışanlarla ve
büyücülerle uğraştı. Yahve'nin gözünde çok kötülük yaptı, O'nu öfkelendirdi.
7 Yahve'nin David'e ve oğlu Solomon'a, “Bu evde ve İsrael'in bütün oymakları
arasından seçtiğim Yeruşalem'de adımı daima koyacağım” dediği eve yaptırdığı Aşera
oyma suretini koydu.
8 “İsrael'in ayaklarını bir daha atalarına verdiğim ülkeden dışarıda gezdirmeyeceğim.
Yeter ki, kendilerine buyurduğum her şeye ve hizmetkârım Moşe'nin kendilerine
buyurduğu bütün yasaya göre yapmak üzere tutsunlar.”
9 Ama dinlemediler, Yahve'nin İsrael'in çocuklarının önünde yok etmiş olduğu
uluslardan daha kötü olanı yapmak için Manaşşe onları baştan çıkardı.
10 Yahve, hizmetkârları peygamberler aracılığıyla söyleyip dedi,
11 “Yahuda Kralı Manaşşee bu iğrençlikleri yaptığı, kendisinden önceki Amorlular'ın
yaptığından daha büyük kötülük yaptığı ve Yahuda'yı putlarıyla günah işlettirdiği için;
12 bu nedenle İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor, 'İşte, ben Yeruşalem'in ve Yahuda'nın
üzerine öyle bir kötülük getireceğim ki, bunu duyan herkesin kulakları çınlayacak.
13 Yeruşalem'in üzerine Samariya ipini, Ahav'ın evinin çekülünü gereceğim; bir adamın
tabağı sildiği gibi, silip onu alt üst edeceğim.
14 Mirasımın artakalanını atıp onları düşmanlarının eline teslim edeceğim.
Düşmalarının hepsine av ve ganimet olacaklar.
15 Çünkü gözümde kötü olanı yaptılar ve atalarının Mısır'dan çıktığı günden bugüne dek
beni öfkelendirdiler.'”
16 Dahası Manaşşe, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaparak Yahuda'ya işlettirdiği
günahın üstüne, Yeruşalem'i bir uçtan öbür uca doldurana dek çok fazla suçsuz kanı
döktü.
17 Manaşşe'nin işlerinin geri kalanı, yaptığı her şey, işlemiş olduğu günah, Yahuda
krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
18 Manaşşe atalarıyla uyudu, kendi evinin bahçesine, Uzza Bahçesi'ne gömüldü; oğlu
Amon onun yerine kral oldu.
19 Amon hükmetmeye başladığında yirmi iki yaşındaydı ve Yeruşalem'de iki yıl krallık
yaptı. Annesinin adı Yotvalı Haruts'un kızı Meşullemet'ti.
20 Babası Manaşşe gibi, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı.

21 Babasının yürümüş olduğu bütün yollarda yürüdü, babasının hizmet ettiği putlara
hizmet etti ve onlara tapındı.
22 Atalarının Tanrısı Yahve'yi bıraktı ve Yahve'nin yolunda yürümedi.
23 Amon'un hizmetkârları ona karşı düzen kurdular ve kralı kendi evinde öldürdüler.
24 Ancak ülke halkı, Kral Amon'a karşı düzen kuranların hepsini öldürdü ve ülke halkı,
oğlu Yoşiya'yı onun yerine kral yaptı.
25 Amon'un işlerinin geri kalanı, Yahuda krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?
26 Uzza Bahçesi'ndeki mezarına gömüldü ve oğlu Yoşiya onun yerine kral oldu.

22

1 Yoşiya hükmetmeye başladığında sekiz yaşındaydı ve Yeruşalem'de otuz bir yıl krallık
yaptı. Annesi Bozkatlı Adaya'nın kızı Yedida'ydı.
2 Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı ve atası David'in bütün yollarında yürüdü, sağa
sola sapmadı.
3 Kral Yoşiya'nın on sekizinci yılında kral, Meşullam oğlu Asalya'nın oğlu Kâtip Şafan'ı
Yahve'nin evine gönderip şöyle dedi:
4 "Başkâhin Hilkiya'ya çık, Yahve'nin evine getirilen ve kapı bekçilerinin halktan
topladığı parayı saysın.
5 Onlar onu Yahve'nin evinin işine konulan işçilerin eline versinler; onlar da parayı
evin zarar gören yerlerini onarmak için Yahve'nin evinde olan işçilere,
6 marangozlara, yapıcılara, duvarcılara ve evi onarmak üzere kereste ve yontma taş
satın almak için versinler.
7 Ancak, ellerine teslim edilen para için onlardan hesap sorulmayacak, çünkü
sadakatle davranıyorlar."
8 Başkâhin Hilkiya, Kâtip Şafan'a, "Yahve'nin evinde Yasa Kitabı'nı buldum" dedi.
Hilkiya kitabı Şafan'a verdi, o da okudu.
9 Kâtip Şafan krala geldi ve krala yine haber getirip, "Hizmetkârların evde bulunan
parayı boşalttılar ve onu Yahve'nin evinin işine koyulan işçilerin eline teslim ettiler"
dedi.
10 Kâtip Şafan krala, "Kâhin Hilkiya bana bir kitap verdi" diye bildirdi. Sonra Şafan
kitabı kralın önünde okudu.
11 Kral, Yasa Kitabı'ndaki sözleri duyunca giysilerini yırttı.
12 Kral, Kâhin Hilkiya'ya, Şafan oğlu Ahikam'a, Mikaya oğlu Akvor'a, Kâtip Şafan'a ve
kralın hizmetkârı Asaya'ya şöyle buyurdu:
13 "Gidin, benim için, halk için ve bütün Yahuda için, bulunan bu kitabın sözleri
hakkında Yahve'ye sorun; çünkü Yahve'nin bize karşı alevlenen öfkesi büyüktür; çünkü
bizim için yazılmış olan her şeye göre yapmak üzere atalarımız bu kitabın sözlerini
dinlemediler."
14 Böylece Kâhin Hilkiya, Ahikam, Akvor, Şafan ve Asaya, Harhas oğlu Tikva oğlu
Şallum'un karısı olan kadın Peygamber Hulda'nın yanına gittiler (o sırada Yeruşalem'in
ikinci mahallesinde oturuyordu); ve onunla konuştular.
15 Kadın onlara şöyle dedi: "İsrael'in Tanrısı Yahve diyor ki, 'Sizi bana gönderen adama
söyleyin,
16 "Yahve şöyle diyor, 'İşte, bu yere ve burada oturanlara, Yahuda Kralı'nın okuduğu
kitabın bütün sözlerine göre felaket getireceğim.
17 Çünkü beni terk ettiler ve ellerinin bütün işleriyle beni öfkelendirmek için başka
ilâhlara buhur yaktılar. Bu yüzden öfkem bu yere karşı tutuşacak ve sönmeyecek.'"
18 Ama seni Yahve'ye sormak için gönderen Yahuda Kralı'na de ki, "İsrael'in Tanrısı
Yahve şöyle diyor, 'Duyduğun sözlerle ilgili olarak,

19 mademki yüreğin yumuşaktı ve ıssız ve lanetli olacak diye bu yere ve burada
oturanlara karşı söylediklerimi duyduğunda, Yahve'nin önünde kendini alçalttın,
giysilerini yırttın ve önümde ağladın. Ben de seni duydum' diyor Yahve.
20 'Bu yüzden işte, seni atalarına kavuşturacağım ve esenlikle mezarına götürüleceksin.
Gözlerin bu yere getireceğim bütün kötülüğü görmeyecektir.'"" Böylece bu haberi krala
geri getirdiler.

23

1 Kral adam gönderip Yahuda ve Yeruşalem'in bütün ihtiyarlarını yanına topladı.
2 Kral, bütün Yahudalılar ve Yeruşalem sakinlerinin hepsi, kâhinler, peygamberler ve
küçük büyük bütün halk, Yahve'nin evine çıktı; ve Yahve'nin evinde bulunmuş olan
Antlaşma Kitabı'nın bütün sözlerini onların duyabileceği şekilde okudu.
3 Kral direğin yanında durdu ve Yahve'nin ardından yürümek için, bütün yüreğiyle ve
bütün canıyla buyruklarını, tanıklıklarını ve kuralларını tutmak, bu kitapta yazılı olan
bu antlaşmanın sözlerini doğrulamak için Yahve'nin önünde antlaşma yaptı; bütün halk da
antlaşmayı onayladı.
4 Kral, Başkâhin Hilkiya'ya, ikinci sıra kâhinlere ve eşik bekçilerine, Baal, Aşera ve bütün
gökyüzünün ordusu için yapılmış olan bütün kapları Yahve'nin Tapınağı'ndan
çıkarmalarını buyurdu. Bunları Yeruşalem'in dışında Kidron tarlalarında yaktı ve küllerini
Beytel'e götürdü.
5 Yahuda krallarının, Yahuda kentlerindeki yüksek yerlerde ve Yeruşalem çevresindeki
yerlerde buhur yakmak üzere atadıkları putperest kâhinleri de kovdu. Bunlar Baal'a,
güneşe, aya, gezegenlere ve bütün gökyüzünün ordusuna buhur yakıyorlardı.
6 Yahve'nin evinden, Yeruşalem'in dışında, Kidron Vadisi'ne Aşera'yı çıkardı ve Kidron
Vadisi'nde yaktı, toz etti, tozunu da sıradan insanların mezarlarına serpti.
7 Yahve'nin evinde bulunan ve kadınların Aşera için perdeler dokudukları tapınak
fahişelerinin evlerini yıktı.
8 Yahuda kentlerinden bütün kâhinleri çıkardı ve Geva'dan Beerşeva'ya kadar
kâhinlerin buhur yaktıkları yüksek yerleri kirletti; kent valisi Yeşu'nun kapısının girişinde
bulunan, kentin kapısında bir adamın solunda bulunan kapıların yüksek yerlerini de
yıktı.
9 Yine de yüksek yerlerin kâhinleri Yeruşalem'deki Yahve'nin sunağına çıkmadılar; ancak
kardeşleri arasında mayasız ekmek yediler.
10 Hiç kimse oğlunu ya da kızını Molek'e ateşten geçirmesin diye, Hinnom'un Çocukları
Vadisi'ndeki Tofet'i kirletti.
11 Yahuda krallarının güneşe adadıkları atları, Yahve'nin evinin girişinde, avlu görevlisi
olan Natan Melek'in odasının yanından kaldırdı; güneşin arabalarını da ateşte yaktı.
12 Yahuda krallarının yapmış olduğu Ahaz'ın üst odasının damında bulunan sunakları
ve Manaşşe'nin Yahve'nin evinin iki avlusunda yapmış olduğu sunakları kral yıktı,
onları kırıp döverek tozlarını Kidron Vadisi'ne saçtı.
13 Kral, İsrael Kralı Solomon'un Saydalılar'ın iğrenç şeyi Aştoret, Moavlılar'ın iğrenç şeyi
Kemoş ve Ammonlular'ın iğrenç şeyi Milkom için yaptırdığı Yıkım Dağı'nın sağında
bulunan Yeruşalem'in önündeki yüksek yerleri kirletti.
14 Dikili taşları parçaladı, Aşera direklerini kesti ve yerlerini insan kemikleriyle
doldurdu.
15 Dahası Nevat oğlu Yarovam'ın İsrael'i günah işlettirdiği Beytel'deki sunak ve yüksek
yeri, o sunağı ve yüksek yeri yıktı; ve yüksek yeri yaktı, ezip toz etti ve Aşera'yı yaktı.
16 Yoşiya döndüğünde, dağda bulunan mezarları gördü; ve gönderip kemikleri
mezarlardan aldı, bu şeyleri söylemiş olan Tanrı adamının ilan ettiği Yahve'nin sözüne
göre onları sunak üzerinde yaktı onu kirletti.

17 Sonra dedi, “Gördüğüm anıt nedir?”

Kent halkı ona, “Yahuda'dan gelen ve Beytel sunağına karşı yaptığın bu şeyleri ilan eden Tanrı adamının mezarıdır” dediler.

18 O da şöyle dedi, “Onu bırakın! Hiç kimse kemiklerini oynatmasın.” Böylece onun kemiklerini, Samariya'dan çıkmış olan peygamberin kemikleriyle birlikte bıraktılar.

19 Yoşiya, İsrael krallarının Yahve'yi öfkelendirmek için yaptırdıkları Samariya kentlerindeki bütün yüksek yerler evlerini de kaldırdı, Beytel'de yaptığı bütün işlere göre onlara da yaptı.

20 Orada bulunan bütün yüksek yerler kâhinlerini sunaklarda öldürdü, üzerlerinde insan kemikleri yaktı ve Yeruşalem'e döndü.

21 Kral bütün halka, “Bu Antlaşma Kitabı'nda yazılı olduğu gibi, Tanrınız Yahve için Pesah'ı tutun” diye buyurdu.

22 İsrael'i yargılayan hâkimlerin günlerinden, İsrael krallarının ve Yahuda krallarının bütün günlerinden beri böyle bir Pesah tutulmamıştı.

23 Bu Pesah ise Kral Yoşiya'nın on sekizinci yılında, Yeruşalem'de Yahve için tutuldu.

24 Dahası Yoşiya, kâhin Hilkiya'nın Yahve'nin evinde bulmuş olduğu kitapta yazılı olan yasanın sözlerini doğrulamak için, ruhlara danışanları, büyücüleri, terafimi,* putları ve Yahuda diyarında ve Yeruşalem'de görülen bütün iğrençlikleri ortadan kaldırdı.

25 Kendisinden önce, Moşe'nin bütün yasasına göre, bütün yüreğiyle, bütün canıyla ve bütün gücüyle Yahve'ye dönen onun gibi bir kral olmadı; kendisinden sonra da onun gibisi çıkmadı.

26 Bununla birlikte, Yahve, Manaşşe'nin kendisini öfkelendirdiği bütün kışkırtmalardan ötürü, Yahuda'ya karşı alevlenen büyük gazabının kızgınlığından dönmedi.

27 Yahve, “İsrael'i kaldırdığım gibi, Yahuda'yı da gözümün önünden kaldıracağım” dedi. “Seçmiş olduğum bu kenti, Yeruşalem'i ve adım orada olacaktır dediğim evi kendimden atacağım.”

28 Yoşiya'nın işlerinin geri kalanı ve yaptığı her şey, Yahuda krallarının Tarihler Kitabı'nda yazılı değil mi?

29 Onun günlerinde Mısır Kralı Firavun Neko, Aşur Kralı'na karşı Fırat Irmağı'na çıktı. Kral Yoşiya da ona karşı çıktı. Ama Firavun Neko onu görünce Megiddo'da öldürdü.

30 Hizmetkârları onu Megiddo'dan bir arabayla ölü olarak taşıyıp Yeruşalem'e getirdiler ve kendi mezarına gömdüler. Ülke halkı Yoşiya'nın oğlu Yehoahaz'ı alıp meshetti ve babasının yerine kral yaptı.

31 Yehoahaz hükmetmeye başladığında yirmi üç yaşındaydı ve Yeruşalem'de üç ay krallık yaptı. Annesinin adı Livnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı.

32 Atalarının yapmış olduğu her şeye göre, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı.

33 Firavun Neko, Yeruşalem'de krallık yapmasın diye onu Hamat ülkesindeki Rivla'da zincire vurdu ve ülke üzerine yüz talant gümüş ve bir talant† altın vergi koydu.

34 Firavun Neko, babası Yoşiya'nın yerine Yoşiya'nın oğlu Elyakim'i kral yaptı ve adını Yehoyakim olarak değiştirdi; ama Yehoahaz'ı alıp Mısır'a gitti ve orada öldü.

35 Yehoyakim gümüşü ve altını Firavun'a verdi; ancak Firavun'un buyruğuna göre parayı vermek için ülke üzerine vergi koydu. Ülke halkının gümüşünü ve altını, herkesin kesilmiş vergisine göre toplayıp Firavun Neko'ya verdi.

36 Yehoyakim hükmetmeye başladığında yirmi beş yaşındaydı ve Yeruşalem'de on bir yıl krallık yaptı. Annesinin adı Ruma'lı Pedaya'nın kızı Zevida'ydı.

37 Atalarının yapmış olduğu her şeye göre, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı.

---

* **23:24** terafim aile putlarıydı. † **23:33** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur

24

1 Onun günlerinde Babil Kralı Nebukadnetsar geldi ve Yehoyakim üç yıllığına onun
hizmetkârı oldu. Sonra dönüp ona karşı başkaldırdı.
2 Yahve ona karşı Keldani akıncılarını, Suriye akıncılarını, Moav akıncılarını ve
Ammon'un çocuklarının akıncılarını gönderdi; bunları hizmetkârları peygamberler
aracılığıyla söylediği söze göre Yahuda'yı yok etmek için ona karşı gönderdi.
3 Gerçekten de bu, Yahuda'yı gözü önünden kaldırmak için Yahve'nin buyruğuyla geldi,
4 Manaşşe'nin yapmış olduğu her şeye göre, onun dökmüş olduğu suçsuz kandan dolayı
oldu, çünkü Yeruşalem'i suçsuz kanla doldurdu; ve Yahve bağışlamadı.
5 Yehoyakim'in işlerinin geri kalanı ve yaptığı bütün işler, Yahuda krallarının Tarihler
Kitabı'nda yazılı değil mi?
6 Böylece Yehoyakim atalarıyla uyudu ve yerine oğlu Yehoyakin kral oldu.
7 Mısır Kralı artık bir daha ülkesinden çıkmadı; çünkü Babil Kralı Mısır Vadisi'nden Fırat
Nehri'ne kadar Mısır Kralı'na ait olan her şeyi almıştı.
8 Yehoyakin hükmetmeye başladığında on sekiz yaşındaydı ve Yeruşalem'de üç ay krallık
yaptı. Annesinin adı Yeruşalemli Elnatan'ın kızı Nehuşta'ydı.
9 Babasının yaptığı her şeye göre, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı.
10 O sırada Babil Kralı Nebukadnetsar'ın hizmetkârları Yeruşalem'e çıktılar ve kent
kuşatıldı.
11 O sırada Babil Kralı Nebukadnetsar, hizmetkârları kenti kuşatırken kente geldi.
12 Yahuda Kralı Yehoyakin, kendisi, annesi, hizmetkârları, beyleri ve görevlileriyle
birlikte Babil Kralı'na çıktı; ve Babil Kralı onu hükmünün sekizinci yılında yakaladı.
13 Yahve'nin söylemiş olduğu gibi, Yahve'nin evinin bütün hazinelerini ve kral evinin
hazinelerini oradan çıkardı. İsrael Kralı Solomon'un, Yahve'nin Tapınağı'nda yaptırmış
olduğu bütün altın kapları parçaladı.
14 Bütün Yeruşalem'i, on bin sürgün olarak bütün beyleri, bütün cesur yiğitleri, bütün
zanaatkârları ve demircileri götürdü. Ülkenin en yoksul halkından başka kimse kalmadı.
15 Yekoyakin'i, kralın annesini, kralın eşlerini, onun görevlilerini ve ülkenin ileri
gelenlerini Babil'e götürdü. Onları Yeruşalem'den Babil'e sürgün etti.
16 Bütün güçlü adamları, yedi bin kişiyi, zanaatkârları ve demircileri, bin kişi; bütün
bu yiğitleri ve savaşçıları, Babil Kralı onları da Babil'e sürgün getirdi.
17 Babil Kralı, Yehoyakin'in babasının kardeşi Mattanya'yı kendi yerine kral yaptı ve
adını Sidkiya olarak değiştirdi.
18 Sidkiya hükmetmeye başladığında yirmi bir yaşındaydı ve Yeruşalem'de on bir yıl
krallık yaptı. Annesinin adı Livnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı.
19 Yehoyakim'in yapmış olduğu her şeye göre, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı.
20 Çünkü onları gözünün önünden atana dek, Yahve'nin öfkesinden dolayı Yeruşalem'de
ve Yahuda'da böyle oldu.
Sonra Sidkiya Babil Kralı'na karşı başkaldırdı.

25

1 Krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayda, ayın onuncu gününde, Babil Kralı
Nebukadnetsar bütün ordusuyla Yeruşalem'in karşısına geldi ve ona karşı ordugâh
kurdu; ve etrafına rampalar yaptı.
2 Böylece kent, Kral Sidkiya'nın on birinci yılına kadar kuşatıldı.
3 Dördüncü ayın dokuzuncu gününde, kentte kıtlık öyle şiddetliydi ki, ülke halkı için
ekmek yoktu.
4 O zaman kentte bir gedik açıldı ve bütün savaşçılar geceleyin, kral bahçesinin
yanındaki iki duvar arasındaki kapı yolundan kaçtılar (Keldaniler çepeçevre kente
karşıydı); ve Kral Arava yolundan gitti.

5 Ama Keldani ordusu kralı kovaladı ve Yeriha ovalarında ona yetişti; ve bütün
ordusu yanından dağıldı.
6 Sonra kralı yakalayıp Babil Kralı'nın yanına, Rivla'ya götürdüler ve onun hakkında
hüküm verdiler.
7 Sidkiya'nın oğullarını gözlerinin önünde öldürdüler, sonra Sidkiya'nın gözlerini oydular,
onu zincire vurdular ve Babil'e götürdüler.
8 Beşinci ayda, ayın yedinci günü, Babil Kralı Nebukadnetsar'ın on dokuzuncu yılında,
Babil Kralı'nın hizmetkârı olan muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Yeruşalem'e
geldi.
9 Yahve'nin evini, kralın evini ve Yeruşalem'in bütün evlerini yaktı. Her büyük evi
ateşe verdi.
10 Muhafız birliği komutanıyla birlikte olan bütün Keldani ordusu Yeruşalem'in
çevresindeki surları yıktı.
11 Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan, kentte kalan halkı ve Babil Kralı'na
kaçanları, geri kalan kalabalığın hepsini sürgün götürdü.
12 Ama muhafız birliği komutanı ülkenin en yoksullarından bazılarını bağları ve
tarlaları işlemek üzere bıraktı.
13 Keldaniler, Yahve'nin evindeki tunç direkleri, Yahve'nin evindeki ayaklıkları ve
tunç denizi parçalayıp tunçlarını Babil'e götürdüler.
14 Kazanları, kürekleri, maşaları, kaşıkları ve hizmet için kullanılan bütün tunç kapları
götürdüler.
15 Muhafız birliği komutanı ateş kaplarını, leğenleri, altın olandan altını, gümüş
olandan gümüşü aldı.
16 Solomon'un Yahve'nin evi için yapmış olduğu iki direğin, bir denizin ve
ayaklıkların, bütün bu kapların tuncu tartılamazdı.
17 Bir direğin yüksekliği on sekiz arşındı ve üzerinde tunç bir başlık vardı. Başlığın
yüksekliği üç arşındı,* onun çevresinde ağ ve nar motifleri vardı, hepsi tunçtu. Ağ motifli
ikinci direk de bunlara benziyordu.
18 Muhafız birliği komutanı Seraya'yı, ikinci kâhin Sefanya'yı ve eşiğin üç bekçisini
aldı;
19 ve kentten, savaşçıların başında bulunan bir subayı ve kralın yüzünü görenlerden
kentte bulunan beş adamı ve ülke halkını sayan ordunun başı olan kâtibi ve kentte
bulunan ülke halkından altmış kişiyi aldı.
20 Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan onları alıp Rivla'ya, Babil Kralı'nın yanına
götürdü.
21 Babil Kralı onlara saldırdı ve Hamat ülkesindeki Rivla'da onları öldürdü. Böylece
Yahuda ülkesinden sürgün edildi.
22 Babil Kralı Nebukadnetsar'ın Yahuda topraklarında bıraktığı halkın üzerine, Şafan
oğlu Ahikam oğlu Gedalya'yı vali atadı.
23 Babil Kralı'nın Gedalya'yı vali atadığını duyan bütün ordu komutanları, kendileri
ve adamları, Mispa'ya, Gedalya'nın yanına geldiler. Bunlar Netanya oğlu İşmael, Kareah
oğlu Yohanan, Netofalı Tanhumet oğlu Seraya ve Maakalı oğlu Yaazanya'ydı.
24 Gedalya onlara ve adamlarına ant içip şöyle dedi: "Keldaniler'in hizmetkârlarından
korkmayın. Ülkede oturun ve Babil Kralı'na hizmet edin. O zaman sizin için iyi olur."
25 Ama yedinci ayda, kral soyundan Netanya oğlu, Elişama oğlu İşmael, on adamla
birlikte geldi ve Gedalya'yı vurup öldürdüler, Mispa'da kendisiyle birlikte olan
Yahudiler'i ve Keldaniler'i de vurdular.

* **25:17** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

26 Küçük büyük bütün halk ve ordu komutanları kalkıp Mısır'a geldiler; çünkü
Keldaniler'den korkuyorlardı.
27 Yahuda Kralı Yehoyakin'in sürgününün otuz yedinci yılında, on ikinci ayın yirmi
yedinci günü, Babil Kralı Evilmerodak, hükmetmeye başladığı yıl, Yahuda Kralı
Yehoyakin'i zindandan bıraktı.
28 Ona güzel sözler söyledi ve tahtını Babil'de kendisiyle birlikte olan kralların tahtının
üstüne koydu.
29 Zindan giysilerini değiştirdi. Yehoyakin, hayatının bütün günlerinde sürekli olarak
onun önünde ekmek yedi.
30 Kral tarafından kendisine devamlı bir ödenek; hayatının bütün günlerinde, her gün
bir pay verildi.

1. TARİHLER

1 Adem, Şit, Enoş,
2 Kenan, Mahalalel, Yeret,
3 Hanok, Metuşelah, Lemek,
4 Noa, Sam, Ham, Yafet
5 Yafet'in oğulları: Gomer, Magog, Meday, Yâvan, Tuval, Meşek, Tiras.
6 Gomer'in oğulları: Aşkenaz, Difat, Togarma.
7 Yâvan'ın oğulları: Elişa, Tarşiş, Kittim, Rodanim.
8 Ham'ın oğulları: Kûş, Misrayim, Pût, Kenan.
9 Kûş'un oğulları: Seva, Havila, Savta, Raama, Savteka. Raama'nın oğulları: Şeva, Dedan.
10 Kûş, Nimrod'un babası oldu. O yeryüzünde güçlü biri olmaya başladı.
11 Misrayim Ludlular'ın, Anamlılar'ın, Lehavlılar'ın, Naftuhlular'ın,
12 Patruslular'ın, Filistliler'in ataları olan Kasluhlular'ın (Filistliler bunlardan geldi) ve Kaftorlular'ın atasıydı.
13 Kenan ilk oğlu Sidon'un ve Hititler'in,
14 Yevuslular'ın, Amorlular'ın, Girgaşlılar'ın,
15 Hivliler'in, Arklılar'ın, Sinliler'in,
16 Arvatlılar'ın, Semarlılar'ın, Hamalılar'ın babasıydı.
17 Sam'ın oğulları: Elam, ve Aşur, ve Arpakşad, ve Lud, ve Aram, ve Uts, ve Hul, ve Geter, ve Meşek.
18 Arpakşad, Şelahın babası oldu, ve Şelah Everin babası oldu.
19 Ever'e iki oğul doğdu; birinin adı Pelek'di; çünkü onun günlerinde yeryüzü bölündü; ve kardeşinin adı Yoktan idi.
20 Yoktan, Almodad'ın, Şelef'in, Hazarmavet'in, Yerah'ın,
21 Hadoram'ın, Uzal'ın, Diklah'ın,
22 Eval'ın, Avimael'in, Şeva'nın,
23 Ofir, Havila ve Yovav'ın babası oldu. Bunların hepsi Yoktan'ın oğullarıydı.
24 Şem, Arpakşad, Şela,
25 Ever, Pelek, Reu,
26 Seruk, Nahor, Terah,
27 Avram (Avraham da denilir).
28 Avraham'ın oğulları: İshak ve İşmael.
29 Bunlar onların kuşaklarıdır: İşmael'in ilk oğlu Nevayot; sonra Kedar, Adbeel, Mivsam,
30 Mişma, Duma, Massa, Hadad, Tema,
31 Yetur, Nafiş ve Kedema. Bunlar İşmael'in oğullarıydı.
32 Avraham'ın cariyesi Ketura'nın oğulları: Zimran, Yokşan, Medan, Midyan, Yişvak ve Şuah'ı doğurdu. Yokşan'ın oğulları: Şeva ve Dedan.
33 Midyan'ın oğulları: Efa, Efer, Hanok, Avida ve Eldaa. Bunların hepsi Ketura'nın oğullarıydı.
34 Avraham, İshak'ın babası oldu. İshak'ın oğulları: Esav ve İsrael.
35 Esav'ın oğulları: Elifaz, Reuel, Yeuş, Yalam ve Korah.
36 Elifez'in oğulları: Teman, Omar, Sefi, Gatam, Kenaz, Timna ve Amalek.
37 Reuel'in oğulları: Nahat, Zerah, Şamma ve Mizza.
38 Seir'in oğulları: Lotan, Şoval, Siveon, Ana, Dişon, Ezer ve Dişan.
39 Lotan'ın oğulları: Hori ve Homam; Timna Lotan'ın kız kardeşiydi.

40 Şoval'ın oğulları: Alian, Manahat, Eval, Şefi ve Onam. Siveon'un oğulları: Aya ve Ana.
41 Anah'ın oğulları: Dişon. Dişon'un oğulları: Hamran, Eşvan, İtran ve Keran.
42 Ezer'in oğulları: Bilhan, Zaavan ve Yaakan. Dişan'ın oğulları: Uts ve Aran.
43 İsrael'in çocukları üzerinde hiçbir kral hüküm sürmeden önce, Edom ülkesinde hüküm süren krallar şunlardır: Beor oğlu Bela; ve kentinin adı Dinhabah idi.
44 Bela öldü ve yerine Bosralı Zerah oğlu Yovav kral oldu.
45 Yovav öldü ve yerine Temanlılar ülkesinden Huşam kral oldu.
46 Huşam öldü ve yerine Moav kırlarında Midyan'ı vuran Bedad oğlu Hadad kral oldu; kentinin adı Avit idi.
47 Hadad öldü ve yerine Masrekalı Samla kral oldu.
48 Samla öldü ve yerine Irmak kıyısındaki Rehovotlu Şaul kral oldu.
49 Şaul öldü ve yerine Akvor oğlu Baal Hanan kral oldu.
50 Baal Hanan öldü ve yerine Hadad kral oldu; kentinin adı Pai idi. Karısının adı Mezahav kızı Matred'in kızı Mehetabel'di.
51 Sonra Hadad öldü. Edom'un beyleri şunlardı: Bey Timna, Bey Aliah, Bey Yetet,
52 Bey Oholivama, Bey Ela, Bey Pinon,
53 Bey Kenaz, Bey Teman, Bey Mivsar,
54 Bey Magdiel ve Bey İram. Bunlar Edom'un beyleridir

2

1 İsrael'in oğulları şunlardır: Ruven, Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Zevulun,
2 Dan, Yosef, Benyamin, Naftali, Gad ve Aşer.
3 Yahuda'nın oğulları: Er, Onan ve Şela. Bu üçü, Kenanlı Şua'nın kızından olan oğluydu. Yahuda'nın ilk oğlu olan Er, Yahve'nin* gözünde kötüydü ve onu öldürdü.
4 Gelini Tamar ona Peres ve Zerah'ı doğurdu. Yahuda'nın bütün oğulları beştir.
5 Peres'in oğulları: Hetsron ve Hamul.
6 Zera'nın oğulları: Zimri, Etan, Heman, Kalkol ve Dara; bunların hepsi beştir.
7 Karmi'nin oğlu: Adanmış şeye karşı suç işleyerek İsrael'i sıkıntıya sokan Ahar.
8 Etan'ın oğlu: Azarya.
9 Hetsron'un kendisine doğan oğulları: Yerahmeel, Ram ve Keluva.
10 Ram, Amminadav'ın babası oldu; Amminadav da Yahuda oğullarının beyi Nahşon'un babası oldu.
11 Nahşon, Salma'nın babası oldu; Salma, Boaz'ın babası oldu.
12 Boaz, Oved'in babası oldu; Oved de Yişay'ın babası oldu.
13 Yişay, ilk oğlu Eliav'ın, ikinci oğlu Avinadav'ın, üçüncü oğlu Şimea'nın,
14 dördüncü oğlu Netanel'in, beşinci oğlu Radday'ın,
15 Altıncı oğlu Otsem'in ve yedinci oğlu David'in babası oldu.
16 Kız kardeşleri ise Seruya ve Avigail'di. Seruya'nın oğulları: Avişay, Yoav ve Asahel, üçtü.
17 Avigail, Amasa'yı doğurdu; Amasa'nın babası ise İşmaelli Yeter'di.
18 Hetsron oğlu Kalev, karısı Azuvah'dan ve Yeriot'tan çocuk sahibi oldu. Bunlar kadının oğullarıydı: Yeşer, Şovav ve Ardon.
19 Azuvah öldü ve Kalev, kendisine Hur'u doğuran Efrat'la evlendi.
20 Hur, Uri'nin babası oldu ve Uri de Betsalel'in babası oldu.
21 Daha sonra Hetsron, altmış yaşındayken Gilad'ın babası Makir'in kızının yanına girdi ve onu eş olarak aldı. Kadın ona Seguv'u doğurdu.
22 Seguv, Gilad ülkesinde yirmi üç kenti olan Yair'in babası oldu.

* **2:3** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

23 Geşur ve Aram, Yair'in kasabalarını, Kenat'ı ve köylerini, altmış kenti onlardan
aldılar. Bunların hepsi Gilad'ın babası Makir'in oğullarıydı.
24 Hetsron Kalev Efrata'da öldükten sonra, Hetsron'un karısı Aviya, ona Tekoa'nın
babası Aşhur'u doğurdu.
25 Hetsron'un ilk oğlu Yerahmeel'in oğulları, ilk oğlu Ram, Bunah, Oren, Otsem ve
Ahiya'ydı.
26 Yerahmeel'in başka bir karısı daha vardı; adı Atara'ydı. Onam'ın annesiydi.
27 Yerahmeel'in ilk oğlu Ram'ın oğulları, Maats, Yamin ve Eker'di.
28 Onam'ın oğulları, Şammay ve Yada'ydı. Şammay'ın oğulları, Nadav ve Avişar'dı.
29 Avishur'un karısının adı Avihayil'di; kadın ona Ahvan ve Molid'i doğurdu.
30 Nadav'ın oğulları, Seled ve Appaim'di; ama Seled çocuksuz öldü.
31 Appaim'in oğlu, İşi. İşi'nin oğlu, Şeşan'dı. Şeşan'ın oğlu: Ahlay.
32 Şammay'ın kardeşi Yada'nın oğulları: Yeter ve Yonatan; ve Yeter çocuksuz öldü.
33 Yonatan'ın oğulları: Pelet ve Zaza. Bunlar Yerahmeel'in oğullarıydı.
34 Şeşan'ın oğlu yoktu, yalnız kızları vardı. Şeşan'ın bir hizmetkârı vardı, Mısırlı, adı
Yarha'ydı.
35 Şeşan kızını hizmetkârı Yarha'ya eş olarak verdi; ve ona Attay'ı doğurdu.
36 Attay, Natan'ın babası oldu ve Natan, Zavad'ın babası oldu.
37 Zavad, Eflal'ın babası oldu ve Eflal, Oved'in babası oldu.
38 Oved, Yehu'nun babası oldu ve Yehu, Azarya'nın babası oldu.
39 Azarya, Heles'in babası oldu ve Heles, Eleasa'nın babası oldu.
40 Elasa, Sismay'ın babası oldu ve Sismay, Şallum'un babası oldu.
41 Şallum, Yekamya'nın babası oldu ve Yekamya, Elişama'nın babası oldu.
42 Yerahmeel'in kardeşi Kalev'in oğulları, ilk oğlu Zif'in babası olan Meşa ve
Hevron'un babası olan Mareşah'ın oğullarıydı.
43 Hevron'un oğulları: Korah, Tappuah, Rekem ve Şema.
44 Şema, Yorkeam'ın babası olan Raham'ın babası oldu. Rekem, Şammay'ın babası oldu.
45 Şammay'ın oğlu Maon'du. Maon da Beyt Sur'un babasıydı.
46 Kalev'in cariyesi Efa, Haran'ı, Motsa'yı ve Gazez'i doğurdu. Haran, Gazez'in babası
oldu.
47 Yahday'ın oğulları: Regem, Yotan, Geşan, Pelet, Efa ve Şaaf.
48 Kalev'in cariyesi Maaka, Şeber ve Tirhana'yı doğurdu.
49 Madmanna'nın babası Şaaf'ı, Makbena'nın babası Şeva'yı ve Gibea'nın babasını
doğurdu; Kalev'in kızı da Aksa'ydı.
50 Efrata'nın ilk oğlu Hur'un oğlu Kalev'in oğulları şunlardı: Kiryat Yearim'in babası
Şoval,
51 Beytlehem'in babası Salma ve Beyt Gader'in babası Haref.
52 Kiryat Yearim'in babası Şoval'ın oğulları vardı: Haroeh, Menuhot'un yarısı.
53 Kiryat Yearim'in aileleri: İtriler, Putiler, Şumatlılar ve Mişralılar; bunlardan da
Soralılar ve Eştaollular geldi.
54 Salma'nın oğulları: Beytlehemliler, Netofalılar, Atrot Beyt Yoav ve Manahatlılar'ın
yarısı, Sorlular.
55 Yaves'te yaşayan yazıcı aileleri: Tiratlılar, Şimeatlılar ve Şukatlılar. Bunlar, Rekav
evinin babası olan Hammat'tan gelen Kenliler'dir.

3

1 Hevron'da David'e doğan oğulları şunlardır: İlk oğlu, Yizreelli Ahinoam'dan Amnon;
ikincisi, Karmelli Avigail'den Daniel;
2 Üçüncüsü, Geşur Kralı Talmay'ın kızı Maaka'nın oğlu Avşalom; dördüncüsü, Hagit'in
oğlu Adoniya;

3 Beşincisi, Avital'den Şefatya; altıncısı, karısı Egla'dan İtream.
4 Hevron'da kendisine altı çocuk doğdu; ve orada yedi yıl altı ay hüküm sürdü.
Yeruşalem'de otuz üç yıl hüküm sürdü.
5 Ve Yeruşalem'de kendisine bunlar doğdu: Şimea, Şovav, Natan ve Solomon, dördü,
Ammiel'in kızı Batşua'dan;
6 ve İvhar, Elişama, Elifelet,
7 Noga, Nefeg, Yafia,
8 Elişama, Eliyeda ve Elifelet, dokuz.
9 Bunların hepsi David'in oğullarıydı, cariyelerin oğulları hariç; Tamar da onların kız
kardeşiydi.
10 Solomon'un oğlu Rehovam'dı; Aviya onun oğlu, Asa onun oğlu, Yehoşafat onun oğlu,
11 Yoram onun oğlu, Ahazya onun oğlu, Yoaş onun oğlu,
12 Amatsya onun oğlu, Azarya onun oğlu, Yotam onun oğlu,
13 Ahaz onun oğlu, Hizkiya onun oğlu, Manaşşe onun oğlu,
14 Amon onun oğlu Yoşiya onun oğlu.
15 Yoşiya'nın oğulları: İlk oğlu Yohanan, ikincisi Yehoyakim, üçüncüsü Sidkiya ve
dördüncüsü Şallum.
16 Yehoyakim'in oğulları: Oğlu Yekonya ve oğlu Sidkiya.
17 Sürgün olan Yekonya'nın oğulları: Onun oğlu Şealtiel,
18 Malkiram, Pedaya, Şenazar, Yekamya, Hoşama ve Nedavya.
19 Pedaya'nın oğulları: Zerubbabel ve Şimei. Zerubbabel'in oğulları: Meşullam ve
Hananya; onların kız kardeşi Şelomit'ti;
20 Haşuva, Ohel, Berekya, Hasadya ve Yuşav Hesed, beş.
21 Hananya'nın oğulları: Pelatya ve Yeşaya; Refaya'nın oğulları, Arnan'ın oğulları,
Ovadya'nın oğulları, Şekanya'nın oğulları.
22 Şekanya'nın oğlu: Şemaya. Şemaya'nın oğulları: Hattuş, İgal, Barya, Nearya ve Şafat, altı.
23 Neraya'nın oğulları: Elyoenay, Hizkiya ve Azrikam, üç.
24 Elyoenay'ın oğulları: Hodavya, Elyaşiv, Pelaya, Akkub, Yohanan, Delaya ve Anani;
yedi.

4

1 Yahuda'nın oğulları: Perez, Hetsron, Karmi, Hur ve Şoval.
2 Şoval'ın oğlu Reaya, Yahat'ın babası oldu; Yahat da Ahumay ve Lahad'ın babası oldu.
Bunlar Soralılar'ın boylarıdır.
3 Etam'ın babasının oğulları şunlardır: Yizreel, İşma ve İdvaş. Kız kardeşlerinin adı
Hazzelelponi'ydi.
4 Penuel, Gedor'un babasıydı ve Ezer, Huşa'nın babasıydı. Bunlar, Efrata'nın ilk oğlu
Hur'un, Beytlehem'in babasıdır.
5 Tekoa'nın babası Aşhur'un iki karısı vardı: Helah ve Naara.
6 Naara ona Ahuzzam, Hefer, Temeni ve Haahaştari'yi doğurdu. Bunlar Naara'nın
oğullarıydı.
7 Helah'ın oğulları Seret, Yitshar ve Etnan'dı.
8 Hakkots, Anuv'un, Soveva'nın ve Harum'un oğlu Aharhel boylarının atası oldu.
9 Yaves kardeşlerinden daha saygındı. Annesi ona Yaves* adını verdi, "Çünkü onu acı
çekerek doğurdum" dedi.
10 Yaves, İsrael'in Tanrısı'na† feryat edip, "Keşke beni gerçekten kutsasan ve sınırımı
genişletsen! Elin benimle olsun ve acı çekmeyeyim diye beni kötülükten koru!" dedi.

* **4:9** "Yaves" İbranice'deki "acı" kelimesini çağrıştırır. † **4:10** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

Tanrı ona istediğini verdi.
11 Şuha'nın kardeşi Keluv, Eşton'un babası olan Mehir'in babası oldu.
12 Eşton, Beyt Rafa, Paseah ve İr Nahaş'ın babası Tehinna'nın babası oldu. Bunlar
Reka adamlarıdır.
13 Kenaz'ın oğulları: Otniel ve Seraya. Otniel'in oğulları: Hatat.‡
14 Meonotay, Ofra'nın babası oldu; Seraya, Ge Haraşim'in babası Yoav'ın babası oldu;
çünkü onlar zanaatkârlardı.
15 Yefunne'nin oğlu Kalev'in oğulları: İru, Ela ve Naam. Ela'nın oğlu: Kenaz.
16 Yehallelel'in oğulları: Zif, Zifa, Tirya ve Asarel.
17 Ezra'nın oğulları: Yeter, Mered, Efer ve Yalon. Mered'in karısı Miryam'ı, Şammay'ı ve
Eştemoa'nın babası İşva'yı doğurdu.
18 Yahudi olan karısı, Gedor'un babası Yered'i, Soko'nun babası Hever'i ve Sanoah'ın
babası Yekutiel'i doğurdu. Bunlar, Mered'in aldığı Firavun'un kızı Bitya'nın oğullarıydı.
19 Naham'ın kız kardeşi Hodiya'nın karısının oğulları, Keilalı Garmlılar'ın ve Eştemoalı
Maakalılar'ın atalarıydı.
20 Şimon'un oğulları: Amnon, Rinna, Ben Hanan ve Tilon. Yişi'nin oğulları: Zohet ve Ben
Zohet.
21 Yahuda oğlu Şela'nın oğulları: Leka'nın babası Er, Mareşah'ın babası Laada ve ince
keten yapanlar evinin, Aşvea evinin boyları;
22 Yokim ve Moav ve Yaşubilehem'de hakimiyet kuran Kozeva adamları, Yoaş ve Saraf.
Bu kayıtlar eskidir.
23 Bunlar çömlekçiler ve Netaim ve Gederah sakinleriydi; kralın işinde onunla birlikte
orada yaşıyorlardı.
24 Şimon'un oğulları: Nemuel, Yamin, Yariv, Zerah, Şaul;
25 Onun oğlu Şallum, onun oğlu Mivsam, onun oğlu Mişma.
26 Mişma'nın oğulları: Onun oğlu Hammuel, onun oğlu Zakkur, onun oğlu Şimei.
27 Şimei'nin on altı oğlu ve altı kızı vardı; ama kardeşlerinin çok çocuğu yoktu ve bütün
boyları Yahuda'nın çocukları gibi çoğalmadı.
28 Beerşeva'da, Molada'da, Hazarşual'da,
29 Bilha'da, Esem'de, Tolad'da,
30 Betuel'de, Horma'da, Ziklag'da,
31 Bet Markavot'ta, Hazar Susim'de, Beyt Biri'de ve Şaaraim'de oturdular. David'in
krallığına kadar kentleri bunlardı.
32 Köyleri Etam, Ayn, Rimmon, Token ve Aşan'dı; beş kent;
33 Ve aynı kentlerin çevresindeki Baal'a kadar bütün köyler onlarındı. Yerleşim yerleri
bunlardı ve soy kütüklerini tuttular.
34 Meşovav, Yamlek, Amatsya'nın oğlu Yoşa,
35 Yoel, Asiel oğlu Seraya oğlu Yoşivya oğlu Yehu,
36 Elioenay, Yaakovah, Yeşohayya, Asaya, Adiel, Yesimiel, Benaya,
37 Ve Şemaya oğlu, Şimri'nin oğlu, Yedaya'nın oğlu, Allon'un oğlu, Şifi'nin oğlu Ziza.
38 Bunların adları anılanlar, kendi ailelerinde beylerdi. Atalarının evleri çok çoğaldı.
39 Sürüleri için otlak aramak üzere Gedor girişine, vadinin doğu tarafına gittiler.
40 Bol ve iyi otlaklar buldular. Ülke geniş, sakin ve huzurluydu. Çünkü daha önce
orada yaşayanlar Ham soyundandı.
41 Bunlar, Yahuda Kralı Hizkiya'nın günlerinde adları yazılı olanlar geldiler ve onların
çadırlarını ve orada bulunan Meunlar'ı vurdular; ve onları tamamen yok ettiler, bügüne
dek böyledir ve onların yerinde yaşadılar, çünkü orada sürüleri için otlak vardı.

‡ **4:13** Grekçe and Vulgata'ya "ve Meonotay" eklenir

42 Onlardan bazıları, Şimonoğulları'ndan beş yüz kişi, Seir dağına gittiler; ve onların
başları Yişi'nin oğulları Pelatya, Nearya, Refaya ve Uzziel'di.
43 Amalekliler'in kaçaklarından geri kalanını vurdular ve bugüne dek orada yaşadılar.

5

1 İsrael'in ilk oğlu Ruven'in oğulları (Çünkü ilk doğan oydu, ama babasının yatağını
kirlettiği için ilk oğulluk hakkı İsrael'in oğlu Yosef'in oğullarına verildi; ve soy kütüğü ilk
oğulluk hakkına göre sayılmadı.
2 Çünkü Yahuda kardeşlerinden üstün geldi ve hükümdar ondan çıktı; ama ilk oğulluk
hakkı Yosef''indi)
3 İsrael'in ilk oğlu Ruven'in oğulları: Hanok, Pallu, Hetsron ve Karmi.
4 Yoel'in oğulları: Onun oğlu Şemaya, onun oğlu Gog, onun oğlu Şimei,
5 Onun oğlu Mika, onun oğlu Reaya, onun oğlu Baal,
6 ve onun oğlu Beera, Aşur Kralı Tilgat Pilneser'in sürgüne gönderdiği kişiydi.
Ruvenliler'in beyiydi.
7 Boylarına göre kardeşleri, kuşaklarının soyağacına göre sayıldığında: Baş Yeiel ve
Zekariya,
8 Ve Yoel oğlu Şema oğlu Azaz oğlu Bela, o Nebo'ya ve Baal Meon'a kadar Aroer'de
yaşıyordu;
9 ve Gilad ülkesinde hayvanları çoğaldığı için, Fırat Irmağı'ndan çölün girişine kadar
doğuda yaşadı.
10 Saul'un günlerinde, onların eliyle düşen Hagriler ile savaştılar; ve Gilad'ın
doğusundaki bütün ülkede çadırlarında yaşadılar.
11 Gadoğulları Başan ülkesinde Saleka'ya kadar onların yanında yaşadılar:
12 Başı Yoel, ikincisi Şafam, Yanay ve Başan'da Şafat.
13 Ataları evlerinden olan kardeşleri: Mikael, Meşullam, Şeva, Yoray, Yakan, Zia ve
Ever, yedi.
14 Bunlar Huri oğlu, Yaroah oğlu, Gilad oğlu, Mikael oğlu, Yeşişay oğlu, Yahdo oğlu, Buz
oğlu Avihayil'in oğullarıydı.
15 Guni oğlu Avdiel oğlu Ahi ataları evlerinin başıydı.
16 Gilad'da, Başan'da ve kasabalarında, Şaron'un bütün otlaklarında da, onların
sınırlarına kadar yaşıyorlardı.
17 Bunların hepsi Yahuda Kralı Yotam'ın ve İsrael Kralı Yarovam'ın günlerinde soy
kütüklerine göre sayıldı.
18 Ruvenoğulları, Gadlılar ve Manaşşe'nin yarım oymağı, yiğit adamlardan, kalkan ve
kılıç taşıyabilen, yay ile ok atabilen ve becerikli savaşa çıkabilen kırk dört bin yedi yüz
altmış kişiydi.
19 Hagrilerle, Yetur, Nafiş ve Nodav'la savaştılar.
20 Onlara karşı yardım gördüler ve Hagriler ve onlarla birlikte olanların hepsi onların
eline teslim edildi; çünkü savaşta Tanrı'ya feryat ettiler ve O da onlara yanıt verdi,
çünkü O'na güvenmişlerdi.
21 Onların hayvanlarını alıp götürdüler: Develerinden elli bin, koyunlarından iki yüz
elli bin, eşeklerinden iki bin, adamlarından da yüz bin.
22 Çünkü savaş Tanrı'dan olduğu için düşüp ölen çok oldu. Sürgüne dek onların yerinde
yaşadılar.
23 Manaşşe'nin yarım oymağı çocukları ülkede yaşadılar. Başan'dan Baal Hermon, Senir
ve Hermon Dağı'na kadar çoğaldılar.
24 Ataları evlerinin başları şunlardı: Efer, Yişi, Eliel, Azriel, Yeremya, Hodavya ve
Yahdiel. Bunlar cesur yiğitler, ünlü adamlardı, ataları evlerinin başlarıydı.

25 Atalarının Tanrısı'na karşı suç işlediler ve Tanrı'nın önlerinden yok ettiği ülke
halklarının ilâhları ardınca fahişelik ettiler.
26 Böylece İsrael'in Tanrısı, Aşur Kralı Pul'un ve Aşur Kralı Tilgat Pilneser'in ruhunu
harekete geçirdi ve Ruvenliler'i, Gadlılar'ı ve Manaşşe'nin yarım oymağını sürüp
Halah'a, Habor'a, Hara'ya ve Gozan Irmağı'na götürdü; bugüne dek öyledir.

6

1 Levi'nin oğulları: Gerşon, Kehat ve Merari.
2 Kohat'ın oğulları: Amram, Yitshar, Hevron ve Uzziel.
3 Amram'ın oğulları: Aron, Moşe ve Miryam. Aron'un oğulları: Nadav, Avihu, Eleazar
ve İtamar.
4 Eleazar, Pinehas'ın babası oldu. Pinehas, Abişua'nın babası oldu.
5 Avişua, Bukki'nin babası oldu. Bukki, Uzzi'nin babası oldu.
6 Uzzi, Zerahya'nın babası oldu. Zerahya, Merayot'un babası oldu.
7 Merayot, Amarya'nın babası oldu. Amarya, Ahituv'un babası oldu.
8 Ahituv, Sadok'un babası oldu. Sadok, Ahimaats'ın babası oldu.
9 Ahimaats, Azarya'nın babası oldu. Azarya, Yohanan'ın babası oldu.
10 Yohanan, Solomon'un Yeruşalem'de yaptırdığı evde kâhinlik görevini yürüten
Azarya'nın babası oldu.
11 Azarya, Amarya'nın babası oldu. Amarya, Ahituv'un babası oldu.
12 Ahituv, Sadok'un babası oldu. Sadok, Şallum'un babası oldu.
13 Şallum, Hilkiya'nın babası oldu. Hilkiya, Azarya'nın babası oldu.
14 Azarya, Seraya'nın babası oldu. Seraya, Yehotsadak'ın babası oldu.
15 Yahve Nebukadnetsar'ın eliyle Yahuda ve Yeruşalem'i sürdüğü zaman, Yehotsadak
sürgüne gitti.
16 Levi'nin oğulları: Gerşom, Kehat ve Merari.
17 Gerşom'un oğullarının adları şunlardır: Livni ve Şimei.
18 Kohat'ın oğulları: Amram, Yitshar, Hevron ve Uzziel'di.
19 Merari'nin oğulları: Mahli ve Muşi. Bunlar, ataları evlerine göre Levililer'in
boylarıdır.
20 Gerşom'dan: Onun oğlu Livni, onun oğlu Yahat, onun oğlu Zimmah,
21 onun oğlu Yoah, onun oğlu İddo, onun oğlu Zerah ve onun oğlu Yeateray.
22 Kohat'ın oğulları: Onun oğlu Amminadav, onun oğlu Korah, onun oğlu Assir,
23 onun oğlu Elkana, onun oğlu Eviasaf, onun oğlu Assir,
24 onun oğlu Tahat, onun oğlu Uriel, onun oğlu Uzziya ve onun oğlu Şaul.
25 Elkana'nın oğulları: Amasay ve Ahimot.
26 Elkana'ya gelince, Elkana'nın oğulları: Onun oğlu Sofay, onun oğlu Nahat,
27 onun oğlu Eliav, onun oğlu Yeroham ve onun oğlu Elkana.
28 Samuel'in oğulları: İlk oğlu Yoel, ikincisi Aviya.
29 Merari'nin oğulları: Mahli, oğlu Livni, oğlu Şimei, oğlu Uzza,
30 onun oğlu Şimea, onun oğlu Haggya, onun oğlu Asaya.
31 Bunlar, David'in, Sandık oraya dinlenmeye geldikten sonra, Yahve'nin evinde ilahi
söyleme hizmetine koyduğu kişilerdir.
32 Solomon, Yeruşalem'de Yahve'nin evini bina edene kadar, Buluşma Çadırı meskeni
önünde ilahi söyleyerek hizmet ettiler. Görevlerini sıralarına göre yerine getirdiler.
33 Hizmet edenler ve oğulları şunlardır: Kohatoğulları'ndan: Samuel oğlu Yoel oğlu ilahi
söyleyen Heman,
34 Toah oğlu, Eliel oğlu, Yeroham oğlu, Elkana oğlu,
35 Amasay oğlu Mahat oğlu Elkana oğlu Suf oğlu,

36 Sefanya oğlu Azarya oğlu Yoel oğlu Elkana oğlu,
37 Korah oğlu, Evyasaf oğlu, Assir oğlu, Tahat oğlu,
38 İsrael oğlu, Levi oğlu, Kohat oğlu, Yitshar oğlu.
39 Sağında duran onun kardeşi Asaf, Şimea oğlu, Berekya oğlu Asaf,
40 Malkiya oğlu, Baaseya oğlu Mikael oğlu,
41 Adaya oğlu, Serah oğlu Etni oğlu,
42 Şimei oğlu, Zimma oğlu, Etan oğlu,
43 Levi oğlu, Gerşom oğlu, Yahat
44 Sol tarafta onların kardeşleri Merarioğulları: Malluk oğlu, Avdi oğlu, Kişi oğlu Etan,
45 Hilkiya oğlu, Amatsya oğlu, Haşavya oğlu,
46 Şemer oğlu, Bani oğlu, Amtsi oğlu,
47 Levi oğlu, Merari oğlu, Muşi oğlu, Mahli oğlu.
48 Tanrı Evi'nin çadırının bütün hizmeti için kardeşleri Levililer atandı.
49 Ama Aron ve oğulları, Tanrı'nın hizmetkârı Moşe'nin buyurduğu her şeye göre, yakmalık sunu sunağında ve buhur sunağında, En Kutsal Yer'in bütün işleri için ve İsrael için kefaret etmek üzere sunular sundular.
50 Aron'un oğulları şunlardır: Onun oğlu Eleazar, onun oğlu Pinehas, onun oğlu Avişua,
51 onun oğlu Bukki, onun oğlu Uzzi, onun oğlu Zerahya,
52 onun oğlu Merayot, onun oğlu Amarya, onun oğlu Ahituv,
53 onun oğlu Sadok ve onun oğlu Ahimaats.
54 Şimdi, sınırlarında ordugâhlarına göre meskenleri şunlardır: Kohatlılar'ın boylarından Aronoğulları'na (çünkü ilk kura onlarındı),
55 Yahuda ülkesindeki Hevron'u ve çevresindeki otlakları onlara verdiler.
56 Ancak kentin tarlalarını ve köylerini Yefunne oğlu Kalev'e verdiler.
57 Aronoğulları'na sığınma kentlerini verdiler: Hevron, otlaklarıyla Livna, Yattir, Eştemoa, otlaklarıyla,
58 Hilen otlaklarıyla, Devir otlaklarıyla,
59 Aşan otlaklarıyla ve Beyt Şemeş otlaklarıyla;
60 ve Benyamin oymağından, Giva otlaklarıyla, Allemet otlaklarıyla ve Anatot otlaklarıyla. Boylarına göre bütün kentleri on üç kentti.
61 Kohatoğulları'nın geri kalanına, bu oymağın boylarından, yarım oymak, Manaşşe'nin yarısından, on kent kurayla verildi.
62 Gerşomoğulları'na, boylarına göre, İssakar oymağından, Aşer oymağından, Naftali oymağından ve Başan'daki Manaşşe oymağından, on üç kent verildi.
63 Merarioğulları'na, boylarına göre, Ruven oymağından, Gad oymağından ve Zevulun oymağından on iki kent kurayla verildi.
64 İsrael'in çocukları, Levililer'e otlaklarıyla birlikte o kentleri verdiler.
65 Yahuda'nın çocukları oymağından, Şimon'un çocukları oymağından, Benyamin'in çocukları oymağından adlarıyla anılan şu kentleri kura ile verdiler.
66 Kohatoğulları'nın bazı oymaklarının Efraim oymağından sınır kentleri vardı.
67 Onlara sığınma kentleri verildi: Efraim dağlık bölgesindeki Şekem ile otlaklarını ve Gezer ile otlaklarını,
68 Yokmeam ile otlaklarını ve Beyt Horon ile otlaklarını,
69 Ayalon ile otlaklarını ve Gat Rimmon ile otlaklarını;
70 Manaşşe'nin yarım oymağından da Aner ile otlaklarını, Bileam ile otlaklarını, Kohatoğulları boyunun geri kalanına verdiler.
71 Manaşşe yarım oymağının Gerşomoğulları'na, Başan'daki Golan ile otlaklarını, Aştarot ile otlaklarını;
72 İssakar oymağından Kedeş ile otlaklarını, Daverat ile otlaklarını,

73 Ramot ile otlaklarını, Anem ile otlaklarını;
74 Aşer oymağından Maşal ile otlaklarını, Avdon ile otlaklarını,
75 Hukok ile otlaklarını, Rehov ile otlaklarını;
76 Naftali oymağından Galile'deki Kedeş ile otlaklarını, Hammon ile otlaklarını, Kiriatayim ile otlaklarını verdiler.
77 Merarioğulları'na, Levililer'in geri kalanına, Zevulun oymağından, Rimmon ile otlaklarını ve Tabor ile otlaklarını,
78 Yarden'in ötesinde, Yeriha'da, Yarden'in doğusunda, Ruven oymağından, çölde Betser ile otlaklarını, Yahtsa ile otlaklarını,
79 Kedemot ile otlaklarını Mefaat ile otlaklarını,
80 Gad oymağından, Gilad'da Ramot ile otlaklarını, Mahanaim ile otlaklarını,
81 Heşbon ile otlaklarını, Yatser ile otlaklarını verdiler.

7

1 İssakaroğulları'ndan: Tola, Pua, Yaşuv ve Şimron, dört.
2 Tolaoğulları: Uzzi, Refaya, Yeriel, Yahmay, İvsam ve Şemuel, ataları evlerinin başları, Tola'dan; kuşaklarından cesur yiğitler. David'in günlerinde onların sayıları yirmi iki bin altı yüzdü.
3 Uzzi'nin oğlu: İzrahya. İzrahya'nın oğulları: Mikael, Ovadya, Yoel ve İşşiya, beş; hepsi de baş adamlardı.
4 Onlarla birlikte, kuşaklarına göre, ataları evlerine göre, savaş için ordu birlikleri, otuz altı bin; çünkü çok karıları ve oğulları vardı.
5 İssakar'ın bütün boyları arasında, soy kütüğüne göre sayılan cesur yiğitler, kardeşleri seksen yedi bindi.
6 Benyamin'in oğulları: Bela, Beker ve Yediael, üç.
7 Bela'nın oğulları: Etsvon, Uzzi, Uzziel, Yerimot ve İri, beş; atalar evlerinin başları, cesur yiğitler; ve soy kütüğüne göre yirmi iki bin otuz dört kişi sayıldı.
8 Beker'in oğulları: Zemirah, Yoaş, Eliezer, Elyoenay, Omri, Yeremot, Aviya, Anatot ve Alemet. Bunların hepsi Beker'in oğullarıydı.
9 Kuşaklarına göre soy kütüğüne göre, ataları evlerinin başları, cesur yiğitler, yirmi bin iki yüz kişi sayıldı.
10 Yediael'in oğlu: Bilhan. Bilhan'ın oğulları: Yeuş, Benyamin, Ehud, Kenaana, Zetan, Tarşiş ve Ahişahar.
11 Bütün bunlar, ataları evlerinin başlarına göre, Yediael'in oğullarıydı; savaşa gidebilecek kadar güçlü, cesur yiğitlerdi. On yedi bin iki yüz.
12 Şuppim, Huppim, İr'in oğulları, Aher'in oğulları, Huşim.
13 Naftali'nin oğulları: Yahziel, Guni, Yeser, Şallum ve Bilha'nın oğulları.
14 Manaşşe'nin oğulları: Aramlı cariyesi Asriel'i doğurdu. O, Gilad'ın babası Makir'i doğurdu.
15 Makir, Huppim ve Şuppim'den bir karı aldı. Kız kardeşinin adı Maaka'ydı. İkincisinin adı Selofhad'dı. Selofhad'ın da kızları oldu.
16 Makir'in karısı Maaka bir oğul doğurdu ve adını Pereş koydu. Kardeşinin adı Şereş'ti. Onun oğulları da Ulam ve Rakem'diler.
17 Ulam'ın oğulları: Bedan. Bunlar Manaşşe'nin oğlu Makir'in oğlu Gilad'ın oğullarıydı.
18 Kız kardeşi Hammoleket, İşhod'u, Aviezer'i ve Mahla'yı doğurdu.
19 Şemida'nın oğulları: Ahian, Şekem, Likhi ve Aniam idi.
20 Efraim'in oğulları: Şutelah, onun oğlu Bered, onun oğlu Tahat, onun oğlu Eleada, onun oğlu Tahat,
21 onun oğlu Zavad, onun oğlu Şutelah, Ezer ve Elead. Bunları ülkede doğmuş olan Gatlılar öldürdüler, çünkü onların hayvanlarını alıp götürmek için inmişlerdi.

22 Babaları Efraim günlerce yas tuttu ve kardeşleri onu avutmak için geldiler.
23 Karısının yanına girdi, kadın gebe kaldı ve bir oğul doğurdu ve babası evinde sıkıntı
olduğu için adını Beria* koydu.
24 Kızı, Aşağı ve Yukarı Beyt Horon'u ve Uzzen Şerah'ı kuran Şeera'ydı.
25 Refah onun oğluydu ve Reşef, onun oğlu Telah, onun oğlu Tahan,
26 Onun oğlu Ladan, onun oğlu Ammihud, onun oğlu Elişama,
27 onun oğlu Nun ve onun oğlu Yeşu'ydu.
28 Mülkleri ve yerleşim yerleri Beytel ve kasabaları, doğuda Naaran, batıda Gezer ve
kasabaları, Şekem ve kasabaları, Azza ve kasabalarına kadar;
29 Manaşşeoğulları'nın sınırları yanında ise Beyt Şean ve kasabaları, Taanak ve
kasabaları, Megiddo ve kasabaları, Dor ve kasabalarıydı. İsrael oğlu Yosef'in çocukları
buralarda yaşıyordu.
30 Aşer'in oğulları: İmna, Yişva, Yişvi ve Beria. Serah kız kardeşleriydi.
31 Beria'nın oğulları: Hever ve Birzait'in babası olan Malkiel.
32 Hever, Yaflet'in, Şomer'in, Hotam'ın ve onların kız kardeşleri Şua'nın babası oldu.
33 Yaflet'in oğulları: Pasak, Bimhal ve Aşvat. Bunlar Yaflet'in oğullarıydı.
34 Şemer'in oğulları: Ahi, Rohga, Yehubba ve Aram.
35 Kardeşi Helem'in oğulları: Sofah, İmna, Şeleş ve Amal.
36 Sofah'ın oğulları: Suah, Harnefer, Şual, Beri, İmra,
37 Bezer, Hod, Şamma, Şilshah, İtran ve Beera.
38 Yeter'in oğulları: Yefunne, Pispa ve Ara.
39 Ulla'nın oğulları: Arah, Hanniel ve Ritsya.
40 Bunların hepsi Aşer'in çocuklarıydı, ata evlerinin başlarıydı, cesur seçkin yiğitlerdi,
beylerin başlarıydılar. Savaşta hizmet için soy kütüğüne göre sayılanların sayısı yirmi altı
bin kişiydi.

8

1 Benyamin, ilk oğlu Bela'nın, ikinci oğlu Aşvel'in, üçüncü oğlu Aharah'ın,
2 dördüncü oğlu Noha'nın ve beşinci oğlu Rafa'nın babası oldu.
3 Bela'nın oğulları vardı: Addar, Gera, Avihud,
4 Avişua, Naaman, Ahoah,
5 Gera, Şefufan ve Huram.
6 Bunlar Ehud'un oğullarıydı. Bunlar, Manahat'a sürgün edilen Geva sakinlerinin
ataları evlerinin başlarıydı:
7 Naaman, Ahiya ve Gera, onları sürgün eden buydu ve Uzza ile Ahihud'un babası
oldu.
8 Şaharayim, onları gönderdikten sonra Moav kırlarında çocuklar babası oldu. Karıları
Huşim ve Baara'ydı.
9 Karısı Hodeş'ten Yovav'ın, Sîvya'nın, Meşa'nın, Malkam'ın,
10 Yeuts'un, Şakya'nın ve Mirma'nın babası oldu. Bunlar onun oğullarıydı, atalar
evlerinin başlarıydı.
11 Huşim'den Avituv ve Elpaal'ın babası oldu.
12 Elpaal'ın oğulları: Ever, Mişam, Ono ve Lod ile kasabalarını kuran Şemed;
13 Ayalon sakinlerinin ataları evlerinin başları olan ve Gat sakinlerini kaçıran Beria
ve Şema;
14 Ahio, Şaşak, Yeremot,
15 Zevadya, Arad, Eder,
16 Mikael, İşpa, Yoha, Beria'nın oğulları,

* **7:23** "Beria" kelimesi İbranice'deki "talihsizlik" kelimesine benzemektedir.

17 Zevadya, Meşullam, Hizki, Hever,
18 İşmeray, İzliya, Yovav, Elpaal'ın oğulları,
19 Yakim, Zikri, Zavdi,
20 Elienay, Silletay, Eliel,
21 Adaya, Beraya, Şimrat, Şimei'nin oğulları,
22 İşpan, Ever, Eliel,
23 Avdon, Zikri, Hanan,
24 Hananya, Elam, Antotiya,
25 İfdeya, Penuel, Şaşak'ın oğulları,
26 Şamşeray, Şehariya, Atalya,
27 Yaareşiya, Eliya, Zikri ve Yeroham.
28 Bunlar kuşaklar boyunca atalar evlerinin başları, önderlerdi. Bunlar Yeruşalem'de yaşadılar.
29 Karısının adı Maaka olan Givon'un babası, Givon'da yaşadı.
30 İlk oğlu Avdon ile, Sur, Kiş, Baal, Nadav,
31 Gedor, Ahio, Zeker,
32 ve Şimeah'ın babası olan Miklot da orada yaşadı. Bunlar da aileleriyle birlikte Yeruşalem'de, akrabalarının yanında yaşadılar.
33 Ner, Kiş'in babası oldu. Kiş, Saul'un babası oldu. Saul, Yonatan'ın, Malkişua'nın, Avinadav'ın ve Eşvaal'ın babası oldu.
34 Yonatan'ın oğlu Meriv Baal'dı. Meriv Baal, Mika'nın babası oldu.
35 Mika'nın oğulları: Piton, Melek, Tarea ve Ahaz.
36 Ahaz, Yehoaddah'ın babası oldu. Yehoaddah, Alemet'in, Azmavet'in ve Zimri'nin babası oldu. Zimri, Motsa'nın babası oldu.
37 Motsa, Binea'nın babası oldu. Rafa onun oğluydu, Eleasa onun oğluydu ve Atsel de onun oğluydu.
38 Atsel'in altı oğlu vardı. Adları şunlardır: Atsrikam, Bokeru, İşmael, Şearya, Ovadya ve Hanan. Bunların hepsi Atsel'in oğullarıydı.
39 Kardeşi Esek'in oğulları: İlk oğlu Ulam, ikincisi Yeuş ve üçüncüsü Elifelet.
40 Ulam'ın oğulları cesur, okçu yiğitlerdi ve oğulları ve torunları çoktu, yüz elli. Bunların hepsi Benyamin'in oğullarındandı.

9

1 Böylece bütün İsrael soy kütüklerine göre sayıldılar; ve işte,* bunlar İsrael krallarının kitabında yazılıdır. Yahuda, itaatsizliği yüzünden Babil'e sürgün edildi.
2 Kentlerindeki mülklerinde oturan ilk sakinler İsrael, kâhinler, Levililer ve tapınak görevlileriydi.
3 Yeruşalem'de Yahuda'nın çocuklarından, Benyamin'in çocuklarından, Efraim'in ve Manaşşe'nin çocuklarından şunlar oturuyordu:
4 Yahudanın oğlu Peretsin çocuklarından: Bani'nin oğlu, İmri'nin oğlu, Omri'nin oğlu, Ammihud'un oğlu Utay.
5 Şilolular'dan: İlk oğlu Asaya ve oğulları.
6 Zeraoğulları'ndan: Yeuel ve kardeşleri, altı yüz doksan.
7 Benyaminoğulları'ndan: Hassenua oğlu Hodavya oğlu Meşullam oğlu Sallu;
8 ve Yeroham'ın oğlu İvneya, ve Mikrinin oğlu, Uzzi oğlu Ela, ve İbniya'nın oğlu, Reuelin oğlu, Şefatya oğlu Meşullam;

* **9:1** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

9 ve onların kardeşleri, soylarına göre, dokuz yüz elli altı. Bunların hepsi ataları
evlerine göre atalar evlerinin başlarıydı.
10 Kâhinlerden: Yedaya, Yehoyariv, Yakin,
11 Tanrı evinin yöneticisi Ahitiuv'un oğlu, Merayot'un oğlu, Sadok'un oğlu, Meşullam'ın
oğlu, Hilkiya'nın oğlu Azarya;
12 ve Malkiya'nın oğlu, Paşhur'un oğlu, Yeroham'ın oğlu Adaya, ve İmmer'in oğlu,
Meşillemit'in oğlu, Meşullam'ın oğlu, Yahzera'nın oğlu, Adiel'in oğlu Maasay;
13 ve atalar evlerinin başları olan kardeşleri, bin yedi yüz altmış; Tanrı evinin
hizmetinde çok yetenekli adamlardı.
14 Levililer'den: Merarioğulları'ndan Haşavya oğlu, Azrikam oğlu, Haşşuv oğlu Şemaya;
15 Bakbakkar, Hereş, Galal ve Asaf oğlu Zikri oğlu Mika oğlu Mattanya;
16 Yedutun oğlu, Galal oğlu Şemaya oğlu, Ovadya; ve Netofalılar'ın köylerinde yaşayan
Elkana oğlu, Asa oğlu Berekya.
17 Kapı bekçileri: Şallum, Akkuv, Talmon, Ahiman ve kardeşleri (Şallum baştı).
18 Daha önce doğu tarafındaki kral kapısında görev yapmışlardı. Levi'nin çocuklarının
ordugâh kapı bekçileriydi bunlar.
19 Şallum, Kore'nin oğlu, Evyasaf'ın oğlu, Korah'ın oğluydu. Atalar evinden olan
kardeşleri, Korahlılar, hizmet işi üzerinde, çadır eşiklerinin bekçileriydiler. Ataları,
Yahve'nin ordugâhı üzerinde, girilecek yerin bekçileri olmuşlardı.
20 Eleazar'ın oğlu Pinehas eskiden onların başındaydı ve Yahve onunla birlikteydi.
21 Meşelemya'nın oğlu Zekariya, Buluşma Çadırı'nın kapısının kapı bekçisiydi.
22 Eşiklerde kapı bekçisi olarak seçilenlerin hepsi iki yüz on iki kişiydi. Bunlar, köylerinde
soy kütüğüne göre yazılmıştı. David ve Gören Samuel, onları görevlerine atamışlardı.
23 Böylece kendileri ve çocukları, Yahve'nin evinin kapılarını, çadır evini muhafız
olarak bakıyorlardı.
24 Dört tarafta, doğuya, batıya, kuzeye ve güneye doğru kapıcılar vardı.
25 Köylerindeki kardeşleri, zaman zaman onlarla birlikte olmak için her yedi günde bir
gelirlerdi.
26 Çünkü Levili olan dört baş kapı bekçisi, görevdeydiler ve Tanrı evindeki odaların ve
hazinelerin başındaydı.
27 Tanrı evinin çevresinde kalırlardı, çünkü bu onların göreviydi ve onu her sabah
açmak onların göreviydi.
28 Bazıları hizmet kaplarından sorumluydu, çünkü bunlar sayıyla içeri getirilirdi ve
bunlar sayıyla dışarı çıkarılırdı.
29 Onlardan bazıları da eşyaların ve kutsal yerin bütün kaplarının, ince unun, şarabın,
yağın, günlük ve baharatların başına atandı.
30 Kâhin oğullarından bazıları baharatların karıştırılmasını hazırlardı.
31 Korahlı Şallum'un ilk oğlu olan Levililer'den Mattitya, tava işleri üzerinde görevliydi.
32 Kohatoğulları'ndan olan kardeşlerinden bazıları, her Şabat Günü sergi ekmeği
hazırlamak için görevliydi.
33 Bunlar, Levililer'in ata evlerinin başları olan ezgi söyleyenlerdi. Odalarda yaşarlardı
ve başka bir hizmetten muaf olurlardı. Çünkü gece gündüz işleriyle meşguldüler.
34 Bunlar, kuşaklar boyunca Levililer'in ata evlerinin başları, önderlerdi. Yeruşalem'de
yaşarlardı.
35 Karısının adı Maaka olan Givon'un babası Yeiel, Givon'da yaşardı.
36 İlk oğlu Avdon'du; sonra Sur, Kiş, Baal, Ner, Nadav,
37 Gedor, Ahio, Zekariya ve Miklot.
38 Miklot, Şimeam'ın babası oldu. Onlar da akrabalarının yanında, Yeruşalem'de onlara
yakın yaşıyorlardı.

39 Ner, Kiş'in babası oldu. Kiş, Saul'un babası oldu. Saul, Yonatan, Malkişua, Avinadav
ve Eşbaal'ın babası oldu.
40 Yonatan'ın oğlu Merib Baal'dı. Merib Baal, Mika'nın babası oldu.
41 Mika'nın oğulları: Piton, Melek, Tahrea ve Ahaz.
42 Ahaz, Yarah'ın babası oldu. Yarah, Alemet, Azmavet ve Zimri'nin babası oldu.
Zimri, Motsa'nın babası oldu.
43 Motsa, Binea'nın babası oldu. Onun oğlu Refaya, onun oğlu Eleasah ve onun oğlu
Atsel.
44 Atsel'in altı oğlu vardı. Bunların adları Atsrikam, Bokeru, İşmael, Şearya, Ovadya ve
Hanan'dı. Bunlar Atsel'in oğullarıydı.

10

1 Filistliler İsrael'e karşı savaştılar. İsraelliler Filistliler'in önünden kaçtılar ve Gilboa
Dağı'nda düşüp öldüler.
2 Filistliler Saul'un ve oğullarının ardından sertçe geldiler. Filistliler Saul'un oğulları
Yonatan'ı, Avinadav'ı ve Malkişua'yı öldürdüler.
3 Saul'a karşı savaş sertleşti. Okçular onu bastırdı. Okçular yüzünden sıkıntıya girdi.
4 Saul silahını taşıyan adama, "Kılıcını çek de onu bana sapla, yoksa sünnetsizler gelip
beni taciz edebilirler" dedi.
Ama silahını taşıyan adamı yapmak istemedi, çünkü çok korkmuştu. Bunun üzerine
Saul kılıcını alıp onun üzerine düştü.
5 Silahını taşıyan adam Saul'un öldüğünü görünce, kendisi de kılıcının üzerine düşüp
öldü.
6 Böylece Saul üç oğluyla birlikte öldü, bütün evi de birlikte öldü.
7 Vadide bulunan bütün İsraelliler, onların kaçtıklarını ve Saul'un ve oğullarının
öldüklerini görünce, kentlerini terk edip kaçtılar; Filistliler de gelip içlerinde yaşamaya
başladılar.
8 Ertesi gün, Filistliler öldürülenleri soymaya geldiklerinde, Saul'u ve oğullarını Gilboa
Dağı'nda düşmüş buldular.
9 Onu soyup başını ve zırhını aldılar, sonra Filist diyarının her yanına gönderip
putlarına ve halka haber verdiler.
10 Zırhını kendi ilâhlarının evine koydular ve başını Dagon'un evinin içinde çaktılar.
11 Bütün Yaveş Gilad, Filistliler'in Saul'a yaptıklarını duyunca,
12 bütün yiğitler kalkıp Saul'un ve oğullarının cesetlerini aldılar ve Yaveş'e getirdiler,
kemiklerini Yaveş'teki meşe ağacının altına gömdüler ve yedi gün oruç tuttular.
13 Böylece Saul, Yahve'ye karşı işlediği suçtan, Yahve'nin sözünü tutmadığı için ve
Yahve'ye sormayıp ruh çağıranlardan öğüt almak için sorduğu için,
14 Yahve onu öldürdü ve krallığı Yişay oğlu David'e devretti.

11

1 Sonra bütün İsrael Hevron'da David'in yanına toplanıp dediler: "İşte, biz senin
kemiğin ve senin etiniz.
2 Geçmişte, Saul kralken, İsrael'i dışarı çıkaran ve içeri sokan sendin. Tanrın Yahve
sana, 'Halkım İsrael'in çobanı sen olacaksın ve halkım İsrael'in üzerine sen hükümdar
olacaksın' dedi."
3 Böylece İsrael'in bütün ihtiyarları Hevron'daki kralın yanına geldiler; David de
Hevron'da Yahve'nin önünde onlarla bir antlaşma yaptı. Yahve'nin Samuel aracılığıyla
olan sözüne göre David'i İsrael üzerine kral olarak meshettiler.
4 David ve bütün İsrael Yeruşalem'e (Yevus olarak da bilinir) gittiler; ve ülkenin
sakinleri olan Yevuslular oradaydılar.

5 Yevuslular David'e, “Buraya girmeyeceksin!” dediler. Buna rağmen David Siyon
Kalesi'ni aldı. Orası David'in kentidir.
6 David, “Yevuslular'ı önce vuran, baş ve komutan olacak” demişti. Seruya oğlu Yoav
önce çıktı ve baş oldu.
7 David kalede yaşıyordu; bu yüzden ona David kenti dediler.
8 Kenti Millo'dan başlayarak çevresine kadar çepeçevre bina etti; Yoav da kentin geri
kalanını onardı.
9 David gittikçe büyüyordu; çünkü Ordular Yahvesi onunla birlikteydi.
10 Yahve'nin İsrael için olan sözüne göre, David'i kral yapmak için kendisiyle ve bütün
İsrael'le birlikte onun krallığında güç göstermiş olan David'in yiğitlerinin başları şunlardır;
11 David'in yiğitlerinin sayısı şudur: Otuzlar'ın başı Hakmonit oğlu Yaşoveam; mızrağını
üç yüze karşı kaldırdı ve onları bir kerede öldürdü.
12 Ondan sonra, üç yiğitten biri olan Ahohlu Dodo oğlu Eleazar.
13 O David'le Pasdammim'deydi. Filistliler orada savaşmak için toplanmışlardı. Orada
arpa dolu bir tarla vardı. Halk Filistliler'in önünden kaçtı.
14 Onlar tarlanın ortasında durup onu savundular ve Filistliler'i öldürdüler. Yahve de
onları büyük bir zaferle kurtardı.
15 Baş Otuzlar'dan üçü kayaya, David'in yanına, Adullam Mağarası'na indiler.
Filistliler'in ordusu Refaim Vadisi'nde ordugâh kurmuştu.
16 David o sırada kaledeydi. Filistliler'in birliği de o sırada Beytlehem'deydi.
17 David özlemle, “Keşke biri bana Beytlehem'deki kapının yanındaki kuyudan su
verse!” dedi.
18 Üçlü Filist ordusunu yarıp, Beytlehem'in kapısındaki kuyudan su çekip aldılar ve
David'e getirdiler; ama David içmek istemedi, onu Yahve'ye döktü,
19 Ve şöyle dedi, “Tanrım, bunu yapmaktan beni alıkoysun! Canlarını tehlikeye koyan
bu adamların kanını mı içeyim?” Çünkü onu getirmek için canlarını tehlikeye attılar. Bu
yüzden içmek istemedi. Bu şeyleri üç yiğit yaptı.
20 Üçler'in başı Yoav'ın kardeşi Avişay'dı; çünkü mızrağını üç yüze doğru kaldırıp onları
öldürdü ve Üçler arasında üne sahipti.
21 Üçler'in ikisinden daha saygındı ve onların başı oldu; ancak Üçler'e dahil değildi.
22 Yehoyada oğlu Benaya, Kabseel'den cesur bir adamın oğluydu. O, kudretli işler
yapmıştı. Moavlı Ariel'in iki oğlunu öldürdü. Karlı bir günde inip çukurun ortasında bir
aslanı da öldürdü.
23 İri yapılı, beş arşın* boyunda bir Mısırlı'yı öldürdü. Mısırlı'nın elinde dokumacı
sırığı gibi bir mızrak vardı. Bir değnekle ona doğru indi, mızrağı Mısırlı'nın elinden kaptı
ve onu kendi mızrağıyla öldürdü.
24 Yehoyada oğlu Benaya bu şeyleri yaptı ve üç yiğit arasında ünü vardı.
25 İşte, Otuzlar'dan daha saygındı, ama Üçler'e erişemedi; David de onu muhafızlarının
başına koydu.
26 Orduların yiğitleri: Yoav'ın kardeşi Asahel, Beytlehemli Dodo oğlu Elhanan,
27 Harorlu Şammot, Pelonlu Heles,
28 Tekolu İkkeş oğlu İra, Anatotlu Aviezer,
29 Huşatlı Sivvekay, Ahohlu İlay,
30 Netofalı Maharay, Netofalı Baana oğlu Heled,
31 Benyamin'in çocuklarından Giva'lı Rivay oğlu İtay, Piratonlu Benaya,
32 Gaaş derelerinden Huray, Arbatlı Abiel,
33 Baharumlu Atsmavet, Şaalvonlu Eliahva,

* **11:23** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. Bu nedenle bu Mısırlı yaklaşık 7 fit 6 inç veya 2,28 metre boyundaydı.

34 Gizonlu Haşem'in oğulları, Hararlı Şagee oğlu Yonatan,
35 Hararlı Sakar oğlu Ahiam, Ur oğlu Elifal,
36 Mekeralı Hefer, Pelonlu Ahiya,
37 Karmelli Hetsro, Ezbay oğlu Naarai,
38 Natan'ın kardeşi Yoel, Hagri oğlu Mivhar,
39 Ammonlu Selek, Seruya oğlu Yoav'ın silah taşıyıcısı Berotlu Naharai,
40 İtritli İra, İtritli Garev,
41 Hititli Uriya, Ahlay oğlu Savad,
42 Ruvenliler'in başlarından Ruvenli Şitsa oğlu Adina ve onunla birlikte otuz kişi,
43 Maaka oğlu Hanan, Mitnitli Yoşafat,
44 Aşteralı Uzziya, Aroerli Hotam'ın oğulları Şama ve Yeiel,
45 Şimri oğlu Yediael, kardeşi Tizli Yoha,
46 Mahavlı Eliel, Elnaam'ın oğulları Yerivay ve Yoşavya, Moavlı İtma,
47 Eliel, Oved ve Metsobalı Yaasiel.

12

1 Bunlar, Kiş oğlu Saul'dan kaçmakta olan David'in yanına, Ziklag'a gelenlerdi. Onlar savaşta ona yardımcı olan yiğitler arasındaydılar.
2 Yaylarla silahlanmışlardı ve hem sağ ellerini hem de sol ellerini kullanarak taş atabiliyor ve yaydan ok atabiliyorlardı. Bunlar Benyamin oymağından Saul'un akrabalarıydı.
3 Baş Ahiezer'di, sonra Givalı Şemaah'ın oğulları Yoaş; Azmavet'in oğulları Yeziel ve Pelet; Beraka; Anatotlu Yehu;
4 Otuzlar'dan bir yiğit olup ve Otuzlar'ın önderi olan Givonlu İşmaya; Yeremya; Yahaziel; Yohanan; Gederalı Yozavad;
5 Eluzay; Yerimot; Bealya; Şemarya; Haruplu Şefatya;
6 Korahlılar'dan Elkana, İşşiya, Azarel, Yoezer ve Yaşoveam;
7 Gedorlu Yeroham'ın oğulları Yoelah ve Zevadya.
8 Çöldeki kalede David'e katılan bazı Gadlılar, savaşa hazır, kalkan ve mızrak kullanabilen cesur yiğitlerdi, yüzleri aslan yüzleri gibiydi ve dağlardaki ceylanlar kadar hızlıydılar:
9 Baş Ezer, ikincisi Ovadya, üçüncüsü Eliav,
10 Dördüncüsü Mişmanna, beşincisi Yeremya,
11 Altıncısı Attay, yedincisi Eliel,
12 Sekizinci Yohanan, dokuzuncusu Elzavad,
13 Onuncusu Yeremya ve on birincisi Makvannay'dı.
14 Gadoğulları'ndan bunlar ordu komutanlarıydı. En küçüğü yüz adama, en büyüğü bin adama denkti.
15 Bunlar, Yarden'in bütün kıyılarının taştığı birinci ayda ondan geçenlerdir; ve vadilerde oturanların hepsini hem doğuya hem de batıya doğru kaçırdılar.
16 Benyamin'in ve Yahuda'nın çocuklarından bazıları David'in yanına, kaleye geldiler.
17 David onları karşılamak için çıkıp onlara şöyle yanıt verdi: "Eğer bana yardım etmek için esenlikle bana geldiyseniz, yüreğim sizinle bir olacaktır; ama ellerimde hiçbir haksızık yokken, eğer beni düşmanlarımın eline vermek için geldiyseniz, atalarımızın Tanrısı bunu görsün ve onu azarlasın."
18 O zaman Ruh Otuzlar'ın başı olan Amasay'ın üzerine geldi ve dedi: "Biz seniniz, ey David, senin tarafındayız, ey Yişay oğlu. Sana esenlik, esenlik olsun, sana yardım edenlere de esenlik olsun; çünkü Tanrın sana yardım ediyor." Sonra David onları kabul etti ve onları çete başları yaptı.

19 Manaşşe'den bazıları da David'in Filistliler'le birlikte Saul'a karşı savaşmak için
geldiğinde David'e katıldılar, ama Filistliler'e yardım etmediler. Çünkü Filistliler'in
beyleri, "Efendisi Saul'un yanına geçip başımızı tehlikeye sokacak" diyerek danıştıktan
sonra onu gönderdiler.
20 Ziklag'a gittiğinde, Manaşşe'den binlerin başları olan Adna, Yozavad, Yediael,
Mikael, Yozavad, Elihu ve Silletay, Manaşşe'den ona katıldılar.
21 Akıncılara karşı David'e yardım ettiler. Çünkü hepsi de cesur yiğitlerdi, ordu
komutanlarıydı.
22 Çünkü her gün David'e yardım etmek için adamlar geliyordu. Ta ki, Tanrı'nın
ordusu gibi büyük bir ordu oluncaya dek.
23 Yahve'nin sözüne göre, Saul'un krallığını David'e döndürmek için onun yanına,
Hevron'a, gelen savaş için silahlanmış olanların başlarının sayıları şunlardır.
24 Yahuda'nın çocuklarından kalkan ve mızrak taşıyanlar, savaş için silahlanmış altı bin
sekiz yüz kişi.
25 Şimon'un çocuklarından, savaş için cesur yiğitler, yedi bin yüz kişi.
26 Levi'nin çocuklarından: Dört bin altı yüz kişi.
27 Aron'un ev halkının önderi Yehoyada idi; onunla birlikte üç bin yedi yüz kişi.
28 Cesur yiğit bir genç olan Sadok ve atası evinden yirmi iki komutan.
29 Benyamin'in çocuklarından, Saul'un akrabaları: Üç bin, çünkü o zamana dek onların
çoğu Saul'un evine bağlı kalmıştı.
30 Efraim'in çocuklarından: Yirmi bin sekiz yüz, cesur yiğitler, ataları evlerinde ünlü
adamlar.
31 Manaşşe'nin yarım oymağından: David'i kral yapmak için gelip adlarıyla anılan on
sekiz bin kişi.
32 İssakar'ın çocuklarından, İsrael'in ne yapması gerektiğini bilmek için zamanların
anlayışına sahip olanlar, onların başları iki yüz kişiydi; bütün kardeşleri de onların
buyruğundaydı.
33 Zevulun'dan, orduyla çıkabilen, her türlü savaş aletiyle savaş düzeni alabilen:
Buyruk verilebilir ve çift yürekli olmayan elli bin kişi.
34 Naftali'den: Bin komutan ve onlarla birlikte kalkan ve mızrakla otuz yedi bin kişi.
35 Danlılar'dan, savaş düzeni alabilen: Yirmi sekiz bin altı yüz kişi.
36 Aşer'den, orduyla çıkabilen, savaş düzeni alabilen: Kırk bin kişi.
37 Yarden'in öte yakasında, Ruvenliler'den, Gadlılar'dan ve Manaşşe'nin yarım
oymağından, savaş için her türlü savaş aletiyle: Yüz yirmi bin kişi.
38 Bunların hepsi savaş düzenini bilen savaşçılardı ve David'i bütün İsrael'in üzerine
kral yapmak için Hevron'a tam bir yürekle geldiler; İsrael'in geri kalanı da David'i kral
yapmak için tek yürekti.
39 Onlar David'le birlikte üç gün orada kaldılar, yiyip içtiler; çünkü kardeşleri onlara
erzak sağlamıştı.
40 İssakar, Zevulun ve Naftali'ye varıncaya kadar onlara yakın olanlar da, eşekler,
develer, katırlar ve öküzler üzerinde ekmek getirdiler; un, basılmış incir, kuru üzüm
salkımları, şarap, yağ, bol miktarda sığır ve koyun getirdiler; çünkü İsrael'de sevinç vardı.

13

1 David binlerin, yüzlerin başlarıyla ve her önderle danıştı.
2 David bütün İsrael topluluğuna şöyle dedi: "Eğer size iyi görünüyorsa ve bu Tanrımız
Yahve'den ise, İsrael diyarında kalan kardeşlerimize, otlakları olan kentlerinde kâhinlerle
Levililer'in bulunduğu her yere haber gönderelim de yanımıza toplansınlar.
3 Tanrımız'ın Sandığı'nı da geri getirelim. Çünkü Saul zamanında onu aramadık."

4 Bütün topluluk, öyle yaparız dediler; çünkü bütün halkın gözünde bu şey doğru idi.
5 Bunun üzerine David bütün İsrael halkını, Mısır'ın Şihor Irmağı'ndan Hamat'ın girişine kadar, Tanrı'nın Sandığı'nı Kiryat Yearim'den getirmek üzere topladı.
6 David, bütün İsrael'le birlikte, Tanrı Yahve'nin, Keruvlar'ın üstünde oturan ve Adıyla anılan sandığını, Baala'dan, Yahuda'nın Kiryat Yearim'inden çıkarmak için oraya çıktı.
7 Tanrı'nın Sandığı'nı yeni bir arabaya bindirip Avinadav'ın evinden çıkardılar; Uzza ve Ahio da arabayı sürüyordu.
8 David ve bütün İsrael, Tanrı'nın önünde bütün güçleriyle, ezgilerle, çenklerle, telli çalgılarla, teflerle, zillerle ve borularla oynuyorlardı.
9 Kidon'un harman yerine geldiklerinde, Uzza elini uzatıp sandığı tuttu; çünkü öküzler tökezlemişti.
10 Yahve'nin öfkesi Uzza'ya karşı alevlendi ve elini sandığa koyduğu için onu vurdu; ve orada Tanrı'nın önünde öldü.
11 David hoşnut değildi, çünkü Yahve Uzza'ya karşı öfkelenmişti. O, o yere Perez Uzza dedi; bugüne dek öyle denir.
12 David o gün Tanrı'dan korkup, "Tanrı'nın Sandığı'nı nasıl eve yanıma getireyim?" dedi.
13 Bunun üzerine David sandığı kendisiyle birlikte David Kenti'ne götürmedi, ama onu Gadlı Oved Edom'un evine saptırıp götürdü.
14 Tanrı'nın Sandığı Oved Edom'un ailesiyle birlikte evinde üç ay kaldı. Yahve, Oved Edom'un evini ve sahip olduğu her şeyi kutsadı.

14

1 Sur Kralı Hiram, David'e haberciler ve ona ev yapmak için sedir ağaçları, duvarcılarla marangozlar gönderdi.
2 David, Yahve'nin kendisini İsrael üzerine kral olarak pekiştirdiğini, çünkü halkı İsrael uğruna krallığını çok yükselttiğini anladı.
3 David Yeruşalem'de daha çok karılar aldı ve David daha çok oğullar ve kızlar babası oldu.
4 Yeruşalem'de olan çocuklarının adları şunlardır: Şammua, Şovav, Natan, Solomon,
5 İvhar, Elişua, Elpelet,
6 Nogah, Nefeg, Yafia,
7 Elişama, Beeliada ve Elifelet.
8 Filistliler, David'in bütün İsrael üzerine kral olarak meshedildiğini duyunca, Filistliler'in tümü David'i aramaya çıktılar. David de bunu duyunca onlara karşı çıktı.
9 Filistliler gelip Refaim Vadisi'ne baskın yapmışlardı.
10 David Tanrı'ya sorup şöyle dedi, "Filistliler'e karşı çıkayım mı? Onları elime teslim edecek misin?"
Yahve ona, "Çık, çünkü onları senin eline teslim edeceğim" dedi.
11 Bunun üzerine Baal Perazim'e çıktılar ve David onları orada yendi. David, "Suların yarıldığı gibi, Tanrı düşmanlarımı elimle kırdı" dedi. Bu yüzden o yerin adını Baal Perazim* koydular.
12 Onlar ilâhlarını orada bıraktılar ve David buyruk verdi ve onlar ateşle yakıldı.
13 Filistliler vadide bir baskın daha yaptılar.
14 David Tanrı'ya yine sordu ve Tanrı ona, "Onların peşinden çıkmayacaksın. Onlardan dön ve dut ağaçlarının karşısında onların üzerine gel." dedi.
15 "Dut ağaçlarının tepelerinde yürüyüş sesi duyduğunda savaşa çık; çünkü Tanrı Filist ordusunu vurmak için senden önce çıkmıştır."

* **14:11** "Baal Perazim" "Yarıp geçen Efendi" anlamına gelir.

16 David Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Filist ordusuna Givon'dan
Gezer'e kadar saldırdılar.
17 David'in ünü bütün ülkelere yayıldı ve Yahve bütün ulusların üzerine onun
korkusunu getirdi.

15

1 David, kendisi için David Kenti'nde evler yaptı; Tanrı'nın Sandığı için bir yer
hazırladı ve onun için bir çadır kurdu.
2 David, "Tanrı'nın Sandığı'nı Levililer'den başkası taşımamalı. Çünkü Yahve, Tanrı'nın
Sandığı'nı taşımak ve daima kendisine hizmet etmek için onları seçti." dedi.
3 David, Yahve'nin Sandığı'nı hazırladığı yere çıkarmak için bütün İsrael'i Yeruşalem'de
topladı.
4 David, Aron'un oğullarını ve Levililer'i topladı:
5 Kohatoğulları'nın başı Uriel ve kardeşleri yüz yirmi kişi;
6 Merari oğullarının başı Asaya ve kardeşleri iki yüz yirmi kişi;
7 Gerşom oğullarının başı Yoel ve kardeşleri yüz otuz kişi;
8 Elizafan oğullarının başı Şemaya ve kardeşleri iki yüz kişi;
9 Hevron oğullarının başı Eliel ve kardeşleri seksen kişi;
10 Uzziel oğullarının başı Amminadav ve kardeşleri yüz on iki kişi.
11 David, kâhinleri, Sadok'u ve Aviyatar'ı ve Levililer'i, Uriel, Asaya, Yoel, Şemaya, Eliel
ve Amminadav'ı çağırdı.
12 Onlara, "Siz Levililer'in atalar evlerinin başlarısınız. Siz ve kardeşleriniz, İsrael'in
Tanrısı Yahve'nin Sandığı'nı onun için hazırlamış olduğum yere çıkarmak için kendinizi
kutsayın." dedi.
13 "Çünkü siz onu ilk başta taşımadığınız için, Tanrımız Yahve bize karşı öfkeyle çıkıştı;
çünkü biz O'nun kuralına göre aramadık."
14 Böylece kâhinler ve Levililer, İsrael'in Tanrısı Yahve'nin Sandığı'nı çıkarmak için
kendilerini kutsadılar.
15 Levililer'in çocukları, Yahve'nin sözüne göre Moşe'nin buyurduğu gibi, Tanrı'nın
Sandığı'nı sırıklarıyla omuzları üzerinde taşıdılar.
16 David, Levililer'in başına, müzik aletleri, telli çalgılar, çenkler ve zillerle, sevinçle ses
yükselten ezgi söyleyenleri kardeşlerinden atasın diye söyledi.
17 Böylece Levililer, Yoel oğlu Heman'ı, kardeşlerinden Berekya oğlu Asaf'ı,
Merarioğulları'ndan kardeşleri Kuşaya oğlu Etan'ı,
18 ve onlarla birlikte ikinci sıradaki kardeşlerinden kapıcıları Zekariya, Ben, Yaaziel,
Şemiramot, Yehiel, Unni, Eliav, Benaya, Maaseya, Mattitya, Elifelehu, Mikneya, Oved
Edom ve Yeiel'i atadılar.
19 Böylece ezgi söyleyenler, Heman, Asaf ve Etan'a yüksek sesle çalmaları için tunç ziller
verildi;
20 Zekariya, Aziel, Şemiramot, Yehiel, Unni, Eliav, Maaseya ve Benaya telli çalgılarla
Alamot'a;
21 Matitya, Elifelehu, Mikneya, Oved Edom, Yeiel ve Azaziya ise sekiz telli lire göre
ayarlanmış çenklerle önderlik etsinler diye atandılar.
22 Levililer'in başı Kenanya ezgiyi yönetiyordu. Yetenekli olduğu için ezgicilere o
öğretiyordu.
23 Berekya ve Elkana sandık için kapıcılardı.
24 Şevanya, Yoşafat, Netanel, Amasay, Zekariya, Benaya ve Eliezer, kâhinler, Tanrı'nın
Sandığı önünde boruları çalıyorlardı; Oved Edom ve Yehiya sandık için kapıcı idiler.
25 Böylece David, İsrael'in ihtiyarları ve binlerin başları, sevinçle Yahve'nin Antlaşma
Sandığı'nı Oved Edom'un evinden yukarı çıkarmak için gittiler.

26 Tanrı, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levililer'e yardım edince, yedi boğa ve
yedi koç kurban ettiler.
27 David ince ketenden bir cübbe giymişti, sandığı taşıyan bütün Levililer, ezgi
söyleyenlerle birlikte koro şefi Kenanya da öyle. David'in üzerinde keten bir efod vardı.
28 Böylece bütün İsrael, bağırışla, zurna sesiyle, borular ve zillerle, yüksek ses çıkaran
telli çalgılar ve çenkler çalarak Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı yukarı çıkardılar.
29 Yahve'nin Antlaşma Sandığı David'in kentine geldiğinde, Saul'un kızı Mikal
pencereden baktı ve Kral David'in dans edip oynadığını gördü; ve yüreğinde onu
küçümsedi.

16

1 Tanrı'nın Sandığı'nı içeri getirip David'in onun için kurmuş olduğu çadırın ortasına
koydular. Tanrı'nın önünde yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundular.
2 David yakmalık sunuyu ve esenlik sunularını sunmayı bitirince, halkı Yahve'nin
adıyla kutsadı.
3 İsraelliler'in her birine, hem erkek hem de kadın, herkese birer somun ekmek, birer
parça et ve birer kuru üzüm pestili verdi.
4 Levililer'den bazılarını Yahve'nin Sandığı önünde hizmet etmek, İsrael'in Tanrısı
Yahve'yi anmak, O'na şükretmek ve O'nu övmek için atadı:
5 Baş Asaf, onun ikincisi olan Zekariya, sonra Yeiel, Şemiramot, Yehiel, Mattitya, Eliav,
Benaya, Obed Edom ve Yeiel, telli çalgılar ve çenklerle; Asaf da yüksek ses çıkaran zillerle;
6 Benaya ve Yahaziel kâhinler, sürekli olarak, Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nın önünde
borularla.
7 O zaman David, ilk olarak o gün Asaf ve kardeşleri eli aracılığıyla Yahve'ye şükretme
işini verdi.
8 Yahve'ye şükredin.
Adını çağırın.
Yaptıklarını halklar arasında bildirin.
9 O'na ezgiler söyleyin.
O'na övgüler sunun.
Bütün şaşılası işlerini anlatın.
10 Kutsal adıyla övünün.
Yahve'yi arayanların yüreği sevinsin.
11 Yahve'yi ve O'nun gücünü arayın.
Daima O'nun yüzünü arayın.
12 O'nun yaptığı şaşılası işlerini,
O'nun harikalarını ve ağzının hükümlerini hatırlayın,
13 Ey hizmetkârı İsrael'in soyu,*
ey seçilmişleri, Yakov'un çocukları.
14 O, Tanrımız Yahve'dir.
Hükümleri bütün yeryüzündedir.
15 Sonsuza dek antlaşmasını,
bin kuşağa kadar buyurduğu sözünü,
16 Avraham'la yaptığı antlaşmayı,
İshak'a olan andını hatırlayın.
17 Bunu Yakov'a bir yasa olarak,
İsrael'e de ebedi bir antlaşma olarak onayladı.
18 "Size Kenan diyarını,
mirasınızın payı olmak üzere vereceğim" dedi.

* **16:13** veya tohum

19 Siz sayıca az,
evet, çok az ve orada yabancıyken,
20 ulustan ulusa,
bir krallıktan başka bir halka dolaştınız.
21 Hiç kimsenin onlara kötülük etmesine izin vermedi.
Evet, kralları onlar uğruna azarladı.
22 "Meshedilmişlerime dokunmayın!
Peygamberlerime kötülük etmeyin!"
23 Ey bütün dünya, Yahve'ye ezgi söyleyin!
Kurtarışını her gün gösterin.
24 Uluslar arasında görkemini,
bütün halklar arasında şaşılası işlerini duyurun.
25 Çünkü Yahve büyüktür ve övgüye çok layıktır.
Bütün ilâhlardan çok da O'ndan korkulmalıdır.
26 Çünkü halkların bütün ilâhları putlardır,
ancak gökleri yaratan Yahve'dir.
27 O'nun önünde onur ve görkem vardır.
Güç ve sevinç O'nun bulunduğu yerdedir.
28 Ey halkların soyları, Yahve'ye verin,
yüceliği ve gücü Yahve'ye verin!
29 Yahve'ye adına yaraşır görkemi verin.
Sunu getirin ve O'nun önüne çıkın.
Kutsal giysiler içinde Yahve'ye tapının.
30 Ey bütün dünya O'nun önünde titreyin.
Dünya da kurulmuştur, sarsılamaz.
31 Gökler sevinsin, yeryüzü coşsun!
Uluslar arasında, "Yahve hüküm sürüyor!" desinler.
32 Deniz ve onun doluluğu gürlesin!
Kırlar ve içindekilerin hepsi sevinçle coşsun!
33 Orman ağaçları Yahve'nin önünde sevinçle ezgi söyleyecekler,
çünkü O yeryüzüne hükmetmeye geliyor.
34 Yahve'ye şükredin, çünkü O iyidir,
çünkü O'nun sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
35 Söyleyip deyin, "Kurtar bizi, kurtuluşumuzun Tanrısı!
Bizi bir araya topla ve uluslardan kurtar,
senin kutsal adına şükretmek, övgünle övünmek için."
36 İsrael'in Tanrısı Yahve, sonsuzluktan sonsuza dek övülsün.
Bütün halk, "Amin" dedi ve Yahve'ye övgüler sundu.
37 Bunun üzerine Asaf'ı ve kardeşlerini, her günkü işlerin gerektirdiği gibi, sürekli olarak sandığın önünde hizmet etsinler diye, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nın önünde;
38 ve Obed Edom'u ve altmış sekiz akrabasını; Yedutun oğlu Obed Edom'u ve Hosa'yı kapı bekçisi olarak bıraktı;
39 ve kâhin Sadok'u ve kâhin kardeşlerini, Givon'daki yüksek yerde bulunan Yahve'nin çadırının önünde;
40 Yahve'ye yakmalık sunular sunağında, Yahve'nin İsrael'e buyurduğu yasada yazılı olan her şeye göre, her sabah ve akşam sürekli olarak yakmalık sunular sunmak için;
41 ve onlarla birlikte Heman'ı, Yedutun'u ve adları anılan seçilmiş geri kalanları bıraktı, Yahve'ye şükretmek için, çünkü O'nun sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer;

42 ve onlarla birlikte Heman ve Yedutun da; yüksek ses çıkaranlara borular ve ziller, ve
Tanrı'nın ezgileri için çalgılar verdi, kapıda olmak üzere Yedut'un oğullarını da orada
bıraktı.
43 Bütün halk, her biri kendi evine gitti; David de evini kutsamak için geri döndü.

17

1 David evinde yaşarken, David Peygamber Natan'a, “Ben sedirden yapılmış bir evde
oturuyorum, ama Yahve'nin Antlaşma Sandığı bir çadırda” dedi.
2 Natan David'e, “Yüreğinde olan her şeyi yap, çünkü Tanrı seninledir” dedi.
3 O gece Tanrı'nın sözü Natan'a geldi ve şöyle dedi,
4 “Git, hizmetkârım David'e söyle, 'Yahve şöyle diyor, “Bana oturmak için sen bana ev
yapmayacaksın.
5 Çünkü İsrael'i çıkardığım günden bu güne dek bir evde yaşamadım, çadırdan çadıra, bir
çadırdan öbürüne dolaştım.
6 Bütün İsrael'le birlikte yürüdüğüm yerlerin hepsinde, halkımın çobanı olmalarını
buyurduğum İsrael hâkimlerinden herhangi birine, 'Neden bana sedirden bir ev
yapmadınız?' diye bir söz söyledim mi?”””
7 “Şimdi, hizmetkârım David'e şöyle diyeceksin: 'Ordular Yahvesi şöyle diyor, “Halkım
İsrael'in üzerine hükümdar olmak üzere seni koyun ağılından, koyunların ardından aldım.
8 Gittiğin her yerde seninle oldum, önünden bütün düşmanlarını söküp attım.
Yeryüzündeki büyüklerin adı gibi sana bir ad yapacağım.
9 Halkım İsrael için bir yer belirleyeceğim, onları dikeceğim, kendi yerlerinde
oturacaklar ve bir daha yerinden oynatılmayacaklar. İlk başta olduğu gibi,
10 ve halkım İsrael'in üzerine hâkimler buyurduğum günden beri olduğu gibi, kötülüğün
çocukları onları bir daha harap etmeyecek. Bütün düşmanlarına boyun eğdireceğim.
Yahve'nin sana bir ev yapacağını da sana bildiriyorum.
11 Öyle olacak ki, senin günlerin dolup atalarınla birlikte olmak üzere gitmen
gerektiğinde, senden sonra oğullarından olacak soyunu durduracağım ve onun krallığını
pekiştireceğim.
12 O bana ev yapacak ve onun tahtını sonsuza dek pekiştireceğim.
13 Ben onun babası olacağım ve o da benim oğlum olacak. Senden öncekinden geri
aldığım gibi, sevgi dolu iyiliğimi ondan geri almayacağım.
14 Ama onu sonsuza dek evimde ve krallığımda yerleştireceğim. Tahtı sonsuza dek
pekiştirilecektir.”””
15 Bütün bu sözlere ve bütün bu görüme göre, Natan David’e böyle söyledi.
16 O zaman Kral David içeri girip Yahve'nin önünde oturdu ve şöyle dedi, “Ben kimim,
Ey Yahve Tanrı, evim nedir ki, beni buraya kadar getirdin?
17 Ey Tanrım, bu senin gözünde küçük bir şeydi, ama hizmetkârının evinden uzun bir
süre için söz ettin ve bana yüksek bir adammışım gibi saygı gösterdin, ey Yahve Tanrı.
18 David, hizmetkârına verilen bu saygınlıkla ilgili sana daha ne diyebilir? Çünkü
hizmetkârını bilirsin.
19 Ey Yahve, hizmetkârının hatırı için ve senin kendi yüreğine göre, bütün bu büyük
şeyleri bildirmek için bütün bu büyüklüğü yaptın.
20 Ey Yahve, kulaklarımızla duyduğumuz her şeye göre senin gibisi yoktur, senden
başka Tanrı da yoktur.
21 Kendi halkının önünden ulusları kovarak, büyük ve korkunç şeylerle kendine isim
yapmak için, Mısır'dan fidye ile kurtardığın halkın İsrael gibi, yeryüzünde hangi ulus var
ki, Tanrı onu kendisine halk olması için kurtarmaya gitmiştir?

22 Çünkü halkın İsrael'i sonsuza dek kendi halkın yaptın ve sen, ey Yahve, onların
Tanrısı oldun.
23 Şimdi, ey Yahve, hizmetkârın ve onun evi hakkında söylediğin söz sonsuza dek sabit
olsun ve söylediğin gibi yap.
24 'Ordular Yahvesi, İsrael'in Tanrısı'dır, İsrael'e Tanrı'dır' denilip adın sonsuza dek
sabit olsun ve yüceltilsin, 'Hizmetkârın David'in evi senin önünde sabit olsun.'
25 Çünkü sen, Tanrım, hizmetkârına bir ev yapacağını açığa vurdun. Bu nedenle
hizmetkârın önünde dua etme cesaretini buldu.
26 Şimdi, ey Yahve, sen Tanrı'sın ve hizmetkârına bu iyi şeyi vaat ettin.
27 Şimdi, hizmetkârının evini daima önünde sürsün diye kutsamak seni hoşnut etti;
çünkü sen, ey Yahve, kutsadın ve sonsuza dek kutsandı.

18

1 Bundan sonra David Filistliler'i yendi ve onlara boyun eğdirdi ve Gat'ı ve
kasabalarını Filistliler'in elinden aldı.
2 Moav'ı yendi; Moavlılar David'e vergi ödeyen hizmetkârlar oldular.
3 David, Fırat Irmağı yanındaki hakimiyetini kurmak için giderken, Hamat'a doğru,
Sova Kralı Hadadezer'i yendi.
4 David ondan bin savaş arabası, yedi bin atlı ve yirmi bin yaya asker aldı; David
bütün savaş arabalarının atlarını sakatladı, ancak bunlardan yüz savaş arabasına
yetecek kadarını ayırdı.
5 Damaskuslu Suriyeliler Sova Kralı Hadadezer'e yardım etmeye geldiklerinde,
David Suriyeliler'den yirmi iki bin kişiyi vurdu.
6 Sonra David Suriye'nin Damaskus'unda askeri birlikler koydu; Suriyeliler David'e
hizmetkâr oldular ve vergi ödediler. Yahve David'in gittiği her yerde ona zafer verdi.
7 David, Hadadezer'in hizmetkârlarının üzerindeki altın kalkanları alıp Yeruşalem'e
getirdi.
8 Hadadezer'in kentleri olan Tivhat ve Kun'dan David çok miktarda tunç aldı.
Solomon bunlarla tunç denizi, direkleri ve tunç kapları yaptı.
9 Hamat Kralı Tou, David'in Sova Kralı Hadadezer'in bütün ordusunu vurduğunu
duyunca,
10 oğlu Hadoram'ı David'i selamlamak ve kutsamak için ona gönderdi; çünkü
Hadadezer'e karşı savaşmış ve onu vurmuştu (çünkü Hadadezer'in, Tou ile savaşları
vardı); yanında da her çeşit altın, gümüş ve tunç kaplar vardı.
11 Kral David de, bütün bu uluslardan Edom'dan, Moav'dan, Ammon'un
çocuklarından, Filistliler'den ve Amalek'ten getirmiş olduğu gümüş ve altınla birlikte
bunları Yahve'ye adadı.
12 Seruya oğlu Avişay da, Tuz Vadisi'nde Edomlular'dan on sekiz bin kişiyi vurdu.
13 Edom'a askeri birlikler koydu ve bütün Edomlular David'in hizmetkârları oldular.
Yahve, David'in gittiği her yerde ona zafer verdi.
14 David bütün İsrael üzerinde hüküm sürdü ve halkının tümüne adalet ve doğruluk
sağladı.
15 Seruya oğlu Yoav ordu komutanıydı; Ahilud oğlu Yehoşafat tarihçiydi;
16 Ahituv oğlu Sadok ve Aviyatar oğlu Avimelek kâhinlerdi; Şavşa kâtipti;
17 Yehoyada oğlu Benaya Keretiler ve Peletliler'in başındaydı; David'in oğulları ise
krala hizmet eden baş görevlilerdi.

19

1 Bundan sonra Ammon'un çocuklarının kralı Nahaş öldü ve yerine oğlu kral oldu.
2 David, "Babası bana iyilik ettiği için ben de Nahaş oğlu Hanun'a iyilik edeceğim"
dedi.

Bunun üzerine David, babasıyla ilgili olarak onu teselli etmek için ulaklar gönderdi.
David'in hizmetkârları, onu teselli etmek için Ammon'un çocuklarının ülkesine,
Hanun'un yanına vardılar.
3 Ama Ammon'un çocuklarının beyleri Hanun'a, "David'in sana teselliciler göndererek
babanı onurlandırdığını mı sanıyorsun? Hizmetkârları sana gelip ülkeyi araştırmak,
devirmek ve casusluk yapmak için gelmediler mi?" dediler.
4 Bunun üzerine Hanun, David'in hizmetkârlarını aldı, onları tıraş etti ve giysilerini
kalçalarının ortasından kesip gönderdi.
5 O zaman bazı kişiler gidip David'e adamlara nasıl davranıldığını anlattılar. David
onları karşılamak için adam gönderdi; çünkü adamlar çok aşağılanmışlardı. Kral,
"Sakallarınız uzayıncaya dek Yeriha'da kalın, sonra dönün" dedi.
6 Ammon'un çocukları, David'e karşı kendilerini iğrenç ettiklerini görünce, Hanun ve
Ammon'un çocukları, Mezopotamya'dan, Aram Maaka'dan ve Sova'dan savaş arabaları
ve atlılar tutmak için bin talant* gümüş gönderdiler.
7 Böylece kendileri için otuz iki bin savaş arabası ve Maaka Kralı'nı ve adamlarını
ücretli tuttular. Onlar da gelip Medeva'nın yakınında ordugâh kurdu. Ammon'un
çocukları kentlerden toplanıp savaşa geldiler.
8 David bunu duyunca, Yoav'ı ve bütün yiğitler ordusunu gönderdi.
9 Ammon'un çocukları çıkıp kentin kapısında savaş düzenine koyuldular. Gelen krallar
ise ayrı olarak kırdaydılar.
10 Yoav, savaşın önünde ve arkasında kendisine karşı olduğunu görünce, İsrael'in seçme
adamlarından bazılarını ayırıp onları Suriyeliler'e karşı dizdi.
11 Halkın geri kalanını kardeşi Avişay'ın eline teslim etti, onlar da Ammon'un
çocuklarına karşı dizildiler.
12 Şöyle dedi: "Eğer Suriyeliler benden güçlü çıkarsa, o zaman bana yardım
edeceksiniz; ama eğer Ammon'un çocukları sizden güçlü çıkarsa, o zaman ben size
yardım edeceğim.
13 Cesur olun ve halkımız ve Tanrımız'ın kentleri için güçlü olalım. Yahve kendisine iyi
görüneni yapsın."
14 Böylece Yoav ve yanındaki halk, savaş için Suriyeliler'in önüne yaklaştılar; onlar da
onun önünden kaçtılar.
15 Ammon'un çocukları, Suriyeliler'in kaçtığını görünce, onlar da kardeşi Avişay'ın
önünden kaçıp kente girdiler. O zaman Yoav Yeruşalem'e geldi.
16 Suriyeliler İsrael tarafından yenildiklerini görünce, ulaklar gönderip, Hadadezer'in
ordusunun başkomutanı Şofak'ın önderliğinde, Irmak† ötesindeki Suriyeliler'i çağırdılar.
17 David bunu duyunca, bütün İsrael'i topladı, Yarden'i geçti, onlara geldi ve onlara
karşı savaş düzeni aldı. Böylece David Suriyeliler'e karşı savaş düzeni aldığında, onunla
savaştılar.
18 Suriyeliler İsrael'in önünden kaçtılar; David Suriyeliler'den yedi bin arabacı ve kırk
bin yaya asker öldürdü, ordunun başkomutanı Şofak'ı da öldürdü.
19 Hadadezer'in hizmetkârları İsrael tarafından yenildiklerini görünce, David'le barış
yaptılar ve ona hizmet ettiler. Suriyeliler artık Ammon'un çocuklarına yardım etmediler.

20

1 Yıl dönümünde, kralların dışarı çıktığı zaman, Yoav orduyu çıkardı ve Ammon'un
çocuklarının ülkesini harap etti ve gelip Rabba'yı kuşattı. Ama David Yeruşalem'de kaldı.
Yoav Rabba'yı vurdu ve onu yıktı.

---

* **19:6** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound'dur, bu nedenle 1000 talant yaklaşık 30 metrik tondur † **19:16** veya Fırat Irmağı

2 David kralların tacını başından aldı ve onu bir talant* altın ağırlığında buldu, içinde
değerli taşlar vardı. David'in başına konuldu ve kentten çok miktarda ganimet çıkardı.
3 İçinde bulunan halkı dışarı çıkardı ve onları testerelere, demir kazmalara ve
baltalara koydurdu. David Ammon'un çocuklarının bütün kentlerine böyle yaptı. Sonra
David ve bütün halk Yeruşalem'e döndü.
4 Bundan sonra Gezer'de Filistliler'le savaş çıktı. Sonra Huşatlı Sibbekay dev
oğullarından Sippay'ı öldürdü, onlar da boyun eğdiler.
5 Filistliler'le yine savaş çıktı; ve Yair oğlu Elhanan, Gatlı Golyat'ın kardeşi Lahmi'yi
öldürdü. Mızrağının sapı dokumacı sırığı gibiydi.
6 Gat'ta yine savaş çıktı. Orada iri yapılı bir adam vardı. Adamın her elinde altı, her
ayağında altı olmak üzere yirmi dört parmağı vardı. O da deve doğmuştu.
7 İsrael'e meydan okuyunca, David'in kardeşi Şimea'nın oğlu Yonatan onu öldürdü.
8 Bunlar Gat'taki deve doğmuşlardı. David'in ve hizmetkârlarının eliyle düştüler.

21

1 Şeytan İsrael'e karşı çıktı ve David'i İsrael'i saymak için harekete geçirdi.
2 David Yoav'a ve halkın beylerine, "Gidin, İsrael'i Beerşeva'dan Dan'a kadar sayın;
bana haber getirin de kaç kişi olduğunu bileyim" dedi.
3 Yoav, "Yahve halkını olduklarından yüz kat daha çoğaltsın" dedi. "Ama efendim kral,
onların hepsi efendimin hizmetkârları değil mi? Efendim neden bu şeyi istiyor? Neden
İsrael'e suç getirtsin?"
4 Yine de kralın sözü Yoav'a karşı üstün geldi. Bunun üzerine Yoav ayrılıp bütün İsrael'i
dolaştıktan sonra Yeruşalem'e geldi.
5 Yoav halkın yazılan sayısını David'e verdi. İsrael'in hepsi kılıç çeken bir milyon yüz
bin kişiydi; Yahuda'da ise kılıç çeken dört yüz yetmiş bin kişi vardı.
6 Ama Levi ve Benyamin'i onların arasında saymadı, çünkü kralın sözü Yoav'a iğrenç
geldi.
7 Tanrı bu şeyden hoşnut değildi ve bu yüzden İsrael'i vurdu.
8 David Tanrı'ya, "Bu işi yapmakla büyük günah işledim" dedi, "Ama şimdi yalvarırım,
hizmetkârının suçunu kaldır, çünkü çok akılsızlık ettim."
9 Yahve, David'in Gören'i Gad'a şöyle dedi:
10 "Git, David'e söyle, 'Yahve şöyle diyor, "Sana üç şey sunuyorum. Bunlardan birini
seç de sana onu yapayım."'"
11 Gad David'in yanına geldi ve ona şöyle dedi: "Yahve şöyle diyor, 'Seçimini yap:
12 Ya üç yıl kıtlık; ya da düşmanlarının kılıcı seni yakalarken düşmanlarının önünde üç
ay bitip tükenmek; ya da, üç gün Yahve'nin kılıcı, Yahve'nin meleğinin İsrael'in bütün
sınırlarındaki yıkımı, ülkede veba. Şimdi bu nedenle beni gönderene ne yanıt götüreceğimi
düşün.'"
13 David Gad'a, "Sıkıntıdayım" dedi, "Duacıyım, Yahve'nin eline düşeyim, çünkü O'nun
merhametleri çok büyüktür. İnsan eline düşmeyeyim."
14 Bunun üzerine Yahve İsrael'in üzerine veba gönderdi ve İsrael'den yetmiş bin kişi
düştü.
15 Tanrı, Yeruşalem'i yok etmek için bir melek gönderdi. Onu yok etmek üzereyken
Yahve gördü ve felaketten vazgeçti ve yok edici meleğe, "Yeter artık. Şimdi elini çek."
dedi. Yahve'nin meleği, Yevuslu Ornan'ın harman yerinin yanında duruyordu.
16 David gözlerini kaldırdı ve elinde çekilmiş bir kılıçla Yeruşalem üzerine uzatmış,
yeryüzüyle gökyüzü arasında duran Yahve'nin meleğini gördü.

* **20:2** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur.

O zaman çul giymiş olan David ve ihtiyarlar yüzüstü yere kapandılar.
17 David Tanrı'ya, "Halkın sayılmasını buyuran ben değil miyim? Günah işleyen ve çok
kötülük eden benim. Ama bu koyunlar ne yaptılar? Lütfen, ey Tanrım Yahve, elin bana
ve babamın evine karşı olsun; ama kendi halkını cezalandırmak için onlara karşı
olmasın." dedi.
18 O zaman Yahve'nin meleği Gad'a, David'e çıkıp Yevuslu Ornan'ın harman yerinde
Yahve'ye bir sunak kurmasını söylemesini buyurdu.
19 David, Yahve'nin adıyla söylediği Gad'ın sözü üzerine yukarı çıktı.
20 Ornan arkasına döndü ve meleği gördü; ve kendisiyle birlikte olan dört oğlu
saklandılar. Ornan buğday dövüyordu.
21 David Ornan'ın yanına gelince, Ornan baktı ve David'i gördü, harman yerinden
çıktı ve yüzüstü yere kapanıp David'in önünde eğildi.
22 David Ornan'a, "Bu harman yerinin yerini bana sat da üzerinde Yahve'ye bir sunak
yapayım. Bana tam değeriyle satacaksın ki, veba halkın üzerinden kalksın." dedi.
23 Ornan David'e, "Onu kendine al, efendim kral gözünde iyi olanı yapsın. İşte,
yakmalık sunular için öküzleri, odun için dövenleri ve ekmek sunusu için buğdayı
veriyorum. Hepsini veriyorum." dedi.
24 Kral David Ornan'a, "Hayır, ama kesinlikle tam değeriyle satın alacağım" dedi.
"Çünkü senin olanı Yahve için almam, bana hiçe mal olmuş yakmalık sunu sunmam."
25 Bunun üzerine David, Ornan'a yer için ağırlıkta altı yüz şekel* altın verdi.
26 David orada Yahve'ye bir sunak yaptı, yakmalık sunularını ve esenlik sunularını
sundu ve Yahve'yi çağırdı. Yahve de yakmalık sunu sunağı üzerinde gökyüzünden ateşle
ona yanıt verdi.
27 O zaman Yahve meleğe buyurdu, o da kılıcını kınına koydu.
28 O sırada David, Yahve'nin kendisine Yevuslu Ornan'ın harman yerinde yanıt
verdiğini görünce, orada kurban kesti.
29 Çünkü Moşe'nin çölde yaptığı Yahve'nin çadırı ve yakmalık sunu sunağı o sırada
Givon'daki yüksek yerdeydi.
30 Ama David, Tanrı'dan sormak için O'nun önüne gidemedi; çünkü Yahve'nin
meleğinin kılıcı yüzünden korkuyordu.

22

1 O zaman David, "Bu, Tanrı Yahve'nin evidir, İsrael için yakmalık sunu sunağı da
budur" dedi.
2 David, İsrael ülkesinde bulunan yabancıların toplanmasını buyurdu ve Tanrı'nın
evini yapmak için yontma taşlar kesmeleri için duvarcıları koydu.
3 David, kapıların çivileri ve bağlantı parçaları için bol miktarda demir, çoklukta
tartılamaz miktarda tunç ve sayısız sedir ağacı hazırladı.
4 Saydalılar ve Sur halkı David'e bol miktarda sedir ağacı getirdiler.
5 David, "Oğlum Solomon genç ve toydur" dedi. "Yahve için yapılacak ev çok büyük,
bütün ülkelerde ünlü ve görkemli olmalı. Bu nedenle onun için hazırlık yapacağım."
Böylece David ölümünden önce bolca hazırlık yaptı.
6 Sonra oğlu Solomon'u çağırdı ve ona İsrael'in Tanrısı Yahve için bir ev yapmasını
buyurdu.
7 David oğlu Solomon'a şöyle dedi, "Ben kendim, Tanrım Yahve'nin adına bir ev
yapmak yüreğimde vardı.

* **21:25** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,32 Troy onsudur, dolayısıyla 600 şekel yaklaşık 6 kilogram veya yaklaşık 192 Troy onsudur.

8 Ama Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi: Sen çok kan döktün ve büyük savaşlar
yaptın. Adıma bir ev yapmayacaksın, çünkü gözümün önünde yeryüzünde çok kan
döktün.
9 İşte, sana bir oğul doğacak, o barış adamı olacak. Ona çevresindeki bütün
düşmanlarından rahat vereceğim; çünkü onun adı Solomon olacak ve İsrael'e onun
günlerinde barış ve huzur vereceğim.
10 Adıma ev yapacak olan odur; ve o bana oğul olacak, ben ona baba olacağım; ve
İsrael üzerinde krallığının tahtını sonsuza dek pekiştireceğim.
11 Şimdi oğlum, Yahve seninle birlikte olsun ve seni başarılı kılsın ve Tanrın Yahve'nin
evini, senin hakkında söylediği gibi yap.
12 Yahve sana sağduyu ve anlayış versin ve seni İsrael'in başına koysun, öyle ki Tanrın
Yahve'nin yasasını tutasın.
13 Yahve'nin Moşe'ye İsrael hakkında verdiği kuralları ve ilkeleri yapmak üzere onları
tutarsan, o zaman başarılı olacaksın. Güçlü ve cesur ol. Korkma ve yılgınlığa düşme.
14 Şimdi, işte, sıkıntım içinde Yahve'nin evi için yüz bin talant* altın, bir milyon talant†
gümüş, tartısız tunç ve demir hazırladım; çünkü bol miktardadır. Kereste ve taş da
hazırladım; sen de bunlara ekleyebilirsin.
15 Yanında çok sayıda işçi de var; taş ve kereste kesen işçiler ve her türlü işte becerikli
her çeşit adam var;
16 altının, gümüşün, tunçun ve demirin sayısı yoktur. Kalk da yap, Yahve seninle
birlikte olsun."
17 David İsrael'in bütün beylerine de oğlu Solomon'a yardım etmelerini buyurup dedi,
18 "Tanrınız Yahve sizinle birlikte değil mi? Her yandan size rahat vermedi mi?
Çünkü ülkenin sakinlerini benim elime teslim etti; ülke Yahve'nin ve halkının önünde
boyun eğdi.
19 Şimdi yüreğinizle ve canınızla Tanrınız Yahve'yi izlemeye koyulun. Bu yüzden kalkın
ve Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı ve Tanrı'nın kutsal kaplarını Yahve'nin adına bina
edilecek evin içine getirmek için Yahve Tanrı'nın kutsal yerini bina edin ."

23

1 David yaşlanmış ve günlere doymuştu. Oğlu Solomon'u İsrael üzerine kral yaptı.
2 İsrael'in bütün beylerini, kâhinleri ve Levililer'i bir araya topladı.
3 Otuz yaş ve ondan yukarı olan Levililer sayıldı. Onların birer birer sayısı otuz sekiz
bin erkekti.
4 David, "Bunlardan yirmi dört bini Yahve'nin evinin işine bakmak içindi, altı bini
memur ve hâkimdi,
5 dört bini kapı bekçisi ve dört bini de övgü sunmak için yaptığım aletlerle Yahve'yi
övecek" dedi.
6 David onları Levi'nin oğullarına göre takımlara ayırdı: Gerşon, Kehat ve Merari.
7 Gerşonlular'dan: Ladan ve Şimei.
8 Ladan'ın oğulları: Baş Yehiel, Zetam ve Yoel, üç kişi.
9 Şimei'nin oğulları: Şelomit, Haziel ve Haran, üç kişi. Bunlar Ladan'ın atalar evlerinin
başlarıydı.
10 Şimei'nin oğulları: Yahat, Sina, Yeuş ve Beria. Bu dördü Şimei'nin oğullarıydı.
11 Baş Yahat, ikincisi Ziza idi; ama Yeuş ve Beria'nın çok sayıda oğlu yoktu; bu yüzden
bir sayıda ata evi oldular.
12 Kohat'ın oğulları: Amram, Yisthar, Hevron ve Uzziel, dört kişi.

---

* **22:14** Bir talantyaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur, bu nedenle 100.000 talant yaklaşık 3 metrik tondur † **22:14** yaklaşık 30.000 metrik ton

13 Amram'ın oğulları: Aron ve Moşe; ve Aron, kendisi ve oğulları daima en kutsal
şeyleri kutsal kılsınlar, Yahve'nin önünde buhur yaksınlar, O'na hizmet etsinler ve daima
O'nun adıyla kutsasınlar diye ayrılmıştı.
14 Ama Tanrı adamı Moşe'ye gelince, oğulları Levi oymağı arasında sayıldılar.
15 Moşe'nin oğulları: Gerşom ve Eliezer.
16 Gerşom'un oğulları: Baş Şevuel.
17 Eliezer'in oğlu baş Rehavya'ydı. Eliezer'in başka oğlu yoktu. Ama Rehavya'nın
oğulları çoktu.
18 Yitshar'ın oğulları: Baş Şelomit.
19 Hevron'un oğulları: Baş Yeriah, ikincisi Amarya, üçüncüsü Yahaziel ve dördüncüsü
Yekameam.
20 Uzziel'in oğulları: Baş Mika ve ikincisi İşşiya.
21 Merari'nin oğulları: Mahli ve Muşi. Mahli'nin oğulları: Eleazar ve Kiş.
22 Eleazar öldü ve onun oğulları yoktu, sadece kızları vardı; ve onların akrabaları olan
Kiş oğulları onları karıları olarak aldılar.
23 Muşi'nin oğulları: Mahli, Eder ve Yeremot, üç kişi.
24 Atalar evlerine göre Levioğulları; yirmi yaşında ve ondan yukarı adlarıyla tek tek
sayılan atalar evlerinin başları; Yahve'nin evinin hizmeti için iş görenler bunlardı.
25 Çünkü David, "İsrael'in Tanrısı Yahve halkına rahat verdi; sonsuza dek Yeruşalem'de
oturmaktadır" demişti.
26 "Levililer'in artık çadırı ve onun hizmetinde kullanılan bütün kapları
taşımayacaklar."
27 Çünkü David'in son sözleriyle Levioğulları yirmi yaşında ve ondan yukarı olanlar
sayıldı.
28 Çünkü görevleri, Yahve'nin evinin hizmeti için, avlularda, odalarda ve bütün kutsal
şeylerin temizlenmesinde, Tanrı evinin hizmetinde Aronoğulları'nın yanında durmak,
29 sergi ekmeğine, gerek mayasız yufkaların, gerek sacda pişirilen şeylerin, gerekse
yoğrulmuş şeylerin ekmek sunusuna mahsus ince una, her çeşit ölçek ve ölçülere bakmak
için;
30 her sabah ve akşam da aynı şekilde, Yahve'ye şükretmek ve O'nu övmek için durmak;
31 Şabatlar'da, yeni aylarda ve belli bayramlarda, bütün yakmalık sunuları sayısı ile,
onlar hakkında olan yasaya göre, sürekli olarak Yahve'nin önünde, Yahve'ye sunmaktı;
32 Buluşma Çadırı görevini, kutsal yer görevini ve kardeşleri Aronoğulları'nın Yahve'nin
evinin hizmetindeki görevini yerine getireceklerdi.

24

1 Aronoğulları'nın bölükleri şunlardı. Aron'un oğulları: Nadav, Avihu, Eleazar ve İtamar.
2 Ama Nadav ve Avihu babalarından önce öldüler ve çocukları yoktu; bu yüzden Eleazar
ve İtamar kâhin olarak hizmet ettiler.
3 David ve Eleazaroğulları'ndan Sadok ve İtamaroğulları'ndan Ahimelek, onları kendi
hizmetlerindeki sıraya göre ayırdı.
4 Eleazaroğulları'na göre, İtamaroğulları arasında daha fazla baş bulundu; ve şöyle
ayrıldılar: Eleazaroğulları'ndan atalar evlerinin başları on altı; ve İtamaroğulları'ndan,
ataları evlerine göre sekiz.
5 Böylece bunlar kura ile taraf tutmadan ayrıldılar; çünkü hem Eleazaroğulları'ndan,
hem de İtamaroğulları'ndan kutsal yer için önderler ve Tanrı için önderler vardı;
6 Levililer'den Netanel'in oğlu kâtip Şemaya, bunları kralın, beylerin, kâhin Sadok'un,
Aviyatar'ın oğlu Ahimelek'in ve kâhinlerin ve Levililer'in atalar evlerinin başları önünde
yazdı. Bir atalar evi Eleazar için, bir atalar evi de İtamar için alındı.

7 İlk kura Yehoyariv'e, ikincisi Yedaya'ya,
8 Üçüncüsü Harim'e, dördüncüsü Seorim'e,
9 Beşincisi Malkiya'ya, altıncısı Miyamin'e,
10 Yedincisi Hakkos'a, sekizincisi Aviya'ya,
11 Dokuzuncusu Yeşua'ya, onuncusu Şekanya'ya,
12 On birincisi Elyaşiv'e, on ikincisi Yakim'e,
13 On üçüncüsü Hupa'ya, on dördüncüsü Yeşevav'a,
14 On beşincisi Bilga'ya, on altıncısı İmmer'e,
15 On yedincisi Hezir'e, on sekizincisi Hapitsets'e,
16 On dokuzuncusu Petahya'ya, yirmincisi Yehezkel'e,
17 Yirmi birincisi Yakin'e, yirmi ikincisi Gamul'a,
18 Yirmi üçüncüsü Delaya'ya, yirmi dördüncüsü Maaziya'ya çıktı.
19 Bu, İsrael'in Tanrısı Yahve'nin kendisine buyurmuş olduğu gibi, ataları Aron'un kendilerine verdiği kurala göre, Yahve'nin evine girmeleri için onların hizmet sırasıydı.
20 Levi'nin geri kalan oğullarına gelince: Amram'ın oğullarından Şuvael; Şuvael'in oğullarından Yehdeya.
21 Rehavya'dan: Rehavya'nın oğullarından, baş İşşiya.
22 Yitshariler'den Şelomot; Şelomot'un oğullarından Yahat.
23 Hevron'un oğulları: Yeriah, ikinci Amarya, üçüncü Yahaziel ve dördüncü Yekameam.
24 Uzziel'in oğulları: Mika; Mikaoğulları'ndan Şamir.
25 Mika'nın kardeşi: İşşiya; İşşiya'nın oğullarından Zekariya.
26 Merari'nin oğulları: Mahli ve Muşi. Yaaziya'nın oğlu: Beno.
27 Merari'nin Yaaziya'dan olan oğulları: Beno, Şoham, Zakkur ve İbri.
28 Mahli'den: Oğlu olmayan Eleazar.
29 Kiş'den, Kiş'in oğulları: Yerahmeel.
30 Muşi'nin oğulları: Mahli, Eder ve Yerimot. Bunlar ata evlerine göre Levililer'in oğullarıydı.
31 Bunlar da kardeşleri Aronoğulları gibi, Kral David'in, Sadok'un, Ahimelek'in ve kâhinlerin ve Levililer'in ata evlerinin başlarının önünde, atalar evlerinin başları küçük kardeşleri gibi kura çektiler.

25

1 David ve ordu komutanları, Asaf'ın, Heman'ın ve Yedutu'nun oğullarından bazılarını, çenklerle, telli çalgılar ve zillerle peygamberlik etmek üzere hizmet için ayırdılar. Hizmetlerine göre işi yapanların sayısı şöyleydi:
2 Asafoğulları'ndan: Zakkur, Yosef, Netanya ve Aşarela. Asaf'ın oğulları, kralın buyruğuna göre peygamberlik eden Asaf'ın eli altındaydı.
3 Yedutun'dan, Yedutoğulları: Gedalya, Zeri, Yeşaya, Şimei, Haşavya ve Mattitya, Yahve'ye şükredip övgüler sunarak çenkle peygamberlik eden babaları Yedutun'un eli altında altı kişiydi.
4 Heman'dan, Heman'ın oğulları: Bukkiya, Mattanya, Uzziel, Şevuel, Yerimot, Hananya, Hanani, Eliyata, Giddalti, Romamti Ezer, Yoşvekaşah, Malloti, Hotir ve Mahaziot.
5 Bunların hepsi, boynuzu kaldırmak için, Tanrı'nın sözlerinde kralın göreni olan Heman'ın oğullarıydı. Tanrı, Heman'a on dört oğul ve üç kız verdi.
6 Onların hepsi, zillerle, telli çalgılarla ve çenklerle, Tanrı evinin hizmeti için, babalarının eli altında, Yahve'nin evinde ezgi söylemek içindiler: Asaf, Yedutun ve Heman, kralın buyruğu altındaydılar.

7 Bunların sayısı, Yahve'ye ezgi söylemekte eğitilmiş kardeşleriyle birlikte, becerikli olanların hepsi, iki yüz seksen sekizdi.
8 Küçük büyük, öğretmen öğrenci ayrımı yapılmaksızın, görevleri için kura çektiler.
9 İlk kura Asaf'a, Yosef'e çıktı; ikincisi Gedalya'ya, kendisi ve kardeşleriyle oğulları on iki;
10 üçüncüsü Zakkur'a, oğulları ve kardeşleri on iki;
11 dördüncüsü İzri'ye, oğulları ve kardeşleri on iki;
12 Beşincisi, Netanya'ya, oğulları ve kardeşleri on iki;
13 altıncısı Bukkiya'ya, oğulları ve kardeşleri on iki;
14 yedincisi, Yeşarela'ya, oğulları ve kardeşleri on iki;
15 sekizincisi, Yeşaya'ya, oğulları ve kardeşleri on iki;
16 dokuzuncusu Mattanya'ya, oğulları ve kardeşleri on iki;
17 onuncusu Şimei'ye, oğulları ve kardeşleri on iki;
18 on birincisi Azarel'e, oğulları ve kardeşleri on iki;
19 on ikincisi Haşavya'ya, oğulları ve kardeşleri, on iki;
20 on üçüncüsü Şubael'e, oğulları ve kardeşleri, on iki;
21 on dördüncüsü Mattitya'ya, oğulları ve kardeşleri, on iki;
22 on beşincisi Yeremot'a, oğulları ve kardeşleri, on iki;
23 on altıncısı Hananya'ya, oğulları ve kardeşleri, on iki;
24 on yedincisi Yoşvekaş'a, oğulları ve kardeşleri, on iki;
25 on sekizinci Hanani'ye, oğulları ve kardeşleri, on iki;
26 on dokuzuncusu Malloti'ye, oğulları ve kardeşleri, on iki;
27 yirmincisi Eliata'ya, oğulları ve kardeşleri, on iki;
28 yirmi birincisi Hotir'e, oğulları ve kardeşleri, on iki;
29 yirmi ikincisi Giddalti'ye, oğulları ve kardeşleri, on iki;
30 yirmi üçüncüsü Mahaziot'a, oğulları ve kardeşleri on iki;
31 yirmi dördüncüsü Romamti Ezer'e, oğulları ve kardeşleri on iki.

26

1 Kapı bekçilerinin bölükleri: Korahlılar'dan, Asafoğulları'ndan Kore'nin oğlu Meşelemya.
2 Meşelemya'nın oğulları: İlk oğlu Zekariya, ikincisi Yediael, üçüncüsü Zevadya, dördüncüsü Yatniel,
3 Beşincisi Elam, altıncısı Yehohanan ve yedincisi Elihoenay.
4 Oved Edom'un oğulları: İlk oğlu Şemaya, ikincisi Yehozavad, üçüncüsü Yoah, dördüncüsü Sakar, beşincisi Netanel,
5 altıncısı Ammiel, yedincisi İssakar ve sekizincisi Peulletay; çünkü Tanrı onu kutsamıştı.
6 Babalarının evini yöneten onun oğlu Şemaya'nın da oğulları oldu; çünkü onlar cesur yiğitlerdi.
7 Şemaya'nın oğulları: Otni, Refael, Oved ve Elzavad; akrabaları yiğit adamlardı, Elihu ve Semakya.
8 Bunların hepsi Oved Edomoğulları'ndan, bunlar oğullar ve kardeşleri, hizmet için güçte yiğit adamlardı: Oved Edom'dan altmış iki kişi.
9 Meşelemya'nın oğulları ve kardeşleri, yiğit adamlar, on sekiz kişi.
10 Merari'nin çocuklarından Hosa'nın da oğulları vardı: Baş Şimri (ilk doğan olmamasına rağmen babası onu baş yaptı),
11 ikincisi Hilkiya, üçüncüsü Tevalya ve dördüncüsü Zekariya. Hosa'nın bütün oğulları ve kardeşleri on üç kişi.

12 Yahve'nin evinde hizmet etmek için, kardeşleri gibi olan kapı bekçileri bölükleri
bunlardan, baş adamlardı.
13 Her kapı için, atalar evlerine göre, küçüğü de büyüğü de kura çektiler.
14 Doğuya doğru kura Şelemya'ya düştü. Sonra bilge bir danışman olan oğlu Zekariya
için kura çektiler; ve onun kurası kuzeye çıktı.
15 Oved Edom'a güneye; ve oğullarına ambar evine.
16 Şuppim ve Hosa'ya batıya, Şalleket Kapısı yanında, yukarı çıkan geçitte, karşılıklı iki
nöbet yerine çıktı.
17 Doğuya doğru altı Levili, kuzeye günde dört, güneye günde dört ve ambar için ikişer
ikişer.
18 Batıya doğru Parbar için, geçitte dört ve Parbar'da iki.
19 Kapı bekçilerinin bölükleri şunlardı: Korahlılar'ın oğulları ve Merarililer'in oğulları.
20 Levililer'den Ahiya, Tanrı evinin hazinelerinin ve adanmış şeylerin hazinelerinin
başındaydı.
21 Ladanoğulları, Ladan'a ait Gerşonlular'ın oğulları, Ladan'a ait ata evlerinin başları
Gerşonlu Yehieli.
22 Yehieli'nin oğulları: Zetam ve kardeşi Yoel, Yahve'nin evinin hazinelerinin
başındaydılar.
23 Amramlılar'dan, Yitsharlılar'dan, Hebronlular'dan, Uzzielliler'den:
24 Moşe'nin oğlu Gerşom'un oğlu Şevuel hazinelerin yöneticisiydi.
25 Kardeşleri: Eliezer'den, oğlu Rehavya, onun oğlu Yeşaya, onun oğlu Yoram, onun
oğlu Zikri ve onun oğlu Şelomot.
26 Bu Şelomot ve kardeşleri, Kral David'in ve atalar evlerinin başlarının, binlerin ve
yüzlerin komutanlarının ve ordu komutanlarının adadığı bütün hazinelerin
başındaydılar.
27 Savaşlarda kazanılan ganimetlerden bazılarını Yahve'nin evini onarmak için
adadılar.
28 Gören Samuel'in, Kiş oğlu Saul'un, Ner oğlu Avner'in ve Seruya oğlu Yoav'ın adadığı
her şey, kim bir şey adamışsa, Şelomot'un ve kardeşlerinin eli altındaydı.
29 Yitsharlılar'dan Kenanya ve oğulları, İsrael üzerine memurlar ve hâkimler olarak
dışarıdaki işlere bakmak üzere atandılar.
30 Hevronlular'dan Haşavya ve kardeşleri, bin yedi yüz yiğit adam, Yahve'nin bütün
işlerini ve kralın hizmetini, Yarden'in ötesinde batıya doğru İsrael'in gözetimini üstlendi.
31 Hevronlular'dan Yeriyah, ataları evlerinin kuşaklarına göre Hevronlular'ın başıydı.
David'in krallığının kırkıncı yılında arandılar ve Gilad'ın Yatser Kenti'nde onların
arasında cesur yiğitler bulundu.
32 Akrabaları yiğit adamlardı; atalar evlerinin başları olan iki bin yedi yüz kişiydiler.
Kral David, Tanrı'yla ilgili her iş için ve kralın işleri için Ruvenliler, Gadlılar ve
Manaşşeliler'in yarım oymağı üzerinde onları gözetmenler olarak atadı.

27

1 İsrael'in çocukları, sayılarına göre, atalar evlerinin başları, binlerin ve yüzlerin başları
ve yılın bütün aylarında krala her ay girip çıkan bölüklerde hizmet eden memurları, her
bölüğün yirmi dört bin kişisi vardı.
2 Birinci ay için, birinci bölüğün başında Zavdiel oğlu Yaşoveam vardı. Onun bölüğünde
yirmi dört bin kişi vardı.
3 Kendisi Peres'in çocuklarındandı, birinci ay için bütün ordu komutanlarının başıydı.
4 İkinci ayın bölüğü başında Ahohlu Doday vardı, onun bölüğünde önder Miklot'du;
onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı.

5 Üçüncü ay için üçüncü ordu komutanı, başkâhin Yehoyada'nın oğlu Benaya'ydı.
Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı.
6 Otuzlar'ın yiğidi ve Otuzlar'ın başında olan Benaya budur. Onun bölüğünde oğlu
Ammizavad vardı.
7 Dördüncü ay için dördüncü komutan Yoav'ın kardeşi Asahel ve kendisinden sonra
oğlu Zevadya'ydı. Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı.
8 Beşinci ay için beşinci komutan İzrahlı Şamhut'tu. Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi
vardı.
9 Altıncı ay için altıncı komutan Tekolu İkkeş'in oğlu İra'ydı. Onun bölüğünde yirmi dört
bin kişi vardı.
10 Yedinci ay için yedinci komutan Efraim'in çocuklarından Pelonlu Heles'ti. Onun
bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı.
11 Sekizinci ay için sekizinci komutan Zerahlılar'dan Huşalı Sivvekay'dı. Onun
bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı.
12 Dokuzuncu ay için dokuzuncu komutan Benyaminliler'den Anatotlu Aviezer'di.
Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı.
13 Onuncu ay için onuncu komutan Zerahlılar'dan Netofalı Maharay'dı. Onun
bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı.
14 On birinci ay için on birinci komutan, Efraim'in çocuklarından Piratonlu Benaya'ydı.
Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı.
15 On ikinci ay için on ikinci komutan, Otniel'den Netofalı Helday'dı. Onun bölüğünde
yirmi dört bin kişi vardı.

16 İsrael oymaklarının başında da şunlar vardı: Ruvenliler'den baş Zikri'nin oğlu
Eliezer; Şimonlular'dan Maaka'nın oğlu Şefatya;
17 Levi'den Kemuel'in oğlu Haşavya; Aron'dan Sadok;
18 Yahuda'dan David'in kardeşlerinden Elihu; İssakar'dan Mikael'in oğlu Omri;
19 Zevulun'dan Ovadya oğlu İşmaya; Naftalililer'den Azriel'in oğlu Yeremot;
20 Efraim'in çocuklarından Azaziya'nın oğlu Hoşea; Manaşşe'nin yarım oymağından,
Pedaya oğlu Yoel;
21 Gilad'daki Manaşşe'nin yarım oymağından, Zekariya oğlu İddo; Benyamin'den
Avner'in oğlu Yaasiel;
22 Dan'dan Yeroham'ın oğlu Azarel. Bunlar İsrael oymaklarının komutanlarıydı.
23 Ancak David yirmi yaş ve altındakilerin sayısını almadı. Çünkü Yahve İsrael'i
gökyüzünün yıldızları gibi çoğaltacağını söylemişti.
24 Seruya oğlu Yoav sayım yapmaya başladı, ama bitirmedi. Bunun üzerine İsrael
üzerine gazap geldi. Sayı Kral David'in Tarihler Kitabı'nda hesaba konulmadı.

25 Kralın hazinelerinin başında Adiel oğlu Azmavet vardı. Kırlardaki, kentlerdeki,
köylerdeki ve kulelerdeki hazinelerin başında Uzziya oğlu Yonatan vardı.
26 Tarlada çalışıp toprağı sürenlerin başında Keluv oğlu Ezri vardı.
27 Bağların başında Ramalı Şimei vardı. Şarap mahzenleri için bağların ürünü başında
Şifamlı Zavdi vardı.
28 Ovadaki zeytin ağaçlarının ve yabanıl incir ağaçlarının başında Gedeli Baal Hanan
vardı. Yağ mahzenlerinin başı Yoaş'tı.
29 Şaron'da otlayan sürülerin başında Şaronlu Şitray vardı. Vadilerdeki sürülerin başında
Adlay oğlu Şafat vardı.

30 Develerin başında İşmaelli Ovil vardı. Eşeklerin başında Meronotlu Yehdeya vardı.
Sürülerin başında Hagritli Yaziz vardı.
31 Bütün bunlar Kral David'in mülkünün yöneticileriydi.

32 David'in amcası Yonatan da danışman, anlayışlı bir adam ve yazıcıydı.
Hakmoni'nin oğlu Yehiel kralın oğullarıyla birlikteydi.
33 Kralın danışmanı Ahitofel'di. Kralın dostu Arklı Huşay'dı.
34 Ahitofel'den sonra Benaya'nın oğlu Yehoyada ve Aviyatar vardı. Kralın ordusunun
başkomutanı Yoav'dı.

28

1 David, İsrael'in bütün beylerini, oymak beylerini, krala bölük bölük hizmet eden
birlik komutanlarını, binlerin başlarını, yüzlerin başlarını ve kralın ve oğullarının bütün
malının ve mülklerinin yöneticilerini, subayları ve yiğitleri, bütün cesur yiğitleri
Yeruşalem'e topladı.
2 O zaman Kral David ayağa kalkıp şöyle dedi: "Ey kardeşlerim ve halkım beni
dinleyin! Ben, Yahve'nin Antlaşma Sandığı için ve Tanrımız'ın ayaklarının basamağı için
bir dinlenme evi yapmak yüreğimdeydi. Onun için hazırlık da yapmıştım.
3 Ama Tanrı bana, 'Adım için bir ev yapmayacaksın, çünkü sen savaş adamısın ve kan
döktün' dedi.
4 Ancak İsrael'in Tanrısı Yahve, İsrael üzerine daima kral olmak için babamın bütün
evinden beni seçti; çünkü hükümdar olarak Yahuda'yı, Yahuda evinden de babamın
evini seçti; ve bütün İsrael üzerine babamın oğulları arasında beni kral yapmaktan hoşnut
oldu.
5 Bütün oğullarım arasından (çünkü Yahve bana birçok oğul verdi), İsrael üzerinde
Yahve'nin krallığının tahtına oturması için oğlum Solomon'u seçti.
6 Bana şöyle dedi, 'Oğlun Solomon evimi ve avlularımı yapacak; çünkü onu oğlum
olarak seçtim ben de onun babası olacağım.
7 Bugün olduğu gibi, buyruklarımı ve kurallarımı yerine getirmeyi sürdürürse, onun
krallığını daima pekiştireceğim.'

8 Şimdi, bütün İsrael'in gözü önünde, Yahve'nin topluluğu önünde ve Tanrımız duyarken,
Tanrınız Yahve'nin bütün buyruklarını tutun ve araştırın ki, bu güzel ülkeyi mülk olarak
edinesiniz ve onu daima sizden sonraki çocuklarınıza miras olarak bırakasınız.

9 Sen, oğlum Solomon, babanın Tanrısı'nı tanı ve ona tam bir yürekle ve istekli bir
düşünceyle hizmet et; çünkü Yahve bütün yürekleri araştırır ve düşüncelerin bütün hayal
ettiği şeyleri anlar. Eğer onu ararsan, sana kendisini buldurur; ama eğer onu bırakırsan,
seni sonsuza dek atar.
10 Şimdi dikkat et, çünkü kutsal yer için ev yapmak üzere Yahve seni seçti. Güçlü ol ve
yap."
11 Sonra David, oğlu Solomon'a tapınağın eyvanla evlerinin, hazinelerinin, üst
odalarının, iç odalarının, merhamet yerinin planlarını verdi;
12 Yahve'nin evinin avluları, çevredeki bütün odalar, Tanrı evinin hazineleri ve
adanmış şeylerin hazineleri için;
13 kâhinlerin ve Levililer'in takımları için, Yahve'nin evinin hizmetinin bütün işi için,
Yahve'nin evindeki bütün hizmet kapları için,
14 altın kaplar için, tartısına göre altından, her türlü hizmetin bütün kapları için, bütün
gümüş kaplar için, tartısına göre gümüşten her türlü hizmetin bütün kapları için, Ruh
aracılığıyla sahip olduğu her şeyin planlarını verdi.
15 Her şamdanla ve onun kandillerinin tartısına göre, altın şamdanların ve kandillerinin
tartısını; ve her şamdanın hizmetine göre gümüş şamdanlar için, her bir şamdanın ve
kandillerinin tartısına göre onları da tartsın;
16 ve sergi ekmeği masaları için, her masa için altın; ve gümüş masalar için gümüş
tartısını;

17 ve saf altından çatallarının, leğenlerin ve kâselerin tartısını; ve altın taslar için, her
tasın tartısını, gümüş taslar için, her tasın tartısını;
18 ve buhur sunağı için, saf altının tartısını; ve kanatlarını yapıp Yahve'nin Antlaşma
Sandığı'nı örten Keruvlar arabasının planlarına göre altın tartısını verdi.
19 David, "Bütün bunlar," dedi, "Bu örneğin bütün işleri, Yahve'nin elinden bana yazılı
olarak anlatıldı."
20 David oğlu Solomon'a, "Güçlü ve cesur ol, yap" dedi, "Korkma, yılma, çünkü Yahve
Tanrı, benim Tanrım seninle birliktedir. Yahve'nin evinin hizmeti için bütün iş
bitinceye dek seni başarısızlığa uğratmayacak, seni bırakmayacaktır.
21 İşte, Tanrı'nın evinin bütün hizmeti için kâhinlerin ve Levililer'in bölükleri var. Her
türlü hizmette, becerikli olan her istekli adam her türlü işte seninle birlikte olacak.
Komutanlar ve bütün halk da tümüyle senin buyruğunda olacak."

29

1 Kral David bütün topluluğa şöyle dedi: "Tanrı'nın tek seçtiği oğlum Solomon henüz
genç ve toydur; yapılacak iş de büyüktür. Çünkü bu saray insan için değil, Tanrı Yahve
içindir.
2 Şimdi Tanrım'ın evi için bütün gücümle altın şeyler için altın, gümüş şeyler için gümüş,
tunç şeyler için tunç, demir şeyler için demir, ağaç şeyler için ağaç, ayrıca oniks taşları,
kakma taşlar, ziynet taşları, çeşitli renkli taşlar, her türlü değerli taşlar ve bol miktarda
mermer taşları da hazırladım.
3 Bundan başka, Tanrım'ın evini sevdiğim için, madem ki kendi altın ve gümüş
hazinem vardır, kutsal ev için hazırladığım her şeyden daha fazlasını Tanrım'ın evine,
4 Ofir altınından üç bin talant* altını ve evlerin duvarlarını kaplamak için yedi bin
talant† saf gümüşü;
5 altın şeyler için altını, gümüş şeyler için gümüşü ve zanaatkârların elleriyle yapılacak
her türlü işler için veriyorum. Öyleyse kim bugün gönüllü olarak kendini Yahve'ye
adıyor?"
6 Atalar evlerinin beyleri, İsrael oymaklarının beyleri, binlerin ve yüzlerin
komutanları, kralın işlerinin yöneticileriyle birlikte gönülden sundular.
7 Tanrı'nın evinin hizmeti için beş bin talant‡ altın, on bin darik,§ on bin talant
gümüş, on sekiz bin talant tunç ve yüz bin talant demir verdiler.
8 Kendilerinde değerli taşlar bulunanlar, Gerşonlu Yehiel'in eliyle Yahve'nin evinin
hazinesine verdiler.
9 O zaman halk sevindi, çünkü gönülden sunmuşlardı, çünkü bütün yürekle Yahve'ye
gönülden sundular. Kral David de büyük bir sevinçle sevindi.
10 Bunun üzerine David bütün topluluğun önünde Yahve'yi övdü. David, "Ey Yahve,
atamız İsrael'in Tanrısı, sen sonsuzluklar boyunca yücesin" dedi.
11 "Ey Yahve, büyüklük, güç, görkem, zafer ve heybet senindir! Çünkü göklerde ve yerde
olan her şey senindir. Ey Yahve, krallık senindir ve sen baş olarak her şeyden yükseksin.
12 Zenginlik ve onur senden gelir ve sen her şeye hakimsin! Güç ve kudret senin
elindedir! Büyük kılmak ve herkesi güçlendirmek senin elindedir!
13 Şimdi, ey Tanrımız, biz sana şükrederiz ve görkemli adını överiz.
14 Ama ben kimim ve halkım nedir ki, böyle gönülden sunabilelim? Çünkü her şey
senden gelir ve biz sana seninkilerden verdik.

---

* **29:4** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur, dolayısıyla 3000 talant yaklaşık 90 metrik tondur † **29:4** yaklaşık 210 metrik ton ‡ **29:7** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur, dolayısıyla 5000 talant yaklaşık 150 metrik tondur § **29:7** Daric, Pers kralı tarafından basılan, her biri yaklaşık 8,4 gram veya 0,27 Truva onsu ağırlığındaki altın sikkeydi.

15 Çünkü biz senin önünde yabancıyız ve bütün atalarımız gibi misafiriz. Yeryüzündeki
günlerimiz bir gölge gibidir, geriye bir şey kalmaz.
16 Ey Tanrımız Yahve, kutsal adına bir ev yapmak için hazırladığımız bütün bu hazine
senin elinden gelmiştir ve hepsi senindir.
17 Ey Tanrım, yüreği sınadığını ve doğruluktan hoşlandığını da biliyorum. Bense
yüreğimin doğruluğuyla bütün bunları gönülden sundum. Şimdi burada bulunan halkının
sana gönülden sunduğunu sevinçle gördüm.
18 Atalarımız Avraham'ın, İshak'ın ve İsrael'in Tanrısı ey Yahve, bu isteği daima
halkının yüreğinin düşüncelerinde tut ve onların yüreğini kendine hazırla;
19 oğlum Solomon'a da senin buyruklarını, tanıklıklarını ve kurallarını tutmak için,
bütün bu şeyleri yapmak için ve hazırlığını yaptığım sarayı bina etmek için bütün bir
yürek ver."
20 Sonra David bütün topluluğa, "Şimdi Tanrınız Yahve'yi övün!" dedi.
Bütün topluluk atalarının Tanrısı Yahve'yi övdüler ve başlarını eğip Yahve'nin ve
kralın önünde yere kapandılar.
21 Yahve'ye kurbanlar kestiler ve o günün ertesi gün Yahve'ye yakmalık sunular
sundular; bin boğa, bin koç ve bin kuzu, onların dökmelik sunularını, bütün İsrael için
bol miktarda kurbanlar sundular.
22 O gün büyük bir sevinçle Yahve'nin önünde yiyip içtiler. David oğlu Solomon'u ikinci
kez kral yaptılar ve onu Yahve'nin önünde hükümdar, Sadok'u da kâhin olarak
meshettiler.
23 O zaman Solomon babası David'in yerine Yahve'nin tahtına oturdu ve başarılı
oldu; bütün İsrael ona itaat etti.
24 Bütün beyler, yiğitler ve Kral David'in bütün oğulları Kral Solomon'a boyun eğdiler.
25 Yahve, Solomon'u bütün İsrael'in gözünde çok büyüttü, İsrael'de kendisinden önce
hiçbir kralın üzerinde olmayan krallık yüceliğini ona verdi.
26 Yişay oğlu David bütün İsrael üzerinde hüküm sürdü.
27 İsrael'de kırk yıl hüküm sürdü; Hevron'da yedi yıl hüküm sürdü, Yeruşalem'de de otuz
üç yıl hüküm sürdü.
28 Güzel ihtiyarlıkta, günlere, zenginliğe ve onura doymuş olarak öldü; ve oğlu
Solomon onun yerine kral oldu.
29 Kral David'in işleri, ilk ve son işleri, işte bunlar, gören Samuel'in tarihinde,
Peygamber Natan'ın tarihinde ve gören Gad'ın tarihinde,
30 onun bütün krallığı ve kudreti, İsrael ve bütün ülkelerdeki krallıkların dahil olduğu
olaylarla birlikte yazılıdır.

2. TARİHLER

1 David oğlu Solomon krallığında sağlam bir şekilde yerleşmişti. Tanrısı* Yahve† onunla
birlikteydi ve onu çok büyüttü.
2 Solomon bütün İsrael'e, binlerin, yüzlerin başlarına, hâkimlere ve bütün İsrael'deki her
beye, atalar evlerinin başlarına seslendi.
3 Solomon ve onunla birlikte olan bütün topluluk Givon'daki yüksek yere gittiler.
Çünkü Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin çölde yapmış olduğu Tanrı'nın Buluşma Çadırı
oradaydı.
4 Ama David Tanrı'nın Sandığı'nı Kiryat Yearim'den onun için David'in hazırlamış
olduğu yere çıkarmıştı. Çünkü David onun için Yeruşalem'de bir çadır kurmuştu.
5 Hur oğlu Uri oğlu Betsalel'in yaptığı tunç sunak da Yahve'nin çadırının önündeydi;
Solomon ve topluluk orada öğüt ararlardı.
6 Solomon Buluşma Çadırı'nda bulunan Yahve'nin önündeki tunç sunağa çıktı ve
üzerinde bin yakmalık sunu sundu.
7 O gece Tanrı Solomon'a görünüp ona, "Sana ne vermemi istiyorsan, dile" dedi.
8 Solomon Tanrı'ya, "Sen babam David'e büyük sevgi dolu iyiliğini gösterdin ve beni
onun yerine kral yaptın" dedi.
9 "Şimdi, ey Yahve Tanrı, babam David'e verdiğin söz yerine gelsin; çünkü beni
çoklukta yeryüzünün tozu gibi olan bir halkın üzerine kral yaptın.
10 Şimdi bana bilgelik ve bilgi ver ki, çıkıp bu halkın önüne gireyim; çünkü senin bu
büyük halkına kim hükmedebilir?"
11 Tanrı Solomon'a, "Mademki yüreğinde bu vardı ve sen ne zenginlik, ne mal, ne
onur, ne de senden nefret edenlerin canını istedin, ne de uzun ömür istedin; ancak seni
üzerine kral yaptığım halkıma hükmedesin diye kendin için bilgelik ve bilgi istedin;
12 bu nedenle sana bilgelik ve bilgi verildi. Ben sana öyle zenginlik, servet, onur
vereceğim ki, senden önceki kralların hiçbiri benzerine sahip olmadı ve senden
sonrakiler de benzerine sahip olmayacaktır."
13 Böylece Solomon, Givon'daki Buluşma Çadırı'nın önündeki yüksek yerden Yeruşalem'e
geldi ve İsrael üzerinde hüküm sürdü.
14 Solomon savaş arabaları ve atlılar topladı. Bin dört yüz savaş arabası ve on iki bin
atlısı vardı ve bunları savaş arabaları kentlerine ve kralın yanına, Yeruşalem'e
yerleştirdi.
15 Kral, Yeruşalem'de gümüşü ve altını taş kadar sıradan yaptı ve sedirleri ovadaki
incir ağaçları kadar sıradan yaptı.
16 Solomon'un atları Mısır'dan ve Keve'den getiriliyordu. Kralın tüccarları onları
Keve'den satın alıyordu.
17 Mısır'dan altı yüz gümüşe savaş arabası, yüz elli gümüşe at alıp getirirlerdi.‡ Bunları
Hitit krallarına ve Suriye§ krallarına da satıp gönderirlerdi.

2

1 Solomon, Yahve'nin adına bir ev ve krallığı için bir ev yapmaya karar verdi.
2 Solomon, yük taşımak için yetmiş bin adam, dağlarda taş kesmek için seksen bin
adam ve onların başında üç bin altı yüz adam saydı.

---

* **1:1** The "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. † **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. ‡ **1:17** Gümüş parçaları muhtemelen şekeldi, dolayısıyla 600 parça yaklaşık 13,2 pound veya 6 kilogram gümüşe, 150 parça ise yaklaşık 3,3 pound veya 1,5 kilogram gümüşe denk geliyordu. § **1:17** veya Aram

3 Solomon, Sur Kralı Huram'a haber gönderip şöyle dedi: “Babam David'e yaptığın ve
kendisine oturacağı bir ev yapmak üzere sedir ağaçları gönderdiğin gibi, bana da öyle
yap.
4 İşte,* Tanrı'ya adamak, O'nun önünde güzel kokulu buhur yakmak, sürekli sergi
ekmeği ve sabah akşam, Şabatlar'da, Yeni Ay'larda ve Tanrımız Yahve'nin belli
bayramlarında yakmalık sunular sunmak için Tanrım Yahve'nin adına bir ev yapmak
üzereyim. Bu, İsrael için daima bir kuraldır.”
5 “Yapmakta olduğum ev büyük olacak, çünkü Tanrımız bütün ilâhlardan büyüktür.
6 Ama gök ve göklerin gökleri O'nu içine alamazken, O'na kim bir ev yapabilir? Öyleyse
ben kimim ki, O'na bir ev yapayım? Yalnızca O'nun önünde buhur yakmak için
yapıyorum.”
7 “Şimdi bana altın, gümüş, tunç, demir, mor, kırmızı ve mavi işlemede usta, oymacılıkta
yetenekli bir adam gönder ki, Yahuda'da ve Yeruşalem'de yanımda olan babam David'in
sağlamış olduğu yetenekli adamlarla birlikte olsun.”
8 “Bana Lübnan'dan sedir ağaçları, selvi ağaçları ve algum ağaçları da gönder; çünkü
senin hizmetkârlarının Lübnan'da kereste kesmeyi bildiklerini biliyorum. İşte, benim
hizmetkârlarım hizmetkârlarınla birlikte olacaklar,
9 ve bana bol miktarda kereste hazırlayacaklar; çünkü yapmak üzere olduğum ev büyük
ve şaşılacak olacak.
10 İşte, ben senin odun kesen hizmetkârlarına yirmi bin kor† dövülmüş buğday, yirmi
bin bat‡ arpa, yirmi bin bat şarap ve yirmi bin bat zeytinyağı vereceğim.”
11 O zaman Sur Kralı Huram, Solomon'a gönderdiği yazıyla şöyle karşılık verdi: “Yahve
halkını sevdiği için seni onların üzerine kral yaptı.”
12 Huram şöyle devam etti: “Yahve için bir ev, kendi krallığı için bir ev yapacak olan,
Kral David'e bilge, anlayışlı ve sağduyulu bir oğul veren gökleri ve yeri yaratan İsrael'in
Tanrısı Yahve yücelsin.
13 Ve işte, senin yetenekli adamlarınla ve baban efendim David'in yetenekli adamları
ile birlikte kendisine bir yer verilsin diye, yetenek ve anlayış sahibi bir adamı, benim
Huram Avi'yi§ gönderdim.
14 Dan kızlarından bir kadının oğludur, babası da Surlu bir adamdı; altın, ve gümüş,
tunç, demir, taş, ve kereste, mor, mavi, ve ince keten, ve kırmızı işlemede, ve her çeşit
oyma işinde, ve her çeşit tasarımda yeteneklidir.”
15 “Şimdi efendimin sözünü etmiş olduğu buğdayı, arpayı, yağı ve şarabı
hizmetkârlarına göndersin.
16 Biz de Lübnan'dan sana ihtiyacın olduğu kadar odun keselim. Bunları sana deniz
yoluyla sallarda Yafa'ya kadar sana getirelim. Sen de Yeruşalem'e kadar çıkarırsın.”
17 Solomon, babası David'in saydığı sayımdan sonra İsrael ülkesindeki bütün
yabancıları saydı. Yüz elli üç bin altı yüz kişi bulundu.
18 Onlardan yetmiş binini yük taşımaya, seksen binini dağlarda taş kesmeye, üç bin
altı yüz kişiyi de halka işlerini tayin etmeye koydu.

3

1 Solomon, Yahve'nin Yeruşalem'de babası David'e göründüğü Moria Dağı'nda, Yevuslu
Ornan'ın harman yerinde David'in hazırlamış olduğu yerde, Yahve'nin evini yapmaya
başladı.

---

* **2:4** “İşte”, “הִנֵּה” kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. † **2:10** 1 kor, bir homer'a eşittir veya yaklaşık 55,9 galon (sıvı) veya 211 litre veya 6 kileye eşittir, bu nedenle 20.000 kor buğday yaklaşık 545 metrik ton ağırlığında olacaktır. ‡ **2:10** 1 bat, bir korun onda biri veya yaklaşık 5,6 galon veya 21 litre veya 2,4 ölçektir. 20.000 bat arpa yaklaşık 262 metrik ton ağırlığında olacaktır. § **2:13** veya Huram, babam

2 Krallığının dördüncü yılında, ikinci ayın ikinci gününde yapmaya başladı.
3 Solomon'un Tanrı'nın evinin yapımı için koyduğu temeller şunlardır: Uzunluğu birinci ölçüye göre, altmış arşın,* genişliği yirmi arşın.
4 Önündeki eyvan, evin enine göre uzunluğu yirmi arşın, yüksekliği yüz yirmi; içini saf altınla kapladı.
5 Daha büyük olan odayı selvi ağacından tavanla yaptı, onu ince altınla kapladı ve onu palmiye ağaçları ve zincirlerle süsledi.
6 Evi güzellik için değerli taşlarla süsledi. Altın, Parvaim altınıydı.
7 Evi, kirişleri, eşikleri, duvarlarını ve kapılarını da altınla kapladı ve duvarlara Keruvlar oydu.
8 En Kutsal Yer'i yaptı. Uzunluğu evin genişliğine göre yirmi arşın, genişliği yirmi arşındı. Ve onu altı yüz talant† kadar saf altınla kapladı.
9 Çivilerin ağırlığı elli şekel‡ altındı. Üst odaları altınla kapladı.
10 En Kutsal Yer'de oymacı işi iki Keruv yaptı ve onları altınla kapladı.
11 Keruvlar'ın kanatları yirmi arşın uzunluğundaydı. Birinin kanadı beş arşındı ve evin duvarına kadar uzanıyordu. Öbür kanat beş arşındı ve öbür Keruv'un kanadına kadar uzanıyordu.
12 Öbür Keruv'un kanadı beş arşındı ve evin duvarına kadar uzanıyordu; ve öbür kanat beş arşındı, öbür Keruv'un kanadına birleşiyordu.
13 Bu Keruvlar'ın kanatları yirmi arşın yayılıyordu. Ayakta duruyorlardı ve yüzleri eve dönüktü.
14 Lacivert, mor, kırmızı ve ince ketenden bir perde yaptı ve onu Keruvlar'la süsledi.
15 Evin önüne de otuz beş arşın yüksekliğinde iki direk yaptı ve her birinin tepesindeki başlık beş arşındı.
16 İç odada zincirler yaptı ve bunları direklerin tepelerine koydu; ve yüz nar yaptı ve bunları zincirlerin üzerine koydu.
17 Direkleri tapınağın önüne, birini sağ tarafa, öbürünü sol tarafa dikti; ve sağdakinin adını Yakin, soldakinin adını Boaz koydu.

4

1 Sonra tunçtan bir sunak yaptı, yirmi arşın* uzunluğunda, yirmi arşın genişliğinde ve on arşın yüksekliğindeydi.
2 Kenardan kenara on arşın uzunluğunda dökme deniz† de yaptı. Yuvarlaktı, beş arşın yüksekliğinde ve otuz arşın çevresi vardı.
3 Altında, onu çevreleyen her arşında on, denizi çevreleyen öküz suretleri vardı. Öküzler iki sıraydı ve dökülürken birlikte döküldü.
4 Üçü kuzeye, üçü batıya, üçü güneye ve üçü de doğuya bakan on iki öküz üzerinde duruyordu. Deniz yukarıdan üzerlerine yerleştirilmişti ve onların bütün arka tarafları içe dönüktü.
5 Kalınlığı el kadardı. Kenarı bir kâse kenarı gibi, zambak çiçeği gibi yapılmıştı. Üç bin bat‡ su aldı ve tuttu.

---

* **3:3** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. † **3:8** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur, bu nedenle 600 yetenek yaklaşık 18 metrik tondur ‡ **3:9** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,32 Truva onsudur, dolayısıyla 50 şekel yaklaşık 0,5 kilogram veya yaklaşık 16 Truva onsudur. * **4:1** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. † **4:2** veya havuz veya rezervuar ‡ **4:5** Bir bat yaklaşık 5,6 galon veya 21,1 litredir, dolayısıyla 3.000 bat yaklaşık 16.800 galon veya 63,3 kilolitredir.

6 On kazan da yaptı ve yıkanmak için beşini sağ tarafa, beşini de sol tarafa koydu.
Yakmalık kurbanlara ait şeyler bunların içinde yıkanıyordu, ama deniz kâhinlerin
yıkanması içindi.
7 Onlarla ilgili yasaya göre on altın şamdan yaptı ve beşi sağda, beşi solda olmak üzere
onları tapınağa koydu.
8 On masa da yaptı ve beşini sağda, beşi solda olmak üzere onları tapınağa koydu.
Altından yüz leğen yaptı.
9 Dahası kâhinlerin avlusunu, büyük avluyu ve avlunun kapılarını yaptı ve onların
kapılarını tunçla kapladı.
10 Denizi evin sağına, doğu tarafına, güneye doğru yerleştirdi.
11 Huram kazanları, kürekleri ve leğenleri yaptı.
Böylece Huram, Tanrı'nın evinde Kral Solomon için yaptığı işi bitirdi:
12 İki direği, yuvarlakları, direklerin tepesindeki iki başlığı, direklerin tepesindeki
başlıkların iki yuvarlaklarını örten iki ağ işi,
13 iki ağ işi için dört yüz nar, direklerin üzerindeki başlıkların iki yuvarlağını örten her
ağ işi için iki sıra nar.
14 Ayaklıkları ve ayaklıkların üzerindeki kazanları da yaptı,
15 bir deniz ve onun altında on iki öküz yaptı.
16 Huram Avi§ Kral Solomon için, Yahve'nin evi için, tencereleri, kürekleri, çatalları ve
onun bütün kaplarını da parlak tunçtan yaptı.
17 Kral bunları Yarden Ovası'nda, Sukkot ile Zereda arasındaki killi toprakta döktü.
18 Böylece Solomon bütün bu kapları bol miktarda yaptı; öyle ki, tunçun ağırlığı
belirlenemedi.
19 Solomon Tanrı'nın evindeki bütün kapları yaptı: Altın sunak, üzerlerinde sergi
ekmeği bulunan masalar,
20 ve iç odanın önünde, kurala göre yanmak üzere kandilleri ile birlikte şamdanlar saf
altındandı;
21 ve çiçekler, kandiller ve maşalar saf altındandı;
22 ve maşalar, leğenler, kaşıklar ve tablaları saf altındandı. Evin girişi, en kutsal yerin iç
kapıları ve tapınağın ana salonunun kapıları altındandı.

5

1 Böylece Solomon'un Yahve'nin evi için yaptığı bütün iş bitmiş oldu. Solomon, babası
David'in adadığı şeyleri, gümüşü, altını ve bütün kapları getirip Tanrı'nın evinin
hazinelerine koydu.
2 O zaman Solomon, İsrael'in ihtiyarlarını, bütün oymak başlarını, İsrael'in çocuklarının
atalar evlerinin beylerini, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı David'in kenti olan Siyon'dan
yukarı getirmek üzere Yeruşalem'e topladı.
3 Böylece bütün İsraelliler, yedinci ayda olan bayramda kralın yanında toplandılar.
4 İsrael'in bütün ihtiyarları geldi. Levililer sandığı kaldırdılar.
5 Sandığı, Buluşma Çadırı'nı ve Çadır'da bulunan bütün kutsal kapları yukarı getirdiler.
Levili kâhinler bunları yukarı getirdiler.
6 Kral Solomon ve kendisinin yanında toplanmış olan bütün İsrael topluluğu sandığın
önündeydiler; çoklukta sayılamayacak, hesap edilemeyecek kadar çok koyun ve sığır
kurban ediyorlardı.
7 Kâhinler, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı, içeriye, evin iç odasına, en kutsal yere,
Keruvlar'ın kanatlarının altına getirdiler.
8 Çünkü Keruvlar kanatlarını sandığın yeri üzerine germişlerdi ve Keruvlar sandığı ve
onun sırıklarını yukarıdan örtüyorlardı.

§ **4:16** "avi" "babası" anlamına gelir

9 Sırıklar o kadar uzundu ki, sırıkların uçları iç odanın önündeki sandıktan görülüyordu,
ama dışarıdan görünmüyorlardı; ve o bugüne dek oradadır.
10 Sandıkta, Yahve'nin Mısır'dan çıktıkları zaman İsrael'in çocuklarıyla antlaşma yaptığı
sırada Moşe'nin Horev'de oraya koymuş olduğu iki levhadan başka bir şey yoktu.
11 Kâhinler kutsal yerden çıktıklarında (çünkü orada bulunan bütün kâhinler bölüklerini
gözetmeden kendilerini kutsamışlardı;
12 ezgi söyleyen Levililer de, hepsi, Asaf, Heman, Yedutun ve oğulları ve kardeşleri,
ince keten giysiler giymiş, ziller, telli çalgılar ve çenklerle sunağın doğu ucunda
duruyorlardı. Onlarla birlikte yüz yirmi kâhin de boru çalıyordu);
13 boru çalanlar ve ezgi söyleyenler bir olup, Yahve'yi övmek ve ona şükretmek için tek
ses çıkardılar. Borularla, zillerle ve çalgılarla seslerini yükseltip Yahve'yi övüp şöyle
dediler:
"Çünkü O iyidir,
zira sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer!"
O zaman ev, Yahve'nin evi bulutla doldu.
14 Öyle ki, bulut yüzünden kâhinler hizmet için duramadılar. Çünkü Yahve'nin görkemi
Tanrı'nın evini doldurmuştu.

6

1 O zaman Solomon, "Yahve koyu karanlıkta otururum demişti" dedi,
2 "Ama ben sana bir konut ve ev, daima oturacağın bir yer yaptım."
3 Kral yüzünü çevirdi ve bütün İsrael topluluğunu kutsadı. Bütün İsrael topluluğu
ayakta duruyordu.
4 Ve dedi, "Babam David'e ağzıyla söyleyen ve elleriyle yerine getiren İsrael'in Tanrısı
Yahve'ye yücelik olsun; O, demişti,
5 'Halkımı Mısır'dan çıkardığım günden beri, İsrael'in bütün oymaklarından adım orada
olsun diye ev yapmak üzere hiçbir kent seçmedim. Halkım İsrael üzerine hükümdar olsun
diye hiçbir adam da seçmedim.
6 Ama şimdi adım orada olsun diye Yeruşalem'i seçtim. Halkım İsrael üzerinde olsun
diye David'i seçtim.'
7 Babam David'in yüreğinde İsrael'in Tanrısı Yahve adına bir ev yapmak vardı.
8 Ama Yahve babam David'e dedi: 'Mademki adıma bir ev yapmak yüreğindeydi,
yüreğinde olduğu için iyi yaptın.
9 Ancak evi sen yapmayacaksın, ama bedeninden çıkacak olan oğlun adım için evi
yapacak.'"
10 "Yahve söylediği sözü yerine getirdi; çünkü babam David'in yerine kalktım ve
Yahve'nin vaat ettiği gibi İsrael tahtına oturdum ve İsrael'in Tanrısı Yahve'nin adına evi
yaptım.
11 Oraya sandığı koydum, Yahve'nin İsrael'in çocuklarıyla yaptığı antlaşma onun
içindedir."
12 Yahve'nin sunağının önünde, İsrael topluluğunun karşısında durdu ve ellerini açtı.
13 (Çünkü Solomon beş arşın* uzunluğunda, beş arşın genişliğinde ve üç arşın
yüksekliğinde tunç bir iskele yapmış ve onu avlunun ortasına koymuştu; onun üzerine
durdu ve bütün İsrael topluluğunun önünde diz çöktü ve ellerini göğe doğru açtı.)
14 Sonra şöyle dedi: "İsrael'in Tanrısı ey Yahve, gökte ve yerde senin gibi bir Tanrı
yoktur. Sen, bütün yürekleriyle senin önünde yürüyen hizmetkârlarına antlaşmayı ve
sevgi dolu iyiliğini korursun.

* **6:13** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

15 Hizmetkârın babam David'e verdiğin sözü tuttun. Evet, ağzınla söyledin ve bugün
olduğu gibi elinle yerine getirdin."
16 "Şimdi, İsrael'in Tanrısı ey Yahve, hizmetkârın babam David'e verdiğin şu sözü tut:
'İsrael tahtına oturmak için gözümün önünde bir adamın eksik olmayacaktır. Yeter ki,
çocukların kendi yollarına dikkat etsinler, sen önümde yürüdüğün gibi benim yasamda
yürüsünler.'
17 Şimdi, İsrael'in Tanrısı ey Yahve, hizmetkârın David'e söylediğin söz doğru çıksın."
18 "Ama Tanrı gerçekten yeryüzünde insanlarla birlikte mi oturacak? İşte, gökler ve
göklerin gökleri seni alamaz; nerede kaldı ki, benim bu yaptığım ev!
19 Yine de ey Tanrım Yahve, hizmetkârının senin önünde ettiği yakarışı ve duayı
duymak için hizmetkârının duasını ve yakarışını say.
20 Öyle ki, gözlerin gece gündüz bu eve, adını koyacağını söylediğin yere, hizmetkârının
bu yere doğru edeceği duayı dinlemek için açık olsun.
21 Bu yere doğru dua ettiklerinde, hizmetkârının ve halkın İsrael'in yakarışlarını dinle.
Evet, oturduğun yerden, gökten işit; işittiğin de bağışla."
22 "Bir adam komşusuna karşı günah işlerse ve yemin etmesi için üzerine bir ant
yüklenirse ve gelip bu evde sunağın önünde yemin ederse,
23 o zaman gökten işit, davran ve kendi yolunu kendi başına getirip kötüyü
cezalandırarak, doğruyu doğruluğuna göre verip onu haklı çıkararak hizmetkârlarına
hükmet."
24 "Halkın İsrael, sana karşı günah işledikleri için düşman önünde vurulursa ve tekrar
dönüp adını itiraf ederlerse ve bu evde senin önünde dua edip yalvarırlarsa,
25 o zaman göklerden işit, halkın İsrael'in günahını bağışla ve onları kendilerine ve
atalarına verdiğin ülkeye geri getir."
26 "Sana karşı günah işledikleri için gökyüzü kapandığında ve yağmur yağmadığında,
eğer bu yere doğru dua ederler, adını itiraf ederler ve onları sıkıntıya soktuğun zaman
günahlarından dönerlerse,
27 o zaman gökten işit ve hizmetkârlarının, halkın İsrael'in günahını bağışla. Onlara
yürümeleri gereken iyi yolu öğret ve halkına miras olarak verdiğin ülkelerine yağmur
gönder."
28 "Eğer ülkede kıtlık olursa, veba olursa, samyeli ya da küf, çekirge ya da tırtıl olursa;
düşmanları onları kentlerinin diyarında kuşatırsa; hangi bela ve hangi hastalık olursa
olsun,
29 herhangi bir adam tarafından ya da bütün halkın İsrael tarafından bir dua yada
yakarış olursa, her biri kendi belasını ve kendi acısını bilip ellerini bu eve doğru açarsa,
30 o zaman gökten, oturduğun yerden işit ve bağışla ve yüreğini bildiğin herkese bütün
yollarına göre karşılık ver, (çünkü sen, yalnız sen, insan çocuklarının yüreğini bilirsin),
31 böylece atalarımıza verdiğin ülkede yaşadıkları sürece senin yollarında yürümek için
senden korksunlar."
32 "Dahası halkın İsrael'den olmayan yabancı, senin büyük adın, kudretli elin ve
uzanmış kolun uğruna uzak bir ülkeden geldiğinde, gelip bu eve doğru dua ettiklerinde,
33 o zaman gökten, oturduğun yerden işit ve yabancının sana yalvardığı her şeye göre
yap; ta ki yeryüzünün bütün halkları senin adını bilsin ve halkın İsrael gibi senden
korksunlar ve yaptığım bu evin senin adınla anıldığını bilsinler."
34 "Eğer halkın, onları gönderdiğin bir yoldan düşmanlarına karşı savaşa çıkarsa, ve
sana, seçtiğin bu kente ve adına yaptırdığım eve doğru dua ederlerse;
35 o zaman gökten dualarını ve yakarışlarını işit ve onların davasını savun."

36 “Eğer sana karşı günah işlerlerse (çünkü günah işlemeyen kimse yoktur), ve sen
onlara öfkelenirsen ve onları düşmana teslim edersen, onun için onları uzak ya da yakın
bir ülkeye sürgün olarak götürürlerse;
37 ama sürgün edildikleri ülkede akılları başlarına gelir de, dönüp sürgün edildikleri
ülkede sana yalvarıp, 'Günah işledik, sapkınlık ettik, kötülük yaptık' derlerse;
38 eğer sürgün edildikleri ülkede, bütün yürekleriyle, bütün canlarıyla sana dönerlerse,
atalarına verdiğin ülkeye, seçtiğin kente ve adına yaptırdığım eve doğru dua ederlerse;
39 o zaman gökten, oturduğun yerden dualarını ve yakarışlarını işit, davalarını savun
ve sana karşı günah işleyen halkını bağışla.”
40 “Şimdi, Tanrım, yalvarırım, bu yerde edilen duayı, gözlerin görsün, kulakların
duysun.”
41 “Şimdi, ey Yahve Tanrı, sen ve gücünün sandığı dinlenme yerine çık. Ey Yahve
Tanrı, kâhinlerin kurtuluşla giyinsinler ve kutsalların iyilikle sevinsinler.”
42 “Ey Yahve Tanrı, meshedilmişinin yüzünü geri çevirme. Hizmetkârın David'e olan
sevgi dolu iyiliklerini hatırla.”

7

1 Solomon duasını bitirince, gökten ateş indi ve yakmalık sunuyu ve kurbanları yiyip
bitirdi; ve Yahve'nin görkemi evi doldurdu.
2 Kâhinler Yahve'nin evine giremediler, çünkü Yahve'nin görkemi Yahve'nin evini
doldurmuştu.
3 Ateş inerken, bütün İsrael'in çocukları baktılar, Yahve'nin görkemi evin üzerindeydi.
Yüzlerini döşemenin üzerine koyup eğildiler, tapındılar ve Yahve'ye şükrederek,
“Çünkü O iyidir,
zira sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer!” dediler.
4 Sonra kral ve bütün halk Yahve'nin önünde kurbanlar sundular.
5 Kral Solomon yirmi iki bin sığır ve yüz yirmi bin koyun kurban etti. Böylece kral ve
bütün halk Tanrı'nın evini adadılar.
6 Kâhinler konumlarına göre durdular; Levililer de, Kral David'in Yahve'ye şükretmek
için, “Çünkü O'nun sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer” onlarla överken yapmış olduğu
Yahve'nin müzik aletleriyle durdular. Kâhinler onların önünde boru çaldılar; ve bütün
İsrael ayakta durmaktaydı.
7 Dahası Solomon, Yahve'nin evinin önündeki avlunun ortasını kutsal kıldı; çünkü
orada yakmalık sunuları ve esenlik sunularının yağını sundu; çünkü Solomon'un
yapmış olduğu tunç sunak, yakmalık sunuyu, ekmek sunusunu ve yağı almadı.
8 Böylece Solomon, o sırada yedi gün boyunca bayram yaptı ve Hamat'ın girişinden
Mısır Vadisi'ne kadar çok büyük bir toplulukla, bütün İsrael de onunla birlikteydi.
9 Sekizinci gün, kutsal bir toplantı düzenlediler; çünkü sunağın adanmasını yedi gün,
bayramı da yedi gün tuttular.
10 Yahve'nin David'e, Solomon'a ve halkı İsrael'e gösterdiği iyilikten dolayı sevinçli ve
mutlu bir yürekle yedinci ayın yirmi üçüncü günü, halkı çadırlarına gönderdi.
11 Böylece Solomon Yahve'nin evini ve kralın evini bitirdi ve Yahve'nin evinde ve
kendi evinde Solomon yüreğine gelen her şeyi başarıyla tamamladı.
12 Sonra Yahve geceleyin Solomon'a görünüp, “Duanı duydum ve burayı kendime
kurban evi olarak seçtim” dedi.
13 “Eğer gökyüzünü kaparsam ve yağmur olmazsa, eğer çekirgeye ülkeyi yiyip bitirsin
diye buyruk verirsem, halkımın arasına veba gönderirsem,
14 eğer adımla çağırılan halkım kendilerini alçaltırsa, dua edip yüzümü ararsa ve kötü
yollarından dönerlerse, gökten işiteceğim, günahlarını bağışlayacağım ve ülkelerini
iyileştireceğim.

15 Şimdi bu yerde yapılan duaya gözlerim açık olacak ve kulaklarım dikkat kesilecek.
16 Adım daima orada bulunsun diye, şimdi bu evi seçip kutsal kıldım; gözlerim ve
yüreğim sürekli orada olacaktır.”
17 “Sana gelince, eğer baban David'in yürüdüğü gibi önümde yürür, sana buyurduğum
her şeyi yapar, kurallarımı ve ilkelerimi tutarsan,
18 o zaman: ‘İsrael'de senden hüküm sürecek adam eksik olmayacaktır’ diye baban
David'le yaptığım antlaşma uyarınca krallığının tahtını pekiştireceğim.
19 Ama eğer siz saparsanız, önünüze koyduğum kurallarımı ve buyruklarımı
bırakırsanız, gidip başka ilâhlara hizmet ederseniz ve onlara taparsanız,
20 o zaman onları kendilerine verdiğim ülkeden kökünden söküp atacağım; ve adım için
kutsal kıldığım bu evi önümden atacağım ve onu bütün halklar arasında bir özdeyiş ve
eğlence edeceğim.
21 Bu kadar yüksek olan bu eve, yanından geçen herkes şaşacak ve, ‘Yahve bu ülkeye ve
bu eve neden bunu yaptı?’ diyecek.
22 Onlar da, ‘Çünkü kendilerini Mısır diyarından çıkaran atalarının Tanrısı Yahve'yi
bıraktılar ve başka ilâhlar tuttular, onlara taptılar ve onlara hizmet ettiler. Bu yüzden
bütün bu kötülüğü onların üzerine getirdi.’ diye yanıt verecekler.”

8

1 Solomon, Yahve'nin evini ve kendi evini yirmi yılda yaptıktan sonra,
2 Huram'ın Solomon'a vermiş olduğu kentleri Solomon bina etti ve İsrael'in çocuklarını
orada oturttu.
3 Solomon, Hamat Sova'ya gitti ve onu yendi.
4 Çölde Tadmor'u ve Hamat'ta bina ettiği bütün ambar kentlerini yaptı.
5 Yukarı Beyt Horon'u ve Aşağı Beyt Horon'u, surlu kentleri, surlarla, kapılarla ve
sürgülerle yaptı.
6 Baalat'ı ve Solomon'un sahip olduğu bütün ambar kentlerini, savaş arabaları için
olan bütün kentleri, atlıları için olan kentleri ve Solomon'un Yeruşalem'de, Lübnan'da ve
ülkesinin bütün diyarında zevki için yapmak istediği her şeyi yaptı.
7 İsrael'den olmayan Hititler'den, Amorlular'dan, Perizliler'den, Hivliler'den ve
Yevuslular'dan arta kalan bütün halka gelince,
8 İsrael'in çocuklarının bitirmediği, kendilerinden sonra ülkede kalan çocuklarından
Solomon bugüne dek angarya işçisi olarak çalıştırdı.
9 Ama Solomon kendi işi için İsrael'in çocuklarını hizmetçi etmedi, ama bunlar
savaşçılar, komutanların önderi, savaş arabalarının ve atlılarının başları oldular.
10 Bunlar Kral Solomon'un baş görevlileriydi, halkın başındaki iki yüz elli kişiydi.
11 Solomon, Firavun'un kızını David'in kentinden, kendisi için yapmış olduğu eve
çıkardı; çünkü, “Karım İsrael Kralı David'in evinde oturmayacak, çünkü Yahve'nin
Sandığı'nın geldiği o yerler kutsaldır” demişti.
12 Solomon, eyvanın önünde yapmış olduğu Yahve'nin sunağında Yahve'ye yakmalık
sunular sundu.
13 Günlük görevine göre, Moşe'nin buyruğu uyarınca, Şabatlar'da, Yeni Aylarda ve belli
bayramlarda, yılda üç kez, Mayasız Ekmek Bayramı'nda, Haftalar Bayramı'nda ve Çardak
Bayramı'nda* sundu.
14 Babası David'in talimatına göre, kâhin bölüklerini hizmetlerine, günlük görevine göre
övgü sunmaları için ve hizmet etmeleri için Levililer'i de görevlerine, kapıcıları da
bölüklerine göre her kapıya atadı; çünkü Tanrı adamı David böyle buyurmuştu.
15 Her konuyla ilgili ve hazinelerle ilgili kralın kâhinlere ve Levililer'e olan
buyruğundan ayrılmadılar.

* **8:13** veya Sukkot

16 Ve Solomon'un bütün işi, Yahve'nin evinin temelinin atıldığı günden bitinceye
kadar tamamlandı. Böylece Yahve'nin evi tamamlandı.
17 Sonra Solomon Etsyon Gever'e, Edom ülkesindeki deniz kıyısındaki Elat'a gitti.
18 Huram ona hizmetkârlarının elleriyle gemiler ve denizi bilen hizmetkârlar
gönderdi; ve onlar Solomon'un hizmetkârlarıyla birlikte Ofir'e geldiler ve oradan dört
yüz elli talant† altın alıp Kral Solomon'a getirdiler.

9

1 Şeba Kraliçesi, Solomon'un ününü duyunca, büyük bir kervanla, baharat, bol altın ve
değerli taşlar yükleyerek, zor sorularla Solomon'u sınamak için Yeruşalem'e geldi.
Solomon'un yanına varınca, yüreğindeki her şeyi onunla konuştu.
2 Solomon onun bütün sorularını yanıtladı. Solomon'un kadına yanıt vermediği gizli
bir şey yoktu.
3 Şeba Kraliçesi, Solomon'un bilgeliğini, yaptığı evi,
4 sofrasındaki yiyecekleri, görevlilerinin oturuşunu, hizmetkârlarının hazır bulunuşunu,
giysilerini, sakilerini ve giysilerini, Yahve'nin evine çıktığı merdiveni görünce,
kendisinde artık ruh kalmamıştı.*
5 Kral'a, "Yaptıkların ve bilgeliğin hakkında kendi ülkemde duyduğum haber
doğruymuş" dedi.
6 "Ama ben gelip gözlerimle görünceye dek onların sözlerine inanmamıştım; işte,
bilgeliğinin büyüklüğünün yarısı bile bana anlatılmamış. Sen benim duymuş olduğum
ünün de ötesindesin!
7 Adamların ne mutlu, hizmetkârların ne mutlu, sürekli senin önünde durup bilgeliğini
duyuyorlar.
8 Senden hoşnut kalan ve Tanrın Yahve uğruna kral olman için seni tahtına oturtan
Tanrın Yahve'ye övgüler olsun. Çünkü senin Tanrın İsrael'i sonsuza dek pekiştirmek için
onları sevdi. Bu yüzden adalet ve doğruluk sağlaman için seni üzerlerine kral yaptı."
9 Krala yüz yirmi talant† altın, bol miktarda baharat ve değerli taşlar verdi. Daha önce
Şeba Kraliçesi'nin Kral Solomon'a vermiş olduğu kadar baharat olmamıştı.
10 Ofir'den altın getiren Huram'ın ve Solomon'un hizmetkârları da algum ağaçları‡ ve
değerli taşlar getirdiler.
11 Kral algum ağacından Yahve'nin evi ve kralın evi için teraslar, ezgiciler için çenk ve
telli çalgılar yaptı. Yahuda ülkesinde daha önce böylesi görülmemişti.
12 Kral Solomon, Şeba Kraliçesi'ne, krala getirdiğinden daha fazlasını, onun istediğini,
ne dilediyse, hepsini verdi. Bunun üzerine kraliçe dönüp hizmetkârlarıyla birlikte kendi
ülkesine gitti.
13 Solomon'a bir yılda gelen altının ağırlığı, tüccarların ve alış veriş eden adamların
getirdiklerinden başka, altı yüz altmış altı talant§ altındı,
14 Arabistan'ın bütün kralları ve ülkenin valileri Solomon'a altın ve gümüş getirdiler.
15 Kral Solomon, dövme altından iki yüz büyük kalkan yaptı. Bir büyük kalkan için altı
yüz şekel* dövme altın gitti.
16 Dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptı. Bir kalkan için üç yüz şekel† altın gitti.
Kral bunları Lübnan Ormanı Evi'ne koydu.

---

† **8:18** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur, dolayısıyla 450 talant yaklaşık 13,5 metrik tondur * **9:4** veya nefesi kesildi. † **9:9** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur, dolayısıyla 120 talant yaklaşık 3,6 metrik tondur ‡ **9:10** muhtemelen güzel damarları ve hoş kokusu olan ve ağaç işçiliği için uygun olan Hint sandal ağacı § **9:13** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur, dolayısıyla 666 talant yaklaşık 20 metrik tondur * **9:15** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,32 Truva onsudur, dolayısıyla 600 şekel yaklaşık 6 kilogram veya yaklaşık 192 Truva onsudur. † **9:16** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,32 Truva onsudur, dolayısıyla 300 şekel yaklaşık 3 kilogram veya yaklaşık 96 Truva onsudur.

17 Kral fildişinden büyük bir taht da yaptı ve onu saf altınla kaplattı.
18 Tahtın altı basamağı, tahta tutturulmuş altın ayak taburesi, koltuğun bulunduğu yerin iki yanında kollukları ve kollukların yanında duran iki aslan vardı.
19 Altı basamağın bir yanında ve öbür yanında on iki aslan duruyordu. Başka hiçbir krallıkta buna benzer bir şey yapılmamıştı.
20 Kral Solomon'un içecek kaplarının hepsi altındandı ve Lübnan Ormanı Evi'nin kaplarının hepsi saf altındandı. Solomon'un günlerinde gümüş değerli sayılmazdı.
21 Çünkü kralın, Huram'ın hizmetkârlarıyla Tarşiş'e giden gemileri vardı. Tarşiş gemileri üç yılda bir altın, gümüş, fildişi, maymunlar ve tavus kuşları getirirdi.
22 Böylece Kral Solomon zenginlik ve bilgelikte yeryüzündeki bütün kralları geçti.
23 Yeryüzünün bütün kralları, Tanrı'nın onun yüreğine koymuş olduğu bilgeliği duymak için Solomon'un yüzünü ararlardı.
24 Her biri vergi getirirdi: Her yıl gümüş kaplar, altın kaplar, giysiler, zırhlar, baharatlar, atlar ve katırlar.
25 Solomon'un atlar ve arabalar için dört bin ahırı vardı, on iki bin atlısı vardı, onları araba kentlerine ve kralın yanına Yeruşalem'e yerleştirdi.
26 Irmak'tan Filistliler ülkesine ve Mısır sınırına kadar bütün krallar üzerinde hüküm sürdü.
27 Kral, Yeruşalem'de gümüşü taş kadar sıradan yaptı ve sedirleri ovadaki yabanıl ağaçlar kadar bol yaptı.
28 Mısır'dan ve bütün ülkelerden Solomon'a atlar getirdiler.
29 Solomon'un işlerinin geri kalanı, ilk işleri de son işleri de, Peygamber Natan'ın tarihinde, Şilolu Ahiya'nın peygamberliğinde ve Nevat oğlu Yerovam'la ilgili Gören İddo'nun görümlerinde yazılı değil midir?
30 Solomon, Yeruşalem'de bütün İsrael üzerinde kırk yıl hüküm sürdü.
31 Solomon atalarıyla uyudu ve babası David'in kentinde gömüldü. Yerine oğlu Rehovam kral oldu.

10

1 Rehovam Şekem'e gitti, çünkü bütün İsrael onu kral yapmak için Şekem'e gelmişti.
2 Nevat oğlu Yarovam bunu duyunca (çünkü o, Kral Solomon'un önünden kaçıp Mısır'a gitmişti), Yarovam Mısır'dan döndü.
3 Gönderip onu çağırdılar; Yarovam ve bütün İsrael gelip Rehovam'a şöyle dediler:
4 "Baban boyunduruğumuzu ağırlaştırdı. Şimdi babanın ağır hizmetini ve üzerimize yüklediği ağır boyunduruğu hafiflet de sana hizmet edelim."
5 Onlara, "Üç gün sonra tekrar yanıma gelin" dedi.
Böylece halk ayrıldı.
6 Kral Rehovam, babası Solomon hayattayken onun önünde duran yaşlı adamlara danışıp şöyle dedi: "Bu halka yanıt vermek için siz bana ne öğüt verirsiniz?"
7 Ona şöyle dediler: "Bu halka iyilikle davranırsan, onları hoşnut eder ve onlara güzel sözler söylersen, daima senin hizmetkârın olurlar."
8 Ama o, kendisine verdikleri yaşlıların öğüdünü bırakıp, kendisiyle birlikte büyümüş olup önünde durmakta olan genç adamlara danıştı.
9 Onlara şöyle dedi: "Bana, 'Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet' diyen bu halka bir yanıt vermek için siz ne öğüt verirsiniz?"
10 Birlikte büyüyen gençler ona şöyle dediler: "Sana, 'Baban boyunduruğumuzu ağırlaştırdı, ama bizim için hafiflet' diyen halka şöyle diyeceksin: 'Benim küçük parmağım babamın belinden daha kalındır.
11 Babam size ağır bir boyunduruk yüklediyse, ben boyunduruğunuzu artıracağım; babam sizi kamçılarla terbiye ettiyse; ama ben sizi akreplerle terbiye edeceğim.'"

12 Böylece “Üçüncü gün yine yanıma gelin” diye kralın söylemiş olduğu gibi Yerovam ve
bütün halk, üçüncü gün Rehovam'ın yanına geldiler.
13 Kral onlara sert bir yanıt verdi. Kral Rehovam da ihtiyarların öğüdünü bıraktı.
14 Gençlerin öğüdüne uyarak onlara şöyle dedi: “Babam boyunduruğunuzu ağırlaştırdı,
ama ben onu artıracağım. Babam sizi kırbaçlarla terbiye etti, ama ben sizi akreplerle
terbiye edeceğim.”
15 Böylece kral halkı dinlemedi; çünkü Yahve Şilolu Ahiya aracılığıyla söylediği sözü
yerine gelsin diye, bu Tanrı tarafından düzenlenmişti.
16 Bütün İsraelliler kralın kendilerini dinlemediğini görünce, halk krala, “David'te
bizim payımız ne? Yişay'ın oğlunda mirasımız yoktur; ey İsrael, herkes çadırlarınıza! Ey
David, şimdi kendi evine bak!” diye karşılık verdi. Böylece bütün İsrael çadırlarına gitti.
17 Ama Yahuda kentlerinde oturan İsrael'in çocuklarına gelince, Rehovam onların
üzerinde hüküm sürdü.
18 Sonra Kral Rehovam angarya işlerine bakan Hadoram'ı gönderdi; İsrael'in çocukları
onu taşlayarak öldürdüler. Kral Rehovam aceleyle arabasına binip Yeruşalem'e kaçtı.
19 Böylece İsrael David'in evine karşı bugüne kadar isyan ettiler.

11

1 Rehovam Yeruşalem'e gelince, İsrael'e karşı savaşmak ve krallığı Rehovam'a geri
getirmek için Yahuda ve Benyamin evini, yüz seksen bin seçme savaşçıyı topladı.
2 Ama Tanrı adamı Şemaya'ya Yahve'nin sözü geldi:
3 “Yahuda Kralı Solomon oğlu Rehovam'a ve Yahuda ve Benyamin'deki bütün İsrael
halkına şöyle dedi,
4 'Yahve diyor ki, “Çıkmayın ve kardeşlerinize karşı savaşmayın! Herkes evine dönsün;
çünkü bu şey bendendir.”'” Böylece Yahve'nin sözlerini dinlediler ve Yerovam'a karşı
gitmekten döndüler.
5 Rehovam Yeruşalem'de yaşadı ve Yahuda'da savunma için kentler yaptı.
6 Beytlehem, Etam, Tekoa,
7 Beyt Sur, Soko, Adullam,
8 Gat, Mareşa, Zif,
9 Adorayim, Lakiş, Azeka,
10 Sora, Ayalon ve Hevron'u yaptı; bunlar Yahuda ve Benyamin'de surlu kentlerdi.
11 Kaleleri güçlendirdi ve içlerine yiyecek, yağ ve şarap depolarıyla komutanlar
yerleştirdi.
12 Her kente kalkanlar ve mızraklar koydu ve onları çok güçlendirdi. Yahuda ve
Benyamin ona aitti.
13 Bütün İsrael'deki kâhinler ve Levililer, onların bütün bölgelerinden onunla birlikte
durdular.
14 Çünkü Levililer otlaklarını ve mallarını bırakıp Yahuda ve Yeruşalem'e geldiler;
çünkü Yerovam ve oğulları onları Yahve'ye kâhinlik görevini yerine getirmesinler diye
attılar.
15 Kendisi yüksek yerler için, yaptığı teke ve buzağı putları için kâhinler atadı.
16 Onlardan sonra, İsrael'in bütün oymaklarından, İsrael'in Tanrısı Yahve'yi aramaya
yüreğini koyanlar, atalarının Tanrısı Yahve'ye kurban kesmek için Yeruşalem'e geldiler.
17 Böylece Yahuda Krallığı'nı güçlendirdiler ve Solomon oğlu Rehovam'ı üç yıl güçlü
kıldılar; çünkü üç yıl David ve Solomon'un yolunda yürüdüler.
18 Rehovam, David oğlu Yerimot'un kızı olup Yişay oğlu Eliav'ın kızı Avihayil'in kızı
olan Mahalat'ı kendisine karı olarak aldı.
19 Kadın ona Yeuş, Şemarya ve Zaham adında oğullar doğurdu.

20 Kadından sonra, Avşalom'un torunu Maaka'yı aldı; Maaka ona Aviya'yı, Attay'ı, Ziza'yı ve Şelomit'i doğurdu.
21 Rehovam, Avşalom'un torunu Maaka'yı bütün karılarından ve cariyelerinden daha çok sevdi; çünkü on sekiz karı ve altmış cariye aldı ve yirmi sekiz oğul ve altmış kız babası oldu.
22 Rehovam, Maaka'nın oğlu Aviya'yı kardeşleri arasında hükümdar, baş olarak atadı; çünkü onu kral yapmayı düşünüyordu.
23 Akıllıca davrandı ve oğullarından bazılarını Yahuda ve Benyamin'in bütün diyarındaki her surlu kente dağıttı. Onlara bol bol yiyecek verdi; ve onlar için birçok karılar aradı.

12

1 Rehovam'ın krallığı sağlamlaşıp güçlenince, o ve kendisiyle birlikte bütün İsrael Yahve'nin Yasası'nı bıraktı.
2 Kral Rehovam'ın beşinci yılında, Mısır Kralı Şişak, Yahve'ye karşı suç işledikleri için,
3 bin iki yüz savaş arabası ve altmış bin atlıyla Yeruşalem'e karşı geldi. Mısır'dan onunla birlikte gelen halk sayısızdı: Luvlu, Suklu ve Etiyopyalılar.
4 Yahuda'ya ait surlu kentleri alıp Yeruşalem'e geldi.
5 Peygamber Şemaya, Rehovam'ın ve Şişak yüzünden Yeruşalem'de toplanmış olan Yahuda beylerinin yanına geldi ve onlara şöyle dedi: "Yahve şöyle diyor, 'Beni bıraktınız, bu yüzden ben de sizi Şişak'ın eline bıraktım.'"
6 Sonra İsrael beyleri ve kral kendilerini alçalttılar ve, "Yahve adildir" dediler.
7 Yahve onların kendilerini alçalttıklarını görünce, Yahve'nin sözü Şemaya'ya geldi ve şöyle dedi: "Kendilerini alçalttılar. Onları yok etmeyeceğim, ama onlara biraz kurtuluş vereceğim ve öfkem Şişak'ın eliyle Yeruşalem'in üzerine dökülmeyecektir.
8 Yine de onun hizmetkârları olacaklar, böylece benim hizmetimi ve ülkelerin krallıklarının hizmetini bilecekler."
9 Böylece Mısır Kralı Şişak Yeruşalem'e karşı geldi ve Yahve'nin evinin hazinelerini ve kral evinin hazinelerini alıp götürdü. Hepsini alıp götürdü. Solomon'un yapmış olduğu altın kalkanları da alıp götürdü.
10 Kral Rehovam onların yerine tunç kalkanlar yaptı ve onları kral evinin kapısını tutan muhafızların komutanlarının eline teslim etti.
11 Kral, Yahve'nin evine her girdiğinde muhafızlar gelip onları taşıyordu ve sonra onları muhafız odasına geri getiriyorlardı.
12 Kendini alçalttığında, onu tümüyle yok etmemek için, Yahve'nin gazabı ondan döndü. Yahuda'da da iyi şeyler bulundu.
13 Böylece Kral Rehovam Yeruşalem'de kendini güçlendirdi ve hüküm sürdü; çünkü Rehovam hüküm sürmeye başladığında kırk bir yaşındaydı ve Yahve'nin adını koymak için bütün İsrael oymakları arasından seçtiği kentte, Yeruşalem'de on yedi yıl hüküm sürdü. Annesinin adı Ammonlu Naama'ydı.
14 Kötü olanı yaptı, çünkü yüreğine Yahve'yi aramayı koymadı.
15 Rehovam'ın yaptığı işler, ilk işleri de son işleri de, Peygamber Şemaya'nın ve Gören İddo'nun tarihlerinde, soy kütüklerinde yazılı değil midir? Rehovam ile Yerovam arasında sürekli savaşlar vardı.
16 Rehovam atalarıyla uyudu ve David'in kentinde gömüldü; ve yerine oğlu Aviya kral oldu.

13

1 Kral Yerovam'ın on sekizinci yılında Aviya Yahuda üzerinde hüküm sürmeye başladı.
2 Üç yıl Yeruşalem'de hüküm sürdü. Annesinin adı Giva'lı Uriel'in kızı Mikaya'ydı. Aviya ile Yerovam arasında savaş vardı.

3 Aviya, dört yüz bin seçme savaşçıdan oluşan yiğit bir orduyla savaşa girdi. Yerovam
da sekiz yüz bin seçme adamla, cesur yiğitlerle ona karşı savaş düzeni aldı.
4 Aviya, Efraim'in dağlık kesiminde bulunan Semarayim Dağı'nda ayağa kalktı ve
şöyle dedi: "Beni dinleyin, ey Yerovam ve bütün İsrael:
5 İsrael'in Tanrısı Yahve'nin, İsrael üzerine krallığı sonsuza dek David'e, kendisine ve
oğullarına tuz antlaşmasıyla verdiğini bilmiyor musunuz?
6 Ama David oğlu Solomon'un hizmetkârı Nevat oğlu Yerovam kalkıp efendisine karşı
başkaldırdı.
7 Onun yanında değersiz ve kötü adamlar toplandı, Rehovam genç ve yumuşak yürekli
olup onlara karşı koyamayınca, Solomon oğlu Rehovam'a karşı güçlendiler.
8 "Şimdi Davidoğulları'nın elinde olan Yahve'nin Krallığı'na karşı koymayı
düşünüyorsunuz. Siz büyük bir kalabalıksınız, Yarovam'ın size ilâhlar diye yaptığı altın
buzağılar da yanınızdadır.
9 Yahve'nin kâhinlerini, Aronoğulları'nı ve Levililer'i kovmadınız mı ve diğer ülkelerin
halklarının yollarına göre kendinize kâhinler yapmadınız mı? Kim genç bir boğa ve yedi
koçla kendini adamaya gelirse, ilâh olmayanların kâhini olabiliyor."
10 "Ama bize gelince, Yahve Tanrımız'dır ve biz O'nu bırakmadık. Bizde Yahve'ye
hizmet eden kâhinlerimiz, Aronoğulları ve işlerinin başında Levililer var.
11 Her sabah ve her akşam Yahve'ye yakmalık sunular ve hoş kokulu buhur yakarlar.
Temiz sofra üzerine de sergi ekmeğini dizerler ve her akşam yanması için kandillerle
birlikte altın şamdana bakarlar; çünkü biz Tanrımız Yahve'nin buyruğunu tutuyoruz,
ama siz O'nu bıraktınız.
12 İşte, Tanrı başımızda bizimledir ve O'nun kâhinleri size karşı çalmak üzere ellerinde
borularla. İsrael'in çocukları, atalarınızın Tanrısı Yahve'ye karşı savaşmayın; çünkü
başarılı olmayacaksınız."
13 Ama Yerovam arkalarında bir pusu kurdu; böylece onlar Yahuda'nın önündeydiler
ve pusu arkalarındaydı.
14 Yahuda geriye baktığında, işte, savaş önlerinde ve arkalarındaydı; ve Yahve'ye feryat
ettiler ve kâhinler boruları çaldılar.
15 O zaman Yahudalılar bağırdılar. Yahudalılar bağırınca, Tanrı Yerovam'ı ve bütün
İsrael'i Aviya ve Yahuda'nın önünde vurdu.
16 İsrael'in çocukları Yahuda'nın önünden kaçtılar ve Tanrı onları onların eline teslim
etti.
17 Aviya ve halkı onları büyük bir kıyımla öldürdü, böylece İsrael'in beş yüz bin seçme
adamı ölü olarak yere serildi.
18 Böylece İsrael'in çocukları o vakitte alt edildiler ve Yahuda'nın çocukları galip geldi,
çünkü atalarının Tanrısı Yahve'ye güvendiler.
19 Aviya Yerovam'ı kovaladı ve ondan şu kentleri aldı: Köyleriyle birlikte Beytel'i,
köyleriyle birlikte Yeşanah'ı ve köyleriyle birlikte Efron'u.
20 Aviya'nın günlerinde Yerovam bir daha güçlenmedi. Yahve onu vurdu ve öldü.
21 Ama Aviya güçlendi ve on dört kadınla evlendi, yirmi iki oğul ve on altı kız babası
oldu.
22 Aviya'nın diğer işleri, onun yolları ve sözleri Peygamber İddo'nun yorumunda
yazılıdır.

14

1 Böylece Aviya atalarıyla uyudu ve onu David'in kentinde gömdüler. Ve oğlu Asa onun
yerine kral oldu. Onun günlerinde ülke on yıl sakin kaldı.
2 Asa, Tanrısı Yahve'nin gözünde iyi ve doğru olanı yaptı.

3 Çünkü yabancı sunakları ve yüksek yerleri kaldırdı, dikili taşları kırdı, Aşera
direklerini kesti.
4 Ve Yahuda'ya atalarının Tanrısı Yahve'yi aramasını ve yasasına ve buyruğuna
uymasını buyurdu.
5 Yahuda'nın da bütün kentlerinden yüksek yerleri ve güneş suretlerini kaldırdı; ve
krallık onun önünde sakindi.
6 Yahuda'da surlu kentler yaptı; çünkü ülke sakindi ve o yıllarda Yahve ona rahat
verdiği için savaşı yoktu.
7 Çünkü Yahuda'ya, "Bu kentleri yapalım ve çevrelerine kuleler, kapılar ve sürgüler
koyalım" dedi. "Ülke hâlâ önümüzdedir, çünkü biz Tanrımız Yahve'yi aradık. O'nu aradık
ve bize her yandan rahatlık verdi." Böylece bina ettiler ve başarılı oldular.

8 Asa'nın Yahuda'dan büyük kalkan ve mızrak taşıyan üç yüz bin kişilik bir ordusu ve
Benyamin'den küçük kalkan taşıyan ve yay çeken iki yüz seksen bin kişilik bir ordusu
vardı. Bunların hepsi cesur yiğitlerdi.

9 Etiyopyalı Zerah bir milyon kişilik bir ordu ve üç yüz savaş arabasıyla onlara karşı
çıktı ve Mareşah'a geldi.
10 O zaman Asa onu karşılamak için çıktı ve Mareşah'taki Sefatah Vadisi'nde savaş
düzenine girdiler.
11 Asa Tanrısı Yahve'ye feryat edip şöyle dedi: "Yahve, güçlüyle güçsüz arasında
senden başka yardım edecek kimse yoktur. Bize yardım et, ey Tanrımız Yahve, çünkü
biz sana güveniyoruz ve senin adınla bu kalabalığa karşı geldik. Ey Yahve, sen bizim
Tanrımız'sın. İnsan sana üstün çıkmasın."

12 Böylece Yahve, Etiyopyalılar'ı Asa'nın ve Yahuda'nın önünde vurdu; ve Etiyopyalılar
kaçtı.
13 Asa ve onunla birlikte olan halk onları Gerar'a kadar kovaladı. Etiyopyalılar'ın
çoğu düştü, kendilerini kurtaramadılar; çünkü Yahve'nin ve ordusunun önünde yok
oldular. Yahuda ordusu çok ganimet götürdü.
14 Gerar çevresindeki bütün kentleri vurdular, çünkü Yahve'nin korkusu üzerlerine
geldi. Bütün kentleri yağmaladılar, çünkü içlerinde çok ganimet vardı.
15 Sığırların çadırlarını da vurdular, çok sayıda koyun ve deveyi sürüp Yeruşalem'e
döndüler.

15

1 Tanrı'nın Ruhu Oded oğlu Azarya'nın üzerine geldi.
2 Asa'yı karşılamaya çıktı ve ona, "Dinleyin beni, ey Asa ve bütün Yahuda ve
Benyamin! Siz Yahve ile birlikte oldukça O sizinledir; eğer onu ararsanız, O sizin
tarafınızdan bulunacaktır; ama eğer O'nu bırakırsanız, sizi bırakacaktır.
3 İsrael uzun zamandır gerçek Tanrı'dan, öğreten kâhinden ve yasadan yoksundu.
4 Ama sıkıntı içinde İsrael'in Tanrısı Yahve'ye dönünce, O'nu arayınca; O onlar
tarafından bulundu.
5 O zamanlar ne dışarı çıkana, ne de içeri girene esenlik vardı; ama ülkelerin bütün
sakinleri büyük sıkıntı içindeydi.
6 Ulus ulusa karşı, kent kente karşı parçalanmıştı; çünkü Tanrı onları her türlü
sıkıntıyla sıkıştırıyordu.
7 Ama siz güçlü olun! Elleriniz gevşek olmasın, çünkü emeğiniz ödüllendirilecektir."

8 Asa bu sözleri ve Peygamber Oded'in peygamberliğini işitince cesaretlendi ve
Yahuda ve Benyamin diyarında, Efraim dağlık bölgesinde almış olduğu kentlerden
iğrençlikleri kaldırdı; ve Yahve'nin eyvanı önünde olan Yahve'in sunağını yeniledi.

9 Bütün Yahuda ve Benyamin'i ve Efraim'den, Manaşşe'den ve Şimon'dan onlarla
birlikte yaşayanları topladı; çünkü Tanrısı Yahve'nin onunla birlikte olduğunu görünce
İsrael'den taşkın bir şekilde ona geldiler.
10 Böylece Asa'nın hükmünün on beşinci yılında, üçüncü ayda Yeruşalem'de toplandılar.
11 O gün, getirdikleri ganimetten, yedi yüz sığır ve yedi bin koyun kurban ettiler.
12 Bütün yürekleriyle ve bütün canlarıyla atalarının Tanrısı Yahve'yi aramak için
antlaşmaya girdiler;
13 ve ister küçük ister büyük olsun, ister erkek ister kadın olsun, İsrael'in Tanrısı
Yahve'yi aramayan herkes öldürülecekti.
14 Yüksek sesle, bağırarak, borularla ve zurnalarla Yahve'ye ant içtiler.
15 Bu ant üzerine bütün Yahuda sevindi, çünkü bütün yürekleriyle ant içmişlerdi ve
bütün arzularıyla O'nu aradılar; O da onlar tarafından bulundu. O zaman Yahve onlara
her yandan rahatlık verdi.
16 Kral Asa'nın annesi Maaka'yı da kraliçelikten aldı, çünkü Aşera için iğrenç bir suret
yapmıştı; bunun üzerine Asa onun suretini kesti, toz edip Kidron Vadisi'nde yaktı.
17 Ama yüksek yerler İsrael'den kaldırılmadı; yine de Asa'nın yüreği bütün günlerinde
tamdı.
18 Babasının adadığı ve kendisinin adadığı şeyleri, gümüşü, altını ve kapları Tanrı'nın
evine getirdi.
19 Asa'nın krallığının otuz beşinci yılına kadar savaş olmadı.

16

1 Asa'nın hükmünün otuz altıncı yılında, İsrael Kralı Baaşa Yahuda'ya karşı çıktı ve
Yahuda Kralı Asa'nın yanına kimsenin girip çıkmasına izin vermemek için Rama'yı bina
etti.
2 Asa, Yahve'nin evinin ve kral evinin hazinelerinden gümüş ve altın çıkarıp
Damaskus'da yaşayan Suriye Kralı Ben Hadat'a haber gönderip şöyle dedi:
3 "Babamla baban arasında olduğu gibi, benimle senin aranda da bir antlaşma olsun.
İşte, sana gümüş ve altın gönderdim. Git, İsrael Kralı Baaşa ile yaptığın antlaşmayı boz da
benden ayrılsın."
4 Ben Hadat, Kral Asa'yı dinledi ve ordularının komutanlarını İsrael kentlerine
gönderdi. Onlar da İyon'u, Dan'ı, Abel Maim'i ve Naftali'nin bütün ambar kentlerini
vurdular.
5 Baaşa bunu duyunca Rama'nın yapımını durdurdu ve işinden vazgeçti.
6 O zaman Kral Asa bütün Yahuda'yı aldı ve Baaşa'nın yapmış olduğu Rama'nın
taşlarını ve kerestelerini götürdüler; bunlarla da Geva ile Mispa'yı bina ettiler.
7 O sırada kahin Hanani Yahuda Kralı Asa'nın yanına gelip şöyle dedi: "Mademki sen
Suriye Kralı'na güvendin ve Tanrın Yahve'ye güvenmedin, bu yüzden Suriye Kralı'nın
ordusu elinden kaçıp kurtuldu.
8 Etiyopyalılar ve Luvlular savaş arabaları ve çok sayıda atlısıyla büyük bir ordu değil
miydi? Yine de sen Yahve'ye güvendiğin için onları senin eline teslim etti.
9 Çünkü Yahve'nin gözleri kendisine karşı yüreği tam olanlar uğrunda güçlü olduğunu
göstermek için bütün yeryüzünde dolanır. Bunda akılsızlık ettin; çünkü bundan böyle
seninle savaşlar olacak."
10 Asa Gören'e öfkelendi ve onu zindana attı. Çünkü bu şeyden ötürü ona karşı
hiddetlenmişti. Asa aynı zamanda halkın bir kısmına baskı yapıyordu.
11 İşte, Asa'nın işleri, ilk işleri de son işleri de, işte, onlar Yahuda ve İsrael krallarının
kitabında yazılıdır.
12 Krallığının otuz dokuzuncu yılında Asa ayaklarından hastalandı. Hastalığı çok
ağırdı; oysa hastalığında Yahve'yi değil, yalnızca hekimleri aradı.

13 Asa krallığının kırk birinci yılında ölüp atalarıyla uyudu.
14 Onu David'in kentinde kendisi için kazmış olduğu mezarına gömdüler ve onu güzel kokularla ve attar işiyle hazırlanmış çeşitli baharatlarla dolu yatağa yatırdılar; ve onun için çok büyük bir ateş yaktılar.

17

1 Oğlu Yehoşafat onun yerine kral oldu ve İsrael'e karşı kendini güçlendirdi.
2 Yahuda'nın bütün surlu kentlerine askerler koydu ve babası Asa'nın almış olduğu Yahuda diyarına ve Efraim kentlerine birlikler yerleştirdi.
3 Yahve Yehoşafat'la birlikteydi, çünkü atası David'in ilk yollarında yürüdü ve Baallar'ı aramadı,
4 ama babasının Tanrısı'nı aradı ve İsrael'in yollarına göre değil, Tanrı'nın buyruklarında yürüdü.
5 Bu nedenle Yahve onun elinde krallığı pekiştirdi. Bütün Yahuda Yehoşafat'a hediyeler getirdi ve bol serveti ve saygınlığı vardı.
6 Yüreği Yahve'nin yollarında cesaret buldu. Yahuda'dan da yüksek yerleri ve Aşera direklerini kaldırdı.
7 Krallığının üçüncü yılında da, beylerini, Ben Hail, Ovadya, Zekariya, Netanel ve Mikaya'yı Yahuda kentlerine öğretsinler diye gönderdi.
8 Onlarla birlikte Levililer'i, Şemaya'yı, Netanya'yı, Zevadya'yı, Asahel'i, Şemiramot'ı, Yehonatan'ı, Adoniya'yı, Toviya'yı ve Tovadoniya'yı, Levililer'i ve onlarla birlikte kâhinleri, Elişama'yı ve Yehoram'ı da gönderdi.
9 Yahuda'da öğrettiler, yanlarında Yahve'nin Yasa Kitabı vardı. Yahuda'nın bütün kentlerini dolaşıp halk arasında öğrettiler.
10 Yahuda çevresindeki bütün krallıkların üzerinde Yahve korkusu çöktü, öyle ki, Yehoşafat'a karşı savaşmadılar.
11 Filistliler'den bazıları Yehoşafat'a armağanlar ve haraç olarak gümüş getirdiler. Araplar da ona sürüler, yedi bin yedi yüz koç ve yedi bin yedi yüz teke getirdiler.
12 Yehoşafat fazlasıyla çok büyüdü; Yahuda'da kaleler ve ambar kentleri yaptı.
13 Yahuda kentlerinde çok işleri, Yeruşalem'de de savaşçıları, cesur yiğitleri vardı.
14 Ataları evlerine göre sayıları şöyleydi: Yahuda'dan binlerin başları: Başkomutan Adna ve onunla birlikte üç yüz bin cesur yiğit;
15 onun yanında başkomutan Yehohanan ve onunla birlikte iki yüz seksen bin;
16 onun yanında kendini gönüllü Yahve'ye adamış olan Zikri oğlu Amasya ve onunla birlikte iki yüz bin cesur yiğit.
17 Benyamin'den: Cesur bir yiğit olan Elyada ve onunla birlikte yay ve kalkanla silahlanmış iki yüz bin kişi;
18 onun yanında Yehozavad ve onunla birlikte savaşa hazır yüz seksen bin kişi.
19 Bunlar, kralın Yahuda'nın her yerindeki surlu kentlere yerleştirdiği askerlere ek olarak, krala hizmet edenlerdi.

18

1 Yehoşafat'ın bol zenginliği ve saygınlığı vardı; Ahav'la ittifak yaptı.
2 Birkaç yıl sonra Samariya'ya, Ahav'ın yanına indi. Ahav, onun ve yanındaki halk için bol miktarda koyun ve sığır kesti ve ona kendisiyle birlikte Ramot Gilad'a çıkma teklifinde bulundu.
3 İsrael Kralı Ahav, Yahuda Kralı Yehoşafat'a, “Benimle Ramot Gilad'a gider misin?” diye sordu.
O, “Beni kendin gibi say, halkımı da halkın gibi say. Savaşta seninle olacağız.” diye karşılık verdi.

4 Yehoşafat, İsrael Kralı'na, “Lütfen önce Yahve'nin sözünü sor” dedi.
5 İsrael Kralı peygamberleri, dört yüz kişiyi topladı ve onlara, “Ramot Gilad'a savaşa
gidelim mi, yoksa vaz mı geçeyim?” dedi. Onlar, “Çık, çünkü Tanrı onu kralın eline
teslim edecek” dediler.
6 Ama Yehoşafat, “Burada bunlardan başka Yahve'nin bir peygamberi yok mu ki,
ondan soralım?” dedi.
7 İsrael Kralı Yehoşafat'a, “Kendisi aracılıyla Yahve'ye sorabileceğimiz bir kişi daha var;
ama ondan nefret ederim. Çünkü benim hakkımda asla iyi peygamberlik etmez, hep
kötü peygamberlik eder. O, İmla oğlu Mikaya'dır.” dedi.
Yehoşafat, “Kral böyle söylemesin!” dedi.
8 O zaman İsrael Kralı bir görevli çağırıp, “Hemen İmla oğlu Mikaya'yı getir” dedi.
9 İsrael Kralı ve Yahuda Kralı Yehoşafat, her biri kral giysilerini giymiş olarak kendi
tahtı üzerinde oturdular ve Samariya Kapısı'nın girişindeki açık bir yerde oturuyorlardı.
Bütün peygamberler onların önünde peygamberlik ediyorlardı.
10 Kenaana oğlu Sidkiya kendine demir boynuzlar yapıp şöyle dedi: “Yahve şöyle
diyor, 'Suriyeliler'i tükeninceye dek bunlarla iteceksiniz.' ”
11 Bütün peygamberler böyle peygamberlik edip şöyle dediler: “Ramot Gilad'a çık,
başarılı ol; çünkü Yahve onu kralın eline teslim edecektir.”
12 Mikaya'yı çağırmaya giden ulak ona şöyle dedi: “İşte, peygamberlerin sözleri bir
ağızdan krala iyilik bildiriyor. Öyleyse senin sözün de onlarınki gibi olsun ve iyilik
konuş.”
13 Mikaya, “Yahve'nin varlığı hakkı için, Tanrım'ın söylediğini söyleyeceğim” dedi.
14 Kralın yanına gelince, kral ona şöyle dedi: “Mikaya, Ramot Gilad'a savaşa gidelim
mi, yoksa vaz mı geçeyim?”
O, “Çıkın, başarılı olun. Onlar senin eline teslim edilecekler.” dedi.
15 Kral ona, “Yahve'nin adıyla gerçeğin dışında başka bir şey söylemeyeceğine sana kaç
kez ant içireyim?” dedi.
16 Ve şöyle dedi, “Bütün İsrael'i dağlar üzerinde çobansız koyunlar gibi dağılmış gördüm.
Yahve, 'Bunların efendisi yok. Her biri esenlikle evine dönsün.' dedi.”
17 İsrael Kralı Yehoşafat'a, “Sana, benim hakkımda iyi peygamberlik etmeyeceğini, ama
kötü peygamberlik edeceğini söylemedim mi?” dedi.
18 Mikaya, “Öyleyse Yahve'nin sözünü dinle: Yahve'nin tahtında oturduğunu, bütün
gök ordusunun da sağında ve solunda durduğunu gördüm.
19 Yahve, 'Ramot Gilad'a çıkıp düşsün diye İsrael Kralı Ahav'ı kim kandıracak?' dedi.
Biri böyle, öteki şöyle diyordu.
20 Bir ruh çıktı, Yahve'nin önünde durdu ve, 'Onu kandıracağım' dedi.
Yahve ona, 'Nasıl?' dedi.
21 O, 'Gideceğim ve bütün peygamberlerinin ağzında yalancı bir ruh olacağım' dedi.
Ve dedi, 'Onu kandıracaksın ve galip de geleceksin. Git ve öyle yap.' dedi.
22 “Şimdi işte, Yahve bu senin peygamberlerinin ağzına yalancı bir ruh koydu ve
Yahve senin hakkında kötü konuştu.”
23 O zaman Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşıp Mikaya'nın yanağına vurdu ve, 'Yahve'nin
Ruhu benden sana hangi yoldan geçti?' dedi.
24 Mikaya, “İşte, saklanmak için iç odaya girdiğin o gün göreceksin” dedi.
25 İsrael Kralı, “Mikaya'yı alıp kentin valisi Amon'a ve kralın oğlu Yoaş'a götürün.
26 Ve deyin, 'Kral şöyle diyor, “Bu adamı zindana atın ve ben esenlikle dönünceye dek
ona sıkıntı ekmeği ve sıkıntı suyu verin.”' ”
27 Mikaya, “Eğer esenlikle dönersen, Yahve benim aracılığımla konuşmamıştır.” dedi.
“Ey halk, hepiniz dinleyin!” dedi.

28 Bunun üzerine İsrael Kralı'yla Yahuda Kralı Yehoşafat Ramot Gilad'a çıktılar.
29 İsrael Kralı Yehoşafat'a, "Ben kılık değiştirerek savaşa gireceğim; ama sen kendi giysilerini giy" dedi. Böylece İsrael Kralı kılık değiştirdi; savaşa girdiler.
30 Suriye Kralı savaş arabalarının komutanlarına, "İsrael Kralı dışında, küçük büyük kimseyle savaşmayın" diye buyurdu.
31 Savaş arabalarının komutanları Yehoşafat'ı görünce, "Bu İsrael kralıdır!" dediler. Bunun üzerine ona karşı savaşmak için döndüler. Ama Yehoşafat bağırdı ve Yahve ona yardım etti; ve Tanrı onları ondan uzaklaştırdı.
32 Savaş arabalarının komutanları onun İsrael Kralı olmadığını görünce, onu kovalamaktan geri döndüler.
33 Bir adam yayını rastgele çekti ve İsrael Kralı'nı zırhının bitiştiği yerden vurdu. Bunun üzerine savaş arabasının sürücüsüne, "Dön ve beni savaştan çıkar, çünkü ağır yaralandım" dedi.
34 O gün savaş arttı. Ancak İsrael Kralı akşama kadar Suriyeliler'e karşı savaş arabasında direndi; ve gün batımına doğru öldü.

19

1 Yahuda Kralı Yehoşafat, Yeruşalem'e, evine esenlik içinde döndü.
2 Hanani oğlu Gören Yehu onu karşılamak için çıktı ve Kral Yehoşafat'a, "Kötülere yardım etmen gerekiyor, Yahve'den nefret edenleri mi sevmen gerekiyor? Bu yüzden Yahve'nin önünden gazap üzerinedir.
3 Buna rağmen sende iyi şeyler bulundu, çünkü Aşeralar'ı ülkeden kaldırıp attın ve yüreğine Tanrı'yı aramayı koydun."
4 Yehoşafat Yeruşalem'de yaşadı; ve yeniden Beer Şeva'dan Efraim dağlık bölgesine kadar halkın arasına çıktı ve onları ataların Tanrısı Yahve'ye geri getirdi.
5 Ülkede, Yahuda'nın bütün surlu kentlerine, kent kent hâkimler koydu,
6 hâkimlere, "Yaptıklarınızı düşünün, çünkü insan için değil, Yahve adına hükmediyorsunuz. O da hükümde sizinle birliktedir." dedi.
7 "Şimdi, üzerinizde Yahve korkusu olsun. Dikkat edin ve yapın; çünkü Tanrımız Yahve'de haksızlık ya da hatır gözetme ya da rüşvet almak yoktur."
8 Yehoşafat Yahve için hükümde bulunmak ve anlaşmazlıklar için Yeruşalem'e de bazı Levililer'i, kâhinleri ve İsrael'in atalar evlerinin başlarını atadı. Onlar Yeruşalem'e döndüler.
9 Onlara, "Bunu Yahve korkusuyla, sadakatle ve tam bir yürekle yapacaksınız" diye buyurdu.
10 "Kentlerinde oturan kardeşlerinizden, kanla kan arasında, yasayla buyruk arasında, yasalar ve kurallar arasında bir anlaşmazlık çıktığında, onları uyarmalısınız ki, Yahve'ye karşı suçlu olmasınlar ve böylece sizin ve kardeşlerinizin üzerine gazap gelmesin. Bunu yapın, suçlu olmazsınız.
11 İşte, Yahve'nin bütün işlerinde Başkâhin Amarya sizin başınızdadır; ve kralın bütün işleri için Yahuda evinin önderi olan İşmael oğlu Zevadya sizin başınızdadır. Levililer de önünüzde memur olacaklar. Cesaretle davranın ve Yahve iyilerle olsun."

20

1 Bundan sonra Moav'ın çocukları, Ammon'un çocukları ve onlarla birlikte Ammonlular'dan bazıları Yehoşafat'a karşı savaşmak için geldiler.
2 O zaman bazıları gelip Yehoşafat'a, "Suriye'den denizin ötesinden sana karşı büyük bir kalabalık geliyor. İşte, Hatsatson Tamar'dalar." (o En Gedi'dir) dediler.
3 Yehoşafat korktu ve Yahve'yi aramaya koyuldu. Bütün Yahuda'da oruç ilan etti.

4 Yahuda, Yahve'den yardım istemek için toplandı. Yahuda'nın bütün kentlerinden
Yahve'yi aramak için geldiler.
5 Yehoşafat, Yahuda ve Yeruşalem topluluğunun içinde, Yahve'nin evinde, yeni avlunun
önünde durdu;
6 ve dedi, "Atalarımızın Tanrısı Yahve, sen gökteki Tanrı değil misin? Ulusların bütün
krallıkları üzerinde hakim olan sen değil misin? Güç ve kudret senin elindedir, öyle ki,
kimse sana karşı duramaz.
7 Ey Tanrımız, halkın İsrael'in önünden bu ülkede oturanları kovan ve onu sonsuza dek
dostun Avraham'ın soyuna* veren sen değil misin?
8 Orada yaşadılar ve adına orada kutsal yer yaptılar ve şöyle dediler,
9 'Eğer başımıza kötülük gelirse, kılıç, yargı, veba ya da kıtlık gelirse, bu evin önünde ve
senin önünde duracağız (çünkü senin adın bu evdedir), sıkıntımızda sana feryat
edeceğiz, sen de işiteceksin ve kurtaracaksın.'
10 Şimdi, işte, Mısır diyarından çıktıklarında İsrael'in onları ele geçirmesine izin
vermediğin, ama yanlarından sapıp yok etmedikleri Ammon'un çocukları, Moav ve Seir
dağındakiler,
11 miras olarak bize verdiğin senin mülkünden bizi kovmaya gelerek, işte, bize nasıl
karşılık veriyorlar.
12 Ey Tanrımız, onları yargılamayacak mısın? Çünkü bize karşı gelen bu büyük
topluluğa karşı gücümüz yok. Ne yapacağımızı bilmiyoruz, ama gözlerimiz senin
üzerindedir."
13 Bütün Yahuda, yavruları, karıları ve çocuklarıyla birlikte Yahve'nin önünde
duruyordu.
14 O zaman topluluğun ortasında, Yahve'nin Ruhu, Asafoğulları'ndan Mattanya oğlu
Yeiel oğlu Benaya oğlu Zekariya oğlu Levili Yahaziel'in üzerine geldi.
15 Ve şöyle dedi, "Dinleyin, bütün Yahuda ve Yeruşalem sakinleri ve sen, Kral
Yehoşafat. Yahve size şöyle diyor, 'Korkmayın ve bu büyük kalabalıktan dolayı yılmayın;
çünkü savaş sizin değil, ama Tanrı'nındır.
16 Yarın onlara karşı inin. İşte, Sits Yokuşu'ndan çıkıyorlar. Onları vadinin sonunda,
Yeruel Çölü'nün önünde bulacaksınız.
17 Bu savaşı savaşmanız gerekmeyecek. Ey Yahuda ve Yeruşalem, yerinizde durup
kımıldamayın, sizinle birlikte olan Yahve'nin kurtarışını görün. Korkmayın, yılmayın.
Yarın onlara karşı çıkın, çünkü Yahve sizinle birliktedir.'"
18 Yehoşafat başını yere eğdi; bütün Yahuda ve Yeruşalem'de oturanlar Yahve'nin
önünde yere kapanıp Yahve'ye tapındılar.
19 Kohat'ın çocukları ve Korah'ın çocukları Levililer, İsrael'in Tanrısı Yahve'yi çok yüksek
sesle övmek için ayağa kalktılar.
20 Sabah erken kalkıp Tekoa Çölü'ne çıktılar. Çıktıkları zaman Yehoşafat durup şöyle
dedi: "Ey Yahuda ve Yeruşalem'de oturanlar, beni dinleyin! Tanrınız Yahve'ye güvenin
pekiştirileceksiniz! O'nun peygamberlerine güvenin, böylece başarılı olacaksınız."
21 Halkla danıştıktan sonra, ordunun önünden çıkmak üzere Yahve'ye ezgi söyleyip
kutsal düzende övgü sunacak olanları atadı ve şöyle diyeceklerdi, "Yahve'ye şükredin,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer."
22 Onlar ezgi söylemeye ve övgü sunmaya başlayınca, Yahve, Yahuda'ya karşı gelen
Ammon'un çocuklarına, Moav ve Seir Dağı'nda olanlara pusu kurdu; ve vuruldular.
23 Çünkü Ammon'un çocukları ve Moav, Seir Dağı'nda oturanlara karşı durup onları
tamamen öldürmek ve yok etmek için kalktılar. Seir halkını bitirdikten sonra, herkes
birbirini yok etmek için yardımlaştı.

* **20:7** veya tohum

24 Yahuda çöle bakan yere gelince, kalabalığı gördü; ve işte, yere düşmüş cesetlerdi ve
kaçıp kurtulan yoktu.
25 Yehoşafat ve halkı ganimetlerini almaya geldikleri zaman, onlar arasında bol
miktarda zenginlik, değerli mücevherlerle birlikte cesetler buldular; onları kendileri
için taşıyamayacakları kadar soydular. Üç gün boyunca ganimet aldılar, çok fazlaydı.
26 Dördüncü gün Beraka† Vadisi'nde toplandılar, çünkü orada Yahve'yi övdüler. Bu
nedenle o yerin adı bugüne dek "Beraka Vadisi" olarak anıldı.
27 O zaman Yahuda ve Yeruşalem'in her adamı, Yehoşafat önlerinde olmak üzere,
sevinçle Yeruşalem'e döndüler; çünkü Yahve onlara düşmanları üzerinde sevinç vermişti.
28 Yaylı çalgılar, çenkler ve borularla Yeruşalem'e, Yahve'nin evine geldiler.
29 Yahve'nin İsrael'in düşmanlarına karşı savaştığını duydukları nda, ülkelerin bütün
krallıkları üzerine Tanrı korkusu geldi.
30 Böylece Yehoşafat'ın ülkesi sakindi, çünkü Tanrısı ona her yandan rahat verdi.
31 Böylece Yehoşafat Yahuda üzerinde hüküm sürdü. Hüküm sürmeye başladığında otuz
beş yaşındaydı. Yeruşalem'de yirmi beş yıl hüküm sürdü. Annesinin adı Şilhi'nin kızı
Azuva'ydı.
32 Babası Asa'nın yolunda yürüdü, Yahve'nin gözünde doğru olanı yaparak ondan
sapmadı.
33 Ancak yüksek yerler kaldırılmamıştı ve halk henüz atalarının Tanrısı'nı yüreklerine
koymamıştı.
34 Şimdi Yehoşafat'ın işlerinin geri kalanı, ilk işleri de son işleri de, işte, İsrael kralları
kitabında yer alan Hanani oğlu Yehu'nun tarihinde yazılıdır.
35 Bundan sonra Yahuda Kralı Yehoşafat, çok kötülük eden İsrael Kralı Ahazya ile
anlaştı.
36 Tarşiş'e gitmek için gemiler yapmak üzere onunla anlaştı. Gemileri Etsyon
Gever'de yaptılar.
37 Mareşahlı Dodavahu oğlu Eliezer, Yehoşafat'a karşı peygamberlik ederek,
"Ahazya'yla anlaştığın için, Yahve senin işlerini mahvetti" dedi. Gemiler parçalandı,
Tarşiş'e gidemediler.

21

1 Yehoşafat atalarıyla uyudu ve atalarıyla birlikte David Kenti'nde gömüldü; ve oğlu
Yehoram onun yerine kral oldu.
2 Kardeşleri olan Yehoşafat'ın oğulları vardı: Azarya, Yehiel, Zekariya, Azarya, Mikael
ve Şefatya. Bunların hepsi İsrael Kralı Yehoşafat'ın oğullarıydı.
3 Babaları onlara Yahuda'da surlu kentlerle birlikte gümüşten, altından ve değerli
şeylerden büyük armağanlar verdi; ama krallığı Yehoram'a verdi, çünkü o ilk doğandı.
4 Yehoram babasının krallığı üzerine yükselip kendini güçlendirince, bütün kardeşlerini
ve İsrael'in bazı beylerini de kılıçla öldürdü.
5 Yehoram hüküm sürmeye başladığında otuz iki yaşındaydı ve Yeruşalem'de sekiz yıl
hüküm sürdü.
6 Ahav'ın kızıyla evli olduğu için, Ahav'ın evinin yaptığı gibi İsrael kralları nın yolunda
yürüdü. Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı.
7 Ancak Yahve, David'le yaptığı antlaşmadan ötürü ve David'e ve çocuklarına her
zaman bir kandil vereceğine söz verdiği için, David'in evini yıkmak istemedi.
8 Onun günlerinde Edom, Yahuda'nın eli altından başkaldırdı ve kendi üzerlerine bir kral
atadılar.

† **20:26** "Beraka" "bereket" anlamına gelir.

9 O zaman Yehoram komutanlarıyla ve bütün savaş arabalarıyla oraya gitti. Gece
kalkıp kendisini kuşatan Edomlular'ı ve savaş arabalarının komutanlarını vurdu.
10 Böylece Edom, Yahuda'nın eli altından bugüne dek başkaldırmış durumdadır. Sonra
Livna da aynı zamanda onun eli altından başkaldırdı, çünkü atalarının Tanrısı Yahve'yi
bırakmıştı.
11 Yahuda dağlarında yüksek yerler yaptı, Yeruşalem'de oturanlara fahişelik ettirdi,
Yahuda'yı da saptırdı.
12 Peygamber Eliya'dan ona bir mektup geldi: "Atan David'in Tanrısı Yahve şöyle
diyor, 'Mademki baban Yehoşafat'ın ve Yahuda Kralı Asa'nın yollarında yürümedin,
13 ama İsrael krallarının yolunda yürüdün, Yahuda'yı ve Yeruşalem'de oturanları
Ahav'ın ailesi gibi fahişelik ettirdin, babanın evinden senden daha iyi olan kardeşlerini
de öldürdün,
14 işte, Yahve senin halkını, çocuklarını, karılarını ve bütün mallını büyük bir felaketle
vuracak.
15 Ve hastalık yüzünden günden güne bağırsakların çıkıncıya dek bağırsak hastalığı ile
ağır hastalanacaksın.'"
16 Yahve, Etiyopyalılar'ın yanında bulunan Filistliler'in ve Araplar'ın ruhunu
Yehoram'a karşı kışkırttı;
17 ve Yahuda'ya karşı çıktılar, yarıp içeri girdiler ve kralın evinde bulunan bütün
malları, oğulları ve karıları da dahil olmak üzere götürdüler, öyle ki, oğullarından en
küçüğü olan Yehoahaz'dan başka oğlu kalmadı.
18 Bütün bunlardan sonra, Yahve onu bağırsaklarından iyileşmez bir hastalıkla vurdu.
19 Bir süre sonra, iki yılın sonunda, hastalığından dolayı bağırsakları çıktı ve ağır
hastalıklarla öldü. Halkı, ataları için yakılan gibi, onun için yakma yapmadı.
20 Hüküm sürmeye başladığında otuz iki yaşındaydı ve Yeruşalem'de sekiz yıl hüküm
sürdü. Onun ayrılışından kimse pişmanlık duymadı. Onu David'in kentine gömdüler,
ama kralların mezarlarına değil.

22

1 Yeruşalem sakinleri, Araplarla ordugâha gelmiş olan çete bütün büyüklerini öldürmüş
oldukları için, en küçük oğlu Ahazya'yı onun yerine kral yaptılar. Böylece Yahuda Kralı
Yehoram oğlu Ahazya kral oldu.
2 Ahazya hüküm sürmeye başladığında kırk iki yaşındaydı ve Yeruşalem'de bir yıl krallık
yaptı. Annesinin adı Omri'nin kızı Atalya'ydı.
3 Ahav'ın evinin yollarında yürüdü, çünkü kötülük yaparken annesi onun
öğütçüsüydü.
4 Ahav'ın evi gibi, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı, çünkü onun yıkımı için
babasının ölümünden sonra öğütçüleri onlardı.
5 Ahazya da onların öğüdüne uyup İsrael Kralı Ahav'ın oğlu Yehoram'la birlikte Ramot
Gilad'da Suriye Kralı Hazael'e karşı savaşmaya gitti; Suriyeliler Yoram'ı yaraladılar.
6 Rama'da, Suriye Kralı Hazael'e karşı savaşırken aldığı yaralardan iyi edilmek için
Yizreel'e döndü. Yahuda Kralı Yehoram oğlu Azarya, Yizreel'de olan Ahav oğlu
Yehoram'ı görmek için indi, çünkü hastaydı.
7 Ahazya'nın Yarom'ın yanına giderek yıkıma uğraması Tanrı'dandı; çünkü oraya
vardığında, Yahve'nin Ahav'ın evini yok etmek için meshetmiş olduğu Nimşi oğlu
Yehu'ya karşı, Yehoram'la birlikte çıktı.
8 Yehu, Ahav'ın evini yargılarken, Yahuda beyleri ile Ahazya'nın kardeşlerinin
oğullarını Ahazya'ya hizmet ederken buldu ve onları öldürdü.

9 Ahazya'yı aradı ve onu yakaladılar (o sırada Samariya'da saklanıyordu), onu Yehu'ya
getirip öldürdüler; ve onu gömdüler, çünkü, "Bütün yüreğiyle Yahve'yi aramış olan
Yehoşafat'ın oğludur" dediler. Ahazya evinin krallığı elinde tutacak gücü yoktu.
10 Ahazya'nın annesi Atalya, oğlunun öldüğünü görünce kalkıp Yahuda evinin bütün
kral soyunu yok etti.
11 Ama kralın kızı Yehoşaveat, Ahazya'nın oğlu Yoaş'ı alıp, öldürülen kral oğulları
arasından gizlice kurtardı ve onu dadısıyla birlikte yatak odasına koydu. Böylece, Kral
Yehoram'ın kızı, kâhin Yehoyada'nın karısı Yehoşaveat (çünkü Ahazya'nın kız kardeşiydi),
onu Atalya'dan gizledi, böylece onu öldürmedi.
12 Atalya ülke üzerinde hüküm sürerken, altı yıl boyunca o onlarla birlikte Tanrı'nın
evinde saklandı.

23

1 Yedinci yılda Yehoyada kendini güçlendirdi ve yüzlerin başları, Yeroham oğlu Azarya,
Yehohanan oğlu İşmael, Oved oğlu Azarya, Adaya oğlu Maaseya ve Zikri oğlu Elişafat'la
bir antlaşma yaptı.
2 Yahuda'yı dolaşıp Yahuda'nın bütün kentlerinden Levililer'i ve İsrael'in atalar
evlerinin başlarını topladılar ve Yeruşalem'e geldiler.
3 Bütün topluluk Tanrı'nın evinde kralla bir antlaşma yaptı. Yehoyada* onlara,
"Yahve'nin Davidoğulları için söylemiş olduğu gibi, işte, kralın oğlu hüküm sürmeli" dedi.
4 "Yapacağınız şey şudur: Şabat'ta giren kâhinlerin ve Levililer'in üçte biri eşiklerin kapı
bekçisi olacak.
5 Üçte biri kralın evinde olacak; üçte biri de temel kapısında olacak. Bütün halk
Yahve'nin evinin avlularında olacak.
6 Ancak Yahve'nin evine kâhinler ve hizmet eden Levililer'in dışında hiç kimse
girmesin. Onlar içeri girecekler, çünkü kutsaldırlar; ama bütün halk Yahve'nin
buyruklarına uyacaklar.
7 Levililer, her biri elinde silahlarıyla kralı kuşatacaklar. Eve kim girerse öldürülsün.
Kral girdiğinde ve çıktığında onunla birlikte olun."
8 Böylece Levililer ve bütün Yahuda, kâhin Yehoyada'nın buyurduğu her şeyi yaptılar.
Şabat'ta girenlerle Şabat'ta çıkanları, her biri kendi adamını aldı, çünkü kâhin Yehoyada
bölükleri bırakmamıştı.
9 Kâhin Yehoyada, Kral David'in olup Tanrı'nın evinde bulunan mızrakları, küçük
kalkanları ve büyük kalkanları yüzlerin başlarına teslim etti.
10 Ve bütün halkı, her biri elinde silahıyla, evin sağından soluna kadar, sunağın ve
evin yanına, kralın etrafına yerleştirdi.
11 O zaman kralın oğlunu çıkarıp başına taç koydular, ona antlaşmayı verdiler ve onu
kral yaptılar. Yehoyada ve oğulları onu meshettiler ve, "Yaşasın kral!" dediler.
12 Atalya halkın koşup kralı övme sesini duyunca, halkın yanına, Yahve'nin evine
geldi.
13 O zaman baktı ve işte, kral girişteki direğin yanında, komutanlar ve boru çalanlarla
birlikte duruyordu. Ülkenin bütün halkı seviniyordu ve borular çalıyorlardı. Ezgiciler de
çalgıları çalıp övgü ilâhilerini yönetiyorlardı. Sonra Atalya giysilerini yırtarak, "Hainlik!
Hainlik!" dedi.
14 Kâhin Yehoyada ordunun başında olan yüz başlarını dışarı çıkardı ve onlara, "Onu
safların arasından çıkarın; onu izleyen herkes kılıçla öldürülsün" dedi. Çünkü kâhin, "Onu
Yahve'nin evinde öldürmeyin" demişti.
15 Böylece ona yol verdiler. Kralın evinin at kapısının girişine gitti; ve onu orada
öldürdüler.

---

* **23:3** İbranice O

16 Yehoyada kendisi, bütün halk ve kral arasında, Yahve'nin halkı olsunlar diye
antlaşma yaptı.
17 Bütün halk Baal'ın evine gitti, onu yıktı, sunaklarını ve suretlerini parçaladı ve
Baal'ın kâhini Mattan'ı sunakların önünde öldürdü.
18 Yehoyada, Yahve'nin evinin görevlilerini, David'in Yahve'nin evinde paylaştırmış
olduğu kâhinlerin, Levililer'in eli altına atadı. Bunlar Yahve'nin yakmalık sunularını,
David'in düzenine göre, Moşe'nin Yasası'nda yazılmış olduğu gibi, sevinçle ezgi sunmak
içindi.
19 Herhangi bir şekilde kirli olan biri girmesin diye, Yahve'nin evinin kapılarına kapı
bekçileri koydu.
20 Yüzlerin başlarını, soyluları, halkın valilerini ve ülkenin bütün halkını alıp kralı
Yahve'nin evinden indirdi. Üst kapıdan kralın evine geldiler ve kralı krallık tahtı üzerine
oturttular.
21 Böylece ülkenin bütün halkı sevindi ve kent sakindi. Atalya'yı kılıçla öldürmüşlerdi.

24

1 Yoaş hüküm sürmeye başladığında yedi yaşındaydı ve Yeruşalem'de kırk yıl hüküm
sürdü. Annesinin adı Beerşeva'lı Sivya'ydı.
2 Yoaş, kâhin Yehoyada'nın bütün günlerinde Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı.
3 Yoaş iki kadın aldı ve oğullar ve kızlar babası oldu.
4 Bundan sonra Yoaş, Yahve'nin evini onarmayı yüreğine koydu.
5 Yoaş kâhinleri ve Levililer'i bir araya topladı ve onlara, “Yahuda kentlerine çıkın ve
her yıl İsrael'in her yerinden Tanrınız'ın evini onarmak için para toplayın. Bu işi
hızlandırın.” dedi. Ancak Levililer bunu hemen yapmadılar.
6 Kral, başta olan Yehoyada'yı çağırıp ona, “Neden Levililer'den, Yahuda ve
Yeruşalem'den, Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin ve İsrael topluluğunun, Tanıklık Çadırı için
koyduğu vergiyi getirmelerini istemedin?” dedi.
7 Çünkü o kötü kadın Atalya'nın oğulları Tanrı'nın evini yıkmışlardı; Yahve'nin evinin
bütün adanan eşyalarını da Baallar'a vermişlerdi.
8 Bunun üzerine kral buyurdu ve bir sandık yapıp, onu Yahve'nin evinin kapısının
dışına koydular.
9 Yahuda ve Yeruşalem'de, Yahve'nin hizmetkârı Moşe'nin çölde İsrael üzerine koyduğu
vergiyi getirmelerini buyurdu.
10 Bütün beyler ve bütün halk sevindi ve getirdiler ve sandık dolana dek içine attılar.
11 Sandık Levililer tarafından kralın görevlilerine getirildiğinde, çok para olduğunu
gördüklerinde, kralın katibi ve başkâhinin görevlisi gelip sandığı boşaltır, alır ve tekrar
yerine götürürlerdi. Bunu her gün yaparlardı ve bol miktarda para topladılar.
12 Kral ve Yehoyada onu Yahve'nin evinin hizmetinde çalışanlara verdiler. Yahve'nin
evini onarmak için duvarcılar, marangozlar ve Yahve'nin evini onarmak için demir ve
tunç işleyenleri de tuttular.
13 Böylece işçiler çalıştılar ve onarım işi onların elinde ilerledi. Tanrı'nın evini
tasarlandığı gibi kurdular ve sağlamlaştırdılar.
14 İşleri bitince, artakalan parayı kralın ve Yehoyada'nın önüne getirdiler. Bununla
Yahve'nin evi için kaplar, hizmet etmek ve sunu sunmak için kaplar, kaşıklar ve altın ve
gümüş kaplar da yaptılar.
15 Ama Yehoyada yaşlandı ve günlere doydu ve öldü. Öldüğünde yüz otuz yaşındaydı.
16 İsrael'de ve Tanrı evi uğruna iyilik yaptığı için onu David'in kentinde kralların
arasına gömdüler.
17 Yehoyada'nın ölümünden sonra Yahuda beyleri gelip krala eğildiler. O zaman kral
da onları dinledi.

18 Atalarının Tanrısı Yahve'nin evini terk ettiler ve Aşera direklerine ve putlara
hizmet ettiler. Bu suçlarından ötürü Yahuda ve Yeruşalem'e gazap geldi.
19 Ancak onları tekrar Yahve'ye getirmek için peygamberler gönderdi ve onlar onlara
karşı tanıklık ettiler; ama onlar dinlemediler.
20 Tanrı'nın Ruhu, kâhin Yehoyada'nın oğlu Zekariya'nın üzerine geldi; ve halkın
arasında yüksek bir yerde durdu ve onlara dedi, "Tanrı şöyle diyor, 'Neden Yahve'nin
buyruklarına uymamazlık ediyorsunuz da başarılı olamıyorsunuz? Çünkü siz Yahve'yi
bıraktığınız için O da sizi bıraktı.'"
21 Ona karşı düzen kurdular ve onu kralın buyruğuyla Yahve'nin evinin avlusunda
taşlarla taşladılar.
22 Böylece Kral Yehoyada'nın kendisine yaptığı iyiliği hatırlamadı ve oğlunu öldürdü.
Ölürken, "Yahve bunu görsün ve karşılığını versin" dedi.
23 Yıl sonunda Suriye ordusu ona karşı çıktı. Yahuda ve Yeruşalem'e geldiler ve halkın
arasından halkın bütün beylerini yok ettiler ve bütün ganimetlerini Damaskus Kralı'na
gönderdiler.
24 Suriye ordusu küçük bir bölükle geldiği halde; Yahve, atalarının Tanrısı Yahve'yi
bıraktıkları için onların eline çok büyük bir ordu teslim etti. Böylece Yoaş'ı yargıladılar.
25 Ondan ayrıldıklarında (çünkü onu ağır yaralı bıraktılar), kendi hizmetkârları kâhin
Yehoyada'nın oğullarının kanı için ona karşı düzen kurdular ve onu yatağında öldürdüler
ve öldü. Onu David'in kentine gömdüler, ama kralların mezarlarına gömmediler.
26 Ona karşı düzen kuranlar şunlardır: Ammonlu Şimeat'ın oğlu Zavad ve Moavlı
Şimrit'in oğlu Yehozavad.
27 Şimdi oğulları, ona yüklenen yüklerin büyüklüğü ve Tanrı'nın evinin yeniden bina
edilmesi, işte, bunlar krallar kitabının yorumunda yazılıdır. Oğlu Amatsya onun yerine
kral oldu.

25

1 Amatsya hüküm sürmeye başladığında yirmi beş yaşındaydı ve Yeruşalem'de yirmi
dokuz yıl hüküm sürdü. Annesinin adı Yeruşalemli Yehoaddan'dı.
2 Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı, ama tam bir yürekle değil.
3 Krallık kendisi için sağlamlaştırılınca, babası kralı öldüren hizmetkârlarını öldürdü.
4 Ama çocuklarını öldürmedi, ama Moşe kitabındaki yasada yazılmış olana göre yaptı,
Yahve buyurup şöyle demişti: "Babalar çocukları için ölmeyecek, çocuklar da babaları için
ölmeyecek; ama her adam kendi günahı için ölecek."
5 Dahası Amatsya Yahuda'yı topladı ve onları atalar evlerine göre, binlerin başlarına
göre ve yüzlerin başlarına göre, bütün Yahuda ve Benyamin'i dizdi. Yirmi yaşında ve
ondan yukarı olanları saydı ve savaşa gidebilecek, mızrak ve kalkan kullanabilen üç
yüz bin seçme adam buldu.
6 İsrael'den yüz talant* gümüş karşılığında yüz bin cesur yiğit de tuttu.
7 Tanrı'nın bir adamı ona gelip, "Ey kral, İsrael ordusu seninle gitmesin, çünkü Yahve
İsrael'le, Efraim'in bütün çocuklarıyla birlikte değildir" dedi.
8 "Ama gideceksen, harekete geç ve savaş için güçlü ol. Tanrı seni düşmanın önünde
devirecektir; çünkü Tanrı'nın yardım etmeye ve devirmeye gücü vardır."
9 Amatsya Tanrı adamına, "İsrael ordusuna verdiğim yüz talant† için ne yapacağız?"
diye sordu.
Tanrı adamı, "Yahve sana bundan çok daha fazlasını verebilir" diye yanıtladı.

* **25:6** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pounddur † **25:9** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pounddur

10 O zaman Amatsya onları, Efraim'den kendisine gelen orduyu, evlerine dönsünler
diye ayırdı. Bunun üzerine Yahuda'ya karşı onların öfkesi çok alevlendi ve kızgın öfkeyle
evlerine döndüler.
11 Amatsya cesaretlendi, halkını çıkarıp Tuz Vadisi'ne gitti ve Seir'in çocuklarından on
bin kişiyi vurdu.
12 Yahuda'nın çocuklarından on bin kişiyi canlı olarak götürdüler ve onları kayanın
tepesine getirdiler ve kayanın başından aşağı attılar, öyle ki hepsi parçalandı.
13 Kendisiyle savaşa gitmesinler diye Amatsya'nın geri göndermiş olduğu ordu
adamları, Samariya'dan Beyt Horon'a kadar Yahuda kentlerinin üzerine inip onlardan
üç bin kişiyi vurdular ve çok miktarda ganimet aldılar.
14 Amatsya, Edomlular'ın kıyımından döndükten sonra, Seir'in çocuklarının ilâhlarını
getirdi ve onları kendi ilâhları olmak üzere dikti, önlerinde eğildi ve onlara buhur yaktı.
15 Bunun üzerine Yahve Amatsya'ya öfkelendi ve ona bir peygamber gönderdi.
Peygamber ona, "Neden halkın ilâhlarını arıyorsun? Çünkü kendi halklarını senin
elinden kurtarmadılar?" dedi.
16 Kendisiyle konuşurken kral ona, "Seni kralın danışmanlarından biri mi yaptık? Dur!
Neden vurulasın?" dedi.
O zaman Peygamber durdu ve, "Tanrı'nın seni yok etmeye karar verdiğini biliyorum.
Çünkü bunu yaptın ve öğüdümü dinlemedin." dedi.
17 Yahuda Kralı Amatsya danışmanlarına danıştı ve İsrael Kralı Yehu'nun oğlu
Yehoahaz'ın oğlu Yoaş'a, "Gel! Yüz yüze görüşelim." diye haber gönderdi.
18 İsrael Kralı Yoaş, Yahuda Kralı Amatsya'ya haber gönderip dedi, "Lübnan'da olan çalı,
Lübnan'da olan sedire haber gönderip, 'Kızını oğluma karı olarak ver' dedi. 'Sonra
Lübnan'dan geçen bir yabanıl hayvan gelip çalıyı ayak altında çiğnedi.
19 Kendine Edom'u vurduğunu söylüyorsun; ve yüreğin seni övünmek için yükseltiyor.
Şimdi evinde otur. Neden sen ve Yahuda birlikte düşesin diye belaya karışıyorsun?'"
20 Ama Amatsya dinlemek istemedi; çünkü bu, onları düşmanlarının eline teslim
etmek için Tanrı'dandı; çünkü Edom'un ilâhlarını aramışlardı.
21 Böylece İsrael Kralı Yoaş çıktı, o ve Yahuda Kralı Amatsya Yahuda'ya ait Beyt
Şemeş'te yüz yüze görüştüler.
22 Yahuda İsrael tarafından yenildi; bu yüzden herkes kendi çadırına kaçtı.
23 İsrael Kralı Yoaş, Yehoahaz oğlu Yoaş'ın oğlu Yahuda Kralı Amatsya'yı Beyt Şemeş'e
tutup Yeruşalem'e getirdi ve Yeruşalem surunu Efraim Kapısı'ndan köşe kapısına kadar
dört yüz arşın‡ yıktı.
24 Tanrı'nın evinde, Oved Edom'la bulunan bütün altını, gümüşü, kapları, kral evinin
hazinelerini ve rehineleri alıp Samariya'ya döndü.
25 Yahuda Kralı Yoaş'ın oğlu Amatsya, İsrael Kralı Yehoahaz'ın oğlu Yoaş'ın ölümünden
sonra on beş yıl yaşadı.
26 Amatsya'nın işlerinin geri kalanı, ilk işleri de son işleri de, işte, onlar Yahuda ve İsrael
krallarının kitabında yazılı değil midir?
27 Amatsya'nın Yahve'nin ardından saptığı zamandan beri ona karşı Yeruşalem'de
düzen kurdular. Lakiş'e kaçtı, ama onu Lakiş'e kadar takip ettiler ve orada öldürdüler.
28 Onu atların üzerinde getirip Yahuda Kenti'nde atalarının yanına gömdüler.

26

1 Bütün Yahuda halkı, on altı yaşında olan Uzziya'yı alıp babası Amatsya'nın yerine
kral yaptı.

‡ **25:23** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir, dolayısıyla 400 arşın yaklaşık 200 yarda veya 184 metredir.

2 Elat'ı bina edip Yahuda'ya geri verdi. Bundan sonra kral atalarıyla uyudu.
3 Uzziya hüküm sürmeye başladığında on altı yaşındaydı ve Yeruşalem'de elli iki yıl
hüküm sürdü. Annesinin adı Yeruşalemli Yehilya'ydı.
4 Babası Amatsya'nın yapmış olduğu her şeye göre, Yahve'nin gözünde doğru olanı
yaptı.
5 Tanrı'nın görümünde anlayışa sahip olan Zekariya'nın günlerinde Tanrı'yı aramaya
koyuldu ve Yahve'yi aradığı sürece Tanrı onu başarılı kıldı.
6 Filistliler'e karşı savaştı ve Gat surunu, Yavne surunu ve Aşdod surunu yıktı; Aşdod
ülkesinde ve Filistliler arasında kentler kurdu.
7 Tanrı ona Filistliler'e karşı, Gur Baal'da oturan Araplar'a karşı ve Meunlular'a karşı
yardım etti.
8 Ammonlular Uzziya'ya haraç verdiler. Adı Mısır'ın girişine kadar yayıldı, çünkü
giderek çok güçlendi.
9 Dahası Uzziya Yeruşalem'de Köşe Kapısı'nda, Vadi Kapısı'nda ve surların kıvrımında
kuleler yaptı ve onları sağlamlaştırdı.
10 Çölde kuleler yaptı ve çok sarnıçlar kazdı, çünkü hem ovalarda hem de düzlüklerde
çok hayvanı vardı. Dağlarda ve verimli tarlalarda çiftçileri ve bağcıları vardı, çünkü
çiftçiliği seviyordu.
11 Dahası Uzziya'nın, kralın komutanlarından biri olan Hananya'nın eli altında, yazıcı
Yeiel ve görevli Maaseya'nın eliyle yapılan yoklamalarına göre, bölük bölük savaşa çıkan
savaşçılardan bir ordusu vardı.
12 Atalar evleri başlarının, cesur yiğitlerin toplam sayısı iki bin altı yüzdü.
13 Onların eli altında, düşmana karşı krala yardım etmek için büyük güçle savaşan üç
yüz yedi bin beş yüz kişilik bir ordu vardı.
14 Uzziya onlar için, bütün ordu için kalkanlar, mızraklar, miğferler, zırhlar, yaylar ve
sapan taşları hazırladı.
15 Yeruşalem'de, kulelerin ve siperlerin üzerine durmak üzere, oklar ve büyük taşlar
atmak için becerikli adamlar tarafından icat edilen makinalar yaptı. Adı çok uzaklara
yayıldı, çünkü güçleninceye dek şaşılacak bir biçimde yardım edildi.
16 Ama güçlenince yüreği yükseldi, öyle ki bozuk davrandı ve Tanrısı Yahve'ye karşı suç
işledi, çünkü buhur sunağında buhur yakmak için Yahve'nin Tapınağı'na girdi.
17 Kâhin Azarya ve kendisiyle birlikte, Yahve'nin seksen kâhini, yiğit adamlar, onun
ardından girdiler.
18 Kral Uzziya'ya karşı koydular ve ona, "Ey Uzziya, Yahve'ye buhur yakmak senin
için değil, ancak kutsal kılınmış olan Aronoğulları kâhinler içindir. Kutsal yerden çık,
çünkü suç işledin. Bu, Yahve Tanrı'dan senin saygınlığına olmayacaktır." dediler.
19 O zaman Uzziya öfkelendi. Elinde buhur yakmak için bir buhurdan vardı ve
kâhinlere öfkelenirken, kâhinlerin önünde, Yahve'nin evinde, buhur sunağının yanında
alnında cüzam çıktı.
20 Başkâhin Azarya ve bütün kâhinler ona baktılar ve işte, alnında cüzam vardı; ve onu
oradan hemen dışarı çıkardılar. Nitekim, kendisi de çıkmak için acele etti, çünkü Yahve
onu vurmuştu.
21 Kral Uzziya ölüm gününe dek cüzamlı kaldı ve cüzamlı olarak ayrı bir evde
yaşıyordu; çünkü Yahve'nin evinden kesilip atılmıştı. Oğlu Yotam, kral evinin başındaydı
ve ülke halkına hükmediyordu.
22 Uzziya'nın işlerinin geri kalanını, ilk işlerini de son işlerini de, Amots'un oğlu
Peygamber Yeşaya yazmıştır.
23 Böylece Uzziya atalarıyla uyudu; ve onu atalarının yanına, krallara ait olan mezarlık
tarlasına gömdüler; çünkü, "O cüzamlıdır" dediler. Oğlu Yotam onun yerine kral oldu.

27

1 Yotam hüküm sürmeye başladığında yirmi beş yaşındaydı ve Yeruşalem'de on altı yıl
hüküm sürdü. Annesinin adı Sadok'un kızı Yeruşa'ydı.
2 Babası Uzziya'nın yapmış olduğu her şeye göre, Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı.
Ancak Yahve'nin Tapınağı'na girmedi. Halk hâlâ kötülük yapıyordu.
3 Yahve'nin evinin üst kapısını yaptırdı ve Ofel suru üzerine çok şey yaptı.
4 Dahası Yahuda dağlık bölgesinde kentler bina etti ve ormanlarda kaleler ve kuleler
yaptı.
5 Ammon'un çocuklarının kralıyla da savaştı ve onları yendi. Ammon'un çocukları aynı
yıl ona yüz talant* gümüş, on bin kor† buğday ve on bin kor‡ arpa verdiler. Ammon'un
çocukları ikinci yılda ve üçüncü yılda da ona bu kadar verdiler.
6 Ve Yotam, Tanrısı Yahve'nin önünde yollarını düzenlediği için güçlü oldu.
7 Ve Yotam'ın işlerinin geri kalanı, bütün savaşları ve yolları, işte, onlar İsrael ve
Yahuda krallarının kitabında yazılıdır.
8 Hüküm sürmeye başladığında yirmi beş yaşındaydı ve Yeruşalem'de on altı yıl hüküm
sürdü.
9 Yotam atalarıyla uyudu ve onu David'in kentinde gömdüler; ve oğlu Ahaz onun
yerine kral oldu.

28

1 Ahaz, hüküm sürmeye başladığında yirmi yaşındaydı ve Yeruşalem'de on altı yıl hüküm
sürdü. Babası David gibi, Yahve'nin gözünde doğru olanı yapmadı.
2 İsrael krallarının yollarında yürüdü ve Baallar için dökme suretler de yaptı.
3 Hinnomoğlu Vadisi'nde buhur yaktı ve Yahve'nin İsrael'in çocuklarının önünden
kovmuş olduğu ulusların iğrençliklerine göre çocuklarını ateşte yaktı.
4 Yüksek yerlerde, tepelerde ve her yeşil ağacın altında kurban kesti ve buhur yaktı.
5 Bu yüzden Tanrısı Yahve onu Suriye Kralı'nın eline teslim etti. Onu vurdular ve
kendisinden çok esir alıp Damaskus'a götürdüler. Onu büyük bir kıyımla vuran İsrael
Kralı'nın eline de teslim edildi.
6 Çünkü Remalya oğlu Pekah, Yahuda'da bir günde yüz yirmi bin kişiyi öldürdü; hepsi
de yiğit adamlardı. Çünkü atalarının Tanrısı Yahve'yi bırakmışlardı.
7 Efraimli yiğit, Zikri, kralın oğlu Maaseya'yı, kral evinin beyi Azrikam'ı ve kraldan
sonra ikinci adam olan Elkana'yı öldürdü.
8 İsrael'in çocukları kendi kardeşlerinden iki yüz bin kadınlar, oğullar ve kızlar esir aldılar;
onlardan çok ganimet de alıp ganimeti Samariya'ya getirdiler.
9 Ama orada Oded adında Yahve'nin bir peygamberi vardı. Samariya'ya gelen
orduyu karşılamaya çıktı ve onlara şöyle dedi: "İşte, atalarınızın Tanrısı Yahve Yahuda'ya
öfkelendiği için onları elinize teslim etti ve siz de göklere ulaşan bir öfkeyle onları
öldürdünüz.
10 Şimdi Yahuda ve Yeruşalem'in çocuklarını kendiniz için erkek ve kadın köleler olarak
aşağılamayı düşünüyorsunuz. Sizin de Tanrınız Yahve'ye karşı işlediğiniz suçlar yok mu?
11 Şimdi beni dinleyin ve kardeşlerinizden esir aldığınız tutsakları geri gönderin. Çünkü
Yahve'nin kızgın gazabı üzerinizdedir."
12 O zaman Efraim'in çocuklarının başlarından bazıları, Yohanan oğlu Azarya,
Meşillemot oğlu Berekya, Şallum oğlu Yehizkiya ve Hadlay oğlu Amasa, savaştan
gelenlere karşı kalktılar,

---

* **27:5** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pounddur † **27:5** 1 kor, bir homer'e veya yaklaşık 55,9 galon (sıvı) veya 211 litreye veya 6 buşele eşittir. 10.000 kor buğday yaklaşık 1.640 metrik ton ağırlığında olacaktır. ‡ **27:5** 10,000 cors of barley would weigh about 1,310 metric tons.

13 onlara, “Siz tutsakları buraya getirmemelisiniz. Çünkü Yahve'ye karşı suç
işlememizi, günahlarımıza ve suçlarımıza suç katmamızı istiyorsunuz. Çünkü suçumuz
büyük, İsrael'e karşı da kızgın bir gazap var.” dediler.
14 Böylece silahlı adamlar esirleri ve ganimeti beylerin ve bütün topluluğun önüne
bıraktılar.
15 Adları geçen adamlar kalkıp esirleri aldılar ve aralarındaki çıplak olanların hepsini
ganimetle giydirdiler, giysiler ve çarıklar verdiler, yiyecek ve içecek verdiler, onlara yağ
sürdüler, bütün zayıflarını eşeklere bindirip palmiye ağaçları kenti Eriha'ya, kardeşlerinin
yanına götürdüler. Sonra Samariya'ya döndüler.
16 O sırada Kral Ahaz, kendisine yardım etmeleri için Aşur krallarına haber gönderdi.
17 Çünkü Edomlular yine gelip Yahuda'yı vurmuş ve esirler götürmüşlerdi.
18 Filistliler de ova kentlerine ve Yahuda'nın güneyine saldırmışlar, Beyt Şemeş'i,
Ayalon'u, Gederot'u, köyleriyle Soko'yu, köyleriyle Timna'yı, köyleriyle Gimzo'yu da
almışlardı; ve orada yaşıyorlardı.
19 Çünkü Yahve, İsrael Kralı Ahaz yüzünden Yahuda'yı alçalttı; çünkü Yahuda'da
azgınlık etmiş Yahve'ye karşı büyük bir suç işlemişti.
20 Aşur Kralı Tilgat Pilneser ona geldi ve ona sıkıntı verdi, ama onu güçlendirmedi.
21 Çünkü Ahaz, Yahve'nin evinden ve kralın ve beylerin evinden bir pay alıp Aşur
Kralı'na verdi; ama bu ona yardımcı olmadı.
22 Sıkıntı zamanında, bu aynı Kral Ahaz, Yahve'ye karşı daha da çok suç işledi.
23 Çünkü kendisini yenen Damaskus ilâhlarına kurban sundu. “Mademki Suriye
krallarının ilâhları onlara yardım ettiler, bana yardım etsinler diye ben de onlara
kurbanlar sunacağım” dedi. Ama onlar kendisinin ve bütün İsrael'in yıkımına neden
oldular.
24 Ahaz Tanrı evinin kaplarını topladı, Tanrı evinin kaplarını parçaladı, Yahve'nin
evinin kapılarını kapattı; ve Yeruşalem'in her köşesinde kendine sunaklar yaptı.
25 Yahuda'nın her kentinde başka ilâhlara buhur yakmak için yüksek yerler yaptı ve
atalarının Tanrısı Yahve'yi öfkelendirdi.
26 Şimdi onun işlerinin geri kalanı ve bütün yolları, ilk yolları ve son yolları, Yahuda ve
İsrael krallarının kitabında yazılıdır.
27 Ahaz atalarıyla uyudu ve onu kentte, Yeruşalem'de gömdüler; çünkü onu İsrael
krallarının mezarlarına getirmediler; ve oğlu Hizkiya onun yerine kral oldu.

29

1 Hizkiya yirmi beş yaşında hüküm sürmeye başladı ve Yeruşalem'de yirmi dokuz yıl
hüküm sürdü. Annesinin adı Zekariya'nın kızı Aviya'ydı.
2 Babası David'in yapmış olduğu her şeye göre, Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı.
3 Krallığının birinci yılında, birinci ayda, Yahve'nin evinin kapılarını açtı ve onları
onardı.
4 Kâhinleri ve Levililer'i içeri getirip onları doğudaki geniş yere topladı.
5 Onlara, “Ey Levililer, beni dinleyin! Şimdi kendinizi kutsayın ve atalarınızın Tanrısı
Yahve'nin evini kutsayın ve pisliği kutsal yerden çıkarın.” dedi.
6 Çünkü atalarımız sadakatsizlik ettiler, Tanrımız Yahve'nin gözünde kötü olanı
yaptılar, O'nu bıraktılar, Yahve'nin meskeninden yüzlerini çevirdiler, sırtlarını döndüler.
7 Eyvanın da kapılarını kapattılar, kandilleri söndürdüler, İsrael'in Tanrısı'na kutsal
yerde buhur yakmadılar ve yakmalık sunular sunmadılar.
8 Bu yüzden Yahve'nin gazabı Yahuda ve Yeruşalem'in üzerine oldu ve onları oradan
oraya savrulmaya, şaşkınlığa ve yuhalanmaya bıraktı, gözlerinizle gördüğünüz gibi.
9 Çünkü işte, atalarımız kılıçla düştü, oğullarımız, kızlarımız ve karılarımız bunun için
sürgündeler.

10 Kızgın öfkesi bizden dönsün diye, şimdi, İsrael'in Tanrısı Yahve ile bir antlaşma
yapmak yüreğimdedir.
11 Oğullarım, şimdi ihmal etmeyin; çünkü Yahve, kendisine hizmet edesiniz, buhur
yakasınız diye, önünde durmak ve kendisine hizmet etmek için sizi seçti.
12 O zaman Levililer kalktılar: Amasay oğlu Mahat, Kohatoğulları'ndan Azarya oğlu
Yoel; Merarioğulları'ndan Avdi oğlu Kiş, Yehallelel oğlu Azarya; Gerşonlular'dan Zimma
oğlu Yoah ve Yoah oğlu Eden;
13 Elisafanoğulları'ndan Şimri ve Yeuel; Asafoğulları'ndan Zekariya ve Mattanya;
14 Hemanoğulları'ndan Yehuel ve Şimei; Yedutunoğulları'ndan Şemaya ve Uzziel.
15 Kardeşlerini topladılar, kendilerini kutsadılar ve Yahve'nin sözleriyle kralın
buyruğuna göre Yahve'nin evini temizlemek için içeri girdiler.
16 Kâhinler temizlemek için Yahve'nin evinin iç kısmına girdiler ve Yahve'nin
Tapınağı'nda buldukları bütün pisliği Yahve'nin evinin avlusuna çıkardılar. Levililer onu
oradan alıp Kidron Vadisi'ne taşıdılar.
17 Birinci ayın birinci günü kutsamaya başladılar ve ayın sekizinci günü Yahve'nin
eyvanına geldiler. Yahve'nin evini sekiz günde kutsadılar ve birinci ayın on altıncı günü
bitirdiler.
18 O zaman saraydaki Kral Hizkiya'nın yanına girip, "Yahve'nin bütün evini, yakmalık
sunu sunağını ve bütün kaplarını, sergi ekmeği masasını ve onun bütün kaplarını
temizledik" dediler.
19 "Kral Ahaz'ın krallığı sırasında sadakatsizlik edip attığı bütün kapları hazırladık ve
kutsadık. İşte, onlar Yahve'nin sunağının önünde."
20 O zaman Kral Hizkiya erkenden kalktı, kentin beylerini topladı ve Yahve'nin evine
çıktı.
21 Krallık için, kutsal yer için ve Yahuda için günah sunusu olarak yedi boğa, yedi koç,
yedi kuzu ve yedi teke getirdiler. Aron'un oğulları olan kâhinlere bunları Yahve'nin
sunağında sunmalarını buyurdu.
22 Böylece boğaları kestiler ve kâhinler kanı alıp sunağın üzerine serptiler. Koçları kesip
kanını sunağın üzerine serptiler. Kuzuları da kesip kanını sunağın üzerine serptiler.
23 Günah sunusu olarak tekeleri kralın ve topluluğun önüne getirdiler; onlar da
ellerini üzerlerine koydular.
24 O zaman kâhinler onları kestiler ve bütün İsrael için kefaret olsun diye sunağın
üzerine onların kanını günah sunusu yaptılar. Çünkü kral, yakmalık sunu ve günah
sunusu bütün İsrael için yapılsın diye buyurmuştu.
25 David'in, kralın Gören'i Gad'ın ve Peygamber Natan'ın buyruğu uyarınca Levililer'i
zillerle, telli çalgılarla ve çenglerle Yahve'nin evine yerleştirdi; çünkü bu buyruk
peygamberleri aracılığıyla Yahve tarafındandı.
26 Levililer David'in çalgılarıyla, kâhinler de borularla durdu.
27 Hizkiya yakmalık sunuyu sunağın üzerinde sunmalarını buyurdu. Yakmalık sunu
başlayınca, borularla, İsrael Kralı David'in çalgılarıyla birlikte, Yahve'nin ezgisi de başladı.
28 Bütün topluluk tapındı, ezgi söyleyenler söyledi ve boru çalanlar çaldılar. Yakmalık
sunu bitirilinceye kadar bütün bunlar devam etti.
29 Sunuyu bitirince, kral ve onunla birlikte bulunanların hepsi eğilip tapındılar.
30 Kral Hizkiya ve beyler, Levililer'e David'in ve Gören Asaf'ın sözleriyle Yahve'yi
övsünler diye buyurdu. Sevinçle övgü ilâhileri söylediler, başlarını eğip tapındılar.
31 O zaman Hizkiya şöyle karşılık verdi: "Şimdi, kendinizi Yahve'ye adadınız. Yaklaşın
ve Yahve'nin evine kurbanlar ve şükran sunuları getirin." Topluluk kurbanlar ve
şükran sunuları getirdi ve yüreği istekli olanların hepsi yakmalık sunular getirdiler.
32 Topluluğun getirdiği yakmalık sunuların sayısı yetmiş boğa, yüz koç ve iki yüz
kuzuydu. Bunların hepsi Yahve'ye yakmalık sunu içindi.

33 Kutsanmış şeyler altı yüz sığır ve üç bin koyundu.
34 Ama kâhinler azdı, bu yüzden yakmalık sunuların hepsini yüzemediler. Bu nedenle,
iş bitirilinceye ve kâhinler kendilerini kutsayıncaya kadar kardeşleri Levililer onlara
yardım ettiler. Çünkü Levililer kendilerini kutsamada kâhinlerden daha doğru
yürekliydiler.
35 Esenlik sunularının yağı ve her yakmalık sununun dökmelik sunularıyla birlikte
yakmalık sunular da boldu. Böylece Yahve'nin evinin hizmeti düzene konuldu.
36 Hizkiya ve bütün halk, Tanrı'nın halk için hazırladığı şeyden ötürü sevindiler; çünkü
bu şey ansızın olmuştu.

30

1 Hizkiya, İsrael'in Tanrısı Yahve için Pesah tutmak için Yeruşalem'de olan Yahve'nin
evine gelsinler diye, bütün İsrael ve Yahuda'ya haber yolladı; Efraim ve Manaşşe'ye de
mektuplar yazdı.
2 Çünkü kral, beyleriyle ve Yeruşalem'deki bütün toplulukla, Pesah'ı ikinci ayda
tutmak için aralarında danışmışlardı.
3 Çünkü o sırada bunu tutamadılar; çünkü yeterli sayıda kâhinler kendilerini
kutsamamışlardı ve halk da Yeruşalem'de toplanmamıştı.
4 Bu, kralın ve bütün topluluğun gözünde doğru bir şeydi.
5 Böylece, İsrael'in Tanrısı Yahve için Pesah'ı Yeruşalem'e gelip tutsunlar diye,
Beerşeva'dan Dan'a kadar bütün İsrael'de bir duyuru yapmaya karar verdiler; çünkü
yazılmış olduğu gibi çoktandır tutulmamıştı.
6 Böylece ulaklar kralın ve beylerinin mektuplarıyla birlikte kralın buyruğuna göre
bütün İsrael ve Yahuda'ya gidip şöyle dediler: "Ey İsrael'in çocukları, Avraham, İshak ve
İsrael'in Tanrısı Yahve'ye yeniden dönün, öyle ki, O da Aşur kralларının elinden kaçıp
kurtulanlarınızın kalanına geri dönsün.
7 Atalarının Tanrısı Yahve'ye karşı suç işleyen atalarınız ve kardeşleriniz gibi olmayın;
onun için, gördüğünüz gibi onları haraplığa verdi.
8 Şimdi atalarınız gibi sert enseli olmayın; Yahve'ye teslim olun ve O'nun sonsuza dek
kutsal kılmış olduğu kutsal yere girin ve Tanrınız Yahve'ye hizmet edin ki, O'nun kızgın
öfkesi sizden dönsün.
9 Çünkü eğer yeniden Yahve'ye dönerseniz, kardeşleriniz ve çocuklarınız onları esir
alanların önünde merhamet bulurlar ve bu ülkeye geri dönerler. Çünkü Tanrınız Yahve
lütufkâr ve merhametlidir ve eğer O'na dönerseniz yüzünü sizden çevirmez."
10 Böylece ulaklar Efraim ve Manaşşe diyarından, Zevulun'a kadar kentten kente
geçtiler. Ama halk onlarla alay etti ve onlarla eğlendiler.
11 Bununla birlikte Aşer, Manaşşe ve Zevulun'dan bazı adamlar kendilerini alçalttılar
ve Yeruşalem'e geldiler.
12 Onlara bir yürek vermek için, Yahve'nin sözüne göre kralın ve beylerin buyruğunu
yapmaları için Tanrı'nın eli de Yahuda'nın üzerine geldi.
13 İkinci ayda Mayasız Ekmek Bayramı'nı tutmak için Yeruşalem'de çok insan, çok
büyük bir toplulukla toplandı.
14 Kalkıp Yeruşalem'deki sunakları kaldırdılar, bütün buhur sunaklarını da kaldırıp
Kidron Vadisi'ne attılar.
15 O zaman ikinci ayın on dördüncü günü Pesah kurbanını kestiler. Kâhinler ve
Levililer utandılar ve kendilerini kutsadılar ve Yahve'nin evine yakmalık sunular
getirdiler.
16 Tanrı adamı Moşe'nin Yasası'na göre, düzenleri uyarınca kendi yerlerinde durdular.
Kâhinler, Levililer'in elinden aldıkları kanı serptiler.

17 Çünkü toplulukta kendilerini kutsamayan çok kişi vardı; bu nedenle Levililer,
temiz olmayan herkesin Pesah kurbanlarını kesmek, onları Yahve'ye adamak için
görevliydiler.
18 Çünkü halktan büyük bir kalabalık, Efraim'den, Manaşşe'den, İssakar'dan ve
Zevulun'dan birçoğu kendilerini temizlememişlerdi, yine de yazılmış olana uygun
olmayarak Pesah'ı yediler.
19 Çünkü Hizkiya onlar için dua edip şöyle demişti: "Kutsal yerin arınmasına göre
temiz olmasalar bile, atalarının Tanrısı olan Yahve Tanrı'yı aramaya yüreğini koyan
herkesi, iyi Yahve bağışlasın."
20 Yahve Hizkiya'yı işitti ve halkı iyileştirdi.
21 Yeruşalem'de bulunan İsrael'in çocukları, büyük bir sevinçle Mayasız Ekmek
Bayramı'nı yedi gün tuttular. Levililer ve kâhinler, yüksek sesli çalgılarla her gün
Yahve'ye ezgi söyleyip Yahve'yi övdüler.
22 Hizkiya, Yahve'ye hizmette anlayışlı olan bütün Levililer'e yüreklendirici sözler
söyledi. Böylece yedi gün bayram boyunca yediler, esenlik kurbanları sundular ve
atalarının Tanrısı Yahve'ye itirafta bulundular.
23 Bütün topluluk, yedi gün daha kutlamak için aralarında danıştılar ve sevinçle yedi
gün daha tuttular.
24 Çünkü Yahuda Kralı Hizkiya, topluluğa bağış olarak bin boğa ve yedi bin koyun
verdi; beyler de topluluğa bin boğa ve on bin koyun verdiler; çok sayıda kâhin de
kendilerini kutsadı.
25 Yahuda topluluğunun tümü, kâhinler ve Levililer, İsrael'den gelen tüm topluluk ve
İsrael ülkesinden gelip Yahuda'da yaşayan yabancılar sevindiler.
26 Böylece Yeruşalem'de büyük bir sevinç oldu; çünkü İsrael Kralı David oğlu
Solomon'un zamanından beri Yeruşalem'de buna benzer bir şey olmamıştı.
27 O zaman Levili kâhinler kalkıp halkı kutsadılar. Sesleri duyuldu ve duaları
Tanrı'nın kutsal meskenine, göğe kadar çıktı.

31

1 Bütün bunlar bitirilince, orada bulunan bütün İsrailliler Yahuda kentlerine çıkıp
dikili taşları parçaladılar, Aşera direklerini kestiler, Yahuda ve Benyamin'in, Efraim ve
Manaşşe'nin de yüksek yerlerini ve sunaklarını hepsini yok edinceye kadar, onları
yıktılar. Sonra bütün İsrael'in çocukları, her biri kendi mülküne, kendi kentlerine
döndüler.
2 Hizkiya, bölüklerine göre kâhinlerin ve Levililer'in bölüklerini, yakmalık sunular ve
esenlik sunuları için, hizmet etmek için, şükretmek için, Yahve'nin ordugâhının
kapılarında övmek için, hem kâhinleri hem de Levililer'i, her birini kendi hizmetine göre
atadı.
3 Yahve'nin Yasası'nda yazılmış olduğu gibi, sabah ve akşam yakmalık sunular,
Şabatlar, Yeni Ay'lar, belli bayramlar için ve yakmalık sunular için, kral payını kendi
mülkünden belirledi.
4 Yeruşalem'de oturan halka da kâhinlerin ve Levililer'in paylarını vermelerini
buyurdu, böylece kendilerini Yahve'nin Yasası'na verebilsinler.
5 Bu buyruk çıkınca İsrael'in çocukları buğdayın, yeni şarabın, yağın, balın ve tarlanın
bütün mahsulün ilk ürünlerini bol bol verdiler ve her şeyin ondalığını bol bol getirdiler.
6 Yahuda kentlerinde oturan İsrael'in çocukları ve Yahudalılar da sığır ve koyunların
ondalığını, Tanrıları Yahve'ye adanmış olanların ondalığını getirdiler ve bunları yığın
yığın koydular.
7 Üçüncü ayda yığınların temelini atmaya başladılar ve yedinci ayda bitirdiler.

8 Hizkiya ve beyler gelip yığınları görünce Yahve'yi yücelttiler ve O'nun halkı İsrael'i
kutsadılar.
9 O zaman Hizkiya kâhinlere ve Levililer'e yığınlar hakkında sordu.
10 Sadok evinden Başkâhin Azarya ona yanıt verip dedi: "Halk sunuları Yahve'nin
evine getirmeye başladığından beri yedik, doyduk ve bol bol da arttı. Çünkü Yahve
halkını kutsadı. Geriye kalan da bu büyük ambardır."
11 O zaman Hizkiya onlara Yahve'nin evinde odalar hazırlamalarını buyurdu ve onlar
da hazırladılar.
12 Sunuları, ondalıkları ve adanmış şeyleri sadakatle getirdiler. Levili Konanya
onların başındaydı ve kardeşi Şimei ikinciydi.
13 Yehiel, Azazya, Nahat, Asahel, Yerimot, Yozavad, Eliel, İsmakya, Mahat ve Benaya,
Kral Hizkiya ve Tanrı evinin yöneticisi Azarya'nın atamasıyla Konanya ve kardeşi
Şimei'nin eli altındaki gözetmenlerdi.
14 Doğu Kapısı'nın kapı bekçisi olan Levili İmna oğlu Kore, Yahve'nin sunularını ve en
kutsal şeyleri dağıtmak için, Tanrı'nın gönüllü sunularının başındaydı.
15 Onun altında, kâhin kentlerinde Eden, Miniamin, Yeşua, Şemaya, Amarya ve Şekanya
vardı. Bunlar, büyük küçük kardeşlerine bölüklerine göre dağıtmak üzere emanet
görevlerinde bulunuyorlardı.
16 Üç yaşında ve ondan yukarı olan erkeklerin soy kütüğüne göre sayılanlardan başka,
her gün görev gereği, görevlerinde bölüklerine göre hizmet etmek üzere Yahve'nin evine
giren herkese;
17 atalar evlerine göre soy kütüğüne göre sayılan kâhinlere, ve görevlerinde bölüklerine
göre yirmi yaşında ve ondan yukarı olan Levililer'e;
18 ve bütün toplulukta, soy kütüğüne göre sayılan bütün küçüklerine, karılarına,
oğullarına ve kızlarına dağıtırlardı; çünkü emanet görevlerinde kendilerini kutsallıkta
kutsadılar.
19 Kendi kentlerinin otlak kırlarında bulunan Aron'un oğulları kâhinler için, her kentte,
kâhinler arasında bütün erkeklere, Levililer arasında soy kütüğüne göre sayılanların
hepsine paylarını vermek üzere adlarıyla anılan adamlar vardı.
20 Hizkiya bütün Yahuda'da böyle yaptı; ve Tanrısı Yahve'nin önünde iyi, doğru ve
sadık olanı yaptı.
21 Tanrı'nın evinin hizmetinde, yasada ve buyruklarda, Tanrısını aramak için
başladığı her işte, onu bütün yüreğiyle yaptı ve başarılı oldu.

32

1 Bu şeylerden ve bu sadakatten sonra Aşur Kralı Sanherib geldi, Yahuda'ya girdi,
surlu kentlere karşı ordugâh kurdu ve onları kendisi için kazanmak istedi.
2 Hizkiya, Sanherib'in geldiğini ve Yeruşalem'e karşı savaşmayı tasarladığını görünce,
3 kentin dışında olan pınarların sularını kesmek için beyleri ve güçlü adamlarına
danıştı ve onlar kendisine yardım ettiler.
4 O zaman birçok kişi toplandı ve bütün pınarları ve ülkenin ortasından akan dereyi
kestiler ve, "Aşur kralları neden gelip bol su bulsunlar?" dediler.
5 Cesaretini topladı, yıkılmış olan bütün duvarı yeniden yaptı ve onu kulelere kadar
yükseltti, dışarıdan da başka bir duvar yaptı ve David'in kentindeki Millo'yu güçlendirdi
ve bol miktarda silah ve kalkan yaptı.
6 Halkın başına savaş komutanları koydu, onları kentin kapısındaki geniş alanda
topladı ve onlara cesaret verici bir şekilde konuşup dedi:
7 "Güçlü ve cesur olun. Aşur Kralı'ndan ve onunla birlikte olan bütün kalabalıktan
korkmayın, yılmayın; çünkü bizimle birlikte olan, onunla birlikte olandan daha
büyüktür.

8 Onunla birlikte olan etten bir koldur, ama bize yardım etmek ve savaşlarımızı
yapmak için bizimle birlikte olan Tanrımız Yahve'dir." Halk, Yahuda Kralı Hizkiya'nın
sözlerine güvendi.
9 Bundan sonra Aşur Kralı Sanherib, hizmetkârlarını Yeruşalem'e gönderdi, (o sırada
Lakiş'e saldırıyordu ve bütün kuvvetleri onunla birlikteydi), Yahuda Kralı Hizkiya'ya ve
Yeruşalem'de olan bütün Yahuda'ya şöyle dedi:
10 Aşur Kralı Sanherib şöyle diyor, "Kime güveniyorsunuz ki, Yeruşalem'de kuşatma
altında kalıyorsunuz?
11 Hizkiya, 'Tanrımız Yahve bizi Aşur Kralı'nın elinden kurtaracak' diyerek sizi kıtlıkta
ve susuzlukta ölüme vermek için sizi kandırmıyor mu?
12 Bu aynı Hizkiya yüksek yerlerini ve sunaklarını kaldırıp Yahuda ve Yeruşalem'e, 'Bir
sunağın önünde tapınacaksınız ve üzerinde buhur yakacaksınız' diye buyurmadı mı?
13 Benim ve atalarımın ülkelerin bütün halklarına ne yaptığımızı bilmiyor musunuz? O
ülkelerin uluslarının ilâhları ülkelerini elimden kurtarabildiler mi?
14 Atalarımın tamamen yok ettiği o ulusların bütün ilâhları arasında halkını hangisi
benim elimden kurtarabildi ki, Tanrınız sizi benim elimden kurtarabilsin?
15 Şimdi Hizkiya sizi aldatmasın ve sizi bu şekilde kandırmasın. Ona inanmayın, çünkü
hiçbir ulusun ya da krallığın ilâhı halkını benim elimden ve atalarımın elinden
kurtaramadı. Nerede kaldı ki, sizin Tanrınız benim elimden sizi kurtarsın!"
16 Hizmetkârları Yahve Tanrı'ya ve hizmetkârı Hizkiya'ya karşı daha da çok
konuştular.
17 İsrael'in Tanrısı Yahve'ye hakaret eden mektuplar da yazıp O'na karşı şöyle dedi:
"Ülkelerin uluslarının ilâhları kendi halklarını elimden kurtarmadıkları gibi, Hizkiya'nın
Tanrısı da halkını elimden kurtarmayacaktır."
18 Kenti ele geçirsinler diye, sur üzerinde olan Yeruşalem halkını korkutup
telaşlandırmak için, onlara yüksek sesle Yahudi dilinde bağırdılar.
19 Yeruşalem Tanrısı'ndan, insan eliyle yapılmış yeryüzü halklarının ilâhları gibi söz
ettiler.
20 Kral Hizkiya ve Amots oğlu Peygamber Yeşaya bunun için dua edip göğe feryat
ettiler.
21 Yahve bir melek gönderdi, Aşur Kralı'nın ordugâhındaki bütün cesur yiğitleri,
önderleri ve komutanları yok etti. Böylece yüzü utanç içinde kendi ülkesine döndü.
İlâhının evine girdiğinde, kendi bedeninden çıkanlar* onu orada kılıçla öldürdüler.
22 Böylece Yahve Hizkiya'yı ve Yeruşalem sakinlerini Aşur Kralı Sanherib'in ve diğer
herkesin elinden kurtardı ve onlara her yandan yol gösterdi.
23 Birçok kişi Yeruşalem'e, Yahve'ye armağanlar, Yahuda Kralı Hizkiya'ya da değerli
şeyler getirdi, öyle ki, ondan sonra bütün ulusların gözünde yükseldi.
24 O günlerde Hizkiya ölümcül derecede hastaydı ve Yahve'ye dua etti; ve ona söyledi
ve kendisine bir işaret verdi.
25 Ama Hizkiya kendisine yapılan iyiliğe uygun bir karşılık vermedi, çünkü yüreği
yükselmişti. Bu yüzden kendisi üzerinde, Yahuda ve Yeruşalem üzerinde gazap vardı.
26 Ama Hizkiya yüreğinin gururu yüzünden, hem kendisi hem de Yeruşalem sakinleri
kendilerini alçalttılar, onun için Hizkiya'nın günlerinde Yahve'nin gazabı onların üzerine
gelmedi.
27 Hizkiya'nın çok büyük bir zenginliği ve saygınlığı vardı. Gümüş için, altın için,
değerli taşlar için, baharatlar için, kalkanlar için ve her türlü değerli kaplar için kendine
hazineler;
28 buğday, yeni şarap ve zeytin yağı mahsulü için ambarlar; her türlü hayvan için
ahırlar ve sürüler için ağıllar da sağladı.

* **32:21** yani kendi oğulları

29 Dahası kendine kentler ve bol miktarda sürüler ve sığırlar sağladı; çünkü Tanrı ona
bol miktarda mal vermişti.
30 Bu aynı Hizkiya Gihon sularının üst kaynağını da kesti ve onları doğrudan David'in
kentinin batı tarafına indirdi. Hizkiya bütün işlerinde başarılı oldu.
31 Ancak, ülkede yapılmış olan belirtiyi sormak için kendisine gönderdikleri Babil
beylerinin kendisine gönderdikleri elçiler hakkında, Tanrı onu sınamak için bıraktı, böylece
onun yüreğindeki her şeyi bilsin.
32 Şimdi Hizkiya'nın işlerinin geri kalanı ve iyi işleri, işte, bunlar Amots oğlu
Peygamber Yeşaya'nın görümünde, Yahuda ve İsrael krallarının kitabında yazılıdır.
33 Hizkiya atalarıyla birlikte uyudu ve onu Davidoğulları mezarları yokuşuna
gömdüler. Bütün Yahuda ve Yeruşalem sakinleri ölümünde onu onurlandırdılar. Oğlu
Manaşşe onun yerine kral oldu.

33

1 Manaşşe hüküm sürmeye başladığında on iki yaşındaydı ve Yeruşalem'de elli beş yıl
hüküm sürdü.
2 Yahve'nin İsrael'in çocuklarının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrençliklerine göre
Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı.
3 Çünkü babası Hizkiya'nın yıktığı yüksek yerleri yeniden yaptı; Baallar için sunaklar
kurdu, Aşerler yaptı ve gökyüzünün bütün ordusuna tapındı ve onlara hizmet etti.
4 Yahve'nin, "Adım daima Yeruşalem'de olacak" demiş olduğu Yahve evinde sunaklar
yaptı.
5 Yahve'nin evinin iki avlusunda gökyüzünün bütün ordusu için sunaklar yaptı.
6 Çocuklarını da Hinnomoğlu Vadisi'ndeki ateşten geçirdi. Büyücülük, falcılık ve
sihirbazlık yaptı ve ruh çağıranlarla ve büyücülerle uğraştı. Yahve'yi öfkelendirmek için
gözünde çok kötülük yaptı.
7 Yapmış olduğu putun oyma suretini Tanrı evine koydu, ki, onun hakkında Tanrı
David'e ve oğlu Solomon'a, "Bu evde ve İsrael'in bütün oymakları arasından seçtiğim
Yeruşalem'de adımı sonsuza dek koyacağım" demişti.
8 "Eğer Moşe'yle verilmiş olan bütün yasayı, kuralları ve ilkeleri, buyurduğum her şeyi
yapmak üzere tutarlarsa, atalarınız için belirlediğim ülkeden İsrael'in ayağını bir daha
ayırmayacağım."
9 Manaşşe Yahuda'yı ve Yeruşalem sakinlerini baştan çıkardı, öyle ki, Yahve'nin İsrael'in
çocuklarının önünden yok ettiği uluslardan daha çok kötülük yaptılar.
10 Yahve Manaşşe'ye ve halkına seslendi, ama onlar dinlemediler.
11 Bu yüzden Yahve, Aşur Kralı'nın ordu komutanlarını onların üzerine gönderdi. Onlar
Manaşşe'yi zincire vurdular, onu prangalarla bağladılar ve Babil'e götürdüler.
12 Sıkıntıya düşünce Tanrısı Yahve'ye yalvardı ve atalarının Tanrısı önünde kendini çok
alçalttı.
13 O'na dua etti; O da duasını kabul etti, yakarışını duydu ve onu tekrar Yeruşalem'e,
krallığına getirdi. O zaman Manaşşe, Yahve'nin Tanrı olduğunu bildi.
14 Bundan sonra, David'in kentine, Gihon'un batı tarafında, vadide, Balık Kapısı'nın
girişine kadar dış duvar yaptı. Bununla Ofel'i kuşattı ve onu çok büyük bir yüksekliğe
çıkardı; ve Yahuda'nın bütün surlu kentlerine yiğit komutanlar koydu.
15 Yabancı ilâhları ve putu Yahve'nin evinden, Yahve'nin evinin dağında ve
Yeruşalem'de yapmış olduğu bütün sunakları alıp kentin dışına attı.
16 Yahve'nin sunağını yaptırdı, üzerinde esenlik kurbanları ve şükran kurbanları
sundu ve Yahuda'ya İsrael'in Tanrısı Yahve'ye hizmet etmelerini buyurdu.
17 Yine de halk yüksek yerlerde kurban kesmeye devam etti, ama yalnız Tanrıları
Yahve'ye.

18 Manaşşe'nin işlerinin geri kalanı, Tanrısı'na ettiği dua, İsrael'in Tanrısı Yahve adına
kendisine konuşan görenlerin sözleri, işte, bunlar İsrael krallarının işleri arasında yazılıdır.
19 Onun duası ve Tanrı'nın isteğini nasıl işittiği ve bütün günahı ve suçu ve kendini
alçaltmadan önce yüksek yerler yapıp Aşera direklerini ve oyma suretleri diktiği yerler:
İşte, bunlar Hozay'ın tarihinde yazılıdır.*
20 Böylece Manaşşe atalarıyla uyudu ve onu kendi evine gömdüler; ve oğlu Amon onun
yerine kral oldu.
21 Amon hüküm sürmeye başladığında yirmi iki yaşındaydı; ve Yeruşalem'de iki yıl
hüküm sürdü.
22 Babası Manaşşe'nin yaptığı gibi, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı; ve Amon,
babası Manaşşe'nin yaptığı bütün oyma suretlere kurbanlar kesti ve onlara hizmet etti.
23 Babası Manaşşe'nin kendini alçalttığı gibi, Yahve'nin önünde o kendini alçaltmadı;
ama bu Amon gittikçe daha fazla suç işledi.
24 Hizmetkârları ona karşı düzen kurdular ve onu kendi evinde öldürdüler.
25 Ama ülke halkı Kral Amon'a karşı düzen kuranların hepsini öldürdü. Ülke halkı da
oğlu Yoşiya'yı onun yerine kral yaptı.

34

1 Yoşiya hüküm sürmeye başladığında sekiz yaşındaydı ve Yeruşalem'de otuz bir yıl
hüküm sürdü.
2 Yahve'nin gözünde doğru olanı yaptı ve atası David'in yollarında yürüdü ve sağa sola
sapmadı.
3 Çünkü krallığının sekizinci yılında, henüz gençken, atası David'in Tanrısı'nı aramaya
başladı; on ikinci yılda Yahuda ve Yeruşalem'i yüksek yerlerden, Aşera direklerinden,
oyma suretlerden ve dökme suretlerden temizlemeye başladı.
4 Onun önünde Baallar'ın sunaklarını yıktılar; ve onların üstündeki yüksekte bulunan
buhur sunaklarını kesip devirdi. Aşera direklerini, oyma suretleri ve dökme suretleri
parçaladı, onları toz edip onlara kurban kesenlerin mezarlarına saçtı.
5 Kâhinlerin kemiklerini sunakları üzerinde yaktı ve Yahuda ile Yeruşalem'i temizledi.
6 Bunu Manaşşe, Efraim, Şimon ve Naftali'ye kadar, onların yıkıntıları çevresinde yaptı.
7 Sunakları parçaladı, Aşera direklerini ve oyma suretlerini toz etti ve İsrael ülkesindeki
bütün buhur sunaklarını kesip devirdi, sonra Yeruşalem'e döndü.
8 Krallığının on sekizinci yılında, ülkeyi ve evi temizledikten sonra, Asalya oğlu Şafan'ı,
kentin valisi Maaseya'yı ve tarihçi Yoahaz oğlu Yoah'ı Tanrısı Yahve'nin evini
onarmaya gönderdi.
9 Başkâhin Hilkiya'ya varıp eşiğin bekçileri olan Levililer, Manaşşe'den, Efraim'den,
İsrael'in bütün geri kalanından, bütün Yahuda'dan ve Benyamin'den ve Yeruşalem
sakinlerinin elinden topladıkları, Tanrı'nın evine getirilen parayı teslim ettiler.
10 Bunu, Yahve'nin evinin işine bakan işçilerin eline teslim ettiler; Yahve'nin evinde
çalışan işçiler de evi yenilemek ve onarmak için verdiler.
11 Onlar bunu, yontma taş ve çatı için kereste satın almaları ve Yahuda krallarının
yıktığı evlerin kirişlerini yapmaları için marangozlara ve yapıcılara verdiler.
12 Bu adamlar işi sadakatle yaptılar. Onlara yol göstermek için işin başında olanlar,
Merarioğulları'ndan Levililer Yahat ve Ovadya, Kehatoğulları'ndan Zekariya ve Meşullam,
müzik çalgılarında usta olan Levililer'di.
13 Bunlar yük taşıyıcılarının da başındaydılar ve her türlü hizmette çalışan herkese yol
gösteriyorlardı. Levililer'den kâtipler, görevliler, kapıcılar da vardı.
14 Yahve'nin evine getirilen parayı çıkardıklarında, Kâhin Hilkiya Moşe aracılığıyla
verilmiş olan Yahve'nin Yasa Kitabı'nı buldu.

* **33:19** veya görenler

15 Hilkiya Kâtip Şafan'a, “Yahve'nin evinde Yasa Kitabı'nı buldum” diye karşılık verdi.
Bunun üzerine Hilkiya kitabı Şafan'a verdi.
16 Şafan kitabı krala götürdü ve krala da, “Hizmetkârlarına emanet edilmiş olan her
şeyi yapıyorlar” diye haber getirdi.
17 “Yahve'nin evinde bulunan parayı boşalttılar ve onu işe bakanların ve işçilerin eline
teslim ettiler.”
18 Kâtip Şafan krala, “Kâhin Hilkiya bana bir kitap getirdi” diye bildirdi. Şafan onu
krala okudu.
19 Kral yasanın sözlerini duyunca giysilerini yırttı.
20 Kral Hilkiya'ya, Şafan oğlu Ahikam'a, Mika oğlu Avdon'a, kâtip Şafan'a ve kralın
hizmetkârı Asaya'ya buyurup dedi,
21 “Gidin, benim için ve İsrael'de ve Yahuda'da kalanlar için, bulunan bu kitabın sözleri
hakkında Yahve'ye sorun. Çünkü atalarımız bu kitapta yazılı olan her şeye göre yapmak
için Yahve'nin sözünü tutmadıkları için, Yahve'nin üzerimize dökülen gazabı büyüktür.”
22 Bunun üzerine Hilkiya ve kralın buyurduğu adamlar, giysi bekçisi Hasra oğlu Tohat
oğlu Şallum'un karısı kadın Peygamber Hulda'nın yanına gittiler (o sırada Yeruşalem'in
ikinci mahallesinde oturuyordu) ve ona bu konuda konuştular.
23 Kadın onlara şöyle dedi: “İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor, 'Sizi bana gönderen
adama deyin ki,
24 “Yahve şöyle diyor, 'İşte, ben bu yerin üzerine ve onda yaşayanların üzerine, Yahuda
Kralı'nın önünde okunan kitapta yazılı bütün lanetleri getireceğim.
25 Çünkü ellerinin bütün işleriyle beni öfkelendirmek için beni bırakıp başka ilâhlara
buhur yaktılar, bu yüzden gazabım bu yerin üzerine döküldü ve sönmeyecektir.'”””
26 Ama seni Yahve'ye danışmak için gönderen Yahuda Kralı'na şunu söyleyeceksin:
'İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor: “Senin duyduğun sözlere gelince,
27 yüreğin yumuşak olduğu, bu yere ve onda oturanlara karşı sözlerini duyduğunda
Tanrı'nın önünde kendini alçalttığın, benim önümde kendini alçalttığın, giysilerini
yırttığın ve önümde ağladığın için, ben de seni duydum” diyor Yahve.
28 “İşte, seni atalarına kavuşturacağım, esenlikle mezarına götürüleceksin. Gözlerin bu
yerin üzerine ve onda oturanların üzerine getirecek olduğum bütün kötülüğü
görmeyecek.”””
Bu haberi krala geri getirdiler.
29 Sonra kral gönderip Yahuda ve Yeruşalem'in bütün ihtiyarlarını topladı.
30 Kral, bütün Yahuda adamları ve Yeruşalem sakinleriyle, kâhinlerle, Levililer'le,
büyük küçük bütün halkla birlikte Yahve'nin evine çıktı ve Yahve'nin evinde bulunan
Antlaşma Kitabı'nın bütün sözlerini onların duyabileceği şekilde okudu.
31 Kral yerinde durdu ve Yahve'nin ardından yürümek, bütün yüreğiyle ve bütün
canıyla O'nun buyruklarını, tanıklıklarını ve kurallarını tutmak için, bu kitapta yazılı
olan antlaşma sözlerini yapmak için Yahve'nin önünde antlaşma yaptı.
32 Yeruşalem ve Benyamin'de bulunanların hepsini ayağa kaldırdı. Yeruşalem
sakinleri atalarının Tanrısı Tanrı'nın antlaşmasına göre yaptılar.
33 Yoşiya İsrael'in çocuklarına ait olan bütün ülkelerden iğrenç şeylerin tümünü kaldırdı ve
İsrael'de bulunanların hepsini hizmet etsinler diye, Tanrıları Yahve'ye hizmet ettirdi.
Onun bütün günlerinde atalarının Tanrısı Yahve'yi izlemekten ayrılmadılar.

35

1 Yoşiya Yeruşalem'de Yahve için Pesah tuttu. Pesah kurbanını birinci ayın on
dördüncü günü kestiler.
2 Kâhinleri görev yerlerine koydu ve onları Yahve'nin evinin hizmetinde yüreklendirdi.

3 Bütün İsrael'e öğreten, Yahve'ye kutsal olan Levililer'e şöyle dedi: “Kutsal sandığı,
İsrael Kralı David'in oğlu Solomon'un yaptığı eve koyun. Artık sizin omuzlarınızda yük
olmayacak. Şimdi Tanrınız Yahve'ye ve O'nun halkı İsrael'e hizmet edin.
4 İsrael Kralı David'in yazısı uyarınca ve oğlu Solomon'un yazısı uyarınca, atalar
evlerine göre bölüklerinize göre hazırlanın.
5 Halk çocukları, kardeşlerinizin atalar evleri bölüklerine göre kutsal yerde durun ve
Levililer'den atalar evinin bir payı onlardan her biri için olsun.
6 Pesah kuzusunu kesin, kendinizi kutsayın ve Moşe aracılığıyla Yahve'nin sözüne
göre yapmak üzere, kardeşleriniz için hazırlayın.”
7 Yoşiya halkın çocuklarına, orada bulunan herkese, hepsi Pesah kurbanları için,
sürüden sayıca otuz bin kuzular ve oğlaklar, üç bin de boğa verdi. Bunlar kralın malıydı.
8 Onun beyleri halka, kâhinlere ve Levililer'e gönüllü kurbanlar verdiler. Tanrı evinin
yöneticileri Hilkiya, Zekariya ve Yehiel, kâhinlere Pesah kurbanları için iki bin altı yüz
davar ve üç yüz sığır verdiler.
9 Konanya ve kardeşleri Şemaya, Netanel, Levililer'in başları Haşavya, Yeiel ve Yozavad
da, Pesah kurbanları için Levililer'e beş bin davar ve beş yüz sığır verdiler.
10 Böylece hizmet hazırlandı ve kâhinler yerlerinde, Levililer de kralın buyruğu
uyarınca bölüklerine göre durdular.
11 Pesah kuzularını kestiler ve kâhinler onların ellerinden aldıkları kanı serptiler ve
Levililer kurbanları yüzdüler.
12 Yakmalık sunuları Moşe'nin kitabında yazılmış olduğu gibi, Yahve'ye sunsunlar
diye halk çocuklarının atalar evleri bölüklerine vermek için onları bir yana kaldırdılar.
Sığırlar için de aynısını yaptılar.
13 Pesah kurbanını kurala göre ateşte kızarttılar. Kutsal sunuları tencerelerde,
kazanlarda ve tavalarda haşladılar ve çabucak bütün halk çocuklarına götürdüler.
14 Ondan sonra kendileri için ve kâhinler için hazırladılar, çünkü Aronoğulları kâhinler
geceye kadar yakmalık sunuları ve yağı sunmakla meşguldüler. Bu nedenle Levililer
kendileri için, Aronoğulları kâhinler için de hazırladılar.
15 Asaf'ın oğulları olan ezgiciler, David'in, Asaf'ın, Heman'ın ve kralın Gören
Yedutun'un buyruğuna göre yerlerindeydiler; ve kapı bekçileri her kapıdaydı.
Hizmetlerinden ayrılmalarına gerek yoktu, çünkü kardeşleri Levililer onlar için hazırlık
yapıyordu.
16 Böylece, Kral Yoşiya'nın buyruğu uyarınca, Pesah'ı tutmak ve Yahve'nin sunağında
yakmalık sunular sunmak için, Yahve'nin bütün hizmeti aynı gün hazırlandı.
17 O sırada orada bulunan İsrael'in çocukları, Pesah'ı ve yedi gün Mayasız Ekmek
Bayramı'nı tuttular.
18 Peygamber Samuel'in günlerinden beri İsrael'de böyle bir Pesah tutması olmamıştı;
İsrael kralларından hiçbiri, Yoşiya ve kâhinler, Levililer, orada bulunan bütün Yahuda ve
İsrael ve Yeruşalem sakinlerinin tuttukları bu Pesah gibi bir Pesah tutmamıştı.
19 Bu Pesah, Yoşiya'nın krallığının on sekizinci yılında tutuldu.
20 Bütün bunlardan sonra, Yoşiya tapınağı hazırladığında, Mısır Kralı Neko, Fırat
kıyısındaki Karkemiş'e karşı savaşmak için çıktı, Yoşiya da ona karşı çıktı.
21 Ama ona elçiler gönderip, “Ey Yahuda Kralı, seninle benim ne işim var? Bugün sana
karşı değil, savaştığım eve karşı geliyorum. Tanrı bana acele etmemi buyurdu. Dikkat
et, benimle olan Tanrı seni yok etmesin.”
22 Bununla birlikte Yoşiya ondan yüzünü çevirmedi, ama onunla savaşmak için kılık
değiştirdi ve Tanrı'nın ağzından olan Neko'nun sözlerini dinlemedi ve Megiddo
Vadisi'nde savaşmaya geldi.

23 Okçular Kral Yoşiya'ya ok attılar; ve kral hizmetkârlarına, “Beni götürün, çünkü ağır
yaralandım!” dedi.
24 Bunun üzerine hizmetkârları onu arabadan çıkarıp kendisinin ikinci arabasına
koydular ve Yeruşalem'e götürdüler; ve öldü ve atalarının mezarlarına gömüldü. Bütün
Yahuda ve Yeruşalem Yoşiya için yas tuttu.
25 Yeremya Yoşiya için ağıt okudu ve bütün ezgi söyleyen erkekler ve kadınlar bu güne
dek ağıtlarında Yoşiya'dan söz ettiler; ve bunları İsrael'de bir gelenek haline getirdiler.
İşte, bunlar ağıtlarda yazılıdırlar.
26 Şimdi Yoşiya'nın işlerinin geri kalanı ve Yahve'nin Yasası'nda yazılı olana göre
iyilikleri,
27 ve işleri, ilk ve sonuncuları, işte, bunlar İsrael ve Yahuda krallarının kitabında
yazılıdır.

36

1 O zaman ülke halkı Yoşiya oğlu Yehoahaz'ı alıp babasının yerine onu Yeruşalem'de
kral yaptı.
2 Yehoahaz hüküm sürmeye başladığında yirmi üç yaşındaydı ve Yeruşalem'de üç ay
krallık yaptı.
3 Mısır Kralı onu Yeruşalem'deki yerinden etti ve ülkeye yüz talant gümüş ve bir talant*
altın cezası verdi.
4 Mısır Kralı kardeşi Elyakim'i Yahuda ve Yeruşalem üzerine kral yaptı ve adını
Yehoyakim olarak değiştirdi. Neko kardeşi Yoahaz'ı alıp Mısır'a götürdü.
5 Yehoyakim hüküm sürmeye başladığında yirmi beş yaşındaydı ve Yeruşalem'de on bir
yıl hüküm sürdü. Tanrısı Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı.
6 Babil Kralı Nebukadnetsar ona karşı geldi ve onu Babil'e götürmek için çift zincirle
bağladı.
7 Nebukadnetsar da Yahve'nin evinin kaplarından bazılarını Babil'e taşıdı ve onları
Babil'deki kendi tapınağına koydu.
8 Yehoyakim'in işlerinin geri kalanı, yaptığı iğrençlikler ve onda bulunanlar, işte,
bunlar İsrael ve Yahuda krallarının kitabında yazılıdır; ve oğlu Yehoyakin onun yerine
kral oldu.
9 Yehoyakin hüküm sürmeye başladığında sekiz yaşındaydı ve Yeruşalem'de üç ay on gün
hüküm sürdü. Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı.
10 Yıl dönümünde, Kral Nebukadnetsar gönderip onu, Yahve'nin evinin değerli
kaplarıyla birlikte Babil'e getirdi ve kardeşi Sidkiya'yı Yahuda ve Yeruşalem üzerine kral
yaptı.
11 Sidkiya hüküm sürmeye başladığında yirmi bir yaşındaydı ve Yeruşalem'de on bir yıl
hüküm sürdü.
12 Tanrısı Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı. Yahve'nin ağzından söyleyen Peygamber
Yeremya'nın önünde kendini alçaltmadı.
13 Tanrı aracılığıyla ant içtirmiş olan Kral Nebukadnetsar'a da isyan etti; ama ensesini
sertleştirdi ve İsrael'in Tanrısı Yahve'ye dönmemek için yüreğini katılaştırdı.
14 Kâhinlerin bütün önderleri de, halkla birlikte ulusların bütün iğrençliklerine göre çok
büyük suç işlediler; ve Yahve'nin Yeruşalem'de kutsal kılmış olduğu kendi evini kirlettiler.
15 Atalarının Tanrısı Yahve, erken yükselip göndererek, ulakları aracılığıyla onlara
gönderdi, çünkü halkına ve meskenine acıdı;
16 ama Tanrı'nın ulaklarıyla alay ettiler, sözlerini hor gördüler ve peygamberlerini
aşağıladılar, ta ki Yahve'nin öfkesi halkına karşı yükselene ve çare kalmayana kadar.

* **36:3** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur.

17 Bunun üzerine Keldaniler kralını getirdi. O, gençlerini kutsal yerlerinin evinde
kılıçla öldürdü ve genç yiğide, el değmemiş kıza, yaşlıya, sakata acımadı. Hepsini eline
verdi.
18 Tanrı evinin büyük ve küçük bütün kaplarını, Yahve'nin evinin hazinelerini, kralın
ve beylerinin hazinelerini, hepsini Babil'e götürdü.
19 Tanrı'nın evini yaktılar, Yeruşalem'in surlarını yıktılar, bütün saraylarını ateşe
verdiler ve bütün değerli kaplarını yok ettiler.
20 Kılıçtan kaçanları Babil'e götürdü ve Pers Krallığı'nın hakimiyetine kadar ona ve
oğullarına hizmetçi oldular,
21 ta ki, ülke Şabatları'nı tutana dek Yeremya'nın ağzı ile olan Yahve'nin sözü yerine
gelsin. Yetmiş yılı doldurmak için ıssız kaldığı sürece Şabat'ı tuttu.
22 Pers Kralı Koreş'in birinci yılında, Yeremya'nın ağzı ile olan Yahve'nin sözü yerine
gelsin diye, Yahve, Pers Kralı Koreş'in ruhunu harekete geçirdi; öyle ki, bütün
krallığında bir bildiri yayınladı ve bunu yazıya döküp şöyle dedi:
23 "Pers Kralı Koreş şöyle diyor, 'Göğün Tanrısı Yahve, yeryüzünün bütün krallıklarını
bana verdi; ve bana Yahuda'da bulunan Yeruşalem'de kendisi için bir ev yapmamı
buyurdu. Aranızda O'nun halkından kim varsa, Tanrısı Yahve onunla olsun ve çıksın.' "

EZRA

1 Pers Kralı Koreş'in birinci yılında, Yeremya'nın ağzıyla olan Yahve'nin* sözü yerine
gelsin diye, Yahve, Pers Kralı Koreş'in ruhunu harekete geçirdi; öyle ki, bütün
krallığında bir bildiri yayınladı ve bunu yazıya da dökerek şöyle dedi:
2 "Pers Kralı Koreş şöyle diyor, 'Göğün Tanrısı† Yahve bana yeryüzünün bütün
krallıklarını verdi; ve bana Yahuda'da bulunan Yeruşalem'de kendisi için bir ev
yapmamı buyurdu.
3 Aranızda O'nun halkından kim varsa, Tanrısı onunla olsun; Yahuda'da bulunan
Yeruşalem'e çıksın ve İsrael'in Tanrısı Yahve'nin (Tanrı O'dur) Yeruşalem'de bulunan
evini yapsın.
4 Yaşadığı yerde kim geride kalmışsa, Yeruşalem'deki Tanrı Evi için gönüllü bağıştan
başka, olduğu yerin adamları ona gümüşle, altınla, eşya ve hayvanla yardım etsinler.'"
5 O zaman Yahuda'nın ve Benyamin'in ata evlerinin başları, kâhinler ve Levililer,
Tanrı'nın harekete geçirdiği ruhların hepsi, Yeruşalem'deki Yahve'nin evini yapmak için
kalktılar.
6 Onların çevrelerinde bulunanların hepsi, gönüllü olarak sunulan her şeyden başka,
gümüş kaplarla, altınla, eşyalarla, hayvanlarla ve değerli eşyalarla onların ellerini
güçlendirdiler.
7 Kral Koreş, Nebukadnetsar'ın Yeruşalem'den getirip ilâhlarının evine koymuş olduğu
Yahve'nin evinin kaplarını da çıkardı.
8 Pers Kralı Koreş, hazinedar Mitredat'ın eliyle bunları dışarı çıkardı ve Yahuda beyi
Şeşbatsar'a saydı.
9 Bunların sayısı şöyledir: Otuz altın leğen, bin gümüş leğen, yirmi dokuz bıçak,
10 otuz altın kase, dört yüz on ikinci cins gümüş kase ve bin parça başka kaplar.
11 Altın ve gümüş kapların hepsi beş bin dört yüz parçaydı. Şeşbatsar, sürgünler
Babil'den Yeruşalem'e getirildiğinde bunların hepsini getirdi.

2

1 Şimdi bunlar, sürgün edilenlerin sürgününden çıkan ve Babil Kralı Nebukadnetsar'ın
Babil'e götürmüş olduğu ve Yeruşalem ve Yahuda'ya, hepsi kendi kentlerine dönmüş
olan il çocuklarıydı.
2 Zerubbabel, Yeşua, Nehemya, Seraya, Reelaya, Mordekay, Bilşan, Mispar, Bigvay,
Rehum ve Baana ile birlikte geldiler.
İsrael halkından adamlarının sayısı:
3 Paroş'un çocukları, iki bin yüz yetmiş iki.
4 Şefatya'nın çocukları, üç yüz yetmiş iki.
5 Arah'ın çocukları, yedi yüz yetmiş beş.
6 Pahatmoav'ın çocukları, Yeşua ve Yoav'ın çocuklarından, iki bin sekiz yüz on iki.
7 Elam'ın çocukları, bin iki yüz elli dört.
8 Zattu'nun çocukları, dokuz yüz kırk beş.
9 Zakkay'ın çocukları, yedi yüz altmış.
10 Bani'nin çocukları, altı yüz kırk iki.
11 Bebay'ın çocukları, altı yüz yirmi üç.
12 Azgad'ın çocukları, bin iki yüz yirmi iki.
13 Adonikam'ın çocukları, altı yüz altmış altı.

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

† **1:2** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

14 Bigvay'ın çocukları, iki bin elli altı.
15 Adin'in çocukları, dört yüz elli dört.
16 Hizkiya'dan Ater'in çocukları, doksan sekiz.
17 Bezay'ın çocukları, üç yüz yirmi üç.
18 Yora'nın çocukları, yüz on iki.
19 Haşum'un çocukları, iki yüz yirmi üç.
20 Gibbar'ın çocukları, doksan beş.
21 Beytlehem'in çocukları, yüz yirmi üç.
22 Netofa adamları, elli altı.
23 Anatot adamları, yüz yirmi sekiz.
24 Azmavet'in çocukları, kırk iki.
25 Kiryat Arim, Kefira ve Beerot'un çocukları, yedi yüz kırk üç.
26 Rama ve Geva'nın çocukları, altı yüz yirmi bir.
27 Mikmas adamları, yüz yirmi iki.
28 Beytel ve Ay adamları, iki yüz yirmi üç.
29 Nevo'nun çocukları, elli iki.
30 Magbiş'in çocukları, yüz elli altı.
31 Öbür Elam'ın çocukları, bin iki yüz elli dört.
32 Harim'in çocukları, üç yüz yirmi.
33 Lod, Hadid ve Ono'nun çocukları, yedi yüz yirmi beş.
34 Yeriha'nın çocukları, üç yüz kırk beş.
35 Senaa'nın çocukları, üç bin altı yüz otuz.
36 Kâhinler: Yeşua evinden Yedaya'nın çocukları, dokuz yüz yetmiş üç.
37 İmmer'in çocukları, bin elli iki.
38 Paşhur'un çocukları, bin iki yüz kırk yedi.
39 Harim'in çocukları, bin on yedi.
40 Levililer: Hodaviya'nın çocuklarından, Yeşua ve Kadmiel'in çocukları, yetmiş dört.
41 Ezgiciler: Asaf'ın çocukları, yüz yirmi sekiz.
42 Kapı nöbetçilerinin çocukları: Şallum'un çocukları, Ater'in çocukları, Talmon'un çocukları, Akkuv'un çocukları, Hatita'nın çocukları, Şovay'ın çocukları, hepsi yüz otuz dokuz.
43 Tapınak hizmetkârları: Ziha'nın çocukları, Hasupa'nın çocukları, Tavvaot 'un çocukları,
44 Keros'un çocukları, Siaha'nın çocukları, Padon'un çocukları,
45 Levanah'ın çocukları, Hagabah'ın çocukları, Akkuv'un çocukları,
46 Hagav'ın çocukları, Şamlay'ın çocukları, Hanan'ın çocukları,
47 Giddel'in çocukları, Gahar'ın çocukları, Reaya'nın çocukları,
48 Rezin'in çocukları, Nekoda'nın çocukları, Gazzam'ın çocukları,
49 Uzza'nın çocukları, Paseah'ın çocukları, Besay'ın çocukları,
50 Asnah'ın çocukları, Meunim'in çocukları, Nefisim'in çocukları,
51 Bakbuk'un çocukları, Hakupa'nın çocukları, Harhur'un çocukları,
52 Bazlut'un çocukları, Mehida'nın çocukları, Harşa'nın çocukları,
53 Barkos'un çocukları, Sisera'nın çocukları, Temah'ın çocukları,
54 Neziah'ın çocukları, Hatifa'nın çocukları.
55 Solomon'un hizmetkârlarının çocukları: Sotay'ın çocukları, Hassoferet'in çocukları, Peruda'nın çocukları,
56 Yaalah'ın çocukları, Darkon'un çocukları, Giddel'in çocukları,
57 Şefatya'nın çocukları, Hattil'in çocukları, Pokeret Haszevaim'in çocukları, Ami'nin çocukları.

58 Bütün tapınak görevlileri ve Solomon'un hizmetkârlarının çocukları üç yüz doksan iki kişiydi.
59 Tel Melah'tan, Tel Harşa'dan, Keruv'dan, Addan'dan ve İmmer'den çıkanlar bunlardı; ama atalar evlerini ve soylarını,* İsrael'den olup olmadıklarını gösteremeyenler şunlardır:
60 Delaya'nın çocukları Toviya'nın çocukları, Nekoda'nın çocukları, altı yüz elli iki.
61 Kâhinlerin çocuklarından: Havaya'nın çocukları, Hakkots'un çocukları ve Giladlı Barzillay'ın kızlarından karı alıp onların adıyla anılan Barzillay'ın çocukları.
62 Bunlar soy kütüğüne kayıtlı olanlar arasında yerlerini aradılar, ama bulunamadılar; bu yüzden yetkisiz kılındılar ve kâhinlikten çıkarıldılar.
63 Vali onlara, bir kâhin Urim ve Tummim ile hizmet etmek üzere çıkana dek en kutsal şeylerden yememeleri gerektiğini söyledi.
64 Bütün topluluk toplam kırk iki bin üç yüz altmış kişiydi,
65 erkek hizmetçileri ve kadın hizmetçileri hariç, yedi bin üç yüz otuz yedi kişi vardı; iki yüz ezgi söyleyen erkek ve kadın vardı.
66 Atları yedi yüz otuz altı, katırları iki yüz kırk beş,
67 develeri dört yüz otuz beş, eşekleri altı bin yedi yüz yirmiydi.
68 Atalar ev başlarından bazıları, Yeruşalem'deki Yahve'nin evine geldiklerinde, Tanrı'nın evini yerine kurmak için gönüllü bağışta bulundular.
69 Güçlerine göre iş hazinesine altmış bir bin darik† altın, beş bin mina‡ gümüş ve yüz kâhin giysisi verdiler.
70 Böylece kâhinler, Levililer ve halkın bir kısmı, ezgiciler, kapıcılar ve tapınak görevlileri kendi kentlerinde, bütün İsraelliler de kendi kentlerinde oturdular.

3

1 Yedinci ay gelince, İsrael'in çocukları kentlerde iken, halk bir adammış gibi Yeruşalem'e toplandı.
2 O zaman Yotsadak oğlu Yeşua, kardeşleri kâhinlerle, Şealtiel oğlu Zerubbabel ve akrabalarıyla birlikte kalktılar ve Tanrı adamı Moşe'nin yasasında yazılı olduğu gibi, üzerinde yakmalık sunular sunmak üzere İsrael Tanrısı'nın sunağını yaptılar.
3 Çevredeki ülkelerin halklarından korktukları halde, sunağı yeri üzerine koydular ve üzerinde Yahve'ye yakmalık sunular, sabah akşam yakmalık sunular sundular.
4 Yazıldığı gibi, Çardak Bayramı'nı tuttular ve kurala göre her günün görevi olarak, günlük yakmalık sunuları,
5 ve ondan sonra sürekli yakmalık sunuyu, Yeni Aylar'ın sunularını, kutsanmış olan bütün Yahve'nin belli bayramlarının sunularını ve Yahve'ye gönüllü olarak gönüllü sunu sunan herkesin sunularını sundular.
6 Yedinci ayın birinci gününden itibaren Yahve'ye yakmalık sunular sunmaya başladılar; ancak Yahve'nin Tapınağı'nın temeli henüz atılmamıştı.
7 Duvarcılara ve marangozlara da para verdiler. Pers Kralı Koreş'ten aldıkları izne göre, Lübnan'dan denize, Yafa'ya sedir ağaçları getirmeleri için Sayda ve Sur halkına yiyecek, içecek ve yağ da verdiler.
8 Yeruşalem'deki Tanrı'nın evine, gelişlerinin ikinci yılında, ikinci ayda, Şealtiel oğlu Zerubbabel, Yotsadak oğlu Yeşua ve kardeşlerinin geri kalanı, kâhinler ve Levililer ve Yeruşalem'e sürgünden dönenlerin hepsi işe başladılar ve yirmi yaşında ve ondan yukarı Levililer'i, Yahve'nin evinin işini gözetmek üzere atadılar.

---

* **2:59** veya tohum † **2:69** Daric, Pers kralı tarafından basılan, her biri yaklaşık 8,4 gram veya 0,27 troy ons ağırlığındaki altın sikkeydi. ‡ **2:69** Bir mina yaklaşık 600 gram veya 1,3 pounddur, dolayısıyla 5.000 mina yaklaşık 3 metrik tondur.

9 O zaman Yeşua, oğulları ve kardeşleri, Kadmiel ve oğulları, Yahuda oğulları ve
kardeşleri olan Henadad oğulları ile onların oğulları ve kardeşleri Levililer de, Tanrı'nın
evindeki işçilerin gözetimini yapmak üzere bir arada durdular.
10 Yapıcılar Yahve'nin Tapınağı'nın temelini attıklarında, İsrael Kralı David'in talimatına
göre, kâhinleri giysileriyle borularla, Levililer'i de Asafoğulları zillerle Yahve'yi övmek
için yerleştirdiler.
11 Karşılıklı Yahve'yi övmek ve şükretmek için ezgi söylediler: "Çünkü O iyidir, zira
İsrael'e olan sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer." Onlar Yahve'yi överken bütün halk
büyük bir haykırışla bağırdı, çünkü Yahve'nin evinin temeli atılmıştı.
12 Ama kâhinlerden, Levililer'den ve ata evlerinin başlarından birçoğu, ilk evi görmüş
olan yaşlı adamlar, bu evin temeli gözlerinin önünde atıldığında, yüksek sesle ağladılar.
Birçoğu da sevinçten yüksek sesle bağırdı.
13 Öyle ki, halk sevinç çığlıklarının gürültüsünü halkın ağlama sesinden ayırt edemedi;
çünkü halk yüksek sesle bağırıyordu ve gürültü çok uzaklardan duyuluyordu.

4

1 Yahuda ve Benyamin'in düşmanları, sürgün çocuklarının İsrael Tanrısı Yahve için bir
tapınak yapmakta olduklarını duyduklarında,
2 Zerubbabel'e ve atalar evlerinin başlarına yaklaşıp, onlara "Hadi, sizinle birlikte
yapalım" dediler, "Biz de sizin gibi Tanrınız'ı arıyoruz. Aşur Kralı Esar Haddon'un bizi
buraya çıkardığı günden beri O'na kurbanlar kesiyoruz."
3 Ama Zerubbabel, Yeşua ve İsrael'in atalar evlerinin başlarının geri kalanı onlara,
"Tanrımız için bir ev yapmakta sizin bizimle bir ilginiz yok. Biz, Pers Kralı Koreş'in bize
buyurmuş olduğu gibi, İsrael'in Tanrısı Yahve için birlikte kendimiz yapacağız." dediler.
4 Bunun üzerine ülke halkı Yahuda halkının ellerini zayıflattı ve onları bina ederken
sıkıntıya soktular.
5 Pers Kralı Koreş'in bütün günlerinden, Pers Kralı Darius'un krallığına kadar, onların
amaçlarını boşa çıkarmak için onlara karşı ücretli danışmanlar tuttular.
6 Ahaşveroş'un krallığı sırasında, krallığının başlangıcında, Yahuda ve Yeruşalem halkına
karşı bir suçlama yazdılar.
7 Artahşasta'nın günlerinde, Bişlam, Mitredat, Tabeel ve diğer arkadaşları Pers Kralı
Artahşasta'ya yazdılar; mektubun yazısı Arami harfleriyle yazıldı, Arami dilinde de
iletildi.
8 Vali Rehum ve Kâtip Şimşay, Kral Artahşasta'ya, Yeruşalem'e karşı şu mektubu
yazdılar:
9 O zaman Vali Rehum, Kâtip Şimşay ve onların geri kalan arkadaşları, Dinalılar,
Afarsatlılar, Tarpelliler, Afarslılar, Arşevililer, Babilliler, Şuşanlılar, Dehaylılar, Elamlılar,
10 ve büyük ve asil Osnappar'ın sürdüğü, Samariya Kentine ve Irmak ötesindeki ülkenin
geri kalanına yerleştirdiği diğer uluslar ve öbürleri yazdılar.
11 Bu, hizmetkârlarından, Irmak ötesindeki halktan Kral Artahşasta'ya gönderdikleri
mektubun kopyasıdır:
12 Kral bilsin ki, senin yanından çıkan Yahudiler bize, Yeruşalem'e geldiler. Asi ve kötü
kenti bina ediyorlar, duvarları bitirdiler ve temellerini onardılar.
13 Şimdi kral şunu bilsin ki, eğer bu kent bina edilir ve duvarlar bitirilirse, haraç,
gümrük ya da vergi ödemeyecekler ve sonunda krallara zararlı olacaktır.
14 Şimdi sarayın tuzunu yediğimiz ve kralın zararını görmek bize uygun olmayacağı
için, bu yüzden krala haber gönderip bildirdik.
15 Atalarınızın tarih kitabında araştırılsın. Tarih kitabında görecek ve bu kentin asi bir
kent olduğunu, krallara ve eyaletlere zararlı olduğunu ve geçmişte onun içinde isyanlar
çıkardıklarını bileceksiniz. Bu yüzden bu kent yıkıldı.

16 Krala bildiriyoruz ki, eğer bu kent bina edilir ve duvarlar bitirilirse, Irmak ötesinde
hiçbir mülkünüz olmayacaktır.
17 Bunun üzerine kral, Vali Rehum'a, Kâtip Şimşay'a ve Samariya'da ve Irmak ötesindeki
ülkede yaşayan diğer arkadaşlarına bir yanıt gönderdi: Esenlik.
18 Bize göndermiş olduğunuz mektup önümde açıkça okundu.
19 Buyruk verdim ve araştırıldı ve bu kentin geçmişte krallara karşı ayaklandığı ve
onun içinde isyan olduğu ve ayaklanmaların yapıldığı bulundu.
20 Irmak ötesindeki bütün ülkeye hükmeden Yeruşalem üzerinde güçlü krallar da oldu; ve
onlara vergi, gümrük ve harç ödendi.
21 Şimdi bu adamları durdurmak için bir emir çıkarın ve benim tarafımdan bir emir
verilene kadar bu kent bina edilmesin.
22 Bunu yaparken gevşek davranmayın. Zarar neden kralların ziyanına çoğalsın?
23 O zaman Kral Artahşaşta'nın mektubunun kopyası Rehum'a, Kâtip Şimşay'a ve
arkadaşlarına okunduğunda, aceleyle Yeruşalem'e Yahudiler'in yanına gittiler ve onları
silah zoruyla durdurdular.
24 Bunun üzerine Yeruşalem'de bulunan Tanrı'nın evindeki iş durdu. Pers Kralı
Darius'un saltanatının ikinci yılına kadar durdu.

5

1 Peygamberler, Peygamber Hagay ve İddo oğlu Zekariya, Yahuda ve Yeruşalem'de
bulunan Yahudiler'e peygamberlik ettiler. İsrael Tanrısı adına onlara peygamberlik
ettiler.
2 O zaman Şealtiel oğlu Zerubbabel ve Yotsadak oğlu Yeşua kalktılar ve Yeruşalem'de
bulunan Tanrı'nın evini bina etmeye başladılar; onlara yardım eden Tanrı'nın
peygamberleri de onlarla birlikteydi.
3 Aynı zamanda Irmak ötesindeki Vali Tattenay, Şetarbozenay ve arkadaşlarıyla birlikte
yanlarına geldi ve onlara, "Bu evi bina etmek ve bu duvarı bitirmek için size kim emir
verdi?" diye sordu.
4 Bu binayı yapan adamların adlarını da sordular.
5 Ama Tanrıları'nın gözü Yahudiler'in ihtiyarlarının üzerindeydi ve konu Darius'a
ulaşıncaya ve bu konuda bir mektupla yanıt dönünceye dek onları durdurmadılar.
6 Irmak ötesindeki Vali Tattenay, Şetarbozenay ve Irmak ötesindeki arkadaşları
Afarşakiler'in Kral Darius'a gönderdikleri mektubun kopyası aşağıdadır.
7 Ona bir mektup gönderdiler, içinde şunlar yazılıydı:
Kral Darius'a, tam esenlik olsun.
8 Kral bilsin ki, Yahuda eyaletine, büyük Tanrı'nın evine gittik. Bu ev büyük taşlarla
bina ediliyor ve duvarları keresteyle döşenmiştir. Bu iş onların ellerinde gayretle ve
başarıyla ilerliyor.
9 O zaman o ihtiyarlara sorduk ve onlara şöyle dedik: "Bu evi bina etmek ve bu
duvarı bitirmek için size kim emir verdi?"
10 Hem de onların başlarında bulunan adamların adlarını sana yazıp bildirebilmek
için onlara adlarını sorduk.
11 Böylece dönüp bize şöyle yanıt verdiler: "Biz göğün ve yerin Tanrısı'nın
hizmetkârlarıyız ve bundan çok yıllar önce yapılmış olan, İsrael'in büyük kralının yapıp
bitirdiği evi yapıyoruz.
12 Ama atalarımız göğün Tanrısı'nı öfkelendirdikten sonra, onları Babil Kralı Keldani
Nebukadnetsar'ın eline verdi, o bu evi yıktı ve halkı Babil'e sürdü.
13 Ama Babil Kralı Koreş'in birinci yılında, Kral Koreş bu Tanrı evini yapmak için bir
emir çıkardı.

14 Nebukadnetsar'ın Yeruşalem'deki tapınaktan çıkarıp Babil tapınağına getirmiş
olduğu Tanrı evinin altın ve gümüş kaplarını Kral Koreş de Babil tapınağından çıkarıp
vali yaptığı Şeşbatsar adında birine teslim etti.
15 Ona şöyle dedi, 'Bu kapları al, git, Yeruşalem'deki tapınağın içine koy ve Tanrı'nın evi
kendi yerine yapılsın.'
16 O zaman aynı Şeşbatsar gelip Yeruşalem'deki Tanrı'nın evinin temellerini attı. O
zamandan şimdiye dek bina ediliyor, ama henüz tamamlanmadı.
17 Şimdi, eğer krala iyi görünüyorsa, Babil'de bulunan kralın hazine evinde bir
araştırma yapılsın, Kral Koreş'in bu Tanrı evini Yeruşalem'de bina etmek için bir emir
çıkarmış olup olmadığı araştırılsın; ve kral bu konuda bize dileğini iletsin."

6

1 O zaman Kral Darius bir emir çıkardı ve hazinelerin saklandığı Babil arşiv evi
araştırıldı.
2 Medya İli'ndeki sarayda, Akmeta'da bir tomar bulundu ve kayıt için şu yazılıydı:
3 Kral Koreş'in birinci yılında, Kral Koreş bir emir çıkardı: Yeruşalem'deki Tanrı evi için,
kurbanların sunulduğu yer olan ev bina edilsin ve temelleri sağlam atılsın, yüksekliği
altmış arşın, genişliği altmış arşın* olsun;
4 üç sıra büyük taşlar ve bir sıra yeni kereste ile yapılsın. Masraflar kral evinden
karşılansın.
5 Nebukadnetsar'ın Yeruşalem'deki tapınaktan çıkarıp Babil'e getirdiği Tanrı evinin
altın ve gümüş kapları da geri verilsin ve Yeruşalem'deki tapınağa, her şey yerine
götürülsün. Bunları Tanrı evine koyacaksın.
6 Şimdi, Irmak ötesindeki Vali Tattenay, Şetarbozenay ve Irmak ötesindeki arkadaşlarınız
Afarşakiler, oradan uzak durmalısınız.
7 Bu Tanrı evinin işini bırakın; Yahudiler'in valisi ve Yahudiler'in ihtiyarları bu Tanrı
evini kendi yerine bina etsinler.
8 Dahası bu Tanrı evinin yapılması için Yahudilerin bu ihtiyarları için ne yapacağınıza
dair bir emir çıkarıyorum: Kralın mallarından, Irmak ötesindeki vergilerden, harcamalar
bu adamlara büyük bir özenle verilmeli ki, onlara engel olunmasın.
9 Gerek göğün Tanrısı'na yakmalık sunular için, genç boğalar, koçlar ve kuzular;
gerekse Yeruşalem'deki kâhinlerin sözüne göre buğday, tuz, şarap ve yağ, ihtiyaç
duydukları her şey onlara günü gününe eksiksiz olarak verilsin.
10 Öyle ki, göğün Tanrısı'na hoş kokulu kurbanlar sunsunlar ve kralın ve oğullarının
hayatı için dua etsinler.
11 Şu emri de veriyorum ki, bu sözü kim değiştirirse evinden bir kiriş çekilip çıkarılsın
ve adam kaldırılıp onun üzerine asılsın; evi de bundan dolayı gübre yığını edilsin.
12 Adını orada durduran Tanrı, bu sözü değiştirmek, Yeruşalem'deki bu Tanrı evini
yıkmak için elini uzatan bütün krallar ve halkları devirsin. Ben Darius emir verdim.
Bu, tam bir özenle yapılsın.
13 Sonra Irmak'ın ötesindeki Vali Tattenay, Şetarbozenay ve arkadaşları, Kral Darius
emir göndermiş olduğu için tam bir özenle ona göre yaptılar.
14 Yahudiler'in ihtiyarları, Peygamber Hagay ve İddo oğlu Zekariya'nın
peygamberliğiyle bina edip başarılı oldular. İsrael Tanrısı'nın buyruğuna ve Pers Kralı
Koreş, Darius ve Artakserkses'in emrine göre bina edip bitirdiler.
15 Bu ev, Kral Darius'un krallığının altıncı yılında olan Adar ayının üçüncü günü
bitirildi.

---

* **6:3** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

16 İsrael'in çocukları, kâhinler, Levililer ve sürgün çocuklarının geri kalanı, bu Tanrı
evinin adanmasını sevinçle yaptılar.
17 Bu Tanrı evinin adanmasında yüz boğa, iki yüz koç, dört yüz kuzu ve bütün İsrael
için günah sunusu olarak İsrael oymaklarının sayısına göre on iki teke sundular.
18 Yeruşalem'de olan Tanrı'nın hizmeti için, Moşe'nin kitabında yazılı olduğu gibi
kâhinleri bölüklerine, Levililer'i de takımlarına koydular.
19 Sürgün çocukları, birinci ayın on dördüncü günü Pesah'ı tuttular.
20 Kâhinler ve Levililer birlikte kendilerini temiz kıldıkları için hepsi temizdi. Sürgün
çocuklarının hepsi için, kardeşleri kâhinler için ve kendileri için Pesah kurbanını kestiler.
21 Sürgünden dönen İsrael'in çocukları ve İsrael'in Tanrısı Yahve'yi aramak için ülke
uluslarının murdarlığından ayrılanların hepsi yediler.
22 Yedi gün sevinçle Mayasız Ekmek Bayramı'nı tuttular. Çünkü Yahve onları
sevindirmişti ve İsrael evinin Tanrısı, Tanrı'nın işinde onların ellerini güçlendirmek için
Aşur Kralı'nın yüreğini onlara döndürmüştü.

7

1 Bu şeylerden sonra, Pers Kralı Artahşasta'nın krallığı sırasında, Hilkiya oğlu Azarya
oğlu Seraya oğlu Ezra,
2 Ahituv oğlu Sadok oğlu Şallum oğlu,
3 Merayot oğlu Azarya oğlu Amarya oğlu,
4 Bukki oğlu Uzzi oğlu Zerahya oğlu,
5 Başkâhin Aron oğlu Eleazar oğlu Pinehas oğlu Avişua oğlu,
6 bu Ezra Babil'den çıktı. İsrael'in Tanrısı Yahve'nin Moşe'ye vermiş olduğu yasayı iyi
bilen bir yazıcıydı. Tanrısı Yahve'nin eli onun üzerinde olduğundan dolayı kral ona her
dileğini verdi.
7 İsrael'in çocuklarından bazıları, kâhinlerden, Levililer'den, ezgicilerden, kapı
bekçilerinden ve tapınak hizmetkârlarından bazıları, Kral Artahşasta'nın yedinci yılında
Yeruşalem'e çıktılar.
8 Kralın yedinci yılında, beşinci ayda Yeruşalem'e geldi.
9 Çünkü birinci ayın birinci gününde Babil'den çıkmaya başladı; beşinci ayın birinci
gününde Tanrısı'nın iyi eli onun üzerinde olduğundan dolayı Yeruşalem'e geldi.
10 Çünkü Ezra, yüreğini Yahve'nin Yasası'nı aramaya, onu yapmaya ve İsrael'de
kuralları ve ilkeleri öğretmeye koymuştu.
11 Şimdi bu, Kral Artahşasta'nın Kâhin Ezra'ya, yazıcıya, Yahve'nin buyruklarının ve
İsrael'e koyduğu kuralların yazıcısı olan mektubunun kopyasıdır:
12 Kralların Kralı Artahşasta, Kâhin Ezra'ya, göğün kusursuz Tanrısı'nın yasasının
yazıcısı.
13 Şimdi, İsrael halkından, kâhinlerinden ve ülkemdeki Levililer'den, kendi istekleriyle
Yeruşalem'e gitmek isteyen herkesin seninle birlikte gitmesini emrediyorum.
14 Çünkü sen, elindeki Tanrın'ın Yasası'na göre Yahuda ve Yeruşalem hakkında
araştırmak üzere kral ve onun yedi danışmanı tarafından gönderildin.
15 Kralın ve danışmanlarının, meskeni Yeruşalem'de olan İsrael Tanrısı'na gönüllü
olarak sundukları gümüşü ve altını,
16 Babil eyaletinin her yerinde bulacağın bütün gümüşü ve altını, halkın ve kâhinlerin
gönüllü olarak sundukları armağanlarla birlikte, Yeruşalem'deki Tanrıları'nın evi için
gönüllü olarak sundukları armağanlarla birlikte götüreceksin.
17 Bu yüzden bu parayla tam bir titizlikle boğalar, koçlar ve kuzular, tahıl sunuları ve
dökmelik sunularıyla birlikte satın alacaksın ve bunları Yeruşalem'deki Tanrınız'ın evinin
sunağı üzerinde sunacaksın.

18 Gümüş ve altının geri kalanıyla sana ve kardeşlerine ne yapmak iyi görünürse,
Tanrı'nın isteğine göre yapın.
19 Tanrı'nın evinin hizmeti için sana verilen kapları Yeruşalem Tanrısı'nın önünde
teslim et.
20 Tanrınız'ın evi için daha fazla ne gerekiyorsa, verilmesi sana düşen, onu kralın
hazine evinden verin.
21 Ben, Kral Artahşasta, Irmak ötesindeki bütün hazinedarlara buyruk veriyorum ki,
göğün Tanrısı'nın yasasının yazıcısı Kâhin Ezra sizden ne isterse,
22 yüz talant* gümüşe kadar, yüz kor† buğdaya kadar, yüz bat şaraba kadar, yüz bat‡
yağa kadar ve tuza kadar, miktarı belirtilmeksizin, tam bir titizlikle yapılsın.
23 Göğün Tanrısı tarafından ne buyurulursa, göğün Tanrısı'nın evi için tam olarak
yapılsın, çünkü kralın ve oğullarının ülkesine karşı neden gazap olsun?
24 Dahası size bildiriyoruz ki, bu Tanrı evinin kâhinlerinden, Levililer'den,
ezgicilerden, kapı bekçilerinden, tapınak hizmetkârlarından ya da işçilerinden hiçbirine
vergi, gümrük ya da harç koymak yasal olmayacaktır.
25 Sen, Ezra, elinde olan Tanrı'nın bilgeliğine göre, amirler ve hâkimler ata, öyle ki,
Irmak ötesindeki bütün halka, senin Tanrı'nın yasalarını bilenlerin hepsine
hükmetsinler; bilmeyene de öğretin.
26 Her kim Tanrın'ın Yasası'nı ve kralın yasasını yapmazsa hakkında, gerek ölüm,
gerek sürgün, gerek mallarına el konulması, gerekse hapis olsun tam bir titizlikle
hüküm verilsin.
27 Yeruşalem'de bulunan Yahve'nin evini güzelleştirmek için, kralın yüreğine böyle bir
şey koyan atalarımızın Tanrısı Yahve'ye övgüler olsun.
28 Ve kralın ve danışmanlarının ve kralın bütün güçlü beylerinin önünde bana karşı
sevgi dolu iyilik gösterdi. Tanrım Yahve'nin üzerimdeki elinden dolayı güçlendim ve
benimle birlikte çıkmak üzere İsrael'den ileri gelenleri topladım.

8

1 Şimdi bunlar atalar evlerinin başlarıdır ve bu, Kral Artahşasta döneminde benimle
Babil'den çıkanların soy kütüğüdür:
2 Finehasoğulları'ndan Gerşom.
İtamaroğulları'ndan Daniel.
Davidoğulları'ndan Hattuş.
3 Şekanyaoğulları'ndan, Paroşoğulları'ndan Zekariya; ve onunla birlikte erkeklerin soy
kütüğüne göre yüz elli kişi sayıldı.
4 Pahatmoavoğulları'ndan, Zerahya oğlu Elyehoenay; ve onunla birlikte iki yüz erkek.
5 Yahaziel oğlu Şekanyaoğulları'ndan; ve onunla birlikte üç yüz erkek.
6 Adinoğulları'ndan, Yonatan oğlu Eved; ve onunla birlikte elli erkek.
7 Elamoğulları'ndan Atalya oğlu Yeşaya ve onunla birlikte yetmiş erkek.
8 Şefatyaoğulları'ndan Mikael oğlu Zevadya ve onunla birlikte seksen erkek.
9 Yoavoğulları'ndan Yehiel oğlu Ovadya ve onunla birlikte iki yüz on sekiz erkek.
10 Yosifya oğlu Şelomitoğulları'ndan ve onunla birlikte yüz altmış erkek.
11 Bebayoğulları'ndan Bebay oğlu Zekariya ve onunla birlikte yirmi sekiz erkek.
12 Azgadoğulları'ndan Hakkatan oğlu Yohanan ve onunla birlikte yüz on erkek.
13 Adonikam'ın son oğullarından, adları şunlardır: Elifelet, Yeuel ve Şemaya ve onlarla
birlikte altmış erkek.
14 Bigvaioğulları'ndan Utay ve Zabbud; ve onlarla birlikte yetmiş erkek.

---

* **7:22** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur † **7:22** 1 kor, bir homer'a eşittir veya yaklaşık 55,9 galon (sıvı) veya 211 litre veya 6 kileye eşittir. ‡ **7:22** 1 bat, bir korun onda biri veya yaklaşık 5,6 galon veya 21 litre veya 2,4 ölçektir. 100 banyo ise yaklaşık 2.100 litredir.

15 Onları Ahava'ya akan ırmağın yanına topladım; ve orada üç gün konakladık. Sonra
halka ve kâhinlere baktım ve Levioğulları'ndan kimse bulmadım.
16 Sonra Eliezer'i, Ariel'i, Şemaya'yı, Elnatan'ı, Yariv'i, Elnatan'ı, Natan'ı, Zekariya'yı ve
Meşullam'ı, ileri gelenleri çağırdım; öğretmenler olan Yoiariv'i ve Elnatan'ı da çağırttım.
17 Onları Kasifya denilen yerdeki Önder İddo'ya gönderdim; ve böylece Tanrımız'ın evi
için bize hizmet edecek adamlar getirsinler diye, Kasifya denilen yerde İddo'ya, tapınak
hizmetkârı kardeşlerine ne söylemeleri gerektiğini söyledim.
18 Tanrımız'ın üzerimizdeki iyi elinden dolayı, İsrael oğlu, Levi oğlu Mahlioğulları'ndan,
Şerevya adında anlayışlı bir adamı, oğulları ve kardeşleriyle birlikte on sekiz kişi;
19 Haşavya ve onunla birlikte Merarioğulları'ndan Yeşaya, onun kardeşleri ve oğulları,
yirmi kişi;
20 David ve beylerin Levililer'in hizmetine vermiş olduğu tapınak hizmetkârlarından
iki yüz yirmi tapınak hizmetkârını bize getirdiler. Onların hepsi adlarıyla anılmıştır.
21 O zaman Tanrımız'ın önünde kendimizi alçaltıp, O'ndan kendimiz için, ve
yavrularımız için ve bütün malımız için doğru yol dilemek üzere, orada, Ahava
Irmağı'nın yanında oruç ilân ettim.
22 Çünkü yolda düşmana karşı bize yardım etmesi için kraldan bir grup asker ve atlı
istemeye utanmıştım, çünkü krala, "İyilik için Tanrımız'ın eli, kendisini arayan herkesin
üzerindedir; ama gücü ve gazabı kendisini bırakan herkesin üzerindedir" demiştik.
23 Bunun için oruç tuttuk ve Tanrımız'a yalvardık. O da dileğimizi yerine getirdi.
24 O zaman kâhinlerin başlarından on ikisini, Şerevya, Haşavya ve onlarla birlikte
kardeşlerinden on kişiyi ayırdım.
25 Kralın, danışmanlarının, beylerinin ve orada bulunan bütün İsrael'in Tanrımız'ın evi
için sunmuş olduğu armağanı, gümüşü, altını ve kapları tarttım.
26 Ellerine altı yüz elli talant* gümüş, yüz talant gümüş kap, yüz talant altın,
27 bin darik† ağırlığında yirmi tas altın ve altın kadar değerli, parlak tunçtan iki kap
tarttım.
28 Onlara, "Siz Yahve için kutsalsınız, kaplar da kutsaldır" dedim. "Gümüş ve altın,
atalarınızın Tanrısı Yahve'ye gönülden sunulan armağanlardır.
29 Uyanık olun ve siz onları kâhinlerle Levililer'in başları ve İsrael'in atalar evlerinin
beyleri önünde, Yeruşalem'de, Yahve'nin evinin odalarında tartıncaya kadar koruyun."
30 Böylece kâhinler ve Levililer, bunları Yeruşalem'e, Tanrımız'ın evine götürmek için,
gümüşün, altının ve kapların ağırlığını aldılar.
31 O zaman, birinci ayın on ikinci günü, Yeruşalem'e gitmek üzere Ahava Irmağı'ndan
ayrıldık. Tanrımız'ın eli üzerimizdeydi ve bizi düşmanın ve yoldaki haydutların elinden
kurtardı.
32 Yeruşalem'e vardık ve orada üç gün kaldık.
33 Dördüncü gün, gümüş, altın ve kaplar Tanrımız'ın evinde, Kâhin Uriya oğlu
Meremot'un eline tartıldı. Onunla birlikte Pinehas oğlu Eleazar da vardı; onlarla
birlikte Levililer, Yeşua'nın oğlu Yozabad, ve Binnuyın oğlu Noadya vardı.
34 Her şey sayıldı ve tartıldı; ve bütün ağırlıklar o zaman yazıldı.
35 Sürgünden dönen sürgün çocukları, İsrael Tanrısı'na yakmalık sunular, bütün İsrael
için on iki boğa, doksan altı koç, yetmiş yedi kuzu ve günah sunusu olarak on iki erkek
teke sundular. Bütün bunlar Yahve'ye yakmalık sunuydu.
36 Kralın emirlerini kralın yerel valilerine ve Irmak'ın ötesindeki valilere ilettiler.
Onlar da halka ve Tanrı'nın evine destek oldular.

---

* **8:26** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur † **8:27** Darik, Pers kralı tarafından basılan, her biri yaklaşık 8,4 gram veya 0,27 Truva onsu ağırlığındaki altın sikkeydi.

9

1 Bu şeyler yapılınca, beyler bana yaklaşıp, “İsrael halkı, kâhinler ve Levililer,
Kenanlılar'ın, Hititler'in, Perizliler'in, Yevuslular'ın, Ammonlular'ın, Moavlılar'ın,
Mısırlılar'ın ve Amorlular'ın iğrençliklerine uyarak, ülkelerin halklarından ayrılmadılar”
dediler.
2 “Çünkü onların kızlarını kendilerine ve oğullarına aldılar, öyle ki kutsal soy, ülkelerin
halklarıyla karıştı. Evet, önderlerin ve beylerin eli bu suçta başı çekiyordu.”
3 Bunu duyduğumda, giysimi ve kaftanımı yırttım, saçımı ve sakalımı yoldum, şaşkın
şaşkın oturdum.
4 O zaman, İsrael Tanrısı'nın sözlerinden titreyenlerin hepsi, sürgünlerin suçu yüzünden
yanıma toplandılar; akşam sunusuna kadar şaşkın şaşkın oturdum.
5 Akşam sunusunda, yırtılmış giysim ve kaftanımla, kendimi alçaltmaktan kalktım.
Dizlerimin üzerine çöktüm ve ellerimi Tanrım Yahve'ye açtım.
6 Ve şöyle dedim, Tanrım, utanıyorum, yüzümü sana, Tanrım'a kaldırmaya utanıyorum,
çünkü kötülüğümüz başımızdan aştı ve suçumuz göğe kadar yükseldi.
7 Atalarımızın günlerinden bugüne kadar çok suçluyuz; tıpkı bugün olduğu gibi,
suçlarımız yüzünden biz, krallarımız ve kâhinlerimiz, ülkelerin krallarının eline, kılıca,
sürgüne, yağmaya ve yüz karasına teslim edildik.
8 Kaçıp kurtulmak için artakalanlarımız bırakılsın ve Tanrımız gözlerimizi aydınlatmak
için kutsal yerinde bize bir kazık versin ve köleliğimizde bizi biraz canlandırsın diye
şimdi Tanrımız Yahve tarafından kısa bir an için bize lütuf gösterildi.
9 Çünkü biz köleleriz; ama Tanrımız bizi köleliğimizde terk etmedi, ama Tanrımız'ın
evini yeniden kurmak, onun yıkıntılarını onarmak için bizi canlandırmak için ve
Yahuda ile Yeruşalem'de bize bir duvar vermek için, Pers krallarının gözü önünde bize
sevgi dolu iyiliğini gösterdi.
10 “Şimdi, ey Tanrımız, bundan sonra ne diyeceğiz? Çünkü senin buyruklarını bıraktık.
11 Bunları hizmetkârların olan peygamberler aracılığıyla buyurup dedin: 'Mülk
edinmek için gitmekte olduğunuz diyar, memleket halklarının kirliliğiyle, onların
iğrençlikleriyle, boydan boya pislikleriyle dolu murdar bir ülkedir.
12 Bu nedenle, kızlarınızı onların oğullarına vermeyin. Onların kızlarını oğullarınıza
almayın, daima onların esenliğini ya da başarısını aramayın ki, güçlü olasınız ve
memleketin en iyi şeyini yiyesiniz ve onu daima çocuklarına miras olarak bırakasınız.'”
13 “Kötü işlerimizden ve büyük suçumuz yüzünden başımıza gelen her şeyden sonra, sen
ey Tanrımız, suçlarımızın hak ettiğinden daha az cezalandırdın ve bize böyle bir kalıntı
verdin.
14 Bu iğrençlikleri yapan halklara katılıp buyruklarını yine çiğneyecek miyiz? Bizi
tüketinceye kadar ve artakalan ve kaçıp kurtulan kalmayıncaya kadar bize karşı
öfkelenmeyecek misin?
15 İsrael'in Tanrısı Yahve, sen adilsin; çünkü bugün olduğu gibi, kaçıp kurtulan bir
kalıntı olarak bırakıldık. İşte,* suçlarımızın içinde senin önündeyiz; çünkü bundan ötürü
kimse senin önünde duramaz.”

10

1 Ezra dua edip itirafta bulunurken, ağlayıp Tanrı'nın evinin önünde kendini yere
atarken, İsrael'den çok büyük bir topluluk, erkekler, kadınlar ve çocuklardan oluşan bir
topluluk onun yanına toplandı; çünkü halk çok acı bir şekilde ağlıyordu.

---

* **9:15** “İşte”, “הִנֵּה” kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

2 Elamoğulları'ndan Yehiel'in oğlu Şekanya, Ezra'ya şöyle karşılık verdi: "Tanrımıza
karşı suç işledik ve ülkenin halklarından yabancı kadınlarla evlendik. Ama şimdi İsrael için
bu işde umut var.
3 Şimdi, efendimin ve Tanrımız'ın buyruğundan titreyenlerin öğüdüne göre, bütün
karıları ve onlardan doğanları bırakmak için Tanrımız'la bir antlaşma yapalım. Yasa'ya
göre yapılsın.
4 Kalk, çünkü bu iş senin işin, biz de seninleyiz. Cesaretli ol ve yap."
5 Bunun üzerine Ezra kalktı ve kâhinlerin başlarına, Levililer'e ve bütün İsrael'e bu söze
göre yapacaklarına dair ant içirdi. Onlar da ant içtiler.
6 O zaman Ezra Tanrı'nın evinin önünden kalktı ve Elyaşiv oğlu Yehohanan'ın odasına
girdi. Oraya vardığında ekmek yemedi ve su içmedi, çünkü sürgünlerin suçundan dolayı
yas tutuyordu.
7 Yahuda ve Yeruşalem'de olan bütün sürgün çocuklarına, Yeruşalem'de toplansınlar diye
bir duyuru yapıldı;
8 ve beylerin ve ihtiyarların öğüdüne göre üç gün içinde gelmeyen herkesin bütün
malına el konulacak ve kendisi sürgün topluluğundan çıkarılacaktı.
9 O zaman Yahuda ve Benyamin'in bütün adamları üç gün içinde Yeruşalem'de
toplandılar. Dokuzuncu ayın yirminci günüydü; ve bütün halk Tanrı'nın evinin önündeki
geniş yerde oturmuş, bu meseleden ve şiddetli yağmurdan dolayı titriyordu.
10 Kâhin Ezra kalkıp onlara dedi: "Siz günah işlediniz ve yabancı kadınlarla evlenerek
İsrael'in suçunu çoğalttınız.
11 Şimdi atalarınızın Tanrısı Yahve'ye itiraf edin ve O'nun isteğini yapın. Ülkenin
halklarından ve yabancı kadınlardan ayrılın."
12 Sonra bütün topluluk yüksek sesle karşılık verdi: "Hakkımızda söylediğin gibi
yapmalıyız.
13 Ama halk çoktur, çok da yağışlı bir vakit, dışarıda da duramıyoruz. Bu bir ya da iki
günlük bir iş değil, çünkü bu konuda çok günah işledik.
14 Şimdi bütün topluluk için beylerimiz atansın ve Tanrımız'ın kızgın gazabı bizden
dönünceye ve bu mesele çözülünceye dek, belirlenen zamanlarda kentlerimizde
yabancı kadınlarla evlenenlerin hepsi ve onlarla birlikte her kentin ihtiyarları ve
hâkimleri gelsinler."
15 Yalnızca Asahel oğlu Yonatan ve Tikva oğlu Yahzeya buna karşı çıktılar; Meşullam ve
Levili Şabbetay da onlara yardım ettiler.
16 Sürgün çocukları öyle yaptı. Kâhin Ezra, atalar evlerine göre, atalar evlerinin
başlarından bazıları, hepsi adlarına göre ayrıldılar; ve onuncu ayın birinci gününde
oturup meseleyi incelediler.
17 Birinci ayın birinci günü yabancı kadınlarla evlenen bütün erkeklerle işlerini
bitirdiler.
18 Kâhinlerin oğulları arasında yabancı kadınlarla evlenenler bulundu:
Yeşuaoğulları'ndan Yotsadak'ın oğlu ve kardeşleri Maaseya, Eliezer, Yariv ve Gedalya.
19 Karılarını boşayacaklarına dair el verdiler ve suçlu oldukları için suçları için sürüden
bir koç sundular.
20 İmmeroğulları'ndan: Hanani ve Zevadya.
21 Harimoğulları'ndan: Maaseya, Eliya, Şemaya, Yehiel ve Uzziya.
22 Paşhuroğulları'ndan: Elyoenay, Maaseya, İşmael, Netanel, Yozavad ve Elasa.
23 Levililer'den: Yozavad, Şimei, Kelaya (Kelita da denilir), Petahya, Yahuda ve Eliezer.
24 Ezgicilerden: Elyaşip. Kapı bekçilerinden: Şallum, Telem ve Uri.
25 İsrael'den: Paroş'un oğullarından: Ramiah, İzziah, Malkiya, Miyamin, Eleazar,
Malkiya ve Benaya.

26 Elam'ın oğullarından: Mattanya, Zekariya, Yehiel, Avdi, Yeremot ve Eliya.
27 Zattu'nun oğullarından: Elyoenay, Elyaşiv, Mattanya, Yeremot, Zavad ve Aziza.
28 Bebay'ın oğullarından: Yehohanan, Hananya, Zabbay, Atlay.
29 Bani'nin oğullarından: Meşullam, Malluk, Adaya, Yaşuv, Şeal, Yeremot.
30 Pahatmoav'ın oğullarından: Adna, Kelal, Benaya, Maaseya, Mattanya, Besalel, Binnuy ve Manaşşe.
31 Harim'in oğullarından: Eliezer, İşşiya, Malkiya, Şemaya, Şimeon,
32 Benyamin, Malluk ve Şemarya.
33 Haşum'un oğullarından: Mattenay, Mattatta, Zavad, Elifelet, Yeremay, Manaşşe ve Şimi.
34 Bani'nin oğullarından: Maaday, Amram, Uel,
35 Benaya, Bedeya, Keluhi,
36 Vanya, Meremot, Elyaşiv,
37 Mattanya, Mattenay, Yaasu,
38 Bani, Binnuy, Şimei,
39 Şelemya, Natan, Adaya,
40 Maknadebay, Şaşay, Şaray,
41 Azarel , Şelemya, Şemarya,
42 Şallum, Amarya ve Yosef.
43 Nevo'nun oğullarından: Yeiel, Mattitiah, Zavad, Zevina, İddo, Yoel ve Benaya.
44 Bunların hepsi yabancı eşler almıştı. Onlardan bazılarının çocuğu olmuş eşleri vardı.

NEHEMYA

1 Hakalya oğlu Nehemya'nın sözleri. Yirminci yıl Kislev ayında, Susa sarayındayken,
2 kardeşlerimden biri, Hanani kendisi ve Yahuda'dan bazı adamlar geldi. Onlara
sürgünden kaçıp kurtulan Yahudiler, sürgünden artakalanlar ve Yeruşalem hakkında
sordum.
3 Bana, "Vilâyette sürgünden artakalanlar orada büyük sıkıntı ve utanç içindeler"
dediler. "Yeruşalem'in surları da yıkıldı, kapıları da ateşle yakıldı."
4 Bu sözleri duyduğumda oturup ağladım ve günlerce yas tuttum ve oruç tutup göğün
Tanrısı'nın* önünde dua ettim,
5 ve şöyle dedim, "Ey göğün Tanrısı Yahve,† kendisini seven ve buyruklarını tutanlarla
antlaşmasını ve sevgi dolu iyiliğini koruyan büyük ve heybetli Tanrı, sana yalvarıyorum,
6 sana karşı işlediğimiz İsrael'in çocuklarının günahlarını itiraf ederken, hizmetkârların
İsrael'in çocukları için bu zamanda senin önünde, gece gündüz, hizmetkârının ettiği duayı
dinlemek için kulağın işitici ve gözlerin açık olsun. Evet, ben ve babamın evi günah
işledik.
7 Sana karşı çok kötülük ettik, hizmetkârın Moşe'ye buyurduğun buyrukları, kuralları
ve ilkeleri tutmadık."
8 "Hizmetkârın Moşe'ye buyurduğun sözü hatırla, yalvarırım; 'Eğer suç işlerseniz, sizi
halklar arasına dağıtacağım;
9 ama eğer bana dönerseniz, buyruklarımı tutar ve onları yaparsanız, sürgünlerin
göklerin en ucunda olsalar bile, onları oradan toplayacağım ve adım orada bulunsun
diye seçtiğim yere onları getireceğim.'"
10 "Şimdi bunlar senin hizmetkârların ve halkındır, onları büyük kudretinle ve güçlü
elinle kurtardın.
11 Ey Efendim,‡ yalvarırım sana, şimdi hizmetkârının duasına ve adından korkmaktan
hoşlanan hizmetkârlarının duasına kulak ver; lütfen bugün hizmetkârına başarı ver ve bu
adamın gözünde ona merhamet göster."
O sırada ben kralın sakisiydim.

2

1 Nisan ayında, Kral Artahşasta'nın yirminci yılında, şarap onun önündeyken şarabı
kaldırıp krala verdim. Daha önceden onun önünde hiç kederli olmamıştım.
2 Kral bana, "Hasta olmadığın halde neden yüzün kederli? Bu, yüreğin acısından başka
bir şey değil." dedi.
O zaman çok korktum.
3 Krala, "Kral daima yaşasın! Kent, atalarımın mezarlarının bulunduğu yer harap
olmuşken ve kapıları ateşle yakılmışken, yüzüm neden kederli olmasın?" dedim.
4 O zaman kral bana, "Dileğin nedir?" diye sordu.
Bunun üzerine göğün Tanrısı'na dua ettim.
5 Krala, "Eğer kral uygun görürse ve hizmetkârın senin gözünde lütuf bulduysa, beni
Yahuda'ya, atalarımın mezarlarının bulunduğu kente göndermeni rica ediyorum, orayı
yeniden bina edeyim" dedim.
6 Kral bana (kraliçe de yanında oturuyordu) şöyle dedi, "Yolculuğun ne kadar sürer?
Ne zaman dönersin?"
Kral beni göndermekten hoşnut oldu ve ona bir zaman belirledim.

---

* **1:4** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. † **1:5** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. ‡ **1:11** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

7 Dahası krala şöyle dedim, “Eğer kral uygun görürse, Irmak ötesindeki valilere
mektuplar verilsin, Yahuda'ya varıncaya kadar geçmeme izin versinler.
8 Tapınağın yanındaki kalenin kapıları için, kentin surları için ve oturacağım evin
kirişlerini yapmak üzere bana kereste versin diye kralın orman bekçisi Asaf'a da bir
mektup verilsin.”
Tanrım'ın iyi eli üzerimde olduğundan kral dileklerimi yerine getirdi.
9 O zaman Irmak ötesindeki valilere gittim ve onlara kralın mektuplarını verdim. Kral
ordu komutanlarını ve atlıları benimle birlikte göndermişti.
10 Horonlu Sanballat ve Ammonlu hizmetkâr Tobiya bunu duyunca çok üzüldüler.
Çünkü İsrael'in çocuklarınının iyiliğini arayan bir adam gelmişti.
11 Böylece Yeruşalem'e geldim ve üç gün orada kaldım.
12 Geceleyin kalktım, birkaç adamla birlikteydim. Tanrı'nın Yeruşalem için yapacağım
şey hakkında yüreğime koyduğunu kimseye söylemedim. Bindiğim hayvandan başka
yanımda hayvan yoktu.
13 Gece Vadi Kapısı'ndan Çakal Kuyusu'na, sonra Gübre Kapısı'na doğru çıktım; ve
Yeruşalem'in yıkılmış duvarlarını ve ateşin yiyip bitirmiş olduğu kapılarını inceledim.
14 Sonra Pınar Kapısı'na ve Kral Havuzu'na gittim; ama altımda olan hayvanın
geçebileceği bir yer yoktu.
15 Geceleyin dereye çıktım ve duvarı inceledim; sonra geri döndüm ve Vadi
Kapısı'ndan girip geri döndüm.
16 Yöneticiler nereye gittiğimi ve ne yaptığımı bilmiyorlardı. Bunu henüz Yahudiler'e,
kâhinlere, ileri gelenlere, yöneticilere ve işi yapan diğerlerine söylememiştim.
17 O zaman onlara, “İçinde bulunduğumuz kötü durumu görüyorsunuz, Yeruşalem
harap durumda ve kapıları ateşle yakılmış. Gelin, Yeruşalem duvarlarını onaralım da
utanç içinde kalmayalım.” dedim.
18 Onlara iyilik için üzerimde olan Tanrım'ın elinden ve kralın bana söylediği sözlerden
söz ettim.
“Kalkalım ve bina edelim” dediler. Böylece ellerini bu iyi iş için güçlendirdiler.
19 Ama Horonlu Sanballat, Ammonlu hizmetkâr Tobiya ve Arap Geşem bunu
duyunca bizimle alay ettiler ve bizi küçümsediler ve, “Ne yapıyorsunuz? Krala karşı
isyan mı ediyorsunuz?” dediler.
20 O zaman onlara karşılık verip şöyle dedim, “Göğün Tanrısı bizi başarılı kılacak. Bu
nedenle, biz, O'nun hizmetkârları olarak kalkıp bina edeceğiz; ama sizin Yeruşalem'de
ne bir payınız, ne hakkınız, ne de anılmanız var.”

3

1 O zaman Başkâhin Elyaşiv kardeşleri kâhinlerle birlikte kalkıp Koyun Kapısı'nı
yaptılar. Onu kutsadılar ve kapılarını yerleştirdiler. Onu Hammeah Kulesi'ne, Hananel
Kulesi'ne kadar kutsadılar.
2 Onun yanına Yerihalılar bina ettiler. Onların yanında da İmri oğlu Zakkur bina etti.
3 Haşenaahoğulları Balık Kapısı'nı yaptılar. Kirişlerini yerleştirdiler ve kapılarını,
sürgülerini ve kapı kollarını taktılar.
4 Onların yanında Hakkots oğlu Uriya oğlu Meremot onardı. Onların yanında
Meşezabel oğlu Berekya oğlu Meşullam onardı. Onların yanında Baana oğlu Sadok onardı.
5 Onların yanında Tekoalılar onardılar; ama onların ileri gelenleri boyunlarını
Yahve'nin işine koymadılar.
6 Paseah oğlu Yoyada ve Besodeya oğlu Meşullam Eski Kapı'yı onardılar. Kirişlerini
koydular ve kapılarını, sürgülerini ve kapı kollarını taktılar.
7 Onların yanında, Givonlu Melatya ve Meronotlu Yadon, Givonlular ve Mispalılar,
Irmak ötesindeki valinin evini onardılar.

8 Onun yanında, kuyumcu Harhaya oğlu Uzziel onardı. Onun yanında, attarlardan
biri olan Hananya onardı ve Yeruşalem'i geniş duvara kadar güçlendirdiler.
9 Onların yanında, Yeruşalem bölgesinin yarısının yöneticisi olan Hur oğlu Refaya
onardı.
10 Onların yanında, Harumaf oğlu Yedaya evinin karşısında onardı. Onun yanında,
Haşavneya oğlu Hattuş onardı.
11 Harim oğlu Malkiya ve Pahatmoav oğlu Haşşuv başka bir kısmı ve fırınların kulesini
onardılar.
12 Onun yanında, Yeruşalem bölgesinin yarısının yöneticisi olan Halloheş oğlu Şallum,
kızlarıyla birlikte onardı.
13 Hanun ve Zanoah sakinleri Vadi Kapısı'nı onardı; onu ve Gübre Kapısı'na kadar
duvardan bin arşın* yer bina ettiler, kapı kanatlarını ve sürgülerini ve kapı kollarını
taktılar.
14 Beyt Hakerem bölgesinin yöneticisi Rekav oğlu Malkiya Gübre Kapısı'nı onardı. Onu
bina etti, kapı kanatlarını, sürgülerini ve kapı kollarını taktılar.
15 Mispa bölgesinin yöneticisi Kolhoze oğlu Şallun Pınar Kapısı'nı onardı. Onu bina etti,
üzerini örttü, kapı kanatlarını, sürgülerini ve kapı kollarını taktı, Şela Havuzu'nun
duvarını, Kral Bahçesi'nin yanında, David'in kentinden aşağı inen merdivenlere kadar
onardı.
16 Ondan sonra, Beyt Sur bölgesinin yarısının yöneticisi olan Azbuk oğlu Nehemya,
David'in mezarlarının karşısına kadar, yapma havuza ve Yiğitler Evi'ne kadar onardı.
17 Ondan sonra, Levililer, Bani oğlu Rehum onardı. Ondan sonra, Keila bölgesinin
yarısının yöneticisi olan Haşavya, kendi bölgesi için onardı.
18 Ondan sonra, kardeşleri, Keila bölgesinin yarısının yöneticisi olan Henadad oğlu
Bavvay onardı.
19 Ondan sonra, Mitspa yöneticisi Yeşua oğlu Ezer, duvarın döndüğü yerde, silah
deposuna giden yokuşun karşısındaki bir kısmı onardı.
20 Ondan sonra, Zavvay oğlu Baruk, duvarın döndüğü yerden Başkâhin Elyaşiv'in
evinin kapısına kadar olan kısmı gayretle onardı.
21 Ondan sonra, Hakkots oğlu Uriya oğlu Meremot, Elyaşiv'in evinin kapısından
Elyaşiv'in evinin sonuna kadar olan kısmı onardı.
22 Ondan sonra, çevredeki adamlar, kâhinler, onardılar.
23 Onlardan sonra, Benyamin ve Haşşuv, evlerinin karşısındaki kısmı onardı.
Onlardan sonra, Ananya oğlu Maaseya oğlu Azarya, kendi evinin yanındaki kısmı
onardı.
24 Ondan sonra, Henadad oğlu Binnuy, Azarya'nın evinden duvarın döndüğü yere
kadar, köşeye kadar başka bir kısmı onardı.
25 Uzay oğlu Palal, duvarların döndüğü yerin karşısını, muhafız avlusunun yanındaki
kralın yukarı evinden dışarıya doğru çıkan kuleyi onardı. Ondan sonra Paroş oğlu
Pedaya onardı.
26 (Tapınak görevlileri ise Ofel'de, doğuya doğru Su Kapısı'nın karşısındaki yere ve
dışarıya doğru çıkan kuleye kadar oturuyorlardı.)
27 Ondan sonra Tekoalılar, dışarıya doğru çıkan büyük kulenin karşısında ve Ofel
suruna kadar başka bir kısmı onardı.
28 At Kapısı'nın üstünde, kâhinler, herkes kendi evinin karşısını onardı.
29 Onlardan sonra, İmmer oğlu Sadok kendi evinin karşısını onardı. Ondan sonra,
Doğu Kapısı'nın bekçisi olan Şekanya oğlu Şemaya onardı.
30 Ondan sonra, Şelemya oğlu Hananya ve Zalaf'ın altıncı oğlu Hanun başka bir kısmı
onardı. Ondan sonra, Berekya oğlu Meşullam odasının karşısını onardı.

* **3:13** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

31 Ondan sonra, tapınak görevlilerinin ve tüccarların evinin kuyumcularından Malkiya,
Hammifkad Kapısı'nın karşısına ve köşe çıkışına kadar olan kısmı onardı.
32 Köşe yokuşu ile Koyun Kapısı arasını kuyumcular ve tüccarlar onardı.

4

1 Ama Sanballat bizim duvarı yaptığımızı duyunca kızdı, çok öfkelendi ve Yahudiler'le
alay etti.
2 Kardeşlerinin ve Samariya ordusunun önünde konuşup, "Bu zayıf Yahudiler ne
yapıyorlar? Kendilerini mi güçlendirecekler? Kurban mı kesecekler? Bir günde mi
bitirecekler? Moloz yığınlarından taşları mı canlandıracaklar, çünkü onlar yandılar?"
dedi.
3 Ammonlu Tobiya da yanındaydı ve, "Yaptıklarına, bir tilki bile tırmansa, taş
duvarlarını yıkar" dedi.
4 "Dinle, ey Tanrımız, çünkü hor görülüyoruz. Utançlarını kendi başlarına döndür.
Onları sürgün ülkesinde yağmalanmaya teslim et.
5 Onların suçlarını örtme. Onların günahları senin önünde silinmesin; çünkü yapıcıları
aşağıladılar."
6 Böylece duvarı bina ettik; ve yüksekliğinin yarısına kadar bütün duvar bitiştirildi;
çünkü halk çalışmak için istekliydi.
7 Sanballat, Tobiya, Araplar, Ammonlular ve Aşdodlular, Yeruşalem surlarının
onarımının ilerlediğini ve gediklerin doldurulmaya başladığını duyduklarında çok
öfkelendiler.
8 Hepsi bir araya gelip Yeruşalem'e karşı savaşmak ve aramızda karışıklık çıkarmak için
düzen kurdular.
9 Ama biz Tanrımız'a dua ettik ve gece gündüz onların yüzünden onlara karşı bekçiler
koyduk.
10 Yahuda, "Yük taşıyanların gücü tükeniyor ve çok moloz var, öyle ki duvarı bina
edemiyoruz" dedi.
11 Düşmanlarımız, "Biz aralarına girip onları öldürüp işi durdurana kadar,
bilmeyecekler ve görmeyecekler" dediler.
12 Onların yanında yaşayan Yahudiler gelince, her yerden on kez bize, "Nereye
dönerseniz dönün, bize saldıracaklar" dediler.
13 Bu yüzden duvarın arkasındaki açık yerlerin en alçak kısımlarına bekçiler
yerleştirdim. Halkı kılıçları, mızrakları ve yaylarıyla boylarına göre koydum.
14 Baktım, doğruldum ve ileri gelenlere, yöneticilere ve halkın geri kalanına, "Onlardan
korkmayın! Büyük ve heybetli olan Yahve'yi hatırlayın ve kardeşleriniz, oğullarınız,
kızlarınız, karılarınız ve evleriniz için savaşın" dedim.
15 Düşmanlarımız, bunun bize bildirildiğini ve Tanrı'nın onların öğüdünü boşa
çıkardığını duyunca, hepimiz duvara, her birimiz kendi işine döndük.
16 O zamandan sonra hizmetkârlarımın yarısı işte çalıştı, yarısı da mızrakları,
kalkanları, yayları ve zırhları tuttu. Yöneticiler ise Yahuda evinin arkasındaydı.
17 Duvarları yapanlar ve yük taşıyanlar kendilerini yüklediler; herkes bir eliyle iş
yapıyor, öbür eliyle de silahını tutuyordu.
18 Yapıcılar arasında herkes kılıcını yanında taşıyordu ve böyle bina ediyordu. Boru
çalan benim yanımdaydı.
19 İleri gelenlere, yöneticilere ve halkın geri kalanına, "İş büyük ve geniş bir alana
yayılmış durumda. Bizler duvar üzerinde ayrı, birbirimizden uzaktayız." dedim.
20 "Her nerede boru sesini duyarsanız, oraya, yanımıza toplanın. Tanrımız bizim için
savaşacak."
21 Böyle çalışıyorduk. Halkın yarısı gün doğumundan yıldızlar görünene dek mızrakları
tutuyordu.

22 Aynı zamanda halka, “Herkes hizmetkârıyla birlikte Yeruşalem’de konaklasın ki,
gece bize bekçilik etsinler, gündüz de çalışsınlar” dedim.
23 Bu yüzden ne ben, ne kardeşlerim, ne hizmetkârlarım, ne de ardımdan gelen bekçiler
giysilerimizi çıkarmazdık. Herkes suya silahıyla giderdi.

5

1 O zaman halk ve karıları, kardeşleri Yahudiler'e karşı büyük bir feryat kopardılar.
2 Çünkü aralarından, “Biz, oğullarımız ve kızlarımız çoğuz. Buğday alalım ki, yiyip sağ
kalalım.” diyenler vardı.
3 “Kıtlık nedeniyle buğday alalım diye tarlalarımızı, bağlarımızı ve evlerimizi rehine
veriyoruz” diyenler de vardı.
4 “Kralın vergisi için tarlalarımızı ve bağlarımızı teminat gösterip borç aldık” diyenler
de vardı.
5 “Ama şimdi bizim etimiz kardeşlerimizin eti gibidir, çocuklarımız onların çocukları
gibidir. İşte,* oğullarımızı ve kızlarımızı kölelik altına koyuyoruz, kızlarımızdan bazıları
köleleştirildi. Bunun için yardım etmek de elimizde değil, çünkü tarlalarımız ve
bağlarımız başkalarındadır.”
6 Onların feryatlarını ve bu sözlerini duyduğumda çok öfkelendim.
7 Sonra kendi içimde danıştım, ileri gelenlerle ve yöneticilerle çekiştim ve onlara, “Siz,
hepiniz kardeşlerinizden çok faiz alıyorsunuz” dedim. Onlara karşı büyük bir toplantı
düzenledim.
8 Onlara, “Biz gücümüz yettiğince, uluslara satılmış olan Yahudi kardeşlerimizi
kurtarmışken; siz kardeşlerinizi mi satıyorsunuz, onlar da bize mi satılsın?” dedim. Sonra
sustular ve söyleyecek bir söz bulamadılar.
9 “Yaptığınız bu şey iyi değil” dedim, “Düşmanlarımız olan ulusların aşağılamaları
yüzünden Tanrımız'ın korkusuyla yürümeniz gerekmez mi?
10 Kardeşlerim, hizmetkârlarım ve ben de onlara para ve buğday ödünç veriyoruz.
Lütfen bu faizi durduralım.
11 Lütfen bugün onlara tarlalarını, bağlarını, zeytinliklerini ve evlerini, kendilerinden
talep ettiğiniz paranın, buğdayın, yeni şarabın ve yağın yüzde birini de geri verin.”
12 O zaman, “Geri vericeğiz ve onlardan hiçbir şey istemeyeceğiz. Senin dediğin gibi
yapacağız.” dediler.
Bunun üzerine kâhinleri çağırdım ve bu vaade göre yapacaklarına dair onlara ant
içtirdim.
13 Eteğimi silktim ve şöyle dedim, “Tanrı bu vaadi yerine getirmeyen her adamı
evinden ve işinden böyle silksin; böyle silkelenip boşaltılsın.”
Bütün topluluk, “Amin” dedi ve Yahve'ye övgüler sundu. Halk bu vaade göre yaptı.
14 Üstelik Yahuda diyarında vali olarak atandığım zamandan, Kral Artahşasta'nın
yirminci yılından otuz ikinci yılına kadar, on iki yıl, ben ve kardeşlerim vali ekmeğini
yemedik.
15 Ancak benden önceki valiler halk tarafından desteklendiler ve onlardan ekmek ve
şarap, kırk şekel† gümüş de aldılar; evet, hizmetkârları bile halk üzerinde hüküm sürdü,
ama ben Tanrı korkusundan ötürü böyle yapmadım.
16 Evet, ben de bu duvarın işine devam ettim. Hiç tarla satın almadık. Bütün
hizmetkârlarım orada işin başında toplandılar.
17 Soframda Yahudiler'den ve önderlerden yüz elli kişi vardı, ayrıca çevremizdeki
uluslardan bize gelenler vardı.

---

* **5:5** “İşte”, “הִנֵּה” kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. † **5:15** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

18 Bir gün için hazırlanan, bir öküz ve altı seçkin koyundu. Ayrıca benim için kümes
hayvanları ve on günde bir de her çeşit şaraptan bir ambar hazırlanırdı. Ama bütün
bunlara rağmen vali ödemesi istemedim, çünkü bu halkın üzerindeki esaret ağırdı.
19 Ey Tanrım, bu halk için yaptığım bütün iyilikler için beni hatırla.

6

1 Sanballat, Tobiya, Arap Geşem ve diğer düşmanlarımıza, duvarı bina etmiş olduğumu
ve onda hiç gedik kalmadığını haber verdiklerinde (o zamana kadar kapıların
kanatlarını henüz takmamıştım),
2 Sanballat ve Geşem bana haber gönderip, "Gel! Ono Ovası'ndaki köylerde buluşalım."
dediler. Ama bana zarar vermek istiyorlardı.
3 Onlara ulaklar gönderip, "Ben büyük bir iş yapıyorum, bu yüzden aşağı inemem.
Bırakıp yanınıza indiğimde iş neden dursun?" dedim.
4 Bana dört kez böyle haber gönderdiler; ben de onlara aynı şekilde yanıt verdim.
5 O zaman Sanballat elinde açık bir mektupla beşinci kez hizmetkârını bana aynı
şekilde gönderdi.
6 Şöyle yazıyordu: "Uluslar arasında bildirildiğine, Gaşmu'nun söylediğine göre, siz ve
Yahudiler isyan etmeyi düşünüyormuşsunuz. Bu yüzden duvarı yapıyormuşsun. Bu sözlere
göre sen onların kralı olacakmışsın.
7 Yeruşalem'de senin hakkında, 'Yahuda'da bir kral var!' diye ilan etmeleri için
peygamberler de atamışsın. Şimdi bu sözlere göre krala bildirilecektir. Şimdi gel de
birlikte danışalım."
8 Sonra ona, "Senin söylediğin gibi şeyler olmamıştır, ama sen bunları kendi
yüreğinden uyduruyorsun" diye haber gönderdim.
9 Çünkü onların hepsi, "Elleri işten zayıflasın ve iş yapılmasın" diye, bizi korkutmak
istiyorlardı. Ama şimdi ellerimi güçlendir.
10 Eve kapanmış olan Mehetavel oğlu Delaya oğlu Şemaya'nın evine gittim; ve şöyle
dedi, "Tanrı'nın evinde, tapınakta buluşalım, tapınağın kapılarını kapatalım; çünkü seni
öldürmeye gelecekler. Evet, geceleyin seni öldürmeye gelecekler."
11 "Benim gibi bir adam kaçar mı?" dedim. "Kim benim yerimde olur da hayatını
kurtarayım diye tapınağa girer? Girmeyeceğim".
12 Anladım ve işte, Tanrı onu göndermemişti, ama bana karşı bu peygamberliği ilan
etmişti. Tobiya ve Sanballat onu ücretle tutmuşlardı.
13 Korkayım, öyle yapıp günah işleyeyim diye ücretle tutulmuştu, böylece beni kınamak
için ellerinde kötü haber olacaktı.
14 "Ey Tanrım, Tobiya ve Sanballat'ı bu işlerine göre hatırla, ayrıca beni korkutmak
isteyen Peygamber Noadiya'yı ve diğer peygamberleri de."
15 Böylece duvar Elul'un yirmi beşinci günü, elli iki günde tamamlandı.
16 Bütün düşmanlarımız bunu duyunca, çevremizdeki bütün uluslar korktular ve
güvenlerini yitirdiler; çünkü bu işin Tanrımız tarafından yapılmış olduğunu anladılar.
17 Dahası o günlerde Yahuda ileri gelenleri Tobiya'ya birçok mektup gönderiyordu ve
Tobiya'nın mektupları kendilerine geliyordu.
18 Çünkü Yahuda'da ona ant içmiş olan birçok kişi vardı, çünkü o, Arah oğlu Şekanya'nın
damadıydı; ve oğlu Yehohanan, Berekya oğlu Meşullam'ın kızını karı olarak almıştı.
19 Onun iyi işlerini de benim önümde konuşuyorlardı ve benim sözlerimi ona
bildiriyorlardı. Tobiya beni korkutmak için mektuplar gönderiyordu.

7

1 Duvar yapılıp kapıları takıldığında, kapı bekçileri, ezgiciler ve Levililer atandığında,

2 kardeşim Hanani'yi ve kale valisi Hananya'yı Yeruşalem'in başına koydum. Çünkü o
sadık bir adamdı ve birçoklarından daha çok Tanrı'dan korkardı.
3 Onlara, "Güneş ısınana kadar Yeruşalem kapıları açılmasın. Onlar nöbet tutarken
kapıları kapatsınlar, siz de sürgüleyin. Yeruşalem sakinlerinin bekçilerini, herkes kendi
nöbetinde, herkes evinin yakınında olacak şekilde atayın." dedim.
4 Kent geniş ve büyüktü; ama içindeki halk azdı ve evler yapılmamıştı.
5 Tanrım, ileri gelenleri, yöneticileri ve halkı bir araya toplayıp soyağacına göre
saymayı yüreğime koydu. İlk çıkanların soy kütüğünü buldum ve içinde şunların yazılı
olduğunu gördüm:
6 Bunlar, Babil Kralı Nebukadnetsar'ın sürmüş olduğu sürgünlerden çıkan ve
Yeruşalem'e ve Yahuda'ya, hepsi kendi kentlerine dönen il çocuklarıydı.
7 Zerubbabel, Yeşua, Nehemya, Azarya, Raamiya, Nahamani, Mordekay, Bilşan,
Misperet, Bigvay, Nehum ve Baana ile birlikte geldiler.
İsrael halkından olan adamlarının sayısı:
8 Paroş'un çocukları: İki bin yüz yetmiş iki.
9 Şefatya'nın çocukları: Üç yüz yetmiş iki.
10 Arah'ın çocukları: Altı yüz elli iki.
11 Yeşua ve Yoav'ın çocuklarından Pahatmoav'ın çocukları: İki bin sekiz yüz on sekiz.
12 Elam'ın çocukları: Bin iki yüz elli dört.
13 Zattu'nun çocukları: Sekiz yüz kırk beş.
14 Zakkay'ın çocukları: Yedi yüz altmış.
15 Binnuy'un çocukları: Altı yüz kırk sekiz.
16 Bebay'ın çocukları: Altı yüz yirmi sekiz.
17 Azgad'ın çocukları: İki bin üç yüz yirmi iki.
18 Adonikam'ın çocukları: Altı yüz altmış yedi.
19 Bigvay'ın çocukları: İki bin altmış yedi.
20 Adin'in çocukları: Altı yüz elli beş.
21 Ater'in çocukları: Hizkiya'dan doksan sekiz.
22 Haşum'un çocukları: Üç yüz yirmi sekiz.
23 Bezay'ın çocukları: Üç yüz yirmi dört.
24 Harif'in çocukları: Yüz on iki.
25 Givon'un çocukları: Doksan beş.
26 Beytlehem ve Netofa halkı: Yüz seksen sekiz.
27 Anatot halkı: Yüz yirmi sekiz.
28 Beyt Azmavet halkı: Kırk iki.
29 Kiryat Yearim, Kefira ve Beerot halkı: Yedi yüz kırk üç.
30 Rama ve Geva halkı: Altı yüz yirmi bir.
31 Mikmas halkı: Yüz yirmi iki.
32 Beytel ve Ay halkı: Yüz yirmi üç.
33 Öbür Nevo halkı: Elli iki.
34 Öbür Elam halkı: Bin iki yüz elli dört.
35 Harim'in çocukları: Üç yüz yirmi.
36 Eriha'nın çocukları: Üç yüz kırk beş.
37 Lod, Hadid ve Ono'nun çocukları: Yedi yüz yirmi bir.
38 Senaah'ın çocukları: Üç bin dokuz yüz otuz.
39 Kâhinler: Yeşua evinden, Yedaya'nın çocukları: Dokuz yüz yetmiş üç.
40 İmmer'in çocukları: Bin elli iki.
41 Paşhur'un çocukları: Bin iki yüz kırk yedi.

42 Harim'in çocukları: Bin on yedi.
43 Levililer: Yeşua'nın çocukları, Kadmiel'in çocukları, Hodevah'ın çocukları: Yetmiş dört.
44 Ezgiciler: Asaf'ın çocukları: Yüz kırk sekiz.
45 Kapı bekçileri: Şallum'un çocukları, Ater'in çocukları, Talmon'un çocukları, Akkuv'un
çocukları, Hatita'nın çocukları, Şobay'ın çocukları: Yüz otuz sekiz.
46 Tapınak hizmetkârları: Ziha'nın çocukları, Hasupa'nın çocukları, Tabbaot'un çocukları,
47 Keros'un çocukları, Sia'nın çocukları, Padon'un çocukları,
48 Levana'nın çocukları, Hagava'nın çocukları, Salmay'ın çocukları,
49 Hanan'ın çocukları, Giddel'in çocukları, Gahar'ın çocukları,
50 Reaya'nın çocukları, Retsin'in çocukları, Nekoda'nın çocukları,
51 Gazzam'ın çocukları, Uzza'nın çocukları, Paseah'ın çocukları,
52 Besay'ın çocukları, Meunim'in çocukları, Nefuşesim'in çocukları,
53 Bakbuk'un çocukları, Hakupa'nın çocukları, Harhur'un çocukları,
54 Bazlit'in çocukları, Mehida'nın çocukları, Harşa'nın çocukları,
55 Barkos'un çocukları, Sisera'nın çocukları, Temah'ın çocukları,
56 Neziah'ın çocukları ve Hatifa'nın çocukları.
57 Solomon'un hizmetkârlarının çocukları: Sotay'ın çocukları, Soferet'in çocukları,
Perida'nın çocukları,
58 Yala'nın çocukları, Darkon'un çocukları, Giddel'in çocukları,
59 Şefatya'nın çocukları, Hattil'in çocukları, Pokeret Hazevaim'in çocukları ve Amon'un
çocukları.
60 Tapınaktaki bütün hizmetkârlar ve Solomon'un hizmetkârlarının çocukları üç yüz
doksan iki kişiydi.
61 Tel Melah, Tel Harşa, Keruv, Addon ve İmmer'den çıkanlar şunlardı; ama atalar
evlerini ve soylarını,* İsrael'den olup olmadıklarını gösteremediler:
62 Delayah'ın çocukları, Tobiya'nın çocukları, Nekoda'nın çocukları: Altı yüz kırk iki.
63 Kâhinlerden: Hobayah'ın çocukları, Hakkots'un çocukları, Giladlı Barzillay'ın
kızlarından karı alıp onların adıyla anılan Barzillay'ın çocukları.
64 Bunlar soy kütüklerini aradılar, ama bulamadılar. Bu yüzden yetkisiz kılınıp
kâhinlikten çıkarıldılar.
65 Vali onlara, Urim ve Tummim ile hizmet etmek üzere bir kâhin çıkana dek en kutsal
şeylerden yememelerini söyledi.
66 Topluluğun tamamı kırk iki bin üç yüz altmış kişiydi,
67 ayrıca yedi bin üç yüz otuz yedi erkek hizmetçileri ve kadın hizmetçileri, onların
erkek ve kadın iki yüz kırk beş ezgcisi vardı.
68 Atları yedi yüz otuz altı, katırları iki yüz kırk beş,
69 Develeri dört yüz otuz beş, eşekleri altı bin yedi yüz yirmiydi.
70 Atalar evlerinin başları arasından bazıları işe katkıda bulundu. Vali hazineye bin
darik† altın, elli leğen ve beş yüz otuz kâhin giysisi verdi.
71 Atalar evlerinin başlarından bazıları işin hazinesine yirmi bin darik altın ve iki bin
iki yüz mina‡ gümüş verdi.
72 Halkın geri kalanının verdiği ise yirmi bin darik altın, iki bin mina gümüş ve altmış
yedi kâhin giysisiydi.
73 Böylece kâhinler, Levililer, kapı bekçileri, ezgiciler, halktan bazıları, tapınak
hizmetkârları ve bütün İsrael kendi kentlerinde oturdular.
Yedinci ay gelince İsrael'in çocukları kendi kentlerindeydiler.

---

* **7:61** veya tohum † **7:70** Darik, Pers kralı tarafından basılan, her biri yaklaşık 8,4 gram veya 0,27 troy ons ağırlığındaki altın sikkeydi. ‡ **7:71** Bir mina yaklaşık 600 gram veya 1,3 pounddur, dolayısıyla 2.200 mina yaklaşık 1,3 metrik tondur.

8

1 Bütün halk, Su Kapısı'nın önündeki geniş yere bir adammış gibi toplandılar; ve Yazıcı
Ezra'ya, Yahve'nin İsrael'e buyurmuş olduğu Moşe'nin Yasa Kitabı'nı getirmesini
söylediler.
2 Yazıcı Ezra, yedinci ayın birinci günü, Yasa Kitabı'nı topluluğun, hem erkek hem de
kadın, anlayıp işitebilen herkesin önüne getirdi.
3 Su Kapısı'nın önündeki geniş yerden sabahın erken saatlerinden öğleye kadar,
erkeklerin ve kadınların ve anlayabilenlerin önünde okudu. Bütün halkın kulakları
Yasa Kitabı'na dikkat kesilmişti.
4 Yazıcı Ezra, bu amaç için yapılmış olan tahta bir kürsü üzerinde duruyordu. Yanında,
sağında Mattitya, Şema, Anaya, Uriya, Hilkiya ve Maaseya; solunda ise Pedaya, Mişael,
Malkiya, Haşum, Haşvaddana, Zekariya ve Meşullam duruyordu.
5 Ezra kitabı bütün halkın gözü önünde açtı (çünkü o bütün halktan yüksekteydi) ve
onu açtığında bütün halk ayağa kalktı.
6 O zaman Ezra yüce Tanrı Yahve'yi övdü.
Bütün halk ellerini kaldırarak, "Amin, amin" diye karşılık verdi. Başlarını eğip yüzleri
yere dönük olarak Yahve'ye tapındılar.
7 Yeşua, Bani, Şerevya, Yamin, Akkuv, Şabbetay, Hodiya, Maaseya, Kelita, Azarya,
Yozavad, Hanan, Pelaya ve Levililer de halka yasayı anlattılar; halk da yerlerinde
duruyordu.
8 Kitaptan, Tanrı'nın yasasını açıkça okudular; ve anlamını verdiler, öyle ki, okunanı
anlayabilsinler.
9 Vali Nehemya, Kâhin ve Yazıcı Ezra ve halka ders veren Levililer bütün halka,
"Bugün Tanrınız Yahve için kutsaldır. Yas tutmayın, ağlamayın." dediler. Çünkü bütün
halk yasa sözlerini işitince ağladı.
10 O zaman onlara, "Gidin, yağlı olanı yiyin, tatlı olanı için ve hazırlığı olmayana pay
gönderin. Çünkü bugün Efendimiz için kutsaldır. Kederlenmeyin, çünkü Yahve'nin
sevinci sizin gücünüzdür." dedi.
11 Bunun üzerine Levililer bütün halkı yatıştırarak, "Susun, çünkü bugün kutsaldır.
Kederlenmeyin." dediler.
12 Bütün halk yemeye, içmeye, pay göndermeye ve şenlik yapmaya gitti. Çünkü
kendilerine bildirilen sözleri anlamışlardı.
13 İkinci gün, bütün halkın atalar evlerinin başları, kâhinler ve Levililer, yasanın
sözlerini çalışmak üzere Yazıcı Ezra'nın yanına toplandılar.
14 Yasa'da yazılı, Yahve'nin Moşe aracılığıyla İsrael'in çocuklarının yedinci ayın
bayramında çardaklarda oturmalarını buyurduğunu buldular;
15 şöyle ki, bütün kentlerinde ve Yeruşalem'de duyurup ilan etsinler ve şöyle desinler:
"Dağa çıkın ve zeytin dalları, yabani zeytin dalları, mersin dalları, palmiye dalları ve
sık ağaç dalları toplayın ve yazılmış olduğu gibi geçici barınaklar* yapın."
16 Bunun üzerine halk çıkıp bunları getirdi; herkes evinin damında, avlularında, Tanrı
evinin avlularında, Su Kapısı'nın geniş yerinde ve Efrayim Kapısı'nın geniş yerinde
kendilerine geçici barınaklar† yaptı.
17 Sürgünden dönmüş olanların bütün topluluğu geçici barınaklar‡ yaptı ve geçici
barınaklarda yaşadı, çünkü Nun oğlu Yeşu'nun günlerinden o güne dek İsrael'in çocukları
böyle yapmamıştı. Çok büyük bir sevinç vardı.
18 Her gün, ilk günden son güne dek, Tanrı'nın Yasa Kitabı'nı da okudu. Yedi gün
bayramı tuttular; ve sekizinci günde, kurala göre kutsal toplantı oldu.

---

* **8:15** veya çardaklar † **8:16** veya çardaklar ‡ **8:17** veya çardaklar

9

1 Bu ayın yirmi dördüncü günü İsrael'in çocukları oruçlu, üzerlerinde çul ve başlarında
toprakla toplandılar.
2 İsrael soyu bütün yabancılardan ayrılıp ayağa kalktılar ve günahlarını ve ataların
suçlarını itiraf ettiler.
3 Yerlerinde durup Tanrıları Yahve'nin Yasa Kitabı'nı günün dörtte birinde okudular;
dörtte birinde de itiraf edip Tanrıları Yahve'ye tapındılar.
4 O zaman Levililer'den Yeşua, Bani, Kadmiel, Şevanya, Bunni, Şerevya, Bani ve Kenani
merdivenlerde durup yüksek sesle Tanrıları Yahve'ye feryat ettiler.
5 Sonra Levililer Yeşua, Kadmiel, Bani, Haşavneya, Şerevya, Hodiya, Şevanya ve Petahya,
"Kalkın ve Tanrınız Yahve'yi sonsuzluktan sonsuza dek övün! Bütün yüceltmeden ve
övgüden üstün olan görkemli adın övülsün." dediler.
6 Sen, yalnız sen, Yahve'sin. Göğü, göklerin göğünü, bütün ordusuyla, yeryüzünü ve
üzerindeki her şeyi, denizleri ve onlardaki her şeyi sen yarattın ve onların hepsini sen
korursun. Göğün ordusu sana tapınır.
7 Sen ey Yahve, Avram'ı seçen, onu Keldaniler'in Ur Kenti'nden çıkaran, ona Avraham
adını veren Tanrı'sın,
8 onun yüreğini senin önünde sadık buldun, Kenanlılar'ın, Hititler'in, Amorlular'ın,
Perizliler'in, Yevuslular'ın ve Girgaşlılar'ın topraklarını onun soyuna vermek üzere
onunla antlaşma yaptın ve sözlerini yerine getirdin, çünkü sen doğrusun.
9 "Atalarımızın Mısır'daki sıkıntısını gördün, Kızıldeniz yanında olan feryatlarını
duydun.
10 Firavun'a, bütün hizmetkârlarına ve ülkesinin bütün halkına karşı belirtiler ve
harikalar gösterdin. Çünkü onlara karşı kibirle davrandıklarını biliyordun ve bugün
olduğu gibi kendine ün kazandırdın.
11 Onların önünde denizi ikiye böldün, böylece kuru yerden denizin ortasından geçtiler.
Onları kovalayanları da derinliklere, taş gibi büyük sulara attın.
12 Gidecekleri yolda onlara ışık vermek için gündüz bulut sütunuyla, gece ateş
sütunuyla kendilerine yol gösterdin."
13 "Ve sen Sina Dağı'na indin, gökten onlarla konuştun, onlara doğru ilkeler ve gerçek
yasalar, iyi kurallar ve buyruklar verdin.
14 Kutsal Şabatını onlara bildirdin, hizmetkârın Moşe aracılığıyla onlara buyruklar,
kurallar ve bir yasa buyurdun.
15 Açlıklarında onlara gökten ekmek verdin, susuzluklarında kayadan su çıkardın,
kendilerine vermek üzere ant içtiğin ülkeyi mülk edinmek için girsinler diye buyurdun."
16 "Ama onlar ve atalarımız gururla davrandılar, boyunlarını sertleştirdiler, senin
buyruklarını dinlemediler,
17 ve itaat etmeyi reddettiler. Aralarında yaptığın harikaları hatırlamadılar, ancak
boyunlarını sertleştirdiler ve isyanlarında kendi köleliklerine geri dönmek için bir önder
atadılar. Ama sen bağışlamaya hazır, lütufkâr ve merhametli, geç öfkelenen, iyilik dolu
sevgisi bol olan bir Tanrı'sın ve onları bırakmadın.
18 Evet, kendilerine dökme bir buzağı yapıp, 'Sizi Mısır'dan çıkaran Tanrınız budur'
dedikleri ve korkunç küfürler ettikleri zaman bile,
19 sen çok merhametlerinle onları çölde terk etmedin. Onlara yol göstermek için
gündüzün bulut sütunu; onlara ışık ve gitmeleri gereken yolu göstermek için geceleyin
ateş sütünü üzerlerinden kalkmadı.
20 Onlara öğretmek için iyi Ruhu'nu da verdin, ağızlarından manını esirgemedin ve
susadıklarında onlara su verdin."
21 "Evet, onları kırk yıl çölde besledin. Hiçbir eksikleri olmadı. Giysileri eskimedi,
ayakları şişmedi.

22 Üstelik onlara paylarına göre bölüştürdüğün krallıklar ve halklar verdin. Böylece
Sihon'un ülkesini, Heşbon Kralı'nın ülkesini ve Başan Kralı Og'un ülkesini mülk edindiler.
23 Çocuklarını da gökteki yıldızlar gibi çoğalttın ve onları ataların gidip mülk
edinmelerini söylediğin ülkeye getirdin.
24 Böylece çocuklar girip ülkeyi mülk edindiler; ve sen ülkenin sakinlerini, Kenanlılar'ı
önlerinde boyun eğdirdin ve onlara istediklerini yapabilsinler diye onları, kralların ve
ülkenin halklarını ellerine verdin.
25 Surlu kentler ve verimli bir ülke aldılar ve iyi şeylerle dolu evler, kazılmış sarnıçlar,
bağlar, zeytinlikler ve bol miktarda meyve ağaçları edindiler. Böylece yediler, doydular,
semirdiler ve senin büyük iyiliğinle sevindiler.”
26 “Yine de itaatsizlik ettiler ve sana karşı isyan ettiler, yasanı arkalarına attılar,
onları tekrar sana döndürmek için kendilerine karşı tanıklık eden peygamberlerini
öldürdüler, korkunç küfürler de ettiler.
27 Bu yüzden onları, kendilerini sıkıntıya sokan düşmanlarının eline teslim ettin.
Sıkıntıları sırasında sana feryat ettiklerinde, gökten işittin; ve çok merhametlerine göre,
onları düşmanlarının elinden kurtaran kurtarıcılar verdin.
28 Ama rahatladıktan sonra, yine senin önünde kötülük yaptılar; bu yüzden onları
düşmanlarının eline bıraktın, öyle ki, üzerlerinde egemen oldular; ama geri dönüp sana
feryat ettiklerinde, gökten işittin; ve onları merhametlerine göre birçok kez kurtardın,
29 ve onları kendi yasana döndüresin diye onlara karşı tanıklık ettin. Ama
kibirlendiler ve buyruklarını dinlemediler, ve hükümlerine karşı günah işlediler (ki, eğer
insan yaparsa, onlarda yaşar), sırtlarını döndüler, boyunlarını dikleştirdiler ve
dinlemediler.
30 Yine de çok yıllar onlara katlandın ve peygamberlerin aracılığıyla Ruhun'la onlara
karşı tanıklık ettin. Yine de dinlemediler. Bu yüzden onları ülkelerin halklarının eline
verdin.”
31 “Yine de çok merhametlerinden ötürü onları tamamen bitirmedin ve bırakmadın;
çünkü sen lütufkâr ve merhametli bir Tanrı'sın.
32 Şimdi, ey Tanrımız, büyük, kudretli ve heybetli Tanrı, antlaşmayı ve sevgi dolu iyiliği
koruyan Tanrımız, Aşur kralların zamanından bu güne dek krallarımıza, beylerimize,
kâhinlerimize, peygamberlerimize, babalarımıza ve bütün halkına, bizim başımıza gelen
bütün sıkıntılar senin önünde az görünmesin.
33 Ancak başımıza gelen her şeyde sen adilsin; çünkü sen doğru davrandın, ama biz
kötülük yaptık.
34 Krallarımız, beylerimiz, kâhinlerimiz ve babalarımız da senin yasanı tutmadılar,
senin buyruklarını ve onlara karşı tanıklık ettiğin tanıklıkları dinlemediler.
35 Çünkü onlar sana krallıklarında, onlara verdiğin büyük iyilikte ve önlerine koyduğun
geniş ve verimli ülkede hizmet etmediler. Kötü işlerinden dönmediler.”
36 “İşte, bugün biz hizmetçileriz ve atalarımıza meyvesini ve iyiliğini yemeleri için
verdiğin ülkede, işte, biz onun üzerinde hizmetçileriz.
37 Ülke günahlarımız yüzünden başımıza koyduğun krallara çok ürün veriyor.
Bedenlerimiz ve hayvanlarımız üzerinde de istedikleri yetkiye sahipler ve biz büyük
sıkıntı içindeyiz.
38 Bütün bunlara rağmen, sağlam bir antlaşma yapıyoruz ve yazıyoruz; beylerimiz,
Levililerimiz ve kâhinlerimiz de onu mühürlüyorlar.”

10

1 Mühürleyenler şunlardı: Hakalya oğlu Vali Nehemya ve Sidkiya,
2 Seraya, Azarya, Yeremya,
3 Paşhur, Amarya, Malkiya,

4 Hattuş, Şecanya, Malluk,
5 Harim, Meremot, Ovadya,
6 Daniel, Ginnet, Baruk,
7 Meşullam, Aviya, Miyamin,
8 Maaziah, Bilgay ve Şemaya. Bunlar kâhinlerdi.
9 Levililer: Azanya oğlu Yeşua, Henadad oğlu Binnuy, Kadmiel;
10 ve kardeşleri Şevanya, Hodiya, Kelita, Pelaya, Hanan,
11 Mika, Rehov, Haşavya,
12 Zakkur, Şerebya, Şebanya,
13 Hodiya, Bani ve Beninu.
14 Halkın başları: Paroş, Pahatmoav, Elam, Zattu, Bani,
15 Bunni, Azgad, Bebay,
16 Adoniya, Bigvay, Adin,
17 Ater, Hizkiya, Azzur,
18 Hodiya, Haşum, Bezay,
19 Harif, Anatot, Nobay,
20 Magpiaş, Meşullam, Hezir,
21 Meşezabel, Sadok, Yaddua,
22 Pelatya, Hanan, Anaya,
23 Hoşea, Hananya, Hasşuv,
24 Haloheş, Pilha, Şobek,
25 Rehum, Haşavna, Maaseya,
26 Ahiya, Hanan, Anan,
27 Malluk, Harim, Baana.
28 Halkın geri kalanı, kâhinler, Levililer, kapı bekçileri, ezgiciler, tapınak hizmetkârları ve Tanrı'nın Yasası uğruna kendilerini bu ülkelerde yaşayan insanlardan ayıranların hepsi, onların karıları, oğulları ve kızları —bilgi ve anlayışa sahip olan herkes—
29 kardeşleriyle ve ileri gelenlerle birleşip, Tanrı'nın hizmetkârı Moşe aracılığıyla verilmiş olan Tanrı'nın Yasası'nda yürümek ve Efendimiz Yahve'nin bütün buyruklarını, hükümlerini ve yasalarını tutup yapmak üzere;
30 kızlarımızı ülkenin halklarına vermeyeceğiz ve onların kızlarını oğullarımıza almayacağız;
31 eğer ülke halkı Şabat Günü satmak üzere mal ya da her çeşit buğday getirirse, biz de Şabat Günü ya da kutsal günde onlardan satın almayacağız; ve yedinci yılın ürünlerinden ve her türlü borcun alınmasını bırakacağız diye lanet edip ant içtiler.
32 Tanrımız'ın evinin hizmeti için kendimize yıllık bir şekelin* üçte biri kadar ücret almak üzere kendimiz için de kurallar koyduk:
33 Sergi ekmeği için, daimi ekmek sunusu için, daimi yakmalık sunu için ve Şabat günleri için, Yeni Aylar için, belli bayramlar için, kutsal şeyler için, İsrael'e kefaret etmek üzere sunulan günah sunuları için ve Tanrımız'ın evinin bütün işleri için.
34 Tanrımız Yahve'nin sunağı üzerinde yazılı olduğuna göre yakmak üzere atalarımız evlerine göre yıldan yıla belli zamanlarda Tanrımız'ın evine odun sunusu getirmek için;
35 toprağımızın ilk ürünlerini ve her çeşit ağacın tüm meyvelerinin ilk ürünlerini yıldan yıla Yahve'nin evine getirmek için;
36 yasada yazılı olduğu gibi oğullarımızın ve hayvanlarımızın ilk doğanlarını, sığırlarımızın ve davarlarımızın ilk doğanlarını da Tanrımız'ın evine hizmet eden kâhinlere getirmek için;

* **10:32** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

37 ve hamurumuzun ilk ürününü, sallamalık sunularımızı, her çeşit ağacın meyvesini,
yeni şarabı ve yağı Tanrımız'ın evinin odalarına ve toprağımızın ondalığını Levililer'e
getirelim diye biz, kâhinler, Levililer ve halk kuralar çektik; çünkü bütün çiftçi
köylerimizde ondalıkları Levililer alırlar.
38 Levililer ondalık alırken Aron soyundan gelen kâhin Levililer'le birlikte olacak.
Levililer ondalıkların ondalığını Tanrımız'ın evine, odalara, hazine evine çıkaracaktır.
39 Çünkü İsrael'in çocukları ve Levi'nin çocukları buğdayın, yeni şarabın ve yağın
sallamalık sunusunu, kutsal yerin kaplarının ve hizmet eden kâhinlerin, kapı
bekçileriyle ilahicilerin bulunduğu odalara getirecekler. Tanrımız'ın evini
bırakmayacağız.

11

1 Halkın beyleri Yeruşalem'de oturuyorlardı. Halkın geri kalanı da on kişiden birinin
getirilip kutsal kent Yeruşalem'de, dokuzunun da öbür kentlerde oturması için kura
çekti.
2 Halk Yeruşalem'de oturmak için kendilerini gönüllü olarak sunan bütün adamları
kutsadı.
3 Yeruşalem'de yaşayan il başkanları şunlardır: Ama Yahuda kentlerinde İsrael, kâhinler,
Levililer, tapınak hizmetkârları ve Solomon'un hizmetkârlarının oğulları, herkes kendi
mülkünde yaşıyordu.
4 Yahuda'nın çocuklarından ve Benyamin'in çocuklarından bazıları Yeruşalem'de
yaşıyordu. Yahuda'nın çocuklarından: Uzziya oğlu Ataya oğlu, Zekariya oğlu, Amarya oğlu,
Şefatya oğlu, Mahalalel oğlu, Peresoğulları'ndan;
5 ve Baruk oğlu Maaseya, Kolhoze oğlu, Hazaya oğlu, Adaya oğlu, Yoyariv oğlu,
Zekariya oğlu, Şilonluoğulları'ndan.
6 Yeruşalem'de yaşayan Peres'in bütün oğulları dört yüz altmış sekiz yiğit adamdı.
7 Benyamin'in oğulları şunlardır: Meşullam oğlu, Yoed oğlu, Pedaya oğlu, Kolaya oğlu,
Maaseya oğlu, İtiel oğlu, Yeşaya oğlu.
8 Ondan sonra Gabbay ve Sallay, dokuz yüz yirmi sekiz.
9 Zikri oğlu Yoel onların gözetmeniydi; Hassenua oğlu Yahuda ise kentin üzerinde
ikinciydi.
10 Kâhinlerden: Yoyariv oğlu Yedaya, Yakin,
11 Tanrı evinin yöneticisi Ahituv oğlu, Merayot oğlu, Sadok oğlu, Meşullam oğlu, Hilkiya
oğlu Seraya,
12 evin işlerini yapan kardeşleri sekiz yüz yirmi iki; Malkiya oğlu, Paşhur oğlu,
Zekariya oğlu, Amtsi oğlu, Pelalya oğlu, Yeroham oğlu Adaya,
13 atalar evlerinin başları olan kardeşleri iki yüz kırk iki; İmmer oğlu, Meşillemot oğlu,
Ahzay oğlu, Azarel oğlu Amaşsay,
14 kardeşleri, cesur yiğitler, yüz yirmi sekiz; ve onların gözetmenleri Haggedolim oğlu
Zavdiel idi.
15 Levililer'den: Haşşuv oğlu, Azrikam oğlu, Haşavya oğlu, Bunni oğlu Şemaya;
16 Levililer'in başlarından, Tanrı evinin dış işlerini gözeten Şabbetay ve Yozavad;
17 şükran duasını başlatan önder, Asaf oğlu Zavdi oğlu Mika oğlu Mattanya ve kardeşleri
arasında ikinci olan Bakbukya; ve Yedutun'un oğlu, Galal oğlu Şammua oğlu Avda.
18 Kutsal kentteki bütün Levililer iki yüz seksen dört kişiydi.
19 Kapılarda bekçilik eden kapı bekçileri, Akkuv, Talmon ve kardeşleri de yüz yetmiş iki
kişiydi.
20 İsrael'in geri kalanı, kâhinler ve Levililer, Yahuda'nın bütün kentlerinde, her biri
kendi mirasındaydı.

21 Ancak tapınak hizmetkârları Ofel'de yaşıyordu; tapınak hizmetkârlarının başında
Ziha ile Gişpa vardı.
22 Yeruşalem'deki Levililer'in de gözetmeni, Tanrı'nın evinin hizmetinden sorumlu
olan ezgiciler olan Asafoğulları'ndan Mattanya oğlu Mika oğlu Haşavya oğlu Bani oğlu
Uzzi'ydi.
23 Çünkü onlar hakkında kralın buyruğu vardı, ezgicilerin günlük ihtiyaçları için maaş
sağlanmıştı.
24 Yahuda oğlu Zerah'ın çocuklarından Meşezavel oğlu Petahya, halkla ilgili bütün
konular için kralın yanındaydı.
25 Köy ve kırlarına gelince, Yahuda'nın çocuklarından bazıları Kiryat Arba ve
kasabalarında, Divon ve kasabalarında, Yekavzeel ve köylerinde,
26 Yeşua'da, Molada'da, Beyt Pelet'te,
27 Hazar Şual'da, Beer Şeva ve kasabalarında,
28 Ziklag'da, Mekona ve kasabalarında,
29 En Rimmon'da, Zora'da, Yarmut'ta,
30 Zanoah'ta, Adullam ve köylerinde, Lakiş ve kırlarında, Azeka ve kasabalarında
yaşıyorlardı. Böylece Beer Şeva'dan Hinnom Vadisi'ne kadar konakladılar.
31 Benyamin'in çocukları da Geva'dan başlayarak Mikmaş'ta, Ayya'da, Beytel ve
kasabalarında,
32 Anatot'ta, Nov'da, Ananya'da,
33 Hatsor'da, Rama'da, Gittaim'de,
34 Hadid'de, Sevoim'de, Neballat'ta,
35 Lod'da ve Zanaatkârlar Vadisi Ono'da yaşadılar.
36 Yahuda'daki Levililer'den bazı bölükler Benyamin bölgesine yerleştiler.

12

1 Şealtiel oğlu Zerubbabel ve Yeşua ile birlikte çıkan kâhinler ve Levililer şunlardır:
Seraya, Yeremya, Ezra,
2 Amarya, Malluk, Hattuş,
3 Şekanya, Rehum, Meremot,
4 İddo, Ginnetoy, Aviya,
5 Miyamin, Maadya, Bilga,
6 Şemaya, Yoyariv, Yedaya,
7 Sallu, Amok, Hilkiya ve Yedaya. Bunlar Yeşua'nın günlerinde kâhinlerin ve
kardeşlerinin başlarıydılar.
8 Levililer ise Yeşua, Binnuy, Kadmiel, Şerevya, Yahuda ve şükran ilahilerinin başında
olan Mattanya, kendisi ve kardeşleriydi.
9 Onların kardeşleri Bakbukya ve Unno da görevlerine göre onlara yakındılar.
10 Yeşua, Yoyakim'in babası oldu ve Yoyakim, Elyaşiv'in babası oldu ve Elyaşiv,
Yoyada'nın babası oldu;
11 ve Yoyada, Yonatan'ın babası oldu ve Yonatan, Yaddua'nın babası oldu.
12 Yoyakim'in günlerinde atalar evlerinin başları olan kâhinler vardı: Seraya'dan
Meraya; Yeremya'dan Hananya;
13 Ezra'dan Meşullam; Amarya'dan Yehohanan;
14 Malluki'den Yonatan; Şevanya'dan Yosef;
15 Harim'den Adna; Merayot'tan Helkay;
16 İddo'dan Zekariya; Ginneton'dan Meşullam;
17 Aviya'dan Zikri; Minyamin'den, Moadya'dan Piltay;
18 Bilga'dan Şammua; Şemaya'dan Yehonatan;
19 Yoyariv'den Mattenay; Yedaya'dan Uzzi;

20 Salay'dan Kallay; Amok'dan Eber;
21 Hilkiya'dan Haşavya; Yedaya'dan Netanel.
22 Levililer'e gelince, Elyaşiv, Yoyada, Yohanan ve Yaddua günlerinde atalar evlerinin başları ve Darius Pers döneminde kâhinler kaydedildi.
23 Levioğulları, atalar evlerinin başları, Elyaşiv oğlu Yohanan'ın günlerine kadar tarihler kitabına yazılmıştır.
24 Levililer'in başları Haşavya, Şerevya ve Kadmiel oğlu Yeşua, nöbet nöbete kardeşleriyle birlikte, Tanrı adamı David'in buyruğuna göre övgü ve şükran sunmak üzere yanlarındaydılar.
25 Mattanya, Bakbukya, Ovadya, Meşullam, Talmon ve Akkuv, kapı ambarlarını gözeten kapı bekçileriydi.
26 Bunlar, Yotsadak oğlu Yeşua oğlu Yoyakim'in, Vali Nehemya'nın ve Kâhin ve Yazıcı Ezra'nın günlerindeydi.
27 Yeruşalem duvarının adanmasında, sevinçle, hem şükranla, hem ezgilerle, zillerle, telli çalgılarla ve çenklerle adamayı tutmak için Levililer'i Yeruşalem'e getirmek üzere onları bütün yerlerinden aradılar.
28 Ezgici oğulları, hem Yeruşalem çevresindeki ovadan, hem de Netofalılar'ın köylerinden;
29 Beyt Gilgal'dan, Geva ve Azmavet kırlarından da toplandılar; çünkü ezgiciler Yeruşalem çevresinde kendilerine köyler kurmuşlardı.
30 Kâhinler ve Levililer kendilerini arındırdılar; ve halkı, ve kapıları, ve duvarı arındırdılar.
31 Sonra Yahuda beylerini duvar üzerine çıkardım ve şükredip alay halinde yürüyen iki büyük bölük atadım. Biri duvar üzerinde sağdan Gübre Kapısı'na doğru yürüyordu;
32 onların arkasından Hoşaya ve Yahuda beylerinin yarısı,
33 Azarya, Ezra ve Meşullam,
34 Yahuda, Benyamin, Şemaya, Yeremya,
35 Kâhin oğullarından bazıları borularla: Yonatan oğlu, Şemaya oğlu, Mattanya oğlu, Mikaya oğlu, Zakkur oğlu, Asaf oğlu Zekariya;
36 ve kardeşleri Şemaya, Azarel, Milalay, Gilalay, Maay, Netanel, Yahuda ve Hanani, Tanrı adamı David'in çalgılarıyla; Yazıcı Ezra da önlerindeydi.
37 Pınar Kapısı yanında ve tam önlerinde, David Kenti merdivenlerinden çıkıp, surun yokuşundan, David evinin üst tarafından, doğudaki Su Kapısı'na kadar yürüdüler.
38 Şükredenlerin öbür bölüğü onları karşılamaya; ben onların ardında olarak, halkın yarısıyla birlikte, Fırınlar Kulesi'nin üstündeki, geniş duvara kadar,
39 Efraim Kapısı'nın üzerinden, Eski Kapı'nın yanından, Balık Kapısı, Hananel Kulesi ve Hammeah Kulesi'nin yanından, Koyun Kapısı'na kadar onlara karşı gittiler; ve Muhafız Kapısı'nda durdular.
40 Böylece Tanrı'nın evinde şükredenlerin iki bölüğü, ben ve benimle birlikte yöneticilerin yarısı,
41 ve kâhinler, Elyakim, Maaseya, Minyamin, Mikaya, Elyoenay, Zekariya ve Hananya, borularla;
42 Maaseya, Şemaya, Eleazar, Uzzi, Yehohanan, Malkiya, Elam ve Ezer durdular. Ezgiciler, gözetmenleri Yezrahya ile birlikte yüksek sesle ezgi söylediler.
43 O gün çok kurbanlar sundular ve sevindiler, çünkü Tanrı onları büyük sevinçle sevindirmişti; kadınlar ve çocuklar da sevindiler, öyle ki Yeruşalem'in sevinci çok uzaklardan bile duyuldu.
44 O gün hazineler için, sallamalık sunular için, ilk ürünler için ve ondalıklar için odalara adamlar atandı, ta ki yasanın kâhinler ve Levililer için koymuş olduğu payları kentlerin kırlarına göre toplansın; çünkü Yahuda kâhinler ve hizmet eden Levililer için sevindi.

45 Onlar Tanrıları'nın görevini ve arınma görevini yerine getirdiler, ezgiciler ve kapı bekçileri de David'in ve oğlu Solomon'un buyruğuna göre öyle yaptılar.
46 Çünkü eskiden David'in ve Asaf'ın günlerinde ezgicilerin başı ve Tanrı'ya övgü ve şükran ilâhileri vardı.
47 Zerubbabel'in günlerinde ve Nehemya'nın günlerinde bütün İsrael, ezgicilerin ve kapı bekçilerinin paylarını her gün gerektiği gibi verdiler; Levililer için olanı ayırdılar; Levililer de Aron'un oğullarına olanı ayırdılar.

13

1 O gün halk dinlerken Moşe'nin Kitabı'nı okudular; ve orada Ammonlu'nun ve Moavlı'nın sonsuza dek Tanrı'nın topluluğuna girmesin diye yazılmış olduğu bulundu.
2 Çünkü İsrael'in çocuklarını ekmek ve suyla karşılamamışlardı, ama onlara lanet etmesi için Balam'ı ücretle tutmuşlardı; ancak Tanrımız laneti berekete döndürmüştü.
3 Ve öyle oldu ki, yasayı duyduklarında, bütün karışık halkı İsrael'den ayırdılar.
4 Bundan önce, Tanrımız'ın evinin odaları üzerine atanmış olan Kâhin Elyaşiv, Tobiya'yla akraba olup,
5 onun için büyük bir oda hazırlamıştı, ve ekmek sunularını, günnüğü ve takımları, ve buyruğa göre Levililer'e ve ezgicilere, ve kapı bekçilerine verilen buğdayın, yeni şarabın, ve yağın ondalıklarını, ve kâhinler için olan sallamalık sunuları, önceden oraya koyarlardı.
6 Ama bütün bunlar sırasında ben Yeruşalem'de değildim; çünkü Babil Kralı Artahşasta'nın otuz ikinci yılında kralın yanına gittim; ve birkaç gün sonra kraldan izin istedim,
7 ve Yeruşalem'e geldim ve Elyaşiv'in Tobiya'ya Tanrı evinin avlularında bir oda hazırlayarak yaptığı kötülüğü anladım.
8 Bu beni çok kederlendirdi. Bu yüzden Tobiya'nın bütün ev eşyalarını odadan dışarı attım.
9 O zaman buyruk verdim ve odaları temizlediler. Tanrı evinin kaplarını, ekmek sunularını ve günnüğü tekrar içeri getirdim.
10 Levililer'in paylarının kendilerine verilmediğini gördüm; öyle ki, işi yapan Levililer ve ezgiciler her biri kendi tarlasına kaçmışlardı.
11 O zaman yöneticilerle çekiştim ve şöyle dedim, “Tanrı'nın evi neden bırakılmış?” Onları bir araya topladım ve yerlerine yerleştirdim.
12 Bunun üzerine bütün Yahudalılar buğdayın, yeni şarabın ve yağın onda birini hazinelere getirdiler.
13 Hazineler üzerine Kâhin Şelemya'yı, Yazıcı Sadok'u ve Levililer'den Pedaya'yı hazinedar yaptım. Onların yanında da Mattanya oğlu Zakkur oğlu Hanan vardı. Çünkü onlar sadık sayılırlardı ve işleri kardeşlerine pay dağıtmaktı.
14 Ey Tanrım, beni bu konuda hatırla, Tanrım'ın evi ve O'nun hizmetleri için yaptığım iyi işlerimi silme.
15 O günlerde Yahuda'da Şabat Günü üzüm sıkma çukurunda ayaklarıyla üzüm çiğneyen, demetler getiren, eşeklere şarap, üzüm, incir ve Şabat Günü Yeruşalem'e getirdikleri her türlü yükleri yükleyen bazı adamlar gördüm. Yiyecek sattıkları gün onlara karşı tanıklık ettim.
16 Surlular'dan bazı adamlar da orada yaşıyorlardı. Balık ve her türlü mal getirip Şabat Günü Yahuda'nın çocuklarına ve Yeruşalem'e satıyorlardı.
17 O zaman Yahuda ileri gelenleriyle çekiştim ve onlara, “Şabat Günü'nü bozarak yaptığınız bu kötülük nedir?” dedim.

18 “Atalarınız bunu yapmadı mı, Tanrımız bütün bu kötülüğü üzerimize ve bu kentin
üzerine getirmedi mi? Ama Şabat Günü'nü bozarak İsrael'e daha çok gazap
getiriyorsunuz.”
19 Öyle oldu ki, Şabat'tan önce Yeruşalem'in kapıları hava kararmaya başlayınca,
kapıların kapatılmasını buyurdum, Şabat'tan sonraya kadar da açılmamasını buyurdum.
Şabat Günü hiç yük içeri sokulmasın diye hizmetkârlarımdan bazılarını kapılara
yerleştirdim;
20 böylece tüccarlar ve her türlü mal satan satıcılar bir iki kez Yeruşalem'in dışında
konakladılar.
21 O zaman onlara karşı tanıklık edip şöyle dedim, “Neden duvarın çevresinde
kalıyorsunuz? Bir daha böyle yaparsanız, ellerimi üzerinize koyacağım.” O zamandan
sonra Şabat Günü gelmediler.
22 Levililer'e Şabat Günü'nü kutsal kılmak için kendilerini arındırmalarını, gelip kapıları
beklemelerini buyurdum. Ey Tanrım, beni bunun için de hatırla ve sevgi dolu iyiliğinin
büyüklüğüne göre beni esirge.
23 O günlerde Aşdodlu, Ammonlu ve Moavlı kadınlarla evlenen Yahudiler'i de gördüm;
24 çocuklarının yarısı Aşdod dilini konuşuyor, her bir halk diline göre konuşuyor, Yahudi
dilinde konuşamıyordu.
25 Onlarla çekiştim, onları lanetledim, bazılarını dövdüm, saçlarını yoldum ve
“Kızlarınızı onların oğullarına vermeyeceksiniz, kızlarını da oğullarınıza ya da kendinize
almayacaksınız” diye Tanrı aracılığıyla onlara ant içtirdim.
26 “İsrael Kralı Solomon bu şeylerle günah işlemedi mi? Oysa birçok ulus arasında onun
gibi bir kral yoktu. Tanrısı tarafından seviliyordu ve Tanrı onu bütün İsrael üzerine kral
yaptı. Yine de yabancı kadınlar ona bile günah işlettirdiler.
27 Öyleyse, Tanrımız'a karşı gelerek yabancı kadınlarla evlenmek suretiyle bütün bu
büyük kötülüğü yapmanızı dinleyelim mi?”
28 Başkâhin Elyaşiv'in oğlu Yoyada'nın oğullarından biri, Horonlu Sanballat'ın
damadıydı; bu yüzden onu yanımdan kovdum.
29 Tanrım, onları hatırla, çünkü kâhinliği ve kâhinlik ile Levililer antlaşmasını kirlettiler.
30 Böylece onları bütün yabancılardan temizledim;
31 ve belli zamanlarda odun sunusu için, ilk ürünler için, her biri kendi işinde olmak
üzere kâhinler ile Levililer için görevler belirledim. Ey Tanrım, beni iyilikle hatırla.

ESTER

1 Ahaşveroş'un günlerinde (bu, Hindistan'dan Etiyopya'ya kadar, yüz yirmi yedi il
üzerinde hüküm süren Ahaşveroş'tur),
2 o günlerde, Kral Ahaşveroş, Susa sarayında bulunan krallık tahtı üzerine oturduğunda,
3 krallığının üçüncü yılında, bütün beyleri ve hizmetkârları için bir ziyafet verdi; Pers
ve Medya orduları, illerin ileri gelenleri ve beyleri önündeydi.
4 Görkemli krallığının zenginliğini ve büyük haşmetinin saygınlığını bir çok günler, yüz
seksen gün gösterdi.
5 Bu günler tamamlanınca, kral, Susa Sarayı'nda hazır bulunan büyük ve küçük bütün
halk için, kral sarayının bahçesinin avlusunda yedi günlük bir ziyafet verdi.
6 Gümüş halkalara ve mermer direklere ince keten ve mor iplerle bağlanmış beyaz ve
mavi kumaştan perdeler vardı. Yataklar altın ve gümüştendi, kırmızı, beyaz, sarı ve
siyah mermerden bir döşeme üzerindeydi.
7 Kralın cömertliğine göre, onlara çeşit çeşit altın kaplarda içki verdiler; bol miktarda
kraliyet şarabı da vardı.
8 Yasaya göre içki içmek zorunlu değildi; çünkü kral evinin bütün görevlilerine, herkesin
kendi dileğine göre yapmasını emretmişti.
9 Kraliçe Vaşti de Kral Ahaşveroş'a ait olan kraliyet evindeki kadınlar için bir ziyafet
verdi.
10 Yedinci gün, kralın yüreği şarapla neşelenince, Kral Ahaşveroş'un önünde hizmet eden
yedi hadımlara, Mehuman, Bizta, Harbona, Bigta, Abagta, Zetar ve Carcass'a,
11 Kraliçe Vaşti'yi, kraliyet tacını takmış olarak, onun güzelliğinin halka ve beylere
göstermek için, kralın önüne getirilmesini buyurdu; çünkü o çok güzeldi.
12 Ama Kraliçe Vaşti, hadımlar aracılığıyla olan kralın buyruğuna uymayı reddetti. Bu
yüzden kral çok öfkelendi ve öfkesi içinde alevlendi.
13 O zaman kral, zamanları bilen bilge adamlara şöyle dedi (çünkü kralın, yasa ve
hüküm bilenlere danışması adetiydi;
14 ve onun yanında Karşena, Şetar, Admata, Tarşiş, Meres, Marsena ve Memukan
vardı; kralın yüzünü gören ve krallıkta başta oturan Pers ve Medya'nın yedi beyi):
15 "Kraliçe Vaşti'ye yasaya göre ne yapacağız, çünkü o, hadımlar aracılığıyla Kral
Ahaşveroş'un emrini yerine getirmedi?"
16 Memukan, kralın ve beylerinin önünde şöyle yanıt verdi: "Kraliçe Vaşti, yalnız krala
karşı değil, aynı zamanda bütün beylere ve Kral Ahaşveroş'un bütün illerindeki bütün
halka karşı da suç işledi.
17 Çünkü kraliçenin bu işi bütün kadınlara duyurulacak ve kadınların gözlerinde
kocalarının küçük düşmesine neden olacak, çünkü şöyle denilecek: 'Kral Ahaşveroş
Kraliçe Vaşti'nin önüne getirilmesini buyurdu, ama kraliçe gelmedi.'
18 Bugün, kraliçenin işini duyan Pers ve Medya beyleri bunu kralın bütün beylerine
söyleyecekler. Bu çok hakarete ve öfkeye neden olacak."
19 "Kral dilerse, kendisinden bir krallık buyruğu çıksın Vaşti bir daha Kral
Ahaşveroş'un önüne gelmeyecek, diye Persler ile Medler'in yasaları arasına yazılsın ki,
değiştirilmesin; ve kral, onun kraliçeliğini kendisinden daha iyi birine versin.
20 Kralın çıkaracağı emir bütün krallığında (çünkü o büyüktür) ilan edilince, bütün
kadınlar, büyük olsun küçük olsun, kocalarına saygı gösterecekler."
21 Bu öğüt kralın ve beylerin hoşuna gitti ve kral Memukan'ın sözüne göre yaptı.
22 Her adam kendi evini yönetsin ve kendi halkının diline göre söylesin diye, kralın
bütün illerine, her ile yazısına göre ve her halka kendi dilinde mektuplar gönderdi.

2

1 Bu şeylerden sonra, Kral Ahaşveroş'un öfkesi yatışınca, Vaşti'yi, yaptıklarını ve
kendisine karşı verilmiş olan kararı hatırladı.
2 O zaman krala hizmet eden hizmetkârlar, "Kral için güzel genç kızlar aransın"
dediler.
3 Kral, krallığının bütün illerinde görevliler atasın ve el değmemiş bütün güzel genç
kızları Susa Kalesi'ne, kadınlar evine, kralın haremağası, kadınların bekçisi Hegay'ın
gözetimine toplasınlar. Onlara kozmetik verilsin.
4 Kralın hoşuna giden kız, Vaşti'nin yerine kraliçe olsun." Bu şey kralın hoşuna gitti ve
öyle yaptı.
5 Susa Kalesi'nde Mordekay adında bir Yahudi vardı. Mordekay, Yair'in oğlu, Şimei'nin
oğlu, Kiş'in oğlu Benyaminli'ydi.
6 Bu adam, Babil Kralı Nebukadnetsar'ın sürmüş olduğu Yahuda Kralı Yekonya'yla
birlikte Yeruşalem'den sürülmüş sürgünlerle birlikte götürülmüştü.
7 Amcasının kızı olan Hadassa'yı, Ester'i, o büyüttü. Çünkü ne annesi ne de babası
vardı. Kız hoş ve güzeldi. Annesi ve babası ölünce Mordekay onu kendi kızı olarak
yanına aldı.
8 Böylece kralın buyruğu ve fermanı işitilince, birçok kız Susa Kalesi'nde Hegay'ın
gözetimi altına toplandığında, Ester kralın evine, kadınların bekçisi Hegay'ın korumasına
alındı.
9 Kız o adamın hoşuna gitti ve ondan iyilik gördü. Hemen ona kozmetik ve yiyecek
paylarını ve kralın evinden kendisine verilecek olan yedi seçme kızı verdi. Onu ve
kızlarını kadınlar evinin en iyi yerine taşıdı.
10 Ester ne halkını ne de akrabalarını bildirmemişti, çünkü Mordekay ona bunu
bildirmemesini söylemişti.
11 Mordekay, Ester'in nasıl olduğunu ve başına ne geleceğini öğrenmek için, her gün
kadınlar evinin avlusunun önünde yürüyordu.
12 Her genç kadın, on iki ay süren arınmadan sonra Kral Ahaşveroş'un yanına girmek
için sırasını bekliyordu (çünkü arınma günleri altı ay mür yağıyla, altı ay güzel kokularla
ve kadınları güzelleştirmek için yapılan hazırlıklarla böylece tamamlanıyordu).
13 O zaman genç kadın kralın yanına şöyle gelirdi; kadınlar evinden kralın evine
gitmek için istediği her şey ona verilirdi.
14 Akşam giderdi ve ertesi gün cariyeleri tutan kralın haremağası Şaaşgaz'ın gözetimine
ikinci kadınlar evine dönerdi. Kral ondan hoşlanmadıkça ve adıyla çağrılmadıkça bir daha
kralın yanına girmezdi.
15 Mordekay'ın kızı olarak aldığı amcası Avihayil'in kızı Ester'in kralın yanına girme
sırası geldiğinde, kadınların bekçisi olan kralın haremağası Hegay'ın kendisine öğütlediği
şeylerden başka bir şey istemedi. Ester, kendisine bakan herkesin gözünde lütuf buldu.
16 Böylece Ester, Kral Ahaşveroş'un krallığının yedinci yılında, Tevet ayı olan onuncu
ayda, onun sarayına götürüldü.
17 Kral Ester'i bütün kadınlardan daha çok sevdi ve bütün kızlardan daha çok onun
gözünde lütuf ve iyilik buldu; onun başına kral tacını koydu ve Vaşti'nin yerine onu
kraliçe yaptı.
18 O zaman kral bütün beyleri ve hizmetkârları için büyük bir ziyafet, Ester'in
ziyafetini verdi; illerde bayram ilan etti ve kralın cömertliğine göre armağanlar verdi.
19 El değmemiş kızlar ikinci kez toplandıklarında, Mordekay kralın kapısında
oturuyordu.
20 Ester henüz akrabalarını ve halkını, Mordekay'ın kendisine buyurduğu gibi
bildirmemişti; çünkü Ester, Mordekay tarafından büyütüldüğünde yaptığı gibi, ona itaat
ediyordu.

21 O günlerde Mordekay kralın kapısında otururken, kralın kapı bekçisi iki hadım,
Bigtan ve Tereş öfkelendiler ve Kral Ahaşveroş'a el uzatmak istediler.
22 Bu şey Mordekay'a ulaşınca, Kraliçe Ester'e haber verdi; Ester de Mordekay adına
krala haber verdi.
23 Bu konu araştırılıp, öyle olduğu bulununca, ikisi de darağacına asıldı ve kralın
önünde tarihler kitabına yazıldı.

3

1 Bu şeylerden sonra Kral Ahaşveroş, Agaglı Hamedata'nın oğlu Haman'ı yükseltti ve
onu öne çıkarıp kürsüsünü kendisiyle birlikte olan bütün beylerin üstüne koydu.
2 Kralın kapısında bulunan bütün kral hizmetkârları eğilir Haman'ın önünde yere
kapanırlardı. Çünkü kral onun hakkında böyle buyurmuştu. Ama Mordekay eğilmedi ve
yere kapanmadı.
3 O zaman kralın kapısında bulunan kral hizmetkârları Mordekay'a, "Neden kralın
buyruğuna karşı geliyorsun?" dediler.
4 Öyle oldu ki, her gün kendisine söyledikleri halde onları dinlemeyince, Mordekay'ın
muhakemesinin yerinde durup durmayacağını görmek için Haman'a bildirdiler; çünkü
onlara Yahudi olduğunu söylemişti.
5 Haman, Mordekay'ın eğilmediğini ve önünde yere kapanmadığını görünce öfkeyle
doldu.
6 Ama yalnızca Mordekay'a el koyma düşüncesini küçük gördü, çünkü ona
Mordekay'ın halkını bildirmişlerdi. Bu yüzden Haman, Ahaşveroş'un bütün krallığında
bulunan bütün Yahudiler'i, Mordekay'ın halkını yok etmek istiyordu.
7 Kral Ahaşveroş'un on ikinci yılında, Nisan ayında, birinci ayda, Haman'ın önünde her
gün ve her ay Pur, yani kura çektiler ve on ikinci ay olan Adar ayını seçtiler.
8 Haman, Kral Ahaşveroş'a, "Krallığının bütün illerinde, halklar arasında dağılmış ve
serpilmiş bir halk var ve onların yasaları diğer halkların yasalarından farklıdır. Kralın
yasalarını tutmuyorlar. Bu yüzden onların kalmasına izin vermek kralın çıkarına değildir.
9 Kral uygun görürse, yok edilsinler diye yazılsın; kralın hazinesine götürmek üzere on
bin talant* gümüş tartar, kralın işini yapanların eline veririm.
10 Kral yüzüğünü elinden çıkarıp Yahudiler'in düşmanı Agaglı Hammedata oğlu
Haman'a verdi.
11 Kral Haman'a, "Onlara istediğini yapman için, gümüş de halk da sana verildi" dedi.
12 Kralın kâtipleri birinci ayın on üçüncü günü çağrıldı. Haman'ın buyruğunun tümü
kralın yerel valilerine, her il üzerindeki valilere, her halkın önderlerine, yazısına göre her
ile ve diline göre her halka yazıldı. Kral Ahaşveroş adına yazıldı ve kralın yüzüğüyle
mühürlendi.
13 Kralın bütün illerine, bütün Yahudiler'i, gençleri ve yaşlıları, küçük çocukları ve
kadınları, bir günde, Adar ayının on üçüncü gününde yok etmek, öldürmek ve
mahvetmek ve mallarını yağmalamak için ulaklar aracılığıyla mektuplar gönderildi.
14 Her ilde emrin verilmesi için mektubun bir kopyası, o gün için hazır olmaları için
bütün halklara duyuruldu.
15 Kralın buyruğuyla ulaklar aceleyle yola çıktılar ve emir Susa Kalesi'nde verildi.
Kral ve Haman içmek için oturdular; ancak Susa Kenti şaşkınlık içindeydi.

4

1 Mordekay bütün olanları öğrenince, Mordekay giysilerini yırttı, küllü bir çul giydi,
kentin ortasına çıktı ve yüksek sesle, acı acı ağladı.
2 Kralın kapısının önüne kadar geldi, çünkü çul giymiş hiç kimse kralın kapısından içeri
giremezdi.

* **3:9** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound veya 965 Truva onsudur

3 Kralın buyruğunun ve fermanının geldiği her ilde, Yahudiler arasında büyük yas, oruç, ağlama ve ağıt vardı; birçoğu çul ve kül içinde yatıyordu.
4 Ester'in hizmetçileri ve hadımları gelip bunu ona bildirdiler ve kraliçe çok kederlendi. Mordekay'a çulunu değiştirmesi için giysi gönderdi, ama o almadı.
5 O zaman Ester, kendi hizmetine kralın koymuş olduğu hadımlarından biri olan Hatak'ı çağırdı ve ona Mordekay'a gidip bunun ne olduğunu ve nedenini öğrenmesini buyurdu.
6 Bunun üzerine Hatak, kral kapısının önündeki kent meydanına, Mordekay'ın yanına gitti.
7 Mordekay, başına gelen her şeyi ve Haman'ın Yahudiler'in yok edilmesi için kralın hazinesine ödemeye söz verdiği paranın tam miktarını ona bildirdi.
8 Sus'ta onları yok etmek için verilen fermanın kopyasını da ona verdi; öyle ki, bunu Ester'e göstersin, ona bildirsin ve krala gidip kendisine yalvarması ve halkı için onun önünde dilekte bulunması için onu teşvik etsin.
9 Hatak gelip Mordekay'ın sözlerini Ester'e bildirdi.
10 O zaman Ester Hatak'la söyleyip Mordekay'a şu haberi verdi:
11 "Kralın bütün hizmetkârları ve kralın illerindeki halk, çağrılmadan kralın iç avlusuna gelen erkek veya kadın herkesin, kralın yaşasın diye altın asa uzattığı kişiler dışında, öldürülmesi için tek bir yasa olduğunu bilirler. Bu otuz gündür kralın yanına girmek için çağrılmadım."
12 Ester'in sözlerini Mordekay'a bildirdiler.
13 O zaman Mordekay onlardan Ester'e şu yanıtı götürmelerini istedi: "Kralın evinde bütün Yahudiler'den daha çok kaçıp kurtulabileceğini düşünme.
14 Çünkü şimdi sessiz kalırsan, Yahudiler'e başka bir yerden yardım ve kurtuluş gelecektir, ama sen ve babanın evi yok olacaksınız. Kim bilir, böyle bir zaman için krallığa gelmişsindir?"
15 O zaman Ester onlardan Mordekay'a şöyle yanıt vermelerini istedi,
16 "Git, Susa'da hazır bulunan bütün Yahudiler'i topla ve benim için oruç tutun, üç gün, gece gündüz, ne yiyin ne için. Ben ve hizmetçilerim de aynı şekilde oruç tutacağız. Sonra yasaya aykırı olarak kralın yanına gideceğim; eğer ölürsem de ölürüm."
17 Böylece Mordekay gitti ve Ester'in kendisine buyurmuş olduğu her şeye göre yaptı.

5

1 Üçüncü gün Ester kraliçe giysilerini giydi ve kral evinin iç avlusunda, kral evinin yanında durdu. Kral, krallık evinde, evin girişinin yanında krallık tahtı üzerinde oturuyordu.
2 Kral, Kraliçe Ester'in avluda durduğunu görünce, onun gözünde lütuf buldu. Kral, elindeki altın asayı Ester'e uzattı. Ester yaklaşıp asanın ucuna dokundu.
3 Kral ona, "Ne istiyordun, Kraliçe Ester? Dileğin nedir? Krallığın yarısına kadar sana verilecektir" diye sordu.
4 Ester, "Kral uygun görürse, kral ve Haman bugün kendisi için hazırladığım ziyafete gelsinler" dedi.
5 Kral, "Haman'ı hemen getirin, Ester'in söylediği gibi olsun" dedi. Böylece kral ve Haman, Ester'in hazırladığı ziyafete geldiler.
6 Kral şarap ziyafetinde Ester'e, "Dileğin nedir? Sana verilecek. Dileğin nedir? Krallığın yarısına kadar yerine getirilecektir." dedi.
7 O zaman Ester yanıt verip şöyle dedi, "Ricam ve dileğim şudur.
8 Kralın gözünde lütuf bulduysam ve kral ricamı vermekten ve dileğimi yerine getirmekten hoşnutsa, kral ve Haman onlar için hazırlayacağım ziyafete gelsinler ve yarın kralın söylediği gibi yapacağım."

9 Haman o gün sevinçli ve mutlu bir yürekle çıktı. Ama Haman, Mordekay'ı kralın
kapısında ayağa kalkmadığını, kendisi için yerinden kıpırdamadığını görünce,
Mordekay'a karşı öfkeyle doldu.
10 Bununla birlikte Haman kendini tuttu ve evine gitti. Orada dostlarını ve karısı
Zereş'i çağırdı.
11 Haman onlara zenginliğinin şanını, çocuklarının çokluğunu, kralın kendisini
yükselttiği bütün işleri ve kralın beylerinden ve hizmetkârlarından kendisini nasıl öne
geçirdiğini anlattı.
12 Haman da, "Evet, Kraliçe Ester, hazırladığı ziyafete de benden başka hiç kimsenin
girmesine izin vermedi; yarın da onun tarafından kralla birlikte davetliyim" dedi.
13 "Ama Yahudi Mordekay'ı kralın kapısında otururken gördükçe, bütün bunların
benim için hiçbir değeri yoktur."
14 Karısı Zereş ve bütün dostları ona, "Elli arşın* yüksekliğinde bir darağacı yapılsın ve
sabahleyin Mordekay'ı oraya asmak için kralla konuş. Sonra neşeyle kralla birlikte
ziyafete gir." dediler. Bu Haman'ın hoşuna gitti ve darağacını yaptırdı.

6

1 O gece kral uyuyamadı. Tarihler Kitabı'nın getirilmesini buyurdu ve krala okundu.
2 Şu yazılı bulundu: Kralın kapı bekçilerinden iki hadımın, Bigtana ve Tereş'in, Kral
Ahaşveroş'a el koymaya çalıştıklarını Mordekay bildirmişti.
3 Kral, "Bu yüzden Mordekay'a ne onur ve itibar verildi?" diye sordu.
Kendisine hizmet eden Kral'ın hizmetkârları, "Onun için hiçbir şey yapılmadı" dediler.
4 Kral, "Avluda kim var?" diye sordu. Haman, kralın evinin dış avlusuna, Mordekay
için hazırlanmış darağacına onun asılması hakkında konuşmak için gelmişti.
5 Kralın hizmetkârları ona,
"İşte,* Haman avluda duruyor" dediler.
Kral, "İçeri girsin" dedi.
6 Böylece Haman içeri girdi. Kral ona, "Kralın onurlandırmak istediği insana ne
yapılmalı?" diye sordu.
Haman yüreğinde, "Kral benden daha çok kimi onurlandırmak ister?" dedi.
7 Haman krala, "Kralın onurlandırmak istediği kişi için,
8 kralın giydiği krallık giysileri, kralın üzerine bindiği atı ve başına konulan tacı
getirilsin.
9 Giysiler ve at, kralın en soylu beylerinden birinin eline teslim edilsin. Kralın
onurlandırmak istediği kişiyi yanlarına alsınlar ve onu atın üzerine bindirip kent
meydanında gezdirsinler ve onun önünde, 'Kralın onurlandırmak istediği insana böyle
yapılır!' diye bağırsınlar."
10 O zaman kral Haman'a, "Çabuk, söylediğin gibi giysileri ve atı al ve bunu kralın
kapısında oturan Yahudi Mordekay için yap" dedi. "Söylediklerinin hiçbiri boşa çıkmasın."
11 Haman giysileri ve atı aldı, Mordekay'ı giyindirdi, onu ata bindirip kent
meydanında gezdirdi ve önünde, "Kralın onurlandırmak istediği insana böyle yapılır!"
diye ilan etti.
12 Mordekay kralın kapısına döndü, ama Haman yas tutarak ve başı örtülü olarak
aceleyle evine gitti.
13 Haman karısı Zereş'e ve bütün dostlarına başına gelen her şeyi anlattı. Sonra bilge
adamları ve karısı Zereş ona, "Önünde düşmeye başladığın Mordekay Yahudi
soyundansa, ona karşı koyamazsın, ama önünde kesin olarak düşeceksin" dediler.

---

* **5:14** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. * **6:5** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

14 Daha onunla konuşurlarken, kralın hadımları geldi ve Haman'ı Ester'in hazırlamış
olduğu ziyafete aceleyle götürdüler.

7

1 Böylece kral ve Haman Kraliçe Ester'in ziyafetine geldiler.
2 Kral ikinci gün şarap ziyafetinde yine Ester'e şöyle dedi: "Ey Kraliçe Ester, rican
nedir? Sana verilecek. Dileğin nedir? Krallığın yarısına kadar yerine getirilecek."
3 O zaman Kraliçe Ester şöyle yanıtladı: "Ey kral, gözünde lütuf bulduysam ve kral da
uygun görürse, ricam üzerine canım bana ve dileğim üzerine halkım bana verilsin.
4 Çünkü ben ve halkım yok edilmek, öldürülmek ve mahvedilmek üzere satıldık. Ama
erkek ve kadın köle olarak satılmış olsaydık, düşman kralın kaybını telafi edemese bile,
suskun kalırdım."
5 O zaman Kral Ahaşveroş Kraliçe Ester'e, "Kimdir o ve yüreğinde bunu yapmaya
kalkışan nerede?" dedi.
6 Ester, "Bir düşman ve bir hasım, bu kötü Haman!" dedi.
O zaman Haman kral ve kraliçenin önünde korktu.
7 Kral şarap ziyafetinden öfkeyle kalkıp saray bahçesine girdi. Haman, kralın kendisine
karşı kötü bir şey kararlaştırdığını gördüğü için, Kraliçe Ester'den hayatını dilenmek için
ayağa kalktı.
8 Sonra kral saray bahçesinden şarap ziyafetinin yapıldığı yere döndü; ve Haman,
Ester'in üzerinde olduğu sedire kapanmıştı. O zaman kral, "Adam evde, önümde
kraliçeye mi saldıracak?" dedi. Söz kralın ağzından çıkar çıkmaz, Haman'ın yüzünü örttüler.
9 O zaman kralın yanındaki hadımlardan biri olan Harbona, "İşte, Haman'ın kral için
iyi konuşan Mordekay için yaptırdığı elli arşın* yüksekliğindeki darağacı Haman'ın
evinde duruyor" dedi.
Kral, "Onu onun üzerine asın!" dedi.
10 Böylece Haman'ı Mordekay için hazırlattığı darağacına astılar. O zaman kralın öfkesi
yatıştı.

8

1 O gün Kral Ahaşveroş, Yahudiler'in düşmanı Haman'ın evini kraliçe Ester'e verdi.
Mordekay kralın önüne geldi; çünkü Ester ona kendisinin nesi olduğunu ona söylemişti.
2 Kral, Haman'dan aldığı yüzüğünü çıkarıp Mordekay'a verdi. Ester, Mordekay'ı
Haman'ın evi üzerine koydu.
3 Ester yine kralın önünde konuştu, ayaklarına kapanıp gözyaşlarıyla Agaglı Haman'ın
kötülüğünü ve Yahudiler'e karşı kurmuş olduğu düzeni ortadan kaldırmasını rica etti.
4 O zaman kral altın asayı Ester'e uzattı. Ester kalkıp kralın önünde durdu.
5 Kadın, "Eğer krala uygun görünürse, eğer onun gözünde lütuf bulduysam, ve bu krala
doğru görünüyorsa, ve kendisinin gözünde hoş görünüyorsam, Agaglı Hammedata'nın
oğlu Haman'ın düzdüğü, kralın bütün illerinde bulunan Yahudiler'i yok etmek için
yazdığı mektupları iptal etmek için yazılsın" dedi.
6 "Çünkü halkıma gelecek kötülüğü görmeye nasıl dayanabilirim? Akrabalarımın yok
edilmesini görmeye nasıl dayanabilirim?"
7 O zaman Kral Ahaşveroş, Kraliçe Ester'e ve Yahudi Mordekay'a, "Bak, Ester'e
Haman'ın evini verdim ve Yahudiler'e el uzattığı için onu darağacına astılar.
8 Yahudiler'e de, kralın adına istediğiniz gibi yazın ve kralın yüzüğüyle mühürleyin;
çünkü kralın adıyla yazılmış ve kralın yüzüğüyle mühürlenmiş yazıyı kimse iptal
edemez." dedi.

---

* **7:9** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

9 O zaman, üçüncü ayda, Sivan ayında, ayın yirmi üçüncü gününde, kralın kâtipleri
çağrıldı; ve Mordekay'ın Yahudiler'e, yerel valilere, Hindistan'dan Etiyopya'ya kadar
olan illerin valilerine ve beylerine, yüz yirmi yedi ile, her ile yazısına göre, her halka
kendi dilinde, Yahudiler'e de yazısına ve kendi diline göre buyurduğu her şeye göre
yazıldı.
10 Kral Ahaşveroş adına yazdı ve kralın yüzüğüyle mühürledi ve mektupları, hızlı
atlardan yetiştirilmiş krallık atlarına binerek, at sırtında ulakların eliyle gönderdi.
11 Kral bu mektuplarda, her kentte bulunan Yahudiler'e, kendilerini bir araya
toplayıp hayatlarını savunmaları, kendilerine, küçüklerine ve kadınlarına saldıran ve
mallarını yağmalayan halkın ve ilin bütün gücünü,
12 Kral Ahaşveroş'un bütün illerinde, on ikinci ayın, Adar ayının on üçüncü gününde
bir günde tahrip etmeleri, öldürmeleri ve yok etmeleri için izin verdi.
13 Mektubun bir kopyası, emrin her ilde duyurulması için bütün halklara ilan oldu;
ta ki, Yahudiler o gün düşmanlarından öçlerini almaya hazır olsunlar.
14 Böylece kralın atlarına binen ulaklar çıktı, aceleyle ve kralın buyruğuyla
sıkıştırıldılar. Emir Susa Kalesi'nde ilan edildi.
15 Mordekay, kralın önünden mavi ve beyaz krallık giysileri, büyük bir altın taç ve ince
keten ve mor bir kaftanla çıktı; ve Susa Kenti haykırdı ve sevindi.
16 Yahudiler'in ışığı, sevinci, neşesi ve saygınlığı vardı.
17 Her ilde ve her kentte, kralın buyruğu ve fermanı nereye vardıysa, Yahudiler'in
neşesi, sevinci, şöleni ve bayramı vardı. Ülkenin halklarından birçoğu Yahudi oldu, çünkü
Yahudiler'in korkusu üzerlerine düşmüştü.

9

1 On ikinci ayda, yani Adar ayında, ayın on üçüncü gününde, kralın buyruğu ve
fermanı yürürlüğe girmek üzereyken, Yahudiler'in düşmanlarının onları yenmeyi
umdukları gün (Ama bunun tam tersi oldu, Yahudiler kendilerinden nefret edenleri
yendiler.),
2 Yahudiler, Kral Ahaşveroş'un bütün illerindeki kentlerinde, kendilerine zarar
vermek isteyenlere el koymak için toplandılar. Kimse onlara karşı koyamadı, çünkü
onların korkusu bütün halkın üzerine çökmüştü.
3 İllerin bütün beyleri, yerel valiler, valiler ve kralın işini yapanlar, Yahudiler'e yardım
ettiler, çünkü Mordekay'ın korkusu üzerlerine çökmüştü.
4 Çünkü Mordekay kralın evinde büyüktü ve ünü bütün illere yayılmıştı, çünkü
Mordekay adlı adam gittikçe büyüyordu.
5 Yahudiler bütün düşmanlarını kılıçtan geçirdiler, kıyım ve yıkımla yok ettiler ve
kendilerinden nefret edenlere istediklerini yaptılar.
6 Yahudiler Susa Kalesi'nde beş yüz kişiyi öldürüp yok ettiler.
7 Parşandata'yı, Dalfon'u, Aspat'ı,
8 Porata'yı, Adalia'yı, Aridata'yı,
9 Parmaşta'yı, Arisay'ı, Arida'yı ve Vaizata'yı,
10 Yahudi düşmanı Hammedata'nın oğlu Haman'ın on oğlunu öldürdüler, ama yağmaya
el sürmediler.
11 O gün Susa Kalesi'nde öldürülenlerin sayısı kralın önüne getirildi.
12 Kral Kraliçe Ester'e, "Yahudiler Susa Kalesi'nde beş yüz kişiyi, Haman'ın on oğlunu
da öldürüp yok ettiler; kralın diğer illerinde neler yapmışlar? Daha fazla ne dilersin?
Yapılacaktır." dedi.
13 Ester, "Eğer kral uygun görürse, Susa'daki Yahudiler'e, bugünün emrine göre yarın
da aynısını yapmaları ve Haman'ın on oğlunun darağacına asılmaları için izin verilsin"
dedi.

14 Kral bunun yapılmasını buyurdu. Susa'da bir emir ilan edildi ve Haman'ın on
oğlunu astılar.
15 Susa'daki Yahudiler, Adar ayının on dördüncü günü toplandılar ve Susa'da üç yüz
kişiyi öldürdüler; ama yağmaya el sürmediler.
16 Kralın illerindeki öbür Yahudiler de toplandılar, hayatlarını savundular,
düşmanlarından rahat ettiler ve kendilerinden nefret eden yetmiş beş bin kişiyi
öldürdüler; ama yağmaya el sürmediler.
17 Bu, Adar ayının on üçüncü günü yapıldı; ve on dördüncü gününde dinlendiler, ve
onu ziyafet ve sevinç günü yaptılar.
18 Ama Susa'da bulunan Yahudiler, ayın on üçüncü ve on dördüncü günlerinde
toplandılar; ve o ayın on beşinci günü dinlendiler ve onu bir ziyafet ve sevinç günü
yaptılar.
19 Bunun üzerine, surlarla çevrili olmayan kentlerde oturan köy Yahudiler'i, Adar
ayının on dördüncü gününü sevinç ve ziyafet günü, bayram ve birbirlerine yiyecek
gönderme günü yaptılar.
20 Mordekay bu şeyleri yazıp Kral Ahaşveroş'un bütün illerinde, yakında ve uzakta
olan Yahudiler'in hepsine mektuplar gönderdi,
21 onlara, her yıl Adar ayının on dördüncü ve on beşinci gününü tutmalarını,
22 Yahudiler'in düşmanlarından rahat ettikleri günler olarak, üzüntüden sevince,
yastan bayrama döndüğü bir ay olarak; bu günleri ziyafet ve sevinç günleri yapmalarını,
birbirlerine yiyecek ve yoksullara armağanlar göndermelerini buyurdu.
23 Yahudiler, Mordekay'ın kendilerine yazdığı gibi, başlattıkları geleneği kabul ettiler.
24 Çünkü Agaglı Hammedata'nın oğlu, bütün Yahudiler'in düşmanı olan Haman,
Yahudiler'i yok etmek için onlara düzen kurmuş ve onları tüketip yok etmek için kura
olan "Pur"u kura olarak atmıştı.
25 Ama bu şey krala bildirilince, kral da Yahudiler'e karşı kurmuş olduğu kötü düzen
kendi başına dönsün ve kendisinin ve oğullarının darağacına asılsın diye mektuplarla
buyurdu.
26 Bu nedenle bu günlere "Pur" sözcüğünden gelen "Purim"* adını verdiler. Bu
nedenle, bu mektubun bütün sözlerinden ve bu mesele hakkında gördüklerinden ve
başlarına gelenler yüzünden,
27 Yahudiler, kendi soylarına ve kendilerine katılan herkese, her yıl yazılanlara ve
belirlenen zamana göre bu iki günü kutlamaktan geri kalınmasın;
28 ve bu günler her kuşakta, her ailede, her ilde ve her kentte hatırlansın ve tutulsun;
Yahudiler arasında bu Purim günleri geçirilmeyip, onların anılması soyları† arasından yok
olmasın diye kendilerine bir kural koydular.
29 O zaman, Abihayil'in kızı olan Kraliçe Ester ve Yahudi Mordekay, Purim'in bu
ikinci mektubunun onayı için tam yetkiyle yazdılar.
30 Yahudi Mordekay ve Kraliçe Ester'in emretmiş olduğu üzere, oruçlar ve yaslar
konusunda kendilerine ve çocuklarına yükledikleri gibi, Purim günlerinin belli
zamanlarında onaylamak için,
31 Ahaşveroş'un krallığının yüz yirmi yedi ilindeki bütün Yahudiler'e esenlik ve
doğruluk sözleriyle mektuplar gönderdi.
32 Ester'in buyruğu Purim'in bu konularını onayladı ve kitapta yazıldı.

10

1 Kral Ahaşveroş, kara üzerine ve deniz adaları üzerine vergi koydu.

---

* **9:26** Purim, kura anlamına gelen pur kelimesinin İbranice çoğuludur. † **9:28** veya tohum

2 Kudretinin ve gücünün bütün işleri, ve kralın yükseltmiş olduğu Mordekay'ın
büyüklüğünün tam öyküsü, Medya ve Pers kralların tarihler kitabında yazılı değil
midir?
3 Çünkü Yahudi Mordekay, Kral Ahaşveroş'tan sonra ikinci, Yahudiler arasında büyük,
kalabalık olan kardeşleri tarafından kabul gören, halkının iyiliğini arayan ve bütün
soyuna esenlik konuşan bir adamdı.

İYOV

1 Uz ülkesinde İyov adında bir adam vardı. Bu adam kusursuz ve doğruydu, Tanrı'dan* korkardı ve kötülükten kaçınırdı.
2 Kendisine yedi oğul ve üç kız doğdu.
3 Malları olarak da yedi bin koyunu, üç bin devesi, beş yüz çift öküzü, beş yüz dişi eşeği ve çok büyük bir ev halkı vardı; öyle ki, bu adam bütün doğu çocuklarının en büyüğüydü.
4 Oğulları gider ve her biri kendi doğum gününde evinde bir ziyafet verirdi; gönderip üç kız kardeşlerini de kendileriyle birlikte yiyip içmeleri için çağırırlardı.
5 Böylece ziyafet günleri sona erince, İyov onları gönderip kutsardı ve sabah erkenden kalkıp hepsinin sayısına göre yakmalık sunular sunardı. Çünkü İyov, "Oğullarım günah işlemiş ve yüreklerinde Tanrı'yı inkâr etmiş olabilirler" derdi. İyov sürekli böyle yapardı.
6 Tanrı oğulları kendilerini Yahve'nin† önünde sunmak için geldikleri gün, Şeytan da onların arasında geldi.
7 Yahve Şeytan'a, "Nereden geldin?" dedi.
O zaman Şeytan Yahve'ye yanıt verip, "Yeryüzünde dolaşmaktan, inip çıkmaktan" dedi.
8 Yahve Şeytan'a, "Hizmetkârım İyov'u düşündün mü? Çünkü yeryüzünde onun gibisi yoktur; kusursuz ve doğru bir adam, Tanrı'dan korkar ve kötülükten kaçınır."
9 O zaman Şeytan Yahve'ye yanıt verip, "İyov boşuna mı Tanrı'dan korkuyor?
10 Onun etrafına, evinin etrafına ve sahip olduğu her şeyin etrafına, her yandan çit örmedin mi? Ellerinin işini bereketledin ve ülkede onun malı arttı.
11 Ama şimdi elini uzat da sahip olduğu her şeye dokun, yüzüne karşı seni inkâr edecektir." dedi.
12 Yahve Şeytan'a, "İşte,‡ nesi varsa senin elinde. Yalnız kendisine elini uzatma." dedi.
Böylece Şeytan, Yahve'nin önünden çıktı.
13 Günlerden bir gün, oğulları ve kızları, ağabeylerinin evinde yemek yiyip şarap içerken,
14 İyov'a bir ulak geldi ve, "Öküzler çift sürüyordu, eşekler de yanlarında otluyordu,
15 Sabalılar saldırdı ve onları alıp götürdü. Evet, hizmetçileri kılıçtan geçirdiler, yalnız ben, sana bildireyim diye kaçıp kurtuldum." dedi.
16 O daha konuşurken, bir başkası da gelip, "Tanrı'nın ateşi gökyüzünden düştü, koyunları ve hizmetçileri yakıp yok etti, yalnız ben, sana bildireyim diye kaçıp kurtuldum" dedi.
17 O daha konuşurken, bir başkası daha gelip, "Keldaniler üç bölük halinde develere saldırdılar, onları alıp götürdüler, evet, hizmetçileri kılıçtan geçirdiler; ve yalnız ben, sana bildireyim diye kaçıp kurtuldum" dedi.
18 O daha konuşurken, bir başkası daha gelip, "Oğulların ve kızların ağabeylerinin evinde yemek yiyor ve şarap içiyorlardı" dedi.
19 "Ve işte, çölden büyük bir rüzgâr geldi, evin dört köşesine çarptı ve ev gençlerin üzerine yıkıldı, ve öldüler. Sana bildireyim diye, yalnız ben kaçıp kurtuldum."
20 Bunun üzerine İyov kalktı, cübbesini yırttı, başını tıraş etti, yere kapanıp tapındı.
21 "Çıplak çıktım annemin rahminden, çıplak da döneceğim oraya" dedi. "Yahve verdi, Yahve aldı. Yahve'nin adı yücelsin."
22 Bütün bunlarda İyov günah işlemedi, Tanrı'yı da suçlamadı.

---

* **1:1** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. † **1:6** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. ‡ **1:12** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

2

1 Yine, Tanrı'nın oğulları kendilerini Yahve'nin önünde sunmak için geldikleri gün,
Şeytan da onların arasında Yahve'nin önünde kendini sunmak için geldi.
2 Yahve Şeytan'a, "Nereden geldin?" diye sordu.
Şeytan Yahve'ye yanıt verip, "Yeryüzünde dolaşmaktan, inip çıkmaktan" dedi.
3 Yahve Şeytan'a, "Hizmetkârım İyov'u düşündün mü? Çünkü yeryüzünde onun gibisi
yoktur. Kusursuz ve doğru bir adamdır, Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınır. Sen beni
sebepsiz yere onu harap etmek için kışkırttığın halde, hâlâ dürüstlüğünü koruyor."
4 Şeytan Yahve'ye yanıt verip, "Deri yerine deri" dedi. "Evet, insan hayatı için nesi
varsa verir.
5 Ama şimdi elini uzat, kemiğine ve etine dokun, yüzüne karşı seni inkâr edecektir."
6 Yahve Şeytan'a, "İşte, o senin elinde. Yalnız hayatını esirge." dedi.
7 Böylece Şeytan, Yahve'nin önünden çıktı ve İyov'u ayağının tabanından başına kadar
acı veren yaralarla vurdu.
8 İyov kendini kazımak için bir çömlek parçası aldı ve kül içinde oturdu.
9 O zaman karısı ona, "Hâlâ dürüstlüğünü koruyor musun? Tanrı'yı inkâr et ve öl."
dedi.
10 Ama o, ona, "Akılsız kadınlardan biri gibi konuşuyorsun. Ne? Tanrı'nın elinden iyilik
kabul edelim de, kötülük kabul etmeyelim mi?" dedi.
Bütün bunlarda İyov dudaklarıyla günah işlemedi.
11 İyov'un üç dostu, başına gelen bütün bu kötülükleri duyduklarında, her biri kendi
yerinden geldi: Temanlı Elifaz, Şuahlı Bildad ve Naamalı Sofar; ve onunla acınmak ve
onu teselli etmek üzere gelmek için birbirleriyle sözleştiler.
12 Uzaktan gözlerini kaldırdıklarında onu tanımadılar, seslerini yükseltip ağladılar; ve her
biri cübbesini yırttı ve gökyüzüne doğru başlarına toprak saçtılar.
13 Böylece yedi gün yedi gece onunla birlikte yerde oturdular ve kimse ona tek bir söz
söylemedi, çünkü kederinin çok büyük olduğunu gördüler.

3

1 Bundan sonra İyov ağzını açtı ve doğduğu günü lanetledi.
2 İyov şöyle yanıt verdi:
3 "Doğduğum gün,
'Bir erkek çocuğa gebe kaldı' denen gece yok olsun.
4 O gün karanlık olsun.
Yukarıdan Tanrı onu aramasın,
onun üzerine ışık parlamasın.
5 Karanlık ve ölüm gölgesi ona sahip çıksınlar.
Üzerinde bir bulut dursun.
Günü karartan her şey onu dehşete soksun.
6 O geceye gelince, onu koyu karanlık yakalasın.
Yılın günleri arasında sevinmesin.
Ayların sayısına girmesin.
7 İşte, o gece kısır olsun.
İçinde sevinç sesi duyulmasın.
8 Günü lanetleyenler,
Levyatan'ı uyandırmaya hazır olanlar onu lanetlesin.
9 Alacakaranlığın yıldızları kararsın.
Işık arasın da olmasın,
sabahın göz kapaklarını da görmesin.

10 Çünkü annemin rahminin kapılarını kapatmadı,
gözümden sıkıntıyı gizlemedi.”
11 “Neden rahimden çıkarken ölmedim?
Annem beni doğururken ruhumu neden teslim etmedim?
12 Neden beni dizler,
emeyim diye memeler karşıladı?
13 Çünkü yatmış ve sessiz olurdum.
Uyumuş olurdum,
14 kendilerine harabeler yapmış olan,
yeryüzünün kralları ve danışmanlarıyla birlikte,
15 ya da evlerini gümüşle doldurmuş olan,
altın sahibi beylerle birlikte rahat etmiş olurdum.
16 Ya da hiç ışığı görmemiş bebekler gibi,
gizlilikte vaktinden önce doğmuş bir çocuk gibi olurdum.
17 Orada kötüler sıkıntı çektirmeyi bırakırlar.
Yorgunlar orada rahatlar.
18 Tutuklular orada hep rahattır.
Angaryacının sesini duymazlar.
19 Küçük de büyük de oradadır.
Hizmetçi efendisinden özgürdür.”
20 “Neden sefalet içinde olana ışık,
canı acı olana hayat verilir?
21 Onlar ki, ölümü özlerler, ama gelmez;
gizli hazinelerden daha çok onu ararlar,
22 Mezarı bulduklarında,
fazlasıyla coşup sevinç duyarlar?
23 Neden yolu gizli olan,
Tanrı'nın çitle çevirdiği adama ışık verilir?
24 Çünkü inlemem ekmek yememden önce geliyor.
İnlemelerim su gibi dökülüyor.
25 Çünkü korktuğum şey başıma geliyor,
ve çekindiğim şey üzerime geliyor.
26 Rahat değilim, ne de sakinim, ne de dinlenmem var;
ama sıkıntı geliyor.”

4

1 Temanlı Elifaz şöyle karşılık verdi:
2 “Eğer birisi seninle konuşmaya kalkışırsa kederlenir misin?
3 İşte, birçok insana sen ders verdin,
zayıf elleri güçlendirdin.
4 Senin sözlerin düşene destek oldu,
güçsüz dizleri sağlamlaştırdın.
5 Ama şimdi sana gelince sen bitkin düştün.
Sana dokununca rahatsız oldun.
6 Senin güvendiğin kendi dindarlığın değil mi?
Umudun kendi yollarının doğruluğu değil mi?”
7 “Şimdi hatırla, kim suçsuz olup mahvoldu?
Ya da dürüstler nerede kesilip atıldı?
8 Benim gördüğüme göre, kötülük sürenler
ve sıkıntı ekenler, onu biçiyorlar.

9 Tanrı'nın soluğuyla mahvoluyorlar.
Öfkesinin soluğuyla yok oluyorlar.
10 Aslanın kükremesi,
kızgın aslanın sesi,
genç aslanların dişleri kırıldı.
11 Yaşlı aslan av eksikliğinden yok oluyor.
Dişi aslanın yavruları dağılıyor.”
12 “Şimdi gizlice bana bir şey getirildi.
Ondan kulağım bir fısıltı aldı.
13 Gece görümlerinden gelen düşünceler içinde,
insanların üzerine derin uyku çöktüğünde,
14 üzerime korku ve titreme geldi,
bütün kemiklerimi titretti.
15 O zaman önümden bir ruh geçti.
Bedenimin tüyleri ürperdi.
16 Yerinde durdu, ama görünüşünü seçemedim.
Gözlerimin önünde bir suret vardı.
Sessizlik oldu, o zaman bir ses duydum, şöyle diyordu:
17 'Ölümlü insan Tanrı'dan daha adil olur mu?
İnsan kendi Yaratıcısı'ndan daha temiz olur mu?
18 İşte, hizmetkârlarına güvenmiyor.
Meleklerini hatayla suçluyor.
19 Çamurdan evlerde oturanlar,
temelleri toprakta olanlar,
Güveden önce ezilenler ne kadar da çok!
20 Sabah ile akşam arasında harap olurlar.
Kimse farkına varmadan sonsuza dek yok olurlar.
21 İçlerindeki çadır ipleri çekilip alınmıyor mu?
Ölüyorlar, ama bilgelik olmadan.'”

5

1 “Şimdi çağır; sana yanıt verecek biri var mı?
Kutsallardan hangisine yöneleceksin?
2 Çünkü kin, akılsızı öldürür,
kıskançlık da saf insanı öldürür.
3 Akılsızın kök saldığını gördüm,
ama hemen onun meskenini lanetledim.
4 Onun çocukları güvenlikten uzaktır.
Kapıda ezilirler.
Onları kurtaracak kimse de yoktur.
5 Açlar onun ürününü yer,
dikenlerin arasından bile alır.
Tuzak onların malları için ağzını açmıştır.
6 Çünkü sıkıntı topraktan çıkmaz,
dert de yerden bitmez.
7 Ama insan sıkıntıya doğar,
kıvılcımların yukarı uçtuğu gibi.”
8 “Ama ben Tanrı'yı ararım.
Davamı Tanrı'ya bırakırdım.
9 Anlaşılmaz büyük işler yapan,
sayısız şaşılacak şeyler yaratan Tanrı'ya.

10 O ki, yeryüzüne yağmur verir,
tarlaların üzerine su gönderir;
11 böylece alçak olanları yüksek yere koyar,
yas tutanları güvenliğe çıkarır.
12 Kurnazların planlarını bozar,
öyle ki, elleri düzenlerini yapamaz.
13 Bilgeleri kendi kurnazlıklarında yakalar;
kurnazların öğüdü baş aşağı gider.
14 Gündüz karanlıkla karşılaşırlar,
öğleyin de gece gibi el yordamıyla dolaşırlar.
15 Ama kılıçtan, onların ağızlarından,
yoksulu güçlünün elinden kurtarır.
16 Böylece yoksulun umudu olur,
adaletsizlik de ağzını kapatır.”
17 “İşte, Tanrı'nın terbiye ettiği adam mutludur.
Bu yüzden Her Şeye Gücü Yeten'in terbiyesini hor görme.
18 Çünkü O incitir ve O sarar.
O yaralar, O'nun elleri iyileştirir.
19 Seni altı sıkıntı içinde kurtaracak,
evet, yedisinde sana kötülük dokunmayacak.
20 Kıtlıkta seni ölümden,
savaşta kılıcın gücünden kurtaracak.
21 Dilin kamçısından saklı kalacaksın,
yıkım gelince ondan korkmayacaksın.
22 Yıkıma ve kıtlığa güleceksin,
yeryüzünün hayvanlarından korkmayacaksın.
23 Çünkü kırın taşlarıyla dost olacaksın.
Kırın hayvanları seninle barış içinde olacak.
24 Çadırının barış içinde olduğunu bileceksin.
Ağılını ziyaret edeceksin ve hiçbir eksiğin olmayacak.
25 Ve soyunun büyük olacağını,
soyunun* yeryüzünün otu gibi olacağını bileceksin.
26 Tam ihtiyarlıkta mezarına geleceksin,
tıpkı mevsiminde gelen başak gibi.
27 İşte, araştırdık. Böyledir.
Bunu işit de, kendi iyiliğin için bil.”

6

1 O zaman İyov şöyle karşılık verdi,
2 “Keşke sıkıntım tartılsa,
bütün felaketim de teraziye konsa!
3 Çünkü şimdi deniz kumundan daha ağır olurdu,
bu yüzden sözlerim düşüncesizce oldu.
4 Çünkü Her Şeye Gücü Yeten’in okları içimde.
Ruhum onların zehirini içiyor.
Tanrı’nın dehşetleri bana karşı dizildiler.
5 Eşek otu varken anırır mı?
Ya da öküz yeminin üzerine böğürür mü?
6 Tadı olmayan şey tuzsuz yenir mi?

* **5:25** veya tohum

Ya da yumurtanın beyazında tat var mı?
7 Canım onlara dokunmayı reddediyor.
Onlar benim için iğrenç bir yiyecek gibidir.”
8 “Keşke yerine gelse,
özlediğim şeyi Tanrı verse,
9 Tanrı beni ezmeyi hoş görse,
elini serbest bıraksa da, beni kesip atsa!
10 Bu benim tesellim olsun,
evet, esirgemeyen acının içinde sevineyim,
Kutsal Olan'ın sözlerini inkâr etmedim diye.
11 Gücüm nedir ki, bekleyeyim?
Sonum nedir ki, sabredeyim?
12 Gücüm taşların gücü müdür?
Ya da etim tunçtan mıdır?
13 Kendime yardımım yok mu,
bilgelik benden uzaklaştırıldı?”
14 “Bayılmaya hazır olana, dostundan şefkât gerek;
Yüce Olan'ın korkusunu terk etse bile.
15 Kardeşlerim aldatıcı bir dere gibi,
geçip giden derelerin kanalı gibi davrandılar;
16 o dereler ki, buz yüzünden karanlıktır,
kar onların içinde saklanır.
17 Kurak mevsimde yok olurlar.
Sıcak olduğunda yerlerinden tükenirler.
18 Yanlarında seyahat eden kervanlar sapar.
Çöle çıkarlar ve yok olurlar.
19 Tema kervanları baktılar.
Şeba yolcuları onları bekliyorlar.
20 Güvenmiş oldukları için sıkıntıya düştüler.
Oraya vardıklarında şaşkına döndüler.
21 Çünkü şimdi siz bir hiç oldunuz.
Bir dehşet görüyorsunuz ve korkuyorsunuz.
22 Hiç, 'Bana verin'
ya da, 'Malınızdan bana bir armağan verin' dedim mi?
23 Ya da, 'Beni düşmanın elinden kurtarın' dedim mi?
Ya da, 'Zulmedenlerin elinden beni kurtarın' dedim mi?”
24 “Bana öğretin de susayım.
Bana hatamı anlatın.
25 Doğruluk sözleri ne kadar da güçlüdür!
Ama azarlamanız neyi azarlıyor?
26 Çaresizin sözleri rüzgâr gibi olduğundan,
sözleri mi azarlamayı düşünüyorsunuz?
27 Evet, yetimler için kura çekerdiniz,
dostunuz için de pazarlık ederdiniz.
28 Şimdi lütfedip bana bakın,
çünkü kesinlikle yüzünüze karşı yalan söylemeyeceğim.
29 Lütfen geri dönün.
Haksızlık olmasın.
Evet, geri dönün.
Benim davam doğrudur.
30 Dilimde haksızlık var mı?

Damağım kötü şeyleri ayırt etmez mi?”

7

1 “Yeryüzünde insan zorla çalıştırılmıyor mu?
Günleri ücretli bir işçinin günleri gibi değil midir?
2 Gölgeyi içtenlikle arzulayan bir hizmetçi,
ücretini arayan bir ücretli gibi,
3 Böylece sefalet ayları bana mülk edindirildi,
benim için yorucu geceler belirlendi.
4 Yattığımda, ‘Ne zaman kalkacağım ve gece geçecek?’ diyorum.
Gün doğana dek dönüp duruyorum.
5 Etim kurtlarla ve topraktan kabuklarla kaplı.
Derim kapanıyor ve yine açılıyor.
6 Günlerim dokumacının mekiğinden daha hızlı,
umutsuz bir şekilde tükeniyor.
7 Hayatımın bir soluk olduğunu hatırla.
Gözüm artık iyilik görmeyecek.
8 Beni görmekte olanın gözü artık beni görmeyecek.
Senin gözlerin üzerimde olacak, ama ben olmayacağım.
9 Bulut nasıl dağılıp yok olursa,
Şeol'e* inen de bir daha çıkamaz.
10 Artık evine dönmeyecek,
yeri de onu tanımaz olacak.
11 Bu yüzden susmayacağım.
Ruhumun sıkıntısıyla konuşacağım.
Canımın acılığıyla yakınacağım.
12 Ben deniz miyim ya da deniz canavarı mıyım ki,
üzerime bekçi koydun?
13 Yatağım beni rahatlatacak,
döşeğim yakınmamı hafifletecek dediğimde,
14 o zaman beni düşlerle korkutuyor,
Görümlerle dehşete düşürüyorsun.
15 Böylece canım boğulmayı,
kemiklerimden daha çok ölümü seçiyor.
16 Hayatımdan nefret ediyorum.
Sonsuza dek yaşamak istemiyorum.
Beni tek başıma bırak, çünkü günlerim bir soluktan ibaret.
17 İnsan nedir ki, onu büyütesin,
düşünceni onunla meşgul edesin,
18 her sabah onu ziyaret edip
her an onu sınayasın?
19 Ne zamana dek benden gözünü ayırmayacaksın,
tükürüğümü yutuncaya dek beni tek başıma bırakmayacaksın?
20 Eğer günah işlediysem, sana ne yaptım, ey insan gözcüsü?
Neden beni kendine hedef koydun,
böylece ben kendime yük oldum?
21 Neden itaatsizliğimi bağışlamıyor, suçumu ortadan kaldırmıyorsun?
Çünkü şimdi toprak içinde yatacağım.
Beni gayretle arayacaksın, ama ben olmayacağım.”

* **7:9** Şeol ölüler diyarıdır.

8

1 O zaman Şuahlı Bildad şöyle karşılık verdi:
2 “Ne zamana dek bu şeyleri söyleyeceksin?
Ağzının sözleri güçlü bir rüzgâr mı olacak?
3 Tanrı adaleti mi saptırıyor?
Yoksa Her Şeye Gücü Yeten doğruluğu mu saptırıyor?
4 Çocukların O'na karşı günah işlediyse,
onları itaatsizliklerinin eline teslim etti.
5 Eğer Tanrı'yı gayretle aramak istiyorsan,
yakarışını Her Şeye Gücü Yeten'e yap.
6 Eğer sen temiz ve doğru olsaydın,
O kesinlikle şimdi senin için uyanırdı
ve doğruluğunun meskenini başarılı kılardı.
7 Başlangıcın küçük olsa da,
sonun çok büyük olacak.”
8 “Lütfen geçmiş kuşaklara sor.
Atalarının ne öğrendiğini bulup çıkar.
9 (Çünkü biz daha dününkileriz,
bir şey de bilmiyoruz,
Çünkü yeryüzündeki günlerimiz bir gölgedir.)
10 Sana öğretmezler mi, anlatmazlar mı,
yüreklerinden sözler söylemezler mi?”
11 “Papirüs bataklık olmadan büyür mü?
Sazlar susuz büyür mü?
12 Henüz yeşilken, kesilmeden,
her kamıştan önce kurur.
13 Tanrı'yı unutanların hepsinin yolları böyledir.
Tanrısız adamın umudu yok olur,
14 güvendiği şey paramparça olur,
güvendiği bir örümcek ağıdır.
15 Evine yaslanır, ama o ayakta durmaz.
Ona yapışır, ama o dayanmaz.
16 Güneşin önünde o yeşildir,
Filizleri bahçesinin üzerine uzanır.
17 Kökleri kaya yığınına sarılmıştır.
Taşların yerini görür.
18 Eğer yerinden yıkılırsa,
o zaman o yer onu inkâr edecek ve 'Seni görmedim' diyecektir.
19 İşte, O'nun yolunun sevinci budur.
Yeryüzünden başkaları çıkacaktır.”
20 “İşte, Tanrı kusursuz bir adamı kendisinden atmayacak,
kötülük yapanlara destek olmayacaktır.
21 Senin ağzını gülüşle,
dudaklarını haykırışla dolduracaktır.
22 Senden nefret edenler utançla örtülecek.
Kötülerin çadırı artık olmayacaktır.”

9

1 İyov şöyle yanıt verdi:
2 “Gerçekten bilirim ki, öyledir,

ama insan Tanrı'ya karşı nasıl haklı olabilir?
3 Eğer onunla çekişmek istese,
binde bir bile O'na yanıt veremez.
4 Tanrı yüreğinde bilge, kudretinde güçlüdür.
O'na karşı kim kendini katılaştırdı da başarılı oldu?
5 Dağları yerinden oynatır, ama onlar bunu anlamazlar,
öfkesiyle onları devirdiğinde.
6 Yeryüzünü yerinden oynatır.
onun direkleri titrer.
7 Güneşe buyruk verir, o da doğmaz,
ve yıldızları mühürler.
8 Tek başına gökleri gerer
ve denizin dalgaları üzerinde yürür.
9 Ayı'yı, Oriyon'u ve Ülker'i,
güneyin odalarını yapan O'dur.
10 Keşfedilemez büyük şeyler yapan,
evet, sayısız şaşılacak şeyler yapan O'dur.
11 İşte yanımdan geçer, ama O'nu görmem.
Geçip gider, ama O'nu fark etmem.
12 İşte kapar götürür.
O'na kim engel olabilir?
Kim O'na, 'Ne yapıyorsun?' diye sorabilir?"
13 "Tanrı öfkesini geri çekmeyecek.
Rahav'ın yardımcıları O'nun altında eğilecekler.
14 Nerede kaldı ki, ben O'na yanıt vereyim,
ve O'nunla çekişmek için sözlerimi seçeyim?
15 Haklı olsam bile, yine de O'na yanıt vermezdim.
Hâkimime yalvarırdım.
16 Eğer çağırmış olsaydım ve bana yanıt vermiş olsaydı,
yine de sesime kulak verdi diye inanmazdım.
17 Çünkü beni fırtınayla kırıyor,
sebepsiz yere yaralarımı çoğaltıyor.
18 Nefes almama izin vermiyor,
ama beni acıya doyuruyor.
19 Eğer güç meselesiyse, işte, O kudretlidir!
Eğer adalet meselesiyse,
O der ki, 'Kim beni çağıracak?'
20 Ben doğru olsam da,
kendi ağzım beni mahkûm edecektir.
Suçsuz olsam da, beni çarpık çıkaracaktır.
21 Ben suçsuzum.
Kendimi saymıyorum.
Hayatımı hor görüyorum."
22 "Hepsi aynı.
Bu yüzden diyorum ki, suçsuzu da kötüyü de yok ediyor.
23 Eğer bela birden bire öldürürse,
masumun denenmesiyle alay edecektir.
24 Yeryüzü kötülerin eline verilmiş.
Hâkimlerinin yüzlerini örten O'dur.
Eğer O değilse, kimdir?"

25 “Şimdi günlerim bir koşucudan daha hızlı.
İyilik görmeden kaçmaktalar.
26 Hızlı gemiler gibi,
avına saldıran kartal gibi geçip gittiler.
27 Eğer 'Yakınmamı unutacağım,
üzgün yüzümü değiştirip neşeleneceğim' desem,
28 bütün acılarımdan korkarım.
Beni suçsuz saymayacağını bilirim.
29 Mahkûm olacağım.
Öyleyse neden boşuna çabalıyorum?
30 Eğer karla yıkansam,
ellerimi kül suyuyla temizlesem de,
31 Yine beni pislik çukuruna daldırırsın.
Kendi giysilerim benden nefret eder.
32 Çünkü O benim gibi insan değil ki, O'na yanıt vereyim,
birlikte yargıya gireyim.
33 Aramızda bir hakem yok ki,
elini ikimizin üzerine koysun.
34 Değneğini benden çeksin.
O'nun dehşeti beni korkutmasın;
35 o zaman konuşurdum ve O'ndan korkmazdım;
çünkü böyle ben kendimde değilim.”

10

1 “Canım hayatımdan bıktı.
Yakınmama serbestçe yol vereceğim.
Canımın acısıyla konuşacağım.
2 Tanrı'ya diyeceğim ki, ‘Beni mahkûm etme.
Bana neden benimle çekiştiğini göster.
3 Eziyet etmen, ellerinin işini hor görmen
ve kötülerin öğüdüne gülümsemen senin için iyi mi?
4 Sende insan gözü mü var?
Yoksa insanların gördüğü gibi mi görüyorsun?
5 Günlerin ölümlülerin günleri gibi,
yılların insan yılları gibi mi de,
6 kötülüğümü soruşturup
günahımı araştırıyorsun?
7 Kötü olmadığımı bildiğin halde,
senin elinden beni kurtaracak kimse yoktur.
8 “'Senin ellerin beni şekillendirdi ve tümüyle biçimlendirdi,
yine de sen beni mahvetmektesin.
9 Hatırla, yalvarırım, sen bana balçık gibi biçimlendirdin.
Beni yine toprağa mı döndüreceksin?
10 Beni süt gibi dökmedin mi,
peynir gibi katılaştırmadın mı?
11 Beni deri ve etle giydirdin,
kemiklerle ve sinirlerle ördün.
12 Bana hayat ve sevgi dolu iyilik verdin.
Senin ziyaretin ruhumu korudu.
13 Yine de bunları yüreğinde sakladın.

Şunun senin yanında olduğunu bilirim:
14 Eğer günah işlersem beni izlersin.
Kötülüğümden beni suçsuz çıkarmazsın.
15 Kötüysem vay halime!
Doğruysam bile,
utançla dolup sıkıntımın bilincinde olarak
başımı kaldırmam.
16 Başım dikse, aslan gibi beni avlarsın.
Yine kendini bana güçlü gösterirsin.
17 Bana karşı tanıklıklarını yenilersin, bana olan öfkeni artırırsın.
Benimle olan savaş üzerine savaş.”
18 “'Öyleyse, beni neden rahimden çıkardın?
Keşke ruhumu teslim etseydim ve hiçbir göz beni görmeseydi.
19 Hiç olmamış gibi olurdum.
Rahimden mezara götürülürdüm.
20 Günlerim az değil mi?
Yeter!
Beni tek başıma bırak ki, biraz olsun teselli bulabileyim,
21 geri dönmeyeceğim bir yere,
karanlık ve ölüm gölgesi diyarına gitmeden önce;
22 karanlığın gece yarısı,
ışığın da gece yarısı gibi olduğu,
ölüm gölgesi ve düzensizlik diyarına.’ ”

11

1 O zaman Naamalı Sofar şöyle yanıt verdi:
2 “Söz çokluğu yanıtsız mı kalsın?
Çok konuşan haklı mı sayılsın?
3 Senin övünmelerin insanları susturmalı mı?
Sen alay edince kimse seni utandırmasın mı?
4 Çünkü, ‘Öğretim temiz,
senin gözünde ben temizim’ diyorsun.
5 Ama keşke Tanrı konuşsa,
sana karşı dudaklarını açsa,
6 sana bilgeliğin sırlarını gösterse!
Çünkü gerçek bilgeliğin iki yüzü vardır.
Öyleyse Tanrı’nın senden, suçunun hak ettiğinden daha azını istediğini bil.”
7 “Tanrı’nın sırrını kavrayabilir misin?
Ya da Her Şeye Gücü Yeten’in sınırlarının derinliğine inebilir misin?
8 Onlar gök kadar yüksektir.
Ne yapabilirsin? Şeol’den* daha derindir. Ne bilebilirsin?
9 Ölçüsü yeryüzünden uzun,
denizden daha geniştir.
10 Eğer geçip giderse, ya da kapatırsa,
ya da mahkemeye çağırırsa, O'na kim karşı koyabilir?
11 Çünkü O yalancıları bilir.
Dikkat etmese bile kötülüğü görür.
12 İnsan yaban eşeğinin yavrusu olarak doğarsa,
boş kafalı insan da bilge olur.”

* **11:8** Şeol ölüler diyarıdır.

13 “Eğer yüreğini doğru tutarsan,
ellerini O'na doğru açarsan;
14 Eğer elinde kötülük varsa, onu uzaklaştır,
çadırlarında haksızlığın barınmasın;
15 o zaman mutlaka yüzünü lekesiz olarak kaldıracaksın.
Evet, sarsılmayacak ve korkmayacaksın.
16 Çünkü sıkıntını unutacaksın.
Onu akıp geçmiş sular gibi hatırlayacaksın.
17 Hayat öğle vaktinden daha berrak olacak.
Karanlık olsa bile, sabah gibi olacak.
18 Emniyette olacaksın, çünkü umut var.
Evet, araştıracaksın ve güven içinde dinleneceksin.
19 Üstelik yatacaksın ve kimse seni korkutmayacak.
Evet, birçokları senin lütfunu dileyecekler.
20 Ama kötülerin gözleri sönecek.
Kaçacak yerleri olmayacak.
Onların umudu ruhlarını teslim etmek olacaktır.”

12

1 İyov şöyle yanıt verdi:
2 “Kuşkusuz, siz halksınız,
bilgelik de sizinle birlikte ölecek.
3 Ama benim de sizin gibi anlayışım var;
sizden aşağı değilim.
Evet, böyle şeyleri kim bilmez?
4 Ben komşusu için gülünç biri gibi oldum,
ben ki, Tanrı'yı çağırırdım, O da yanıt verirdi.
Doğru ve kusursuz adam gülünç oldu.
5 Rahat olan birisinin düşüncesinde felaketi küçümseme vardır.
Ayağı kayanlar için bu hazırdır.
6 Haydutların çadırları rahatlık içindedir.
Tanrı'yı kışkırtanlar, ellerinde ilâhını taşıyanlar güvendedir.”
7 “Ama şimdi hayvanlara sorun, onlar da size öğretsinler;
gökyüzünün kuşlarına sorun, onlar da size anlatsınlar.
8 Ya da yeryüzüne konuş, o da sana öğretsin.
Denizin balıkları sana bildirsinler.
9 Bütün bunların arasında,
Yahve'nin elinin bunu yapmış olduğunu kim bilmez ki?
10 Her canlının hayatı,
bütün insanların soluğu O'nun elindedir.
11 Damağın yediğini tattığı gibi,
kulak da sözleri sınamaz mı?
12 Yaşlılarda bilgelik,
uzun hayatta anlayış vardır.”
13 “Bilgelik ve kudret Tanrı'dadır.
Öğüt ve anlayış O'nundur.
14 İşte, O yıkar ve bir daha bina edilemez.
Birini hapseder ve kurtuluş yoktur.
15 İşte, suları tutar ve kurutur.
Yeniden salar ve yeryüzünü altüst ederler.

16 Kuvvet ve bilgelik O'ndadır.
Aldatılan da aldatan da O'nundur.
17 Danışmanları soyulmuş olarak sürer.
Hâkimleri akılsızlaştırır.
18 Kralların bağını çözer.
Bellerini kuşakla bağlar.
19 Kâhinleri soyulmuş olarak sürer,
güçlüleri devirir.
20 Güvenilenlerin sözlerini ortadan kaldırır,
ihtiyarların anlayışını alır.
21 Beylerin üzerine aşağılama döker,
güçlülerin kuşaklarını çözer.
22 Karanlığın içinden derin şeyleri ortaya çıkarır,
ölüm gölgesini ışığa çıkarır.
23 Ulusları çoğaltır, onları yok eder.
Ulusları genişletir, onları sürgün eder.
24 Yeryüzü halkları önderlerinin anlayışını alır,
onları yolu olmayan bir çölde dolaştırır.
25 Işık olmadan karanlıkta el yordamıyla dolaşırlar.
Onları sarhoş biri gibi sendeletir.”

13

1 “İşte, gözüm bütün bunları gördü.
Kulağım duydu ve onu anladı.
2 Sizin bildiğinizi ben de biliyorum.
Ben sizden aşağı değilim.”
3 “Elbette Yüce Olan'la konuşmak,
Tanrı ile tartışmak isterdim.
4 Ama siz yalan uyduruyorsunuz.
Hepiniz değersiz hekimlersiniz.
5 Keşke tamamen sussanız!
O zaman bilge olurdunuz.
6 Şimdi davamı duyun.
Dudaklarımın iddialarını dinleyin.
7 Tanrı adına haksızca mı söyleyeceksiniz,
O'nun için hileyle mi konuşacaksınız?
8 O'nun tarafını mı tutuyorsunuz?
Tanrı için mi çekişiyorsunuz?
9 Sizi yoklarsa iyi mi?
Ya da O'nu da insan aldatır gibi aldatacak mısınız?
10 Gizlice taraf tutarsanız,
sizi mutlaka azarlayacaktır.
11 O'nun yüceliği sizi korkutmayacak mı,
dehşeti üzerinize düşmeyecek mi?
12 Akılda kalan sözleriniz küllerden özdeyişlerdir.
Savunmalarınız kilden savunmalardır.”
13 “Susun! Beni yalnız bırakın da konuşayım.
Başıma ne gelirse gelsin.
14 Neden etimi dişlerimin arasına alayım,
hayatımı avucumun içine koyayım?

15 İşte, O beni öldürecek. Umudum yok.
Yine de O'nun önünde yollarımı koruyacağım.
16 Bu da benim kurtuluşum olacak,
tanrısız bir adam O'nun önüne gelmeyecektir.
17 Sözümü dikkatle dinleyin.
Bildirim kulağınızda olsun.
18 İşte, davamı sıraladım.
Doğru olduğumu biliyorum.
19 Benimle çekişecek olan kimdir?
Çünkü o zaman susar ve ruhumu teslim ederdim."
20 "Yalnız iki şeyi bana yapma,
o zaman kendimi senden saklamayacağım:
21 Elini benden uzaklaştır,
dehşetin beni korkutmasın.
22 O zaman çağır da, ben yanıt vereyim,
ya da ben konuşayım da, sen bana yanıt ver.
23 Günahlarım ve suçlarım ne kadar çok?
Bana itaatsizliğimi ve günahımı bildir.
24 Neden yüzünü gizliyorsun,
beni düşmanın sayıyorsun?
25 Sürülmüş bir yaprağa saldıracak mısın?
Kuru anızı kovalayacak mısın?
26 Çünkü bana karşı acı şeyler yazıyorsun,
bana miras olarak gençliğimin suçlarını veriyorsun.
27 Ayaklarımı da tomruğa vuruyorsun,
bütün yollarımı işaretliyorsun.
Ayaklarımın tabanlarına bağ koydun,
28 ben ise çürümüş bir şey gibi bozulmaktayım,
güve yemiş bir giysi gibi."

14

1 "İnsan, kadından doğar,
günleri azdır ve sıkıntı doludur.
2 Çiçek gibi büyür ve kesilir.
Gölge gibi de kaçar ve durmaz.
3 Gözlerini böyle birine mi açıyorsun,
ve beni kendinle yargı içine çekiyorsun?
4 Kim kirli bir şeyden temiz bir şey çıkarabilir?
Hiç kimse.
5 Mademki onun günleri belirlenmiş,
aylarının sayısı senin yanındadır,
onun sınırlarını da sen koydun ve öteye geçemez.
6 Ondan gözünü çevir de,
gününü doldurana dek dinlensin, ücretli bir işçi gibi."
7 "Çünkü kesilen bir ağaç için umut vardır,
yeniden filizlenir, taze dalı tükenmez.
8 Kökü toprakta yaşlansa,
gövdesi toprakta ölse bile,
9 yine de suyun kokusuyla filizlenir,
ve bir fidan gibi dallar verir.

10 Ama insan ölür ve indirilir.
Evet, insan ruhunu teslim eder, hani, o nerede?
11 Denizden sular nasıl çekilir,
ırmak nasıl kurur ve tükenirse,
12 İnsan da öyle yatar ve kalkmaz.
Gökler yok oluncaya dek uyanmazlar,
ve uykularından uyandırılmazlar.”
13 Keşke beni Şeol'e* saklasan,
gazabın geçinceye dek beni gizli tutsan,
bana belli bir zaman versen de beni ansan!
14 İnsan ölürse, yeniden dirilir mi?
Kurtuluşum gelinceye dek,
Savaş günlerimin hepsini beklerdim,
15 sen çağırırdın, ben de sana yanıt verirdim.
Ellerinin işini isterdin.
16 Ama şimdi adımlarımı sayıyorsun.
Günahımı gözetmiyor musun?
17 İtaatsizliğim bir torbaya mühürlendi.
Suçumu bağladın.”
18 “Ama düşen dağ yok olur.
Kaya yerinden kaldırılır.
19 Sular taşları aşındırır.
Selleri yeryüzünün toprağını yıkayıp götürür.
Böylece insanın umudunu yok edersin.
20 Ona daima üstün gelirsin ve o ayrılır.
Yüzünü değiştirip onu gönderirsin.
21 Oğullarına saygınlık gelir ve o bunu bilmez.
Alçalırlar, ama onların durumunu anlamaz.
22 Ama kendi bedeni üzerinde acı çeker,
kendi canı da içinde yas tutar.”

15

1 Temanlı Elifaz şöyle karşılık verdi:
2 “Bilge biri boş bilgiyle yanıt vermeli,
ve kendini doğu rüzgârıyla doyurmalı mı?
3 İnsan yararsız konuşmalarla
ya da kendisine hiçbir faydası olmayan sözlerle tartışır mı?
4 Evet, korkuyu ortadan kaldırır,
Tanrı önünde de bağlılığı engellersin.
5 Çünkü kötülüğün ağzını eğitiyor,
ve kurnazların dilini seçiyorsun.
6 Kendi ağzın seni mahkûm ediyor, ben değil.
Evet, dudakların sana karşı tanıklık ediyor.”
7 “Sen doğan ilk insan mısın?
Yoksa dağlardan önce mi çıkarıldın?
8 Tanrı'nın gizli öğüdünü duydun mu?
Bilgeliği kendine mi saklıyorsun?
9 Bizim bilmeyip de senin bildiğin nedir?
Bizde olmayıp da senin anladığın nedir?

* **14:13** Şeol ölüler diyarıdır.

10 Bizde ak saçlı da, çok yaşlı adam da, var,
senin babandan da çok yaşlı.
11 Tanrı'nın tesellileri,
sana karşı olan yumuşak sözü
sana çok mu küçüktür?
12 Yüreğin seni neden sürüklüyor?
Gözlerin neden şimşek çakıyor da,
13 ruhunu Tanrı'ya karşı döndürüyorsun,
ve ağzından böyle sözler çıkarıyorsun?
14 İnsan nedir ki, temiz olsun?
Kadından doğan kişi nedir ki, doğru olsun?
15 İşte, Tanrı kutsallarına güvenmiyor.
Gökler bile O'nun gözünde temiz değil;
16 nerede kaldı ki, iğrenç ve bozulmuş insan,
o insan ki, haksızlığı su gibi içmektedir!"
17 "Sana göstereyim, beni dinle;
gördüğümü bildireyim
18 (Atalarından aldıklarını bilge kişiler anlattılar
ve saklamadılar.
19 Yalnız onlara ülke verildi
ve aralarında yabancı geçmedi.)
20 Kötü adam bütün günleri boyunca acı içinde kıvranır,
zalim için yığılmış olan yıllar sayılıdır.
21 Kulaklarında dehşet sesleri vardır.
Bollukta yıkıcı onun üzerine gelir.
22 Karanlıktan döneceğine inanmaz.
Kılıç onu beklemektedir.
23 Ekmek için dolaşıp, 'Nerede?' der.
Karanlık gününün yakınında, hazır olduğunu bilir.
24 Sıkıntı ve acı onu korkutur.
Savaşa hazır bir kral gibi ona üstün gelirler.
25 Çünkü Tanrı'ya karşı elini uzattı,
ve Yüce Olan'a karşı gururla davrandı,
26 O'na karşı sert ense ile koşmaktadır;
kalın yumrulu kalkanıyla,
27 Çünkü yüzünü şişmanlığıyla örttü,
beli üzerinde de yağ biriktirdi.
28 Issız kentlerde,
yığın olmaya hazır, kimsenin oturmadığı evlerde yaşadı.
29 Zengin olmayacak, ve malı durmayacak,
malları da yeryüzünde genişlemeyecektir.
30 Karanlıktan ayrılmayacak.
Alev dallarını kurutacak.
Tanrı'nın ağzının soluğuyla gidecektir.
31 Boşluğa güvenip kendini aldatmasın,
çünkü boşluk onun ödülü olacak.
32 Zamanından önce tamam olacak.
Dalı yeşermeyecek.
33 Olgunlaşmamış üzümünü asma gibi silkeleyecek,
çiçeğini de zeytin ağacı gibi atacaktır.
34 Çünkü tanrısızların topluluğu kısır olacak,

ve ateş rüşvet çadırlarını yakıp yok edecek.
35 Kötülüğe gebe kalırlar ve kötülük doğururlar.
Yürekleri hile hazırlar.”

16

1 İyov şöyle yanıt verdi,
2 “Böyle birçok şey duydum.
Hepiniz zavallı tesellicilersiniz!
3 Boş sözlerin sonu gelecek mi?
Ya da seni ne kışkırtıyor da yanıt veriyorsun?
4 Ben de sizin gibi konuşabilirdim.
Canınız benim canımın yerinde olsaydı,
size karşı sözleri bir araya getirir,
size başımı sallardım,
5 Ama ağzımla sizi güçlendirirdim.
Dudaklarımın tesellisi sizi rahatlatırdı.”
6 “Konuşsam da, kederim dinmiyor.
Sussam da, ne rahatlarım ki?
7 Ama şimdi, Tanrım, beni gerçekten yıprattın.
Bütün topluluğumu sen ıssız ettin.
8 Beni sıkıp buruşturdun. Bana karşı bu tanıktır.
Zayıflığım bana karşı kalkıyor.
Yüzüme karşı tanıklık ediyor.
9 Gazabıyla beni parçaladı ve bana zulmetti.
Üzerime dişlerini gıcırdattı.
Hasmım gözlerini benim üzerime bilemektedir.
10 Üzerime ağızlarını açtılar.
Hakaretle yanağıma vurdular.
Bana karşı bir araya toplandılar.
11 Tanrı beni tanrısızların eline teslim ediyor,
kötülerin eline atıyor.
12 Rahattım, beni O parçaladı.
Evet, boynumdan tuttu ve beni yıktı.
Beni kendisine hedef olarak da dikti.
13 Onun okçuları beni sarıyor.
Esirgemeden böbreklerimi yarıyor.
Ödümü yere döküyor.
14 Bedenimde gedik üstüne gedik açıyor.
Bir dev gibi bana saldırıyor.
15 Derim üzerine çul diktim,
boynuzumu toprağa sapladım.
16 Ağlamaktan yüzüm kızardı.
Derin karanlık göz kapaklarımın üzerindedir,
17 ellerimde zorbalık yokken,
duam da pak olduğu halde.”
18 “Ey toprak, kanımı örtme.
Feryadımın dinlenecek yeri olmasın.
19 Şimdi bile, işte, tanığım göklerdedir.
Bana kefil olan yücelerdedir.
20 Dostlarım benimle alay ediyor.

Gözlerim Tanrı'ya gözyaşı döküyor,
21 Tanrı kendisiyle insan arasında,
insanoğluyla komşusu arasında hak arasın diye!
22 Çünkü birkaç yıl geçince,
geri dönüşü olmayan yola gireceğim.”

17

1 “Ruhum tükendi.
Günlerim söndü
mezar benim için hazırdır.
2 Gerçekten alay edenler yanımdadır.
Gözüm onların kışkırtmaları üzerinde hayat sürüyor.
3 “Şimdi rehin ver.”
Kendinle bana kefil ol.
Benimle el tutuşacak kim var?
4 Çünkü onların yüreğini anlayışa kapadın,
bu yüzden onları yükseltmeyeceksin.
5 Dostlarını yağma için ihbar edenin
çocuklarının gözleri bile söner.”
6 “Ama beni halka alay konusu etti.
Yüzüme tükürüyorlar.
7 Gözlerim de üzüntüden karardı. Bütün azalarım gölge gibi.
8 Doğru adamlar buna şaşacak.
Suçsuz, tanrısızlara karşı kendini kışkırtacak.
9 Ama doğru adam yolunu tutacak.
Elleri temiz olan, giderek güçlenecek.
10 Ama siz hepiniz, geri gelin.
Aranızda bilge bir adam bulmayacağım.
11 Günlerim geçti.
Tasarılarım ve yüreğimin düşünceleri bozuldu.
12 Karanlığın önünde, 'Işık yakındır' diyerek
geceyi gündüz yerine koyuyorlar.
13 Eğer evim olarak Şeol'ü* arıyorsam,
yatağımı karanlığa serdimse,
14 Çöküşe, 'Sen babamsın',
kurda, 'Annem' ve 'Kız kardeşim' dedimse,
15 O zaman umudum nerede?
Umudumu, onu kim görecek?
16 Benimle birlikte o Şeol'ün† kapılarına inecek mi,
yoksa birlikte toprağa mı ineceğiz?”

18

1 O zaman Şuahlı Bildad şöyle yanıt verdi:
2 “Ne zamana kadar söz avcılığı edeceksiniz?
Düşünün de sonra konuşalım.
3 Neden hayvanlar gibi sayılıyoruz,
gözünüzde murdar olduk?
4 Ey öfkenle kendini parçalayan sen,
yeryüzü senin için terk mi edilecek?
Ya da kaya yerinden mi kaldırılacak?”

* **17:13** Şeol ölüler diyarıdır. † **17:16** Şeol ölüler diyarıdır.

5 “Evet, kötülerin ışığı sönecek.
Ateşinin kıvılcımı parlamayacaktır.
6 Çadırındaki ışık karanlık olacak.
Üzerindeki kandili sönecektir.
7 Gücünün adımları kısalacak.
Kendi öğüdü onu yere serecektir.
8 Çünkü kendi ayaklarıyla ağa atıldı,
ağın içinde dolaşıyor.
9 Tuzak onu topuğundan tutacak.
Kapan onu yakalayacak.
10 Yerde onun için saklı bir ilmik,
yolun üzerinde onun için kapan vardır.
11 Her yandan dehşet onu korkutacak,
topukları ardınca onu kovalayacaklar.
12 Gücünü açlık bitirecek.
Felaket onun yanında hazır bulunacak.
13 Bedeninin azaları yutulacak.
Ölümün ilk doğanı onun azalarını yutacak.
14 Güvendiği çadırından sökülüp atılacak.
Dehşet kralına götürülecek.
15 Çadırında kendisinden olmayanlar oturacak.
Oturduğu yere kükürt saçılacak.
16 Kökleri dipten kuruyacak.
Dalı yukarıdan kesilecek.
17 Hatırası yeryüzünden silinecek.
Sokakta adı olmayacak.
18 Işıktan karanlığa sürülecek
ve dünyadan kovulacak.
19 Halkının arasında ne oğlu ne de torunu olacak,
yaşadığı yerde de geride kalanı olmayacak.
20 Arkadan gelenler, öncekilerin korktuğu gibi,
onun gününe şaşacaklar.
21 Gerçekten de doğru olmayanların meskenleri böyledir.
Tanrı'yı bilmeyenin yeri burasıdır.”

19

1 İyov şöyle karşılık verdi:
2 “Ne zamana dek bana eziyet edeceksiniz,
beni sözlerle ezeceksiniz?
3 On kezdir beni azarladınız.
Bana saldırmaktan utanmıyorsunuz.
4 Eğer gerçekten sapmışsam,
sapmışlığım bende kalır.
5 Gerçekten bana karşı kendinizi yüceltiyorsanız,
ve bana karşı utancımı öne sürüyorsanız,
6 şimdi bilin ki, Tanrı beni devirdi,
ve beni ağıyla kuşattı.”
7 “İşte, haksızlık diye feryat ediyorum, ama duyulmuyorum.
Yardım diye bağırıyorum, ama adalet yok.
8 Geçmeyeyim diye yoluma duvar çevirdi,

yollarıma karanlık koydu.
9 Görkemimi üzerimden soydu,
ve başımın tacını aldı.
10 Her yandan beni kırdı, ve yok oldum.
Umudumu bir ağaç gibi söktü.
11 Bana karşı gazabını alevlendirdi.
Beni hasımları arasında sayıyor.
12 Askerleri bir araya gelip bana karşı bir kuşatma rampası kuruyor,
ve çadırımın etrafında ordugâh kuruyorlar.”
13 “Kardeşlerimi benden uzaklaştırdı.
Tanıdıklarım bana tamamen yabancılaştılar.
14 Akrabalarım gitti.
Yakın dostlarım beni unuttu.
15 Evimde oturanlar ve hizmetçi kızlarım beni yabancı sayıyor.
Onların gözünde bir yabancı oldum.
16 Hizmetçimi çağırıyorum, bana yanıt vermiyor.
Ağzımla yalvarıyorum.
17 Soluğum karıma iğrenç geliyor.
Kendi annemin çocuklarına iğrenç oldum.
18 Küçük çocuklar bile beni hor görüyor.
Ayağa kalktığımda bana karşı konuşuyorlar.
19 Bütün yakın dostlarım benden iğreniyor.
Sevdiklerim benden yüz çevirdiler.
20 Kemiklerim derimle ve etime yapışıyor.
Dişlerimin derisinden kaçıp kurtuldum.”
21 “Bana acıyın. Ey dostlarım, bana acıyın,
Çünkü Tanrı'nın eli bana dokundu.
22 Neden Tanrı gibi siz de bana zulüm ediyorsunuz,
ve etime doymuyorsunuz?”
23 “Keşke sözlerim şimdi yazılmış olsaydı!
Keşke bir kitaba kaydolmuş olsalardı!
24 Demir kalem ve kurşunla
sonsuza dek kayaya kazınmış olsalardı!
25 Ama bense biliyorum ki,
Kurtarıcım diridir.
Sonunda yerin üzerinde dikilecektir.
26 Derim yok olduktan sonra,
o zaman Tanrı'yı bedenimde göreceğim,
27 ben, ben, O'nu yanımda göreceğim.
Gözlerim görecek, ve bir yabancı gibi değil.”
“Yüreğim içimde tükeniyor.
28 Eğer siz, 'Ona nasıl zulmedeceğiz!' derseniz,
çünkü meselenin kökü bende bulunuyor,
29 kılıçtan korkun,
çünkü gazap kılıcın cezalarını getirir,
ta ki, bir yargı olduğunu bilesiniz.”

20

1 O zaman Naamalı Sofar şöyle yanıt verdi:
2 “Bu yüzden düşüncelerim bana yanıt veriyor,

bu nedenle içimde telaş var.
3 Beni utandıran azarlamayı duydum.
Anlayışımın ruhu bana yanıt veriyor.
4 İnsan yeryüzüne yerleştirildiğinden beri,
eski zamandan beri bunu bilmiyor musun?
5 Kötülerin zaferi kısadır,
tanrısızların sevinci ise bir anlıktır.
6 Onun boyu göklere,
başı bulutlara ulaşsa bile,
7 kendi pisliği gibi sonsuza dek yok olacak.
Onu görmüş olanlar, ‘Nerede o?’ diyecek.
8 Bir düş gibi uçup gidecek ve o bulunmayacak.
Evet, bir gece görümü gibi kovalanacaktır.
9 Onu görmüş olan göz bir daha onu görmeyecek,
yeri de artık onu görmeyecek.
10 Çocukları yoksulların lütfunu arayacak.
Onun elleri kendi servetini geri verecek.
11 Kemikleri gençliğiyle dolu,
ama gençlik onunla birlikte toprakta yatacak.”
12 “Kötülük ağzında tatlı olsa da,
dilinin altında onu saklasa da,
13 onu esirgese, bırakmasa da,
ama ağzının içinde hâlâ saklasa da,
14 yine de bağırsaklarındaki yiyecek değişir.
Onun içindeki kobra zehiridir.
15 Zenginlikler yuttu,
ve onları tekrar kusacak.
Tanrı onları karnından dışarı atacak.
16 Kobra zehiri emecek.
Engereğin dili onu öldürecek.
17 Irmaklara,
akan bal ve tereyağına bakmayacak.
18 Emek verdiği şeyi geri verecek ve yutmayacak.
Ele geçirdiği mallara göre sevinmeyecek.
19 Çünkü yoksulları ezdi ve bıraktı.
Evi zorla çekip aldı ve onu bina etmeyecek.”
20 “Mademki içinde sakinliği bilmedi,
zevk aldığı şeylerden hiçbirini kurtarmayacaktır.
21 Geride yutmadığı hiçbir şey kalmadı,
bu yüzden bolluğu uzun sürmeyecek.
22 Bolluğunun yeterliliği içinde sıkıntı onu yakalayacak.
Sefalet içinde olan herkesin eli onun üzerine gelecek.
23 Karnını doyurmak üzereyken,
Tanrı gazabının kızgınlığını onun üzerine atacak.
Yemek yerken üzerine onu yağdıracak.
24 Demir silahtan kaçacak.
Tunç ok onu delecek.
25 Onu çekip çıkarır, o da bedeninden çıkar.
Evet, parıldayan ucu ciğerinden çıkar.
Dehşet onun üzerindedir.

26 Onun hazineleri için her tür karanlık toplanmıştır.
Körüklenmemiş bir ateş onu yiyip bitirecektir.
Çadırında geride kalanları tüketecektir.
27 Gökler onun suçunu açığa vuracaktır.
Yeryüzü ona karşı ayaklanacaktır.
28 Evinin ürünü gidecektir.
Onlar gazabının gününde hızla akıp gidecektir.
29 Bu, kötü adamın Tanrı'dan payıdır,
Tanrı tarafından kendisine atanan mirastır.”

21

1 İyov şöyle karşılık verdi:
2 “Sözümü dikkatle dinleyin.
Sizin teselliniz bu olsun.
3 Bırakın, ben de konuşayım.
Ben konuştuktan sonra alay edin.
4 Benim yakınmam insana mı?
Neden sabırsızlanmayayım?
5 Bana bakın da şaşın.
Elinizi ağzınıza koyun.
6 Hatırladıkça, sıkıntıya düşerim.
Dehşet bedenimi ele geçiriyor.”
7 “Kötüler neden yaşıyor,
yaşlanıyor, evet, güçleri artıyor?
8 Çocukları kendileriyle birlikte onların önlerinde,
yavruları gözlerinin önünde pekişiyor.
9 Evleri korkudan yana, güvenlik içindedir,
Tanrı'nın sopası da üzerlerinde değildir.
10 Boğaları çiftleşir ve hiç boşa gitmez,
inekleri buzağılar ve düşük yapmaz.
11 Yavrularını sürü gibi salarlar.
Çocukları oynar.
12 Tef ve çenk eşliğinde ezgi söyler,
kaval sesine sevinirler.
13 Günlerini bolluk içinde geçirirler. Bir anda Şeol'e* inerler.
14 Tanrı'ya, 'Bizden uzak dur,
çünkü yollarını bilmek istemiyoruz' derler.
15 'Her Şeye Gücü Yeten nedir ki, O'na hizmet edelim?
O'na dua edersek ne kazancımız olur?'
16 İşte, onların başarısı kendi ellerinde değildir.
Kötülerin öğüdü benden uzak olsun.”
17 “Kötülerin kandili kaç kez söndü,
felaketleri başlarına geldi,
Tanrı öfkesinde onlara pay olarak keder vermiştir?
18 Kaç kez rüzgârın önündeki anız gibi,
fırtınanın savurduğu saman çöpü gibi olmuşlardır?
19 Siz, ‘Tanrı suçunu çocukları için saklıyor’ diyorsunuz.
Bunu kendisi ödesin ki, bilsin.
20 Kendi gözleri yıkımını görsün.
Her Şeye Gücü Yeten’in gazabından içsin.

* **21:13** Şeol ölüler diyarıdır.

21 Çünkü aylarının sayısı kesilince,
kendisinden sonra evi için ne kaygısı olur?”
22 “Kimse Tanrı’ya bilgi öğretebilir mi?
Çünkü yüksektekilere O hükmeder.
23 Birisi tam gücünde ölür,
tümüyle rahat ve sakindir.
24 Kovaları sütle doludur.
Kemiklerinin iliği canlıdır.
25 Birisi can acılığı içinde ölür,
ve hiç iyilik tatmamıştır.
26 Toprakta aynı şekilde yatarlar.
Onları kurt kaplar.”
27 “İşte, düşüncelerinizi,
onlarla bana kötülük yapmak istediğiniz tasarıları biliyorum.
28 Çünkü diyorsunuz ki, ‘Beyin evi nerede?
Kötülerin yaşadığı çadır nerede?’
29 Yoldan geçenlere sormadın mı?
Onların kanıtlarını bilmiyor musun?
30 Kötü adam felaket gününe kadar saklıdır,
gazap gününde onlara yol gösterilir.
31 Kim kendi yolunu onun yüzüne bildirecek?
Kim ona yaptıklarını ödeyecek?
32 Ancak o mezara götürülecek.
Mezarın başında bekçilik edecekler.
33 Vadinin toprakları ona tatlı gelecek.
Ondan önce sayısız olanlar gibi,
bütün insanlar onun ardınca sürüklenecek.
34 Öyleyse beni saçmalıklarla nasıl teselli edebilirsiniz,
çünkü sizin yanıtlarınızdan geriye kalan yalnızca yalandır?”

22

1 Temanlı Elifaz şöyle yanıt verdi,
2 “İnsan Tanrı'ya yararlı olabilir mi?
Elbette bilge olanın yararı kendisinedir.
3 Senin doğru olman Yüce Tanrı'ya zevk verir mi?
Ya da kendi yollarını kusursuzlaştırman O'na yarar sağlar mı?
4 Seni azarlaması, seninle yargıya girmesi,
O'na olan saygından ötürü mü?
5 Kötülüğün büyük değil mi?
Ve suçlarının sonu yok.
6 Çünkü kardeşinden boşuna rehin aldın,
çıplakları da giysilerinden soydun.
7 Yorguna su vermedin,
açtan da ekmeği esirgedin.
8 Ama güçlü adama gelince, toprak onun oldu.
Onurlu adam orada yaşadı.
9 Dulları eli boş gönderdin,
yetimlerin de kolları kırıldı.
10 Bu yüzden tuzaklar çevrendedir.
Ansızın gelen korku seni sıkıntıya sokar,

11 ya da karanlık, öyle ki sen göremezsin,
Ve sel suları seni örter.”
12 “Tanrı göğün yükseklerinde değil midir?
Yıldızların yüksekliğine bak, ne kadar yüksektirler!
13 Sen diyorsun ki: 'Tanrı ne bilir?
Koyu karanlığın içinden hükmedebilir mi?
14 Koyu bulutlar ona bir örtüdür, öyle ki göremez.
Gökyüzü kubbesi üzerinde yürür.'
15 Kötülerin yürümüş olduğu
eski yolu mu tutacaksın?
16 Zamanlarından önce kapıp götürülenler,
temeline ırmak dökülenler,
17 Tanrı'ya, ‘Bizden uzak dur!’
Ve, ‘Her Şeye Gücü Yeten bizim için ne yapabilir?’ diyenler.
18 Ancak evlerini iyilikle dolduran O'dur,
ama kötülerin öğüdü benden uzak olsun.
19 Doğrular bunu görüp sevinirler.
Masumlar onlarla alay ederler,
20 'Gerçekten bize karşı ayaklananlar kesilip atıldılar.
Ateş onların kalıntılarını yakıp yok etti.' derler.
21 “Şimdi O'nunla tanış da esenliğe kavuş.
Bununla sana iyilik gelir.
22 Lütfen O'nun ağzından öğretiyi al,
ve O'nun sözlerini yüreğinde biriktir.
23 Eğer Yüce Olan'a dönerseniz,
çadırlarınızdan kötülüğü uzaklaştırırsanız,
bina edilirsiniz.
24 Hazinenizi toprağa,
Ofir'in altını dere taşlarının arasına koyun.
25 Yüce Olan senin hazinen,
ve sana değerli gümüş olur.
26 Çünkü o zaman Yüce Olan'da sevinç bulursun,
ve yüzünü Tanrı'ya kaldırırsın.
27 O'na dua edersin ve seni işitir.
Kendi adaklarını ödersin.
28 Üstelik sen bir şeye karar verirsin, o da sana yapılır.
Işık senin yollarının üzerinde parlar.
29 Onlar aşağı attıklarında, sen, ‘kalk’ diyeceksin.
O, alçakgönüllü kişiyi kurtarır.
30 Suçsuz olmayanı bile kurtarır.
Evet, senin ellerinin temizliğiyle kurtulur.”

23

1 O zaman İyov şöyle karşılık verdi:
2 “Bugün bile yakınmam isyankârdır.
İnlememe rağmen O'nun eli ağırdır.
3 Keşke O'nu nerede bulabileceğimi bilseydim!
Tahtına kadar varabilseydim!
4 Davamı O'nun önünde sıraya koyar,
ağzımı delillerle doldururdum.

5 Bana yanıt vereceği sözleri bilir,
bana ne söyleyeceğini anlardım.
6 Gücünün büyüklüğünde benimle çekişir miydi?
Hayır, ama O beni dinlerdi.
7 Orada doğru kişi O'nunla davacı olabilirdi,
böylece Yargıcım'dan sonsuza dek kurtulurdum.”
8 “Doğuya gitsem, orada değildir.
Batıya gitsem, O'nu bulamam.
9 Kuzeye doğru çalışır, ama O'nu göremem.
Güney'e döner, ama O'nu bir an bile göremem.
10 Ama O benim tuttuğum yolu bilir.
Beni denediğinde, altın gibi çıkacağım.
11 O'nun adımlarını ayağım sıkı tuttu.
Ben O'nun yolunu tuttum ve sapmadım.
12 Dudaklarının buyruğundan geri dönmedim.
Ağzının sözlerine günlük yiyeceğimden daha çok değer verdim.
13 Ama O tek başına duruyor ve O'na kim karşı koyabilir?
Canı ne isterse onu yapar.
14 Çünkü benim için kararlaştırılmış olanı yapar.
O'nun yanında bunların niceleri vardır.
15 Bu yüzden O'nun önünde dehşete düşerim.
Düşündüğümde O'ndan korkarım.
16 Çünkü Tanrı yüreğimi ürküttü.
Her Şeye Gücü Yeten beni dehşete düşürdü.
17 Çünkü karanlığın önünde kesilip atılmadım,
ne de yüzüme karşı koyu karanlığı örtmedi.”

24

1 “Neden zamanlar Yüce Tanrı tarafından toplanmaz?
Neden O'nu tanıyanlar O'nun günlerini görmezler?
2 Sınırları yerlerinden kaldıran insanlar var.
Sürüleri zorla götürüp otlatıyorlar.
3 Yetimin eşeğini kaçırıyorlar,
dul kadının öküzünü rehin alıyorlar.
4 Yoksulları yoldan saptırıyorlar.
Yeryüzünün yoksulları hep saklanmaktalar.
5 İşte, çöldeki yaban eşekleri gibi,
işlerine çıkıyorlar, gayretle yiyecek arıyorlar.
Bozkır onlara çocukları için ekmek verir.
6 Yemlerini tarladan biçerler,
kötülerin bağından kalanı devşirirler.
7 Gece boyunca giysisiz, çıplak yatarlar,
soğukta örtüleri yok.
8 Dağların sağanağından ıslanırlar,
barınacak yer olmadığı için kayaya sarılıyorlar.
9 Yetimleri memeden çekip ayıran,
yoksullardan da rehin alanlar var.
10 Çıplak, giysisiz dolaşıyorlar.
Açken demetleri taşıyorlar.
11 Bu adamların duvarları arasında zeytin yağı yapıyorlar.

Şarap için üzüm çiğniyorlar ve susuzluk çekiyorlar.
12 Kalabalık kentten insanlar inliyor.
Yaralıların canı feryat ediyor, ancak Tanrı deliliğe aldırmıyor.”
13 “Bunlar ışığa isyan edenlerdendir.
Onun yollarını bilmezler, patikalarında da kalmazlar.
14 Katil ışıkla birlikte kalkar.
Yoksulu ve muhtacı öldürür.
Geceleyin hırsız gibidir.
15 Zina edenin gözü de alacakaranlığı bekler,
‘Hiçbir göz beni görmez’ der.
Yüzünü gizler.
16 Karanlıkta evleri delerler.
Gündüzleri kendilerini kapatırlar.
Işığı bilmezler.
17 Çünkü sabah onların hepsi için koyu karanlık gibidir,
çünkü koyu karanlığın dehşetlerini bilirler.”
18 “Onlar suların yüzeyindeki köpüktürler.
Yeryüzünde onların payı lanetlidir.
Bağlar yoluna yönelmezler.
19 Kuraklık ve sıcaklık kar sularını tüketir,
Şeol de* günah işleyenleri.
20 Rahim onu unutacaktır.
Kurt ondan tatlı tatlı beslenecektir.
Artık hatırlanmayacak.
Haksızlık bir ağaç gibi kırılacaktır.
21 Doğurmayan kısırları yutar.
Dul kadına şefkat göstermez.
22 Ancak Tanrı güçlüleri kudretiyle korur.
Hayat güvencesi olmayanları ayağa kaldırır.
23 Tanrı onlara güvenlik verir ve orada dinlenirler.
O'nun gözleri onların yolları üzerindedir.
24 Yükselirler; ancak kısa bir süre sonra yok olurlar.
Evet, alçalırlar, tüm diğerleri gibi alınıp götürülürler,
ve başak başı gibi kesilirler.
25 Eğer şimdi böyle değilse, kim beni yalancı çıkarır,
ve sözlerimi değersiz kılar?”

25

1 O zaman Şuahlı Bildad şöyle yanıt verdi:
2 “Hakimiyet ve korku O'nun yanındadır.
Kendi yüce yerlerinde esenlik sağlayan O'dur.
3 O'nun orduları sayılabilir mi?
O'nun ışığı kimin üzerine doğmaz?
4 Öyleyse insan Tanrı önünde nasıl doğru olabilir?
Ya da kadından doğan nasıl temiz olabilir?
5 İşte, ayın bile parlaklığı yoktur,
ve yıldızlar onun gözünde temiz değil;
6 nerede kaldı bir kurtçuk olan insan,
insanoğlu bir kurtçağızdır!”

* **24:19** Şeol ölüler diyarıdır.

26

1 O zaman İyov şöyle yanıt verdi:
2 “Gücü olmayana nasıl yardım ettin!
Kuvveti olmayan kolu nasıl kurtardın!
3 Bilgeliği olmayana nasıl öğüt verdin,
sağlam bilgiyi bol bol duyurdun!
4 Kime sözler söyledin?
Senden çıkan ruh kimin?”
5 “Ayrılmış olan ruhlar titriyor,
suların altındakiler ve onlarda yaşayanların hepsi.
6 Tanrı önünde Şeol* çıplaktır,
Avadon† da örtüsüzdür.
7 Boşluğun üzerine kuzeyi yayar,
hiçliğin üzerine de dünyayı asar.
8 Suları kalın bulutlarıyla sarar,
ve bulut onların altında patlamaz.
9 Tahtının yüzünü kapatır,
ve üzerine bulutunu yayar.
10 Suların yüzeyinde bir sınır çizdi,
ışık ve karanlığın sınırlarına kadar.
11 Göklerin direkleri titrer,
ve O azarlayınca şaşarlar.
12 Kudretiyle denizi çalkalar,
ve anlayışıyla Rahav'ı vurur.
13 O'nun Ruhu'yla gökler süslenir.
O'nun eli hızlı yılanı deldi.
14 İşte, bunlar yalnızca O'nun yollarının kenarlarıdır.
O'nun hakkında duyduğumuz fısıltı ne kadar da küçük!
Ama O'nun kudretinin gürlemesini kim anlayabilir?”

27

1 İyov yine kendi benzetmesine dönüp şöyle dedi:
2 “Hakkımı elimden alan Tanrı'nın varlık hakkı için,
ve canıma acılık katan Her Şeye Gücü Yeten'in hakkı için,
3 (Çünkü ömrümün uzunluğu hâlâ içimde,
Tanrı'nın Ruhu burnumdadır);
4 Gerçekten dudaklarım haksızlık söylemeyecek,
dilimden de yalan çıkmayacak.
5 Sizi doğru saymak benden uzak olsun.
Ölene dek doğruluğumu kendimden ayırmayacağım.
6 Doğruluğuma sımsıkı tutunuyorum, onu bırakmayacağım.
Yaşadığım sürece yüreğim beni kınamayacak.”
7 “Düşmanım kötüler gibi olsun.
Bana karşı ayaklanan, haksızlar gibi olsun.
8 Çünkü tanrısızın umudu nedir, kesilip atıldığında,
Tanrı hayatını aldığında?
9 Başına sıkıntı geldiğinde,
Tanrı onun feryadını duyar mı?
10 Her Şeye Gücü Yeten'de zevk bulur mu,

* **26:6** Şeol ölüler diyarıdır. † **26:6** Avadon, Yıkıcı anlamına gelir..

ve her zaman Tanrı'yı çağırır mı?
11 Tanrı'nın eli hakkında size öğreteceğim.
Her Şeye Gücü Yeten'in yanında olanı gizlemeyeceğim.
12 İşte, siz hepiniz kendiniz gördünüz;
öyleyse neden tamamen boş adamlar oldunuz?"
13 "Bu, kötü adamın Tanrı'daki payıdır,
zalimlerin mirasıdır, ki bunu Her Şeye Gücü Yeten'den alırlar.
14 Çocukları çoğalırsa, kılıç içindir.
Soyundan gelenler ekmekle doymayacaklar.
15 Ondan geriye kalanlar ölüme gömülecek.
Dul kadınları ağıt yakmayacak.
16 Gümüşünü toprak gibi yığsa,
giysiyi çamur gibi hazırlasa bile;
17 Kendisi hazırlayabilir, ama doğru kişi onu giyer,
gümüşü suçsuz olan paylaşır.
18 Evini güve gibi,
korucunun kurduğu çardak gibi yapar.
19 Zengin olarak yatar, ama bir daha öyle yapmaz.
Gözlerini açar ve yok olmuştur.
20 Dehşetler onu sular gibi yakalar.
Bir fırtına onu geceleyin çalıp götürür.
21 Doğu rüzgârı onu alıp götürür ve o gider.
Onu yerinden süpürür.
22 Çünkü onu savurur, ama esirgemez,
Elinden kaçmaya çalışırken.
23 İnsanlar ona el çırparlar,
ve kendi yerinden ona ıslık çalarlar."

28

1 "Elbette gümüş için bir maden,
ve arıttıkları altın için bir yer vardır.
2 Demir topraktan çıkarılır,
ve bakır cevherden eritilir.
3 İnsan karanlığı sona erdirir,
ve en uzak sınıra kadar,
Bilinmezliğin ve koyu karanlığın taşlarını araştırır.
4 İnsanların yaşadığı yerden uzakta bir kuyu açar.
İnsan ayağının unuttuğu yerlerde,
insanlardan uzakta asılırlar, ileri geri sallanırlar.
5 Toprağa gelince, ondan ekmek çıkar.
Altı ateşle sıvanmış gibidir.
6 Kayalarından safir çıkar.
Altın tozu ondadır.
7 O yolu hiçbir yırtıcı kuş bilmez,
ve şahinin gözü onu görmemiştir.
8 Gururlu hayvanlar oraya ayak basmamıştır,
ve azgın aslan oradan geçmemiştir.
9 Elini çakmak taşına koyar,
ve dağları kökünden devirir.
10 Kayalar arasında kanallar yarar.

O'nun gözü her değerli şeyi görür.
11 Sızmasınlar diye akarsuları bağlar.
Gizli olanı aydınlığa çıkarır.”
12 “Ama bilgelik nerede bulunur?
Anlayışın yeri nerededir?
13 İnsan onun değerini bilmez,
ve yaşayanlar diyarında bulunmaz.
14 Derinlik, 'Benim içimde değil' der.
Deniz, 'Benim yanımda değil' der.
15 Altınla elde edilemez,
ve gümüş ona bedel olarak tartılamaz.
16 Ofir altınıyla,
değerli akikle, safirle* değer biçilemez.
17 Altın ve cam ona denk olamaz,
saf altından mücevherlerle değiştirilemez.
18 Mercan ya da kristalin adı anılmaz.
Evet, bilgeliğin bedeli yakutlardan üstündür.
19 Etiyopya topazı ona denk olmaz.
Saf altınla ona değer biçilemez.
20 Öyleyse bilgelik nereden gelir?
Anlayışın yeri nerededir?
21 Çünkü o, bütün canlıların gözünden saklanmıştır,
ve gökyüzünün kuşlarından gizli tutulmuştur.
22 Yıkım ve Ölüm,
'Kulaklarımızla onun söylentisini duyduk' derler.”
23 “Onun yolunu anlayan,
ve yerini bilen Tanrı'dır.
24 Çünkü yeryüzünün uçlarına kadar bakar,
ve bütün gökyüzünün altında olanı görür.
25 Rüzgârın kuvvetini belirler.
Evet, suları ölçüyle ölçer.
26 Yağmur için yasa,
ve gök gürültüsünün şimşeği için yol yaptığında,
27 O zaman onu gördü ve bildirdi.
Evet, onu pekiştirdi ve ortaya çıkardı.
28 İnsana şöyle dedi, 'İşte, Efendi† korkusu, bilgelik budur.
Kötülükten uzaklaşmak anlayıştır.'”

29

1 İyov yine kendi benzetmesine dönüp şöyle dedi:
2 “Keşke, eski aylarda,
Tanrı'nın beni gözettiği günlerdeki gibi olsaydım;
3 kandili başıma vurduğu,
ışığıyla karanlıkta yürüdüğüm zamanda,
4 en güzel günlerimdeki gibi,
Tanrı'nın dostluğu çadırımın üzerinde olduğu zamanda olsaydım,
5 Her Şeye Gücü Yeten hâlâ benimleydi,
çocuklarım da çevremdeydi,

* **28:16** veya lapis lazuli † **28:28** “Efendi” olarak tercüme edilen sözcük “Adonay”dır.

6 adımlarım tereyağıyla yıkanır,
kaya bana yağ ırmakları dökerdi.
7 Ben kent kapısına çıkınca,
sokakta kürsümü hazırlayınca,
8 gençler beni görüp saklanırdı.
Yaşlılar ayağa kalkıp dikilirdi.
9 Beyler konuşmaktan çekinirler,
ellerini ağızlarına koyarlardı.
10 Soyluların sesi kesilirdi,
dili damaklarına yapışırdı.
11 Çünkü kulak beni işitince, beni kutsardı;
göz beni görünce, beni överdi;
12 çünkü feryat eden yoksulu,
ve kendisine yardım edecek kimsesi olmayan babasızı da kurtarırdım.
13 Ölüm tehlikesinde olanın kutsaması üzerime gelirdi,
ve dul kadının yüreğini sevinçle ezgi söylettirirdim.
14 Doğruluğu giydim, ve o beni kuşandırdı.
Adaletim bir kaftan ve bir taç gibiydi.
15 Köre göz,
topala ayak oldum.
16 Yoksullara baba oldum.
Tanımadığım adamın davasını araştırırdım.
17 Haksızın çenesini kırardım,
ve avı onun dişlerinin arasından koparırdım.
18 O zaman şöyle derdim, 'Kendi evimde öleceğim,
günlerimi kum gibi sayacağım.
19 Köküm sulara kadar yayılmış.
Çiy bütün gece dalımda kalır.
20 İçimde yüceliğim tazedir.
Yayım elimde yenilenmiştir.”
21 “İnsanlar beni dinler, beklerlerdi,
ve öğüdüm için susarlardı.
22 Benim sözlerimden sonra bir daha konuşmazlardı.
Sözüm üzerlerine dökülürdü.
23 Yağmuru bekler gibi beni beklerlerdi.
Ağızları bahar yağmuru gibi içerdi.
24 Güvenleri olmadığında ben onlara gülümserdim.
Yüzümün ışığını reddetmezlerdi.
25 Onların yolunu ben seçerdim ve baş olarak otururdum.
Orduda bir kral gibi, yas tutanları teselli eden biri gibi yaşadım.”

30

1 “Ama şimdi benden genç olanlar benimle alay ediyorlar,
onların babalarını sürümün köpekleriyle birlikte koymaya layık görmezdim.
2 Ellerinin gücü ne işime yarardı,
olgunluk çağını yitirmiş adamlardı?
3 Yoksulluk ve kıtlıktan bitkinler.
Çoraklığın ve ıssızlığın karanlığında,
kuru toprak kemiriyorlar.
4 Çalılıklardan tuzlu ot koparıyorlar.

Onların yiyeceği süpürge ağacının kökleridir.
5 İnsanların arasından kovulurlar.
Hırsız ardından bağırır gibi onlara bağırırlar,
6 böylece korkunç vadilerde,
yerin ve kayaların oyuklarında yaşarlar.
7 Çalılıklar arasında anırırlar.
Isırgan otlarının altında toplanırlar.
8 Evet, ahmakların, kötü adamların çocuklarıdırlar.
Ülkeden kırbaçla kovulmuşlardır.”
9 “Şimdi onlara ezgi oldum.
Evet, onlar için bir özdeyişim.
10 Benden tiksiniyorlar, benden uzak duruyorlar,
yüzüme tükürmekten çekinmiyorlar.
11 Çünkü ipini çözdü ve beni ezdi;
ve onlar benim önümde dizginleri sıyırdılar.
12 Sağ tarafımda ayaktakımı yükseliyor.
Ayaklarımı bir kenara itiyorlar.
Yıkım yollarını bana karşı kuruyorlar.
13 Yolumu bozuyorlar.
Kimsenin yardımı olmadan yıkımımı teşvik ediyorlar.
14 Geniş bir gedikten geliyorlarmış gibi,
yıkımın ortasında yuvarlanıyorlar.
15 Dehşet üzerime döndü.
Rüzgâr gibi onurumu kovalıyorlar.
Mutluluğum bir bulut gibi geçip gitti.”
16 “Şimdi canım içimde dökülüyor.
Sıkıntı günleri beni yakaladı.
17 Gece vakti kemiklerim içimde deliniyor,
ve beni kemiren ağrılar hiç rahat vermiyor.
18 Büyük güç tarafından giysimin biçimi bozuldu.
Beni gömleğimin yakası gibi sarıyor.
19 Beni çamura attı.
Toz gibi ve kül gibi oldum.
20 Seni çağırıyorum,
ve bana yanıt vermiyorsun.
Ayağa kalkıyorum ve gözünü bana dikiyorsun.
21 Bana karşı zalim oldun.
Elinin gücüyle beni eziyorsun.
22 Beni rüzgâra kaldırıyorsun,
onunla sürüyorsun. Fırtınada eritiyorsun.
23 Çünkü biliyorum ki beni ölüme,
yaşayan herkes için belirlenmiş eve götüreceksin.”
24 “Ancak biri düşerken elini uzatmaz mı?
Ya da felaketinde ondan ötürü yardım için çağırmaz mı?
25 Ben sıkıntıda olan için ağlamaz mıydım?
Muhtaç için canım kederlenmez miydi?
26 Ben iyilik ararken, kötülük geldi.
Ben ışık beklerken, karanlık geldi.
27 Yüreğim sıkkın ve rahatı yok.
Izdırap günleri üzerime geldi.

28 Güneş olmadan yaslı dolaşıyorum.
Toplulukta ayağa kalkıp yardım çağırıyorum.
29 Çakallara kardeş,
deve kuşlarına yoldaş oldum.
30 Derim kararıyor ve üzerimden soyuluyor.
Kemiklerim ateşten yanıyor.
31 Bu yüzden arpım yasa,
kavalım da ağlayanların sesine döndü.”

31

1 “Gözlerimle bir antlaşma yaptım;
o zaman genç bir kadına şehvetle nasıl bakarım?
2 Çünkü yukarıdan, Tanrı'dan payı,
yücelerden Her Şeye Gücü Yeten'den mirası nedir?
3 Bu, haksız için felaket,
kötülük işleyenler için bela değil midir?
4 O, yollarımı görmüyor mu,
ve bütün adımlarımı saymıyor mu?”
5 “Eğer yalanla yürüdüysem,
ve ayağım hileye koştuysa,
6 (Doğru terazide tartılayım da,
Tanrı dürüstlüğümü bilsin);
7 Eğer adımım yoldan saptıysa,
eğer yüreğim gözlerimin ardından yürüdüyse,
eğer ellerime kir yapıştıysa,
8 o zaman ekeyim, başkası yesin.
Evet, tarlamın ürünü kökünden sökülsün.”
9 “Eğer gönlüm bir kadına kapılmışsa,
ve komşumun kapısında pusuya yatmışsam,
10 o zaman karım başkası için öğütsün,
ve başkaları onunla yatsın.
11 Çünkü bu çirkin bir suç olurdu.
Evet, hâkimler tarafından cezalandırılacak bir kötülük olurdu,
12 çünkü bu yıkıma kadar yakıp yok eden,
ve bütün ürünümü kökünden sökecek bir ateştir.”
13 “Eğer benimle çekiştikleri zaman,
erkek ya da kadın kölemin davasını hor gördüysem,
14 o zaman Tanrı kalktığında ne yaparım?
Ziyaret ettiğinde, O'na ne yanıt veririm?
15 Beni rahimde yaratan onu da yaratmadı mı?
Rahimde bizi biçimlendiren bir değil mi?”
16 “Eğer yoksulu dileklerinden alıkoyduysam,
ya da dul kadının gözlerini söndürdüysem,
17 ya da lokmamı tek başıma yediysem,
babasız da ondan yemediyse,
18 (Hayır, gençliğimden beri benimle birlikte büyüdü, baba yanındaymış gibi,
annemin rahminden beri dul kadına yol gösterdim),
19 eğer giysisi olmadığı için mahvolanı,
ya da örtüsü olmayan yoksulu gördüysem,
20 onun yüreği beni kutsamadıysa,

koyunlarımın yünüyle ısınmadıysa,
21 kapıda yardımcım olduğunu gördüğüm için,
babasıza karşı elimi kaldırdıysam,
22 o zaman omuzum kürek kemiğinden düşsün,
kolum kemiğinden kırılsın.
23 Çünkü Tanrı'nın felaketi bana dehşet verir,
O'nun görkemi yüzünden bir şey yapamam.”
24 “Eğer altını ümidim yaptıysam,
ve saf altına, ‘Sen benim güvencemsin’ dediysem;
25 eğer servetim çok olduğu,
ve elim çok kazandığı için sevindiysem;
26 eğer ışıldarken güneşe,
ya da ihtişamla hareket ederken aya bakıp da,
27 ve yüreğim gizlice kandırıldıysa,
ve elim ağzımdan bir öpücük attıysa;
28 bu da hâkimler tarafından cezalandırılacak bir suç olurdu,
çünkü yukarıda olan Tanrı'yı inkâr etmiş olurdum.”
29 “Eğer benden nefret edenin yıkımına sevindiysem,
ya da kötülük onu bulduğunda kendimi yükselttiysem,
30 (Kesinlikle, lanetle kimsenin canını dileyerek,
ağzımın günah işlemesine izin vermedim);
31 eğer çadırımın adamları,
'Onun yedirdiği ete doymamış kim vardır?' demedilerse,
32 (Yabancı sokakta konaklamazdı,
oysa kapımı yolcuya açardım);
33 Adem gibi suçlarımı örttüysem,
kötülüğümü yüreğimde sakladıysam,
34 çünkü büyük kalabalıktan korktuğum için,
boyların hor görmesi beni dehşete düşürdü diye,
sustum ve kapıdan çıkmadıysam.
35 Keşke beni dinleyecek biri olsaydı!
İşte imzam! Her Şeye Gücü Yeten bana yanıt versin!
Suçlayıcı iddianamemi yazsın!
36 Elbette onu omzumda taşırdım,
ve taç gibi kendime bağlardım.
37 Adımlarımın sayısını ona bildirirdim.
Kendisine bir hükümdar gibi yaklaşırdım.
38 Eğer toprağım bana karşı feryat ediyorsa,
saban izleri hep birlikte ağlıyorsa;
39 eğer ürününü parasız yediysem,
ya da sahiplerinin hayatını kaybettirdiysem,
40 buğday yerine diken,
arpa yerine kötü ot bitsin.”

İyov'un sözleri bitti.

32

1 Böylece bu üç adam İyov'a yanıt vermekten vazgeçtiler, çünkü o kendi gözünde doğruydu.

2 O zaman Ram ailesinden Buzlu Barakel oğlu Elihu'nun öfkesi İyov'a karşı alevlendi.
Öfkesi, Tanrı'dan çok kendini haklı çıkarmış olduğu için alevlendi.
3 Öfkesi, yanıt bulamadıkları ve yine de İyov'u mahkûm ettikleri için üç arkadaşına
karşı da alevlendi.
4 Elihu, İyov'la konuşmak için beklemişti, çünkü onlar kendisinden yaşça büyüktüler.
5 Elihu, bu üç adamın ağzından yanıt gelmediğini görünce, öfkesi alevlendi.
6 Buzlu Barakel oğlu Elihu,
"Ben gencim, siz ise çok yaşlısınız" diye karşılık verdi,
"Bu yüzden kendimi tuttum ve size fikrimi açıklamaya cesaret edemedim.
7 Ben dedim ki, 'Günler konuşmalı,
yılların çokluğu bilgelik öğretmeli.'
8 Ama insanda ruh vardır,
ve Yüce Olan'ın Ruhu* onlara anlayış verir.
9 Bilge olanlar büyükler değil,
doğruyu anlayanlar da yaşlılar değil.
10 Bu yüzden dedim ki, 'Beni dinleyin,
ben de fikrimi göstereyim.'
11 "İşte, sözlerinizi bekledim,
siz söz araştırırken,
düşüncelerinizi dinledim,
12 evet, size tüm dikkatimi verdim,
ama aranızda İyov'u ikna eden
ya da sözlerine yanıt veren kimse olmadı.
13 Sakın, 'Biz bilgeliği bulduk.
Tanrı onu çürütebilir, insan değil' demeyin;
14 çünkü o bana karşı sözlerini yöneltmedi,
ben de ona sizin sözlerinizle yanıt vermeyeceğim."
15 "Şaşırdılar, artık yanıt vermiyorlar.
Söyleyecek sözleri yok.
16 Konuşmadıkları, durdukları,
ve artık onlar yanıt vermedikleri için bekleyeyim mi?
17 Ben de kendi payıma düşen yanıtı vereyim,
ben de fikrimi göstereyim.
18 Çünkü sözlerle doluyum.
İçimdeki ruh beni sıkıştırıyor.
19 İşte göğsüm, açılmamış şarap gibidir;
patlamaya hazır yeni tulumlar gibidir.
20 Söyleyeyim de ferahlayayım.
Dudaklarımı açayım da yanıt vereyim.
21 Kimsenin şahsına itibar etmeyeyim,
kimseye de methedici ünvanlar vermeyeyim.
22 Çünkü methedici ünvanlar vermeyi bilmem,
yoksa Yaratıcım beni hemen alıp götürürdü."

33

1 "Ancak ey İyov, lütfen sözümü dinle,
ve bütün sözlerime kulak ver.
2 İşte, ağzımı açtım.

* **32:8** veya nefes

Dilim ağzımda konuşuyor.
3 Sözlerim yüreğimin doğruluğunu dile getirecek.
Dudaklarımın bildiklerini içtenlikle söyleyecek.
4 Tanrı'nın Ruhu beni yarattı,
ve Her Şeye Gücü Yeten'in soluğu bana hayat veriyor.
5 Eğer elinden geliyorsa, bana yanıt ver.
Sözlerini önümde sıraya koy, karşımda dur.
6 İşte, ben de Tanrı'ya senin gibiyim.
Ben de balçıktan şekillendirildim.
7 İşte, dehşetim seni korkutmaz,
baskım sana ağır gelmez."
8 "Gerçekten de ben dinlerken sen dedin,
senin sözlerini duydum,
9 'İtaatsizlik yok, ben temizim.
Suçsuzum, içimde kötülük yoktur.
10 İşte, bana karşı bahane buluyor.
Beni düşmanı sayıyor.
11 Ayaklarımı tomruğa vuruyor.
Bütün yollarımı mimliyor.'"
12 "İşte, sana yanıt vereyim. Bunda haklı değilsin,
çünkü Tanrı insandan büyüktür.
13 Meselelerinin hiçbiri için yanıt vermiyor diye,
neden O'nunla çekişiyorsun?
14 Çünkü Tanrı bir kez,
hatta iki kez konuşur, ama insan dikkat etmez.
15 Düşte, gece görümünde,
insanların üzerine derin uyku çöktüğünde,
Yatak üzerinde uyuklarken,
16 o zaman insanların kulaklarını açar,
ve onlara öğretilen şeyleri mühürler,
17 insanı amacından uzaklaştırmak,
ve gururu insandan gizlemek için.
18 Canını çukurdan,
ve hayatını kılıçtan esirger."
19 "Yatağı üzerinde acıyla,
kemikleri içinde sürekli çekişmeyle de terbiye edilir,
20 öyle ki, hayatı ekmekten,
canı da lezzetli yiyecekten tiksinir.
21 Eti öylesine tükenmiştir ki, görülmez olur.
Gözükmeyen kemikleri dışarı çıkar.
22 Evet, canı çukura,
hayatı da yok edicilere yaklaşır."
23 "İnsana kendisi için neyin doğru olduğunu göstersin diye,
eğer yanında bir melek, bin kişiden biri olan bir yorumcu varsa,
24 o zaman Tanrı ona lütufta bulunur ve şöyle der:
'Onu çukura inmekten kurtar,
ben fidye buldum.'
25 Eti bir çocuğunkinden daha körpe olur.
Gençliğinin günlerine döner.

26 Tanrı'ya dua eder ve O da ondan hoşnut olur,
öyle ki, yüzünü sevinçle görür. O, insana doğruluğunu geri verir.
27 İnsanların önünde ezgi söyleyerek der:
'Günah işledim ve doğru olanı çarpıttım,
ama bana yararı olmadı.
28 Canımı çukura girmekten O kurtardı.
Hayatım ışığı görecek.'"
29 "İşte, Tanrı bütün bunları bir adama iki kez,
hatta üç kez yapar,
30 canını çukurdan çıkarmak için,
yaşayanların ışığıyla aydınlansın diye.
31 İyi düşün ey İyov, beni dinle.
Sen sus da, ben konuşayım.
32 Söyleyecek bir şeyin varsa, bana yanıt ver.
Konuş, çünkü seni haklı çıkarmak isterim.
33 Yoksa, beni dinle.
Sus da sana bilgelik öğreteyim."

34

1 Elihu yanıtına şöyle devam edip dedi:
2 "Ey bilgeler, sözlerimi dinleyin.
Bilgi sahibi olanlar, bana kulak verin.
3 Çünkü damağın yemeği tattığı gibi,
kulak da sözleri sınar.
4 Kendimiz için doğru olanı seçelim.
Kendi aramızda neyin iyi olduğunu bilelim.
5 Çünkü İyov, 'Ben doğruyum,
Tanrı hakkımı elimden aldı' diyor.
6 'Hakkım varken yalancı sayıldım.
İtaatsizliğim yokken yaram devasız.'
7 Alayı gibi su içen,
kötülük işleyenlerle birlikte giden,
8 kötülerle birlikte yürüyen,
İyov gibisi var mı?
9 Çünkü o, 'İnsanın Tanrı ile hoşnut olmasının
hiçbir yararı yoktur' demiştir."
10 "Bu nedenle, ey anlayışlı adamlar, beni dinleyin:
Kendisinden uzak olsun ki, Tanrı kötülük yapsın,
ve Her Şeye Gücü Yeten haksızlık yapsın.
11 Çünkü O, insanın işini kendine öder,
ve herkese kendi yollarına göre buldurur.
12 Elbette Tanrı kötülük yapmaz,
Her Şeye Gücü Yeten de adaleti çarpıtmaz.
13 O'nu yeryüzünün başına kim koydu?
Ya da O'nu bütün dünyanın üzerine kim atadı?
14 Eğer yüreğini kendi üzerine çevirirse,
eğer ruhunu ve nefesini kendine toplarsa,
15 bütün bedenler birlikte yok olur,
ve insan yine toprağa döner."

16 “Eğer şimdi sende anlayış varsa, bunu dinle.
Sözlerime kulak ver.
17 Adaletten nefret eden biri hiç hükmedebilir mi?
18 Bir krala, 'Yaramaz!' ya da beylere, 'Kötüsünüz!' diyen
Adil ve büyük Olanı mahkûm edecek misin?
19 Beylerin şahsına itibar etmez,
zenginleri fakirlerden daha çok saymaz,
çünkü hepsi O'nun ellerinin eseridir.
20 Bir anda, gece yarısı ölürler.
Halk sarsılır ve geçip gider.
Güçlüler el değmeden alınıp götürülür.”
21 “Çünkü gözleri adamın yolları üzerindedir.
Onun bütün gidişlerini görür.
22 Kötülük işleyenlerin saklanabileceği
karanlık ya da koyu karanlık yoktur.
23 Çünkü Tanrı önüne mahkemeye gelsin diye,
O'nun bir adamı daha fazla araştırmasına gerek yoktur.
24 Güçlüleri araştırmadan parçalar,
ve onların yerine başkalarını diker.
25 Bu yüzden onların işlerini bilir.
Geceleyin onları devirir,
böylece mahvolurlar.
26 Kötü oldukları için onları vurur,
başkalarının gözü önünde;
27 çünkü O'nu izlemekten saptılar,
yollarından hiçbirine dikkat etmediler,
28 yoksulların feryadını O'na ulaştırdılar.
O, ezilenlerin feryadını duydu.
29 O sakinlik verdiğinde, kim suçlayabilir?
Yüzünü gizlediğinde, O'nu kim görebilir?
O, bir ulusa ya da bir adama karşı da aynıdır,
30 tanrısız adam hüküm sürmesin diye,
halkı tuzağa düşürecek kimse olmasın diye.”
31 “Çünkü Tanrı'ya, 'Suçluyum,
ama bir daha suç işlemeyeceğim' diyen oldu mu?
32 'Görmediğimi sen bana öğret.
Eğer kötülük yaptıysam, bir daha yapmam' diyen oldu mu?
33 Ödülü senin istediğin gibi mi olacak ki, reddediyorsun?
Çünkü sen seçmelisin, ben değil.
Bu yüzden bildiğini söyle.
34 Anlayışlı adamlar bana,
beni dinleyen her bilge adam şöyle diyecek:
35 'İyov bilgisizce konuşuyor.
Onun sözleri bilgelikten yoksun.'
36 Çünkü kötü adamlar gibi yanıt verdiğinden,
keşke İyov'un denenmesi sona dek sürse.
37 Çünkü günahına isyanı katıyor.
Aramızda ellerini çırpıyor,
ve Tanrı'ya karşı sözlerini çoğaltıyor.”

35

1 Elihu yanıtına şöyle devam edip dedi:
2 “Bunun senin hakkın olduğunu mu sanıyorsun,
yoksa, ‘Benim doğruluğum Tanrı’nın doğruluğundan daha çoktur’ mu diyorsun?
3 ‘Sana ne yararı olacak?
Günah işlemiş olsaydım,
bundan daha fazla ne kazanırdım?’ diye soruyor musun?
4 Sana ve seninle birlikte olan arkadaşlarına
yanıt vereceğim.
5 Göklere bak da gör.
Senden daha yüksek olan gökleri gör.
6 Eğer günah işlediysen, O'na ne etkin olur?
Suçların çoğalırsa, O'na yaptığın nedir?
7 Eğer doğruysan, O'na verdiğin nedir?
Ya da senin elinden O'nun aldığı nedir?
8 Kötülüğün senin gibi bir adama zarar verebilir,
ve doğruluğun bir insanoğluna yarar sağlayabilir.”
9 “Zorbalığın çokluğundan dolayı feryat ediyorlar.
Güçlülerin kolundan dolayı yardım için çağırıyorlar.
10 Ama hiç kimse,
'Geceleyin ezgiler veren,
11 yeryüzünün hayvanlarından daha çok bize öğreten,
ve göklerin kuşlarından bizi daha bilge kılan Tanrım, Yaradan'ım nerede?' demiyor.
12 Orada feryat ediyorlar,
ama kötü insanların gururu yüzünden
kimse yanıt vermiyor.
13 Gerçekten Tanrı boş feryadı duymaz,
Her Şeye Gücü Yeten de onu dikkate almaz.
14 O'nu görmediğini söylediğinde bile,
davan O'nun önündedir,
ve sen O'nu bekle!
15 Ama şimdi, öfkesiyle ziyaret etmediği,
kibri de çok önemsemediği için,
16 bu yüzden İyov boş konuşmayla ağzını açıyor,
ve bilgisizce sözleri çoğaltıyor.”

36

1 Elihu yine devam edip dedi,
2 “Biraz sabret de, sana göstereyim;
çünkü Tanrı adına daha söyleyeceklerim var.
3 Uzaktan bilgi edineceğim,
ve Yaratıcıma hak vereceğim.
4 Çünkü sözlerim gerçekten yalan değil.
Bilgide tam olan biri senin karşındadır.”
5 “İşte, Tanrı güçlüdür ve kimseyi hor görmez.
Anlayış gücünde kudretlidir.
6 Kötü kişinin canını korumaz,
ama ezilenlere adalet sağlar.
7 Gözlerini doğrudan ayırmaz,
ama taht üzerinde krallarla birlikte,

onları daima oturtur ve yükseltir.
8 Eğer zincirlere vurulurlarsa,
ve sıkıntı bağlarına tutulurlarsa,
9 o zaman onlara işlerini ve suçlarını,
gururla davranmış olduklarını gösterir.
10 Kulaklarını öğütlere açar,
ve kötülükten dönmelerini buyurur.
11 Eğer dinler ve O'na hizmet ederlerse,
günlerini bolluk içinde, yıllarını zevk içinde geçirirler.
12 Ama dinlemezlerse, kılıçla yok olurlar;
bilgisizce ölürler.”
13 “Ama yüreği tanrısız olanlar öfke biriktirirler.
Onları bağladığı zaman, yardım için çağırmazlar.
14 Gençlikte ölürler.
Hayatları kirli olanlar arasında yok olur.
15 Ezilenleri sıkıntılarından kurtarır,
baskıda onların kulağını açar.
16 Evet, seni sıkıntıdan,
hiç darlığın olmadığı geniş bir yere çekmek isterdi.
Sofrana konulmuş olan, yağla dolu olurdu.”
17 “Ama sen kötü adamın hükmüyle dolusun.
Yargı ve adalet seni yakalıyor.
18 Zenginlik seni gazaba doğru baştan çıkarmasın,
rüşvetin büyüklüğü seni saptırmasın.
19 Zenginliğin sıkıntıda sana destek olur mu,
ya da gücünün bütün kuvveti?
20 İnsanların yerlerinden kesildiği geceyi,
sen arzulama.
21 Dikkat et, kötülüğe bakma;
çünkü sen onu sıkıntıdan daha çok seçtin.
22 İşte, Tanrı kudretiyle yücedir.
O'nun gibi öğretmen kimdir?
23 Kim O'na yolunu çizdi?
Ya da kim O'na, 'Haksızlık yaptın' diyebilir?”
24 “O'nun işini yüceltmelisin,
hatırla bunu,
İnsanların ezgi söylemiş oldukları işi.
25 Bütün insanlar ona baktı.
İnsanlar onu uzaktan görür.
26 İşte, Tanrı büyüktür ve biz O'nu bilmeyiz.
O'nun yıllarının sayısı araştırılamaz.
27 Çünkü O, buharından yağmura dönüşen
su damlalarını yukarı çeker,
28 göklerin döktüğü,
ve insanın üzerine bol bol düştüğü yağmuru.
29 Gerçekten, bulutların yayılmasını,
ve çadırının gök gürültülerini insan anlayabilir mi?
30 İşte, ışığını kendi çevresine yayar.
Denizin dibini örter.
31 Çünkü halklara bunlarla hükmeder.

Bol yiyecek verir.
32 Ellerini şimşekle örter,
ve ona hedefi vurmasını buyurur.
33 Onun gürültüsü Tanrı hakkında söylemekte,
ve yaklaşmakta olan fırtınadan hayvanlara da söz etmektedir.”

37

1 “Evet, buna yüreğim titrer,
ve yerinden oynar.
2 Duyun, O'nun gürleyen sesini,
ağzından çıkan sesi duyun.
3 Onu bütün gökyüzünün altına,
şimşeğini de yeryüzünün uçlarına gönderir.
4 Ardından bir ses gümbürder.
Görkemli sesiyle gürler.
Sesi duyulunca hiçbir şeyi alıkoymaz.
5 Tanrı sesiyle şaşılacak biçimde gürler.
Anlayamadığımız büyük şeyler yapar.
6 Çünkü kara, ‘Yeryüzüne düş’ der,
aynı şekilde yağmur sağanağına,
ve güçlü yağmur sağanaklarına.
7 Her insanın elini mühürler,
öyle ki, yarattığı bütün insanlar bunu bilsin.
8 Sonra hayvanlar gizlenir,
ve inlerinde kalırlar.
9 Odasından fırtına,
kuzeyden soğuk gelir.
10 Tanrı'nın soluğuyla buz verilir,
ve suların genişliği dondurulur.
11 Evet, kalın bulutu nemle yükler.
Kendi şimşek bulutunu etrafa yayar.
12 Oturulan dünyanın yüzü üzerinde
onlara buyurduğu her şeyi yapsınlar diye,
O'nun yol göstermesiyle döner, çevrilir.
13 İster cezalandırmak için, ister kendi ülkesi için,
ister sevgi dolu iyiliği için olsun, onun gelmesini sağlar.”
14 “Dinle ey İyov.
Dur da Tanrı'nın şaşılacak işlerini düşün.
15 Tanrı'nın onları nasıl idare ettiğini,
ve bulutunun şimşeğini nasıl çaktırdığını biliyor musun?
16 Bulutların işleyişini,
bilgide kusursuz olanın şaşılası işlerini biliyor musun?
17 Güney rüzgârı nedeniyle dünya durgunlaştığında,
giysileri sıcak olan sen misin?
18 O'nunla birlikte, dökme metal ayna gibi sert olan
gökyüzünü yayabilir misin?
19 O'na ne söyleyeceğimizi bize öğret,
çünkü karanlık yüzünden davamızı ortaya koyamıyoruz.
20 Ben konuşmak istiyorum diye, O'na haber verilir mi?
Ya da insan hiç yutulmak ister mi?

21 Şimdi insanlar göklerde parlayan ışığı görmüyorlar,
ancak rüzgâr geçiyor da onları temizliyor.
22 Kuzeyden altın ihtişam geliyor.
Tanrı ile birlikte korkunç bir görkem.
23 Her Şeye Gücü Yeten'e ulaşamayız.
O güçte yücedir.
Adaleti ve büyük doğruluğuyla kimseyi ezmez.
24 Bu yüzden insanlar O'na saygı gösterir.
Yürekte bilge olanların hiç birini dikkate almaz.”

38

1 O zaman Yahve kasırganın içinden İyov'a yanıt verdi:
2 “Kimdir bu bilgisizce sözlerle
Tasarıyı karartan?
3 Erkek gibi kuşağını beline vur,
sana sorayım da, bana yanıt ver!”
4 “Ben dünyanın temellerini atarken sen neredeydin?
Sen de anlayış varsa, bildir.
5 Eğer biliyorsan onun ölçülerini kim saptadı?
Ya da ipi üzerine kim gerdi?
6 Onun temelleri neyin üzerine dayandırıldı?
Ya da köşe taşını kim koydu?
7 Sabah yıldızları birlikte ezgi söylerken,
ve bütün Tanrı oğulları sevinçle haykırırken?”
8 “Ya da denizi kapılarla kim kapattı,
rahimden çıkıp fışkırdığında,
9 bulutları onun giysisi yaptığımda,
ve onu koyu karanlığa sardığımda,
10 sınırımı ona koyduğumda,
sürgüleri ve kapıları taktığımda,
11 ve, ‘Buraya kadar gelebilirsin, ama daha öteye gidemezsin,
gururlu dalgaların burada duracak’ dediğimde?”
12 “Sen kendi günlerinde sabaha buyurdun mu,
ve şafağa yerini bildirdin mi,
13 yeryüzünün uçlarını tutsun,
ve kötüleri ondan silkip atsın diye?
14 O mühür altındaki balçık gibi değişir,
ve giysi gibi ortaya koyulur.
15 Kötülerden ışıkları alıkonulur.
Kalkmış olan kol kırılır.”
16 “Denizin kaynaklarına girdin mi?
Ya da derinliğin yataklarında yürüdün mü?
17 Ölümün kapıları sana gösterildi mi?
Ya da ölüm gölgesi kapılarını gördün mü?
18 Yeryüzünün genişliğini kavradın mı?
Eğer hepsini biliyorsan, bildir.”
19 “Işığın oturduğu yerin, yolu nerededir?
Ya karanlık, onun yeri nerededir?
20 Ta ki, onu sınırına kadar götüresin,
ve evinin yollarını ayırt edesin?

21 Elbette biliyorsun, çünkü o zaman doğmuştun,
ve senin günlerinin sayısı çoktur!
22 Karın ambarlarına girdin mi,
ya da dolunun ambarlarını gördün mü?
23 Ben onları sıkıntı zamanı için,
kavga ve savaş günü için saklarım?
24 Şimşeğin nerede dağıtıldığı,
ya da doğu rüzgârının yeryüzüne nerede saçıldığı?
25 Sel sularına kanal,
yıldırıma yol açan kimdir?
26 İnsanın bulunmadığı diyara,
insanın olmadığı çöle yağsın diye,
27 çorak ve ıssız yeri doyursun,
taze ot yetiştirsin diye.
28 Yağmurun babası var mıdır?
Ya da çiğ damlalarının babası kimdir?
29 Buz kimin rahminden çıktı?
Gökyüzünün gri kırağısını kim doğurdu?
30 Derin suların yüzeyi donunca,
sular taş gibi sertleşir.”
31 “Ülker takımyıldızını bağlayabilir misin,
ya da Orion'un bağlarını çözebilir misin?
32 Takımyıldızlarını mevsiminde çıkarabilir misin?
Ya da Büyük Ayı'ya yavrularıyla birlikte yol gösterebilir misin?
33 Göklerin yasalarını biliyor musun?
Onun hakimiyetini yeryüzünde kurabilir misin?”
34 “Sesini bulutlara yükseltebilir misin ki,
bol sular seni örtsün?
35 Şimşekleri gönderebilir misin ki, gitsinler?
Sana, 'İşte buradayız' diye haber verirler mi?
36 İç kısımlara bilgelik koyan kimdir?
Ya da zihne anlayış veren kimdir?
37 Bulutları bilgelikle kim sayabilir?
Ya da göğün kaplarını kim boşaltabilir,
38 toprak sertleştiğinde,
ve yerin parçaları birbirine yapıştığında?”
39 “Dişi aslan için sen av avlayabilir misin,
ya da genç aslanların karnını doyurabilir misin,
40 inlerinde sindiklerinde,
ve çalılıkta pusuya yattıklarında?
41 Yavruları Tanrı'ya feryat edip açlıktan dolaştıklarında,
kargaya avını kim sağlıyor?”

39

1 “Dağ keçilerinin doğurduğu zamanı biliyor musun?
Geyik yavruladığında sen mi gözetliyorsun?
2 Doldurdukları ayları sayabilir misin?
Ya da doğurdukları zamanı biliyor musun?
3 Eğilirler, yavrularını doğururlar,
sancılarından kurtulurlar.

4 Yavruları güçlenir, kırda büyürler,
çıkarlar ve bir daha geri dönmezler.
5 “Yaban eşeğini kim serbest bıraktı?
Ya da çevik eşeğin bağlarını kim çözdü?
6 Onun yurdunu bozkır,
meskenini de tuz diyarı yaptım.
7 Kentin gürültüsünü küçümser,
sürücünün bağırışını da duymaz.
8 Dağların otlağı onun otlağıdır.
Her yeşil şeyi araştırır.
9 “Yaban öküzü sana hizmet etmek ister mi?
Yoksa senin yemliğinin yanında kalır mı?
10 Yaban öküzünü koşum takımıyla karıkta tutabilir misin?
Ya da senin ardından vadileri sürer mi?
11 Gücü büyük olduğu için ona güvenir misin?
Ya da kendi işini ona bırakır mısın?
12 Tohumunu eve getireceğine,
harman yerinin buğdayını toplayacağına güvenir misin?
13 “Devekuşunun kanatları gururla dalgalanır,
ama bunlar tüyler ve sevgi tüyleri midir?
14 Çünkü yumurtalarını yere bırakır,
onları toz içinde ısıtır,
15 ve ayağın onları ezebileceğini,
ya da vahşi hayvanın onları çiğneyebileceğini unutur.
16 Yavrularına sert davranır, sanki kendisinin değillermiş gibi.
Boşa çabalasa da korkusuzdur.
17 Çünkü Tanrı ondan bilgeliği esirgemiş,
ve anlayışta ona pay vermemiştir.
18 Kendini kaldırıp yükselttiğinde,
atı ve binicisini küçümser.
19 “Ata sen mi güç verdin?
Dalgalanan yeleyi boynuna sen mi giydirdin?
20 Onu çekirge gibi sıçratan sen misin?
Onun kişnemesinin görkemi korkunçtur.
21 Vadide yeri eşeler ve gücüyle sevinir.
Silahlı adamları karşılamaya çıkar.
22 Korkuyla alay eder, yılmaz,
kılıç önünden geri dönmez.
23 Ona karşı ok kılıfı,
parlayan mızrak ve kargı şakırdar.
24 Yeri şiddetle ve öfkeyle yer,
boru sesine bile durmaz.
25 Boru çaldıkça, 'Hih!' diye kişner.
Savaşın kokusunu uzaktan alır,
komutanların gürleyen sesini ve bağrışmalarını duyar.
26 “Atmaca senin bilgeliğinle mi süzülüyor,
kanatlarını güneye doğru geriyor?
27 Kartal senin buyruğunla mı yükseliyor da,
yuvasını yükseklerde yapıyor?
28 Sarp kaya üzerinde oturuyor ve yuvasını yapıyor,

uçurumun ucunda ve sığınakta.
29 Avını oradan gözetler.
Gözleri onu uzaktan görür.
30 Onun yavruları da kan emer.
Leş neredeyse, o da oradadır.”

40

1 Yine Yahve İyov'a yanıt verdi:
2 “İtiraz eden adam Her Şeye Gücü Yeten'le çekişsin mi?
Tanrı'ya itiraz eden yanıt versin.”
3 O zaman İyov Yahve'ye yanıt verdi:
4 “İşte, ben değersizim. Sana ne yanıt vereyim?
Elimi ağzıma koyuyorum.
5 Bir kez konuştum, yanıt vermem;
evet, ikinci kez, artık söylemem.”
6 O zaman Yahve kasırganın içinden İyov'a yanıt verdi:
7 “Şimdi adam gibi beline kuşağını vur.
Sana sorayım da, bana yanıt ver.
8 Hükmümü dahi iptal mi edeceksin?
Haklı çıkmak için beni suçlu mu çıkaracaksın?
9 Yoksa senin Tanrı gibi kolun mu var?
O'nun gibi bir sesle gürleyebilir misin?”
10 “Şimdi kendini şan ve şerefle süsle.
Yücelik ve heybet giy.
11 Öfkenin hiddetini dök.
Her kibirliye bakıp onu alçalt.
12 Her kibirliye bakıp onu aşağıya indir.
Kötüleri yerlerinde ez.
13 Onları birlikte toprağa sakla.
Yüzlerini gizli yerde bağla.
14 O zaman sağ elinin seni kurtarabileceğini
ben de kabul ederim.”
15 “Şimdi seninle birlikte yarattığım behemota bak.
Öküz gibi ot yer.
16 İşte gücü belindedir.
Kuvveti karnının kaslarında.
17 Kuyruğunu sedir ağacı gibi oynatır.
Butlarının sinirleri birbirine kenetlenmiştir.
18 Kemikleri tunç borular gibidir.
Kaburgaları demir çubuklar gibi.
19 Tanrı usullerinin başıdır o.
Onu yaratan ona kılıcını vermiştir.
20 Gerçekten dağlar ona yiyecek üretir,
kırın bütün hayvanları orada oynaşır.
21 Nilüfer ağaçlarının altında,
kamışların örtüsünde, bataklıkta yatar.
22 Nilüferler onu gölgeleriyle örter,
derenin söğütleri onu çevreler.
23 İşte, ırmak taşsa bile, o ürkmez.

Yarden onun ağzına kadar taşsa bile, o emindir.
24 O gözetlerken biri onu tutar mı,
ya da tuzakla burnunu deler mi?”

41

1 “Levyatan’ı* çengelle çekebilir misin,
ya da onun dilini bağla bastırabilir misin?
2 Burnuna ip takabilir misin,
ya da çenesini kancayla delebilir misin?
3 Sana çok yalvarır mı,
ya da sana tatlı sözler söyler mi?
4 Seninle bir antlaşma yapar mı ki,
onu daima hizmetkâr olarak alasın?
5 Onunla kuşla oynar gibi oynar mısın?
Ya da onu kızların için bağlar mısın?
6 Tacirler onun için pazarlık yapar mı?
Tüccarlar arasında onu pay ederler mi?
7 Derisini kancalarla doldurabilir misin,
ya da başını balıkçı mızraklarıyla?
8 Elini onun üzerine koy.
Savaşı hatırla ve bir daha yapma.
9 İşte, ona olan umut boşunadır.
Biri onu görünce de yıkılmaz mı?
10 Hiç kimse onu kışkırtmaya cürret edecek kadar sert değildir.
Öyleyse benim önümde durabilecek olan kimdir?
11 Bana önce kim verdi ki, ona ödeyeyim?
Göklerin altında olan her şey benimdir.”
12 “Onun azaları, kudretli gücü,
ve güzel yapısı hakkında sessiz kalmayacağım.
13 Onun dış giysisini kim çıkarabilir?
Çenelerinin arasına kim girebilir?
14 Yüzünün kapılarını kim açabilir?
Dişlerinin çevresinde dehşet vardır.
15 Onun gururu güçlü pullardır,
sıkı bir mühürle birbirine kapatılmıştır.
16 Birbirine o kadar yakındır ki,
aralarına hava giremez.
17 Birbirlerine yapışmışlardır.
Birbirlerine bitişmişlerdir, öyle ki, birbirlerinden ayrılamazlar.
18 Aksırması ışık saçar.
Gözleri sabahın göz kapakları gibidir.
19 Ağzından alevli meşaleler çıkar.
Ateş kıvılcımları sıçrar.
20 Burnundan duman çıkar,
kamış ateşinin üzerindeki kaynayan kazan gibi.
21 Soluğu közleri tutuşturur.
Ağzından alev çıkar.
22 Boynunda güç vardır.
Dehşet onun önünde oynamaktadır.

* **41:1** Levyatan, timsah veya benzeri bir yaratığın adıdır.

23 Etinin katmerleri birbirine yapışmıştır.
Üzerinde sabittirler.
Kımıldatılamazlar.
24 Yüreği taş kadar serttir,
evet, değirmen taşının alt taşı gibi sert.
25 O kendini kaldırdığında, güçlüler korkar.
Onun dayağı karşısında geri çekilirler.
26 Ona kılıçla saldıran olsa, galip gelemez;
ne mızrak, ne cirit, ne de kargı.
27 Demiri saman,
tuncu da çürük odun sayar.
28 Ok onu kaçıramaz.
Sapan taşları ona saman çöpü gibidir.
29 Topuzlar anız sayılır.
Cirit atışlarına güler.
30 Alt tarafları keskin çömlek parçaları gibidir,
harman döveni gibi çamurda iz bırakır.
31 Derin suyu bir kazan gibi kaynatır.
Denizi merhem kazanı gibi yapar.
32 Ardından yolu parlatır.
İnsan derinliğin ak saçlı olduğunu sanır.
33 Yeryüzünde korkusuz olarak yaratılmış,
onun bir eşi benzeri yoktur.
34 Yüksek olan her şeyi görür.
O, bütün gurur oğulları üzerinde kraldır."

42

1 O zaman İyov Yahve'ye şöyle yanıt verdi:
2 "Her şeyi yapabileceğini,
ve hiçbir amacının engellenemeyeceğini biliyorum.
3 'Bilgisizce tasarıyı karartan bu adam kimdir?' diye sordun.
Bu yüzden anlamadığımı, benim için çok şaşılası olan,
bilmediğim şeyleri söyledim.
4 'Şimdi dinle, konuşayım;
ben sana sorayım, sen de bana yanıt ver' dedin.
5 Seni kulaktan duymuştum,
ama şimdi gözüm seni gördü.
6 Bu yüzden kendimden iğreniyorum,
toz ve kül içinde tövbe ediyorum."
7 Böylece Yahve bu sözleri İyov'a söyledikten sonra Temanlı Elifaz'a, "Öfkem sana ve iki dostuna karşı alevlendi; çünkü hizmetkârım İyov gibi benim hakkımda doğru olanı söylemediniz.
8 Şimdi kendinize yedi boğa ve yedi koç alın, hizmetkârım İyov'un yanına gidin, kendiniz için yakmalık sunu sunun; hizmetkârım İyov sizin için dua etsin, çünkü onu kabul ederim, size karşı akılsızlığınıza göre davranmayayım. Çünkü hizmetkârım İyov gibi benim için doğru olanı söylemediniz."
9 Temanlı Elifaz, Şuahlı Bildad ve Naamalı Sofar gidip Yahve'nin kendilerine buyurmuş olduğu şeyi yaptılar ve Yahve İyov'u kabul etti.

10 Dostları için dua ettiğinde, İyov'un bolluğunu Yahve geri döndürdü. Yahve, İyov'a
önceden sahip olduğunun iki katını verdi.
11 O zaman bütün kardeşleri, bütün kız kardeşleri eski tanıdıklarının hepsi yanına
geldi, evinde onunla birlikte yemek yediler. Onu teselli ettiler ve Yahve'nin başına
getirmiş olduğu bütün kötülükler konusunda onu avuttular. Her biri ona birer para,*
her biri ona birer altın halka verdi.
12 Böylece Yahve İyov'un sonunu başlangıcından daha çok kutsadı. On dört bin koyunu,
altı bin devesi, bin çift öküzü ve bin dişi eşeği oldu.
13 Yedi oğlu ve üç kızı da oldu.
14 Birincisinin adını Yemima, ikincisinin adını Ketsia, üçüncüsünün adını Keren
Happuk koydu.
15 Bütün diyarda İyov'un kızları kadar güzel kadınlar bulunmazdı. Babaları onlara
kardeşleri arasında miras verdi.
16 Bundan sonra İyov yüz kırk yıl yaşadı ve oğullarını ve oğullarının oğullarını, dört
kuşağa kadar gördü.
17 Böylece İyov kocamış ve günlere doymuş olarak öldü.

* **42:11** kelimenin tam anlamıyla kesita, muhtemelen gümüşten yapılmış bir para birimi

MEZMURLAR

1

1 Ne mutlu kötülerin öğüdüyle yürümeyen,
günahkârların yolunda durmayan,
alaycıların sandalyesinde oturmayan insana.
2 Ancak onun zevki Yahve'nin* Yasası'dır.
gece gündüz onun üzerinde
derin derin düşünür.
3 O kişi akarsu kıyısına dikilmiş ağaca benzer,
meyvesini mevsiminde verir,
yaprağı da solmaz.
Ne yaparsa başarır.
4 Kötüler böyle değildir,
ancak rüzgârın savurduğu saman çöpü gibidirler.
5 Bu nedenle kötüler yargılanınca ayakta kalamaz,
günahkârlar doğrular topluluğunda duramaz.
6 Çünkü Yahve doğruların yolunu bilir,
ancak kötülerin yolu yok olur.

2

1 Uluslar neden öfkeleniyor,
halklar neden boş düzen kuruyor?
2 Dünyanın kralları ayağa kalkıyor,
hükümdarlar birbiriyle öğütleşiyor,
Yahve'ye ve Mesihi'ne* karşı.
3 "Koparalım onların bağlarını" diyorlar,
"İplerini üzerimizden atalım."
4 Göklerde oturan gülecek.
Efendi† onlarla alay edecek.
5 O zaman hiddetle konuşacak onlara,
gazabıyla onları dehşete düşürecek:
6 "Ben Kralımı kutsal dağım Siyon'a oturttum."
7 Kararı bildireceğim:
Yahve bana, "Sen benim oğlumsun" dedi.
"Bugün ben senin baban oldum.
8 Dile benden, mirasın olarak sana ulusları,
mülk olarak yeryüzünün en uzak köşelerini vereyim.
9 Onları demir sopayla kıracaksın,
çömlekçi kabı gibi parçalayacaksın."
10 Ey krallar, şimdi akıllı olun.
Ey dünya hâkimleri, ders alın.
11 Yahve'ye korkuyla hizmet edin,
titreyerek sevinin.
12 Oğul'a içtenlikle saygı gösterin ki‡ öfkelenmesin,
yoksa yolunuzda mahvolursunuz.

---

* **1:2** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.
* **2:2** "Meshedilmiş" kelimesi "Mesih" kelimesiyle aynıdır † **2:4** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.
‡ **2:12** veya Oğul'u öpün

Çünkü hiddeti yakında alevlenecek.
Ne mutlu O'na sığınanlara.

3

David'in oğlu Avşalom'dan kaçtığı zaman yazdığı mezmur
1 Ey Yahve, düşmanlarım nasıl da çoğaldı!
Bana karşı ayaklananlar çoktur.
2 Canım için birçoğu,
"Tanrı* katında ona yardım yoktur" diyor.
Selah.
3 Ama sen, ey Yahve, çevremde kalkansın,
yüceliğim ve başımı yükselten sensin.
4 Yahve'ye seslenirim,
kutsal dağından bana yanıt verir. Selah.
5 Yattım ve uyudum.
Uyandım, çünkü Yahve bana destek oldu.
6 Her yönden bana karşı koyan
on binlerden korkmam.
7 Kalk, ey Yahve!
Tanrım, kurtar beni!
Çünkü sen tüm düşmanlarımın çene kemiğine vurdun.
Kötülerin dişlerini kırdın.
8 Kurtuluş Yahve'nindir.
Kutsaman halkının üzerinde olsun! Selah.

4

1 Seslenince yanıtla beni, doğruluğumun Tanrısı!
Beni sıkıntımdan kurtar.
Bana merhamet et ve duamı duy.
2 Ey insanoğulları, ne zamana dek yüceliğim utanca çevrilecek?
Boş şeyleri sevip yalanın peşinden mi gideceksiniz? Selah.
3 Ama Yahve'nin tanrısal olanı kendine ayırdığını bilin.
Kendisine seslenince Yahve beni duyar.
4 Titreyin ve günah işlemeyin.
Yatağınızda yüreğinizi yoklayın ve sakin olun. Selah.
5 Doğruluk kurbanları sunun.
Yahve'ye güvenin.
6 "Bize kim iyilik gösterecek?" diyenler çoktur.
Yüzünün ışığı üzerimizde parlasın, ey Yahve.
7 Yüreğime verdiğin sevinç,
onların tahıllarının ve yeni şaraplarının çoğaldığı zamankinden fazladır.
8 Esenlik içinde hem yatar, hem uyurum.
Çünkü yalnız sen, ey Yahve,
güvenlik içinde yaşatırsın beni.

5

Müzik şefi için - Telli sazlarla - David'in mezmuru
1 Sözlerime kulak ver, ey Yahve.
İçine daldığım düşünceleri gör.
2 Feryadıma kulak ver, ey Kralım ve Tanrım;

* **3:2** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

çünkü sana dua ediyorum.
3 Sabahları sesimi işiteceksin, ey Yahve,
sabahları dileklerimi önüne serip umutla bekleyeceğim.
4 Çünkü sen kötülükten hoşlanan bir Tanrı değilsin.
Kötülük seninle yaşayamaz.
5 Kibirliler önünde duramaz.
Kötülüğün tüm işçilerinden nefret edersin.
6 Yalan söyleyenleri yok edersin.
Yahve kana susamış ve düzenbaz adamdan nefret eder.
7 Bense senin sevgi dolu iyiliğinin bolluğuyla evine gireceğim.
Sana saygıyla kutsal tapınağına doğru eğileceğim.
8 Ey Yahve, düşmanlarıma karşı doğruluğunla bana yol göster.
Yolunu önümde düzle.
9 Çünkü ağızlarında sadakat yoktur.
Yürekleri yıkımdır.
Boğazları açık bir mezar.
Dilleriyle yaltaklanırlar.
10 Onları suçlu çıkar, ey Tanrım!
Kendi öğütleriyle düşsünler.
İsyanlarının çokluğunda onları kov,
çünkü sana karşı isyan ettiler.
11 Ama sana sığınanların hepsi sevinsinler.
Her zaman sevinç çığlıkları atsınlar, çünkü onları savunan sensin.
Adını sevenler de sende sevinçle coşsunlar.
12 Çünkü sen doğru kişiyi kutsayacaksın, ey Yahve
çevresini kalkan gibi lütfunla saracaksın.

6

Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla - David'in mezmuru
1 Ey Yahve, öfkenle beni azarlama,
beni gazabınla terbiye etme.
2 Acı bana, ey Yahve, çünkü bitkinim.
Ey Yahve, iyileştir beni, çünkü kemiklerim sızlıyor.
3 Canım da büyük bir ıstırap içinde.
Ama sen, ey Yahve, ne zamana dek?
4 Ey Yahve, dön. Canımı özgür kıl,
sevgi dolu iyiliğin uğruna beni kurtar.
5 Çünkü senin anılman ölümün içinde yoktur.
Şeol'de* sana kim şükredecek?
6 İnlemekten yoruldum.
Her gece yatağım su içinde.
Gözyaşlarımla döşeğimi ıslatıyorum.
7 Gözüm kederden sönüyor,
bütün düşmanlarımdan ötürü yaşlanıyor.
8 Ey kötülük yapanların hepsi benden uzak durun,
çünkü Yahve ağlayışımı duydu.
9 Yahve yalvarışımı işitti.
Yahve duamı kabul edecektir.
10 Bütün düşmanlarım utanıp dehşet içinde kalacak.

* **6:5** Şeol ölüler diyarıdır.

Dönecekler, ansızın rezil olacaklar.

7

Benyaminli Kûş'un sözlerine ilişkin David'in Yahve'ye okuduğu şigayon
1 Ey Yahve, Tanrım, sana sığınıyorum.
Peşime düşenlerin hepsinden kurtar beni, özgür kıl.
2 Kurtaracak kimse yok diye,
aslan gibi canımı parçalamasınlar,
paramparça etmesinler onu.
3 Ey Yahve, Tanrım, eğer şunu yaptıysam,
eğer elimde kötülük varsa,
4 benimle barış içinde olan birine kötülükle karşılık verdiysem
(evet, sebepsiz yere düşmanımı soyduysam),
5 düşman canımın peşine düşsün ve ele geçirsin beni,
hayatımı yere çalsın,
yüceliğimi toza katsın. Selah.
6 Öfkeyle kalk, ey Yahve.
Düşmanlarımın öfkesine karşı yüksel.
Benim için uyan. Hükmü sen buyurdun.
7 Uluslar topluluğu çevreni sarsın.
Yücelerden onları yönet.
8 Yahve halkları yargılar,
beni doğruluğuma göre yargıla, ey Yahve,
dürüstlüğüme göre.
9 Kötülerin kötülüğü son bulsun,
ama doğru olanı pekiştir,
onların akıllarını ve yüreklerini araştıran adil Tanrı'dır.
10 Benim kalkanım Tanrı'yla olmaktır,
yüreği doğru olanı O kurtarır.
11 Tanrı adil bir yargıçtır,
evet, her gün öfkelenen bir Tanrı'dır.
12 Biri tövbe etmezse kılıcını biler,
eğip yayını gerer.
13 Ona karşı ölüm silahlarını hazırlamıştır.
Alevli okları hazırdır.
14 İşte* o kişi, kötülük sancısı çekiyor.
Kötülüğe gebe kalıp,
yalan doğurdu.
15 Bir çukur kazdı,
kazdığı çukura kendisi düştü.
16 Neden olduğu bela kendisine dönecek.
Zorbalığı kendi başına inecek.
17 Doğruluğundan ötürü Yahve'ye şükredeceğim,
yüce Yahve'nin adını ilahilerle öveceğim.

8

Müzik şefi için - Gittit üzerine - David'in mezmuru
1 Ey Efendimiz Yahve,
ne yüce adın var bütün yeryüzünde!

* **7:14** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

Görkemini göklerin üstüne yükselttin!
2 Sana düşman olanlardan ötürü,
düşmanı ve öç alanı susturmak için
çocukların ve bebeklerin dudaklarından gücü kurdun.
3 Senin göklerini, ellerinin eserini,
koyduğun ay ve yıldızları düşününce dedim:
4 "İnsan ne ki, onu düşünesin?
İnsanoğlu nedir ki, ona değer veresin?"
5 Onu meleklerden* biraz aşağı kıldın,
ve onu yücelik ve saygınlıkla taçlandırdın.
6 Ellerinin işleri üzerinde onu hâkim kıldın.
Her şeyi ayaklarının altına serdin.
7 Tüm koyunları ve sığırları,
kır hayvanlarını,
8 Gökteki kuşları, denizdeki balıkları,
denizlerin yollarından geçen her şeyi.
9 Ey Efendimiz Yahve,
ne yüce adın var bütün yeryüzünde!

9

Müzik şefi için - "Oğulun Ölümü" makamında - David'in mezmuru
1 Bütün yüreğimle Yahve'ye şükredeceğim.
Şaşkınlık verici işlerinin hepsini anlatacağım.
2 Sende sevinip coşacağım.
Adına ilahiler söyleyeceğim, ey Yüceler Yücesi.
3 Düşmanlarım geri çekilirken,
senin önünde tökezleyip yok oluyorlar.
4 Çünkü haklı davamı sen gördün.
Tahtında oturur adil şekilde yargılarsın.
5 Ulusları azarladın.
Kötüleri yok ettin.
Adlarını sonsuza dek sildin.
6 Düşman sonsuz yıkıma uğradı.
Yerinden söküp attığın kentlerin anıları bile yok oldu.
7 Ama Yahve sonsuza dek hüküm sürer.
Tahtını yargı için hazırlamıştır.
8 Dünyayı doğrulukla yargılayacak.
O, halkları doğrulukla yargılayacaktır.
9 Yahve ezilenler için bir sığınak,
sıkıntılı zamanlarda yüksek bir kuledir.
10 Adını bilenler sana güvenecekler,
çünkü sen, ey Yahve, seni arayanları terk etmezsin.
11 Siyon'da oturan Yahve'yi ilahilerle övün,
yaptıklarını halklar arasında ilan edin.
12 Çünkü kanın öcünü alan onları hatırlar.
Mazlumların feryadını unutmaz.
13 Bana merhamet et, ey Yahve.

* **8:5** İbranice: Elohim. Burada kullanılan Elohim kelimesi genellikle "Tanrı" anlamına gelir, ancak "tanrılar", "beyler" veya "melekler" anlamına da gelebilir. Septuagint burada "melekler" olarak okunur. Ayrıca İbraniler 2:7'deki Septuagint'ten alıntıya da bakın.

Benden nefret edenler yüzünden çektiğim acıyı gör,
beni ölümün kapılarından kaldır da,
14 övgülerinin tümünü gösterebileyim.
Siyon kızının kapılarında kurtarışınla sevineceğim.
15 Uluslar kazdıkları çukura düştüler.
Gizledikleri ağ kendi ayaklarına takıldı.
16 Yahve kendisini tanıttı.
Yargısını gerçekleştirdi.
Kötü kişi kendi ellerinin işiyle tuzağa düştü. Higayon - Selah.
17 Kötüler Şeol'e* döndürüleceklerdir.
Tanrı'yı unutan tüm uluslar da.
18 Çünkü yoksullar hep unutulmayacak,
mazlumun umudu sonsuza dek yok olmayacak.
19 Kalk, ey Yahve! İnsan galip çıkmasın.
Uluslar senin önünde yargılansın.
20 Onları korkut, ey Yahve.
Uluslar, yalnızca insan olduklarını bilsinler. Selah.

10

1 Neden uzakta duruyorsun, ey Yahve?
Sıkıntı zamanlarında neden kendini saklıyorsun?
2 Kötüler kibirle mazlumları avlıyor.
Mazlumlar kötülerin kurduğu tuzağa düşüyor.
3 Çünkü kötü kişi yüreğindeki arzularla övünür.
Açgözlüleri yüceltir ve Yahve'yi yerer.
4 Kötü kişi gururlu yüzüyle,
düşüncelerinde Tanrı'ya yer vermez.
5 Kötünün yolları hep bolluk içindedir.
Kibirlidir ve senin yasaların onun gözlerinden uzaktır.
Düşmanlarının hepsini küçümser.
6 Yüreğinden, "Ben sarsılmam.
Hiçbir devirde sıkıntıya düşmem." der.
7 Ağzı lanet, hile ve zulümle dolu.
Dilinin altında kötülük ve fesat vardır.
8 Köylerin yakınında pusuda bekler.
Pusuda masumu öldürür.
Gözlerini gizlice çaresize dikmiştir.
9 Pusuya yatmış aslan gibi, gizlice pusudadır.
Çaresizi yakalamak için yatıp bekler.
Çaresizi ağına çekip yakalar.
10 Çaresiz onun gücünün altında
Çöküp ezilir.
11 Yüreğinden, "Tanrı unuttu" der.
"Yüzünü gizledi,
hiçbir zaman görmeyecek."
12 Kalk, ey Yahve!
Tanrım, elini kaldır!
Çaresizi unutma.
13 Kötü kişi neden Tanrı'yı suçlasın?
Yüreğinden "Tanrı hesap sormaz" desin.

* **9:17** Şeol ölüler diyarıdır.

14 Ama sen sıkıntı ve kederi görürsün.
Onu eline almayı düşünürsün.
Mağdura ve babasızlara yardım edersin.
15 Kötünün kolunu kır.
Kötüye gelince, kötülüğü kalmayıncaya kadar ondan hesabını sor.
16 Yahve sonsuza dek Kraldır!
Uluslar O'nun diyarından yok olacak.
17 Yahve, alçakgönüllülerin dileğini duydun.
Onların yüreğini hazırlayacaksın.
Kulağını onlara açacaksın,
18 Yetimlerin ve ezilenlerin yargısını vermek için,
öyle ki toprak olan insan artık bir daha dehşet saçmasın.

11

Müzik şefi için - David'in mezmuru
1 Ben Yahve'ye sığınırım.
Nasıl olur da canıma, "Kuş gibi dağa kaç" dersiniz?
2 Çünkü işte, kötüler yaylarını geriyor.
Karanlıkta dürüst yüreklileri vurmak için,
Oklarını kiriş üzerine yerleştirdiler.
3 Temeller yıkılırsa,
doğru kişi ne yapabilir?
4 Yahve kutsal tapınağındadır.
Yahve gökte tahtındadır.
O'nun gözleri bakar.
Gözleri insanoğullarını sınar.
5 Yahve doğru kişiyi sınar,
ama O'nun canı kötüden ve zorbalığı sevenden nefret eder.
6 Kötülerin üzerine kızgın korlar yağdıracak;
ateş, kükürt ve kavurucu rüzgâr onların kâsesine düşen pay olacak.
7 Çünkü Yahve doğrudur.
Doğruluğu sever.
Doğru kişi O'nun yüzünü görecek.

12

Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla
1 Yardım et, ey Yahve, çünkü tanrısal kişi kalmadı.
İnsanoğulları arasında sadık olanlar tükeniyor.
2 Herkes komşusuna yalan söylüyor.
Yaltaklanan dudaklarla, çift yürekle konuşuyorlar.
3 Yahve tüm yaltaklanan dudakları,
ve övünen dilleri kessin.
4 Onlar, "Dilimizle galip geleceğiz.
Dudaklarımız bizimdir.
Kim bizim üzerimizde efendidir?" derler.
5 "Mazlumların ezilmesinden ve yoksulların iniltilerinden ötürü,
şimdi kalkacağım" diyor Yahve,
"Ona kötülük edenlerden kurtarıp güvenli bir yere koyacağım."
6 Yahve'nin sözleri kusursuzdur,
toprak ocakta eritilmiş,
yedi kez arıtılmış gümüşe benzer.

7 Sen onları koruyacaksın, ey Yahve.
Onları bu kuşaktan daima koruyacaksın.
8 Alçaklık insanoğulları arasında yüceltildiğinde,
kötüler her yanda dolaşır.

13

Müzik şefi için - David'in mezmuru
1 Ne zamana dek, ey Yahve?
Beni sonsuza dek mi unutacaksın?
Yüzünü benden daha ne kadar gizleyeceksin?
2 Her gün yüreğimde keder var,
ne zamana dek canımı teselli edeceğim?
Ne zamana dek düşmanım bana karşı zafer kazanacak?
3 Bak ve yanıt ver bana, ey Tanrım Yahve.
Gözlerime ışık ver ki, ölüm uykusuna yatmayayım,
4 öyle ki, düşmanım, "Onu yendim" demesin,
Düştüğümde düşmanlarım sevinmesin.
5 Ama ben senin sevgi dolu iyiliğine güveniyorum.
Yüreğim senin kurtuluşunla seviniyor.
6 Yahve'ye ezgiler söyleyeceğim,
çünkü bana iyilik etti.

14

Müzik Şefi için David'in mezmuru
1 Akılsız yüreğinde, "Tanrı yoktur" dedi.
Yozlaştılar,
iğrenç işler yaptılar.
İyilik eden kimse yok.
2 Anlayan, Tanrı'yı arayan birisi var mı diye,
Yahve gökten insanoğullarına baktı,
3 hepsi saptı.
Hepsi birlikte yozlaştılar.
İyilik eden kimse yok, bir kişi bile yok.
4 Kötülük edenlerin hiçbirinin bilgisi yok mu?
Halkımı ekmek yer gibi yiyorlar.
Yahve'yi çağırmıyorlar.
5 Orada dehşet içinde kaldılar.
Çünkü Tanrı doğruların kuşağının yanındadır.
6 Yoksulların tasarısını engellersiniz,
ama onun sığınağı Yahve'dir.
7 Ah, keşke İsrael'in kurtuluşu Siyon'dan gelseydi!
Yahve halkının servetini geri döndürdüğünde,
o zaman Yakov sevinecek ve İsrael coşacak.

15

David'in mezmuru
1 Ey Yahve, tapınağında kim oturabilir?
Kutsal dağında kim yaşayabilir?
2 Kusursuzca yürüyen, doğru olanı yapan,
yüreğinde gerçeği söyleyen,
3 Böylesi iftira etmez,

dostuna kötülük etmez,
komşusuna kara çalmaz.
4 Aşağılık insanı hor görür,
ama Yahve'den korkanlara saygı duyar.
Kendi zararına ant içse bile, andını bozmaz.
5 Parasını tefeciye vermez,
suçsuza karşı rüşvet almaz.
Bunları yapan asla sarsılmaz.

16

David'in şiiri
1 Koru beni, ey Tanrı,
çünkü sana sığınıyorum.
2 Canım, Yahve'ye şöyle dedi:
"Efendim sensin.
Senden ayrı bana iyilik yoktur."
3 Yeryüzündeki kutsallara gelince,
harikadır onlar, bütün zevkim onlardadır.
4 Başka ilâha armağan sunanların kederi çoğalacak.
Onların kan sunularını ben sunmayacağım,
ne de adlarını ağzıma alacağım.
5 Yahve payımı, kâsemi belirledi.
Benim hissemi güvende tutan sensin.
6 Sınırlar hoş yerlerde düştü bana.
Evet, iyi bir mirasım var.
7 Bana öğüt veren Yahve'yi yücelteceğim.
Evet, geceleyin yüreğim beni uyarır.
8 Yahve'yi hep önüme koydum.
O benim sağımda olduğu için sarsılmam.
9 Bu nedenle yüreğim coşku dolu, dilim sevinir.
Bedenim de güvenlik içinde yaşar.
10 Çünkü sen canımı Şeol'e* terk etmeyeceksin,
kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.
11 Bana hayat yolunu göstereceksin.
Bol sevinç senin huzurundadır.
Sağ elinde sonsuz zevkler vardır.

17

David'in bir duasıdır.
1 Ey Yahve, haklı yakarışımı işit.
Hileli dudaklardan çıkmayan duama kulak ver.
2 Hükmüm senin huzurundan çıksın.
Senin gözlerin adalete baksın.
3 Yüreğimi denedin.
Geceleyin beni ziyaret ettin.
Beni yokladın ama hiçbir şey bulmadın.
Ağzımdan itaatsiz söz çıkarmamaya kararlıyım.
4 İnsanların yaptıklarına gelince,
senin dudaklarının sözüyle,
şiddet yollarından kendimi uzak tuttum.

* **16:10** Şeol ölüler diyarıdır.

5 Adımlarım senin yollarını sımsıkı tuttu.
Ayaklarım kaymadı.
6 Sana seslendim, çünkü bana yanıt verirsin, Tanrım.
Kulak ver bana.
Sözümü duy.
7 Sevgiyle dolu muhteşem iyiliğini göster,
sana sığınanları sağ elinle düşmanlarından kurtaran sensin.
8 Gözbebeğin gibi koru beni.
Beni kanatlarının gölgesinde sakla,
9 bana baskı yapan kötülerden,
Etrafımı saran ölümcül düşmanlarımdan.
10 Duygusuz yüreklerini kapatırlar.
Ağızlarıyla gururla konuşurlar.
11 Artık adımlarımızın çevresini sardılar.
Bizi yere çalmak için gözlerini diktiler.
12 Avına karşı doyumsuz bir aslan,
pusuya yatmış genç bir aslan gibi.
13 Kalk, ey Yahve, onunla uğraş.
Yere çal onu.
Kılıcınla kurtar canımı kötülerden,
14 elinle insanlardan, ey Yahve,
payı bu hayatta olan dünya insanlarından.
Değer verdiklerinin karnını doyurursun.
Oğulların bolluk içindedir,
onlar da çocukları için servet biriktirirler.
15 Bana gelince, yüzünü doğrulukla göreceğim.
Uyandığımda senin suretini görmeye doyacağım.

18

Müzik şefi için - Yahve'nin hizmetkârı David'in mezmuru - Yahve kendisini bütün düşmanlarının pençesinden ve Saul'un elinden kurtardığı gün David Yahve'ye şu ezgiyi okudu:
1 Seni seviyorum, ey Yahve, gücüm sensin.
2 Yahve benim kayam, kalem ve kurtarıcımdır,
Tanrım, kayam, sığındığımdır,
kalkanım ve kurtuluşumun boynuzu, yüksek kulem.
3 Övülmeye layık olan Yahve'yi çağırırım,
ve kurtulurum düşmanlarımdan.
4 Ölüm ipleri sarmıştı beni.
Tanrısızlık selleri beni ürküttü.
5 Şeol'ün* ipleri çevremdeydi.
Ölüm tuzakları üzerime indi.
6 Sıkıntı içinde Yahve'yi çağırdım,
Tanrım'a haykırdım.
Duydu sesimi tapınağından.
Önündeki feryadım kulaklarına erişti.
7 O zaman yeryüzü sarsılıp titredi.
Dağların temelleri de yerinden oynadı,
çünkü Yahve öfkelenmişti.

* **18:5** Şeol ölüler diyarıdır.

8 Burnundan duman yükseldi.
Ağzından yakıp tüketen bir ateş çıktı.
Ondan korlar tutuştu.
9 Gökleri yarıp indi.
Ayakları altında koyu bir karanlık vardı.
10 Bir keruva binip uçtu.
Ve rüzgârın kanatları üzerinde süzüldü.
11 Karanlığı kendisine saklanacak yer,
karanlık suları, gökyüzünün koyu bulutlarını,
çevresine çardak yaptı.
12 Önündeki parıltıdan dolu ve alevli korlarla,
O'nun koyu bulutları geçti.
13 Yahve gökte gürledi.
Yüceler Yücesi ses verdi,
dolu ve alevli korlarla.
14 Oklarını gönderip onları dağıttı.
Onları büyük yıldırımlarla bozguna uğrattı.
15 Ey Yahve senin azarlamandan,
burnundan çıkan güçlü soluktan,
suların yatakları göründü,
dünyanın temelleri belirdi.
16 Yukarıdan gönderdi.
Beni tuttu.
Beni çok sulardan çıkardı.
17 Beni güçlü düşmanımdan,
benden nefret edenlerden kurtardı.
Çünkü onlar benden çok güçlüydüler.
18 Felaket günümde üzerime geldiler,
ama Yahve bana destek çıktı.
19 Beni geniş bir yere çıkardı.
Kurtardı beni çünkü benden hoşlandı.
20 Yahve doğruluğuma göre ödüllendirdi beni.
Ellerimin temizliğine göre bana karşılık verdi.
21 Çünkü Yahve'nin yollarını tuttum,
ve kötülükle Tanrım'dan uzaklaşmadım.
22 Çünkü O'nun bütün ilkeleri önümdedir.
Kurallarını kendimden uzaklaştırmadım.
23 O'nunla suçsuzum.
Günahımdan kendimi uzak tuttum.
24 Bu nedenle Yahve beni doğruluğuma göre,
ellerimin O'nun gözündeki temizliğine göre ödüllendirdi.
25 Merhametli olana merhametini,
kusursuz olana kusursuzluğunu gösterirsin.
26 Pak olana paklığını,
çarpık olana sertliğini gösterirsin.
27 Çünkü mazlum insanları kurtarırsın,
ama kibirli gözleri alaşağı edersin.
28 Işığımı sen yakacaksın ey Yahve.
Tanrım karanlığımı aydınlatacaksın.
29 Çünkü senin sayende akıncıların üstüne çıkarım,
Tanrım'la surları aşarım.

30 Tanrı'ya gelince, O'nun yolu kusursuzdur.
Yahve'nin sözü sınandı.
O, kendisine sığınan herkese kalkandır.
31 Çünkü Yahve'den başka Tanrı kimdir?
Tanrımız'dan başka kaya kimdir?
32 O Tanrı ki, beni güçle donatır ve yolumu kusursuz kılar.
33 Ayaklarımı geyik ayakları gibi eder,
beni yüksek yerlerime diker.
34 Ellerime savaşmayı öğretir,
kollarımla tunç bir yayı gereyim diye.
35 Bana kurtuluşunun kalkanını da verdin.
Sağ elin destekler beni.
Senin sevecenliğin beni büyük etti.
36 Adımlarımın yerini genişlettin,
ayaklarım kaymadı.
37 Düşmanlarımı kovalayıp onlara yetişirim,
onlar yok olana dek geri dönmem.
38 Onları ezerim, kalkamazlar,
ayaklarımın altına serilirler.
39 Çünkü savaş için bana güç verdin.
Bana karşı çıkanları bana boyun eğdirdin.
40 Benden nefret edenleri yok edeyim diye,
düşmanlarımın sırtını bana çevirttin.
41 Feryat ettiler ama kurtaracak kimse yoktu,
Yahve'yi bile çağırdılar ama O yanıt vermedi.
42 O zaman onları yelin önündeki toz gibi ezdim.
Onları sokak çamuru gibi dışarı fırlattım.
43 Halkın çekişmelerinden beni kurtardın.
Beni ulusların başı yaptın.
Tanımadığım bir halk bana hizmet edecek.
44 Duyar duymaz benim sözümü dinleyecekler.
Yabancılar bana boyun eğecekler.
45 Yabancılar yok olup gidecek,
kalelerinden titreyerek çıkacaklar.
46 Yahve yaşıyor! Kayam'a övgüler olsun!
Kurtuluşumun Tanrısı yüceltsin!
47 Benim için öç alan,
halkları bana boyun eğdiren Tanrı O'dur.
48 Düşmanlarımdan kurtarır.
Bana karşı çıkanların üstüne çıkarırsın beni.
Beni zorbadan kurtarırsın.
49 Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, ey Yahve,
adını ilahilerle öveceğim.
50 O, kralına büyük bir kurtuluş verir,
meshedilmiş olanına, David ve soyuna,†
sonsuza dek sevgi dolu iyiliğini gösterir.

19

Müzik şefi için - David'in mezmuru
1 Gökler Tanrı'nın görkemini bildirir.

† **18:50** veya tohum

Gök boşluğu ellerinin eserini sergiler.
2 Gün güne söz söyler,
gece geceye bilgi gösterir.
3 Ne konuşma ne de dil vardır,
sesleri duyulmaz.
4 Sesleri tüm yeryüzüne,
sözleri dünyanın sonuna dek ulaşır.
Göklerde güneş için çadır kurdu Tanrı.
5 Gerdekten çıkan güveye benzer güneş,
yarışını koşan güçlü bir adam gibi sevinir.
6 Göklerin bir ucundan çıkar,
öbür ucuna dek döner.
Sıcaklığından hiçbir şey saklanmaz.
7 Yahve'nin yasası kusursuzdur, canı tazeler.
Yahve'nin antlaşması emindir, saf kişiyi bilge kılar.
8 Yahve'nin kuralları doğrudur, yüreği sevindirir.
Yahve'nin buyruğu paktır, gözleri aydınlatır.
9 Yahve korkusu temizdir, sonsuza dek kalıcıdır.
Yahve'nin ilkeleri gerçektir ve tamamıyla doğrudur.
10 Altından, bol miktarda saf altından daha çok arzu edilir,
baldan, süzme petek balından daha tatlıdır.
11 Üstelik hizmetkârını uyaran onlardır.
Onlara uyanların ödülü büyüktür.
12 Kusurlarını kim fark edebilir?
Gizli kusurlarımdan dolayı beni bağışla.
13 Hizmetkârını bilerek işlenen günahlardan uzak tut.
Üzerimde hakimiyet kurmasınlar.
O zaman doğru olurum.
Büyük isyandan suçsuz ve masum çıkarım.
14 Ağzımdan çıkan sözler ve yüreğimin düşüncesi
senin önünde kabul görsün,
ey Yahve, kayam ve kurtarıcım.

20

Müzik şefi için- David'in mezmuru
1 Yahve sıkıntılı gününde sana yanıt versin.
Yakov'un Tanrısı'nın adı seni yükseltsin,
2 kutsal yerden sana yardım göndersin,
Siyon'dan destek versin.
3 Bütün sunularını hatırlasın,
yakmalık sunularını kabul etsin. Selah.
4 Sana yüreğine göre versin,
ve bütün öğütlerini yerine getirsin.
5 Senin kurtarışında zafer kazanacağız.
Tanrı'nın adıyla sancaklarımızı dikeceğiz.
Yahve bütün dileklerini yerine getirsin.
6 Şimdi biliyorum ki, Yahve meshettiğini kurtarıyor.
Sağ elinin kurtarıcı gücüyle,
kutsal cennetten ona yanıt veriyor.
7 Bazıları savaş arabalarına, bazıları atlara güvenir,

ama biz Tanrımız Yahve'nin adına güveniriz.
8 Onlar eğildiler ve düştüler,
ama biz kalktık ve dik durduk.
9 Kurtar, ey Yahve!
Seslendiğimizde Kral bize yanıt versin!

21

Müzik şefi için David'in mezmuru
1 Kral senin gücüne sevinir, ey Yahve!
Kurtarışınla ne büyük sevinç duyar!
2 Yüreğinin isteğini ona verdin,
dudaklarının dileğini geri çevirmedin. Selah.
3 Çünkü iyilik bereketleriyle onu karşıladın.
Başına saf altından taç koydun.
4 Senden hayat istedi,
sonsuza dek sürecek uzun günler verdin ona.
5 Senin kurtarışınla yüceliği büyüktür.
Ona saygınlık ve yücelik giydirdin.
6 Çünkü sen onu daima en kutsanmış kıldın.
Huzurunda onu sevinçle coşturdun.
7 Çünkü kral Yahve'ye güvenir,
Yüceler Yücesi'nin sevgi dolu iyiliği sayesinde sarsılmaz.
8 Elin bütün düşmanlarını bulacak.
Sağ elin senden nefret edenleri bulacaktır.
9 Öfkelendiğin zaman onları kızgın fırına çevireceksin.
Yahve gazabıyla onları yutacak.
Ateş onları yiyip bitirecektir.
10 Onların soyunu yeryüzünden,
gelecek kuşaklarını insanoğulları arasından yok edeceksin.
11 Çünkü sana karşı kötülük etmeye niyetlendiler.
Sana karşı başarılı olamayacak bir kötülük tasarladılar.
12 Çünkü sırtlarını döndüreceksin,
gerilmiş yayını yüzlerine doğrulttuğunda.
13 Gücünle yüksel, ey Yahve,
ezgiler söyleyip kudretini övelim.

22

Müzik şefi için - "Tan Geyiği" makamında - David'in mezmuru
1 Tanrım, Tanrım, beni neden bıraktın?
Neden bana yardım etmekten, iniltimin sözlerinden bu kadar uzaksın?
2 Tanrım, gündüz çağırıyorum ama yanıt vermiyorsun,
geceleyin ve sessiz kalmıyorum.
3 Oysa sen kutsalsın,
meskenini İsrael'in övgüleri üzerine kurarsın.
4 Atalarımız sana güvendi.
Güvendiler ve sen de onları kurtardın.
5 Sana seslendiler ve kurtuldular.
Sana güvendiler ve hayal kırıklığına uğramadılar.
6 Ama toprak kurduyum ben, insan değilim,
insanların yüz karasıyım, halkın hor gördüğü biri.
7 Beni görenlerin hepsi benimle alay ediyor.

Dudaklarıyla beni aşağılıyorlar. Başlarını sallayıp şöyle diyorlar:
8 “Yahve’ye güvendi.
Onu kurtarsın.
Madem ondan hoşlanıyor, onu kurtarsın bakalım!”
9 Oysa beni rahimden sen çıkardın.
Ana kucağındayken güvenmemi sağladın.
10 Ana rahminden sana teslim edildim.
Doğumumdan beri Tanrım sensin.
11 Benden uzak durma, çünkü sıkıntı yakın.
Çünkü yardım edecek kimse yok.
12 Birçok boğalar beni kuşattı.
Başan'ın güçlü boğaları çevremi sardı.
13 Bana karşı ağızlarını sonuna kadar açıyorlar,
avını parçalayan aslanlar gibi kükrüyorlar.
14 Su gibi dökülüyorum.
Bütün kemiklerim eklemlerinden çıktı.
Yüreğim balmumu gibi,
içimde eriyor.
15 Gücüm çömlek parçası gibi kurudu.
Dilim damağıma yapışıyor.
Beni ölüm toprağına yatırdın.
16 Çünkü köpekler çevremi sardı.
Kötüler sürüsü beni kuşattı.
Ellerimi ve ayaklarımı deldiler.*
17 Bütün kemiklerimi sayabilirim.
Gözlerini dikmiş, bana bakıyorlar.
18 Giysilerimi aralarında paylaşıyorlar.
Elbisem için kura çekiyorlar.
19 Ama sen, ey Yahve, uzak durma!
Sensin benim yardımcım. Bana yardım etmek için acele et!
20 Canımı kılıçtan,
değerli hayatımı köpeğin gücünden kurtar.
21 Aslanın ağzından kurtar beni!
Evet, beni yaban öküzlerinin boynuzlarından kurtardın.
22 Adını kardeşlerime duyuracağım.
Topluluğun ortasında seni öveceğim.
23 Ey Yahve'den korkanlar, O’nu övün!
Ey Yakov soyu, O'nu yüceltin!
Ey İsrael soyu, O'ndan korkun!
24 Çünkü O, mazlumun sıkıntısını küçümsemedi, tiksinmedi.
Yüzünü de ondan gizlemedi;
ama mazlum O’na seslenince, O sesini duydu.
25 Büyük toplulukta övgüm sendendir.
O’ndan korkanların önünde adaklarımı yerine getireceğim.
26 Alçakgönüllüler yiyip doyacak.
O’nu arayanlar Yahve'ye şükredecekler.
Yürekleriniz sonsuza dek yaşasın.
27 Yeryüzünün bütün uçları hatırlayacak ve Yahve’ye dönecek.

* **22:16** Ölü Deniz Tomarları. Masoretik Metinde şöyle yazar: “Bir aslan gibi, ellerimi ve ayaklarımı iğneliyorlar.

Ulusların bütün soyları senin önünde tapınacaklar.
28 Çünkü krallık Yahve'nindir.
Uluslar üzerinde hükümdar O'dur.
29 Dünyanın bütün zenginleri yiyecek ve tapınacaklar.
Toprağa inen herkes O'nun önünde eğilecek,
canını hayatta tutamayanlar bile.
30 Gelecek kuşaklar O'na hizmet edecek.
Sonraki kuşaklara Efendi anlatılacak.
31 Gelip O'nun doğruluğunu henüz doğmamış halka bildirecekler.
Çünkü bunu O yaptı.

23

David'in mezmuru
1 Yahve benim çobanımdır,
hiç eksiğim olmaz.
2 Beni yeşil çayırlarda yatırır.
Sakin suların yanına götürür.
3 Canımı onarır.
Adı uğruna doğruluk yollarında bana rehberlik eder.
4 Ölüm gölgesindeki vadiden geçsem bile,
kötülükten hiç korkmam, çünkü sen benimlesin.
Senin asan, değneğin,
onlar rahatlatır beni.
5 Düşmanlarımın huzurunda,
önüme sofra kurarsın.
Başımı yağla meshedersin.
Kâsem taşmakta.
6 Kesinlikle hayatımın bütün günlerinde iyilik ve sevgi izleyecek beni,
ve daima Yahve'nin evinde oturacağım.

24

David'in mezmuru
1 Yahve'nindir yeryüzü, doluluğuyla birlikte.
Dünya ve onda oturanlar.
2 Çünkü O'dur onu denizlerin üzerinde kuran,
taşkınlar üzerinde durduran.
3 Yahve'nin dağına kim çıkabilir?
Kim O'nun kutsal yerinde durabilir?
4 Elleri temiz, yüreği pak olan;
canını yalana kaptırmamış,
hileyle yemin etmemiştir böylesi.
5 O kişi Yahve'nin bereketini,
kurtuluşunun Tanrısı'ndan gelen doğruluğu alacaktır.
6 Bu O'nu arayanların kuşağıdır,
senin yüzünü arayanların— Yakov gibi. Selah.
7 Kaldırın başınızı, ey kapılar!
Yükselin, ey ebedi kapılar,
yüce Kralı içeri girsin.
8 Kimdir o Yüce Kralı?
Yahve'dir O, güçlü ve kudretli,
Yahve savaşta kudretlidir.
9 Kaldırın başınızı, ey kapılar,

yükselin ey ebedi kapılar,
yücelik Kralı içeri girsin.
10 Kimdir o yüce Kralı?
Ordular Yahvesi, yüce Kralı O'dur! Selah.

25

David'in mezmuru
1 Ey Yahve, canımı sana kaldırıyorum.
2 Tanrım, sana güvendim,
utandırma beni.
Düşmanlarımın bana galip gelmesine izin verme.
3 Seni bekleyen hiç kimse utanmayacak.
Sebepsiz yere hainlik edenler utanacaklar.
4 Bana yollarını göster, ey Yahve.
Bana yönlerini bildir.
5 Bana kendi gerçeğinde yol göster ve öğret,
çünkü sen kurtuluşumun Tanrısı'sın,
bütün gün seni bekliyorum.
6 Ey Yahve, sevecen merhametlerini ve sevgi dolu iyiliğini hatırla,
çünkü onlar eski zamanlardan beri aynıdır.
7 Gençlik günahlarımı ve gençlik isyanlarımı hatırlama.
Beni sevgi dolu iyiliğinle,
iyiliğine göre hatırla, ey Yahve.
8 Yahve iyi ve doğrudur,
bu nedenle günahkârlara yolu gösterir.
9 Alçakgönüllülere adalet yolunda yol gösterecek.
Kendi yolunu onlara öğretecek.
10 Antlaşmasını ve tanıklıklarını tutanlar için,
Yahve'nin bütün yolları sevgi dolu iyilik ve gerçektir.
11 Adın uğruna, ey Yahve,
günahımı bağışla, çünkü günahım büyüktür.
12 Yahve'den korkan adam kimdir?
Yahve ona seçeceği yolu bildirecektir.
13 Onun canı rahat edecek.
Soyu ülkeyi miras alacaktır.
14 Yahve'nin dostluğu kendisinden korkanlarladır.
Onlara antlaşmasını gösterecektir.
15 Gözlerim hep Yahve'nin üstündedir,
çünkü ayaklarımı ağdan O çıkarır.
16 Bana yüzünü çevir ve merhamet et,
çünkü kimsesiz ve dertliyim.
17 Yüreğimin darlıkları çoğaldı.
Beni sıkıntılarımdan kurtar.
18 Çektiğim sıkıntıları ve acıları gör de,
bütün günahlarımı bağışla.
19 Düşmanlarıma bak, çünkü çokturlar.
Şiddetle benden nefret ediyorlar.
20 Canımı koru, kurtar beni.
Hayal kırıklığına uğramayayım, çünkü sana sığınıyorum.
21 Beni dürüstlük ve doğruluk korusun,
çünkü seni bekliyorum.

22 Ey Tanrı, İsrael'i bütün sıkıntılarından kurtar.

26

David’in mezmuru
1 Beni yargıla, ey Yahve, çünkü dürüstlüğümle yürüdüm.
Sarsılmadan Yahve'ye güvendim.
2 Beni dene, ey Yahve, sına beni.
Yüreğimi ve aklımı yokla.
3 Çünkü sevgi dolu iyiliğin gözlerimin önündedir.
Senin gerçeğinde yürüdüm.
4 Hilekâr adamlarla oturmadım,
ikiyüzlülerin arasına da girmem.
5 Kötülük yapanlar topluluğundan nefret ederim,
kötülerle birlikte oturmam.
6 Ellerimi masumiyetle yıkar,
sunağının etrafında dönerim, ey Yahve,
7 ta ki, şükran sesini duyurayım
ve tüm harika işlerini anlatayım.
8 Ey Yahve, oturduğun evi,
görkeminin bulunduğu yeri severim.
9 Canımı günahkârlarla,
hayatımı kana susamış adamlarla bir araya getirme.
10 Kötülük ellerindedir,
sağ elleri rüşvetle doludur.
11 Ama ben dürüstlüğümle yürüyeceğim.
Beni kurtar ve bana merhamet et.
12 Ayağım düzlükte durur.
Topluluklarda Yahve'yi yücelteceğim.

27

David’in mezmuru
1 Yahve benim ışığım ve kurtuluşumdur.
Kimden çekineyim?
Yahve hayatımın gücüdür.
Kimden korkayım?
2 Kötüler etimi yemek için üzerime geldiklerinde,
hasımlarım ve düşmanlarım bile tökezlediler ve düştüler.
3 Bana karşı bir ordu konaklasa,
yüreğim korkmaz.
Bana karşı savaş açılsa,
yine de güvenimi korurum.
4 Yahve'den tek bir şey diledim ve onu ararım:
Yahve’nin güzelliğini görüp,
O’nun tapınağında hayran olmak için,
hayatımın bütün günlerinde Yahve’nin evinde oturmaktır.
5 Çünkü sıkıntı gününde beni gizlice çardağında tutacak.
Beni çadırının gizli yerinde saklayacak.
Kaya üzerinde beni yükseltecek.
6 Artık başım çevremdeki düşmanlarımın üzerinde yükselecek.
O’nun çadırında sevinç kurbanları sunacağım.
Ezgilerle, ilahilerle Yahve’yi öveceğim.

7 Sesimle çağırdığımda duy, ey Yahve.
Bana merhamet et, yanıtla beni.
8 “Yüzümü ara” dediğin zaman,
yüreğim sana, “Yüzünü arıyorum, ey Yahve” dedi.
9 Yüzünü benden gizleme.
Hizmetkârını öfkeyle uzaklaştırma.
Yardımcım sen oldun.
Bırakma, terk etme beni,
ey kurtuluşumun Tanrısı.
10 Babamla annem beni terk ettiğinde,
Yahve beni yukarı kaldırır.
11 Bana kendi yolunu öğret, ey Yahve.
Düşmanlarımdan ötürü bana doğru yolda rehber ol.
12 Beni hasımlarımın keyfine bırakma,
Çünkü yalancı tanıklar karşıma dikildi,
şiddet soluyorlar.
13 Yaşayanlar diyarında Yahve’nin iyiliğini göreceğimden
ben hâlâ eminim.
14 Yahve’yi bekle.
Güçlü ol ve yüreğin cesaretli olsun.
Evet, Yahve'yi bekle.

28

David’in mezmuru
1 Ey Yahve, sana sesleniyorum,
kayam benim, kulak tıkama sesime,
bana karşı sessiz kalırsan,
çukura inenler gibi olurum.
2 Sana haykırdığımda,
ellerimi En Kutsal Yerine doğru kaldırdığımda,
dileklerimin sesini duy.
3 Beni kötülerle, kötülüğün işçileriyle aynı yere çekme.
Onlar komşularıyla barış konuşurlar ama yüreklerinde kötülük vardır.
4 Onlara yaptıklarına göre, işledikleri kötülüğün karşılığına göre ver.
Ellerinin işlerine göre onlara ver.
Onlara hak ettiklerinin karşılığını ver.
5 Madem Yahve’nin işlerine,
ellerinin işine saygı duymuyorlar,
Yahve onları yıkacak ve bina etmeyecektir.
6 Yahve’ye övgüler olsun,
çünkü dileklerimin sesini duydu.
7 Yahve benim gücüm ve kalkanımdır.
Yüreğim O’na güvendi ve yardım buldum.
Bu nedenle yüreğim coşuyor.
Ezgimle O’na şükredeceğim.
8 Yahve onların gücüdür.
O, meshettiğinin kurtuluş kalesidir.
9 Halkını kurtar,
mirasını kutsa.
Onların çobanı ol,
ve onları daima taşı.

29

David'in mezmuru
1 Ey kudretli olanın oğulları, Yahve'ye verin,
Yahve'ye yücelik ve güç verin.
2 Adından ötürü yüceliği Yahve'ye verin.
Kutsal düzen içinde Yahve'ye tapının.
3 Yahve'nin sesi suların üstündedir.
Yücelik Tanrısı,
Yahve birçok sular üstünde gürlüyor.
4 Yahve'nin sesi güçlüdür.
Yahve'nin sesi heybetle doludur.
5 Yahve'nin sesi sedir ağaçlarını kırar.
Evet, Yahve Lübnan sedirlerini parçalar.
6 Onları buzağı gibi,
Lübnan'ı ve Siryon'u yaban öküzü yavrusu gibi sıçratır.
7 Yahve'nin sesi şimşek gibi çakar.
8 Yahve'nin sesi çölü sarsar.
Yahve Kadeş Çölü'nü sarsar.
9 Yahve'nin sesi geyikleri doğurtur,
ormanları çıplak bırakır.
O'nun tapınağındaki her şey "Yücesin!" diyor.
10 Yahve Tufan'da tahtına oturdu.
Evet, Yahve sonsuza dek Kral olarak oturur.
11 Yahve halkına güç verir.
Yahve halkını esenlikle kutsar.

30

Tapınak adanırken söylenen bir ilahi
David'in mezmuru
1 Seni överim, ey Yahve, çünkü beni ayağa kaldırdın,
düşmanlarımı bana sevindirmedin.
2 Ey Yahve Tanrım, sana seslendim,
ve bana şifa verdin.
3 Ey Yahve, canımı Şeol'den* çıkardın.
Çukura inmeyeyim diye beni hayatta tuttun.
4 Ey O'nun kutsalları, Yahve'yi ilahilerle övün.
O'nun kutsal adına şükredin.
5 Çünkü öfkesi bir an içindir.
Lütfu ise bir ömür.
Ağlayış bir gece kalabilir,
ama sabahleyin sevinç gelir.
6 Bense, bolluk içinde şöyle dedim:
"Asla sarsılmayacağım."
7 Ey Yahve, lütfunla dağımı sağlamlaştırdın;
ama sen yüzünü gizleyince sıkıntı duydum.
8 Ey Yahve, sana seslendim.
Efendime rica ettim:
9 "Eğer çukura inersem, yıkımımın ne yararı olur?
Toprak seni över mi?
Senin gerçeğini ilan eder mi?
10 Duy, ey Yahve, bana merhamet et.

* **30:3** Şeol ölüler diyarıdır.

Yardımcım ol, ey Yahve!”
11 Yasımı benim için raksa çevirdin.
Çulumu çıkardın ve bana sevinç giydirdin,
12 ta ki yüreğim seni ilahilerle övsün ve susmasın.
Ey Yahve Tanrım, sana daima şükredeceğim!

31

Müzik şefi için - David’in mezmuru
1 Ey Yahve, sana sığınıyorum,
hiçbir zaman beni hayal kırıklığına uğratma.
Beni kendi doğruluğunla kurtar.
2 Kulak ver bana.
Beni tez kurtar.
Bana güçlü bir kaya,
beni kurtarmak için sığınacak ev ol.
3 Çünkü sen benim kayam ve kalemsin,
bu nedenle, adın uğruna bana yol göster ve bana rehber ol.
4 Benim için gizlice kurdukları ağdan beni çekip çıkar,
çünkü sen benim kalemsin.
5 Ruhumu ellerine emanet ediyorum.
Gerçeğin Tanrısı, ey Yahve, beni kurtar.
6 Yalancı putlara saygı duyanlardan nefret ederim,
ancak Yahve’ye güvenirim.
7 Senin sevgi dolu iyiliğinle sevinip coşacağım,
çünkü çektiğim sıkıntıyı gördün.
Canımı sıkıntılar içinde bildin.
8 Beni düşmanın eli içinde kapatmadın.
Ayaklarımı geniş bir yere yerleştirdin.
9 Bana merhamet et, ey Yahve, çünkü sıkıntıdayım.
Gözüm, canım, bedenim kederden eriyip gidiyor.
10 Çünkü ömrüm kederle geçti,
yıllarım iniltiyle,
suçumdan ötürü gücüm tükeniyor.
Kemiklerim eriyip gidiyor.
11 Bütün düşmanlarım yüzünden
komşularıma karşı büsbütün aşağılık birisi,
tanıdıklarım için dehşet oldum.
Beni sokakta görenler benden kaçar oldu.
12 Ölü bir adam gibi yüreklerinden unutulup gittim.
Kırık bir çömlek gibiyim.
13 Çünkü birçok insanın iftiralarını duydum,
her tarafta dehşet içinde.
Onlar bana karşı düzen kurarken,
canımı almak için anlaştılar.
14 Ama ben sana güveniyorum, ey Yahve.
“Tanrım sensin” dedim.
15 Vakitlerim senin elinde.
Beni düşmanlarımın elinden ve bana zulmedenlerden kurtar.
16 Yüzün hizmetkârının üzerinde parlasın.
Beni sevgi dolu iyiliğinle kurtar.
17 Hayal kırıklığına uğramayayım, ey Yahve, çünkü seni çağırdım.

Kötüler hayal kırıklığına uğrasınlar.
Şeol'de* sessiz kalsınlar.
18 Yalan söyleyen dudaklar sessiz kalsın,
doğruların aleyhinde küstahça,
gurur ve küçümsemeyle konuşurlar.
19 Senden korkanlar için sakladığın,
sana sığınanlar için yaptığın,
insanoğullarının önündeki, iyiliğin ne büyüktür!
20 Onları huzurunun barınağında,
insanların tuzaklarından gizlersin.
Kavgacı dillerden bir çardakta onları saklarsın.
21 Yahve'ye övgüler olsun,
çünkü güçlü bir kentte
bana şaşılası sevgi dolu iyiliğini gösterdi.
22 Bana gelince, aceleyle, "Gözlerinin önünden atıldım" dedim.
Yine de sana seslendiğimde dileklerimin sesini duydun.
23 Yahve'yi sevin, ey O'nun kutsalları!
Yahve sadıkları korur,
kibirli davrananlara tam karşılığını verir.
24 Ey sizler, Yahve'ye umut bağlayanlar, hepiniz,
güçlü olun ve yüreğiniz cesaretli olsun.

32

David'in mezmuru - Maskil
1 Ne mutlu itaatsizliği bağışlanmış,
günahı örtülmüş olan insana.
2 Ne mutlu Yahve tarafından suçu sayılmayan,
ruhunda hile olmayan insana.
3 Sustuğumda gün boyu inlemelerimden
kemiklerim eridi.
4 Gece gündüz elin üzerimde ağırdı.
Yaz sıcağında gücüm tükendi. Selah.
5 Günahımı sana itiraf ettim.
Suçumu saklamadım.
"Yahve'ye isyanlarımı itiraf edeceğim" dedim.
Günahımın suçunu bağışladın. Selah.
6 Bunun için, bulunabileceğin sırada,
tanrısal olan herkes sana dua etsin.
Büyük sular taştığında kesinlikle ona erişemezler.
7 Sensin benim sığınağım.
Beni sıkıntıdan korursun.
Beni kurtuluş ezgileriyle kuşatırsın. Selah.
8 Eğiteceğim seni, gideceğin yolu sana öğreteceğim.
Gözüm üzerinde, sana öğüt vereceğim.
9 Anlayışsız at ya da katır gibi olmayın.
Onları tutmak için gem ve dizgin olmazsa,
sana yaklaşamazlar.
10 Çok keder gelir kötülerin başına,
ama güveni Yahve olanı sevgi dolu iyilik kuşatacaktır.
11 Ey doğrular, Yahve ile sevinin ve coşun!

* **31:17** Şeol ölüler diyarıdır.

Ey yüreği doğru olanlar, sevinçle haykırın!

33

1 Ey doğrular, Yahve ile sevinin!
Doğrulara övgü yaraşır.
2 Lir çalarak Yahve'ye şükredin.
On telli arpla O'nu ilahilerle övün.
3 O'na yeni bir ezgi söyleyin.
Sevinç çığlığıyla ustaca çalın!
4 Çünkü Yahve'nin sözü doğrudur.
Bütün işlerini sadakatle yapar.
5 Doğruluğu ve adaleti sever.
Dünya Yahve'nin sevgi dolu iyiliğiyle doludur.
6 Gökler Yahve'nin sözüyle,
onların bütün orduları ağzının soluğuyla yaratıldı.
7 Denizin sularını bir yığın gibi toplar.
Derinliklerini ambarlarda yığar.
8 Bütün yeryüzü Yahve'den korksun.
Dünyada yaşayan herkes O'na hayranlık duysun.
9 Çünkü O söyledi ve oldu.
O buyurdu ve sağlam durdu.
10 Yahve ulusların öğüdünü boşa çıkarır.
Halkların düşüncelerini hiç eder.
11 Yahve'nin öğüdü sonsuza dek,
yüreğinin düşünceleri tüm kuşaklar boyunca yerinde durur.
12 Ne mutlu Tanrısı Yahve olan ulusa,
kendi mirası olarak seçtiği halka.
13 Yahve gökten bakar.
Bütün insanoğullarını görür.
14 Yaşadığı yerden yeryüzünde yaşayanların tümünü gözler.
15 Her birinin yüreğine biçim veren,
onların bütün işlerini tartan O'dur.
16 Asker çokluğuyla kurtulan kral yoktur.
Ne de büyük gücüyle kurtulan bir yiğit vardır.
17 Güvenlik için at boştur,
büyük gücüne karşın kimseyi kurtarmaz.
18 İşte, Yahve'nin gözü kendisinden korkanların,
O'nun sevgi dolu iyiliğine umut bağlayanların üzerindedir.
19 Böylece onları ölümden kurtarır,
kıtlık içinde onları yaşatır.
20 Canımız Yahve'yi bekler.
O bizim yardımımız ve kalkanımızdır.
21 Yüreğimiz O'nda sevinç bulur,
çünkü biz O'nun kutsal adına güvendik.
22 Madem umudumuz sende,
sevgi dolu iyiliğin üzerimizde olsun, ey Yahve!

34

David'in mezmuru Avimelek'in önünde kendini deli gibi gösterip kovulduğu, ayrıldığı zaman

1 * Yahve’yi her zaman öveceğim.
O’nun övgüsü hep ağzımda olacak.
2 Canım Yahve ile övünür.
Alçakgönüllüler bunu duyup sevinsin.
3 Yahve'yi benimle birlikte övün.
Adını hep birlikte yüceltelim.
4 Yahve’yi aradım ve bana yanıt verdi,
ve beni tüm korkularımdan kurtardı.
5 O’na baktılar, ışıl ışıl parladılar.
Yüzlerini asla utanç kaplamayacak.
6 Bu yoksul adam yakardı ve Yahve onu duydu,
ve onu bütün sıkıntılarından kurtardı.
7 Yahve’nin meleği kendisinden korkanların çevresinde,
ordugâh kurar, onları kurtarır.
8 Tadın ve görün, Yahve ne iyidir.
Ne mutlu O'na sığınan insana.
9 Yahve'den korkun, ey O’nun kutsalları,
çünkü O'ndan korkanların eksiği olmaz.
10 Genç aslanlar muhtaç olur, açlık çekerler,
ama Yahve’yi arayanlar hiçbir iyilikten yoksun kalmaz.
11 Gelin ey çocuklar, beni dinleyin.
Size Yahve korkusunu öğreteyim.
12 Kimdir hayatı arzulayan kişi,
iyilik görmek için uzun günler seven?
13 Dilini kötülükten,
dudaklarını yalan söylemekten uzak tutsun.
14 Kötülükten uzak durun, iyilik yapın.
Esenliği arayın ve ardınca gidin.
15 Yahve’nin gözleri doğruların üzerindedir.
Kulakları onların feryadını duyar.
16 Yahve’nin yüzü kötülük yapanlara karşıdır,
onların anılarını yeryüzünden kesip atar.
17 Doğrular feryat eder, Yahve duyar,
onları bütün sıkıntılarından kurtarır.
18 Yahve yüreği kırık olanlara yakındır,
ruhu ezilmiş olanları kurtarır.
19 Doğrunun dertleri çoktur,
ama Yahve onu hepsinden kurtarır.
20 Bütün kemiklerini korur.
Onlardan hiçbiri kırılmaz.
21 Kötüyü kötülük öldürür.
Doğru kişiden nefret edenler mahkûm olurlar.
22 Yahve hizmetkârının canını kurtarır.
O’na sığınanların hiçbiri mahkûm olmaz.

35

David’in mezmuru
1 Ey Yahve, benimle çekişenlerle sen çekiş,
bana karşı savaşanlarla sen savaş.
2 Küçük ve büyük kalkanı al,

* **34:1** Mezmurlar 34, her ayetin alfabedeki bir harfle başladığı (Alef'ten Tav'a doğru sıralanmış) bir akrostiş şiirdir.

yardımım için ayağa kalk.
3 Mızrağı savur ve beni kovalayanları engelle.
Canıma, “Senin kurtuluşun benim.” de.
4 Canımı almak isteyenler hayal kırıklığına uğrayıp rezil olsunlar.
Bana kötülük düşünenler geri dönüp şaşkına dönsünler.
5 Rüzgârın önündeki saman çöpü gibi olsunlar,
Yahve’nin meleği onları sürsün.
6 Yolları karanlık ve kaygan olsun,
Yahve'nin meleği onların peşlerine düşsün.
7 Çünkü nedensiz yere benim için ağlarını çukurda gizlediler.
Hiçbir sebep yokken canıma çukur kazdılar.
8 Habersiz yıkım üzerine gelsin.
Gizlediği ağ kendisini yakalasın.
O yıkımın içine kendisi düşsün.
9 Canım Yahve’de sevinç bulacak.
O’nun kurtarışıyla sevinecek.
10 Bütün kemiklerim şöyle diyecek:
“Senin gibisi var mı, ey Yahve,
yoksulu kendisine göre çok güçlü olanın elinden,
yoksulu, muhtacı soyguncudan kurtaran?”
11 Yalancı tanıklar ayağa kalkıyor.
Bilmediğim şeyleri bana soruyorlar.
12 Canımı kederlendirmek için,
iyiliğe karşı bana kötülük ediyorlar.
13 Ben ise, onlar hastalandıklarında çul kuşanırdım.
Oruçla canımı alçaltırdım.
Duam kendi bağrıma dönerdi.
14 Onlara dostum ya da kardeşimmiş gibi davranırdım.
Annesi için yas tutan birisi gibi yas tutarak yere kapanırdım.
15 Ama benim sıkıntım karşısında sevindiler ve bir araya toplandılar.
Saldırganlar bana karşı toplandılar ve ben bunu bilmiyordum.
Bana saldırdılar ve durmadılar.
16 Ziyafetlerdeki kirli soytarılar gibi,
bana dişlerini gıcırdattılar.
17 Ey Efendim, ne zamana dek bakacaksın?
Canımı onların yok edişinden,
hayatımı genç aslanlardan kurtar.
18 Büyük toplantıda sana şükürler sunacağım.
Kalabalığın ortasında seni öveceğim.
19 Düşmanlarım haksız yere bana karşı sevinmesinler;
benden nedensiz yere nefret edenler,
göz kırpmasınlar.
20 Çünkü onlar esenlikten söz etmezler,
ama ülkenin sakin insanlarına karşı
hileli sözler uydururlar.
21 Bana karşı ağızlarını sonuna kadar açtılar.
“Oh! Oh! Gözümüz bunu gördü!” diyorlar.
22 Sen bunu gördün, ey Yahve. Sessiz kalma.
Ey Efendim benden uzak durma.
23 Ey Tanrım, uyan, kalk ve savun beni!

Ey Efendim, benim için gayrete gel!
24 Doğruluğuna göre beni haklı çıkar, ey Yahve Tanrım.
Bana karşı sevinmelerine izin verme.
25 Yüreklerinde, “Oh! Dileğimiz buydu,
onu yuttuk!” demesinler.
26 Felaketime sevinenler,
hayal kırıklığına uğrayıp şaşkına dönsünler.
Bana karşı kendilerini yüceltenler,
utanç ve rezilliğe bürünsünler.
27 Haklı davamı destekleyenler,
sevinçle haykırıp coşsunlar.
Sürekli şöyle desinler:
“Hizmetkârının bolluk içinde olmasından hoşlanan
Yahve yücelsin!”
28 Dilim gün boyu senin doğruluğundan,
övgülerinden söz edecek.

36

Müzik şefi için- Yahve’nin hizmetkârı David’in mezmuru
1 Kötünün itaatsizliği hakkında yüreğimde bir esin var:
“Gözünde Tanrı korkusu yoktur.”
2 Kendini beğendiği için,
günahını fark edemez ve ondan nefret etmez.
3 Ağzının sözleri kötülük ve hiledir.
Akıllı olmayı ve iyilik yapmayı bırakmıştır.
4 Yatağında kötülük tasarlar.
Kendini iyi olmayan bir yola sokar.
Kötülükten nefret etmez.
5 Sevgi dolu iyiliğin, ey Yahve, göklerdedir.
Sadakatin gökyüzüne ulaşır.
6 Doğruluğun Tanrı'nın dağları,
yargıların büyük derinlik gibidir.
Ey Yahve, insanı ve hayvanı koruyan sensin.
7 Sevgi dolu iyiliğin ne değerli, ey Tanrı!
İnsanoğulları kanatlarının gölgesine sığınır.
8 Evinin bolluğuyla bol bol doyacaklar.
Senin zevklerinin ırmağından onlara içireceksin.
9 Çünkü hayatın kaynağı sendedir.
Senin ışığında ışığı göreceğiz.
10 Seni tanıyanlara sevgi dolu iyiliğini,
yüreği doğru olanlara karşı doğruluğunu sürdür.
11 Gururlunun ayağının bana karşı gelmesine,
kötünün elinin beni kovmasına izin verme.
12 Orada kötülük yapanlar düştü.
Yıkıldılar ve kalkamazlar.

37

David’in mezmuru
1 Kötülük edenler yüzünden üzülme,
haksızlık yapanlara da özenme.
2 Çünkü yakında ot gibi biçilecekler,

yeşil bitki gibi solup gidecekler.
3 Yahve'ye güven ve iyilik et.
Ülkede otur ve güvenli otlakların tadını çıkar.
4 Yahve'den de zevk al,
O da sana yüreğinin dileklerini verecektir.
5 Yolunu Yahve'ye teslim et.
O'na güven,
O da şunu yapacaktır:
6 Doğruluğunu ışık gibi,
hakkını öğlen güneşi gibi parlatacaktır.
7 Yahve'de dinlen, O'nu sabırla bekle.
Üzülme işi yolunda olup da,
kötü planlarını gerçekleştiren kişi için.
8 Kızmaktan vazgeç, öfkeyi bırak.
Üzülme, bu yalnızca kötülüğe sürükler.
9 Çünkü kötülük edenler kesilip atılacak,
ama Yahve'yi bekleyenler ülkeyi miras alacak.
10 Kısa bir süre sonra kötüler yok olacak.
Yerini arasan bile artık orada bulunmayacak.
11 Ama alçakgönüllüler ülkeyi miras alacaklar,
taşkın esenlikten tad alacaklar.
12 Kötü doğruya karşı düzen kurar,
ve ona diş gıcırdatır.
13 Efendi ona güler,
çünkü onun gününün geldiğini görür.
14 Kötüler kılıç çekip yaylarını gerdiler,
yoksulları ve muhtaçları yere sermek,
yolu doğru olanları öldürmek için.
15 Onların kılıcı kendi yüreklerine girecek,
yayları kırılacaktır.
16 Doğrunun azı,
birçok kötünün bolluğundan daha iyidir.
17 Çünkü kötülerin gücü kırılacak,
ama Yahve doğrulara destek olur.
18 Yahve kusursuz olanların günlerini bilir.
Onların mirası daima kalıcıdır.
19 Kötülük zamanında hayal kırıklığına uğramayacaklar.
Kıtlık günlerinde doyurulacaklar.
20 Ama kötüler yok olacaklar.
Yahve'nin düşmanları kırların güzelliğine benzeyecek.
Duman gibi dağılıp yok olacak.
21 Kötü kişi ödünç alır da geri vermez,
ama doğru kişi cömertçe verir.
22 Çünkü O'nun kutsadıkları ülkeyi miras alacak.
O'nun lanetledikleri kesilip atılacaktır.
23 İnsanın adımları Yahve tarafından pekiştirilir.
Onun yolundan hoşnuttur.
24 Tökezlese de düşmez,
çünkü elinden tutan Yahve'dir.
25 Gençtim, şimdi yaşlandım,

yine de doğruların terk edildiğini,
ve de çocuklarının ekmek dilendiğini hiç görmedim.
26 Bütün gün merhametle davranır ve ödünç verir.
Onun soyu kutsanır.
27 Kötülükten uzak dur, iyilik et.
Sonsuza dek güven içinde yaşa.
28 Çünkü Yahve adaleti sever,
kutsallarını terk etmez.
Onlar daima korunur,
ama kötülerin soyu kesilip atılacak.
29 Doğrular ülkeyi miras alacak,
ve daima içinde yaşayacaklar.
30 Doğrunun ağzı bilgelik konuşur.
Dili adaleti söyler.
31 Tanrısı'nın yasası yüreğindedir.
Adımlarından hiçbiri kaymaz.
32 Kötü doğruyu gözetler,
onu öldürmenin yolunu arar.
33 Yahve onu kötünün eline bırakmaz,
yargılandığında onu mahkûm etmez.
34 Yahve'yi bekle, O'nun yolunu tut,
ülkeyi miras almak için seni yükseltecektir.
Kötüler kesilip atıldığı zaman, bunu göreceksin.
35 Kötüyü büyük güç içinde gördüm,
yeşil bir ağaç gibi bittiği yerde yayılmış.
36 Ama gelip geçti işte, artık o yok.
Onu aradım ama bulunamadı.
37 Kusursuz adamın üzerine bir nişan koy, doğru adama bak,
çünkü gelecek esenlik adamındır.
38 İsyan edenlere gelince, onlar hep birlikte yok edilecekler.
Kötülerin geleceği kesilip atılacaktır.
39 Ama doğruların kurtuluşu Yahve'dendir.
O, sıkıntı zamanlarında onların kalesidir.
40 Yahve onlara yardım eder ve onları kurtarır.
Onları kötülerin elinden kurtarıp özgür kılar,
çünkü O'na sığındılar.

38

Anma sunusu için David'in mezmuru
1 Ey Yahve, öfkenle beni azarlama,
gazapla beni yola getirme.
2 Çünkü okların beni deldi,
elin üzerime ağır basıyor.
3 Öfken yüzünden bedenime rahat yok,
günahımdan ötürü kemiklerimde de hiç sağlık kalmadı.
4 Çünkü kötülüklerim başımı aştı.
Ağır bir yük gibi, bana çok ağır geldiler.
5 Akılsızlığım yüzünden,
yaralarım iğrenç ve irinlidir.
6 Acı çekiyorum, iki büklüm eğildim.

Bütün gün yas içindeyim.
7 Çünkü belim ateşle dolu.
Bedenimde hiçbir rahat yok.
8 Baygınım ve alabildiğine yaralıyım.
Yüreğimin acısından inliyorum.
9 Ey Efendim, bütün dileğim senin önündedir.
İnlemelerim senden gizli değil.
10 Yüreğim çarpıyor.
Gücüm tükeniyor.
Gözlerimin feri de beni terk etti.
11 Sevenlerim ve dostlarım felaketimden uzak duruyorlar.
Akrabalarım da uzakta durmaktalar.
12 Canımı almanın yolunu arayanlar da tuzak kuruyorlar.
Zararımı arayanlar kötü söz söylüyorlar,
gün boyu hileler düşünüyorlar.
13 Ama ben sağır biri gibi duymuyorum.
Ağzını açmayan dilsiz gibiyim.
14 Ağzında yanıt olmayan,
duymayan biri gibiyim.
15 Çünkü ben sana güveniyorum, ey Yahve.
Sen yanıtlayacaksın, ey Efendi Tanrım.
16 Çünkü dedim ki, “Benden ötürü sevinmesinler,
ayağım kayınca böbürlenmesinler.”
17 Çünkü ben düşmek üzereyim.
Kederim hep önümde.
18 Çünkü suçumu itiraf ederim.
Günahımdan ötürü üzgünüm.
19 Ama düşmanlarım güçlü ve çoktur.
Benden nedensiz yere nefret edenler çoktur.
20 İyiliğe karşılık kötülük yapanlar bana karşıdırlar,
çünkü ben iyilik peşindeyim.
21 Beni bırakma, ey Yahve!
Ey Tanrım, benden uzak durma.
22 Tez yardım et bana,
ey Efendim, kurtuluşum benim.

39

Müzik Şefi Yedutun için - David’in mezmuru
1 Şöyle dedim: “Dilimle günah işlemeyeyim diye
yollarıma dikkat edeceğim.
Kötü kişi karşımdayken,
ağzıma gem vuracağım.”
2 Dilimi tutup sessiz kaldım.
İyilik için bile sustum.
Acım katlandı.
3 Yüreğim yandı içimde.
Derin derin düşünürken ateş alevlendi.
Dilimle dedim:
4 “Ey Yahve, bana sonumu göster,
günlerimin ölçüsü nedir?

Ne kadar kırılgan olduğumu bana bildir.
5 İşte günlerimi bir karış kıldın.
Ömrüm senin önünde bir hiç gibidir.
Besbelli herkes bir soluktur.” Selah.
6 “Her insan kuşkusuz gölge gibi dolaşır.
Gerçekten boş yere didinir durur.
Yığar ama onu kimin toplayacağını bilmez.
7 Şimdi, ey Efendim, ben neyi bekliyorum?
Umudum sende.
8 Beni bütün suçlarımdan kurtar.
Akılsızların beni ayıplamasına izin verme.
9 Sustum,
ağzımı açmadım.
Çünkü sen bunu yaptın.
10 Kamçını benden uzaklaştır.
Elinin vuruşuyla mahvoldum.
11 İnsanı suçundan ötürü
azarlayıp yola getirdiğinde,
servetini güve gibi tüketirsin.
Kesinlikle her insan yalnızca bir soluktur.” Selah.
12 “Duamı işit, ey Yahve, feryadıma kulak ver.
Gözyaşlarıma sessiz kalma.
Çünkü senin yanında ben bir garibim.
Bütün atalarım gibi bir yabancı.
13 Beni esirge de gücüme kavuşayım,
göçüp yok olmadan önce.”

40

Müzik şefi için - David’in mezmuru
1 Yahve’yi sabırla bekledim.
Bana döndü ve feryadımı duydu.
2 Beni korkunç bir çukurdan, balçıktan çıkardı,
ayaklarımı bir kaya üzerinde durdurdu.
Ayakta durabileceğim sağlam bir yer verdi.
3 Ağzıma yeni bir ezgi,
Tanrımız’a bir övgü ilahisi koydu.
Birçokları bunu görüp korkacak,
ve Yahve’ye güvenecekler.
4 Ne mutlu Yahve’ye güvenen insana,
kibirlilere, yalana sapanlara saygı duymayana.
5 Ey Yahve, Tanrım, yaptığın harikalar,
bize yönelik düşüncelerin ne çoktur.
Onlar sana geri bildirilemezler.
İlan edip anlatmak istesem,
sayılamayacak kadar çoktur.
6 Kurban ve sunuyu istemedin.
Kulaklarımı açtın.
Yakmalık sunu ve günah sunusunu da istemedin.
7 O zaman şöyle dedim: “İşte geldim.
Kutsal Yazı tomarında benim için yazılmıştır.

8 İsteğini yerine getirmekten zevk alırım, ey Tanrım.
Yasan yüreğimin içindedir.”
9 Büyük toplulukta doğruluk müjdesini ilan ettim.
İşte, dudaklarımı mühürlemeyeceğim,
ey Yahve, sen bilirsin.
10 Doğruluğunu yüreğimin içinde saklamadım.
Sadakatini ve kurtuluşunu ilan ettim.
Sevgi dolu iyiliğini ve gerçeğini büyük topluluktan gizlemedim.
11 Sevecen merhametlerini benden esirgeme, ey Yahve.
Sevgi dolu iyiliğin ve gerçeğin beni hep korusun.
12 Çünkü sayısız kötülük çevremi sardı.
Suçlarım beni ele geçirdi, artık başımı kaldıramıyorum.
Onlar başımdaki saçlardan daha çoktur.
Yüreğim beni bıraktı.
13 Ey Yahve, beni kurtarmaya razı ol.
Ey Yahve, tez yardımıma koş.
14 Canımı almanın yolunu arayanlar,
hepsi hayal kırıklığına uğrayıp utansınlar.
Acı çekmemden zevk duyanlar,
geri dönüp rezil olsunlar.
15 Bana, “Oh! Oh” çekenler
utançlarından perişan olsunlar.
16 Seni arayanların hepsi
sende sevinip coşsunlar.
Kurtarışını sevenler sürekli şöyle söylesin: “Yahve yücelsin!”
17 Ama ben yoksul ve muhtacım.
Efendim beni düşünsün.
Sen benim yardımcım ve kurtarıcımsın.
Gecikme, ey Tanrım.

41

Müzik şefi için- David’in mezmuru
1 Ne mutlu yoksulu düşünen insana.
Yahve kurtarır onu kötü günde.
2 Yahve onu korur ve yaşatır.
Yeryüzünde onu kutsar.
Onu düşmanlarının keyfine bırakmaz.
3 Yahve hasta yatağında ona destek olur,
hastalık yatağından kaldırır onu.
4 “Ey Yahve, bana merhamet et!” dedim.
“Beni iyileştir, çünkü sana karşı günah işledim.”
5 Düşmanlarım bana karşı kötülük konuşuyor:
“Ne zaman ölecek ve adı yok olacak?”
6 Eğer biri beni görmeye gelirse yalan konuşuyor.
Yüreği kendine kötülük biriktiriyor.
Dışarı çıktığında bunu söylüyor.
7 Benden nefret edenlerin hepsi bana karşı fısıldaşıyor.
Benim için en kötüsünü düşünüyorlar.
8 “Kötü bir hastalık bulaştı ona” diyorlar.
“İşte yattı, bir daha kalkamaz.”

9 Ekmeğimi yiyen,
güvendiğim yakın dostum bile,
bana karşı topuklarını kaldırdı.
10 Ama sen, ey Yahve, bana merhamet et,
beni kaldır ki, onlara karşılığını vereyim.
11 Bununla benden hoşnut olduğunu bileceğim.
Çünkü düşmanım bana galip gelemeyecek.
12 Bana gelince, dürüstlüğümde bana destek olur,
sonsuza dek beni huzurunda durdurursun.
13 İsrael'in Tanrısı Yahve'ye öncesizlikten sonsuza dek,
övgüler olsun!
Amin ve amin.

42

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın Maskili
1 Geyiğin akarsuları özlediği gibi,
canım da seni öyle özler, ey Tanrı.*
2 Canım Tanrı'ya, hay olan Tanrı'ya susadı.
Ne zaman gelip Tanrı'nın önünde görüneceğim?
3 Gözyaşlarım gece gündüz yemeğim oldu,
bana sürekli "Tanrın nerede?" diye soruyorlar.
4 Şunları hatırlıyor, canımı içime döküyorum;
sevinç ve övgü sesiyle nasıl gider,
Kutsal Günü kutlayan toplulukla birlikte,
onları Tanrı'nın evine nasıl götürürdüm.
5 Neden umutsuzsun, ey canım?
Neden içim huzursuz?
Tanrı'ya umut bağla!
Çünkü kurtaran varlığınla yardımcım olduğun için
O'nu yine de öveceğim.
6 Ey Tanrım, canım iç varlığımda umutsuzluk içinde.
Bu yüzden Yarden diyarından,
Hermon dağlarından, Misar Tepesi'nden seni hatırlıyorum.
7 Çağlayanların ses çıkarınca derin derinliğe sesleniyor.
Bütün dalgaların ve sellerin üzerimden geçti.
8 Yahve† gündüz vakti
sevgi dolu iyiliğini buyurur.
Gece vakti O'nun ezgisi,
hayatımın Tanrısı'na dua benimledir.
9 Kayam olan Tanrı'ya diyeceğim: "Beni neden unuttun?
Düşmanın zulmü yüzünden neden yas tutuyorum?"
10 Düşmanlarım kemiklerime saplanmış bir kılıç gibi,
hakaret ediyorlar,
bana sürekli "Tanrın nerede?" diye soruyorlar.
11 Neden umutsuzsun, ey canım?
Neden içim huzursuz?
Tanrı'ya umut bağla! Çünkü yine de O'nu öveceğim,
yüzümün kurtuluşu ve Tanrım O'dur.

---

* **42:1** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. † **42:8** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

43

1 Davamı gör, ey Tanrım,
tanrısız ulusa karşı davamı savun.
Beni hileci ve kötü insanlardan kurtar.
2 Çünkü sen benim gücümün Tanrısı'sın.
Beni neden reddettin?
Düşmanın zulmünden ötürü neden yas tutayım?
3 Işığını ve gerçeğini gönder.
Bana yol göstersinler.
Beni kutsal dağına, çadırına götürsünler.
4 O zaman Tanrı'nın sunağına,
büyük sevincim olan Tanrım'a gideceğim.
Seni arpla öveceğim, Tanrım, Tanrım benim.
5 Neden umutsuzluk içindesin, ey canım?
Neden içim huzursuz?
Tanrı'ya umut bağla!
Çünkü yine O'nu öveceğim.
Kurtarıcım, yardımcım, Tanrım benim.

44

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın Maskili
1 Kulaklarımızla duyduk, ey Tanrı,
atalarımız onların günlerinde, eski günlerde,
yaptığın işi bize anlattı.
2 Ulusları elinle kovdun,
ama onları diktin.
Halkları kırdın,
ama onları yaydın.
3 Çünkü ülkeyi kendi kılıçlarıyla mülk edinmediler,
onları kurtaran kendi kolları da değildi.
Ancak senin sağ elin, kolun ve yüzünün ışığıydı.
Çünkü sen onları kayırdın.
4 Ey Tanrı, sensin benim Kralım.
Yakov için zaferleri buyur!
5 Senin sayende düşmanlarımızı devireceğiz.
Bize karşı ayaklananları senin adınla ezeceğiz.
6 Çünkü ben yayıma güvenmem,
kılıcım da beni kurtarmaz.
7 Ama sensin bizi düşmanlarımızdan kurtaran,
bizden nefret edenleri utandıran.
8 Bütün gün Tanrı'yla övünürüz.
Adına daima şükrederiz. Selah.
9 Ama şimdi sen bizi reddettin ve bizi utandırdın,
ordularımızla yola çıkmıyorsun.
10 Bizi düşmanın önünde geri döndürüyorsun.
Bizden nefret edenler kendileri için yağma topluyorlar.
11 Bizi yenilecek koyun gibi ettin,
bizi ulusların arasına dağıttın.
12 Halkını bedavaya sattın,
satışından da hiçbir şey kazanmadın.
13 Bizi komşularımıza yüzkarası,

çevremizdekiler için eğlence ve alay konusu ettin.
14 Halklar arasında baş sallansın diye,
bizi ulusların diline düşürdün.
15 Rezilliğim gün boyu gözümün önünde,
utanç yüzümü kaplıyor,
16 hakaret ve sövgüde bulunanın alayıyla,
düşmanın ve intikamcının yüzünden.
17 Bütün bunlar başımıza geldi,
yine de seni unutmadık.
Antlaşmana ihanet etmedik.
18 Yüreğimiz geriye dönmedi,
adımlarımız da senin yolundan sapmadı,
19 oysa sen bizi çakalların yerinde ezdin,
üstümüzü ölümün gölgesiyle örttün.
20 Eğer Tanrımız'ın adını unuttuysak,
ya da ellerimizi yabancı bir ilâha uzattıysak,
21 Tanrı bunu araştırmaz mıydı?
Çünkü O, yürekteki gizleri bilir.
22 Evet, senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz.
Kasaplık koyunlar gibi görülüyoruz.
23 Uyan!
Neden uyuyorsun ey Efendim?*
Kalk!
Bizi sonsuza dek reddetme.
24 Neden yüzünü gizliyorsun?
Çektiğimiz acıyı, üzerimizdeki baskıyı unutacak mısın?
25 Çünkü canımız toprağa kadar eğildi.
Bedenimiz toprağa yapıştı.
26 Kalk, yardım et bize.
Sevgi dolu iyiliğin uğruna bizi kurtar.

45

Müzik şefi için - "Zambaklar" makamında Korahoğulları'nın Maskili - Bir düğün ilahisi
1 Yüreğim asil bir temayla dolup taşıyor.
Kral için okuyorum şiirlerimi.
Dilim usta bir yazarın kalemi gibidir.
2 Sen insanoğullarının en harikasısın.
Dudakların lütufla meshedilmiş.
Bunun için Tanrı seni sonsuza dek kutsamış.
3 Ey kudretli, kılıcını beline,
ihtişamını ve heybetini kuşan.
4 Gerçek, alçakgönüllülük ve doğruluk uğruna,
heybetinle zaferle ilerle.
Sağ elin harika işler sergilesin.
5 Okların sivridir.
Kral düşmanlarının yüreğine saplanır,
uluslar altında yıkılır.
6 Tahtın sonsuza dek kalıcıdır, ey Tanrı.
Krallığının asası adalet asasıdır.

* **44:23** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

7 Doğruluğu sevdin ve kötülükten nefret ettin.
Bunun için Tanrı, senin Tanrın,
seni akranlarından daha çok sevinç yağıyla meshetti.
8 Bütün giysilerin mür, öd ve tarçın kokar.
Fildişi saraylardan telli çalgılar seni sevindirir.
9 Kral kızları senin saygın kadınların arasındadır.
Kraliçe, Ofir altınları içinde senin sağında duruyor.
10 Dinle kızım, düşün ve kulak ver.
Halkını, babanın evini de unut.
11 Böylece Kral senin güzelliğini arzulayacak,
saygı duy O'na, çünkü efendin O'dur.
12 Sur kızı bir hediyeyle geliyor.
Halkın zenginleri senin lütfunu dileyecekler.
13 Tüm ihtişamıyla kral kızı içerdedir.
Giysileri altınla dokunmuştur.
14 İşlemeli giysiler içinde kralın huzuruna çıkarılacak.
Onu takip eden arkadaşları, el değmemiş kızlar sana getirilecek.
15 Sevinç ve coşkuyla götürülecekler.
Kralın sarayına girecekler.
16 Oğulların atalarının yerini alacak.
Onları bütün dünyaya beyler yapacaksın.
17 Adını kuşaklar boyu anımsatacağım.
Bunun için halklar daima sana şükredecekler.

46

Müzik şefi için - Alamot* - Korahoğulları ezgisi
1 Tanrı sığınağımız ve gücümüzdür,
sıkıntıda hemen yardıma hazırdır.
2 Bu nedenle, dünya altüst olsa,
dağlar denizlerin bağrına yıkılsa,
3 suları kükreyip çalkalansa,
kabaran deniz dağları titretse bile,
biz korkmayız. Selah.
4 Bir ırmak var ki,
suları Tanrı kentini,
Yüceler Yücesi'nin kutsal çadırlarını sevindirir.
5 Tanrı onun ortasındadır. Sarsılmaz o.
Gün doğarken Tanrı ona yardım eder.
6 Uluslar hiddetlendi. Krallıklar sarsıldı.
O sesini yükseltince dünya eriyip gitti.
7 Ordular Yahvesi bizimledir.
Yakov'un Tanrısı bizim sığınağımızdır. Selah.
8 Gelin, Yahve'nin işlerini görün,
yeryüzünde ne büyük yıkımlar yaptı.
9 Dünyanın ucuna kadar savaşları durdurur.
Yayı kırar, mızrağı parçalar.
Savaş arabalarını ateşte yakar.
10 "Sakin olun, bilin ki, Tanrı benim!
Uluslar arasında yüceleceğim.
Yeryüzünde yüceleceğim."

* **46:** Alamot bir müzik terimidir.

11 Ordular Yahvesi bizimledir.
Yakov'un Tanrısı bizim sığınağımızdır. Selah.

47

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru
1 Ey bütün uluslar, el çırpın.
Zafer sesiyle Tanrı'ya sesinizi yükseltin!
2 Çünkü Yüce Yahve muhteşemdir.
O, tüm dünyanın üzerinde büyük Kral'dır.
3 Ulusları altımıza,
halkları ayaklarımızın altına serdi.
4 Sevdiği Yakov'un yüceliği olan mirasımızı,
O bizim için seçti. Selah.
5 Tanrı yüksek sesle,
Yahve boru sesiyle yükseldi.
6 Tanrı'yı ezgilerle övün! Övün!
Kralımız'ı ezgilerle övün! Övün!
7 Çünkü Tanrı tüm dünyanın Kralı'dır.
Anlayışla övün.
8 Tanrı ulusların üzerinden hüküm sürer.
Tanrı kutsal tahtında oturur.
9 Avraham'ın Tanrısı'na halk olmak üzere,
halkların beyleri bir araya toplandılar.
Çünkü yeryüzünün kalkanları Tanrı'ya aittir.
O çok yücedir!

48

İlahi - Korahoğulları'nın mezmuru
1 Yahve büyüktür, Tanrımız'ın kentinde,
kutsal dağında övülmeye çok lâyıktır.
2 Yüksekliği güzel, tüm dünyanın sevinci,
kuzey taraflarındaki Siyon Dağı,
Büyük Kral'ın kenti.
3 Tanrı onun kalelerinde kendini sığınak olarak gösterdi.
4 Çünkü işte, krallar toplandılar,
birlikte geçtiler.
5 Onu görünce hayrete düştüler.
Dehşet içinde
aceleyle kaçıştılar.
6 Doğum sancısı çeken bir kadın gibi,
orada onları bir titreme aldı.
7 Doğu rüzgârıyla Tarşiş'in gemilerini parçalarsın.
8 Nasıl duyduysak öyle gördük,
Ordular Yahvesi'nin kentinde, Tanrımız'ın kentinde.
Tanrı onu sonsuza dek pekiştirecektir. Selah.
9 Ey Tanrı, tapınağının ortasında,
senin sevgi dolu iyiliğini düşündük.
10 Adın gibi, ey Tanrı,
övgün de yeryüzünün dört bir bucağına kadar öyledir.
Sağ elin doğrulukla doludur.
11 Siyon Dağı sevinsin!

Yahuda kızları senin hükümlerinden ötürü coşsunlar.
12 Siyon'un çevresinde gezin, etrafını dolanın.
Kulelerini sayın.
13 Surlarına dikkatle bakın.
Saraylarını düşünün ki,
gelecek kuşağa anlatasınız.
14 Çünkü bu Tanrı sonsuza dek bizim Tanrımız'dır.
Ölüme dek O bize yol gösterecektir.

49

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru
1 Ey bütün halklar, şunu işitin,
ey bütün dünya sakinleri,
2 hem aşağıdakiler hem yüksektekiler,
zengin ve yoksul birlikte dinleyin.
3 Ağzım bilgelik sözleri konuşacak.
Yüreğim anlayış dile getirecek.
4 Özdeyişe kulak vereceğim.
Bilmecemi arpla çözeceğim.
5 Kötü günlerde neden korkayım ki,
alçakların kötülüğü beni kuşattığında?
6 Mallarına güveniyorlar,
zenginliklerinin çokluğuyla övünüyorlar;
7 onların hiçbiri kardeşini kurtaramaz,
Tanrı'ya onun için fidye veremez.
8 Çünkü canlarının kurtuluşu pahalıdır,
hiçbir şey bedelini karşılayamaz.
9 Yoksa sonsuza dek yaşar insan,
çürüme yüzü görmezdi.
10 Çünkü insan bilgelerin öldüğünü görür;
budala ve akılsız da aynı şekilde yok olur,
mallarını başkalarına bırakırlar.
11 İçlerindeki düşünce,
meskenlerinin tüm kuşaklar boyunca,
evlerinin daima kalacağıdır.
Topraklarına kendi adlarını verirler.
12 Ama insan zenginliğine rağmen dayanamaz.
Yok olup giden hayvanlara benzer.
13 Akılsızların,
ve onların dediklerini onaylayanların varacakları yer budur. Selah.
14 Onlar Şeol'e* atanmış sürüye benzer.
Ölüm onlara çobanlık edecektir.
Doğrular sabahleyin onlara hâkim olacak.
Konutlarından çok uzakta,
güzellikleri Şeol'de† çürüyecektir.
15 Ama Tanrı canımı Şeol'ün‡ elinden kurtaracak.
Çünkü beni kabul edecektir. Selah.
16 Bir adam zengin olursa,

* **49:14** Şeol ölüler diyarıdır. † **49:14** Şeol ölüler diyarıdır. ‡ **49:15** Şeol ölüler diyarıdır.

evinin görkemi artarsa korkma.
17 Çünkü öldüğünde yanında hiçbir şey götüremez.
Görkemi onun ardınca inmez.
18 Gerçi yaşarken canını kutsadıysa da—
kendin için iyilik ettiğinde insanlar seni överler—
19 atalarının nesline gidecektir.
Işığı bir daha göremeyecekler.
20 Anlayıştan yoksun zenginlik sahibi olan insan,
yok olup giden hayvanlara benzer.

50

Asaf'ın mezmuru
1 Kudretli Olan Tanrı, Yahve konuşuyor,
gün doğumundan gün batımına kadar yeryüzüne sesleniyor.
2 Güzelliğin kusursuzluğu Siyon'dan,
Tanrı parlıyor.
3 Tanrımız geliyor ve susmuyor.
Önünde ateş yiyip bitiriyor.
Çevresi şiddetli fırtınayla kaplı.
4 Yukarıdaki göklere sesleniyor,
halkını yargılamak için yeryüzüne:
5 "Benimle kurban sunarak antlaşma yapan,
kutsallarımı yanıma toplayın."
6 Gökler O'nun doğruluğunu ilan edecek,
çünkü yargıç Tanrı'nın kendisidir. Selah.
7 "Ey halkım, dinle de konuşayım.
Ey İsrael, sana karşı tanıklık edeyim.
Ben Tanrı'yım, senin Tanrın'ım.
8 Kurbanlarından ötürü seni azarlamıyorum.
Yakmalık sunuların sürekli önümde.
9 Ne ahırından bir boğaya,
ne de ağıllarından tekelere ihtiyacım var.
10 Çünkü tüm orman hayvanları,
binlerce dağlardaki sığırlar benimdir.
11 Dağların bütün kuşlarını bilirim.
Kırdaki yabani hayvanlar benimdir.
12 Aç olsam sana söylemezdim,
çünkü dünya ve içindeki her şey benimdir.
13 Ben boğaların etini yer miyim?
Ya da keçilerin kanını içer miyim?
14 Tanrı'ya şükran kurbanı sun.
Yüceler Yücesi'ne adaklarını öde.
15 Sıkıntılı gününde beni çağır.
Seni kurtarırım ve sen de beni yüceltirsin."
16 Ama kötüye Tanrı şöyle diyor:
"Kurallarımı ilan etmeye,
antlaşmamı ağzına almaya ne hakkın var?
17 Yola getirilmekten nefret ettiğin için,
sözlerimi arkana mı atacaksın?
18 Bir hırsız görünce ona uyuyor,
zina edenlerle bir oluyorsun."

19 “Kötülüğe ağzını veriyorsun
dilinle hile uyduruyorsun.
20 Oturup kardeşinin aleyhinde konuşuyor,
kendi annenin oğluna iftira ediyorsun.
21 Sen bunları yaptın, bense sustum.
Beni de tıpkı kendin gibi mi sandın.
Seni azarlıyor, gözlerinin önünde seni suçluyorum.”
22 “Ey siz Tanrı’yı unutanlar, şimdi şunu iyi tartın,
yoksa sizi parçalarım, kurtaran kimse olmaz.
23 Kim şükran kurbanını sunarsa beni yüceltir;
kendisine Tanrı’nın kurtuluşunu göstermem için yolunu hazırlamış olur.”

51

Müzik şefi için. Bat-Şeva’nın yanına girdikten sonra Peygamber Natan ona geldiği zaman, David’in mezmuru
1 Ey Tanrım, sevgi dolu iyiliğin uyarınca merhamet et bana.
Sevecen merhametinin bolluğuna göre sil isyanlarımı.
2 Beni suçumdan büsbütün yıka.
Beni günahımdan temizle.
3 Çünkü isyanlarımı biliyorum.
Günahım sürekli karşımda.
4 Sana karşı ve yalnızca sana karşı günah işledim,
senin gözünde kötü olanı yaptım,
bunun için söylediklerinde haklı,
yargılarında adilsin.
5 İşte, ben suç içinde doğdum.
Annem günah içinde bana hamile kaldı.
6 İşte, sen yürekten gerçeği istiyorsun.
Bilgelik öğret bana en derinliklerimde.
7 Beni mercanköşk otuyla arındır, temiz olayım.
Yıka beni, kardan beyaz olayım.
8 Sevinç ve coşkuyu duyur bana,
öyle ki, kırdığın kemikler sevinsin.
9 Günahlarıma karşı yüzünü ört,
bütün suçlarımı sil.
10 Bende temiz bir yürek yarat, ey Tanrım.
İçimdeki doğru ruhu tazele.
11 Beni huzurundan atma,
ve Kutsal Ruhun’u benden alma.
12 Kurtuluş sevincini bana geri ver.
İstekli bir ruhla bana destek ol.
13 O zaman isyan edenlere senin yollarını öğreteceğim.
Günahkârlar sana geri dönecek.
14 Beni kan dökme suçundan kurtar,
ey Tanrı, kurtuluşumun Tanrısı.
Dilim senin doğruluğunu yüksek sesle ezgilerle söylesin.
15 Ey Efendim, dudaklarımı aç.
Ağzım senin övgünü ilan etsin.
16 Çünkü sen kurbandan hoşlanmazsın,
yoksa sunardım sana.

Yakmalık sunudan zevk almazsın.
17 Tanrı'nın kurbanları kırık bir ruhtur.
Ey Tanrı, sen kırık ve pişman bir yüreği hor görmezsin.
18 Siyon'a iyi arzunla iyilik et.
Yeruşalem'in surlarını yap.
19 O zaman doğruluk kurbanlarından,
yakmalık sunulardan ve tümüyle yakmalık sunulardan zevk alırsın.
O zaman sunağında boğalar sunulur.

52

Müzik şefi için David'in Maskili Edomlu Doek gelip Saul'a "David Ahimelek'in evine girdi" diye bildirdiği zaman.
1 Neden kötülükle övünürsün, ey zorba?
Tanrı'nın sevgi dolu iyiliği kalıcıdır.
2 Dilin yıkım tasarlar,
keskin bir ustura gibi hileyle çalışır.
3 İyilikten çok kötülüğü,
doğruyu konuşmaktan çok yalanı seversin. Selah.
4 Ey sen aldatıcı dil,
yıkıcı her sözü seversin.
5 Tanrı da seni sonsuza dek yıkacak.
Seni alıp çadırından çıkaracak,
seni yaşayanlar diyarından kovacak. Selah.
6 Doğru kişi de bunu görüp korkacak,
ve ona gülüp şöyle diyecek:
7 "İşte, Tanrı'yı kendine kuvvet edinmeyen,
zenginliğinin bolluğuna güvenen,
kötülüğünde güçlenen adam budur."
8 Ama ben Tanrı'nın evindeki yeşil zeytin ağacı gibiyim.
Sonsuza dek Tanrı'nın sevgi dolu iyiliğine güvenirim.
9 Yaptıkların için daima sana şükredeceğim.
Kutsallarının önünde senin adına umut bağlarım,
çünkü adın iyidir.

53

Müzik şefi için - Mahalat makamında David'in Maskili
1 Akılsız, yüreğinde "Tanrı yoktur" dedi.
Yozlaştılar ve iğrenç şeyler yaptılar.
İyilik eden kimse yok.
2 Anlayan, Tanrı'yı arayan birinin olup olmadığını görmek için,
Tanrı gökten insanoğullarına baktı.
3 Hepsi geri döndü.
Birlikte kirlendiler.
İyilik eden kimse yok, bir kişi bile.
4 Kötülük edenlerin bilgisi yok mu?
Halkımı ekmek yer gibi yiyor,
Tanrı'yı çağırmıyorlar.
5 Korkunun olmadığı yerde çok korktular.
Çünkü Tanrı sana karşı ordugâh kuranın kemiklerini dağıttı.
Onları utandırdın,
çünkü Tanrı onları reddetti.

6 Keşke İsrael'in kurtuluşu Siyon'dan gelseydi!
Tanrı, halkını sürgünden geri getirince,
Yakov sevinecek,
İsrael coşacak.

54

Müzik şefi için - Telli sazlarla David'in Maskili Zifliler gelip Saul'a: "David aramızda gizleniyor" dedikleri zaman
1 Ey Tanrı, adınla kurtar beni.
Gücünle beni haklı çıkar.
2 Ey Tanrı, duamı duy.
Ağzımdan çıkan sözlere kulak ver.
3 Çünkü yabancılar bana karşı ayaklandı.
Zorbalar canımın peşindeler.
Tanrı'yı önlerine koymadılar. Selah.
4 İşte, Tanrı benim yardımcımdır.
Canıma destek olan Efendim'dir.
5 Düşmanlarıma yaptıkları kötülüğün karşılığını verecektir.
Onları kendi gerçeğinle yok et.
6 Sana gönülden kurban sunacağım.
Ey Yahve adına şükredeceğim,
çünkü adın iyidir.
7 Çünkü beni her sıkıntıdan kurtardı.
Gözüm düşmanlarıma karşı zaferi gördü.

55

Müzik şefi için - Telli sazlarla David'in Maskili
1 Ey Tanrı, duamı dinle.
Yalvarışımdan kendini saklama.
2 Dikkatini ver, yanıtla beni.
Sıkıntı ve inilti içinde huzursuzum
3 düşmanın sesi, kötünün zulmü yüzünden.
Çünkü üstüme sıkıntı getiriyorlar.
Öfkeyle bana kin besliyorlar.
4 Yüreğim sızlıyor içimde.
Ölüm dehşeti çöktü üzerime.
5 Üzerime korku ve titreme geldi.
Dehşet içimi sardı.
6 "Keşke güvercin gibi kanatlarım olsaydı!" dedim.
Uçup gider, rahatlardım.
7 İşte, o zaman uzaklara gider,
çölde konaklardım. Selah.
8 "Sert rüzgârdan ve kasırgadan
hemen sığınağa koşardım."
9 Akıllarını ve dillerini karıştır, ey Efendim,
çünkü kentte şiddet ve çekişme gördüm.
10 Gece gündüz kent surları üzerinde geziniyorlar.
Kötülük ve gaddarlık kentin içindedir.
11 Yıkıcı güçler onun içindedir.
Tehdit ve yalanlar sokaklardan çıkmaz.

12 Çünkü beni aşağılayan bir düşman değildi,
yoksa buna katlanabilirdim.
Benden nefret eden de bir hasım değildi,
yoksa ondan gizlenirdim.
13 Ama sendin, benim gibi biri,
arkadaşım ve yakın dostum.
14 Birlikte tatlı tatlı dostluk ederdik.
Toplulukla Tanrı'nın evine yürürdük.
15 Ölüm üzerlerine ansızın gelsin.
Diri diri Şeol'e* insinler.
Çünkü kötülük onların arasında, evlerinin içindedir.
16 Bense, Tanrı'ya seslenirim.
Yahve kurtarır beni.
17 Akşam, sabah ve öğle vakti sıkıntı içinde feryat ederim.
O sesimi duyar.
18 Bana karşı yapılan savaştan
esenlik içinde kurtarır canımı,
gerçi bana karşı çıkanlar da çoktur.
19 Sonsuzluktan beri tahtında oturan Tanrı,
işitecek ve onlara karşılık verecektir. Selah.
Onlar asla değişmez,
Tanrı'dan da korkmazlar.
20 Dostlarına karşı elini kaldırdı,
yaptığı antlaşmayı bozdu.
21 Ağzı tereyağı gibi sakin,
ama yüreği savaşçıdır.
Sözleri yağdan yumuşak,
ama onlar yalın kılıçtırlar.
22 Yükünü Yahve'ye bırak,
O sana destek olur.
Doğrunun sarsılmasına
asla izin vermez.
23 Ama sen, ey Tanrı,
Onları yıkım çukuruna indireceksin.
Kana susamış ve hilekâr adamlar
günlerinin yarısını bile yaşayamayacaklar.
Bense sana güvenirim.

56

Müzik şefi için "Uzak Yabanıl Fıstık Ağaçlarındaki Güvercin" makamında David'in Miktamı - Gar Kenti'nde Filistliler onu yakaladığı zaman
1 Ey Tanrı merhamet et bana,
çünkü insan beni yutmak istiyor.
Gün boyu bana saldırıp baskı yapıyor.
2 Düşmanlarım gün boyu beni yutmak istiyorlar,
çünkü bana karşı gururla savaşanlar çoktur.
3 Korktuğumda,
sana güvenirim.
4 Tanrı'ya, sözünü överim.
Tanrı'ya güvenirim, korkmam.

* **55:15** Şeol ölüler diyarıdır.

İnsan bana ne yapabilir?
5 Gün boyu sözlerimi çarpıtıyorlar.
Bana karşı bütün düşünceleri kötülük içindir.
6 Kötülük için anlaşıp pusuya yatıyorlar,
adımlarımı izleyip,
canımı almaya hevesleniyorlar.
7 Onlar kötülükle mi kurtulacaklar?
Ey Tanrı, öfkeyle halkları yere çal.
8 Avare avare dolaşmalarımı saydın.
Gözyaşlarımı kabına koydun.
Onlar senin kitabında değil mi?
9 Seslendiğim gün düşmanlarım geri çekilecek.
Biliyorum, Tanrı benden yanadır.
10 Tanrı'ya, sözünü överim.
Yahve'ye, sözünü överim.
11 Tanrı'ya güvenirim, korkmam.
İnsan bana ne yapabilir?
12 Ey Tanrı, adakların üzerimdedir,
sana şükran kurbanları sunacağım.
13 Çünkü canımı ölümden kurtardın,
ayaklarımın kaymasına engel oldun,
öyle ki, yaşayanların ışığında Tanrı'nın önünde yürüyeyim.

57

Müzik şefi için - "Yok etme" makamında David'in Miktamı Saul'dan kaçıp mağaraya sığındığı zaman
1 Merhamet et bana, ey Tanrı, bana merhamet et,
çünkü canım sana sığınıyor.
Felaket geçene dek
kanatlarının gölgesine sığınacağım.
2 Yüce Tanrı'ya,
benim için isteklerimi yerine getiren Tanrı'ya sesleniyorum.
3 Gökten gönderip beni kurtaracak,
beni kovalayanı azarlayacak. Selah.
Tanrı sevgi dolu iyiliğini ve gerçeğini gönderecektir.
4 Canım aslanların arasında.
Yakıcı insanoğulları arasında yatıyorum,
dişleri mızrak ve ok,
dilleri keskin bir kılıçtır.
5 Ey Tanrı, göklerin üstünde yücel!
Yüceliğin tüm yeryüzünü kaplasın!
6 Adımlarıma ağ kurdular.
Canım çöktü.
Önüme çukur kazdılar.
İçine kendileri düştüler. Selah.
7 Yüreğim değişmez, ey Tanrı.
Yüreğim değişmez.
Ezgiler, ilahiler söyleyeceğim.
8 Uyan, ey görkemim! Uyan, ey ut ve arp!
Şafağı ben uyandırayım.

9 Halkların arasında sana şükredeceğim ey Efendim.
Uluslar arasında seni ilahilerle öveceğim.
10 Çünkü senin muazzam sevgi dolu iyiliğin göklere,
gerçeğin gökyüzüne ulaşır.
11 Ey Tanrı, göklerin üstünde yücel!
Yüceliğin tüm yeryüzünü kaplasın!

58

Müzik şefi için - “Yok Etme” makamında David’in Miktamı
1 Ey siz susanlar, gerçekten doğrulukla mı konuşursunuz?
Ey insanoğulları, kusursuzca mı yargılarsınız?
2 Hayır, yüreğinizde haksızlık tasarlarsınız.
Yeryüzünü ellerinizin zorbalığıyla ölçersiniz.
3 Kötüler ana rahmindeyken yoldan saparlar.
Doğdukları andan itibaren dik başlıdırlar,
yalan söylerler.
4 Onların zehiri yılanın zehiri gibidir,
kulağını tıkayan sağır bir kobraya benzerler,
5 büyücülerin sesine kulak vermez,
büyücü ne kadar hünerli olursa olsun.
6 Ey Tanrı, kır onların ağızlarındaki dişleri.
Sök genç aslanların azı dişlerini, ey Yahve.
7 Akıp giden su gibi yok olup gitsinler.
Yaylarını gerdiklerinde oklarının ucu kırılsın.
8 Eriyip giden salyangoz gibi,
güneşi görmeyen düşük çocuk gibi olsunlar.
9 Kazanlarınız diken ateşini daha duymadan,
yeşili de, tutuşmuş olanı da süpürüp atacaktır.
10 Doğru kişi alınan öcü görünce sevinecek.
Ayaklarını kötünün kanıyla yıkayacak,
11 o zaman insanlar şöyle diyecekler:
“Kuşkusuz doğruların ödülü var.
Kuşkusuz yeryüzünü yargılayan bir Tanrı var.”

59

Müzik şefi için - “Yok Etme” makamında David’in Miktamı - Saul’un David’i öldürtmek için adam gönderip evini gözetlediği zaman
1 Kurtar beni düşmanlarımdan, ey Tanrım.
Bana karşı ayaklananlardan beni yükseğe çıkar.
2 Kurtar beni kötülüğün işçilerinden.
Kurtar beni kana susamış insanlardan.
3 Çünkü işte, canım için pusuya yatmış bekliyorlar.
Güçlüler bana karşı toplanıyorlar,
itaatsizliğim ya da günahımdan dolayı değil, ey Yahve.
4 Suç işlemediğim halde bana saldırmaya hazırlanıyorlar.
Bana yardım etmek için kalk ve bak!
5 Sen, Ordular Tanrısı Yahve, İsrael'in Tanrısı,
ulusları cezalandırmak için uyan.
Bu kötü hainlere merhamet gösterme. Selah.
6 Akşamleyin köpekler gibi uluyarak geri dönerler,

kentte dolaşırlar.
7 İşte, ağızlarıyla kusuyorlar.
Dudaklarında kılıç var,
“Bizi kim duyacak ki?” diyorlar.
8 Ama sen, ey Yahve, onlara gülersin.
Bütün uluslarla eğlenirsin.
9 Ey Gücüm, sana bakıyorum,
çünkü Tanrı benim yüksek kulemdir.
10 Tanrım sevgi dolu iyiliğiyle önümde yürüyecek.
Tanrı düşmanlarıma zaferle bakmamı sağlayacak.
11 Öldürme onları, yoksa halkım unutur.
Gücünle onları dağıt ve alaşağı et,
ey kalkanımız olan Efendi.
12 Ağızlarının günahı ve dudaklarının sözleri için,
ettikleri lanetler ve söyledikleri yalanlar için,
kibirleri onları yakalasın.
13 Öfkeyle tüket onları.
Tüket onları, yok olsunlar.
Bilsinler ki, yeryüzünün sonlarına kadar
Yakov’da hüküm süren Tanrı’dır. Selah.
14 Akşam dönsünler.
Köpek gibi ulusunlar, kentte dolaşsınlar.
15 Yiyecek bulmak için bir aşağı bir yukarı gezinsinler,
doymazlarsa bütün gece bekleyecekler.
16 Bense gücüne ezgiler söyleyeceğim.
Evet, sabahları sevgi dolu iyiliğini yüksek sesle ezgiyle dile getireceğim.
Çünkü sen benim yüksek kulem,
sıkıntılı günümde sığınağım oldun.
17 Seni ilahilerle öveceğim, ey gücüm.
Çünkü Tanrı benim yüksek kulemdir, merhametimin Tanrısı’dır.

60

Müzik şefi için - “Antlaşma Zambağı” makamında David’in öğretici Miktamı David’in Aram-Naharayimliler ve Aram-Sovalılar’la çarpıştığı ve Yoav geri dönüp Tuz Vadisi’nde on iki bin Edomlu öldürdüğü zaman
1 Ey Tanrı, bizi reddettin ve yıktın.
Öfkelendin,
bizi eski halimize döndür.
2 Ülkeyi salladın, yarıklar açtın
çatlaklarını düzle,
çünkü yer sarsılıyor.
3 Halkına zor şeyler gösterdin.
Bize sersemleten şarabı içirdin.
4 Gerçek uğruna sergilensin diye,
senden korkanlara sancak verdin. Selah.
5 Sevdiklerin kurtulsun diye,
sağ elinle kurtar ve yanıt ver bize.
6 Tanrı kutsal yerinden şöyle konuştu:
“Zafer kazanacağım.
Şekem'i böleceğim,

Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim.
7 Gilad benimdir, Manaşşe de benim.
Efraim de başımın siperi,
Yahuda asamdır.
8 Moav yıkanma leğenimdir.
Edom'un üzerine çarığımı atacağım.
Filist üzerine zaferle haykıracağım."
9 Kim beni surlu kente götürecek?
Bana kim Edom'a kadar yol gösterecek?
10 Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi?
Ordularımızla yola çıkmıyorsun, ey Tanrı.
11 Düşmana karşı bize yardım et,
çünkü insanın yardımı boştur.
12 Tanrı'yla yiğitlik ederiz,
çünkü düşmanlarımızı ezecek olan O'dur.

61

Müzik şefi için - Telli sazlarla - David'in mezmuru
1 Ey Tanrı, feryadımı duy,
duamı dinle.
2 Yüreğim bunaldığında sana seslenirim
yeryüzünün öbür ucundan.
Beni benden daha yüksek olan kayaya götür.
3 Çünkü sen bana sığınak,
düşmana karşı güçlü bir kule oldun.
4 Sonsuza dek çadırında kalayım.
Kanatlarının koruması altına sığınayım. Selah.
5 Çünkü sen, ey Tanrı, adaklarımı duydun.
Adından korkanların mirasını bana verdin.
6 Kralın ömrünü uzat.
Onun yılları kuşaklar boyunca sürsün,
7 sonsuza dek Tanrı'nın huzurunda tahta otursun.
Sevgi dolu iyiliğini ve gerçeğini sapta ki, onu korusunlar.
8 Böylece daima ismine ilahiler söyleyeceğim,
ta ki, adaklarımı her gün yerine getirebileyim.

62

Müzik şefi Yedutun için - David'in mezmuru
1 Canım yalnız Tanrı'da dinlenir.
Kurtuluşum O'ndandır.
2 Kayam, kurtuluşum ve kalem yalnız O'dur.
Asla şiddetli sarsılmam.
3 Eğik bir duvar, sallanan bir çit gibi,
ne vakte kadar, hepiniz bir adamı ezmek için,
ona saldıracaksınız?
4 Bütün düşünceleri onu bulunduğu yücelikten
aşağıya atmaktır.
Yalanlardan zevk alırlar.
Ağızlarıyla kutsarken,
içlerinden lanet okurlar. Selah.
5 Ey canım, sessizce yalnız Tanrı'yı bekle,
çünkü umudum O'ndandır.

6 Kayam, kurtuluşum ve kalem yalnız O’dur.
Sarsılmam.
7 Kurtuluşum ve onurum Tanrı'yladır.
Gücümün kayası ve sığınağım Tanrı'dadır.
8 Ey halkım, O'na her zaman güven.
Yüreğini O’nun önünde dök.
Tanrı bizim için bir sığınaktır. Selah.
9 Kesinlikle aşağı tabakadaki insanlar yalnızca bir soluktur;
yukarı tabakadaki insanlar da bir yalan.
Onlar tartıda kaldırıldıklarında,
birlikte soluktan daha hafiftir.
10 Gaddarlığa güvenmeyin.
Soygunculukla övünmeyin.
Zenginlik artarsa,
ona gönül bağlamayın.
11 Tanrı bir kez konuştu;
Ben şunu iki kez işittim:
Güç Tanrı’ya aittir.
12 Sevgi dolu iyilik de sana aittir, ey Efendim,
çünkü sen herkesi yaptığı işe göre ödüllendirirsin.

63

Yahuda kırlarında bulunduğu zaman - David’in mezmuru
1 Ey Tanrım, sensin benim Tanrım.
Gayretle seni arıyorum.
Canım sana susamış.
Bedenim seni özlüyor,
kurak, yorucu, susuz bir diyarda.
2 Kutsal yerde sana baktım,
gücünü ve görkemini görmek için.
3 Dudaklarım seni över,
çünkü senin sevgi dolu iyiliğin hayattan daha iyidir.
4 Yaşadığım sürece seni böyle yücelteceğim.
Senin adınla ellerimi kaldıracağım.
5 Canım zengin yiyeceklere doyar gibi doyacak.
Ağzım neşeli dudaklarla seni övecek.
6 Seni yatağımda hatırladığımda,
gece nöbetlerinde seni düşünürüm.
7 Çünkü sen bana yardımcı oldun.
Kanatlarının gölgesinde sevineceğim.
8 Canım sana yakın durur.
Sağ elin bana destek olur.
9 Ama yok etmek için canımı arayanlar,
yerin diplerine inecekler.
10 Onlar kılıcın gücüne teslim edilecekler.
Çakallara yem olacaklar.
11 Ama kral Tanrı’yla sevinecek.
O’nunla ant içenlerin hepsi O'nu övecekler,
yalan söyleyenlerin ağızlarıysa susturulacak.

64

Müzik şefi için - David'in mezmuru
1 Yakındığımda sesimi duy, ey Tanrı.
Hayatımı düşman korkusundan koru.
2 Kötülerin gizli tasarılarından,
fesat işleyenlerin gürültücü kalabalığından sakla beni.
3 Dillerini kılıç gibi keskinleştiren,
ölümcül sözlerle oklarını kuran,
4 masum insanları vurmak için pusuda yatan onlardır.
Ansızın onu vururlar hiç korkmadan.
5 Kötü tasarılar için birbirlerini teşvik ederler.
Gizlice tuzak kurmaktan söz ederler.
"Onları kim görecek ki?" derler.
6 "Kusursuz bir plan yaptık!" deyip,
adaletsizlik için düzen kurarlar.
Besbelli insanın aklı ve yüreği kurnazdır.
7 Ama Tanrı onlara ok atacaktır.
Ansızın bir okla vurulacaklar.
8 Kendi dilleri onları yıkıma uğratacak.
Onları gören herkes başını sallayacak.
9 Bütün insanlar korkacak.
Tanrı'nın işini ilan edecekler,
O'nun yaptıklarını bilgece ölçüp tartacaklar.
10 Doğru kişi Yahve'de sevinecek,
O'na sığınacaktır.
Yüreği doğru olanların hepsi O'nu övecekler!

65

Müzik şefi için - David'in mezmuru - İlahi
1 Ey Tanrı, Siyon'da seni övgü bekliyor.
Adaklar yerine getirilecek.
2 Ey Sen duayı işiten,
bütün insanlar Sana gelecek.
3 Günahlar beni bunalttı,
ama Sen suçlarımızın kefaretini ödedin.
4 Ne mutlu, avlularında otursun diye
seçip yaklaştırdığın insana.
Evinin, kutsal tapınağının
iyiliğiyle doyacağız.
5 Müthiş doğruluk işleriyle bizi yanıtlarsın.
Ey kurtuluşumuzun Tanrısı.
Ey Sen, dünyanın bütün uçlarının,
uzak denizde bulunanların umudusun.
6 Güçle kuşanmış olarak,
kuvvetinle dağlara biçim veren,
7 denizlerin kükremesini,
dalgalarının uğultusunu,
ve ulusların kargaşasını yatıştıran sensin.
8 Uzaklarda oturanlar da
senin harikalarından korkarlar.
Sabahın şafağını ve akşamı sevinç ezgileriyle çağırırsın.
9 Yeryüzünü ziyaret edip onu sularsın.

Onu çok zenginleştirirsin.
Tanrı'nın nehri suyla doludur.
Onlara tahıl sağlarsın,
çünkü bunu sen buyurdun.
10 Saban yarıklarını bolca sular,
sırtlarını düzeltirsin.
Yağmurlar yumuşatır,
onu mahsulle kutsarsın.
11 Yılı bolluğunla taçlandırırsın.
Arabaların bereketle dolup taşar.
12 Çöller yeşillikle taşar.
Tepeler neşeyle bürünür.
13 Otlaklar sürülerle kaplanır.
Vadiler de buğdayla örtünür.
Sevinçle bağrışır, ezgi söylerler.

66

Müzik şefi için - İlahi - Mezmur
1 Ey bütün yeryüzü,
Tanrı'ya sevinçle haykırın!
2 Adının yüceliğine ilahi söyleyin!
Görkem ve övgü sunun!
3 "İşlerin ne muhteşemdir!" deyin Tanrı'ya,
"Gücünün büyüklüğünden
düşmanların önünde boyun eğiyor.
4 Bütün yeryüzü sana tapınacak,
sana ilahi söyleyip
adına ezgiler söyleyecekler." Selah.
5 Gelin ve Tanrı'nın yaptıklarını görün—
insanlar adına muhteşem bir yapıt.
6 Denizi kuru toprağa çevirdi.
Onlar ırmağı yürüyerek geçtiler.
Orada O'nda sevindik.
7 O, kudretiyle sonsuza dek hüküm sürer.
Gözleri ulusları gözler.
Asiler O'na karşı baş kaldırmasın. Selah.
8 Ey halklar, Tanrımız'ı övün!
Övgüsünün sesini duyurun,
9 Diriler arasında hayatımızı koruyan,
ayaklarımızın kaymasına izin vermeyen O'dur.
10 Sen bizi sınadın, ey Tanrı.
Gümüş arıtır gibi, arıttın bizi.
11 Bizi zindana verdin.
Sırtımıza yük koydun.
12 İnsanların başımıza çıkmasına izin verdin.
Ateşin ve suyun içinden geçtik,
ama bizi bolluğun bulunduğu yere getirdin.
13 Yakmalık sunularla tapınağına geleceğim.
14 Sıkıntıdayken ağzımın söylemiş olduğu,
dudaklarımın sana vaat ettiği adaklarımı yerine getireceğim.

15 Sana yakmalık sunu olarak semiz hayvanlar sunacağım,
koçlarla birlikte, boğalar, keçiler sunacağım. Selah.
16 Ey Tanrı'dan korkanlar, gelin ve dinleyin.
Canım için neler yapmış olduğunu bildireyim.
17 Ağzımla O'na yakardım.
Dilimle O övüldü.
18 Günaha yüreğimde yer verseydim,
Efendi dinlemezdi.
19 Ama kesinlikle, Tanrı dinledi.
Duamın sesini işitti.
20 Duamı geri çevirmeyen,
sevgi dolu iyiliğini benden esirgemeyen
Tanrı'ya övgüler olsun!

67

Müzik şefi için - Telli sazlarla - Mezmur - İlahi
1 Tanrı bize merhamet etsin ve bizi kutsasın,
yüzüyle üzerimize ışık saçtırsın. Selah.
2 Öyle ki, yeryüzünde yolun,
bütün uluslar arasındaki kurtuluşun bilinsin.
3 Halklar seni övsün, ey Tanrı.
Bütün halklar seni övsün.
4 Uluslar sevinsin, sevinçle ezgi söylesin,
çünkü halkları adaletle yargılarsın,
yeryüzündeki uluslara hükmedersin. Selah.
5 Halklar seni övsün, ey Tanrı.
Bütün halklar seni övsün.
6 Yeryüzü mahsulünü verdi.
Tanrı, bizim Tanrımız, bizi kutsasın.
7 Tanrı bizi kutsasın.
Bütün dünya uçları O'ndan korksun.

68

Müzik şefi için - David'in mezmuru- İlahi
1 Tanrı kalksın!
Düşmanları dağılsın!
O'ndan nefret edenler önünden kaçsınlar.
2 Dumanın dağıldığı gibi,
onları öyle dağıt.
Ateşin önünde eriyen balmumu gibi,
kötüler Tanrı'nın önünde öyle yok olsun.
3 Ama doğrular sevinsin.
Tanrı'nın önünde coşsunlar.
Evet, neşeyle coşsunlar.
4 Tanrı'ya ilahi söyleyin! O'nun adına ezgiler söyleyin!
Bulutlar üzerine binmiş olanı yüceltin:
Yah'dır, O'nun adı!
O'nun önünde coşun!
5 Kutsal konutundaki Tanrı,
yetimin babası ve dul kadınların savunucusudur.
6 Tanrı yalnızlara aile kurar.
Tutsakları ezgi söyleyerek dışarı çıkarır,

ama isyan edenler güneşin kavurduğu ülkede yaşar.
7 Ey Tanrı, halkının önüne çıktığında,
çölde yürüdüğünde... Selah.
8 Yer sarsıldı,
ve Sina Tanrısı'nın önünde gökten yağmur yağdı,
Tanrı'nın, İsrael'in Tanrısı önünde.
9 Sen, ey Tanrı, bol yağmur gönderdin.
Yorulduğu zaman mirasına kuvvet verdin.
10 Topluluğun orada yaşadı.
Sen, ey Tanrı, iyiliğini yoksullar için hazırladın.
11 Efendi sözünü duyurdu.
Bunu ilan edenler büyük bir topluluktu.
12 "Orduların kralları kaçıyor! Kaçıyorlar!"
Evde bekleyen kadın ganimeti bölüştürür,
13 sen kamp ateşinin arasında uyurken,
tüyleri altın renkli,
kanatları gümüşle kaplanmış bir güvercin gibi parlarsın.
14 Her Şeye Gücü Yeten orada kralları dağıttığında,
Salmon'a kar yağdı.
15 Başan Dağları heybetli dağlardır.
Başan Dağları sarptır.
16 Ey sarp dağlar, neden kıskançlıkla bakıyorsunuz?
Tanrı'nın hüküm sürmek için seçtiği dağa?
Evet, Yahve sonsuza dek orada oturacak.
17 Tanrı'nın savaş arabaları on binlerce, binlerce bindir.
Efendi, Sina Dağı'ndan kutsal yere kadar onların ortasındadır.
18 Yükseğe çıktın.
Tutsakları götürdün.
İnsanlardan, isyan edenlerden bile armağanlar aldın,
oraya yerleşmek için ey Yah Tanrı.
19 Her gün yüklerimizi taşıyan Efendi'ye,
kurtuluşumuz olan Tanrı'ya övgüler olsun. Selah.
20 Tanrı bizim için kurtuluş Tanrısı'dır.
Ölümden kurtarış, Efendi Yahve'ye aittir.
21 Ama Tanrı düşmanlarının başını,
suçunda ısrar edenin kıllı kafasını ezer.
22 Efendi şöyle dedi: "Seni Başan'dan geri getireceğim.
Seni yeniden denizin derinliklerinden geri getireceğim,
23 öyle ki, ayağını kana batırıp onları ezesin,
köpeklerinin dili de senin düşmanlarından payını alsın."
24 Ey Tanrı, senin alaylarını
Tanrım'ın, Kralım'ın kutsal yere doğru alaylarını gördüler.
25 Tef çalan kızlar arasında,
önde okuyucular, arkada çalgıcılar yürüdü.
26 "Topluluklarda Tanrı'yı,
İsrael topluluğunda Efendi'yi övün!"
27 Onların hükümdarı küçük Benyamin,
Yahuda beyleri ve topluluğu,
Zevulun beyleri ve Naftali beyleri oradadırlar.

28 Senin gücünü Tanrı buyurdu.
Bizim için yaptıklarını güçlendir, ey Tanrı.
29 Yeruşalem'deki tapınağın uğruna,
krallar sana hediyeler getirecek.
30 Azarla kamışlar arasında yaşayan vahşi hayvanı,
halkların buzağılarını ve boğalar sürüsünü.
Gümüş külçe getirenleri alçalt,
savaştan zevk alan ulusları dağıt.
31 Mısır'dan beyler gelecek.
Etiyopya ellerini Tanrı'ya uzatmak için acele edecek.
32 Ey yeryüzünün krallıkları, Tanrı'ya ezgi söyleyin!
Efendi'ye ilahiler söyleyin—Selah—
33 kadim göklerin göğü üstüne binmiş olana.
İşte, sesini ortaya koyuyor, heybetli sesini.
34 Gücü Tanrı'ya atfedin!
O'nun yüceliği İsrael'in üzerindedir,
gücü göklerdedir.
35 Kutsal yerlerinde muhteşemsin, ey Tanrı.
İsrael'in Tanrısı halkına güç ve kudret verir.
Övgüler olsun Tanrı'ya!

69

Müzik şefi için - "Zambaklar" makamında - David'in mezmuru
1 Kurtar beni ey Tanrı,
çünkü sular boynuma kadar geldi!
2 Ayak basılacak yerin olmadığı
derin bataklığa batmaktayım.
Sellerin beni aştığı derin sulara geldim.
3 Ağlamaktan yoruldum.
Boğazım kurudu.
Gözlerim Tanrı'yı aramayı bırakıyor.
4 Nedensiz yere benden nefret edenler
başımın saçından çoktur.
Beni yok etmek isteyen haksız düşmanlarım güçlüdür.
Almadığım şeyi geri vermem gerekiyor.
5 Ey Tanrı, akılsızlığımı biliyorsun.
Günahlarım senden gizli değil.
6 Seni bekleyenler benim yüzümden utanmasın,
ey Orduların Efendisi Yahve.
Ey İsrael'in Tanrısı benim yüzümden
seni arayanlar rezil olmasın.
7 Çünkü senin uğruna aşağılanmaya katlandım.
Utanç yüzümü kapladı.
8 Kardeşlerime yabancı,
annemin çocuklarına el oldum.
9 Çünkü senin evinin gayreti beni tüketti.
Sana edilen hakaretler benim üzerime düştü.
10 Ağlayıp oruç tuttuğumda,
bu da bana ayıp sayıldı.

11 Giysimi çul yaptığımda,
onlar için bir masal oldum.
12 Kent kapısında oturanlar hakkımda konuşuyorlar.
Sarhoşların şarkısı oldum.
13 Bense ey Yahve, uygun zamanda duam sanadır.
Ey Tanrı, sevgi dolu iyiliğinin bolluğuyla,
kurtarışının gerçeğiyle yanıtla beni.
14 Beni çamurdan kurtar, batmayayım.
Benden nefret edenlerden ve derin sulardan kurtulayım.
15 Sel suları beni boğmasın,
derinlik beni yutmasın,
çukur üzerime ağzını kapamasın.
16 Yanıtla beni, ey Yahve, çünkü sevgi dolu iyiliğin iyidir.
Sevecen merhametlerinin bolluğuna göre bana yönel.
17 Yüzünü hizmetkârından gizleme,
çünkü sıkıntıdayım.
Bana tez yanıt ver!
18 Canıma yaklaş ve onu kurtar.
Düşmanlarımdan ötürü beni fidyeyle kurtar.
19 Bana edilen hakareti, utancı, rezaleti bilirsin.
Düşmanlarımın hepsi senin önündedir.
20 Aşağılanma kalbimi kırdı ve içim ağırlaştı.
Acıyacak birilerini aradım ama yoktu,
teselli edecek kimseyi bulamadım.
21 Yiyecek için bana zehir verdiler.
Susadığımda içmem için bana sirke verdiler.
22 Önlerindeki sofra tuzak olsun,
bu onlara ceza ve kapan olsun.
23 Gözleri kararsın ki göremesinler.
Sırtları hep bükük olsun.
24 Gazabını üzerlerine dök.
Öfkenin şiddeti onlara yetişsin.
25 Yaşadıkları yer ıssız olsun.
Çadırında oturan olmasın.
26 Çünkü yaraladığın insana zulmediyorlar.
Yaraladığın insanın acısını anlatıyorlar.
27 Onların cezalarına ceza kat.
Senin doğruluğuna girmelerine izin verme.
28 Onlar hayat kitabından silinsinler,
doğrularla birlikte yazılmasınlar.
29 Bense acı ve sıkıntı içindeyim.
Senin kurtarışın, ey Tanrı, beni korusun.
30 Tanrı'nın adını bir ezgiyle öveceğim,
O'nu şükranla yücelteceğim.
31 Yahve'yi bir öküzden,
boynuzlu, tırnaklı bir boğadan
daha çok memnun eder bu.
32 Alçakgönüllüler bunu gördü ve sevindi.
ey Tanrı'yı arayan sizler, yüreğiniz yaşasın.
33 Çünkü Yahve yoksulu duyar,

kendi tutsak halkını hor görmez.
34 Gök ve yeryüzü,
denizler ve içinde kımıldayan her şey O'nu övsün!
35 Çünkü Tanrı Siyon'u kurtaracak,
Yahuda kentlerini yeniden inşa edecek.
Onlar oraya yerleşip mülk edinecekler.
36 Hizmetkârının çocukları da onu miras alacaklar.
O'nun adını sevenler orada oturacaklar.

70

Müzik şefi için - Anma sunusu için - David'in mezmuru
1 Ey Tanrı, beni kurtarmak için acele et.
Yardımıma koş, ey Yahve.
2 Canımı arayanlar
hayal kırıklığına uğrayıp
şaşkına dönsünler.
Mahvolmamı isteyenler
rezil olup geri dönsünler.
3 Bana "Oh! Oh!" diyenler
utançlarından geri dönsünler.
4 Bütün seni arayanlar
sende sevinip coşsunlar.
Senin kurtarışını sevenler sürekli,
"Tanrı yücelsin!" desinler.
5 Bense yoksul ve muhtacım.
Tez bana gel, ey Tanrı.
Sensin benim yardımcım ve kurtarıcım.
Geç kalma ey Yahve.

71

1 Sana sığınıyorum, ey Yahve.
Hayal kırıklığına uğratma beni hiçbir zaman.
2 Beni kendi doğruluğunla kurtar,
bana yardım et.
Kulak ver bana ve beni kurtar.
3 Her zaman gidebileceğim
sığınacak kayam ol.
Kurtulmam için buyruk ver,
çünkü kayam ve kalem sensin benim.
4 Ey Tanrı, kurtar beni,
kötünün, haksızın, zalimin elinden.
5 Çünkü benim umudum,
gençliğimden beri güvendiğim
sensin, ey Efendi Yahve.
6 Ana rahminden beri sana güvendim.
Beni ana rahminden çıkaran sensin.
Seni hep öveceğim.
7 Birçokları için şaşılacak biriyim,
ama sen benim güçlü sığınağımsın.
8 Ağzım senin övgünle,
gün boyu senin yüceliğinle dolu olacak.

9 Yaşlılığımda beni reddetme.
Gücüm tükendiğinde beni bırakma.
10 Çünkü düşmanlarım hakkımda konuşuyor.
Canımı gözleyenler birlikte düzen kuruyorlar.
11 “Tanrı onu terk etti” diyorlar.
“Peşine düşün de yakalayın, çünkü onu kurtaracak kimse yok.”
12 Ey Tanrı, benden uzak durma.
Tanrım, yardımıma koş.
13 Beni suçlayanlar hayal kırıklığıyla yok olsunlar.
Bana zarar vermek isteyenleri,
rezillik ve utanç kaplasın.
14 Ama ben hep umut ederim,
övgülerine övgü eklerim.
15 Ağzım senin doğruluğunu,
tam ölçüsünü bilmesem de,
tüm gün senin kurtuluşundan söz edecek.
16 Efendi Yahve’nin büyük işleriyle geleceğim.
Senin doğruluğundan,
yalnızca senin doğruluğundan söz edeceğim.
17 Ey Tanrı, gençliğimden beri bana öğrettin.
Şimdiye dek şaşılası işlerini ilan ettim.
18 Evet, yaşlanıp saçlarıma ak düşse de, ey Tanrı
gücünü gelecek kuşağa,
büyüklüğünü gelecek olanların hepsine bildirene dek,
beni bırakma,
19 Ey Tanrı, doğruluğun göklere erişiyor.
Büyük işler yaptın.
Senin gibisi var mı, ey Tanrı?
20 Sen ki, bize çok acı dertler gösterdin,
beni yaşatacak,
yerin derinliklerinden bizi yeniden çıkaracaksın.
21 Saygınlığımı artır,
beni yeniden rahatlat.
22 Ben de seni sadakatinden ötürü
seni arpla öveceğim, ey Tanrım.
Lirle sana ilahiler söyleyeceğim, ey İsrael'in Kutsalı.
23 Dudaklarım sevinçle haykıracak!
Kurtarmış olduğun canım
seni ezgilerle övecek!
24 Dilim de bütün gün senin doğruluğundan söz edecek,
çünkü bana zarar vermek isteyenler,
hayal kırıklığına uğrayıp kahroldular.

72

Solomon’un mezmuru
1 Ey Tanrı, adaletini krala,
doğruluğunu kral oğluna ver.
2 Halkını doğrulukla,
yoksullarını adaletle yargılasın.
3 Dağlar halka bolluk getirsin.

Tepeler doğruluğun meyvesini versin.
4 Halkının yoksullarına hakkını versin.
Muhtaçların çocuklarını kurtarsın,
zalimi parçalasın.
5 Güneş ve ay durdukça,
tüm nesiller boyunca senden korksunlar.
6 Yeni biçilmiş çayıra düşen yağmur gibi,
toprağı sulayan bol yağmurlar gibi olsun.
7 Onun günlerinde doğrular serpilip gelişsin,
ay yok olana dek esenlik çoğalsın.
8 Denizden denize,
ırmak'tan dünyanın sonlarına dek hüküm sürsün.
9 Çölde yaşayanlar önünde eğilsin.
Düşmanları toz yalasın,
10 Tarşiş ve ada kralları ona haraç getirsin.
Saba ve Seva kralları armağanlar sunsun.
11 Bütün krallar önünde yere kapansın.
Bütün uluslar ona hizmet etsin.
12 Çünkü yardım için haykıran muhtacı,
destekçisi olmayan yoksulu kurtarır.
13 Yoksula ve muhtaca merhamet eder.
Muhtaçların canlarını kurtarır.
14 Canlarını baskı ve şiddetten kurtarır.
Gözünde onların kanı değerlidir.
15 Onlar yaşasınlar ve ona Saba altınından verilsin.
Onun için sürekli dua etsinler.
Bütün gün onu kutsasınlar.
16 Ülkenin her yerinde tahıl bolluğu olsun.
Meyvesi Lübnan gibi dalgalansın.
Toprağın çayırı gibi serpilip gelişsin.
17 Adı sonsuza dek dursun.
Güneş durdukça adı dursun.
İnsanlar onun tarafından kutsansın.
Bütün uluslar ona kutsanmış desinler.
18 İsrael'in Tanrısı, Yahve Tanrı'ya övgüler olsun.
Şaşılacak işler yapan yalnızca O'dur.
19 O'nun yüce adına sonsuza dek övgüler olsun!
Bütün yeryüzü O'nun yüceliğiyle dolsun!
Amin ve amin.
20 Böylece Yişay oğlu David'in duası sona erer.

73

Asaf'ın mezmuru
1 Tanrı* kesinlikle İsrael'e,
yüreği temiz olanlara karşı iyidir.
2 Ama benim ayaklarım neredeyse tükenmişti.
Adımlarım az kalsın kaymıştı.
3 Çünkü kötülerin bolluk içinde olduğunu görünce,
kibirlileri kıskandım.
4 Çünkü ölümlerinde çırpınma yoktur,

* **73:1** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

güçleri sağlamdır.
5 İnsan yüklerinden özgürdürler,
öteki insanlar gibi dertli de değiller.
6 Bu nedenle gurur onların boynundaki zincir gibi,
şiddet onları saran bir giysi gibidir.
7 Gözleri şişmanlıktan dışarı fırlamış,
akılları kibrin sınırlarını aşmıştır.
8 Alay ederler ve kötü niyetle konuşurlar.
Kibirle, baskıyla tehdit ederler.
9 Ağızlarını göklere çevirdiler.
Dilleri yeryüzünde dolaşır.
10 Bu nedenle onların halkları onlara geri döner,
bolluk sularından içerler.
11 Onlar, "Tanrı nereden biliyor?" derler.
"Yüceler Yücesi'nde bilgi var mı?"
12 İşte, kötüler bunlardır.
Daima rahatlar ve zenginliklerini artırırlar.
13 Gerçekten yüreğimi boşuna temizlemişim,
ellerimi masumiyetle yıkamışım,
14 gün boyunca sıkıntı çektim,
her sabah cezalandırıldım.
15 Eğer "Ben böyle konuşayım" deseydim,
işte, senin çocuklarının nesline ihanet etmiş olurdum.
16 Bunu anlamaya çalıştığımda,
bana çok acı verdi,
17 ta ki, Tanrı'nın tapınağına girip,
onların sonunu anlayana kadar.
18 Gerçekten onları kaygan yerlere koyarsın.
Onları yıkıma atarsın.
19 Nasıl da ansızın yok oluyorlar!
Dehşet içinde büsbütün süpürülüp atıldılar.
20 Uyanınca görülen bir rüya gibi,
sen de ey Efendi,†
uyanınca onların hayallerini hor göreceksin.
21 Çünkü canım acı çekiyordu.
Yüreğim buruktu.
22 Bense o denli akılsız ve bilgisiz,
önünde vahşi bir hayvan gibiydim.
23 Ama yine de sürekli seninleyim.
Sağ elimden tuttun.
24 Öğüdünle bana yol gösterirsin,
sonunda beni yüceliğe alırsın.
25 Gökte kimim var?
Yeryüzünde senden başkasını istemem.
26 Bedenim ve yüreğim tükeniyor,
ama Tanrı yüreğimin gücü,
sonsuza dek bana düşen paydır.
27 Çünkü işte, senden uzak olanlar yok olur.
Sana sadakatsiz olanların hepsini yok ettin.

† **73:20** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

28 Ama Tanrı'ya yaklaşmak benim için iyidir.
Senin bütün işlerini bildireyim diye,
Efendi Yahve'yi‡ kendime sığınak yaptım.

74

Asaf'ın Maskili
1 Ey Tanrı, neden bizi sonsuza dek reddettin?
Otlağının koyunlarına karşı öfken
neden için için yanıyor?
2 Eskiden satın aldığın topluluğunu,
mirasın olmak üzere kurtardığın oymağı,
üzerinde yaşadığın Siyon Dağı'nı hatırla.
3 Ayaklarını sonsuz yıkıntılara doğru kaldır,
düşman kutsal yerde her kötülüğü etti.
4 Düşmanların senin toplantı yerinin ortasında kükrüyor.
İşaret olarak kendi bayraklarını diktiler.
5 Gür bir ormanı kesen
baltalı adamlar gibi davrandılar.
6 Şimdi onun bütün oyma işlerini
balta ve çekiçlerle kırıyorlar.
7 Tapınağını yakıp yıktılar.
Adını taşıyan konutu kirlettiler.
8 Yüreklerinde, "Onları tamamen ezeceğiz" dediler.
Ülkede Tanrı'ya tapınılan her yeri yaktılar.
9 Hiçbir mucizevi belirti görmüyoruz.
Artık peygamber yok,
içimizde ne kadar süreceğini bilen de yok.
10 Düşman ne zamana dek azarlayacak, ey Tanrı?
Düşman sonsuza dek mi senin ismine sövecek?
11 Elini, sağ elini niçin geri çekiyorsun?
Onu göğsünden çıkar ve onları yakıp kül et!
12 Ama Tanrı eski zamanlardan beri Kralım'dır,
tüm yeryüzünde kurtuluş sağlar.
13 Gücünle denizi yardın.
Sulardaki deniz canavarlarının kafasını kırdın.
14 Sen Livyatan'ın başlarını parçaladın.
Onu yiyecek olarak insanlara ve çöl canlılarına verdin.
15 Sen pınarı ve kaynağı fışkırttın.
Güçlü ırmakları kuruttun.
16 Gündüz senindir, gece de senin.
Işığı ve güneşi sen hazırladın.
17 Yeryüzünün bütün sınırlarını sen belirledin.
Yazı ve kışı yaratan sensin.
18 Düşmanın seninle alay ettiğini unutma, ey Yahve.
Akılsız bir halk senin adına küfretti.
19 Kendi kumrunun canını canavarlara teslim etme.
Yoksullarının hayatını sonsuza dek unutma.
20 Antlaşmanı say,
çünkü yeryüzünün karanlık yerleri

‡ **73:28** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

zorbalık inleriyle dolmuş.
21 Ezilen utanç içinde geri dönmesin.
Yoksul ve muhtaçlar senin adını yüceltsinler.
22 Kalk, ey Tanrı! Kendi davanı savun.
Akılsızın bütün gün seninle nasıl alay ettiğini hatırla.
23 Düşmanlarının sesini unutma.
Sana karşı ayaklananların patırtısı sürekli yükseliyor.

75

Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında - Asaf'ın mezmuru - İlahi
1 Sana şükrederiz ey Tanrı.
Şükrederiz, çünkü adın yakındır.
İnsanlar senin şaşılası işlerini anlatırlar.
2 Belirlenen vakti seçtiğimde,
kusursuzca ben yargılayacağım.
3 Yeryüzünde oturanların tümü sarsılıyor.
Onun direklerini sağlam bir şekilde ben tutuyorum. Selah.
4 Kibirlilere, "Övünmeyin!",
kötülere, "Boynuzu yukarı kaldırmayın" dedim.
5 "Boynuzunuzu kaldırmayın.
Sert boyunla konuşmayın."
6 Çünkü ne doğudan, ne de batıdan,
ne de güneyden gelir yükselme.
7 Yargıç ancak Tanrı'dır.
Birini alçaltır, ötekini yükseltir.
8 Çünkü Yahve'nin elinde bir kase var,
baharatla karıştırılmış köpüklü şarapla dolu.
Ondan döker.
Gerçekten dünyanın kötüleri
onun tortusuna dek yalayıp içerler.
9 Bense daima bunu ilan edeceğim,
Yakov'un Tanrısı'nı ilahilerle öveceğim.
10 Kötülerin bütün boynuzlarını kıracağım,
doğruların boynuzlarıysa yükseltilecektir.

76

Müzik şefi için - Telli sazlarla - Asaf'ın mezmuru - İlahi
1 Yahuda'da Tanrı bilinir.
İsrael'de adı büyüktür.
2 Konutu Şalem'dedir,
meskeni Siyon'da.
3 Orada yayın alevli oklarını,
kalkanı, kılıcı ve savaş silahlarını kırdı. Selah.
4 Ne yüce, ne muhteşemsin,
av dağlarından daha yüce.
5 Yiğitler yağmalanmış halde yatıyor,
son uykuya yattılar.
Hiçbir savaş eri elini kaldıramaz.
6 Ey Yakov'un Tanrısı, sen azarlayınca,
savaş arabası da atlar da ölüm uykusuna daldılar.

7 Yalnız sensin korkulması gereken.
Öfkelendiğinde kim karşında durabilir?
8 Yeryüzünde acı çekenleri kurtarmak için
Tanrı yargılamaya kalktığında,
9 Yargını gökten bildirdin,
yer korktu ve sustu. Selah.
10 Elbette insanın gazabı seni över.
Gazabından sağ kurtulanlar dizginlendi.
11 Tanrınız Yahve'ye adak adayın,
onları yerine getirin!
Armağanlar sunun korkulması gereken O'na,
ey siz çevresindekiler.
12 O, beylerin ruhunu kırar.
Yeryüzü kralları O'ndan korkar.

77

Müzik Şefi Yedutun için - Asaf'ın mezmuru
1 Haykırışım Tanrı'yadır!
Yardım için,
beni duysun diye Tanrı'ya haykırırım.
2 Sıkıntılı günde Efendi'yi aradım.
Geceleyin elimi açtım ve gevşemedi.
Canım teselli edilmeyi reddetti.
3 Tanrı'yı anıyorum ve inliyorum.
Yakınıyorum ve ruhum bunalmış durumda. Selah.
4 Göz kapaklarımı açık tutuyorsun.
Konuşamayacak kadar çok sıkıntılıyım.
5 Eski günleri,
geçmiş devirlerin yıllarını düşünmekteyim.
6 Gece ilahimi hatırlıyorum.
Kendi yüreğimi düşünüyorum;
ruhum inceden inceye soruyor:
7 "Efendi bizi sonsuza dek mi reddedecek?
Bir daha lütuf göstermeyecek mi?
8 O'nun sevgi dolu iyiliği sonsuza dek mi yok oldu?
Nesiller boyunca verdiği söz boşa mı çıkıyor?
9 Tanrı lütufkâr olmayı unuttu mu?
Merhametini öfkeyle geri mi çekti?" Selah.
10 Sonra şöyle düşündüm:
"Yüceler Yücesi'nin sağ elinin yıllarını anacağım."
11 Yah'ın yaptıklarını hatırlayacağım;
çünkü senin eski harikalarını anarım.
12 Ben de senin bütün işlerin üzerinde derin derin düşünürüm,
yaptıklarını dikkate alırım.
13 Senin yolun, ey Tanrı, kutsal yerdedir.
Hangi ilâh Tanrı kadar büyüktür?
14 Sen harikalar yaratan Tanrı'sın.
Gücünü halklar arasında bildirdin.
15 Halkını kolunla,
Yakov ve Yosef'in oğullarını kurtardın. Selah.

16 Sular seni gördü, ey Tanrı.
Sular seni gördü ve çalkalandı.
Derinlikler de sarsıldı.
17 Bulutlar suyunu boşalttı.
Gökler gök gürültüsüyle ses verdi.
Okların da etrafta ışık çaktı.
18 Gürleyişinin sesi kasırgadaydı.
Şimşekler dünyayı aydınlattı.
Yer titredi ve sarsıldı.
19 Senin yolun denizden geçiyordu;
yolların büyük sulardaydı.
Ayak izlerin belli değildi.
20 Moşe ve Aron'un eliyle,
halkını sürü gibi güttün.

78

Asaf'ın Maskili
1 Öğrettiğime kulak verin, ey halkım.
Ağzımdan çıkan sözlere kulaklarınızı çevirin.
2 Ağzımı bir benzetmeyle açacağım.
Eskilerin sırlarını söyleyeceğim,
3 onları işittik ve bildik,
atalarımız bize anlattı.
4 Onları çocuklarından saklamayacağız,
Yahve'nin övgülerini,
gücünü ve yaptığı şaşılası işleri,
gelecek kuşağa anlatacağız.
5 Çünkü Yakov'la bir antlaşma yaptı,
İsrael'de bir öğreti atadı,
atalarımıza bunları çocuklarına öğretmelerini buyurdu.
6 Gelecek nesiller, hatta doğmamış çocuklar bilsin de,
onlar da kalkıp kendi çocuklarına anlatsınlar.
7 Böylece umutlarını Tanrı'ya bağlasınlar,
Tanrı'nın yaptıklarını unutmasınlar,
buyruklarını tutsunlar.
8 Ataları gibi inatçı ve asi,
yürekleri vefasız,
ruhları Tanrı'ya sadakatsiz bir nesil olmasınlar.
9 Silahlı, yay taşıyan Efraim'in çocukları,
savaş gününde geri döndüler.
10 Tanrı'nın antlaşmasına uymadılar,
O'nun yasasında yürümeyi reddettiler.
11 O'nun yaptıklarını,
onlara göstermiş olduğu şaşılası işlerini unuttular.
12 Mısır diyarında, Soan kırında,
atalarımızın önünde şaşılacak işler yaptı.
13 Denizi yardı ve onları içinden geçirdi.
Suları yığın gibi durdurdu.
14 Gündüzleri bulutla,
gece boyu ateş ışığıyla onlara yol gösterdi.
15 Çölde kayaları yardı,

derinliklerden geliyormuşçasına onlara bol bol içirdi.
16 Kayadan dereler çıkardı,
suları ırmaklar gibi akıttı.
17 Yine de O'na karşı günah işlemeye devam ettiler.
En Yüce Olan'a isyan ettiler.
18 İştahlarına göre yemek isteyerek,
yüreklerinde Tanrı'yı denediler.
19 Tanrı'ya karşı konuşup,
"Tanrı çölde sofra kurabilir mi?" dediler.
20 "İşte kayaya vurdu ve sular fışkırdı,
ırmaklar taştı.
Ekmek de verebilir mi?
Halkına et sağlayabilir mi?"
21 Bunun üzerine Yahve işitip öfkelendi.
Yakov'a karşı ateş tutuştu,
ve öfke İsrael'e karşı yükseldi,
22 Çünkü Tanrı'ya inanmadılar,
O'nun kurtarışına güvenmediler.
23 Yine de yukarıda göklere buyurdu,
göklerin kapılarını açtı.
24 Yemek için üzerlerine man yağdırdı,
onlara gökten yiyecek verdi.
25 İnsanlar meleklerin ekmeğini yedi.
Onlara doyasıya yiyecek gönderdi.
26 Gökte doğu rüzgârını estirdi.
Gücüyle güney rüzgârına yol gösterdi.
27 Üzerlerine toz gibi et,
denizlerin kumu gibi kanatlı kuşlar yağdırdı.
28 Onları ordugâhlarının ortasına,
oturdukları yerlerin çevresine düşürdü.
29 Böylece yediler ve iyice doydular.
Onlara dilediklerini verdi.
30 Arzularından vazgeçmediler.
Yiyecekleri hâlâ ağızlarındayken
31 Tanrı'nın öfkesi onlara karşı yükseldi,
en şişmanlarından bazılarını öldürdü,
İsrael'in gençlerini yere serdi.
32 Bütün bunlara rağmen yine günah işlediler,
O'nun şaşılası işlerine inanmadılar.
33 Bu yüzden günlerini boşlukla,
yıllarını dehşetle tüketti.
34 Kendilerini öldürdüğü zaman O'nu araştırdılar.
Geri döndüler ve gayretle Tanrı'yı aradılar.
35 Tanrı'nın kayaları olduğunu,
yüce Tanrı'nın kurtarıcıları olduğunu hatırladılar.
36 Ama ağızlarıyla O'nu överken,
dilleriyle O'na yalan söylediler.
37 Çünkü yürekleri O'nunla doğru değildi,
ne de O'nun antlaşmasına sadıklardı.

38 Ama O, merhametli davranarak
kötülüğü bağışladı ve onları yok etmedi.
Evet, birçok kez öfkesini yatıştırdı,
gazabını tümüyle uyandırmadı.
39 Onların yalnızca insan olduğunu hatırladı,
geçip giden ve bir daha dönmeyen bir yel.
40 Çölde O'na kaç kez isyan ettiler,
ıssız yerde O'nu gücendirdiler!
41 Dönüp dönüp Tanrı'yı denediler,
ve İsrael'in Kutsalı'nı kışkırttılar.
42 O'nun elini, düşmandan kurtardığı günü hatırlamadılar.
43 Mısır'da gerçekleştirdiği belirtileri,
Soan bölgesindeki şaşılası işleri,
44 ırmaklarını ve akarsularını,
içmesinler diye kana çevirdi.
45 Aralarına onları yiyip bitiren sinek sürüleri,
onları yok eden kurbağalar gönderdi.
46 Onların mahsullerini tırtıla,
emeğini çekirgeye verdi.
47 Bağlarını doluyla,
yabanıl incir ağaçlarını kırgınla yok etti.
48 Hayvanlarını doluya,
sürüleri yakıcı yıldırımlara teslim etti.
49 Kızgın öfkesini üzerlerine,
gazap, hışım ve sıkıntı,
bir alay kötülük meleği gönderdi.
50 Öfkesine yol açtı,
canlarını ölümden esirgemedi,
hayatlarını vebaya teslim etti,
51 Mısır'da ilk doğanların hepsini,
Ham'ın çadırlarındaki güçlerinin ilkini vurdu.
52 Ama kendi halkını koyun gibi götürdü,
çölde onları sürü gibi güttü.
53 Onları güvenlik içinde götürdü ve korkmadılar.
Ama deniz düşmanlarını alt etti.
54 Onları kendi tapınağının sınırına,
sağ elinin götürdüğü bu dağa getirdi.
55 Önlerinden ulusları da kovdu,
onlara miras olarak sırayla pay verdi,
İsrael oymaklarını çadırlarında oturttu.
56 Ama yine de Yüce Tanrı'yı deneyip O'na isyan ettiler.
O'nun tanıklıklarını tutmadılar.
57 Ataları gibi geri dönüp hainlik yaptılar.
Aldatıcı bir yay gibi eğrildiler.
58 Çünkü yüksek yerleriyle O'nu öfkelendirdiler,
oyma suretleriyle O'nu kıskandırdılar.
59 Tanrı bunu duyunca öfkelendi,
İsrael'den büsbütün iğrendi,
60 Böylece insanlar arasında kurduğu çadırı,
Şilo çadırını terk etti,

61 gücünü sürgüne,
yüceliğini düşmanın eline teslim etti.
62 Halkını da kılıca teslim etti,
mirasına öfkelenmişti.
63 Gençlerini ateş yuttu.
El değmemiş kızların düğün şarkısı yoktu.
64 Kâhinleri kılıçla düştüler,
dul karıları ağlayamadı.
65 Bunun üzerine Efendi uykudan uyanan biri gibi,
şaraptan bağıran güçlü bir adam gibi uyandı.
66 Düşmanlarını arkadan vurdu.
Onları sonsuz utanç içinde bıraktı.
67 Üstelik Yosef'in çadırını da reddetti,
Efraim oymağını seçmedi,
68 Ama Yahuda oymağını,
sevdiği Siyon Dağı'nı seçti.
69 Tapınağını yükseklikler gibi,
sonsuza dek kurduğu yeryüzü gibi yaptı.
70 Ve hizmetkârı David'i seçti;
onu koyun ağıllarından aldı,
71 Halkı Yakov'u ve mirası İsrael'in çobanı olmak üzere,
onu yavru kuzuların peşinden getirdi.
72 Böylece yüreğinin dürüstlüğüne göre onların çobanı oldu,
becerikli elleriyle onlara yol gösterdi.

79

Asaf'ın mezmuru
1 Ey Tanrı, uluslar senin mirasına girdiler.
Kutsal tapınağını kirlettiler.
Yeruşalem'i taş yığınlarına döndürdüler.
2 Hizmetkârlarının cesetlerini gökteki kuşlara,
kutsallarının etini yeryüzündeki hayvanlara yem olsun diye verdiler.
3 Kanlarını Yeruşalem'in çevresine su gibi döktüler.
Onları gömecek kimse yok.
4 Komşularımıza yüz karası,
etrafımızdakilere eğlence ve alay konusu olduk.
5 Ne zamana dek, ey Yahve?
Sonsuza dek kızgın mı kalacaksın?
Kıskançlığın ateş gibi yanacak mı?
6 Öfkeni seni tanımayan ulusların üzerine,
senin adını anmayan krallıkların üzerine dök.
7 Çünkü onlar Yakov'u yuttular,
yurdunu yok ettiler.
8 Atalarımızın suçlarını bize karşı tutma.
Sevecen merhametlerin bizimle tez buluşsun,
çünkü çok muhtacız.
9 Adının yüceliği uğruna bize yardım et,
ey kurtuluşumuzun Tanrısı.
Adın uğruna bizi kurtar ve günahlarımızı bağışla.
10 Uluslar neden "Nerede onların Tanrısı?" desin?

Hizmetkârlarının dökülen kanının intikamı alındığı,
gözlerimizin önünde, uluslar arasında bilinsin.
11 Tutsakların iniltisi senin önüne gelsin.
Gücünün büyüklüğüne göre, ölüme mahkûm olanları koru.
12 Komşularımıza sana ettikleri hakaretin aşağılanmasını,
onların bağrına yedi kat geri öde, ey Efendimiz.
13 Böylece biz, senin halkın ve otlağının koyunları,
sana daima şükredeceğiz.
Tüm nesiller boyunca seni daima öveceğiz.

80

Müzik şefi - "Zambaklar Antlaşması" makamında - Asaf'ın mezmuru
1 Duy bizi, ey İsrael'in Çobanı,
Yosef'i sürü gibi güden,
keruvlar üzerinde oturan sensin,
saç ışığını.
2 Efraim, Benyamin ve Manaşşe'nin önünde
uyandır gücünü!
Gel ve kurtar bizi!
3 Ey Tanrı, bizi döndür,
yüzün parlasın,
biz de kurtuluruz.
4 Ordular Tanrısı Yahve,
halkının duasına karşı daha ne kadar öfkeleneceksin?
5 Onları gözyaşı ekmeğiyle besledin,
onlara içmeleri için bol miktarda gözyaşı verdin.
6 Bizi komşularımızla çekişme kaynağı haline getirdin.
Düşmanlarımız kendi aralarında gülüşüyorlar.
7 Bizi döndür, ey Ordular Tanrısı.
Yüzün parlasın,
biz de kurtuluruz.
8 Mısır'dan bir asma getirdin.
Ulusları kovdun ve onu diktin.
9 Onun için toprağı temizledin.
Derin kök saldı ve ülkeyi doldurdu.
10 Dağlar onun gölgesiyle kaplandı.
Dalları Tanrı'nın sedirleri gibiydi.
11 Dalları denize,
filizleri nehre kadar uzandı.
12 Duvarlarını neden yıktın,
yoldan geçen herkes onu neden koparıyor?
13 Ormandan çıkan domuz onu harap ediyor.
Kırdaki yabanıl hayvanlar ondan besleniyor.
14 Sana yalvarıyoruz, ey Ordular Tanrısı, geri dön
gökten aşağıya bak ve gör bu asmayı,
15 sağ elinin diktiği çubuğu,
Kendin için kuvvetlendirdiğin dalı ziyaret et.
16 Ateşle yandı.
Kesildi.
Senin azarlamanla yok olup gidiyorlar.
17 Senin elin, sağ elinin adamı üzerinde,

kendin için kuvvetlendirdiğin insanoğlunun üzerinde olsun.
18 Böylece senden ayrılmayacağız.
Canlandır bizi, biz de senin adını çağıralım.
19 Ey Ordular Tanrısı Yahve, bizi döndür,
yüzün parlasın, biz de kurtuluruz.

81

Müzik şefi için - Gittit üzerine - Asaf'ın mezmuru
1 Gücümüz olan Tanrı'ya yüksek sesle ilahi söyleyin!
Yakov'un Tanrısı'na sevinçle haykırın!
2 Bir ilahi yükseltin,
tefi, arpla birlikte hoş liri buraya getirin.
3 Yeni Ay'da, dolunayda,
bayram günümüzde boru çalın.
4 Çünkü bu İsrael için bir yasadır,
Yakov'un Tanrısı'nın bir fermanıdır.
5 Mısır diyarından çıktığı zaman,
bunu Yosef için bir antlaşma olarak belirledi.
Orada bilmediğim bir dili duydum.
6 "Onun omzunu yükten kurtardım.
Elleri küfeden kurtuldu.
7 Sıkıntıda çağırdın ve sizi kurtardım.
Gök gürültüsünün gizli yerinden sana yanıt verdim.
Seni Meriva sularında sınadım." Selah.
8 "Dinle ey halkım, size tanıklık edeceğim.
Ey İsrael, eğer beni dinlersen!
9 Sende yabancı bir ilâh olmayacak,
yabancı bir ilâha tapmayacaksın.
10 Ben senin Tanrın Yahve'yim,
seni Mısır diyarından kim çıkardı?
Ağzını iyice aç da onu doldurayım.
11 Ama halkım sesimi dinlemedi.
İsrael beni istemedi.
12 Ben de onları yüreklerindeki inatçılığın ardından salıverdim,
kendi öğütlerince yürüsünler diye.
13 Keşke halkım beni dinleseydi,
İsrael benim yollarımda yürüseydi!
14 Düşmanlarını hemen boyun eğdirir,
elimi düşmanlarına karşı çevirirdim.
15 Yahve'den nefret edenler O'nun önünde sinerdi,
onların cezası sonsuza dek sürerdi.
16 Ve onu buğdayın en iyisiyle de beslerdim.
Seni kayadan bal ile doyururdum."

82

Asaf'ın mezmuru
1 Tanrı büyük toplantıyı yönetir.
İlâhlar arasında hükmeder.
2 "Ne vakte kadar haksızca yargılayacak,
kötüden yana taraf tutacaksınız?" Selah.
3 "Zayıfı, yoksulu ve yetimi savunun.

Yoksulun ve ezilenin hakkını koruyun.
4 Güçsüzü, muhtaç olanı kurtarın.
Onları kötülerin elinden özgür kılın.”
5 Bilmiyorlar ve anlamıyorlar.
Karanlıkta ileri geri yürüyorlar.
Yeryüzünün bütün temelleri sarsılıyor.
6 “Sizler ilâhlarsınız” dedim.
“Hepiniz Yüceler Yücesi'nin oğullarısınız.
7 Yine de insanlar gibi öleceksiniz,
hükümdarlardan biri gibi düşeceksiniz.”
8 Kalk, ey Tanrı, yeryüzünü yargıla,
çünkü bütün ulusları sen miras alacaksın.

83

İlahi - Asaf’ın mezmuru
1 Ey Tanrı, susma.
Sessiz ve sakin kalma, ey Tanrı.
2 Çünkü işte, düşmanların ayağa kalkıyor.
Senden nefret edenler başlarını kaldırdılar.
3 Halkına karşı kurnazca düzen kuruyorlar.
Değer verdiğin insanlara karşı öğütleşiyorlar.
4 “Gelin” diyorlar, “Onları ulus olarak yok edelim.
Öyle ki, İsrael’in adı bir daha anılmasın.”
5 Tek bir akılla düzen kudular.
Sana karşı ittifak oluşturdular.
6 Edom'un ve İsmailoğulları'nın çadırları,
Moavlılar ve Hagarlılar,
7 Geval, Ammon ve Amalek,
Filist ve Sur halkı,
8 Aşur da onlara katıldı.
Lut'un çocuklarına yardım ettiler. Selah.
9 Onlara Midyan’a, Kişon Irmağı’nda
Sisera’ya ve Yavin’e yaptığının aynısını yap,
10 Onlar En-dor’da yok oldular.
Toprak için gübre gibi oldular.
11 Onların soylularını Orev ve Zeev gibi,
beylerini Zevah ve Salmunna’ya yaptığın gibi yap.
12 Onlar ki, “Tanrı'nın otlaklarını
kendimize mülk edinelim” dediler.
13 Tanrım, onları çalı gibi,
rüzgârın önündeki saman çöpü gibi yap.
14 Ormanı yakan ateş gibi,
dağları tutuşturan alev gibi,
15 fırtınanla onların peşlerine düş,
kasırganla dehşet içinde bırak onları.
16 Yüzlerini şaşkınlıkla kaplat,
ta ki, adını arasınlar, ey Yahve.
17 Sonsuza dek hayal kırıklığı içinde kalsınlar,
dehşete düşsünler.
Şaşkınlık içinde kalıp yok olsunlar,
18 bilsinler ki, yalnız sen, adı Yahve olan,

tüm yeryüzü üzerinde En Yüce'dir.

84

Müzik şefi için - Gittit üzerine - Korahoğulları'nın mezmuru
1 Ey Ordular Yahvesi,
meskenlerin ne kadar güzeldir!
2 Canım Yahve'nin avlularını,
bayılırmış gibi özlüyor.
Yüreğim ve bedenim hay olan Tanrı'ya haykırıyor.
3 Serçe bile bir yuva,
kırlangıç yavrularını koyabilecek bir yuva buldu,
senin sunaklarının yanında,
ey Ordular Yahvesi, Kralım ve Tanrım benim.
4 Ne mutlu senin evinde oturanlara.
Sürekli seni överler. Selah.
5 Ne mutlu, gücü sende olanlara,
yüreklerini Siyon'u ziyaret etmeye koyanlara.
6 Ağlama Vadisi'nden geçerken orayı pınarlara çevirirler.
Sonbahar yağmuru onu bereketle kaplar.
7 Gittikçe güçlenirler.
Her biri Siyon'da Tanrı'nın önünde görünür.
8 Ordular Tanrısı ey Yahve, duamı duy.
Dinle, ey Yakov'un Tanrısı. Selah.
9 Ey kalkanımız olan Tanrı, bak,
meshettiğinin yüzünü gör.
10 Çünkü, avlularında bir gün, bin günden iyidir.
Kötülük çadırlarında oturmaktansa,
Tanrım'ın evinin kapıcısı olmayı yeğlerim.
11 Çünkü Yahve Tanrı bir güneş, bir kalkandır.
Yahve lütuf ve yücelik verir.
Suçsuz olarak yürüyenlerden hiçbir iyiliği esirgemez.
12 Ey Ordular Yahvesi,
ne mutlu sana güvenen insana.

85

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru
1 Ey Yahve, ülkene iyilik ettin.
Yakov'un zenginliğini geri getirdin.
2 Halkının suçunu bağışladın.
Bütün günahlarını örttün. Selah.
3 Bütün gazabını uzaklaştırdın.
Öfkenin kızgınlığından geri döndün.
4 Döndür bizi, kurtuluşumuzun Tanrısı,
bize olan öfkeni dindir.
5 Sonsuza dek bize kızgın mı kalacaksın?
Öfkeni tüm nesillere yayacak mısın?
6 Halkın sende sevinsin diye,
bizi yeniden diriltmeyecek misin?
7 Bize sevgi dolu iyiliğini göster, ey Yahve.
Kurtuluşunu bize bağışla.
8 Yahve Tanrı'nın ne söyleyeceğini dinleyeceğim.

Çünkü halkına, kutsallarına esenlik konuşacak,
ama onlar bir daha akılsızlığa dönmesinler.
9 Kesinlikle O'nun kurtarışı, kendisinden korkanlara yakındır;
ta ki görkem topraklarımızda otursun.
10 Merhamet ve gerçek buluştular.
Doğruluk ve esenlik öpüştüler.
11 Gerçek yerden bitecek.
Doğruluk gökten aşağıya bakacak.
12 Evet, Yahve iyi olanı verecek.
Diyarımız, artarak ürün verecektir.
13 Doğruluk O'nun önünden gidecektir,
adımlarına yol hazırlayacaktır.

86

David'in duası
1 Duy, ey Yahve, yanıtla beni,
çünkü ben yoksul ve muhtacım.
2 Canımı koru, çünkü ben tanrısal biriyim.
Sen Tanrım, sana güvenen hizmetkârını kurtar.
3 Bana merhamet et, ey Efendim,
çünkü bütün gün sana sesleniyorum.
4 Hizmetkârının canını sevindir,
çünkü canımı sana kaldırıyorum, ey Efendim.
5 Çünkü sen iyisin, bağışlamaya hazırsın, ey Efendi
seni çağıran herkese karşı
boldur sevgi dolu iyiliğin.
6 Duamı duy, ey Yahve.
Dileklerimin sesine kulak ver.
7 Sıkıntılı günümde seni çağırırım,
çünkü sen beni yanıtlarsın.
8 İlâhlar arasında senin gibisi yoktur, ey Efendim,
işlerin de benzersizdir.
9 Yarattığın bütün uluslar gelip sana tapınacaklar, ey Efendim.
Adını yüceltecekler.
10 Çünkü sen büyüksün ve şaşılası işler yaparsın.
Yalnız Tanrı sensin.
11 Ey Yahve, yolunu bana öğret.
Senin gerçeğinde yürüyeyim.
Adından korkmak için yüreğimi tam kıl.
12 Ey Efendi Tanrım, bütün yüreğimle seni öveceğim.
Adını daima yücelteceğim.
13 Çünkü bana karşı sevgi dolu iyiliğin büyüktür.
Canımı Şeol'ün* derinliğinden kurtardın.
14 Ey Tanrı, gururlular bana karşı ayağa kalktılar.
Zorbalar takımı canımın peşine düştü,
kendi önlerinde sana saygıları yoktur.
15 Ama sen, ey Efendim merhametli ve lütufkâr bir Tanrı'sın.
Yavaş öfkelenirsin, sevgi dolu iyiliğin ve gerçeğin boldur.
16 Bana dön de merhamet et!
Gücünü hizmetkârına ver.

* **86:13** Şeol ölüler diyarıdır.

Hizmetkârının oğlunu kurtar.
17 Bana iyiliğinin bir işaretini göster,
ta ki, benden nefret edenler bunu görüp utansınlar,
çünkü sen, ey Yahve, bana yardım ettin ve beni teselli ettin.

87

Korahoğulları'nın mezmuru - İlahi 1 Onun temeli kutsal dağlardadır.
2 Yahve Siyon'un kapılarını
Yakov'un bütün konutlarından daha çok sever.
3 Ey Tanrı kenti,
senin hakkında görkemli şeyler söylenir. Selah.
4 Beni tanıyanlar arasında Rahav'ı* ve Babil'i kaydedeceğim.
İşte, Filist, Sur ve Etiyopya:
"Bu da orada doğmuştur."
5 Siyon için şöyle denecek: "Bu ve şu onda doğmuştur."
En Yüce Olan'ın kendisi onu pekiştirecektir.
6 Yahve ulusları yazarken sayacak,
"Bu orada doğmuştur." Selah.
7 Dans edenlerle şarkı söyleyenler şöyle diyecek:
"Bütün kaynaklarım sendedir."

88

Korahoğulları'nın mezmuru - İlahi - Müzik şefi için - "Mahalat Leannot" makamında - Ezrahlı Heman Maskili
1 Ey Yahve, kurtuluşumun Tanrısı,
gündüz ve gece senin önünde yakardım.
2 Duam senin önüne gelsin.
Yakarışıma kulağını eğ.
3 Çünkü canım sıkıntılarla dolu.
Hayatım Şeol'e* yaklaştı.
4 Çukura inenler arasında sayılıyorum.
Yardımcısı olmayan biri gibiyim,
5 ölüler arasına ayrılmış,
artık hatırlamadığın,
Mezarda yatan öldürülmüşler gibiyim.
Onlar senin elinden ayrılmıştır.
6 Beni en derin çukura,
en karanlık derinliklerde koydun.
7 Gazabının ağırlığı üzerimdedir.
Bütün dalgalarınla beni ezdin. Selah.
8 Dostlarımı benden aldın.
Beni onlara iğrenç kıldın.
Kapatıldım ve kaçamıyorum.
9 Kederden gözlerim sönüyor.
Her gün seni çağırdım, ey Yahve.
Ellerimi sana açtım.
10 Harikalarını ölülere mi göstereceksin?
Göçüp gitmiş olan ruhlar mı kalkıp seni övecek? Selah.
11 Sevgi dolu iyiliğin mezarda,

* **87:4** Rahav Mısır'a atıf yapmaktadır. * **88:3** Şeol ölüler diyarıdır.

sadakatin yıkım diyarında mı ilan edilir?
12 Harikaların karanlıkta,
sadakatin unutulmuşluk diyarında mı bilinir?
13 Ama ben ey Yahve, sana yakardım.
Sabahleyin duam huzuruna gelir.
14 Ey Yahve, canımı neden reddediyorsun?
Neden yüzünü benden gizliyorsun?
15 Gençliğimden beri dertliyim ve ölmeye hazırım.
Senin dehşetlerine katlanırken, şaşkınım.
16 Şiddetli öfken üzerime çöktü.
Dehşetlerin beni yok etti.
17 Bütün gün su gibi çevremi sardılar.
Beni tamamen içine aldılar.
18 Sevgiliyi, dostu benden uzaklaştırdın,
dostlarım da karanlıktadır.

89

Ezrahlı Eytan'ın Maskili
1 Yahve'nin sevgi dolu iyiliğini daima ezgilerle öveceğim.
Senin sadakatini bütün kuşaklara ağzımla duyuracağım.
2 Doğrusu şunu derim:
"Sevgi sonsuza dek durur.
Gökleri sen kurdun.
Senin sadakatin onlardadır."
3 "Seçtiğim kişiyle antlaşma yaptım,
hizmetkârım David'e ant içtim:
4 'Senin soyunu daima sürdüreceğim,
tahtını bütün nesiller için kuracağım.' " Selah.
5 Ey Yahve, gökler harikalarını,
sadakatini de kutsallar topluluğunda överler.
6 Göklerde kim Yahve'yle kıyaslanabilir?
Göksel varlıkların oğulları arasında
Yahve'ye benzeyen kimdir?
7 Kutsallar topluluğunda çok heybetli bir Tanrı'dır,
çevresinde olanların hepsinden korkunçtur.
8 Ey Yahve, Ordular Tanrısı,
senin gibi güçlü olan kimdir?
Ey Yah, sadakatin de çevrendedir.
9 Denizin gururuna hükmedersin.
Dalgaları kabardığında onları sakinleştirirsin.
10 Rahav'ı öldürülmüş bir adam gibi parçaladın.
Güçlü kolunla düşmanlarını dağıttın.
11 Gökler senindir.
Dünya ve onun doluluğuyla birlikte,
yeryüzü de senindir.
Onları sen kurdun.
12 Kuzeyi ve güneyi sen yarattın.
Tabor ve Hermon senin adınla sevinirler.
13 Güçlü kolun var.
Elin kuvvetlidir, sağ elin yücedir.
14 Doğruluk ve adalet tahtının temelidir.

Sevgi dolu iyilik ve gerçek yüzünün önünden gider.
15 Ne mutlu seni alkışlamayı öğrenen halka.
Senin varlığının ışığında yürürler, ey Yahve.
16 Bütün gün senin adınla sevinirler.
Senin doğruluğunla yükselirler.
17 Çünkü sen onların gücünün yüceliğisin.
Senin lütfunla, boynuzumuz yükselir.
18 Çünkü kalkanımız Yahve'ye aittir,
Kralımız İsrael'in Kutsalı'na.
19 Sonra kutsallarına görümde konuşup şöyle dedin:
"Savaşçıya güç verdim.
Bir genci halkın arasından yükselttim.
20 Hizmetkârım David'i buldum.
Onu kutsal yağımla meshettim,
21 elimi onunla pekiştireceğim.
Kolum da onu güçlendirecektir.
22 Hiçbir düşman ondan haraç almayacak.
Hiçbir kötü kişi onu ezmeyecektir.
23 Düşmanlarını onun önünde yere sereceğim,
ondan nefret edenleri vuracağım.
24 Ama sadakatim ve sevgi dolu iyiliğim onunla birlikte olacak.
Onun boynuzu benim adımla yükselecektir.
25 Elini de deniz üzerine,
sağ elini ırmakların üzerine koyacağım.
26 Bana şöyle seslenecek: 'Sen benim Babamsın,
Tanrım ve kurtuluşumun kayası!'
27 Ben de onu ilk oğlum,
dünya krallarının en yücesi olarak atayacağım.
28 Ona olan sevgi dolu iyiliğimi sonsuza dek sürdüreceğim.
Onunla antlaşmamı sabit kılacağım.
29 Soyunu da sonsuza dek kalıcı,
tahtını göğün günleri gibi yapacağım.
30 Eğer çocukları yasamı terkederse,
kurallarıma göre yürümezlerse;
31 eğer yasalarımı çiğnerlerse,
buyruklarımı tutmazlarsa;
32 o zaman günahlarını değnekle,
kötülüklerini sopayla cezalandıracağım.
33 Ama sevgi dolu iyiliğimi ondan tümüyle geri almam.
Sadakatimi boşa çıkarmam.
34 Antlaşmamı bozmayacak,
dudaklarımın söylediklerini değiştirmeyeceğim.
35 Bir kere kutsallığım üzerine ant içtim,
David'e yalan söylemeyeceğim.
36 Onun soyu sonsuza dek,
tahtı önümde güneş gibi duracak.
37 Gökyüzündeki sadık tanık ay gibi,
sonsuza dek duracak." Selah.
38 Ama sen reddettin ve attın.
Meshettiğine öfkelendin.

39 Hizmetkârının antlaşmasından vazgeçtin.
Onun tacını toz toprakla kirlettin.
40 Onun bütün surlarını yıktın.
Kalelerini harabeye çevirdin.
41 Yoldan geçen herkes onu soydu.
Komşuları için bir utanç haline geldi.
42 Düşmanlarının sağ elini yükselttin.
Bütün düşmanlarını sevindirdin.
43 Kılıcının ağzını da döndürdün,
savaşta ona destek olmadın.
44 Onun ihtişamına son verdin,
tahtını yere çaldın.
45 Gençlik günlerini kısalttın.
Onu utançla kapladın. Selah.
46 Ne vakte kadar, ey Yahve?
Kendini sonsuza dek mi gizleyeceksin?
Ne vakte kadar, gazabın ateş gibi yanacak?
47 Zamanımın ne kadar kısa olduğunu hatırla,
insanoğullarının hepsini ne denli boş yaratmışsın!
48 Yaşayıp da ölümü görmeyen,
Şeol'ün* gücünden canını kurtaran biri var mı? Selah.
49 Ey Efendim, nerede o eski sevgi dolu iyiliğin,
sadakatinle David'e ant içtiğin?
50 Unutma, ey Efendi, hizmetkârının aşağılanmasını,
bütün güçlü halkların alaylarını nasıl bağrımda taşıdığımı,
51 düşmanların onunla alay ettiler, ey Yahve,
meshettiğinin ayak izleriyle alay ettiler.
52 Sonsuza dek övgüler olsun Yahve'ye.
Amin ve Amin.

90

Tanrı* adamı Moşe'nın duası
1 Ey Efendi,† bütün kuşaklar boyunca
sen bizim meskenimiz oldun.
2 Dağlar doğmadan önce,
sen yeryüzünü ve dünyayı yaratmadan önce,
öncesizlikten sonsuza dek, Tanrı sensin.
3 İnsanı yıkıp şöyle dersin:
"Geri dönün, insanoğulları."
4 Çünkü senin gözünde bin yıl geçmiş dün gibi,
gece nöbeti gibidir.
5 Uyuduklarında onları süpürürsün.
Sabahleyin biten ot gibidirler.
6 Sabahleyin filizlenip yeşerir,
akşama doğru solup kurur.
7 Çünkü senin öfkenle tükeniriz.
Gazabınla şaşkına döneriz.
8 Kötülüklerimizi önüne,

* **89:48** Şeol ölüler diyarıdır. * **90:** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. † **90:1** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

gizli günahlarımızı senin varlığının ışığına koydun.
9 Çünkü bütün günlerimiz senin gazabında geçiyor.
Yıllarımızı bir soluk gibi bitirmekteyiz.
10 Yıllarımızın günleri yetmiş,
ya da gücünle sekseni bulursa,
yine de onların en parlak zamanı emek ve kederdir,
çünkü çabuk geçiyor ve uçup gidiyoruz.
11 Öfkenin gücünü,
gazabını sana duyulan korkuya göre kim bilebilir?
12 Öyleyse bize günlerimizi saymayı öğret,
öyle ki, bilge bir yürek kazanalım.
13 Acı, ey Yahve!‡
Ne vakte kadar?
Hizmetkârlarına merhamet et!
14 Sabahleyin bizi sevgi dolu iyiliğinle doyur,
öyle ki, tüm günlerimiz boyunca sevinip mutlu olalım.
15 Bizi sıkıntıya soktuğun günler kadar,
lötülük gördüğümüz yıllar kadar bizi sevindir.
16 İşin hizmetkârlarına,
yüceliğin onların çocuklarına görünsün.
17 Tanrımız Yahve'nin lütfu üzerimizde olsun.
Ellerimizin işini bizim için pekiştir.
Evet, ellerimizin işini pekiştir.

91

1 Yüceler Yücesi'nin gizli yerinde oturan
Her Şeye Gücü Yeten'in gölgesinde dinlenir.
2 Yahve için derim: "O benim sığınağım ve kalemdir,
Tanrım'dır, O'na güvenirim."
3 Çünkü O seni avcı tuzağından,
ölümcül salgından kurtarır.
4 Seni kanatlarıyla örter.
O'nun kanatları altına sığınırsın.
O'nun sadakati senin kalkanın ve siperindir.
5 Ne gecenin dehşetinden korkarsın,
ne de gündüz uçan oktan,
6 ne karanlıkta dolaşan salgın hastalıktan,
ne de öğle vakti bitiren yıkımdan.
7 Yanında bin kişi,
sağında on bin kişi düşebilir,
ama sana yaklaşmaz.
8 Sen yalnız gözlerinle bakacak,
kötülerin cezasını göreceksin.
9 Çünkü sen Yahve'yi sığınak,
En Yüce Olan'ı kendine konut edindiğin için,
10 başına kötülük gelmeyecek,
evine felaket yaklaşmayacak.
11 Çünkü tüm yollarında seni korusunlar diye,
senin için meleklerini sorumlu kılacak,

‡ **90:13** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

12 ayağın bir taşa çarpmasın diye,
seni elleri üzerinde taşıyacaklar,
13 aslanın ve kobranın üzerine basacaksın.
Genç aslanı ve yılanı ayaklarının altında çiğneyeceksin.
14 “Sevgisini bana bağladığı için onu kurtaracağım.
Adımı bildiği için onu yücelteceğim.
15 Beni çağıracak, ben de ona yanıt vereceğim.
Sıkıntıda onun yanında olacağım.
Onu kurtaracak ve yücelteceğim.
16 Onu uzun ömürle doyuracağım,
ona kurtarışımı göstereceğim.”

92

Mezmur - Şabat Günü için ilahi
1 Yahve’ye şükretmek,
ey Yüceler Yücesi, adını ilahilerle övmek,
2 sabahları sevgi dolu iyiliğini,
her gece sadakatini,
3 on telli sazla, arpla,
lirin ezgisiyle duyurmak ne iyidir.
4 Çünkü, ey Yahve, işinle beni sevindirdin.
Senin ellerinin işleriyle zafer kazanıyorum.
5 İşlerin ne büyüktür, ey Yahve!
Düşüncelerin çok derindir.
6 Akılsız insan bilmez,
budala da bunu anlamaz:
7 Kötüler ot gibi bitse de,
kötülük edenlerin tümü serpilip gelişse de,
onlar sonsuza dek yok edilecekler.
8 Ama sen, ey Yahve, sonsuza dek yücelerdesin.
9 Çünkü işte, senin düşmanların, ey Yahve,
çünkü işte, düşmanların yok olacak.
Bütün kötülük yapanlar dağılacaktır.
10 Ama sen benim boynuzumu
yaban öküzünki gibi yükselttin.
Taze yağla meshedildim.
11 Gözüm düşmanlarımı da gördü.
Kulaklarım bana karşı çıkan kötü düşmanları duydu.
12 Doğrular palmiye ağacı gibi serpilip gelişecektir.
Lübnan'daki sedir ağacı gibi büyüyecektir.
13 Onlar Yahve’nin evine dikilmişlerdir.
Tanrımız’ın avlularında serpilip gelişeceklerdir.
14 Onlar yaşlılıklarında da meyve verecekler.
Taze ve yemyeşil olacaklar,
15 ta ki, Yahve’nin doğru olduğunu göstersinler.
O benim kayamdır,
ve O’nda hiç haksızlık bulunmaz.

93

1 Yahve hüküm sürüyor!
İhtişamla kuşanmış!

Yahve kudretle donanmış.
Dünya da pekiştirilmiş, sarsılmaz.
2 Tahtın eskiden beri kurulmuştur.
Sen sonsuzluktansın.
3 Seller yükseldi, ey Yahve,
seller sesini yükseltti.
Seller, dalgalarını yükseltti.
4 Bol suların seslerinin üstünde,
denizin kudretli dalgalarından çok,
yücelerdeki Yahve kudretlidir.
5 Kuralların sağlam durur.
Kutsallık evini süsler,
sonsuza dek, ey Yahve.

94

1 Ey Yahve, sen öcün sahibi olan Tanrı'sın,
ey öcün sahibi olan Tanrı, parla.
2 Kalk, ey yeryüzünün yargıcı.
Küstahlara hak ettikleri karşılığı ver.
3 Ey Yahve, kötüler ne zamana dek,
ne zamana dek zafer kazanacaklar?
4 Küstahça sözler saçıyorlar.
Kötülük edenlerin hepsi övünüyorlar.
5 Ey Yahve, halkını parçalıyorlar,
mirasına eziyet ediyorlar.
6 Dul kadını ve garibi katlediyorlar,
yetimleri öldürüyorlar.
7 "Yah görmez" diyorlar,
"Yakov'un Tanrısı dikkate almaz."
8 Ey sizler, halk arasındaki akılsızlar, dikkat edin,
siz ey ahmaklar, ne zaman akıllanacaksınız?
9 Kulağı yerleştiren duymaz mı?
Göze biçim veren görmez mi?
10 Ulusları terbiye eden, cezalandırmaz mı?
İnsana öğreten bilir.
11 Yahve insanın düşüncelerinin,
boş olduğunu bilir.
12 Ey Yah, ne mutlu terbiye ettiğin,
yasanı öğrettiğin insana.
13 Kötüler için çukur kazılıncaya dek,
sıkıntılı günlerde ona rahat verirsin.
14 Çünkü Yahve halkını geri çevirmez,
mirasını da bırakmaz.
15 Çünkü yargı adalete dönecektir.
Dürüst yüreklilerin hepsi onu izleyecektir.
16 Kötülere karşı benim için kim kalkacak?
Kötülük edenlere karşı kim beni savunacak?
17 Yahve yardımcım olmasaydı,
canım hemen sessizlik içinde çökerdi.
18 "Ayağım kayıyor!" dediğimde,
sevgi dolu iyiliğin beni ayakta tuttu, ey Yahve.

19 İçimdeki düşüncelerin çokluğunda,
senin avutmaların canımı sevindiriyor.
20 Yasayla kötülük eden şer tahtı,
seninle paydaşlık içinde olur mu?
21 Doğru insanın canına karşı toplanıyorlar,
masum kanı mahkûm ediyorlar.
22 Ama Yahve benim yüksek kulem oldu,
Tanrım sığındığım kaya oldu.
23 kötülüklerini başlarına döndürdü,
kendi kötülükleriyle onları kesip atacaktır.
Tanrımız Yahve onları kesip atacaktır.

95

1 Gelin, Yahve'ye ezgiler söyleyelim.
Kurtuluşumuzun kayasına yüksek sesle haykıralım!
2 Şükranla huzuruna çıkalım.
O'nu ezgilerle yüceltelim!
3 Çünkü Yahve büyük Tanrı'dır,
tüm ilâhların üstünde büyük Kral'dır.
4 Yerin derinlikleri O'nun elindedir.
Dağların tepeleri de O'nundur.
5 Deniz O'nundur ve onu yaratan kendisidir.
Karaya biçim veren O'nun elleridir.
6 Gelin, tapınalım, eğilelim.
Yaratıcımız Yahve'nin önünde diz çökelim,
7 çünkü Tanrımız O'dur.
Biz O'nun otlağının halkı,
gözetimindeki koyunlarız.
Keşke bugün O'nun sesini duysanız!
8 Meriva'da ve o gün Masa Çölü'nde olduğu gibi
yüreğinizi katılaştırmayın,
9 atalarınız beni denediklerinde,
beni sınadıklarında, işimi de görmüşlerdi.
10 Kırk yıl boyunca o kuşakla kederlendim,
"Bunlar, yürekleri kusurlu bir halktır" dedim.
"Yollarımı bilmediler."
11 Bunun için öfkemle ant içtim:
"Benim dinlenme yerime girmeyecekler."

96

1 Yahve'ye yeni bir ezgi söyleyin!
Tüm yeryüzü Yahve'ye ezgi söyleyin.
2 Ezgi söyleyin Yahve'ye!
Adını yüceltin!
Kurtarışını günden güne duyurun!
3 Görkemini uluslar arasında,
şaşılası işlerini bütün halklar arasında ilan edin.
4 Çünkü Yahve büyüktür, fazlasıyla övülmeye layıktır!
Bütün ilâhlardan çok O'ndan korkulmalıdır.
5 Çünkü halkların bütün ilâhları puttur,
gökleri yaratansa Yahve'dir.

6 Saygınlık ve ululuk O'nun önündedir.
Güç ve güzellik O'nun tapınağındadır.
7 Ey ulusların soyları, Yahve'ye verin,
yüceliği ve gücü Yahve'ye verin.
8 Adından ötürü yüceliği Yahve'ye verin.
Sunu getirip avlularına girin.
9 Yahve'ye kutsal düzen içinde tapının.
Önünde titreyin, tüm yeryüzü.
10 Uluslar arasında, "Yahve hüküm sürüyor" deyin.
Dünya da pekiştirilmiştir, sarsılmaz.
Halkları adaletle yargılar.
11 Gökler sevinsin, yeryüzü coşsun.
Deniz ve içindeki doluluk gürlesin!
12 Kır ve içindekilerin tümü coşsun!
O zaman ormandaki bütün ağaçlar,
sevinçle şarkı söyleyecek,
13 Yahve'nin önünde,
çünkü O geliyor,
yeryüzünü yargılamaya geliyor.
Dünyaya doğrulukla,
halklara gerçeğiyle hükmedecek.

97

1 Yahve hükmediyor, coşsun yeryüzü!
Bütün adalar sevinsin!
2 Bulutlar ve karanlık çevresindedir.
Doğruluk ve adalet O'nun tahtının temelidir.
3 O'nun önünden ateş yürüyor,
düşmanlarını her yandan yakıyor.
4 Şimşeği dünyayı aydınlatır.
Yeryüzü görüp titrer.
5 Yahve'nin önünde,
tüm yeryüzünün Efendisi önünde dağlar balmumu gibi eridi.
6 Gökler O'nun doğruluğunu ilan eder.
Bütün halklar O'nun yüceliğini gördü.
7 Oyma putlara hizmet edenlerin hepsi,
putlarıyla övünenler, utansınlar.
Ey bütün ilâhlar,* O'na tapın!
8 Siyon duydu ve sevindi.
Senin hükümlerinden ötürü, ey Yahve,
Yahuda kızları coştu.
9 Çünkü, ey Yahve, tüm yeryüzünde En Yüce Olan sensin.
Bütün ilâhların üstünde çok yücesin.
10 Ey sizler, Yahve'yi sevenler, kötülükten nefret edin!
O, kutsallarının canlarını korur.
Onları kötülerin elinden kurtarır.
11 Doğru için ışık,
yüreği dürüst olanlara sevinç ekilmiştir.
12 Ey doğrular, Yahve'de sevinin!

* **97:7** LXX'te "ilâhlar" yerine "melekler" ifadesi yer alıyor.

O’nun kutsal Adına şükredin.

98

Mezmur
1 Yahve’ye yeni bir ezgi söyleyin,
çünkü O şaşılası şeyler yaptı!
Sağ eli ve kutsal kolu kendisi için kurtuluş sağladı.
2 Yahve kurtarışını bildirdi.
Doğruluğunu ulusların önünde açıkça gösterdi.
3 İsrael halkına olan sevgi dolu iyiliğini ve sadakatini hatırladı.
Yeryüzünün bütün uçları Tanrımız’ın kurtarışını gördü.
4 Ey bütün yeryüzü Yahve’ye sevinçle haykırın!
Neşeyle ortalığı çınlatın, ezgiler söyleyin!
5 Arpla Yahve’ye ezgiler söyleyin,
arp ve melodiyle ezgiler söyleyin.
6 Borularla ve koç boynuzu sesiyle,
Kral olan Yahve’nin önünde sevinçle haykırın.
7 Deniz doluluğuyla,
dünya ve onda oturanlar gürlesin.
8 Irmaklar el çırpsın.
Dağlar hep birlikte sevinçle haykırsın.
9 Yahve’nin önünde ezgi söylesinler,
çünkü O geliyor, yeryüzüne hükmetmeye.
Dünyayı doğrulukla,
halklara adaletle hükmedecek.

99

1 Yahve hüküm sürüyor! Titresin halklar.
Keruvlar arasında tahtında oturmuş.
Sarsılsın yeryüzü.
2 Yahve Siyon'da büyüktür.
O, bütün halkların üstünde yücedir.
3 Büyük ve heybetli adını övsünler.
O Kutsal’dır!
4 Kral’ın gücü adaleti de sever.
Doğruluğu sen kurarsın.
Yakov'da adalet ve doğruluğu sen gerçekleştirirsin.
5 Tanrımız Yahve’yi yüceltin.
Ayaklarının taburesinde tapının.
O Kutsal’dır!
6 Moşe'yle Aron O’nun kâhinleri arasındaydı.
Samuel adını çağıranlar arasındaydı.
Yahve’yi çağırdılar, O da onlara yanıt verdi.
7 Bulut sütunu içinde onlarla konuştu.
O’nun tanıklıklarını ve kendilerine vermiş olduğu kuralları tuttular.
8 Ey Tanrımız Yahve, sen onlara yanıt verdin,
yaptıklarının karşılığını ödetmiş olsan da,
onları bağışlayan bir Tanrı oldun.
9 Tanrımız Yahve’yi yüceltin.
Kutsal dağında tapının,
çünkü Tanrımız Yahve kutsaldır!

100

Şükran Mezmuru
1 Ey bütün diyarlar, Yahve'ye sevinçle haykırın!
2 Yahve'ye sevinçle hizmet edin.
O'nun huzuruna ezgilerle gelin.
3 Bilin ki, Yahve Tanrı'dır.
Bizi yaratan O'dur ve biz de O'nunuz.
O'nun halkı, otlağının koyunlarıyız.
4 Şükranla kapılarına,
övgüyle avlularına girin.
Şükredin O'na, adını yüceltin.
5 Çünkü Yahve iyidir.
Sevgi dolu iyiliği sonsuzdur,
sadakati tüm kuşaklar boyunca sürer.

101

David'in mezmuru
1 Sevgi dolu iyiliğini ve adaletini ezgiyle söyleyeceğim.
Seni ilahilerle öveceğim, ey Yahve.
2 Temiz bir hayat sürdürmeye dikkat edeceğim.
Bana ne zaman geleceksin?
Evimin içinde pak bir yürekle yürüyeceğim.
3 Hiçbir rezil şeyi gözümün önüne koymayacağım.
Güvenilmez insanların işlerinden nefret ederim.
Bana tutunmayacaklar.
4 Sapık yürek benden uzak olsun.
Kötülükle işim olmaz.
5 Komşusuna gizlice kara çalanı sustururum.
Katlanamam küstah ve kibirli insana.
6 Gözlerim ülkedeki sadıkların üzerinde olacak,
ta ki, benimle otursunlar.
Kusursuzca yürüyen kişi,
bana hizmet edecek.
7 Hileci kişi evimde oturmayacak.
Yalan söyleyen, gözümün önünde durmayacak.
8 Her sabah ülkedeki bütün kötüleri yok edeceğim,
Yahve'nin kentinden kötülüğün tüm işçilerini kesip atacağım.

102

Zayıf düşen ve derdini Yahve'ye döken mazlumun duası
1 Duamı duy, ey Yahve!
Feryadım sana ulaşsın.
2 Sıkıntılı günümde yüzünü benden saklama.
Kulağını bana çevir.
Çağırdığım gün bana hemen yanıt ver.
3 Çünkü günlerim duman gibi tükeniyor.
Kemiklerim meşale gibi yanıyor.
4 Yüreğim ot gibi kurudu, soldu,
ekmek yemeyi unuttum.
5 İniltimin sesinden,
kemiklerim derime yapışıyor.

6 Çölde yaşayan kaşıkçı kuşu gibiyim.
Çorak yerlerin baykuşu oldum.
7 Gözlüyorum, damda yalnız kalan bir serçeye döndüm.
8 Düşmanlarım bütün gün beni aşağılıyor.
Bana kızgın olanlar adımı lanet için kullanıyorlar.
9 Külü ekmek gibi yedim,
içeceğime gözyaşları karıştırdım,
10 senin öfken ve gazabın yüzünden,
çünkü sen beni kaldırıp yere çaldın.
11 Günlerim uzayan gölge gibi.
Ot gibi kurudum.
12 Ama sen, ey Yahve, sonsuza dek kalıcısın,
ünün tüm kuşaklar boyunca sürer.
13 Sen kalkıp Siyon'a merhamet edeceksin,
çünkü ona acıma vakti geldi.
Evet, belirlenen zaman geldi.
14 Çünkü hizmetkârların onun taşlarından zevk alırlar,
onun tozuna acırlar.
15 Böylece uluslar Yahve'nin adından,
yeryüzü krallarının tümü görkeminden korkacaklar.
16 Çünkü Yahve Siyon'u bina etti.
Yüceliğiyle göründü.
17 Yoksulun duasına yanıt verdi,
onların duasını küçümsemedi.
18 Bu, gelecek kuşak için yazılacak.
yaratılacak bir halk Yah'ı övecek,
19 Çünkü O yücelerdeki kutsal yerinden aşağıya baktı.
Yahve gökten yeryüzünü gördü,
20 tutsakların iniltilerini duymak,
ölüme mahküm edilenleri serbest bırakmak için.
21 Böylece Yahve'ye hizmet etmek için
halklar ve krallıklar bir araya toplanınca,
22 Siyon'da Yahve'nin adını,
Yeruşalem'de övgüsünü ilan etsinler.
23 Yol boyunca gücümü zayıflattı.
Günlerimi kısalttı.
24 "Ey Tanrım, beni günlerimin ortasında alma" dedim.
"Senin yılların tüm kuşaklar boyuncadır.
25 Yeryüzünün temelini eskiden sen attın.
Gökler senin ellerinin işidir.
26 Onlar yok olacak, ama sen duracaksın.
Evet, hepsi bir giysi gibi eskiyecek.
Onları bir kaftan gibi değiştireceksin, onlar da değişecek.
27 Ama sen aynısın.
Yıllarının sonu yoktur.
28 Hizmetkârlarının çocukları devam edecek.
Onların soyu senin önünde sağlamlaştırılacak."

103

David'in mezmuru
1 Yahve'yi öv, ey canım!

İçimde var olan her şey, O'nun kutsal adını övsün!
2 Yahve'yi öv, ey canım,
iyiliklerinin hiçbirini unutma.
3 Bütün günahlarını bağışlayan,
bütün hastalıklarını iyileştiren,
4 canını yıkımdan kurtaran,
sana sevgi dolu iyilikle
sevecen merhametler tacı giydiren,
5 arzunu iyi şeylerle doyuran O'dur,
böylece gençliğin kartalınki gibi yenilenir.
6 Yahve ezilenlerin tümüne
hak ve adalet sağlar.
7 Kendi yollarını Moşe'ye,
işlerini İsrael'in çocuklarına bildirdi.
8 Yahve merhametli ve lütufkârdır,
öfkelenmekte yavaş, sevgi dolu iyiliği boldur.
9 Hep suçlamaz;
sonsuza dek öfkeli kalmaz.
10 Bize günahlarımıza göre davranmadı,
ne de kötülüklerimizin karşılığını ödetti.
11 Çünkü gökler yeryüzünden ne kadar yüksekse,
kendisinden korkanlara karşı
sevgi dolu iyiliği de o kadar büyüktür.
12 Doğu batıdan ne kadar uzaksa,
isyanlarımızı bizden o kadar uzaklaştırdı.
13 Bir baba çocuklarına nasıl acırsa,
Yahve kendisinden korkanlara öyle acır.
14 Çünkü yaratılışımızı bilir.
Toprak olduğumuzu hatırlar.
15 İnsana gelince, günleri ota benzer.
Kır çiçeği gibi gelişir.
16 Üzerine rüzgâr esince gelip geçer.
Bulunduğu yer artık onu hatırlamaz.
17 Ama Yahve'nin sevgi dolu iyiliği
kendisinden korkanlara karşı sonsuzdur,
doğruluğu çocuklarının çocuklarınadır,
18 kuralларına uyanlara,
O'nun buyruklarına uymayı hatırlayanlaradır.
19 Yahve tahtını göklerde kurdu.
O'nun krallığı her şeye hükmediyor.
20 Yahve'yi övün, ey O'nun melekleri,
güçte büyük olup
sözünün sesine itaat eden
ve sözünü yerine getiren ey sizler.
21 Yahve'yi övün, O'nun bütün orduları,
isteğini yerine getiren hizmetkârları.
22 Hakimiyetinin her yerindeki bütün işleri
Yahve'yi övün,
Yahve'yi öv, ey canım!

104

1 Ey canım, Yahve'yi öv,
ey Yahve, Tanrım, çok büyüksün.
Saygınlık ve heybetle giyinmişsin.
2 O'dur bir giysi gibi kendini ışıkla örten.
Gökleri bir perde gibi geren.
3 O'dur odalarının en üstünü sular üzerine kuran,
bulutları kendine araba eden,
rüzgârın kanatları üzerinde yürüyen.
4 O'dur habercilerini* rüzgârlar,
hizmetkârlarını ateş alevleri yapan.
5 Yeryüzünün temellerini attın,
sonsuza dek sarsılmasın diye.
6 Bir kaftan gibi onu derinlikle kapladın.
Sular dağların üzerinde durdu.
7 Senin azarlamandan sular kaçtı,
gürleyişinin sesiyle hemen çekildiler.
8 Dağlar yükseldi,
vadiler battı,
onlar için belirlediğin yere doğru.
9 Üstünden geçmesinler diye bir sınır çektin,
ta ki, yeryüzünü kaplamak için bir daha dönmesinler.
10 Vadilerde çıkarttığın pınarlar,
dağların arasında akarlar.
11 Kırdaki bütün hayvanlara içecek verir.
Yaban eşekleri susuzluklarını giderirler.
12 Gökteki kuşlar onların yanında yuva yapar.
Dalların arasında öterler.
13 Dağları odalarından sular.
Yeryüzü işlerinin ürünüyle doldu.
14 Hayvanlar için ot,
insanın ekip biçmesi için bitkiler yetiştirirsin,
öyle ki, topraktan yiyecek çıkarsınlar.
15 İnsanın yüreğini sevindiren şarabı,
yüzünü aydınlatan yağı,
yüreğini güçlendiren ekmeği sen verirsin.
16 Yahve'nin ağaçları,
kendi diktiği Lübnan sedirleri iyi sulanır.
17 Kuşlar orada yuva yaparlar.
Leylek ise evini selvi ağaçlarına yapar.
18 Yüksek dağlar yaban keçileri içindir.
Kayalar, kaya porsuklarının sığınağıdır.
19 Ayı mevsimler için belirledi.
Güneş batacağı zamanı bilir.
20 Karartırsın, gece olur,
o zaman tüm orman hayvanları çıkar.
21 Genç aslanlar avlarının peşinden kükrer,
Tanrı'dan yiyeceklerini isterler.
22 Güneş doğar, çekilirler,

* **104:4** veya melekler

inlerinde yatarlar.
23 İnsan işine gider,
akşama kadar çalışır.
24 Ey Yahve, işlerin ne çoktur!
Hepsini bilgeliğinle yaptın.
Yeryüzü zenginliklerinle dolu.
25 Deniz var, büyük ve geniş,
içinde sayısız küçük büyük hayvanlar,
canlı şeyler bulunur.
26 Oraya gemiler gider,
içinde oynasın diye yarattığın Livyatan oradadır.
27 Hepsi seni bekliyor,
ta ki, onlara yiyeceklerini vaktinde veresin.
28 Onlara verirsin ve toplarlar.
Elini açarsın, iyilikle doyarlar.
29 Yüzünü gizleyince sıkıntıya düşerler.
Soluklarını kesince ölüp toza dönerler.
30 Ruhunu gönderirsin, yaratılırlar.
Yerin yüzünü yenilersin.
31 Yahve'nin yüceliği sonsuza dek sürsün.
Yahve işleriyle sevinsin.
32 O yeryüzüne bakar, yer titrer.
Dağlara dokunur ve onlar tüter.
33 Yaşadığım sürece Yahve'ye ezgiler söyleyeceğim.
Var oldukça Tanrım'ı ezgilerle öveceğim.
34 Düşüncem O'na hoş görünsün.
Ben Yahve ile sevineceğim.
35 Günahkârlar yeryüzünde tükensin.
Artık kötüler olmasın.
Ey canım, Yahve'yi öv.
Yah'ı öv!

105

1 Yahve'ye şükredin, adını çağırın!
Yaptıklarını halklar arasında bildirin.
2 O'na ezgilerle, ilahiler söyleyin!
O'nun tüm şaşılası işlerini anlatın.
3 Kutsal adıyla övünün.
Yahve'yi arayanların yüreği sevinsin.
4 Yahve'yi ve O'nun gücünü arayın.
Yüzünü daima arayın.
5 Yaptığı şaşılası işleri,
harikalarını ve ağzının hükümlerini hatırlayın:
6 Ey sizler, hizmetkârı Avraham'ın soyu,
Yakov'un çocukları, O'nun seçilmişleri.
7 Tanrımız Yahve O'dur.
O'nun hükümleri tüm yeryüzündedir.
8 O, antlaşmasını,
bin kuşağa buyurduğu sözü,
9 Avraham'la yaptığı antlaşmayı,

İshak'a olan andını sonsuza dek hatırlar,
10 bunu Yakov için bir kural,
İsrael'e sonsuz bir antlaşma olarak onayladı:
11 “Mirasının payı olmak üzere,
Kenan ülkesini sana vereceğim.”
12 O zaman için sayıca birkaç kişiydiler,
çok azdılar ve orada yabancıydılar.
13 Ulustan ulusa,
bir krallıktan öteki halka dolaşıp durdular.
14 Kimsenin onlara kötülük etmesine izin vermedi.
Kralları bile onların uğruna azarladı:
15 “Meshettiklerime dokunmayın!
Peygamberlerime zarar vermeyin!” dedi.
16 Ülkeye kıtlığı çağırdı.
Yiyecek kaynaklarını yok etti.
17 Önlerinden bir adam gönderdi.
Yosef köle olmak üzere satıldı.
18 Ayaklarına pranga vurdular.
Boynunu demir halkayla bağladılar.
19 Sözü gerçekleşene dek,
Yahve’nin sözü onu sınadı.
20 Kral gönderip onu özgür kıldı.
Halklara hükmeden onu salıverdi.
21 Onu evinin efendisi,
tüm malının yöneticisi yaptı,
22 Beylerini istediği gibi eğitsin,
ihtiyarlarına bilgelik öğretsin diye.
23 İsrael de Mısır'a geldi.
Yakov Ham ülkesinde yaşadı.
24 Halkını çok artırdı,
onları düşmanlarından daha güçlü yaptı.
25 Hizmetkârlarına karşı düzen kursunlar diye,
onların yüreklerini halkından nefret etmeye yöneltti,
26 Hizmetkârı Moşe'yi,
seçmiş olduğu Aron’u gönderdi.
27 Aralarında mucizeler,
Ham diyarında harikalar gerçekleştirdiler.
28 Karanlık gönderip ortalığı kararttı.
Sözlerine karşı gelmediler.
29 Sularını kana çevirdi,
balıklarını öldürdü.
30 Ülkeleri kurbağalarla dolup taştı,
krallarının odalarında bile.
31 O söyleyince sinek sürüleri,
tüm sınırları içine bitler geldi.
32 Onlara yağmur yerine dolu,
ülkelerine yıldırım verdi.
33 Bağlarını, incir ağaçlarını vurdu,
ülkelerinin ağaçlarını parçaladı.
34 O söyleyince, çekirgeler,
sayısız çekirgeler geldi.

35 Ülkelerinin bütün bitkilerini,
toprakların ürününü yediler.
36 Ülkelerinin ilk doğanlarının hepsini,
güçlerinin ilk ürünlerini vurdu.
37 Onları altın ve gümüşle çıkardı.
Oymaklarının içinde tek bir zayıf insan bile yoktu.
38 Onlar gidince Mısır sevindi,
çünkü onların korkusu üzerlerine çökmüştü.
39 Örtü olarak bulutu,
geceyi aydınlatmak için ateşi serdi.
40 İstediler, O da bıldırcın getirdi,
onları gökyüzünün ekmeğiyle doyurdu.
41 Kayayı yardı ve sular fışkırdı.
Kurak yerlerde ırmak gibi aktı.
42 Çünkü kutsal sözünü,
hizmetkârı Avraham'ı hatırladı.
43 Halkını sevinçle,
seçmiş olduklarını ezgiyle dışarı çıkardı.
44 Ulusların topraklarını onlara verdi.
Halkların emeğini miras aldılar,
45 ta ki O'nun kurallarını tutsunlar,
yasasını yerine getirsinler.
Yah'ı övün!

106

1 Yahve'ye övgüler olsun!
Yahve'ye şükredin, çünkü O iyidir,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
2 Yahve'nin büyük işlerini kim dile getirebilir?
Ya da tüm övgülerini tam olarak kim ilan edebilir?
3 Ne mutlu adaleti tutanlara.
Ne mutlu, her zaman doğru olanı yapan insana.
4 Halkına gösterdiğin lütufla beni hatırla, ey Yahve.
Kurtarışınla beni ziyaret et,
5 öyle ki, seçtiklerinin başarısını göreyim,
ulusunun sevinciyle coşayım,
Mirasınla birlikte övüneyim.
6 Atalarımızla birlikte günah işledik.
Suç işledik.
Kötülük yaptık.
7 Atalarımız Mısır'daki harikalarını anlamadılar.
Sevgi dolu iyiliklerinin çokluğunu hatırlamadılar,
denizde, Kızıldeniz'de isyan ettiler.
8 Kudretli gücünü bildirsin diye,
yine de kendi adı uğruna onları kurtardı,
9 Kızıldeniz'i de azarladı ve deniz kurudu,
çölden geçermiş gibi onları derinliklerden geçirdi.
10 Onları kendilerinden nefret edenin elinden kurtardı,
onları düşmanın elinden kurtardı.
11 Sular düşmanlarını örttü.
Geride onlardan biri bile kalmadı.

12 O zaman sözlerine inandılar.
O'na ezgilerle övgülerini sundular.
13 O'nun işlerini hemen unuttular.
O'nun öğüdünü beklemediler,
14 ama çölde iştahlarına yenik düştüler,
ıssız yerde Tanrı'yı denediler.
15 Onlara istediklerini verdi,
ama canlarına zayıflık gönderdi.
16 Ordugâhta da Moşe'yi,
Yahve'nin kutsalı Aron'u kıskandılar.
17 Yer yarıldı ve Datan'ı yuttu,
Aviram'ın yandaşlarını örttü.
18 Onların arasında ateş tutuştu,
alevi kötüleri yaktı.
19 Horev'de bir buzağı yaptılar,
dökme bir surete taptılar.
20 Böylece ot yiyen bir öküzün sureti için
kendi yüceliklerini değiştiler.
21 Kurtarıcılarını,
Mısır'da büyük şeyler,
22 Ham diyarında harika işler,
Kızıldeniz'de korkunç şeyler yapmış olan
Tanrı'yı unuttular.
23 Bu nedenle onları yok edeceğini söyledi,
seçtiği Moşe, yok etmesin diye,
gazabını döndürmek için
O'nun önünde gedikte durmasaydı,
onları yok edecekti.
24 Evet, güzel ülkeyi küçümsediler.
Sözüne inanmadılar,
25 ama çadırlarında söylendiler,
Yahve'nin sesini dinlemediler.
26 Bu nedenle onları
çölde devirmeye,
27 Soylarını uluslar arasında düşürmeye,
onları ülkelere dağıtmaya onlara ant içti.
28 Baal Peor'a da bağlandılar.
Ölülerin kurbanlarını yediler.
29 Böylece işleriyle O'nu öfkelendirdiler.
Üstlerine veba geldi.
30 Bunun üzerine Pinehas ayağa kalktı ve yargıyı gerçekleştirdi.
Böylece veba durduruldu.
31 Bu ona doğruluk sayıldı,
gelecek tüm kuşaklar için.
32 Meriva sularında da O'nu öfkelendirdiler;
Moşe onlardan ötürü sıkıntıya düştü;
33 O'nun ruhuna karşı isyan ettikleri için
düşünmeden dudaklarıyla konuştu.
34 Yahve'nin onlara buyurduğu gibi,
halkları yok etmediler.
35 Ama uluslara karıştılar,

onların işlerini öğrendiler.
36 Putlarına hizmet ettiler,
bu onlara tuzak oldu.
37 Evet, oğullarını ve kızlarını iblislere kurban ettiler.
38 Suçsuz kanı döktüler,
oğullarının ve kızlarının kanlarını bile,
Kenan putlarına kurban olarak sundular.
Toprak kanla kirlendi.
39 Böylece işleriyle kirlendiler,
kendi eylemlerinde fahişelik ettiler.
40 Bu yüzden Yahve'nin öfkesi halkına karşı tutuştu.
Mirasından nefret etti.
41 Onları ulusların eline verdi.
Onlardan nefret edenler onlara hükmetti.
42 Düşmanları da onlara zulmetti.
Onların eli altında boyun eğdirildiler.
43 Onları defalarca kurtardı,
ama kendi öğütlerinde isyankârdılar,
kötülükleri yüzünden alçaltıldılar.
44 Yine de onların sıkıntısını gördü,
onların yakarışlarını duyduğunda.
45 Onlar için antlaşmasını hatırladı,
sevgi dolu iyiliğinin çokluğuna göre
düşüncesinden vazgeçti.
46 Onları tutsak alanların
onlara acımasını sağladı.
47 Kurtar bizi, ey Tanrımız Yahve,
kutsal adına şükretmek,
övgünle zafer kazanmak için,
bizi ulusların arasından topla!
48 İsrael'in Tanrısı Yahve'ye,
sonsuzluklar boyunca övgüler olsun!
Bütün halk "Amin" desin.
Yah'a övgüler olsun!

5. KİTAP

107

1 Yahve'ye* şükredin, çünkü O iyidir,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
2 Yahve'nin kurtardıkları böyle desinler,
düşmanın elinden kurtardıkları,
3 onları, doğudan ve batıdan,
kuzeyden ve güneyden,
ülkelerden topladı.
4 Çölde ıssız bir yolda dolaştılar.
Yaşanacak bir kent bulamadılar.
5 Aç ve susuz,
içlerindeki canları bitkin düştü.
6 O zaman sıkıntı içinde Yahve'ye yakardılar,
onları sıkıntılarından kurtardı,

* **107:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

7 yaşamak için bir kente gidebilsinler diye,
onlara doğru yolda öncülük etti.
8 Yahve'ye sevgi dolu iyiliği için,
insanoğullarına olan harika işleri için,
övsünler!
9 Çünkü özlemle dolu canı doyurur.
Aç canı iyilikle doldurur.
10 Bazıları karanlıkta, ölümün gölgesinde,
ıstırap ve demirle bağlı oturmuştu.
11 Çünkü Tanrı'nın† sözlerine isyan ettiler,
Yüceler Yücesi'ni küçümsediler.
12 Bu nedenle onların yüreğini emekle alçalttı.
Düştüler, yardım edecek kimse yoktu.
13 O zaman sıkıntı içinde Yahve'ye yakardılar,
onları sıkıntılarından kurtardı.
14 Onları karanlıktan ve ölümün gölgesinden çıkardı,
zincirlerini kırdı.
15 Yahve'ye sevgi dolu iyiliği için,
insanoğullarına olan harika işleri için,
övsünler!
16 Çünkü tunç kapıları kırdı,
demir sürgüleri parçaladı.
17 Akılsızlar itaatsizliklerinden
ve kötülükleri yüzünden sıkıntı çekerler.
18 Canları her türlü yiyecekten tiksinir.
Ölüm kapılarına yaklaşırlar.
19 O zaman sıkıntı içinde Yahve'ye feryat ederler,
onları sıkıntılarından kurtarır.
20 Sözünü gönderip onları iyileştirir,
onları mezarlarından kurtarır.
21 Yahve'ye sevgi dolu iyiliği için,
insanoğullarına olan harika işleri için,
övsünler!
22 Şükran kurbanları sunsunlar,
işlerini ezgilerle ilan etsinler.
23 Gemilerle denize inenler,
büyük sularda iş yapanlar,
24 onlar Yahve'nin işlerini,
derinlerdeki harikalarını görürler.
25 Çünkü O buyruk verir, fırtına rüzgârını kaldırır,
denizin dalgalarını yükseltir.
26 Gökyüzüne yükselirler, yeniden derinlere inerler.
Sıkıntıdan ötürü canları erir.
27 Sarhoş biri gibi ileri geri sallanıp, sendelerler,
akılları başlarından gider.
28 O zaman sıkıntı içinde Yahve'ye feryat ederler,
onları sıkıntılarından kurtarır.
29 Fırtınayı yatıştırır,
dalgalar sakinleşir.
30 O zaman ortalık sakinleştiği için sevinirler,

† **107:11** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

onları diledikleri limana götürür.
31 Yahve'ye sevgi dolu iyiliği için,
insanoğullarına olan harika işleri için,
övsünler!
32 Halk topluluğunda O'nu yüceltsinler,
ihtiyarlar meclisinde O'nu övsünler.
33 Irmakları çöle,
pınarları kuru toprağa,
34 verimli toprağı orada oturanların kötülüğü yüzünden
çorak alana döndürür.
35 Çölü su göletine,
kurak yeri su pınarlarına çevirir.
36 Yaşanacak bir kent hazırlasınlar diye
orada açları yaşatır.
37 Tarlalar ekerler, bağlar dikerler,
çoğalan ürünü toplarlar.
38 Onları da kutsar, böylece fazlasıyla çoğalırlar.
Hayvanlarının eksilmesine izin vermez.
39 Baskı, sıkıntı ve keder yüzünden
yine azalırlar ve alçalırlar.
40 Beylere hakaret yağdırır,
yolsuz çorak bir yerde onları dolaştırır.
41 Yine de yoksulları sıkıntılarından kurtarır,
ailelerini sürü gibi çoğaltır.
42 Doğrular bunu görecek ve sevinecek.
Bütün kötüler ağzını kapayacak.
43 Bilge olan bunlara dikkat etsin.
Yahve'nin sevgi dolu iyiliklerini düşünsün.

108

Ezgi - David'in mezmuru
1 Yüreğim kararlıdır, ey Tanrı.
İlahi söyleyecek, canımla ezgiler dizeceğim.
2 Uyan, ey arp ve lir!
Şafağı ben uyandırayım.
3 Uluslar arasında sana şükürler sunayım, ey Yahve.
Halkların arasında seni ilahilerle öveyim.
4 Çünkü sevgi dolu iyiliğin göklerin üstünde büyüktür.
Sadakatin gökyüzüne ulaşır.
5 Ey Tanrı, göklerin üstünde yücel!
Görkemin tüm yeryüzünü kaplasın.
6 Sevdiklerin kurtulsun diye,
sağ elinle kurtar ve yanıt ver bize.
7 Tanrı kutsal yerinden şöyle konuştu:
"Zafer kazanacağım.
Şekem'i böleceğim,
Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim.
8 Gilad benimdir, Manaşşe de benim.
Efraim de başımın siperi,
Yahuda asamdır.

9 Moav yıkanma leğenimdir.
Edom'un üzerine çarığımı atacağım.
Filist üzerine zaferle haykıracağım.”
10 Kim beni surlu kente götürecek?
Bana kim Edom'a kadar yol gösterecek?
11 Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi?
Ordularımızla yola çıkmıyorsun, ey Tanrı.
12 Düşmana karşı bize yardım et,
çünkü insanın yardımı boştur.
13 Tanrı’yla yiğitlik ederiz,
çünkü düşmanlarımızı ezecek olan O’dur.

109

Müzik şefi için - David’in mezmuru
1 Ey övgülerimin Tanrısı, sessiz kalma,
2 Çünkü kötünün ağzını, hilekâr ağzını bana karşı açtılar.
Benimle yalancı bir dille konuştular.
3 Nefret dolu sözlerle çevremi sarıp,
nedensiz yere bana karşı savaştılar.
4 Sevgime karşılık bana düşmandırlar,
bense dua etmekteyim.
5 İyiliğe kötülükle,
sevgime nefretle karşılık verdiler.
6 Başına kötü bir adam koy.
Sağ yanında bir düşman dursun.
7 Yargılandığı zaman suçlu çıksın.
Duası günaha dönsün.
8 Günleri az olsun.
Makamını bir başkası alsın.
9 Çocukları yetim,
karısı dul kalsın.
10 Çocukları başıboş gezen dilenciler olsun.
Yıkık yerlerinden çıkıp aransınlar.
11 Tefeci tüm malını kapsın.
Emeğinin ürününü yabancılar yağmalasın.
12 Ona iyilik eden kimse olmasın,
yetimlerine acıyacak kimse olmasın.
13 Soyu kesilsin.
Gelecek kuşakta adları silinsin.
14 Atalarının suçları Yahve tarafından hatırlansın.
Annesinin günahı silinmesin.
15 Sürekli Yahve’nin önünde bulunsunlar,
öyle ki, anılarını yeryüzünden kesip atsın.
16 İyilik etmeyi hatırlamadı,
ama yoksulu ve muhtacı,
yüreği kırık olanı öldürmek için zulmetti.
17 Laneti sevdi ve kendi başına geldi.
Kutsamaktan hoşlanmadı ve bu ondan uzak kaldı.
18 Laneti giysisi gibi kuşandı.
Su gibi iç kısımlarına,

yağ gibi kemiklerine girdi.
19 Kendisini örteceği giysi gibi olsun ona,
hep kuşandığı bir kemer gibi olsun.
20 Düşmanlarıma, canım için kötülük söyleyenlere
Yahve'nin verdiği karşılık budur.
21 Ama sen, ey Efendim* Yahve,
adın uğruna benimle ilgilen,
çünkü sevgi dolu şefkatin iyidir, kurtar beni.
22 Çünkü ben yoksul ve muhtacım.
Yüreğim içimde yaralı.
23 Akşam gölgesi gibi kayboluyorum.
Çekirge gibi silkelenip atıldım.
24 Dizlerim oruçtan zayıfladı.
Bedenim ince ve yağsız kaldı.
25 Ben de onlara yüzkarası oldum.
Beni gördüklerinde başlarını sallıyorlar.
26 Yardım et bana, ey Yahve Tanrım.
Sevgi dolu iyiliğin uyarınca beni kurtar;
27 bilsinler ki bu senin elindir,
bunu yapan sensin ey Yahve.
28 Onlar lanet edebilir, ama sen kutsa.
Ayağa kalktıklarında utanacaklar,
ama senin hizmetkârın sevinecek.
29 Düşmanlarım rezilliği giyinsin.
Bir elbise gibi kendilerini kendi utançlarıyla örtsünler.
30 Yahve'ye ağzımla çok şükürler sunacağım.
Kalabalığın arasında O'nu öveceğim.
31 Çünkü O, yoksulun canını yargılayanlardan
onu kurtarmak için sağında durur.

110

David'in mezmuru
1 Yahve Efendim'e:
"Ben düşmanlarını ayakların için tabure edene dek,
sağımda otur" dedi.
2 Yahve senin kuvvet asanı Siyon'dan gönderecek.
Düşmanlarının arasında hüküm sür.
3 Halkın, gücünün gününde kutsal düzen içinde
kendilerini gönüllü olarak sunarlar.
Gençlerin sabahın rahminden doğan çiğ gibidir.
4 Yahve ant içti, düşüncesini değiştirmez:
"Melkisedek düzeninde sen sonsuza dek kâhinsin."
5 Efendi senin sağındadır.
Gazabının gününde kralları ezecek.
6 Uluslar arasında hüküm verecek.
Cesetleri yığacak.
Bütün dünyanın hükümdarını ezecek.
7 Yolda dereden içecek;
bu nedenle başını dik tutacak.

* **109:21** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

111

1 Yah’ı övün!*
Doğruların meclisinde ve topluluk içinde
bütün yüreğimle Yahve’ye şükürler sunacağım,
2 Yahve’nin işleri büyüktür,
onlardan zevk alanların hepsi onları düşünür.
3 O’nun işi saygınlık ve heybettir.
Doğruluğu sonsuza dek sürer.
4 Harika işlerinin hatırlanmasını sağladı.
Yahve lütufkâr ve merhametlidir.
5 Kendisinden korkanlara yiyecek verir.
O her zaman antlaşmasını hatırlar.
6 Ulusların mirasını onlara vermekle
halkına işlerinin gücünü gösterdi,
7 ellerinin işleri gerçek ve adalettir.
O’nun bütün kuralları kesindir.
8 Onlar sonsuzluklar boyunca sabittir.
Gerçek ve doğrulukla yapılır.
9 Halkına kurtuluş gönderdi.
Antlaşmasını sonsuza dek atamıştır.
O’nun adı kutsal ve muhteşemdir!
10 Yahve korkusu bilgeliğin başlangıcıdır.
O’nun işini yapanların hepsi iyi bir anlayışa sahiptir.
O’nun övgüsü sonsuza dek sürer!

112

1 Yah’ı övün!*
Ne mutlu Yahve'den korkan insana,
O’nun buyruklarından büyük zevk alana.
2 Onun soyu ülkede kudretli olacak.
Doğruların kuşağı kutsanacak.
3 Bolluk ve zenginlik onun evindedir.
Onun doğruluğu sonsuza dek sürer.
4 Doğrular için karanlıkta ışık doğar,
lütufkâr, merhametli ve adildir onlar.
5 Lütfedenin ve ödünç verenin durumu iyidir.
Yargıda davasını sürdürür.
6 Çünkü o asla sarsılmaz.
Doğrular daima hatırlanır.
7 Kötü haberden korkmaz.
Yüreği kararlıdır, Yahve’ye güvenir.
8 Yüreği sağlamdır.
Sonunda düşmanlarını gördüğünde korkmaz.
9 O dağıttı, yoksullara verdi.
Doğruluğu sonsuza dek durur.
Boynuzu saygınlıkla yükselir.
10 Kötü kişi bunu görüp dertlenir.
Dişlerini gıcırdatır, eriyip gider.

* **111:1** Mezmurlar 111, her bir dizesinde “Yah’a şükürler olsun!” ifadesinin yer aldığı bir akrostiş şiirdir; alfabedeki bir harfle başlar (Alef’ten Tav’a doğru sıralanmıştır). * **112:1** Mezmurlar 112, her bir dizesinde “Yah’a şükürler olsun!” ifadesinin yer aldığı bir akrostiş şiirdir ve her beyit alfabedeki bir harfle başlar (Alef’ten Tav’a doğru sıralanmıştır).

Kötülerin dileği yok olur.

113

1 Yah'ı övün!
Ey Yahve'nin hizmetkârları övün,
Yahve'nin adını övün.
2 Şimdiden sonsuza dek,
Yahve'nin adına övgüler olsun.
3 Güneşin doğuşundan batışına dek,
Yahve'nin adı övülmelidir.
4 Yahve bütün ulusların üstünde yücedir,
O'nun görkemi göklerin üzerindedir.
5 Kim var Tanrımız Yahve gibi,
yücelerde oturan,
6 Gökte ve yeryüzünde olanlara
bakmak için eğilen?
7 Yoksulu topraktan kaldırır.
Muhtacı kül yığınından yükseltir,
8 beylerle,
halkının beyleriyle oturtsun diye.
9 Kısır kadını sevinçli bir çocuklar annesi eder
evinde oturtur.
Yah'ı övün!

114

1 İsrael Mısır'dan,
Yakov'un evi yabancı dilli halktan
ayrıldığında,
2 Yahuda kutsal yeri,
İsrael O'nun krallığı oldu.
3 Deniz bunu gördü ve kaçtı.
Yarden tersine döndü.
4 Dağlar koçlar gibi,
küçük tepeler kuzular gibi sıçradı.
5 Ey deniz, ne oldu da kaçtın?
Ey Yarden, neden ters döndün?
6 Ey dağlar, neden koçlar gibi,
ey küçük tepeler, neden kuzular gibi sıçradınız?
7 Titreyin, ey yeryüzü, Efendi'nin önünde,
Yakov'un Tanrısı'nın huzurunda,
8 O'dur kayayı su havuzuna,
çakmaktaşını su pınarına çeviren.

115

1 Bize değil, ey Yahve, bize değil.
Ama sevgi dolu iyiliğin ve gerçeğin uğruna,
kendi adına yücelik ver.
2 Neden uluslar:
"Şimdi, onların Tanrısı nerede?" desin.
3 Ama Tanrımız göklerdedir.
Ne isterse onu yapar.
4 Onların putları gümüş ve altındır,

insan ellerinin işi.
5 Ağızları var ama konuşmazlar.
Gözleri var ama görmezler.
6 Kulakları var ama duymazlar.
Burunları var ama koku almazlar.
7 Elleri var ama hissetmezler.
Ayakları var ama yürümezler,
boğazlarıyla da konuşmazlar.
8 Onları yapanlar ve onlara güvenen herkes,
onlar gibi olacak.
9 Ey İsrael, Yahve'ye güven!
O'dur onların yardımcısı ve kalkanı.
10 Ey Aron Evi, Yahve'ye güvenin!
O'dur onların yardımcısı ve kalkanı.
11 Ey sizler Yahve'den korkanlar, Yahve'ye güvenin!
O'dur onların yardımcısı ve kalkanı.
12 Yahve bizi hatırlar. O bizi kutsayacak.
İsrael'in evini kutsayacak.
Aron'un evini kutsayacak.
13 Yahve'den korkanları,
küçüğü de büyüğü de kutsayacak.
14 Yahve sizi,
sizi ve çocuklarınızı fazlasıyla artırsın.
15 Göğü ve yeri yaratan Yahve
sizi kutsasın.
16 Gökler Yahve'nin gökleridir,
ama yeryüzünü insanoğullarına verdi.
17 Ölüler, sessizliğin içine inenler,
Yah'ı övmezler.
18 Ama biz şimdiden sonsuza dek,
Yah'ı öveceğiz,
Yah'ı övün!

116

1 Yahve'yi seviyorum,
çünkü sesimi, feryadımı merhametiyle duyar.
2 Kulağını bana döndürdüğü için,
yaşadığım sürece O'nu çağıracağım.
3 Ölüm ipleri çevremi sarmıştı,
Şeol'ün* acıları beni ele geçirmişti.
Sıkıntı ve keder buldum.
4 O zaman Yahve'nin adını çağırdım:
"Ey Yahve, sana yalvarıyorum, canımı kurtar."
5 Yahve lütufkâr ve doğrudur.
Merhametlidir Tanrımız.
6 Yahve saf insanı korur.
Alçaltılmıştım ve O beni kurtardı.
7 Ey canım, rahatına dön,
çünkü Yahve sana cömertçe davrandı.
8 Çünkü canımı ölümden,

* **116:3** Şeol ölüler diyarıdır.

gözlerimi gözyaşından,
ayaklarımı düşmekten kurtardın.
9 Yaşayanlar diyarında
Yahve'nin önünde yürüyeceğim.
10 İman ettim, bu nedenle şöyle dedim:
"Çok acı çektim."
11 Telaşla şöyle dedim:
"Bütün insanlar yalancıdır."
12 Bana yönelik tüm iyiliklerine karşılık
Yahve'ye ne vereyim?
13 Kurtuluş kâsesini alıp
Yahve'nin adını çağıracağım.
14 Bütün halkının önünde,
Yahve'ye adaklarımı yerine getireceğim.
15 Yahve'nin gözünde
kutsallarının ölümü değerlidir.
16 Ey Yahve, gerçekten ben senin hizmetkârınım.
Hizmetkârın, hizmetçi kızın oğluyum.
Zincirlerimden beni sen serbest bıraktın.
17 Sana şükran kurbanını sunacağım,
Yahve'nin adını çağıracağım.
18 Yahve'ye adaklarımı yerine getireceğim,
bütün halkının önünde,
19 Yahve'nin evinin avlularında,
senin ortanda, ey Yeruşalem.
Yah'ı övün!

117

1 Ey bütün uluslar, Yahve'yi övün!
O'nu övün, ey bütün halklar!
2 Çünkü bize olan sevgi dolu iyiliği büyüktür.
Yahve'nin sadakati sonsuza dek sürer.
Yah'ı övün!

118

1 Yahve'ye şükredin, çünkü O iyidir,
sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
2 Şimdi İsrael,
"Sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer" desin.
3 Şimdi Aron'un evi,
"Sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer" desin.
4 Şimdi Yahve'den korkanlar,
"Sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer" desin.
5 Sıkıntı içinde Yah'a seslendim.
Yah özgürlükle bana yanıt verdi.
6 Yahve benden yanadır. Korkmam.
İnsan bana ne yapabilir?
7 Bana yardım edenlerin arasında
Yahve benden yanadır.
Bu nedenle benden nefret edenlere zaferle bakacağım.
8 Yahve'ye sığınmak,

insana güvenmekten iyidir.
9 Yahve'ye sığınmak,
beylere güvenmekten iyidir.
10 Bütün uluslar çevremi sardı,
ama Yahve'nin adıyla kopardım onları.
11 Çevremi sardılar, evet çevremi sardılar.
Yahve'nin adıyla gerçekten kopardım onları.
12 Arılar gibi çevremi sardılar.
Diken ateşi gibi söndüler.
Yahve'nin adıyla kopardım onları.
13 Düşeyim diye beni şiddetle geri ittin,
ama Yahve bana yardım etti.
14 Yah benim gücüm ve ezgimdir.
O benim kurtuluşum oldu.
15 Sevinç ve kurtuluş sesi doğruların çadırlarındadır.
"Yahve'nin sağ eli yiğitlik eder.
16 Yahve'nin sağ eli yücedir!
Yahve'nin sağ eli yiğitlik eder!"
17 Ölmeyeceğim, yaşayacağım,
Yah'ın işlerini ilan edeceğim.
18 Yah beni ciddi bir şekilde cezalandırdı,
ama beni ölüme teslim etmedi.
19 Bana doğruluğun kapılarını aç.
Onların içine gireyim.
Yah'a şükürler sunayım.
20 Yahve'nin kapısı işte budur;
doğrular oraya girer.
21 Sana şükrederim, çünkü bana yanıt verdin,
benim kurtuluşum oldun.
22 Yapıcıların reddettiği taş
köşe taşı* oldu.
23 Bu Yahve'nin işidir.
Gözümüzde şaşılacak bir iş.
24 Yahve'nin yarattığı gün bu gündür.
İçinde sevinip coşalım!
25 Bizi şimdi kurtar, ey Yahve, sana yalvarırız!
Sana yalvarırız, ey Yahve, şimdi bolluk gönder.
26 Kutsansın Yahve'nin adıyla gelen!
Yahve'nin evinden seni kutsarız.
27 Yahve Tanrı'dır ve bize ışık verdi.
Kurbanınızı sunağın boynuzlarına kadar iplerle bağlayın.
28 Sen benim Tanrım'sın, sana şükrederim.
Sen benim Tanrım'sın, seni yüceltirim.
29 Yahve'ye şükredin, çünkü O iyidir,
sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.

119

א ALEF
1 Ne mutlu yolları kusursuz olanlara,

* **118:22** Kelimenin tam anlamıyla köşenin başı

Yahve'nin yasasına göre yürüyenlere.
2 Ne mutlu O'nun kurallarına uyanlara,
O'nu tüm yüreğiyle arayanlara.
3 Evet, onlar hiç haksızlık etmezler.
O'nun yolunda yürürler.
4 Onlara tamamen uyalım diye,
ilkelerini buyurdun.
5 Keşke yollarım sağlam olsaydı
yasalarına itaat etmek için!
6 O zaman hayal kırıklığına uğramazdım,
bütün buyruklarını göz önünde bulundurdukça.
7 Sana dürüst bir yürekle şükredeceğim,
doğru hükümlerini öğrendikçe.
8 Kurallarına uyacağım.
Beni bütünüyle terk etme.
ב BEYT
9 Genç insan yolunu nasıl temiz tutabilir?
Sözüne göre yaşamakla.
10 Bütün yüreğimle seni aradım.
Buyruklarından sapmama izin verme.
11 Sözünü yüreğimde sakladım,
sana karşı günah işlememek için.
12 Övgüler olsun sana, ey Yahve.
Bana kurallarını öğret.
13 Dudaklarımla,
ağzından çıkan bütün hükümlerini ilan ederim.
14 Senin tanıklıkların yolunda,
tüm zenginlikler benimmiş gibi sevindim.
15 Senin ilkelerin üzerinde
derin derin düşüneceğim,
yollarını göz önünde bulunduracağım.
16 Senin kurallarından zevk alırım.
Sözünü unutmam.
ג GİMEL
17 Hizmetkârına iyilik et de yaşayayım,
sözüne uyayım.
18 Gözlerimi aç da
yasandaki şaşılası şeyleri göreyim.
19 Ben yeryüzünde bir yabancıyım.
Buyruklarını benden saklama.
20 Canım her zaman senin hükümlerinin özlemiyle
yanıp tutuşuyor.
21 Senin buyruklarından sapan
lanetli küstahları azarladın.
22 Utancı ve hakareti benden uzaklaştır,
çünkü senin hükümlerini tuttum.
23 Beyler oturup bana iftira etse bile,
hizmetkârın senin ilkelerinin üzerinde
derin derin düşünecek.
24 Gerçekten de senin ilkelerin benim zevkimdir,

danışmanlarımdır.
ד DALET
25 Canım toprağa serildi.
Sözün uyarınca dirilt beni!
26 Yollarımı açıkladım, bana yanıt verdin.
Bana kurallarını öğret.
27 İlkelerindeki öğretiyi anlamamı sağla!
O zaman senin şaşılası işlerinin
üzerinde derin derin düşünürüm.
28 Canım kederden bitkin,
sözün uyarınca güçlendir beni.
29 Beni yalan yolundan uzak tut.
Yasanı bana lütufla bağışla!
30 Ben gerçeğin yolunu seçtim.
Hükümlerini önüme koydum.
31 Senin kurallarına sarıldım, ey Yahve.
Hayal kırıklığına uğratma beni.
32 Buyruklarının yolunda koşuyorum,
çünkü yüreğimi özgür kıldın.
ה HE
33 Ey Yahve, bana yasalarının yolunu öğret.
Onları sonuna dek tutayım.
34 Bana anlayış ver, yasana uyayım.
Evet, ona tüm yüreğimle itaat edeyim.
35 Buyruklarının yolunda bana yol göster,
çünkü onlardan zevk alırım.
36 Yüreğimi bencil kazanca değil,
senin kurallarına yönelt.
37 Gözlerimi değersiz şeylere bakmaktan çevir.
Beni kendi yollarınla canlandır.
38 Hizmetkârına verdiğin sözü yerine getir ki,
senden korkulsun.
39 Korktuğum hakareti benden uzaklaştır,
çünkü senin hükümlerin iyidir.
40 İşte, senin ilkelerini özlüyorum!
Beni doğruluğunun içinde dirilt.
ו VAV
41 Sözün uyarınca, ey Yahve,
sevgi dolu iyiliğin, kurtarışın da bana gelsin.
42 Böylece bana hakaret edene bir yanıtım olsun,
çünkü senin sözüne güveniyorum.
43 Gerçeğin sözünü ağzımdan düşürme,
çünkü senin hükümlerine umut bağladım ben.
44 Bu yüzden yasana sürekli,
sonsuza dek uyacağım.
45 Özgürce yürüyeceğim,
çünkü senin ilkelerini aradım.
46 Kralların önünde de senin kuralların hakkında konuşacak,
hayal kırıklığına uğramayacağım.
47 Buyruklarından zevk alırım,

çünkü onları severim.
48 Sevdiğim buyruklarına ellerimi kaldırırım.
Senin kuralların üzerinde derin derin düşüneyim.
ז ZAYİN
49 Hizmetkârına verdiğin sözü hatırla,
çünkü bana umut verdin.
50 Sıkıntımda tesellim budur,
çünkü senin sözün beni diriltti.
51 Küstahlar benimle çok alay ettiler,
ama senin yasandan sapmadım.
52 Eski hükümlerini hatırlarım, ey Yahve,
kendimi teselli ettim.
53 Öfke beni ele geçirdi,
yasanı terk eden kötüler yüzünden.
54 Senin kuralların yaşadığım evde
benim ezgilerim oldu.
55 Gece adını hatırladım, ey Yahve,
yasana uyarım.
56 Benim yolum budur;
senin ilkelerini tutmak.
ח HET
57 Benim payım Yahve'dir.
Sözlerine uyacağıma söz verdim.
58 Bütün yüreğimle lütfunu aradım.
Sözün uyarınca bana merhamet et.
59 Yollarımı düşündüm,
adımlarımı senin hükümlerine yönelttim.
60 Senin buyruklarını tutmak için
acele ettim, geç kalmadım.
61 Kötülerin ipleri beni bağladı,
ama yasanı unutmadım.
62 Doğru hükümlerin için
gece yarısı kalkıp sana şükrederim.
63 Senden korkan, ilkelerine uyan herkesin,
dostuyum ben.
64 Yeryüzü sevgi dolu iyiliğinle dolu, ey Yahve.
Bana kurallarını öğret.
ט TET
65 Sözün uyarınca
hizmetkârına iyilik ettin, ey Yahve.
66 Bana sağduyu ve bilgi öğret,
çünkü senin buyruklarına inanıyorum.
67 Acı çekmeden önce yoldan sapmıştım,
ama şimdi sözüne uyuyorum.
68 Sen iyisin ve iyilik edersin.
Bana kurallarını öğret.
69 Küstahlar yalanla bana kara çaldılar.
Ben bütün yüreğimle ilkelerini tutarım.
70 Onların yürekleri yağ gibi katılaştı,
bense yasandan zevk alırım.
71 Acı çekmem benim için iyi oldu,

ta ki, kurallarını öğreneyim.
72 Senin ağzının yasası
benim için binlerce altın ve gümüşten daha iyidir.
י YOD
73 Senin ellerin beni yarattı ve biçim verdi.
Bana anlayış ver ki, buyruklarını öğrenebileyim.
74 Senden korkanlar beni görecek ve sevinecek,
çünkü ben umudumu senin sözüne bağladım.
75 Ey Yahve, yargılarının doğru olduğunu bilirim,
sadakatinde bana acı verdin.
76 Hizmetkârına olan sözün uyarınca,
lütfen sevgi dolu iyiliğin bana teselli olsun.
77 Senin şefkatli merhametlerin bana gelsin, yaşayayım,
çünkü yasan benim zevkimdir.
78 Küstahlar hayal kırıklığına uğrasın,
çünkü haksız yere beni düşürdüler.
Ben senin ilkelerinin üzerinde
derin derin düşüneceğim.
79 Senden korkanlar bana dönsünler.
Yasalarını bilecekler.
80 Yüreğim senin hükümlerine karşı suçsuz olsun ki,
hayal kırıklığına uğramayayım.
כ KAF
81 Canım senin kurtarışın için bitkin durumda.
Senin sözüne umut bağladım.
82 Gözlerim senin sözün için sönüyor.
“Beni ne zaman teselli edeceksin?” diyorum.
83 Çünkü dumanda kalmış şarap tulumu gibi oldum.
Senin kurallarını unutmuyorum.
84 Hizmetkârının günleri ne kadardır?
Bana zulmedenleri ne zaman yargılayacaksın?
85 Yasana aykırı olarak
küstahlar benim için çukur kazdılar.
86 Buyruklarının tümü sadakattir.
Bana haksız yere zulmediyorlar.
Yardım et bana!
87 Neredeyse beni yeryüzünden sileceklerdi,
ama ben senin ilkelerini bırakmadım.
88 Sevgi dolu iyiliğin uyarınca koru canımı,
böylece ağzının kurallarını tutayım.
ל LAMED
89 Ey Yahve, sözün
Göklerde sonsuza dek kalıcıdır.
90 Sadakatin tüm kuşakları kapsar.
Yeryüzünü kurdun ve o duruyor.
91 Yasaların bugüne dek duruyor,
çünkü her şey sana hizmet eder.
92 Eğer yasan benim zevkim olmasaydı,
acım yüzünden yok olurdum.
93 İlkelerini asla unutmayacağım,
çünkü onlarla beni dirilttin.

94 Ben seninim.
Kurtar beni, çünkü senin ilkelerini aradım.
95 Kötüler beni yok etmek için beklediler.
Ben senin kurallarını dikkate alıyorum.
96 Her kusursuzluğun bir sınırını gördüm,
ama senin buyrukların sınırsızdır.
מ MEM
97 Yasanı ne kadar severim!
Bütün gün düşüncem odur.
98 Buyrukların beni düşmanlarımdan daha bilge kılar,
çünkü buyrukların her zaman benimledir.
99 Bütün öğretmenlerimden daha anlayışlıyım,
çünkü tanıklıkların benim düşüncemdir.
100 Yaşlılardan daha iyi anlarım,
çünkü senin ilkelerine uydum.
101 Ayaklarımı her kötü yoldan uzak tuttum,
senin sözüne uymak için.
102 Senin hükümlerinden ayrılmadım,
çünkü bana sen öğrettin.
103 Vaatlerin damağıma ne tatlıdır,
ağzım için baldan tatlıdır!
104 İlkelerin sayesinde anlayış kazanıyorum,
bunun için her yanlış yoldan nefret ediyorum.
נ NUN
105 Sözün ayaklarım için bir fener,
yolum için bir ışıktır.
106 Senin doğru hükümlerini yerine getireyim diye
ant içtim, andımı pekiştirdim.
107 Çok acı çekiyorum.
Sözün uyarınca beni dirilt, ey Yahve.
108 Yalvarırım sana, ağzımın gönüllü sunularını kabul et.
Ey Yahve, bana hükümlerini öğret.
109 Canım sürekli elimdedir,
yine de yasanı unutmam.
110 Kötüler bana tuzak kurdu,
yine de senin ilkelerinden sapmadım.
111 Senin tanıklıklarını sonsuza dek miras olarak aldım,
çünkü onlar yüreğimin sevincidir.
112 Kurallarını uygulamaya yüreğimi koydum,
ta sonuna, sonsuza dek.
ס SAMEH
113 Çift fikirli insanlardan nefret ederim
ama senin yasanı severim.
114 Saklanacak yerim ve kalkanım sensin.
Senin sözüne umut bağlarım.
115 Uzak durun benden,
ey siz kötülük edenler.
Ta ki, Tanrım'ın buyruklarını tutabileyim.
116 Sözün uyarınca bana destek ol ki, yaşayayım.
Umudumdan utanmayayım.
117 Beni tutup kaldır, güvende olurum,

senin kurallarına daima saygı duyarım.
118 Kurallarından sapan herkesi reddedersin,
çünkü onların hilesi boşunadır.
119 Yeryüzünün bütün kötülerini
süprüntü gibi bir kenara attın.
Bunun için tanıklıklarını severim.
120 Senin korkundan bedenim titrer.
Yargılarından korkarım.
ע AYİN
121 Adil ve doğru olanı yaptım.
Beni zalimlerin eline bırakma.
122 Hizmetkârının mutluluğunu güven altına al.
Küstahların beni ezmesine izin verme.
123 Gözlerim senin kurtarışını ve doğru sözünü,
aramayı bırakıyor.
124 Hizmetkârına sevgi dolu iyiliğine göre davran.
Bana kurallarını öğret.
125 Ben senin hizmetkârınım. Bana anlayış ver de
senin tanıklıklarını bileyim.
126 Harekete geçme zamanıdır, ey Yahve,
çünkü yasanı çiğniyorlar.
127 Bunun için senin buyruklarını,
altından, saf altından daha çok severim.
128 Bu nedenle tüm ilkelerini doğru sayarım.
Her yanlış yoldan nefret ediyorum.
פ PE
129 Tanıklıkların harikadır,
bunun için canım onlara uyuyor.
130 Sözlerinin açılışı ışık verir,
saf insana anlayış.
131 Ağzımı genişçe açtım ve hasret kaldım.
Çünkü buyruklarını özlüyorum.
132 Bana yönel ve bana merhamet et,
adını sevenlere her zaman yaptığın gibi.
133 Adımlarımı sözünde pekiştir.
Hiçbir kötülük bana hakim olmasın.
134 Beni insanların baskısından kurtar da
ilkelerine uyayım.
135 Yüzünü hizmetkârının üzerinde parlat.
Bana kurallarını öğret.
136 Gözlerimden oluk oluk yaşlar akıyor,
çünkü yasana uymuyorlar.
צ TSADE
137 Sen doğrusun, ey Yahve.
Yargıların dosdoğrudur.
138 Kurallarını doğrulukla buyurdun.
Onlar tamamen güvenilirdir.
139 Gayretim beni tüketti,
çünkü düşmanlarım
senin sözlerini görmezden geliyor.
140 Vaatlerin tümüyle sınandı,

hizmetkârın onları sever.
141 Ben küçük ve hor görülen biriyim.
Senin ilkelerini unutmuyorum.
142 Senin doğruluğun sonsuz bir doğruluktur.
Yasan gerçektir.
143 Sıkıntı ve ıstırap beni ele geçirdi.
Buyrukların benim zevkimdir.
144 Tanıklıkların daima doğrudur.
Bana anlayış ver ki, yaşayayım.
ק KOF
145 Tüm yüreğimle çağırdım.
Yanıt ver bana, ey Yahve!
Senin kurallarını tutacağım.
146 Seni çağırdım. Kurtar beni!
Senin kurallarına uyacağım.
147 Şafaktan önce kalkıyorum
ve yardım için yakarıyorum.
Umudumu senin sözlerine bağladım.
148 Gece nöbetleri boyunca gözlerim açık kalıyor,
senin sözünü düşüneyim diye.
149 Sevgi dolu iyiliğine göre sesimi duy.
Hükümlerin uyarınca beni dirilt, ey Yahve.
150 Kötülüğün ardına düşenler yaklaşıyor.
Onlar senin yasandan uzaklar.
151 Sen yakınsın, ey Yahve.
Buyruklarının tümü gerçektir.
152 Eskiden beri tanıklıklarından bilirim ki,
sen onları sonsuza dek kurdun.
ר REŞ
153 Çektiğim sıkıntıyı gör ve kurtar beni,
çünkü senin yasanı unutmuyorum.
154 Davamı savun ve kurtar beni!
Sözün uyarınca beni dirilt.
155 Kurtuluş kötülerden uzaktır,
çünkü senin hükümlerini aramıyorlar.
156 Senin sevecen merhametlerin ne büyüktür, ey Yahve.
Beni hükümlerine göre dirilt.
157 Bana zulmedenler ve düşmanlarım çoktur.
Ben senin tanıklıklarından sapmadım.
158 Hainlere nefretle bakarım,
çünkü onlar senin sözünü tutmuyorlar.
159 İlkelerini ne kadar sevdiğimi gör.
Sevgi dolu iyiliğine göre beni dirilt, ey Yahve.
160 Bütün sözlerin doğrudur.
Her doğru hükmün sonsuza dek durur.
ש SİN ve ŞİN
161 Beyler yok yere bana zulmettiler,
ama yüreğim sözlerine hayran kalır.
162 Büyük ganimet bulan biri gibi,
ben senin sözünde sevinirim.

163 Yalandan nefret ederim ve tiksinirim.
Yasanı severim.
164 Doğru hükümlerin için,
günde yedi kez seni överim.
165 Yasanı sevenler büyük esenliğe sahip olurlar.
Hiçbir şey onları tökezletemez.
166 Kurtarışına umut bağladım, ey Yahve.
Buyruklarını yerine getirdim.
167 Canım senin tanıklıklarını tuttu.
Onları fazlasıyla severim.
168 İlkelerine ve tanıklıklarına uydum,
çünkü bütün yollarım senin önündedir.
ת TAV
169 Feryadım önüne gelsin, ey Yahve.
Sözün uyarınca bana anlayış ver.
170 Yalvarışım senin önüne gelsin.
Sözün uyarınca kurtar beni.
171 Dudaklarım övsün,
çünkü bana kurallarını öğretiyorsun.
172 Dilim senin sözünü ezgiye çevirsin,
çünkü bütün buyrukların doğruluktur.
173 Elin bana yardım etmeye hazır olsun,
çünkü ben senin ilkelerini seçtim.
174 Senin kurtarışını özledim, ey Yahve.
Yasan benim zevkimdir.
175 Canımı yaşat ki, seni överim.
Senin hükümlerin bana yardım etsin.
176 Kaybolmuş bir koyun gibi yoldan saptım.
Hizmetkârını ara,
çünkü ben senin buyruklarını unutmam.

120

1 Sıkıntı içinde Yahve'yi çağırdım.
Bana yanıt verdi.
2 Ey Yahve, canımı yalancı dudaklardan,
aldatıcı dilden kurtar.
3 Ey aldatıcı dil,
sana ne verilecek,
senin için daha çok ne yapılacak?
4 Güçlünün sivri oklarıyla,
ardıç kömürü.
5 Vay halime, Meşek'te yaşadığım,
Kedar'ın çadırları arasında oturduğum için!
6 Canım uzun zamandır
esenlikten nefret edenle mesken tutuyor.
7 Ben esenlikten yanayım,
ama ben konuşunca, onlar savaştan yana.

121

Hagga ilahisi
1 Gözlerimi tepelere kaldırıyorum.
Yardımım nereden gelecek?

2 Yardımım yeri ve göğü yaratan
Yahve'den gelecek.
3 O ayaklarının sarsılmasına izin vermez.
Seni koruyan uyuklamaz.
4 İşte İsrael'i koruyan
ne uyur, ne de uyuklar.
5 Senin koruyucun Yahve'dir.
Sağ yanında Yahve sana gölgedir.
6 Gündüz güneş,
gece ay sana zarar vermez.
7 Yahve seni her kötülükten korur.
O senin canını korur.
8 Şimdiden sonsuza dek,
Yahve senin gidişini gelişini koruyacak.

122

David'in hagga ilahisi
1 Bana, "Hadi Yahve'nin evine gidelim!"
dediklerinde sevindim.
2 Ayaklarımız senin kapılarında duruyor,
ey Yeruşalem,
3 bitişik kurulmuş bir kenttir Yeruşalem,
4 oymaklar, Yah'ın oymakları,
İsrael için olan kural uyarınca,
Yahve'nin adına şükretmek için oraya çıkarlar.
5 Çünkü yargı için kurulmuş tahtlar,
David'in evinin tahtları vardır.
6 Yeruşalem'in esenliği için dua edin.
Seni sevenler bolluğa kavuşur.
7 Surlarının içinde esenlik,
saraylarında bolluk olsun.
8 Kardeşlerim ve dostlarım için,
şimdi "Sende esenlik olsun" derim.
9 Tanrımız Yahve'nin evi için,
senin iyiliğini ararım.

123

Hagga ilahisi
1 Ey göklerde oturan,
gözlerimi sana kaldırıyorum
2 Hizmetkârların gözleri efendilerinin eline,
hizmetçinin gözleri hanımının eline baktığı gibi,
işte, bizim gözlerimiz de Tanrımız Yahve'ye öyle bakar,
O bize merhamet edene kadar.
3 Bize merhamet et, ey Yahve, bize merhamet et,
çünkü fazlasıyla aşağılanmaya katlandık.
4 Canımız rahat olanların alaylarına,
küstahların küçümsemesine,
fazlasıyla doydu.

124

David'in hagga ilahisi

1 Yahve bizim tarafımızda olmasaydı,
desin şimdi İsrael:
2 Yahve bizim tarafımızda olmasaydı,
insanlar bize karşı çıktığında,
3 öfkeleri bize karşı alevlendiğinde,
o vakit bizi diri diri yutarlardı.
4 O vakit sular bizi boğardı,
sel canımızı aşardı,
5 O vakit gururlu sular canımızı aşardı.
6 Övgüler olsun,
bizi onların dişlerine yem etmeyen Yahve'ye.
7 Canımız kuş avcısının tuzağından
bir kuş gibi kurtuldu.
Tuzak kırıldı, biz kurtulduk.
8 Yeri göğü yaratan
Yahve'nin adı yardımcımızdır.

125

Hagga ilahisi
1 Yahve'ye güvenenler Siyon Dağı gibidir,
sarsılmaz, sonsuza dek kalır.
2 Dağlar Yeruşalem'i nasıl sarmışsa,
Yahve de halkını
Şimdiden sonsuza dek öyle sarmıştır.
3 Çünkü kötülüğün asası
doğruların payında kalmayacak,
öyle ki, doğrular ellerini
kötülük yapmak için kullanmasınlar.
4 İyilere, yüreği dürüst olanlara,
iyilik et, ey Yahve.
5 Ama kendi eğri yollarına sapanlara gelince,
Yahve onları kötülüğün işçileriyle birlikte uzaklaştıracak.
Esenlik İsrael'in üzerinde olsun.

126

Hagga ilahisi
1 Yahve Siyon'a dönenleri geri getirdiğinde,
düş görenler gibiydik.
2 O zaman ağzımız kahkahalarla,
dilimiz ezgiyle doldu.
O zaman uluslar arasında şöyle dediler:
"Yahve onlar için büyük şeyler yaptı."
3 Yahve bizim için büyük şeyler yaptı,
bunun için sevinçliyiz.
4 Eski bolluk günlerimize geri döndür, ey Yahve,
Negev'deki dereler gibi.
5 Gözyaşları içinde ekenler,
sevinçle biçecekler.
6 Ağlayarak ekilecek tohumu taşıyıp dışarı çıkan,
elbette sevinçle demetleri taşıyarak geri gelecektir.

127

Solomon’un hagga ilahisi
1 Evi Yahve yapmazsa,
yapıcılar boşuna çalışır.
Kente Yahve göz kulak olmazsa,
bekçi boşuna nöbet tutar.
2 Boşunadır sizin için erken kalkıp geç yatmanız,
ey zahmet ekmeği yiyenler.
Çünkü O sevdiklerine uyku verir.
3 İşte çocuklar Yahve’nin mirasıdır.
Rahmin ürünü, onun ödülüdür.
4 Yiğidin elindeki oklar gibi,
gençlik çocukları da böyledir.
5 Ok kılıfı onlarla dolu olan adama ne mutlu.
Düşmanlarıyla kapıda konuşurken, hayal kırıklığına uğramazlar.

128

Hagga ilahisi
1 Ne mutlu Yahve’den korkan,
O’nun yolunda yürüyen herkese.
2 Çünkü ellerinin emeğini yiyeceksin.
Mutlu olacaksın ve senin için iyi olacak.
3 Eşin evinin içinde verimli bir asma gibi olacak,
çocukların sofranın etrafındaki zeytin filizleri gibi.
4 İşte, Yahve’den korkan adam böyle kutsanır.
5 Yahve seni Siyon'dan kutsasın,
hayatının bütün günlerinde
Yeruşalem'in iyiliğini göresin.
6 Evet, çocuklarının çocuklarını göresin.
Esenlik İsrael’in üzerinde olsun.

129

Hagga ilahisi
1 Gençliğimden beri bana çok kez eziyet ettiler.
Şimdi İsrael desin:
2 Gençliğimden beri bana çok kez eziyet ettiler,
yine de bana karşı galip gelemediler.
3 Çiftçiler sırtımda saban sürdüler.
Saban izlerini uzun bıraktılar.
4 Yahve doğrudur.
Kötülerin bağlarını kopardı.
5 Hayal kırıklığına uğrayıp geri dönsünler,
Siyon'dan nefret edenlerin hepsi.
6 Büyümeden önce kuruyan,
damlardaki ot gibi olsunlar.
7 Onunla orakçı elini,
demetçi kucağını doldurmaz.
8 Oradan geçenler de,
“Yahve’nin kutsaması üzerinize olsun.
Sizi Yahve'nin adıyla kutsuyoruz” demezler.

130

Hagga ilahisi
1 Derinliklerden seni çağırdım, ey Yahve.
2 Ey Efendim, sesimi duy.
Dikkatli olsun kulakların
dileklerimin sesine.
3 Ey Yah, sen eğer günahların kaydını tutarsan,
kim ayakta durabilir, ey Efendim?
4 Ama sende bağışlanma var,
bunun için senden korkulsun.
5 Yahve'yi bekliyorum.
Canım bekliyor.
O'nun sözüne umut bağlıyorum.
6 Bekçilerin sabahı özlemesinden daha çok,
sabah bekçilerinden daha çok,
canım Efendi'yi özlüyor.
7 Ey İsrael, Yahve'ye umut bağla,
çünkü Yahve'nin sevgi dolu iyiliği vardır.
O'nda bol kurtuluş vardır.
8 İsrael'i bütün günahlarından O kurtaracaktır.

131

David'in hagga ilahisi
1 Ey Yahve, yüreğim gururlu,
gözlerim yükseklerde değil,
ne büyük meselelerle,
ne de benim için fazlasıyla harika olan
şeylerle ilgilenmiyorum.
2 Ana kucağında sütten kesilmiş bir çocuk gibi
gerçekten canımı sakinleştirip susturdum,
canım sütten kesilmiş bir çocuk gibi.
3 Ey İsrael, Yahve'ye umut bağla,
şimdiden sonsuza dek.

132

Hagga ilahisi
1 Ey Yahve, David'i ve bütün sıkıntılarını hatırla,
2 Yahve'ye nasıl ant içtiğini,
Yakov'un Güçlüsü'ne olan adağını:
3 "Gerçekten evimin içine girmeyeceğim,
yatağıma çıkmayacağım,
4 Gözlerime uyku,
göz kapaklarıma uyuklama vermeyeceğim;
5 Yahve'ye bir yer,
Yakov'un Güçlüsü'ne bir mesken bulana dek."
6 İşte onun Efrata'da olduğunu duyduk.
Onu Yaar kırında bulduk:
7 "O'nun meskenine gidelim.
O'nun ayağının taburesinde tapınalım.
8 Sen ve gücünün sandığı, ey Yahve,
kendi dinlenme yerine çık,

9 kâhinleriniz doğrulukla giyinsin.
Kutsallarınız sevinçle haykırsın!”
10 Hizmetkârın David'in hatırı için,
meshetmiş olduğuna yüz çevirme.
11 Yahve David'e gerçekle ant içti.
Ondan geri dönmez:
“Senin bedeninin ürününü tahtına oturtacağım.
12 Eğer çocukların antlaşmamı,
onlara öğreteceğim tanıklığımı tutarsa,
onların çocukları da daima
senin tahtında oturacaklar.”
13 Çünkü Yahve Siyon'u seçti.
Kendine mesken olarak onu arzu etti.
14 “Burası benim sonsuza dek dinlenme yerimdir.
Burada yaşayacağım çünkü bunu ben arzuladım.
15 Onun erzağını bol bol bereketleyeceğim.
Yoksulunu ekmekle doyuracağım.
16 Kâhinlerine de kurtuluş giydireceğim.
Kutsalları sevinç içinde yüksek sesle haykıracaklar.
17 Orada David'in boynuzunu yeşerteceğim.
Meshedilmişim için bir kandil atadım.
18 Düşmanlarını utançla örteceğim
ama kendi üzerindeki tacı parlayacak.”

133

David’in hagga ilahisi
1 Bakın, ne iyi, ne hoştur
kardeşlerin beraberce birlik içinde yaşaması!
2 Baştaki değerli yağ gibi,
sakaldan, Aron’un sakalından akan,
kaftanlarının yakasına dek inen yağ gibi.
3 Siyon tepelerine inen,
Hermon’un çiyi gibidir,
çünkü Yahve orada bereketi,
sonsuz hayatı verdi.

134

Hagga ilahisi
1 Bakın! Ey sizler Yahve’nin bütün hizmetkârları,
geceyi Yahve'nin evinde geçirenler,
Yahve’yi övün!
2 Kutsal yerde ellerinizi kaldırın.
Yahve’yi övün!
3 Göğü ve yeri yapan Yahve
sizi Siyon'dan kutsasın.

135

1 Yah’ı övün!
Yahve’nin adını övün!
Ey Yahve'nin hizmetkârları, O'nu övün,
2 ey sizler Yahve’nin evinde,
Tanrımız’ın evinin avlularında duranlar.

3 Yahve’yi övün, çünkü Yahve iyidir.
Adını ezgilerle övün, çünkü bu hoştur.
4 Çünkü Yahve kendisi için Yakov'u,
kendi mülkü olarak İsrael’i seçti.
5 Çünkü bilirim ki Yahve büyüktür,
Efendimiz bütün ilâhlardan üstündür.
6 Yahve ne dilediyse onu yaptı,
gökte, yeryüzünde, denizlerde ve tüm derinliklerde.
7 Yeryüzünün uçlarından bulutları yükseltir.
Yağmurla birlikte şimşekler yapar.
Rüzgârı hazinelerinden çıkarır.
8 Hem insanı hem hayvanı,
Mısır’ın ilk doğanlarını vurdu,
9 senin orta yerinde, ey Mısır,
Firavun'nun ve onun bütün hizmetkârlarının üzerine,
belirtiler ve harikalar gönderdi.
10 Birçok ulusu vurdu,
güçlü kralları öldürdü,
11 Amorlular'ın kralı Sihon’u,
Başan Kralı Og’u,
Kenan'ın bütün krallıklarını.
12 Onların topraklarını mülk olarak,
kendi halkı İsrael'e miras olarak verdi.
13 Adın, ey Yahve, sonsuza dek durur,
ünün, ey Yahve, tüm kuşaklar boyuncadır.
14 Çünkü Yahve halkını yargılar,
hizmetkârlarına merhamet gösterir.
15 Ulusların putları gümüş ve altındır,
insan ellerinin işi.
16 Ağızları var ama konuşmazlar.
Gözleri var ama görmezler.
17 Kulakları var ama duymazlar.
Ağızlarında hiç soluk bulunmaz.
18 Onları yapanlar ve onlara güvenen herkes,
onlar gibi olacak.
19 Ey İsrael evi, Yahve’yi övün!
Ey Aron evi, Yahve’yi övün!
20 Ey Levi evi, Yahve’yi övün!
Ey Yahve'den korkanlar,
Yahve’yi övün!
21 Yeruşalem’de oturan Yahve
Siyon'dan övülsün.
Yah’ı övün!

136

1 Yahve’ye şükredin, çünkü O iyidir,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
2 Tanrılar Tanrısı'na şükredin,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
3 Efendilerin Efendisi’ne şükredin,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.

4 Büyük harikalar yapan tek varlığa,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
5 Gökleri anlayışla yapana,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
6 Yeryüzünü suların üzerine yayana,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
7 Büyük ışıklar yapana,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
8 Gündüze hükmetsin diye güneşi,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
9 Geceye hükmetmek için ayı ve yıldızları,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
10 Mısır'ın ilk doğanını vurana,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
11 İsrael'i aralarından çıkarana,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
12 Güçlü eli ve uzanmış koluyla;
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
13 Kızıldeniz'i ikiye bölene;
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
14 İsrael'i ortasından geçirene,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
15 Firavun'la ordusunu
Kızıldeniz'de bozguna uğratana,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
16 Halkına çölde öncülük edene,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
17 Büyük kralları vurana,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
18 Güçlü kralları öldürene,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
19 Amorluları'ın kralı Sihon'u,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
20 Başan Kralı Og'u,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
21 Topraklarını mülk olarak,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
22 Hizmetkârı İsrael'e miras olarak verene,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
23 Düşkünlüğümüzde bizi hatırlayana,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
24 Bizi düşmanlarımızdan kurtarana,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
25 Her yaratığa yiyecek verene,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.
26 Göklerin Tanrısı'na şükredin,
çünkü sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer.

137

1 Babil ırmakları kıyısında,

orada oturduk.
Siyon'u hatırladığımızda, evet ağladık.
2 O diyardaki söğütlere,
arplarımızı astık.
3 Çünkü orada bizi tutsak edenler
bizden ezgiler.
Bize eziyet edenler
sevinç ezgileri istediler:
“Bize Siyon ezgilerinden birini söyleyin!” dediler.
4 Yahve'nin ezgisini
yabancı bir diyarda nasıl söyleriz?
5 Eğer seni unutursam, ey Yeruşalem,
sağ elim becerisini unutsun.
6 Eğer seni hatırlamazsam
eğer Yeruşalem’i baş sevincimden üstün tutmazsam,
dilim damağıma yapışsın,
7 Yeruşalem gününde,
“Yıkın! Onu temeline kadar yıkın!” diyen
Edom'un çocuklarına karşı,
hatırla, ey Yahve.
8 Ey sen, yıkıma mahkûmsun ey Babil kızı,
bize yaptığının karşılığını,
sana ödetecek olana ne mutlu.
9 Senin yavrularını alıp
kayaya çarpacak olana ne mutlu!

138

David’in mezmuru
1 Bütün yüreğimle sana şükrederim.
İlâhlar* önünde seni ilahilerle överim.
2 Kutsal tapınağına doğru eğilirim,
sevgi dolu iyiliğin ve gerçeğin için
adına şükrederim;
çünkü Adını ve Sözü'nü her şeyin üstünde yücelttin.
3 Çağırdığım gün bana yanıt verdin.
Canımdaki güçle beni cesaretlendirdin.
4 Yeryüzünün bütün kralları sana şükredecek, ey Yahve,
çünkü ağzının sözlerini işittiler.
5 Yahve’nin yollarını, evet, ezgilere dökecekler,
çünkü Yahve'nin yüceliği büyüktür!
6 Çünkü Yahve yükseklerde ise de,
alçakgönüllülerle ilgilenir,
ama kibirliyi uzaktan tanır.
7 Sıkıntının ortasında yürüsem bile,
sen beni canlandırırsın.
Düşmanlarımın gazabına karşı elini uzatırsın.
Sağ elin beni kurtaracak.
8 Yahve beni endişelendiren şeyi tamam eder.
Sevgi dolu iyiliğin sonsuza dek sürer, ey Yahve.

* **138:1** Burada kullanılan elohim kelimesi genellikle “Tanrı” anlamına gelir ama aynı zamanda “ilâhlar”, “beyler” veya “melekler” anlamına da gelebilir.

Kendi ellerinin işlerini bırakma.

139

Müzik şefi için - David'in mezmuru
1 Yahve, sen beni yokladın ve tanıdın.
2 Oturuşumu ve kalkışımı bilirsin.
Düşüncelerimi uzaktan sezersin.
3 Yolumu ve yatışımı araştırırsın,
bütün yollarımı bilirsin.
4 Çünkü dilimde tek söz yokken,
işte, ey Yahve, sen bunun hepsini bilirsin.
5 Beni arkadan ve önden kuşattın.
Elini üzerime koydun.
6 Bu bilgi beni aşıyor, yüce, ona erişemem.
7 Senin Ruhun'dan nereye gidebilirim?
Ya da senin varlığından nereye kaçabilirim?
8 Göğe çıksam oradasın.
Yatağımı Şeol'e* sersem, işte oradasın!
9 Şafağın kanatlarını alsam,
denizin en uzak uçlarına konsam,
10 orada bile elin bana yol gösterir,
sağ elin beni tutar.
11 Desem ki, "Karanlık beni mutlaka örter,
çevremdeki ışık gece olsun."
12 Karanlık bile senden gizlenemez,
gece gündüz gibi parlar.
Karanlık senin için ışık gibidir.
13 Çünkü benim iç varlığımı sen biçimlendirdin.
Annemin rahminde beni sen ördün.
14 Sana şükürler sunarım,
çünkü saygın ve harika yapılmışım.
Senin işlerin harikadır.
Canım bunu çok iyi bilir.
15 Gizlide yapıldığımda,
yeryüzünün derinliklerinde örüldüğümde,
bedenim senden gizli değildi.
16 Gözlerin bedenimi gördü.
Benim için tayin edilen günlerin,
henüz hiçbiri yokken,
hepsi senin kitabında yazılmıştı.
17 Düşüncelerin benim için ne değerlidir, ey Tanrı!
Onların hesabı uçsuz bucaksızdır!
18 Onları saysam, sayıları kumdan çoktur.
Uyandığımda yine seninleyim.
19 Keşke sen, ey Tanrı, kötüleri öldürsen.
Uzak durun benden, siz kana susamış insanlar!
20 Çünkü onlar sana karşı kötü konuşuyorlar.
Düşmanların adını boş yere anıyorlar.
21 Ey Yahve, senden nefret edenlerden nefret etmez miyim?

* **139:8** Şeol ölüler diyarıdır.

Sana karşı ayaklananlara kederlenmez miyim?
22 Onlardan katıksızca nefret ederim.
Onlar benim düşmanım oldular.
23 Beni yokla, ey Tanrı, yüreğimi bil.
Beni dene ve düşüncelerimi öğren.
24 Bak, içimde kötü bir yol var mı,
sonsuzluk yolunda bana öncülük et.

140

Müzik şefi için - David'in mezmuru
1 Ey Yahve, kurtar beni kötü insanlardan.
Koru beni zalimden.
2 Onlar, yüreklerinde kötülük tasarlar,
sürekli savaş için toplanırlar.
3 Dillerini yılan gibi keskinleştirdiler.
Engerek zehri dudaklarının altındadır. Selah.
4 Ey Yahve, koru beni kötülerin elinden.
Ayaklarıma çelme takmaya kararlı
zalim insanlardan koru beni.
5 Küstahlar bana tuzak kurdular,
yol kenarına ağ gerdiler.
Benim için kapan yerleştirdiler. Selah.
6 Yahve'ye, "Sen benim Tanrım'sın" dedim.
Dileklerimin feryadını dinle, ey Yahve.
7 Kurtuluşumun gücü, ey Efendi Yahve,
savaş gününde başımı örttün.
8 Ey Yahve, kötülerin dileklerini verme.
Kötü planları başarıya ulaşmasın,
yoksa gurura kapılırlar. Selah.
9 Beni kuşatanların başına gelince,
kendi dudaklarının kötülüğü onları kaplasın.
10 Üzerlerine kızgın korlar yağsın.
Ateşe atılsınlar,
asla çıkamayacakları
çamurlu çukurlara.
11 Kötülük konuşan yeryüzünde tutunamasın.
Kötülük, zalimi yıkmak için onu avlasın.
12 Bilirim ki, Yahve dertlinin davasına bakar,
muhtacı haklı çıkarır.
13 Gerçekten doğrular senin adına şükredecekler.
Doğrular senin huzurunda oturur.

141

David'in mezmuru
1 Ey Yahve, seni çağırdım.
Bana tez gel!
Seni çağırdığımda sesimi dinle.
2 Duam buhur gibi,
el kaldırışım akşam kurbanı gibi
senin önünde dursun.
3 Ey Yahve, ağzıma bekçi koy.

Dudaklarımın kapısını koru.
4 Yüreğimi kötülüğe meyletme,
kötülük yapan adamlarla fesat işlemeyeyim.
Onların lezzetlerinden yemeyeyim.
5 Doğru bana vursun, iyiliktir bu,
azarlasın beni, başa sürülen yağ gibidir,
başım onu reddetmesin,
ama benim duam hep kötü işlere karşıdır.
6 Onların yargıçları kayanın yanına atıldı.
Sözlerimi duyacaklar,
çünkü yerinde söylenmiştir.
7 "Nasıl biri toprağı sürüp yararsa,
kemiklerimiz de Şeol'ün* ağzında
öyle dağılmış durumda."
8 Çünkü gözlerim senin üzerinde,
ey Efendimiz Yahve.
Sana sığınıyorum.
Canımı yoksul bırakma.
9 Bana kurdukları tuzaktan,
kötülük işçilerinin kapanlarından koru beni.
10 Ben geçip giderken,
kötüler hep birlikte kendi ağlarına düşsünler.

142

David'in Maskili - Mağaradayken ettiği dua
1 Sesimle Yahve'ye yakarıyorum.
Sesimle Yahve'den merhamet diliyorum.
2 Yakınmamı O'nun önünde döküyorum.
O'na dertlerimi anlatıyorum.
3 Ruhum içimde bunaldığında,
sen yolumu bilirsin.
Yürüdüğüm yolda,
bana tuzak kurdular.
4 Sağıma bak da gör,
çünkü beni düşünen kimse yok.
Sığınacak yer benden kaçtı.
Kimse canımı umursamıyor.
5 Sana feryat ettim, ey Yahve.
"Sen benim sığınağımsın" dedim.
"Yaşayanlar diyarından benim payımsın."
6 Feryadımı dinle,
çünkü çok çaresizim.
Kurtar beni bana zulmedenlerden,
çünkü onlar benden güçlüdür.
7 Canımı zindandan çıkar da,
adına şükredeyim.
Doğrular çevremi saracak,
çünkü bana iyilik edeceksin.

* **141:7** Şeol ölüler diyarıdır.

143

David’in mezmuru
1 Duamı duy, ey Yahve.
Dileklerimi dinle.
Sadakatin ve doğruluğunla beni rahatlat.
2 Hizmetkârınla yargıya girme,
çünkü senin önünde
yaşayanlardan hiçbiri doğru değildir.
3 Çünkü düşman canımın peşinde.
Hayatımı yerle bir etti.
Çoktan ölmüş olanlar gibi
beni karanlık yerlerde yaşattı.
4 Bunun için ruhum içimde bunalmış durumda.
İçimde yüreğim kimsesiz.
5 Eski günleri hatırlıyorum.
Yaptıklarının tümü üzerinde derin derin düşünüyorum.
Ellerinin işi üzerinde düşünceye dalıyorum.
6 Ellerimi sana açıyorum.
Kurak toprak gibi canım sana susamış. Selah.
7 Bana tez yanıt ver, ey Yahve.
Ruhum tükeniyor.
Yüzünü benden gizleme,
yoksa çukura inenler gibi olurum.
8 Sabahleyin sevgi dolu iyiliğini duyur,
çünkü sana güveniyorum.
Yürümem gereken yolu bana bildir,
çünkü canımı sana kaldırıyorum.
9 Ey Yahve, kurtar beni düşmanlarımdan.
Beni saklaman için sana kaçıyorum.
10 İsteğini yapmayı bana öğret,
çünkü sen benim Tanrım’sın.
Senin Ruh’un iyidir.
Doğruluk diyarında bana öncülük et.
11 Ey Yahve, adın uğruna beni dirilt.
Doğruluğunla canımı sıkıntıdan kurtar.
12 Sevgi dolu iyiliğinle düşmanlarımı yok et,
canıma eziyet eden herkesi yok et,
çünkü ben senin hizmetkârınım.

144

David’in mezmuru
1 Ellerime savaşmayı,
parmaklarıma mücadeleyi öğreten
kayam Yahve’ye övgüler olsun.
2 O’dur sevgi dolu iyiliğim, kalem,
yüksek kulem, kurtarıcım,
kalkanım ve kendisine sığındığım;
halkımı bana boyun eğdiren.
3 Ey Yahve, insan nedir ki, ona değer veresin?
Ya da insanoğlu nedir ki, onu düşünesin?
4 İnsan soluğa benzer.

Günleri, geçip giden gölge gibidir.
5 Ey Yahve, gökleri yar ve aşağı in.
Dağlara dokun da tütsünler.
6 Şimşek çaktır, onları dağıt.
Oklarını gönder de onları bozguna uğrat.
7 Yukarıdan elini uzat,
kurtar beni.
beni büyük sulardan,
yabancıların elinden özgür kıl.
8 Ağızları hile söyler,
onların sağ eli yalanın sağ elidir.
9 Sana yeni bir ezgi söyleyeyim, ey Tanrı.
On telli lirle sana ezgiler söyleyeyim.
10 Krallara kurtuluş veren,
hizmetkârı David'i
ölümcül kılıçtan kurtaran sensin.
11 Beni kurtar, yabancıların elinden özgür kıl,
onların ağızları yalan söyler,
onların sağ eli yalanın sağ elidir.
12 O zaman oğullarımız iyi yetişmiş fidanlar gibi,
kızlarımız sarayın oymalı sütunları gibi olacak.
13 Ambarlarımız her türlü erzakla dolu.
otlaklarımızda koyunlarımız binlerce,
on binlerce yavru verecek.
14 Öküzlerimiz bol yük çekecek.
Saldırı ve sürgün,
sokaklarımızda çığlık olmayacak.
15 Ne mutlu bu durumda olan halka.
Ne mutlu Tanrısı Yahve olan halka.

145

David'in övgü mezmuru*
1 Seni yücelteceğim, ey Tanrım, ey Kral.
Adını daima öveceğim.
2 Her gün seni öveceğim.
Adını daima yücelteceğim.
3 Yahve büyüktür, övgüye çok layıktır!
O'nun büyüklüğü keşfedilemez.
4 Senin işlerini bir kuşak öbür kuşağa methedecek,
kudretli işlerini bildirecek.
5 Saygınlığının yüce heybeti,
şaşılası işlerinin üzerinde
derin derin düşüneceğim.
6 İnsanlar müthiş işlerinin gücünden söz edecekler.
Senin büyüklüğünü ilan edeceğim.
7 Senin büyük iyiliğinin anısını dile getirecekler,
doğruluğunu ezgiyle söyleyecekler.
8 Yahve lütufkârdır, merhametlidir,
yavaş öfkelenir, sevgi dolu iyiliği büyüktür.

* **145:** Bu, her dizesi (13. dizenin ikinci yarısı da dahil) İbranice alfabesinin ardışık bir harfiyle başlayan bir akrostiş mezmurdur.

9 Yahve herkese iyidir.
O'nun sevecen merhametleri
bütün işlerinin üzerindedir.
10 Bütün işlerin sana şükreder, ey Yahve.
Kutsalların seni yüceltir.
11 Krallığının görkeminden söz eder,
gücün hakkında konuşur,
12 insanoğlu O'nun güçlü işlerini,
krallığının yüce heybetini bilsin diye.
13 Senin krallığın sonsuz bir krallıktır.
Hakimiyetin tüm kuşaklar boyunca sürer.
Yahve bütün sözlerinde sadıktır,
tüm işlerinde sevgi doludur.†
14 Yahve düşen herkese destek olur,
eğilenlerin hepsini doğrultur.
15 Hepsinin gözleri seni bekler.
Onlara yiyeceklerini mevsiminde verirsin.
16 Elini açarsın,
her canlıyı dilediğince doyurursun.
17 Yahve bütün yollarında doğrudur,
tüm işlerinde lütufkârdır.
18 Yahve kendisini çağıranların hepsine,
kendisini içtenlikle çağıran herkese yakındır.
19 Kendisinden korkanların dileklerini yerine getirir.
Onların feryadını işitir ve onları kurtarır.
20 Yahve kendisini seven herkesi korur,
ama kötülerin hepsini yok eder.
21 Ağzım Yahve'yi över.
Bütün canlılar O'nun kutsal adını,
daima övsün.

146

1 Yah'ı övün!
Ey canım, Yahve'yi öv.
2 Yaşadıkça Yahve'yi öveceğim.
Var oldukça Tanrım'a ezgiler söyleyeceğim.
3 Beylere,
kendisinde yardım olmayan
insanoğluna güvenmeyin.
4 Ruhu ayrılır, kendisi toprağa döner.
O gün fikirleri yok olur.
5 Ne mutlu yardımcısı Yakov'un Tanrısı olana,
umudu Tanrısı Yahve olana:
6 O'dur göğü ve yeri,
denizi ve içindeki her şeyi yaratan,
gerçeği sonsuza dek koruyan,
7 Ezilenlere adalet sağlayan,
açlara yemek veren.
Yahve tutsakları özgür kılar.
8 Yahve körlerin gözlerini açar.

† **145:13** Bazı yazmalarda bu son iki satır atlanmıştır.

Yahve eğilmiş olanları doğrultur.
Yahve doğruları sever.
9 Yahve yabancıları korur.
Yetime ve dul kadına destek olur,
kötülerin yolunuysa altüst eder.
10 Yahve sonsuza dek,
ey Siyon, senin Tanrın tüm kuşaklar boyunca
hüküm sürecektir.
Yah'ı övün!

147

1 Yah'ı övün,
çünkü Tanrımız'a ilahiler söylemek iyidir;
çünkü O'nu övmek hoş ve yerindedir.
2 Yahve Yeruşalem'i bina ediyor.
İsrael'in sürgünlerini bir araya topluyor.
3 O, kırık yürekleri iyileştirir,
yaralarını sarar.
4 Yıldızların sayısını sayar.
Hepsini adlarıyla çağırır.
5 Efendimiz büyüktür, güçte muazzamdır.
Anlayışı sonsuzdur.
6 Yahve alçakgönüllülere destek olur.
Kötüleri yere çalar.
7 Yahve'ye şükranla ilahi söyleyin.
Arpla, Tanrımız'a ezgiler söyleyin,
8 O'dur gökyüzünü bulutlarla kaplayan,
yeryüzü için yağmuru hazırlayan,
dağlarda ot bitiren.
9 O, hayvanlara yiyecek sağlar,
bağrışan kuzgun yavrularına.
10 Atın gücünden zevk almaz.
İnsanın bacaklarından hoşnut olmaz.
11 Yahve kendisinden korkanlardan,
sevgi dolu iyiliğine umut bağlayanlardan hoşnut olur.
12 Ey Yeruşalem, Yahve'yi öv!
Ey Siyon, Tanrın'ı yücelt!
13 Çünkü kapılarınızın sürgülerini güçlendirdi.
İçindeki çocuklarını kutsadı.
14 Sınırlarında esenlik sağlar.
Seni buğdayın en iyisiyle doyurur.
15 Buyruğunu yeryüzüne gönderir.
Sözü çok hızlı gider.
16 Yapağı gibi kar verir,
kırağıyı kül gibi saçar.
17 Doluyu çakıl taşları gibi yağdırır.
Kim O'nun soğuğuna dayanabilir?
18 Sözünü gönderir ve onları eritir.
Rüzgârını estirir, sular akar.
19 Sözünü Yakov'a,

kuralları ve hükümlerini İsrael'e gösterir.
20 Bunu hiçbir ulus için yapmadı.
Onlar O'nun hükümlerini bilmezler.
Yah'ı övün!

148

1 Yah'ı övün!
Yahve'yi göklerden övün!
O'nu yücelerde övün!
2 O'nu, övün, ey bütün melekleri!
O'nu övün, ey bütün ordusu!
3 O'nu övün, ey güneş ve ay!
O'nu övün, ey bütün parlayan yıldızlar!
4 O'nu övün, ey göklerin gökleri,
göklerin üstündeki sular.
5 Yahve'nin adını övsünler,
çünkü O buyurdu ve yaratıldılar.
6 Onları sonsuza dek yerleştirdi.
Bozulmayacak bir hüküm koydu.
7 Yeryüzünden Yahve'yi övün,
ey büyük deniz yaratıkları ve tüm derinlikler,
8 şimşek ve dolu, kar ve bulutlar,
O'nun sözünü yerine getiren kasırga,
9 dağlar ve bütün tepeler;
meyve ağaçları ve bütün sedirler,
10 yabanıl ve evcil bütün hayvanlar,
küçük yaratıklar ve uçan kuşlar,
11 yeryüzünün kralları ve bütün halklar,
beyler ve bütün dünya hakimleri,
12 delikanlılar ve genç kızlar,
yaşlılar ve çocuklar,
13 Yahve'nin adını övsünler,
çünkü yalnızca O'nun adı yücedir.
O'nun görkemi yeryüzünün ve göklerin üstündedir.
14 Halkının boynuzunu yükseltti,
tüm kutsallarını,
kendisine yakın olan halkı,
İsrael'in çocuklarını methettirdi.
Yah'ı övün!

149

1 Yahve'yi övün!
Yahve'ye yeni bir ezgi söyleyin,
kutsallar topluluğunda övgüsünü sunun.
2 İsrael kendisini yapanla sevinsin.
Siyon çocukları Kralları'yla coşsun.
3 Dans ederek O'nun adını övsünler!
Tef ve arp çalarak O'nu ilahilerle yüceltsinler!
4 Çünkü Yahve halkından hoşlanır.
Alçakgönüllüleri kurtuluşla taçlandırır.
5 Kutsallar onur içinde sevinsinler.

Yataklarında sevinçle ezgi söylesinler.
6 Ağızlarında Tanrı'ya yüce övgüler,
ellerinde iki ağızlı kılıçla,
7 uluslardan öç alsınlar,
halkları cezalandırsınlar,
8 kralларını zincirlerle,
soylularını demir prangalarla bağlasınlar,
9 ta ki, yazılı hükmü
onlara karşı yerine getirsinler.
O'nun bütün kutsalları bu onuru taşır.
Yah'ı övün!

150

1 Yah'ı övün!
Kutsal yerinde Tanrı'yı övün!
Güçlü işleri için O'nu göklerde övün!
2 Güçlü işlerinden ötürü O'nu övün!
Harika büyüklüğüne yaraşır biçimde
O'nu övün!
3 Boru çalarak O'nu övün!
Arp ve lirle O'nu övün!
4 Tefle, dansla O'nu övün!
Yaylı çalgılar ve flütle O'nu övün!
5 Yüksek ses çıkaran zillerle O'nu övün!
Çınlayan zillerle O'nu övün!
6 Nefesi olan her şey Yah'ı övsün!
Yah'ı övün!

ÖZDEYİŞLER

1 İsrael Kralı David oğlu Solomon'un özdeyişleri:
2 Bilgeliği ve terbiyeyi bilmek,
anlayış sözlerini fark etmek,
3 bilgece hareket etmek, terbiye edinip doğru,
haklı ve adil olanı yapmak,
4 saf insana sağduyu,
genç insana bilgi ve sağgörü vermek,
5 böylece sağlam öğüde ulaşabilmek için bilge kişi işitsin,
bilgisini artırsın,
6 özdeyişi ve benzetmeyi, bilgelerin sözlerini
ve bilmecelerini anlasın.
7 Yahve* korkusu bilginin başlangıcıdır,
ama akılsızlar bilgeliği ve terbiyeyi küçümser.
8 Oğlum, babanın uyarısını dinle,
annenin öğretisini bırakma.
9 Çünkü bunlar başını süsleyecek bir çelenk,
boynun için zincir olacaktır.
10 Oğlum, eğer günahkârlar seni ayartmaya kalkarsa
razı olma.
11 Eğer derlerse, "Bizimle gel, kan için pusuya yatalım,
sebepsiz yere masumları gizlice bekleyelim,
12 onları Şeol† gibi diri diri, çukura inenler gibi
bütün olarak yutalım.
13 Her türden değerli mal bulur,
evlerimizi ganimetle doldururuz.
14 Aramızda senin de payın olsun.
Tek bir kesemiz olacak."
15 Oğlum yolda onlarla yürüme.
Ayağını onların yolundan uzak tut.
16 Çünkü onların ayakları kötülüğe koşar.
Kan dökmek için acele ederler.
17 Ağ kuşun gözü önünde boşuna serilir,
18 bunların yatıp beklemesi kendi kanları içindir.
Gizlice pusuya yatmaları kendi hayatları içindir.
19 Kazanca düşkün olan herkesin yolları böyledir.
Sahiplerinin canını alır.
20 Bilgelik yüksek sesle sokaktan çağırıyor.
Meydanlardan ses veriyor.
21 Gürültülü yerlerin başından çağırıyor.
Kent kapılarının girişinde sözlerini dile getiriyor:
22 "Ey saf adamlar, saflığı ne zamana dek seveceksiniz?
Alaycılar ne zamana dek alaycılıktan zevk alacak,
akılsızlar bilgelikten nefret edecek?

---

* **1:7** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.
† **1:12** Şeol ölüler diyarıdır.

23 Azarladığımda geri dönün. İşte,‡ Ruhumu üzerinize dökeceğim.
Size sözlerimi bildireceğim.
24 Çünkü sizi çağırdım ve siz reddettiniz,
elimi size uzattım ve kimse dikkate almadı,
25 ama bütün öğütlerimi görmezden geldiniz,
uyarılarımın hiçbirini istemediniz.
26 Ben de felaketinize güleceğim.
Bela sizi yakaladığında,
27 fırtına gibi bela sizi yakaladığında,
felaket kasırga gibi üzerinize geldiğinde,
sıkıntı ve endişe üzerinize indiğinde, sizinle alay edeceğim.
28 O zaman beni çağıracaksınız,
ama yanıtlamayacağım.
Beni canla başla arayacaksınız,
ama bulamayacaksınız,
29 Çünkü bilgiden nefret ettiler,
Yahve korkusunu seçmediler.
30 Hiçbir öğüdümü istemediler.
Bütün uyarılarımı küçümsediler.
31 Bu nedenle kendi yollarının ürününü yiyecekler,
kendi entrikalarına doyacaklar.
32 Çünkü saf insanların yoldan sapmaları
onları öldürecek.
Akılsızların dikkatsiz rahatlığı onları yok edecektir.
33 Ama kim beni dinlerse güvenlik içinde oturacak,
zarar görme korkusu duymadan rahat edecektir.”

2

1 Oğlum, eğer sözlerimi kabul edersen,
buyruklarımı içinde saklarsan,
2 kulağını bilgeliğe çevirirsen,
yüreğini anlayışa yöneltirsen,
3 evet, ayırt etmeyi çağırırsan,
anlayış için sesini yükseltirsen,
4 eğer onu gümüş arar gibi ararsan,
saklı hazineler gibi onu araştırırsan,
5 o zaman Yahve korkusunu anlayacak,
Tanrı* bilgisini bulacaksın.
6 Çünkü Yahve bilgelik verir.
O'nun ağzından bilgi ve anlayış çıkar.
7 O doğrular için sağlam bilgelik saklar.
O dürüstçe yürüyenlere kalkandır,
8 ta ki, adalet yollarına bekçilik etsin,
Kutsallarının yolunu korusun.
9 O zaman doğruluk ve adaleti,
hakkı ve her iyi yolu anlarsın.
10 Çünkü bilgelik yüreğine girecek.
Bilgi canına tatlı gelecek.

‡ **1:23** “İşte”, “הִנֵּה” kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. * **2:5** “Tanrı” olarak tercüme edilen İbranice kelime “אֱלֹהִים” (Elohim)’dir.

11 Sağgörü sana göz kulak olacak.
Anlayış seni koruyacak,
12 Kötülük yolundan,
sapık şeyler konuşan adamlardan,
13 onlar ki, karanlığın yollarında yürümek için
doğruluk yolundan ayrılır,
14 kötülük yapmaktan sevinç duyar,
kötülüğün sapkınlığından zevk alırlar,
15 yollarında eğri,
kendi patikalarında dik başlıdırlar.
16 Seni yabancı kadınlardan,
sözleriyle yaltaklanan,
o yabancı kadınlardan kurtaracak.
17 O ki, gençlik dostunu bırakan,
Tanrısı'nın antlaşmasını unutandır,
18 çünkü o kadının evi ölüme,
yolları göçüp gitmiş olan ruhlara götürür.
19 Ona giden hiç kimse geri dönmez,
hayat yollarına ulaşamazlar.
20 Bu nedenle iyilerin yolunda yürü,
doğruların yollarını koru.
21 Çünkü ülkede doğrular oturacak.
Kusursuzlar orada kalacak.
22 Kötüler ülkeden kesilip atılacak.
Hainler ülkeden sökülecek.

3

1 Oğlum unutma öğrettiğimi,
yüreğin buyruklarımı tutsun,
2 çünkü bunlar günlerine uzunluk,
ömrüne yıllar ve esenlik katacak.
3 İyilik ve gerçeğin seni bırakmasına
izin verme.
Onları boynuna bağla.
Yüreğinin levhasına yaz.
4 Böylece Tanrı'nın ve insanların gözünde
lütuf ve iyi anlayış bulacaksın.
5 Bütün yüreğinle Yahve'ye güven,
kendi anlayışına dayanma.
6 Bütün yollarında O'nu tanı,
O senin yollarını düz edecektir.
7 Kendi gözünde bilge olma.
Yahve'den kork, kötülükten uzaklaş.
8 Bu, bedenin için şifa,
kemiklerine gıda olacaktır.
9 Malınla, bütün artışının ilk ürünüyle
Yahve'yi onurlandır,
10 Böylece ambarların bollukla dolar,
teknelerin yeni şarapla taşar.
11 Oğlum Yahve'nin terbiye edişini küçümseme,
yola getirmesinden usanma,

12 çünkü hoşnut olduğu oğlunu azarlayan bir baba gibi,
Yahve sevdiğini yola getirir.
13 Ne mutlu bilgelik bulan adama,
anlayış kazanan insana.
14 Onun iyi kazancı gümüş kazanmaktan daha iyidir,
getirisi saf altından daha iyidir.
15 O yakutlardan daha değerlidir.
Arzu edebileceğin hiçbir şey onunla kıyaslanamaz.
16 Günlerinin uzunluğu onun sağ elindedir.
Sol elinde zenginlik ve saygınlık vardır.
17 Yolları tatlılık yollarıdır.
Bütün yolları esenliktir.
18 Onu tutanlar için hayat ağacıdır.
Ne mutlu onu sıkı tutanlara.
19 Yahve bilgelikle kurdu yeryüzünü.
Anlayışla gökleri yerleştirdi.
20 O'nun bilgisiyle derinlikler yarıldı,
gökler çiğ damlattı.
21 Oğlum, onları gözünden ayırma.
Sağlam bilgeliği ve sağgörüyü koru,
22 böylece onlar canına hayat,
boynun için zarafet olacak.
23 O zaman yolunda güvenlik içinde yürüyeceksin.
Ayağın tökezlemeyecek.
24 Yattığın zaman korkmayacaksın.
Evet, yatacaksın, uykun tatlı olacak.
25 Ani korkudan,
ya da kötülerin başına gelen yıkımdan korkma,
26 çünkü Yahve güvenin olacak,
ayağını tutulmaktan koruyacak.
27 İyilik yapmak elindeyken,
iyiliğe hakkı olanlardan esirgeme.
28 Yanında varken komşuna,
“Git de tekrar gel, yarın vereyim” deme.
29 Yanında güvenle oturan komşuna karşı
kötülük tasarlama.
30 Eğer sana zararı dokunmamışsa,
bir adamla sebepsiz yere çekişme.
31 Zorba insana imrenme.
Onun yollarından hiçbirini seçme.
32 Çünkü sapkın kişi Yahve'ye iğrençtir,
ama O'nun dostluğu doğrularladır.
33 Yahve'nin laneti kötülerin evindedir,
ama doğruların oturduğu yeri kutsar.
34 Gerçekten O alaycılarla alay eder,
Ama alçakgönüllülere lütfeder.
35 Bilgeler yüceliği miras alacak,
ama akılsızların terfisi utanç olacak.

4

1 Oğullarım, babanızın uyarılarına kulak verin.

Dikkat edin ve anlayışı bilin,
2 çünkü size sağlam eğitim veriyorum.
Yasamı bırakmayın.
3 Ben babamın oğluydum,
annemin gözünde narin ve tek çocuğuydum.
4 Bana öğretti ve şöyle dedi:
"Yüreğin sözlerimi sıkı tutsun,
buyruklarımı tut ve yaşa.
5 Bilgelik kazan.
Anlayış edin.
Unutma ve ağzımın sözlerinden sapma.
6 Ondan ayrılma, o da seni koruyacaktır.
Onu sev, o da sana gözkulak olacaktır.
7 Bilgelik yücedir. Bilgelik kazan.
Evet, tüm malına mal olsa da anlayış kazan.
8 Onu yüksek tut, o da seni yükseltecektir.
Onu kucakladığında sana saygınlık getirecektir.
9 Başına zarif bir çelenk verecektir.
Sana ihtişam tacı sunacaktır."
10 Dinle oğlum,
sözlerimi kabul et.
Ömrünün yılları uzun olsun.
11 Seni bilgeliğin yolunda eğittim.
Seni dosdoğru yollara yönelttim.
12 Gittiğinde adımların takılmayacak.
Koştuğunda tökezlemeyeceksin.
13 Uyarıya sıkı tutun.
Bırakma onu.
Onu koru, çünkü o senin hayatındır.
14 Kötülerin yoluna girme.
Kötü kişilerin yolunda yürüme.
15 Ondan sakın, yanından geçme.
Yönünü çevir ve geç.
16 Çünkü onlar kötülük etmedikçe uyumaz.
Birisini düşürmedikçe uykuları kaçar.
17 Çünkü onlar kötülük ekmeği yerler,
zorbalık şarabından içerler.
18 Ama doğruların yolu şafak ışığı gibidir,
gün tamamına erene dek gitgide parlar.
19 Kötülerin yolu karanlık gibidir,
neye takıldıklarını bilmezler.
20 Oğlum sözlerime dikkatini ver,
dediklerime kulağını çevir.
21 Bunları gözünden ayırma.
Yüreğinin merkezinde koru onları.
22 Çünkü onları bulanlar için hayat,
bütün bedenleri için sağlıktır.
23 Yüreğini tam bir özenle koru,
çünkü hayat ondan kaynaklanır.
24 Sapık ağzı kendinden uzaklaştır.

Bozuk dudakları kendinden uzak tut.
25 Gözlerin dosdoğru ileriye baksın.
Bakışını doğru önüne sabitle.
26 Ayaklarının yolunu düzle.
Bütün yolların sağlam olsun.
27 Ne sağa sap, ne sola.
Ayağını kötülükten çek.

5

1 Oğlum, bilgeliğime dikkat et.
Anlayışıma kulağını çevir,
2 böylelikle sağgörüyü tutasın,
dudaklarınla bilgiyi koruyasın.
3 Zina eden kadının dudakları bal damlatır.
Ağzı yağdan yumuşaktır,
4 ama sonu pelin otu kadar acıdır,
iki ağızlı kılıç kadar keskindir.
5 Ayakları ölüme iner.
Adımları doğrudan Şeol'e* götürür.
6 Hayat yolunu düşünmez.
Yolları çarpıktır ve bunu bilmez.
7 Şimdi oğullarım, beni dinleyin.
Ağzımın sözlerinden ayrılmayın.
8 Yolunuzu o kadından uzaklaştırın.
Evinin kapısına yaklaşmayın,
9 yoksa onurunuzu başkalarına,
yıllarınızı da zalime verirsiniz,
10 yoksa yabancılar servetinizle ziyafet çekerler,
emekleriniz başka bir adamın evini zengin eder.
11 Sonunda, etin ve bedenin tükendiğinde,
inlersin,
12 ve şöyle dersin,
“Uyarıdan ne kadar da nefret ettim,
yüreğim azarlanmayı küçümsedi.
13 Öğretmenlerimin sesini dinlemedim,
ne de beni eğitenlere kulağımı çevirdim.
14 Halkın ve topluluğun arasında
tam bir yıkımın eşiğine geldim.”
15 Suyu kendi sarnıcından,
akan suyu kendi kuyundan iç.
16 Pınarların sokaklara,
akarsuların meydanlara mı taşsın?
17 Onlar seninle birlikte yabancılar için değil,
yalnız senin için olsunlar.
18 Pınarın kutsansın.
Gençliğinin karısıyla sevin.
19 Sevimli geyik, zarif bir ceylan gibi,
onun memeleri seni daima doyursun.
Hep onun sevgisiyle cezbedil.
20 Oğlum, neden zina eden bir kadınla büyülenesin,

* **5:5** Şeol ölüler diyarıdır.

başka birini kucaklayasın?
21 Çünkü insanın yolları Yahve'nin gözü önündedir.
O onun bütün yollarını sınar.
22 Kötülerin kötü işleri kendini tuzağa düşürür.
Kendi günahının ipleri onu sımsıkı tutar.
23 Eğitim eksikliğinden ölecek,
ahmaklığının büyüklüğünden yoldan sapacak.

6

1 Oğlum, eğer komşuna kefil oldunsa,
eğer bir yabancıya ellerini rehin olarak verdinse,
2 ağzının sözleriyle tuzağa düştün,
ağzının sözleriyle yakalandın.
3 Komşunun eline düştüğüne göre,
oğlum, şimdi şunu yap ve kendini kurtar.
Git, kendini alçalt. Komşuna yalvar yakar.
4 Gözlerine uyku,
göz kapaklarına uyuklama verme.
5 Avcının elinden ceylan gibi,
kuş avcısının elinden kuş gibi kurtar kendini.
6 Ey tembel, karıncaya git.
Onun yollarını düşün de bilge ol.
7 Üzerinde baş, gözetmen ya da hükümdar yokken,
8 yazın ekmeğini karşılar,
hasatta yiyeceğini toplar.
9 Ey tembel, daha ne kadar uyuyacaksın?
Uykundan ne zaman kalkacaksın?
10 Biraz uyku, biraz uyuklama,
biraz elleri kavuşturup uyumak derken,
11 yoksulluk bir soyguncu,
kıtlık silahını kuşanmış bir adam gibi öyle gelecektir.
12 Sapık ağızla yürüyen kişi,
değersiz ve kötü birisidir,
13 gözlerini kırpar, ayaklarıyla işaret verir,
parmaklarıyla hareket eder,
14 sapkın yüreğinde sürekli kötülük tasarlar,
her zaman anlaşmazlık eker.
15 Bunun için onun felaketi ansızın gelecektir.
Birdenbire kırılacak, çare yok.
16 Yahve'nin nefret ettiği altı şey vardır,
evet, O'na iğrenç gelen yedi şey:
17 Kibirli gözler, yalancı dil,
suçsuz kanı döken eller,
18 kötü düzenler kuran yürek,
kötülüğe çabuk koşan ayaklar,
19 yalan söyleyen yalancı tanık,
kardeşler arasında anlaşmazlık eken kişi.
20 Oğlum, babanın buyruklarını tut,
annenin öğretisini bırakma.
21 Onları sürekli yüreğinin üzerine bağla.

Onları boynuna tak.
22 Yürüdüğünde, o sana yol gösterecektir.
Uyuduğunda, o sana göz kulak olacaktır.
Uyandığında o seninle konuşacaktır.
23 Çünkü buyruk bir kandil, yasa ışıktır.
Uyarı azarlamaları hayat yoludur,
24 seni ahlaksız kadından,
dik başlı kadının yaltaklanan dilinden korumak için.
25 Onun güzelliğine yüreğinde tutku duyma,
göz kapakları seni büyülemesin.
26 Çünkü fahişe seni bir parça ekmeğe düşürür.
Zina eden kadın senin değerli hayatını avlar.
27 Bir adam kucağına ateş koyar da,
giysileri yanmaz mı?
28 Ya da bir adam kızgın korlar üzerinde yürür de,
ayakları kavrulmaz mı?
29 Komşusunun karısının yanına giren de öyledir.
Ona dokunan hiç kimse cezasız kalmaz.
30 Açken karnını doyurmak için çalan bir hırsızı
kimse küçümsemez,
31 ama onu bulurlarsa, yedi katını geri öder.
Evinin bütün malını verir.
32 Bir kadınla zina eden kişi anlayıştan yoksundur.
Bunu yapan kendi canını yok eder.
33 Yaralanır ve onurunu kaybeder.
Utancı silinmez.
34 Çünkü kıskançlık kocanın öfkesini uyandırır.
Öç alma gününde esirgemez.
35 Hiçbir fidyeye bakmaz,
bir sürü armağan versen de,
razı olmaz.

7

1 Oğlum, sözlerimi tut.
Buyruklarımı içinde sakla.
2 Buyruklarımı tut ve yaşa!
Öğretimi göz bebeğin gibi koru.
3 Onları parmaklarına bağla.
Onları yüreğinin levhasının üzerine yaz.
4 Bilgeliğe, “Sen benim kız kardeşimsin” de.
Anlayışa akrabam diye çağır,
5 ta ki seni yabancı kadından,
sözleriyle yaltaklanan yabancıdan korusun.
6 Çünkü evimin penceresinde,
kafesimden dışarı baktım.
7 Safların arasında birini gördüm.
Gençlerin arasında anlayıştan yoksun bir genci fark ettim.
8 O kadının köşesine yakın bir sokaktan geçiyordu,
onun evinin yolunu tuttu,
9 Alaca karanlıkta, günün akşamında,
gece yarısı, karanlıkta.

10 İşte, orada fahişe kıyafetiyle,
sinsice onu bir kadın karşıladı.
11 Gürültücü ve dik başlı biridir.
Ayakları evinde durmaz.
12 Bir bakmışsın sokaklarda, bir bakmışsın meydanlardadır,
her köşede pusuda bekler.
13 Onu tuttu ve öptü.
Utanmaz bir yüzle ona şöyle dedi:
14 "Esenlik sunuları yanımdadır.
Bugün adaklarımı ödedim.
15 Bu nedenle, yüzünü özenle aramak için
seni karşılamaya çıktım ve seni buldum.
16 Yatağıma halılar,
Mısır ipliğinden çizgili örtü serdim.
17 Yatağıma mür,
sarısabır ve tarçın serptim.
18 Gel, sabaha kadar aşka doyalım.
Aşkla kendimizi avutalım.
19 Çünkü kocam evde değil.
Uzun bir yola gitti.
20 Yanına para kesesini aldı.
Eve dolunayda gelecek."
21 İkna edici sözlerle onu yoldan çıkardı.
Yaltaklanan dudaklarıyla onu baştan çıkardı.
22 Kesime giden bir öküz gibi,
tuzağa adımını atan bir budala gibi
hemen onun peşinden gitti.
23 Kapana koşan bir kuş gibi,
ta ki ciğerine ok saplanana dek,
ve bunun hayatına mal olacağını bilmeden.
24 Şimdi, oğullar, beni dinleyin.
Ağzımın sözlerine dikkat edin.
25 Yüreğin onun yollarına çevrilmesin.
Onun yollarında yoldan sapmayın.
26 Çünkü onun yere serdiği yaralılar çoktur.
Evet, öldürdükleri koca bir ordudur.
27 Onun evi Şeol'ün* yoludur,
ölüm odalarına iner.

8

1 Bilgelik çağırmıyor mu?
Anlayış sesini yükseltmiyor mu?
2 Yol kenarındaki yüksek yerlerin başında,
yolların buluştuğu yerde o duruyor.
3 Kapıların yanında, kentin girişinde,
giriş kapılarında yüksek sesle çağırıyor:
4 "Ey insanlar, sizi çağırıyorum!
Sesimi insanoğullarına gönderiyorum.
5 Ey saflar, sağduyuyu anlayın!

* **7:27** Şeol ölüler diyarıdır.

Ey akılsızlar anlayışlı bir yürek olun!
6 Dinleyin, harika şeyler söyleyeceğim.
Dudaklarımın açılışı doğru şeyler içindir.
7 Çünkü ağzım gerçeği söyler.
Kötülük dudaklarım için iğrençtir.
8 Ağzımın bütün sözleri doğruluktadır.
Onlarda çarpık ya da sapıklık bulunmaz.
9 Anlayana onların hepsi açıktır,
bilgiyi bulanlar için doğrudur.
10 Gümüş yerine terbiyeyi,
seçme altın yerine bilgiyi alın.
11 Çünkü bilgelik yakutlardan iyidir.
Arzu edilen bütün şeyler onunla kıyaslanamaz."
12 "Ben bilgelik, sağduyuyu kendime mesken edindim.
Bilgi ve tedbiri öğrenin.
13 Yahve korkusu kötülükten nefret etmektir.
Kibirden, gururdan, kötülük yolundan,
sapık ağızdan nefret ederim.
14 Öğüt ve sağlam bilgi benimdir.
Ben anlayışa ve güce sahibim.
15 Benim aracılığımla krallar hüküm sürer,
beyler adalet buyurur.
16 Beyler, soylular ve dünyanın adil hükümdarları
benim sayemde hüküm sürer.
17 Beni sevenleri ben severim.
Özenle arayanlar beni bulur.
18 Zenginlik, saygınlık,
kalıcı zenginlik ve bolluk benimledir.
19 Meyvem altından, evet, saf altından,
ürünüm seçme gümüşten daha iyidir.
20 Doğruluk yolunda,
adalet yollarının ortasında yürürüm,
21 böylelikle beni sevenlere servet veririm.
Hazinelerini doldururum."
22 "Yahve, işinin başlangıcında,
kadim işlerinden önce beni tuttu.
23 Yeryüzü var olmadan önce,
sonsuzluktan beri, başlangıçta ben kuruldum.
24 Derinlikler yokken,
bol suyla dolu pınarlar yokken,
ben doğdum.
25 Dağlar yerine yerleştirilmeden,
tepelerden önce ben doğdum,
26 henüz O, ne yeryüzünü, ne kırları,
ne de dünya toprağının başlangıcını yapmamıştı.
27 Gökleri kurduğunda, ben oradaydım.
Derinliğin yüzü üzerine çember koyduğunda,
28 bulutları yukarıya yerleştirdiğinde,
derinliklerin kaynaklarını kuvvetlendirdiğinde,
29 Sular O'nun buyruğunu çiğnemesin diye,

denize sınırlarını verdiğinde,
yeryüzünün temellerini işaretlediğinde,
30 O'nun yanındaki usta bendim.
Her gün seviniyor, O'nun önünde hep coşuyordum,
31 O'nun tüm dünyasında coşku duyuyordum.
Benim sevincim insanoğulları ile idi.”
32 “Şimdi, oğullarım, beni dinleyin,
çünkü ne mutlu yollarımı tutanlara.
33 Uyarımı duyun ve bilge olun.
Reddetmeyin.
34 Ne mutlu beni duyan,
her gün kapılarımı gözleyen,
kapımın sövelerinde bekleyen insana.
35 Çünkü beni bulan hayat bulur,
Yahve'nin iyiliğini kazanır.
36 Bana karşı günah işleyen kendi canına haksızlık eder.
Benden nefret edenlerin hepsi ölümü severler.”

9

1 Bilgelik evini yaptı.
Yedi sütununu oydu.
2 Etini hazırladı.
Şarabını karıştırdı.
Sofrasını da kurdu.
3 Genç kızlarını gönderdi.
Kentin en yüksek yerlerinden çağırıyor:
4 “Saf olan kimse, buraya gelsin!”
Anlayıştan yoksun olana şöyle diyor:
5 “Gel, ekmeğinden biraz ye,
karıştırdığım şaraptan biraz iç!
6 Saflık yollarını bırakın da yaşayın.
Anlayış yolunda yürüyün.”
7 Alaycıyı düzelten
aşağılanmaya davetiye çıkarır.
Kötü kişiyi azarlayan
hakarete davetiye çıkarır.
8 Alaycıyı azarlama, yoksa senden nefret eder.
Bilge kişiyi azarlarsan, seni sever.
9 Bilge kişiyi eğit, daha da bilge olur.
Doğru insana öğret, öğrenmesi çoğalır.
10 Yahve korkusu bilgeliğin başlangıcıdır.
Kutsal Olan'ın bilgisi anlayıştır.
11 Benim sayemde günlerin katlanacak.
Hayatının yılları artacak.
12 Eğer bilgeysen, kendin için bilgesin.
Eğer alay edersen, bunu yalnız kendin çekersin.
13 Akılsız kadın gürültücüdür,
düzensizdir ve bir şey bilmez.
14 Evinin kapısında,
kentin yüksek yerlerinde bir sandalyede oturur,

15 yoldan geçenlere,
kendi yollarına doğru gidenlere çağırmak için,
16 “Saf olan buraya gelsin.”
anlayıştan yoksun olan insana şöyle der:
17 “Çalıntı su tatlıdır.
Gizlice yenilen yemek hoştur.”
18 Ama o kişi, göçüp giden ruhların orada olduğunu bilmez,
kadının konukları Şeol'ün* derinliklerindedir.

10

1 Solomon'un özdeyişleri.
Bilge oğul babasını sevindirir,
ama akılsız oğul annesine keder getirir.
2 Kötülüğün hazineleri hiçbir işe yaramaz,
ama doğruluk ölümden kurtarır.
3 Yahve doğruların canının aç kalmasına izin vermez,
ama kötülerin dileğini iter.
4 Tembel elle çalışan yoksullaşır,
ama özenle çalışanın eli servet getirir.
5 Yazın toplayan bilge oğuldur,
hasatta uyuyan oğul utanç getirir.
6 Bereket doğru insanın başı üzerindedir,
ama kötülerin ağzını zorbalık kaplar.
7 Doğruların anısı kutsanır,
ama kötülerin adı çürür.
8 Yüreğinde bilge olan buyrukları kabul eder,
ama gevezelik eden budala düşer.
9 Kusursuzca yürüyen emin yürür,
ama yolları sapkın olan belli olur.
10 Göz kırpan kedere neden olur,
gevezelik eden budala düşer.
11 Doğrunun ağzı hayat pınarıdır,
ama kötülerin ağzını zorbalık kaplar.
12 Nefret çekişmeyi körükler,
ama sevgi tüm hataları örter.
13 Bilgelik sezgiye sahip olanın dudaklarında bulunur,
ama değnek anlayıştan yoksun olanın sırtı içindir.
14 Bilge kişi bilgi biriktirir,
ama akılsızın ağzı yıkıma yakındır.
15 Zenginin serveti onun güçlü kentidir.
Fakirin yoksulluğu onun yıkımıdır.
16 Doğrunun emeği hayata yol açar.
Kötünün geliri günaha yol açar.
17 Düzeltilmeyi önemseyen kişi hayat yolundadır,
ama azarı terk eden başkalarını saptırır.
18 Nefreti gizleyen insanın yalancı dudakları vardır.
İftira atan budaladır.
19 Sözlerin çokluğunda itaatsizlik eksik olmaz,
ama dudaklarını tutan bilgece davranır.

* **9:18** Şeol ölüler diyarıdır.

20 Doğru insanın dili seçme gümüş gibidir.
Kötülerin yüreğinin değeri azdır.
21 Doğruların dudakları birçok kişiyi besler,
ama budalalar anlayış yoksunluğundan ölür.
22 Yahve'nin bereketi servet getirir,
ve O buna hiç dert katmaz.
23 Kötülük yapmak akılsızın zevkidir,
ama bilgelik de anlayışlı adamın zevkidir.
24 Kötünün korkusu başına gelir,
ama doğruların dileği kabul edilir.
25 Kasırga geçtiği zaman kötü kişi kalmaz,
ama doğrular daima sağlam durur.
26 Dişler için sirke, gözler için duman neyse,
kendisini gönderenler için tembel de öyledir.
27 Yahve korkusu günleri uzatır,
ama kötülerin günleri kısalır.
28 Doğruların umudu sevinçtir,
ama kötülerin umudu yok olur.
29 Yahve'nin yolu doğrular için kaledir,
ama kötülüğün işçileri için yıkımdır.
30 Doğrular asla ortadan kaldırılmaz,
ama kötüler ülkede oturamaz.
31 Doğrunun ağzı bilgelik üretir,
ama sapık dil kesilecektir.
32 Doğrunun dudakları neyin uygun olduğunu bilir,
ama kötülerin ağzı sapkındır.

11

1 Hileli terazi Yahve için iğrençtir,
ama doğru tartı O'nun sevincidir.
2 Gurur gelince ardından utanç gelir,
ama alçakgönüllülükle bilgelik gelir.
3 Doğruların dürüstlüğü onlara yol gösterir,
ama hainlerin sapkınlığı onları yok eder.
4 Gazap gününde zenginlik fayda getirmez,
ama doğruluk ölümden kurtarır.
5 Masumun doğruluğu ona yol gösterir,
ama kötü kişi kendi kötülüğüyle düşer.
6 Doğruların dürüstlüğü onları kurtarır,
ama sadık olmayan kişi kötü arzular tarafından tuzağa düşürülür.
7 Kötü kişi öldüğünde umut yok olur,
güç beklentisi ise boşa çıkar.
8 Doğru kişi sıkıntıdan kurtulur,
onun yerini kötüler alır.
9 Tanrısız kişi ağzıyla komşusunu yok eder,
ama doğrular bilgi sayesinde kurtulur.
10 Doğruların işi yolunda gittiğinde kent sevinir.
Kötüler yok edilince bağrış vardır.
11 Dürüstlerin bereketiyle kent yükselir,
ama kötülerin ağzıyla kent yıkılır.

12 Komşusunu küçümseyen bilgelikten yoksundur,
anlayışlı kişi esenliğini korur.
13 Dedikodu getiren kişi güvene ihanet eder,
güvenilir ruhlu kişi sır saklayandır.
14 Bilgece rehberliğin olmadığı yerde ulus düşer,
ama öğüt verenlerin çokluğunda zafer vardır.
15 Yabancı birine kefil olan kişi bunun acısını çeker,
teminat vermeyi reddeden kişi güvendedir.
16 Merhametli kadın saygınlık kazanır,
ama zorba erkekler zenginlik kazanır.
17 Merhametli kişi kendi canına iyilik eder,
ama gaddar olan kendi bedenine sıkıntı verir.
18 Kötü kişi aldatıcı ücret kazanır,
ama doğruluk eken sağlam bir ödül biçer.
19 İçtenlikle doğru olan hayat elde eder.
Kötülüğün peşinde olan ölüm elde eder.
20 Yürekte sapkın olanlar Yahve için iğrençtir,
ama yolları kusursuz olanlar O'nun sevincidir.
21 Kesinlikle kötü kişi cezasız kalmaz,
ama doğruların soyu* kurtulur.
22 Domuzun burnunda altın halka neyse,
sağduyudan yoksun olan güzel kadın da öyledir.
23 Doğru insanın dileği yalnızca iyiliktir.
Kötülerin beklentisi gazaptır.
24 Dağıtan ve daha da artıran birisi vardır.
Uygun olandan fazlasını alıkoyan ama yoksullaşan birisi vardır.
25 Özgür can semiz olur.
Sulayanın kendisi de sulanacaktır.
26 Halk buğday alıkoyanı lanetler,
ama kutsama onu satanın başı üzerindedir.
27 İyiliği özenle arayan lütuf arar,
ama kötülüğü araştıranın kendisine kötülük gelir.
28 Zenginliğine güvenen düşer,
ama doğrular yeşil yaprak gibi gelişir.
29 Kendi evini sıkıntıya sokanın mirası yeldir.
Akılsız kişi yüreği bilge olanın hizmetkârı olur.
30 Doğrunun meyvesi hayat ağacıdır.
Bilge kişi canlar kazanır.
31 İşte, yeryüzünde doğrulardan hesabı soruluyor,
kötülerle günahkarlardan ne kadar daha çok sorulacak!

12

1 Düzeltilmeyi seven bilgiyi sever,
ama azarlanmaktan nefret eden ahmaktır.
2 İyi insan Yahve'den lütuf bulur,
ama O, kötü niyetleri olan insanı mahkûm eder.
3 İnsan kötülükle sağlamlaşmaz,
ama doğruların kökü sarsılmaz.

* **11:21** veya tohum

4 Değerli kadın kocasının tacıdır,
ama utandıran kadın onun kemiklerindeki çürük gibidir.
5 Doğruların düşünceleri adildir,
ama kötülerin öğüdü aldatıcıdır.
6 Kötülerin sözleri kan için pusuya yatmaktır,
ama doğruların konuşması onları kurtarır.
7 Kötüler yıkılır ve yok olur,
ama doğruların evi ayakta kalır.
8 İnsan bilgeliğine göre övülür,
ancak çarpık zihniyetli kişi küçümsenir.
9 Az tanınıp bir hizmetçisi olan kişi,
kendini onurlandırıp ekmeği olmayandan daha iyidir.
10 Doğru kişi hayvanının canına saygı duyar,
ama kötünün sevecen merhameti zalimdir.
11 Toprağını işleyenin bol ekmeği olur,
ama hayaller peşinde koşan anlayıştan yoksundur.
12 Kötüler kötülerin ganimetini arzular,
ama doğruların kökü gelişir.
13 Kötü kişi dudaklarının günahıyla kapana kıstırılır,
ama doğru kişi sıkıntıdan kurtulur.
14 İnsan ağzının meyvesiyle iyiliğe doyar.
Ellerinin işine göre insan ödüllendirilir.
15 Akılsızın yolu kendi gözünde doğrudur,
ama bilge kişi öğüdü dinler.
16 Akılsız öfkesini aynı gün belli eder,
ama hakareti görmezden gelen kişi sağduyuludur.
17 Doğru sözlü dürüstçe tanıklık eder,
ama yalancı tanık yalan söyler.
18 İnsan var ki, düşünmeden delip geçen kılıç gibi konuşur,
ama bilgelerin dili şifa verir.
19 Gerçeğin dudakları daima durur,
ama yalancı dil yalnızca geçicidir.
20 Hile kötülük tasarlayanların yüreğindedir,
ama esenliği destekleyene sevinç gelir.
21 Doğruya hiç zarar gelmez,
ama kötüler kötülükle dolar.
22 Yalancı dudaklar Yahve için iğrençtir,
ama gerçeğe uyanlar O'nun sevincidir.
23 Sağduyulu kişi bilgisini korur,
ama akılsızların yürekleri ahmaklıklarını beyan eder.
24 Çalışkanların elleri yönetir,
ama tembellik kölelikle sonuçlanır.
25 Yüreğindeki kaygı insanı çökertir,
ama hoş söz onun yüreğini sevindirir.
26 Doğru kişi dostluk konusunda dikkatlidir,
ama kötülerin yolu onları saptırır.
27 Tembel kişi avını pişirmez,
ama çalışkanların malları değerlidir.
28 Doğruluğun yolu hayattır,
onun yolunda ölüm yoktur.

13

1 Bilge oğul babasının öğrettiğini dinler,
ama alaycı azarı dinlemez.
2 Dudaklarının meyvesiyle insan iyi şeylerden zevk alır,
ama sadakatsizler zorbalığa can atar.
3 Ağzını tutan canını korur.
Dudaklarını geniş açan mahvolur.
4 Tembelin canı çeker ve hiçbir şeyi yoktur,
ama çalışkanın arzusu tümüyle karşılanır.
5 Doğru kişi yalandan nefret eder,
ama kötü kişi utanç ve rezalet getirir.
6 Doğruluk dürüstlüğün yolunu korur,
ama kötülük günahkârı alaşağı eder.
7 Bazıları var ki, hiçbir şeyi yokken kendini zengin gösterir,
Bazıları var ki, çok malı varken kendini yoksul gösterir.
8 Bir insanın hayatının fidyesi zenginliğidir,
ama yoksul tehditleri duymaz.
9 Doğruların ışığı parlak yanar,
ama kötülerin kandili söner.
10 Kibir yalnızca kavga doğurur,
ama bilgelik öğüt alan insanlarladır.
11 Dürüstçe kazanılmayan servet azalır,
ama elle toplayan çoğaltır.
12 Ertelenen umut yüreği hasta eder,
ama hasret giderildiğinde hayat ağacıdır.
13 Uyarıyı küçümseyen bedelini öder,
ama buyruğa uyan ödüllendirilir.
14 Ölüm tuzaklarından uzaklaştırmak için,
bilgelerin öğretisi hayat pınarıdır.
15 İyi anlayış lütuf verir,
ama sadakatsizlerin yolu zorludur.
16 Her tedbirli insan bilgiyle hareket eder,
ama akılsız ahmaklığını sergiler.
17 Kötü haberci belaya düşer,
ama güvenilir elçi şifa kazanır.
18 Terbiyeyi reddeden insana yoksulluk ve utanç gelir,
ama düzeltilmeyi önemseyen onurlandırılır.
19 Yerine getirilen dilek cana tatlıdır,
ama akılsızlar kötülükten dönmekten nefret eder.
20 Bilgelerle yürüyen bilgelikte büyür,
ama akılsızların arkadaşı zarar görür.
21 Felaket günahkârları kovalar,
ama bolluk doğruları ödüllendirir.
22 İyi insan çocuklarının çocuklarına miras bırakır,
ama günahkârın serveti doğrular için saklanır.
23 Yoksulların tarlasında bol yiyecek vardır,
ama adaletsizlik onu süpürüp atar.
24 Değneği esirgeyen, oğlundan nefret eder,
ama onu seven terbiye etmeye dikkat eder.
25 Doğru kişi canı doyana kadar yer,

ama kötünün karnı aç kalır.

14

1 Her bilge kadın kendi evini yapar,
ama ahmak kadın onu kendi elleriyle yıkar.
2 Doğruluğunda yürüyen kişi Yahve'den korkar,
ama yollarında sapkın olan kişi O'nu küçümser.
3 Ahmağın konuşması sırtına değnek getirir,
ama bilgelerin dudakları kendilerini korur.
4 Öküzlerin olmadığı yerde, yemlik temizdir,
ama bol artış öküzün gücündendir.
5 Doğru tanık yalan söylemez,
ama yalancı tanık yalan saçar.
6 Alaycı bilgelik arar ve bulamaz,
ama bilgi anlayışlı insana kolaylıkla gelir.
7 Akılsız kişiden uzak dur,
çünkü onun dudaklarında bilgi bulamazsın.
8 Tedbirli insanın bilgeliği kendi yolu hakkında düşünmektir,
ama akılsızların ahmaklığı hiledir.
9 Akılsızlar günahların kefaretiyle alay ederler,
ama doğruların arasında iyi niyet vardır.
10 Yürek kendi acısını ve sevincini bilir,
bunları bir yabancıyla paylaşmaz.
11 Kötülerin evi yıkılacak,
ama doğruların çadırı gelişip güçlenecek.
12 Öyle yol vardır ki, insana doğru görünür,
ama sonu ölüme götürür.
13 Gülerken bile yürek kederli olabilir,
neşenin sonu kasvet olabilir.
14 Sadakatsiz kendi yollarının karşılığını alacaktır,
aynı şekilde iyi insan kendi yolları için ödüllendirilecektir.
15 Saf kişi her şeye inanır,
ama tedbirli kişi kendi yollarını dikkatle düşünür.
16 Bilge kişi kötülükten korkar ve sakınır,
ama akılsız kişi sinirli ve düşüncesizdir.
17 Çabuk öfkelenen kişi akılsızlık eder,
kurnaz kişiden nefret edilir.
18 Saf insanlar akılsızlığı miras alır,
ama tedbirli olanlar bilgiyle taçlanır.
19 Kötüler iyilerin önünde,
aşağılık olanlar da doğruların kapılarında eğilir.
20 Yoksulun kendi komşusu bile ondan uzak durur,
ama zenginin dostları çoktur.
21 Komşusunu küçümseyen günah işler,
ama yoksula acıyan kutsanır.
22 Kötülük tasarlayanlar yoldan çıkmaz mı?
Ama sevgi ve sadakat iyilik tasarlayanlarındır.
23 Her ağır işte kazanç vardır,
ama dudakların konuşması yalnızca yoksulluğa götürür.
24 Bilgelerin tacı onların zenginliğidir,

ama akılsızların ahmaklığı onları ahmaklıkla taçlandırır.
25 Doğru tanık canlar kurtarır,
ama yalancı tanık aldatıcıdır.
26 Yahve korkusunun içi güvenli bir kaledir,
O, onun çocuklarına da sığınak olur.
27 Yahve korkusu hayat pınarıdır,
insanları ölüm tuzaklarından uzaklaştırır.
28 Kralın yüceliği halkın çokluğundadır,
ama halkın yokluğunda beyin yıkımı olur.
29 Geç öfkelenen insanın anlayışı büyüktür,
ama çabuk öfkelenen kişi akılsızlık gösterir.
30 Bedenin hayatı esenlik içindeki yürektedir,
ama kıskançlık kemikleri çürütür.
31 Yoksulu ezen onu Yaradanı aşağılar,
ama muhtaca iyilik eden O'na saygı gösterir.
32 Kötü kişi kendi felaketiyle yıkılır,
ama ölümde doğrunun sığınacak yeri vardır.
33 Bilgelik anlayışlı insanın yüreğinde durur,
hatta kendini akılsızların arasında bile bildirir.
34 Doğruluk bir ulusu yüceltir,
ama günah herhangi bir halk için utançtır.
35 Kralın lütfu akıllıca davranan hizmetkârı içindir,
ama öfkesi utanca neden olana karşıdır.

15

1 Yumuşak yanıt gazabı yatıştırır,
ama sert söz öfkeyi alevlendirir.
2 Bilgelerin dili bilgiyi över,
ama akılsızların ağzından ahmaklık fışkırır.
3 Yahve'nin gözleri her yerdedir,
iyiyi de kötüyü de gözetler.
4 Yumuşak dil hayat ağacıdır,
ama dilin içindeki hile ruhu ezer.
5 Akılsız kişi babasının uyarısını küçümser,
ama azarlamaya kulak veren sağduyu gösterir.
6 Doğrunun evinde çok hazine vardır,
ama kötülerin geliri sıkıntı getirir.
7 Bilgelerin dudakları bilgi yayar,
akılsızların yüreği öyle değildir.
8 Kötülerin kurbanı Yahve için iğrençtir,
ama doğruların duası O'nun sevincidir.
9 Yahve kötü insanın yolundan iğrenir,
ama doğruluğun ardından gideni sever.
10 Yolu bırakan kişi için katı bir terbiye vardır.
Azarlanmaktan nefret eden ölür.
11 Şeol* ve Avadon† Yahve'nin önündedir,
nerede kaldı ki, insanoğullarının yürekleri!
12 Alaycı azarlanmayı sevmez,
bilgenin yanına gitmez.

* **15:11** Şeol ölüler diyarıdır. † **15:11** Avadon yıkım diyarıdır.

13 Sevinçli yürek yüzü neşelendirir,
ama acılı yürek ruhu kırar.
14 Anlayışlı insanın yüreği bilgi arar,
ama akılsızların ağzı ahmaklıktan beslenir.
15 Dertlinin bütün günleri kötüdür,
ama neşeli yüreğe sahip olan sürekli ziyafet çeker.
16 Yahve korkusuyla olan az şey,
sıkıntılı büyük hazineden iyidir.
17 Sevginin olduğu yerde sebzeli akşam yemeği,
düşmanlığın olduğu yerdeki besili danadan iyidir.
18 Öfkeli kişi çekişmeyi kışkırtır,
ama yavaş öfkelenen kavgayı yatıştırır.
19 Tembelin yolu dikenli çit gibidir,
ama doğruların yolu ana yoldur.
20 Bilge oğul babasını sevindirir,
ahmak kişi annesini küçümser.
21 Bilgelikten yoksun olan için ahmaklık neşedir,
ama anlayışlı kişi yolunu doğru tutar.
22 Öğüdün olmadığı yerde planlar başarısız olur,
ama danışmanların çokluğu ile onlar pekiştirilir.
23 Sevinç insana ağzının yanıtıyla gelir,
doğru zamanda edilen söz ne kadar güzeldir!
24 Şeol'e‡ inmesin diye,
hayat yolu bilge kişiyi yukarıya doğru götürür.
25 Yahve kibirlinin evini kökünden söker,
ama dul kadının sınırlarına dokundurmaz.
26 Yahve kötülerin düşüncelerinden iğrenir,
ama pak olanların düşüncelerinden hoşnuttur.
27 Kazanca düşkün kişi kendi evini sıkıntıya sokar,
ama rüşvetten nefret eden yaşar.
28 Doğru insanın yüreği yanıtları tartar,
ama kötünün ağzı kötülük fışkırtır.
29 Yahve kötülükten uzaktır,
ama doğruların duasını işitir.
30 Gözlerin ışığı yüreği sevindirir.
İyi haber kemiklere sağlık verir.
31 Hayat terbiyesini dinleyen kulak,
bilgelerin arasında oturur.
32 Düzeltilmeyi reddeden kendi canını küçümser,
ama azarlamayı dinleyen anlayış kazanır.
33 Yahve korkusu bilgelik öğretir.
Onurdan önce alçakgönüllülük gelir.

16

1 Yüreğin tasarıları insana aittir,
ama dilin yanıtı Yahve'dendir.
2 İnsanın tüm yolları kendi gözünde temizdir,
ama niyetleri tartan Yahve'dir.
3 İşlerini Yahve'ye teslim et,

‡ **15:24** Şeol ölüler diyarıdır.

o zaman tasarıların başarıya ulaşır.
4 Yahve her şeyi amacına göre yaptı,
evet, kötü kişiyi de kötü gün için.
5 Yüreği kibirli olan herkes Yahve için iğrençtir,
kesinlikle cezasız kalmaz.
6 Kötülüğün kefareti merhamet ve gerçektir.
İnsan Yahve korkusuyla kötülükten ayrılır.
7 Bir insanın yolları Yahve'yi hoşnut ettiğinde,
düşmanlarını bile onunla barıştırır.
8 Doğrulukla azıcık,
haksız çok gelirden iyidir.
9 İnsanın yüreği gideceği yolu tasarlar,
ama adımlarını Yahve yönlendirir.
10 Esinlenen hükümler kralın dudaklarındadır.
O kendi ağzına ihanet etmez.
11 Doğru terazi ve ölçekler Yahve'nindir,
torbadaki bütün ağırlıklar O'nun yapıtlarıdır.
12 Kralların haksızlık etmesi iğrençtir,
çünkü taht doğrulukla kurulur.
13 Doğru dudaklar kralların sevincidir,
doğru konuşan insana değer verirler.
14 Kralın öfkesi ölümün habercisidir,
ama bilge kişi onu sakinleştirir.
15 Kralın yüzünün ışıltısı hayattır.
Onun lütfu bahar yağmurunun bulutu gibidir.
16 Bilgelik kazanmak altından ne kadar daha iyidir!
Evet, anlayış edinmek seçme gümüşten üstün tutulmalıdır.
17 Doğruların ana yolu kötülükten ayrılmaktır.
Yolunu koruyan kişi canını korur.
18 Gurur yıkımdan önce gelir,
düşüşten önce de kibirli ruh.
19 Kibirlilerle birlikte ganimet paylaşmaktansa,
yoksullarla birlikte alçakgönüllü olmak daha iyidir.
20 Söze kulak veren bolluk bulur,
Yahve'ye güvenen kutsanır.
21 Yürekte bilge olana sağduyulu denir.
Dudakların tatlılığı eğitimi teşvik eder.
22 Anlayış, ona sahip olan için hayat kaynağıdır,
ama akılsızların cezası ahmaklıklarıdır.
23 Bilgenin yüreği ağzına öğretir,
dudaklarına da bilgi katar.
24 Hoş sözler bal peteğidir,
cana tatlı, kemiklere sağlıktır.
25 Öyle yol var ki, insana doğru görünür,
ama sonu ölüme götürür.
26 İşçinin iştahı onun için çalışır,
boğazı onu sıkıştırır.
27 Yaramaz kişi kötülük tasarlar.
Konuşması kavurucu ateş gibidir.
28 Sapık kişi kavgayı kışkırtır.

Fısıltıcı yakın dostları ayırır.
29 Zorba adam komşusunu ayartır,
onu iyi olmayan bir yola götürür.
30 Sapıklık yapmak için göz kırpan ve
dudaklarını bastıran kişi kötülüğe yatkındır.
31 Ağarmış saç yücelik tacıdır.
Doğru bir hayatla erişilir.
32 Yavaş öfkelenen kişi yiğitten iyidir,
kendi ruhuna hükmeden de kent ele geçirenden iyidir.
33 Kura kucağa atılır,
ama onun her kararı Yahve'dendir.

17

1 Huzurlu kuru bir lokma,
kavgayla ziyafet dolu bir evden iyidir.
2 Bilgece davranan hizmetçi,
utanç getiren oğula hükmeder,
kardeşler arasında mirastan pay alır.
3 Arıtma potası gümüş içindir, fırın da altın için,
ama yürekleri Yahve sınar.
4 Kötülük eden biri kötü dudakları dinler,
yalancı zararlı dile kulak verir.
5 Yoksulu aşağılayan onu Yaradanı kınamış olur.
Felakete sevinen cezasız kalmaz.
6 Çocukların çocukları yaşlıların tacıdır,
çocukların görkemi anne babalarıdır.
7 Harika konuşma bir ahmağa yakışmaz,
yalan söyleyen dudaklar da bir beye hiç yakışmaz.
8 Rüşvet onu verenin gözünde değerli bir taştır,
nereye dönerse dönsün başarılı olur.
9 Suçu örten kişi sevgiyi teşvik eder,
ama konuyu tekrarlayıp duran can dostlarını ayırır.
10 Anlayışlı insana bir azar,
akılsıza yüz vuruştan daha derin etki eder.
11 Kötü kişi yalnızca isyan arar,
bundan ötürü ona zorba bir haberci gönderilir.
12 İnsan ahmaklığı üzerinde bir akılsız yerine,
yavrularından edilmiş bir ayı ile karşılaşsın.
13 Kim iyiliğe kötülükle karşılık verirse,
evinden kötülük ayrılmaz.
14 Kavganın başlangıcı barajda gedik açmak gibidir,
bu nedenle kavga çıkmadan çekişmeyi bırak.
15 Kötüyü aklayan da, doğruyu mahkûm eden de,
Yahve için iğrençtir.
16 Akılsızın elinde bilgelik satın almak için neden para var?
Zaten hiç anlayışı yok.
17 Dost her zaman sever,
ama sıkıntı için kardeş doğmuştur.
18 Anlayışı olmayan kişi el vuruşturur,
komşusunun önünde kefil olur.
19 Başkaldırıyı seven çekişmeyi sever.

Yüksek kapı yapan yıkım arar.
20 Yüreği sapık olan bolluk bulamaz,
aldatıcı dile sahip olan da sıkıntıya düşer.
21 Akılsızın babası üzülür,
ahmağın babası tümüyle sevinçten yoksundur.
22 Neşeli yürek iyi ilaçtır,
ama ezilmiş bir yürek kemikleri kurutur.
23 Kötü kişi adaletin yollarını saptırmak için
gizlice rüşvet alır.
24 Bilgelik anlayışlı adamın yüzünün önündedir,
ama akılsızın gözleri dünyanın uçlarına doğru gezinir.
25 Akılsız oğul babasına dert,
onu taşıyan kadına acılık getirir.
26 Ne doğruyu cezalandırmak,
ne de görevlileri dürüstlükleri için dövmek iyi değildir.
27 Sözünü esirgeyenin bilgisi vardır,
öfkesi dengeli kişi anlayışlıdır.
28 Akılsız bile sessiz kaldığında bilge sayılır.
Dudaklarını kapattığında anlayışlı diye düşünülür.

18

1 Kendini soyutlayan kişi bencillik peşindedir,
her türlü sağduyuya karşı gelir.
2 Akılsız anlayıştan hoşlanmaz,
yalnızca kendi fikrini açığa vurmaktan hoşlanır.
3 Kötülük gelince aşağılanma da gelir,
utançla birlikte rezillik gelir.
4 İnsanın ağzının sözleri derin sular gibidir.
Bilgelik pınarı akan bir ırmak gibidir.
5 Kötülerin yüzüne karşı taraf tutmak da,
suçsuzdan adaleti esirgemek de iyi değildir.
6 Akılsızın dudakları kavgaya girer,
ağzı da dayağı davet eder.
7 Akılsızın ağzı kendisini yok eder,
dudakları da canına tuzaktır.
8 Dedikodu sözleri tatlı lokma gibidir,
insanın en derinliklerine kadar iner.
9 İşinde gevşek olan kişi,
yıkım ustasına kardeştir.
10 Yahve'nin adı güçlü kuledir,
doğrular O'na koşar ve güvende olur.
11 Zengin insanın serveti onun güçlü kentidir,
kendi hayalinde aşılmaz bir sur gibidir.
12 Yıkımdan önce insanın yüreği gururlanır,
ama onurdan önce alçakgönüllülük gelir.
13 Dinlemeden yanıt vermek,
insan için ahmaklık ve utançtır.
14 Hastalıkta insanın ruhu ona destek olur,
ama ezilmiş ruha kim dayanabilir?
15 Akıllı insanın yüreği bilgi edinir,

bilgelerin kulağı bilgi arar.
16 İnsanın armağanı ona yer açar,
onu büyüklerin önüne getirir.
17 Davasını ilk savunan haklı görünür,
ta ki başkası gelip onu sorgulayana dek.
18 Kura anlaşmazlıkları çözer,
güçlüleri ayırır.
19 Kırgın kardeş surlu kentten daha zordur.
Çekişmeler kale sürgüleri gibidir.
20 İnsanın karnı ağzının meyvesiyle,
dudaklarının ürünüyle doyar.
21 Ölüm ve hayat dilin gücündedir,
onu sevenler onun ürününü yiyecekler.
22 Eş bulan iyilik bulur,
ve Yahve'nin lütfunu erer.
23 Yoksul merhamet diler,
zengin sert yanıt verir.
24 Çok dostu olan kişi mahvolabilir,
ama kardeşten daha yakın olan dost vardır.

19

1 Kendi dürüstlüğünde yürüyen yoksul,
akılsız olup da dudakları sapık olandan iyidir.
2 Bilgisiz heves de,
aceleci ayaklarla yolu kaçırmak da iyi değildir.
3 İnsanın akılsızlığı kendi yolunu yıkar,
yüreği Yahve'ye karşı öfkelenir.
4 Servet birçok dost ekler,
ama yoksul dostundan ayrılır.
5 Yalancı tanık cezasız kalmaz,
yalanlar saçan özgür kalmaz.
6 Birçokları hükümdarın lütfunu diler,
herkes hediye verenin dostudur.
7 Yoksulun bütün akrabaları ondan uzak durur,
dostları ne kadar daha uzak duracaktır!
Yalvarışlarla peşlerinden koşar, ama onlar gitmiştir.
8 Bilgelik edinen kendi canını sever.
Anlayışı tutan iyilik bulur.
9 Yalancı tanık cezasız kalmaz.
Yalan söyleyen yok olur.
10 İnce bir hayat akılsıza yakışmaz,
hizmetçinin beylere hükmetmesi de hiç yakışmaz.
11 Sağduyu insanı yavaş öfkelendirir.
Suçu görmezden gelmek onun yüceliğidir.
12 Kralın öfkesi aslanın kükremesine benzer,
ama lütfu çayır üzerindeki çiğ gibidir.
13 Akılsız bir oğul babasının felaketidir.
Bir kadının ağız kavgası kesintisiz bir damladır.
14 Ev ve zenginlik babalardan mirastır,
ama sağduyulu kadın Yahve'dendir.

15 Tembellik derin bir uyku içine atar.
Avare can açlık çeker.
16 Buyruğu tutan canını korur,
ama kendi yollarını küçümseyen ölür.
17 Yoksula acıyan Yahve'ye ödünç verir,
O da onu ödüllendirir.
18 Oğlunu terbiye et, çünkü umut var,
onun ölümüne gönüllü ortak olma.
19 Öfkeli kişi cezasını çekmelidir,
çünkü onu kurtarırsan, bunu tekrar yapman gerekir.
20 Öğüdü dinle, terbiyeyi kabul et ki,
kendi sonunda bilge olasın.
21 İnsanın yüreğinde çok tasarılar vardır,
ama Yahve'nin öğüdü galip gelir.
22 Kişiyi arzu edilir kılan şey iyiliğidir.
Yoksul biri yalancıdan iyidir.
23 Yahve korkusu hayata, ardından doygunluğa götürür,
o kişi dinlenir ve sıkıntı ona dokunmaz.
24 Tembel elini tabağa sokar,
onu ağzına geri getirmek bile istemez.
25 Alaycıyı dövsaf kişi sağduyu öğrenir,
anlayışlı kişiyi azarla bilgi kazanır.
26 Babasını soyan ve annesini kovan kişi,
utanca neden olan ve yüz karası getiren bir oğuldur.
27 Eğer öğüt dinlemeyi bırakırsan oğlum,
bilgi sözlerinden saparsın.
28 Çürük tanık adaletle alay eder,
kötülerin ağzı kötülük yutar.
29 Alaycılar için cezalar,
akılsızların sırtı için dayaklar hazırdır.

20

1 Şarap alaycı, içki kavgacıdır.
Onlar tarafından baştan çıkarılan bilge değildir.
2 Kralın dehşeti aslanın kükremesi gibidir.
Onu öfkelendiren kendi hayatını kaybeder.
3 Kavgadan uzak durmak insan için onurdur,
her ahmak kavga eder.
4 Tembel kış diye çift sürmez,
bu nedenle hasatta dilenir ve hiçbir şeyi olmaz.
5 İnsanın yüreğindeki niyet derin su gibidir,
ama anlayışlı kişi onu çekip çıkarır.
6 Birçok insan sevgisinin güvenilir olduğunu iddia eder,
ama sadık birini kim bulabilir?
7 Doğru kişi dürüstlük içinde yürür,
ne mutlu kendisinden sonraki çocuklarına.
8 Yargı tahtında oturan kral,
gözleriyle tüm kötülükleri dağıtır.
9 Kim, "Yüreğimi pak kıldım.
Temiz ve günahsızım" diyebilir?

10 Ağırlıkların ve ölçülerin farklı olması,
ikisi de Yahve için iğrençtir.
11 Çocuk bile yaptığı işin temiz ve doğru olup olmadığını,
eylemleriyle belli eder.
12 İşiten kulağı ve gören gözü,
ikisini de Yahve yapmıştır.
13 Uykuyu sevme, yoksa yoksullaşırsın.
Gözlerini aç, ekmeğe doyarsın.
14 Alıcı, "İyi değil, iyi değil" der,
ama kendi yoluna gidince övünür.
15 Altın ve bolca yakut vardır,
ama bilginin dudakları nadir bulunan mücevherdir.
16 Yabancıya kefil olanın giysilerini al,
onu aksi bir kadın için rehin olarak tut.
17 Hileli yiyecek insana tatlı gelir,
ama sonradan ağzı çakılla dolar.
18 Tasarılar öğütle kurulur,
bilge yol gösterişle savaşı sürdür!
19 Laf taşıyan kişi sırları açığa vurur,
bu nedenle dudaklarını geniş açanla arkadaşlık etme.
20 Kim babasına ya da annesine lanet ederse,
onun kandili koyu karanlıkta söndürülür.
21 Başlangıçta çabuk kazanılan miras,
sonunda bereketli olmaz.
22 "Kötülüğün karşılığını vereceğim" deme,
Yahve'yi bekle, O seni kurtarır.
23 Yahve farklılık gösteren ağırlıklardan nefret eder,
dürüst olmayan terazi hoş değildir.
24 İnsanın adımları Yahve'dendir.
O zaman insan kendi yollarını nasıl anlayabilir?
25 Kendini aceleyle adamak,
sonradan antlarını düşünmemek insan için bir tuzaktır.
26 Bilge kral kötüleri ayıklar,
harman döveni onların üzerine sürer.
27 İnsanın ruhu Yahve'nin kandilidir,
insanın en derin yerlerini araştırır.
28 Sevgi ve sadakat kralı güvende tutar.
Onun tahtını sevgi destekler.
29 Gençlerin görkemi onların gücüdür.
Yaşlıların ihtişamı ak saçlarıdır.
30 Yaralayıcı darbeler kötülüğü temizler,
dayak en derin yerleri arındırır.

21

1 Kralın yüreği dereler gibi Yahve'nin elindedir.
Onu dilediği yere çevirir.
2 İnsanın her yolu kendi gözünde doğrudur,
ama yürekleri tartan Yahve'dir.
3 Doğruluk ve adaleti yerine getirmek,
Yahve için kurbandan daha kabule layıktır.

4 Yüksekten bakmak ve gururlu yürek,
kötülerin kandili, günahtır.
5 Çalışkanın tasarıları mutlaka kazanca götürür,
acele eden herkes kesin olarak yoksulluğa koşar.
6 Yalancı dille hazineler edinmek,
ölümü arayanlar için geçici bir buğudur.
7 Kötülerin zorbalığı onları kovar,
çünkü doğru olanı yapmayı reddederler.
8 Suçlunun yolu dolambaçlı,
ama masumun davranışı doğrudur.
9 Kavgacı bir kadınla aynı evi paylaşmaktansa,
damın köşesinde oturmak daha iyidir.
10 Kötünün canı kötülük çeker,
komşusu onun gözünde hiç merhamet bulmaz.
11 Alaycı cezalandırıldığında saf kişi bilgelik kazanır.
Bilge kişi öğretildiğinde bilgi alır.
12 Adil Olan, kötülerin evini göz önünde bulundurur,
kötüleri yıkıma uğratır.
13 Kim yoksulların feryadına kulaklarını tıkarsa,
o da feryat edecek ama duyulmayacaktır.
14 Gizlide verilen armağan öfkeyi,
örtülü rüşvet şiddetli gazabı yatıştırır.
15 Doğru insan için adaleti yerine getirmek sevinçtir,
ama bu, kötülüğün işçileri için yıkımdır.
16 Anlayış yolundan ayrılan insan,
göçüp gitmiş olan ruhlar topluluğunda dinlenir.
17 Zevki seven yoksul olur,
şarap ve yağ seven zengin olmaz.
18 Kötü insan doğru insanın fidyesidir,
hain de dürüstün.
19 Kavgacı ve huysuz bir kadınla oturmaktansa,
çölde oturmak daha iyidir.
20 Bilgenin oturduğu yerde değerli hazine ve yağ vardır,
ama akılsız kişi onu yutar.
21 Doğruluğun, iyiliğin ardından giden,
hayat, doğruluk ve saygınlık bulur.
22 Bilge adam güçlülerin kentine tırmanır,
onun güvendiği şeyin gücünü indirir.
23 Ağzına ve diline bekçilik eden,
canını sıkıntılardan korur.
24 Gururlu ve kibirli adamın adı, “Alaycıdır”,
gururun kibrinde çalışır.
25 Tembelin isteği onu öldürür,
çünkü elleri çalışmayı reddeder.
26 Gün boyu açgözlülükle imrenenler vardır,
ama doğrular verir ve esirgemez.
27 Kötünün kurbanı iğrençtir,
hele onu kötü düşünceyle getirince!
28 Yalancı tanık yok olur.
Dinleyen kişi sonsuzluğa konuşur.

29 Kötü kişi yüzünü sertleştirir,
ama dürüst insan yollarını pekiştirir.
30 Yahve'ye karşı ne bilgelik,
ne anlayış, ne de öğüt vardır.
31 At savaş günü için hazırlanır,
ama zafer Yahve'yledir.

22

1 İyi ad büyük zenginlikten daha beğenilirdir,
sevgi dolu iyilik gümüş ve altından daha iyidir.
2 Zenginle yoksulun ortak yanı şu:
Hepsini yaratan Yahve'dir.
3 Tedbirli kişi tehlikeyi görür ve saklanır,
ama saf kişi geçip gider ve bunun acısını çeker.
4 Alçakgönüllülüğün ve Yahve korkusunun ürünü,
servet, saygınlık ve hayattır.
5 Dikenler ve tuzaklar kötülerin yolundadır,
canını koruyan onlardan uzak durur.
6 Çocuğu gitmesi gereken yola göre eğit,
yaşlandığında da o yoldan ayrılmaz.
7 Zenginler yoksullara hükmeder.
Borç alan borç verenin hizmetkârıdır.
8 Kötülük eken bela biçer,
öfkesinin değneği yok olur.
9 Gözü cömert olan kutsanır,
çünkü yemeğini yoksullarla paylaşır.
10 Alaycıyı kov, kavga sona erer,
evet, çekişmeler ve hakaretler son bulur.
11 Yürek paklığını seven,
lütufkâr konuşan kişi,
kralın dostudur.
12 Yahve'nin gözleri bilgiyi korur,
ama sadakatsizin sözlerini boşa çıkarır.
13 Tembel, "Dışarıda aslan var!
Sokaklarda öldürülürüm!" der.
14 Zina eden kadının ağzı derin bir çukurdur.
Yahve'nin gazabı altında olan kişi oraya düşer.
15 Akılsızlık çocuğun yüreğinde bağlıdır,
terbiye değneği onu ondan uzaklaştırır.
16 Kendi artışı için yoksulu ezen ve zengine veren kişi,
ikisi de yoksullaşır.
17 Kulağını çevir ve bilgelerin sözlerini dinle.
Yüreğin öğrettiklerimi uygulasın.
18 Çünkü onları içinde saklarsan,
eğer hepsi dudaklarında hazırsa hoştur bu.
19 Bugün sana, evet, sana öğretiyorum,
öyle ki güvenin Yahve'de olsun.
20 Sana öğüt ve bilgi içeren
otuz harika söz yazmadım mı?
21 Sana gerçeği, güvenilir sözleri öğretmek

ve seni gönderenlere sağlam yanıtlar veresin diye.
22 Yoksulu yoksul olduğu için sömürme,
muhtacı mahkemede ezme.
23 Çünkü Yahve onların davasını savunur,
onları soyanların canlarını soyar.
24 Öfkeli kişiyle arkadaşlık etme,
hiddet barındıranla takılma.
25 Yoksa onun yollarını öğrenir,
canını tuzağa düşürürsün.
26 El vuruşturanlardan,
borca kefil olanlardan olma.
27 Eğer borcunu ödeyecek varlığın yoksa,
neden altındaki yatağını alsın?
28 Atalarının diktiği eski sınır taşını
yerinden oynatma.
29 İşinde usta birini görüyor musun?
o krallara hizmet eder.
Tanınmayan insanlara hizmet etmez.

23

1 Bir hükümdarla yemeğe oturduğunda,
önünde olanı dikkatle düşün.
2 Eğer iştahlı biriysen,
kendi boğazına bıçağı yerleştir.
3 Onun lezzetli yemeklerine heveslenme,
çünkü onlar hileli yemeklerdir.
4 Zengin olmak için kendini yorma.
Bilgeliğinle kendini dizginle.
5 Olmayan şeye neden göz dikiyorsun?
Çünkü zenginlik mutlaka kanatlanır, kartal gibi gökyüzüne uçar.
6 Gözü cimri olanın yemeğini yeme,
onun lezzetlerini de canın çekmesin,
7 çünkü adam nasıl hesap ederse, kendisi öyledir.
Sana, “Ye, iç!” der. Ama yüreği seninle değildir.
8 Yediğin lokmayı kusarsın,
hoş sözlerini de boşa harcarsın.
9 Akılsızın kulağına konuşma,
çünkü sözlerindeki bilgeliği küçümser.
10 Eski sınır taşını yerinden oynatma,
yetimlerin tarlalarına el sürme.
11 Çünkü onların Koruyucu'su güçlüdür.
Davalarını sana karşı savunur.
12 Yüreğini terbiyeye,
kulaklarını bilgi sözlerine ver.
13 Terbiyeyi çocuktan esirgeme.
Eğer onu değnekle döversen ölmez.
14 Onu değnekle döversen,
canını da Şeol'den* kurtarırsın.
15 Oğlum, eğer yüreğin bilgeyse,

* **23:14** Şeol ölüler diyarıdır.

o zaman yüreğim, evet, yüreğim sevinir.
16 Evet, yüreğim sevinecek,
dudakların doğru olanı konuştuğunda.
17 Yüreğin günahkârlara imrenmesin,
aksine gün boyu Yahve'den kork.
18 Gerçekten de geleceğe dair bir umut vardır,
umudun da yok edilemez.
19 Oğlum, dinle ve bilge ol,
yüreğini doğru yolda tut.
20 Çok fazla şarap içenlerle,
ya da ete düşkün oburların arasında bulunma.
21 Çünkü sarhoşlar ve oburlar yoksullaşır,
uyuşukluk onlara paçavra giydirir.
22 Sana hayat veren babanın sözünü dinle,
yaşlandığı zaman anneni küçümseme.
23 Gerçeği satın al ve onu satma.
Bilgelik, terbiye ve anlayış edin.
24 Doğrunun babası büyük sevinç duyar.
Bilge çocuğun babası onunla sevinir.
25 Babanla annen sevinsin!
Seni doğuran sevinsin!
26 Oğlum, yüreğini bana ver,
gözlerin yollarımda olsun.
27 Fahişe için derin bir çukur vardır,
dik başlı kadın dar bir kuyudur.
28 Evet, bir haydut gibi pusuda yatar,
insanlar arasında sadık olmayanları çoğaltır.
29 Ah çeken kim?
Kim kederli?
Kim kavgalı?
Kimin yakınmaları var?
Kim boşuna yaralandı?
Kimin gözleri kan çanağı?
30 Şarabın başında uzun süre kalanlar,
karışık şarap aramaya gidenlerdir.
31 Şarabın kızıl olmasına,
kadehte ışıldamasına,
kolayca aşağı inivermesine bakma.
32 Sonunda yılan gibi ısırır,
engerek gibi zehirler.
33 Gözlerin tuhaf şeyler görür,
aklın da kafa karıştırıcı şeyler hayal eder.
34 Evet, denizin ortasında yatan,
ya da gemi direğinin başında yatan biri gibi olursun.
35 Bana vurdular ama yaralanmadım!
Beni dövdüler ama hissetmedim!
Ne zaman ayılacağım?
Tekrar yapabilirim, daha fazlasını arayacağım.

24

1 Kötü kişilere imrenme,

ne de onlarla birlikte olmayı dile.
2 Çünkü onların yürekleri zorbalık tasarlar,
dudakları kötülük hakkında konuşur.
3 Ev bilgelikle yapılır,
anlayışla kurulur,
4 bilgi sayesinde odaları
her çeşit nadir ve güzel hazineyle dolar.
5 Bilge adamın büyük gücü vardır.
Anlayışlı adam gücünü artırır,
6 çünkü bilgece rehberlikle savaşını yürütürsün,
zafer birçok danışmanla kazanılır.
7 Bilgelik akılsız için çok yüksektir.
Kent kapısında ağzını açmaz.
8 Kötülük tasarlayana
düzenbaz denir.
9 Akılsızın entrikaları günahtır.
Alaycıdan insanlar nefret eder.
10 Sıkıntı zamanında yalpalarsan,
gücün azdır.
11 Ölüme götürülenleri kurtar!
Kıyıma sendeleyerek gidenleri durdur.
12 "Bak, bunu bilmiyorduk" dersen,
yürekleri tartan bunu görmez mi?
Senin canını koruyan, bunu bilmez mi?
Herkese işine göre geri vermez mi?
13 Oğlum, bal ye, çünkü iyidir,
süzme bal damağına tatlıdır.
14 Bilgeliği bilmek de canın için öyledir.
Eğer onu bulduysan, ödülü de vardır,
umudun kesilmez.
15 Ey kötü kişi, doğruların konutuna karşı pusuya yatma.
Onun dinlenme yerini yok etme.
16 Çünkü doğru kişi yedi kez düşer ve yeniden kalkar,
ama kötüler felaketle çöker.
17 Düşmanın düştüğünde sevinme.
O yıkılınca yüreğin memnun olmasın,
18 yoksa Yahve bunu görür ve hoşuna gitmez,
ve gazabını ondan çevirir.
19 Kötülük edenler yüzünden kendini üzme,
ne de kötülere imren,
20 Çünkü kötü insana ödül verilmeyecek.
Kötülerin kandili sönecek.
21 Oğlum Yahve'den ve kraldan kork.
Başkaldıranlara katılma.
22 Çünkü onların felaketi ansızın gelir.
Her ikisinden de nasıl bir yıkım geleceğini kim bilir?
23 Bunlar da bilgelerin sözleridir:
Yargıda taraf tutmak iyi değildir.
24 Kötüye, "Sen doğrusun" diyeni,
halklar lanetler ve uluslar ondan tiksinir,

25 ama suçluyu mahkûm edenlerin durumu iyidir,
üstlerine zengin bereket gelir.
26 Dürüst bir yanıt
dudakları öpmek gibidir.
27 Dışardaki işini hazırla,
tarlalarını hazır duruma getir.
Ondan sonra evini yap.
28 Komşuna karşı nedensiz yere tanıklık etme.
Dudaklarınla aldatma.
29 “Bana yaptığının aynısını ben de ona yapacağım.
Adama işine göre karşılık vereceğim” deme.
30 Tembelin tarlasından,
anlayışsız insanın bağından geçtim.
31 İşte, her yanında dikenler büyümüş,
üstü ısırganlarla kaplanmış,
taş duvarı da yıkılmıştı.
32 O zaman gördüm, iyice düşündüm.
Baktım ve ders aldım:
33 Biraz uyku, biraz uyuklama,
uyumak için biraz elleri kavuşturma,
34 yoksulluğun da bir haydut gibi,
yokluğun silahını kuşanmış bir adam gibi öyle gelir.

25

1 Bunlar da Yahuda Kralı Hizkiya'nın adamlarının derlediği,
Solomon'un özdeyişleridir.
2 Bir şeyi gizlemek Tanrı'nın yüceliğidir,
ama kralların yüceliği bir şeyi açığa çıkarmaktır.
3 Göklerin yüksekliği ve yerin derinliği neyse,
kralların yürekleri de araştırılamaz.
4 Cürufu gümüşten ayır,
işlenecek madde ortaya çıkar.
5 Kötüleri kralın huzurundan uzaklaştır,
böylece onun tahtı doğrulukta pekişir.
6 Kralın önünde kendini yüceltme,
ya da büyüklerin arasında yer talep etme,
7 çünkü gözlerinle gördüğün beyin önünde
aşağı indirilmendense,
sana, “Buraya çık” denmesi daha iyidir.
8 Suçlamalarını mahkemeye getirmekte acele etme.
Komşun seni utandırınca, sonunda ne yapacaksın?
9 Davanı komşunla tartış,
ama başkasının güvenine ihanet etme.
10 Yoksa bunu duyan seni utandırır,
kötü ünün senden bir daha ayrılmaz.
11 Yerinde söylenen söz,
gümüş içinde dizilmiş altın elmalar gibidir.
12 Altın küpe, saf altından süs neyse,
bilgenin azarı da söz dinleyen kulak için öyledir.
13 Hasat zamanında karın soğuğu neyse,

sadık bir haberci de kendisini gönderenlere öyledir,
çünkü efendilerinin canını tazeler.
14 Yağmursuz bulutlar ve rüzgâr neyse,
yalan armağanlarla övünen kişi de öyledir.
15 Hükümdar sabırla ikna edilir.
Yumuşak dil kemiği kırar.
16 Bal buldun mu?
Kendine yetecek kadar ye,
yoksa çok yersen kusarsın.
17 Komşunun evinde ayağın seyrek bulunsun,
yoksa bıkar ve senden nefret eder.
18 Komşusuna karşı yalancı tanıklık eden kişi,
sopa, kılıç ya da sivri ok gibidir.
19 Sıkıntı zamanında sadakatsiz birine güvenmek,
çürük dişe ya da topal ayağa benzer.
20 Soğuk havada giysilerini alan
ya da sodaya sirke neyse,
yüreği ağır olana ezgiler söyleyen kişi de öyledir.
21 Düşmanın acıkmışsa,
yemesi için ona yiyecek ver.
Susamışsa içmesi için ona su ver.
22 Çünkü onun başına korlar yığarsın,
Yahve de seni ödüllendirir.
23 Kuzey rüzgârı yağmur getirir,
iftiracı dil de yüzü öfkelendirir.
24 Kavgacı bir kadınla aynı evi paylaşmaktansa,
damın köşesinde oturmak daha iyidir.
25 Susamış cana soğuk su nasılsa,
uzak ülkeden gelen iyi haber de öyledir.
26 Bulandırılmış pınar ve kirletilmiş kuyu nasılsa,
kötünün önünde çöken doğru kişi de öyledir.
27 Çok bal yemek iyi değildir,
insanın kendi saygınlığını araması da onurlu değildir.
28 Ruhunu dizginlemeyen kişi,
yıkılmış sursuz kent gibidir.

26

1 Yazın kar, hasatta yağmur gibi,
saygınlık da akılsıza yakışmaz.
2 Öteye beriye uçan serçe gibi,
ok gibi fırlayan kırlangıç gibi,
hak edilmemiş lanet de yer bulmaz.
3 Ata kırbaç, eşeğe gem,
akılsızların sırtına da değnek!
4 Akılsıza ahmaklığına göre yanıt verme,
yoksa sen de onun gibi olursun.
5 Akılsıza ahmaklığına göre yanıt ver,
yoksa kendi gözünde bilge olur.
6 Akılsız biriyle haber gönderen kişi,
kendi ayaklarını keser ve şiddet içer.
7 Topalın sarkık bacakları neyse,

akılsızların ağzındaki benzetme de öyledir.
8 Taşı sapana bağlayan biri neyse,
akılsızı da onurlandıran öyledir.
9 Sarhoşun elindeki dikenli çalı neyse,
akılsızların ağzındaki benzetme öyledir.
10 Herkesi yaralayan okçu neyse,
akılsızı ya da yoldan geçenleri
ücretle tutan kişi de öyledir.
11 Kusmuğuna dönen köpek neyse,
ahmaklığını tekrarlayan akılsız da öyledir.
12 Kendi gözünde bilge olan bir kişiyi gördün mü?
Akılsız biri için ondan daha çok umut vardır.
13 Tembel, "Yolda aslan var!
Vahşi bir aslan sokaklarda dolaşıyor!" der.
14 Kapının kendi menteşeleri üzerinde döndüğü gibi,
tembel de yatağında öyle döner.
15 Tembel elini tabağa daldırır.
Onu tekrar ağzına götüremeyecek kadar tembeldir.
16 Tembel kendi gözünde,
akıllıca yanıt veren yedi kişiden daha bilgedir.
17 Yoldan geçen köpeğin kulaklarından yakalayan biri neyse,
kendine ait olmayan kavgaya karışan da öyledir.
18 Meşaleler, oklar ve ölüm saçan bir deli neyse,
19 komşusunu aldatıp da,
"Şaka yapıyordum" diyen biri de öyledir.
20 Odun olmadığında ateş söner.
Dedikodu olmadığında kavga biter.
21 Kor için kömür, ateş için odun neyse,
kavgacı adam da çekişmeyi alevlendirmek için öyledir.
22 Fısıltıcının sözleri tatlı lokmalar gibidir,
en derin yerlere kadar iner.
23 Kötü yürekli hararetli insanın dudakları,
toprak kap üstündeki gümüş cürufa benzer.
24 Kötü kişi dudaklarıyla kendini gizler,
ama yüreğinde kötülük barındırır.
25 Konuşması hoş olduğunda ona inanma,
çünkü yüreğinde yedi iğrenç şey vardır.
26 Kötülüğü hileyle gizlenmiş olabilir,
ama kötülüğü toplulukta meydana çıkar.
27 Çukur kazan içine düşer,
taş yuvarlayana taş geri döner.
28 Yalancı dil incittiği kişilerden nefret eder,
yaltaklanan ağız da harap eder.

27

1 Yarınla övünme,
çünkü günün ne getireceğini bilemezsin.
2 Seni kendi ağzın değil,
bir başkası övsün.
3 Taş ağırdır, kum yüktür,

ama akılsızın kışkırtması ikisinden de ağırdır.
4 Öfke acımasızdır, hiddet dayanılmazdır,
ama kıskançlığın karşısında kim durabilir?
5 Açık azarlama,
gizli sevgiden daha iyidir.
6 Düşmanın öpücükleri bol olsa da,
dostun yaralamaları sadıktır.
7 Tok can petek balından tiksinir,
aç cana her acı şey tatlı gelir.
8 Yuvasından uzak kalan kuş neyse,
evinden uzak kalan insan da öyledir.
9 Güzel koku ve buhur yüreği sevindirir,
bir adamın dostunun samimi öğüdü de öyle.
10 Kendi dostunu, babanın dostunu da bırakma.
Felaket gününde kardeşinin evine gitme.
Yakın komşu uzak kardeşten iyidir.
11 Bilge ol, oğlum,
yüreğime sevinç getir,
o zaman bana eziyet edene yanıt verebilirim.
12 Tedbirli kişi tehlikeyi görür ve sığınır,
ama akılsız devam eder ve acısını çeker.
13 Yabancıya kefil olanın elbisesini al.
Onu dikbaşlı kadın için tut.
14 Sabah erkenden komşusunu yüksek sesle kutsayan kişi,
bu onun tarafından lanet sayılır.
15 Yağmurlu günde dinmeyen damlayla
kavgacı kadın birbirine benzer.
16 Onu dizginlemek rüzgârı dizginlemeye,
ya da yağı sağ elinde tutmaya benzer.
17 Demir demiri biler,
insan da dostunun yüzünü öyle biler.
18 İncir ağacını budayan meyvesini yer.
Efendisine göz kulak olan kişi onurlandırılır.
19 Suyun yüzü yansıttığı gibi,
insanın yüreği de insanı yansıtır.
20 Şeol* ve Avadon† asla doymaz,
insanın gözü de asla doymaz.
21 Pota gümüş içindir,
ocak da altın için,
ama insanı arıtan onun övgüsüdür.
22 Akılsızı havanda tahılla birlikte tokmakla dövsen de,
ahmaklığı ondan çıkmaz.
23 Sürünün durumunu iyi bil,
sığırlarına da dikkat et.
24 Çünkü zenginlik daimi değildir,
taç da tüm kuşaklar boyunca durur mu?
25 Saman kaldırılır, yeni ürün görünür,
tepelerin otları toplanır.

* **27:20** Şeol ölüler diyarıdır. † **27:20** Avadon yıkım diyarıdır.

26 Kuzular senin giysin içindir,
keçiler de tarlanın ücreti.
27 Senin yiyeceğin için,
ailenin yiyeceği ve hizmetçi kızların beslenmesi için
bol miktarda keçilerin sütü vardır.

28

1 Kötü kişi kovalayan olmasa da kaçar,
ama doğrular aslan gibi cesurdur.
2 İsyanda, diyarın çok hakimi olur,
ancak düzen anlayışlı ve bilgili bir adam tarafından sağlanır.
3 Yoksula zulmeden muhtaç kişi,
geride ürün bırakmayan sağanak yağmur gibidir.
4 Yasayı terk edenler kötüyü överler,
ama yasayı tutanlar onlarla uğraşırlar.
5 Kötüler adaletten anlamazlar,
ama Yahve'yi arayanlar onu tümüyle anlarlar.
6 Kendi dürüstlüğünde yürüyen yoksul,
zengin olup da kendi sapkın yollarında yürüyenden iyidir.
7 Yasayı tutan bilge oğuldur,
ama oburlarla arkadaşlık eden babasını utandırır.
8 Servetini aşırı faizle artıran,
onu yoksullara acıyan biri için toplar.
9 Yasayı duymaktan kulağını çevirenin,
duası bile iğrençtir.
10 Kim doğruları kötü yola saptırırsa,
o kişi kendi tuzağına düşer,
ama suçsuzlar iyiliği miras alacak.
11 Zengin kişi kendi gözünde bilgedir,
ama anlayışlı yoksul onun içini görür.
12 Doğrular kazandığında büyük coşku olur,
ama kötüler yükseldiğinde insanlar saklanır.
13 Günahlarını gizleyen başarılı olmaz,
ama onları itiraf edip bırakan merhamet bulur.
14 Ne mutlu her zaman korkan insana,
ama yüreğini katılaştıran belaya düşer.
15 Kükreyen aslan ya da saldırgan ayı neyse,
çaresiz halk üzerindeki kötü hükümdar da öyledir.
16 Zalim hükümdar sağduyudan yoksundur.
Haksız kazançtan nefret edenin günleri uzun olur.
17 Kan suçundan dolayı azap çeken adam,
ölene dek kaçak kalır.
Kimse ona destek çıkmaz.
18 Suçsuzca yürüyen güvenlikte olur,
sapık yolları olan ansızın düşer.
19 Toprağını işleyenin yiyeceği bol olur,
ama hayaller peşinde koşan yoksulluğa doyar.
20 Sadık insanın bereketleri boldur,
ama zengin olmaya heveslenen cezasız kalmaz.
21 Taraf tutmak iyi değildir,

insan bir parça ekmek için suç işler.
22 Cimri kişi zenginliğin peşinde koşar,
yoksulluğun kendisini beklediğini bilmez.
23 Bir kişiyi azarlayan sonunda
diliyle pohpohlayandan daha çok lütuf bulur.
24 Kim babasını ya da annesini soyar ve,
"Yanlış değil" derse,
yok ediciyle ortaktır.
25 Açgözlü kişi çekişmeyi kışkırtır,
ama Yahve'ye güvenen başarılı olur.
26 Kendine güvenen akılsızdır,
ama bilgelikte yürüyen güvenlikte olur.
27 Yoksula verenin eksiği olmaz,
ama gözünü kapatanın laneti çok olur.
28 Kötüler yükselince insanlar saklanır,
ama onlar yok olunca doğrular dallanıp budaklanır.

29

1 Çok kez azarlanan ve ensesini sertleştiren kişi,
ansızın mahvolacak, çare yok.
2 Doğrular dallanıp budaklanınca halk sevinir,
ama kötüler hükmedince halk inler.
3 Bilgeliği seven babasına sevinç getirir,
fahişelerle dostluk eden servetini çarçur eder.
4 Kral adaletle ülkeyi sağlamlaştırır,
ama rüşvet alan onu yerle bir eder.
5 Komşusunu pohpohlayan kişi,
onun ayakları için ağ serer.
6 Kötü kişi kendi günahı tarafından tuzağa düşürülür,
ama doğru kişi şarkı söyleyip sevinebilir.
7 Doğru kişi yoksullar için adalete önem verir.
Kötüler bilgiyle ilgilenmezler.
8 Alaycılar kenti karıştırır,
ama bilgeler öfkeyi yatıştırır.
9 Eğer akıllı biri bir akılsızla mahkemeye giderse,
akılsız hiddetlenir ya da alay eder ve barış olmaz.
10 Kana susamışlar, dürüst kişiden nefret ederler,
ve onlar doğrunun hayatının peşindedirler.
11 Akılsız bütün öfkesini açığa vurur,
ama bilge kişi kendini denetler.
12 Eğer bir hükümdar yalanları dinlerse,
onun tüm görevlileri kötüdür.
13 Yoksulla zalimin ortak yanı şudur:
İkisinin de gözünü açan Yahve'dir.
14 Yoksulları adaletle yargılayan kralın tahtı
Daima pekişir.
15 Terbiye değneği bilgelik verir,
ama kendi başına bırakılan çocuk annesini utandırır.
16 Kötüler çoğalınca günah çoğalır,
ama doğrular onların düşüşünü görecektir.

17 Oğlunu terbiye et, o da sana huzur verecektir,
evet, canına sevinç getirecektir.
18 Esin olmadığında halk dizginleri çıkarıp atar,
ama yasayı tutan kutsanır.
19 Hizmetçi sözlerle terbiye edilmez,
anlasa da yanıt vermez.
20 Sözlerinde aceleci birini görüyor musun?
Akılsız biri için ondan daha çok umut vardır.
21 Hizmetçisini çocukluğundan beri şımartan,
sonunda o kendisine bir oğul olur.
22 Öfkeli kişi çekişmeyi kışkırtır.
Hiddetli insanın da günahı bol olur.
23 İnsanın gururu onu alçaltır,
ama alçalmış ruh onur kazanır.
24 Hırsızla ortak olan kendi canına düşmandır.
Ant içer ama tanıklık etmeye cesaret etmez.
25 İnsan korkusu tuzaktır,
ama güvenini Yahve'ye bağlayan emniyette olur.
26 Birçokları hükümdarın lütfunu arar,
ama insanın adaleti Yahve'den gelir.
27 Dürüst olmayan kişi doğru kişiden nefret eder,
kendi yollarında doğru olanlar kötülerden nefret eder.

30

1 Yake oğlu Agur'un sözleri; Vahiy:
Adam İtiel'e, İtiel'e ve Ukal'a şöyle diyor:
2 “Gerçekten ben en cahil insanım,
ben de insan anlayışı yok.
3 Ben bilgeliği öğrenmedim,
ne de Kutsal Olan'ın bilgisine sahibim.
4 Kim göğe çıkıp indi? Rüzgârı kim avuçlarında topladı?
Giysileriyle suları kim sınırlandırdı?
Dünyanın uçlarını kim kurdu?
Eğer biliyorsan, adı nedir, oğlunun adı nedir?”
5 “Tanrı'nın her sözü kusursuzdur.
Kendisine sığınanlara kalkandır.
6 O'nun sözlerine bir şey katma,
yoksa seni azarlar, sen de yalancı çıkarsın.”
7 “Senden iki şey istedim.
Ben ölmeden onları benden yoksun bırakma.
8 Sahtekârlığı ve yalanları benden uzaklaştır.
Bana ne yoksulluk ne de zenginlik ver.
İhtiyacım olan yiyecekle beni besle,
9 yoksa doyup da seni inkâr eder,
'Yahve kimdir?' derim,
ya da yoksul olup hırsızlık yapar,
Tanrı'mın adını lekelerim.”
10 “Hizmetkârı efendisine kötüleme,
yoksa sana lanet eder, sen de suçlu çıkarsın.
11 Babalarına lanet eden,

annelerini kutsamayan bir nesil var.
12 Kendi gözlerinde temiz,
pisliğinden yıkanmamış bir nesil.
13 O nesil ki, gözleri ne yüksekte!
Göz kapakları yukarı kalkıktır.
14 Yeryüzünden yoksulları,
insanlar arasındaki muhtaçları yutmak için,
dişleri kılıç gibi, çeneleri bıçak gibi olan bir nesildir.”
15 “Sülüğün iki kızı vardır:
'Ver, ver'dir.”
“Asla doymayan üç şey,
'Yeter! demeyen dört şey:
16 Şeol,*
kısır rahim, suya doymayan toprak,
'Yeter!' demeyen ateş.”
17 “Babasıyla alay eden,
annesine itaati küçümseyen gözü,
vadideki kargalar ayıracak,
kartal yavruları yiyecek.”
18 “Benim için hayret verici üç şey var,
anlamadığım dört şey:
19 Kartalın havadaki yolu,
yılanın kaya üzerindeki yolu,
denizin ortasında geminin yolu
ve bir erkeğin bir kızla olan yolu.”
20 “Zina eden kadının yolu da öyledir:
Yer, ağzını siler,
ve 'Ben yanlış bir şey yapmadım' der.”
21 “Yeryüzü üç şey yüzünden sarsılır,
dört şeyin altında dayanamaz:
22 Hizmetçi kral olduğunda,
akılsız yiyeceğe doyduğunda.
23 Sevilmeyen kadın evlendiğinde,
hizmetçisi hanımının yerine geçtiğinde.”
24 “Yeryüzünde dört küçük şey vardır,
ama onlar son derece bilgedir:
25 Karıncalar güçlü bir halk değildir,
yine de yiyeceklerini yazın sağlarlar.
26 Kaya tavşanları zayıf bir halktır,
ama yine de yuvalarını kayalara yaparlar.
27 Çekirgelerin kralı yoktur,
ama sıralar halinde ilerlerler.
28 Kertenkeleyi elle yakalayabilirsin,
ama o kralların saraylarındadır.”
29 “Yürüyüşte muhteşem üç şey var,
gidişi görkemli dört şey:
30 Hayvanlar arasında en güçlü olan
ve hiçbir şekilde geri dönmeyen aslan,
31 tazı, teke

* **30:16** Şeol ölüler diyarıdır.

ve kendisine karşı hiç başkaldırının olmadığı kral.”
32 “Eğer kendini yükselterek akılsızlık ettiysen,
ya da kötülük düşündüysen, Elini ağzının üzerine koy.
33 Çünkü sütü çalkalayınca yağ,
burnu sıkınca kan çıktığı gibi,
öfkeyi, zorlayınca da kavga çıkar.”

31

1 Kral Lamuel'in sözleri— annesinin ona öğrettiği vahiy.
2 “Oğlum!
Rahmimin oğlu!
Adaklarımın oğlu!
3 Gücünü kadınlara,
yollarını kralları yok eden şeylere verme.
4 Krallar için değildir,
ey Lemuel, şarap içmek krallar için değildir,
ne de beylere, 'Ağır içki nerede?' demek olmaz.
5 Yoksa içerler yasayı unuturlar,
adaleti de düşkünler için saptırırlar.
6 Ağır içkiyi ölmeye yakın olana,
şarabı canında acılık bulunanlara verin.
7 Bırak içsin, yoksulluğunu unutsun,
artık sefaletini de hatırlamasın.
8 Ağzını dilsiz için,
bütün kimsesizlerin davası için aç.
9 Ağzını aç, doğrulukla yargıla,
yoksullara ve muhtaçlara adalet ver.”
10 *Değerli bir kadını kim bulabilir?
Onun değeri yakutların çok üstündedir.
11 Kocasının yüreği ona güvenir.
Adamın kazancı eksik olmaz.
12 Kadın ona kötülük değil,
hayatının tüm günlerinde iyilik eder.
13 Yün ve keten arar,
istekli bir şekilde elleriyle çalışır.
14 Ticaret gemileri gibidir.
Ekmeğini uzaktan getirir.
15 Daha geceyken kalkar,
ev halkına yiyecek,
hizmetçi kızlarına paylarını verir.
16 Bir tarlayı gözüne kestirir ve satın alır.
Ellerinin ürünüyle bağ diker.
17 Belini güçle kuşatır,
ellerini güçlendirir.
18 Ticaretinin kazançlı olduğunun farkındadır.
Geceleyin kandili sönmez.
19 Ellerini örekeye koyar,
elleri iği tutar.
20 Yoksullara kollarını açar,

* **31:10** Solomon'un Özdeyişleri 31:10-31, her bir dizenin İbranice alfabesinin her harfiyle sırayla başladığı bir akrostiş oluşturur.

evet, muhtaca ellerini uzatır.
21 Ev halkı için kardan korkmaz,
çünkü bütün ev halkı kırmızıyla kuşanmıştır.
22 Kendisine halılar yapar,
giysileri ince keten ve mordur.
23 Kocası ülkenin ihtiyarları arasında otururken,
kent kapısında saygı görür.
24 Keten giysiler yapar ve satar,
tüccara kuşaklar teslim eder.
25 Güç ve saygınlık onun giysisidir.
Geleceğe güler.
26 Ağzını bilgelikle açar.
Hoş öğüt onun dilindedir.
27 Ev halkının işlerine iyi bakar,
tembellik ekmeği yemez.
28 Çocukları ayağa kalkar ve ona kutsanmış der.
Kocası da onu över:
29 "Birçok kadın soylu işler yapar,
ama sen hepsinden üstünsün."
30 Çekicilik aldatıcıdır, güzellik de boştur,
ama Yahve'den korkan kadın övülür.
31 Ellerinin ürününden ona verin!
İşleri onu kent kapısında övsün!

VAİz

1 Yeruşalem'de kral olan David oğlu Vaiz'in sözleri:
2 Vaiz, “Boşların boşu,” diyor; “Boşların boşu, her şey boştur.”
3 İnsanın güneş altında uğraştığı bütün emeğinden kazancı nedir?
4 Bir kuşak geçer, öbür kuşak gelir; ama yeryüzü daima durur.
5 Güneş doğar, güneş batar ve doğduğu yere koşar.
6 Rüzgâr güneye doğru gider, kuzeye döner. Döne döne gider ve rüzgâr yine kendi yollarına döner.
7 Bütün ırmaklar denize akar, ama deniz dolmaz. Irmaklar aktığı yere, yine oraya akarlar.
8 Her şey dile getirilemeyecek kadar yorgunlukla dolu. Göz görmekle doymaz, kulak duymakla dolmaz.
9 Ne olduysa, olacak olan odur, ne yapıldıysa, yapılacak olan da odur; güneş altında yeni bir şey yok.
10 “İşte* bu yeni” denebilecek bir şey var mı? Çok eskiden, bizden önceki çağlarda olmuştur.
11 Öncekinin anısı yok, kendilerinden sonra gelecek olanlar arasında sonrakinin de anısı olmayacak.
12 Ben, Vaiz, Yeruşalem'de İsrael üzerinde kraldım.
13 Göklerin altında yapılmakta olan her şey hakkında bilgelikle araştırmak ve soruşturmak için yüreğimi verdim. Tanrı'nın† insanoğullarına sıkıntı çekmeleri için verdiği ağır bir yüktür bu.
14 Güneşin altında yapılan bütün işleri gördüm; ve işte, hepsi boş ve rüzgârı kovalamaktır.
15 Eğri olan doğrultulamaz, eksik olan sayılamaz.
16 Kendi kendime, “İşte, Yeruşalem'de benden önce olanların hepsinden daha büyük bilgelik edindim. Evet, yüreğim bilgelik ve bilgi konusunda çok şey deneyimledi.” dedim.
17 Yüreğimi bilgeliği, deliliği ve akılsızlığı bilmeye adadım. Anladım ki, bu da rüzgârı kovalamakmış.
18 Çünkü çok bilgelikte çok keder var; bilgi artıran da acıyı artırır.

2

1 Yüreğimde, “Hadi, seni neşeyle sınayacağım; bu yüzden zevk al” dedim; ve işte, bu da boştur.
2 Gülmek için, “Bu akılsızlıktır” neşe için de, “Bu ne işe yarar?” dedim.
3 Yüreğim bana bilgelikle yol gösterirken, bedenimi şarapla nasıl neşelendireceğimi, akılsızlığı da nasıl ele geçireceğimi yüreğimde araştırdım; ta ki, insanoğullarının hayatlarının bütün günlerinde gök altında yapmaları gereken iyiliği görene kadar.
4 Büyük işler yaptım. Kendime evler yaptım. Kendim için bağlar diktim.
5 Kendime bahçeler ve parklar yaptım ve onlarda her türlü meyve ağaçları diktim.
6 Ağaçların yetiştiği ormanı sulamak için kendim için su havuzları yaptım.
7 Erkek ve kadın hizmetçiler satın aldım ve evimde doğan hizmetçilerim oldu. Yeruşalem'de de benden önce olanların hepsinden daha çok sığır ve koyun malım vardı.

---

* **1:10** “İşte”, “הִנֵּה” kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. † **1:13** “Tanrı” olarak tercüme edilen İbranice kelime “אֱלֹהִים” (Elohim)'dir.

8 Kendim için gümüş ve altın, kralların ve illerin hazinesini de topladım. Kendime
erkek ve kadın şarkıcılar ve insanoğullarının zevklerini, her çeşit çalgıyı edindim.
9 Böylece büyük oldum ve Yeruşalem'de benden önce olanların hepsinden daha çok
büyüdüm. Bilgeliğim de bende kaldı.
10 Gözlerimin arzuladığı her şeyi onlardan esirgemedim. Yüreğimi hiçbir sevinçten
alıkoymadım, çünkü yüreğim bütün emeğimden ötürü sevinçliydi, bütün emeğimden payım
da buydu.
11 Sonra ellerimin yaptığı bütün işlere, yapmak için çektiğim emeğe baktım; ve işte,
hepsi boştu ve rüzgârı kovalamaktı, ve güneşin altında hiçbir kazanç yoktu.
12 Kendimi bilgeliği, deliliği ve akılsızlığı düşünmeye çevirdim; çünkü kralın yerine
geçecek olan ne yapabilir? Çoktan yapılmış olanı.
13 Sonra ışığın karanlığa üstün geldiği gibi, bilgeliğin de akılsızlığa üstün geldiğini
gördüm.
14 Bilgenin gözleri başındadır, akılsız karanlıkta yürür. Ama hepsinin başına aynı olayın
geldiğini gördüm.
15 Sonra yüreğimde, "Akılsızın başına gelen benim de başıma gelecek. Öyleyse ben
neden daha bilgeyim?" dedim. Sonra içimden, bu da boştur dedim.
16 Çünkü akıllının da akılsızın da sonsuza dek anısı yoktur. Çünkü gelecek günlerde her
şey çoktan unutulmuş olacaktır. Gerçekten de akıllı adam da akılsız gibi ölmelidir!
17 Bu yüzden hayattan nefret ettim. Çünkü güneş altında yapılan iş bana ağır geldi.
Çünkü her şey boş ve rüzgârı kovalamaktır.
18 Güneşin altında çektiğim bütün emeğimden nefret ettim. Çünkü onu benden sonra
gelecek adama bırakmak zorundayım.
19 Kim bilir, bilge mi olacak, akılsız mı? Ama çektiğim ve kendimi güneş altında bilge
gösterdiğim bütün emeğim üzerinde hüküm sürecek. Bu da boştur.
20 Bu yüzden güneşin altında çektiğim bütün emekten dolayı yüreğimi umutsuzluğa
sevketmeye başladım.
21 Çünkü emeği bilgelikle, bilgiyle ve beceriklilikle olan bir adam vardır; ama onu
emek vermemiş olan bir adama pay olarak bırakır. Bu da boş ve büyük bir kötülüktür.
22 Çünkü insanın güneşin altında çektiği bütün emeğinden ve yüreğinin çabasından ne
kazancı var?
23 Çünkü bütün günleri üzüntüdür, emeği de kederdir; evet, gece bile yüreği rahat
etmez. Bu da boştur.
24 İnsan için yemekten, içmekten ve emeğiyle canını sevindirmekten daha iyi bir şey
yoktur. Gördüm ki, bu da Tanrı'nın elindendir.
25 Çünkü benden daha çok kim yiyebilir ya da kim zevk alabilir?
26 Çünkü Tanrı, bilgeliği, bilgiyi ve sevinci kendisini hoşnut eden insana verir; ancak
Tanrı kendisini hoşnut edene versin diye, toplama ve yığma zahmetini günahkâra verir.
Bu da boş ve rüzgârı kovalamaktır.

3

1 Her şeyin bir mevsimi, gökler altında her işin bir zamanı vardır.
2 Doğmanın zamanı var,
ölmenin de zamanı var;
dikmenin zamanı var,
dikilmiş olanı sökmenin de zamanı var;
3 öldürmenin zamanı var,
İyileştirmenin de zamanı var;
yıkmanın zamanı var,
bina etmenin de zamanı var;

4 ağlamanın zamanı var,
gülmenin de zamanı var;
yas tutmanın zamanı var,
oynamanın da zamanı var;
5 taşları atmanın zamanı var,
taşları toplamanın da zamanı var;
kucaklaşmanın zamanı var,
kucaklaşmaktan kaçınmanın da zamanı var;
6 aramanın zamanı var,
kaybetmenin de zamanı var;
tutmanın zamanı var,
atmanın da zamanı var;
7 yırtmanın zamanı var,
dikmenin de zamanı var;
susmanın zamanı var,
konuşmanın da zamanı var;
8 sevmenin zamanı var,
nefret etmenin de zamanı var;
savaşmanın zamanı var,
barışın da zamanı var.
9 Çalışanın emek çektiği işten ne kazancı var?
10 Tanrı'nın insanoğullarına sıkıntı çekmeleri için verdiği yükü gördüm.
11 Tanrı her şeyi zamanında güzel yaptı. Onların yüreklerine de sonsuzluğu koydu,
ancak insan Tanrı'nın başlangıçtan sona dek yaptığı işi bulup çıkaramaz.
12 Onlar için sevinmekten ve yaşadıkları sürece iyilik yapmaktan daha iyi bir şey
olmadığını biliyorum.
13 Her insanın yiyip içmesi ve bütün emeğinde iyilikten zevk alması da Tanrı'nın
armağanıdır.
14 Tanrı'nın yaptığı her şeyin sonsuza dek süreceğini biliyorum. Ona hiçbir şey
eklenemez, ondan bir şey çıkarılamaz. Tanrı bunu, insanların kendi önünde korkmaları
için yaptı.
15 Olan çok eskiden olmuştur, olacak olan da çok eskiden olmuştur. Tanrı geçmiş olanı
yine arıyor.
16 Dahası güneşin altında, adaletin yerinde kötülük olduğunu gördüm; ve doğruluğun
yerinde, o kötülük oradaydı.
17 Yüreğimde dedim ki, "Tanrı doğruları ve kötüleri yargılayacak; çünkü orada her amaç
ve her iş için bir zaman vardır."
18 Yüreğimde dedim ki, "İnsanoğullarına gelince, Tanrı onları sınar, öyle ki, kendilerinin
de hayvanlar gibi olduklarını görsünler.
19 Çünkü insanoğullarının başına gelen hayvanların başına da geliyor. Başlarına gelen
şey birdir. Biri öldüğü gibi, öbürü de ölüyor. Evet, hepsinin bir soluğu var; ve insanın
hayvana üstünlüğü yoktur, çünkü hepsi boş.
20 Hepsi bir yere gidiyor. Hepsi topraktandır ve hepsi yine toprağa dönüyor.
21 İnsan ruhunun yukarıya gittiğini, hayvan ruhunun aşağıya, yere indiğini kim
biliyor?"
22 Bu yüzden gördüm ki, bir adamın kendi işlerinde sevinmesinden daha iyi bir şey
yoktur, çünkü bu onun payıdır; çünkü kendisinden sonra ne olacağını görmeye onu kim
geri getirebilir?

4

1 Sonra döndüm ve güneş altında yapılan bütün baskıları gördüm. İşte, ezilenlerin gözyaşları ve onları teselli eden yoktu. Ve onları ezenlerin yanında güç vardı; ama onları avutan yoktu.
2 Bu yüzden, çoktan ölmüş olan ölüleri, hâlâ yaşayanlardan daha çok övdüm.
3 Evet, ikisinden de daha iyi olan, henüz var olmamış olan, güneş altında yapılan kötü işi görmemiş olandır.
4 Sonra bir adamın komşusunun kıskançlığı olan bütün emeği ve başarıyı gördüm. Bu da boştur ve rüzgârı kovalamaktır.
5 Akılsız ellerini kavuşturup kendini mahveder.
6 Sakinlikle bir avuç dolusu, emekle ve rüzgârı kovalamakla iki avuç dolusundan daha iyidir.
7 Sonra döndüm ve güneş altında boşluk gördüm.
8 Tek başına olan biri var, ne oğlu, ne de kardeşi var. Bütün emeğinin sonu yok, gözleri de servete doymuyor. "Öyleyse kimin için çalışıp canımı zevkten mahrum ediyorum?" Bu da boşunadır. Evet, bu sefil bir iştir.
9 İki kişi bir kişiden iyidir, çünkü emeklerinin karşılığını iyi alırlar.
10 Çünkü düşerlerse, biri arkadaşını kaldırır; ama düştüğünde yalnız olup da onu kaldıracak kimsesi olmayanın vay haline.
11 Yine, iki kişi birlikte yatarsa, ısınırlar; ama tek başına biri nasıl ısınabilir?
12 Bir adam yalnız olana üstün gelirse, iki kişi ona karşı koyar; üç kat iplik de çabucak kopmaz.
13 Yoksul ve akıllı bir genç, artık öğüt almayı bilmeyen yaşlı ve akılsız bir kraldan daha iyidir.
14 Çünkü hapisten kral olmak için çıktı; evet, kendi krallığında bile yoksul doğmuştu.
15 Güneşin altında yürüyen bütün yaşayanları gördüm, onun yerine geçen öteki gençle birlikteydiler.
16 Bütün halkın, üzerinde olduğu bütün insanların sonu yoktu; ama ondan sonra gelenler onda sevinç duymayacaklardır. Gerçi bu da boş ve rüzgârı kovalamaktır.

5

1 Tanrı'nın evine gittiğinde adımlarına dikkat et; çünkü dinlemek için yaklaşmak, akılsızların kurbanını vermekten daha iyidir, çünkü onlar kötülük yaptıklarını bilmezler.
2 Ağzınla acele etme, yüreğin Tanrı'nın önünde bir şey söylemek için acele etmesin; çünkü Tanrı göklerde, sen ise yerdesin. Bu yüzden sözlerin az olsun.
3 Çünkü bir düşün çok kaygıyla gelmesi gibi, aptalın konuşması da çok sözle gelir.
4 Tanrı'ya adak adayınca, onu ödemeyi geciktirme; çünkü O akılsızlardan hoşlanmaz. Adağını öde.
5 Adayıp ödememektense, adamaman daha iyidir.
6 Ağzının seni günaha sürüklemesine izin verme. Habercinin önünde bu bir hataydı diyerek itiraz etme. Tanrı neden sözüne kızsın ve ellerinin işini mahvetsin?
7 Çünkü çok düşte olduğu gibi, çok sözde de boş şeyler vardır; ama Tanrı'dan korkmalısınız.
8 Eğer bir bölgede yoksulların ezildiğini, adaletin ve doğruluğun zorla ortadan kaldırıldığını görürsen, bu şeye şaşma. Çünkü bir görevliyi, daha üstü gözetler, onların da üzerinde görevliler vardır.
9 Yeryüzünün kazancı da herkes içindir. Kral tarladan kazanç sağlar.
10 Gümüşü seven gümüşe, bolluğu seven de artışa doymaz. Bu da boştur.
11 Mal çoğalınca, onu yiyen de çoğalır; sahibine, gözleriyle ziyafet çekmekten başka ne faydası olur?

12 Çalışanın uykusu, az yese de çok yese de tatlıdır. Ama zenginin bolluğu onu
uyutmaz.
13 Güneşin altında gördüğüm ağır bir kötülük var: Sahibinin kendi zararına sakladığı
servet.
14 Bu servetler felaketle yok olur, eğer bir oğul babası olsa da, elinde bir şey yoktur.
15 Annesinin rahminden çıktığı gibi, geldiği gibi çıplak olarak dönecek ve onu elinde
götürsün diye, emeğinin karşılığında hiçbir şey almayacak.
16 Bu da ağır bir kötülüktür, her halde nasıl geldi ise, öyle gidecektir. Rüzgâr için
çalışanın ne kazancı var?
17 Bütün günlerinde karanlıkta yer, bitkin düşer, hastalanır ve öfkelenir.
18 İşte, iyi ve uygun gördüğüm şey, Tanrı'nın kendisine verdiği ömrünün bütün
günlerinde insanın yemesi, içmesi ve güneşin altında çalıştığı bütün emeğinde, iyiliğin
tadını çıkarmasıdır; çünkü bu onun payıdır.
19 Tanrı'nın kendisine zenginlik ve servet verdiği, ondan yemesi, payını alması ve
emeğinden sevinç duyması için ona güç verdiği her adam için de Tanrı'nın armağanı
budur.
20 Çünkü Tanrı onu yüreğinin sevinciyle meşgul ettiği için, hayatının günlerini pek
düşünmez.

6

1 Güneşin altında gördüğüm bir kötülük var, insanlara da ağır geliyor:
2 Tanrı'nın kendisine zenginlik, servet ve saygınlık verdiği, böylece canının arzuladığı
hiçbir şeyden yoksun kalmadığı, ancak Tanrı'nın ona yemesi için bir güç vermediği ve
onu bir yabancının yediği bir adam. Bu boş ve kötü bir hastalıktır.
3 Bir adam yüz çocuk babası olsa da, uzun yıllar yaşasa da, yıllarının günleri çok olsa da,
ama canı iyiliğe doymamışsa ve dahası gömülmemişse, derim ki, ölü doğmuş bir çocuk
ondan iyidir;
4 çünkü o boşlukta gelir, ve karanlıkta gider, adı da karanlıkla örtülür.
5 Dahası güneşi görmemiş ve onu tanımamıştır. Bu, öbüründen daha rahattır.
6 Evet, iki kez bin yıl yaşasa da yine de iyilikten zevk almasa, hepsi bir yere gitmiyor
mu?
7 İnsanın bütün emeği ağzı içindir, yine de iştahı doymaz.
8 Akıllının akılsızdan ne üstünlüğü vardır? Yaşayanların önünde yürümeyi bilen yoksula
ne var?
9 Gözlerin görmesi, arzunun gezinmesinden daha iyidir. Bu da boştur ve rüzgârı
kovalamaktır.
10 Ne olmuşsa, onun adı çoktan konmuştur; insanın da ne olduğu bilinir; ve
kendisinden daha güçlü olanla çekişemez.
11 Çünkü boşluk yaratan çok söz vardır. Bunun insana ne yararı var?
12 Çünkü gölge gibi geçirdiği boş ömrünün bütün günlerinde, insan için neyin iyi
olduğunu kim bilebilir? Çünkü bir insana kendisinden sonra güneş altında ne olacağını
kim söyleyebilir?

7

1 İyi ad hoş kokudan iyidir; ölüm günü de birinin doğum gününden iyidir.
2 Yas evine gitmek, şölen evine gitmekten iyidir; çünkü bütün insanların sonu budur
ve yaşayanlar bunu yüreğine koymalıdır.
3 Üzüntü gülmekten iyidir; çünkü yüzün hüznüyle yürek iyi olur.
4 Bilgenin yüreği yas evindedir; ama akılsızın yüreği neşe evindedir.
5 Bir adamın akılsızların şarkısını duymasından ziyade, bilgenin azarını işitmesi daha
iyidir.

6 Çünkü kazan altındaki dikenlerin çıtırtısı nasılsa, akılsızın gülmesi de öyledir. Bu da
boştur.
7 Gerçekten haraç bilge adamı akılsızlaştırır, rüşvet de anlayışı yok eder.
8 Bir şeyin sonu başlangıcından iyidir.
Ruhta sabırlı olan, ruhta kibirli olandan iyidir.
9 Öfkelenmekte ruhun acele etmesin, çünkü öfke akılsızların koynunda yatar.
10 "Geçmiş günler neden bunlardan daha iyiydi?" deme. Çünkü bunun hakkındaki
sorgun bilgece değildir.
11 Bilgelik miras kadar iyidir. Evet, güneşi görenler için daha üstündür.
12 Çünkü bilgelik bir siperdir, paranın da siper olduğu gibi; ama bilginin üstünlüğü,
bilgeliğin ona sahip olanın hayatını korumasıdır.
13 Tanrı'nın işini düşünün, çünkü O'nun eğrilttiğini kim doğrultabilir?
14 İyilik gününde sevinin, sıkıntı gününde düşünün; evet, Tanrı ikisini yan yana yaptı,
öyle ki, insan kendisinden sonra olacak şeyi bulmasın.
15 Bütün bunları boş günlerimde gördüm: Doğruluğunun içinde yok olan doğru adam
vardı, kendi kötülüğünün içinde de uzun yaşayan kötü adam vardır.
16 Ne çok doğru ol, ne de çok bilge. Neden kendini mahvedesin?
17 Ne çok kötü ol, ne de akılsız. Neden zamanından önce ölesin?
18 Bunu tutman iyi olur. Evet, elini ondan da çekme; çünkü Tanrı'dan korkan, bunların
hepsinin arasından çıkar.
19 Bilgelik, bilge kişiyi, kentte bulunan on yöneticiden daha güçlü kılar.
20 Yeryüzünde iyilik yapan ve günah işlemeyen doğru adam yoktur.
21 Söylenen her söze de aldırma, yoksa hizmetkârının seni lanetlediğini duyarsın.
22 Çünkü kendi yüreğin de biliyor ki, sen kendin de çok kereler başkalarına sövdün.
23 Bütün bunları bilgelikle denedim. "Bilge olacağım" dedim; ama benden çok uzaktı.
24 Olan şey, uzakta ve çok derin. Onu kim bulabilir?
25 Döndüm, bilmek ve ortaya çıkarmak, bilgeliği ve şeylerin düzenini aramak, kötülüğün
aptallık olduğunu, akılsızlığın da delilik olduğunu bilmek için yüreğim de aradı.
26 Yüreği tuzaklar ve kapanlar, elleri zincirler olan kadını ölümden daha acı buldum.
Tanrı'yı hoşnut eden ondan kaçacaktır; ama günâhkar onun tarafından tuzağa
düşürülecektir.
27 Vaiz, "İşte, bunu buldum" diyor, "Birer birer, bir açıklama bulmak için
28 canım hâlâ onu aramakta, ama bulamadım. Binde bir erkek buldum, ama bunların
hepsinin arasında bir kadın bulmadım.
29 İşte, yalnızca şunu buldum: Tanrı insanı doğru yarattı; ama onlar çok icatlar
arıyorlar."

8

1 Bilge kişi gibi kim var? Ve bir şeyin yorumunu kim bilir? Bir adamın bilgeliği
yüzünü aydınlatır ve yüzünün sertliği değişir.
2 Tanrı'ya ant içtiği için, "Kralın buyruğunu tut!" diyorum.
3 Onun önüne çıkmakta acele etme. Kötü bir şeyde ısrar etme, çünkü o ne dilerse onu
yapar.
4 Çünkü kralın sözü en üstündür. Kim ona, "Ne yapıyorsun?" diyebilir?
5 Buyruğu tutan zarar görmez ve bilge yüreği zamanı ve yöntemi bilir.
6 Çünkü her işin bir zamanı ve yöntemi vardır, ama insanın sıkıntısı kendine ağır gelir.
7 Çünkü ne olacağını bilmez; çünkü ona nasıl olacağını kim söyleyebilir?
8 Ruhu tutmak için, ruh üzerinde kimsenin hakimiyeti yoktur; ölüm günü üzerinde de
hakimiyeti olan yoktur. Savaşta terhis yoktur; kötülük de onu yapanı kurtarmayacak.

9 Bütün bunları gördüm ve güneş altında yapılan her işe aklımı verdim. Öyle zaman
vardır ki, bir adamın diğeri üzerine hakimiyeti kendi zararınadır.
10 Böylece kötülerin gömüldüğünü gördüm. Gerçekten onlar da kutsallıktan geldiler.
Bunu yapmış oldukları kentten gittiler ve unutuldular. Bu da boştur.
11 Çünkü kötü işe karşı verilen ceza çabuk yerine gelmiyor, bu yüzden insanoğullarının
yüreği kötülük yapmaya tamamen meyillidir.
12 Günahkâr yüz kere suç işlese ve uzun yaşasa bile, Tanrı'dan korkan, O'nun önünde
saygılı olanlara daha iyi olacağını kesin olarak biliyorum.
13 Ama kötüye iyilik olmayacak, gölge gibi olan günleri uzamayacak, çünkü Tanrı'dan
korkmaz.
14 Yeryüzünde yapılan bir şey var: Doğrular var ki, onların başına gelen kötülerin işine
göredir; yine kötüler var ki, onların başına gelen doğruların işine göredir. Bu da boştur
dedim.
15 O zaman neşeyi övdüm, çünkü insanın güneş altında yemekten, içmekten ve sevinçli
olmaktan daha iyi bir şeyi yoktur: Çünkü bu, Tanrı'nın kendisine güneş altında verdiği
ömrünün bütün günlerinde ona eşlik edecektir.
16 Yüreğimi bilgeliği anlamaya ve yeryüzünde yapılan işi görmeye adadığımda (gözler
gece gündüz uyumasa bile),
17 Tanrı'nın bütün işini gördüm ki, insan güneş altında yapılan işi bulup çıkaramaz,
çünkü insan onu aramak için ne kadar uğraşırsa uğraşsın, yine de bulamaz. Evet, bilge
adam onu kavrayabileceğini sansa bile, onu bulamaz.

9

1 Çünkü bunun tümünü araştırmak için hepsini yüreğime koydum: Doğrular, bilgeler ve
onların işleri Tanrı'nın elindedir; sevgi mi, nefret mi, insan bunu bilmez; hepsi onların
önündedir.
2 Herkesin başına gelen her şey benzerdir. Doğruyla kötünün, iyinin ve temizin,
kirlinin, kurban kesenle kesmeyenin başına gelen olay birdir. İyi nasılsa, günahkâr da
öyledir; ant içen de anttan korkan gibidir.
3 Güneş altında yapılan her şeyde bir kötülük vardır ki, herkesin başına gelen olay
birdir. Evet, insanoğullarının yüreği kötülükle doludur ve yaşarken yüreklerinde delilik
vardır ve ondan sonra ölülere giderler.
4 Çünkü bütün yaşayanlarla bağı olan için umut vardır; çünkü yaşayan köpek ölü
aslandan iyidir.
5 Çünkü yaşayanlar öleceklerini bilirler; ama ölüler bir şey bilmezler, artık onlar için bir
ödül de yoktur; çünkü onların anısı unutulmuştur.
6 Onların sevgileri, nefretleri ve kıskançlıkları da çoktan yok olmuştur; ve güneş altında
yapılan bir şeyde artık onlar için sonsuza dek pay yoktur.
7 Git, ekmeğini sevinçle ye, şarabını neşeli bir yürekle iç; çünkü Tanrı senin işlerini
çoktan kabul etmiştir.
8 Giysilerin her zaman beyaz olsun, ve başında yağ eksik olmasın.
9 Güneşin altında sana vermiş olduğu ömrünün bütün günlerinde, bütün boş günlerinde
sevdiğin karınla sevinçle yaşa; çünkü hayattan, güneşin altındaki çektiğin emekten payın
budur.
10 Elin işlemek için ne iş bulursa onu gücünle işle; çünkü gitmekte olduğun Şeol'de* iş,
tasarı, bilgi ve bilgelik yoktur.
11 Döndüm ve güneşin altında gördüm ki, yarış hızlı olanın, savaş güçlünün, ekmek
bilgenin, zenginlik anlayışlıların, lütuf da beceriklilerin değildir; ama zaman ve şans
hepsinin başına gelir.

* **9:10** Şeol ölüler diyarıdır.

12 Çünkü insan da zamanını bilmez. Kötü bir ağa yakalanan balıklar gibi, tuzağa düşen
kuşlar gibi, insanoğulları da ansızın üzerlerine düştüğünde kötü bir zamana yakalanırlar.
13 Güneşin altında bilgeliği de bu şekilde gördüm ve bana büyük göründü.
14 Küçük bir kent vardı ve içinde az sayıda insan vardı; ve büyük bir kral ona karşı
geldi, onu kuşattı ve ona karşı büyük rampalar yaptı.
15 Ve orada yoksul bir bilge adam bulundu ve bilgeliğiyle kenti kurtardı; ama hiç
kimse o yoksul adamı hatırlamadı.
16 O zaman dedim ki, "Bilgelik güçten iyidir." Ama yoksulun hikmeti hor görülür, ve
onun sözleri duyulmaz.
17 Sessizce duyulan bilgelerin sözleri, akılsızlar arasında hükmedenin bağırışından daha
iyidir.
18 Bilgelik savaş silahlarından daha iyidir, ama bir günahkâr çok iyiliği yok eder.

10

1 Ölü sinekler attarın yağını kötü kokutur;
Böylece biraz akılsızlık bilgelikten ve saygınlıktan daha ağır basar.
2 Akıllının yüreği sağındadır, ama akılsızın yüreği solundadır.
3 Akılsız yolda yürürken de anlayışı eksiktir ve herkese kendisinin bir akılsız olduğunu
söyler.
4 Eğer yöneticinin ruhu sana karşı yükselirse, yerinden ayrılma; çünkü yumuşak huyluluk
büyük suçları yatıştırır.
5 Güneşin altında gördüğüm bir kötülük var, yöneticiden kaynaklanan bir tür yanlış.
6 Akılsızlık büyük makamda yer alıyor, zenginler de alçak yerde oturuyor.
7 Hizmetkârların atlar üzerinde, beylerin de yerde hizmetkârlar gibi yürüdüğünü
gördüm.
8 Çukur kazan, içine düşebilir; duvarı delen de yılan tarafından sokulabilir.
9 Taş yontan, onlardan yaralanabilir. Odun yaran onunla tehlikeye düşebilir.
10 Balta körse ve ağzı bilenmezse, daha çok güç kullanmak gerekir; ama ustalık başarı
getirir.
11 Eğer yılan büyü yapılmadan önce sokarsa, büyü yapanın dilinin yararı olmaz.
12 Akıllının ağzından çıkan sözler hoştur; ama akılsızı yutan kendi dudaklarıdır.
13 Ağzının sözlerinin başlangıcı akılsızlıktır; konuşmasının sonu da kötü deliliktir.
14 Akılsız da sözlerini çoğaltır.
İnsan ne olacağını bilmez; kendisinden sonra da ne olacağını ona kim söyleyebilir?
15 Akılsızların emeği kendilerini yorar; çünkü kente nasıl gideceğini bilmez.
16 Ey ülke, kralın çocuk olduğunda,
beylerin de sabahleyin yemek yediklerinde, vay haline!
17 Ey ülke, kralın soyluların oğlu olduğunda,
beylerin de sarhoşluk için değil, güç için zamanında yemek yediğinde ne mutlu sana!
18 Tembellikten çatı çöker;
ellerin tembelliğinden de ev akar.
19 Ziyafet gülmek için yapılır,
şarap hayatı sevindirir;
para da her şeyin yanıtıdır.
20 Krala lanet etme, düşüncelerinde bile;
yatak odanda zenginlere lanet etme,
çünkü göğün bir kuşu sesi taşıyabilir
kanatları olan meseleyi anlatabilir.

11

1 Ekmeğini sulara at; çünkü çok günler sonra onu bulacaksın.
2 Yedi kişiye, hatta sekiz kişiye pay ver;
çünkü yeryüzünde ne kötülük olacağını bilmiyorsun.
3 Eğer bulutlar yağmurla doluysa, kendilerini yeryüzüne boşaltırlar;
eğer bir ağaç da güneye veya kuzeye doğru devrilirse,
O ağaç düştüğü yerde, orada olur.
4 Rüzgârı gözeten ekmez,
bulutlara bakan da biçmez.
5 Rüzgârın yolunu ve gebe kadının rahmindeki kemiklerin nasıl büyüdüğünü bilmediğin gibi,
her şeyi yapan Tanrı'nın işini de bilmezsin.
6 Sabah tohumunu ek,
akşam da elini çekme;
çünkü hangisinin başarılı olacağını, bunun mu yoksa şunun mu,
yoksa ikisinin de eşit derecede iyi olup olmayacağını bilmezsin.
7 Gerçekten ışık tatlıdır,
gözler için de güneşi görmek hoş bir şeydir.
8 Evet, eğer bir adam çok yıllar yaşarsa, hepsinde sevinsin;
ama karanlık günleri hatırlasın, çünkü çok olacaklar.
Gelen her şey boştur.
9 Ey genç adam, gençliğinde sevin, yüreğin de seni gençliğinin günlerinde neşelendirsin,
yüreğinin yollarında ve gözlerinin gördüklerinde yürü;
ama bil ki, bütün bunlar için Tanrı seni yargılayacaktır.
10 Bu yüzden yüreğinden kederi çıkar,
kötülüğü de bedeninden uzaklaştır;
çünkü gençlik ve hayatın şafağı boştur.

12

1 Kötü günler gelmeden,
"Onlardan zevk almıyorum" diyeceğin yıllar yaklaşmadan,
2 güneş, ışık, ay ve yıldızlar kararmadan
ve yağmurdan sonra bulutlar geri dönmeden,
gençliğinin günlerinde seni Yaratanı hatırla;
3 o gün evi bekleyenler titreyecek,
güçlü adamlar eğilecek,
öğütücüler az olduğu için duracak,
pencerelerden bakanlar kararacak,
4 değirmen sesi alçalınca,
sokak kapıları kapanacak,
biri kuş sesine kalkacak,
bütün müzik kızlarının sesi kesilecek;
5 evet, yükseklerden korkacaklar
yolda dehşetler olacak;
badem ağacı çiçek açacak,
çekirge yük olacak,
arzu zayıflayacak;
çünkü insan kendi ebedî evine gidiyor,
yas tutanlar da sokaklarda dolaşacak;
6 gümüş kordon kopmadan,
ya da altın tas kırılmadan,

ya da testi pınarda parçalanmadan,
ya da sarnıçta makara kırılmadan,
7 toprak yere, eski haline dönmeden
ve ruh onu veren Tanrı'ya dönmeden,
seni yaratanı hatırla.
8 “Boşların boşu. Her şey boş!” diyor Vaiz.
9 Üstelik, Vaiz bilge olduğu için halka hâlâ bilgi öğretti. Evet, düşündü, araştırdı ve birçok özdeyişleri sıraya koydu.
10 Vaiz, uygun sözleri ve kusursuzca yazılmış olanı, gerçeğin sözlerini bulmaya çalıştı.
11 Bilgelerin sözleri üvendire gibidir; topluluk ustalarının sözleri iyi çakılmış çiviler gibidir, bir Çoban tarafından verilmişlerdir.
12 Üstelik, oğlum, sakın: Çok kitap yapmanın sonu yoktur; çok okuma beden yorgunluğudur.
13 İşte meselenin hepsi budur. Her şey duyuldu. Tanrı'dan kork ve buyruklarını tut; çünkü insanın bütün görevi budur.
14 Çünkü Tanrı her gizli şeyle birlikte her işi, ister iyi olsun, ister kötü olsun, yargıya getirecektir.

SOLOMON'UN EZGİSİ

1 Ezgiler ezgisi, Solomon'undur.

Sevgili

2 Ağzının öpüşleriyle beni öpsün;
çünkü senin sevgin şaraptan daha iyidir.
3 Esansının kokusu hoştur.
Senin adın dökülmüş esanstır,
bu yüzden kızlar seni seviyor.
4 Beni seninle birlikte al götür.
Haydi koşalım.
Kral beni odalarına götürdü.

Dostlar

Sende sevineceğiz ve coşacağız.
Senin sevgini şaraptan daha çok öveceğiz!

Sevgili

Seni sevmekte haklılar.
5 Ben esmerim, ama güzelim,
ey Yeruşalem kızları,
Kedar çadırları gibi,
Solomon'un perdeleri gibi.
6 Esmer olduğuma bakmayın,
çünkü beni güneş yaktı.
Annemin oğulları bana kızdılar.
Beni bağlara bekçi yaptılar.
Kendi bağıma bakmadım.
7 Söyle bana, ey sen, canımın sevdiği,
sürünü nerede otlatıyorsun,
öğleyin onları nerede yatırıyorsun?
Çünkü neden arkadaşlarının sürülerinin yanında
Örtünen biri gibi olayım?

Seven

8 Eğer bilmiyorsan, kadınların en güzeli,
koyun izlerini takip et.
Oğlaklarını çoban çadırlarının yanında otlat.
9 Seni, sevgilim,
Firavun'un arabalarındaki bir ata benzetirim.
10 Yanakların küpelerle,
boynun mücevher dizileriyle ne güzel.

Dostlar

11 Sana altın küpeler yapacağız,
gümüş düğmelerle.

Sevgili

12 Kral sofrasında otururken,
benim kokum güzel kokusunu yaydı.
13 Sevgilim benim için memelerimin
arasında yatan bir mür kesesidir.
14 Sevgilim benim için En Gedi bağlarında

bir salkım kına çiçeğidir.
Seven
15 İşte,* güzelsin, sevgilim.
İşte, güzelsin.
Gözlerin güvercinler gibi.
Sevgili
16 İşte, güzelsin, sevgilim, evet, hoşsun;
ve yatağımız yemyeşil.
Seven
17 Evimizin kirişleri sedirlerdir.
Tavanlarımız köknarlardır.

2

Sevgili
1 Ben Şaron gülüyüm,
vadilerin zambağıyım.
Seven
2 Dikenler arasında zambak nasılsa,
kızlar arasında sevgilim öyledir.
Sevgili
3 Orman ağaçları arasında elma ağacı nasılsa,
oğlanlar arasında sevgilim öyledir.
Onun gölgesinde büyük bir zevkle oturdum,
meyvesi damağıma tatlı geldi.
4 Beni ziyafet salonuna götürdü.
Onun üzerimdeki sancağı sevgidir.
5 Beni kuru üzümle güçlendirin,
elmayla beni canlandırın;
çünkü ben aşktan bitkinim.
6 Sol eli başımın altında olsun.
Sağ eli beni kucaklasın.
7 Ey Yeruşalem kızları,
dişi ceylanlar ve kırın dişi geyikleri üzerine
size ant ettiriyorum ki,
sevgiyi ayıltmayın ve uyandırmayın,
ta ki o arzu edene kadar.
8 Sevgilimin sesi!
İşte geliyor,
dağların üzerinden sekerek,
tepelerin üzerinden sıçrayarak.
9 Sevgilim bir ceylan ya da geyik yavrusuna benzer.
İşte, duvarımızın arkasında duruyor!
Pencerelerden içeri bakıyor.
Kafeslerden bakış atıyor.
10 Sevgilim konuşup bana şöyle dedi,
"Sevgilim, güzelim, kalk da gel."
11 "Çünkü işte, kış geçti.
Yağmurlar geçip gitti.
12 Yerde çiçekler görünüyor.

* **1:15** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

Ezgi söyleme zamanı geldi,
ve diyarımızda kumru sesi duyuldu.
13 İncir ağacı ham incirlerini yetiştirmekte.
Asmalar çiçek açtı.
Güzel kokular yaymaktalar.
Sevgilim, güzelim, kalk da gel."
Seven
14 Kaya kovuklarındaki,
dağ yamaçlarının gizli yerlerindeki güvercinim,
yüzünü bana göster.
Sesini bana duyur;
çünkü sesin tatlı, yüzün güzeldir.
15 Bizim için tilkileri,
bağları yağmalayan küçük tilkileri yakalayın;
çünkü bağlarımız çiçek açtı.
Sevgili
16 Sevgilim benimdir, ben de onun.
Zambakların arasında gezinir.
17 Gün serinleyip gölgeler kaçıncaya dek,
dön, sevgilim,
yarılmış dağlar üzerinde ceylan ya da geyik yavrusu gibi ol.

3

1 Geceleyin yatağımın üzerinde,
onu, canımın sevdiğini aradım.
Aradım, ama onu bulamadım.
2 Şimdi kalkıp kenti dolaşayım;
sokaklarda ve meydanlarda
onu, canımın sevdiğini arayayım.
Aradım, ama onu bulamadım.
3 Kentte dolaşan bekçiler beni buldular;
"Onu, canımın sevdiğini gördünüz mü?"
4 Onlardan ayrılır ayrılmaz,
onu, canımın sevdiğini buldum.
Onu tuttum ve bırakmadım;
ta ki onu annemin evine,
bana gebe kalan kadının odasına götürene dek.
5 Ey Yeruşalem kızları,
dişi ceylanlar ve kırın dişi geyikleri üzerine
size ant ettiriyorum ki,
sevgiyi ayıltmayın ve uyandırmayın,
ta ki o arzu edene kadar.
6 Duman sütunları gibi çölden çıkan,
mür ve günlükle,
tüccarın bütün baharatlarıyla
kokulandırılmış olan bu kimdir?
7 İşte, Solomon'un arabası!
İsrael'in yiğitlerinden,
altmış yiğit onun çevresinde.
8 Hepsi kılıç kullanır ve savaşta ustadır.
Gecenin dehşetinden,

her birinin kılıcı belindedir.
9 Kral Solomon,
kendine Lübnan ağacından bir araba yaptı.
10 Sütunlarını gümüşten,
tabanını altından,
koltuğunu mordan yaptı,
içi Yeruşalem kızlarından sevgiyle döşendi.
11 Ey Siyon kızları, çıkın,
Kral Solomon'u, düğünü gününde,
yüreğinin sevinci gününde,
annesinin ona giydirdiği taçla görün.

4

1 Ah, ne güzelsin, sevgilim.
Ah, ne güzelsin.
Gözlerin peçenin ardındaki güvercinler gibi.
Saçların Gilad Dağı'ndan inen keçi sürüsü gibi.
2 Dişlerin yıkanmaktan çıkmış,
yeni kırkılmış bir sürüye benzer.
Her birinin ikizi var.
Aralarında yavrusuz olan yok.
3 Dudakların al iplik gibi.
Ağzın ne güzel.
Yanakların peçenin ardındaki nar parçası gibi.
4 Boynun David'in silah evi için yapılmış kulesine benzer,
üzerine bin kalkan asılmış,
hepsi yiğit kalkanları.
5 İki memen, sanki bir çift geyik yavrusu,
zambaklar arasında otlayan,
ikiz ceylan yavrusu.
6 Gün serinleyince, gölgeler kaçıp gidinceye dek,
mür dağına,
günnük tepesine gideceğim.
7 Tümüyle güzelsin, sevgilim.
Sende hiç kusur yok.
8 Lübnan'dan benimle gel,
ey gelinim, benimle Lübnan'dan.
Amana Tepesi'nden,
senir ve Hermon'un tepelerinden,
aslanların inlerinden,
parsların dağlarından bak.
9 Yüreğimi çaldın, kız kardeşim, gelinim.
Bir bakışınla, boynunun bir zinciriyle yüreğimi çaldın.
10 Sevgin ne kadar güzel, kız kardeşim, gelinim!
Sevgin şaraptan ne kadar daha hoş,
esansının kokusu her türlü baharattan daha güzel!
11 Ey gelinim, bal damlatır dudakların.
Balla süt dilinin altındadır.
Giysilerinin kokusu sanki Lübnan kokusu.
12 Kız kardeşim, gelinim, kapalı bir bahçedir;
kapalı bir kaynak, mühürlü bir pınardır.

13 Fidanların nar bahçesidir,
değerli meyvelerle, kına ve nardin fidanlarıyla,
14 nardin ve safran,
kamış ve tarçın, her türlü günnük ağacıyla,
mür ve öd ağacı, en iyisinden her çeşit baharatlarla,
15 bahçelerin pınarı,
diri suların kuyusu,
Lübnan'dan akan dereler.
Sevgili
16 Uyan, ey kuzey rüzgârı,
sen de gel, ey güney!
Bahçeme es de, onun baharatları aksın.
Sevgilim bahçesine gelsin,
ve değerli meyvelerini tatsın.

5

Sevgili
1 Bahçeme girdim, kız kardeşim, gelinim.
Baharatımla mürümü topladım;
balımla peteğimi yedim;
sütümle şarabımı içtim.
Dostlar
Yiyin, ey dostlar! İçin, evet, bol bol için, ey sevgililer.
Sevgili
2 Uyuyordum, ama yüreğim uyanıktı.
Kapıyı çalan sevgilimin sesi:
“Aç bana, kız kardeşim, aşkım, güvercinim, lekesizim;
çünkü başım çiyle dolu,
saçlarım da gecenin nemiyle.”
3 Entarimi çıkardım. Gerçekten giymeli miyim?
Ayaklarımı yıkadım. Gerçekten onları kirletmeli miyim?
4 Sevgilim elini sürgü deliğinden içeri uzattı.
Kalbim onun için çarpıyordu.
5 Sevgilime kapıyı açmak için kalktım.
Ellerimden mür damladı,
parmaklarımdan aktı,
sürgü tokmakları üzerine.
6 Sevgilime açtım;
ama sevgilim ayrılıp gitmişti.
O konuşurken ben kendimden geçmiştim.
Onu aradım, ama bulamadım.
Onu çağırdım, ama o yanıt vermedi.
7 Kentte dolaşan bekçiler beni buldular.
Beni dövdüler,
beni yaraladılar.
Sur bekçileri üzerimden şalımı alıp götürdüler.
8 Size ant içiriyorum, ey Yeruşalem kızları,
eğer sevgilimi bulursanız,
ona aşktan bitkin olduğumu söyleyin.
Dostlar
9 Kadınların en güzeli,

senin sevgilin öteki sevgililerden nasıl daha iyidir?
Senin sevgilin öteki sevgililerden nasıl daha iyidir ki,
bize böyle ant içiriyorsun?

Sevgili

10 Sevgilim beyaz ve kızıldır.
On binler arasında en iyisidir.
11 Başı en saf altına benzer.
Saçları gür, kuzgun gibi siyahtır.
12 Gözleri akarsu kenarındaki güvercinler gibidir,
sütle yıkanmış, mücevher gibi takılmış.
13 Yanakları güzel kokulu çiçeklik gibidir,
güzel kokular yığınlarıyla.
Dudakları zambaklar gibidir, mür yağı damlatır.
14 Elleri beril kakmalı altın yüzükler gibidir.
Gövdesi safirlerle kaplı fildişi işi gibidir.
15 Bacakları saf altın ayaklıklar üzerine yerleştirilmiş
mermer sütunlar gibidir.
Görünüşü Lübnan gibidir,
sedirler kadar harikadır.
16 Ağzı tatlıdır; evet, her yönüyle sevimlidir.
Bu benim sevgilimdir ve bu benim dostumdur,
ey Yeruşalem kızları.

6

Dostlar

1 Ey kadınların en güzeli, sevgilin nereye gitti?
Sevgilin nereye döndü ki, onu seninle birlikte arayalım?

Sevgili

2 Bahçelerde sürüsünü otlatmak ve zambak toplamak için,
sevgilim bahçesine,
güzel kokulu çiçekliklerine indi.
3 Sevgilim benimdir, ben de sevgilimin.
Zambaklar arasında geziniyor.

Seven

4 Sen güzelsin, sevgilim, Tirtsa kadar güzelsin,
Yeruşalem kadar sevimlisin,
sancak açmış bir ordu kadar muhteşemsin.
5 Gözlerini benden çevir,
çünkü onlar bana galip geldiler.
Saçların Gilad yamacında yatan keçi sürüsü gibi.
6 Dişlerin yıkanmaktan yeni çıkmış koyun sürüsü gibi,
her birinin ikizi var;
aralarında yavrularını yitiren yoktur.
7 Yanakların peçenin ardındaki nar parçası gibi.
8 Altmış kraliçe, seksen cariye,
ve sayısız el değmemiş kız var.
9 Kusursuz güvercinim, eşsizdir.
Annesinin biricik kızıdır.
Kendisini doğuranın gözdesidir.
Kızlar onu gördüler ve ona mutlu dediler.
Kraliçeler ve cariyeler onu gördüler ve onu övdüler.

10 Görünüşü sabah gibi,
ay kadar güzel, güneş kadar parlak,
ve sancak açmış ordu kadar muhteşem olan bu kadın kimdir?
11 Vadinin yeşil fidanlarını görmek,
asma tomurcuklandı mı, narlar çiçek açtı mı diye görmek için,
ceviz bahçesine indim.
12 Farkına varmadan,
arzum beni soylu halkımın arabalarıyla oturttu.

Dostlar

13 Geri dön, geri dön, ey Şulamlı!
Geri dön, geri dön de sana bakalım.

Seven

Neden Şulamlı'ya, Mahanaim dansına bakar gibi bakmak istiyorsun?

7

1 Sandaletler içinde ayakların ne güzel, ey bey kızı!
Yuvarlak kalçaların mücevher gibi,
usta ellerinin işi.
2 Vücudun yuvarlak bir kadeh gibi,
karışık şaraptan yoksun değil.
Belin zambaklarla süslenmiş bir buğday yığını gibi.
3 İki memen sanki bir çift geyik vayrusu,
ikiz ceylan yavrusu.
4 Boynun fildişi kulesine benzer.
Gözlerin Batrabbim Kapısı yanındaki Heşbon havuzları gibi.
Burnun Damaskus'a bakan Lübnan Kulesi gibi.
5 Üzerindeki başın Karmel gibi.
Başındaki saçlar mora çalıyor.
Kral senin kaküllerine tutsak oldu.
6 Zevkler için,
sen ne güzelsin, ne hoşsun, ey aşk!
7 Bu senin boyun palmiye ağacına benzer,
memelerin onun meyvesi gibi.
8 "Hurma ağacına çıkayım, meyvesini tutayım." dedim.
Memelerin asma salkımları gibi olsun,
soluğunun kokusu da elma gibi.
9 Ağzın en iyi şarap gibi,
sevgilim için kolayca akan,
uyuyanların dudaklarından kayan.

Sevgili

10 Ben sevgiliminim.
Onun arzusu banadır.
11 Gel, sevgilim! Kıra çıkalım.
Köylerde geceleyelim.
12 Sabahleyin erkenden bağlara çıkalım.
Asma tomurcuk verdi mi,
çiçeği açtı mı,
narlar çiçeklendi mi görelim.
Orada sana sevgimi vereceğim.
13 Adamotları hoş koku saçıyor.
Kapılarımızın önünde

Taze ve kuru her çeşit değerli meyve var,
onları senin için sakladım, ey sevgilim.

8

1 Ah, keşke sen annemin memelerinden süt emmiş kardeşim gibi olsaydın!
Seni dışarıda bulsam, öperdim;
kimse de beni kınamazdı.
2 Sana yol gösterir,
beni eğiten annemin evine götürürdüm.
Sana baharatlı şaraptan,
narımın suyundan içirirdim.
3 Sol eli başımın altında olurdu.
Sağ eli beni kucaklardı.
4 Size ant içiriyorum, ey Yeruşalem kızları,
sevgiyi ayıltmayasınız, uyandırmayasınız diye,
ta ki öyle arzu edene kadar.

Dostlar

5 Sevgilisine yaslanarak çölden çıkan bu kimdir?

Sevgili,

Elma ağacının altında seni uyandırdım.
Orada annen sana gebe kaldı.
Orada doğum sancıları çekti ve seni doğurdu.
6 Beni yüreğine bir mühür,
kolunun üzerine bir mühür gibi koy;
çünkü sevgi ölüm kadar güçlüdür.
Kıskançlık Şeol* kadar zalimdir.
Onun ışıltıları ateş ışıltılarıdır,
Yah'ın† gerçek alevidir.
7 Büyük sular sevgiyi söndüremez,
seller de onu boğamaz.
Bir adam sevgisi için evinin bütün servetini verse,
tümüyle hor görülür.

Kardeşler

8 Küçük bir kız kardeşimiz var.
Onun daha memeleri yok.
Onun için söz söyleneceği gün,
kız kardeşimiz için ne yapacağız?
9 Eğer o bir duvarsa,
üzerine gümüş bir kule yaparız.
Eğer bir kapıysa,
onu sedir tahtalarıyla kapatırız.

Sevgili

10 Ben bir duvarım, memelerim de kuleler gibi,
o zaman onun gözünde esenlik bulan biri gibi oldum.
11 Solomon'un Baal Hamon'da bir bağı vardı.
Bağı tutanlara kiraladı.
Her biri ürünü için bin şekel‡ gümüş getirirdi.
12 Benim kendi bağım önümdedir.

---

* **8:6** Şeol ölüler diyarıdır. † **8:6** "Yah", Tanrı'nın özel ismi olan "Yahve"nin kısaltılmış halidir ve diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harfle) olarak çevrilir. ‡ **8:11** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur, dolayısıyla 1000 şekel yaklaşık 10 kilogram veya 22 pounddur.

Bini senin olsun, ey Solomon,
iki yüzü de ürününe bakanların olsun.

Seven

13 Bahçelerde oturan,
dostlarınla birlikte hazır bulunan ey sen,
sesini duyur bana!

Sevgili

14 Kaç gel, sevgilim!
Hoş kokulu dağların üzerinde,
bir ceylan gibi, ya da geyik yavrusu gibi ol!

YEŞAYA

1 Amots oğlu Yeşaya'nın Yahuda kralları Uzziah, Yotam, Ahaz ve Hizkiya'nın günlerinde
Yahuda ve Yeruşalem ile ilgili gördüğü görüm.
2 Ey gökler, dinleyin ve ey yer dinleyin;
çünkü Yahve* şunları söyledi:
"Çocuklar besleyip büyüttüm, onlar da bana isyan ettiler.
3 Öküz sahibini, eşek de efendisinin yemliğini bilir;
ama İsrael bilmiyor. Benim halkım dikkate almıyor."
4 Ah günahkâr bir ulus,
kötülükle dolu bir halk, kötülük yapanların soyu,† çürük davranan çocuklar!
Yahve'yi terk ettiler. İsrael'in Kutsalı'nı küçümsediler.
Yabancılaştılar ve gerilediler.
5 Neden isyanını daha çok artırarak daha çok dövülesin?
Baş tümüyle hasta, yürek de tümüyle baygın.
6 Ayak tabanından başa kadar kendisinde hiç sağlık yok;
yalnızca yaralar, bereler ve açık yaralar var.
Onlar kapatılmamış, sarılmamışlar,
ya da yağla yumuşatılmamışlar.
7 Ülkeniz ıssız. Kentleriniz ateşle yanmış.
Yabancılar önünüzde ülkenizi yiyip bitiriyor,
ıssız bırakılmış, yabancılar tarafından yıkılmış sanki.
8 Siyon kızı bağdaki barınak gibi,
kavun tarlasındaki kulübe gibi,
kuşatılmış bir kent gibi bırakıldı.
9 Ordular Yahvesi bize çok küçük bir kalıntı bırakmamış olsaydı,
Sodom gibi olurduk. Gomora'ya benzerdik.
10 Ey Sodom yöneticileri,
Yahve'nin sözünü dinleyin!
Ey Gomora halkı, Tanrımız'ın‡ yasasını dinleyin!
11 "Kurbanlarınız çokmuş, bana ne?" diyor Yahve.
"Yakmalık koç sunularınız ve besili hayvanlarınızın yağları yetti bana.
Boğaların, kuzuların ya da tekelerin kanından hoşlanmıyorum.
12 Önüme görünmeye geldiğinizde,
elinizden bunu kim istedi de, avlularımı çiğniyorsunuz?
13 Artık boş sunu getirmeyin. Buhur bana iğrençtir.
Yeni Aylar, Şabat'lar ve toplantı çağrıları: Kötülük toplanmalarına katlanamıyorum.
14 Canım Yeni Aylar'ınızdan ve belirlenmiş bayramlarınızdan nefret ediyor.
Onlar bana yüktür. Bunları taşımaktan yoruldum.
15 Ellerini açtığında gözlerimi sizden gizleyeceğim.
Evet, çok dua ettiğinizde duymayacağım. Elleriniz kanla dolu.
16 Kendinizi yıkayın. Kendinizi temizleyin.
Yaptığınız kötülükleri gözümün önünden atın.
Kötülük yapmaktan vazgeçin.
17 İyilik etmeyi öğrenin. Adaleti arayın.

---

* **1:2** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.
† **1:4** veya tohum ‡ **1:10** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

Ezilmişleri rahatlatın. Babasızları savunun.
Dul kadının davasına bakın."
18 "Gelin şimdi, birlikte çözelim" diyor Yahve:
"Günahlarınız kıpkırmızı olsa da, kar gibi beyaz olacak.
Koyu kırmızı gibi kızıl olsalar da yapağı gibi olacaklar.
19 Eğer istekli ve itaatkar olursanız,
ülkenin iyi ürününü yiyeceksiniz;
20 ama eğer reddeder ve isyan ederseniz,
kılıçla yiyip bitirileceksiniz; çünkü bunu Yahve'nin ağzı söyledi."
21 Sadık kent nasıl fahişe oldu! O, adaletle doluydu.
Doğruluk ona yerleşmişti, şimdiyse katiller.
22 Gümüşünüz süprüntü oldu, şarabınız suyla karıştırıldı.
23 Beyleriniz asi ve hırsızların yoldaşlarıdır.
Herkes rüşveti sever ve ödül peşindeler.
Onlar yetimleri savunmuyorlar, dul kadının davası da onlara gelmiyor.
24 Bu nedenle Efendi,§ Ordular Yahvesi İsrael'in Güçlüsü, şöyle diyor:
"Ah, hasımlarımdan rahat bulacağım ve düşmanlarımdan öç alacağım.
25 Elimi sana çevireceğim, süprüntünü tamamen temizleyeceğim,
bütün kalayını* kaldıracağım.
26 Önceden olduğu gibi hakimlerini,
başlangıçta olduğu gibi danışmanlarını eski durumuna döndüreceğim.
Bundan sonra sana 'Doğruluk kenti, sadık kent' denecek.
27 Siyon adaletle, onun tövbe edenleri de doğrulukla kurtarılacak.
28 Ama suçlularla günahkarların yok edilişi birlikte olacak,
Yahve'yi bırakanlar yok olacaklar.
29 Çünkü onlar arzuladığınız meşe ağaçlarından utanacaklar,
siz de seçmiş olduğunuz bahçelerden dolayı utanacaksınız.
30 Çünkü siz yaprağı solan meşe ağacı gibi,
suyu olmayan bahçe gibi olacaksınız.
31 Güçlü olan kav gibi, işi ise kıvılcım gibi olacaktır.
İkisi birlikte yanacak ve kimse onları söndüremeyecek."

2

1 Amots oğlu Yeşaya'nın Yahuda'yla ve Yeruşalem'le ilgili gördüğü şey budur.
2 Son günlerde öyle olacak ki, Yahve'nin Evi'nin dağı dağların doruğuna kurulacak ve
tepelerin üzerine yükseltilecek;
bütün uluslar ona akın edecek.
3 Birçok halk gidip şöyle diyecek:
"Gelin, Yahve'nin dağına, Yakov'un Tanrısı'nın Evi'ne çıkalım;
O bize kendi yollarını öğretecek ve biz de O'nun yollarında yürüyeceğiz."
Çünkü yasa Siyon'dan, Yahve'nin sözü Yeruşalem'den çıkacak.
4 Uluslar arasında yargıçlık edecek ve birçok halk hakkında karar verecek.
Kılıçlarını dövüp saban demirlerine, mızraklarını da bağcı bıçaklarına çevirecekler.
Ulus ulusa kılıç kaldırmayacak, artık savaşı öğrenmeyecekler.
5 Ey Yakov Evi, gelin de Yahve'nin ışığında yürüyelim.
6 Çünkü kendi halkını, Yakov'un evini terk ettin,
çünkü orası doğuyla dolu, Filistliler gibi kehanet yapanlarla,
yabancıların çocuklarıyla el sıkışıyorlar.

§ **1:24** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır. * **1:25** Kalay, inceltme ve saflaştırma işlemi sırasında gümüşten ayrılan bir metaldir.

7 Ülkeleri gümüş ve altınla dolu, hazinelerinin sonu yoktur.
Onların diyarı da atlarla dolu, savaş arabalarının da sonu yoktur.
8 Onların ülkesi de putlarla dolu. Kendi parmaklarının yaptığı,
kendi elleriyle yaptıkları işe tapıyorlar.
9 İnsan alçaltılır, insan yola da getirilir; bu yüzden onları bağışlama.
10 Yahve'nin dehşetinden, heybetinin görkeminden kayaya girin ve toza toprağa saklanın.
11 O gün insanın kibirli bakışları alçaltılacak,
gururu eğdirilecek ve yalnızca Yahve yüceltilecek.
12 Çünkü bütün kibirli ve küstah olanlar için,
yukarı kaldırılmış her şey için, alçaltılacaktır da;
13 Lübnan'ın yüksek ve yukarı kaldırılmış tüm sedir ağaçları için,
Başan'ın bütün meşeleri için,
14 bütün yüksek dağlar için, yukarı kaldırılmış bütün tepeler için,
15 her yüksek kule için, her sur için,
16 Tarşiş'in bütün gemileri için ve bütün hoş tasvirler için,
Ordular Yahvesi'nin bir günü olacaktır.
17 İnsanın kibri eğdirilecek ve insanın küstahlığı alçaltılacaktır;
o gün yalnızca Yahve yüceltilecek.
18 Putlar tamamen ortadan kalkacak.
19 Yahve yeryüzünü kudretle sarsmak için kalktığı zaman,
insanlar, Yahve'nin dehşetinden ve heybetinin yüceliğinden,
kayalık mağaralara ve yerin çukurlarına girecekler.
20 O gün insanlar tapınmak için kendilerine yapmış oldukları gümüş,
ve altından putlarını köstebeklere ve yarasalara atacaklar,
21 yeryüzünü kudretle sarsmak için Yahve kalktığı zaman,
heybetinin yüceliğinden ve dehşetinin önünden kayaların oyuklarına ve pütürlü
kayaların yarıklarına girecekler.
22 Soluğu burnunda olan insana güvenmeyi bırakın;
onun değeri nedir ki?

3

1 Çünkü işte,* Ordular Yahve'si olan Efendi, Yeruşalem'den ve
Yahuda'dan erzağı ve desteği, bütün ekmek erzağını, bütün su erzağını, kaldırıyor;
2 yiğidi,
savaşçıyı,
hakimi,
peygamberi,
falcıyı,
ihtiyarı,
3 elli başıyı,
saygın adamı,
danışmanı,
hünerli işçiyi,
becerikli büyücüyü.
4 Gençleri onlara bey olarak vereceğim,
çocuklar da onları yönetecek.
5 Halk, karşılıklı birbirine,
herkes komşusuna baskı yapacak.

* **3:1** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

Çocuk yaşlı adama karşı, kötü adam da saygın adama karşı gururla davranacak.
6 Gerçekten bir adam, babasının evinde kardeşini tutup şöyle diyecek:
“Giysilerin var, hükümdarımız sen ol ve bu yıkım senin elinin altında olsun.”
7 Adam, o gün şöyle haykıracak: “Ben şifacı olmayacağım;
çünkü evimde ne ekmek ne de giyecek var.
Beni halkın hükümdarı yapmayacaksınız.”
8 Çünkü Yeruşalem harabe oldu, Yahuda düştü;
çünkü O'nun yüceliğinin gözlerini öfkelendirmek için
onların dilleri ve işleri Yahve'ye karşıdır.
9 Yüzlerinin görünüşü onlara karşı tanıklık ediyor.
Günahlarını Sodom gibi sergiliyorlar.
Bunu gizlemiyorlar.
Yazıklar olsun onların canlarına!
Çünkü kendi üzerlerine felaket getirdiler.
10 Doğruya, onlar için iyi olacağını söyle;
çünkü onlar işlerinin ürününü yiyecekler.
11 Yazıklar olsun kötülere! Felaket onların üzerinedir;
çünkü kendi elleriyle yaptıklarının karşılığı onlara ödenecektir.
12 Benim halkıma gelince, çocuklar onlara zulmetmektedir,
ve kadınlar onlara hükmetmektedir.
Halkım, sana yol gösterenler seni saptırıyorlar,
patikalarının yolunu bozuyorlar.
13 Yahve çekişmek için ayağa kalkıyor,
halkları yargılamak için duruyor.
14 Yahve halkının ihtiyarları ve önderleriyle yargıya girecek:
“Bağı yiyip bitiren sizsiniz. Yoksulun yağması evlerinizdedir.
15 Halkımı ezmekle,
yoksulların yüzünü övütmekle ne demek istiyorsunuz?” diyor
Ordular Yahve'si Efendi.
16 Dahası Yahve şöyle dedi:
“Çünkü Siyon kızları kibirlidirler, boyunlarını uzatıp göz kırparak zarif adımlarla
yürüyorlar,
ayaklarındaki halkaları şıngırdatıyorlar;
17 bu yüzden Efendi Siyon kadınlarının başlarının tepesinde yaralar açacak,
Yahve onların kafa derilerini de kel edecek."
18 O gün Yahve onların halhallarını, baş çatlığı, hilal kolyelerini,
19 küpelerini, bileziklerini, peçelerini,
20 baş örtülerini, ayak zincirlerini, kuşaklarını, koku şişelerini, nazarlıklarını,
21 mühürlerini, yüzüklerini, burun halkalarını,
22 güzel kaftanlarını, örtülerini, şallarını, keselerini,
23 el aynalarını, ince keten giysilerini, taçlarını ve atkılarını o gün kaldırıp atacak.
24 Öyle olacak ki, hoş koku yerine çürük koku;
kemer yerine ip; biçimli saç yerine kellik;
kaftan yerine çul; ve güzellik yerine dağlanma olacak.
25 Adamlarınız kılıçla,
güçlüleriniz de savaşta düşecek.
26 Siyon'un kapıları ağıt yakıp yas tutacak.
O, ıssız kalıp yere oturacak.

4

1 O gün yedi kadın bir erkeği tutup şöyle diyecek: “Kendi ekmeğimizi yiyeceğiz, kendi
giysilerimizi de giyeceğiz. Yeter ki, senin adınla çağrılalım. Utancımızı kaldır.”
2 O gün Yahve'nin dalı güzel ve görkemli olacak, ülkenin ürünü de İsrael'in sağ
kalanlarının güzelliği ve görkemi olacak.
3 Efendi, Siyon kızlarının pisliğini yıkayınca, Yeruşalem'in kanını içinden adalet ruhuyla
ve yakma ruhuyla temizleyince,
4 öyle olacak ki, Siyon'da kalana ve Yeruşalem'de bırakılana, Yeruşalem'de yaşayanlar
arasında yazılı olan herkese kutsal denilecek.
5 Yahve, Siyon Dağı'ndaki bütün yerleşimin ve onun toplulukları üzerinde gündüzleri
bir bulut ve duman, geceleri ise alevli ateş ışıltısı yaratacak, çünkü görkemin tamamı
üzerinde örtü olacak.
6 Gündüz sıcaktan gölge, fırtınadan ve yağmurdan sığınacak yer ve barınak için bir çardak
olacak.

5

1 Sevgilime, sevgilimin bağıyla ilgili bir ezgi söyleyeyim.
Çok verimli bir tepede sevgilimin bir bağı vardı.
2 Onu kazdı, taşlarını topladı, en seçkin asmayı dikti,
ortasında bir kule bina etti, bir de içinde üzüm sıkma kuyusu kazdı.
Üzüm versin diye aradı ama o yaban üzümü verdi.
3 “Şimdi, ey Yeruşalem sakinleri ve Yahudalılar,
lütfen benimle bağım arasında hüküm verin.
4 Bağıma benim yapmadığımdan ona daha fazla ne yapılabilirdi?
Neden üzüm vermesi için aradığımda yaban üzümü verdi?
5 Şimdi size bağıma ne yapacağımı söyleyeyim.
Onun çitini kaldıracağım ve onu yiyip bitirecekler.
Onun duvarını yıkacağım, o da ayak altında çiğnenecek.
6 Onu çorak bir araziye çevireceğim.
Budanmayacak ya da çapalanmayacak ama çalılar ve dikenler büyüyecek.
Bulutlara da üzerine yağmur yağdırmamalarını buyuracağım.”
7 Çünkü Ordular Yahvesi'nin bağı İsrael'in evidir,
Yahuda halkı da O'nun hoş fidanıdır.
Adaleti aradı ama işte, zorbalık, doğruluğu aradı ama işte, sıkıntı feryadı.
8 Yer kalmayıncaya kadar eve ev katanların,
tarlaya tarla ekleyenlerin ve ülkenin ortasında kendini yalnız oturtan sizin vay
haline!
9 Ordular Yahvesi kulaklarıma şöyle diyor:
“Gerçekten çok evler ıssız kalacak, büyük ve güzel olsa da oturulmayacak.
10 Çünkü on dönümlük* bağ bir bat,†
bir homer‡ tohum da bir efa§ ürün verecek.”
11 Sabah erkenden kalkıp ağır içki peşinden koşanların,
geceleyin geç vakte, şarap onları alevlendirinceye kadar kalanların vay haline!
12 Onların şölenleri şarapla birlikte arp, lir, tef ve flüttür;
ama Yahve'nin işine saygı duymazlar, ne de O'nun ellerinin işleyişini düşündüler.
13 Bu nedenle halkım bilgi eksikliğinden dolayı sürgüne gidiyor.
Saygın adamları açlıktan ölmekte, onların kalabalıkları da susuzluktan kavrulmakta.

* **5:10** Kelimenin tam anlamıyla on boyunduruk, ya da on çift öküzün bir günde sürebileceği arazi miktarı, ki bu da yaklaşık 10 dönüm ya da 4 hektardır. † **5:10** 1 bat yaklaşık 22 litre veya 5,8 galondur ‡ **5:10** 1 homer yaklaşık 220 litre veya 6 kileye eşittir § **5:10** 1 efa yaklaşık 22 litre veya 0,6 kile veya yaklaşık 2 hektardır; ekilenin sadece onda biridir.

14 Bu nedenle Şeol* arzusunu genişletti,
ölçüsüzce ağzını açtı; ve onların görkemi, kalabalıkları,
tantanası ve onların arasında sevinip coşan oraya inmekte.
15 Böylece insan alçaltılır, insan yola getirilir,
küstahların gözleri de utandırılır;
16 ama Ordular Yahvesi adalet içinde yüceltilir,
Kutsal Olan Tanrı doğruluk içinde kutsal kılındı.
17 O zaman kuzular kendi otlaklarındaymış gibi otlayacaklar,
yabancılar zenginlerin yıkıntılarını yiyecekler.
18 Vay haline haksızlığı yalan ipleriyle,
kötülüğü araba urganıyla çekenlerin,
19 "Acele etsin, işini çabuklaştırsın da biz görelim;
İsrael'in Kutsalı'nın öğüdü yaklaşsın ve gelsin ki,
onu görelim!" diyenlerin.
20 Kötüye iyi, iyiye kötü diyenlerin;
karanlığı ışık yerine, ışığı karanlık yerine koyanların;
acıyı tatlı yerine, tatlıyı acı yerine koyanların vay haline!
21 Kendi gözlerinde bilge olanların,
kendilerini sağduyulu görenlerin vay haline!
22 Şarap içmekte güçlü olanların,
ağır içkileri karıştırmakta da önde gidenlerin;
23 rüşvet için suçluyu suçsuz çıkaranların,
ama masumların hakkını inkar edenlerin vay haline!
24 Bu nedenle, ateşin dili anızı nasıl yiyip bitirirse ve kuru ot alevde nasıl dibe çökerse,
onların kökü de öyle çürüyecek ve çiçekleri toz gibi havaya kalkacak;
çünkü Ordular Yahvesi'nin yasasını reddettiler, İsrael'in Kutsalı'nın sözünü
küçümsediler.
25 Bu nedenle Yahve'nin öfkesi halkına karşı alevlendi;
elini onlara karşı uzatıp onları vurdu. Dağlar titriyor ve onların cesetleri
sokakların ortasında gübre gibi duruyor.
Bütün bunlara rağmen öfkesi geri dönmedi ama eli hâlâ uzanmış duruyor.
26 Uzaklardan uluslara bir sancak kaldıracak,
yeryüzünün öbür ucundan onlar için ıslık çalacak.
İşte, hızla ve çabucak gelecekler.
27 Onların arasında kimse yorulmayacak, tökezlemeyecek;
hiç kimse ne uyuyacak, ne de uyuklayacak, ne bellerinin kuşağı çözülecek,
ne de çarıklarının kayışı kopacak,
28 okları sivri, yayları da gerilidir, atlarının nalları çakmaktaşı gibi,
tekerlekleri de kasırga gibi olacak.
29 Onların kükremesi dişi aslanınki gibi olacak.
Genç aslanlar gibi kükreyecekler.
Evet, kükreyecekler, avlarını yakalayıp götürecekler ve kurtaracak kimse olmayacak.
30 O gün denizin uğultusu gibi onlara karşı kükreyecekler.
Bir kimse toprağa baktığında işte, karanlık ve sıkıntı.
Bulutlarındaki ışık kararmıştır.

6

1 Kral Uzziya'nın öldüğü yıl, Efendi'yi yüce ve yüksek bir taht üzerinde oturmakta gördüm; ve etekleri tapınağı dolduruyordu.

* **5:14** Şeol ölüler diyarıdır.

2 O'nun üzerinde Seraflar duruyordu. Her birinin altı kanadı vardı. İkisiyle yüzünü
örtüyordu. İkisiyle ayaklarını örtüyordu. İkisiyle uçuyordu.
3 Biri diğerine seslenip şöyle dedi:
“Ordular Yahvesi kutsal, kutsal, kutsaldır!
Bütün yeryüzü O'nun görkemiyle dolu!”
4 Çağıranın sesinden eşiklerin temelleri sarsıldı ve ev dumanla doldu.
5 O zaman şöyle dedim: “Vay başıma! Çünkü mahvoldum, zira dudakları kirli bir
adamım ve dudakları kirli bir halk arasında yaşıyorum; çünkü gözlerim Kral'ı, Ordular
Yahvesi'ni gördü!"
6 Bunun üzerine Seraflar'dan biri, elinde maşayla sunaktan aldığı canlı korla yanıma
uçtu.
7 Onu ağzıma dokundurup şöyle dedi: “İşte, bu senin dudaklarına dokundu; ve
kötülüğün ortadan kalktı, günahın da bağışlandı.”
8 Efendi'nin, “Kimi göndereyim ve bizim için kim gidecek?” diyen sesini duydum.
O zaman ben, “İşte buradayım” dedim. “Beni gönder!”
9 O şöyle dedi: “Git ve bu halka şunu söyle:
'Gerçekten duymaktasın
ama anlamıyorsun.
Gerçekten görmektesin
ama kavramıyorsun.'
10 Bu halkın yüreğini yağ bağlat.
Kulaklarını ağırlaştır, gözlerini kapat;
gözleriyle görmesinler, kulaklarıyla duymasınlar, yürekleriyle anlamasınlar,
dönüp de şifa bulmasınlar.”
11 O zaman, “Efendi, ne kadar süre?” dedim.
Şöyle yanıt verdi:
“Kentler oturan olmadan ıssız kalana,
evler insansız kalana,
ülke tamamen ıssız olana kadar,
12 ve Yahve insanları uzaklara götürecek,
ülkenin içinde terk edilmiş yerler çok olacak.
13 Eğer onda biri kalırsa, o da tüketilecektir;
sakız ağacı gibi, kesildiğinde kütüğü kalan meşe ağacı gibi;
böylece kutsal tohum onun kütüğüdür.”

7

1 Yahuda Kralı Uzziya oğlu Yotam oğlu Ahaz'ın günlerinde, Suriye Kralı Rezin ve İsrael
Kralı Remalya oğlu Pekah, Yeruşalem'e karşı savaşmak için çıktılar, ama onu
yenemediler.
2 David evine, “Suriye'nin Efraim'le müttefik olduğu” söylendi. Orman ağaçları
rüzgârda nasıl titrerse onun ve halkının yüreği de öyle titredi.
3 Bunun üzerine Yahve Yeşaya'ya şöyle dedi: “Şimdi sen ve oğlun Şearyaşuv'la Ahaz'ı
karşılamak için yukarı havuzun su yolu sonunda, çırpıcı tarlası caddesine çık.
4 Ona, 'Dikkatli ol ve sakin ol' deyin. 'Korkma, dumanı tüten bu iki meşale
kuyruğundan, Resin ile Suriye'nin ve Remalya oğlunun kızgın öfkesinden yüreğin
bayılmasın.
5 Çünkü Suriye, Efraim ve Remalya oğlu, şöyle diyerek sana karşı kötülük tasarladılar,
6 “Yahuda'ya karşı çıkalım, onu parçalayalım, onu kendi aramızda bölelim ve oraya bir
kral koyalım; Tabeel'in oğlunu.”
7 Efendi Yahve şöyle diyor: “Bu durmayacak, ne de bu olacak.”

8 Çünkü Suriye'nin başı Damaskus'tur, Damaskus'un başı da Resin'dir. Altmış beş yıl
içinde Efraim parçalanacak ve artık bir halk olmayacaktır.
9 Efraim'in başı Samariya'dır, Samariya'nın başı da Remalya'nın oğludur. Eğer
inanmazsanız, kesinlikle pekişmezsiniz.'"
10 Yahve tekrar Ahaz'la konuşup şöyle dedi:
11 "Tanrın Yahve'den bir belirti iste; ya derinlikte olsun, ya da yukarıda yükseklikte."
12 Ama Ahaz, "İstemem" dedi. "Yahve'yi denemem."
13 "Şimdi dinle, David evi" dedi. "İnsanların sabrını sınamak sana yetmezmiş gibi,
Tanrım'ın sabrını da mı sınayacaksın?
14 Bu nedenle Efendi'nin kendisi size bir belirti verecek. İşte, bakire kız gebe kalacak,
bir oğul doğuracak ve adını İmmanuel* koyacak.
15 Kötüyü reddedip iyiyi seçmeyi bildiği zaman tereyağı ve bal yiyecek.
16 Çünkü çocuk kötüyü reddedip iyiyi seçmeyi bilmeden önce, kendilerinden nefret
ettiğiniz iki kralın ülkesi terk edilecek.
17 Yahve, Efraim'in Yahuda'dan ayrıldığı günden bu yana, senin, halkının ve babanın
evinin başına henüz gelmemiş günleri getirecek, Aşur Kralı'nı.
18 O gün Yahve Mısır ırmaklarının en uçlarındaki sinek ve Aşur diyarındaki arı için ıslık
çalacak.
19 Gelecekler ve hepsi ıssız vadilerde, kayaların yarıklarında, bütün dikenli çitlerde ve
bütün otlaklarda dinlenecekler.
20 O gün Yahve, Aşur Kralı'nın başını ve ayaklarının kıllarını, Irmağın ötesinde
kiralanmış bir usturayla tıraş edecek; ve sakalı da tüketecek.
21 Öyle olacak ki, o gün bir adam bir genç ineği ve iki koyunu yaşatacak.
22 Öyle olacak ki, verecekleri sütün bolluğundan tereyağı yiyecek; çünkü ülkede kalan
tereyağı ve balı herkes yiyecek.
23 Öyle olacak ki, o gün, bin gümüş şekel† değerinde bin asmanın bulunduğu her yer
çalılık ve dikenlik olacak.
24 İnsanlar oraya oklarla ve yaylarla gidecekler, çünkü bütün ülke çalılık ve dikenlik
olacak.
25 Çapayla işlenen bütün tepelere, çalı ve diken korkusundan oraya gelmeyeceksin;
ama öküzlerin gönderilmesi ve koyunların ayağı altında kalması için olacak."

8

1 Yahve bana şöyle dedi: "Büyük bir levha al ve üzerine insan kalemiyle 'Maher Şalal
Haş Baz* için' yaz;
2 ben de tanıklık etsinler diye sadık tanıkları kendime alacağım: Kâhin Uriya ve
Yeverekya oğlu Zekariya."
3 Kadın peygamberin yanına girdim, o hamile kaldı ve bir oğul doğurdu. Bunun
üzerine Yahve bana şöyle dedi: "Onun adını 'Maher Şalal Haş Baz' koy.
4 Çünkü çocuk 'Babam' ve 'Annem' demeyi öğrenmeden Damaskus'un zenginlikleri ve
Samariya'nın çapul malı Aşur Kralı tarafından götürülecektir."
5 Yahve yine benimle konuşup şöyle dedi,
6 "Çünkü bu halk yumuşakça akan Şiloah sularını reddetti ve Resin ile Remalya'nın
oğluyla seviniyor;
7 bu nedenle şimdi Efendi, Nehrin güçlü tufan sularını, Aşur Kralı'nı ve onun tüm
görkemini onların üzerine getiriyor. Bütün kanallarından çıkacak ve bütün kıyıları
üzerinden taşacak.

---

* **7:14** "İmmanuel" "Tanrı bizimledir" anlamına gelir. † **7:23** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur, dolayısıyla 1000 şekel yaklaşık 10 kilogramdır. * **8:1** "Maher Şalal Haş Baz", "çabuk yağmalayan, avına çabuk ulaşan".

8 Yahuda'ya doğru basacak. Taşıp içinden geçecek. Boynuna kadar ulaşacak.
Kanatlarının gerilmesi senin topraklarının genişliğini dolduracak, ey İmmanuel.
9 Ey halklar, uğultu yapın ve paramparça olun! Dinleyin, ey hepiniz uzak ülkelerde
olanlar: Savaş için kuşanın ve paramparça olun! Savaş için kuşanın ve paramparça
olun!
10 Birbirinize danışın, sonucu da boşa çıkacaktır; Bir söz söyleyin, durmayacaktır,
çünkü Tanrı bizimledir."
11 Çünkü Yahve bunu bana güçlü bir şekilde söyledi ve bana bu halkın yolunda
yürümememi buyurdu ve şöyle dedi,
12 "Bu halkın entrika dediği şeylere siz entrika demeyin. Onların tehditlerinden
korkmayın ya da dehşete düşmeyin.
13 Ordular Yahvesi, kutsal saymanız gereken O'dur. Korkmanız gereken O'dur.
Çekinmeniz gereken O'dur.
14 O, tapınak olacak, ama İsrael'in iki evi için de tökezleme taşı ve onları düşüren bir
kaya olacak. Yeruşalem halkı için bir kapan ve tuzak olacak.
15 Birçokları ona takılıp düşecek, kırılacak, tuzağa düşüp yakalanacak."
16 Antlaşmayı bağla. Öğrencilerim arasında yasayı mühürle.
17 Yüzünü Yakov'un evinden gizleyen Yahve'yi bekleyeceğim ve O'nu arayacağım.
18 İşte, ben ve Yahve'nin bana verdiği çocuklar, Siyon Dağı'nda oturan Ordular
Yahvesi'nin İsrael'deki belirtileri ve harikaları içiniz.
19 Size, "Fısıldayan ve mırıldanan ruh çağıranlara ve büyücülere danışın" dediklerinde,
bir halkın Tanrısı'na danışması gerekmez mi? Yaşayanlar için ölülere mi danışılır?
20 Yasaya ve antlaşmaya dönün! Eğer bu söze göre konuşmazlarsa, kesinlikle onlar için
sabah olmaz.
21 İçinden çok sıkıntılı ve aç olarak geçecekler. Öyle olacak ki, acıktıklarında kaygı
çekecekler, krallarına ve Tanrıları'na lanet edecekler. Yüzlerini yukarıya çevirecekler,
22 sonra yeryüzüne bakacaklar ve sıkıntıyı, karanlığı ve ızdırap kasvetini görecekler.
Koyu karanlığın içine sürülecekler.

9

1 Ama acı çekmiş olana artık kasvet olmayacak. Eskiden Zevulun ülkesini ve Naftali
ülkesini alçaltmıştı; ama son zamanda, deniz yolunda, Yarden'in ötesinde,
ulusların Galilesi'ni görkemli kıldı.
2 Karanlıkta yürüyen halk büyük bir ışık gördü.
Ölüm gölgesi diyarında yaşayanların üzerine ışık parladı.
3 Ulusu çoğalttın.
Sevincini artırdın.
İnsanlar ganimet paylaştıklarında nasıl sevinirlerse, onlar da senin önünde, hasattaki
sevince göre sevinirler.
4 Onun yükünün boyunduruğunu, sırtının değneğini, zulmünün sopasını, Midyan
gününde olduğu gibi kırdın.
5 Çünkü gürültülü savaşta zırhlı adamın bütün zırhları ve kana bulanmış giysileri
yakılacak, ateşe yakıt olacak.
6 Çünkü bize bir çocuk doğdu. Bize bir oğul verildi; yönetim onun omuzlarında olacak.
Onun adı Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Hükümdarı olacak.
7 David'in tahtı üzerinde ve onun krallığı üzerinde, o zamandan sonsuza dek onu
adaletle ve doğrulukla kurmak ve sürdürmek için, onun yönetiminin ve esenliğin
artmasının sonu olmayacak. Ordular Yahvesi'nin gayreti bunu gerçekleştirecek.
8 Efendi, Yakov içine bir söz gönderdi,

ve İsrael'in üzerine indi.
9 Bütün halk, Efraim ve Samariyalılar da dahil olmak üzere,
gururla ve yürek kibiri ile şöyle diyenleri bilecek,
10 “Tuğlalar düştü, ama biz kesme taştan yapacağız.
Yabanıl incir ağaçları kesildi ama yerine sedir koyacağız.”
11 Bunun için Yahve, Resin'in düşmanlarını ona karşı yükseltecek,
onun düşmanlarını da ayağa kaldıracak,
12 Önde Suriyeliler, arkada Filistliler;
İsrael'i ağızları açık yiyip bitirecekler.
Bütün bunlara rağmen öfkesi dönmedi,
ama eli hâlâ uzanmış duruyor.
13 Ancak halk kendilerini vurana dönmedi,
Ordular Yahvesi'ni aramadı.
14 Bu nedenle Yahve İsrael'den başı, kuyruğu,
palmiye dalını ve kamışı bir günde kesip atacak.
15 Yaşlı ve saygın adam baştır,
yalan öğreten peygamber de kuyruktur.
16 Çünkü bu halka yol gösterenler onları saptırıyorlar;
onların yol gösterdiği insanlar da mahvoluyor.
17 Bu nedenle Efendi onların gençleri için sevinmeyecek,
onların yetimlerine ve dul kadınlarına da acımayacak;
çünkü herkes saygısız ve kötülük yapıyor ve her ağız delice konuşuyor.
Bütün bunlara rağmen öfkesi geri dönmedi, ama eli hâlâ uzanmış duruyor.
18 Çünkü kötülük ateş gibi yakar.
Çalıları ve dikenleri yiyip bitirir;
evet, ormanın sık yerlerini tutuşturur,
bir duman sütununda buram buram yükselir.
19 Ordular Yahvesi'nin gazabıyla ülke yandı;
halk da ateş için yakıttır.
Kimse kardeşini esirgemiyor.
20 Biri sağ tarafta yalayıp yutacak ve aç kalacak;
sol taraftan yiyecek, onlar da doymayacaklar.
Herkes kendi kolunun etini yiyecek;
21 Manaşşe Efraim'i, Efraim Manaşşe'yi yiyecek;
onlar ikisi birlikte Yahuda'ya karşı olacaklar.
Bütün bunlara rağmen öfkesi geri dönmedi, ama eli hâlâ uzanmış duruyor.

10

1 Yoksulları adaletten yoksun bırakmak ve halkım arasındaki yoksulların haklarını
gasp etmek; dul kadınları kendileri için yağmalamak ve babasızları kendilerine av
yapmak için,
2 haksız hükümler buyuranların ve ağır hükümler çıkaran yazıcıların vay haline!
3 Yoklama gününde ve uzaklardan gelecek ıssızlıkta ne yapacaksınız? Yardım için kime
kaçacaksınız? Servetinizi nereye bırakacaksınız?
4 Onlar ancak esirlerin altında eğilecekler,
öldürülenlerin altında düşecekler.
Bütün bunlara rağmen öfkesi geri dönmedi,
ama eli hâlâ uzanmış duruyor.
5 Ey Aşurlu, öfkemin değneği, kızgınlığımın elinde olduğu değnek!

6 Onu putperest bir ulusun üzerine göndereceğim, beni öfkelendiren halkın üzerine,
çapulu alması, avı yakalaması ve onları sokakların çamuru gibi çiğnemesi için ona
buyuracağım.
7 Ancak o öyle demek istemiyor, yüreği de öyle düşünmüyor; ama pek çok ulusu yok
etmek ve ortadan kaldırmak onun yüreğindedir.
8 Çünkü şöyle diyor: “Beylerimin hepsi kral değil mi?
9 Kalno Karkamış gibi değil mi? Hamat Arpad gibi değil mi? Samariya Damaskus gibi
değil mi?”
10 Oyma putları Yeruşalem'in ve Samariya'nınkinden daha iyi olan putların
krallıklarını nasıl elim bulduysa,
11 Samariya'ya ve onun putlarına yaptığım gibi, Yeruşalem'e ve onun putlarına da
yapmayacak mıyım?
12 Bu yüzden öyle olacak ki, Efendi Siyon Dağı ve Yeruşalem'deki bütün işini yapınca,
Aşur Kralı'nın inatçı gururlu yüreğinin ürününü ve kibirli bakışlarının küstahlığını
cezalandıracağım.
13 Çünkü şöyle dedi: “Bunu elimin gücüyle, bilgeliğimle yaptım, çünkü anlayışlıyım.
Halkların sınırlarını kaldırdım, hazinelerini yağmaladım. Yiğit bir adam gibi
hükümdarlarını devirdim.
14 Elim bir yuva gibi halkların zenginliklerini buldu ve terk edilmiş yumurtaları
toplayan biri gibi, ben de bütün yeryüzünü topladım. Kanadını hareket ettiren, ağzını
açan, cıvıldayan kimse yoktu.”
15 Baltayla kesen adama karşı balta övünmeli mi? Testere, testereyle kesenden
kendisini daha mı yüceltmeli? Sanki sopa kendini kaldıranı kaldırıyormuş gibi, ya da
sopa odun olmayan insanı kaldırıyormuş gibi.
16 Bu nedenle Efendi, Ordular Yahvesi, semizlerin arasına verimsizlik gönderecek; ve
onun görkemi altında ateş yanar gibi yangın tutuşacak.
17 İsrael'in ışığı ateş, Kutsalı da alev olacak; ve onun dikenlerini ve çalılarını bir günde
yakacak ve yiyip bitirecek.
18 Ormanının ve verimli tarlasının görkemini, hem canı hem de bedeni tüketecek. Bu,
bir sancaktarın bayılması gibi olacak.
19 Ormanının geri kalan ağaçları az olacak, öyle ki, bir çocuk onların sayısını yazabilir.
20 O gün öyle olacak ki, İsrael'in geri kalanları ve Yakov'un evinden kaçanlar artık
kendilerini vurana değil, gerçekte İsrael'in Kutsalı Yahve'ye güvenecekler.
21 Geriye kalanlar, Yakov'dan artakalanlar, güçlü Tanrı'ya dönecek.
22 Çünkü halkın İsrael denizin kumu gibi olsa da, onlardan yalnızca küçük bir kısmı
geri dönecek. Doğrulukla dolup taşan bir yıkım kararlaştırıldı.
23 Çünkü Efendi, Ordular Yahvesi, yeryüzünün tümünde tam bir son yapacaktır, bu da
kararlaştırıldı.
24 Bu nedenle Efendi, Ordular Yahvesi şöyle diyor: “Siyon'da oturan ey halkım,
Mısır'ın yaptığı gibi sana değnekle vursa da, sopasını sana karşı kaldırsa da, Aşurlu'dan
korkma.
25 Çok kısa bir süre sonra sana olan kızgınlığım sona erecek ve öfkem onun yok
edilmesine yönelecek."
26 Ordular Yahvesi, Orev Kayası'nda Midyan'ın kılıçtan geçirilmesinde olduğu gibi, ona
karşı kırbaçı ayağa kaldıracak. O'nun asası denizin üzerinde olacak ve Mısır'a yaptığı gibi
onu da kaldıracak.
27 O gün öyle olacak ki, onun yükü senin omuzlarından, boyunduruğu senin
boynundan kalkacak, mesh yağından dolayı da boyunduruk parçalanacak.
28 Ayyat'a geldi. Migron'dan geçti. Yükünü Mikmaş'ta depoluyor.
29 Geçitten geçtiler. Geva'da konakladılar. Rama titriyor. Saul'un Giva'sı kaçtı.

30 Yüksek sesle bağır, ey Gallim kızı! Dinle, Laişa! Seni zavallı Anatot!
31 Madmena bir kaçaktır. Gevim sakinleri güvenlik için kaçıyor.
32 Tam da bugün Nov'da duracak. Yeruşalem'in tepesi Siyon kızının dağında elini sallıyor.
33 İşte, Efendi, Ordular Yahvesi, dalları dehşetle budayacak. Uzunlar kısaltılacak, yüksekler alçaltılacak.
34 Ormanın sık yerlerini demirle kesecek ve Lübnan Güçlü Olan'ın eliyle düşecek.

11

1 Yişay'ın kütüğünden bir filiz çıkacak,
onun köklerinden bir dal ürün verecek.
2 Yahve'nin Ruhu,
bilgelik ve anlayış ruhu,
öğüt ve güç ruhu,
bilgi ve Yahve korkusu ruhu,
onun üzerinde duracak.
3 Onun zevki Yahve korkusunda olacak.
Gözlerinin gördüğüne göre yargılamayacak,
kulaklarının duymasına göre karar vermeyecek;
4 ama yoksulları doğrulukla yargılayacak,
yeryüzünün alçakgönüllüleri için adaletle karar verecek.
Ağzının değneğiyle yeryüzüne vuracak;
kötüleri dudaklarının nefesiyle öldürecek.
5 Belini çevreleyen kuşak doğruluk,
belini çevreleyen kemer sadakat olacak.
6 Kurt kuzuyla birlikte yaşayacak,
leopar da oğlakla birlikte yatacak,
buzağı, genç aslan da besili buzağıyla birlikte;
küçük bir çocuk onları güdecek.
7 İnek ve ayı otlayacak.
Yavruları birlikte yatacaklar.
Aslan da öküz gibi saman yiyecek.
8 Emzikteki çocuk kobra deliğinin yanında oynayacak,
sütten kesilmiş çocuk elini engerek kovuğuna koyacak.
9 Kutsal dağımın hiçbir yerinde zarar vermeyecekler ve yok etmeyecekler;
çünkü sular denizi nasıl kaplıyorsa, yeryüzü de Yahve'nin bilgisiyle dolu olacak.
10 O gün öyle olacak ki, uluslar, halklara sancak olan Yişay'ın kökünü arayacaklar; onun dinlenme yeri de muhteşem olacak.
11 O gün öyle olacak ki, Aşur'dan, Mısır'dan, Patros'tan, Kûş'tan, Elam'dan, Şinar'dan, Hamat'tan ve denizin adalarından halkının geride kalanlarını kurtarmak için Efendi yine ikinci kez elini uzatacak.
12 Uluslar için bir sancak dikecek, İsrael'in sürgünlerini bir araya toplayacak ve dünyanın dört bir köşesinden Yahuda'nın dağılmışlarını bir araya toplayacak.
13 Efraim'in kıskançlığı da gidecek, Yahuda'ya zulmedenler kesilip atılacaklar. Efraim Yahuda'yı kıskanmayacak, Yahuda da Efraim'e zulmetmeyecek.
14 Batıya doğru Filistliler'in omuzlarına uçup atılacaklar. Birlikte doğunun çocuklarını yağmalayacaklar. Güçlerini Edom ve Moav'ın üzerine genişletecekler, Ammon'un çocukları da onlara itaat edecek.
15 Yahve Mısır Denizi'nin dilini tümüyle yok edecek; ve kavurucu rüzgârıyla elini Irmak üzerinde sallayacak, onu yedi kola ayıracak ve insanları çarıklarla yürütecek.

16 Mısır diyarından çıktığı gün İsrael için olduğu gibi, halkının Aşur'dan artakalanları
için de bir ana yol olacak.

12

1 O gün diyeceksiniz, “Sana şükredeceğim, ey Yahve; çünkü bana kızmış olsan da öfken
döndü ve beni avuttun.
2 İşte, Tanrı benim kurtuluşumdur. Güveneceğim ve korkmayacağım; çünkü Yah, Yahve
benim gücüm ve ezgimdir; O benim kurtuluşum oldu.”
3 Bu nedenle kurtuluş kuyularından sevinçle su çekeceksiniz.
4 O gün, “Yahve'ye şükredin!” diyeceksiniz. O'nun adını çağırın! Yaptıklarını halklar
arasında duyurun! O'nun adının yüce olduğunu ilan edin!
5 Yahve'ye ezgiler söyleyin, çünkü O harika işler yaptı! Bütün yeryüzünde bu bilinsin!
6 Ey, Siyon'da oturanlar, yüksek sesle haykırın ve bağırın; çünkü aranızda olan İsrael'in
Kutsalı büyüktür!”

13

1 Amots'un oğlu Yeşaya'nın gördüğü Babil'in yükü.
2 Çıplak dağ üzerinde sancak dikin! Onlara sesinizi yükseltin! Elinizi sallayın da,
soylularınız kapılarından içeri girebilsin.
3 Kutsanmış olanlarıma buyurdum; evet, öfkem için güçlü yiğitlerimi, büyüklüğümle
coşanları çağırdım.
4 Kalabalığın gürültüsü, büyük bir halk gibi dağlarda; uluslar krallıklarının kargaşalık
gürültüsü bir araya toplandı! Ordular Yahvesi savaş için orduyu topluyor.
5 Uzak bir ülkeden, göğün en ucundan, Yahve ve öfkesinin silahları, tüm ülkeyi yok
etmek için geliyorlar.
6 Uluyun, çünkü Yahve'nin günü yakındır! Her Şeye Gücü Yeten'den bir yıkım gibi
geliyor.
7 Bu nedenle bütün eller gevşeyecek ve herkesin yüreği eriyecek.
8 Dehşete düşecekler. Sancılar ve acılar onları yakalayacak. Doğum yapan kadın gibi
ağrı çekecekler. Şaşkınlıkla birbirlerine bakacaklar. Yüzleri alev yüzü olacak.
9 İşte, diyarı ıssız bırakmak ve günahkarlarını ondan yok etmek için, Yahve'nin Günü
acımasız, gazap ve kızgın öfkeyle geliyor.
10 Çünkü gökyüzünün yıldızları ve onların yıldız kümeleri ışıklarını vermeyecek. Güneş
doğunca kararacak, ay da ışığını ışıldatmayacak.
11 Dünyayı kötülükleri için, kötüleri de suçları için cezalandıracağım. Gururluların
kibirini sona erdireceğim ve korkunç olanların gururunu alçaltacağım.
12 Tek bir insanı saf altından, insanları da Ofir'in saf altınında nadir yapacağım.
13 Bu yüzden gökleri titreteceğim, yeryüzü de Ordular Yahvesi'nin gazabından, kızgın
öfkesi gününde yerinden oynayacak.
14 Öyle olacak ki, avlanan bir ceylan gibi ve kimsenin toplamadığı koyunlar gibi, her
biri kendi halkına dönecek ve her biri kendi ülkesine kaçacak.
15 Bulunan herkes delik deşik edilecek. Yakalanan herkes kılıçla düşecek.
16 Bebekleri de gözlerinin önünde parçalara ayrılacaklar. Evleri yağmalanacak ve eşlerine
tecavüz edilecek.
17 İşte, gümüşe değer vermeyen Medler'i onlara karşı harekete geçireceğim ve altına
gelince, ondan zevk almazlar.
18 Yayları genç adamları parçalara ayıracak; rahmin ürününe de acımayacaklar. Gözleri
çocukları esirgemeyecek.
19 Tanrı Sodom ve Gomora'yı yıktığı gibi, krallıkların ihtişamı, Keldaniler'in
gururunun güzelliği olan Babil de öyle olacaktır.

20 Onda asla oturulmayacak, ne de içinde bir daha kuşaktan kuşağa yaşanacak. Arap
orada çadır kurmayacak, ne de çobanlar sürülerini orada yatıracaklar.
21 Ama çölün yaban hayvanları orada yatacak, evleri de çakallarla dolacak.
Devekuşları orada oturacak, yaban keçileri de orada oynaşacaklar.
22 Sırtlanlar kalelerinde uluyacak, hoş saraylarında da çakallar. Onun vaktinin gelişi
yakındır, günleri de uzamayacaktır.

14

1 Çünkü Yahve Yakov'a acıyacak ve yine İsrael'i seçip onları kendi topraklarına
yerleştirecek. Yabancı onlara katılacak, onlar da Yakov'un eviyle birleşecekler.
2 Halklar onları alıp yerlerine getirecekler. İsrael evi, Yahve'nin diyarında onları
erkek hizmetçiler ve kadın hizmetçiler olarak sahiplenecekler. Kendilerini esir alanları
esir alacaklar; kendilerini ezenlere de hükmedecekler.
3 Öyle olacak ki, Yahve seni kederinden, sıkıntından, sana ettirdikleri ağır hizmetten
dinlendirdiği gün,
4 Babil Kralı'na karşı bu benzetmeyi söyleyip diyeceksin: "Zalimin nasıl da sonu geldi!
Altın kent son buldu!
5 Yahve kötülerin asasını, hükümdarların asasını kırdı,
6 o asa ki, gazapla halkları sürekli darbeyle vurdu, ulusları öfkeyle, kimsenin
engelleyemediği bir zulümle hükmetti.
7 Bütün yeryüzü dinlenmekte ve sessizlik içinde. Ezgiyle coşarlar.
8 Evet, selvi ağaçları, Lübnan sedirleriyle birlikte, "Sen alçaltıldığından beri hiçbir
oduncu bize karşı çıkmadı" diyerek seninle seviniyorlar.
9 Şeol* senin gelişini karşılamak üzere aşağıdan harekete geçti. Senin için göçüp gitmiş
olan ruhları, yeryüzünün bütün hükümdarlarını harekete geçiriyor. Ulusların bütün
kralların tahtlarından ayağa kaldırdı.
10 Hepsi sana şöyle yanıt verecek: "Sen de bizim kadar güçsüz mü oldun? Sen de
bizim gibi oldun mu?"
11 Yaylı çalgılarının sesiyle ihtişamın Şeol'e† indirilecek. Altına kurtlar serildi ve üstünü
solucanlar kaplıyor.
12 Sen nasıl da gökten düştün, parlak olan, ey şafağın oğlu! Ulusları yere seren, sen
nasıl da yerle bir oldun!
13 Yüreğinde şöyle dedin, "Göğün içinde yükseleceğim! Tahtımı Tanrı'nın yıldızları üzerine
yükselteceğim. En kuzeyde, Toplanma Dağı üzerinde oturacağım!"
14 "Bulutların yükseklerine çıkacağım! Kendimi En Yüce Olan gibi yapacağım!"
15 Ama Şeol'e,‡ çukurun derinliklerine indirileceksin.
16 Seni görenler gözlerini sana dikecekler. Düşünüp diyecekler, "Yeryüzünü titreten,
krallıkları sarsan,
17 dünyayı çöle çeviren, kentleri yerle bir eden, esirlerini evlerine salıvermeyen adam
bu mu?"
18 Ulusların bütün kralları, hepsi kendi evinde, görkem içinde uyuyor.
19 Ama sen, iğrenç bir dal gibi mezarından dışarı, uzağa atıldın, çukurun taşlarına inen
kılıçla delinmiş ölülerle giydirilmişsin; ayak altında çiğnenen ceset gibisin.
20 Diyarını yok ettiğin için gömülmede onlarla birleşmeyeceksin. Kendi halkını
öldürdün. Kötülük yapanların soyu sonsuza dek anılmayacaktır.
21 Atalarının suçu yüzünden onun çocuklarını katletmeye hazırlanın da, kalkıp
yeryüzünü ele geçirmesinler ve dünya yüzeyini kentlerle doldurmasınlar.
22 "Onlara karşı kalkacağım" diyor Ordular Yahvesi, "adı, artakalanı, oğulu ve torunu
da Babil'den kesip atacağım" diyor Yahve.

---

* **14:9** Şeol ölüler diyarıdır. † **14:11** Şeol ölüler diyarıdır. ‡ **14:15** Şeol ölüler diyarıdır.

23 “Orayı kirpilere mülk edeceğim ve su birikintilerine. Onu yıkım süpürgesiyle
süpüreceğim” diyor Ordular Yahvesi.
24 Ordular Yahvesi ant içerek şöyle dedi: “Kesinlikle düşündüğüm gibi olacak; ve
tasarladığım gibi duracak;
25 Aşurlu'yu ülkemde kıracağım ve onu dağlarımda ayak altında çiğneyeceğim. O zaman
boyunduruğu onları bırakacak, yükü de omuzlarından ayrılacak.
26 Bütün yeryüzü için belirlenen tasarı budur. Bu, bütün uluslara uzanan eldir.
27 Çünkü Ordular Yahvesi tasarladı, bunu kim durdurabilir? Eli uzanmış durumda,
onu kim geri döndürebilir?”
28 Bu yük Kral Ahaz'ın öldüğü yıldaydı.
29 Ey Filist, seni vuran değnek kırıldı diye hepiniz sevinmeyin; çünkü yılanın kökünden
engerek çıkacak ve onun ürünü ateşli, uçan yılan olacak.
30 Yoksulların ilk doğanları yiyecek, muhtaçlar güvenlik içinde yatacak; senin kökünü
de kıtlıkla öldüreceğim, artakalanın da öldürülecek.
31 Ulu, ey kapı! Feryat et ey kent! Ey Filist, hepiniz eriyip gittiniz; çünkü kuzeyden
duman çıkıyor ve onun saflarında boşluk yoktur.
32 Ulusun habercilerine ne yanıt verecekler? Yahve'nin Siyon'u kurduğunu ve
halkının mazlumlarının ona sığınacağını.

15

1 Moav'ın yükü. Çünkü bir gecede, Moav'ın Ar'ı çöp oldu, yok oldu. Çünkü bir gecede,
Moav'ın Kir'i çöp oldu, yok oldu.
2 Onlar Bayit'e ve Divon'a, yüksek yerlere, ağlamaya çıktılar. Moav, Nebo ve Medeva
için ağıt yakıyor. Kellik başının her yanında. Her sakal kesildi.
3 Sokaklarında kendilerini çul içinde kuşandırdılar. Sokaklarında ve damların üzerinde,
bol gözyaşı dökerek herkes ağıt yakıyor.
4 Heşbon Eleale ile feryat ediyor. Sesleri Yahas'dan bile duyuluyor. Bu nedenle
Moav'ın silahlı adamları yüksek sesle bağırıyorlar. Canları içlerinde titriyor.
5 Yüreğim Moav için haykırıyor! Soyluları Soar'a, Eglat Şelişiya'ya kaçıyorlar; çünkü
Luhit yokuşundan ağlayarak çıkıyorlar; Horonaim yolunda yıkım çığlığı yükseltiyorlar.
6 Nimrim suları çöl olacak; çünkü çayır kurudu, taze çayır tükendi, yeşil bir şey
kalmadı.
7 Bu nedenle, edindikleri bolluğu ve biriktirdiklerini, Söğüt Vadi'si üzerinden taşıyıp
götürecekler.
8 Feryat, Moav sınırlarını sardı, onun ağıdı Eglaim'e kadar, onun ağıdı Beer Elim'e
kadar vardı.
9 Dimon suları kanla dolu; çünkü Dimon'a daha fazlasını, Moav'ın kaçanları üzerine,
ülkenin artakalanı üzerine bir aslan getireceğim.

16

1 Ülkenin hükümdarı için kuzuları Sela'dan çöle, Siyon kızının dağına gönderin.
2 Çünkü Moav kızları Arnon geçitlerinde gezgin kuşlar gibi dağılmış bir yuva gibi
olacaklar.
3 Öğüt ver! Adaleti yerine getir! Öğle ortasında kendi gölgeni gece gibi yap! Sürgünleri
gizle! Kaçaklara ihanet etme!
4 Sürgünlerim sizinle birlikte otursunlar! Moav'a gelince, yok edicinin karşısında ona
saklanacak yer ol. Çünkü zorba yok oldu. Yıkım duruyor. Zalimler ülkeden tükenip
gidiyor.
5 Taht sevgi dolu iyilik üzerine kurulacak. Biri David'in çadırında, gerçekle onun
üzerine oturacak, yargılarken adaleti arayacak, doğruluğu hızlı yerine getirecek.

6 Moav'ın gururlu olduğunu, çok kabarmış olduğunu; kibrini, övüncünü ve gazabını
duyduk. Onun övünmeleri bir hiçtir.
7 Bu nedenle Moav, Moav için yas tutacak. Herkes yas tutacak. Kir Hareset'in kuru
üzümlü pideleri için derin kederle ağlayacaksın.
8 Çünkü Heşbon tarlaları, Sivma'nın asması kurudu. Ulusların efendileri, çölde
dolaşan Yazer'e kadar uzanan seçkin dallarını kırdılar. Filizleri yayıldı. Denizi aşmıştı.
9 Bu nedenle Sivma asması için Yazer'in ağlayışıyla ağlayacağım. Seni gözyaşlarımla
sulayacağım, ey Heşbon ve ey Eleale; çünkü yaz meyvelerinin üzerine ve hasadının
üzerine savaş narası düştü.
10 Sevinç ortadan kalktı, verimli tarladan coşku da; bağlarda ne şarkı söylenecek, ne de
neşeli ses çıkacak. Hiç kimse üzüm sıkma çukurlarında üzüm çiğnemeyecek. Bağrışı
durdurdum.
11 Bu nedenle yüreğim Moav için, içim de Kir Heres için arp gibi inliyor.
12 Öyle olacak ki, Moav yüksek yerinde görünüp yorgun düştüğünde, dua etmek için
tapınağına geldiğinde, galip gelemeyecek.
13 Bu, Yahve'nin geçmiş zamanda Moav hakkında söylediği sözdür.
14 Ama şimdi Yahve söyleyip dedi: "Anlaşmaya bağlı bir işçinin sayacağı üç yıl içinde,
Moav'ın görkemi, bütün büyük kalabalığıyla birlikte küçük düşürülecek; geriye kalan da
çok küçük ve zayıf olacak."

17

1 Damaskus'un yükü. "İşte, Damaskus kent olmaktan çıkarıldı, yıkık bir yığın olacak.
2 Aroer kentleri terk edildi. Bunlar sürülerin yatacak yeri için olacak ve kimse onları
korkutmayacak.
3 Efraim'de kale, Damaskus'da ve Suriye'nin geri kalanında krallık kalmayacak.
Onlar İsrael'in çocuklarının görkemi gibi olacaklar" diyor Ordular Yahvesi.
4 "O gün öyle olacak ki, Yakov'un görkemi zayıflayacak, etinin yağı da zayıflayacak.
5 Bu, hasatçının buğdayı topladığı ve koluyla tahıl biçtiği zamanki gibi olacak. Evet,
Refaim Vadisi'nde tahıl toplayan biri gibi olacak.
6 Ama orada artakalanlar zeytin ağacının silkelenmesi gibi olacak; en üst dalın
ucunda iki ya da üç zeytin, verimli ağacın dalları ucunda dört ya da beş tane." diyor
İsrael'in Tanrısı Yahve.
7 O gün insanlar kendilerini yaratana bakacak, gözleri de İsrael'in Kutsalı'na saygı
duyacak.
8 Ellerinin işi olan sunaklara bakmayacaklar; ne de parmaklarıyla yaptıkları Aşera
direklerine ya da buhur sunaklarına saygı göstereceklerr.
9 O gün onların güçlü kentleri, İsrael'in çocuklarının önünde terkedilmiş, ormanda ve
dağ başında terkedilmiş yerler gibi olacak; ıssız kalacak.
10 Çünkü kurtuluşunun Tanrısı'nı unuttun ve gücünün kayasını hatırlamadın. Bu
yüzden hoş fidanlar dikiyorsun, yabancı fideler dikiyorsun.
11 Ektiğiniz gün onu çitle çevirirsin. Sabahleyin tohumunu çiçeklendirirsin, ama keder
ve umutsuz dert gününde hasat uçup gider.
12 Ah, denizlerin kükremesi gibi kükreyen birçok halkın gürültüsü; ve kudretli suların
akıntısı gibi akan milletlerin akını!
13 Uluslar akıp giden çok sular gibi akacaklar, ama O onları azarlayacak, onlar da
uzaklara kaçacaklar; yelin önünde dağlardaki saman çöpü gibi, fırtına önünde dönen toz
gibi kovalanacaklar.
14 Akşamleyin, işte dehşet! Sabah olmadan yok oldular. Bizi yağmalayanların payı, bizi
soyanların hissesi budur.

18

1 Ah, Etiyopya ırmaklarının ötesinde, kanat hışırtıları diyarı;
2 deniz yoluyla, sular üzerinde papirüs kayıklar içinde elçiler gönderir; ve diyor, “Ey siz hızlı ulaklar, memleketini ırmakların böldüğü, uzun ve pürüzsüz ulusa, başlangıçtan beri heybetli olan halka, çok güçlü ve ezici ulusa gidin!”
3 Ey siz dünya sakinleri, yeryüzünde oturanlar, dağlarda sancak kaldırıldığında bakın! Boru çalındığı zaman dinleyin!
4 Çünkü Yahve bana şöyle dedi: “Güneş ışığındaki berrak sıcaklık gibi, hasat sıcağındaki çiy bulutu gibi durgun olacağım ve konutumdan göreceğim.”
5 Çünkü hasattan önce, çiçek geçince, çiçek de olgunlaşıp koruk olunca, budama bıçaklarıyla dalları kesecek, yayılan dalları kesip götürecek.
6 Hepsi birlikte dağların yırtıcı kuşlarına, yeryüzünün hayvanlarına bırakılacaklar. Yazın yırtıcı kuşlar onları yiyecek, kışın da yeryüzünün bütün hayvanları onları yiyecek.
7 O zaman, Ordular Yahvesi'ne memleketini ırmakların böldüğü, uzun ve pürüssüz halktan, başlangıçtan beri heybetli olan halktan, çok güçlü ve ezici ulustan Ordular Yahvesi'nin adının yerine, Siyon Dağı'na, bir armağan getirilecek.

19

1 Mısır'ın yükü. “İşte, Yahve hızlı bir buluta binmiş Mısır'a geliyor. Mısır'ın putları O'nun önünde titreyecekler; ve Mısır'ın yüreği içinden eriyecek.
2 Mısırlılar'ı Mısırlılar'a karşı ayağa kaldıracağım; herkes kardeşine, herkes komşusuna karşı; kent kente karşı, krallık krallığa karşı savaşacaklar.
3 Mısırlılar'ın ruhu içlerinde tükenecek. Onların öğütlerini yok edeceğim. Putları, sihirbazları, ruh çağıranları ve büyücüleri arayacaklar.
4 Mısırlılar'ı zalim bir efendinin eline teslim edeceğim. Onlara sert bir kral hükmedecek.” diyor Ordular Yahvesi Efendi.
5 Denizin suları kesilecek, ırmak boşalıp kuruyacak.
6 Irmaklar kokacak. Mısır'ın kaynakları azalıp kuruyacak. Sazlıklar ve kamışlar kalmayacak.
7 Nil kıyısındaki, Nil yanındaki çayırlar ve Nil'in bütün ekili tarlaları kuruyacak, atılıp yok olacaklar.
8 Balıkçılar yas tutacak, Nil'de balık tutanların hepsi ağlayacak, suya ağ atanlar da perişan olacaklar.
9 Dahası taranmış keten işleyenler ve beyaz kumaş dokuyanlar da şaşkına dönecek.
10 Sütunlar parçalanacak. Ücretli çalışanların hepsinin canı kederlenecek.
11 Soan beyleri hepten akılsızdırlar. Firavun'un en bilge danışmanlarının öğütleri budalalık oldu. Firavun'a, “Ben bilgelerin oğluyum, eski kralların oğluyum” nasıl dersiniz?
12 Peki bilge adamlarınız nerede? Şimdi sana söylesinler; ve Ordular Yahvesi'nin Mısır'la ilgili ne tasarladığını bilsinler.
13 Soan beyleri akılsız oldular. Memfis beyleri aldandılar. Mısır boylarının temel taşı olan insanları onu saptırdılar.
14 Yahve onun ortasına bir sapıklık ruhu karıştırdı; sarhoşun kusmuğunda sendelemesi gibi, Mısır'ı da bütün işlerinde saptırdılar.
15 Mısır için başın ya da kuyruğun, palmiye dalının ya da sazın yapabileceği hiçbir iş kalmayacak.
16 O gün Mısırlılar kadınlar gibi olacaklar. Ordular Yahvesi'nin üzerlerine salladığı elinin sallanmasından dolayı titreyecekler ve korkacaklar.
17 Yahuda diyarı Mısır'a dehşet salacak. Ordular Yahvesi'nin ona karşı belirlediği tasarılardan dolayı, kendisine bundan söz edilen herkes korkacaktır.

18 O gün Mısır diyarında Kenan dilini konuşan ve Ordular Yahvesi'ne ant içen beş kent
olacak. Bunlardan birine "Yıkım Kenti" denilecek.
19 O gün Mısır ülkesinin ortasında Yahve'ye bir sunak, sınırında da Yahve'ye bir sütun
olacak.
20 Bu, Mısır diyarında Ordular Yahvesi'ne bir belirti ve tanık olacak; çünkü zalimler
yüzünden Yahve'ye feryat edecekler, O da onlara bir kurtarıcı ve koruyucu gönderecek
ve onları kurtaracak.
21 Yahve kendini Mısır'a tanıtacak, Mısırlılar da o gün Yahve'yi tanıyacaklar. Evet,
kurban ve sunuyla tapınacaklar, Yahve'ye adak adayıp bunu yerine getirecekler.
22 Yahve Mısır'ı vuracak, vuracak ve iyileştirecek. Yahve'ye dönecekler, O'na
yalvaracaklar ve onları iyileştirecek.
23 O gün Mısır'dan Aşur'a giden bir ana yol olacak; Aşurlular Mısır'a, Mısırlılar da Aşur'a
girecek; Mısırlılar da Aşurlular'la birlikte tapınacaklar.
24 O gün İsrael Mısır ve Aşur'la birlikte üçüncü olacak; yeryüzünün içinde bereket
olacak;
25 çünkü Ordular Yahvesi, "Halkım Mısır, ellerimin işi Aşur ve mirasım İsrael
kutsansın" diyerek onları kutsadı.

20

1 Tartan'ın Aşdod'a geldiği yıl, Aşur Kralı Sargon onu gönderip Aşdod'a karşı savaşıp ele
geçirdiği zaman;
2 o sırada Yahve, Amots'un oğlu Yeşaya aracılığıyla söyleyip dedi: "Git, belindeki çulu
çöz, ayağındaki çarığı çıkar." O da öyle yaptı, çıplak ve yalınayak yürüdü.
3 Yahve şöyle dedi: "Hizmetkârım Yeşaya, Mısır ve Etiyopya ile ilgili bir belirti ve
harika olmak üzere nasıl üç yıl çıplak ve yalınayak yürüdüyse,
4 Aşur kralı da, Mısır tutsaklarını ve Etiyopya sürgünlerini genç, yaşlı, çıplak olarak,
Mısır'ı utandıracak şekilde yalınayak, mahrem yerleri açık öyle götürecektir.
5 Umut ettikleri Etiyopya'dan ve yücelikleri Mısır'dan ötürü dehşete düşecekler ve
şaşkına dönecekler.
6 O gün bu kıyı ülkesi sakinleri şöyle diyecekler: 'İşte, Aşur Kralı'ndan kurtulmak üzere
yardım için kaçtığımız yer, umudumuz buydu. Peki biz nasıl kaçacağız?'"

21

1 Deniz çölünün yükü.
Güneydeki kasırgalar nasıl süpürürse, çölden, korkunç ülkeden, o da öyle geliyor.
2 Bana acı bir görüm bildirildi. Hain kişi hainlik etmekte, yok edici de yok etmekte.
Çık Elam; saldır! Medya'nın iniltilerinin tümünü durdurdum.
3 Bu yüzden kalçalarım acıyla dolu. Doğum yapan bir kadının sancıları gibi ağrılar beni
ele geçirdi. O kadar çok acı çekiyorum ki, duyamıyorum. O kadar korkuyorum ki,
göremiyorum.
4 Kalbim çarpıntı içinde. Dehşet beni korkuttu. Arzu ettiğim alacakaranlık benim için
titremeye döndü.
5 Sofrayı hazırlıyorlar. Nöbeti belirliyorlar. Yiyorlar içiyorlar. Kalkın siz ey beyler,
kalkanı yağlayın!
6 Çünkü Efendi bana, "Git, gözcü dik" dedi. Gördüğünü bildirsin.
7 Bir bölük, çift çift atlılar, bir eşek sürüsü, bir deve sürüsü gördüğünde, büyük bir
dikkatle dinlesin."
8 Aslan gibi bağırdı: "Ey Efendi, gündüzleri sürekli gözetleme kulesinin üzerinde
duruyorum, geceleri de nöbet yerimde kalıyorum.
9 İşte, çifter çifter atlılardan oluşan bir bölük geliyor." Şöyle yanıt verdi: "Düştü, düştü
Babil; ilâhlarının bütün oyma suretleri de parçalandı.

10 Sen benim harmanımsın, zeminimin de buğdayı!” İsrael'in Tanrısı, Ordular
Yahvesi'nden duyduğumu size bildirdim.
11 Duma'nın yükü. Seir'den biri bana sesleniyor: “Gözcü, geceden ne var? Gözcü,
geceden ne var?”
12 Gözcü şöyle dedi: “Sabah geliyor, gece de. Eğer sormak istiyorsanız sorun. Tekrar
geri gelin.”
13 Arabistan'ın yükü. Ey Dedan kervanları, Arabistan'ın çalılıklarında
konaklayacaksınız.
14 Susamış olana su getirdiler. Tema ülkesinin sakinleri kaçakları ekmekleriyle
karşıladılar.
15 Çünkü kılıçlardan, çekilmiş kılıçtan, gerilmiş yaydan, savaşın hararetinden kaçtılar.
16 Çünkü Efendi bana şöyle dedi, “Ücretli bir işçinin saydığı gibi, bir yıl içinde Kedar'ın
tüm görkemi sona erecek;
17 ve Kedar çocuklarının yiğitleri olan okçuların sayısından arta kalanlar az olacak;
çünkü bunu İsrael'in Tanrısı Yahve söyledi.”

22

1 Görüm Vadisi'nin yükü.
Şimdi sizi ne sıkmakta da hepiniz damlara çıktınız?
2 Ey bağırışlarla dolu, gürültülü kent, neşeli şehir, öldürülenleriniz kılıçla öldürülmedi,
savaşta da ölmediler.
3 Yöneticilerinizin tümü birlikte kaçtı. Okçular tarafından bağlandılar. Sende
bulunanların hepsi birbirine bağlanmıştı. Çok uzaklara kaçtılar.
4 Bu nedenle, “Gözünüzü benden uzaklaştırın” dedim. “Acı acı ağlayacağım. Halkımın
kızının yıkımından dolayı beni avutmaya çalışmayın.
5 Çünkü bu, Efendi'nin, Ordular Yahvesi'nin, Görüm Vadisi'nde şaşkınlık, çiğneme ve
kafa karışıklığı, duvarların yıkılacağı ve dağlara feryat edileceği gündür.”
6 Elam, adamla dolu savaş arabaları ve atlılarla birlikte ok kılıfını taşıyordu; Kir de
kalkanı ortaya çıkardı.
7 En seçkin vadileriniz savaş arabalarıyla doldu ve atlılar kapıda sıraya dizildi.
8 Yahuda'nın örtüsünü kaldırdı; ve sen o gün orman evindeki zırha baktın.
9 David'in kentindeki gediklerin çok olduğunu gördün; aşağı havuzun sularını da bir
araya topladınız.
10 Yeruşalem'deki evleri saydınız, surları güçlendirmek için evleri yıktınız.
11 Eski havuzun suyu için de iki duvar arasına bir su deposu yaptınız. Ama bunu
yapana bakmadınız, bunu uzun zaman önce tasarlayanı da saymadınız.
12 O gün Efendi, Ordular Yahvesi ağlayışa, yasa, kelliğe ve çul giyinmeye çağırdı;
13 ve işte, sığırları ve koyunları kesmek, et yemek ve şarap içmek sevinç ve
mutluluktur: “Yiyelim, içelim, çünkü yarın öleceğiz.”
14 Ordular Yahvesi, kulaklarımda kendini açıkladı: “Kesinlikle bu suçunuz, ölene dek
bağışlanmayacaktır” diyor Ordular Yahvesi Efendi.
15 Ordular Yahvesi Efendi şöyle diyor: “Git, evin başındaki bu saymana, Şevna'ya git ve
de ki:
16 'Burada ne yapıyorsun? Burada kimin var ki, bu yerde mezar kazdın?' Yüksekte
kendine bir mezar kesiyor, kayada kendine bir mesken oyuyor!”
17 İşte, Yahve senin hakkından gelecek ve seni şiddetle fırlatıp atacak. Evet, seni sıkıca
kavrayacaktır.
18 Seni kesinlikle döndürüp döndürüp, top gibi geniş bir ülkeye atacak. Orada öleceksin
ve görkeminin savaş arabaları orada olacak, ey sen, efendisinin evinin utancı.
19 Seni makamından atacağım. Görev yerinden aşağı çekileceksin.

20 O gün öyle olacak ki, Hilkiya oğlu hizmetkârım Elyakim'i çağıracağım,
21 ve ona senin kaftanını giydireceğim, senin kuşağınla onu güçlendireceğim. Senin yönetimini onun eline teslim edeceğim; ve o, Yeruşalem'de oturanlara ve Yahuda evine baba olacak.
22 David'in evinin anahtarını onun omzuna koyacağım. O açacak ve kimse kapamayacak. O kapayacak ve kimse açmayacak.
23 Onu emin bir yere çivi gibi tutturacağım. Babasının evi için görkemli bir taht olacak.
24 Babasının evinin bütün görkemini, soyunu ve çocuklarını, taslardan bütün testilere kadar her küçük kabı onun üzerine asacaklar.
25 Ordular Yahvesi, "O gün, emin yere tutturulan çivi yerinden çıkacak" diyor. "Kesilecek ve düşecek. Onun üzerindeki yük kesilip atılacak, çünkü bunu Yahve söyledi."

23

1 Sur'un yükü. Uluyun, siz ey Tarşiş gemileri! Çünkü orası harap oldu, ne ev kaldı, ne de girilecek yer. Onlara Kittim diyarından açıklandı.
2 Ey kıyı sakinleri, denizin ötesinden geçen Saydalı tüccarların doldurduğu sizler, sakin olun.
3 Büyük sularda, Nil'in hasatı olan Şihor'un tohumu onun geliriydi. O, ulusların pazarıydı.
4 Utan, Sayda; çünkü deniz, denizin kalesi konuştu ve şöyle dedi: "Doğum sancısı çekmedim, doğurmadım, gençleri beslemedim, el değmemiş kızlar yetiştirmedim."
5 Haber Mısır'a ulaştığında, Sur'un haberi yüzünden acı çekecekler.
6 Tarşiş'e geçin! Ey kıyı sakinleri uluyun!
7 Eskiliği eski günlere dayanan, ayakları onu yolculuk için uzaklara taşıyan neşeli kentiniz bu mu?
8 Taçlar veren, tüccarları beyler olan, tüccarları yeryüzünün saygınları olan Sur'a karşı bunu kim tasarladı?
9 Ordular Yahvesi bunu, her türlü görkemin gururunu lekelemek, yeryüzünün bütün saygınlarını aşağılamak için tasarladı.
10 Tarşiş'in kızı Nil Nehri gibi diyarından geç. Artık alıkoyan yok.
11 Elini denizin üzerine uzattı. Krallıkları sarstı. Yahve, Kenan'ın kalelerinin yok edilmesini buyurdu.
12 "Artık sevinmeyeceksin" dedi, "Ey sen, Sayda'nın kirletilmiş el değmemiş kızı. Kalk, Kittim'e geç. Orada bile dinlenmeyeceksin."
13 İşte, Keldaniler'in ülkesi. Bu halk yok oldu. Aşurlular onu çölde oturanlar için kurdular. Kulelerini diktiler. Saraylarını yıktılar. Burayı harabeye çevirdiler.
14 Uluyun, ey Tarşiş gemileri, çünkü kaleniz harap oldu!
15 O gün öyle olacak ki Sur, bir kralın günlerine göre yetmiş yıl unutulacak. Yetmiş yılın sonunda fahişenin şarkısındaki gibi Sur'a öyle olacak.
16 Bir arp al; kentte dolaş, ey sen, unutulmuş fahişe. Hoş nağme yap. Çok şarkı söyle ki, hatırlanabilesin.
17 Öyle olacak ki, yetmiş yılın sonunda Yahve Sur'u ziyaret edecek. Kent ücretine geri dönecek ve yeryüzü üzerindeki dünyanın bütün krallıklarıyla fahişelik edecek.
18 Onun malı ve ücreti Yahve'ye kutsal olacak. Hazineye koyulmayacak ve saklanmayacak; çünkü onun malı Yahve'nin önünde oturanların yeterince yemesi ve dayanıklı giysiler için olacak.

24

1 İşte, Yahve dünyayı boşaltıp harap ediyor, altını üstüne getiriyor ve içinde yaşayanları dağıtıyor.

2 Halk nasılsa, kâhin de öyle olacak; hizmetçi nasılsa efendisi de öyle; kadın hizmetçi
nasılsa, hanımı da öyle; alıcı nasılsa satıcı da öyle; alacaklı nasılsa borçlu da öyle; faiz alan
nasılsa faiz veren de öyle.
3 Yeryüzü tamamen boşalacak ve tamamen harap olacak; çünkü Yahve bu sözü söyledi.
4 Yeryüzü yas tutuyor ve unutulup gidiyor. Dünya zayıflıyor ve unutulup gidiyor.
Dünyanın yüksek halkları zayıflıyor.
5 Yeryüzü üstünde oturanların altında kirlendi; çünkü onlar yasayı çiğnediler, kuralları
ihlal ettiler ve sonsuz antlaşmayı bozdular.
6 Bu nedenle lanet yeryüzünü yuttu ve orada oturanlar suçlu bulundu. Bu nedenle
yeryüzünde yaşayanlar yandı ve geriye çok az insan kaldı.
7 Yeni şarap yas tutuyor. Asma zayıflıyor. Bütün neşeli yürekler inliyor.
8 Teflerin neşesi kesildi. Sevinenlerin sesi sona erdi. Arpın neşesi kesildi.
9 Şarkı eşliğinde şarap içmeyecekler. Ağır içki, onu içenlere acı gelecek.
10 Karışıklık içindeki kent yıkıldı. Kimse içeri girmesin diye her ev kapandı.
11 Şarap yüzünden sokaklarda ağlama sesleri duyuluyor. Bütün sevinçler karardı.
Memleketin neşesi gitti.
12 Kent ıssız kaldı, kapı da vuruşla yıkıldı.
13 Çünkü zeytin ağacının silkelenmesi gibi, bağ bozumu bittiğinde geride kalan gibi,
yeryüzünün ortasındaki halklar arasında öyle olacak.
14 Bunlar seslerini yükseltecekler. Yahve'nin görkeminden ötürü haykıracaklar.
Denizden yüksek sesle bağırıyorlar.
15 Bu nedenle doğuda Yahve'yi, denizdeki adalarda İsrael'in Tanrısı Yahve'nin adını
yüceltin!
16 Dünyanın en uzak yerinden ezgiler duyduk.

Doğruya yücelik olsun!

Ama dedim ki, “Tükendim! Tükendim! Vay halime!” Hainler hainlik etti. Evet hainler
çok hainlik ettiler.
17 Ey sen, yeryüzünde oturan, korku, çukur ve tuzak senin üzerinde.
18 Öyle olacak ki, korkunun patırtısından kaçan, çukura düşecek; çukurun ortasından
çıkan tuzağa yakalanacak. Çünkü yüksekteki pencereler açıldı, dünyanın temelleri de
titriyor.
19 Yeryüzü tümüyle parçalandı. Yeryüzü parçalandı. Yer şiddetle sarsılıyor.
20 Yeryüzü sarhoş biri gibi sendeleyecek, hamak gibi ileri geri sallanacak. İsyanı ona
ağır gelecek, düşecek ve bir daha kalkmayacak.
21 Öyle olacak ki, o gün Yahve yüksekte olanların ordusunu yüksekte ve yeryüzünün
krallarını yeryüzünde cezalandıracak.
22 Mahkumlar çukurda toplandıkları gibi, onlar da bir araya toplanıp zindana
kapatılacaklar; çok günler sonra da ziyaret edilecekler.
23 O zaman ay şaşkına dönecek, güneş utanacak; çünkü Ordular Yahvesi Siyon Dağı'nda
ve Yeruşalem'de hüküm sürecek; görkem de O'nun ihtiyarlarının önünde olacak.

25

1 Ey Yahve, sen benim Tanrım'sın. Seni yücelteceğim! Adını öveceğim, çünkü harika
şeyler yaptın, eskiden beri tasarlanmış olan şeyleri tam bir sadakat ve doğrulukla yaptın.
2 Çünkü sen bir kenti yığın yaptın, surlu bir şehri harabeye çevirdin, yabancıların
sarayını kent olmaktan çıkardın. Asla onarılmayacaktır.
3 Bu nedenle güçlü bir halk seni yüceltecek. Korkunç uluslardan oluşan bir kent
senden korkacak.

4 Çünkü korkunç adamların köpürmesi, duvara vuran güçlü esinti gibi olduğunda, sen
yoksullara kale, sıkıntı içindeki yoksullara kale, güçlü esintiye karşı sığınak, sıcaktan
gölge oldun.
5 Kurak yerdeki sıcak gibi, yabancıların gürültüsünü de bastıracaksın; bulut gölgesindeki
sıcaklık gibi, korkunç adamların şarkısı da kısılacak.
6 Ordular Yahvesi bu dağda bütün halklara seçkin etlerden bir ziyafet, seçkin
şaraplardan, ilikle dolu seçkin etlerden,* iyice süzülmüş seçkin şaraplardan bir ziyafet
verecek.
7 Bu dağda bütün halkları örten örtüyü ve bütün ulusların üzerine serilmiş olan peçeyi
yok edecek.
8 Ölümü sonsuza dek yuttu! Efendi Yahve bütün yüzlerden gözyaşlarını silecek.
Halkının utancını bütün yeryüzünden kaldıracak, çünkü bunu Yahve söyledi.
9 O gün şöyle denecek: "İşte, bu bizim Tanrımız'dır! Biz O'nu bekledik, O bizi
kurtaracak! Bu Yahve'dir! O'nu bekledik. O'nun kurtarışıyla sevinip coşacağız!"
10 Çünkü Yahve'nin eli bu dağda kalacak.
Gübre yığınının suyunda saman çiğnendiği gibi, Moav da olduğu yerde çiğnenecek.
11 Yüzen birinin yüzmek için ellerini uzatması gibi, onun ortasında ellerini uzatacak,
ama ellerinin ustalığıyla birlikte onun gururu da alçaltılacak.
12 Duvarlarınızın yüksek kalesini yıktı, alçalttı ve yerle bir etti.

26

1 O gün Yahuda diyarında şu ezgi söylenecek:
"Güçlü bir kentimiz var.
Tanrı, kurtuluşu duvarlar ve siperler için tayin ediyor.
2 Kapıları açın ki,
imanını koruyan doğru ulus girebilsin.
3 Sana güvendiği için,
aklı kararlı olan kişiyi
tam bir esenlik içinde tutacaksın.
4 Yahve'ye daima güvenin;
çünkü Yah'da, Yahve sonsuz bir Kaya'dır.
5 Çünkü yüksekte oturanları, yüce kenti alaşağı etti.
Onu alçalttı. Yere kadar alçalttı.
Onu toza kadar indirdi.
6 Ayak altında,
yoksulların ayakları,
muhtaçların adımları altında çiğnenecek."
7 Adil olanın yolu doğruluktur.
Doğru olan sizler, doğrunun yolunu düzlersiniz.
8 Evet, senin hükümlerinin yolunda,
ey Yahve, seni bekledik. Adın ve ünün canımızın arzusudur.
9 Gece canımla seni arzuladım.
Evet, içimdeki ruhumla seni gayretle arayacağım;
çünkü senin hükümlerin yeryüzünde olduğunda,
dünyada yaşayanlar doğruluğu öğrenirler.
10 Kötülere lütuf gösterilsin, yine o doğruluğu öğrenmez.
Doğruluk diyarında o haksızlık edecek ve Yahve'nin heybetini görmeyecektir.
11 Ey Yahve, elin yükseldi, ama görmüyorlar;
ama onlar halk için olan gayretini görecekler ve düş kırıklığına uğrayacaklar.

* **25:6** kelimenin tam anlamıyla, besili şeyler

Evet, ateş düşmanlarını yiyip bitirecek.
12 Ey Yahve, bize esenliği sen sağlayacaksın,
çünkü bizim için bütün işlerimizi de sen yaptın.
13 Tanrımız ey Yahve,
senin dışında başka efendiler de üzerimizde hüküm sürdüler,
ama biz yalnızca senin adını anacağız.
14 Ölüler yaşamayacaklar. Göçüp giden ruhlar kalmayacaklar.
Bu nedenle onları ziyaret edip helâk ettin,
onların tüm anılarını yok ettin.
15 Ulusu çoğalttın, ey Yahve. Ulusu çoğalttın!
Sen yüceltildin!
Ülkenin bütün sınırlarını genişlettin.
16 Yahve, sıkıntı içinde seni ziyaret ettiler.
Senin yola getirişin üzerlerindeyken onlar yakardılar.
17 Doğum zamanı yaklaşan gebe kadın nasıl acı çekiyor,
ağrılar içinde bağırıyorsa,
biz de senin önünde öyle olduk, ey Yahve.
18 Gebe kaldık. Ağrı çekiyorduk.
Öyle görünüyor ki, yalnızca rüzgâr doğurduk.
Biz ne yeryüzünde bir kurtuluş gerçekleştirdik;
ne de dünyada yaşayanlar düştüler.
19 Ölüleriniz yaşayacaklar.
Onların cesetleri kalkacaklar. Ey toprakta oturanlar, uyanın ve ezgi söyleyin;
çünkü sizin çiyiniz otların çiyi gibidir,
yer göçüp giden ruhları dışarı atacaktır.
20 Gelin halkım, odalarınıza girin,
kapılarınızı arkanızdan kapatın.
Öfke geçene dek kısa bir süreliğine kendinizi saklayın.
21 Çünkü işte, Yahve yeryüzünde yaşayanları kötülüklerinden dolayı cezalandırmak için
yerinden çıkıyor.
Yeryüzü de onun kanını açığa çıkaracak ve artık öldürülenlerini örtmeyecek.

27

1 O gün Yahve sert, büyük ve güçlü kılıcıyla Levyatan'ı, kaçan yılanı ve Levyatan'ı,
kıvrık yılanı cezalandıracak; ve denizdeki ejderhayı öldürecek.
2 O gün ona şu ezgiyi söyleyin: “Hoş bir bağ!
3 Ben Yahve, onun koruyucusuyum. Her an onu sulayacağım. Kimse ona zarar
vermesin diye, onu gece gündüz koruyacağım.
4 Bende gazap yok; ama çalılar ve dikenler bulmuş olsaydım savaşırdım! Üzerlerine
yürür ve onları birlikte yakardım.
5 Ya da gücüme tutunsun da benimle barışsın. Benimle barışsın.”
6 Gelecek günlerde Yakov kök salacak. İsrael çiçeklenip tomurcuklanacak. Dünyanın
üzerini meyvelerle dolduracaklar.
7 Kendilerini vuranlara vurduğu gibi onlara da vurdu mu? Ya da kendilerini
öldürenlerin öldürüldüğü gibi öldürüldüler mi?
8 Onları kovduğun zaman, ölçü ile onlarla çekişirsin. Doğu rüzgârının estiği günde
kendi sert yeliyle onları uzaklaştırdı.

9 Bu nedenle Yakov'un suçu bununla bağışlanacak ve onun günahının ortadan
kaldırılmasının tam meyvesi de şudur: “Sunağın bütün taşlarını dövülmüş tebeşir taşları
parça parça edecek; öyle ki, Aşera direkleri ve buhur sunakları artık dikilmeyecekler.”
10 Çünkü surlu kent ıssız, çöl gibi bırakılmış ve kimsesiz bir yerleşim olmuş. Buzağı
orada otlayacak, orada yatacak ve onun dallarını yiyip bitirecek.
11 Dalları kuruduğunda kırılacaklar. Kadınlar gelip onları ateşe verecekler; çünkü onlar
anlayışsız bir halktır. Bu nedenle onları yaratan onlara acımayacak, onlara şekil veren
de onlara lütfetmeyecek.
12 O gün öyle olacak ki, Yahve Fırat'ın akan çayını Mısır Irmağı'na kadar harman gibi
dövecek; ve siz, ey İsrael'in çocukları, teker teker toplanacaksınız.
13 O gün öyle olacak ki, büyük bir boru çalınacak; Aşur diyarında yok olmaya hazır
olanlar ve Mısır diyarındaki sürgünler gelecek; ve Yeruşalem'deki kutsal dağda Yahve'ye
tapınacaklar.

28

1 Yazıklar olsun Efraim'deki sarhoşların gurur tacına ve şarapla yenilenlerin verimli
vadisinin başındaki onun muhteşem güzelliğinin solmakta olan çiçeğine!
2 İşte, Yahve'nin güçlü ve kudretli bir adamı var. Dolu fırtınası gibi, yok edici bir
fırtına gibi ve taşan güçlü suların fırtınası gibi, onları eliyle yeryüzüne fırlatacak.
3 Efraim'in sarhoşlarının gurur tacı ayaklar altında çiğnenecek.
4 Verimli vadinin başındaki muhteşem güzelliğinin solan çiçeği, yazdan önce
olgunlaşan, birinin görür görmez toplayıp yiyeceği ilk incir gibi olacak.
5 O gün, Ordular Yahvesi, halkının geri kalanı için bir görkem tacı ve güzellik tacı
olacak;
6 ve yargıda oturana adalet ruhu ve kapıdaki savaşı geri döndürenlere güç olacak.
7 Şarapla da sersemler ve ağır içkiyle sendelerler. Kâhin ve peygamber ağır içkiyle
sendeliyor. Şaraba yutuldular. Ağır içkiyle sendeliyorlar. Görümde yanılıyorlar. Yargıda
tökezliyorlar.
8 Çünkü bütün sofralar pis kusmuk ve pislikle dolu.
9 Kime bilgi öğretecek? Haberi kime açıklayacak? Sütten kesilip göğüslerden çekilenlere
mi?
10 Çünkü kural üstüne kural, kural üstüne kural; yöntem üstüne yöntem, yöntem üstüne
yöntem; biraz burada, biraz şurada.
11 Ama o bu ulusa kekeleyen dudaklarla ve başka bir dilde konuşacak,
12 ona şöyle diyecek, “Burası dinlenme yeridir. Yorgunları dinlendirin.” ve
“Canlanma budur”; yine de duymadılar.
13 Bu nedenle Yahve'nin sözü onlara kural üstüne kural, kural üstüne kural olacak;
yöntem üstüne yöntem, yöntem üstüne yöntem; biraz burada, biraz şurada; öyle ki,
gitsinler, sırt üstüne düşsünler, kırılsınlar, tuzağa düşüp yakalansınlar.
14 Bu nedenle, Yeruşalem'de bu halkı yöneten siz alaycılar, Yahve'nin şu sözünü
dinleyin:
15 “Çünkü 'Ölümle antlaşma yaptık, Şeol* ile de anlaştık' dediniz. 'Taşkın bela geçerken,
bize gelmeyecek; çünkü yalanı kendimize sığınak yaptık ve kendimizi yalanın altına
gizledik.'”
16 Bu nedenle Efendi Yahve şöyle diyor: “İşte, Siyon'da temel olarak bir taş, denenmiş
bir taş, sağlam temelin değerli köşe taşını koydum. İman eden aceleci davranmayacak.
17 Adaleti ölçü ipi, doğruluğu da çekül ipi yapacağım. Dolu, yalan sığınağını silip
süpürecek, sular saklandığı yerin üzerinden taşacak.
18 Ölümle yaptığınız antlaşma bozulacak ve Şeol† ile yaptığınız antlaşma yerinde

* **28:15** Şeol ölüler diyarıdır. † **28:18** Şeol ölüler diyarıdır.

durmayacak. Taşkın bela geçerken, o zaman onunla çiğneneceksiniz.
19 Geçtiği her sefer sizi yakalayacak; çünkü sabahtan sabaha, gece gündüz geçecek;
haberini bilmek de dehşet verici olacak."
20 Çünkü yatak uzanılmayacak kadar kısa, battaniye de sarınamayacak kadar dar.
21 Çünkü Yahve Perasim Dağı'ndaki gibi yükselecek. Givon Vadisi'ndeki gibi öfkelenecek;
ta ki, işini, alışılmadık işini yapsın ve eylemini, olağanüstü eylemini gerçekleştirsin.
22 Şimdi alaycı olmayın, yoksa zincirleriniz güçlendirilir; çünkü Ordular Yahvesi
Efendi'den bütün dünyayı yok etme kararını duydum.
23 Kulak verin ve sesimi duyun! Dinleyin ve konuşmamı dinleyin!
24 Ekmek için saban süren, sürekli saban sürer mi? Toprağı çevirip kesekleri
parçalamaya devam eder mi?
25 Onun yüzünü düzeltince dereotu ekmez, kimyon tohumunu saçmaz mı, buğdayı
sıralarına, arpayı belirlenen yere, kızıl buğdayı da yerine koymaz mı?
26 Çünkü Tanrısı ona doğru hükmü öğretir ve onu bilgilendirir.
27 Çünkü dereotu keskin bir aletle dövülmez, kimyonun üzerinde de araba tekerleği
döndürülmez; ama dereotu çubukla, kimyon da bir değnekle dövülür.
28 Ekmek ununun öğütülmesi gerekir; bu yüzden onu her zaman dövmez. Harman
arabasının tekerleğini onun üzerinden sürmesine rağmen atları onu öğütmez.
29 Bu da öğütleri harika, bilgeliği kusursuz olan Ordular Yahvesi'nden geliyor.

29

1 Yazıklar olsun Ariel'e! Ariel, David'in ordugâh kurduğu kent! Yıla yıl katın;
bayramlar gelsin;
2 o zaman Ariel'i sıkıntıya sokacağım, yas tutulacak, ağıt yakılacak. O benim için bir
sunak ocağı* gibi olacak.
3 Çepeçevre sana karşı ordugâh kuracağım ve nöbetçi askerlerle seni kuşatacağım.
Sana karşı kuşatma rampaları dikeceğim.
4 Alçaltılacaksın ve topraktan konuşacaksın. Konuşman tozun içinden mırıldanarak
gelecek. Sesin yerden ruh çağıran birinin sesi gibi olacak ve konuşman tozdan fısıltı gibi
çıkacak.
5 Ama düşmanlarının çokluğu ince toz gibi olacak, acımasızların çokluğu da uçup giden
saman çöpü gibi olacak. Evet, bir anda, ansızın olacak.
6 Ordular Yahvesi gök gürültüsüyle, depremle, büyük gürültüyle, kasırgayla, fırtınayla,
yiyip bitiren ateşin aleviyle onu ziyaret edecek.
7 Ariel'e karşı savaşan bütün ulusların kalabalığı, ona ve kalesine karşı savaşan ve
ona sıkıntı verenlerin hepsi bir rüya, bir gece görümü gibi olacak.
8 Aç bir adamın rüya görmesi gibi olacak; işte o yer, uyanır ve doymamıştır; ya da
susamış bir adamın rüya görmesi gibi olacak; işte, o içer, uyanır, işte baygındır ve hâlâ
susuzdur. Siyon Dağı'na karşı savaşan bütün ulusların kalabalığı böyle olacak.
9 Duraksayın ve şaşırın! Kendinizi kör edin ve kör olun! Sarhoşlar ama şarapla değil;
sendeliyorlar ama ağır içkiden değil.
10 Çünkü Yahve üzerinize derin uyku ruhu döktü ve gözlerinizi kapadı; peygamberlerin
ve Görenler'in başlarını örttü.
11 Bütün görüm sizin için, insanların eğitimli birine, "Lütfen bunu oku" diyerek teslim
ettiği mühürlü bir kitabın sözleri gibi oldu; ve o, "Okuyamam, çünkü mühürlü" diyor;
12 kitap eğitimsiz birine, "Lütfen bunu oku" denilerek teslim ediliyor, o da,
"Okuyamam" diyor.

---

* **29:2** veya Ariel

13 Efendi şöyle dedi: “Çünkü bu halk ağızlarıyla yaklaşıyor ve dudaklarıyla beni sayıyor,
ama yüreklerini benden uzaklaştırdılar ve benden korkmaları öğretilmiş olan insan
buyruğudur;
14 bu nedenle işte, bu halk arasında harika bir iş, harika bir iş ve şaşılacak bir şey
yapmaya devam edeceğim; ve onların bilge adamlarının bilgeliği yok olacak ve onların
sağduyulu adamlarının anlayışı gizlenecek.”
15 Vay haline, öğütlerini Yahve'den derince gizleyenlerin, işleri karanlıkta olanların ve
“Bizi kim görüyor?” ve “Bizi kim biliyor?” diyenlerin.
16 Her şeyi alt üst ediyorsunuz! Çömlekçi balçıkla bir düşünülür mü ki, yapılan kendini
yapan hakkında “Beni o yapmadı” desin; kendine biçim verilen, onu biçimlendiren
hakkında “Onun anlayışı yoktur” desin?
17 Çok az zaman kalmadı mı, Lübnan'ın verimli bir tarlaya döndürülmesine, verimli
tarlanın da orman sayılmasına?
18 O gün sağırlar kitabın sözlerini duyacak, körlerin gözleri bilinmezlik ve karanlık
içinden görecek.
19 Alçakgönüllüler Yahve'de olan sevinçlerini artıracaklar, yoksullar da İsrael'in
Kutsalı'yla sevinecekler.
20 Çünkü acımasızlar yok oldu, alaycılar sona erdi ve kötülük yapmaya hazır olanların
hepsi kesilip atıldı;
21 onlar ki, bir kişiyi bir sözle dava açarlar, ve kapıda azarlayana tuzak kurarlar.
Yalancı tanıklıkla masumu adaletten yoksun bırakırlar.
22 Bu nedenle Avraham'ı kurtaran Yahve, Yakov'un evi hakkında şöyle diyor: “Yakov
artık utanmayacak, yüzü de solmayacak.
23 Ama ellerimin eseri olan çocuklarını kendi ortasında görünce adımı kutsayacaklar.
Evet, Yakov'un Kutsalı'nı kutsayacaklar ve İsrael'in Tanrısı'na saygı duyacaklar.
24 Ruhta sapmış olanlar da anlayışa kavuşacaklar, homurdananlar bilgiyi kabul
edecekler.”

30

1 “O asi çocukların vay haline” diyor Yahve, “Öğüt alıyorlar ama benden değil; günaha
günah katmak için de ittifak kuruyorlar, ama benim Ruhum'la değil;
2 Firavun'un gücüyle güçlenmek ve Mısır'ın gölgesine sığınmak için benim öğüdümü
sormadan Mısır'a inmek için yola çıkanlar onlardır!
3 Bu nedenle Firavun'un gücü sizin utancınız, Mısır'ın gölgesine sığınmak ise
şaşkınlığınız olacak.
4 Çünkü onların beyleri Soan'da, elçileri de Hanes'e geldi.
5 Kendilerine yarar sağlayamayan halk yüzünden hepsi utanacaklar, o halk ne yardım
ne yarardır, yalnızca utanç ve rezalettir.''
6 Güney hayvanlarının yükü.
Dişi ve erkek aslanın, engerek ve ateşli uçan yılanın yaşadığı sıkıntı ve ıstırap diyarı
içinden, zenginliklerini genç eşeklerin omuzlarında, hazinelerini de develerin
hörgücünde, yararsız bir halka taşıyorlar.
7 Çünkü Mısır'ın yardımı boş ve hiçtir; bu yüzden ona durgun oturan Rahav adını
verdim.
8 Şimdi git, bunu onların önünde bir levha üzerine yaz ve bunu bir kitaba kaydet;
böylece gelecekte, daima dursun.
9 Çünkü o asi bir halk, yalancı çocuklar, Yahve'nin yasasını dinlemeyen çocuklardır;
10 görenlere, “Görmeyin!” ve peygamberlere, “Bize doğru şeyleri peygamberlik
etmeyin” diyorlar. “Bize hoş şeyler söyleyin. Peygamberlik aldatmacaları.
11 Yoldan çekilin. Yoldan sapın. İsrael'in Kutsalı'nı önümüzden kaldırın.”

12 Bu nedenle İsrael'in Kutsalı şöyle diyor: “Madem bu sözü küçümsediniz, baskı ve
sapkınlığa güvendiniz ve ona bel bağladınız,
13 bu nedenle bu kötülük sizin için yıkılmaya hazır bir yarık gibi olacak, yüksek
duvarda dışa doğru kabarmış, onun yıkılışı birden ve ansızın olur.
14 O da onu çömlekçi kabının kırılması gibi kıracak; öyle ki, kırık parçalar arasında
ocaktan ateş almaya ya da sarnıçtan su çıkarmaya yetecek kadar iyi bir parça
bulunmasın diye, esirgemeden parçalara ayıracak.”
15 İsrael'in Kutsalı Efendi Yahve şöyle diyor: “Dönmekle ve rahat etmekle
kurtulacaksınız. Gücünüz sessizlikte ve güvende olacaktır.” Reddettiniz,
16 ama siz, “Hayır, at sırtında kaçacağız” dediniz; bu yüzden kaçacaksınız; ve “Hızlı
olanlarına bineceğiz”; bu yüzden seni kovalayanlar hızlı olacak.
17 Bir insanın tehdidinden bin kişi kaçacak. Beş insanın tehdidiyle, siz dağın
tepesinde bir fener gibi, tepede bir sancak gibi kalıncaya dek kaçacaksınız.
18 Bu nedenle Yahve size lütufta bulunmak için bekleyecek; ve bundan ötürü size
merhamet etmek için yüceltilecektir; çünkü Yahve adalet Tanrısı'dır. O'nu bekleyenlere
ne mutlu.
19 Çünkü halk Yeruşalem'deki Siyon'da oturacaktır. Artık ağlamayacaksın. Feryadının
sesi üzerine kesinlikle size lütufta bulunacaktır. Seni duyduğunda sana yanıt verecektir.
20 Her ne kadar Efendi size sıkıntı ekmeğini ve sıkıntı suyunu verse de, öğretmenleriniz
artık gizlenmeyecek, gözlerin öğretmenlerini görecek;
21 siz sağa ve sola sapınca, arkandan kulakların şöyle bir ses duyacak: “Yol budur.
İçinde yürüyün.”
22 Gümüş kaplı oyma putlarınızı, altın kaplanmış dökme putlarınızı kirleteceksin.
Onları kirli bir şeymiş gibi atacaksın. Ona, “Git buradan!” diyeceksin.
23 Toprağı ekeceğin tohumun için yağmuru verecek; ve toprağın ürünü ekmeğin
zengin ve bol olacak. O gün hayvanların geniş otlaklarda otlayacak.
24 Toprağı işleyen öküzlerle genç eşekler, kürekle ve yabayla savrulan tuzlu yemi
yiyecekler.
25 Büyük kıyım gününde, kuleler yıkıldığında, her yüksek dağın üzerinde, her yüksek
tepenin üzerinde, dereler ve su akıntıları olacak.
26 Dahası Yahve'nin halkının kırığını sardığı, vuruldukları yarayı iyileştirdiği gün,
ayın ışığı güneşin ışığı gibi olacak ve güneşin ışığı yedi günün ışığı gibi yedi kat daha
parlak olacak.
27 İşte, Yahve'nin adı uzaklardan geliyor, yükselen koyu duman içinde öfkesiyle yanıyor.
Dudakları kızgınlık dolu. Dili, yiyip bitiren ateş gibidir.
28 O'nun soluğu, ulusları yıkım eleğiyle elemek için boyuna kadar varan taşkın bir sel
gibidir. Felakete götüren dizgin halkların ağzında olacaktır.
29 Kutsal bayramın tutulduğu gecede olduğu gibi bir ilahiniz olacak ve Yahve'nin
dağına, İsrael'in Kayası'na flütle gelen biri gibi yüreğiniz sevinçli olacak.
30 Yahve görkemli sesini duyuracak, öfkesinin kızgınlığıyla, yiyip bitiren ateşin aleviyle,
patlamayla, fırtınayla, dolu taneleriyle kolunun inişini gösterecek.
31 Çünkü Yahve'nin sesiyle Aşurlu dehşete düşecek. Ona sopasıyla vuracak.
32 Yahve'nin onun üzerine koyacağı ceza değneğinin her vuruşu, tef ve çenk sesleriyle
birlikte olacak. Silahlarını savurarak onlarla savaşlarda savaşacak.
33 Çünkü onun yakılacağı yer çoktan hazırlandı. Evet, kral için hazırlanıyor. Onun odun
yığınını ateş ve bol odunla derin ve geniş yaptı. Yahve'nin soluğu kükürt seli gibi onu
tutuşturuyor.

31

1 Vay haline, yardım için Mısır'a inenlerin,

atlara güvenenlerin, sayıları çok olduğu için savaş arabalarına,
çok güçlü oldukları için atlılara güvenenlerin,
ama İsrael'in Kutsalı'na güvenmeyenlerin, Yahve'yi aramayanların!
2 Ama aynı zamanda O bilgedir ve felaket getirecektir,
sözlerini geri çağırmayacak, kötülük yapanların evine karşı,
kötülük yapanların yardımına karşı kalkacaktır.
3 Mısırlılar insandır, Tanrı değil;
atları da ruh değil, ettir. Yahve elini uzatınca, yardım eden de tökezleyecek, yardım edilen de düşecek,
hepsi birlikte tükenecektir.
4 Çünkü Yahve bana şöyle diyor:
"Avının üzerinde hırlayan aslan ve genç aslan gibi,
kendisine karşı çobanlar topluluğu bir araya çağrılsa,
onların sesinden yılmayacak, gürültülerinden dolayı kendini alçaltmayacak,
öyle ki, Ordular Yahvesi Siyon Dağı'na ve onun tepelerine savaşmak için inecek.
5 Kanat açmış kuşlar gibi, Ordular Yahvesi de Yeruşalem'i öyle koruyacak.
Onu koruyacak ve kurtaracaktır.
O geçip gidecek ve onu muhafaza edecektir."
6 Ey İsrael'in çocukları, derinden başkaldırdığınız kişiye geri dönün.
7 Çünkü o gün herkes günah olmak üzere kendi ellerinin senin için yaptığı gümüş putlarını ve altın putlarını atacak.
8 "Aşurlu insan tarafından değil kılıçla düşecek;
onu insan değil kılıç yiyip bitirecek. Kılıçtan kaçacak ve gençleri angaryaya tabi olacaklar.
9 Onun kayası dehşetten yok olacak,
beyleri sancaktan korkacaklar."
diyor ateşi Siyon'da, ocağı Yeruşalem'de olan Yahve.

32

1 İşte, bir kral doğrulukla hüküm sürecek,
beyler de adaletle yönetecektir.
2 İnsan rüzgârdan saklanacak bir yer gibi,
fırtınadan korunacak bir örtü gibi,
kurak yerdeki akarsular gibi,
yorucu diyardaki büyük kaya gölgesi gibi olacak.
3 Görenlerin gözleri kararmayacak,
işitenlerin kulakları da dinleyecek.
4 Acelecinin yüreği bilgiyi anlayacak,
kekemelerin dili de açıkça konuşmaya hazır olacak.
5 Artık ahmağa soylu denilmeyecek,
alçağa da saygı gösterilmeyecek.
6 Çünkü ahmak kötülük yapmak,
Yahve'ye karşı sapık sözler söylemek,
aç olanın canını boşaltmak,
susayanın içeceğini bozmak için ahmakça konuşacak,
yüreği de kötülük işleyecek.
7 Alçağın yolları kötüdür.
Yoksul doğru konuşsa bile,
alçakgönüllüleri yalan sözlerle yok etmek için
kötü düzenler tasarlar.

8 Ama asil kişi asil şeyler tasarlar,
asil şeyleri sürdürür.
9 Ayağa kalkın, ey rahat kadınlar! Sesimi duyun!
Ey kaygısız kızlar, sözüme kulak verin!
10 Ey kaygısız kadınlar, günler bir yılı aşınca sıkıntı çekeceksiniz;
çünkü bağbozumu boşa çıkacak. Hasat gelmeyecek.
11 Titreyin, ey siz rahat kadınlar!
Sıkıntı çekin, ey kaygısızlar! Kendinizi soyun,
kendinizi çıplak edin, belinize çul sarının.
12 Hoş tarlalar için ve verimli asma için
göğsünüzü dövün.
13 Halkımın toprağı üzerinde,
evet, neşeli kentin bütün neşe evleri üzerinde dikenler ve çalılar çıkacak.
14 Çünkü saray terk edilecek.
Kalabalık kent ıssız kalacak. Tepe ve gözetleme kulesi sonsuza dek inler,
yaban eşekleri için bir eğlence, sürüler için otlak olacak,
15 ta ki Ruh üzerimize yukarıdan dökülünceye,
çöl verimli tarla haline gelinceye,
verimli tarla da orman sayılana dek.
16 O zaman adalet çölde oturacak;
doğruluk da verimli tarlada kalacaktır.
17 Doğruluğun işi esenlik olacak,
doğruluğun sonucu da sonsuz sakinlik ve güven olacaktır.
18 Halkım huzurlu yerleşimlerde,
güvenli meskenlerde,
sakin rahat yerlerde yaşayacak.
19 Ama dolu ormanı dümdüz edecek,
kent de tamamen yerle bir olacak.
20 Ne mutlu size, bütün suların yanında tohum ekenlere,
öküzle eşeğin ayaklarını salanlara.

33

1 Vay sana, ey harap eden, ama sen harap edilmedin,
ey ihanet eden, ama sen kimse tarafından ihanete uğramadın!
Harap etmeyi bitirince sen de harap edileceksin;
ihanetin sona erdiğinde de ihanete uğrayacaksın.
2 Yahve, bize lütfet. Seni bekledik.
Her sabah gücümüz ol,
sıkıntı anında da kurtuluşumuz ol.
3 Gök gürültüsünden halklar kaçtı.
Kendini yükselttiğinde uluslar dağılır.
4 Tırtılın topladığı gibi, ganimetiniz de öyle toplanacak.
İnsanlar da çekirgelerin sıçradığı gibi üzerine atlayacak.
5 Yahve yücedir, çünkü O yüksekte oturur.
O, Siyon'u adalet ve doğrulukla doldurdu.
6 Senin zamanlarında, bolluk, kurtuluş, bilgelik ve bilgi olacak.
Yahve korkusu senin hazinendir.
7 İşte, onların yiğitleri dışarıda feryat ediyor;
barış elçileri acı acı ağlıyor.
8 Ana yolları ıssız.

Gezen kimse kalmadı.
Antlaşma bozuldu.
Kentleri küçümsedi.
İnsana saygı duymadı.
9 Ülke yas tutuyor ve zayıflıyor.
Lübnan şaşkına döndü ve sönüp gitti.
Şaron çöle benziyor,
başan ile Karmel çıplak kaldı.
10 "Şimdi kalkacağım" diyor Yahve.
"Şimdi kendimi yukarı kaldıracağım. Artık yüceleceğim.
11 Samana gebe kalacaksınız.
Anız doğuracaksınız.
Kendi soluğunuz sizi yiyip bitirecek bir ateştir.
12 Halklar yanan kireç gibi,
kesilip ateşte yakılan dikenler gibi olacaklar.
13 Ey uzakta olanlar, yaptıklarımı duyun;
yakınlardaki sizler de kudretimi tanıyın."
14 Siyon'daki günahkârlar korkuyor.
Tanrısızları titreme sardı.
Aramızdan kim yiyip bitiren ateşle yaşayabilir?
Aramızda kim sonsuz yanmayla yaşayabilir?
15 Doğrulukla yürüyen
suçsuz da konuşan,
baskıyla elde edilen kazancı küçümseyen,
ellerini silken, rüşvet almayı reddeden,
kan dökmeyi duymamak için kulaklarını tıkayan,
kötülüğü görmemek için gözlerini kapatan kişi,
16 yüksekte oturacak.
Onun savunma yeri kayalardan kaleler olacak.
Ekmeği sağlanacak.
Suları emin olacak.
17 Gözlerin kralı güzelliğinde görecek.
Onlar uzak bir diyarı görecekler.
18 Yüreğin dehşeti düşünecek.
Hani sayan nerede?
Hani tartan nerede?
Hani kuleleri sayan nerede?
19 Kavrayamadığın karışık konuşması olan halkı,
anlayamadığın tuhaf bir dille konuşan o sert halkı artık görmeyeceksin.
20 Belli bayramlarımızın kenti Siyon'a bak.
Gözlerin, sakin bir yerleşim yeri,
yerinden kaldırılmayacak bir çadır olan Yeruşalem'i görecek.
Onun kazıkları asla sökülmeyecek,
hiçbir ipi de kopmayacak.
21 Ama Yahve orada,
geniş ırmakların ve derelerin olduğu,
hiçbir kürekli geminin gitmeyeceği,
hiçbir güçlü geminin geçmeyeceği bir yerde
görkemiyle bizimle birlikte olacak.
22 Çünkü Yahve bizim yargıcımızdır.
Yahve bizim yasa koyucumuzdur.

Yahve bizim Kralımız'dır.
Bizi O kurtaracak.
23 İplerin çözüldü.
Direklerinin ayağını güçlendiremediler.
Yelkeni açamadılar.
O zaman büyük bir ganimet avı paylaşıldı.
Topallar avı aldı.
24 Orada oturan, “Hastayım” demeyecek.
Orada oturan halkın suçu bağışlanacak.

34

1 Ey uluslar, duymak için yaklaşın!
Dinleyin ey halklar.
Yeryüzü ve içindekilerin tümü,
dünya ve ondan gelen her şey işitsin.
2 Çünkü Yahve bütün uluslara karşı kızgın,
onların bütün ordularına öfkeli.
Onları tümüyle yok etti.
Onları boğazlanmak üzere teslim etti.
3 Onların öldürülenleri de dışarı atılacak,
cesetlerinin pis kokusu da ortaya çıkacak.
Dağlar onların kanında eriyecek.
4 Gökyüzünün ordusunun tümü eriyecek.
Gökyüzü bir tomar gibi dürülecek,
asma ya da incir ağacı yaprağın solması gibi
onun bütün orduları gözden kaybolacak.
5 Çünkü kılıcım gökte doyasıya içti.
İşte, hüküm için Edom'un ve lanet ettiğim halkın üzerine inecek.
6 Yahve'nin kılıcı kanla dolu.
Yağla, kuzuların ve keçilerin kanıyla, koç böbreklerinin yağıyla kaplıdır;
çünkü Yahve'nin Bosra'da bir kurbanı,
Edom diyarında da büyük bir kıyımı var.
7 Yaban öküzleri ve güçlü boğalarla birlikte genç boğalar da onlarla birlikte inecek;
ülkeleri kanla sarhoş olacak,
toprağı da yağdan yağlanacak.
8 Çünkü Yahve'nin bir öç alma günü,
Siyon davasının karşılığının bir yılı vardır.
9 Onun dereleri zift,
tozu kükürt,
diyarı yanan zift olacak.
10 Gece gündüz sönmeyecek.
Dumanı sonsuza dek tütecektir.
Kuşaktan kuşağa ıssız kalacak.
Hiç kimse sonsuza dek içinden geçmeyecek.
11 Ama onu pelikan ve kirpi mülk edinecektir.
Baykuş ve karga orada oturacak.
Onun üzerine şaşkınlık ipi ve boşluk çekülü gerecek.
12 Onun soylularını krallığa çağıracaklar,
ama orada kimse olmayacak;
onun bütün beyleri de bir hiç olacaklar.
13 Saraylarında dikenler, kalelerinde ısırgan ve deve dikenleri bitecek;

çakalların meskeni, deve kuşlarının avlusu olacak.
14 Çölün vahşi hayvanları kurtlarla buluşacak,
yaban keçisi hemcinsine bağıracak.
Evet, gece yaratığı* oraya yerleşecek,
kendine de bir dinlenme yeri bulacak.
15 Ok yılanı orada yuvasını yapacak,
yumurtlayacak, yavrularını çıkaracak ve kendi gölgesinde toplayacak.
Evet çaylaklar orada,
her biri kendi eşiyle toplanacaklar.
16 Yahve'nin kitabında araştırın ve okuyun:
Bunlardan hiçbiri eksik kalmayacak.
Hiçbiri eşinden yoksun kalmayacak.
Çünkü ağzım buyurdu,
O'nun Ruhu da onları topladı.
17 Onlar için kura çekti,
eli bir ölçü ipiyle kurayı onlara böldü.
Sonsuza dek onu mülk edinecekler.
Kuşaktan kuşağa orada oturacaklar.

35

1 Çöl ve kurak toprak sevinecek.
Çöl sevinecek ve gül gibi çiçek açacak.
2 Bol bol çiçeklenecek,
sevinçle ezgi söyleyerek coşacak.
Lübnan'ın görkemi, Karmel ve Şaron'un üstünlüğü ona verilecek.
Yahve'nin yüceliğini, Tanrımız'ın üstünlüğünü görecekler.
3 Zayıf elleri güçlendirin,
güçsüz dizleri sağlamlaştırın.
4 Yüreği korkak olanlara şunu söyleyin:
"Güçlü ol! Korkma!
İşte, sizin Tanrınız öç almak için, Tanrı'nın misillemesiyle gelecek.
O gelip sizi kurtaracak."
5 O zaman körlerin gözleri açılacak,
sağırların kulakları açılacak.
6 O zaman topal kişi geyik gibi sıçrayacak,
dilsizin dili de ezgi söyleyecek;
çünkü çölde sular, bozkırda dereler fışkıracak.
7 Kızgın kum havuza,
susuz toprak su pınarlarına dönecek.
Çakalların mesken tuttuğu yerde kamış,
sazlıkla çayır olacak.
8 Orada bir anayol, bir yol olacak,
ona 'Kutsal Yol' denecek. Kirli kişi oradan geçmeyecek,
ancak Yol'da yürüyenler için olacak.
Aşağılık ahmaklar oraya gitmeyecekler.
9 Orada aslan olmayacak,
yırtıcı hayvan onun üzerine çıkmayacak.
Onlar orada bulunmayacaklar;
ancak kurtulmuş olanlar orada yürüyecekler.

* **34:14** kelimenin tam anlamıyla, gece iblisi veya gece canavarı da olabilen lilit

10 O zaman Yahve'nin fidye ile kurtardıkları dönecek,
ezgilerle Siyon'a gelecekler;
başlarında da sonsuz sevinç olacak.
Sevinç ve neşe bulacaklar, üzüntü ve inilti kaçıp gidecek."

36

1 Kral Hizkiya'nın krallığının on dördüncü yılında Aşur Kralı Sanherib, Yahuda'nın
surlu kentlerinin tümüne saldırıp onları ele geçirdi.
2 Aşur Kralı Rabşake'yi büyük bir orduyla Lakiş'ten Yeruşalem'e, Kral Hizkiya'nın
yanına gönderdi. Çırpıcı tarlası ana yolunda, üst havuzun su kemerinin yanında durdu.
3 Bunun üzerine kral evi üzerinde olan Hilkiya oğlu Elyakim, Yazıcı Şevna ve Kâtip Asaf
oğlu Yoah onun yanına çıktılar.
4 Rabşake onlara şöyle dedi: "Şimdi Hizkiya'ya şunu söyleyin: 'Büyük kral, Aşur Kralı
diyor ki, 'Güvendiğin şey nedir ki, ona güveniyorsun?
5 Senin öğüdün ve savaş için olan gücün yalnızca boş sözler olduğunu söylüyorum. Şimdi
kime güveniyorsun da bana karşı isyan ettin?
6 İşte, Mısır'da şu çürük kamışın asasına güveniyorsunuz; biri ona yaslanırsa eline
batacak ve onu delecek. Kendisine güvenen herkes için Mısır Kralı Firavun da öyledir.
7 Ama eğer bana, 'Tanrımız Yahve'ye güveniyoruz' derseniz, Hizkiya'nın yüksek
yerlerini ve sunaklarını ortadan kaldırdığı Yahuda ve Yeruşalem'e, 'Bu sunağın önünde
tapınacaksınız' dediği Tanrı değil mi bu?"
8 Şimdi lütfen efendim Aşur Kralı'na bir söz ver; eğer kendi tarafından onlara binici
koyabilirsen, sana iki bin at vereceğim.
9 Öyleyse efendimin en küçük hizmetkârlarından bir komutanının yüzünü nasıl çevirip
savaş arabaları ve atlılar için Mısır'a güvenebilirsin?
10 Şimdi Yahve olmadan bu ülkeyi yok etmek için mi ona karşı çıktım? Yahve bana, "Bu
ülkeye karşı çık ve onu harap et" dedi.'"
11 Bunun üzerine Eliakim, Şevna ve Yoah, Rabşake'ye şöyle dediler: "Lütfen
hizmetkârlarınla Aramice konuş, çünkü biz bunu anlarız. Duvardaki insanların
duyacağı şekilde bizimle Yahudi diliyle konuşma."
12 Ama Rabşake şöyle dedi: "Efendim beni, bu sözleri söylemek için yalnızca efendinize
ve size mi gönderdi, yoksa sizinle birlikte kendi gübrelerini yiyecek ve kendi idrarlarını
içecek olan duvarda oturan adamlara da değil mi?"
13 Bunun üzerine Rabşake ayağa kalktı ve Yahudi diliyle yüksek sesle şöyle seslendi:
"Aşur Kralı'nın, büyük kralın sözlerini işitin!
14 Kral diyor ki, 'Hizkiya sizi aldatmasın; çünkü o sizi kurtaramayacak.
15 Hizkiya, "Yahve bizi kesinlikle kurtaracak. Bu kent Aşur Kralı'nın eline
verilmeyecek." diyerek sizi Yahve'ye güvendirmesin.'
16 Hizkiya'yı dinlemeyin, çünkü Aşur Kralı şöyle diyor: 'Benimle barışın ve yanıma
çıkın; ve her biriniz kendi asmasından, her biriniz kendi incir ağacından yesin ve her
biriniz kendi sarnıcının sularından içsin;
17 ta ki ben gelip sizi kendi ülkeniz gibi bir ülkeye, tahıl ve yeni şarap ülkesine, ekmek ve
üzüm bağları ülkesine götürene kadar.
18 Hizkiya'nın, "Yahve bizi kurtaracak" diyerek sizi kandırmasından sakının. Ulusların
ilâhlarından herhangi biri kendi ülkelerini Aşur Kralı'nın elinden kurtardı mı?
19 Hamat'ın ve Arpad'ın ilâhları nerede? Sefarvaim'in ilâhları nerede? Samariya'yı
benim elimden kurtardılar mı?
20 Bu ülkelerin ilâhları arasında kendi ülkelerini elimden kurtaran kimler ki, Yeruşalem'i
Yahve elimden kurtarsın?'"

21 Ama onlar sessiz kaldılar ve yanıt vermediler; çünkü kralın buyruğu, “Ona yanıt
vermeyin” idi.
22 Bunun üzerine kral evi üzerinde olan Hilkiya oğlu Elyakim, Yazıcı Şevna ve kâtip
Asaf'ın oğlu Yoah giysileri yırtılmış biçimde Hizkiya'nın yanına gelip ona Rabşake'nin
sözlerini bildirdiler.

37

1 Kral Hizkiya bunu duyunca giysilerini yırttı, çula sarındı ve Yahve'nin evine girdi.
2 Kral evi üzerinde olan Elyakim'i, Yazıcı Şevna'yı ve kâhinlerin ihtiyarlarını çula sarılı
olarak Amots oğlu Peygamber Yeşaya'ya gönderdi.
3 Ona şöyle dediler: “Hizkiya diyor ki, 'Bugün sıkıntı, azarlama ve reddedilme
günüdür; çünkü çocuklar doğmak üzereler ve doğuracak güç yok.
4 Belki Tanrın Yahve, efendisi Aşur Kralı'nın, hay olan Tanrı'ya meydan okumak için
gönderdiği Rabşake'nin sözlerini duyar ve Tanrın Yahve duyduğu o sözlerden ötürü
azarlar. Bu nedenle geri kalanlar için duanı yükselt.’ ”
5 Böylece Kral Hizkiya'nın hizmetkârları Yeşaya'nın yanına geldiler.
6 Yeşaya onlara şöyle dedi: “Efendinize deyin ki, 'Yahve şöyle diyor: Aşur Kralı'nın
hizmetkârlarının bana küfrettiğini duyduğunuz o sözlerden korkmayın.
7 İşte, içine bir ruh koyacağım, o da bir haber duyacak ve kendi ülkesine dönecek. Onu
kendi ülkesinde kılıçla düşüreceğim.'”
8 Böylece Rabşake geri döndü ve Aşur Kralı'nı Livna'ya karşı savaşırken buldu; çünkü
onun Lakiş'ten ayrıldığını duymuştu.
9 Etiyopya Kralı Tirhakah'la ilgili şöyle bir haber duydu: “Sana karşı savaşmak için
çıktı.” Bunu duyunca Hizkiya'ya ulaklar göndererek şöyle dedi:
10 “Yahuda Kralı Hizkiya'yla şöyle konuşacaksın: 'Güvendiğin Tanrın, 'Yeruşalem Aşur
Kralı'nın eline verilmeyecek' diyerek seni aldatmasın.
11 İşte, Aşur kralларının bütün ülkeleri tümüyle yok ederek onlara neler yaptığını
duydunuz. Sen kurtulacak mısın?
12 Ulusların ilâhları, atalarımın yok ettiği Gozan'ı, Haran'ı, Retef'i ve Telassar'daki
Aden çocuklarını kurtardılar mı?
13 Hamat'ın Kralı, Arpad'ın Kralı, Sefarvaim kentinin, Hena'nın ve İvva'nın kralı
nerede?'”
14 Hizkiya mektubu ulakların elinden alıp okudu. Sonra Hizkiya Yahve'nin evine
çıktı ve mektubu Yahve'nin önünde yaydı.
15 Hizkiya Yahve'ye şöyle dua etti:
16 “Ey Keruvlar arasında tahtta oturan Ordular Yahvesi, İsrael'in Tanrısı, yeryüzünün
bütün krallıklarının Tanrısı sensin, yalnız sensin. Göğü ve yeri sen yarattın.
17 Ey Yahve, kulağını çevir ve duy. Ey Yahve, gözlerini aç ve gör. Sanherib'in hay olan
Tanrı'ya meydan okumak için gönderdiği bütün o sözlerini duy.
18 Ey Yahve, Aşur kralları gerçekten de bütün ülkeleri ve onların diyarlarını harap etti,
19 ilâhlarını ateşe attı; çünkü onlar ilâh değildi, insan ellerinin işi, ağaç ve taşdılar; bu
yüzden onları harap ettiler.
20 Şimdi, ey Tanrımız Yahve, bizi onun elinden kurtar ki, yeryüzünün bütün krallıkları
senin, yalnızca senin Yahve olduğunu bilsinler.”
21 Bunun üzerine Amots oğlu Yeşaya, Hizkiya'ya gönderip şöyle dedi: “İsrael'in Tanrısı
Yahve diyor ki, 'Aşur Kralı Sanherib'e karşı bana dua ettiğin için,
22 onun hakkında Yahve'nin söylediği söz şudur: Siyon'un el değmemiş kızı, seni
küçümsedi ve seninle alay etti. Yeruşalem kızı sana başını salladı.
23 Kime meydan okudun ve küfrettin? Kime karşı sesini yükselttin, gözlerini yukarı
kaldırdın? İsrael'in Kutsalı'na karşı.

24 Hizmetkârlarınla Efendi'ye meydan okudun ve şöyle dedin: “Çok sayıda savaş
arabamla dağların tepesine, Lübnan'ın en içlerine kadar çıktım. Onun uzun sedirlerini
ve seçkin selvi ağaçlarını keseceğim. Onun en yüksek zirvesine, verimli tarlasının
ormanına gireceğim.
25 Kazdım, su içtim, ayak tabanımla da Mısır'ın bütün ırmaklarını kurutacağım.'”
26 “'Uzun zaman önce bunu nasıl yaptığımı, eski çağlarda ona nasıl biçim verdiğimi
duymadın mı? Şimdi, surlu kentleri yıkıp onları yıkıntı yığınlarına çevirmenin senin işin
olmasını ben sağladım.
27 Bu nedenle onlarda yaşayanların pek az gücü vardı. Dehşete düşmüş ve şaşkındılar.
Onlar kırın çayırına, yeşil otlara, damların otuna ve ürünü henüz yetişmemiş tarlaya
benziyordu.
28 Ama senin oturuşunu, dışarı çıkışını, içeri girişini ve bana karşı hiddetini biliyorum.
29 Bana karşı duyduğun hiddetten ve kibrin kulaklarıma ulaştığından, kancamı
burnuna, dizginimi dudaklarına takacağım ve seni geldiğin yoldan geri döndüreceğim.'”
30 “'Senin için belirti şu olacak: Bu yıl kendiliğinden yetişeni, ikinci yıl da ondan
yetişeni yiyeceksin; ve üçüncü yılda eker, biçer, bağlar diker ve meyvesini yersin.
31 Yahuda evinden kurtulanların geri kalanı yine aşağıya doğru kök salacak ve
yukarıya doğru meyve verecek.
32 Çünkü geride kalanlar Yeruşalem'den çıkacak ve hayatta kalanlar Siyon Dağı'ndan
kaçacak. Ordular Yahvesi'nin gayreti bunu gerçekleştirecektir.'”
33 “Bu nedenle Yahve Aşur Kralı için şöyle diyor: 'Bu kente gelmeyecek, orada ok
atmayacak, önüne kalkanla gelmeyecek, ona karşı rampa kurmayacak.
34 Geldiği yere dönecek ve bu kente gelmeyecek' diyor Yahve.
35 'Kendim ve hizmetkârım David'in hatırı için kurtarayım diye bu kenti
koruyacağım.'”
36 Bunun üzerine Yahve'nin meleği çıktı ve Aşur ordugâhında yüz seksen beş bin kişiyi
vurdu. Erkekler sabah erkenden kalktıklarında, bunların hepsinin ceset olduğunu
gördüler.
37 Bunun üzerine Aşur Kralı Sanherib yola çıktı, Ninova'ya döndü ve orada kaldı.
38 Kendi ilâhı Nisrok'un evinde tapınırken oğulları Adrammelek ile Şareser ona kılıçla
vurdular; ve Ararat diyarına kaçtılar. Onun yerine oğlu Esar Haddon kral oldu.

38

1 O günlerde Hizkiya hastaydı ve ölmek üzereydi. Amots'un oğlu Peygamber Yeşaya
onun yanına gelip şöyle dedi: “Yahve, 'Evini düzene koy, çünkü öleceksin, yaşamayacaksın'
diyor.”
2 Bunun üzerine Hizkiya yüzünü duvara çevirdi ve Yahve'ye şöyle dua etti,
3 “Ey Yahve, sana yalvarırım, senin önünde nasıl doğrulukla, kusursuz bir yürekle
yürüdüğümü, gözünde iyi olanı yaptığımı şimdi hatırla.” O zaman Hizkiya acı acı ağladı.
4 Bunun üzerine Yahve'nin sözü Yeşaya'ya geldi:
5 “Git ve Hizkiya'ya de ki: 'Baban David'in Tanrısı Yahve şöyle diyor: Duanı işittim.
Gözyaşlarını gördüm. İşte, ömrüne on beş yıl katacağım.
6 Seni ve bu kenti Aşur Kralı'nın elinden kurtaracağım ve bu kenti savunacağım.
7 Yahve'nin söylemiş olduğu bu şeyi yapacağına ilişkin Yahve tarafından senin için
belirti şu olacak.
8 İşte, Ahaz'ın güneş saatine göre güneşle birlikte inen güneş saatinin gölgesini on adım
geriye döndüreceğim.'” Böylece güneş, üzerine indiği güneş saatine göre on adım geri
döndü.
9 Yahuda Kralı Hizkiya'nın hastalanıp iyileştiğinde yazdığı yazı:

10 Dedim ki, “Hayatımın ortasında Şeol'ün* kapılarından giriyorum.
Yıllarımın geriye kalanından yoksun bırakıldım.”
11 Dedim ki, “Yaşayanlar diyarında Yah'ı, Yah'ı görmeyeceğim.
İnsanı artık dünya sakinleriyle görmeyeceğim.
12 Oturduğum yer bir çoban çadırı gibi benden alınıp göçürülüyor.
Hayatımı bir dokumacı gibi dürdüm.
Beni tezgahtan kesip ayıracak.
Gündüzden geceye kadar sonumu getireceksin.
13 Sabaha dek sabırla bekledim.
Aslan gibi bütün kemiklerimi kırıyor.
Gündüzden geceye kadar sonumu getireceksin.
14 Kırlangıç ya da turna kuşu gibi cıvıldaştım.
Kumru gibi inledim.
Gözlerim yukarıya bakmaktan zayıflıyor.
Efendim, baskı altındayım. Kefilim ol.”
15 Ne diyeyim? Hem bana söyledi hem de bunu kendisi yaptı.
Canımın acısından dolayı bütün yıllarımca dikkatli yürüyeceğim.
16 Ey Efendim, insanlar bunlarla yaşarlar; ruhum da hepsinde hayat bulur.
Beni iyi et de beni yaşat.
17 İşte, esenlik için büyük acılar çektim,
ama sen canımı sevdiğin için çürüme çukurundan kurtardın;
çünkü bütün günahlarımı arkana attın.
18 Çünkü Şeol† seni övemez.
Ölüm seni anamaz.
Çukura inenler senin gerçeğini umut edemezler.
19 Diri olan, diri olan, benim bugün yaptığım gibi, seni o övecek.
Baba senin gerçeğini çocuklara bildirecek.
20 Yahve beni kurtaracak.
Bu nedenle hayatımızın bütün günlerinde,
Yahve'nin evinde, ezgilerimi yaylı çalgılarla söyleyeceğiz.
21 Yeşaya şöyle demişti: “Bir parça incir topağı alıp lapa olarak çıban üzerine koysunlar, o iyileşecektir.”
22 Ayrıca Hizkiya, “Yahve'nin evine çıkacağımı gösteren belirti nedir?” demişti.

39

1 O sırada Babil Kralı Baladan oğlu Merodak Baladan, Hizkiya'nın hasta olduğunu ve iyileştiğini duyunca ona mektuplar ve hediye gönderdi.
2 Hizkiya onlardan memnun kaldı ve onlara değerli eşyalarının bulunduğu evi, gümüşü, altını, baharatları, değerli yağı, bütün silah evini ve hazinelerinde bulunan her şeyi gösterdi. Ne evinde, ne de ülkesinde Hizkiya'nın onlara göstermediği hiçbir şey kalmadı.
3 Bunun üzerine Peygamber Yeşaya, Kral Hizkiya'nın yanına gelip sordu: “Bu adamlar ne dediler? Sana nereden geldiler?”
Hizkiya, “Onlar bana, Babil'den, uzak bir ülkeden geldiler” dedi.
4 Sonra, “Evinde ne gördüler?” diye sordu. Hizkiya şöyle yanıt verdi: “Evimdeki her şeyi gördüler. Hazinelerim arasında onlara göstermediğim hiçbir şey kalmadı.”
5 Bunun üzerine Yeşaya, Hizkiya'ya şöyle dedi: “Ordular Yahvesi'nin sözünü dinle:
6 'İşte, evinde olan her şeyin ve atalarının bugüne kadar biriktirdiklerinin Babil'e taşınacağı günler geliyor. Hiçbir şey kalmayacak.' diyor Yahve.

* **38:10** Şeol ölüler diyarıdır. † **38:18** Şeol ölüler diyarıdır.

7 'Senden çıkacak, sana doğacak oğullarını alıp götürecekler ve onlar Babil Kralı'nın
sarayında hadım olacaklar.'"
8 Bunun üzerine Hizkiya Yeşaya'ya şöyle dedi: "Yahve'nin söylediği söz iyidir." Dahası,
"Çünkü benim günlerimde esenlik ve doğruluk olacak" dedi.

40

1 "Avutun, halkımı avutun" diyor Tanrınız.
2 "Yeruşalem'e rahatlatıp söyleyin ve ona, savaşının tamamlandığını, suçunun
bağışlandığını, bütün günahlarına karşılık Yahve'nin elinden iki kat karşılık aldığını
haykırın."
3 Çağıranın sesi şöyle diyor,
"Çölde Yahve'nin yolunu hazırlayın!
Tanrımız için bozkırda düz ana yol yapın.
4 Her vadi yükseltilecek,
her dağ ve tepe alçaltılacak.
Engebeli yerler düz, sarp yerler de ova edilecek.
5 Yahve'nin görkemi ortaya çıkacak,
bütün insanlık onu hep birlikte görecekler;
çünkü bunu Yahve'nin ağzı söyledi."
6 Birinin sesi "Bağır!" diyor.
Biri "Ne bağırayım?" dedi.
"Bütün insanlık ot gibidir,
onun bütün yüceliği de kır çiçeğine benzer.
7 Ot kurur, çiçek solar, çünkü üzerine Yahve'nin soluğu eser.
Kuşkusuz insanlar ot gibidir.
8 Ot kurur, çiçek solar;
ama Tanrımız'ın sözü sonsuza dek durur."
9 Ey Siyon'a müjde veren, yüksek dağa çık.
Ey Yeruşalem'e müjde veren, sesini kuvvetle yükselt!
Yükselt! Korkma! Yahuda kentlerine,
"İşte, Tanrınız!" de.
10 İşte, Efendi Yahve yiğit biri gibi gelecek,
O'nun kolu da kendisi için hüküm sürecek.
İşte, karşılığı kendi yanındadır,
ödülü de kendi önündedir.
11 Sürüsünü bir çoban gibi güdecek.
Kuzuları kollarına alacak,
bağrında taşıyacak onları.
Yavrularını usul usul güdecek.
12 Avucunun içiyle suları ölçen,
karışıyla gökyüzünü işaretleyen,
ölçü sepetinde yerin tozunu hesaplayan,
dağları kantarla, tepeleri teraziyle tartan kimdir?
13 Yahve'nin Ruhu'nu kim yönlendirdi,
ya da öğütçüsü olup O'na öğretti?
14 Kime danıştı da O'nu bilgilendirdi,
O'nu adalet yolunda eğitti,
O'na bilgiyi öğretti,
O'na anlayış yolunu gösterdi?
15 İşte uluslar kovadaki bir damla gibidir,

terazideki toz zerresi gibi sayılır.
İşte, adaları küçücük bir şeymiş gibi havaya kaldırır.
16 Lübnan yakmak için yetmez,
onun hayvanları da yakmalık sunu için yetmez.
17 O'nun önünde bütün uluslar bir hiç gibidir.
O'nun için hiçten aşağı ve boş sayılır.
18 Öyleyse Tanrı'yı kime benzeteceksiniz?
Ya da hangi benzerliği O'na kıyas tutacaksınız?
19 Bir işçi bir suret yaptı,
kuyumcu onu altınla kapladı,
ona gümüş zincirler döktü.
20 Böyle bir sunuya gücü yetmeyen yoksul kişi,
çürümez bir ağaç seçer.
Kendisi için yerinden oynamayacak oyma bir suret diksin diye usta işçi arar.
21 Bilmediniz mi?
Duymadınız mı?
Başlangıçtan beri size söylenmedi mi?
Dünyanın temellerinden anlamadınız mı?
22 Yeryüzü dairesi üzerinde oturan O'dur,
onun sakinleri de çekirge gibidirler;
gökleri bir perde gibi geren,
onları içinde oturulacak bir çadır gibi yayan da O'dur,
23 beyleri bir hiç eden,
yeryüzü hakimlerini boş kılan O'dur.
24 Neredeyse hiç dikilmemişler.
Neredeyse hiç ekilmemişler.
Kütükleri neredeyse hiç kök salmamış.
Sadece üzerlerine üflüyor ve kuruyorlar,
kasırga da onları anız gibi alıp götürüyor.
25 "Öyleyse beni kime benzeteceksin?
Benim eşitim kim?" diyor Kutsal Olan.
26 Gözlerinizi yukarı kaldırın da bunları kimin yarattığını,
ordularını sayıca çıkaranın kim olduğunu görün.
Hepsini adlarıyla çağırır. Kudretinin büyüklüğü sayesinde,
güçte kudretli olduğu için onlardan biri bile eksilmez.
27 Neden, ey Yakov, ey İsrael,
"Yolumu Yahve görmüyor,
Tanrım hakkımı saymadı?" diye, konuşuyorsun?"
28 Bilmedin mi?
Duymadın mı?
Dünyanın uçlarının Yaratıcısı,
sonsuz Tanrı Yahve zayıflamaz.
O yorulmaz.
O'nun anlayışı incelenemez.
29 Zayıflara güç verir.
Gücü olmayanın gücünü artırır.
30 Gençler bile zayıflar ve bitkin düşer,
gençler tümüyle düşerler;
31 ama Yahve'yi bekleyenler güçlerini tazeleyecekler.
Kartal gibi kanatlarla yükselecekler.

Koşacaklar ve yorulmayacaklar.
Yürüyecekler ve zayıflamayacaklar.

41

1 “Ey adalar, önümde sessiz olun da halklar güçlerini tazelesin.
Yaklaşsınlar,
sonra konuşsunlar.
Yargı için bir araya gelelim.
2 Doğudan birini kim yükseltti?
Kim onu doğrulukla ayağa kaldırdı?
Ulusları ona teslim eder ve krallara hükmetmesini sağlar.
Onları toz gibi onun kılıcına,
rüzgârın sürdüğü anız gibi onun yayına veriyor.
3 Onları kovalıyor,
hiç ayak basmamış olduğu bir yoldan da sağ salim geçiyor.
4 Başlangıçtan beri kuşakları çağırarak bunu kim işledi ve yaptı?
Ben, Yahve, birinci ve sonuncularla birlikteyim,
Ben O'yum.”
5 Adalar gördü ve korktu.
Yeryüzünün uçları titriyor.
Onlar yaklaşıp geliyorlar.
6 Herkes komşusuna yardım ediyor.
Kardeşlerine “Güçlü ol!” diyor.
7 Böylece marangoz kuyumcuyu teşvik ediyor.
Çekiçle düzelten, örse vuranı lehim için,
“İyi oldu” diyerek cesaretlendiriyor;
sarsılmasın diye onu çivilerle de sabitliyor.
8 “Ama sen, ey hizmetkârım İsrael,
seçtiğim Yakov,
dostum Avraham'ın soyu,
9 Seni dünyanın uçlarından tutup köşelerinden çağırdım,
sana şöyle dedim,
'Sen benim hizmetkârımsın.
Ben seni seçtim ve seni bir kenara atmadım.’
10 Korkma, çünkü ben seninleyim.
Korkma, çünkü ben senin Tanrın'ım.
Seni güçlendireceğim.
Evet sana yardım edeceğim.
Evet, doğruluğumun sağ eliyle sana destek olacağım.
11 İşte, sana öfkelenenlerin hepsi hayal kırıklığına uğrayacak ve şaşkına dönecek.
Seninle uğraşanlar bir hiç gibi olacaklar ve yok olacaklar.
12 Onları, seninle çekişenleri arayacaksın ama bulamayacaksın.
Sana karşı savaşanlar bir hiç gibi,
hiç varolmamış gibi olacaklar.
13 Çünkü ben, Tanrın Yahve,
sağ elinden tutup sana, 'Korkma' diyeceğim.
'Ben sana yardım edeceğim.’
14 Korkma, ey Yakov,
toprak kurdu ve siz İsraelliler.
Ben sana yardım edeceğim” diyor Yahve.

“Kurtarıcınız İsrael'in Kutsalı'dır.
15 İşte, seni yeni, dişli, keskin bir harman döveni yaptım.
Dağları dövecek, onları ufalayacak,
tepeleri saman gibi edeceksin.
16 Onları savuracaksın,
rüzgâr onları götürecek, kasırga onları dağıtacak.
Sen Yahve ile sevineceksin.
İsrael'in Kutsalı'yla övüneceksin.
17 Yoksullar ve muhtaçlar su arıyor ama yok.
Susuzluktan dilleri kuruyor.
Ben, Yahve onlara yanıt vereceğim.
Ben, İsrael'in Tanrısı, onları bırakmayacağım.
18 Çıplak tepeler üzerinde ırmaklar,
vadilerin ortasında pınarlar açacağım.
Çölü su havuzu, kuru toprakları su pınarları yapacağım.
19 Çölde sedir, akasya, mersin ve zeytin ağaçları koyacağım.
Bozkırda selvi, çam ve şimşir ağaçlarını birlikte dikeceğim;
20 ta ki, bunu Yahve'nin elinin yaptığını,
bunu İsrael'in Kutsalı'nın yarattığını görebilsinler,
bilsinler, düşünsünler ve birlikte anlasınlar.
21 Davanızı ortaya koyun” diyor Yahve.
“Güçlü delillerinizi ortaya çıkarın!”
Yakov'un Kralı diyor.
22 “Ne olacağını bize duyursunlar ve bildirsinler!
Önceki şeylerin ne olduğunu açıklayın,
onları düşünelim de sonlarını bilelim;
ya da bize gelecek şeyleri gösterin.
23 Bundan sonra olacak şeyleri bildirin ki,
sizin ilâhlar olduğunuzu bilelim.
Evet, iyilik yapın ya da kötülük yapın ki,
dehşete düşelim de bunu birlikte görelim.
24 İşte, siz bir hiçsiniz,
işiniz de bir hiçtir.
Sizi seçen iğrençtir.
25 “Kuzeyden birini yükselttim o da gün doğusundan geldi;
adımı çağıran biri;
o, çömlekçinin balçığı çiğnediği gibi,
çamur üzerindeymiş gibi hükümdarların üzerine gelecek.
26 Bilmemiz için bunu başlangıçtan kim bildirdi,
öncesinden ki, 'O haklı' diyebilelim?
Gerçekten bildiren kimse yok.
Gerçekten gösteren kimse yok.
Gerçekten senin sözlerini duyan kimse yok.
27 Siyon'a, 'İşte, onlara bak' diyen ilk benim;
ve Yeruşalem'e müjde getireni ben vereceğim.
28 Baktığımda, kimse yok,
sorduğumda bir söz yanıt verebilecek aralarında bir öğütçü yok.
29 İşte onların bütün yaptıkları boştur ve hiçtir.
Dökme suretleri rüzgâr ve karışıklıktır.”

42

1 “İşte, destek olduğum, canımın hoşnut olduğu seçilmiş hizmetkârım;
onun üzerine Ruhu'mu koydum. Uluslara adaleti getirecek.
2 Bağırmayacak, sesini yükseltmeyecek,
sokakta işittirmeyecek.
3 O, ezilmiş kamışı kırmayacak.
Tüten fitili söndürmeyecek.
Adaleti sadakatle getirecektir.
4 Yeryüzünde adaleti yerleştirene,
adalar onun yasasını bekleyene dek bırakmayacak,
cesareti kırılmayacaktır.”
5 Gökleri yaratan ve onları geren,
yeryüzünü ve ondan çıkanları yayan,
halkına soluk ve onda yürüyenlere ruh veren
Tanrı Yahve şöyle diyor:
6 “Ben Yahve, seni doğrulukla çağırdım.
Elini tutacağım.
Seni koruyacağım,
7 kör gözleri açman, mahkûmları zindandan,
karanlıkta oturanları zindandan çıkarman için
seni halk için bir antlaşma,
uluslara ışık yapacağım.”
8 “Ben Yahve'yim. Adım budur.
Yüceliğimi bir başkasına, övgümü de oyma suretlere vermeyeceğim.
9 İşte, eski şeyler oldu ve ben yeni şeyler bildiriyorum.
Onlar olmadan önce size söylüyorum.”
10 Ey denize inenler ve ondaki her şey,
adalar ve orada yaşayanlar,
Yahve'ye yeni bir ezgi söyleyin,
dünyanın öbür ucundan da O'na övgüler sunun.
11 Çöl ve onun kentleri,
Kedar'ın sakinleri köyleriyle birlikte seslerini yükseltsinler.
Sela sakinleri ezgi söylesin.
Dağların tepesinden bağırsınlar!
12 Yahve'ye yücelik versinler,
adalarda da O'nun övgüsünü bildirsinler.
13 Yahve güçlü bir yiğit gibi çıkacak.
Bir savaş adamı gibi gayretini uyandıracak.
Savaş çığlığı atacak.
Evet, yüksek sesle bağıracak.
Düşmanlarına karşı zafer kazanacaktır.
14 “Uzun zamandır sessizdim.
Sessiz kaldım ve kendimi tuttum.
Şimdi doğum yapan bir kadın gibi feryat edeceğim.
Hem nefesimi tutacağım, hem kesik kesik soluyacağım.
15 Dağları, tepeleri harap edeceğim,
onların bütün otlarını kurutacağım.
Irmakları ada yapacağım, havuzları kurutacağım.
16 Körleri bilmedikleri bir yoldan getireceğim.
Onlara bilmedikleri yollarda öncülük edeceğim.

Önlerindeki karanlığı ışık, eğri yerleri düz edeceğim.
Bunları yapacağım ve onları bırakmayacağım.”
17 “Oyma suretlere güvenenler,
dökme suretlere 'Siz bizim ilâhlarımızsınız' diyenler geri döndürülecek.
Tümüyle hayal kırıklığına uğrayacaklar.”
18 “Duyun, ey sağırlar,
bakın, ey körler, ki göresiniz.
19 Benim hizmetkârımdan başka kör olan kimdir?
Ya da gönderdiğim ulağım kadar sağır olan kimdir?
Kim esenlik içinde olan kadar kör,
Yahve'nin hizmetkârı kadar kör olan kimdir?
20 Çok şey görüyorsun ama farketmiyorsun.
Kulakları açık ama dinlemiyor.
21 Kendi doğruluğu uğruna yasayı büyütmek,
onu saygın kılmak Yahve'yi hoşnut etti.
22 Ama bu soyulmuş ve talan edilmiş bir halktır.
Hepsi çukurlar tarafından yakalanmış, zindanlarda kapanmışlardır.
Tutsak oldular, kurtaran yok, yağmalandılar ve kimse,
'Onları geri verin!' demiyor.
23 Aranızda buna kulak verecek kim var?
Gelecek zamanı kim dinleyecek ve duyacak?
24 Yakov'u yağma olarak, İsrael'i soyguncular kim verdi?
Kendisine karşı günah işlediğimiz Yahve değil mi?
Çünkü O'nun yollarında yürümediler,
O'nun yasasına da itaatsizlik ettiler.
25 Bu nedenle öfkesinin kızgınlığını ve savaşın gücünü onun üzerine döktü.
Her tarafı ateşe verdi ama o bilmiyordu.
Onu yaktı ama o bunu yüreğine koymadı.”

43

1 Ama şimdi ey Yakov, seni yaratan, ey İsrael,
sana biçim veren Yahve şöyle diyor:
“Korkma, çünkü seni kurtardım.
Seni adınla çağırdım.
Sen benimsin.
2 Sulardan geçtiğinde ben seninle olacağım,
ırmakların içinden geçerken senin üzerine taşmayacak.
Ateşin içinden yürürken yanmayacaksın,
alev de seni yakmayacak.
3 Çünkü ben senin Tanrın Yahve'yim,
İsrael'in Kutsalı, senin Kurtarıcın.
Fidye olarak Mısır'ı,
senin yerine Etiyopya'yı ve Seva'yı verdim.
4 Gözümde değerli ve saygın olduğun ve seni sevdiğim için,
senin yerine insanları, hayatının yerine ulusları vereceğim.
5 Korkma, çünkü ben seninleyim.
Senin soyunu doğudan getirip seni batıdan toplayacağım.
6 Kuzeye, 'Onları bırak'
güneye de, 'Onları alıkoyma!' diyeceğim.
'Oğullarımı uzaklardan,
kızlarımı da yeryüzünün uçlarından,

7 Adımla çağırılan ve yüceliğim için yarattığım,
kendisine biçim verdiğim,
evet yarattığım herkesi getir'" diyeceğim.
8 Gözleri olan kör halkı,
kulakları olan sağırları dışarı çıkar.
9 Bütün uluslar bir araya toplansın,
halklar da toplansın.
İçlerinden kim bunu bildirebilir,
bize eski şeyleri gösterebilir?
Tanıklarını getirsinler ki, haklı çıksınlar,
ya da duysunlar da "Bu doğrudur" desinler.
10 "Sizler benim tanıklarımsınız" diyor Yahve,
"Seçmiş olduğum hizmetkârımla birlikte;
ta ki beni tanıyıp da inanasınız
ve benim O olduğumu anlayasınız.
Benden önce Tanrı yoktu,
benden sonra da olmayacaktır.
11 Ben kendim Yahve'yim.
Benden başka kurtarıcı yok.
12 Ben bildirdim, ben kurtardım ve ben gösterdim;
aranızda yabancı bir ilâh yoktur.
Bu nedenle sizler benim tanıklarımsınız" diyor Yahve,
"Ve ben Tanrı'yım.
13 Evet, gün gün olduğundan beri ben O'yum.
Elimden kurtarabilecek kimse yok.
Ben işleyeceğim ve buna kim engel olabilir?"
14 Kurtarıcınız, İsrael'in Kutsalı Yahve şöyle diyor: "Sizin uğrunuza Babil'e gönderdim,
Keldaniler'i, sevinç duydukları gemilerinde kaçak olarak, onların hepsini indireceğim.
15 Kutsalınız, İsrael'in Yaratıcısı, Kralınız Yahve benim."
16 Denizde yol, ve güçlü sularda yol açan,
17 savaş arabasını ve atı,
orduyu ve yiğidi ortaya çıkaran (onlar birlikte yatıyorlar,
kalkmayacaklar; onlar söndüler, fitil gibi söndüler) Yahve şöyle diyor:
18 "Geçmiş şeyleri anmayın,
eski şeyleri düşünmeyin.
19 İşte yeni bir şey yapacağım.
Artık ortaya çıkıyor.
Bilmiyor musunuz?
Hatta çölde yol, bozkırda ırmaklar yapacağım.
20 Kır hayvanları, çakallar ve devekuşları beni sayacaklar;
çünkü halkıma, seçtiklerime içirmesi için çölde su,
bozkırda da ırmaklar veriyorum,
21 o halk ki, övgülerimi ilan etsinler diye,
ona kendim için biçim verdim.
22 Yine de beni çağırmadın ey Yakov;
ama sen benden usandın ey İsrael.
23 Yakmalık sunular olarak bana koyunlarından birini getirmedin,
kurbanlarınla da beni onurlandırmadın.
Ben sana sunularla yük olmadım,
günnükle de seni usandırmadım.

24 Bana parayla şeker kamışı almadın,
kurbanlarının yağıyla da beni doyurmadın, ama günahlarını sırtıma yükledin.
Kötülüklerinle beni usandırdın.
25 Ben kendi uğruma suçlarınızı silen benim;
senin günahlarını da hatırlamayacağım.
26 Bana hatırlat. Gelin hep birlikte itiraz edelim.
Davanı açıkla ki, haklı çıkasın.
27 İlk atan günah işledi,
öğretmenlerin bana karşı suç işledi.
28 Bu yüzden kutsal yerin beylerini kirleteceğim; ve Yakov'u lanete, İsrael'i de
aşağılanmaya döndüreceğim.”

44

1 Ama şimdi dinle, hizmetkârım Yakov,
seçtiğim İsrael.
2 Seni yaratan, rahimden sana biçim veren,
sana yardım edecek olan Yahve şöyle diyor:
“Korkma, ey hizmetkârım Yakov;
ve sen, ey seçtiğim Yeşurun.
3 Çünkü susamış olanın üzerine su,
kuru toprağın üzerine dereler dökeceğim.
Ruhumu senin soyunun üzerine,
bereketimi senin yavrularının üzerine dökeceğim;
4 ve onlar akarsu kenarlarındaki söğüt ağaçları gibi
otlar arasında bitecekler.
5 Biri, 'Ben Yahve'ye aitim' diyecek.
Bir diğeri Yakov'un adıyla çağrılacak;
bir başkası eline 'Yahve için' yazacak ve İsrael'in adını yüceltecek.”
6 İsrael Kralı Yahve ve onun Kurtarıcısı Ordular Yahvesi şöyle diyor:
“İlk benim, son da benim;
benden başka Tanrı da yoktur.
7 Kim bana benziyor?
Eski halkı kurduğumdan beri,
kim çağıracak,
bunu ilan edecek,
ve benim için düzene koyacak?
Gelecek şeyleri ve olacak şeyleri hadi bildirsin.
8 Çekinme, korkma.
Bunu sana çok önceden bildirip göstermemiş miydim?
Sizler benim tanıklarımsınız.
Benden başka Tanrı var mı?
Gerçekten yok.
Ben başka bir Kaya bilmiyorum.”
9 Oyma suret yapan herkes boştur.
Zevk buldukları şeyler fayda getirmez.
Kendi tanıkları bile onların hayal kırıklığına uğrayabileceklerini
görmezler ve bilmezler.
10 Kim bir ilâha şekil verdi,
ya da hiçbir yararı olmayan bir suret döktü?
11 İşte, onun bütün arkadaşları hayal kırıklığına uğrayacak;

işçiler yalnızca insandır.
Hepsi bir araya toplansın.
Onlar ayağa kalksınlar.
Korkacaklar.
Birlikte utandırılacaklar.
12 Demirci bir balta alır,
korla işler,
onu çekiçlerle şekillendirir ve güçlü koluyla onu işler.
Acıkır ve gücü tükenir;
su içmez ve bitkin düşer.
13 Marangoz bir ip uzatır.
Kalemle işaretler.
Raspayla şekillendirir.
Pergelle işaretleyip, evde otursun diye,
onu insan güzelliğinde, insan biçiminde yapar.
14 Kendisi için sedir ağaçlarını keser,
selvi ve meşe ağaçlarını alır,
orman ağaçları arasında birini kendisi için güçlendirir.
Bir selvi ağacı diker ve yağmur onu besler.
15 O zaman insana yakacak olur;
bir kısmını alıp kendini ısıtır.
Evet onu yakar ve ekmek pişirir.
Evet, bir ilâh yapar ve ona tapar;
onu oyma bir suret yapar, önünde de kapanır.
16 Bir kısmını ateşte yakar.
Bir kısmıyla da et yer.
Kızartmalığı kızartır ve doyar.
Evet, ısınır ve şöyle der:
“Oh! Isındım. Ateş gördüm.”
17 Geri kalanını bir ilâh, kendine bir oyma suret yapar.
Ona eğilir, tapınır, dua eder ve şöyle der:
“Kurtar beni, çünkü sen benim ilâhımsın!”
18 Bilmezler ve düşünmezler;
çünkü O, onların göremeyen gözlerini,
onların anlayamayan yüreklerini kapatmıştır.
19 Kimsede bilgi ve anlayış yok ki, düşünüp desin,
“Bir kısmını ateşte yaktım.
Evet, közleri üzerinde ekmek de pişirdim.
Eti kızartıp yedim.
Geri kalanını iğrenç bir şey mi yapayım?
Bir ağaç gövdesinin önünde eğileyim mi?”
20 Külle beslenir.
Aldanmış yürek onu saptırdı;
canını kurtaramıyor,
“Sağ elimde yalan yok mu?” diyemiyor.
21 Ey Yakov ve ey İsrael, bu şeyleri hatırla;
çünkü sen benim hizmetkârımsın.
Ben sana biçim verdim.
Sen benim hizmetkârımsın.
İsrael, benim tarafımdan unutulmayacaksın.
22 Koyu bulut gibi günahlarını,

bulut gibi suçlarını sildim.
Bana dön, çünkü seni fidye ile kurtardım.
23 Ezgi söyleyin, ey gökler, çünkü bunu Yahve yaptı!
Bağırın, ey siz, yeryüzünün aşağı kısımları!
Ey dağlar, ey orman, bütün ağaçlarınız ezgi söylemeye başlayın,
çünkü Yahve Yakov'u fidye ile kurtardı ve İsrael'de kendini yüceltecektir.
24 Seni fidye ile kurtaran,
sana rahimde biçim veren Yahve şöyle diyor:
"Ben her şeyi yaratan, gökleri tek başına geren,
yeryüzünü kendi kendime seren;
25 yalancıların belirtilerini boşa çıkaran,
falcıları çılgına çeviren;
bilgeleri geri döndüren,
bilgilerini saçmalık eden;
26 hizmetkârının sözünü doğrulayan,
ulakların öğütlerini yerine getiren;
Yeruşalem için, 'Onda oturulacak',
Yahuda kentleri için de, 'Onlar bina olacaklar,
onun yıkık yerlerini ayağa kaldıracağım' diyen;
27 derinliğe 'Kuru,
senin ırmaklarını da kurutacağım' diyen,
28 Koreş için, 'O benim çobanımdır,
benim bütün arzumu yerine getirecektir' diyen,
Yeruşalem için de 'O bina edilecektir',
tapınak için 'Temelin atılacaktır' diyen Yahve benim."

45

1 Önündeki ulusları boyun eğdirmek ve kralların zırhlarını çıkarmak ve kapılar
kapanmasın diye önündeki kapıları açmak için sağ elinden tuttuğum Koreş'e,
meshedilmişine, Yahve şöyle diyor:
2 "Senin önünden gideceğim,
engebeli yerleri düz edeceğim.
Tunç kapıları parçalayacağım,
demir sürgüleri kıracağım.
3 Sana karanlığın hazinelerini,
gizli yerlerin saklı zenginliklerini vereceğim;
öyle ki, seni adınla çağıranın ben, Yahve,
İsrael'in Tanrısı olduğumu bilesin.
4 Hizmetkârım Yakov ve seçtiğim İsrael uğruna,
seni adınla çağırdım.
Beni tanımadığın halde sana bir ünvan verdim.
5 Ben Yahve'yim ve başka biri yok.
Benden başka Tanrı yoktur.
Beni tanımadığın halde seni güçlendireceğim;*
6 ta ki, gün doğusundan ve batıdan olanlar,
benden başka kimsenin olmadığını bilsinler.
Ben Yahve'yim ve başka kimse yok.
7 Işığı ben biçimlendiririm ve karanlığı yaratırım.
Ben barışı yaparım ve felaketi yaratırım.

* **45:5** veya donatmak

Bütün bunları yapan Yahve benim.
8 Ey gökler, yukarıdan yağmur yağdırın,
gökyüzünden doğruluk yağsın.
Yeryüzü açılsın ki, kurtuluş üretsin,
onunla birlikte doğruluk türetsin.
Ben, Yahve, onu yarattım.
9 Vay haline, yerin toprak çömleklerinin arasında bir toprak çömlek olup da
Yaratıcısı'yla çekişen adamın! Balçık kendisini yapana 'Ne yapıyorsun'
ya da elinin işi sana 'Onun elleri yok' der mi?
10 Babasına, 'Neyin babası oldun?' ya da annesine,
'Ne doğurdun?' diyenin vay haline."
11 İsrael'in Kutsalı ve Yaratıcısı Yahve şöyle diyor:
"Oğullarımla ilgili olacak şeyleri bana sorun,
ellerimin işini bana buyurun!
12 Ben yeryüzünü yarattım,
onun üzerinde insanı yarattım.
Benim ellerim gökleri gerdi.
Onların bütün ordularına ben buyruk verdim.
13 Ben onu doğrulukla yükselttim,
onun bütün yollarını düz edeceğim.
Kentimi o bina edecek,
sürgünlerimi bedel ya da ödül karşılığı olmadan,
salıverecek" diyor Ordular Yahvesi.
14 Yahve şöyle diyor: "Mısır'ın emeği,
Etiyopya'nın malı ve uzun boylu Sabalılar yanınıza gelecek,
onlar sizin olacak. Senin peşinden gidecekler.
Zincirlere vurularak gelecekler.
Size boyun eğecekler.
Sana şöyle yalvaracaklar:
'Gerçekten Tanrı sendedir;
başka kimse yok. Başka ilâh yok.
15 Sen kesinlikle kendini gizleyen bir Tanrı'sın,
İsrael'in Tanrısı, Kurtarıcı.'"
16 Hepsi hayal kırıklığına uğrayacak,
evet, şaşkına dönecekler.
Put yapıcılar hep birlikte şaşkınlığa düşecekler.
17 İsrael, Yahve tarafından sonsuz bir kurtuluşla kurtarılacak.
Sonsuz çağlar boyunca hayal kırıklığına uğramayacaksınız,
şaşkına dönmeyeceksiniz.
18 Gökleri yaratan Yahve,
yeryüzüne biçim veren ve onu yaratan,
onu kuran ve onu ıssız bırakmak için yaratmayan,
üzerinde oturulsun diye biçim veren Tanrı şöyle diyor:
"Ben Yahve'yim. Başkası yok.
19 Ben karanlık diyarın bir yerinde gizlice konuşmadım.
Yakov'un soyuna, 'Beni boşuna arayın' demedim.
Ben, Yahve, doğruluk konuşuyorum.
Doğru olan şeyleri bildiriyorum."
20 "Toplanın da gelin.
Ey uluslardan kaçmış olan sizler, bir arada yaklaşın.

Oyma suret odununu taşıyanların,
kurtaramayan bir ilâha dua edenlerin bilgisi yoktur.
21 Bunu bildirin ve sunun.
Evet, birlikte öğüt alsınlar.
Bunu çok eski zamanlardan kim gösterdi?
Kim bunu eski zamandan bildirdi? Ben, Yahve, değil miyim?
Benden başka Tanrı, adil Tanrı, Kurtarıcı yoktur.
Benim dışında kimse yok.”
22 “Ey dünya uçları, bana bakın kurtulun;
çünkü ben Tanrı'yım ve başkası yok.
23 Kendimle ant içtim.
Söz ağzımdan doğrulukla çıktı ve geri alınmayacak;
her diz önümde çökecek, her dil bana ant içecek.
24 Benim için, 'Doğruluk ve güç yalnızca Yahve'de vardır' diyecekler.”
İnsanlar O'na gelecekler.
O'na karşı hiddetlenenlerin hepsi hayal kırıklığına uğrayacak.
25 İsrael'in bütün soyu Yahve'de aklanacak ve sevinecekler!

46

1 Bel alçalıyor. Nebo eğiliyor.
Putları hayvanlar ve büyükbaş hayvanların üzerinde taşınıyor.
Taşıdığınız şeyler ağır yüklerdir, yorgunlara yüktür.
2 Eğiliyorlar ve birlikte alçalıyorlar.
Yükü kurtaramadılar,
ama esaret altına gittiler.
3 “Ey Yakov evi,
İsrael evinin bütün artakalanları,
doğumlarından beri,
rahimden beri taşımakta olduğum sizler,
beni dinleyin.
4 Yaşlılığınıza kadar da ben O'yum,
saçlarınız ağardığında bile sizi ben taşıyacağım.
Ben yaptım ve katlanacağım.
Evet ben taşıyacağım ve kurtaracağım.”
5 “Beni kiminle kıyaslayacaksınız,
bana eşit sayacaksınız,
sanki aynıymışız gibi beni karşılaştıracaksınız?
6 Bazıları keseden altın döküp gümüşü terazide tartıyorlar.
Bir kuyumcu tutarlar ve o da onu ilâh yapar.
Yere kapanırlar, evet tapınırlar.
7 Onu omuzlarında taşırlar.
Onu götürürler, yerine koyarlar, o da orada durur.
Bulunduğu yerden kımıldamaz.
Evet, biri ona feryat edebilir ama o yanıt veremez.
Onu sıkıntısından kurtaramaz”.
8 “Bunu hatırlayın da adam olduğunuzu gösterin.
Bunu tekrar aklınızda tutun, ey siz suçlular.
9 Eskinin geçmiş şeylerini hatırla;
çünkü ben Tanrı'yım ve başkası yok.
Ben Tanrı'yım ve benim gibisi yok.

10 Sonu baştan, henüz olmamış şeyleri çok eski zamanlardan bildiririm.
Derim ki: Öğüdüm yerinde duracak,
ve ne dilersem onu yapacağım.
11 Doğudan yırtıcı bir kuşu,
uzak ülkeden öğüdümün adamını çağıran benim.
Evet söyledim.
Onu da yerine getireceğim.
Ben tasarladım. Onu da yapacağım.
12 Dinleyin beni, ey inatçı yürekliler,
doğruluktan uzak olanlar!
13 Ben doğruluğumu yaklaştırıyorum.
Uzakta değil, kurtarışım da beklemeyecek.
Yüceliğim olan İsrael için Siyon'a kurtuluş vereceğim.”

47

1 “Ey Babil'in el değmemiş kızı, aşağı in de toza otur.
Keldaniler'in kızı, tahtsız yere otur.
Çünkü sana artık nazik ve narin denmeyecek.
2 Değirmen taşlarını al da un öğüt.
Peçeni çıkar, eteğini kaldır,
bacaklarını aç da ırmaklardan yürü.
3 Çıplaklığın açılacak.
Evet, utancın görülecek.
Ben öç alacağım,
kimseyi de esirgemeyeceğim.”
4 Kurtarıcımız,
Ordular Yahvesi'dir O'nun adı,
İsrael'in Kutsalı'dır.
5 “Sessizce otur ve karanlığa gir,
ey Keldaniler'in kızı.
Çünkü sana artık krallıklar hanımı denmeyecek.
6 Halkıma kızgındım.
Mirasımı kirlettim ve onları senin eline verdim.
Sen onlara hiç merhamet göstermedin.
Yaşlıların üzerine çok ağır bir boyunduruk yükledin.
7 Sen, 'Sonsuza dek kraliçe olacağım' dedin,
bu şeyleri yüreğine koymadın,
sonuçlarını da düşünmedin.”
8 “Ey zevk düşkünü, güvenlik içinde oturan,
yüreğinde, 'Ben varım ve benden başka kimse yok' diyen
sen, şimdi şunu dinle.
'Dul bir kadın olarak oturmayacağım, evlatlar kaybını da bilmeyeceğim.'
9 Ama şu iki şey başına bir günde, bir anda gelecektir:
Evlatlar kaybı ve dulluk.
Büyücülüğünün çokluğuna,
büyülerinin bolluğuna rağmen üzerine gelecekler.
10 Çünkü sen kendi kötülüğüne güvendin.
‘Beni kimse görmüyor’ dedin.
Bilgeliğin ve bilgin seni saptırdı.
Yüreğinden, 'Ben varım,

benden başka kimse yok' dedin.
11 Bu yüzden başına felaket gelecek."
Onun ne zaman doğacağını bilemezsin.
Fesat senin üzerine düşecek.
Onu bir kenara koyamayacaksın.
Bilmediğin ıssızlık ansızın üzerine gelecek.
12 "Şimdi, gençliğinden beri emek verdiğin büyücülüğünle,
bol büyülerinle,
sanki yarar görebilecekmişsin gibi,
sanki galip gelecekmişsin gibi dur.
13 Öğütlerinin çokluğundan yoruldun.
Şimdi astrologlar, yıldızlara bakanlar, aylık kehanetçiler ayağa kalkıp başına gelecek şeylerden seni kurtarsınlar.
14 İşte, onlar anıza benziyorlar.
Ateş onları yakacak.
Kendilerini alevin gücünden kurtaramayacaklar.
O ne ısınacak bir kor,
ne de yanında oturulacak bir ateş olacak.
15 Emek verdiğin şeyler şöyle olacak:
Gençliğinden beri seninle ticaret yapanların her biri
Kendi yolunda dolaşacak. Seni kurtaracak kimse olmayacak."

48

1 "Ey Yakov evi,
İsrael adıyla çağrılan ve Yahuda sularından çıkan sizler,
şunu dinleyin.
Yahve'nin adıyla ant içersiniz,
İsrael'in Tanrısı'ndan söz edersiniz,
ama gerçekte ya da doğrulukta değil.
2 Çünkü onlar kendilerini kutsal kentin yurttaşlarıyız derler,
İsrael'in Tanrısı'na güvenirler;
Ordular Yahvesi'dir O'nun adı.
3 Eskiden beri geçmişin şeylerini bildirdim.
Evet, bunlar ağzımdan çıktı, ben de onları ortaya çıkardım.
Bunları ansızın yaptım ve oldular.
4 Çünkü inatçı olduğunu,
boynunun demirden sinir, alnının da tunç olduğunu biliyordum;
5 bu nedenle bunu sana eskiden beri bildirdim;
olmadan önce sana gösterdim;
öyle ki, 'Onları benim putum yaptı.
Oyulmuş suretim ve dökme suretim onları buyurdu' demeyesin.
6 Bunu duydun.
Şimdi bütün bunlara bak.
Peki sen bunu bildirmeyecek misin?"
"Şimdiden sana yeni şeyler gösterdim, hatta bilmediğin gizli şeyleri bile.
7 Onlar eskiden değil, şimdi yaratıldılar.
'İşte, onları biliyordum' demeyesin diye
bugünden önce onları duymadın.
8 Evet, duymadın.
Evet bilmedin.

Evet, eskiden beri kulağın açılmadı,
çünkü çok hain davrandığını,
ana rahminden sana günahkâr dendiğini biliyordum.
9 Adım uğruna öfkemi geciktireceğim,
övgümden dolayı, seni kesip atmayayım diye,
onu senin için geri tutacağım.
10 İşte, seni arıttım ama gümüş gibi değil.
Ben seni ızdırap ocağında seçtim.
11 Kendim için, kendi hatırım için bunu yapacağım;
adıma nasıl leke sürülür?
Yüceliğimi bir başkasına vermeyeceğim.”
12 “Dinle beni, ey Yakov ve çağırdığım İsrael:
İlk benim.
Son da benim.
13 Evet, elim yeryüzünün temelini attı,
sağ elim de gökleri yaydı.
Ben onları çağırdığımda, hep birlikte ayağa kalkarlar.”
14 “Hepiniz toplanın ve dinleyin!
Onların arasında kim bu şeyleri bildirdi?
Yahve'nin sevdiği kişi O'nun istediğini Babil'e yapacak,
kolu Keldaniler'e karşı olacaktır.
15 Ben, ben söyledim.
Evet, onu çağırdım.
Ben onu getirdim,
o yolunda başarılı olacak.”
16 “Yanıma gelin ve şunu dinleyin:
Başlangıçtan beri gizlice söylemedim;
gerçekleştiği zamandan beri oradaydım.”
Şimdi Efendi Yahve beni Ruhu'yla gönderdi.
17 Kurtarıcın, İsrael'in Kutsalı
Yahve şöyle diyor:
“Yararlı olanı sana öğreten,
gitmen gereken yolda sana öncülük eden,
ben Tanrın Yahve'yim.
18 Keşke buyruklarımı dinleseydin!
O zaman esenliğin ırmak gibi,
doğruluğun da denizin dalgaları gibi olurdu.
19 Soyun da kum gibi,
bedeninden çıkan torunların da onun taneleri gibi olurdu.
Onun adı benden kesilip atılmazdı, önümden yok olmazdı.”
20 Babil'i terk edin!
Keldaniler'den kaçın!
Sevinç haykırışlarıyla bunu duyurun,
dünyanın öbür ucuna kadar anlatın;
“Yahve hizmetkârı Yakov'u fidye ile kurtardı!” deyin.
21 Onları çöllerde götürürken susamadılar.
Onlar için kayadan sular akıttı.
Kayayı da yardı, sular da fışkırdı.
22 Yahve, “Kötüler için esenlik yoktur” diyor.

49

1 Ey adalar, beni dinleyin.
Ey uzaktaki halklar, dinleyin: Yahve beni ana rahminden çağırdı;
annemin içinden benim adımı andı.
2 Ağzımı keskin bir kılıç gibi yaptı.
Beni elinin gölgesine sakladı.
Beni cilalı bir ok yaptı.
Kendi okluğunda beni sakladı.
3 Bana, “Sen benim kendisinde yüceltileceğim
hizmetkârım İsrael'sin” dedi.
4 Ama ben şöyle dedim: “Boşuna emek verdim.
Gücümü hiç için boşuna harcadım;
ama kesin olarak hakkım olan adalet Yahve'nin yanındadır,
karşılığı Tanrım'ın yanındadır.”
5 Şimdi, rahimden bana hizmetkârı olmak için biçim veren Yahve,
Yakov'u yeniden kendisine getirmemi ve İsrael'i de O'nun yanında toplamamı
söylüyor;
çünkü ben Yahve'nin gözünde saygınım,
Tanrı da benim gücüm oldu.
6 Gerçekten de şöyle diyor:
“Yakov'un oymaklarını yükseltmek,
İsrael'in korunmuş olanlarını geri getirmek üzere benim hizmetkârım olman çok
hafif bir şey.
Üstelik seni uluslara ışık olarak vereceğim ki,
dünyanın ucuna kadar benim kurtarışım olasın.”
7 İsrael'in Kurtarıcısı ve Kutsalı Yahve,
insanın küçümsediği kişiye, ulusun nefret ettiği kişiye, hükümdarların hizmetçisine
şöyle diyor:
“Sadık olan Yahve'den, seni seçmiş olan İsrael'in Kutsalı'ndan dolayı
krallar görüp ayağa kalkacaklar, beyler görecekler ve tapınacaklar.”
8 Yahve şöyle diyor: “Kabul görme zamanında sana yanıt verdim.
Kurtuluş gününde sana yardım ettim.
Ülkeyi yükseltmek, ıssız mirası onlara mülk edindirmek için
seni koruyacağım ve seni halka bir antlaşma olarak vereceğim;
9 bağlı olanlara, 'Çıkın!';
karanlıkta olanlara, ‘Kendinizi gösterin!’ diyesin.”
“Onlar yollarda otlayacaklar,
bütün çıplak tepelerde otlakları olacak.
10 Aç kalmayacaklar,
susamayacaklar;
onlara ne sıcak ne de güneş çarpacak;
çünkü onlara merhamet eden, onlara önderlik edecektir.
Onları su pınarları yanına götürecektir.
11 Bütün dağlarımı yol yapacağım,
ana yollarım da yükseltilecek.
12 İşte, bunlar uzaktan gelecek;
işte, bunlar da kuzeyden ve batıdan,
bunlar da Sinim diyarından gelecek.”
13 Ey gökler, ezgi söyleyin, ey yeryüzü sevinçle coş!

Ey dağlar, ezgi söylemeye başlayın!
Çünkü Yahve halkını avuttu,
kederli olanlarına da acıyacak.
14 Ama Siyon, “Yahve beni terk etti,
Efendi de beni unuttu” dedi.
15 “Bir kadın, emzikteki çocuğunu unutabilir mi ki,
kendi rahminin oğluna acımasın?
Evet bunlar unutabilir,
Ama ben seni unutmayacağım!
16 İşte, seni avuçlarıma kazıdım.
Duvarların sürekli karşımda.
17 Çocukların acele ediyor.
Yok edicilerin ve seni harap edenler senden ayrılıyor.
18 Çepeçevre gözlerini kaldır da bak;
bunların hepsi toplanıp da sana geliyor.
Varlığım hakkı için.” diyor Yahve, “Gerçekten bunların hepsini bir süs gibi takınacaksın,
bir gelin gibi onları giyeceksin.”
19 “Çünkü çorak yerlerine, ıssız yerlerine
ve harap olmuş diyarına gelince,
o diyar artık sakinleri için gerçekten çok dar olacak,
seni yutanlar çok uzakta olacaklar.
20 Yitik çocukların kulaklarına şöyle diyecekler:
'Burası benim için çok dar. Bana yaşayacak bir yer ver.'
21 O zaman yüreğinden şöyle diyeceksin,
'Ben çocuklarımı yitirdiğim, yalnız, sürgünde ve oradan oraya dolaştığım halde
bunlara benim için kim gebe kaldı?
Bunları kim büyüttü?
İşte, yalnız kalmıştım. Bunlar neredeydi?'”
22 Efendi Yahve şöyle diyor:
“İşte, uluslara elimi kaldıracağım,
halklara sancağımı kaldıracağım.
Senin oğullarını kucaklarında getirecekler,
senin kızlarını omuzlarında taşıyacaklar.
23 Krallar sana süt baba,
onların kraliçeleri de sana sütanne olacaklar.
Yüzleri yere doğru önünde eğilip
ayaklarının tozunu yalayacaklar.
O zaman benim Yahve olduğumu bileceksin;
beni bekleyenler de hayal kırıklığına uğramayacaklar.”
24 Güçlüden ganimet alınacak mı,
ya da yasal tutsaklar kurtarılacak mı?
25 Ama Yahve şöyle diyor:
“Güçlünün de tutsakları alınacak,
ganimet de zalimden geri alınacak;
çünkü seninle çekişenle ben çekişeceğim
ve senin çocuklarını kurtaracağım.
26 Sana zulmedenleri kendi etleriyle doyuracağım;
tatlı şarap içmiş gibi kendi kanlarıyla sarhoş olacaklar.
O zaman bütün insanlık bilecek ki, ben Yahve, senin Kurtarıcın,
seni fidye ile kurtaran, Yakov'un Güçlüsü'yüm.''

50

1 Yahve şöyle diyor: “Annenizi onunla bıraktığım boşanma belgesi nerede?
Ya da sizi alacaklılarımdan hangisine sattım?
İşte, kötülükleriniz nedeniyle satıldınız,
anneniz de suçlarınız yüzünden bırakıldı.
2 Ben geldiğim zaman neden kimse yoktu?
Çağırdığımda neden yanıt verecek kimse yoktu?
Elim, fidye ile kurtaramayacak kadar kısa mı? Ya da kurtaracak gücüm yok mu?
İşte, azarlamamla denizi kuruturum.
Irmakları çöle çeviririm. Balıkları su olmadığı için kokar ve susuzluktan ölür.
3 Gökleri karanlıkla kaplarım.
Ben onların örtüsünü çul ederim.”
4 Efendi Yahve bana eğitilenlerin dilini verdi,
öyle ki, yorgun olana sözlerle nasıl destek olacağımı bileyim.
O, her sabah uyandırır,
eğitilenler gibi duysun diye kulağımı uyandırır.
5 Efendi Yahve kulağımı açtı.
Ben isyankâr değildim.
Geri dönmedim.
6 Beni dövenlere sırtımı,
saçımı yolanlara yanaklarımı verdim.
Utançtan ve tükürükten yüzümü gizlemedim.
7 Çünkü Efendi Yahve bana yardım edecek.
Bu nedenle şaşkın değilim.
Bu yüzden yüzümü çakmaktaşı gibi ettim,
hayal kırıklığına uğramayacağımı da biliyorum.
8 Beni aklayan yakındır.
Kim bana karşı suçlamada bulunacak?
Gelin birlikte ayağa kalkalım.
Düşmanım kim?
O bana yaklaşsın.
9 İşte, Efendi Yahve bana yardım edecek!
Beni suçlu çıkaracak olan kimdir?
İşte onların hepsi bir elbise gibi eskiyecekler.
Güveler onları yiyip bitirecek.
10 Aranızda Yahve'den korkan,
hizmetkârının sözünü dinleyen kimdir?
Karanlıkta yürüyen ve ışığı olmayan kişi,
Yahve'nin adına güvensin ve Tanrısı'na güvensin.
11 İşte, ateş tutuşturanlar,
etrafındaki meşalelerle kendini süsleyen sizler,
hepiniz ateşinizin alevinde,
ve tutuşturduğunuz meşalelerin arasında yürüyün.
Bunu elimden alacaksınız:
Acı içinde yatacaksınız.

51

1 “Ey doğruluk peşinden gidenler,
Yahve'yi arayanlar, beni dinleyin.
Kesildiğin kayaya, kazıldığın taş ocağına bak.

2 Atanız Avraham'a, sizi doğuran Sarah'a bakın;
çünkü daha bir kişiyken onu çağırdım,
onu kutsadım ve çoğalttım.
3 Çünkü Yahve Siyon'u avuttu.
Onun bütün ıssız yerlerini teselli etti,
onun çölünü Aden gibi,
bozkırını da Yahve'nin bahçesi gibi yaptı.
Onlarda neşe ve sevinç,
şükran ve nağme sesi bulunacak.”
4 “Dinle beni, ey halkım;
duy beni, ey ulusum,
çünkü benden yasa çıkacak,
halklara ışık olmak üzere adaletimi yerleştireceğim.
5 Doğruluğum yakındır.
Kurtarışım dışarı çıktı,
kollarım da halkları yargılayacak.
Adalar beni bekleyecek,
onlar da benim koluma güvenecekler.
6 Gözlerinizi göklere kaldırın,
aşağıdaki yeryüzüne bakın;
çünkü gökler duman gibi dağılacak,
yeryüzü de elbise gibi eskiyecek.
Onun sakinleri de aynı şekilde ölecekler
ama benim kurtarışım sonsuz olacak,
doğruluğum da ortadan kalkmayacak.”
7 “Ey doğruluğu bilen sizler,
yüreğinde yasam bulunan halk, beni dinleyin.
İnsanların hakaretlerinden korkmayın,
onların sövmelerinden yılmayın.
8 Çünkü güve onları giysi gibi yiyip bitirecek,
kurt da yün gibi yiyecek;
ama doğruluğum sonsuz,
ve kurtarışım tüm kuşaklara olacak.”
9 Uyan, uyan, gücü kuşan, ey Yahve'nin kolu!
Uyan, eski günlerde,
çok eski zaman kuşaklarında olduğu gibi.
Rahav'ı parçalayan,
canavarı delen sen değil misin?
10 Denizi, büyük derinliğin sularını kurutan
Sen değil misin?
Fidye ile kurtarılanların geçmesi için
denizin derinliklerini kim yol yaptı?
11 Yahve'nin fidyeyle kurtardıkları geri dönecek,
ezgi söyleyerek Siyon'a gelecekler.
Başları üzerinde sonsuz sevinç olacak.
Sevinç ve neşe bulacaklar.
Keder ve inilti kaçıp gidecek.
12 “Benim, seni avutan benim.
Sen kimsin ki ölecek insandan,
ot gibi olacak insanoğlundan korkuyorsun?

13 Gökleri geren ve yeryüzünün temellerini atan
Yaratıcın Yahve'yi unuttun mu?
Zorba, yok etmek için hazırlanırken
hiddetinden ötürü bütün gün sürekli korku içinde mi yaşıyorsun?
Zorbanın hiddeti nerede?
14 Sürgündeki tutsak hızla serbest bırakılacak.
Ölmeyecek ve çukura inmeyecek.
Ekmeği tükenmeyecek.
15 Çünkü ben onun dalgaları kükresin diye,
denizi karıştıran senin Tanrın Yahve'yim.
Ordular Yahvesi'dir O'nun adı.
16 Gökleri dikmek, yeryüzünün temellerini atmak,
Siyon'a, 'Sen benim halkımsın' demek için sözlerimi ağzına koydum,
seni elimin gölgesiyle örttüm."
17 Uyan, uyan!
Ayağa kalk, ey Yeruşalem,
Yahve'nin gazabının kâsesini elinden içmiş olan sizler.
Sersemlik kâsesini içtin ve onu boşalttın.
18 Doğurduğu bütün oğulları arasında ona yol gösteren kimse yok;
yetiştirdiği bütün oğulları arasında onun elinden tutan kimse yok.
19 Başına bu iki şey geldi;
kim seninle birlikte üzülecek?
Issızlık ve yıkım,
kıtlık ve kılıç;
seni nasıl avutayım?
20 Oğulların bitkin düştü.
Ağa takılan geyik gibi, bütün sokak başlarında yatıyorlar.
Onlar Yahve'nin gazabıyla,
Tanrın'ın azarıyla dolu.
21 Ey dertli, sarhoşsun, ama şarapla değil,
bu nedenle şimdi şunu dinle;
22 Efendin Yahve,
halkının davasını savunan Tanrın şöyle diyor:
"İşte, elinden sersemlik kâsesini,
gazabımın kâsesini aldım.
Artık bir daha onu içmeyeceksin.
23 Onu sana eziyet edenlerin, canına,
'Eğil de senin üzerinden yürüyelim' diyenlerin eline vereceğim;
sen de sırtını toprak gibi, sokak gibi üzerinde yürüyenlere serdin."

52

1 Uyan, uyan! Gücünü kuşan ey Siyon.
Güzel giysilerini giyin, kutsal kent Yeruşalem;
çünkü bundan böyle sünnetsiz ve kirli olanlar artık sana girmeyecek.
2 Kendini tozdan silkele!
Kalk, otur, Yeruşalem!
Kendini boynunun bağlarından kurtar, Siyon'un sürgün kızı!
3 Çünkü Yahve şöyle diyor: "Hiçe satıldınız;
parasız olarak da kurtarılacaksınız."
4 Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor:
"Halkım ilk başta orada yaşamak için Mısır'a indi;

Aşurlular da onlara nedensiz yere zulmettiler.”
5 “Halkımın bir hiç uğruna götürüldüğünü görünce
şimdi ben burada ne yapayım” diyor Yahve.
“Onlara hükmedenler alay ediyor” diyor Yahve,
“Gün boyu sürekli adıma küfrediliyor.
6 Bu nedenle halkım adımı bilecek.
Bu yüzden o gün konuşanın ben olduğumu anlayacaklar.
İşte, O benim.”
7 Müjde getirenin,
esenliği duyuranın,
iyi haberi getirenin,
kurtuluşu ilan edenin,
Siyon'a, “Tanrın hüküm sürüyor!” diyenin
dağlar üzerindeki ayakları ne güzeldir.
8 Nöbetçilerin seslerini yükseltiyor.
Birlikte ezgi söylüyorlar;
çünkü Yahve Siyon'a döndüğünde onlar göz göze görecekler.
9 Sevinmeye başlayın!
Birlikte ezgi söyleyin, ey Yeruşalem'in yıkık yerleri;
çünkü Yahve halkını avuttu.
Yeruşalem'i fidyeyle kurtardı.
10 Yahve bütün ulusların gözü önünde kutsal kolunu apaçık gösterdi.
Yeryüzünün bütün uçları Tanrımız'ın kurtarışını gördü.
11 Ayrılın! Ayrılın! Çıkın oradan! Kirli olan hiçbir şeye dokunmayın!
Onun içinden çıkın!
Ey Yahve'nin kaplarını taşıyanlar, kendinizi arındırın.
12 Çünkü aceleyle çıkmayacaksınız,
kaçarak da gitmeyeceksiniz;
çünkü Yahve önünüzden gidecek
ve İsrael'in Tanrısı ardınızda korumanız olacak.
13 İşte, hizmetkârım akıllıca davranacak.
O, yüceltilecek, yükseltilecek,
ve çok yüce olacaktır.
14 Birçokları sana nasıl hayret ettiyse,
onun görünüşü herkesten daha çok, biçimi de insanoğullarından daha çok
bozulmuştu;
15 O da birçok ulusu temizleyecek.*
Krallar onun önünde ağızlarını kapatacaklar;
çünkü kendilerine söylenmemiş olanı görecekler,
duymadıklarını da anlayacaklar.

53

1 Haberimize kim inandı?
Yahve'nin kolu kime açıklandı?
2 Çünkü o, onun önünde körpe bir fidan gibi,
kuru topraktan bir kök gibi büyüdü.
Ne güzelliği ne de heybeti vardı.
Ona baktığımızda onu arzulayalım diye hiçbir güzellik yoktu.
3 O, insanlar tarafından hor görüldü ve reddedildi;

* **52:15** veya serpmek

hastalıkları yakından tanıyan acılar adamıydı.
İnsanların kendisinden yüzlerini gizledikleri biri gibi hor görüldü;
ve biz ona saygı duymadık.
4 Kesin olarak hastalıklarımızı o üstlendi,
acılarımızı da o taşıdı;
bizse onun cezalandırıldığını,
Tanrı tarafından vurulup acı çektiğini düşündük.
5 Ama bizim suçlarımız yüzünden o yaralandı.
Bizim kötülüklerimiz için o ezildi.
Esenliğimizi getiren ceza onun üzerindeydi;
ve onun yaralarıyla biz iyileştik.
6 Koyunlar gibi hepimiz yoldan saptık.
Herkes kendi yoluna döndü;
Yahve de hepimizin kötülüğünü onun üzerine koydu.
7 O zulme uğrayıp,
ezildiyse de ağzını açmadı.
Kesime götürülen kuzu gibi,
kırkıcıların önünde sessiz duran koyun gibi,
ağzını açmadı.
8 Zulüm ve yargı yüzünden götürüldü.
Onun kuşağına gelince,
yaşayanlar diyarından kesilip atılmasının,
vurulmasının halkımın başkaldırısı yüzünden olduğunu kim düşündü?
9 Onun mezarını kötülerle birlikte yaptılar,
ölümünde zengin adamla birlikteydi,
oysa o hiç şiddete başvurmamıştı,
ağzında da hiç hile yoktu.
10 Yine de onu ezmek Yahve'yi hoşnut etti.
Ona acı çektirdi.
Onun canını günah sunusu yaptığında,
kendi soyunu görecektir.
Günlerini uzatacak,
Yahve'nin isteği de onun elinde başaracaktır.
11 Canının çektiği acılardan sonra ışığı* görecek ve hoşnut olacak.
Doğru hizmetkârım, kendi bilgisiyle birçoklarını aklayacaktır;
onların kötülüklerini de o üstlenecek.
12 Bu nedenle ona büyüklerle birlikte pay vereceğim.
Ganimeti güçlülerle birlikte paylaşacak,
çünkü canını ölüme döktü
ve suçlularla sayıldı;
yine de birçoklarının günahını o üstlendi
ve günahkarlar için aracılık etti.

54

1 “Ey sen, doğurmamış olan kısır, ezgi söyle!
Ey doğum sancısı çekmemiş olan, ezgi söylemeye başla ve yüksek sesle haykır!
Çünkü terkedilmiş olanın çocukları evli kadının çocuklarından çoktur” diyor Yahve.
2 “Çadırının yerini genişlet,
konutlarının perdelerini gersinler;

* **53:11** Bu yüzden Ölü Deniz Tomarları'nı ve Septuagint'i okuyun. Masoretik Metin “ışığı” atlar.

esirgeme; iplerini uzat ve kazıklarını güçlendir.
3 Çünkü sağa ve sola yayılacaksın;
senin soyun ulusları mülk edinecek,
ve ıssız kentlere yerleşecek.”
4 “Korkma, çünkü utanmayacaksın.
Şaşırma, çünkü hayal kırıklığına uğramayacaksın.
Çünkü gençliğinin utancını unutacaksınız.
Artık dul kalmanın ayıbını hatırlamayacaksın.
5 Çünkü Yaratıcın senin kocandır; Ordular Yahvesi'dir O'nun adı.
İsrael'in Kutsalı seni fidye ile kurtarandır.
O'na bütün yeryüzünün Tanrısı denecektir.
6 Çünkü Yahve seni terk edilmiş ve ruhu kederli bir eş,
gençliğinde atılmış bir eş gibi çağırdı” diyor Tanrın.
7 “Kısa bir an için seni bıraktım,
ama büyük merhametlerle seni toplayacağım.
8 Taşkın gazapla yüzümü bir anlığına senden gizledim,
ama sonsuz sevgi dolu iyiliğimle sana merhamet edeceğim” diyor seni fidye ile kurtaran Yahve.
9 “Çünkü bu benim için Noa'nın suları gibidir;
çünkü Noa'nın suları artık yeryüzünden aşmayacak diye nasıl ant içtimse,
sana kızmayacağıma ve seni azarlamayacağıma da öyle ant içtim.
10 Çünkü dağlar yerinden kalkabilir,
tepeler taşınabilir,
ama sevgi dolu iyiliğim senden ayrılmayacak,
esenlik antlaşmam ortadan kalkmayacak” diyor
sana merhamet eden Yahve.
11 “Ey, fırtınalarla savrulmuş ve avutulmamış, sarsılmış sen,
işte, taşlarını güzel renklerle yerine koyacağım,
temellerini de safirlerle atacağım.
12 Kale burçlarını yakutlardan,
kapılarını parlak mücevherlerden,
bütün duvarlarını değerli taşlardan yapacağım.
13 Bütün çocuklarınız Yahve tarafından eğitilecek,
ve çocuklarının esenliği büyük olacak.
14 Doğruluk içinde sabitleneceksiniz.
Baskıdan uzak olacaksın çünkü korkmayacaksın;
dehşetten uzak olacaksın çünkü sana yaklaşmayacak.
15 İşte, onlar toplanabilirler ama benden değil.
Sana karşı kim toplanırsa senden dolayı düşecektir.”
16 “İşte, kömürleri alev içine üfleyen,
işi için silah döven demirciyi ben yarattım;
yok ediciyi yok etmesi için de ben yarattım.
17 Sana karşı düzenlenen hiçbir silah galip gelmeyecek;
yargıda sana karşı çıkan her dili de suçlu çıkaracaksın.
Bu, Yahve hizmetkârlarının mirasıdır,
onların doğruluğu da bendendir” diyor Yahve.

55

1 “Ey sizler, susayan herkes sulara gelsin!
Parası olmayanlar, alın ve yiyin!

Evet gelin, şarap ve sütü parasız ve bedelsiz alın.
2 Neden paranızı ekmek olmayana,
emeğinizi doyurmayan şeye harcıyorsunuz?
Beni özenle dinleyin de iyi olanı yiyesiniz,
canınız da zenginlikte keyif alsın.
3 Kulağınızı çevirin de bana gelin.
Duyun ve canınız yaşayacak.
Sizinle David'in emin merhametlerini, sonsuza dek sürecek bir antlaşma yapacağım.
4 İşte onu halklara tanık,
halklara önder ve komutan olarak verdim.
5 İşte, bilmediğin bir ulusu çağıracaksın;
ve seni bilmeyen bir ulus, Tanrın Yahve'den ve İsrael'in Kutsalı'ndan dolayı sana koşacak;
çünkü O seni yüceltti.”
6 Bulunabilirken Yahve'yi arayın.
Yakındayken O'nu çağırın.
7 Kötü kişi kendi yolunu, haksız kişi kendi düşüncelerini bıraksın.
Yahve'ye, Tanrımız'a dönsün, O da ona merhamet eder;
çünkü O serbestçe bağışlayacaktır.
8 “Çünkü benim düşüncelerim sizin düşünceleriniz değil,
sizin yollarınız da benim yollarım değil” diyor Yahve.
9 “Çünkü gökler yeryüzünden nasıl yüksekse,
yollarım da sizin yollarınızdan,
düşüncelerim de sizin düşüncelerinizden öyle yüksektir.
10 Çünkü yağmur ve kar nasıl gökten iner,
oraya geri dönmezlerse, ama yeryüzünü sular,
onu büyütür, tomurcuklandırır,
ekene tohum, yiyene ekmek verirse;
11 ağzımdan çıkan sözüm de öyledir:
Bana boş dönmeyecek, ama dilediğim şeyi yerine getirecek,
yapması için gönderdiğim işte başarılı olacaktır.
12 Çünkü sevinçle çıkacak ve esenlikle götürüleceksiniz.
Dağlar ve tepeler önünüzde ezgi söylemeye başlayacaklar;
kırlardaki bütün ağaçlar da el çırpacaklar.
13 Diken yerine selvi ağacı çıkacak;
çalı yerine mersin ağacı çıkacak.
Bu, Yahve'ye bir ün olmak üzere,
hiç kesilip atılmayacak sonsuz bir belirti olmak üzere olacaktır.”

56

1 Yahve şöyle diyor:
“Adaleti koruyun
ve doğru olanı yapın;
çünkü kurtarışım yakındır,
doğruluğum da yakında meydana çıkacaktır.
2 Bunu yapan insana,
onu sımsıkı tutan insanoğluna ne mutlu;
o, Şabat'ı kirletmeden tutar,
elini her türlü kötülükten de alıkoyar.”

3 Yahve'ye bağlanan hiçbir yabancı,
“Yahve beni halkından kesin olarak ayıracak” diye konuşmasın.
Hadım, “İşte ben kuru bir ağacım” demesin.
4 Çünkü Yahve şöyle diyor: “Şabatlar'ı tutan,
beni hoşnut eden şeyleri seçen
ve antlaşmama sıkı sıkıya bağlı kalan hadımlara,
5 evimde ve duvarlarımın içinde onlara oğullardan ve kızlardan daha iyi bir anıt ve bir ad vereceğim.
Onlara, kesilip atılmayacak, sonsuz bir ad vereceğim.
6 Üstelik, O'na hizmet etmek, Yahve'nin adını sevmek, O'nun hizmetkârları olmak için Yahve'ye bağlanan yabancıları,
Şabat'ı kirletmemek için onu tutan ve antlaşmama sıkı sıkıya bağlı kalan herkesi,
7 onları kutsal dağıma getireceğim,
ve onları dua evimde sevindireceğim.
Onların yakmalık sunuları ve kurbanları sunağımda kabul edilecek;
çünkü evime bütün halkların dua evi denecek.”
8 İsrael'in sürgünlerini toplayan Efendi Yahve şöyle diyor:
“Toplanılmışlarına ek olarak
başkalarını da onun yanına toplayacağım.”
9 Ey kır hayvanları, ormandaki bütün hayvanlar, yiyip bitirmeye gelin.
10 Onun bekçileri kördür.
Hepsi bilgisizdir.
Onların hepsi dilsiz köpeklerdir.
Havlayamazlar;
rüya görüp uzanırlar, uyuklamayı severler.
11 Evet, köpekler açgözlüdür.
Asla yeterincesine sahip olamazlar.
Onlar anlayamayan çobanlardır.
Her taraftan, her biri kendi kazancına,
hepsi kendi yollarına döndüler.
12 “Gelin” diyorlar, “Şarap alayım,
ağır içkiye doyalım;
yarın da bugünkü gibi, haddinden fazla iyi olacak.”

57

1 Doğru kişi yok oluyor,
ama kimse bunu yüreğine koymuyor.
Merhametliler alınıp götürülüyor,
ama kimse doğrunun kötülüğün önünden alınıp götürüldüğünü görmüyor.
2 O esenliğe giriyor.
Doğrulukla yürüyenler, yataklarında dinleniyorlar.
3 Ama buraya yaklaşın, ey büyücünün oğulları,
ey zina edenlerin ve fahişelerin soyu.
4 Kiminle alay ediyorsunuz?
Ağzınızı kime açıyorsunuz ve dil çıkarıyorsunuz?
Siz başkaldırı çocukları ve yalanın soyu değil misiniz?
5 Siz ki, meşelerin arasında, her yeşil ağacın altında kendinizi kızıştırır,
vadilerde, kayaların kovukları altında çocukları öldürürsünüz.
6 Vadinin düzgün taşları arasında senin payın var.
Onlar, onlar senin hissendir.

Onlara dökmelik sunu bile döktün.
Sunu sundun.
Bu şeylerden ötürü yatışacak mıyım?
7 Yüksek ve yüce bir dağa yatağını yerleştirdin.
Kurban sunmak için de oraya çıktın.
8 Kapıların ve sövelerinin arkasına kendi anıtını koydun,
çünkü kendini benden başkasına soydun ve yukarı çıktın.
Yatağını genişlettin ve onlarla bir antlaşma yaptın.
Onların yatağında gördüklerini sevdin.
9 Krala güzel kokulu yağla gittin, güzel kokularını çoğalttın,
elçilerini uzaklara gönderdin ve kendini Şeol'e* kadar alçalttın.
10 Yollarının uzunluğundan yoruldun;
yine de, 'Boşuna' demedin.
Gücünün canlanmasını buldun;
bu yüzden bitkin düşmedin.
11 "Kimden korktun ve çekindin ki,
yalan söylüyorsun,
beni anmadın ve kendi yüreğine bunu koymadın?
Uzun zamandır suskun kalmadım mı,
benden de korkmuyor musun?
12 Doğruluğunu ilan edeceğim,
ama işlerine gelince, onlar sana yarar sağlamayacak.
13 Feryat ettiğin zaman,
şu topladıkların seni kurtarsın,
ama rüzgâr onları alıp götürecek.
Bir soluk hepsini alıp götürecek,
ama bana sığınan ülkeyi mülk edinecek,
kutsal dağımı da miras alacak."
14 Ve, "Kuvvetlendir, kuvvetlendir, yolu hazırla!
Halkımın yolundan tökezleme taşını kaldır." diyecek.
15 Çünkü yüce ve ulu Olan, sonsuzlukta yaşayan,
adı Kutsal olan şöyle diyor:
"Ben yüksek ve kutsal yerde otururum,
alçakgönüllülerin ruhunu canlandırmak,
ve ezilmişlerin yüreğini canlandırmak için
ezilmiş ve alçakgönüllü ruhlu olanla da birlikteyim.
16 Çünkü sonsuza dek çekişmeyeceğim, hep öfkeli de olmayacağım;
çünkü yarattığım canlar ve ruh önümde bayılırdı.
17 Onun açgözlülüğünün kötülüğünden ötürü öfkelendim ve onu vurdum.
Kendimi gizledim ve öfkelendim;
ve o yüreğinin yolunda döneklik etmeye devam etti.
18 Onun yollarını gördüm ve onu iyileştireceğim.
Ona öncülük edeceğim,
ve ona ve yas tutanlarına avunmalarını geri vereceğim.
19 Dudakların ürününü yaratıyorum:
Esenlik, esenlik, uzakta olana ve yakında olana"
diyor Yahve;
ve onları iyileştireceğim."
20 Ama kötüler çalkantılı deniz gibidir;

* **57:9** Şeol ölüler diyarıdır.

çünkü rahat duramaz ve suları pislik ve çamur atar.
21 “Kötülere esenlik yoktur” diyor Tanrım.

58

1 “Yüksek sesle bağır! Esirgeme! Boru gibi sesini yükselt!
Halkıma itaatsizliklerini, Yakov evine de günahlarını bildir.
2 Her gün beni arıyorlar, yollarımı bilmekten zevk alıyorlarmış.
Doğru olanı yapan ve
Tanrıları'nın buyruklarını terk etmeyen bir ulus olarak,
benden doğru yargılar istiyorlar.
Tanrı'ya yaklaşmaktan zevk alıyorlar.
3 'Neden oruç tuttuk da görmüyorsun?' diyorlar,
'neden canımızı ezdik de fark etmiyorsun?'”
“İşte oruç tuttuğun gün zevk alıyorsun,
bütün işçilerine de baskı yapıyorsun.
4 İşte, siz kavga ve çekişme için,
kötülüğün yumruğuyla vurmak için oruç tutuyorsunuz.
Bugün sesinin yüksekte duyulması için oruç tutmuyorsunuz.
5 Benim seçtiğim oruç bu mu?
İnsanın canını alçaltma günü mü?
Başını saz gibi eğmek,
altına çul ve kül sermek mi?
Buna mı oruç ve Yahve'ye uygun gün diyeceksin?”
6 “Benim seçtiğim oruç, bu değil mi:
Kötülüğün bağlarını çözmek,
boyunduruğun kayışlarını açmak,
ezilenleri serbest bırakmak,
ve her boyunduruğu kırmak?
7 Aç olanla ekmeğini paylaşmak,
sürgün edilmiş yoksulu evine getirmek,
çıplak gördüğün zaman onu örtmek,
kendi etinden kaçınmamak değil mi?
8 O zaman ışığın sabah gibi parlayacak,
şifan hemen görünecek;
doğruluğun önünden gidecek,
Yahve'nin görkemi ardında koruman olacak.
9 O zaman çağıracaksın ve Yahve yanıt verecek.
Yardım için feryat edeceksin ve O, 'İşte buradayım' diyecek.”
“Eğer aranızdan boyunduruğu,
parmak uzatmayı ve
kötü konuşmayı kaldırırsan;
10 ve eğer canını aç olana dökersen,
dertli canı doyurursan,
o zaman ışığın karanlıkta yükselir,
karanlığın da öğle vakti gibi olur;
11 ve Yahve sana durmadan yol gösterecek,
kurak yerlerde canını doyuracak ve kemiklerini güçlendirecek.
Sulanmış bir bahçe gibi,
suları hiç tükenmeyen bir su kaynağı gibi olacaksın.
12 Senden olanlar eski harap yerleri yeniden kuracaklar.

Çok kuşakların temellerini yeniden kuracaksın.
Sana Gedik Onarıcı,
meskenlerle Yolları Yeniden Canlandıran denecek.”
13 “Eğer ayağını Şabat’ta, kutsal günümde
kendi zevkini yapmaktan çevirirsen,
Şabat’ı zevk, Yahve'nin kutsalını onurlu sayarsan,
onu da onurlandırırsan,
kendi yollarını yapmaz,
kendi zevkini aramaz,
kendi sözlerini söylemezsen,
14 o zaman Yahve'de zevk bulacaksın,
seni yeryüzünün yüksek yerlerine bindireceğim,
atan Yakov’un mirasıyla da seni besleyeceğim.”
Çünkü bunu Yahve'nin ağzı söyledi.

59

1 İşte, Yahve'nin eli kısalmadı ki, kurtaramasın;
kulağı ağırlaşmadı ki, duymasın.
2 Ama suçlarınız sizi ve Tanrınız'ı ayırdı,
günahlarınız O'nun yüzünü sizden gizledi,
böylece duymayacak.
3 Çünkü elleriniz kanla kirlendi,
parmaklarınız da kötülükle.
Dudaklarınız yalan söyledi,
diliniz kötülük fısıldıyor.
4 Hiç kimse doğrulukla dava açmıyor,
kimse de gerçeği savunmuyor.
Boşluğa güveniyorlar ve yalan söylüyorlar.
Kötülüğe gebe kalıyorlar,
ve kötülük doğuruyorlar.
5 Engereğin yumurtalarını çatlatıyorlar,
ve örümcek ağı dokuyorlar.
Onların yumurtalarından yiyen ölür;
kırılanından da engerek çıkar.
6 Ağlarından giysi olmayacak,
kendilerini işleriyle örtmeyecekler.
Onların işleri kötülük işleridir
zorbalık eylemleri de onların ellerindedir.
7 Ayakları kötülüğe koşar,
masum kanı dökmek için de acele ederler.
Düşünceleri kötülük düşünceleridir.
Yollarında harap ve yıkım vardır.
8 Esenlik yolunu bilmezler,
yollarında da adalet yoktur.
kendilerine eğri yollar yaptılar;
onlarda yürüyenlerin hiçbiri esenliği bilmez.
9 Bu yüzden adalet bizden uzaktır,
ve doğruluk da bize yetişmiyor.
Işık arıyoruz, ama karanlık görüyoruz;
parıltı arıyoruz, ama karanlıkta yürüyoruz.
10 Körler gibi duvarı el yordamıyla arıyoruz.

Evet, gözleri olmayanlar gibi yokluyoruz.
Öğle vakti alacakaranlıktaymış gibi tökezliyoruz.
Güçlüler arasında ölüler gibiyiz.
11 Hepimiz ayılar gibi homurdanıyoruz,
güvercinler gibi de hüzünle inliyoruz.
Adalet arıyoruz, ama yok;
kurtuluş arıyoruz, ama bizden uzak.
12 Çünkü suçlarımız senin önünde çoğaldı,
günahlarımız bize karşı tanıklık ediyor;
çünkü suçlarımız bizimle birlikte,
kötülüklerimiz ise, onları biliyoruz:
13 Çünkü günah işleyip Yahve'yi inkâr ettik,
Tanrımız'ın yolundan saptık,
zorbalık ve isyan dedik,
yürekten yalan sözler tasarlayıp söyledik.
14 Adalet tersine döndü,
doğruluk uzakta duruyor;
çünkü gerçek sokakta düştü,
doğruluk da içeri giremiyor.
15 Evet, gerçek eksik;
kötülükten uzak duran da kendini av yapıyor.
Yahve bunu gördü,
adaletin olmamasından da hoşnutsuzdu.
16 Hiçbir insanın olmadığını gördü,
aracılık edecek birinin de olmamasına şaştı.
Bu yüzden kendi kolu ona kurtuluş getirdi;
doğruluğu kendisine destek oldu.
17 Doğruluğu zırh gibi üzerine,
kurtuluş miğferini de başına giydi.
Öç alma giysilerini kuşandı,
gayreti de kaftan gibi sarındı.
18 Yaptıklarına göre,
uygun karşılık verecek,
hasımlarına gazap,
düşmanlarına ceza.
Adalara hak ettiklerini ödeyecek.
19 Böylece batıdan olanlar Yahve'nin adından,
gün doğumundakiler de görkeminden korkacaklar;
çünkü Yahve'nin soluğunun önüne kattığı,
coşkun bir ırmak gibi o gelecek.
20 "Fidye ile Kurtarıcı Siyon'a,
Yakov'daki itaatsizlikten dönenlere gelecek" diyor Yahve.
21 "Benim için, bu benim onlarla yaptığım antlaşmadır" diyor Yahve. "Üzerinde olan Ruhum ve ağzına koymuş olduğum sözlerim, şimdiden sonsuza dek ağzından, soyunun ağzından, soyunun soyunun ağzından ayrılmayacak" diyor Yahve.

60

1 "Kalk, parla; çünkü ışığın geldi,
ve Yahve'nin görkemi senin üzerine doğdu!
2 Çünkü işte, karanlık yeryüzünü,

ve koyu karanlık halkları örtecek;
ama Yahve senin üzerine doğacak,
ve görkemi senin üzerinde görülecek.
3 Uluslar senin ışığına,
krallar da senin doğuşunun parlaklığına gelecekler.”
4 “Gözlerini her yana kaldır ve bak:
Hepsi bir araya toplanıyor.
Sana geliyorlar.
Oğulların uzaktan gelecek, kızların da kucakta taşınacak.
5 O zaman göreceksin ve parlayacaksın,
ve yüreğin heyecanlanacak ve genişleyecek;
çünkü denizin bolluğu sana döndürülecek.
Ulusların zenginliği sana gelecek.
6 Midyan ve Efa'nın hecin develeri sürüsü seni kaplayacak.
Hepsi Şeba'dan gelecek.
Altın ve günnük getirecekler,
Yahve'nin de övgülerini ilan edecekler.
7 Kedar'ın bütün sürüleri sana toplanacak.
Nevayot'un koçları sana hizmet edecek.
Sunağımın üzerinde onlar sunular olarak kabul görecekler,
görkemli evimi de süsleyeceğim.”
8 “Bulut gibi,
pencerelerine uçan kumrular gibi,
bu uçanlar kimlerdir?
9 Kesinlikle adalar beni bekleyecekler,
ta ki, önce de Tarşiş gemileri,
oğullarını uzaktan, gümüşleri ve altınlarıyla birlikte,
Tanrın Yahve'nin adı ve İsrael'in Kutsalı için getirsinler,
çünkü o seni yüceltti.”
10 “Yabancılar duvarlarını bina edecekler,
kralları da sana hizmet edecekler;
çünkü gazabımla seni vurdum,
ama lütfumla sana merhamet ettim.
11 Kapıların da sürekli açık olacak; gece gündüz kapanmayacaklar ki, insanlar ulusların
servetini ve onların tutsak edilmiş kralların sana getirsin.
12 Çünkü sana hizmet etmeyen ulus ve krallık yok olacak, evet, o uluslar tümüyle harap
olacak.”
13 “Lübnan'ın görkemi, selvi ağacı, çam ve şimşir ağacı birlikte, konutumu süslemek için
sana gelecekler. Ayaklarımın yerini görkemli kılacağım.
14 Seni ezenlerin oğulları sana eğilerek gelecekler.
Seni hor görenlerin hepsi ayak tabanlarına eğilecekler.
Sana Yahve'nin Kenti,
İsrael'in Kutsalı'nın Siyonu diyecekler.”
15 “Terk edilmiş ve nefret edilmişken,
senin içinden kimse geçmemişken,
seni sonsuz bir övünç, çok kuşakların sevinci yapacağım.
16 Ulusların sütünü de içeceksin,
ve kraliyet memelerinden emeceksin.
O zaman ben, Yahve'nin Kurtarıcın,
fidye ile Kurtarıcın olan,
Yakov'un Güçlüsü olduğumu bileceksin.

17 Tunç yerine altın,
demir yerine gümüş,
ağaç yerine tunç,
taş yerine demir getireceğim.
Esenliği valin, doğruluğu da yöneticin yapacağım.
18 Ülkende zorbalık,
sınırlarının içinde yıkım ve haraplık duyulmayacak.
Ama surlarına Kurtuluş, kapılarına Övgü diyeceksin.
19 Güneş artık senin gündüz ışığın olmayacak,
Ay'ın parlaklığı da sana ışık vermeyecek.
Ama Yahve senin sonsuz ışığın olacak,
Tanrın da senin görkemin olacak.
20 Güneşin artık batmayacak,
Ay'ın da çekilmeyecek.
Çünkü Yahve senin sonsuz ışığın olacak,
ve yas günlerin sona erecek.
21 O zaman senin halkının hepsi doğru olacak.
Onlar ben yüceltileyim diye,
diktiğim fidan, ellerimin işidirler,
ülkeyi sonsuza dek mülk edinecekler.
22 Küçüğü bin,
azı güçlü bir ulus olacak.
Ben, Yahve, bunu zamanında çabucak yapacağım."

61

1 Efendi Yahve'nin Ruhu benim üzerimdedir,
çünkü Yahve alçakta olanlara müjdeyi duyurmak için beni meshetti.
Kırık yürekleri sarmak,
tutsaklara özgürlük,
bağlı olanlara serbest bırakılacaklarını* ilan etmek için,
2 Yahve'nin lütuf yılını,
Tanrımız'ın öç gününü ilan etmek,
yas tutanların tümünü avutmak için,
3 Siyon'da yas tutanlara sağlamak üzere,
küller yerine çelenk,
yas yerine sevinç yağı,
ağırlık ruhu yerine övgü giysisi vermek için beni gönderdi.
Öyle ki, onlara doğruluk ağaçları,
Yahve'nin kendisinin yücelmesi için diktiği denilsin.
4 Eski yıkıntıları yeniden bina edecekler.
Eskiden harap olmuş yerleri yeniden kuracaklar.
Çok kuşaklardır harap olmuş yıkık kentleri onaracaklar.
5 Yabancılar durup sürülerinizi otlatacaklar.
Yabancılar tarlalarınızda ve bağlarınızda çalışacaklar.
6 Ama size Yahve'nin kâhinleri denilecek.
İnsanlar size Tanrımız'ın hizmetkârları diyecekler.
Ulusların servetini yiyeceksiniz.
Onların görkemiyle övüneceksiniz.
7 Utancınıza karşılık iki katı olacak.

* **61:1** LXX ve DSS şunu ekliyor: Körlerin gözünün açılması

Aşağılanmaya karşılık onlar paylarıyla sevinecekler.
Bu nedenle kendi topraklarında iki kat mülk edinecekler.
Onlara sonsuz sevinç olacak.
8 “Çünkü ben, Yahve, adaleti severim.
Soygundan ve haksızlıktan nefret ederim.
Onlara gerçekte ödüllerini vereceğim ve onlarla sonsuz bir antlaşma yapacağım.
9 Soyları uluslar arasında,
onların soyları da halklar arasında bilinecek.
Onları gören herkes,
Yahve'nin kutsadığı soy olduklarını kabul edecek.”
10 Yahve'de çok sevineceğim!
Canım Tanrım'da sevinç duyacak,
çünkü O beni kurtuluş giysisiyle sardı.
Güveyin çelenkle süslenmesi gibi,
gelinin de mücevherleriyle süslenmesi gibi,
doğruluk kaftanıyla beni örttü.
11 Çünkü yeryüzü nasıl filiz verirse,
bahçe de içine ekilen şeyleri nasıl yetiştirirse,
Efendi Yahve de bütün ulusların önünde doğruluk ve övgüyü öyle yetiştirecektir.

62

1 Siyon uğruna susmayacağım,
Yeruşalem uğruna dinlenmeyeceğim,
ta ki doğruluğu şafak gibi,
kurtuluşu yanan bir kandil gibi parlayıncaya dek.
2 Uluslar senin doğruluğunu,
bütün krallar da senin görkemini görecek.
Yahve'nin ağzının vereceği yeni bir adla çağırılacaksın.
3 Yahve'nin elinde güzellik tacı,
Tanrı'nın elinde kraliyet tacı olacaksın.
4 Artık sana Terk Edilmiş denmeyecek,
ülkene de artık Harap denmeyecek.
Ama sana Heftsiva,*
ülkene Beula† denecek.
Çünkü Yahve senden hoşnut olacak,
ülken de evli olacak.
5 Çünkü bir genç el değmemiş bir kızla nasıl evlenirse,
oğulların da seninle öyle evlenecek.
Güvey gelini için nasıl sevinirse,
Tanrın da senin için öyle sevinecek.
6 Surlarına bekçiler yerleştirdim, ey Yeruşalem.
Gece gündüz susmayacaklar.
Ey Yahve'yi çağıranlar, dinlenmeyin,
7 Yeruşalem'i pekiştirinceye dek,
yeryüzünde onu övünç yapıncaya dek,
O'na da rahat vermeyin.
8 Yahve sağ eliyle ve güçlü koluyla ant içti:
“Artık tahılını kesinlikle düşmanlarına yiyecek olarak vermeyeceğim,
yabancılar da emek verdiğin yeni şarabını içmeyecekler.

* **62:4** Heftsiva, “Ondan hoşlanıyorum” anlamına gelir. † **62:4** Beula “evli” anlamına gelir.

9 Ama onu biçenler onu yiyecek,
ve Yahve'yi övecekler.
Onu toplayanlar onu kutsal yerimin avlularında içecekler."
10 Geçin, kapılardan geçin!
Halkın yolunu hazırlayın!
Yapın, ana yolu yapın!
Taşları toplayın!
Halklar için bir sancak kaldırın.
11 İşte, Yahve yeryüzünün sonuna dek duyurdu:
"Siyon kızına de ki,
'İşte, kurtuluşun geldi!
İşte, ödülü onunla birlikte, karşılığı da önündedir!' "
12 Onlara "Kutsal Halk, Yahve'nin fidye ile Kurtardıkları" diyecekler.
Sana, "Aranan, Terk Edilmemiş Kent" denecek.

63

1 Bosra'dan boyalı giysilerle
Edom'dan gelen bu kimdir?
Giysilerinde görkemli, gücünün büyüklüğü içinde
bu yürüyen kimdir?
"O, doğrulukla konuşan,
kurtarmakta kudretli olan benim."
2 Neden giysilerin kırmızı,
giysilerin de üzüm teknesini çiğneyeninki gibi?
3 "Çukurda üzümü tek başıma çiğnedim.
Halklardan kimse yanımda değildi.
Evet, onları öfkemle çiğnedim, gazabımla da ezdim.
Kanı giysilerime sıçradı,
ve bütün giysilerimi kirlettim.
4 Çünkü öç alma günü yüreğimdeydi,
fidye ile kurtardıklarımın yılı da gelmişti.
5 Baktım ve yardım edecek kimse yoktu;
destek olacak kimsenin olmayışına da şaştım.
Bu yüzden kendi kolum bana kurtuluş getirdi.
Kendi öfkem bana destek oldu.
6 Öfkemle halkları çiğnedim,
gazabımla da onları sarhoş ettim.
Kanlarını yeryüzüne döktüm."
7 Yahve'nin sevgi dolu iyiliklerini,
övgülerini, Yahve'nin bize verdiği her şeye,
İsrael evine olan büyük iyiliğine,
merhametlerine ve sevgi dolu iyiliklerinin çokluğuna göre anlatacağım.
8 Çünkü, "Gerçekten onlar benim halkım,
hile yapmayacak çocuklardır" dedi;
böylece onların Kurtarıcısı oldu.
9 Bütün sıkıntılarında O sıkıntı çekti,
ve huzurunda duran melek onları kurtardı.
Sevgisiyle ve acımasıyla onları fidye ile kurtardı.
Onları taşıdı, eskiden beri de onları taşıdı.
10 Ama isyan ettiler,

Kutsal Ruhu'nu da kederlendirdiler.
Bu yüzden döndü ve onların düşmanı oldu,
ve kendisi onlara karşı savaştı.
11 Sonra eski günleri,
Moşe'yi ve halkını anımsadı ve şöyle dedi:
“Onları sürüsünün çobanlarıyla birlikte denizden çıkaran nerede?
Kutsal Ruhu'nu aralarına koyan nerede?”
12 Görkemli kolunu Moşe'nin sağında kim durdurdu?
Kim önlerinde suları yararak kendisine sonsuz bir ad yaptı?
13 Onları bozkırdaki bir at gibi,
derinliklerden, tökezlemeden kim geçirdi?
14 Vadiye inen hayvanlar gibi,
Yahve'nin Ruhu onları dinlendirdi.
Böylece kendine görkemli bir ad yapmak için halkına yol gösterdin.
15 Gökten aşağı bak
ve kutsallığının ve görkeminin konutundan gör.
Gayretin ve kudretli işlerin nerede?
Yüreğinin hasreti ve şefkatin bana karşı kısıtlandı.
16 Çünkü sen bizim Babamız'sın,
Avraham bizi tanımasa da,
İsrael bizi kabul etmese de.
Sen, ey Yahve, bizim Babamız'sın.
Sonsuzluktan beri adın Kurtarıcımız'dır.
17 Ey Yahve, neden bizi yollarından saptırıyorsun,
ve yüreğimizi de korkundan katılaştırıyorsun?
Hizmetkârların uğruna,
mirasının oymakları uğruna geri dön.
18 Kutsal halkın onu kısa bir süre için mülk edindi.
Düşmanlarımız senin kutsal yerini çiğnediler.
19 Hiçbir zaman üzerlerinde hüküm sürmediğin,
adınla çağrılmamış olanlar gibi olduk.

64

1 Ah, keşke gökleri yarıp insen de,
dağlar senin huzurunda sarsılsalar;
2 ateşin çalıyı tutuşturduğu gibi,
ateşin suyu kaynattığı gibi.
Adını düşmanlarına duyur ki,
uluslar senin huzurunda titresinler!
3 Beklemediğimiz korkunç şeyler yaptığın zaman indin,
dağlar da senin huzurunda sarsıldı.
4 Çünkü eskiden beri insanlar duymadı,
kulak kavramadı,
göz de senden başka bir Tanrı görmedi,
o Tanrı ki, kendisini bekleyen için işler.
5 Sevinen ve doğru şeyler yapan kişiyi,
senin yollarında seni hatırlayanları karşılarsın.
İşte, öfkelendin, biz de günah işledik.
Uzun zamandır günah içindeyiz.
Kurtulacak mıyız biz?
6 Çünkü hepimiz kirli olana benzedik,

bütün doğruluğumuz da kirli bir giysi gibidir.
Hepimiz yaprak gibi soluyoruz;
suçlarımız da rüzgâr gibi, bizi alıp götürüyor.
7 Adını çağıran,
sana tutunmak için kendini teşvik eden yok;
çünkü yüzünü bizden sakladın,
suçlarımızla da bizi tükettin.
8 Ama şimdi, ey Yahve, sen bizim Babamız'sın.
Biz balçığız, sen de çömlekçimizsin.
Biz hepimiz senin elinin işiyiz.
9 Öfkelenme, ey Yahve.
Kötülüğü sonsuza dek anma.
Bak ve gör, sana yalvarıyoruz,
biz hepimiz senin halkınız.
10 Kutsal kentlerin çöl oldu.
Siyon çöl oldu,
Yeruşalem ıssız.
11 Atalarımızın seni övdüğü kutsal ve güzel evimiz
ateşle yakıldı.
Bütün güzel yerlerimiz harap oldu.
12 Bunlar böyleyken kendini geri mi çekeceksin, ey Yahve?
Sessiz kalıp bizi ağır bir şekilde cezalandıracak mısın?

65

1 "Beni sormayanlar tarafından soruldum.
Beni aramayanlar tarafından bulundum.
Adımla çağırılmayan bir ulusa, 'Beni görün, beni görün' dedim.
2 Ellerimi bütün gün,
kendi düşünceleri ardınca, iyi olmayan bir yolda yürüyen
asi bir halka uzattım.
3 Bahçelerde kurban keserek,
tuğlalarda buhur yakarak
sürekli yüzüme karşı beni kışkırtan;
4 mezarların arasında oturan,
gizli yerlerde geceleyen,
domuz eti yiyen,
kaplarında da iğrenç şeylerin suyu bulunan;
5 'Yalnız kal, bana yaklaşma,
çünkü ben senden daha kutsalım' diyen bir halk.
Bunlar burnumda duman, bütün gün yanan bir ateştir."
6 "İşte, önümde yazılıdır:
Susmayacağım, ama ödeyeceğim,
evet, onların koynuna ödeyeceğim
7 kendi kötülüklerinizi ve atalarınızın kötülüklerini birlikte" diyor Yahve,
"Onlar dağlar üzerinde buhur yakanlar,
ve tepelerde bana küfür edenlerdir.
Bu yüzden önce onların işlerini koynuna ölçeceğim."
8 Yahve diyor ki, "Yeni şarabın salkımda bulunduğu gibi,
birinin, 'Onu yok etme, çünkü içinde bereket var' dediği gibi;
ben de hepsini yok etmemek için,

hizmetkârlarım uğruna öyle yapacağım.
9 Yakov'dan bir soy,
Yahuda'dan da dağlarımın mirasçısını çıkaracağım.
Seçtiklerim onu miras alacak,
hizmetkârlarım da orada oturacaklar.
10 Beni arayan halkım için,
Şaron sürülerin ağılı,
Akor Vadisi de sürülerin yattığı yer olacak."
11 "Ama siz, Yahve'yi terk edenler,
kutsal dağımı unutanlar,
talih için sofra hazırlayanlar,
kısmet için karışık şarap dolduranlar,
12 sizi kılıca kısmet edeceğim,
hepiniz boğazlanmak için eğileceksiniz;
çünkü sizi çağırdığım zaman yanıt vermediniz.
Konuştuğum zaman dinlemediniz;
ama gözümde kötü olanı yaptınız,
hoşlanmadığım şeyi seçtiniz."
13 Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor:
"İşte, hizmetkârlarım yiyecekler, ama siz aç kalacaksınız;
işte, hizmetkârlarım içecekler,
ama siz susuz kalacaksınız.
İşte, hizmetkârlarım sevinecekler,
ama siz hayal kırıklığına uğrayacaksınız.
14 İşte, hizmetkârlarım yüreklerinin sevincinden ezgi söyleyecekler,
ama siz yürek üzüntüsünden ağlayacak,
ruh sıkıntısından uluyacaksınız.
15 Adınızı seçilmişlerime lanet andı olarak bırakacaksınız,
Efendi Yahve de sizi öldürecek.
Hizmetkârlarını başka bir adla çağıracak,
16 böylece yeryüzünde kendisini kutsayan kişi, gerçeğin Tanrısı'nda kendisini kutsayacak;
yeryüzünde ant içen de, gerçeğin Tanrısı'yla ant içecek;
çünkü önceki sıkıntılar unutuldu ve gözlerimden gizlendi."
17 "Çünkü işte, yeni gökler ve yeni bir yer yaratıyorum;
önceki şeyler de hatırlanmayacak, akla gelmeyecek.
18 Ama yaratmakta olduğumda sonsuza dek sevinin ve coşun;
çünkü işte, Yeruşalem'i zevk kaynağı,
ve halkını sevinç olarak yaratıyorum.
19 Yeruşalem'de sevineceğim,
halkımdan da hoşnut olacağım;
artık onda ağlayış sesi ve feryat sesi duyulmayacak."
20 "Artık birkaç gün yaşayan bir bebek,
günlerini doldurmayan bir ihtiyar olmayacak.
Çünkü çocuk yüz yaşında ölecek,
yüz yaşında olan günahkâr da lanetli olacak.
21 Evler yapacaklar ve onda oturacaklar.
Bağlar dikecekler ve ürününü yiyecekler.
22 Onlar bina edip de başkası oturmayacak.
Onlar dikip de başkası yemeyecek.

Çünkü halkımın günleri ağacın günleri gibi olacak.
Seçtiklerim de kendi ellerinin işinden uzun süre zevk alacaklar.
23 Boşuna emek vermeyecekler, felaket için de doğurmayacaklar.
Çünkü onlar, kendileriyle birlikte torunları da,
Yahve'nin kutsanmışlarının soyudur.
24 Öyle olacak ki, onlar çağırmadan önce ben yanıt vereceğim;
ve onlar daha konuşurken ben işiteceğim.
25 Kurtla kuzu birlikte otlayacak.
Aslan öküz gibi saman yiyecek.
Toprak yılanın yemeği olacak.
Kutsal dağımın tümünde zarar vermeyecekler ve yok etmeyecekler."
diyor Yahve.

66

1 Yahve şöyle diyor: "Gök benim tahtım, yeryüzü de ayaklarımın basamağıdır.
Bana nasıl bir ev yapacaksınız?
Nerede dinleneceğim?
2 Çünkü bütün bunları benim elim yaptı,
bütün bunlar da öylece var oldu." diyor Yahve:
"Ama ben bu adama,
yoksula, ruhu kırık olana ve sözümden titreyen adama bakacağım.
3 Öküz öldüren, adam öldüren gibidir;
kuzu kurban eden, köpek boynu kıran gibidir;
sunu sunan, domuz kanı sunan gibidir;
günnük yakan, putu yücelten gibidir.
Evet, onlar kendi yollarını seçtiler,
canları da kendi iğrençliklerinden zevk alıyor.
4 Ben de onların kuruntularını seçeceğim,
korkularını üzerlerine getireceğim,
çünkü çağırdığım zaman kimse yanıt vermedi;
ben konuştuğum zaman dinlemediler,
ama gözümde kötü olanı yaptılar,
hoşlanmadığım şeyi yaptılar."
5 O'nun sözlerinden titreyenler,
Yahve'nin sözünü dinleyin:
"Sizden nefret eden, sizi adım uğruna kovan kardeşleriniz,
'Yahve yüceltilsin de sevincinizi görelim' dediler;
ama hayal kırıklığına uğrayacak olanlar kendileri olacak.
6 Kentten bir kargaşa sesi,
tapınaktan bir ses,
düşmanlarına hak ettiklerini ödeyen Yahve'nin sesi."
7 "Ağrı çekmeden önce doğurdu.
Ağrısı gelmeden önce bir oğul doğurdu.
8 Böyle bir şeyi kim duydu?
Böyle şeyleri kim gördü?
Bir ülke bir günde doğar mı?
Bir ulus birden doğar mı?
Çünkü Siyon ağrı çeker çekmez çocuklarını doğurdu.
9 Doğuma kadar getirir de
Doğurtmaz mıyım?" diyor Yahve.

“Doğurtmaya güç veren ben,
rahmi kapatır mıyım?” diyor Tanrın.
10 “Yeruşalem ile sevinin ve onun için coşun, ey onu sevenler.
Ey onun için yas tutanlar, onunla birlikte sevinçten coşun;
11 böylece onun avutucu memesinden emip doyasınız;
bol bol içip yüceliğinin bolluğundan zevk alasınız.”
12 Çünkü Yahve diyor ki, “İşte, ırmak gibi esenliği,
ulusların yüceliğini de taşkın kaynak gibi ona salacağım,
ve ondan emeceksiniz.
Onun yanında taşınacaksınız,
dizleri üzerinde de sevileceksiniz.
13 Annesinin avuttuğu biri gibi,
ben de sizi avutacağım.
Yeruşalem'de avutulacaksınız.”
14 Bunu göreceksiniz ve yüreğiniz sevinecek,
kemikleriniz körpe ot gibi gelişecek.
Yahve'nin eli hizmetkârları arasında bilinecek,
düşmanlarına karşı da öfkelenecek.
15 Çünkü işte, Yahve ateşle gelecek,
arabaları da kasırga gibi olacak;
öfkesini şiddetle, azarını da ateş alevleriyle verecek.
16 Çünkü Yahve bütün insanlığa ateşle ve kılıcıyla yargı verecek;
Yahve tarafından öldürülenler de çok olacak.
17 “Kendilerini kutsayanlar ve bahçelere gitmek için kendilerini arındıranlar, ortada duranı izleyenler, domuz eti, iğrenç şeyler ve fare yiyenler, hepsi birlikte yok olacaklar” diyor Yahve.
18 “Çünkü ben onların işlerini ve düşüncelerini biliyorum. Bütün ulusları ve dilleri toplayacağım zaman geliyor, gelecekler ve benim yüceliğimi görecekler.”
19 “Aralarında bir belirti koyacağım, onlardan kaçıp kurtulanları uluslara, Tarşiş, Pul ve Lud'a, yay çekenlere, Tubal ve Yavan'a, ünümü duymamış, görkemimi görmemiş uzak adalara göndereceğim. Uluslar arasında görkemimi duyuracaklar.
20 İsrael'in çocuklarının temiz bir kapta Yahve'nin evine sundukları gibi, onlar da, kardeşlerinizin hepsini, bütün uluslardan, atlarla, arabalarla, tahtırevanlarla, katırlarla ve develerle, kutsal dağım Yeruşalem'e, Yahve'ye sunu olarak getirecekler.
21 Onlardan kâhinler ve Levililer de seçeceğim.” diyor Yahve.
22 “Çünkü yapacağım yeni gökler ve yeni yeryüzü önümde nasıl duracaksa” diyor Yahve, “Soyunuz ve adınız da öyle duracak.
23 Öyle olacak ki, Yeni Ay'dan Yeni Ay'a, Şabat'tan Şabat'a bütün insanlık önümde tapınmak için gelecek” diyor Yahve.
24 “Çıkıp bana karşı isyan etmiş olan adamların ölü bedenlerine bakacaklar; çünkü onların kurtları ölmeyecek, onların ateşleri de sönmeyecek ve onlar bütün insanlara iğrenç gelecekler.”

YEREMYA

1 Benyamin diyarında Anatot'ta bulunan kâhinlerden Hilkiya oğlu Yeremya'nın sözleri.
2 Yahve'nin* sözü ona, Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya'nın günlerinde, krallığının on
üçüncü yılında geldi.
3 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in günlerinde, Yahuda Kralı Yoşiya oğlu
Sidkiya'nın on birinci yılının sonuna kadar, beşinci ayda Yeruşalem'in sürgüne
götürülmesine kadar geldi.
4 Ve Yahve'nin sözü bana gelip şöyle dedi:
5 "Seni ana rahminde biçimlendirmeden önce tanıdım.
Doğmadan önce seni kutsadım.
Seni uluslara peygamber olarak atadım."
6 O zaman, "Ah, ey Efendi† Yahve! İşte,‡ ben nasıl konuşacağımı bilmiyorum, çünkü
çocuğum." dedim.
7 Ama Yahve bana şöyle dedi, "'Ben çocuğum' deme; çünkü seni kime gönderirsem
gitmelisin ve sana buyurduğum her şeyi söylemelisin.
8 Onlar yüzünden korkma, çünkü seni kurtarmak için seninleyim." diyor Yahve.
9 O zaman Yahve elini uzattı ve ağzıma dokundu. Sonra Yahve bana şöyle dedi, "İşte,
sözlerimi ağzına koydum.
10 Bak, bugün ulusların ve krallıkların üzerine, kökünden sökmek ve yıkmak için, yok
etmek ve devirmek için, bina etmek ve dikmek için seni koydum."
11 Ve Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi, "Yeremya, ne görüyorsun?" Ben, "Bir
badem ağacı dalı görüyorum." dedim.
12 O zaman Yahve bana şöyle dedi, "İyi gördün; çünkü sözümü yerine getirmek için
onu gözetliyorum."
13 Yahve'nin sözü bana ikinci kez geldi ve şöyle dedi: "Ne görüyorsun?" Ben,
"Kaynayan bir kazan görüyorum; kuzeyden akıp gidiyor" dedim.
14 O zaman Yahve bana, "Kuzeyden, ülkenin bütün sakinleri üzerine bela patlayacak"
dedi.
15 "Çünkü işte, kuzey krallıklarının bütün ailelerini çağıracağım" diyor Yahve.
"Gelecekler ve her biri tahtını Yeruşalem kapılarının girişine,
çevresindeki bütün surlara ve Yahuda kentlerine karşı kuracak.
16 Onlara karşı bütün kötülükleri hakkında hükümlerimi bildireceğim;
çünkü beni bıraktılar, başka ilâhlara buhur yaktılar,
ve kendi ellerinin işlerine tapındılar."
17 "Bu yüzden sen kuşağını beline bağla, kalk ve sana buyurduğum her şeyi onlara
söyle. Onlardan yılma, yoksa seni onların önünde ben yıldırırım.
18 Çünkü işte, bugün seni bütün ülkeye karşı, Yahuda krallarına karşı, onun beylerine
karşı, kâhinlerine karşı ve ülke halkına karşı surlu bir kent, demir bir direk ve tunç bir
duvar yaptım.
19 Sana karşı savaşacaklar, ama sana galip gelemeyecekler. Çünkü seni kurtarmak için
ben seninleyim." diyor Yahve.

2

1 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:

---

* **1:2** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.
† **1:6** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır. ‡ **1:6** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

2 “Git, Yeruşalem'e duyurup şöyle de, ‘Yahve diyor ki,
‘Gençliğindeki iyiliğini,
gelinliğindeki sevgini,
çölde, ekilmemiş bir ülkede ardımdan nasıl gittiğini hatırlıyorum.
3 İsrael, Yahve'ye kutsal,
ürününün ilk meyvesiydi.
Onu yiyen herkes suçlu tutulacak.
Üzerlerine bela gelecek’ diyor Yahve.”
4 Ey Yakov evi, İsrael evinin bütün boyları, Yahve'nin sözünü dinleyin!
5 Yahve şöyle diyor,
‘Ataların bende ne haksızlık buldular da,
benden uzaklaştılar,
değersiz boşluğun ardından yürüdüler,
ve değersiz oldular?
6 “Bizi Mısır diyarından çıkaran,
çölde, bozkırlar ve çukurlar diyarında,
kuraklık ve ölüm gölgesi diyarında,
hiç kimsenin geçmediği ve hiç kimsenin yaşamadığı bir diyarda
bizi yürüten Yahve nerede?” demediler.
7 “Meyvesini ve iyiliğini yemeniz için
sizi bereketli bir diyara getirdim;
ama siz girince ülkemi kirlettiniz,
ve mirasımı iğrenç bir şey haline getirdiniz.
8 “Kâhinler, Yahve nerede?” demediler,
ve yasayı ellerinde tutanlar beni tanımadılar.
Yöneticiler de bana karşı suç işlediler,
ve peygamberler Baal ile peygamberlik ettiler,
ve yararsız şeylerin ardından gittiler.
9 “Bu yüzden sizinle daha çekişeceğim,” diyor Yahve,
“Ve çocuklarınızın çocuklarıyla çekişeceğim.
10 Çünkü Kittim adalarına geçin ve görün.
Kedar'a gönderip dikkatle düşünün,
böyle bir şey olup olmadığını görün.
11 Bir millet hiç ilâhlarını değiştirdi mi?
Ki onlar zaten ilâhlar değildir.
Ama benim halkım,
yararsız olanla kendi görkemini değiştirdi.
12 “Ey gökler, buna şaşın ve dehşet içinde korkun.
Çok perişan olun,” diyor Yahve.
13 “Çünkü halkım iki kötülük yaptı:
Beni, diri suların kaynağını bıraktı,
ve kendileri için sarnıçlar, su tutmayan çatlak sarnıçlar kazdılar.
14 İsrael köle mi?
Köle olarak mı doğdu?
Neden tutsak oldu?
15 Genç aslanlar ona kükredi ve seslerini yükselttiler.
Ülkesini harap ettiler.
Kentleri yakıldı, oturan kimse kalmadı.
16 Memfis ve Tahpanhes çocukları da
başının tacını kırdılar.

17 “Tanrın* Yahve seni yolda yürütürken,
O'nu bıraktığın için,
bunu başına kendin getirmedin mi?
18 Şimdi Şihor sularından içmek için Mısır'a gitmekle ne kazanıyorsun?
Ya da neden Irmak† sularından içmek için Aşur yoluna gidiyorsun?
19 “Seni kendi kötülüğün terbiye edecek
ve dönekliğin seni azarlayacak.
Öyleyse bil ve gör ki,
Tanrın Yahve'yi bırakman,
ve benden korkun olmaması kötü ve acı bir şeydir.”
Diyor Efendi, Ordular Yahvesi.
20 “Çünkü boyunduruğunu uzun zaman önce kırdım,
bağlarını kopardım.
'Hizmet etmeyeceğim' dedin;
çünkü her yüksek tepenin üzerinde,
ve her yeşil ağacın altında eğilip fahişelik ettin.
21 Oysa seni asil bir asma,
saf ve sadık bir tohum olarak dikmiştim.
Öyleyse nasıl oldu da,
bana yabancı bir asmanın yozlaşmış çubuklarına döndün?
22 Çünkü kendini kül suyuyla yıkasan,
ve çok sabun kullansan da,
yine suçun önümde belirgin duruyor.” diyor Efendi Yahve.
23 “Nasıl, ‘Ben kirlenmedim,
Baallar’ın peşinden gitmedim’ diyebiliyorsun?
Vadideki yoluna bak da ne yaptığını bil.
Sen yollarını kat eden hızlı bir hecin devesisin,
24 çöle alışık, canı çektiğinde rüzgârı koklayan yaban eşeğisin.
Kızgınlık dönemindeyken onu kim geri çevirebilir?
Onu arayanların hiçbiri kendilerini yormazlar.
Onun ayı gelince onu bulurlar.”
25 “Ayaklarını çıplak, boğazını susuz bırakma.
Ama sen, ‘Boşuna’ dedin.
'Hayır, ben yabancıları sevdim,
ve onların peşinden gideceğim.'
26 Hırsız bulunduğunda nasıl utanırsa,
İsrael evi de kendileri,
kralları, beyleri, kâhinleri ve peygamberleri öyle utanıyorlar.
27 Ağaca, 'Sen babamsın,' taşa, 'Beni sen doğurdun' derler.
Çünkü sırtlarını bana döndürdüler, yüzlerini değil.
Sıkıntı zamanlarında, 'Kalk, bizi kurtar!' diyecekler.”
28 “Ama kendin için yaptığın ilâhların nerede?
Sıkıntılı zamanınızda sizi kurtarabilirlerse, kalksınlar.
Çünkü kentlerinin çokluğu kadar ilâhların var, ey Yahuda.”
29 “Neden benimle çekişiyorsunuz?
Hepiniz bana karşı suç işlediniz.” diyor Yahve.
30 “Çocuklarınızı boşuna vurdum.
Terbiyeyi kabul etmediler.

* **2:17** “Tanrı” olarak tercüme edilen İbranice kelime “אֱלֹהִים” (Elohim)’dir. † **2:18** yani Fırat Irmağı

Kendi kılıcın peygamberlerini yiyip bitirdi,
yok edici bir aslan gibi.
31 Ey kuşak, Yahve'nin sözünü düşünün.
Ben İsrael'e çöl mü oldum?
Ya da koyu karanlık bir diyar?
Halkım neden, 'Çözülüp kaçtık, artık sana gelmeyeceğiz' diyor?"
32 "El değmemiş kız kendi süslerini,
gelin kendi giysisini unutabilir mi?
Ancak halkım beni sayısız günler boyunca unuttu.
33 Sevgi peşinde kendi yolunu ne de iyi hazırlıyorsun!
Bu yüzden kötü kadınlara bile kendi yollarını öğrettin.
34 Masum yoksulların canlarının kanı da senin eteklerinde bulunuyor.
Onları zorla içeri girerken bulmadın,
ama bu, bütün bu şeylerden dolayıdır."
35 "Yine de, 'Ben masumum' dedin.
Kesin olarak öfkesi benden döndü.
"İşte, 'Günah işlemedim' dediğin için seni yargılayacağım.
36 Neden yollarını değiştirmek için bu kadar çok dolaşık gidiyorsun?
Aşur'dan utandığın gibi,
Mısır'dan da utanacaksın.
37 Ellerini başının üstüne koyarak oradan da ayrılacaksın;
çünkü Yahve senin güvendiklerini reddetti,
ve onlarla başarılı olmayacaksın."

3

1 "Onlar diyorlar ki, 'Bir adam karısını boşar, kadın ondan ayrılır ve başka bir adamın olursa, adam yine o kadına döner mi?' O diyar çok kirlenmez mi? Ama sen birçok sevgiliyle fahişelik ettin; yine de bana dön." diyor Yahve.
2 "Gözlerini çıplak tepelere kaldır da bak! Seninle nerede yatmadılar? Çöldeki Arap gibi yol kenarında oturup onları bekledin. Fahişeliğinle ve kötülüğünle ülkeyi kirlettin.
3 Bu yüzden sağanak yağışlar alıkoyuldu ve son yağmur olmadı; yine de fahişe alnına sahip oldun ve utanmayı reddettin.
4 Bundan böyle bana, 'Baba, gençliğimden bana yol gösteren sensin!' diye haykırmayacak mısın?"
5 " 'Öfkesini daima tutacak mı? Sonuna kadar saklayacak mı?' İşte, konuştun, istediğin gibi kötülükler yaptın."
6 Yahve, Kral Yoşiya günlerinde de bana şöyle dedi: "Dönek İsrael'in yaptığını gördün mü? Her yüksek dağın üzerine çıktı, her yeşil ağacın altına gidip orada fahişelik yaptı.
7 Bütün bunları yaptıktan sonra, 'Bana dönecek' dedim; ama dönmedi. Hain kız kardeşi Yahuda da bunu gördü.
8 Gördüm ki, o dönek İsrael'in zina etmiş olduğu için, onu boşayıp kendisine boşanma belgesi verdiğimde, hain kız kardeşi Yahuda hiç korkmadı, ama gidip o da fahişelik yaptı.
9 Fahişeliğini hafife aldığı için ülke kirlendi. Taşla, odunla zina etti.
10 Ama bütün bunlara rağmen hain kız kardeşi Yahuda bütün yüreğiyle değil, yalnızca göstermelik olarak bana döndü." diyor Yahve.
11 Yahve bana şöyle dedi, "Dönek İsrael, hain Yahuda'dan daha doğru olduğunu gösterdi.
12 Git, şu sözleri kuzeye doğru duyurup de, 'Ey dönek İsrael, geri dön' diyor Yahve; 'Size öfkeyle bakmayacağım, çünkü merhametliyim' diyor Yahve. 'Öfkemi daima tutmam.

13 Ancak suçunu itiraf et, Tanrın Yahve'ye karşı geldin, yollarını her yeşil ağacın
altında yabancılara saçtın ve sözümü dinlemediniz.' diyor Yahve.
14 Yahve şöyle diyor, "Ey dönek çocuklar, geri dönün; çünkü ben size kocayım. Birinizi
kentten, ikinizi bir boydan alıp sizi Siyon'a getireceğim.
15 Size yüreğime göre çobanlar vereceğim, sizi bilgi ve anlayışla besleyecekler.
16 Öyle olacak ki, siz diyarda çoğalıp arttığınız o günlerde," diyor Yahve, "Artık
'Yahve'nin Antlaşma Sandığı!' demeyecekler. Akıllarına gelmeyecek, onu
hatırlamayacaklar. Onu özlemeyecekler, bir başkası da yapılmayacak.
17 O zaman Yeruşalem'e 'Yahve'nin Tahtı' diyecekler; bütün uluslar ona, Yahve'nin
adına, Yeruşalem'e toplanacaklar. Artık kötü yüreklerinin inatçılığı ardından
yürümeyecekler.
18 O günlerde Yahuda evi İsrael eviyle birlikte yürüyecek ve kuzey ülkesinden atalarınıza
miras olarak vermiş olduğum ülkeye birlikte gelecekler."
19 "Ama ben, 'Seni nasıl da çocukların arasına koymak ve sana hoş bir ülke, uluslar
ordularının güzel mirasını vermek istiyorum!' dedim ve, 'Bana "Babam" diyeceksin ve
benim ardımdan dönmeyeceksin' dedim."
20 "Gerçekten bir kadın nasıl hainlik ederek kocasından ayrılırsa, siz de bana öyle
hainlik ettiniz, ey İsrael evi" diyor Yahve.
21 Çıplak tepeler üzerinde bir ses duyuluyor, İsrael'in çocuklarının ağlayışı ve yakarışları;
çünkü yollarını saptırdılar, Tanrıları Yahve'yi unuttular.
22 Geri dönün, ey dönek çocuklar, ve ben sizin dönekliğinizi iyi edeceğim.
"İşte, biz sana geldik; çünkü sen Tanrımız Yahve'sin.
23 Gerçekten dağlardan gelen yardım, dağlardaki kargaşa boştur. Gerçekten İsrael'in
kurtuluşu Tanrımız Yahve'dedir.
24 Ama utanç verici şey gençliğimizden beri atalarımızın emeğini, sürülerini ve
sığırlarını, oğullarını ve kızlarını yiyip bitirdi.
25 Utancımız içinde yatalım ve rezilliğimiz bizi örtsün; çünkü gençliğimizden bu güne
dek biz ve atalarımız Tanrımız Yahve'ye karşı günah işledik. Tanrımız Yahve'nin sözüne
itaat etmedik."

4

1 "Eğer dönersen, ey İsrael," diyor Yahve, "eğer bana dönersen, ve iğrençliklerini gözümün
önünden kaldırırsan, o zaman yerinden oynatılmayacaksın;
2 ve, 'Hay olan Yahve'nin hakkı için' diye ant içeceksin, gerçekle, adaletle ve doğrulukla.
Uluslar O'nda kendilerini kutsayacak ve O'nunla övünecekler."
3 Çünkü Yahve Yahuda halkına ve Yeruşalem'e şöyle diyor: "Nadasa bırakılmış
toprağınızı sürün ve dikenler arasına ekmeyin.
4 Ey Yahuda halkı ve Yeruşalem sakinleri, Yahve için sünnet olun ve yüreğinizin sünnet
derilerini kaldırın; yoksa işlerinizin kötülüğü yüzünden gazabım ateş gibi çıkıp yanacak
ve onu söndürecek kimse olmaz.
5 Yahuda'da bildirin ve Yeruşalem'de duyurup deyin: 'Ülkede boru çalın!' Yüksek sesle
bağırıp söyleyin, 'Toplanın! Surlu kentlere girelim!'
6 Siyon'a doğru sancak dikin. Güvenlik için kaçın! Durmayın; çünkü ben kuzeyden
kötülük ve büyük yıkım getireceğim."
7 Aslan sık ağaçlıktan çıktı, ulusların yok edicisi de yola çıktı. Ülkeni ıssızlaştırmak,
kentlerini viran etmek, içinde oturan kimse kalmasın diye yerinden çıktı.
8 Bunun için çul giyin, ağıt yak, dövün. Çünkü Yahve'nin kızgın öfkesi bizden dönmedi.
9 Yahve şöyle diyor, "O gün öyle olacak ki, kralın yüreği de önderlerin yüreği de
tükenecek. Kâhinler şaşkına dönecek, peygamberler şaşacak."

10 O zaman dedim ki, “Ah, ey Efendi Yahve! 'Size esenlik olacak' diyerek elbette bu halkı ve Yeruşalem'i çok aldattın; ama kılıç yüreğe ulaştı.”
11 O zaman bu halka ve Yeruşalem'e denilecek, “Çöldeki çıplak tepelerden halkımın kızına doğru sıcak bir rüzgâr esiyor, savurmak ya da temizlemek için değil.
12 Bunlardan bana güçlü bir rüzgâr gelecek. Şimdi ben de onlara karşı hükümlerimi söyleyeceğim.”
13 İşte, bulutlar gibi çıkacak, onun savaş arabaları kasırga gibi olacak. Atları kartallardan daha hızlı. Vay halimize! Çünkü mahvolduk.
14 Yeruşalem, yüreğini kötülükten yıka ki kurtulasın. Kötü düşüncelerin ne zamana kadar içinde kalacak?
15 Çünkü Dan'dan bir ses bildiriyor, Efraim tepelerinden kötülük duyuruyor:
16 “Uluslara söyle, işte, Yeruşalem'e karşı ilan etsinler, ‘Uzak bir ülkeden gözcüler geliyor ve Yahuda kentlerine karşı seslerini yükseltiyorlar.
17 Tarlanın bekçileri gibi, her yandan ona karşılar, çünkü bana karşı isyan etti,’” diyor Yahve.
18 “Bunları sana kendi yolun ve yaptıkların getirdi. Bu senin kötülüğün, çünkü acıdır, çünkü yüreğine ulaşıyor.”
19 Izdırabım benim, ızdırabım! Yüreğimde acı çekiyorum! Yüreğim içimde titriyor. Susamıyorum, çünkü ey canım, boru sesini, savaş dehşetini duydun.
20 Yıkım üstüne yıkım kararlaştırıldı, çünkü bütün ülke harap oldu. Çadırlarım ansızın yıkıldı, perdelerim bir anda gitti.
21 Ne zamana dek bayrak göreceğim ve boru sesini ne zamana dek duyacağım?
22 “Çünkü halkım akılsız. Beni bilmiyorlar. Akılsız çocuklardır, anlayışları da yoktur. Kötülük yapmada ustadırlar, ama iyilik yapmayı bilmiyorlar.”
23 Yeryüzünü gördüm ve işte, ıssız ve boştu, ve gökler, onların da ışıkları yoktu.
24 Dağları gördüm ve işte, titriyor ve bütün tepeler ileri geri oynuyordu.
25 Gördüm, ve işte, insan yoktu ve göğün bütün kuşları kaçmıştı.
26 Gördüm, ve işte, verimli tarla çöl olmuştu ve bütün kentleri Yahve'nin önünde, kızgın öfkesi karşısında yıkılmıştı.
27 Çünkü Yahve şöyle diyor, “Bütün ülke ıssız kalacak, ama ben tamamen bitirmeyeceğim.
28 Bunun için yeryüzü yas tutacak, gökler yukarıda kararacak, çünkü ben söyledim. Bunu ben tasarladım ve düşüncemi değiştirmedim, ondan da dönmeyeceğim.”
29 Atlıların ve okçuların gürültüsünden her kent kaçıyor. Sık ağaçlıklara girip kayalara tırmanıyorlar. Her kent terk ediliyor, orada oturan kimse yok.
30 Sen, ıssız kaldığında ne yapacaksın? Al giysiler giysen de, altın süslerle süslensen de, gözlerini sürmeyle büyütsen de, boşuna güzelleşiyorsun. Sevgililerin seni hor görüyor, hayatının peşindeler.
31 Çünkü sanki doğum sancısı çeken bir kadının sesini, ilk çocuğunu doğuran kadının acısını, soluk soluğa kalıp ellerini açarak, “Vay halime şimdi! Çünkü adam öldürenlerin önünde canım tükeniyor.” diyen Siyon kızının sesini duydum.

5

1 “Yeruşalem sokaklarında ileri geri koşun, bakıp öğrenin, meydanlarında arayın, eğer bir adam bulabilirseniz, eğer adil davranan, gerçeği arayan biri varsa, ben de onu bağışlayacağım.
2 'Hay olan Yahve'nin hakkı için' deseler de, kesinlikle yalan yere ant içerler.”
3 Ey Yahve, gözlerin gerçeğin üzerine bakmıyor mu? Onları vurdun, ama kederlenmediler. Onları tükettin, ama terbiyeyi kabul etmediler. Yüzlerini kayadan daha sert yaptılar. Geri dönmeyi reddettiler.

4 O zaman şöyle dedim, “Gerçekten bunlar yoksuldur. Akılsızdırlar; çünkü Yahve'nin
yolunu ve Tanrıları'nın yasasını bilmiyorlar.
5 Büyük adamlara gidip onlara söyleyeceğim, çünkü Yahve'nin yolunu ve Tanrıları'nın
yasasını biliyorlar.” Ama bunlar hep birlikte boyunduruğu kırdılar, bağları da
kopardılar.
6 Bu yüzden ormandan çıkan aslan onları öldürecek. Akşamın kurdu onları yok edecek.
Bir leopar kentlerine karşı gözcülük edecek. Oraya çıkan herkes parçalanacak, çünkü
isyanları çok ve döneklikleri arttı.
7 “Seni nasıl affedebilirim? Çocukların beni bıraktı ve ilâh olmayanlarla ant içtiler.
Onları doyurduğumda zina ettiler ve fahişelerin evlerinde bölük bölük toplandılar.
8 Başıboş besili atlar gibi oldular. Herkes komşusunun karısına kişniyor.
9 Bunlardan dolayı onları cezalandırmaz mıyım?” diyor Yahve. “Böyle bir ulustan
canım öç almaz mı?”
10 “Onun duvarları üzerine çıkıp yok edin, ama tamamen yok etmeyin. Dallarını
koparın, çünkü onlar Yahve'nin değildir.
11 Çünkü İsrael evi ve Yahuda evi bana karşı çok hainlik etti.” diyor Yahve.
12 Yahve'yi inkar ettiler ve, “O değil” dediler, “Bize kötülük gelmeyecek. Kılıç ya da
kıtlık görmeyeceğiz.
13 Peygamberler rüzgâr olacak ve söz onlarda değil. Onlara böyle yapılacak.”
14 Bu yüzden, Orduların Tanrısı Yahve şöyle diyor, “Mademki bu sözü söylüyorsunuz,
işte, ben sözlerimi senin ağzında ateş, bu halkı da odun yapacağım ve onları yiyip
bitirecek.
15 İşte, uzaklardan bir ulusu üzerinize getireceğim, ey İsrael evi.” diyor Yahve. “O güçlü
bir ulustur. Eski bir ulustur, dilini bilmediğiniz ve ne dediklerini anlamadığınız bir
ulustur.
16 Onların ok kılıfı açık bir mezardır. Hepsi yiğitlerdir.
17 Oğullarının ve kızlarının yemesi gereken ekmeğini ve ürününü onlar yiyecekler.
Sürülerini ve sığırlarını yiyecekler. Bağlarınızı ve incir ağaçlarınızı yiyecekler.
Güvendiğiniz surlu kentlerini kılıçla yıkacaklar.”
18 “Ama o günlerde bile,” diyor Yahve, “sizi tamamen bitirmeyeceğim.
19 Bu, 'Tanrımız Yahve bize neden bütün bunları yaptı?' diyeceğiniz zaman olacak. O
zaman onlara, 'Beni bırakıp ülkenizde yabancı ilâhlara hizmet ettiğiniz gibi, size ait
olmayan bir ülkede yabancılara öyle hizmet edeceksiniz' diyeceksiniz.”
20 “Bunu Yakov'un evine bildirin ve Yahuda’da duyurun,
21 'Şimdi dinleyin, gözleri olup da görmeyen, kulakları olup da duymayan, ey akılsız ve
anlayışsız halk:
22 Benden korkmuyor musun?' diyor Yahve. 'Benim önümde titremeyecek misin?
Ben ki, kalıcı bir buyrukla denize sınır olarak kumu koydum, onu geçemez. Dalgaları
çalkalansa da, yine de üstün gelemezler. Kükreseler de, yine de onu geçemezler.”'
23 “Ama bu halkın yüreği başkaldıran ve asi bir yürektir. Başkaldırıp gittiler.
24 Yüreklerinde, ‘Yağmuru, ilk ve sonuncusunu vaktinde veren, biçme haftalarını bizim
için koruyan Tanrımız Yahve'den şimdi korkalım’ demiyorlar.”
25 “Suçlarınız bunları geri çevirdi, günahlarınız sizden iyiliği esirgedi.
26 Çünkü halkımın arasında kötü adamlar bulunuyor. Kuşçuların pusuda yattığı gibi
gözetliyorlar. Tuzak kuruyorlar, insanları yakalıyorlar.
27 Kafesin kuşlarla dolu olduğu gibi, evleri de öyle hileyle doludur. Bu yüzden
büyüdüler ve zenginleştiler.
28 Şişmanladılar. Parlıyorlar, evet, kötülük işlerinde sivrildiler. Davayı, babasızların
davasını savunmuyorlar ki, başarılı olsunlar; ve yoksulların haklarını savunmazlar.”

29 “Bunlardan dolayı onları cezalandırmaz mıyım?” diyor Yahve. “Böyle bir ulustan
canım öç almaz mı?”
30 “Ülkede şaşkınlık verici ve korkunç bir şey oldu.
31 Peygamberler yalan peygamberlik ediyor, ve kâhinler kendi yetkileriyle yönetiyor;
ve halkım böyle olmasını seviyor. Bunun sonunda ne yapacaksınız?”

6

1 “Ey Benyamin'in çocukları, Yeruşalem’in içinden kaçıp kurtulun! Tekoa’da boru çalın,
Beyt Hakerem’e işaret dikin, çünkü kuzeyden büyük bir yıkımla kötülük gözetliyor.
2 Siyon kızını, güzel ve zarif kızı söküp atacağım.
3 Çobanlar sürüleriyle ona gelecekler. Her yanına çadırlarını ona karşı kuracaklar.
Herkes kendi yerinde otlatacak.”
4 “Ona karşı savaş hazırlayın! Kalkın! Öğleyin çıkalım. Vay halimize! Çünkü gün batıyor,
akşamın gölgeleri uzuyor.
5 Kalkın! Geceleyin çıkalım, onun saraylarını yıkalım.”
6 Çünkü Ordular Yahvesi şöyle dedi: “Ağaçları kesin, Yeruşalem’e karşı rampa kurun.
Ziyaret edilecek kent burasıdır. Kendi içinde zulümle doludur.
7 Bir kuyu suyunu nasıl çıkarırsa, o da kötülüğünü öyle çıkarıyor. Onda zorbalık ve
yıkım duyuluyor. Hastalık ve yaralar sürekli önümde.
8 Ey Yeruşalem, ders al ki, canım senden ayrılmasın, yoksa seni ıssız, oturulmaz bir
diyar yaparım.”
9 Ordular Yahvesi şöyle diyor, “İsrael’in arta kalanını asma gibi tamamen
toplayacaklar. Elini üzüm toplayıcısı gibi sepetlere geri döndür.”
10 Kime konuşup tanıklık edeyim de duysunlar? İşte, kulakları sünnetsiz ve
dinleyemiyorlar. İşte, Yahve'nin sözü onlar için bir utanç oldu. Ondan hoşlanmıyorlar.
11 Bu yüzden Yahve'nin gazabıyla doluyum. İçimde tutmaktan yoruldum.
“Sokaktaki çocukların üzerine,
gençler topluluğu üzerine dök;
çünkü kocayla karısı,
çok günler yaşamış olanla birlikte
yaşlı da alınacak.
12 Evleri başkalarına,
tarlaları ve karıları da birlikte verilecek;
çünkü elimi ülkenin sakinleri üzerine uzatacağım, diyor Yahve.”
13 “Çünkü küçüğünden büyüğüne hepsi açgözlülüğe kapılmış.
Peygamberden kâhine kadar hepsi hile yapıyor.
14 Halkımın yaralarını da yüzeysel olarak iyileştirdiler,
Esenlik olmadığı halde, ‘Esenlik, esenlik!’ dediler.
15 İğrençlik yaptıklarında utandılar mı?
Hayır, hiç utanmadılar ve kızarmadılar.
Bu yüzden düşenlerin arasında onlar da düşecekler.
Onları ziyaret ettiğimde, aşağı atılacaklar.” diyor Yahve.
16 Yahve şöyle diyor, “Yollarda durup bakın ve eski yolları sorun, ‘İyi yol nerede?’ ve
onda yürüyün, böylece canlarınız için rahat bulacaksınız. Ama onlar dediler ki, 'Biz
onda yürümeyeceğiz.'
17 Üzerinize bekçiler koydum, 'Boru sesini dinleyin!' dedim. Ama onlar dediler ki,
'Dinlemeyeceğiz!'
18 Bu nedenle, ey uluslar, dinleyin ve ey topluluk, aralarında ne olduğunu bilin.

19 Dinle, ey yeryüzü! İşte, bu halkın başına kötülük, kendi düşüncelerinin ürününü
getireceğim, çünkü sözlerimi dinlemediler; ve yasamı reddettiler.
20 Neden bana Saba'dan günnük, ve uzak bir ülkeden hoş kokulu kamış geliyor?
Yakmalık sunularınızı kabul etmiyorum, ve kurbanlarınız bana hoş gelmiyor."
21 Bu yüzden Yahve şöyle diyor, "İşte, bu halkın önüne tökezleme taşları koyacağım.
Babalar ve oğullar onlara takılıp birlikte tökezleyecekler. Komşu dostuyla birlikte yok
olacak."
22 Yahve şöyle diyor, "İşte, kuzey ülkesinden bir halk geliyor. Yeryüzünün en uç
noktalarından büyük bir ulus harekete geçirilecek.
23 Yay ve mızrak kuşanıyorlar. Zalimler ve merhametsizler. Sesleri deniz gibi kükrüyor,
atlara biniyorlar, hepsi savaşa hazır bir adam gibi, sana karşı dizilmişler, ey Siyon kızı."
24 Onun haberini duyduk. Ellerimizin gücü kalmadı. Doğum ağrısı çeken bir kadının
sancıları gibi, sıkıntı bizi yakaladı.
25 Kıra çıkma, yolda yürüme; çünkü düşman kılıcı ve dehşet her yanda.
26 Ey halkımın kızı, çula sarın ve külde yuvarlan! Biricik oğul için yas tutar gibi, en acı
ağıtla dövün, çünkü yok edici ansızın üzerimize gelecek.
27 "Seni halkımın arasında madenlerin deneyicisi ve bir kale yaptım ki, bilip onların
yollarını deneyesin.
28 Hepsi de çok asi ve gezip dolaşan iftiracılardır. Bunlar tunç ve demirdir. Bunların
hepsi bozukturlar.
29 Körükler kızgınlıkla üfler. Kurşun ateşte tükenir. Boşuna arıtıp dururlar, çünkü kötüler
ayıklanmaz.
30 İnsanlar onlara reddedilmiş gümüş diyecekler, çünkü Yahve onları reddetti."

7

1 Yahve'den Yeremya'ya gelen söz şöyleydi:
2 "Yahve'nin evinin kapısında dur, orada şu sözü ilan edip de, 'Ey bütün Yahuda,
Yahve'ye tapınmak için bu kapılardan girenler, Yahve'nin sözünü dinleyin.' "
3 Ordular Yahvesi, İsrael'in Tanrısı şöyle diyor, "Yollarınızı ve işlerinizi düzeltin, sizi bu
yerde oturturum.
4 'Yahve'nin tapınağı, Yahve'nin tapınağı, Yahve'nin tapınağı bunlardır' deyip, yalan
sözlere güvenmeyin.
5 Çünkü yollarınızı ve işlerinizi tümüyle düzeltirseniz, bir adamla komşusu arasında
adaleti tümüyle yerine getirirseniz,
6 eğer yabancıya, yetime, dul kadına baskı yapmazsanız, bu yerde suçsuz kanı
dökmezseniz, kendi zararınıza başka ilâhların ardından yürümezseniz,
7 o zaman sizi bu yerde, atalarınıza ezelden beri verdiğim ülkede, daima oturtacağım.
8 İşte, yararsız yalan sözlere güveniyorsunuz.
9 Çalmak, adam öldürmek, zina etmek, yalan yere ant içmek, Baal'a buhur yakmak,
bilmediğiniz başka ilâhların ardından yürümek,
10 sonra da bütün bu iğrençlikleri yapmak için gelip, adımla çağırılan bu evde önümde
durup, 'Kurtulduk' diyorsunuz, öyle mi?
11 Adımla çağırılan bu ev, sizin gözünüzde haydutların ini mi oldu? İşte, ben kendim
gördüm." diyor Yahve.
12 "Şimdi Şilo'daki yerime gidin, ilk başta adımı oraya yerleştirmiştim ve halkım
İsrael'in kötülüğü için ona ne yaptığımı görün.
13 Şimdi, bütün bu şeyleri yaptın," diyor Yahve, "ve sana erken davranıp konuştum,
ama dinlemedin; ve seni çağırdım, ama yanıt vermedin;

14 bu yüzden adımla çağırılan, güvendiğiniz eve, sana ve atalarına verdiğim yere, Şilo'ya
yaptığım gibi yapacağım.
15 Seni önümden atacağım, tıpkı bütün kardeşlerini, Efraim'in bütün soyunu* attığım
gibi."

16 "Bu yüzden bu halk için dua etme. Onlar için bir feryat ya da dua yükseltme ya da
aracılık etme, çünkü seni dinlemeyeceğim.
17 Yahuda kentlerinde ve Yeruşalem sokaklarında neler yaptıklarını görmüyor musun?
18 Beni öfkelendirsinler diye, gökyüzünün kraliçesine pide pişirmek ve başka ilâhlara
dökme sunular dökmek için, çocuklar odun topluyor, babalar ateşi yakıyor, kadınlar
hamuru yoğuruyorlar.
19 Beni mi öfkelendiriyorlar?" diyor Yahve. "Kendi yüzlerinin utancı için kendilerini
değil mi?"

20 Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: "İşte, öfkem ve gazabım bu yerin üzerine,
insanın üzerine, hayvanın üzerine, kırın ağaçları üzerine ve toprağın ürünü üzerine
dökülecek; yanacak ve söndürülmeyecek."

21 İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: "Yakmalık sunularınızı kurbanlarınıza
ekleyin de et yiyin.
22 Çünkü Mısır'dan çıkardığım gün atalarınıza yakmalık sunular ya da kurbanlar
hakkında söylemedim ya da onlara buyurmadım;
23 ama onlara şunu buyurdum: 'Sözümü dinleyin, ben sizin Tanrınız olacağım, siz de
benim halkım olacaksınız. Size buyurduğum bütün yolda yürüyün ki, sizin için iyilik
olsun.'
24 Ama dinlemediler, kulaklarını çevirmediler, kendi öğütlerine ve kötü yüreklerinin
inatçılığına göre yürüdüler, ileri değil, geri gittiler.
25 Atalarınızın Mısır diyarından çıktığı günden bu yana, her gün erken davranıp
göndererek, size bütün hizmetkârlarımı, peygamberleri gönderdim.
26 Ama beni dinlemediler, kulaklarını eğmediler, enselerini sertleştirdiler. Atalarından
daha kötüsünü yaptılar."

27 "Onlara bütün bu sözleri söyleyeceksin, ama seni dinlemeyecekler. Onları
çağıracaksın, ama sana yanıt vermeyecekler.
28 Onlara şöyle diyeceksin, 'Bu, kendi Tanrıları Yahve'nin sözünü dinlemeyen, ders
almayan ulustur. Gerçek yok oldu, ağızlarından kesildi.'
29 Saçlarını kes, at, çıplak tepeler üzerinde ağıt yak; çünkü Yahve gazabının kuşağını
reddetti ve bıraktı.'

30 Yahve şöyle diyor, "Çünkü Yahuda'nın çocukları gözümde kötü olanı yaptılar. Adımla
çağırılan evi kirletmek için kendi iğrençliklerini oraya koydular.
31 Hinnomoğlu Vadisi'ndeki Tofet'te, oğullarını ve kızlarını ateşte yakmak için yüksek
yerler yaptılar. Bunu ben buyurmadım, aklıma da gelmedi.
32 Bu yüzden, Yahve şöyle diyor, "Artık 'Tofet' ya da 'Hinnomoğlu Vadisi' denmeyecek,
ama 'Kıyım Vadisi' denileceği günler işte geliyor. Çünkü gömecek yer kalmayana dek
Tofet'te gömecekler.
33 Bu halkın cesetleri gökyüzünün kuşlarına ve yeryüzünün hayvanlarına yem olacak.
Onları korkutup kaçıracak kimse olmayacak.
34 O zaman Yahuda kentlerinden ve Yeruşalem sokaklarından neşe sesini, sevinç
sesini, güvey sesini ve gelin sesini sona erdireceğim; çünkü ülke harap olacak."

---

* **7:15** veya tohum

8

1 Yahve şöyle diyor, “O zaman Yahuda krallarının kemiklerini, beylerinin
kemiklerini, kâhinlerin kemiklerini, peygamberlerin kemiklerini ve Yeruşalem
sakinlerinin kemiklerini mezarlarından çıkaracaklar.
2 Bunları, sevdikleri, hizmet ettikleri, ardından gittikleri, aradıkları ve taptıkları
güneşin, ayın ve gökteki bütün ordunun önüne serecekler. Toplanmayacaklar ve
gömülmeyecekler. Yerin yüzünde gübre gibi olacaklar.
3 Bu kötü boyun geri kalanı, onları sürmüş olduğum bütün yerlerde kalanlar,
hayattan çok ölümü seçecekler.” diyor Ordular Yahvesi.
4 “Üstelik onlara diyeceksin, ‘Yahve şöyle diyor:
“'İnsan düşer de kalkmaz mı?
Biri sapar da geri dönmez mi?
5 Öyleyse Yeruşalem halkı neden sürekli döneklikle geri düştü?
Hileye sarılıyorlar.
Geri dönmeyi reddediyorlar.
6 Dinledim ve duydum, ama doğru olanı söylemediler.
Kötülüğünden tövbe eden yok, kimse “Ne yaptım?” demiyor.
Herkes savaşta hızla koşan bir at gibi yoluna dönüyor.
7 Evet, gökyüzündeki leylek belli kendi zamanlarını biliyor.'”'”
Kumru, kırlangıç ve turna kendi geliş zamanlarını gözetiyor;
ama halkım Yahve'nin yasasını bilmiyor.
8 “'Nasıl diyorsunuz, “Biz bilgeyiz,
ve Yahve'nin yasası bizimledir?”
Ama işte, yazıcıların düzmece kalemi bunu yalana döndürdü.
9 Bilgeler hayal kırıklığına uğradı.
Korktular ve tuzağa düştüler.
İşte, Yahve'nin sözünü reddettiler.
İçlerinde nasıl bir bilgelik var?
10 Bu yüzden karılarını başkalarına,
tarlalarını da onları mülk edinecek olanlara vereceğim.
Çünkü en küçüğünden en büyüğüne kadar herkes açgözlülüğe kapılmış;
peygamberden kâhine kadar hepsi hileyle davranıyor.
11 Halkımın kızının yarasını, esenlik olmadığı halde,
“Esenlik, esenlik” diyerek üstten iyileştirdiler.
12 İğrençlik ettiklerinde utandılar mı?
Hayır, hiç utanmadılar.
Kızarmadılar.
Bu yüzden düşenlerin arasına onlar da düşecekler.
Ziyaret edildikleri zaman aşağı atılacaklar, diyor Yahve.”'
13 “Yahve şöyle diyor, 'Onları tümüyle bitireceğim.
Asmada üzüm olmayacak,
incir ağacında incir olmayacak,
yaprak da solacak.
Onlara verdiğim şeyler onlardan kaybolup gidecek.'”
14 “Neden oturup duruyoruz?
Toplanın!
Surlu kentlere girelim,
orada sessiz olalım;
çünkü Tanrımız Yahve bizi susturdu,
ve bize zehirli su içirdi,

çünkü Yahve'ye karşı günah işledik.
15 Esenlik bekledik, ama iyilik gelmedi;
ve şifa zamanı, ve işte, dehşet!
16 Atlarının horultusu Dan'dan duyuluyor.
Bütün diyar güçlülerinin kişnemesinden titriyor;
çünkü gelip ülkeyi ve içindeki her şeyi,
kenti ve içinde oturanları yiyip bitirdiler."
17 "Çünkü işte, aranıza yılanlar,
engerekler göndereceğim,
ki onlara büyü yapılmaz;
ve sizi sokacaklar." diyor Yahve.
18 Ah kedere karşı kendimi teselli edebilseydim!
Yüreğim içimde baygın.
19 İşte, halkımın kızının çok uzak bir ülkeden feryadının sesi:
"Yahve Siyon'da değil mi?
Kralı orada değil mi?"
"Neden oyma suretleriyle ve yabancı putlarla beni öfkelendirdiler?"
20 "Hasat geçti.
Yaz bitti ve kurtulmadık."
21 Halkımın kızının yarasından yaralandım.
Yas tutuyorum.
Dehşet beni yakaladı.
22 Gilad'da merhem yok mu?
Orada hekim yok mu?
Öyleyse halkımın kızı neden iyileşmedi?

9

1 Keşke, başım sular,
gözlerim gözyaşı pınarı olsa da,
halkımın kızının öldürülmüş olanları için
gece gündüz ağlasam!
2 Keşke çölde konaklayacak bir yerim olsaydı da,
halkımı bırakıp da yanlarından gitsem!
Çünkü hepsi zina edici,
hain bir topluluk.
3 "Dillerini yaylarıymış gibi yalana eğiyorlar.
Ülkede güçlendiler, ama gerçek için değil;
çünkü kötülükten kötülüğe gidiyorlar,
ve beni bilmiyorlar." diyor Yahve.
4 "Herkes komşusundan sakınsın,
ve hiçbir kardeşe güvenmeyin;
çünkü her kardeş bütün bütün birbirinin ayağını kaydıracak,
her komşu iftiracı gibi dolaşacak.
5 Dostlar birbirini aldatır,
gerçeği söylemez.
Dillerini yalan söylemeyi öğrettiler.
Kötülük işleyerek kendilerini yoruyorlar.
6 Meskenin hilenin ortasındadır.
Hile yüzünden beni tanımayı reddediyorlar." diyor Yahve.
7 Bu yüzden Ordular Yahvesi şöyle diyor,

“İşte onları eritip sınayacağım;
çünkü halkımın kızı yüzünden başka nasıl davranabilirdim?
8 Dilleri öldürücü bir oktur.
Hile konuşur.
Bir kimse komşusuna ağzıyla esenlik der,
ama yüreğinde onu pusuya düşürmeyi bekler.
9 Bunlardan dolayı onları cezalandırmam gerekmez mi?” diyor Yahve.
“Böyle bir ulustan canım öç almamalı mı?
10 Dağlar için ağlayıp yas tutacağım,
çölün otlakları için ağıt yakacağım,
çünkü yandılar, öyle ki kimse geçmiyor;
insanlar sürü sesini duyamıyor.
Hem gökyüzünün kuşları hem de hayvanlar kaçıp gittiler.”
11 “Yeruşalem’i taş yığınları,
çakal yeri yapacağım.
Yahuda kentlerini ıssız,
kimsesiz bırakacağım.”
12 Bunu anlayacak kadar bilge olan kimdir? Yahve'nin ağzının bunu bildirmesi için konuştuğu kişi kimdir? Ülke neden mahvoldu ve çöl gibi yandı, öyle ki içinden kimse geçmiyor?
13 Yahve şöyle diyor: “Çünkü önlerine koyduğum yasayı terk ettiler, sözümü dinlemediler, yollarımda yürümediler,
14 ama kendi yüreklerinin inatçılığı ardından ve atalarının kendilerine öğrettiği Baallar’ın peşinden gittiler.”
15 Bu yüzden İsrael’in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: “İşte, bu halkı pelin otu ile besleyeceğim, onlara zehirli su içireceğim.
16 Ayrıca, ne kendilerinin ne de ataларının bilmediği ulusların arasına da dağıtacağım.
Ben onları tüketinceye kadar peşlerinden kılıcı göndereceğim.”
17 Ordular Yahvesi şöyle diyor,
“Düşünün ve yas tutan kadınları çağırın da gelsinler.
Becerikli kadınları çağırtın da gelsinler.
18 Acele edip
bizim için ağıt yaksınlar da,
gözlerimiz yaşlar akıtsın,
göz kapaklarımız sularla fışkırsın.
19 Çünkü Siyon'dan bir ağıt sesi duyuluyor:
'Nasıl da mahvolduk!
Çok utandık çünkü ülkeyi terk ettik,
çünkü evlerimizi yıktılar.'”
20 Ancak, ey kadınlar, Yahve'nin sözünü dinleyin.
Kulağınız O'nun ağzının sözünü kabul etsin.
Kızlarınıza yas tutmayı öğretin.
Herkes komşusuna ağıt öğretsin.
21 Çünkü ölüm pencerelerimize çıktı,
çocukları dışarıdan,
gençleri sokaklardan kesip atmak için
saraylarımıza girdi.
22 Söyle, “Yahve şöyle diyor,
‘İnsanların cesetleri açık kır üzerinde gübre gibi,
orakçının ardından düşen demet gibi düşecek.

Onları kimse toplamayacak.’ ”
23 Yahve şöyle diyor,
“Bilge adam bilgeliğiyle övünmesin.
Güçlü adam gücüyle övünmesin.
Zengin adam zenginliğiyle övünmesin.
24 Ama övünen bununla övünsün,
anlayışa sahip olmakla,
ve yeryüzünde sevgi dolu iyilik, adalet ve doğruluk yapanın
ben Yahve olduğumu bilmekle övünsün,
çünkü ben bunlardan hoşlanırım.” diyor Yahve.
25 “İşte, günler geliyor,” diyor Yahve, “yalnız bedenen sünnetli olanların hepsini
cezalandıracağım:
26 Mısır'ı, Yahuda'yı, Edom'u, Ammon'un çocuklarını, Moav'ı ve çölde oturan saçlarının
köşeleri kesilmiş olanların hepsini. Çünkü bütün uluslar sünnetsizdir ve bütün İsrael evi
yürekte sünnetsizdir.”

10

1 Ey İsrael evi, Yahve'nin size söylediği sözü dinleyin!
2 Yahve şöyle diyor:
“Ulusların yolunu öğrenmeyin,
gökyüzü belirtilerinden korkmayın;
çünkü uluslar onlardan korkar.
3 Çünkü halkların gelenekleri boştur;
çünkü biri ormandan bir ağaç keser,
baltayla usta eli işidir.
4 Onu gümüşle ve altınla süslerler.
Çivilerle ve çekiçlerle sabitlerler,
böylece yerinden oynamaz.
5 Onlar tornacı işi palmiye ağacı gibidirler, ve konuşmazlar.
Taşınmaları gerekir,
çünkü hareket etmezler.
Onlardan korkmayın;
çünkü kötülük yapamazlar,
onlarda iyilik yapmak da yoktur.”
6 Senin gibisi yoktur, ey Yahve.
Sen büyüksün,
ve adın kudretinde büyüktür.
7 Senden kim korkmaz,
ey ulusların kralı?
Çünkü bu sana aittir.
Çünkü ulusların bütün bilgeleri
ve bütün krallıkları arasında,
senin gibisi yoktur.
8 Ama onlar hem budala hem de akılsızdır,
putlar tarafından eğitilmişlerdir!
O yalnızca odundur.
9 Tarşiş'ten dövülmüş gümüş levhalar,
ve Ufaz'dan altın getirilir,
oymacı ve kuyumcu eli işidir.
Giysileri mavi ve mordur.

Hepsi usta adamların işidir.
10 Ama gerçek Tanrı Yahve'dir.
O hay olan Tanrı ve ebedi Kral'dır.
Gazabından yeryüzü titrer.
Uluslar O'nun öfkesine dayanamazlar.
11 “Onlara şöyle diyeceksin: ‘Gökleri ve yeri yaratmayan ilâhlar, yerden ve göklerin altından yok olacaklar.’ ”
12 Tanrı, yeryüzünü kudretiyle yarattı.
Dünyayı bilgeliğiyle kurdu,
ve anlayışıyla gökleri gerdi.
13 O ses verince göklerdeki sular gürler,
ve buharları yeryüzünün uçlarından yükseltir.
Yağmur için şimşekler yapar,
ve hazinelerinden rüzgâr çıkarır.
14 Herkes budala ve bilgisiz oldu.
Her kuyumcu oyma suretinden dolayı hayal kırıklığına uğradı;
çünkü dökme putu yalandır,
ve onlarda soluk yoktur.
15 Onlar boştur, aldatıcı bir iştir.
Ziyaret edildikleri zaman yok olacaklar.
16 Yakov'un payı bunlara benzemez;
çünkü her şeyin yapıcısı O'dur;
ve İsrael O'nun mirasının boyudur.
Adı Ordular Yahvesi'dir.
17 Ey kuşatma altında yaşayanlar,
mallarınızı ülkeden toplayın.
18 Çünkü Yahve şöyle diyor,
“İşte, bu zamanda ülkenin sakinlerini sapanla atacağım,
ve onları sıkıntıya sokacağım, böylece hissedecekler.”
19 Yaram yüzünden vay halime!
Yaram ciddi;
ama dedim ki,
“Gerçekten bu benim kederim ve buna katlanmalıyım.”
20 Çadırım yıkıldı,
ve bütün iplerim koptu.
Çocuklarım benden uzaklaştı ve artık yoklar.
Artık çadırımı gerecek, perdelerimi dikecek kimse yok.
21 Çobanların hepsi budala oldu,
ve Yahve’ye danışmadılar.
Bu yüzden başarılı olmadılar ve bütün sürüleri dağıldı.
22 İşte haber sesi geliyor,
ve kuzey ülkesinden büyük bir kargaşalık,
Yahuda kentlerini ıssız bırakmak,
çakalların yurdu yapmak için.
23 Ey Yahve, bilirim ki, insanın yolu kendi elinde değildir.
Adımlarını doğrultmak yürüyen insanın elinde değildir.
24 Ey Yahve, beni düzelt, ama yumuşak bir şekilde;
öfkenle değil, yoksa beni hiçe indirirsin.
25 Gazabını seni bilmeyen ulusların,
ve adını çağırmayan boyların üzerine dök;

çünkü Yakov'u onlar yediler,
evet, onu yiyip tükettiler,
ve onun yurdunu harap ettiler.

11

1 Yahve'den Yeremya'ya gelen söz şöyleydi:
2 “Bu antlaşmanın sözlerini dinleyin, Yahuda halkına ve Yeruşalem sakinlerine söyleyin.
3 Onlara de ki, İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor: ‘Bu antlaşmanın sözlerini dinlemeyen kişi lanetlidir.
4 Bu antlaşmayı, Mısır diyarından, demir ocağından çıkardığım gün atalarınıza buyurup dedim, ‘Sözümü dinleyin ve size buyurduğum her şeye göre yapın. Böylece siz benim halkım olursunuz, ben de sizin Tanrınız olurum;
5 böylece atalarınıza, bugün olduğu gibi, süt ve bal akan diyarı vereceğime dair ant içtiğim sözü yerine getiririm.’ ” O zaman ben yanıt verip, “Amin, ey Yahve!” dedim.
6 Yahve bana şöyle dedi, “Bütün bu sözleri Yahuda kentlerinde ve Yeruşalem sokaklarında duyur: ‘Bu antlaşmanın sözlerini işitin ve onları yapın.
7 Çünkü Mısır diyarından çıkardığım gün atalarınıza karşı ciddiyetle karşı çıktım, bugün bile erken davranıp, “Sözümü dinleyin” diyerek karşı çıktım.
8 Ama dinlemediler, kulaklarını çevirmediler, ama hepsi kötü yüreklerinin inatçılığı içinde yürüdü. Bu yüzden, yapmalarını buyurduğum bu antlaşmanın bütün sözlerini onların üzerlerine getirdim, ama yapmadılar.’ ”
9 Yahve bana şöyle dedi, “Yahuda halkı ve Yeruşalem sakinleri arasında bir düzen kurulduğu bulundu.
10 Sözlerimi dinlemeyi reddeden atalarının suçlarına geri döndüler. Başka ilâhlara hizmet etmek için onların ardından gittiler. İsrael evi ve Yahuda evi, atalarıyla yaptığım antlaşmayı bozdular.
11 Bu yüzden Yahve şöyle diyor, ‘İşte, onların üzerine kaçıp kurtulamayacakları bir kötülük getireceğim; bana feryat edecekler, ama ben onları dinlemeyeceğim.
12 O zaman Yahuda kentleri ve Yeruşalem sakinleri gidip buhur yaktıkları ilâhlara feryat edecekler, ama sıkıntı zamanlarında onları hiç kurtarmayacaklar.
13 Çünkü kentlerinin sayısına göre ilâhları var, Yahuda; ve Yeruşalem sokaklarının sayısına göre utanç verici şeylere sunaklar, Baal'a buhur yakmak için sunaklar kurdunuz.’"
14 “Bu yüzden bu halk için dua etmeyin, onlar için feryat ya da yakarış yükseltmeyin; çünkü sıkıntılarından dolayı bana feryat ettikleri zaman onları dinlemeyeceğim.
15 Sevgilimin evimde ne işi var?
Mademki birçoklarıyla edepsizlik etti,
ve kutsal beden senden geçti?
Kötülük yapınca seviniyorsun.”
16 Yahve senin adını,
“Güzel, iyi meyveli yeşil zeytin ağacı” diye koydu.
Büyük bir kükreme sesiyle üzerinde ateş tutuşturdu,
ve dalları kırıldı.
17 Çünkü İsrael evi ve Yahuda evinin beni öfkelendirmek üzere Baal'a buhur sunmakla kendilerine ettikleri kötülük yüzünden, seni dikmiş olan Ordular Yahvesi sana karşı kötülük ilan etti.
18 Yahve bana bunu bildirdi, ben de bildim. O zaman bana onların yaptıklarını gösterdin.
19 Ama ben kesime götürülen uysal bir kuzu gibiydim. Bana karşı düzen kurduklarını bilmiyordum,

“Ağacı meyvesiyle birlikte yok edelim,
onu yaşayanlar diyarından kesip atalım ki,
adı bir daha hatırlanmasın” diyorlardı.
20 Ama doğrulukla yargılayan, yüreği ve düşünceyi sınayan ey Ordular Yahvesi,
onlardan alacağın öcü göreceğim;
çünkü davamı sana açıkladım.
21 “Bu nedenle Yahve, canını arayan Anatot halkı için şöyle diyor: ‘Yahve'nin adıyla
peygamberlik etmeyeceksin, yoksa bizim elimizle ölürsün.’
22 Bu nedenle Ordular Yahvesi şöyle diyor, ‘İşte ben onları cezalandıracağım. Gençler
kılıçla ölecek. Oğulları ve kızları kıtlıkla ölecekler.
23 Onlardan geriye hiçbir şey kalmayacak. Çünkü ziyaret edildikleri yılda, Anatot
halkının başına kötülük getireceğim.'”

12

1 Ne zaman seninle çekişsem,
sen haklısın, ey Yahve,
yine de seninle davamı savunmak istiyorum.
Kötülerin yolu neden başarılı oluyor?
Neden çok hainlik edenlerin hepsi rahat?
2 Onları sen diktin. Evet, kök saldılar.
Büyüdüler. Evet, ürün verdiler.
Ağızlarında yakınsın,
ve yüreklerinden uzaksın.
3 Ama sen, ey Yahve, beni biliyorsun.
Beni görüyorsun ve yüreğimi sana karşı sınıyorsun.
Onları kesim koyunları gibi çıkar,
ve onları kesim gününe hazırla.
4 Ülke ne zamana dek yas tutacak,
ve bütün ülkenin otları ne zamana dek solacak?
Orada oturanların kötülüğü yüzünden
hayvanlar ve kuşlar yok oldu;
çünkü onlar, “Bizim sonumuzu görmeyecek” dediler.
5 “Eğer yaya gidenlerle koştuysan,
ve seni yordularsa,
o zaman atlarla nasıl çekişebilirsin?
Esenlik ülkesinde güvende olsan da,
ama Yarden'in gururunda nasıl yapacaksın?
6 Çünkü kardeşlerin ve babanın evi bile,
sana hainlik ettiler!
Ardından yüksek sesle sana bağırdılar!
Sana güzel sözler söyleseler bile,
onlara inanma.”
7 “Evimi terk ettim,
mirasımı reddettim.
Canımın sevdiğini düşmanlarının eline verdim.
8 Mirasım ormandaki aslan gibi oldu bana.
Bana karşı sesini yükseltti.
Bu yüzden ondan nefret ettim.
9 Mirasım bana benekli bir yırtıcı kuş gibi mi oldu?
Her yandan yırtıcı kuşlar ona karşı mı?
Git, kırın bütün hayvanlarını toplayın.

Yiyip bitirmek için onları getirin.
10 Birçok çoban bağımı mahvetti.
Payımı ayaklar altında çiğnediler.
Hoş payımı ıssız bir çöl ettiler.
11 Onlar onu perişan ettiler.
Kimsesiz karşımda yas tutuyor.
Bütün ülke ıssız oldu,
çünkü kimse aldırmıyor.
12 Yıkıcılar çöldeki bütün çıplak tepeler üzerine geldiler;
çünkü Yahve'nin kılıcı ülkenin bir ucundan öbür ucuna kadar yiyip bitiriyor.
Hiçbir bedenin esenliği yok.
13 Buğday ektiler,
ve diken biçtiler.
Kendilerini tükettiler ve hiçbir yarar sağlamadılar.
Yahve'nin kızgın öfkesi yüzünden
ürünlerinizden utanacaksınız."
14 Yahve şöyle diyor, "Halkım İsrael'e miras olarak verdiğim mirasa dokunan bütün kötü komşularım için: İşte, onları topraklarından söküp atacağım, Yahuda evini de aralarından söküp atacağım.
15 Öyle olacak ki, onları söküp attıktan sonra geri döneceğim ve onlara acıyacağım. Herkesi kendi mirasına, herkesi kendi toprağına, onları geri getireceğim.
16 Halkıma Baal üzerine ant içmeyi öğrettikleri gibi, onlar da halkımın yollarını, 'Yahve'nin varlığı hakkı için' diye benim adımla ant içmeyi özenle öğrenirlerse, o zaman halkımın ortasında güçlenecekler.
17 Ama dinlemezlerse, o ulusu söküp atacağım, söküp yok edeceğim." diyor Yahve.

13

1 Yahve bana, "Git, kendine bir keten kuşak satın al, beline bağla ve onu suya koyma" dedi.
2 Yahve'nin sözüne göre bir kuşak satın aldım, belime taktım.
3 Yahve'nin sözü ikinci kez bana geldi ve şöyle dedi:
4 "Belindeki satın aldığın kuşağı al, kalk, Fırat'a git, orada bir kaya kovuğuna sakla."
5 Yahve'nin bana buyurduğu gibi gidip Fırat'ın yanında onu sakladım.
6 Çok günler sonra Yahve bana, "Kalk, Fırat'a git, sana orada saklamanı buyurduğum kuşağı oradan al" dedi.
7 Fırat'a gittim, kazdım, kuşağı saklamış olduğum yerden çıkardım; ve işte, kuşak mahvolmuştu. Hiçbir şeye yaramazdı.
8 O zaman Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
9 "Yahve şöyle diyor, 'Yahuda'nın gururunu ve Yeruşalem'in büyük gururunu böyle mahvedeceğim.
10 Sözlerimi dinlemeyi reddeden, yüreklerinin inatçılığı içinde yürüyen, başka ilâhlara hizmet etmek ve onlara tapınmak için başka ilâhların ardınca giden bu kötü halk, hiçbir işe yaramayan bu kuşak gibi olacak.
11 Çünkü kuşak bir adamın beline nasıl yapışırsa, ben de bütün İsrael evini ve bütün Yahuda evini öyle kendime yapıştırdım.' diyor Yahve. 'Böylece onlar benim için halk, ad, övgü ve yücelik olsunlar; ama onlar dinlemedi.'"
12 "Bu yüzden onlara şu sözü söyleyeceksin: 'İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor, "Her tulum şarapla doldurulacak."' Onlar sana, 'Her tulumun şarapla dolacağını kuşkusuz biz bilmiyor muyuz?' diyecekler.

13 O zaman onlara şöyle de, ‘Yahve şöyle diyor, “İşte, ben bu ülkenin bütün sakinlerini,
David’in tahtında oturan kralları, kâhinleri, peygamberleri ve Yeruşalem’in bütün
sakinlerini sarhoşlukla dolduracağım.
14 Babaları oğullarıyla birlikte, onları birbirlerine çarpacağım.” diyor Yahve.
‘Acımayacağım, esirgemeyeceğim, onları yok etmekte merhamet göstermeyeceğim.”’’
15 Dinleyin ve kulak verin.
Gururlanmayın,
çünkü Yahve söyledi.
16 Karanlığı çöktürmeden önce,
ayaklarınız karanlık dağlar üzerinde tökezlemeden önce,
ve siz ışık beklerken,
onu ölüm gölgesine çevirip koyu karanlığı bastırmadan önce,
Tanrınız Yahve'ye yücelik verin.
17 Ama eğer dinlemezseniz,
canım gururunuz için gizlice ağlayacak.
Gözüm acı acı ağlayacak,
ve gözyaşı dökecek,
çünkü Yahve'nin sürüsünü sürgün ettiler.
18 Krala ve kraliçe anaya deyin ki,
“Kendinizi alçaltın.
Oturun, çünkü taçlarınız,
yüceliğinizin tacı düştü.
19 Güney kentleri kapandı,
ve onları açacak kimse yok.
Bütün Yahuda sürüldü.
Tamamen sürüldüler.
20 Gözlerinizi kaldırın da kuzeyden gelenleri görün.
Sana verilen sürü, güzel sürün nerede?
21 Sana dost olmayı kendilerine öğrettiğin kişileri senin üzerine baş olarak koyduğunda
ne diyeceksin?
Doğuran kadın gibi, ağrılar seni ele geçirmeyecek mi?”
22 Yüreğinde, “Bunlar neden başıma geldi?” dersen,
suçunun büyüklüğünden eteklerin açıkta,
topukların zorlanıyor.
23 Etiyopyalı kendi derisini,
ya da leopar beneklerini değiştirebilir mi?
O zaman kötülük yapmaya alışmış olan sizler de
iyilik yapabilirsin.
24 “Bu yüzden onları
çöl rüzgârıyla savrulan anız gibi dağıtacağım.
25 Bu senin kuran,
benden sana biçilen paydır.” diyor Yahve,
“Çünkü beni unuttun,
ve yalana güvendin.”
26 “Bu yüzden senin yüzüne eteklerini açacağım,
ayıbın görünecek.
27 Kırdaki tepeler üzerinde iğrençliklerini, zinalarını,
ve kişnemelerini, fahişeliğinin arsızlığını gördüm.
Vay haline, ey Yeruşalem!
Temizlenmeyeceksin.

Daha ne vakte kadar?”

14

1 Kuraklık hakkında Yeremya'ya gelen Yahve'nin sözü şudur:
2 “Yahuda yas tutuyor,
ve kapıları solgun.
Yerde siyahlara bürünmüş oturuyorlar.
Yeruşalem'in feryadı yükseliyor.
3 Soyluları küçüklerini sulara gönderiyor.
Sarnıçlara geliyorlar,
ve su bulamıyorlar.
Kapları boş dönüyorlar.
Hayal kırıklığına uğruyorlar, şaşkına dönüp başlarını örtüyorlar.
4 Çatlamış toprak yüzünden,
ülkede yağmur yağmadığı için,
çiftçiler hayal kırıklığına uğruyor.
Başlarını örtüyorlar.
5 Evet, kırdaki dişi geyik de
yavrusunu doğurup bırakıyor,
çünkü ot yok.
6 Yaban eşekleri çıplak tepeler üzerinde duruyor.
Çakallar gibi havayı hızlı hızlı soluyorlar.
Gözleri sönüyor,
çünkü yeşillik yok.
7 Suçlarımız bize karşı tanıklık etse de,
sen ey Yahve, kendi adın uğruna çalış;
çünkü isyanlarımız çoktur.
Sana karşı günah işledik.
8 Ey sen İsrael'in umudu,
sıkıntı zamanındaki onun Kurtarıcısı,
neden ülkede bir yabancı,
ve geceyi geçirmek için yolundan sapan bir yolcu gibi olasın?
9 Neden ürkmüş biri gibi,
kurtarmaya güce yetmeyen bir yiğit gibi olasın?
Oysa sen, ey Yahve, aramızdasın,
ve biz senin adınla çağırılıyoruz.
Bizi bırakma.”
10 Yahve bu halka şöyle diyor:
“Böyle dolaşmayı sevdiler.
Ayaklarını alıkoymadılar.
Bu yüzden Yahve onları kabul etmiyor.
Şimdi suçlarını hatırlayacak,
ve günahları için onları cezalandıracak.”
11 Yahve bana, “Bu halkın iyiliği için dua etme” dedi.
12 “Oruç tuttuklarında feryatlarını duymayacağım, yakmalık sunu ve tahıl sunusu sunduklarında onları kabul etmeyeceğim; ama onları kılıçla, kıtlıkla ve vebayla tüketeceğim.”
13 O zaman şöyle dedim, “Ah, ey Efendi Yahve! İşte peygamberler onlara, ‘Kılıcı görmeyeceksiniz, kıtlık da çekmeyeceksiniz. Ama bu yerde size kesin esenlik vereceğim.’ diyor.”

14 O zaman Yahve bana şöyle dedi, “Peygamberler benim adıma yalan peygamberlik
ediyor. Onları ben göndermedim, onlara buyurmadım, onlara söylemedim. Size yalan bir
görüm, falcılık, hiçlik ve kendi yüreklerinin aldatmacasını peygamberlik ediyorlar.
15 Bu yüzden Yahve, kendilerini göndermediğim halde benim adımla peygamberlik
eden peygamberler hakkında şöyle diyor: ‘Bu ülkede kılıç ve kıtlık olmayacak’ diyorlar.
Bu peygamberler kılıç ve kıtlıkla tükenecekler.
16 Peygamberlik ettikleri halk kıtlık ve kılıç yüzünden Yeruşalem sokaklarına atılacak.
Onları, kendilerini, karılarını, oğullarını ve kızlarını gömecek kimseleri olmayacak.
Çünkü onların kötülüğünü kendi üzerlerine dökeceğim.”
17 “Onlara şu sözü söyleyeceksin:
'“Gözlerim gece gündüz yaş akıtsın,
ve durmasın;
çünkü halkımın el değmemiş kızı büyük bir yarıkla,
çok ağır bir yarayla kırıldı.
18 Eğer kıra çıksam,
işte kılıçla öldürülenler!
Kente girsem,
işte kıtlıktan hasta olanlar!
Çünkü peygamber de kâhin de ülkede dolanıyor,
ama hiçbir şey bilmiyorlar.”'
19 Yahuda’yı bütünüyle reddettin mi?
Canın Siyon’dan tiksindi mi?
Neden bizi vurdun, bize şifa yok?
Esenliği bekledik, ama iyilik gelmedi;
ve şifa zamanı bekledik, işte, dehşet!
20 Ey Yahve, kötülüğümüzü,
ve atalarımızın suçunu kabul ediyoruz;
çünkü sana karşı günah işledik.
21 Adın uğruna bizden tiksinme.
Görkeminin tahtını utandırma.
Hatırla ve bizimle olan antlaşmanı bozma.
22 Ulusların boş şeyleri arasında yağmur yağdırabilen var mı?
Ya da gökyüzü sağanak verebilir mi?
Sen Tanrımız Yahve değil misin?
Bu yüzden seni bekleyeceğiz;
çünkü bütün bu şeyleri sen yaptın.”

15

1 O zaman Yahve bana şöyle dedi, “Moşe ve Samuel önümde dursalar bile, yine
düşüncem bu halka yönelmez. Onları önümden at da çıksınlar!
2 Öyle olacak ki, sana, ‘Nereye çıkacağız?’ diye sorduklarında, onlara şöyle diyeceksin,
‘Yahve şöyle diyor:
“Ölüm için olanlar ölüme,
kılıç için olanlar kılıca,
kıtlık için olanlar kıtlığa,
sürgün için olanlar sürgüne.”'
3 Yahve şöyle diyor, “Onların üzerine dört çeşidini atayacağım: Öldürmek için kılıcı,
parçalamak için köpekleri, yiyip bitirmek ve yok etmek için gökyüzünün kuşlarını ve
yeryüzünün hayvanlarını.

4 Yahuda Kralı Hizkiya oğlu Manaşşe'nin Yeruşalem'de yaptığı şeyler yüzünden, onları
yeryüzünün bütün krallıkları arasında oradan oraya savuracağım.
5 Çünkü ey Yeruşalem, sana kim acıyacak?
Sana kim yas tutacak?
Halini sormaya kim gelecek?
6 Beni reddettin." diyor Yahve.
"Geri gittin.
Bu yüzden elimi sana karşı uzattım,
ve seni yok ettim.
Acımaktan yoruldum.
7 Ülkenin kapılarında onları yabayla savurdum.
Çocuksuz bıraktım.
Halkımı yok ettim.
Yollarından dönmediler.
8 Dul kadınları deniz kumundan daha çok çoğaldı.
Onlara, genç adamların anası üzerine öğleyin yok ediciyi getirdim.
Ansızın onun üzerine sıkıntı ve dehşetleri düşürdüm.
9 Yedi çocuk doğuran kadın cansızlaşıp,
ruhunu teslim etti.
Onun güneşi daha gündüzken battı.
Hayal kırıklığına uğradı ve utandı.
Geriye kalanlarını düşmanlarının önünde kılıca teslim edeceğim." diyor Yahve.
10 Vay halime, ey anam!
Beni bütün dünya ile kavga ve çekişme adamı olarak doğurmuşsun!
Ben ödünç vermedim, kimse de bana ödünç vermedi;
yine de hepsi bana lanet ediyor.
11 Yahve şöyle dedi,
"Elbette seni iyilik için güçlendireceğim.
Kesinlikle düşmanın kötülük zamanında,
ve sıkıntı zamanında sana yalvarmasını sağlayacağım.
12 Bir kimse demiri,
kuzeyden gelen demiri ve tuncu kırabilir mi?
13 Malını ve hazinelerini bedelsiz olarak yağma edeceğim,
bunu da bütün günahların için, bütün sınırların boyunca.
14 Onları düşmanlarınla birlikte bilmediğin bir ülkeye geçireceğim;
çünkü öfkemde bir ateş tutuştu,
sizin üzerinizde yanacak."
15 Ey Yahve, sen bilirsin.
Beni hatırla, beni ziyaret et,
ve zulmedenlerimden öcümü al.
Sen sabırlısın, bu yüzden beni kaptırma.
Senin uğruna hakarete uğradığımı bil.
16 Sözlerin bulundu,
ve onları yedim.
Sözlerin bana neşe ve yüreğime sevinç oldu,
çünkü senin adınla çağırılıyorum,
ey Ordular Tanrısı Yahve.
17 Sevinip coşanlar topluluğunda oturmadım.
Senin elinden ötürü tek başıma oturdum,
çünkü beni öfkeyle doldurdun.
18 Acım neden sürekli,

iyileşmek istemeyen yaram neden çaresiz?
Gerçekten de bana aldatıcı bir dere,
tükenen sular gibi mi olacaksın?
19 Bu yüzden Yahve şöyle diyor,
“Eğer dönersen, seni geri getireceğim,
ki önümde durasın;
ve eğer değerli olanı değersizden ayırırsan,
benim ağzımmış gibi olursun.
Onlar sana dönecekler,
ama sen onlara dönmeyeceksin.
20 Seni bu halka sağlam bir tunç duvar yapacağım.
Sana karşı savaşacaklar,
ama sana karşı galip gelemeyecekler;
çünkü seni kurtarmak ve seni özgür kılmak için ben seninleyim.” diyor Yahve.
21 “Seni kötülerin elinden özgür kılacağım,
ve seni korkunçların elinden fidyeyle kurtaracağım.”

16

1 O zaman Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 “Bu yerde karı alma, oğulların ya da kızların olmasın.”
3 Çünkü Yahve, bu yerde doğan oğullar ve kızlar, onları doğuran anaları ve bu ülkede babaları olan babaları için şöyle diyor:
4 “Acıklı ölümlerle ölecekler. Onlar için ağıt yakılmayacak, gömülmeyecekler. Toprağın yüzünde gübre gibi olacaklar. Kılıç ve kıtlık tarafından tüketilecekler. Cesetleri gökyüzünün kuşlarına ve yeryüzünün hayvanlarına yem olacak.”
5 Çünkü Yahve şöyle diyor, “Yas evine girme, ağıt yakmaya gitme. Onlar için yas tutma. Çünkü bu halktan esenliğimi, sevgi dolu iyiliği ve sevecen merhametlerimi kaldırdım.” diyor Yahve
6 “Bu ülkede büyük küçük herkes ölecek. Gömülmeyecekler. İnsanlar onlar için ağıt yakmayacaklar, kendilerini yaralamayacaklar ya da onlar için saç yolmayacaklar.
7 Ölü yüzünden onları teselli etmek için yas tutarken ekmek kırmayacaklar. Babaları ya da analarına içsinler diye, insanlar onlara teselli kâsesi vermeyecekler.”
8 “Onlarla birlikte oturup yiyip içmek için ziyafet evine girmeyeceksin.”
9 Çünkü İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: “İşte, gözlerinizin önünde ve sizin günlerinizde bu yerden neşe sesini, sevinç sesini, güvey sesini ve gelin sesini sona erdireceğim.
10 Öyle olacak ki, bu halka bütün bu sözleri söylediğin zaman, sana, ‘Yahve neden bize karşı bütün bu büyük kötülüğü söyledi?’ ya da, ‘Suçumuz nedir?’ ya da, ‘Tanrımız Yahve'ye karşı işlediğimiz günah nedir?’ diye sorunca,
11 o zaman onlara şöyle diyeceksin, ‘Çünkü ataların beni bıraktı,’ diyor Yahve, ‘Başka ilâhların ardından yürüdüler, onlara hizmet ettiler, onlara tapındılar, beni bırakıp yasamı tutmadılar.
12 Siz atalarınızdan daha çok kötülük yaptınız, çünkü işte, siz de her biriniz kendi kötü yüreğinin inatçılığı ardından yürüyorsunuz, onun için beni dinlemiyorsunuz.
13 Bu yüzden sizi bu ülkeden, ne sizin ne de atalarınızın bilmediği bir ülkeye atacağım. Orada gece gündüz başka ilâhlara hizmet edeceksiniz, çünkü size lütfetmeyeceğim.”'
14 “Bundan dolayı, işte, günler geliyor,” diyor Yahve, “artık, ‘İsrael'in çocuklarını Mısır diyarından çıkarmış olan Yahve'nin varlığı hakkı için’ denilmeyecek,

15 ancak, 'İsrael'in çocuklarını kuzey ülkesinden ve sürmüş olduğu bütün ülkelerden
çıkarmış olan Yahve'nin varlığı hakkı için' denilecek. Onları atalarına vermiş olduğum
topraklara geri getireceğim.
16 "İşte, ben birçok balıkçı göndereceğim," diyor Yahve, "ve onları tutacaklar. Sonra
birçok avcı göndereceğim, ve her dağdan, her tepeden, kaya kovuklarından onları
avlayacaklar.
17 Çünkü gözlerim onların bütün yollarının üzerindedir. Onlar yüzümden gizli değiller.
Onların suçları gözümden gizli değil.
18 Önce suçlarının ve günahlarının iki kat karşılığını vereceğim, çünkü tiksindirici
leşleriyle ülkemi kirlettiler ve mirasımı iğrençlikleriyle doldurdular."
19 Yahve, gücüm, kalem,
ve sıkıntı gününde sığınağımdır,
uluslar dünyanın uçlarından sana gelecekler,
ve şöyle diyecekler,
"Atalarımız yalnızca yalanlar,
boş ve yararsız şeyler miras aldılar.
20 İnsan kendine,
ilâh olmayan ilâhlar yapar mı?"
21 "Bu yüzden işte, onlara bildireceğim,
bu kez onlara elimi ve gücümü bildireceğim.
O zaman adımın Yahve olduğunu bilecekler."

17

1 "Yahuda'nın günahı demir kalemle,
elmas uçla yazıldı.
Yüreklerinin levhasına,
ve sunaklarının boynuzlarına kazındı.
2 Çocukları bile sunaklarını,
ve yüksek tepeler üzerindeki yeşil ağaçların yanındaki Aşera direklerini hatırlıyorlar.
3 Ey kırdaki dağım,
senin sınırlarının hepsinde,
malını ve bütün hazinelerini,
ve yüksek yerlerini, günah yüzünden, yağmaya vereceğim.
4 Sen kendin, sana verdiğim mirasından vazgeçeceksin.
Sana bilmediğin ülkede düşmanlarına hizmet ettireceğim,
çünkü öfkemde daima yanacak ateş tutuşturdunuz."
5 Yahve şöyle diyor:
"İnsana güvenen,
beden gücüne dayanan,
ve yüreği Yahve'den ayrılan kişi lanetlidir.
6 Çünkü o, çöldeki çalı gibidir;
iyilik geldiğinde görmeyecek,
ama çölün kurak yerlerinde,
kimsenin oturmadığı tuz diyarında oturacaktır."
7 "Ne mutlu, Yahve'ye güvenen,
ve güveni Yahve'de olan insana.
8 Çünkü o, suların yanına dikilmiş,
köklerini ırmak kenarına yayan,
sıcak gelince korkmayan, ama yaprağı yeşil olan,
ve kuraklık yılında kaygılanmayan ağaca benzer.

Meyve vermekten geri kalmaz.
9 Yürek her şeyden daha aldatıcıdır,
ve fazlasıyla bozuktur.
Onu kim bilebilir?"
10 "Ben, Yahve, aklı araştırırım.
Her insana yollarına göre,
işlerinin meyvesine göre karşılık vermek için
yüreği sınarım."
11 Yumurtlamadığı yumurtaların üzerinde oturan keklik gibi,
haksızlıkla zengin olan da öyledir.
Onlar onu günlerinin ortasında terk edecekler.
Sonu geldiğinde akılsız olacak.
12 Başlangıçtan yükseltilmiş görkemli taht,
tapınağımızın yeridir.
13 İsrael'in umudu ey Yahve,
seni bırakanların hepsi hayal kırıklığına uğrayacak.
Benden ayrılanlar yeryüzüne yazılacak,
çünkü diri suların kaynağı olan Yahve'yi bıraktılar.
14 Ey Yahve, beni iyileştir, iyileşirim.
Beni kurtar, kurtulurum;
çünkü sen benim övgümsün.
15 İşte bana,
"Yahve'nin sözü nerede?
Şimdi yerine gelsin." diye soruyorlar.
16 Ben ise senin ardından çoban olmakta acele etmedim.
Ben o kötü günü dilemedim. Biliyorsun.
Dudaklarımdan çıkanlar senin yüzünün önündeydi.
17 Benim için dehşet olma.
Kötü günde sığınağım sensin.
18 Bana zulmedenler hayal kırıklığına uğrasın,
ama beni hayal kırıklığına uğratma.
Onlar dehşete düşsün,
ama beni dehşete düşürme.
Kötü günü onların üzerine getir,
ve onları iki kat yıkımla yok et.
19 Yahve bana şöyle dedi: "Git ve Yahuda krallarının girip çıktıkları halkım çocuklarının kapısında, ve Yeruşalem'in bütün kapılarında dur.
20 Onlara şöyle de, 'Ey Yahuda kralları, bütün Yahuda ve Yeruşalem sakinlerinin hepsi, bu kapılardan girenler, Yahve'nin sözünü dinleyin:
21 Yahve şöyle diyor, "Dikkatli olun, Şabat Günü yük taşımayın ve Yeruşalem kapılarından içeri getirmeyin.
22 Şabat Günü evlerinizden yük çıkarmayın. Hiçbir iş yapmayın, ama atalarınıza buyurduğum gibi Şabat Günü'nü kutsal kılın.
23 Ama dinlemediler. Kulaklarını döndürmediler, ama duymasınlar ve ders almasınlar diye enselerini sertleştirdiler.
24 Eğer beni dikkatle dinlerseniz," diyor Yahve, "Şabat Günü'nde bu kentin kapılarından hiçbir yük getirmeyerek, ama Şabat Günü'nü kutsal kılarak, içinde hiçbir iş yapmayarak; öyle olacak ki,

25 o zaman krallar ve beyler David'in tahtı üzerinde oturanlar, arabalara ve atlara
binenler, kendileri ve beyleri, Yahuda adamları ve Yeruşalem sakinleri bu kentin
kapılarından girecekler; ve bu kent daima kalacaktır.
26 Yahuda kentlerinden, Yeruşalem çevresindeki yerlerden, Benyamin diyarından,
ovadan, dağlık bölgeden ve Güney'den gelip, yakmalık sunular, kurbanlar, ekmek
sunuları ve günnük ve şükran kurbanları getirerek Yahve'nin evine girecekler.
27 Ama eğer Şabat Günü'nü Yeruşalem kapılarından girmeyerek, yük taşımayarak Şabat
Günü'nü kutsal kılmakta beni dinlemezseniz, o zaman onun kapılarında ateş
tutuşturacağım ve Yeruşalem saraylarını yiyip bitirecek. Sönmeyecek."'"

18

1 Yahve'den Yeremya'ya gelen söz şöyleydi:
2 "Kalk, çömlekçinin evine in, orada sana sözlerimi işittireceğim."
3 O zaman çömlekçinin evine indim, işte, çarklar üzerinde bir şey yapıyordu.
4 Çömlekçinin yaptığı kil kap çömlekçinin elinde bozulunca, çömlekçi hoşuna giden
ondan yeniden başka bir kap yaptı.
5 O zaman Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
6 "Ey İsrael evi, size bu çömlekçinin yaptığı gibi yapamaz mıyım?" diyor Yahve. "İşte,
kil çömlekçinin elinde nasılsa, siz de benim elimde öylesiniz, ey İsrael evi.
7 Bir ulustan ve bir krallıktan, onu söküp yıkmak ve yok etmek için söz ettiğim anda,
8 eğer hakkında konuştuğum ulus kötülüğünden dönerse, onlara yapmayı düşündüğüm
kötülükten tövbe ederim.
9 Bir ulustan ve bir krallıktan, onu kurup dikmek için söz ettiğim anda,
10 eğer gözümde kötü olanı yaparlarsa, sözümü dinlemezlerse, onlara iyilik edeceğimi
söylediğim iyilikten tövbe ederim."
11 "Şimdi Yahuda halkına ve Yeruşalem sakinlerine söyleyip de, 'Yahve şöyle diyor:
"İşte, size kötülük tasarlıyorum, size karşı bir düzen kuruyorum. Şimdi herkes kötü
yolundan dönsün, yollarınızı ve işlerinizi düzeltin."'
12 Ama onlar, 'Boşuna,' diyorlar. 'Çünkü biz kendi tasarılarımızın ardından yürüyeceğiz
ve her birimiz yüreğimizin inatçılığının peşinden gideceğiz.'"
13 Bu yüzden Yahve şöyle diyor:
"Şimdi ulusların arasında sorun,
'Böyle şeyleri kim duymuştur?'
İsrael'in el değmemiş kızı çok korkunç bir şey yaptı.
14 Lübnan'ın karı kırın kayasından tükenecek mi?
Uzaktan akan soğuk sular kuruyacak mı?
15 Çünkü halkım beni unuttu.
Yalancı ilâhlara buhur yaktılar.
Yapılmamış, sapa yollarda yürümek üzere,
eski patikalarda, kendi yollarında tökezlettiler ki,
16 onların ülkesini şaşkınlık,
ve sürekli ıslık konusu yapsınlar.
Oradan geçen herkes şaşacak ve başını sallayacak.
17 Düşman önünde onları doğu rüzgârı gibi dağıtacağım.
Felaket gününde onlara yüz değil, arka göstereceğim.
18 O zaman şöyle dediler, "Gelin! Yeremya'ya karşı düzenler tasarlayalım; çünkü yasa
kâhinden, öğüt bilgeden, söz peygamberden kaybolmaz. Gelin, onu dille vuralım,
sözlerinden hiçbirine kulak vermeyelim."
19 Bana kulak ver, ey Yahve,
ve benimle çekişenlerin sözünü duy.

20 İyiliğe karşı kötülük mü verilmeli ?
Çünkü canım için çukur kazdılar.
Senin gazabını onlardan döndürmek üzere
onlar için iyi söz söyleyeyim diye,
senin önünde nasıl durduğumu hatırla.
21 Bu yüzden çocuklarını kıtlığa teslim et,
ve onları kılıcın eline teslim et.
Karıları çocuksuz ve dul kalsın.
Erkekleri öldürülsün,
ve gençleri savaşta kılıçla vurulsun.
22 Sen üzerlerine ansızın bir ordu getirince,
evlerinden çığlık duyulsun;
çünkü beni tutmak için çukur kazdılar,
ve ayaklarım için gizli tuzaklar.
23 Ancak, ey Yahve, beni öldürmek için onların bana karşı olan bütün niyetlerini
biliyorsun.
Suçlarını bağışlama.
Önünde günahlarını silme,
önünde devrilsinler.
Öfken zamanında onlarla ilgilen.

19

1 Yahve şöyle dedi: “Git, bir çömlekçi kabı satın al, halkın ihtiyarlarından ve kâhinlerin ihtiyarlarından birkaçını yanına al.
2 Harsit Kapısı'nın girişinde bulunan Hinnomoğlu Vadisi'ne çık, orada sana söyleyeceğim sözleri duyur.
3 Şöyle de, ‘Yahve'nin sözünü dinleyin, ey Yahuda kralları ve Yeruşalem sakinleri: İsrael’in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor, “İşte, ben bu yerin üzerine öyle bir kötülük getireceğim ki, her işitenin kulağı çınlayacak.
4 Çünkü beni terk ettiler, burayı kirlettiler, bilmedikleri başka ilâhlara buhur yaktılar, ataları ve Yahuda kralları burayı suçsuzların kanıyla doldurdular,
5 ve çocuklarını Baal'a yakmalık sunu olarak ateşte yakmak için Baal'ın yüksek yerlerini yaptılar. Bunu ben buyurmadım, söylemedim, aklımdan bile geçirmedim.
6 Bu yüzden, işte günler geliyor,” diyor Yahve, “Bu yer artık 'Tofet' ya da 'Hinnomoğlu Vadisi' olarak değil, ancak 'Kıyım Vadisi' olarak anılacak."”'
7 “”'Yahuda ve Yeruşalem'in öğüdünü bu yerde boşa çıkaracağım. Onları düşmanlarının önünde kılıçla, onların hayatlarına susayanların eline düşüreceğim. Cesetlerini gökyüzünün kuşlarına, yeryüzünün hayvanlarına yem olarak vereceğim.
8 Bu kenti şaşkınlık ve ıslık konusu yapacağım. Her geçen, başına gelen bütün belalardan ötürü şaşıp ıslık çalacak.
9 Onlara oğullarının ve kızlarının etini yedireceğim. Düşmanlarının ve hayatlarını arayanların kuşatması ve sıkıntısı içinde, her biri dostunun etini yiyecek."”'
10 “O zaman seninle birlikte giden adamların önünde kabı kıracaksın,
11 ve onlara şöyle diyeceksin, 'Ordular Yahvesi şöyle diyor: “Bu halkı ve bu kenti, nasıl ki, biri çömlekçi kabını kırar da bir daha bütünleşmez, ben de öyle kıracağım. Gömecek yer kalmayana dek Tofet'e gömecekler.
12 Buraya ve sakinlerine şunu yapacağım,” diyor Yahve, “Bu kenti Tofet gibi yapacağım.

13 Kirlenmiş olan Yeruşalem'in evleri ve Yahuda krallarının evleri, damları üzerinde
gökyüzü ordusunun tümüne buhur yakılmış ve başka ilâhlara dökme sunusu dökülmüş
olan o evlerin hepsi, Tofet yeri gibi olacaklar"'"'
14 O zaman Yeremya, Yahve'nin kendisini peygamberlik etmesi için gönderdiği
Tofet'ten geldi. Yahve'nin evinin avlusunda durup bütün halka şöyle dedi:
15 "İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor, 'İşte, bu kente ve bütün kasabalarına,
ona karşı söylemiş olduğum bütün kötülüğü getireceğim. Çünkü sözlerimi dinlemesinler
diye enselerini sertleştirdiler.'"

20

1 Ve kâhin İmmer oğlu Paşhur, Yahve evinin baş görevlisi, Yeremya'nın bu şeyleri
peygamberlik ettiğini duydu.
2 O zaman Paşhur Peygamber Yeremya'yı dövdü ve Yahve'nin evinde bulunan
Benyamin'in yukarı kapısındaki tomruğa onu vurdu.
3 Ertesi gün Paşhur, Yeremya'yı tomruktan çıkardı. O zaman Yeremya ona, "Yahve
senin adını Paşhur değil, Magormissabib* koydu." dedi.
4 Çünkü Yahve şöyle diyor, 'İşte, ben seni kendine ve bütün dostlarına dehşet kılacağım.
Onlar düşmanlarının kılıcıyla düşecekler ve gözlerin bunu görecek. Bütün Yahuda'yı Babil
Kralı'nın eline vereceğim ve onları Babil'e sürecek ve kılıçla onları öldürecek.
5 Bu kentin bütün zenginliğini, bütün kazancını, bütün değerli şeylerini de vereceğim,
evet, Yahuda krallarının bütün hazinelerini düşmanlarının eline vereceğim. Onları esir
alacaklar, alıp Babil'e götürecekler.
6 Sen, Paşhur ve evinde oturanların hepsi sürgüne gideceksiniz. Sen ve kendilerine
yalancı peygamberlik ettiğin bütün dostların, Babil'e geleceksin, orada öleceksin ve
orada gömüleceksin.'"
7 Ey Yahve, beni kandırdın, ben de kandım.
Sen benden güçlüsün ve galip geldin.
Bütün gün alay konusu oldum.
Herkes benimle alay ediyor.
8 Çünkü ne zaman konuşsam, feryat ediyorum;
"Zorbalık ve yıkım!" diye bağırıyorum,
çünkü Yahve'nin sözü bütün gün bana utanç,
ve alay konusu oldu.
9 Eğer O'ndan söz etmeyeceğim
ya da artık O'nun adına söylemeyeceğim desem,
o zaman yüreğimde, kemiklerimin içine kapatılmış yanan bir ateş gibi olur.
İçimde tutmaktan yoruldum.
Yapamıyorum.
10 Çünkü birçoklarının çekiştirdiğini duydum:
"Her tarafta dehşet!
Düşmemi gözetleyen bütün yakın dostlarım,
"Kınayın, biz de onu kınayalım!" diyor.
"Belki kanar da ona galip geliriz,
ve ondan öcümüzü alırız."
11 Ama Yahve korkunç bir yiğit gibi benimle birliktedir.
Bu yüzden bana zulmedenler tökezleyecek ve galip gelmeyecekler.
Akıllıca davranmadıkları için,
asla unutulmayacak sonsuz bir rezaletle,
bütünüyle hayal kırıklığına uğrayacaklar.

* **20:3** "Magormissabib" "dehşetle çevrili" anlamına geliyor

12 Ama ey sen, doğruları sınayan,
yüreği ve düşünceyi gören Ordular Yahvesi,
onlardan alacağın öcü göreyim,
çünkü davamı sana açıkladım.
13 Yahve'ye ezgiler söyleyin!
Yahve'yi övün,
çünkü yoksulun canını kötülük edenlerin elinden kurtardı.
14 Doğduğum gün lanetli olsun.
Annemin beni doğurduğu gün kutsanmasın.
15 Babama, "Sana bir oğlan doğdu" diye haber getiren,
ve onu çok sevindiren adam lanetli olsun.
16 Bu adam, Yahve'nin tövbe etmeyerek yıktığı kentler gibi olsun.
Sabahleyin çığlık,
öğleyin de bağırış duysun.
17 Çünkü beni rahimde öldürmedi.
Böylece annem mezarım olurdu,
ve rahmi her zaman büyük kalırdı.
18 Günlerim utançla tükensin diye,
neden rahimden zahmet ve keder görmek için çıktım?

21

1 Kral Sidkiya'nın Malkiya oğlu Paşhur'u ve Maaseya oğlu Kâhin Sefanya'yı Yeremya'ya gönderdiği zaman, Yeremya'ya Yahve'den gelen söz şöyleydi:
2 "Lütfen bizim için Yahve'ye sor; çünkü Babil Kralı Nebukadnetsar bize karşı savaşıyor. Belki Yahve bizim için bütün şaşılası işlerine göre yapar da, o bizden çekilir."
3 O zaman Yeremya onlara şöyle dedi: "Sidkiya'ya söyleyin:
4 'İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor, "İşte, Babil Kralı'na ve sizi surların dışında kuşatmış olan Keldaniler'e karşı elinizdeki savaş silahlarını geri çevireceğim; onları bu kentin ortasına toplayacağım.
5 Ben kendim size karşı uzanmış elle ve güçlü kolla, öfkeyle, gazapla ve büyük bir kızgınlıkla savaşacağım.
6 Bu kentin sakinlerini, insanı da hayvanı da vuracağım. Büyük bir salgın hastalıktan ölecekler.
7 O zaman," diyor Yahve, "Yahuda Kralı Sidkiya'yı, hizmetkârlarını ve halkı salgın hastalıktan, kılıçtan ve kıtlıktan ve bu kentte kalanları Babil Kralı Nebukadnetsar'ın eline, düşmanlarının eline ve hayatlarını arayanların eline teslim edeceğim. Onları kılıçtan geçirecek. Onları esirgemeyecek, onlara acımayacak ve merhamet etmeyecek.""'
8 "Bu halka diyeceksin, 'Yahve şöyle diyor: "İşte, hayat yolunu ve ölüm yolunu önünüze koyuyorum.
9 Bu kentte kalan kılıçla, kıtlıkla ve salgın hastalıkla ölecek. Ama çıkıp sizi kuşatan Keldaniler'e geçen yaşayacak ve kaçıp hayatını kurtaracak.
10 Çünkü ben bu kente iyilik için değil, kötülük için yüzümü çevirdim." diyor Yahve. "Babil Kralı'nın eline verilecek ve onu ateşle yakacak.'""
11 "Yahuda Kralı'nın evi için, Yahve'nin sözünü dinleyin:
12 Ey David evi, Yahve şöyle diyor,
'Sabahleyin adaleti yerine getirin,
soyguna uğrayanı zorbanın elinden kurtarın,
yoksa işlerinizin kötülüğü yüzünden öfkem ateş gibi çıkar,
ve onu söndürebilecek kimse olmaz.
13 İşte, ey sen vadide,

ovanın kayasında oturan,
ben sana karşıyım.' diyor Yahve.
'"Bize karşı kim inebilir?"
Ya da, "Evlerimize kim girebilir?" diyen sizler.
14 İşlerinizin ürününe göre sizi cezalandıracağım.' diyor Yahve.
'Ve onun ormanında ateş yakacağım,
ve etrafındaki her şeyi yiyip bitirecek.'"

22

1 Yahve şöyle dedi: "Yahuda Kralı'nın evine in ve orada şu sözü söyle:
2 'Ey Yahuda Kralı, David tahtı üzerinde oturan, sen, hizmetkârların ve bu kapılardan giren halkın, Yahve'nin sözünü dinleyin.
3 Yahve şöyle diyor: "Adaleti ve doğruluğu yerine getirin, soyguna uğrayanı zorbanın elinden kurtarın. Haksızlık yapmayın. Yabancıya, babasıza ve dul kadına zorbalık etmeyin. Bu yerde suçsuz kanı dökmeyin.
4 Çünkü eğer bunu gerçekten yaparsanız, o zaman David tahtı üzerinde oturan krallar, savaş arabalarına ve atlarına binerek, hizmetkârlarıyla ve halklarıyla birlikte bu evin kapılarından girecekler.
5 Ama eğer bu sözleri dinlemezseniz, kendi üzerime ant içerim ki," diyor Yahve, "bu ev harap olacak."'"
6 Çünkü Yahve, Yahuda Kralı'nın evi için şöyle diyor:
"Sen benim için Gilad'sın,
Lübnan'ın başı.
Ancak seni kesinlikle bir çöl,
içinde kimsenin oturmadığı kentler yapacağım.
7 Sana karşı, her biri silahlarıyla,
yok ediciler hazırlayacağım,
ve senin seçme sedirlerini kesecekler,
ve onları ateşe atacaklar."
8 "Birçok ulus bu kentin yanından geçip her biri komşusuna, 'Yahve neden bu büyük kente bunu yaptı?' diye soracak.
9 O zaman, 'Çünkü Tanrıları Yahve'nin antlaşmasını bıraktılar, başka ilâhlara taptılar ve onlara hizmet ettiler' diye yanıt verecekler."
10 Ölen için ağlamayın.
Onun için ağıt yakmayın;
ancak giden için acı acı ağlayın,
çünkü bir daha geri dönmeyecek,
ve memleketini görmeyecek.
11 Çünkü Yahve, babası Yoşiya yerine krallık yapan ve buradan çıkıp giden Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Şallum hakkında şöyle diyor: "Bir daha oraya dönmeyecek.
12 Ama kendisini sürgün götürmüş oldukları yerde ölecek. Bir daha bu ülkeyi görmeyecek."
13 "Evini haksızlıkla,
ve odalarını adaletsizlikle yapan,
komşusunu bedava çalıştırıp
ücretini ona vermeyen,
14 'Kendime geniş ev, ferah odalar yapacağım' deyip,
kendisine sedir kaplamalı ve kırmızıya boyanmış pencereler kesen
o adamın vay haline."
15 "Sedirde üstün olmaya gayret ettiğin için mi krallık edeceksin?

Baban yiyip içmedi mi,
adalet ve doğruluk yapmadı mı?
O zaman kendisi için iyi oldu.
16 Yoksulun ve muhtacın davasını gördü,
bu yüzden iyi oldu.
Beni bilmek bu değil mi?"
diyor Yahve.
17 "Ama gözlerin ve yüreğin yalnızca açgözlülüğün,
suçsuz kan dökmek,
zulüm ve zorbalık yapmak içindir."
18 Bu nedenle Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim hakkında Yahve şöyle diyor:
"Onun için 'Ah kardeşim!'
Ya da 'Vah kız kardeşim!' diye ağıt yakmayacaklar.
Onun için 'Ah efendim!'
Ya da 'Vah onun görkemi!' diye ağıt yakmayacaklar.
19 Bir eşeğin gömüldüğü gibi gömülecek,
Yeruşalem kapılarının ötesine sürülüp atılacak."
20 "Lübnan'a çık da feryat et.
Başan'da sesini yükselt,
Avarim'den feryat et;
Çünkü bütün oynaşların mahvoldu.
21 Seninle bolluğunda konuştum,
ama sen, 'Dinlemeyeceğim' dedin.
Gençliğinden beri yolun bu oldu,
sözüme itaat etmedin.
22 Rüzgâr bütün çobanlarını besleyecek,
ve oynaşların sürgüne gidecek.
O zaman mutlaka bütün kötülüklerinden dolayı
utanacak ve aşağılanacaksın.
23 Yuvasını sedir ağaçlarında yapan,
ey Lübnan'da oturan sen,
doğum yapan kadının ağrısı gibi, sana sancılar geldiğinde,
ne kadar çok acınacak halde olacaksın!"
24 "Varlığım hakkı için," diyor Yahve, "Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Koniya sağ elimdeki mühür yüzüğü bile olsaydı, seni oradan yine de çıkarırdım.
25 Seni hayatını arayanların eline, korktuğun kişilerin eline, Babil Kralı Nebukadnetsar'ın ve Keldaniler'in eline vereceğim.
26 Seni doğuran annenle birlikte, doğmadığınız başka bir ülkeye atacağım; ve orada öleceksiniz.
27 Ama oraya, canlarının dönmeyi özlediği ülkeye geri dönmeyecekler."
28 Bu adam Koniya hor görülen kırık bir kap mıdır?
Hiç kimsenin beğenmediği bir kap mıdır?
Neden kendisi ve soyu dışarı atıldı,
ve bilmedikleri bir ülkeye atıldılar?
29 Ey yeryüzü, yeryüzü,
Yahve'nin sözünü dinle, ey yeryüzü!
30 Yahve şöyle diyor:
"Bu adamı çocuksuz,
kendi günlerinde başarılı olmayacak bir adam olarak kaydedin;
çünkü soyundan gelen hiç kimse başarılı olmayacak,

David'in tahtı üzerinde oturup
Yahuda'da hüküm sürmeyecek.”

23

1 “Otlağımın koyunlarını yok eden ve dağıtan çobanların vay haline!” diyor Yahve.
2 Bu yüzden İsrael'in Tanrısı Yahve, halkımı güden çobanlara karşı şöyle diyor: “Siz sürümü dağıttınız, onları kovdunuz ve onları ziyaret etmediniz. İşte, işlerinizin kötülüğünü ziyaret edeceğim.” diyor Yahve.
3 “Kendilerini sürmüş olduğum bütün ülkelerden sürümün arta kalanını toplayacağım ve onları ağıllarına geri getireceğim; ve verimli olacaklar ve çoğalacaklar.
4 Üzerlerine onları güdecek çobanlar koyacağım. Artık korkmayacaklar, dehşete düşmeyecekler, hiçbiri eksilmeyecek.” diyor Yahve.
5 “İşte, günler geliyor,” diyor Yahve,
“David'e doğru bir Dal çıkaracağım;
ve kral olarak hüküm sürecek, bilgece davranacak,
ve ülkede adaleti ve doğruluğu yerine getirecek.
6 Onun günlerinde Yahuda kurtulacak,
ve İsrael güvenlik içinde oturacak.
Onu çağıracakları ad şudur:
Yahve doğruluğumuzdur.”
7 “Bu yüzden, işte, günler geliyor,” diyor Yahve, “artık, ‘İsrael'in çocuklarını Mısır diyarından çıkarmış olan Yahve'nin varlığı hakkı için’ demeyecekler;
8 ama, ‘İsrael evinin soyunu kuzey ülkesinden, kendilerini sürmüş olduğum bütün ülkelerden çıkarmış ve getirmiş olan Yahve'nin varlığı hakkı için’ diyecekler. O zaman kendi topraklarında oturacaklar.”
9 Peygamberlere gelince:
İçimdeki yüreğim kırık.
Bütün kemiklerim titriyor.
Yahve yüzünden,
ve O'nun kutsal sözleri yüzünden
sarhoş ve şarabın yendiği bir adam gibiyim.
10 “Çünkü ülke zina edenlerle dolu;
çünkü lanet yüzünden ülke yas tutuyor.
Çölün otlakları kurudu.
Onların yolu kötü,
ve onların gücü doğru değil;
11 Çünkü peygamber de, kâhin de tanrısızdır.
Evet, evimde onların kötülüğünü buldum.” diyor Yahve.
12 “Bu yüzden onların yolu kendilerine karanlıkta kaygan yerler gibi olacak.
Kovulup orada düşecekler;
çünkü onların üzerine kötülük getireceğim.”
Onların ziyaret yılını getireceğim, diyor Yahve.
13 “Samariya peygamberlerinde delilik gördüm.
Baal adına peygamberlik ettiler,
ve halkım İsrael'i saptırdılar.
14 Yeruşalem peygamberlerinde de korkunç bir şey gördüm:
Zina ediyorlar ve yalanlar içinde yürüyorlar.
Kötülük yapanların ellerini güçlendiriyorlar,
öyle ki, kimse kötülüğünden dönmüyor.

Hepsi bana Sodom gibi,
onun sakinleri de Gomora gibi oldular."
15 Bu nedenle, Ordular Yahvesi peygamberler hakkında şöyle diyor:
"İşte, onları pelin otu ile besleyeceğim,
ve onlara zehirli su içireceğim;
çünkü tanrısızlık Yeruşalem peygamberlerinden bütün ülkeye yayıldı."
16 Ordular Yahvesi şöyle diyor:
"Size peygamberlik eden peygamberlerin sözlerini dinlemeyin.
Size boş şeyler öğretiyorlar.
Yahve'nin ağzından değil,
kendi yüreklerinin görümünü söylüyorlar.
17 Beni hor görenlere durmadan,
'Yahve, "Size esenlik gelecek" dedi' diyorlar;
ve yüreğinin inatçılığında yürüyen herkese,
'Üzerinize kötülük gelmeyecek' diyorlar.
18 Çünkü Yahve'nin topluluğunda kim durdu ki,
sözünü fark edip duysun?
Sözümü kim dinledi de duydu?
19 İşte, Yahve'nin fırtınası, gazabı çıktı.
Evet, bir kasırga!
Kötülerin başına patlayacak.
20 Yahve'nin öfkesi, yüreğinin tasarılarını yerine getirip
onu gerçekleştirinceye kadar geri dönmeyecek.
Son günlerde bunu çok iyi anlayacaksın.
21 Ben bu peygamberleri göndermedim, yine de onlar koştular.
Onlara söylemedim, yine de onlar peygamberlik ettiler.
22 Ama topluluğumda durmuş olsalardı,
o zaman sözlerimi halkıma duyururlardı,
ve onları kötü yollarından,
ve işlerinin kötülüğünden döndürürlerdi."
23 "Ben yakındaki Tanrı'yım da,
uzaktaki Tanrı değil miyim?" diyor Yahve.
24 "Gizli yerlerde kim saklanabilir ki,
ben onu göremeyeyim?" diyor Yahve.
"Ben göğü ve yeri doldurmuyor muyum?" diyor Yahve.
25 "Benim adımla yalan peygamberlik eden peygamberlerin, 'Bir düş gördüm! Bir düş gördüm!' dediklerini duydum.
26 Yalan peygamberlik eden peygamberlerin, kendi yüreklerinin aldatmacası olan bu şey, peygamberlerin yüreğinde ne zamana kadar olacak?
27 Her biri komşusuna anlattıkları düşlerle halkıma adımı unutturmak istiyorlar, tıpkı atalarının Baal yüzünden adımı unuttukları gibi.
28 Düşü olan peygamber düş anlatsın; sözüme sahip olan, sözümü sadakatle söylesin.
Buğdayın yanında saman nedir?" diyor Yahve.
29 "Benim sözüm ateş gibi, kayayı parçalayan çekiç gibi değil mi?" diyor Yahve.
30 "Bu yüzden, işte, peygamberlere karşıyım," diyor Yahve, "her biri sözlerimi komşusundan çalıyor.
31 İşte, ben peygamberlere karşıyım," diyor Yahve, "kendi dillerini kullanıp, 'O diyor' diyenlere.

32 İşte, ben yalan düşler peygamberlik edenlere karşıyım," diyor Yahve, "onları
anlatıp yalanlarıyla ve boş övünmeleriyle halkımı saptırıyorlar; ama ben onları
göndermedim, ya da buyurmadım. Bu halka hiçbir yararları yok." diyor Yahve.
33 "Bu halk, ya da peygamber, ya da kâhin sana, 'Yahve'den gelen haber nedir?' diye
sorduğunda, sen de onlara, "'Ne haberi? Sizi üstümden atacağım," diyor Yahve.'
diyeceksin.
34 'Yahve'den gelen haber' diyen peygambere, kâhine ve halka gelince, ben o adamı
ve onun ev halkını cezalandıracağım.
35 Herkes kendi komşusuna ve herkes kendi kardeşine, 'Yahve ne yanıt verdi?' ve
'Yahve ne dedi?' diyecek.
36 Artık Yahve'den gelen haberi anmayacaksınız, çünkü herkesin sözü kendi haberi
olacak; çünkü siz hay olan Tanrı'nın, Ordular Yahvesi'nin sözlerini çarpıttınız.
37 Peygambere, 'Yahve sana ne yanıt verdi?' ve 'Yahve ne söyledi?' diyeceksiniz.
38 "Yahve'den gelen haber" deseniz de, bu yüzden Yahve şöyle diyor: 'Mademki siz bu
söz, 'Yahve'den gelen haberdir' diyorsunuz ve ben sizi, 'Yahve'den gelen haber'
dememenizi söyleyerek gönderdim.
39 Bu yüzden işte, sizi tümüyle unutacağım ve sizi, size ve atalarınıza verdiğim kentle
birlikte önümden atacağım.
40 Üzerinize sonsuz bir utanç ve unutulmayacak, sürekli aşağılanma getireceğim.' "

24

1 Yahve bana gösterdi ve işte, Babil Kralı Nebukadnetsar, Yahuda Kralı Yehoyakim
oğlu Yekonya'yı ve Yahuda beylerini, zanaatkârları ve demircileri Yeruşalem'den sürgün
edip Babil'e götürdükten sonra, Yahve'nin tapınağının önüne konmuş iki sepet incir
vardı.
2 Bir sepette, ilk olgunlaşmış incirler gibi çok iyi incirler vardı; öbür sepette ise
yenmeyecek kadar kötü, çok kötü incirler vardı.
3 O zaman Yahve bana, "Ne görüyorsun, Yeremya?" diye sordu.
"İncirler" dedim. "İyi incirler çok iyi, kötüler ise yenmeyecek kadar çok kötü."
4 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
5 "İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor: 'Bu iyi incirler gibi, bu yerden Keldaniler
ülkesine gönderdiğim Yahuda sürgünlerini de iyi sayacağım.
6 Çünkü gözlerim iyilik için onların üzerinde olacak ve onları bu ülkeye geri getireceğim.
Onları bina edeceğim, yıkmayacağım. Onları dikeceğim, sökmeyeceğim.
7 Onlara, beni, Yahve olduğumu bilmeleri için yürek vereceğim. Onlar benim halkım
olacak, ben de onların Tanrısı olacağım. Çünkü bütün yürekleriyle bana dönecekler."'
8 " 'Yenmeyecek kadar çok kötü olan incirler gibi,' muhakkak diyor Yahve, 'Yahuda
Kralı Sidkiya'yı, onun beylerini, bu diyarda Yeruşalem'in kalanını ve Mısır ülkesinde
oturanları da öyle teslim edeceğim.
9 Kötülük için, onları yeryüzünün bütün krallıkları arasında oradan oraya savrulmaya,
onları süreceğim her yerde utanç, özdeyiş, alay konusu ve lanetlik olmaya teslim
edeceğim.
10 Kendilerine ve atalarına verdiğim ülkeden yok olana dek onların arasına kılıç, kıtlık
ve salgın hastalık göndereceğim.'"

25

1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in dördüncü yılında (bu, Babil Kralı
Nebukadnetsar'ın birinci yılıydı), Yahuda halkının tümü hakkında Yeremya'ya gelen söz
şudur:

2 Peygamber Yeremya bunu Yahuda halkının tümüne ve Yeruşalem sakinlerinin
tümüne söyledi:
3 Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya'nın on üçüncü yılından bu yana, yani yirmi üç yıldır,
Yahve'nin sözü bana geldi, ve ben erken davranıp söyleyerek, size söyledim; ama siz
dinlemediniz.
4 Yahve bütün peygamber hizmetkârlarını erken davranıp onları size gönderdi. Ama
siz dinlemediniz ve duymak için kulak vermediniz.
5 Şöyle dedi: "Şimdi herkes kötü yolundan ve işlerinin kötülüğünden dönsün. Yahve'nin
size ve atalarınıza eskiden beri ve sonsuza dek verdiği ülkede oturun.
6 Başka ilâhların ardınca gidip onlara hizmet etmeyin, onlara tapmayın. Ellerinizin
işiyle beni öfkelendirmeyin. O zaman size zarar vermem."
7 "Ancak ellerinizin işiyle, kendi zararınıza beni öfkelendirmek için beni dinlemediniz"
diyor Yahve.
8 Bu yüzden Ordular Yahvesi şöyle diyor: "Sözlerimi dinlemediğiniz için,
9 işte, gönderip kuzeydeki bütün boyları alacağım," diyor Yahve, "ve hizmetkârım
Babil Kralı Nebukadnetsar'a gönderip onları bu ülkeye, sakinlerine ve çevredeki bütün
bu uluslara karşı getireceğim. Onları tamamen yok edeceğim ve onları şaşılacak, ıslık
çalınacak şey ve ebedi harabeler edeceğim.
10 Ve onlardan neşe sesini ve sevinç sesini, güvey sesini ve gelin sesini, değirmen
taşlarının sesini ve kandil ışığını alacağım.
11 Bütün bu ülke harabe ve şaşılacak yer olacak; ve bu uluslar Babil Kralı'na yetmiş yıl
hizmet edecekler."
12 "Yetmiş yıl tamamlanınca, Babil Kralı'nı ve o ulusu suçlarından ötürü
cezalandıracağım" diyor Yahve. "Keldaniler ülkesini sonsuza dek harabe edeceğim.
13 O ülkenin üzerine, ona karşı söylediğim bütün sözlerimi, Yeremya'nın bütün uluslara
karşı peygamberlik ettiği bu kitapta yazılanların hepsini getireceğim.
14 Çünkü birçok ulus ve büyük krallar onları, kendileri için onları köle yapacaklar.
Onlara yaptıklarına ve ellerinin işlerine göre karşılık vereceğim."
15 Çünkü İsrael'in Tanrısı Yahve bana şöyle diyor: "Bu öfke şarabı kâsesini elimden al ve
seni göndereceğim bütün uluslara içir.
16 İçecekler, ileri geri sallanacaklar ve aralarına göndereceğim kılıç yüzünden
çıldıracaklar."
17 O zaman kâseyi Yahve'nin elinden aldım ve Yahve'nin beni gönderdiği bütün
uluslara içirdim:
18 Yeruşalem ve Yahuda kentlerine, kralларına ve beylerine, onları bugün olduğu gibi
bir harabe, şaşılacak, ıslık çalınacak şey ve lanetlik yapmak için;
19 Mısır Kralı Firavuna, hizmetkârlarına, beylerine ve bütün halkına;
20 ve bütün karışık halka, ve Uts diyarının bütün krallarına, Filistliler'in bütün
krallarına, Aşkelon'a, Gaza'ya, Ekron'a ve Aşdod'un artakalanına;
21 Edom'a, Moav'a ve Ammon'un çocuklarına;
22 ve bütün Sur krallarına, bütün Sayda krallarına ve denizin ötesindeki adanın
krallarına;
23 Dedan'a, Tema'ya, Buz'a ve sakallarının köşeleri kesilmiş olanların hepsine;
24 ve bütün Arabistan krallarına, çölde oturan bütün karışık halkların krallarına;
25 ve bütün Zimri krallarına, bütün Elam krallarına, bütün Med krallarına;
26 ve bütün kuzey krallarına, uzak ve yakın, sırayla; ve yeryüzünde bulunan bütün
dünya krallıklarına içirdim. Şeşak Kralı onların ardından içecektir.
27 "Onlara diyeceksin, 'Ordular Yahvesi, İsrael'in Tanrısı şöyle diyor: "İçin de sarhoş
olun, kusun ve aranıza göndereceğim kılıç yüzünden düşüp bir daha kalkmayın.'"

28 Eğer elinizdeki kâseyi alıp içmek istemezlerse, o zaman onlara diyeceksin, ‘Ordular
Yahvesi şöyle diyor: “Kesinlikle içeceksiniz.
29 Çünkü işte, adımla çağırılan kentte kötülük yapmaya başlıyorum; ve siz tamamen
cezasız mı kalmalısınız? Cezasız kalmayacaksınız; çünkü yeryüzünde oturanların
hepsinin üzerine kılıç çağıracağım, diyor Ordular Yahvesi.”’”
30 “Bu yüzden onlara karşı bütün bu sözleri peygamberlik et ve onlara şöyle de,
“'Yahve yüksekten kükreyecek,
kutsal meskeninden sesini duyuracak.
Ağılına karşı güçlü bir şekilde kükreyecek.
Üzüm çiğneyenler gibi,
yeryüzü sakinlerinin hepsine karşı bağıracak.
31 Gürültü yeryüzünün ucuna kadar varacak;
çünkü Yahve'nin uluslarla davası var.
Bütün insanlıkla yargıya girecek.
Kötülere gelince, onları kılıca verecek.'” diyor Yahve.”
32 Ordular Yahvesi şöyle diyor,
“İşte, kötülük ulustan ulusa çıkacak,
ve yeryüzünün uçlarından büyük bir kasırga kopacak.”
33 O gün, Yahve'nin öldürdükleri yeryüzünün bir ucundan öbür ucuna kadar olacak.
Onlar için ağıt yakılmayacak. Toplanmayacak ya da gömülmeyecekler. Toprağın yüzeyinde
gübre olacaklar.
34 Ey çobanlar, uluyun ve feryat edin.
Ey sürüye baş olanlar, tozda yuvarlanın;
çünkü kıyım ve dağılma günleriniz doldu,
ve güzel bir çömlek gibi düşeceksiniz.
35 Çobanlar kaçamayacak,
sürü önderi kaçıp kurtulamayacak.
36 Çobanların feryat sesi,
ve sürüye baş olanın uluması,
çünkü Yahve onların otlaklarını yok ediyor.
37 Yahve'nin kızgın öfkesi yüzünden
esenlik ağılları susturuldu.
38 Aslan gibi inini terk etti;
çünkü onların diyarı, zulmün şiddetinden ve öfkesinin kızgınlığından dolayı,
şaşılacak bir duruma geldi.

26

1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in krallığının başlangıcında, Yahve'den şu söz
geldi:
2 “Yahve şöyle diyor: ‘Yahve'nin evinin avlusunda dur ve Yahve'nin evinde tapınmak
için gelen bütün Yahuda kentlerine, onlara söylemeni buyurduğum bütün sözleri söyle.
Tek söz eksiltme.
3 Belki dinlerler ve herkes kötü yolundan döner de, yaptıkları kötülük yüzünden ben
de kendilerine yapmayı tasarladığım kötülükten vazgeçerim.’”
4 Onlara diyeceksin: “Yahve şöyle diyor: ‘Eğer beni dinlemez, önünüze koyduğum
yasamda yürümezseniz,
5 erken davranıp gönderdiğim, kendilerini size gönderdiğim peygamber
hizmetkârlarımın sözlerini dinlemezseniz—ama siz dinlemediniz—
6 o zaman bu evi Şilo gibi yapacağım, bu kenti yeryüzündeki bütün uluslar için lanetlik
yapacağım.’”

7 Kâhinler, peygamberler ve bütün halk, Yeremya'nın Yahve'nin evinde bu sözleri
söylediğini duydular.
8 Yeremya Yahve'nin kendisine bütün halka söylemesini buyurmuş olduğu her şeyi
bitirince, kâhinler, peygamberler ve bütün halk onu yakalayıp, "Kesinlikle öleceksin!"
dediler.
9 "Neden Yahve'nin adıyla, 'Bu ev Şilo gibi olacak, bu kent de harap olacak, içinde
oturan olmayacak' diye peygamberlik ettin?" Bütün halk Yahve'nin evinde
Yeremya'nın çevresinde toplandı.
10 Yahuda beyleri bunları duyunca, kral evinden Yahve'nin evine geldiler ve
Yahve'nin evinin Yeni Kapısı girişinde oturdular.
11 O zaman kâhinler ve peygamberler beylere ve bütün halka, "Bu adam ölümü hak
etti, çünkü kulaklarınızla duyduğunuz gibi bu kente karşı peygamberlik etti" dediler.
12 O zaman Yeremya bütün beylere ve bütün halka söyleyip, "Yahve beni bu eve karşı
ve bu kente karşı duyduğunuz bütün sözleri peygamberlik etmem için gönderdi" dedi.
13 "Şimdi bu yüzden yollarınızı ve işlerinizi düzeltin ve Tanrınız Yahve'nin sözüne itaat
edin; o zaman Yahve size karşı söylediği kötülükten vazgeçecek.
14 Ama bana gelince, işte, sizin elinizdeyim. Gözünüzde bana iyi ve doğru olanı yapın.
15 Ancak şunu kesinlikle bilin ki, beni öldürürseniz, suçsuz kanını kendi üzerinize, bu
kentin ve onun sakinleri üzerine getirmiş olursunuz. Çünkü gerçekte, Yahve beni size
bütün bu sözleri kulağınıza söylemek için gönderdi."
16 O zaman beyler ve bütün halk kâhinlere ve peygamberlere, "Bu adam ölüm cezasını
hak etmiyor; çünkü Tanrımız Yahve'nin adıyla bizimle konuştu" dediler.
17 O zaman ülkenin ihtiyarlarından bazıları kalkıp bütün halk topluluğuna şöyle
dediler:
18 "Moreşetli Mika, Yahuda Kralı Hizkiya zamanında peygamberlik etti; bütün
Yahuda halkına söyleyip dedi: 'Ordular Yahvesi şöyle diyor:
"'Siyon tarla gibi sürülecek,
ve Yeruşalem taş yığınına dönecek,
evin bulunduğu dağ ormanın yüksek yerleri gibi olacak.'
19 Yahuda Kralı Hizkiya ve bütün Yahuda onu öldürdü mü? O, Yahve'den korkmadı
mı, Yahve'nin lütfunu dilemedi mi, Yahve onlara karşı söylediği felaketten vazgeçmedi
mi? Bu yolla kendi canlarımıza büyük kötülük yapmış oluruz!""
20 Kiryat Yearimli Şemaya oğlu Uriya adında Yahve'nin adıyla peygamberlik eden bir
adam daha vardı. Yeremya'nın bütün sözlerine göre bu kente ve bu ülkeye karşı
peygamberlik etti.
21 Kral Yehoyakim, bütün yiğitleri ve bütün beyleri onun sözlerini duyunca, kral onu
öldürmek istedi. Ama Uriya bunu işitince korkup kaçtı ve Mısır'a gitti.
22 Bunun üzerine Kral Yehoyakim, Akbor oğlu Elnatan'ı ve onunla birlikte bazı
adamları Mısır'a gönderdi.
23 Uriya'yı Mısır'dan alıp Kral Yehoyakim'e getirdiler. Kral onu kılıçla öldürdü ve
cesedini sıradan insanların mezarlarına attı.
24 Ama, onu halkın eline verip öldürmesinler diye, Şafan oğlu Ahikam'ın eli
Yeremya'yla birlikteydi.

27

1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in krallığının başlangıcında, Yahve'den
Yeremya'ya şu söz geldi,
2 Yahve bana şöyle diyor: "Bağlar ve boyunduruklar yap, onları boynuna koy.
3 Sonra bunları Yeruşalem'e, Yahuda Kralı Sidkiya'ya gelen habercilerin eliyle Edom
Kralı'na, Moav Kralı'na, Ammon'un çocuklarının Kralı'na, Sur Kralı'na ve Sayda Kralı'na
gönder.

4 Efendilerine şu buyruğu ver: 'Ordular Yahvesi, İsrael'in Tanrısı şöyle diyor:
“Efendilerinize şunu söyleyin:
5 'Yeryüzünü, yeryüzündeki insanları ve hayvanları büyük gücümle ve uzanmış
kolumla yarattım. Onu gözümde doğru olana veririm.
6 Şimdi bütün bu diyarları hizmetkârım Babil Kralı Nebukadnetsar'ın eline verdim.
Kır hayvanlarını da kendisine hizmet etsinler diye verdim.
7 Bütün uluslar, oğluna ve oğlunun oğluna, kendi ülkesinin zamanı gelinceye kadar ona
hizmet edecekler. O zaman birçok ulus ve büyük krallar onu kendilerine köle
yapacaklar.'”'”
8 “'“'Öyle olacak ki, Babil Kralı Nebukadnetsar'a hizmet etmeyen, boyunlarını Babil
Kralı'nın boyunduruğu altına sokmayan ulusu ve krallığı, ben onları onun eliyle
bitirinceye kadar, kılıçla, kıtlıkla ve salgın hastalıkla cezalandıracağım' diyor Yahve.
9 'Ama siz, size, “Babil Kralı'na hizmet etmeyeceksiniz” diye söyleyen
peygamberlerinizi, falcılarınızı, düşlerinizi, medyumlarınızı ve büyücülerinizi
dinlemeyin.
10 Çünkü sizi ülkenizden uzaklaştırmak için, ve ben sizi süreyim ve yok olasınız diye size
yalan peygamberlik ediyorlar.
11 Ama boynunu Babil Kralı'nın boyunduruğu altına sokan ve ona hizmet eden ulusu,
işte o ulusu kendi ülkesinde bırakacağım.' diyor Yahve. 'Ve onu işleyecek ve orada
oturacaklardır.'”'”
12 Bütün bu sözlere göre Yahuda Kralı Sidkiya'ya söyleyip dedim, “Boyunlarınızı Babil
Kralı'nın boyunduruğu altına sokun, ona ve halkına hizmet edin ve yaşayın.
13 Sen ve halkın, Yahve'nin Babil Kralı'na hizmet etmeyen uluslar hakkında söylediği
gibi, kılıçla, kıtlıkla ve salgın hastalıkla niçin ölesiniz?
14 Size, 'Babil Kralı'na hizmet etmeyeceksiniz' diye söyleyen peygamberlerin sözlerini
dinlemeyin; çünkü size yalan peygamberlik ediyorlar.
15 Çünkü ben onları göndermedim,” diyor Yahve, “ama sizi süreyim de, siz ve size
peygamberlik eden peygamberler yok olasınız diye, benim adımla yalan peygamberlik
ediyorlar.”
16 Ve kâhinlere ve bütün bu halka söyleyip dedim, Yahve şöyle diyor, “Size
peygamberlik eden peygamberlerinizin sözlerini dinlemeyin. ‘İşte, Yahve'nin evinin
kapları yakında Babil’den geri getirilecek’ diyorlar. Çünkü onlar size yalan
peygamberlik ediyorlar.
17 Onları dinlemeyin. Babil Kralı'na hizmet edin ve yaşayın. Bu kent neden harap
olsun?
18 Ama onlar eğer peygamberlerse ve Yahve'nin sözü onlarla ise, şimdi Yahve'nin
evinde, Yahuda Kralı'nın evinde ve Yeruşalem’de kalan kapların Babil’e götürülmesin
diye Ordular Yahvesi'ne yalvarsınlar.
19 Çünkü Ordular Yahvesi, direkler, deniz, ayaklıklar ve bu kentte kalan diğer kaplar
hakkında şöyle diyor:
20 Babil Kralı Nebukadnetsar, Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yekonya'yı ve Yahuda ve
Yeruşalem'in bütün soylularını Yeruşalem'den Babil'e sürgün ettiğinde almamış olduğu,
21 evet, İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi, Yahve'nin evinde, Yahuda Kralı'nın evinde
ve Yeruşalem'de kalan kaplar hakkında şöyle diyor:
22 Yahve, 'Bunlar Babil'e götürülecek ve ben onları ziyaret edeceğim güne dek orada
kalacaklar' diyor. 'O zaman onları çıkarıp buraya geri getireceğim.'”

28

1 Aynı yıl, Yahuda Kralı Sidkiya'nın krallığının başlangıcında, dördüncü yılın beşinci
ayında, Givonlu Azzur oğlu Peygamber Hananya, Yahve'nin evinde, kâhinlerin ve bütün

halkın önünde bana şöyle dedi:
2 "İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor, 'Babil Kralı'nın boyunduruğunu kırdım.
3 İki bütün yıl içinde, Babil Kralı Nebukadnetsar'ın buradan alıp Babil'e götürmüş olduğu Yahve'nin evinin bütün kaplarını buraya geri getireceğim.
4 Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yekonya'yı ve Babil'e giden bütün Yahuda sürgünlerini buraya geri getireceğim,' diyor Yahve; 'çünkü Babil Kralı'nın boyunduruğunu kıracağım.'"
5 O zaman Peygamber Yeremya, kâhinlerin ve Yahve'nin evinde duran bütün halkın önünde Peygamber Hananya'ya şöyle dedi:
6 Peygamber Yeremya da, "Amin! Yahve öyle yapsın! Yahve evinin kaplarını, sürgündekilerin hepsini Babil'den buraya geri getirmek için peygamberlik ettiğin sözleri Yahve yerine getirsin." dedi.
7 "Yine de şimdi, kulağına ve bütün halkın kulağına söylemekte olduğum şu sözü dinle:
8 Benden ve senden önce olan peygamberler, eskiden birçok ülkeye ve büyük krallıklara karşı savaş, kötülük ve salgın hastalık peygamberlik ettiler.
9 Esenliği peygamberlik eden peygambere gelince, peygamberin sözü yerine gelince, o zaman Yahve'nin onu gerçekten göndermiş olduğu bilinecektir."
10 O zaman Peygamber Hananya, Peygamber Yeremya'nın boynundaki boyunduruğu alıp kırdı.
11 Hananya bütün halkın önünde söyleyip dedi: "Yahve şöyle diyor: 'Babil Kralı Nebukadnetsar'ın boyunduruğunu iki bütün yıl içinde bütün ulusların boynundan böyle kıracağım.'" Sonra Peygamber Yeremya yoluna gitti.
12 Hananya Peygamber Yeremya'nın boynundaki boyunduruğu kırdıktan sonra, Yahve'nin sözü Yeremya'ya geldi ve şöyle dedi:
13 "Git, Hananya'ya söyleyip de, 'Yahve şöyle diyor, "Sen odun boyunduruğu kırdın, ama onun yerine demir boyunduruk yaptın."
14 Çünkü İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor, "Babil Kralı Nebukadnessar'a hizmet etsinler diye bütün bu ulusların boynuna demir boyunduruk koydum; ve ona hizmet edecekler. Kır hayvanlarını da ona verdim."'"
15 O zaman Peygamber Yeremya, Peygamber Hananya'ya şöyle dedi: "Dinle, ey Hananya! Seni Yahve göndermedi, ama sen bu halkı bir yalana güvendiriyorsun.
16 Bu yüzden Yahve şöyle diyor, 'İşte, seni yeryüzünden kovacağım. Bu yıl öleceksin, çünkü Yahve'ye karşı isyan konuştun.'"
17 Böylece Peygamber Hananya aynı yılın yedinci ayında öldü.

29

1 Şimdi Peygamber Yeremya'nın Yeruşalem'den sürgündeki ihtiyarların geri kalanına, kâhinlere, peygamberlere ve Nebukadnetsar'ın Yeruşalem'den Babil'e sürmüş olduğu bütün halka gönderdiği mektubun sözleri şunlardır:
2 (Kral Yekonya, ana kraliçe, hadımlar, Yahuda ve Yeruşalem beyleri, zanaatkârlar ve demirciler Yeruşalem'den ayrıldıktan sonra),
3 Şafan oğlu Elasa ve Hilkiya oğlu Gemarya eliyle (Yahuda Kralı Sidkiya'nın Babil Kralı Nebukadnetsar'a gönderdiği) mektupta şöyle deniyordu:
4 İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi, Yeruşalem'den Babil'e sürmüş olduğum bütün sürgünlere şöyle diyor:
5 "Evler yapın ve içlerinde oturun. Bahçeler dikin ve meyvesini yiyin.
6 Karılar alın, oğullarınız ve kızlarınız olsun. Oğullarınıza karılar alın, kızlarınızı da kocaya verin ki, oğullar ve kızlar doğursunlar. Orada çoğalın, azalmayın.

7 Sizi sürmüş olduğum kentin esenliğini arayın ve onun için Yahve'ye dua edin;
çünkü onun esenliğinde sizin de esenliğiniz olur."
8 Çünkü İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: "Aranızdaki peygamberleriniz
ve falcılarınız sizi aldatmasın. Gördüğünüz düşlere kulak vermeyin.
9 Çünkü onlar benim adımla size yalan peygamberlik ediyorlar. Onları ben
göndermedim." diyor Yahve.
10 Çünkü Yahve şöyle diyor, "Babil için yetmiş yıl tamamlandıktan sonra, sizi ziyaret
edeceğim ve sizi buraya geri döndürmekle size olan iyi sözümü yerine getireceğim.
11 Çünkü sizin için düşündüğüm düşünceleri biliyorum," diyor Yahve, "kötü
düşünceler değil, size umut ve gelecek vermek için esenlik düşünceleri.
12 Beni çağıracaksınız, ve gidip bana dua edeceksiniz, ben de sizi dinleyeceğim.
13 Beni arayacaksınız, bütün yüreğinizle beni arayınca bulacaksınız.
14 Yahve şöyle diyor, "Kendimi size buldurtacağım, sizi sürgünden geri getireceğim,
sizi bütün uluslardan ve sürmüş olduğum bütün yerlerden toplayacağım." diyor Yahve.
"Sizi sürgün ettirdiğim yere geri getireceğim."
15 Çünkü siz, "Yahve bize Babil'de peygamberler çıkardı" dediniz.
16 Yahve, David'in tahtı üzerinde oturan kral ve bu kentte yaşayan, sizinle birlikte
sürgüne çıkmamış kardeşleriniz olan bütün halk için şöyle diyor,
17 Ordular Yahvesi şöyle diyor: "İşte, onların üzerine kılıcı, kıtlığı ve salgın hastalığı
göndereceğim, çok kötüler, onları yenilemeyecek çürük incirler gibi yapacağım.
18 Onların peşinden kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla kovalayacağım. Onları
yeryüzünün bütün krallıkları arasında oradan oraya savrulmaya, onları kovduğum
bütün uluslar arasında dehşet, şaşkınlık, ıslık ve aşağılanma konusu olmaya teslim
edeceğim.
19 Çünkü sözlerimi dinlemediler." diyor Yahve. "O sözler ki, erken davranıp onlara
peygamber hizmetkârlarımı onlarla gönderdim. Ama siz dinlemediniz." diyor Yahve.
20 Bu nedenle, Yeruşalem'den Babil'e gönderdiğim ey bütün sürgünler, Yahve'nin
sözünü dinleyin.
21 İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi, size benim adımla yalan peygamberlik eden
Kolaya oğlu Ahav ve Maaseya oğlu Sidkiya hakkında şöyle diyor: "İşte onları Babil Kralı
Nebukadnetsar'ın eline teslim edeceğim; ve gözlerinizin önünde onları öldürecek.
22 Babil'de bulunan Yahuda'nın bütün sürgünleri onlar hakkında, 'Yahve sizi Babil
Kralı'nın ateşte yaktığı Sidkiya ve Ahav gibi yapsın' diye lanet edecekler.
23 Çünkü İsrael'de akılsızca şeyler yaptılar, komşularının karılarıyla zina ettiler, onlara
buyurmadığım yalan sözleri benim adımla söylediler. Bilen ve tanık olan benim." diyor
Yahve.
24 Nehelamlı Şemaya hakkında konuşup şöyle diyeceksin:
25 "İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor, 'Mademki sen, Yeruşalem'de olan
bütün halka, Maaseya oğlu kâhin Sefanya'ya ve bütün kâhinlere kendi adına mektuplar
gönderip dedin:
26 "Deli olup kendini peygamber ilan eden her adam için Yahve'nin evinde görevliler
olsun da sen onu tomruğa ve zincire vurasın diye Yahve seni Kâhin Yehoyada'nın
yerine kâhin yaptı.
27 Şimdi, kendini size peygamber ilan eden Anatotlu Yeremya'yı neden azarlamadın?
28 Çünkü Babil'e, o bize mektup gönderip dedi, 'Sürgünlük uzun sürecek, evler yapıp
içlerinde oturun, bahçeler dikip meyvelerini yiyin.'"'"
29 Kâhin Sefanya bu mektubu Peygamber Yeremya dinlerken okudu.
30 O zaman Yahve'nin sözü Yeremya'ya geldi ve şöyle dedi:

31 “Bütün sürgünlere haber gönderip şöyle de, ‘Yahve Nehelamlı Şemaya hakkında şöyle
diyor: “Mademki Şemaya, size peygamberlik etti ve ben onu göndermedim ve sizi bir
yalana güvendirdi.”
32 Bu yüzden Yahve şöyle diyor: “İşte, Nehelamlı Şemaya’yı ve soyunu
cezalandıracağım. Bu halk arasında oturan kimsesi olmayacak. Halkıma yapacak
olduğum iyiliği o görmeyecek.” diyor Yahve, “Çünkü o Yahve'ye karşı isyan konuştu.”’”

30

1 Yahve'den Yeremya'ya gelen söz şöyleydi:
2 “İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor, 'Sana söylediğim bütün sözleri bir kitaba yaz.
3 Çünkü Yahve şöyle diyor, “işte, halkım İsrael ve Yahuda'nın sürgününü geri
çevireceğim günler geliyor. 'Onları ataların verdiğim ülkeye geri getireceğim ve orayı
mülk edinecekler.'”
4 Yahve'nin İsrael ve Yahuda hakkında söylediği sözler bunlardı.
5 Çünkü Yahve şöyle diyor:
“Titreme sesi duyduk;
korku sesi, esenlik sesi değil.
6 Şimdi sorun da görün, bir erkek doğum sancısı çeker mi?
Neden her erkeğin ellerini beline koyduğunu,
bütün yüzlerinin solduğunu,
doğum sancısı çeken bir kadın gibi görüyorum?
7 Ah, çünkü o gün öyle büyük ki, onun gibisi yoktur!
Yakov'un sıkıntı zamanıdır bu,
ama o bundan kurtulacaktır.
8 Ordular Yahvesi şöyle diyor, o gün öyle olacak ki, onun boyunduruğunu senin
boynundan kırıp çıkaracağım,
bağlarını koparacağım.
Yabancılar artık onları kendilerine köle yapmayacaklar;
9 ama Tanrıları Yahve'ye,
ve kendilerine çıkaracağım kralları David'e hizmet edecekler.
10 Bu yüzden korkma, ey hizmetkârım Yakov, diyor Yahve.
Yılma, ey İsrael.
Çünkü işte, seni uzaktan kurtaracağım,
ve soyunu sürgün ülkesinden kurtaracağım.
Yakov dönecek, sakin ve rahat olacak.
Onu kimse korkutmayacak.
11 Çünkü seni kurtarmak için, ben seninleyim, diyor Yahve;
çünkü seni dağıttığım bütün ulusların bütünüyle sonunu getireceğim,
ama senin bütünüyle sonunu getirmeyeceğim;
ama seni ölçüyle yola getireceğim,
seni kesinlikle cezasız bırakmayacağım.”
12 Çünkü Yahve şöyle diyor,
“Senin yaran tedavi edilemez.
Senin yaran ağır.
13 Davanı savunacak kimse yok ki,
sana sargı vurulsun.
Şifa verecek ilaçların yok.
14 Bütün sevgililerin seni unuttu,
seni aramıyorlar.
Çünkü suçunun büyüklüğü yüzünden seni düşman yarasıyla,

zalimin cezasıyla yaraladım,
çünkü günahların çoğaldı.
15 Neden yaran için feryat ediyorsun?
Ağrın tedavi edilemez.
Suçunun büyüklüğü yüzünden bunları sana yaptım,
çünkü günahların çoğaldı.
16 Bu yüzden seni yutanların hepsi yutulacak.
Bütün düşmanların, hepsi sürgüne gidecek.
Seni yağmalayanlar yağmalanacak.
Seni avlayanların hepsini av yapacağım.
17 Çünkü yine seni iyileştireceğim,
yaralarını iyileştireceğim.” diyor Yahve,
“Çünkü, 'O, hiç kimsenin aramadığı Siyon'dur’
diyerek senin adını sürgün koydular.”
18 Yahve şöyle diyor:
“İşte, Yakov’un çadırlarının sürgününü tersine çevireceğim,
onun meskenlerine acıyacağım.
Kent kendi tepesinde kurulacak,
saray da kendi yerinde duracak.
19 Şükran, neşelenenlerin sesiyle birlikte
onlardan yükselecek.
Onları çoğaltacağım,
az olmayacaklar;
onları yüceltceğim,
küçük olmayacaklar.
20 Çocukları da eskisi gibi olacak,
onların topluluğu önümde sağlamlaştırılacak.
Onlara baskı yapan herkesi cezalandıracağım.
21 Beyleri onlardan biri olacak,
yöneticileri onların arasından çıkacak.
Onu yaklaştıracağım,
bana yaklaşacak;
çünkü kimdir o, bana yaklaşmaya cesaret eden?” diyor Yahve.
22 “Siz benim halkım olacaksınız,
ben de sizin Tanrınız olacağım.
23 İşte, Yahve'nin kasırgası, gazabı çıktı,
süpürüp götüren bir kasırga;
kötülerin başına patlayacak.
24 Yahve'nin kızgın öfkesi, yüreğinin tasarılarını yerine getirinceye,
ve onu tamamlayıncaya dek geri dönmeyecek.
Son günlerde bunu anlayacaksınız.”

31

1 “O zaman,” diyor Yahve, “İsrael’in bütün boylarının Tanrısı olacağım ve onlar da benim halkım olacaklar.”
2 Yahve şöyle diyor, “Kılıçtan sağ kurtulan halk, İsrael, ben onu dinlendirmeye gittiğimde, çölde lütuf buldu.”
3 Yahve eskiden bana görünüp dedi,
“Evet, seni sonsuz bir sevgiyle sevdim,
bu yüzden seni sevgi dolu iyiliğimle kendime çektim.

4 Seni yeniden bina edeceğim,
ve bina edileceksin, ey İsrael'in el değmemiş kızı.
Yine teflerinle süsleneceksin,
ve eğlenenlerin oyunlarına katılacaksın.
5 Yine Samariya dağlarında bağlar dikeceksin.
Bağcılar dikecek,
ve meyvesini tadacaklar.
6 Çünkü Efraim tepelerindeki bekçilerin,
'Kalkın! Siyona'a, Tanrımız Yahve'ye çıkalım' diye bağıracakları bir gün olacak."
7 Çünkü Yahve şöyle diyor,
"Yakov için sevinçle ezgi söyleyin, ulusların başı için bağırın.
İlan edin, övün ve şöyle deyin,
'Ey Yahve, halkını,
İsrael'in kalıntılarını kurtar!'
8 İşte, ben onları kuzey ülkesinden getireceğim,
ve onları dünyanın uçlarından,
onlarla birlikte körü, topalı, gebe kadını ve doğuran kadını toplayacağım.
Büyük bir topluluk olarak dönecekler.
9 Ağlayarak gelecekler.
Yalvarışlarla onlara yol göstereceğim.
Onları su ırmakları boyunca,
tökezlemeyecekleri doğru yolda yürüteceğim.
Çünkü ben İsrael'in babasıyım.
Efraim ilk oğlumdur."
10 "Ey uluslar, Yahve'nin sözünü dinleyin,
ve uzak adalarda duyurup deyin,
'İsrael'i dağıtan onu toplayacak,
ve çoban sürüsünü nasıl korursa onu öyle koruyacak.'
11 Çünkü Yahve Yakov'u kurtardı,
ve onu kendisinden daha güçlü olanın elinden fidye ile kurtardı.
12 Siyon'un yüksek yerine gelip ezgi söyleyecekler,
ve Yahve'nin iyiliğine,
tahıla, yeni şaraba, yağa,
sürünün ve sığırın yavrularına akacaklar.
Canları sulanmış bir bahçe gibi olacak.
Artık hiç kederlenmeyecekler.
13 O zaman gençlerle yaşlılar birlikte,
el değmemiş kız oynayıp sevinecek;
çünkü onların yasını sevince çevireceğim,
onları teselli edeceğim,
ve kederlerinden dolayı onları sevindireceğim.
14 Kâhinlerin canını yağla doyuracağım,
ve halkım iyiliğimle doyacak." diyor Yahve.
15 Yahve şöyle diyor:
"Rama'da bir ses duyuluyor,
ağıt ve acı ağlama,
Rahel çocukları için ağlıyor.
Çocukları için teselli edilmeyi reddediyor,
çünkü onlar artık yok."
16 Yahve şöyle diyor:

“Sesini ağlamaktan,
gözlerini gözyaşından alıkoy,
çünkü emeğin ödüllendirilecek” diyor Yahve.
“Düşman ülkesinden geri gelecekler.
17 Sonun için umut var.” diyor Yahve.
“Çocukların kendi topraklarına geri dönecekler.”
18 “Efraim’in böyle üzüldüğünü kesinlikle duydum,
‘Beni terbiye ettin,
ve terbiye edildim, terbiye edilmemiş bir dana gibi.
Beni döndür, ben de döneceğim,
çünkü Tanrım Yahve sensin.
19 Gerçekten ondan sonra döndüm.
Tövbe ettim.
Ondan sonra eğitildim.
Kalçamı vurdum.
Gençlik ayıbını taşıdığım için utandım,
rezil oldum.'
20 Efraim benim değerli oğlum değil mi?
Sevgili çocuk değil mi?
Çünkü ona karşı ne zaman konuşsam,
onu hâlâ içtenlikle hatırlıyorum.
Bu yüzden yüreğim onu özlüyor.
Ona kesinlikle merhamet edeceğim.” diyor Yahve.
21 “Yol işaretleri dik.
İşaret direkleri yap.
Yüreğini ana yola,
gittiğin yola koy.
Dön, el değmemiş İsrael kızı.
Dön bu kendi kentlerine.
22 Ey dönek kız, ne zamana dek oradan oraya dolaşacaksın?
Çünkü Yahve yeryüzünde yeni bir şey yarattı:
Kadın erkeği koruyacak.”

23 İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: “Ben onların sürgünlerini geri döndürünce, Yahuda ülkesinde ve kentlerinde yine şu sözü söyleyecekler: ‘Ey doğruluk yurdu, ey kutsal dağ, Yahve seni kutsasın.’
24 Yahuda ve bütün kentleri, çiftçiler ve sürüleriyle birlikte göç edenler, orada birlikte oturacaklar.
25 Çünkü yorgun canı doyurdum, ve her kederli canı yeniden doldurdum.”
26 Bunun üzerine uyandım ve baktım; uykum bana tatlı geldi.
27 “İşte, İsrael evini Yahuda evini insan tohumuyla ve hayvan tohumuyla ekeceğim günler geliyor” diyor Yahve.
28 “Onları söküp atmak, yıkmak, devirmek, yok etmek ve sıkıntıya sokmak için nasıl gözetlediysem, bina etmek ve dikmek için de öyle gözetleyeceğim” diyor Yahve.
29 “O günlerde artık,
'Babalar koruk yedi,
çocukların dişleri kamaştı' demeyecekler.”
30 Ama herkes kendi suçu yüzünden ölecek. Koruk yiyen herkesin kendi dişleri kamaşacak.
31 “İşte, İsrael evi ve Yahuda eviyle yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor” diyor Yahve.

32 “Bu, onları Mısır diyarından çıkarmak için ellerinden tuttuğum gün atalarıyla
yaptığım antlaşmaya benzemiyor. Gerçi ben onlara kocaydım, o antlaşmamı bozdular.”
diyor Yahve.
33 “Ama o günlerden sonra İsrael eviyle yapacağım antlaşma şudur” diyor Yahve:
“Yasamı içlerine koyacağım,
ve onu yüreklerine yazacağım.
Ben onların Tanrısı olacağım,
onlar da benim halkım olacaklar.
34 Artık hiçbiri komşusuna,
hiçbiri kardeşine, ‘Yahve'yi bilin’ diye öğretmeyecek.
Çünkü en küçüğünden en büyüğüne kadar
onların hepsi beni bilecek” diyor Yahve,
“Çünkü suçlarını bağışlayacağım,
ve günahlarını bir daha hatırlamayacağım.”
35 Gündüzün ışığı olarak güneşi,
gecenin ışığı olarak ayın ve yıldızların yasalarını veren,
denizi çalkalayıp dalgalarını gürleten Yahve,
adı Ordular Yahvesi olan şöyle diyor:
36 “Eğer bu yasalar önümden kalkarsa,” diyor Yahve,
“o zaman İsrael soyundan gelenler de sonsuza dek önümde ulus olmaktan
çıkacaktır.”
37 Yahve şöyle diyor: “Eğer yukarıdaki gökler ölçülebilirse,
yeryüzünün altındaki temeller araştırılabilirse,
ben de o zaman İsrael soyundan gelenleri bütün yaptıkları yüzünden atarım” diyor
Yahve.
38 “İşte, Hananel Kulesi'nden köşe kapısına kadar kentin Yahve için kurulacağı günler
geliyor” diyor Yahve.
39 “Ölçü ipi, daha öteye, dosdoğru Gareb Tepesi'ne kadar uzanacak ve Goah'a doğru
dönecek.
40 Cesetler ve küller vadisinin tamamı ve Kidron Vadisi'ne kadar, doğuya doğru At
Kapısı'nın köşesine kadar bütün tarlalar Yahve için kutsal olacak. Artık sonsuza dek
sökülmeyecek veya yıkılmayacak.”

32

1 Bu, Yahuda Kralı Sidkiya'nın onuncu yılında, Nebukadnetsar'ın on sekizinci yılında,
Yahve'den Yeremya'ya gelen sözdür.
2 O sırada Babil Kralı'nın ordusu Yeruşalem'i kuşatıyordu. Peygamber Yeremya,
Yahuda Kralı'nın sarayındaki muhafız avlusunda tutukluydu.
3 Çünkü Yahuda Kralı Sidkiya onu tutuklayıp şöyle demişti: “Neden 'Yahve diyor ki,
“İşte bu kenti Babil Kralı'nın eline vereceğim, o da alacak;
4 Yahuda Kralı Sidkiya Keldaniler'in elinden kaçıp kurtulamayacak, ama kesin
olarak Babil Kralı'nın eline teslim edilecek, onunla ağız ağıza konuşacak, gözleri onun
gözlerini görecek;
5 ve Sidkiya'yı Babil'e götürecek ve ben onu ziyaret edinceye kadar orada kalacak,”
diyor Yahve, “Keldaniler'le savaşsan bile, başarılı olamayacaksın”' diye peygamberlik
ediyorsun?”
6 Yeremya şöyle dedi, “Yahve'nin sözü bana gelip dedi:
7 “İşte, amcan Şallum oğlu Hanamel sana gelip, 'Anatot'taki tarlamı satın al; çünkü onu
satın almak için fidye hakkı senindir' diyecek.”

8 "Böylece amcamın oğlu Hanamel, Yahve'nin sözüne göre muhafız avlusunda yanıma
geldi ve bana, 'Lütfen Benyamin diyarında bulunan Anatot'taki tarlamı satın al; çünkü
miras hakkı senindir, fidye hakkı da senindir. Onu kendine satın al.' dedi.
"O zaman bunun Yahve'nin sözü olduğunu bildim.
9 Anatot'ta olan tarlayı amcamın oğlu Hanamel'den satın aldım ve ona parayı tarttım,
on yedi şekel* gümüş.
10 Senedi imzaladım, mühürledim, tanıklar çağırdım ve parayı terazide ona tarttım.
11 Böylece hem şartları ve koşulları içeren mühürlenmiş olanı, hem de açık olanı, satın
alma senedini aldım.
12 Satın alma senedini, amcamın oğlu Hanamel'in ve satın alma senedini imzalayan
tanıkların önünde, muhafız avlusunda oturan bütün Yahudiler'in önünde, Mahseya oğlu
Neriya oğlu Baruk'a teslim ettim."
13 "Onların önünde Baruk'a şöyle buyurdum:
14 İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Bu senetleri, mühürlenmiş olan bu
satın alma senedini ve açık olan bu senedi al ve bunları toprak bir kaba koy ki, uzun
süre dayansınlar.'
15 Çünkü İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Bu ülkede yine evler, tarlalar
ve bağlar satın alınacak.'"
16 Satın alma senedini Neriya oğlu Baruk'a teslim ettikten sonra, Yahve'ye dua edip
dedim:
17 "Ah, ey Efendi Yahve! İşte, gökleri ve yeryüzünü büyük gücünle ve uzanmış kolunla
sen yarattın. Senin için zor olan hiçbir şey yoktur.
18 Binlerce insana sevgi dolu iyiliğini gösterirsin ve babaların suçunu, kendilerinden
sonraki çocuklarının bağrına ödersin. Büyük, kudretli Tanrı, Ordular Yahvesi'dir senin
adın;
19 Öğütte büyük, işlemekte kudretlisin. Herkese yollarına ve işlerinin ürününe göre
karşılık vermek için gözlerin insanoğullarının bütün yollarına açıktır.
20 Mısır diyarında, İsrael'de ve diğer insanlar arasında bugüne dek belirtiler ve
harikalar yaratmış olan ve bugün olduğu gibi kendine ün kazandıran sensin.
21 Halkın İsrael'i belirtilerle, harikalarla, güçlü elle, uzanmış kolla ve büyük dehşetle
Mısır diyarından çıkardın.
22 Atalarına vermek üzere ant içtiğin bu ülkeyi, süt ve bal akan ülkeyi onlara verdin.
23 İçeri gelip onu mülk edindiler, ama senin sözüne itaat etmediler ve yasanda
yürümediler. Onlara yapmaları için buyurduğun bütün şeylerden hiç birini yapmadılar.
Bu yüzden bütün bu kötülüğü onların başına getirdin."
24 "İşte, kenti almak için ona karşı kuşatma rampaları yapıldı. Kent, kılıç, kıtlık ve
salgın hastalık yüzünden kendisine karşı savaşan Keldaniler'in eline verildi.
Söylediğin şey oldu. İşte, görüyorsun.
25 Ey Efendi Yahve, sen bana, 'Tarlayı parayla satın al ve tanıklar çağır' dedin; oysa
kent Keldaniler'in eline verildi."
26 O zaman Yahve'nin sözü Yeremya'ya geldi ve şöyle dedi:
27 "İşte, ben bütün insanların Tanrısı Yahve'yim. Benim için çok zor olan bir şey var
mı?
28 Bu yüzden Yahve şöyle diyor: İşte, bu kenti Keldaniler'in eline, ve Babil Kralı
Nebukadnetsar'ın eline vereceğim ve o alacak.
29 Bu kente karşı savaşan Keldaniler gelip bu kenti ateşe verecekler ve onu, beni
öfkelendirsinler diye damları üzerinde Baal'a buhur yaktıkları ve başka ilâhlara dökmelik
sunular döktükleri evlerle birlikte yakacaklar."

* **32:9** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

30 “Çünkü İsrael'in çocukları ve Yahuda'nın çocukları gençliklerinden beri yalnızca
gözümde kötü olanı yaptılar; İsrael'in çocukları ellerinin işiyle beni öfkelendirmekten başka
bir şey yapmadılar, diyor Yahve.
31 Çünkü bu kent, onu kurdukları günden bugüne dek öfkeme ve gazabıma neden oldu;
32 çünkü İsrael'in çocukları ve Yahuda'nın çocukları, kendileri, kralları, beyleri, kâhinleri,
peygamberleri, Yahuda halkı ve Yeruşalem sakinleri beni öfkelendirmek için yaptıkları
bütün kötülükler yüzünden onu önümden kaldırıp atacağım.
33 Bana yüzlerini değil, sırtlarını döndürdüler. Onlara erken davranıp öğrettiğim halde,
yine de ders almak için dinlemediler.
34 Ama onu kirletmek için, iğrençliklerini adımla çağırılan eve koydular.
35 Oğullarını ve kızlarını Molek'e ateşten geçirmek için, Hinnom Oğlu Vadisi'nde Baal'ın
yüksek yerlerini bina ettiler, ben onlara bunu buyurmadım. Yahuda'yı günah işletmek
için bu iğrençliği yapmaları aklımdan bile geçmedi.”

36 Şimdi İsrael'in Tanrısı Yahve, sizin, “Kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla Babil Kralı'nın
eline verildi” dediğiniz bu kent hakkında şöyle diyor:
37 İşte, onları öfkemle, gazabımla ve büyük kızgınlığımla sürmüş olduğum bütün
ülkelerden kendilerini toplayacağım; ve onları yine buraya getireceğim. Onları güvenlik
içinde oturtacağım.
38 O zaman onlar benim halkım olacak, ve ben de onların Tanrısı olacağım.
39 Onlara tek yürek ve tek yol vereceğim, ta ki, hem kendi iyilikleri hem de
kendilerinden sonraki çocuklarının iyiliği için daima benden korksunlar.
40 Onlara iyilik etmek için onların ardından dönmeyeyim diye, kendileriyle sonsuza
dek sürecek bir antlaşma yapacağım; benden ayrılmasınlar diye, yüreklerine korkumu
koyacağım.
41 Evet, onlara iyilik etmekle sevineceğim ve onları kesinlikle bütün yüreğimle ve
bütün canımla bu ülkeye dikeceğim.”

42 Çünkü Yahve şöyle diyor: “Bu halkın başına bütün bu büyük kötülükleri getirdiğim
gibi, onlara söz verdiğim bütün iyilikleri de üzerlerine getireceğim.
43 ‘Issız, insansız ve hayvansız. Keldaniler'in eline verildi.’ dediğiniz bu ülkede tarlalar
satın alınacak.
44 Benyamin diyarında, Yeruşalem çevresindeki yerlerde, Yahuda kentlerinde, dağlık
bölgelerdeki kentlerde, ova kentlerinde ve Güney kentlerinde insanlar parayla tarlalar
satın alacak, senetleri imzalayacak, mühürleyecek ve tanıklar çağıracaklar. Çünkü onların
sürgünlüğünü geri döndüreceğim.” diyor Yahve.

33

1 Ve Yeremya'ya henüz muhafız avlusunda kilitliyken, ikinci kez Yahve'nin sözü geldi
ve şöyle dedi:
2 “Bunu yapan Yahve, onu pekiştirmek için biçimlendiren Yahve, adı Yahve olan şöyle
diyor:
3 'Beni çağır da sana yanıt vereyim, bilmediğin büyük ve çetin şeyleri sana göstereyim.'
4 Çünkü İsrael'in Tanrısı Yahve, kuşatma rampalarına ve kılıca karşı siper olsun diye
yıkılmış olan bu kentin evleri ve Yahuda krallarının evleri hakkında şöyle diyor:
5 'Keldaniler'e karşı savaşmak için ve öfkemle ve gazabımla öldürdüğüm insanların
cesetleriyle o evleri doldurmak için geliyorlar, o insanlar ki, kötülükleri yüzünden
yüzümü bu kentten gizledim.
6 İşte, o kente sağlık ve şifa getireceğim, onları iyileştireceğim; ve onlara bol miktarda
esenlik ve doğruluk göstereceğim.

7 Yahuda'yı ve İsrael'i eski bolluğuna geri döndüreceğim, onları önce olduğu gibi bina
edeceğim.
8 Onları bana karşı işledikleri bütün suçlarından temizleyeceğim. Bana karşı işledikleri
bütün suçlarını, bana karşı işledikleri bütün kötülüklerini bağışlayacağım.
9 Bu kent, yeryüzündeki bütün ulusların önünde benim için sevinç, övgü ve yücelik
olacak. O uluslar, onlara yaptığım bütün iyilikleri işitecekler ve sağladığım bütün
iyilikler ve esenlik için korkacaklar ve titreyecekler.'"

10 Yahve şöyle diyor: " 'Issız, insansız ve hayvansız kalmış' dediğiniz bu yerde, içinde
oturanı kalmayan, insansız ve hayvansız çöl olmuş olan Yahuda kentlerinde ve
Yeruşalem sokaklarında,
11 sevinç sesi ve neşe sesi, güvey sesi ve gelin sesi, 'Ordular Yahvesi'ne şükredin, çünkü
Yahve iyidir, zira O'nun sevgi dolu iyiliği sonsuza dek sürer' diyenlerin sesi, Yahve'nin
evine şükran getirenlerin sesi yine duyulacak. Çünkü önceden olduğu gibi ülkenin
sürgünlüğünü geri döndüreceğim." diyor Yahve.

12 Ordular Yahvesi şöyle diyor: "Issız, insansız ve hayvansız kalan bu yerde, onun
bütün kentlerinde yine sürülerini yatıran çobanlar yurdu olacak.
13 Dağlık kentlerde, ova kentlerinde, Güney kentlerinde, Benyamin diyarında,
Yeruşalem çevresindeki yerlerde ve Yahuda kentlerinde sürüler yine sayıcının elinden
geçecek," diyor Yahve.

14 "İşte, İsrael evi ve Yahuda evi hakkında söylediğim iyi sözü yerine getireceğim günler
geliyor" diyor Yahve.

15 "O günlerde ve o zamanda,
David için bir doğruluk Dalı yetiştireceğim.
O, ülkede adil ve doğru olanı yapacak.

16 O günlerde Yahuda kurtulacak,
ve Yeruşalem güvenlik içinde oturacak.

O kent şu adla çağırılacak: Yahve doğruluğumuz."

17 Çünkü Yahve şöyle diyor: "David'in, İsrael evi tahtı üzerinde oturacak adamı hiç
eksik olmayacak.
18 Levili kâhinlerin önümde yakmalık sunular sunacak, ekmek sunuları yakacak ve
sürekli kurban kesecek adamı eksik olmayacak."

19 Yeremya'ya Yahve'nin şu sözü geldi:
20 "Yahve şöyle diyor: 'Eğer gündüzle gece vaktinde olmasın diye gündüz ve geceyle
olan antlaşmamı bozabilirsen,
21 o zaman kendi tahtı üzerinde krallık edecek bir oğlu olmasın diye hizmetkârım
David'le olan antlaşmam, hizmetkârlarım Levili kâhinlerle olan antlaşmam da bozulabilir.
22 Gökyüzünün ordusu nasıl sayılamaz, denizin kumu ölçülemezse, hizmetkârım
David'in soyunu ve bana hizmet eden Levililer'i öyle çoğaltacağım.'"

23 Yahve'nin sözü Yeremya'ya gelip şöyle dedi:
24 "Bu halkın, 'Yahve seçtiği iki boyu reddetti?' diye ne söylediğini görmüyor musun?
Böylece halkımı karşılarında artık bir ulus saymayarak onu hor görüyorlar."
25 Yahve şöyle diyor: "Eğer gündüz ve geceyle olan antlaşmam bozulursa, eğer göklerin
ve yerin yasalarını saptamazsam,
26 o zaman Yakov'un soyunu ve hizmetkârım David'in soyunu da reddeder; onun
soyundan gelenleri Avraham, İshak ve Yakov soyuna önderlik etmesi için almam. Çünkü
sürgünlerini geri döndüreceğim ve onlara merhamet edeceğim."

34

1 Babil Kralı Nebukadnetsar, bütün ordusuyla, hakimiyeti altında bulunan
yeryüzündeki bütün krallıklarla ve bütün halklar Yeruşalem'e ve onun bütün kentlerine
karşı savaşırken, Yahve'den Yeremya'ya gelen söz şöyleydi:
2 "İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor, 'Git, Yahuda Kralı Sidkiya'ya söyle ve ona de,
Yahve şöyle diyor, "İşte, ben bu kenti Babil Kralı'nın eline vereceğim ve o da onu ateşe
verecek.
3 Onun elinden kaçıp kurtulamayacaksın, ama kesinlikle tutulup onun eline teslim
edileceksin. Gözlerin Babil Kralı'nın gözlerini görecek ve o seninle ağız ağıza konuşacak.
Babil'e gideceksin."'"
4 "Ancak, ey Yahuda Kralı Sidkiya, Yahve'nin sözünü dinle. Yahve senin için şöyle
diyor: 'Kılıçla ölmeyeceksin.
5 Esenlikle öleceksin; ve ataların için, senden önceki eski krallar için tütsü yakıldığı gibi,
senin için yakacaklar; ve senin için, "Ah efendi!" diye ağıt yakacaklar, çünkü sözü ben
söyledim.' diyor Yahve."
6 O zaman Peygamber Yeremya bütün bu sözleri Yeruşalem'de Yahuda Kralı Sidkiya'ya
söyledi.
7 Babil Kralı'nın ordusu Yeruşalem'e ve geriye kalan bütün Yahuda kentlerine, Lakiş'e
ve Azeka'ya karşı savaşıyordu; çünkü Yahuda kentlerinden surlu kentler olarak yalnızca
bunlar kalmıştı.
8 Kral Sidkiya özgürlük ilan etmek için Yeruşalem'deki bütün halkla antlaşma yaptıktan
sonra, Yahve'den Yeremya'ya bir söz geldi:
9 Herkes İbrani erkek ve kadın hizmetçisini özgür bıraksın, hiç kimse onları köle
yapmasın, bir Yahudi kardeşini köleleştirmesin.
10 Herkes erkek hizmetçisini ve kadın hizmetçisini serbest bıraksın, artık kimse onları
köleleştirmesin diye antlaşmaya giren bütün beyler ve bütün halk, itaat ettiler. İtaat edip
onları serbest bıraktılar.
11 Ama sonra döndüler ve serbest bıraktıkları hizmetçileri ve cariyeleri geri getirdiler
ve onları hizmetçi ve cariye olarak boyun eğdirdiler.
12 Bu yüzden Yahve'nin sözü Yahve'den Yeremya'ya geldi ve şöyle dedi:
13 "İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor: 'Mısır diyarından, onları kölelik evinden
çıkardığım gün, atalarınızla antlaşma yaptım ve şöyle dedim:
14 Yedi yılın sonunda, her biriniz size satılan ve altı yıl size hizmet eden İbrani
kardeşini serbest bırakacak. Onu yanınızdan özgür bırakacaksınız. Ama atalarınız beni
dinlemediler ve kulak asmadılar.
15 Şimdi dönüp herkes komşusuna özgürlük ilan etmekle gözümde doğru olanı
yapmıştınız. Adımla çağırılan evde benim önümde antlaşma yapmıştınız.
16 Ama dönüp adımı lekelediniz, her biriniz kölesini ve her biriniz cariyesini, kendi
isteğine göre serbest bırakmış olduğu kişiyi geri çevirttiniz. Onları size hizmetçi ve cariye
olsunlar diye boyun eğdirdiniz.'"
17 Bu nedenle Yahve şöyle diyor: "Herkes kardeşine ve herkes komşusuna özgürlük
ilan etmek için beni dinlemediniz. İşte, kılıca, salgına ve kıtlığa sizin için özgürlük ilan
ediyorum." diyor Yahve. "Sizi yeryüzünün bütün krallıkları arasında oradan oraya
savuracağım.
18 Buzağıyı ikiye bölüp parçalarının arasından geçtikleri zaman önümde yaptıkları
antlaşmanın sözlerini yerine getirmeyerek antlaşmamı bozan adamları:
19 Yahuda beylerini, Yeruşalem beylerini, hadımları, kâhinleri ve buzağının
parçalarının arasından geçen ülkenin bütün halkını ele vereceğim.
20 Onları düşmanlarının eline ve hayatlarının peşinden koşanların eline vereceğim.
Cesetleri gökyüzünün kuşlarına ve yeryüzünün hayvanlarına yem olacak."

21 “Yahuda Kralı Sidkiya'yı ve beylerini düşmanlarının eline, hayatlarının peşinden koşanların eline ve Babil Kralı'nın üzerinizden çekilmiş olan ordusunun eline vereceğim.
22 İşte, ben buyuracağım,” diyor Yahve, “ve onları bu kente geri getireceğim. Ona karşı savaşacaklar, onu alacaklar ve ateşe verecekler. Yahuda kentlerini ıssız, kimsesiz bırakacağım.”

35

1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim zamanında, Yahve'den Yeremya'ya şu söz geldi:
2 “Rekavlılar'ın evine git, onlarla konuş, onları Yahve'nin evine, odalardan birine getir, onlara şarap içir.”
3 Sonra Havassinya oğlu Yeremya oğlu Yaazanya'yı, kardeşlerini, bütün oğullarını ve tüm Rekavlılar evini aldım;
4 ve onları Yahve'nin evine, Tanrı adamı İgdalya oğlu Hananoğulları'nın odasına getirdim. Bu oda, Şallum oğlu eşik bekçisi Maaseya'nın odasının üstünde, beylerin odasının yanındaydı.
5 Rekavlılar evi oğullarının önüne şarap dolu kâseler ve kadehler koydum. Onlara, “Şarap için!” dedim.
6 Ama onlar şöyle dedi, “Şarap içmeyiz; çünkü atamız Rekav oğlu Yonadav bize, 'Siz ve çocuklarınız sonsuza dek şarap içmeyeceksiniz' diye buyurdu.
7 'Ev yapmayacaksınız, tohum ekmeyeceksiniz, bağ dikmeyeceksiniz ve bunların hiçbirine sahip olmayacaksınız; ama göçebe olarak yaşadığınız ülkede çok günler yaşayasınız diye bütün günlerinizde çadırlarda oturacaksınız.'
8 Atamız Rekav oğlu Yonadav'ın bize buyurduğu her şeyde, biz, karılarımız, oğullarımız ve kızlarımız bütün günlerimiz boyunca şarap içmeyelim,
9 ve içinde oturmak için kendimize evler yapmayalım diye sözünü dinledik. Bağımız, tarlamız, tohumumuz da yoktur.
10 Ama çadırlarda yaşadık, itaat ettik ve atamız Yonadav'ın bize buyurduğu her şeye göre yaptık.
11 Ama Babil Kralı Nebukadnetsar ülkeye çıkınca, 'Gelin! Keldaniler ordusu korkusu yüzünden, Suriye ordusu korkusu yüzünden Yeruşalem'e girelim; Yeruşalem'de oturalım.' dedik.”
12 O zaman Yahve'nin sözü Yeremya'ya geldi ve şöyle dedi:
13 “İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: ‘Git, Yahuda halkına ve Yeruşalem sakinlerine söyle, “Sözlerimi dinlemek için ders almayacak mısınız?” diyor Yahve.
14 “Rekav oğlu Yonadav'ın oğullarına şarap içmemelerini buyurduğu sözleri yerine getirildi. Bugüne dek içmiyorlar, çünkü atalarının buyruğunu yerine getiriyorlar. Ama ben erken davranıp sizinle konuşup söyledim, ama siz beni dinlemediniz.
15 Bütün peygamber hizmetkârlarımı da erken davranıp gönderdim, size gönderip şöyle dedim, ‘Her biriniz kötü yolundan dönsün, işlerinizi düzeltin, başka ilâhlara hizmet etmek için onların ardından gitmeyin. O zaman size ve atalarınıza verdiğim diyarda oturacaksınız.' ama siz kulak asmadınız ve beni dinlemediniz.
16 Rekav oğlu Yonadav'ın oğulları atalarının kendilerine verdiği buyruğu yerine getirdiler, ama bu halk beni dinlemedi.”’”
17 “Bu yüzden İsrael'in Tanrısı, Ordular Tanrısı Yahve şöyle diyor: 'İşte, Yahuda'nın ve Yeruşalem'in bütün sakinleri üzerine, kendilerine karşı söylediğim bütün kötülüğü getireceğim. Çünkü onlara söyledim, ama dinlemediler. Onları çağırdım, ama yanıt vermediler.”'
18 Yeremya Rekavlılar evine şöyle dedi: “İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: ‘Atanız Yonadav'ın buyruğuna itaat ettiniz, bütün buyruklarını tuttunuz ve size buyurduğu her şeye göre yaptınız,’

19 bu nedenle İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: ‘Rekav oğlu Yonadav'ın
sonsuza dek benim önümde duracak bir adamı eksik olmayacaktır.’ ”

36

1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in dördüncü yılında, Yahve'den Yeremya'ya şu
söz geldi:
2 “Bir kitap tomarı al ve İsrael'e, Yahuda'ya ve bütün uluslara karşı sana söylediğim
bütün sözleri, Yoşiya'nın günlerinden bugüne kadar sana söylediğim bütün sözleri yaz.
3 Yahuda evi, kendilerine yapmayı düşündüğüm bütün kötülüğü belki duyar, böylece
her biri kötü yolundan döner; ben de suçlarını ve günahlarını bağışlarım.”
4 O zaman Yeremya, Neriya oğlu Baruk'u çağırdı; Baruk, Yahve'nin kendisine söylediği
bütün sözleri Yeremya'nın ağzından kitap tomarı üzerine yazdı.
5 Yeremya Baruk'a, “Ben bağlıyım. Yahve'nin evine giremiyorum.” diye buyurdu.
6 “Bu yüzden sen git ve benim ağzımdan yazdığın tomardan, Yahve'nin sözlerini, oruç
gününde Yahve'nin evindeki halkın kulağına oku. Kentlerinden çıkan bütün Yahuda'nın
kulağına da okuyacaksın.
7 Belki yakarışlarını Yahve'nin önünde sunarlar ve her biri kendi kötü yolundan
döner; çünkü Yahve bu halka karşı büyük öfke ve gazap ilan etti.”
8 Neriya oğlu Baruk, Peygamber Yeremya'nın kendisine buyurduğu her şeye göre
yaptı ve Yahve'nin evinde Yahve'nin sözlerini kitaptan okudu.
9 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in beşinci yılında, dokuzuncu ayda,
Yeruşalem'deki bütün halk ve Yahuda kentlerinden Yeruşalem'e gelen bütün halk,
Yahve'nin önünde oruç ilan ettiler.
10 O zaman Baruk, Yeremya'nın sözlerini kitaptan, Yahve'nin evinde, Şafan oğlu
Gemarya'nın odasında, üst avluda, Yahve'nin evinin Yeni Kapısı'nın girişinde, bütün
halkın kulağına okudu.
11 Şafan oğlu Gemarya oğlu Mikaya, kitaptan Yahve'nin bütün sözlerini işitince,
12 kralın evine, kâtibin odasına indi. İşte, bütün beyler orada oturuyorlardı: Yazıcı
Elişama, Şemaya oğlu Delaya, Akbor oğlu Elnatan, Şafan oğlu Gemarya, Hananya oğlu
Sidkiya ve bütün beyler.
13 O zaman Mikaya, Baruk'un kitabı halkın kulağına okuduğu zaman işittiği bütün
sözleri onlara bildirdi.
14 Bunun üzerine bütün beyler, Şelemya oğlu Kuşi oğlu Netanya oğlu Yehudi'yi Baruk'a
gönderip, “Halkın kulağına okuduğun tomarı eline alıp gel” dediler.
Bunun üzerine Neriya oğlu Baruk tomarı eline alıp yanlarına geldi.
15 Ona, “Şimdi otur, onu duyabileceğimiz şekilde oku” dediler. Böylece Baruk onların
duyabileceği şekilde okudu.
16 Bütün sözleri işitince, korkuyla birbirlerine döndüler ve Baruk'a, “Bütün bu sözleri
krala mutlaka bildireceğiz” dediler.
17 Baruk'a, “Şimdi bize söyle, bütün bu sözleri onun ağzından nasıl yazdın?” diye
sordular.
18 Bunun üzerine Baruk onlara, “Bütün bu sözleri ağzından bana yazdırdı, ben de
onları mürekkeple kitaba yazdım” diye karşılık verdi.
19 O zaman beyler Baruk'a, “Sen ve Yeremya saklanın” dediler. “Nerede olduğunuzu
kimse bilmesin.”
20 Kralın yanına, avluya girdiler; ama tomarı kâtip Elişama’nın odasına koymuşlardı.
Sonra bütün sözleri kralın duyabileceği şekilde anlattılar.
21 Böylece Kral Yehudi’yi tomarı almaya gönderdi ve o da Kâtip Elişama’nın odasından
çıkardı. Yehudi tomarı kralın ve kralın yanında duran bütün beylerin duyabileceği
şekilde okudu.

22 Kral dokuzuncu ayda kış evinde oturuyordu. Önündeki mangalda ateş yanıyordu.
23 Yehudi üç dört sütun okuduktan sonra kral çakıyla onu kesip mangaldaki ateşe attı;
ta ki bütün tomar mangaldaki ateşte yanıp kül olana dek.
24 Bütün bu sözleri duyan kral ve hizmetkârları korkmadılar ve giysilerini yırtmadılar.
25 Elnatan, Delaya ve Gemarya da kralın tomarı yakmaması için ona yalvarmışlardı;
ama kral onları dinlemedi.
26 Kral, kralın oğlu Yerahmeel'e, Azriel'in oğlu Seraya'ya ve Abdeel'in oğlu Şelemya'ya,
Yazıcı Baruk'u ve Peygamber Yeremya'yı tutuklamalarını buyurdu; ama Yahve onları
gizledi.
27 Kral tomarı ve Baruk'un Yeremya'nın ağzından yazdığı sözleri yaktıktan sonra,
Yahve'nin sözü Yeremya'ya geldi ve şöyle dedi:
28 "Başka bir tomar daha al ve Yahuda Kralı Yehoyakim'in yaktığı ilk tomarda
bulunan önceki sözlerin hepsini yaz.
29 Yahuda Kralı Yehoyakim için şöyle diyeceksin: 'Yahve şöyle diyor: ""'Babil Kralı
kesinlikle gelip bu ülkeyi yok edecek ve oradan insanı ve hayvanı yok edecek" diye
neden oraya yazdın?' diye sorup tomarı yaktın."
30 Bu nedenle Yahve, Yahuda Kralı Yehoyakim için şöyle diyor: "David'in tahtı üzerine
oturacak kimsesi olmayacak. Onun cesedi gündüz sıcağa, gece dona atılacak.
31 Onu, soyunu ve hizmetkârlarını suçlarından ötürü cezalandıracağım. Yeruşalem
sakinleri ve Yahuda halkı üzerine, kendilerine karşı söylediğim, ama dinlemedikleri
bütün kötülüğü getireceğim.'""
32 O zaman Yeremya başka bir tomar aldı ve onu Neriya oğlu Yazıcı Baruk'a verdi.
Baruk, Yahuda Kralı Yehoyakim'in ateşte yaktığı kitabın bütün sözlerini Yeremya'nın
ağzından ona yazdı; onlara birçok benzer söz daha eklendi.

37

1 Babil Kralı Nebukadnetsar'ın Yahuda ülkesinde kral yaptığı Yehoyakim oğlu
Konia'nın yerine Yoşiya oğlu Sidkiya kral oldu.
2 Ama ne kendisi, ne hizmetkârları, ne de ülke halkı, Peygamber Yeremya aracılığıyla
Yahve'nin söylediği sözleri dinlemediler.
3 Kral Sidkiya, Şelemya oğlu Yehukal'ı ve Maaseya oğlu Kâhin Sefanya'yı Peygamber
Yeremya'ya gönderip, "Şimdi Tanrımız Yahve'ye bizim için dua et" dedi.
4 Yeremya halkın arasına girip çıkıyordu, çünkü onu hapse koymamışlardı.
5 Firavun'un ordusu Mısır'dan çıkmıştı. Yeruşalem'i kuşatan Keldaniler onların
haberini duyunca Yeruşalem'den çekildiler.
6 O zaman Yahve'nin sözü Peygamber Yeremya'ya geldi ve şöyle dedi:
7 "İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor, 'Seni bana sormak için göndermiş olan Yahuda
Kralı'na şunu söyleyeceksin: "İşte, size yardım etmek için çıkan Firavun'un ordusu Mısır'a,
kendi ülkesine dönecek.
8 Keldaniler yine gelip bu kente karşı savaşacak. Onu alıp yakacaklar.""'
9 "Yahve şöyle diyor, "'Keldaniler kesinlikle bizden ayrılacaklar" diye kendinizi
aldatmayın; çünkü ayrılmayacaklar.
10 Çünkü size karşı savaşan bütün Keldani ordusunu vurmuş olsanız ve aralarında
yalnız yaralılar kalmış olsa bile, yine her biri çadırında kalkıp bu kenti ateşe verecek.'"
11 Keldani ordusu Firavun'un ordusundan korktuğu için Yeruşalem'den çekilince,
12 Yeremya Yeruşalem'den çıkıp Benyamin diyarına gitti ve orada, halkın arasında
payını aldı.
13 O, Benyamin Kapısı'nda iken, Şelemya oğlu Hananya oğlu İriyah adlı muhafız
komutanı oradaydı. Peygamber Yeremya'yı tutup, "Sen Keldaniler'e geçiyorsun!" dedi.
14 O zaman Yeremya, "Bu yalan! Ben Keldaniler'e geçmiyorum!" dedi.

Ama onu dinlemedi. Bunun üzerine İriyah, Yeremya'yı tutup onu beylere getirdi.
15 Beyler Yeremya'ya öfkelendiler, onu dövdüler ve onu Kâtip Yonatan'ın evindeki
zindana koydular; çünkü orayı zindan yapmışlardı.
16 Yeremya zindana ve hücrelere girdi ve Yeremya orada çok günler kaldı,
17 o zaman Kral Sidkiya adam gönderip onu dışarı çıkarttı. Kral gizlice evinde ona,
"Yahve'den bir söz var mı?" diye sordu. Yeremya, "Var" dedi. "Babil Kralı'nın eline de
teslim edileceksin" dedi.
18 Ve Yeremya Kral Sidkiya'ya, "Sana, hizmetkârlarına ya da bu halka karşı nasıl
günah işledim ki, beni zindana attın?" dedi.
19 "Şimdi sana, 'Babil Kralı sana ya da bu ülkeye saldırmayacak' diye peygamberlik
eden peygamberlerin nerede?
20 Şimdi lütfen dinle, efendim kral: Yalvarışım senin önüne gelsin, beni Kâtip
Yonatan'ın evine geri gönderme de, orada ölmeyeyim."
21 O zaman Kral Sidkiya buyurdu ve Yeremya'yı muhafız avlusuna koydular.
Kentteki bütün ekmek bitene kadar ona her gün fırıncılar sokağından bir somun ekmek
verdiler. Böylece Yeremya muhafız avlusunda kaldı.

38

1 Mattan oğlu Şefatya, Paşhur oğlu Gedalya, Şelemya oğlu Yukal ve Malkiya oğlu Paşhur,
Yeremya'nın bütün halka söylediği şu sözleri duydular:
2 "Yahve şöyle diyor, 'Bu kentte kalan kılıçtan, kıtlıktan ve salgın hastalıktan ölecek; ama
Keldaniler'e çıkan yaşayacak. Hayatını kurtarıp yaşayacaktır.'
3 Yahve şöyle diyor, 'Bu kent kesinlikle Babil Kralı'nın ordusunun eline verilecek ve
onu alacak.'"
4 Bunun üzerine beyler krala, "Lütfen bu adamı öldürsünler, çünkü onlara böyle sözler
söyleyerek bu kentte kalan savaşçıların ve bütün halkın ellerini zayıflatıyor; çünkü bu
adam bu halkın iyiliğini değil, zararını arıyor" dediler.
5 Kral Sidkiya, "İşte, o sizin elinizde; çünkü kral size karşı koyamaz" dedi.
6 O zaman Yeremya'yı alıp muhafız avlusunda bulunan kralın oğlu Malkiya'nın
zindanına attılar. Yeremya'yı iplerle sarkıttılar. Zindanda su yoktu, sadece çamur vardı
ve Yeremya çamura battı.
7 Kralın evinde bulunan Etiyopyalı hadım Ebedmelek, Yeremya'nın zindana atıldığını
duyunca (o sırada kral Benyamin Kapısı'nda oturuyordu),
8 Ebedmelek kralın evinden çıktı ve krala şöyle dedi:
9 "Efendim kral, bu adamlar Peygamber Yeremya'ya yaptıkları her şeyde kötülük
yaptılar; onu zindana attılar. Bulunduğu yerde açlıktan ölmesi muhtemeldir; çünkü
kentte artık ekmek kalmadı."
10 O zaman kral Etiyopyalı Ebedmelek'e, "Buradan yanına otuz adam al ve
Peygamber Yeremya'yı ölmeden önce zindandan çıkar" diye buyurdu .
11 Bunun üzerine Ebedmelek adamları yanına alıp hazine odasının altındaki kral evine
girdi ve oradan paçavralar ve eski giysiler alıp iplerle zindana, Yeremya'ya sarkıttı.
12 Etiyopyalı Ebedmelek Yeremya'ya, "Şimdi bu paçavraları ve eski giysileri iplerin
altında koltuk altlarına koy" dedi.
Yeremya öyle yaptı.
13 Böylece Yeremya'yı iplerle kaldırıp zindandan çıkardılar. Yeremya muhafız
avlusunda kaldı.
14 O zaman Kral Sidkiya gönderdi ve Peygamber Yeremya'yı Yahve'nin evindeki
üçüncü girişe getirtti. Sonra kral Yeremya'ya, "Sana bir şey soracağım. Benden bir şey
saklama." dedi.
15 O zaman Yeremya Sidkiya'ya, "Sana bildirirsem beni kesinlikle öldürmeyecek
misin? Sana öğüt verirsem beni dinlemeyeceksin." dedi.

16 Bunun üzerine Kral Sidkiya gizlice Yeremya'ya ant içerek, “Canlarımızı yaratan
Yahve'nin varlığı hakkı için seni öldürmeyeceğim, hayatını arayan bu adamların eline
seni vermeyeceğim” dedi.
17 O zaman Yeremya Sidkiya'ya, “Ordular Tanrısı, İsrael'in Tanrısı Yahve şöyle diyor:
'Babil Kralı'nın beylerine çıkarsan canın yaşar, bu kent de ateşe verilmez. Sen de evin de
yaşarsınız.
18 Ama Babil Kralı'nın beylerine çıkmazsan, bu kent Keldaniler'in eline verilecek ve
onu ateşe verecekler ve onların elinden kaçıp kurtulamayacaksın.'”
19 Kral Sidkiya Yeremya'ya, “Keldaniler'e geçen Yahudiler'den korkuyorum, yoksa
beni onların eline teslim ederler ve benimle alay ederler” dedi.
20 Ama Yeremya, “Seni vermeyecekler” dedi, “Rica ederim, Yahve'nin sözüne, sana
söylediğim söze itaat et; böylece sana iyilik olur ve canın yaşar.
21 Ama dışarı çıkmayı reddedersen, Yahve'nin bana gösterdiği söz şudur:
22 'İşte, Yahuda Kralı'nın evinde kalan bütün kadınlar Babil Kralı'nın beylerine
çıkarılacak ve o kadınlar,
“Yakın dostların sana sırt çevirdiler,
ve seni yendiler.
Senin ayakların çamura battı,
onlar senden uzaklaştılar.” diyecekler.
23 Bütün karılarını ve çocuklarını Keldaniler'e çıkaracaklar. Onların elinden kaçıp
kurtulamayacaksın, ama Babil Kralı'nın eli seni tutacak. Sen bu kenti ateşle
yaktıracaksın.'”
24 O zaman Sidkiya Yeremya'ya, “Bu sözleri kimse bilmesin, sen de ölmeyeceksin” dedi.
25 “Ama beyler seninle konuştuğumu duyarlarsa ve sana gelip, ‘Krala söylediklerini
bize bildir, kral da sana ne dedi ise bize bildir, bizden saklama ve seni öldürmeyiz
derlerse,'
26 o zaman onlara, 'beni Yonatan'ın evine geri göndermesin, orada ölmeyeyim diye,
yalvarışımı kralın önüne getirdim' dersin.”
27 O zaman bütün beyler Yeremya'ya gelip ona sordular; o da kralın buyurduğu
bütün bu sözlere göre onlara anlattı. Böylece onunla konuşmayı bıraktılar, çünkü mesele
anlaşılmamıştı.
28 Böylece Yeremya, Yeruşalem'in alındığı güne kadar muhafız avlusunda kaldı.

39

1 Yahuda Kralı Sidkiya'nın dokuzuncu yılında, onuncu ayda, Babil Kralı
Nebukadnetsar bütün ordusuyla Yeruşalem'e gelip kuşattı.
2 Sidkiya'nın on birinci yılında, dördüncü ayda, ayın dokuzuncu günü kentte bir gedik
açıldı.
3 Babil Kralı'nın bütün beyleri içeri gelip Orta Kapı'da oturdular: Nergal Şarezer,
Samgarnebo, Rabsari Sarsehim, Rabmag Nergal Şarezer ve Babil Kralı'nın bütün diğer
beyleri.
4 Yahuda Kralı Sidkiya ve bütün savaşçılar onları görünce kaçtılar ve geceleyin Kral
Bahçesi yolundan, iki duvar arasındaki kapıdan kentten çıktılar; ve Arava'ya doğru
çıktılar.
5 Ama Keldani ordusu onları kovaladı ve Yeriha ovalarında Sidkiya'ya yetişti. Onu
tutup Hamat ülkesindeki Rivla'ya, Babil Kralı Nebukadnetsar'ın yanına çıkardılar. O da
onun hakkında hüküm verdi.
6 Babil Kralı, Sidkiya'nın oğullarını Rivla'da onun gözü önünde öldürdü. Babil Kralı,
Yahuda'nın bütün soylularını da öldürdü.
7 Üstelik Sidkiya'nın gözlerini oydu ve onu Babil'e götürmek üzere zincire vurdu.

8 Keldaniler, kralın evini ve halkın evlerini ateşe verdiler ve Yeruşalem surlarını
yıktılar.
9 Muhafız komutanı Nebuzaradan, kentte kalan halkın geri kalanını, kendi tarafına
geçmiş olanları ve kalmış olan halkın geri kalanını Babil'e sürdü.
10 Ama muhafız komutanı Nebuzaradan, hiçbir şeyi olmayan halkın yoksullarını
Yahuda ülkesinde bıraktı ve onlara o gün bağlar ve tarlalar verdi.
11 Babil Kralı Nebukadnetsar, muhafız komutanı Nebuzaradan'a Yeremya hakkında
şöyle buyurdu:
12 "Onu al ve ona iyi bak. Ona zarar verme; sana ne derse ona öyle yap."
13 Böylece muhafız komutanı Nebuzaradan, Nebuşaban, Rabsaris, Nergal Şarezer,
Rabmag ve Babil Kralı'nın bütün başkomutanları,
14 gönderip Yeremya'yı muhafız avlusundan alıp, onu eve götürsünler diye Şafan oğlu
Ahikam oğlu Gedalya'ya teslim ettiler. Böylece Yeremya halkın arasında yaşadı.
15 Yeremya muhafız avlusunda tutukluyken, Yahve'nin sözü Yeremya'ya geldi:
16 "Git, Etiyopyalı Ebedmelek'e söyleyip de, 'İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle
diyor: "İşte, sözlerimi bu kente kötülük için getireceğim, iyilik için değil; ve o gün senin
önünde yerine getirilecekler.
17 Ama o gün seni kurtaracağım," diyor Yahve; "ve korktuğun adamların eline
verilmeyeceksin.
18 Çünkü seni kesinlikle kurtaracağım. Kılıçla düşmeyeceksin, ama hayatını
kurtaracaksın, çünkü bana güvendin." diyor Yahve.'"

40

1 Muhafız komutanı Nebuzaradan'ın, Babil'e sürgün götürülen bütün Yeruşalem ve
Yahuda sürgünleri arasında, zincire bağlı olan Yeremya'yı Rama'dan salıvermesinden
sonra, Yahve'den Yeremya'ya gelen söz.
2 Muhafız komutanı Yeremya'yı alıp ona dedi: "Tanrın Yahve bu yerin üzerine bu
kötülüğü ilan etti;
3 ve Yahve bunu getirdi ve söylediği gibi yaptı. Çünkü Yahve'ye karşı günah işlediniz ve
O'nun sözüne itaat etmediniz, bu yüzden bu şey başınıza geldi.
4 Şimdi, işte, bugün elindeki zincirlerden seni serbest bırakıyorum. Eğer benimle
birlikte Babil'e gelmek sana iyi görünüyorsa, gel, ben sana bakarım; ama eğer benimle
Babil'e gelmek sana kötü görünüyorsa, gelme. İşte, bütün ülke senin önünde. Sana
nereye gitmek iyi ve doğru görünüyorsa oraya git."
5 Yeremya henüz geri dönmemişken, "Geri dön, Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'nın
yanına dön; Babil Kralı onu Yahuda kentlerine vali olarak atamıştı. Halkın arasında
onunla birlikte otur; ya da sana uygun görünen yere git." dedi.
Böylece muhafız komutanı ona yiyecek ve armağan verip serbest bıraktı.
6 O zaman Yeremya Mispa'ya, Ahikam oğlu Gedalya'nın yanına gitti ve onunla
birlikte ülkede kalan halkın arasında yaşadı.
7 Kırlarda bulunan bütün ordu komutanları, kendileri ve adamları, Babil Kralı'nın
Ahikam oğlu Gedalya'yı ülkeye vali atadığını ve Babil'e sürgün edilmeyen ülkenin en
yoksullarından erkekleri, kadınları, çocukları ve halkı ona emanet ettiğini duyduklarında,
8 Netanya oğlu İşmael, Kareahoğulları Yohanan ve Yonatan, Tanhumet oğlu Seraya,
Netofalı Efa'nın oğulları ve Maakalı oğlu Yezanya adamları ile birlikte Mispa'ya,
Gedalya'nın yanına geldiler.
9 Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya onlara ve adamlarına ant içerek, "Keldaniler'e
hizmet etmekten korkmayın. Ülkede oturun ve Babil Kralı'na hizmet edin, o zaman
sizin için iyi olur." dedi.

10 “Bana gelince, işte, yanımıza gelecek olan Keldaniler'in önünde durmak için ben
Mispa'da oturacağım. Ama siz şarap, yaz meyveleri ve yağ toplayın, kaplarınıza koyun
ve aldığınız kentlerde oturun.”
11 Aynı şekilde, Moav'da, Ammon'un çocukları arasında, Edom'da ve bütün ülkelerde
bulunan bütün Yahudiler, Babil Kralı'nın Yahuda'dan bir kalıntı bıraktığını ve Şafan oğlu
Ahikam oğlu Gedalya'yı onların başına koyduğunu duyduklarında,
12 o zaman Yahudiler'in hepsi sürülmüş oldukları bütün yerlerden geri döndüler ve
Yahuda diyarına, Gedalya'nın yanına, Mispa'ya geldiler ve çok miktarda şarap ve yaz
meyvesi topladılar.
13 Kareah oğlu Yohanan ve kırdaki bütün ordu komutanları, Mispa'ya, Gedalya'nın
yanına gelip,
14 ve ona, “Ammon'un çocuklarının Kralı Baalis'in, Netanya oğlu İşmael'i senin hayatını
alsın diye gönderdiğini biliyor musun?” diye sordular.
Ama Ahikam oğlu Gedalya onlara inanmadı.
15 Kareah oğlu Yohanan, Mispa'da Gedalya'ya gizlice şöyle dedi: “Lütfen bırak
gideyim, Netanya oğlu İşmael'i öldüreyim ve kimse bunu bilmeyecek. Neden senin
hayatını alsın da, senin yanında toplanmış olan bütün Yahudiler dağılsın ve Yahuda'nın
kalanı yok olsun?”
16 Ama Ahikam oğlu Gedalya, Kareah oğlu Yohanan'a, “Bunu yapmayacaksın, çünkü
İşmael hakkında yalan söylüyorsun” dedi.

41

1 Yedinci ayda, kral soyundan ve kralın baş görevlilerinden bir olan Elişama oğlu
Netanya oğlu İşmael, on kişiyle birlikte Mispa'ya, Ahikam oğlu Gedalya'nın yanına geldi;
orada, Mispa'da birlikte yemek yediler.
2 Sonra Netanya oğlu İşmael ve onunla birlikte olan on kişi kalkıp, Babil Kralı'nın
ülkeye vali atadığı Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'yı kılıçla vurup öldürdüler.
3 İşmael, Mispa'da Gedalya'yla birlikte olan bütün Yahudiler'i ve orada bulunan
Keldani savaşçılarını da öldürdü.
4 Gedalya'yı öldürdükten sonraki ikinci gün, bunu kimse bilmiyordu,
5 Şekem'den, Şilo'dan ve Samarya'dan, sakallarını tıraş etmiş, giysilerini yırtmış, kendi
bedenlerini yaralamış, Yahve'nin evine götürmek için ellerinde ekmek sunuları ve
günnük olan seksen kişi geldi.
6 Netanya oğlu İşmael, onları karşılamak için ağlaya ağlaya yürüyerek Mispa'dan çıktı.
Onları karşılayınca, “Ahikam oğlu Gedalya'ya gelin” dedi.
7 Şehrin ortasına geldiklerinde, Netanya oğlu İşmael onları öldürdü ve yanındaki
adamlarla birlikte çukurun içine attı.
8 Ama onlar arasında bulunan on kişi İşmael'e, “Bizi öldürme, çünkü tarlada saklı
buğday, arpa, zeytinyağı ve bal depomuz var” dedi.
O da vazgeçti ve onları kardeşleriyle birlikte öldürmedi.
9 İşmael'in öldürdüğü adamların hepsinin cesetlerini Gedalya'nın yanına attığı çukuru
(bu, İsrael Kralı Baaşa'dan korktuğu için Kral Asa'nın yaptırdığı çukurdu), Netanya oğlu
İşmael öldürülmüş olanlarla doldurdu.
10 İşmael, Mispa'da kalan halkın hepsini, kralın kızlarını ve muhafız komutanı
Nebuzaradan'ın Ahikam oğlu Gedalya'ya emanet ettiği Mispa'da kalan halkın hepsini
sürgün etti. Netanya oğlu İşmael onları sürgün etti ve Ammon'un çocuklarına geçmek
üzere yola çıktı.

11 Ama Kareah oğlu Yohanan ve onunla beraber olan bütün ordu komutanları,
Netanya oğlu İşmael'in yaptığı bütün kötülükleri duyunca,
12 bütün adamları alıp Netanya oğlu İşmael'le savaşmaya gittiler ve onu Givon'daki
büyük suların yanında buldular.
13 Ve İşmael'le beraber olan bütün halk Kareah oğlu Yohanan'ı ve onunla beraber olan
bütün ordu komutanlarını görünce sevindiler.
14 Böylece İşmael'in Mispa'dan sürgün etmiş olduğu bütün halk geri dönüp Kareah oğlu
Yohanan'ın yanına gittiler.
15 Ama Netanya oğlu İşmael sekiz adamla birlikte Yohanan'dan kaçıp kurtularak
Ammon'un çocuklarının yanına gitti.
16 Kareah oğlu Yohanan ve onunla birlikte olan bütün ordu komutanları, Netanya
oğlu İşmael'in Ahikam oğlu Gedalya'yı öldürdükten sonra Mispa'dan götürmüş olduğu
halkın geri kalanını, yani Givon'dan geri getirdiği savaşçıları, kadınları, çocukları ve
hadımları aldı.
17 Bunlar Keldaniler yüzünden Mısır'a girmek üzere ayrıldılar, Beytlehem
yakınlarındaki Gerut Kimham'da yaşadılar.
18 Çünkü onlardan korkuyorlardı; çünkü Netanya oğlu İşmael, Babil Kralı'nın ülkeye
vali atadığı Ahikam oğlu Gedalya'yı öldürmüştü.

42

1 O zaman bütün ordu komutanları, Kareah oğlu Yohanan, Hoşaya oğlu Yezanya ve
küçüğünden büyüğüne kadar bütün halk yaklaştı,
2 ve Peygamber Yeremya'ya, "Lütfen yakarışımız senin önüne gelsin ve Tanrın
Yahve'ye bizim için, bütün bu kalıntı için dua et. Çünkü senin gördüğün gibi, çok
insandan geriye pek az kaldık.
3 Tanrın Yahve bize yürümemiz gereken yolu ve yapmamız gereken şeyleri göstersin."
4 O zaman Peygamber Yeremya onlara, "Sizi duydum" dedi, "İşte, Tanrınız Yahve'ye
sözlerinize göre dua edeceğim. Yahve size ne yanıt verirse size bildireceğim. Sizden bir
şey saklamayacağım."
5 O zaman Yeremya'ya, "Tanrın Yahve'nin bize bildirmek üzere sana göndereceği her
söze göre yapmazsak, Yahve aramızda gerçek ve sadık bir tanık olsun" dediler.
6 "İster iyi, ister kötü olsun, seni kendisine gönderdiğimiz Tanrımız Yahve'nin sözüne
itaat edeceğiz; ta ki, Tanrımız Yahve'nin sözüne itaat edince bize iyilik olsun."
7 On gün sonra, Yahve'nin sözü Yeremya'ya geldi.
8 O zaman Kareah oğlu Yohanan'ı ve onunla birlikte olan bütün ordu komutanlarını,
küçüğünden büyüğüne kadar bütün halkı çağırdı.
9 Onlara, "Yakarışınızı kendisine sunmak için beni kendisine gönderdiğiniz İsrael'in
Tanrısı Yahve şöyle diyor:
10 'Eğer bu ülkede yaşamaya devam ederseniz, sizi bina edeceğim, yıkmayacağım; sizi
dikeceğim, sökmeyeceğim; çünkü üzerinize getirdiğim sıkıntıdan ötürü kederliyim.
11 Korkmakta olduğunuz Babil Kralı'ndan korkmayın. Ondan korkmayın.' diyor
Yahve, 'Çünkü sizi kurtarmak ve onun elinden özgür kılmak için sizinle birlikteyim.
12 O size merhamet etsin de, sizi kendi ülkenize döndürsün diye, ben size merhamet
edeceğim.'" dedi.
13 "'Ama eğer, 'Bu ülkede oturmayacağız" derseniz, Tanrınız Yahve'nin sözüne itaat
etmezseniz,
14 "Hayır, Mısır diyarına gireceğiz, orada savaş görmeyecek, boru sesi duymayacağız,
ekmek için açlık çekmeyeceğiz; orada oturacağız" derseniz;

15 bu yüzden, ey Yahuda'nın kalıntısı, şimdi Yahve'nin sözünü dinleyin! İsrael'in Tanrısı,
Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Eğer gerçekten yüzünüzü Mısır'a girmeye döndürürseniz ve
oraya yerleşirseniz,
16 o zaman öyle olacak ki, korktuğunuz kılıç orada, Mısır diyarında size yetişecek ve
korktuğunuz kıtlık orada, Mısır'da, ardınızda yakın takipte olacak ve orada öleceksiniz.
17 Mısır'a gidip orada yaşamaya yüzlerini dönen bütün adamlar da böyle olacak. Kılıçla,
kıtlıkla ve salgın hastalıkla ölecekler. Onlardan hiçbiri kalmayacak, üzerlerine getireceğim
kötülükten kaçıp kurtulamayacak.'
18 Çünkü İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Öfkem ve gazabım Yeruşalem
sakinlerinin üzerine nasıl döküldü ise, Mısır'a girdiğinizde de gazabım sizin üzerinize öyle
dökülecek; dehşet, şaşkınlık, lanet ve aşağılanma konusu olacaksınız; ve bu yeri bir daha
görmeyeceksiniz.'"
19 "Ey Yahuda kalıntısı, Yahve sizin için, 'Mısır'a girmeyin!' dedi. Bugün size tanıklık
ettiğimi kesinlikle bilin.
20 Çünkü kendi canlarınıza karşı hile yaptınız; beni Tanrınız Yahve'ye gönderip, 'Bizim
için Tanrımız Yahve'ye dua et; Tanrımız Yahve'nin söyleyeceği her şeye göre bize bildir,
biz de yapacağız' dediniz.
21 Bugün size bildirdim; ama siz Tanrınız Yahve'nin beni size göndermiş olduğu hiçbir
konuda O'nun sözüne itaat etmediniz.
22 Bu yüzden şimdi bilin ki, yaşamak üzere gitmek istediğiniz yerde kılıçtan, kıtlıktan ve
salgın hastalıktan öleceksiniz."

43

1 Yeremya, Tanrıları Yahve'nin onlara bildirmek için Tanrıları Yahve'nin kendisini
göndermiş olduğu bu sözlerin hepsini bütün halka söylemeyi bitirince,
2 Hoşaya oğlu Azarya, Kareah oğlu Yohanan ve bütün kibirli adamlar Yeremya'ya,
"Yalan söylüyorsun" dediler, "Tanrımız Yahve seni, 'Mısır'a gidip orada yaşamayacaksın'
demek için göndermedi.
3 Ama Neriya oğlu Baruk, bizi öldürsünler ya da bizi Babil'e sürsünler diye bizi
Keldaniler'in eline teslim etmek için seni bize karşı çevirdi."
4 Böylece Kareah oğlu Yohanan, bütün ordu komutanları ve bütün halk, Yahuda
ülkesinde oturmak için Yahve'nin buyruğuna itaat etmediler.
5 Kareah oğlu Yohanan ve bütün ordu komutanları, sürüldükleri bütün uluslardan
geri dönüp Yahuda diyarına yerleşen Yahuda kalıntısının tümünü,
6 erkekleri, kadınları, çocukları, kralın kızlarını ve muhafız komutanı Nebuzaradan'ın
Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'nın yanına bırakmış olduğu herkesi, Peygamber
Yeremya'yı ve Neriya oğlu Baruk'u alıp götürdüler.
7 Mısır diyarına girdiler, çünkü Yahve'nin sözüne itaat etmediler; ve Tahpanhes'e
geldiler.
8 O zaman Yahve'nin sözü Tahpanhes'te Yeremya'ya geldi ve şöyle dedi:
9 "Eline büyük taşlar al ve onları Tahpanhes'te Firavun'un evinin girişindeki tuğlalıkta,
Yahuda halkının gözü önünde harcın içine gizle.
10 Onlara de, İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'İşte, hizmetkârım Babil
Kralı Nebukadnetsar'ı gönderip alacağım, gizlediğim bu taşların üzerine onun tahtını
kuracağım ve krallık çadırını onların üzerine kuracak.
11 Gelip Mısır ülkesini vuracak; ölüm için olanlar ölüme, sürgün için olanlar sürgüne,
kılıç için olanlar kılıca verilecek.
12 Mısır ilâhlarının evlerinde ateş tutuşturacağım. Onları yakacak ve sürgüne götürecek.
Çoban nasıl giysisini giyerse, o da Mısır ülkesine dizilecek ve oradan esenlikle çıkacak.

13 Mısır ülkesindeki Beyt Şemeş'in dikili taşlarını da kıracak ve Mısır ilâhlarının evlerini
ateşe verecek.'"

44

1 Mısır ülkesinde, Migdol'da, Tahpanhes'te, Memfis'te ve Patros diyarında yaşayan
bütün Yahudiler hakkında Yeremya'ya şu söz geldi,
2 "İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Yeruşalem üzerine ve Yahuda'nın
bütün kentleri üzerine getirmiş olduğum bütün kötülüğü gördünüz;
3 çünkü onların, sizin ve atalarınızın bilmediği başka ilâhlara buhur yakmaya ve
hizmet etmeye giderek beni öfkelendirmek için yapmış oldukları kötülükler yüzünden,
işte, o kentler harap ve içlerinde kimse oturmuyor.
4 Ama ben bütün peygamber hizmetkârlarımı erken davranıp size göndererek şöyle
dedim, "Ah, nefret ettiğim bu iğrenç şeyi yapmayın."
5 Ama onlar dinlemediler, kulak asmadılar. Başka ilâhlara buhur yakmayı bırakıp
kötülüklerinden dönmediler.
6 Bu yüzden gazabım ve öfkem taşarak döküldü, Yahuda kentlerinde ve Yeruşalem
sokaklarında alevlendi. Bugün olduğu gibi harap olup ıssız kaldılar.'"

7 "Bu yüzden şimdi İsrael'in Tanrısı, Ordular Tanrısı Yahve şöyle diyor: 'Neden kendi
canlarınıza karşı büyük kötülük yapıyorsunuz? Yahuda'nın içinden erkeği, kadını, çocuğu
ve emzikte olanı kendinizden kesip atıyorsunuz. Kendinize kimseyi bırakmıyorsunuz.
8 Mısır'a gidip orada yaşadığınız yerde başka ilâhlara buhur yakarak ellerinizin
işleriyle beni öfkelendiriyorsunuz. Böylece kesilip atılacaksınız, yeryüzündeki bütün uluslar
arasında lanet ve utanç konusu olacaksınız.
9 Atalarınızın kötülüğünü, Yahuda krallarının kötülüğünü, karılarının kötülüğünü,
kendi kötülüğünüzü ve karılarınızın Yahuda diyarında ve Yeruşalem sokaklarında
yaptıkları kötülüğü unuttunuz mu?
10 Bugüne kadar kendilerini alçaltmadılar, korkmadılar, önünüze ve atalarınızın önüne
koyduğum yasamda ve kurallarımda yürümediler.'"

11 "Bu yüzden İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'İşte, bütün Yahuda'yı
kesip atmak üzere yüzümü size karşı kötülük için çevireceğim.
12 Mısır diyarına gidip yaşamak için yüzlerini dönen Yahuda'nın kalıntısını alacağım ve
hepsi yok olacak. Mısır diyarında düşecekler. Kılıç ve kıtlıkla tükenecekler. Küçüğünden
büyüğüne kadar kılıç ve kıtlıkla ölecekler. Dehşet, şaşkınlık, lanet ve utanç konusu
olacaklar.
13 Çünkü Yeruşalem'i kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla nasıl cezalandırdıysam, Mısır'da
oturanları da öyle cezalandıracağım.
14 Mısır diyarında, yaşamak için oraya giden Yahuda'nın kalıntısından hiçbiri kaçıp
kurtulmayacak, sağ kalıp da dönüp orada oturmak istedikleri Yahuda diyarına geri
dönmeyecek. Çünkü kaçıp kurtulanlardan başka kimse geri dönmeyecek.'"

15 Karılarının başka ilâhlara buhur yaktığını bilen bütün erkekler, orada duran bütün
kadınlar, büyük bir topluluk, Mısır diyarında Patros'ta oturan bütün halk, Yeremya'ya
şöyle karşılık verdi:
16 "Yahve'nin adıyla bize söylediğin sözü dinlemeyeceğiz.
17 Ama gökyüzünün kraliçesine buhur yakıp ona dökmelik sunular dökmek için
ağzımızdan çıkan her sözü mutlaka yerine getireceğiz; tıpkı bizim ve atalarımızın,
kralarımızın ve beylerimizin Yahuda kentlerinde ve Yeruşalem sokaklarında yaptığımız
gibi; çünkü o zaman bol yiyeceğimiz vardı ve iyiydik ve hiçbir kötülük görmedik.
18 Ama gökyüzünün kraliçesine buhur yakmayı ve ona dökmelik sunuları dökmeyi
bıraktığımızdan beri her şeyden yoksun kaldık ve kılıçla ve kıtlıkla telef olduk."

19 Kadınlar, “Biz gökyüzünün kraliçesine buhur yakıp ona dökmelik sunuları dökerken, kocalarımız olmadan mı ona tapınmak için pideler yaptık ve ona dökmelik sunuları döktük?” dediler.
20 O zaman Yeremya bütün halka, erkeklere ve kadınlara, kendisine yanıt veren bütün halka şöyle dedi:
21 “Sizin ve atalarınızın, kralларınızın ve beylerinizin ve ülke halkının Yahuda kentlerinde ve Yeruşalem sokaklarında yaktığınız buhuru, Yahve onları hatırlamadı mı, O'nun aklına gelmedi mi?
22 Böylece Yahve, işlerinizin kötülüğü ve işlediğiniz iğrençlikler yüzünden artık dayanamadı. Bu yüzden ülkeniz bugün olduğu gibi ıssız, şaşılacak ve lanetli, içinde oturanı olmayan bir yer oldu.
23 Mademki buhur yaktınız, mademki Yahve'ye karşı günah işlediniz, Yahve'nin sözüne itaat etmediniz, yasasında, kurallarında ve tanıklıklarında yürümediniz; bu yüzden bugün olduğu gibi bu kötülük başınıza geldi.”
24 Yeremya bütün halka, bütün kadınlara şöyle dedi: “Mısır diyarında bulunan bütün Yahuda halkı, Yahve'nin sözünü dinleyin!
25 İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Siz ve karılarınız, “Adaklarımızı yerine getireceğiz, gökyüzünün kraliçesine buhur yakacağız, ona dökmelik sunuları dökeceğiz” diye ağzınızla söylediniz ve ellerinizle yerine getirdiniz.'”
'“O zaman adaklarınızı tutun, adaklarınızı yerine getirin.'”
26 “Bu nedenle, Mısır'da oturan bütün Yahuda, Yahve'nin sözünü dinleyin: 'İşte, büyük adımla ant içtim,' diyor Yahve, 'Mısır'ın bütün ülkesinde, Yahuda halkının ağzından bir daha “Efendi Yahve'nin hakkı için” diye adım anılmayacak.
27 İşte, ben onları iyilik için değil, kötülük için gözlüyorum. Mısır diyarında olan bütün Yahuda halkı hepsi tükeninceye kadar kılıçla ve kıtlıkla telef olacaklar.
28 Kılıçtan kaçıp kurtulanlar, az sayıda kişi, Mısır diyarından Yahuda diyarına dönecekler. Mısır diyarına yaşamak için giden Yahuda'nın bütün kalıntısı, kimin sözünün duracağını, benimkinin mi, yoksa onlarınkinin mi bilecekler.'”
29 “Yahve şöyle diyor, ‘Bu size bir işaret olacak, sizi bu yerde cezalandıracağım. Böylece sözlerimin kesinlikle size karşı kötülük için duracağını bileceksiniz.’
30 Yahve şöyle diyor, ‘İşte, Mısır Kralı Firavun Hofra'yı düşmanlarının eline ve hayatını arayanların eline vereceğim. Tıpkı Yahuda Kralı Sidkiya'yı, hayatını arayan ve düşmanı olan Babil Kralı Nebukadnetsar'ın eline verdiğim gibi.’ ”

45

1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in dördüncü yılında, Neriya oğlu Baruk'a, Yeremya'nın ağzından bu sözleri bir kitaba yazdığında, Peygamber Yeremya ona şu sözü söyledi:
2 “Ey Baruk, İsrael'in Tanrısı Yahve sana şöyle diyor,
3 'Sen, “Vay başıma! Çünkü Yahve acılarıma keder kattı! İniltimden yoruldum ve rahat bulamıyorum” dedin.'”
4 “Ona şöyle diyeceksin, Yahve şöyle diyor, ‘İşte, yaptığımı ben yıkacağım, diktiğimi ben sökeceğim; hem de bütün ülkede.
5 Kendin için büyük şeyler mi arıyorsun? Onları arama; çünkü işte, bütün insanların üzerine kötülük getireceğim,’ diyor Yahve, ‘ama nereye gidersen git, hayatını kurtarıp kaçmanı sağlayacağım.’ ”

46

1 Yahve'nin Peygamber Yeremya'ya uluslar hakkında gelen sözü.

2 Mısır hakkında: Mısır Kralı Firavun Neko'nun Fırat Irmağı yanında Karkemiş'te
bulunan ordusu hakkında; Babil Kralı Nebukadnetsar, Yahuda Kralı Yoşiya oğlu
Yehoyakim'in dördüncü yılında onu vurdu.
3 "Küçük kalkanı ve büyük kalkanı hazırlayın,
ve savaşa yaklaşın!
4 Atları koşun ve binin, ey atlılar,
miğferlerinizi takıp dikilin.
Mızraklarınızı parlatın,
zırhlarınızı giyin.
5 Bunu neden gördüm?
Şaşkına döndüler ve geri döndüler.
Yiğitleri yere çalındı,
aceleyle kaçtılar,
ve geriye bakmadılar.
Dehşet her yanda." diyor Yahve.
6 "Hızlı olan kaçmasın,
yiğit kaçıp kurtulmasın.
Kuzeyde, Fırat Irmağı yanında
tökezleyip düştüler."
7 "Nil gibi,
suları kabaran ırmaklar gibi yükselen bu kimdir?
8 Mısır, Nil gibi,
suları kabaran ırmaklar gibi yükseliyor.
'Yükseleceğim, yeryüzünü örteceğim.
Kentleri ve onların sakinlerini yok edeceğim.' diyor.
9 Ey atlar, şahlanın!
Öfkelenin, ey savaş arabaları!
Yiğitler:
Kalkanı kullanan Kuş ve Put;
yayı kullanan ve geren Ludim çıksınlar.
10 Çünkü o gün,
Ordular Yahvesi'nin, düşmanlarından öç alacağı
bir öç günüdür.
Kılıç onları yiyip bitirecek, doyacak,
ve kana kana onların kanından içecek.
Çünkü Ordular Yahvesi'nin,
Fırat Irmağı yanındaki kuzey ülkesinde bir kurbanı var.
11 Gilad'a çık da merhem al,
ey sen, Mısır'ın el değmemiş kızı.
Boşuna çok ilaç kullanıyorsun.
Senin için şifa yok.
12 Uluslar senin utancını duydular,
ve yeryüzü feryadınla doldu;
çünkü yiğit yiğide karşı tökezledi,
ikisi de birlikte düştüler."
13 Babil Kralı Nebukadnetsar'ın gelip Mısır ülkesini vuracağına dair Yahve'nin
Peygamber Yeremya'ya söylediği söz:
14 "Mısır'da ilan edin,
Migdol'da duyurun,
Memfis'te ve Tahpanhes'te duyurup şöyle deyin,

'Kalk ve hazırlan,
çünkü kılıç çevreni yiyip bitirdi.'
15 Güçlülerin neden süpürüldüler?
Ayakta durmadılar, çünkü Yahve onları itti.
16 Birçoğunu tökezletti.
Evet, birbirlerinin üzerine düştüler.
'Kalkın zalim kılıçtan halkımıza,
doğduğumuz diyara dönelim!' dediler.
17 Orada, 'Mısır Kralı Firavun sadece bir gürültüdür;
belirlenmiş zamanı kaçırdı' diye bağırdılar.
18 "Varlığımın hakkı için"
diyor adı Ordular Yahvesi olan Kral,
"Kesinlikle dağlar arasında Tabor,
ve deniz yanındaki Karmel gibi gelecektir.
19 Ey sen, Mısır'da oturan kız,
sürgüne gitmeye kendini hazırla;
çünkü Memfis harap olacak,
ve yakılıp yıkılacak,
içinde oturan kalmayacak."
20 "Mısır çok güzel bir düvedir;
ama kuzeyden yıkım geldi.
Geldi.
21 Onun içindeki ücretlileri de ahırdaki buzağılar gibidir,
çünkü onlar da geri döndüler.
Birlikte kaçtılar.
Ayakta durmadılar,
çünkü felaketlerinin günü, ziyaretlerinin vakti üzerlerine gelmişti.
22 Sesi yürüyen yılan gibi olacak,
çünkü bir orduyla yürüyecekler,
ve odun kesenler gibi, baltalarla ona karşı gelecekler.
23 Ağaçları sayılamasa da,
yine ormanını kesecekler," diyor Yahve;
"Çünkü çekirgelerden daha çoklar,
ve sayısızlar.
24 Mısır kızı hayal kırıklığına uğrayacak,
kuzey halkının eline teslim edilecek."
25 İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor: "İşte, No'lu Amon'u, Firavun'u, Mısır'ı, onun ilâhlarını ve kralları, Firavun'u ve ona güvenenleri cezalandıracağım.
26 Onları hayatlarını arayanların eline, Babil Kralı Nebukadnetsar'ın eline ve hizmetkârlarının eline teslim edeceğim. Ondan sonra eski günlerde olduğu gibi orada oturulacak." diyor Yahve.
27 "Ama korkma, ey hizmetkârım Yakov.
Yılma, ey İsrael.
Çünkü işte, seni uzaktan,
soyunu da sürgün edildikleri ülkeden ben kurtaracağım.
Yakov dönecek,
sakin ve rahat olacak.
Onu kimse korkutmayacak.
28 Korkma, ey hizmetkârım Yakov," diyor Yahve,
"çünkü ben seninleyim.

Çünkü seni sürdüğüm bütün ulusların sonunu tamamen getireceğim,
ama senin tamamen sonunu getirmeyeceğim,
ama seni ölçüyle yola getireceğim,
ve seni hiç cezasız bırakmayacağım."

47

1 Firavun Gaza'yı vurmadan önce, Peygamber Yeremya'ya Filistliler hakkında gelen
Yahve'nin sözü.
2 Yahve şöyle diyor:
"İşte, sular kuzeyden yükseliyor,
onlar taşkın bir sel olacak,
ülkeyi ve içindeki her şeyi, kenti ve içinde yaşayanları sular altında bırakacak.
İnsanlar bağıracak,
ve ülkenin bütün sakinleri feryat edecek.
3 Güçlülerinin nallarının sesinden,
savaş arabalarının vızıltısından,
tekerleklerinin gürültüsünden,
babalar dönüp çocuklarına bakmıyorlar,
çünkü elleri çok zayıf.
4 Çünkü Sur ve Sayda'dan kalan her yardımcıyı kesip atmak üzere
bütün Filistliler'i yok etme günü geliyor;
çünkü Yahve Filistliler'i,
Kaftor adasının kalıntısını yok edecek.
5 Gaza üzerine kellik geldi;
Aşkelon hiçe indirildi.
Ey vadilerinin kalıntısı,
kendini ne zamana dek keseceksin?"
6 " 'Ey Yahve'nin kılıcı,
ne zamana dek susmayacaksın?
Kendini kınına geri koy;
dinlen ve sakin ol.'"
7 "Yahve sana buyurmuşken,
nasıl sessiz kalabilirsin?
Onu Aşkelon'a ve deniz kıyısına karşı,
orası için saptadı."

48

1 Moav hakkında. İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor:
"Vay başına Nebo!
Çünkü harap oldu.
Kiryatayim hayal kırıklığına uğradı.
Alındı.
Misgav* utandırıldı,
ve yıkıldı.
2 Moav'ın övgüsü artık yok.
Heşbon'da ona karşı kötülük tasarladılar:
'Gelin! Onu bir ulus olmaktan çıkaralım.'
Sen de, ey Madmen, susturulacaksın.
Seni kılıç kovalayacak.
3 Horonayim'den feryat sesi,

* **48:1** veya kale

harabe ve büyük yıkım!
4 Moav yıkıldı.
Yavrularının feryadı duyuldu.
5 Çünkü Luhit yokuşundan ağlaya ağlaya çıkıyorlar.
Çünkü Horonayim'in inişinde yıkım çığlığının sıkıntısını duydular.
6 Kaçın! Hayatınızı kurtarın!
Çöldeki ardıç çalısı gibi olun.
7 Çünkü kendi işlerine ve hazinelerine güvendiğin için
sen de alınacaksın.
Kemoş, kâhinleri ve beyleri ile birlikte
Sürgüne çıkacak.
8 Yıkıcı her kentin üzerine gelecek,
ve hiçbir kent kaçıp kurtulmayacak;
vadi de yok olacak ve ova harap olacak,
Yahve'nin söylemiş olduğu gibi.
9 Moav'a kanat verin de
uçup kaçabilsin;
ve onun kentleri harap olacak,
içlerinde oturacak kimse kalmayacak."
10 "Yahve'nin işini savsaklayarak yapana lanet olsun;
ve kılıcını kandan alıkoyana lanet olsun."
11 "Moav gençliğinden beri rahattı,
ve tortusuna yerleşti,
ve kaptan kaba boşaltılmadı,
ve sürgüne gitmedi;
bu yüzden tadı onda kaldı,
ve kokusu değişmedi.
12 Bu yüzden işte," diyor Yahve,
"Ona dökenleri göndereceğim günler geliyor,
ve onu dökecekler; kaplarını boşaltacaklar,
ve kaplarını parçalayacaklar.
13 İsrael evi güvendikleri Beytel'den nasıl utandılarsa,
Moav da Kemoş'tan öyle utanacak."
14 "Nasıl, 'Biz yiğitleriz,
ve savaş için cesur adamlarız' diyorsunuz?
15 Moav harap oldu,
ve kentlerine çıktılar,
seçme gençleri boğazlanmak için indiler."
diyor adı Ordular Yahvesi olan Kral.
16 "Moav'ın felaketi yaklaşıyor,
ve sıkıntısı hızla geliyor.
17 Ey onun etrafındaki herkes,
ve onun adını bilenlerin hepsi, onun için ağıt yakın,
'Güçlü asa, güzel değnek nasıl da kırıldı!'"
18 "Ey sen, Divon'da oturan kız,
görkeminden aşağı in,
ve susuz yerde otur;
Çünkü Moav'ın yıkıcısı sana karşı çıktı.
Senin kalelerini yıktı.
19 Ey sen, Aroer'de oturan, yol kenarında dur da gözetle.

Kaçan adama ve kaçıp kurtulan kadına sor:
‘Ne oldu?’ de.
20 Moav hayal kırıklığına uğradı;
çünkü yıkıldı.
Ağla ve feryat et!
Arnon’un yanında Moav’ın harap olduğunu söyle.
21 Yargı ovaya geldi:
Holon'a, Yahzah'a, Mefaat'a,
22 Divon'a, Nebo'ya, Beyt Diblatayim'e,
23 Kiryatayim'e, Beyt Gamul'a, Beyt Meon'a,
24 Keriyot'a, Bosra'ya,
ve Moav ülkesinin uzak ya da yakın bütün kentlerine.
25 Moav'ın boynuzu kesildi,
kolu kırıldı,” diyor Yahve.
26 “Onu sarhoş edin,
çünkü Yahve'ye karşı kendini yüceltti.
Moav kendi kusmuğunda yuvarlanacak,
ve o da alay konusu olacak.
27 Çünkü İsrael senin için alay konusu mu oldu?
Hırsızlar arasında mı bulundu?
Çünkü ondan söz ettikçe,
baş sallıyorsun.
28 Ey sizler, Moav sakinleri, kentleri terk edin de kayada oturun.
Uçurumun ağzında yuvasını yapan güvercin gibi olun.”
29 “Moav'ın övüncünü duyduk.
Kendini beğenmişliğiyle, gururu, küstahlığı,
ve yüreğinin büyüklenmesi çok kibirli.
30 Onun gazabını bilirim,” diyor Yahve, “bir hiçtir;
övünmeleri bir şey yapmadı.
31 Bu yüzden Moav için ağlayacağım.
Evet, bütün Moav için feryat edeceğim.
Kir Heres halkı için yas tutacaklar.
32 Senin için Yazer'in ağlayışından daha fazla ağlayacağım,
ey Sivma asması.
Dalların denizi aştı.
Yazer denizine kadar ulaştı.
Yok edici yaz meyvelerinin ve bağ bozumunun üzerine düştü.
33 Verimli tarladan ve Moav ülkesinden sevinç ve neşe kaldırıldı.
Üzüm sıkma çukurundan şarabı kestim.
Kimse bağırarak üzüm çiğnemeyecek.
O bağırış olmayacak.
34 Heşbon'un feryadından Elealeh'e, Yahaz'a kadar,
Tsoar'dan Horonayim'e, Eglat Şelişiya'ya kadar seslerini duyurdular;
çünkü Nimrim suları da harap olacak.
35 Üstelik Moav'da,” diyor Yahve,
yüksek yerde kurban sunanı,
ve ilâhlarına buhur yakanı sona erdireceğim.
36 Bu yüzden yüreğim Moav için ney gibi inliyor,
yüreğim Kir Heresliler için ney gibi inliyor.
Bu yüzden kazandığı bolluk yok oldu.

37 Çünkü her baş kel,
her sakal kesilmiş.
Bütün ellerde kesikler,
belde çul var.
38 Moav'ın bütün damlarında,
ve sokaklarında her yerde ağıt var;
çünkü Moav'ı kimsenin beğenmediği bir kap gibi kırdım." diyor Yahve.
39 "Nasıl yıkıldı!
Nasıl da ağlıyorlar!
Moav utançtan nasıl da sırtını döndü!
Böylece Moav çevresindekilerin hepsine
alay konusu ve dehşet olacak."
40 Çünkü Yahve şöyle diyor: "İşte, kartal gibi uçacak,
ve kanatlarını Moav'a karşı gerecek.
41 Keriyot alındı,
kaleler ele geçirildi.
O gün Moav'ın yiğitlerinin yüreği,
sancı çeken bir kadının yüreği gibi olacak.
42 Moav, Yahve'ye karşı kendini yücelttiği için,
bir halk olmaktan çıkacak.
43 Ey Moav sakini,
dehşet, çukur ve tuzak senin üzerindedir." diyor Yahve.
44 "Dehşetten kaçan çukura düşecek;
çukurdan çıkan da tuzağa tutulacak,
çünkü onun üzerine, Moav'ın üzerine,
ziyaretleri yılını getireceğim" diyor Yahve.
45 "Kaçanlar Heşbon'un gölgesinde güçsüzce duruyorlar;
çünkü Heşbon'dan ateş çıktı,
Sihon'un ortasından alev,
Moav'ın köşesini ve gürültücülerin başlarının tepesini yiyip bitirdi.
46 Vay haline ey Moav!
Kemoş halkı mahvoldu;
çünkü oğulların sürgüne götürüldü,
kızların tutsaklığa gönderildi."
47 "Ama son günlerde Moav'ın sürgününü geri döndüreceğim"
diyor Yahve.
Moav'ın yargısı buraya kadardır.

49

1 Ammon'un çocukları hakkında. Yahve şöyle diyor:
"İsrael'in oğulları yok mu?
Mirasçısı yok mu?
Öyleyse Malkam neden Gad'ı mülk ediniyor,
ve halkı onun kentlerinde oturuyor?
2 Bu yüzden, işte günler geliyor," diyor Yahve,
"Ammon'un çocuklarının Rabba'sına karşı savaş bağırışını işittireceğim,
ve orası ıssız bir yığın olacak ve onun kızları ateşle yakılacak;
o zaman İsrael kendisini mülk edinenleri mülk edinecek" diyor Yahve.
3 "Ağla, ey Heşbon, çünkü Ay yıkıldı!
Feryat edin, ey Rabba kızları!

Çul giyinin.
Ağıt yakın ve çitler arasında ileri geri koşun;
çünkü Malkam, kâhinleri ve beyleri sürgüne gidecek.
4 Ey dönek kız, neden vadilerde,
sulak vadinle övünüyorsun?
Hazinelerine güvenip,
'Kim bana gelecek?' diyordun.
5 İşte, senin üzerine çevrende bulunanların hepsinden
dehşet getireceğim," diyor Ordular Efendisi Yahve,
hepiniz tamamen kovulacaksınız,
kaçakları toplayacak kimse olmayacak."
6 "Ama ondan sonra Ammon'un çocuklarının sürgününü geri döndüreceğim,"
diyor Yahve.
7 Edom hakkında, Ordular Yahvesi şöyle diyor:
"Teman'da bilgelik artık yok mu?
Akıllıların öğüdü tükendi mi?
Bilgelikleri yok mu oldu?
8 Kaçın! Geri dönün!
Derinliklerde oturun, ey Dedan sakinleri;
çünkü Esav'ın başına gelen felaketi onun başına getireceğim,
onu ziyaret ettiğimde.
9 Üzüm toplayıcılar size gelse,
biraz artakalan üzüm bırakmazlar mı?
Hırsızlar gece gelse,
yeteri kadar çalmazlar mı?
10 Ama Esav'ı ben soydum,
gizli yerlerini açtım, artık saklanamayacak.
Kardeşleri ve komşularıyla birlikte soyu da yok oldu;
artık yok.
11 Yetim çocuklarınızı bırakın.
Onları sağ bırakacağım.
Dullarınız bana güvensinler."
12 Çünkü Yahve şöyle diyor: "İşte, kâseden içmeye layık olmayanlar kesinlikle içecek; ve sen tamamen cezasız kalacak olan mısın? Cezasız kalmayacaksın, kesinlikle içeceksin.
13 Çünkü kendi üzerime ant içtim," diyor Yahve, "Bosra şaşılacak, utanılacak şey, çöl ve lanetlik olacak. Bütün kentleri ebedi harabeler olacak."
14 Yahve'den bir haber işittim,
ve uluslar arasında bir elçi gönderildi,
"Bir araya toplanın!
Ona karşı gelin!
Savaşa kalkın!" dedi.
15 "Çünkü işte, uluslar arasında seni küçülttüm,
insanlar arasında hor gördüm.
16 Dehşetine gelince,
yüreğinin gururu seni aldattı,
ey kaya yarıklarında oturan,
tepenin doruğunu tutan,
yuvanı kartal kadar yüksek yapsan bile,
seni oradan indireceğim." diyor Yahve.
17 "Edom şaşılacak bir şey olacak.

Oradan geçen herkes şaşacak,
ve bütün onun belalarına ıslık çalacak.
18 Sodom ve Gomora ve komşu kentlerinin yıkılışında olduğu gibi," diyor Yahve,
"orada hiç kimse oturmayacak,
ve hiçbir insanoğlu orada yaşamayacak."
19 "İşte, güçlü yurda karşı Yarden'in gururundan aslan gibi çıkacak;
çünkü onları oradan ansızın kaçıracağım,
ve kim seçilirse,
onu onun üzerine koyacağım.
Benim gibi olan kimdir?
Bana vakit belirleyecek olan kimdir?
Önümde duracak çoban kimdir?"
20 Bu nedenle, Yahve'nin Edom'a karşı belirlemiş olduğu öğüdünü,
ve Teman sakinlerine karşı amaçlamış olduğu tasarıyı dinleyin:
Sürünün küçüklerini kesinlikle sürükleyecekler.
O, kesinlikle yurdunu üzerlerine yıkacak.
21 Yeryüzü onların düşüş sesinden titriyor;
Kızıldeniz'de duyulan çığlık, bir gürültü var.
22 İşte, kartal gibi yükselip uçacak,
ve kanatlarını Bosra'ya karşı gerecek.
O gün Edom'un yiğitlerinin yüreği, sancı çeken bir kadının yüreği gibi olacak.
23 Damaskus hakkında:
"Hamat ve Arpad utandılar,
Çünkü kötü haber duydular.
Eridiler.
Denizde keder var.
Sakin kalamaz.
24 Damaskus zayıfladı,
kaçmak için döndü,
onu titreme aldı.
Doğuran kadın gibi,
onu ağrı ve sıkıntılar tuttu.
25 Övgü kenti,
sevincimin kenti nasıl terk edilmez?
26 Bu yüzden gençleri sokaklarında düşecek,
ve bütün savaşçılar o gün susturalacak."
diyor Ordular Yahvesi.
27 "Damaskus surlarında ateş tutuşturacağım,
ve Ben Hadad'ın saraylarını yiyip bitirecek."
28 Babil Kralı Nebukadnetsar'ın vurduğu Kedar,
ve Hasor krallıkları hakkında Yahve şöyle diyor:
"Kalkın, Kedar'a çıkın,
ve doğunun çocuklarını yok edin.
29 Çadırlarını ve sürülerini alacaklar,
perdelerini, bütün kaplarını,
ve develerini kendileri için götürecekler;
ve onlara bağıracaklar, 'Her yanda dehşet!'
30 Kaçın!
Uzaklara gidin!
Ey Hasor sakinleri, derinliklerde oturun," diyor Yahve;
"Çünkü Babil Kralı Nebukadnetsar size karşı öğüt aldı,

ve size karşı bir tasarı düşündü.
31 Kalkın! Rahat olup
kaygısız oturan ulusun üzerine gidin," diyor Yahve;
"Onun kapıları ve sürgüleri yoktur,
tek başına oturur.
32 Develeri ganimet,
sürüleri yağma olacak.
Sakallarının köşeleri kesilmiş olanları her yana dağıtacağım,
felaketlerini her yandan getireceğim."
diyor Yahve.
33 "Hasor çakalların meskeni,
sonsuza dek ıssız kalacak.
Orada kimse oturmayacak,
hiçbir insanoğlu orada yaşamayacak."
34 Yahuda Kralı Sidkiya'nın krallığının başlangıcında, Peygamber Yeremya'ya Elam hakkında Yahve'nin şu sözü geldi:
35 "Ordular Yahvesi şöyle diyor:
'İşte, Elam'ın yayını,
güçlülerinin başını kıracağım.
36 Elam'ın üzerine gökyüzünün dört yanından dört rüzgârı getireceğim,
ve onları bütün o rüzgârlara dağıtacağım.
Elam'ın sürgünlerinin gelmediği hiçbir ulus kalmayacak.
37 Elam'ı düşmanlarının ve hayatlarını arayanların önünde
Dehşete düşüreceğim.
Onların üzerine kötülük, kızgın öfkemi getireceğim,' diyor Yahve;
'Ve onları tüketinceye kadar arkalarından kılıç göndereceğim.
38 Elam'da tahtımı kuracağım,
ve oradan kral ve beyleri yok edeceğim.' diyor Yahve.
39 'Ama son günlerde
Elam'ın sürgünlüğünü geri döndüreceğim' diyor Yahve."

50

1 Yahve'nin Babil hakkında, Keldaniler ülkesi hakkında Yeremya Peygamber aracılığıyla söylediği söz.
2 "Uluslar arasında duyurun, ilan edin,
bayrak dikin;
ilan edin, gizlemeyin; şöyle deyin,
'Babil alındı,
Bel hayal kırıklığına uğradı,
Merodak dehşete düştü!
Onun suretleri hayal kırıklığına uğradı.
Onun putları dehşete düştü.'
3 Çünkü kuzeyden bir ulus ona karşı çıkıyor,
ülkesini ıssız bırakacak,
içinde kimse oturmayacak.
Kaçtılar.
İnsan da hayvan da gittiler."
4 "O günlerde ve o zamanda," diyor Yahve,
"İsrael'in çocukları ve Yahuda'nın çocukları birlikte gelecekler;
ağlayarak yollarına devam edecekler,

ve Tanrıları Yahve'yi arayacaklar.
5 Yüzleri ona dönük olarak Siyon hakkında soracaklar ve,
'Gelin, unutulmayacak ebedi bir antlaşmayla
Yahve'yle birleşin' diyecekler.
6 Halkım kaybolmuş koyunlar oldu.
Çobanları onları saptırdı.
Onları dağlarda salıverdiler.
Dağdan tepeye gittiler.
Kendi dinlenme yerlerini unuttular.
7 Bulanların hepsi onları yedi.
Düşmanları, 'Biz suçlu değiliz,
çünkü onlar Yahve'ye karşı,
doğruluk yurduna,
ataların umudu olan
Yahve'ye karşı günah işlediler' dediler."
8 "Babil'in içinden kaçın!
Keldaniler ülkesinden çıkın,
ve sürülerin önündeki tekeler gibi olun.
9 Çünkü işte,
Kuzey ülkesinden büyük uluslardan oluşan bir topluluğu Babil'e karşı kışkırtıp çıkaracağım;
ve ona karşı dizilecekler.
Oradan alınacak.
Okları usta bir yiğidin okları gibi olacak.
Hiçbiri boş dönmeyecek.
10 Keldan diyarı av olacak.
Onu avlayanların hepsi doyurulacak." diyor Yahve.
11 "Mademki seviniyorsunuz,
mademki sevinçle coşuyorsunuz,
ey sizler, mirasımı yağma edenler,
mademki harman döven düve gibi sıçrıyorsunuz,
ve aygır gibi kişniyorsunuz,
12 Anneniz tümüyle hayal kırıklığına uğrayacak.
Sizi doğuran utanacak.
İşte, ulusların en küçüğü olacak,
çöl, kurak ve ıssız bir diyar olacak.
13 Yahve'nin gazabı yüzünden orada kimse oturmayacak,
ama tümüyle ıssız olacak.
Babil'in yanından geçen herkes şaşacak,
ve bütün belalarından dolayı ıslık çalacak.
14 Ey siz, bütün yay gerenler,
Babil'e karşı her yandan dizilin;
ona ok atın.
Okları esirgemeyin,
çünkü o, Yahve'ye karşı günah işledi.
15 Her yanından ona karşı bağırın.
Kendini teslim etti.
Surları yıkıldı.
Duvarları yıkıldı,
çünkü bu Yahve'nin öcüdür.
Ondan öç alın.

O ne yaptıysa ona öyle yapın.
16 Ekin ekeni,
ve hasat zamanında orak tutanı Babil'den kesip atın.
Zalim kılıcın korkusuyla,
her biri kendi halkına dönecek,
ve her biri kendi diyarına kaçacak."
17 "İsrael dağılmış koyundur.
Aslanlar onu kaçırttı.
Önce Aşur Kralı onu yedi,
şimdi de en sonunda Babil Kralı Nebukadnetsar onun kemiklerini kırdı."
18 Bu yüzden İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor:
"İşte, Babil Kralı'nı ve ülkesini,
Aşur Kralı'nı cezalandırdığım gibi cezalandıracağım.
19 İsrael'i tekrar kendi otlağına getireceğim,
Karmel ve Başan'da otlayacak.
Canı Efraim tepelerinde ve Gilad'da doyacak.
20 O günlerde ve o zamanda," diyor Yahve,
"İsrael'in suçları aranacak,
ve bulunmayacak,
Yahuda'nın günahları da bulunmayacak.
Çünkü kalıntı olarak bıraktıklarımı bağışlayacağım."
21 "Merataim ülkesine karşı,
ona ve Pekod sakinlerine karşı çık.
Öldür ve onları artlarından tamamen yok et," diyor Yahve,
"ve sana buyurduğum her şeye göre yap.
22 Ülkede savaş sesi,
ve büyük yıkım var.
23 Bütün yeryüzünün çekici nasıl parçalanıp kırıldı!
Babil uluslar arasında nasıl harap oldu!
24 Senin için tuzak kurdum,
ve sen de farkında olmadan ona tutuldun, ey Babil.
Bulundun,
ve yakalandın,
çünkü Yahve'ye karşı savaştın.
25 Yahve silahhanesini açtı,
ve öfkesinin silahlarını çıkardı;
çünkü Ordular Yahvesi'nin, Keldaniler ülkesinde yapacağı işi var.
26 En uzak sınırdan ona karşı gelin.
Ambarlarını açın.
Onu kümeler halinde yığın.
Onu tümüyle yok edin.
Ondan hiçbir şey kalmasın.
27 Bütün boğalarını öldürün.
Kesime insinler.
Vay başlarına! Çünkü onların günü,
onların ziyaret zamanı geldi.
28 Tanrımız Yahve'nin öcünü,
tapınağının öcünü Siyon'da ilan etmek için,
Babil diyarından kaçıp kurtulanları dinleyin."
29 "Okçuları, yay gerenlerin hepsini Babil'e karşı toplayın.

Ona karşı çepeçevre ordugâh kurun.
Hiçbiri ondan kaçıp kurtulmasın.
Ona yaptığı işe göre ödeyin.
Yaptığı her şeye göre ona aynısını yapın;
çünkü Yahve'ye,
İsrael'in Kutsal Olanı'na karşı gururlandı.
30 Bu yüzden gençleri sokaklarında düşecek.
Onun bütün savaşçıları o gün susturalacak." diyor Yahve.
31 "İşte, ey sen kibirli olan, ben sana karşıyım,"
diyor Efendi Ordular Yahvesi;
"çünkü senin gününü,
seni ziyaret edeceğim zaman geldi.
32 Gururlu kişi tökezleyip düşecek,
ve onu kimse kaldıramayacak.
Onun kentlerinde ateş tutuşturacağım,
ve çevresinde olanların hepsini yiyip bitirecek."
33 Ordular Yahvesi şöyle diyor:
"İsrael'in çocukları ve Yahuda'nın çocukları birlikte eziliyor.
Onları sürgün edenlerin hepsi onları sıkı tutuyor,
salıvermeyi reddediyorlar.
34 Onların Kurtarıcısı güçlüdür.
Adı Ordular Yahvesi'dir.
Babil'in sakinlerine rahatsızlık verip
yeryüzüne rahat vermek için
onların davasını tümüyle görecektir."
35 Yahve, "Keldaniler'in üzerine, Babil sakinlerinin üzerine,
onun beylerinin üzerine,
ve onun bilge adamlarının üzerine kılıç" diyor.
36 "Övünenlerin üzerine kılıç,
ve onlar akılsız olacaklar.
Yiğitlerin üzerine kılıç,
ve dehşete kapılacaklar.
37 Atları üzerine,
savaş arabaları üzerine,
ve içinde olan bütün karışık halk üzerine kılıç;
ve onlar kadın gibi olacaklar.
Hazineleri üzerine kılıç,
ve onlar soyulacaklar.
38 Suları üzerine kuraklık,
ve onlar kuruyacaklar;
çünkü orası oyma suretler ülkesidir,
ve putları yüzünden çıldırdılar.
39 Bu yüzden çölün vahşi hayvanları
kurtlarla birlikte orada oturacak.
Deve kuşları orada oturacak.
Artık sonsuza dek orada oturulmayacak,
ve kuşaktan kuşağa içinde yaşanmayacak.
40 Tanrı Sodom ve Gomora'yı ve komşu kentlerini devirdiği zaman olduğu gibi," diyor
Yahve,
"orada hiç kimse oturmayacak,

hiçbir insanoğlu orada yaşamayacak."
41 "İşte, kuzeyden bir halk geliyor.
Yeryüzünün uçlarından büyük bir ulus ve birçok kral harekete geçirilecek.
42 Yay ve mızrak alıyorlar.
Zalimdirler ve merhametleri yoktur.
Sesleri deniz gibi kükrüyor.
Atlara binmişler,
her biri sana karşı dizilmiş,
bir savaşçı gibi, ey Babil kızı.
43 Babil Kralı onların haberini duydu,
ve elleri güçsüzleşti.
Onu sıkıntı,
doğuran kadın gibi ağrılar tuttu.
44 İşte, düşman Yarden çalılıklarından aslan gibi
güçlü yurda karşı çıkacak;
çünkü onları oradan ansızın kaçıracağım.
Kim seçilirse,
onu onun üzerine koyacağım,
Çünkü benim gibi olan kimdir?
Bana zaman tayin edecek olan kimdir?
Önümde durabilecek çoban kimdir?"
45 Bu yüzden, Babil'e karşı aldığı kararı,
ve Keldaniler ülkesine karşı düşündüğü tasarıyı işitin:
Elbette onları, sürünün küçüklerini sürükleyip götürecekler.
Elbette onların yurdunu üzerlerine yıkacaklar.
46 Babil'in alınmasının gürültüsünden yeryüzü titriyor.
Uluslar arasında feryat duyuluyor.

51

1 Yahve şöyle diyor:
"İşte, Babil'e ve Levkamay'da oturanlara karşı
yıkıcı bir rüzgâr kaldıracağım.
2 Babil'e yabancılar göndereceğim,
onu savuracaklar.
Ülkesini boşaltacaklar;
çünkü sıkıntı gününde her yandan ona karşı olacaklar.
3 Yay gerene karşı,
ve zırhı ile övünene karşı okçu yayını gersin;
gençlerini esirgemeyin!
Bütün ordusunu tümüyle yok edin!
4 Keldaniler ülkesinde öldürülüp
sokaklarında delinecekler.
5 Çünkü ülkeleri İsrael'in Kutsalı'na karşı suçla dolu olsa bile,
İsrael ve Yahuda,
Tanrısı Ordular Yahvesi tarafından terk edilmedi."
6 "Babil'in ortasından kaçın!
Herkes kendi hayatını kurtarsın!
Onun kötülüğü içinde yok olmayın,
çünkü bu, Yahve'nin öç alma zamanıdır.
Ona karşılığını verecektir.

7 Babil, bütün dünyayı sarhoş eden
Yahve'nin elinde altın bir kâsedir.
Uluslar onun şarabından içtiler;
bu yüzden çıldırdılar.
8 Babil ansızın düştü ve yıkıldı!
Onun için ağıt yakın!
Ağrısı için merhem alın.
Belki iyileşir."
9 "Babil'i iyileştirmek isterdik,
ama iyileşmedi.
Onu terk edin, gidelim,
her birimiz kendi ülkesine;
çünkü onun yargısı göğe erişiyor,
gökyüzüne kadar yükseliyor.
10 'Yahve doğruluğumuzu ortaya koydu.
Gelin, Tanrımız Yahve'nin işini Siyon'da duyuralım.'"
11 "Okları bileyin!
Kalkanları sıkıca tutun!
Yahve, Med krallarının ruhunu harekete geçirdi,
çünkü amacı Babil'e karşı, onu yok etmektir;
çünkü bu Yahve'nin öcü,
tapınağının öcüdür.
12 Babil surlarına karşı bayrak dikin!
Bekçileri güçlendirin!
Bekçileri dikin,
ve pusuları hazırlayın;
çünkü Yahve, Babil sakinleri için söylediğini
hem tasarladı hem de yaptı.
13 Ey sen, çok sular üzerine oturup bol hazineleri olan,
sonun geldi, açgözlülüğünün ölçeği doldu.
14 Ordular Yahvesi kendi üzerine ant içip şöyle dedi:
'Mutlaka seni çekirgelerle doldurur gibi insanlarla dolduracağım,
sana karşı seslerini yükseltecekler.
15 "Yeryüzünü gücüyle yarattı.
Dünyayı bilgeliğiyle kurdu.
Anlayışıyla gökleri gerdi.
16 Ses verince göklerde sular kükrer,
buharları yeryüzünün uçlarından yükseltir.
Yağmur için şimşek yapar,
hazinelerinden rüzgâr çıkarır."
17 "Herkes budala ve bilgisiz oldu.
Her kuyumcu kendi suretinden dolayı hayal kırıklığına uğradı,
çünkü dökme suretleri yalandır,
ve onlarda soluk yoktur.
18 Onlar boşunadır,
aldatıcılığın işidir.
Ziyaretleri zamanında yok olacaklardır.
19 Yakov'un payı bunlara benzemez,
çünkü mirasının oymağı da dahil olmak üzere
her şeye biçim veren O'dur.
Adı Ordular Yahvesi'dir."

20 “Sen benim savaş baltam ve savaş silahımsın.
Seninle ulusları parçalayacağım.
Seninle krallıkları yok edeceğim.
21 Seninle atı ve binicisini parçalayacağım.
22 Seninle savaş arabasını,
ve binicisini parçalayacağım.
Seninle erkeği,
ve kadını parçalayacağım.
Seninle yaşlıyı,
ve genci parçalayacağım.
Seninle genci,
ve el değmemiş kızı parçalayacağım.
23 Seninle çobanı ve sürüsünü parçalayacağım.
Seninle çiftçiyi ve boyunduruğunu parçalayacağım.
Seninle valileri ve kaymakamları parçalayacağım.”
24 “Babil’e ve Keldani sakinlerinin hepsine, senin önünde Siyon’da yaptıkları bütün kötülükleri geri vereceğim” diyor Yahve.
25 “İşte, sana karşıyım,
bütün yeryüzünü mahveden,
ey yıkıcı dağ” diyor Yahve.
“Elimi senin üzerine uzatacağım,
seni kayalardan aşağı yuvarlayacağım,
ve seni yanmış bir dağ yapacağım.
26 Senden köşe taşı,
temel taşı almayacaklar;
ama sonsuza dek ıssız kalacaksın.” diyor Yahve.
27 “Ülkede bayrak dikin!
Uluslar arasında boru çalın!
Ulusları ona karşı hazırlayın!
Ararat, Minni ve Aşkenaz krallıklarını ona karşı çağırın!
Ona karşı başkomutan atayın!
Atları çekirge sürüsü gibi çıkarın!
28 Ulusları, Med krallarını, valilerini, ve bütün kaymakamlarını,
ve hakimiyetleri altındaki bütün diyarı ona karşı hazırlayın!
29 Ülke titriyor ve acı çekiyor;
çünkü Babil ülkesini ıssız, kimsesiz kılmak için
Yahve'nin Babil'e karşı olan tasarıları yerinde duruyor.
30 Babil'in yiğitleri savaşmayı bıraktılar,
kalelerinde kaldılar.
Güçleri tükendi.
Kadın gibi oldular.
Meskenleri ateşe verildi.
Kapı sürgüleri kırıldı.
31 Babil Kralı'na kentinin her taraftan alındığını göstermek için,
bir koşucu diğerine,
bir haberci diğerine koşacak.
32 Böylece geçitler tutuldu.
Kamışları ateşle yaktılar.
Savaşçılar korktular.”
33 Çünkü İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor:

“Babil kızı, çiğnendiği zaman harman yerine benzer.
Biraz daha, onun da hasat zamanı gelecek.”
34 “Babil Kralı Nebukadnetsar beni yedi.
Beni ezdi.
Beni boş bir kap yaptı.
Bir canavar gibi beni yuttu.
Ağzını lezzetli yiyeceklerimle doldurdu.
Beni kovdu.
35 Bana ve bedenime yapılan zorbalık
Babil'in üzerinde olsun!” diyecek Siyon sakinleri;
ve “Kanım Keldaniler'in üzerinde olsun!” diyecek Yeruşalem.
36 Bu yüzden Yahve şöyle diyor:
“İşte, davanı ben göreceğim,
senin için öç alacağım.
Onun denizini kurutacağım,
ve pınarının suyunu keseceğim.
37 Babil oturanı olmayan,
taş yığınları,
çakalların yurdu,
şaşılacak ve ıslık çalınacak bir şey olacak.
38 Genç aslanlar gibi birlikte kükreyecekler.
Aslan yavruları gibi homurdanacaklar.
39 Kızıştıklarında,
şölenlerini ben yapacağım,
sevinsinler,
ve ebedi uykuya dalsınlar da uyanmasınlar diye,
onları sarhoş edeceğim.” diyor Yahve.
40 “Onları kuzular gibi,
erkeçlerle koçlar gibi kesime indireceğim.”
41 “Şeşak nasıl alındı!
Bütün dünyanın övgüsü nasıl ele geçirildi!
Babil uluslar arasında nasıl harabeye döndü!
42 Babil'i deniz bastı.
Dalgalarının çokluğuyla örtüldü.
43 Kentleri ıssız, kurak bir yer ve çöl,
kimsenin oturmadığı bir diyar oldu.
Hiçbir insan yanından geçmiyor.
44 Babil'de Bel'i yargılayacağım,
ve yuttuğunu ağzından çıkaracağım.
Uluslar artık ona akmayacak.
Evet, Babil'in duvarı düşecek.”
45 “Halkım, onun içinden çık,
ve her biriniz kendinizi Yahve'nin kızgın öfkesinden kurtarın.
46 Yüreğiniz bayılmasın.
Ülkede duyulacak haberden korkmayın.
Çünkü bir yıl haber gelir,
ondan sonraki yıl başka bir haber gelir,
ve ülkede zorbalık, hükümdar hükümdara karşı.
47 Bu yüzden işte, Babil'in oyma suretlerini yargılayacağım günler geliyor;
ve bütün ülkesi utandırılacak.
Bütün öldürülmüşleri onun ortasında düşecek.

48 O zaman gökler, yeryüzü,
ve içindekilerin hepsi
Babil için sevinçle ezgi söyleyecek;
Çünkü yıkıcılar kuzeyden ona gelecekler." diyor Yahve.
49 "Babil İsrael'in öldürülmüşlerini düşürdüğü gibi,
ülkenin bütün öldürülmüşleri de Babil'de öyle düşecek.
50 Ey sizler, kılıçtan kaçıp kurtulanlar, gidin!
Durmayın!
Uzaktan Yahve'yi hatırlayın,
ve Yeruşalem aklınıza gelsin."
51 "Ayıplamalar işittiğimiz için utandık.
Yüzümüz şaşkınlıkla örtüldü,
çünkü yabancılar Yahve'nin evinin kutsal yerlerine girdi."
52 "Bu yüzden, işte, onun oyma suretlerini yargılayacağım günler geliyor"
diyor Yahve;
"Ve onun bütün ülkesinde yaralılar inleyecek.
53 Babil gökyüzüne de yükselse,
gücünün yüksekliğini de sağlamlaştırsa,
yine de benden ona yıkıcılar gelecek." diyor Yahve.
54 "Babil'den bir feryat,
ve Keldaniler ülkesinden büyük yıkım sesi geliyor!
55 Çünkü Yahve Babil'i harap ediyor,
ve içinden büyük sesi yok ediyor!
Onun dalgaları çok sular gibi kükrüyor.
Seslerinin gürültüsü çıkıyor.
56 Çünkü yıkıcı onun üzerine,
Babil'in üzerine geldi.
Yiğitleri alındı.
Yayları parçalandı,
çünkü Yahve karşılıklar Tanrısı'dır.
Kesinlikle karşılığını verecektir.
57 Onun beylerini, bilgelerini,
valilerini, kaymakamlarını ve yiğitlerini sarhoş edeceğim.
Ebedi uykuya dalacaklar ve uyanmayacaklar."
diyor Kral, adı Ordular Yahvesi olan.
58 Ordular Yahvesi şöyle diyor:
"Babil'in geniş surları tamamen yıkılacak.
Yüksek kapıları ateşle yakılacak.
Halklar boşuna, uluslar ateş için çalışacak,
ve yorgun düşecekler."
59 Yahuda Kralı Sidkiya ile birlikte Babil'e gittiğinde, Mahseya oğlu Neriya oğlu Seraya'ya Peygamber Yeremya'nın buyurduğu söz. Seraya baş görevliydi.
60 Yeremya, Babil'e gelecek bütün kötülükleri, Babil hakkında yazılmış olan bütün bu sözleri bir kitaba yazdı.
61 Yeremya, Seraya'ya şöyle dedi: "Babil'e vardığında, o zaman bak, bütün bu sözleri oku.
62 Ve de, 'Ey Yahve, bu yer hakkında, içinde hiç kimse, ne insan ne de hayvan oturmayacak, sonsuza dek ıssız kalacak diye onu yok etmek üzere sen söyledin.'
63 Bu kitabı okumayı bitirdiğinde, ona bir taş bağlayıp Fırat'ın ortasına atacaksın.

64 O zaman, 'Babil böyle batacak ve onun başına getireceğim kötülük yüzünden bir daha kalkamayacak; onlar yorgun düşecekler' diyeceksin."

Yeremya'nın sözleri buraya kadardır.

52

1 Sidkiya krallığa başladığında yirmi bir yaşındaydı. Yeruşalem'de on bir yıl krallık yaptı. Annesinin adı Livnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı.
2 Yehoyakim'in yapmış olduğu her şeye göre, Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptı.
3 Çünkü Yahve'nin öfkesi yüzünden, onları önünden atana dek Yeruşalem ve Yahuda'da böyle oldu.

Sidkiya Babil Kralı'na karşı isyan etti.
4 Krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayda, ayın onuncu gününde, Babil Kralı Nebukadnetsar, kendisi ve bütün ordusu Yeruşalem'in üzerine geldi ve ona karşı ordugâh kurdu; ve etrafına kaleler inşa ettiler.
5 Böylece kent, Kral Sidkiya'nın on birinci yılına kadar kuşatıldı.

6 Dördüncü ayda, ayın dokuzuncu günü, kentte kıtlık çok şiddetliydi; öyle ki, ülke halkı için ekmek yoktu.
7 O zaman kentte bir gedik açıldı; ve bütün savaşçılar kaçtılar; ve geceleyin, kral bahçesinin yanında olan iki duvar arasındaki kapı yolundan, kentten çıktılar. Ve Keldaniler kentin her yanından kuşatmışlardı. Savaşçılar Arava'ya doğru gittiler.
8 Fakat Keldaniler ordusu kralı kovaladılar ve Yeriha ovalarında Sidkiya'ya yetiştiler; ve bütün ordusu yanından dağıldı.
9 O zaman kralı tuttular ve onu Hamat ülkesindeki Rivla'ya, Babil Kralı'nın yanına çıkardılar; ve onun hakkında hüküm verdi.
10 Babil Kralı Sidkiya'nın oğullarını onun gözleri önünde öldürdü. Rivla'da Yahuda'nın bütün beylerini de öldürdü.
11 Sidkiya'nın gözlerini oydu; Babil Kralı onu zincire vurdu ve onu Babil'e götürdü, ölümü gününe dek onu hapiste tuttu.

12 Beşinci ayda, ayın onuncu günü, Babil Kralı Nebukadnetsar'ın on dokuzuncu yılında, Babil Kralı'nın önünde duran muhafız komutanı Nebuzaradan Yeruşalem'e girdi.
13 Yahve'nin evini ve kralın evini yaktı; Yeruşalem'in bütün evlerini, her büyük evi ateşe verdi.
14 Muhafız komutanıyla birlikte olan bütün Keldani ordusu çepeçevre Yeruşalem'in bütün surlarını yıktı.
15 Muhafız komutanı Nebuzaradan halkın en yoksullarını, kentte kalmış olan halkın geri kalanını, Babil Kralı tarafına geçmiş olan kaçakları ve kalabalığın geri kalanını sürgün etti.
16 Ama muhafız komutanı Nebuzaradan ülkenin en yoksullarını bağcı ve çiftçi olarak bıraktı.
17 Keldaniler, Yahve'nin evindeki tunç direkleri, Yahve'nin evindeki ayaklıkları ve tunç denizi parçaladılar ve bütün tunçlarını Babil'e götürdüler.
18 Kazanları, kürekleri, maşaları, leğenleri, kaşıkları ve hizmette kullanılan bütün tunç kapları da götürdüler.
19 Muhafız komutanı, kadehleri, tablaları, leğenleri, kazanları, şamdanları, kaşıkları ve tasları, altından olanları altın, gümüşten olanları gümüş olarak aldı.

20 İki direği, denizi ve Kral Solomon'un Yahve'nin evi için yaptırmış olduğu ayaklıkların altındaki on iki tunç boğayı aldılar. Bütün bu kapların tunçları tartıya gelmezdi.

21 Direklere gelince, bir direğin yüksekliği on sekiz arşındı; on iki arşınlık* bir çizgi onu
çevreliyordu; kalınlığı dört parmaktı. İçi boştu.
22 Üzerinde tunçtan bir başlık vardı; bir başlığın yüksekliği beş arşındı;† başlığın her
yanında ağ ve nar motifleri vardı, hepsi tunçtandı. İkinci direk ve narları da aynıydı.
23 Yanlarda doksan altı nar vardı; ağ üzerinde her yanında bütün narlar yüz taneydi.
24 Muhafız komutanı, Başkâhin Seraya'yı, ikinci Kâhin Sefanya'yı ve eşiğin üç bekçisini
aldı,
25 ve kentten savaşçıların başında bulunan bir görevliyi ve kralın yüzünü görenlerden
kentte bulunan yedi kişiyi; ülke halkını askere yazan ordu başkomutanının kâtibini; ve
kent içinde bulunan ülke halkından altmış kişiyi aldı.
26 Muhafız komutanı Nebuzaradan onları aldı ve Rivla'ya Babil Kralı'nın yanına
götürdü.
27 Babil Kralı onları vurdu ve Hamat ülkesindeki Rivla'da onları öldürdü.
Böylece Yahuda kendi ülkesinden sürgün edildi.
28 Nebukadnetsar'ın sürgün ettiği halkın sayısı şöyledir: Yedinci yılda üç bin yirmi üç
Yahudi;
29 Nebukadnetsar'ın on sekizinci yılında Yeruşalem'den sekiz yüz otuz iki kişiyi sürgün
etti;
30 Nebukadnetsar'ın yirmi üçüncü yılında muhafız komutanı Nebuzaradan yedi yüz
kırk beş kişiyi sürgün etti. Tüm halkın sayısı dört bin altı yüzdü.
31 Yahuda Kralı Yehoyakin'in sürgünlüğünün otuz yedinci yılında, on ikinci ayın yirmi
beşinci günü, Babil Kralı Evilmerodak, krallığının birinci yılında, Yahuda Kralı
Yehoyakin'in başını yükseltti ve onu zindandan salıverdi.
32 Ona güzel sözler söyledi ve tahtını Babil'de kendisiyle birlikte olan kralların tahtının
üstüne koydu.
33 Onun zindan giysilerini değiştirdi. Yehoyakin, hayatının bütün günlerinde sürekli
olarak onun önünde ekmek yedi.
34 Babil Kralı tarafından sürekli bir ödenek; ölümü gününe dek, hayatı boyunca her gün
kendisine ödenek olarak bir pay verildi.

* **52:21** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. † **52:22** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

AĞITLAR
1

1 İnsanlarla dolu olan kent,
nasıl da yapayalnız oturuyor!
Uluslar arasında büyük olan,
dul kadın gibi oldu!
Ülkeler arasında bey olan
Köle oldu!
2 Geceleyin acı acı ağlıyor.
Gözyaşları yanaklarında.
Bütün sevgilileri arasında
onu teselli eden yok.
Bütün dostları ona hainlik etti.
Ona düşman oldular.
3 Yahuda sıkıntı çekmek,
ve ağır kölelik etmek için sürgüne gitti.
Uluslar arasında oturuyor.
Rahat bulamıyor.
Sıkıntısında bütün zulmedenleri ona yetişti.
4 Siyon yolları yas tutuyor,
çünkü kimse kutsal toplantıya gelmiyor.
Bütün kapıları ıssız.
Kâhinleri inliyor.
El değmemiş kızları sıkıntıda,
kendisi de acı içinde.
5 Düşmanları baş oldu.
Düşmanlarının işi yolunda;
çünkü Yahve,* günahlarının çokluğu yüzünden onu sıkıntıya soktu.
Yavruları düşmanın önünde sürgüne gitti.
6 Siyon kızının bütün görkemi kendisinden ayrıldı.
Beyleri otlak bulamayan geyiklere döndüler.
Kovalayanın önünde güçsüz kaldılar.
7 Yeruşalem, sıkıntı ve sefalet günlerinde,
eski günlerindeki bütün güzel şeylerini hatırlıyor;
onun halkı düşmanın eline düştüğünde ve kimse ona yardım etmediğinde,
düşmanlar onu gördüler.
Onun kimsesizliğiyle alay ettiler.
8 Yeruşalem büyük günah işledi.
Bu yüzden kirli oldu.
Ona saygı gösterenlerin hepsi onu hor görüyor,
çünkü çıplaklığını gördüler.
Evet, inliyor ve arkasını dönüyor.
9 Kirliliği eteklerindeydi.
Kendi sonunu hatırlamadı.
Bu yüzden aşağı inmesi şaşılacak şeydi.
Teselli edeni yok.

* **1:5** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

“Ey Yahve, sıkıntımı gör;
çünkü düşman kendini yüceltti.”
10 Düşman elini onun bütün güzel şeyleri üzerine uzattı;
çünkü ulusların kendi kutsal yerine girdiğini gördü,
onlar hakkında senin topluluğuna girmesinler diye buyurmuştun.
11 Bütün halkı inliyor.
Ekmek arıyor.
Canlarını ferahlatmak için güzel şeylerini yiyecek için verdiler.
“Bak, ey Yahve, ve gör,
çünkü sefil oldum.”
12 “Sizin için önemsiz mi bu,
ey bütün sizler, yoldan geçenler?
Bakın ve görün, benim başıma gelen,
Yahve'nin kızgın öfkesi gününde beni sıkıntıya soktuğu sıkıntı gibi
bir sıkıntı var mı?”
13 “Yukarıdan kemiklerime ateş gönderdi,
ve onlara karşı galip geldi.
Ayaklarım için ağ serdi.
Beni geri çevirdi.
Beni harap etti ve bütün gün baygınım.”
14 “Günahlarımın boyunduruğu onun eliyle bağlandı.
Birbirine kenetlendiler.
Boynuma çıktılar.
Gücümü tüketti.
Karşı durmaya gücüm yetmeyenlerin ellerine Efendi† beni teslim etti.”
15 “Efendi içimdeki bütün yiğitlerimi hiçe saydı.
Gençlerimi kırıp geçirmek için bana karşı heybetli bir topluluk çağırdı.
Efendi, Yahuda'nın el değmemiş kızını üzüm sıkma teknesinde çiğnedi.”
16 “Bunlardan dolayı ağlıyorum.
Gözüm, gözüm yaşlar akıtıyor,
çünkü canımı ferahlatacak olan tesellici benden uzak.
Çocuklarım harap oldu,
çünkü düşman galip geldi.”
17 Siyon ellerini açtı.
Onu teselli eden yok.
Yahve, Yakov hakkında,
çevresindekiler ona düşman olsunlar diye buyurdu.
Yeruşalem onların arasında kirli bir şey oldu.
18 “Yahve adildir,
çünkü buyruğuna karşı isyan ettim.
Lütfen, ey bütün halklar,
dinleyin ve üzüntümü görün.
El değmemiş kızlarım ve gençlerim sürgüne gittiler.”
19 “Sevgililerimi çağırdım,
ama onlar beni aldattılar.
Canlarını tazelemek için kendilerine yiyecek ararken,
kâhinlerim ve ihtiyarlarım kentte ruhlarını teslim ettiler.”
20 “Bak, ey Yahve; çünkü sıkıntıdayım.
Yüreğim sıkılıyor.
Yüreğim içimde dönüyor,

† **1:14** “Efendi” olarak tercüme edilen sözcük “Adonay”dır.

çünkü ağır bir şekilde isyan ettim.
Dışarıda kılıç yoksun bırakmada.
Evde ölüm gibi."
21 "İnlediğimi duydular.
Beni teselli eden yok.
Bütün düşmanlarım sıkıntımı duydu.
Bunu yaptığın için seviniyorlar.
İlan ettiğin günü getireceksin,
ve onlar da benim gibi olacaklar."
22 "Onların bütün kötülükleri senin önüne gelsin.
Bütün günahlarım için bana yaptığını onlara da yap.
Çünkü iniltilerim çok,
yüreğim de baygın."

2

1 Yahve öfkesiyle Siyon kızını nasıl bir bulutla örttü!
İsrael'in güzelliğini gökten yeryüzüne indirdi,
öfkesi gününde ayağının taburesini hatırlamadı.
2 Yahve Yakov'un bütün yurtlarını acımadan yuttu.
Gazabıyla Yahuda kızının kalelerini yıktı,
onları yere kadar indirdi.
Krallığı ve beylerini bozdu.
3 İsrael'in bütün boynuzunu kızgın öfkeyle kesti.
Sağ elini düşmanın önünden geri çekti.
Yakov'u her tarafını yiyip bitiren alevli ateş gibi yaktı.
4 Düşman gibi yayını gerdi,
sağ eliyle düşman gibi dikildi.
Göze hoş gelenlerin tümünü öldürdü.
Siyon kızının çadırı üzerine ateş gibi gazabını döktü.
5 Efendi sanki bir düşman gibi oldu.
İsrael'i yuttu.
Bütün saraylarını yuttu.
Kalelerini yıktı.
Yahuda kızında yas ve ağıdı artırdı.
6 Kendi çardağını,
bahçe çardağıymış gibi söküp attı.
Toplantı yerini yıktı.
Yahve Siyon'da kutsal toplantıyı ve Şabat'ı unutturdu.
Şiddetli öfkesiyle kralı ve kâhini hor gördü.
7 Yahve sunağını kaldırıp attı.
Tapınağından nefret etti.
Yeruşalem saraylarının duvarlarını düşmanın eline verdi.
Yahve'nin evinde kutsal toplantı gününde olduğu gibi gürültü yaptılar.
8 Yahve Siyon kızının duvarını yıkmaya karar verdi.
İpi gerdi.
Elini yıkmaktan çekmedi;
siperlerle duvara ağıt yaktırdı. İkisi birlikte zayıfladılar.
9 Kapıları yere battı.
Kapı sürgülerini kırıp yok etti.

Kralı ve beyleri yasanın olmadığı uluslar arasındalar.
Evet, peygamberleri Yahve'den görüm bulmuyorlar.
10 Siyon kızının ihtiyarları yerde oturuyorlar.
Sessiz kalıyorlar.
Başları üzerine toprak attılar.
Çul giydiler.
Yeruşalem'in kızları başlarını yere eğdiler.
11 Yaş dökmekten gözlerim tükendi.
Yüreğim sıkıntılı.
Halkımın kızının yıkımı yüzünden
Ciğerim yere döküldü,
çünkü çocuklar ve emziktekiler kentin sokaklarında bayılmakta.
12 Kent sokaklarında yaralılar gibi bayılınca,
canları annelerinin koynuna döküldüğü zaman,
annelerine, "Buğday ve şarap nerede?" diye soruyorlar.
13 Sana ne tanıklık edeyim?
Ey Yeruşalem kızı, seni neye benzeteyim?
Neyi sana kıyas edeyim de,
teselli edeyim, ey Siyon'un el değmemiş kızı?
Çünkü sendeki gedik deniz kadar büyük.
Seni kim iyileştirebilir?
14 Peygamberlerin senin için sahte,
ve akılsızca görümler gördüler.
Senin suçunu açığa çıkarıp
sürgününü geri çevirmediler,
ama senin için sahte vahiyler ve sürgün nedenlerini gördüler.
15 Yoldan geçenlerin hepsi sana el çırpıyor.
Yeruşalem kızına baş sallayıp ıslık çalıyorlar,
"İnsanların 'Güzelliğin kusursuzluğu,
bütün dünyanın sevinci' dediği kent bu mu?" diyorlar.
16 Bütün düşmanların sana karşı ağızlarını kocaman açtılar.
Islık çalıp diş gıcırdatıyorlar.
Şöyle diyorlar, "Onu yuttuk. Gerçekten de beklediğimiz gün budur.
Onu bulduk.
Onu gördük."
17 Yahve tasarladığını yaptı.
Eski günlerde buyurduğu sözünü yerine getirdi.
Yıktı, acımadı.
Düşmanı senin için sevindirdi.
Düşmanlarının boynuzunu yükseltti.
18 Yürekleri Yahve'ye feryat etti.
Ey Siyon kızının duvarı,
gözyaşların gece gündüz ırmak gibi aksın.
Rahatlama.
Gözlerin dinlenmesin.
19 Kalk, geceleyin, nöbetlerin başında bağır!
Yahve'nin yüzü önünde yüreğini su gibi dök.
Her sokak başında açlıktan bayılan çocuklarının canı için
Ellerini O'na doğru kaldır.
20 "Bak, ey Yahve, ve kime böyle yaptığını gör!
Kadınlar yavrularını, dizleri üzerinde tutup oynattıkları çocuklarını mı yesinler?

Kâhin ve peygamber Efendi'nin tapınağında mı öldürülsünler?”
21 “Gençler ve yaşlılar sokaklarda yerde yatıyorlar.
El değmemiş kızlarımla gençlerim kılıçla düştüler.
Öfken gününde onları öldürdün.
Boğazladın, ama acımadın.”
22 “Kutsal toplantı gününde olduğu gibi, her yandan dehşetlerimi çağırdın.
Yahve'nin öfkesi gününde kaçıp kurtulan ya da geride kalan olmadı.
Düşmanım, bakıp büyüttüğüm çocuklarımı tüketti.”

3

1 Ben, O'nun gazabının değneğiyle
sıkıntı gören adamım.
2 Beni güttü, ışıkta değil,
karanlıkta yürüttü.
3 Gerçekten de bütün gün
elini bana karşı çevirip duruyor.
4 Etimi ve derimi yıprattı,
kemiklerimi kırdı.
5 Karşıma duvar yaptı,
beni acı ve sıkıntıyla kuşattı.
6 Uzun zamandır ölü olanlar gibi
beni karanlık yerlerde oturttu.
7 Çevreme duvar ördü, dışarı çıkamıyorum.
Zincirlerimi ağırlaştırdı.
8 Evet, feryat edip yardım çağırınca,
duama set çekiyor.
9 Yollarıma yontma taşlarla duvar ördü,
yollarımı eğri etti.
10 Benim için pusuda yatan bir ayı,
gizlenmiş bir aslandır.
11 Yolumu saptırdı,
ve beni paraladı.
Beni harap etti.
12 Yayını gerdi,
beni ok için hedef gibi dikti.
13 Kılıfındaki oklarını böbreklerime sapladı.
14 Halkımın tümüne alay konusu,
gün boyu onların türküsü oldum.
15 Beni acıyla doldurdu.
Beni pelinle doldurdu.
16 Dişlerimi çakıl taşlarıyla kırdı.
Üzerimi külle örttü.
17 Canımı esenlikten uzaklaştırdın.
Bolluğu unuttum.
18 “Gücüm,
Yahve'den beklediğim umut da yok oldu” dedim.
19 Sıkıntımı, sefaletimi,
pelinle acıyı hatırla.
20 Canım onları hâlâ hatırlıyor,
ve içimde eğiliyor.

21 Bunu aklıma getiriyorum,
bu yüzden umudum var.
22 Yahve'nin sevgi dolu iyiliklerinden ötürü tükenmedik,
çünkü O'nun merhametleri son bulmaz.
23 Onlar her sabah yenilenir.
Senin sadakatin büyüktür.
24 "Benim payım Yahve'dir" der canım.
"Bu yüzden O'na güvenirim."
25 Yahve kendisini bekleyenlere,
kendisini arayan cana iyidir.
26 İnsanın umut etmesi,
ve Yahve'nin kurtarışını sessizce beklemesi iyidir.
27 İnsanın gençliğinde boyunduruğu taşıması iyidir.
28 Tek başına otursun da sussun,
çünkü üzerine onu koyan O'dur.
29 Ağzını toprağa koysun,
belki umut olur.
30 Kendisine vurana yanağını uzatsın.
Utanca doysun.
31 Çünkü Yahve sonsuza dek kendisinden atmaz.
32 Çünkü O, kederlendirse de,
sevgi dolu iyiliklerinin çokluğuna göre yine merhamet eder.
33 Çünkü O, isteyerek sıkıntı vermez,
insanoğullarını kederlendirmez.
34 Yeryüzünün bütün tutsaklarını ayak altında ezmeyi,
35 Yüceler Yücesi'nin yüzü önünde insanın hakkını saptırmayı,
36 davasında insana haksızlık etmeyi, Efendi razı olmaz.
37 Efendi buyurmadıkça,
kim bir şey söyler de gerçekleşir?
38 Kötülük de iyilik de Yüceler Yücesi'nin ağzından çıkmıyor mu?
39 İnsan, yaşayan insan,
neden günahlarının cezası için yakınır?
40 Yollarımızı araştıralım, deneyelim,
ve yine Yahve'ye dönelim.
41 Göklerdeki Tanrı'ya* ellerimizle birlikte yüreğimizi de yükseltelim.
42 "Suç işledik ve isyan ettik.
Sen bağışlamadın."
43 "Bizi öfkeyle örttün ve bizi kovaladın.
Öldürdün. Acımadın.
44 Kendini bulutla örttün,
böylece hiçbir dua ondan geçemiyor.
45 Bizi halkların arasında pislik ve süprüntü yaptın."
46 "Bütün düşmanlarımız bize karşı ağızlarını kocaman açtılar.
47 Dehşet ve çukur üzerimize geldi,
kırgın ve yıkım."
48 Halkımın kızının yıkımı yüzünden,
gözüm su ırmaklarıyla akıyor.
49 Gözüm hiç ara vermeden,

* **3:41** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

durmadan akıyor.
50 Yahve aşağı bakıp
gökten görene kadar.
51 Kentimin bütün kızları yüzünden,
gözlerim canımı sarstı.
52 Sebepsiz yere bana düşman olanlar
bir kuş gibi beni acımasızca kovaladılar.
53 Hayatımı zindanda kesip kopardılar,
üzerime taş attılar.
54 Başımın üstünden sular aktı.
"Kesip koparıldım" dedim.
55 Zindanının dibinden adını çağırdım,
ey Yahve.
56 Sesimi duydun:
"Kulağını inlememden,
ve feryadımdan gizleme."
57 Seni çağırdığım gün yaklaştın.
"Korkma" dedin.
58 Ey Yahve, canımın davalarını sen gördün.
Hayatımı kurtardın.
59 Ey Yahve, bana olan haksızlığı gördün.
Davamı yargıla.
60 Bütün intikamlarını,
ve bana karşı yaptıkları bütün tasarıları gördün.
61 Ey Yahve, onların aşağılamasını,
ve bana karşı olan bütün tasarılarını,
62 bana karşı çıkanların dudaklarını,
ve bütün gün bana karşı kurdukları düzenlerini duydun.
63 Oturuşlarını ve kalkışlarını görüyorsun.
Ben onların türküsü oldum.
64 Onlara ellerinin işine göre karşılık vereceksin, ey Yahve.
65 Onlara yürek katılığı vereceksin,
lanetin onlara olsun.
66 Onları öfkeyle kovalayacak,
ve onları Yahve'nin göklerinin altından yok edeceksin.

4

1 Altın nasıl da donuklaştı!
Saf altın nasıl değişti!
Kutsal yerin taşları
her sokak başına döküldü.
2 Saf altınla kıyaslanan,
Siyon'un değerli oğulları,
nasıl oldu da çömlekçi elinin işi,
toprak testiler gibi sayıldılar!
3 Çakallar bile memelerini verir,
yavrularını emzirirler.
Ama halkım kızı,
çöldeki devekuşları gibi acımasız oldu.
4 Emzikteki çocuğun dili susuzluktan damağına yapışıyor.
Küçük çocuklar ekmek istiyor,

kimse onlar için koparmıyor.
5 Lezzetli yiyecekler yiyenler sokaklarda perişan oldular.
Mor giysiler içinde büyütülenler gübre yığınlarını kucakladılar.
6 Çünkü halkım kızının suçu,
el değmeden bir anda yıkılan Sodom'un günahından daha büyüktür.
7 Soyluları kardan daha temizdi.
Sütten daha beyazdı.
Bedence yakuttan daha kırmızıydı.
Safir gibi parlıyordu.
8 Görünüşleri kömürden daha kara oldu.
Sokaklarda tanınmaz oldular.
Derileri kemiklerine yapıştı.
Kurudular.
Odun gibi oldular.
9 Kılıçla öldürülenler kıtlığın öldürdüklerinden iyidir;
çünkü bunlar tarla ürünlerinin yokluğundan yıpranarak erimekteler.
10 Merhametli kadınların elleri kendi çocuklarını kaynattı.
Onlar halkım kızının yıkımında yiyecekleri oldular.
11 Yahve gazabını tamamladı.
Kızgın öfkesini döktü.
Siyon'da, onun temellerini yiyip bitiren bir ateş tutuşturdu.
12 Düşman ve hasım Yeruşalem kapılarından içeri girecek diye,
yeryüzü kralları ve dünya sakinlerinin hiçbiri inanmazdı.
13 Peygamberlerinin günahları,
ve kâhinlerinin suçları yüzünden bu,
çünkü onlar kentin ortasında doğruların kanını döktüler.
14 Sokaklarda körler gibi dolaşıyorlar.
Kanla kirlenmişler,
Öyle ki, insanlar giysilerine dokunamaz oldu.
15 "Çekilin!" diye bağırdılar onlara.
"Kirli! Çekilin! Çekilin! Dokunmayın!
Kaçıp başıboş dolaştıklarında, insanlar uluslar arasında."
"Artık burada yaşayamazlar" dediler.
16 Yahve'nin öfkesi onları dağıttı.
Artık onlara bakmayacak.
Kâhinlere saygı göstermediler.
Yaşlıları kayırmadılar.
17 Boş yere yardım beklerken,
artık gözlerimiz sönüyor,
bizi kurtaramayacak bir ulusu gözledikçe gözledik.
18 Adımlarımızı avlıyorlar,
sokaklarımızda gezemiyoruz.
Sonumuz yakın.
Günlerimiz doldu,
çünkü sonumuz geldi.
19 Bizi kovalayanlar gökteki kartallardan daha hızlı.
Dağlarda bizi kovaladılar.
Çölde bize pusu kurdular.
20 Hayat soluğumuz,
Yahve'nin meshedilmişi,

onların çukurlarında yakalandı;
hani onun için,
Uluslar arasında onun gölgesinde yaşayacağız dediğimiz.
21 Sevin ve coş, Uz diyarında oturan ey Edom kızı.
Kâse sana da geçecek.
Sarhoş olacaksın,
ve soyunacaksın.
22 Suçlarının cezası tamamlandı, ey Siyon kızı.
Artık seni sürgüne götürmeyecek.
Ey Edom kızı, senin suçlarını ziyaret edecek.
Senin günahlarını ortaya çıkaracak.

5

1 Ey Yahve, başımıza gelenleri hatırla.
Bak da utancımızı gör.
2 Mirasımız yabancılara,
evlerimiz ellere verildi.
3 Yetim ve babasız kaldık.
Annelerimiz dul kadınlar gibi.
4 Suyumuzu parayla içmek zorunda kaldık.
Odunumuz bize satılıyor.
5 Bizi kovalayanlar ensemizde.
Yorgunuz ve rahatımız yok.
6 Ekmekle doymak için ellerimizi
Mısırlılar'a ve Aşurlular'a verdik.
7 Atalarımız günah işledi, artık yoklar.
Onların suçlarını biz yüklendik.
8 Köleler bizi yönetiyor.
Onların elinden bizi kurtaracak kimse yok.
9 Çöldeki kılıç yüzünden
ekmeğimizi hayatımız pahasına kazanıyoruz.
10 Kıtlığın yakıcı sıcağından
derimiz fırın gibi karardı.
11 Siyon'daki kadınların,
Yahuda kentlerindeki el değmemiş kızların ırzına geçtiler.
12 Beyler ellerinden asıldı.
Yaşlıların yüzlerine saygı gösterilmedi.
13 Gençler değirmen taşı taşıdılar.
Çocuklar odun yükleri altında tökezledi.
14 Yaşlılar kent kapısından,
gençler de ezgilerinden kesildi.
15 Yüreğimizin sevinci kesildi.
Oyunumuz yasa dönüştü.
16 Başımızdan taç düştü.
Vay halimize, çünkü günah işledik!
17 Bu yüzden yüreğimiz baygın.
Bu şeylerden ötürü gözlerimiz karardı:
18 Siyon Dağı ıssız kalmış olduğu için,
onun üzerinde çakallar dolaşıyor.
19 Sen, ey Yahve, sonsuza dek kalırsın.
Tahtın kuşaktan kuşağa sürer.

20 Neden bizi daima unutuyorsun,
ve bizi bu kadar uzun bir süre bırakıyorsun?
21 Bizi kendine döndür, ey Yahve, ve biz dönelim.
Günlerimizi eskisi gibi yenile.
22 Ama sen bizi tümüyle reddettin.
Bize karşı çok öfkelisin.

HEZEKİEL

1 Otuzuncu yılda, dördüncü ayda, ayın beşinci günü, ben Kevar Irmağı kıyısındaki
sürgünler arasındayken, gökler açıldı ve Tanrı'nın* görümlerini gördüm.
2 Ayın beşinci günü, Kral Yehoyakin'in sürgünlüğünün beşinci yılında,
3 Keldaniler ülkesinde, Kevar Irmağı kıyısında, Buzi oğlu Kâhin Hezekiel'e Yahve'nin†
sözü geldi. Yahve'nin eli orada onun üzerindeydi.
4 Baktım, işte,‡ kuzeyden şiddetli bir rüzgâr çıktı: Şimşek çakan büyük bir bulut,
çevresinde parıltı ve ortasında, sanki ateş ortasında ışıldayan maden.
5 Onun ortasından dört canlı yaratığa benzer bir şey çıktı. Görünüşleri şöyleydi: İnsana
benziyorlardı.
6 Her birinin dört yüzü, her birinin dört kanadı vardı.
7 Ayakları düzdü. Ayaklarının tabanı dana ayağının tabanı gibiydi ve cilalanmış tunç
gibi parlıyordu.
8 Dört yanlarında, kanatlarının altında insan elleri vardı. Dördünün de yüzleri ve
kanatları şöyleydi:
9 Kanatları birbirine bitişikti. Yürüdükleri zaman dönmüyorlardı. Her biri dosdoğru
ileri gidiyordu.
10 Yüzlerinin benzeyişi ise insan yüzüne benziyordu. Dördünün de sağ tarafında aslan
yüzü, dördünün sol tarafında öküz yüzü vardı. Dördünün de kartal yüzü vardı.
11 Yüzleri böyleydi. Kanatları yukarıdan açılmıştı. Her birinin iki kanadı birbirine
değiyordu ve ikisi de bedenlerini örtüyordu.
12 Her biri dosdoğru ilerliyordu. Ruhun gitmek istediği yere gidiyorlardı. Giderken
dönmüyorlardı.
13 Canlı yaratıkların görünümüne gelince, görünüşleri yanan ateş közleri, meşalelerin
görünümüne benziyordu. Ateş canlı yaratıkların arasında inip çıkıyordu. Ateş parlaktı ve
ateşten şimşek çıkıyordu.
14 Canlı yaratıklar şimşek çakması görünüşü gibi koşup geri dönüyorlardı.
15 Canlı yaratıklara bakarken, işte, canlı yaratıkların yanında, yeryüzünde, dört
yüzünün her biri için bir tekerlek vardı.
16 Tekerleklerin görünümü ve yapısı beril gibiydi. Dördünün de bir benzeyişi birdi.
Görünüşleri ve yapıları sanki bir tekerleğin içinde tekerlek gibiydi.
17 Yürüdüklerinde, dört yöne gidiyorlardı. Gittiklerinde dönmüyorlardı.
18 Tekerleklerin çemberlerine gelince, yüksek ve korkunçtu; ve dördünün çemberleri her
tarafta gözlerle doluydu.
19 Canlı yaratıklar gittikçe, tekerlekler onların yanlarında gidiyordu. Canlı yaratıklar
yerden yükseldikçe, tekerlekler de yükseliyordu.
20 Ruh nereye gitmek isterse oraya gidiyorlardı. Ruh oraya gidiyordu. Tekerlekler
yanlarında yükseliyordu; çünkü canlı yaratığın ruhu tekerleklerdeydi.
21 Onlar gidince, bunlar da gidiyordu. Onlar durduğunda, bunlar da duruyordu.
Onlar yerden yükselince, tekerlekler de yanlarında yükseliyordu; çünkü canlı yaratığın
ruhu tekerleklerdeydi.
22 Canlı yaratığın başının üstünde, başlarının üzerine yayılmış, bakılışı korkunç bir
kristal gibi, boşluk benzeri bir şey vardı.

---

* **1:1** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. † **1:3** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. ‡ **1:4** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

23 Boşluğun altında, kanatları birbirine doğru düzdü. Her birinin bedenlerinin bu
tarafını örten iki kanadı ve her birinin öbür tarafını örten iki kanadı vardı.
24 Yürüdüklerinde, kanatlarının sesini, büyük suların sesi gibi, Yüceler Yücesi'nin sesi
gibi, bir kargaşalık sesi gibi, bir ordunun sesi gibi duydum. Durdukları zaman,
kanatlarını indiriyorlardı.
25 Başlarının üstündeki boşluğun üstünde bir ses vardı. Durdukları zaman kanatlarını
indiriyorlardı.
26 Başlarının üstündeki boşluğun üstünde, safir§ taşına benzeyen bir taht benzeyişi
vardı. Yukarıda tahtın benzeyişi üzerinde, insan görünüşünün benzeyişi vardı.
27 Belinden yukarı görünüşü ışıldayan maden gibi gördüm, sanki içi çepeçevre ateş
görünüşü; ve belinden aşağı görünüşünü gördüm, sanki ateş görünüşü ve çevresinde
parıltı vardı.
28 Yağmur gününde buluttaki gökkuşağının görünüşü nasılsa, her yanında parlaklığın
görünüşü de öyleydi.
Bu, Yahve'nin görkeminin benzeyişinin görünüşüydü. Bunu gördüğüm zaman, yüzüstü
düştüm ve konuşan birinin sesini duydum.

2

1 Bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, ayağa kalk, seninle konuşacağım."
2 Benimle konuşunca, Ruh içime girdi ve beni ayaklarımın üzerinde durdurdu.
Benimle konuşanı duydum.
3 Bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, seni İsrael'in çocuklarına, bana başkaldıran asi bir
ulusa gönderiyorum. Onlar ve ataları bugüne kadar bana karşı geldiler.
4 Çocuklar küstah ve katı yüreklidir. Seni onlara gönderiyorum ve onlara, 'Efendi* Yahve
şöyle diyor' diyeceksin.
5 İster dinlesinler, ister reddetsinler, çünkü asi bir evdir, yine de aralarında bir
peygamber olduğunu bilecekler.
6 Sen, ey insanoğlu, senin yanında dikenler ve çalılar olsa da, akrepler arasında
otursan da, onlardan korkma, sözlerinden de korkma. Onlar asi bir ev olsa da, onların
sözlerinden korkma, bakışlarından da yılma.
7 Sözlerimi onlara bildireceksin, ister dinlesinler, ister reddetsinler; çünkü onlar çok
isyankârdırlar.
8 Ama sen, ey insanoğlu, sana söylediğimi dinle. O asi ev gibi sen asi olma. Ağzını aç ve
sana verdiğimi ye."
9 Baktım, işte, bana bir el uzandı; ve işte, içinde bir kitap tomarı vardı.
10 Onu önüme açtı. İçine ve dışına yazılmıştı; ve üzerine ağıtlar, yas ve figanlar
yazılmıştı.

3

1 Bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, bulduğunu ye. Bu tomarı ye ve git, İsrael evine söyle."
2 Bunun üzerine ağzımı açtım ve tomarı bana yedirdi.
3 Bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, sana verdiğim bu tomarı ye ve karnını ve
bağırsaklarını onunla doldur." O zaman yedim. Ağzımda bal gibi tatlıydı.
4 Bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, İsrael evine git ve sözlerimi onlara söyle.
5 Çünkü sen yabancı sözlü ve dili zor bir halka gönderilmiyorsun, ama İsrael evine
gönderiliyorsun,
6 sözlerini anlayamadığın yabancı sözlü ve dili zor olan birçok halka değil. Seni onlara
göndermiş olsaydım, seni dinlerlerdi.

§ **1:26** veya lapis lazuli * **2:4** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

7 Ama İsrael halkı seni dinlemeyecek, çünkü beni dinlemeyecekler; çünkü bütün İsrael
evi inatçı* ve katı yüreklidir.
8 İşte, senin yüzünü onların yüzlerine karşı sertleştirdim, senin alnını onların alınlarına
karşı sertleştirdim.
9 Senin alnını çakmak taşından daha sert elmas gibi yaptım. Asi bir ev olsalar da,
onlardan korkma, bakışlarından yılma."
10 Ve bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, yüreğine al ve sana söylediğim bütün sözlerimi
kulaklarınla işit.
11 Sürgündekilere, halkının çocuklarına git ve onlara söyle, 'Efendi Yahve şöyle diyor' de,
ister dinlesinler, ister reddetsinler."
12 O zaman Ruh beni kaldırdı ve arkamda büyük bir gürleme sesi duydum, "Yahve'nin
görkemi kendi yerinden kutsansın" diyordu.
13 Canlı yaratıkların kanatları birbirine dokundukça onların sesini ve yanlarındaki
tekerleklerin sesini, büyük gürleme sesini duydum.
14 Bunun üzerine Ruh beni kaldırdı ve alıp götürdü; ve acılık içinde, ruhumun kızgınlığı
içinde gittim; ve Yahve'nin eli üzerimde güçlüydü.
15 Sonra Kevar Irmağı'nın kıyısında oturan Tel Aviv'den olan sürgünlere ve yaşadıkları
yere geldim; ve orada yedi gün boyunca onların arasında şaşkın bir şekilde oturdum.
16 Yedi günün sonunda, Yahve'nin sözü bana gelip şöyle dedi:
17 "Ey insanoğlu, seni İsrael evine bekçi yaptım. Bu yüzden sözü ağzımdan işit ve benim
tarafımdan onları uyar.
18 Ben kötüye, 'Kesinlikle öleceksin' dediğimde, ve sen onu uyarmaz, ya da kötüyü
kendi kötü yolu hakkında uyarmak için, hayatını kurtarmak için konuşmazsan, o kötü
adam kendi suçunda ölecek; ama onun kanını senin elinden isteyeceğim.
19 Ama kötü adamı uyardığında, kötülüğünden ve kötü yolundan dönmezse, kendi
kötülüğünde ölecektir; ama sen canını kurtarmış olursun."
20 "Yine, doğru adam doğruluğundan döner ve kötülük yaparsa, ve ben onun önüne
tökez koyarsam, o ölecektir. Çünkü sen onu uyarmadın, günahında ölecek ve yaptığı doğru
işler hatırlanmayacak; ama onun kanını senin elinden isteyeceğim.
21 Ama doğru adam günah işlemesin diye doğru adamı uyarırsan, o da günah işlemezse,
kesin olarak yaşayacaktır, çünkü uyarıldı; sen de kendi canını kurtarmış olursun."
22 Yahve'nin eli orada üzerimdeydi; ve bana şöyle dedi, "Kalk, ovaya çık, ve orada
seninle konuşacağım."
23 O zaman kalktım ve ovaya çıktım ve işte, Yahve'nin görkemi, Kevar Irmağı'nın
yanında gördüğüm görkem gibi orada duruyordu. Sonra yüzüstü düştüm.
24 O zaman Ruh içime girdi ve beni ayaklarımın üzerine durdurdu. Benimle konuştu
ve bana, "Git, evinin içine kapan" dedi.
25 "Ama sen, ey insanoğlu, işte, üzerine urganlar vuracaklar ve seni onlarla
bağlayacaklar, ve onların arasına çıkmayacaksın.
26 Dilini damağına yapıştıracağım, öyle ki dilsiz olacaksın ve onları düzeltemeyeceksin,
çünkü onlar asi bir evdir.
27 Ama seninle konuştuğum zaman, ağzını açacağım ve onlara, 'Efendi Yahve şöyle
diyor' diyeceksin. Dinleyen dinlesin, reddeden reddetsin, çünkü onlar asi bir evdir.

4

1 "Sen de, ey insanoğlu, bir tuğla al, önüne koy ve üzerine bir kent, Yeruşalem'i çiz.
2 Onu kuşat, ona karşı kaleler yap, ona karşı rampalar yığ. Ona karşı ordugâhlar da
kur ve çevresine koçbaşı kütükler yerleştir.

* **3:7** Kelimenin tam anlamıyla sert bir alna sahip olmak

3 Kendine demir bir saç al ve demir bir duvar olsun diye kendinle kent arasına onu
yerleştir. Sonra yüzünü ona doğru çevir. Kuşatılacak ve sen onu saracaksın. Bu, İsrael evi
için bir belirti olacak."
4 "Sol yanına yat ve İsrael evinin suçunu onun üzerine koy. Onun üzerinde yatacağın
günlerin sayısına göre, suçlarını yükleneceksin.
5 Çünkü onların suç yıllarını sana gün sayısı olarak belirledim, üç yüz doksan gün.
İsrael evinin suçunu böyle yükleneceksin."
6 "Yine bunları tamamlayınca sağ yanına yatacaksın ve Yahuda evinin suçunu
taşıyacaksın. Sana kırk gün, her gün bir yıl olacak şekilde belirledim.
7 Yüzünü Yeruşalem kuşatmasına doğru döneceksin, kolun açık olacak ve ona karşı
peygamberlik edeceksin.
8 İşte, üzerine urganlar geçirdim ve senin kuşatma günlerini tamamlayıncaya dek bir
yandan öbür yana dönmeyeceksin."
9 "Kendine buğday, arpa, fasulye, mercimek, darı ve çavdar da al ve bunları bir kaba
koy. Ondan ekmek yap. Yanına yattığın gün sayısına göre, üç yüz doksan gün, ondan
yiyeceksin.
10 Yiyeceğin yiyecek ağırlığına göre, günde yirmi şekel* olacak. Zaman zaman
yiyeceksin.
11 Suyu ölçüyle, bir hinin† altıda biri kadar içeceksin. Zaman zaman içeceksin.
12 Arpa pidesi gibi yiyeceksin ve insandan çıkan dışkıyla onların gözü önünde
pişireceksin."
13 Yahve şöyle dedi, "İsrael'in çocukları da kendilerini süreceğim ulusların arasında
ekmeklerini böyle kirli yiyecekler."
14 O zaman şöyle dedim, "Ah, Efendi Yahve! İşte benim canım kirlenmedi; çünkü
gençliğimden bu yana kendiliğinden ölen ya da hayvan tarafından parçalanan hiçbir şeyi
yemedim. Ağzıma iğrenç bir et girmedi!"
15 O zaman bana şöyle dedi, "İşte sana insan dışkısı yerine sığır tezeği verdim,
ekmeğini onun üzerinde hazırlayacaksın."
16 Ve bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, işte, Yeruşalem'de ekmek desteğini kıracağım.
Ekmeği ölçüyle ve korkuyla yiyecekler. Ölçüyle ve dehşet içinde su içecekler.
17 Böylece ekmek ve sudan yoksun kalacaklar, birbirlerini dehşete düşürecekler ve
suçları içinde eriyip gidecekler."

5

1 "Sen, ey insanoğlu, keskin bir kılıç al. Onu kendine bir berber usturası gibi
alacaksın, başının ve sakalının üzerinden onu geçireceksin. Sonra teraziler al, kılları tart
ve ayır.
2 Kuşatma günleri tamamlanınca, kentin ortasındaki ateşte üçte birini yakacaksın. Üçte
birini alıp kılıçla çevresini vuracaksın. Üçte birini rüzgâra savuracaksın; ben de onların
ardından kılıç çekeceğim.
3 Bunlardan bir kaçını alıp giysinin kıvrımlarına bağlayacaksın.
4 Bunlardan yine alıp ateşin ortasına atacaksın ve onları ateşte yakacaksın. Ondan
bütün İsrael evine ateş çıkacak.
5 "Efendi Yahve şöyle diyor: 'Burası Yeruşalem'dir. Onu ulusların, çevresinde olan
ülkelerin ortasına koydum.

* **4:10** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur. † **4:11** Bir hin yaklaşık 6,5 litre veya 1,7 galondur.

6 Çevresindeki uluslardan daha çok kötülük yaparak ilkelerime karşı isyan ettiler, ve
çevresindeki ülkelerden daha çok kurallarıma karşı geldiler; çünkü ilkelerimi reddettiler,
ve kurallarıma gelince, onlarda yürümediler.'"
7 "Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: 'Mademki çevrenizdeki uluslardan daha çok
gürültücüsünüz, ve kurallarımda yürümediniz, ilkelerimi tutmadınız, çevrenizdeki
ulusların ilkelerini de izlemediniz;
8 bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: 'İşte, ben, ben de sana karşıyım; ve ulusların
gözü önünde içinde yargılar yürüteceğim.
9 Yapmadığımı ve bir daha onun gibisini yapmayacağım şeyi, bütün iğrençliklerin
yüzünden sende yapacağım.
10 Bu yüzden sendeki babalar oğullarını yiyecekler, oğullar da babalarını yiyecekler.
Senin üzerinde yargılar yürüteceğim; ve senden geri kalanların tümünü her rüzgâra
saçacağım.
11 Bundan dolayı', Efendi Yahve şöyle diyor, 'Varlığım hakkı için, kutsal yerimi bütün
tiksindirici şeylerinle ve bütün iğrençliklerinle kirlettiğin için, ben de seni küçülteceğim.
Gözüm esirgemeyecek, ben de acımayacağım.
12 Senden üçte biri veba ile ölecek, onlar da senin içinde kıtlıkla tükenecek. Üçte biri
çevrende kılıçla düşecek. Üçte birini her rüzgâra saçacağım, arkalarından kılıç çekeceğim.'"
13 '"Öfkem böylece sona erecek, onlara olan gazabımı dindireceğim ve teselli
bulacağım. Onların üzerindeki gazabımı tamamlayınca bilecekler ki, ben, Yahve,
gayretimle söyledim.'"
14 '"Dahası çevrendeki uluslar arasında, yoldan geçen herkesin gözü önünde seni
perişan edecek ve utanç konusu yapacağım.
15 O zaman ki, öfkeyle, gazapla, gazap dolu azarlamalarla üzerine yargılar
yürüttüğümde, çevrenizdeki uluslar için utanç, alay, ders ve şaşkınlık konusu olacaksın.
Ben, Yahve, bunu söyledim.
16 O zaman ki, onların üzerine göndereceğim, sizi yok etsin diye yıkım için olan kıtlığın
kötü oklarını göndereceğim. Üzerinize kıtlığı artıracağım ve ekmek desteğinizi kıracağım.
17 Üzerinize kıtlık ve kötü hayvanlar göndereceğim ve seni çocuklarından edecekler. Veba
ve kan senin içinden geçecek. Üzerine kılıç getireceğim. Ben, Yahve, bunu söyledim.'"

6

1 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 "Ey insanoğlu, yüzünü İsrael dağlarına çevir ve onlara peygamberlik et.
3 Ve şöyle de, 'Ey İsrael dağları, Efendi Yahve'nin sözünü dinleyin! Efendi Yahve
dağlara, tepelere, su yollarına ve vadilere şöyle diyor: "İşte, ben, evet ben üzerinize kılıç
getireceğim ve yüksek yerlerinizi yok edeceğim.
4 Sunaklarınız harap olacak, buhur sunaklarınız kırılacak. Öldürülmüş olanlarınızı
putlarınızın önüne düşüreceğim.
5 İsrael'in çocuklarının cesetlerini putlarının önüne koyacağım. Kemiklerinizi
sunaklarınızın etrafına saçacağım.
6 Sunaklarınız harap olup ıssız kalsın, putlarınız kırılıp yok olsun ve buhur
sunaklarınız kesilip işleriniz ortadan kalksın diye, oturduğunuz yerlerin hepsinde
kentler harap olacak, yüksek yerler ıssız kalacak.
7 Öldürülenler aranızda düşecek ve bileceksiniz ki, ben Yahve'yim."'"
8 " ' "Yine de ülkeler içinde dağıldığınız zaman, uluslar arasında kılıçtan kaçıp
kurtulanlarınız olsun diye bir kalıntı bırakacağım.
9 Sizden kaçıp kurtulanlar, sürgün edildikleri uluslar arasında beni, benden ayrılan
ahlaksız yüreklerinden ve putlarının ardından fahişelik eden gözlerinden nasıl kırıldığımı

hatırlayacaklar. O zaman bütün iğrençliklerinde işledikleri kötülüklerden ötürü gözlerinde kendi kendilerinden tiksinecekler.
10 Bilecekler ki, ben Yahve'yim. Onlara bu kötülüğü yapacağımı boşuna söylemedim.”'”
11 “Efendi Yahve şöyle diyor: 'Elini çırp, ayağını yere vur ve İsrael evinin bütün iğrenç kötülükleri yüzünden, “Eyvah!” de. Çünkü kılıçla, kıtlıkla ve salgın hastalıkla düşecekler.
12 Uzakta olan salgın hastalıkla ölecek. Yakında olan kılıçla düşecek. Kuşatma altında kalan kıtlıkla ölecek. Böylece gazabımı onların üzerinde tamama erdireceğim.
13 Öldürülenleri sunaklarının çevresindeki putlarının arasında, her yüksek tepede, bütün dağların tepelerinde, her yeşil ağacın altında ve her sık meşenin altında, bütün putlarına hoş koku sundukları yerlerde olduklarında, benim Yahve olduğumu bileceksiniz.
14 Elimi onların üzerine uzatacağım ve çölden Divla'ya kadar, bütün oturdukları yerlerde, ülkeyi harap edip ıssız bırakacağım. O zaman benim Yahve olduğumu bileceksiniz.'”

7

1 Ve Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi,
2 “Ey insanoğlu, Efendi Yahve İsrael ülkesine, ‘Son! Ülkenin dört köşesine son geldi.' diyor.
3 'Şimdi son senin üzerindedir; öfkemi üzerine göndereceğim, seni yollarına göre yargılayacağım. Bütün iğrençliklerini senin üzerine getireceğim.
4 Gözüm seni esirgemeyecek, sana acımayacağım; ama kendi yollarını senin üzerine getireceğim, iğrençliklerin senin içinde olacak. O zaman benim Yahve olduğumu bileceksin.’
5 “Efendi Yahve şöyle diyor: ‘Bir felaket! Benzersiz bir felaket! İşte geliyor.
6 Bir son geldi. Son geldi! Sana karşı uyanıyor. İşte geliyor.
7 Ey ülke sakini, yıkımın geldi! Zaman geldi! Gün yakın, dağlar üzerinde sevinç çığlıkları değil, kargaşa günü.
8 Şimdi gazabımı üzerine, yakında boşaltacağım, sana karşı öfkemi tamam edeceğim, kendi yollarına göre seni yargılayacağım. Bütün iğrençliklerini senin üzerinize getireceğim.
9 Gözüm esirgemeyecek, acımayacağım. Kendi yollarına göre seni cezalandıracağım. İğrençliklerin senin içinde olacak. O zaman bileceksin ki, ben, Yahve vuruyorum.'”
10 '“İşte, o gün! İşte geliyor! Senin yıkımın geldi. Değnek çiçek açtı. Kibir tomurcuklandı.
11 Zorbalık kalkıp kötülük sopasına dönüştü. Onlardan, kalabalıklarından kimse, servetlerinden bir şey kalmayacak. Aralarında değerli hiçbir şey kalmayacak.
12 Zaman geldi! O gün yaklaşıyor. Alan sevinmesin, satan da yas tutmasın; çünkü gazap onun bütün kalabalığı üzerindedir.
13 Çünkü satıcı, sağ kalsa bile, satılana geri dönmeyecek; çünkü görüm onun tüm kalabalığı içindir. Hiçbiri geri dönmeyecek. Hiçbiri hayatının kötülüğünde kendini güçlendirmeyecek.
14 Boru çaldılar ve her şeyi hazırladılar; ama kimse savaşa gitmiyor, çünkü gazabım onların bütün kalabalığı üzerindedir.'”
15 “ ‘Kılıç dışarıda, salgın hastalık ve kıtlık içeride. Kırda olan kılıçla ölecek. Kentte olan kıtlık ve salgın hastalık tarafından yutulacak.
16 Ama onlardan kaçıp kurtulanlar kurtulacak ve vadilerin güvercinleri gibi dağlarda olacaklar, herkes kendi kötülüğünde, hepsi inlemekte.
17 Bütün eller güçsüz olacak, bütün dizler su gibi zayıf olacak.
18 Ve çul kuşanacaklar ve dehşet onları kaplayacak. Bütün yüzlerde utanç ve bütün başlarda saçlar yolunmuş olacak.

19 Gümüşlerini sokaklara atacaklar ve altınları kirli bir şey gibi olacak. Gümüşleri ve
altınları, Yahve'nin gazap gününde onları kurtaramayacak. Canlarını doyurmayacak ve
karınlarını doldurmayacak; çünkü bu, onların suçlarının tökez taşı oldu.
20 Süsünün güzelliğine gelince, onu görkemli kıldı; ama iğrenç şeylerini ve iğrenç
suretlerini ondan yaptılar. Bu yüzden onu kendilerine kirli bir şey gibi yaptım.
21 Onu ganimet olarak yabancıların eline, yağma olarak da yeryüzünün kötülerinin
eline vereceğim; ve onu kirletecekler.
22 Yüzümü de onlardan çevireceğim ve gizli yerimi kirletecekler. Hırsızlar içeri girecek
ve onu kirletecekler.'"
23 '"'Zincirler yapın, çünkü ülke kanlı suçlarla dolu ve kent zorbalıkla dolu.
24 Bu yüzden ulusların en kötülerini getireceğim ve onların evlerini mülk edinecekler.
Güçlülerin övüncüne de son vereceğim . Onların kutsal yerleri kirletilecek.
25 Yıkım geliyor! Esenlik arayacaklar, ama bulunmayacak.
26 Kötülük üstüne kötülük, söylenti üstüne söylenti gelecek. Peygamberden görüm
arayacaklar; ama kâhinde yasa, ihtiyarlarda öğüt kalmayacak.
27 Kral yas tutacak, bey perişanlığa bürünecek. Ülke halkının elleri titreyecek. Onlara
kendi yollarına göre yapacağım, kendi yargılarına göre onları yargılayacağım. O zaman
benim Yahve olduğumu bilecekler.'"

8

1 Altıncı yılda, altıncı ayda, ayın beşinci günü, evimde otururken ve Yahuda'nın
ihtiyarları önümde otururken, Efendi Yahve'nin eli orada üzerime düştü.
2 O zaman baktım, ve işte, ateş görünüşü gibi bir benzeyiş; görünüşü, belinden aşağısı
ateş, belinden yukarısı parlak, sanki ışıldayan maden gibiydi.
3 Bir el şekli uzattı ve başımın bir tutamından tuttu; ve Ruh beni yerle gök arasına
kaldırdı ve Tanrı'nın görümlerinde beni Yeruşalem'e, kuzeye bakan iç avlunun kapısına
girilecek yerine getirdi; orada kıskandıran kıskançlık suretinin yeri vardı.
4 İşte, İsrael Tanrısı'nın görkemi, ovada gördüğüm görünüşe göre oradaydı.
5 O zaman bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, şimdi gözlerini kuzeye doğru kaldır."
Böylece gözlerimi kuzeye doğru kaldırdım ve sunağın kapısının kuzeyinde, girişte
kıskançlık suretinin olduğunu gördüm.
6 Bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, ne yaptıklarını görüyor musun? Kutsal yerimden
uzaklaşayım diye İsrael evi burada büyük iğrençlikler yapıyor. Ama sen yine başka büyük
iğrençlikler göreceksin."
7 Beni avlunun kapısına getirdi; ve baktığımda, işte, duvarda bir delik vardı.
8 O zaman bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, şimdi duvarı del."
Duvarı deldiğimde bir kapı gördüm.
9 Bana, "İçeri gir ve burada yaptıkları kötü iğrenç şeyleri gör" dedi.
10 Bunun üzerine içeri girip baktım ve duvarda resmedilmiş her türlü sürüngeni, iğrenç
hayvanı ve İsrael evinin bütün putlarını gördüm.
11 İsrael evinin ihtiyarlarından yetmiş kişi onların önünde duruyordu. Şafan oğlu
Yaazanya onların ortasında duruyordu, her birinin buhurdanı elindeydi; ve buhur
bulutunun kokusu yükseliyordu.
12 O zaman bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, İsrael evinin ihtiyarlarının karanlıkta, her
birinin kendi tasvirli odalarında ne yaptıklarını gördün mü? Çünkü şöyle diyorlar, 'Yahve
bizi görmüyor. Yahve ülkeyi terk etti.' "
13 Ve bana şöyle dedi, "Yine yapmakta oldukları büyük iğrenç şeylerden daha fazlasını
göreceksin."

14 O zaman beni Yahve'nin evinin kuzeye bakan kapısının girilecek yerine getirdi; ve kadınların orada oturup Tammuz için ağladıklarını gördüm.
15 O zaman bana şöyle dedi, “Bunu gördün mü, ey insanoğlu? Yine bunlardan daha büyük iğrençlikler göreceksin.”
16 Beni Yahve'nin evinin iç avlusuna getirdi; Yahve'nin Tapınağı'nın kapısında, eyvanla sunak arasında, sırtları Yahve'nin Tapınağı'na, yüzleri doğuya dönük yirmi beş kadar adam gördüm. Güneşe doğuya doğru tapınıyorlardı.
17 O zaman bana, “Ey insanoğlu, bunu gördün mü? Yahuda evi için burada işlemekte oldukları iğrençlikleri yapmak hafif bir şey mi? Çünkü ülkeyi zorbalıkla doldurdular ve beni öfkelendirmek için yine saptılar. İşte, dalı burunlarına uzatıyorlar.
18 Bu yüzden ben de gazapla davranacağım. Gözüm esirgemeyecek, acımayacağım. Kulağıma yüksek sesle seslenseler bile onları dinlemeyeceğim.” dedi.

9

1 O zaman kulağıma yüksek sesle şöyle bağırdı: “Kentin üzerinde konulmuş olanları, her birinin elinde yıkım silahı ile yaklaştırın.”
2 İşte, kuzeye doğru uzanan üst kapının yolundan altı adam geldi; her birinin elinde katliam silahı vardı. Ortalarında keten giysili bir adam vardı ve belinde kâtip diviti vardı. İçeri girip tunç sunağın yanında durdular.
3 İsrael Tanrısı'nın görkemi, üzerinde bulunduğu Keruv'dan evin eşiğine kadar yükseldi; ve belinde kâtip dividi olan keten giysili adamı çağırdı.
4 Yahve ona, “Kentin ortasından, Yeruşalem'in ortasından geç ve onun içinde yapılmakta olan bütün iğrençlikler için inleyen ve ağlayan adamların alınlarına işaret koy” dedi.
5 Diğerlerine, benim duyabileceğim bir şekilde, “Onun ardından kente girin ve vurun. Gözünüz esirgemesin, acımayın.” dedi.
6 “Yaşlıyı, genci, el değmemiş kızı, çocukları ve kadınları tümüyle öldürün; ama üzerinde işaret olan hiç kimseye yaklaşmayın. Tapınağımdan başlayın.”
O zaman evin önündeki yaşlılardan başladılar.
7 Onlara, “Evi kirletin ve avluları öldürülenlerle doldurun. Çıkın!” dedi.
Çıktılar ve kentte vurdular.
8 Onlar öldürürken ben tek başıma kaldım, yüzüstü düşüp feryat ettim, “Ah, Efendi Yahve! Yeruşalem üzerine gazabını dökerken İsrael'in geri kalanının tümünü mü yok edeceksin?” dedim.
9 O zaman bana, “İsrael ve Yahuda evinin suçu çok büyük, ülke kanla dolu, kent sapıklıkla dolu; çünkü onlar, 'Yahve ülkeyi bıraktı ve görmüyor' diyorlar.
10 Bana gelince de, gözüm esirgemeyecek, acımayacak, ama yollarını kendi başlarına getireceğim.” dedi.
11 İşte keten giysili, belinde kâtip diviti olan adam, durumu bildirdi ve, “Bana buyurduğun gibi yaptım” dedi.

10

1 O zaman baktım ve gördüm, Keruvlar'ın başının üstündeki boşlukta, safir* taşı gibi, bir taht benzeyişinin görünüşü gibi onların üstünde bir şey belirdi.
2 Keten giysili adama söyleyip dedi, “Dönen tekerleklerin arasına, Keruvlar'ın altına gir ve iki avucunu Keruvlar'ın arasından ateş korlarıyla doldur ve onları kentin üzerine saç.”
Ben bakarken içeri girdi.
3 Adam içeri girdiğinde, Keruvlar evin sağ tarafında duruyordu; ve bulut iç avluyu doldurdu.

* **10:1** veya lapis lazuli

4 Yahve'nin görkemi Keruv'un üzerinden yükselip evin eşiğinin üzerinde durdu; ve ev bulutla doldu ve avlu Yahve'nin görkeminin parıltısıyla doluydu.
5 Keruvlar'ın kanatlarının sesi dış avluya kadar duyuldu, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın konuştuğu zamanki sesine benziyordu.
6 Öyle oldu ki, keten giysili adama, "Dönen tekerleklerin arasından, Keruvlar'ın arasından ateş al" diye buyurunca, adam girip bir tekerleğin yanında durdu.
7 O Keruv elini Keruvlar'ın arasından Keruvlar'ın arasındaki ateşe uzattı ve ondan biraz alıp keten giysili adamın ellerine koydu. O da alıp dışarı çıktı.
8 Burada, Keruvlar'ın kanatlarının altında, insan eli şekli belirdi.
9 Baktım ve işte, Keruvlar'ın yanında dört tekerlek, her Keruv'un yanında bir tekerlek, öbür Keruv'un yanında başka bir tekerlek vardı. Tekerleklerin görünüşü beril taşına benziyordu.
10 Görünüşlerine gelince, dördünün de benzeyişi birdi, sanki tekerleğin içinde tekerlek varmış gibi.
11 Yürüdüklerinde, dört yöne gidiyorlardı. Giderken dönmüyorlardı, ama baş nereye bakarsa onu izliyorlardı. Giderken dönmüyorlardı.
12 Bütün bedenleri, sırtları, elleri, kanatları ve tekerlekler, dördünün de tekerlekleri her yandan gözlerle doluydu.
13 Tekerleklere gelince, "dönen tekerlekler" dendiğini duydum.
14 Her birinin dört yüzü vardı. Birinci yüz, Keruv yüzüydü. İkinci yüz, insan yüzüydü. Üçüncü yüz, aslan yüzüydü. Dördüncü yüz, kartal yüzüydü.
15 Keruvlar yükseldi. Bu, Kevar Irmağı'nın yanında gördüğüm canlı yaratıktır.
16 Keruvlar gittiğinde, tekerlekler de yanlarında gidiyordu. Keruvlar yerden yükselmek için kanatlarını kaldırdığında, tekerlekler de yanlarından ayrılmıyordu.
17 Onlar durduklarında, bunlar da duruyorlardı. Yükseldiklerinde, bunlar da onlarla birlikte yükseliyordu. Çünkü canlı yaratığın ruhu onlardaydı.
18 Yahve'nin görkemi evin eşiğinden çıktı ve Keruvlar'ın üzerinde durdu.
19 Keruvlar kanatlarını kaldırdılar ve dışarı çıktıklarında, tekerlekleri yanlarında olmak üzere, gözümün önünde yeryüzünden yükseldiler. O zaman Yahve'nin evinin doğu kapısına girilecek yerde durdular; ve İsrael Tanrısı'nın görkemi yukarıda onların üzerlerindeydi.
20 Bu, İsrael Tanrısı'nın altında Kevar Irmağı'nın yanında gördüğüm canlı yaratıktır; ve ben bunların Keruvlar olduğunu bildim.
21 Her birinin dört yüzü ve her birinin dört kanadı vardı. Kanatlarının altında insan ellerinin benzeyişi vardı.
22 Yüzlerinin benzeyişine gelince, görünüşleri ve kendileri, Kevar Irmağı'nın yanında gördüğüm yüzlerdi. Her biri dosdoğru ileri gidiyordu.

11

1 Ve Ruh beni kaldırdı ve beni Yahve'nin evinin doğuya bakan doğu kapısına getirdi. İşte, kapının girişinde yirmi beş adam vardı; ve onların arasında halkın beyleri Azzur oğlu Yaazanya ile Benaya oğlu Pelatya'yı gördüm.
2 Bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, bunlar kötülük tasarlayan ve bu kentte kötü öğüt veren adamlardır.
3 'Evler bina etme zamanı yakın değil. Bu kazan, biz de etiz' diyorlar.
4 Bu yüzden onlara karşı peygamberlik et. Peygamberlik et, ey insanoğlu."
5 Yahve'nin Ruhu üzerime indi ve bana dedi, "Söyle, 'Yahve şöyle diyor: "Ey İsrael evi, siz böyle söylediniz; çünkü aklına gelen şeyleri ben biliyorum.
6 Bu kentte öldürdüklerinizi çoğalttınız ve sokaklarınızı öldürülenlerle doldurdunuz."'"

7 "'Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: "Onun içine koyduğunuz öldürülmüşlerin, onlar
ettir ve bu da kazan; ama siz onun içinden çıkarılacaksınız.
8 Siz kılıçtan korktunuz; ben de üzerinize kılıcı getireceğim." diyor Efendi Yahve.
9 "Sizi onun içinden çıkaracağım ve sizi yabancıların eline teslim edeceğim ve aranızda
yargılar yürüteceğim.
10 Kılıçla düşeceksiniz. Sizi İsrael sınırında yargılayacağım. O zaman benim Yahve
olduğumu bileceksiniz.
11 Bu size kazan olmayacak, siz de onun içinde et olmayacaksınız. Sizi İsrael sınırında
yargılayacağım.
12 Benim Yahve olduğumu bileceksiniz, çünkü kurallarımda yürümediniz. İlkelerimi
yerine getirmediniz, ama çevrenizdeki ulusların ilkelerine göre yaptınız.'"'"
13 Ben peygamberlik edince, Benaya oğlu Pelatya öldü. O zaman yüzüstü yere
kapandım, yüksek sesle feryat edip, "Ah, Efendi Yahve! İsrael'in kalıntılarını tümüyle mi
yok edeceksin?" dedim.
14 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
15 "Ey insanoğlu, kardeşlerin, senin kardeşlerin, akrabandan olan adamlar ve bütün
İsrael evi, onların hepsi, Yeruşalem sakinlerinin, 'Yahve'den uzak durun. Bu ülke bize
mülk olarak verildi' dedikleri kişilerdir."
16 "Bu nedenle de, 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Onları ulusların arasına uzaklaştırdım,
ülkeler arasına dağıttım, ama geldikleri ülkelerde kısa bir süre için onlara kutsal yer
olacağım."'"
17 "Bu nedenle de, 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Sizi halkların arasından toplayacağım,
dağılmış olduğunuz ülkelerden sizi toplayacağım ve size İsrael ülkesini vereceğim."'"
18 "'Oraya gelecekler ve oradan onun bütün iğrenç şeylerini, onun bütün iğrençliklerini
kaldıracaklar.
19 Onlara tek bir yürek vereceğim, içlerine yeni bir ruh koyacağım. Taş yüreğini
bedenlerinden çıkaracağım ve onlara etten bir yürek vereceğim.
20 Öyle ki, kurallarımda yürüsünler, ilkelerimi tutsunlar ve onları yapsınlar. Onlar
benim halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım.
21 Ama yürekleri kendi iğrenç şeylerinin ve iğrençliklerinin ardından gidenlere gelince,
ben onların yolunu kendi başlarına getireceğim.' diyor Efendi Yahve."
22 O zaman Keruvlar kanatlarını kaldırdılar, tekerlekler yanlarındaydı. İsrael
Tanrısı'nın görkemi yukarıda onların üzerindeydi.
23 Yahve'nin görkemi kentin ortasından yükseldi ve kentin doğusundaki dağın üzerinde
durdu.
24 Ruh beni kaldırdı ve Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla görümde beni Keldaniler'e,
sürgünlerin yanına getirdi.
Böylece gördüğüm görüm benden kalktı.
25 O zaman sürgünlere, Yahve'nin bana göstermiş olduğu her şeyi söyledim.

12

1 Yahve'nin şu sözü de bana geldi ve şöyle dedi:
2 "Ey insanoğlu, asi evin ortasında oturuyorsun. Görmek için gözleri var, ama
görmüyorlar, duymak için kulakları var, ama duymuyorlar. Çünkü onlar asi bir evdir.
3 "Bu yüzden, ey insanoğlu, taşınmak için eşyalarını hazırla ve gündüzleri onların gözü
önünde göç et. Onların gözü önünde kendi yerinden başka bir yere göç edeceksin. Asi
bir ev olmalarına rağmen, belki düşünürler.
4 Gündüzleri eşyalarını onların gözü önünde, taşınma eşyası olarak çıkaracaksın. Sürgüne
çıkanlar nasılsa, sen de onların gözü önünde akşamları öyle çıkacaksın.

5 Sen onların gözü önünde duvarı del ve eşyalarını oradan çıkar.
6 Onların gözü önünde onu omzunda taşıyacaksın ve karanlıkta çıkacaksın. Yüzünü örteceksin ki, ülkeyi görmeyesin. Çünkü seni İsrael evine belirti olarak koydum."
7 Bana buyurulduğu gibi yaptım. Gündüzleri eşyamı, taşınma eşyası olarak çıkardım ve akşamları elimle duvarı deldim. Karanlıkta çıkardım ve onların gözü önünde omzumda taşıdım.
8 Sabahleyin, Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
9 "Ey insanoğlu, asi İsrael evi sana, 'Ne yapıyorsun?' demedi mi?
10 "Onlara de, 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Bu yük Yeruşalem'deki bey ve aralarında bulundukları bütün İsrael evi içindir."'"
11 "Söyle, 'Ben sizin belirtinizim. Ben ne yaptıysam, onlara da öyle yapılacak. Sürgüne, esarete gidecekler.'"
12 "'Aralarındaki bey, yükünü karanlıkta omzunda taşıyacak ve dışarı çıkacak. O yoldan eşyalarını çıkarmak için duvarı delecekler. Yüzünü örtecek, çünkü ülkeyi gözleriyle görmeyecek.
13 Üzerine ağımı atacağım, tuzağıma tutulacak. Onu Babil'e, Keldaniler ülkesine getireceğim. Ama orayı görmeyecek, orada ölecek.
14 Çevresinde kendisine yardım edenlerin hepsini ve bütün askerlerini her rüzgâra saçacağım. Arkalarından kılıç çekeceğim.'"
15 "'Onları ulusların arasına dağıttığımda, onları ülkelere saçtığımda, benim Yahve olduğumu bilecekler.
16 Ama içlerinden birkaçını kılıçtan, kıtlıktan, salgın hastalıktan bırakacağım. Ta ki, geldikleri uluslar arasında bütün iğrençliklerini bildirsinler. O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler.'"
17 Ve Yahve'nin sözü bana gelip şöyle dedi:
18 "Ey insanoğlu, ekmeğini titreyerek ye, suyunu titreme ve korkuyla iç.
19 Ülke halkına şöyle de, 'Efendi Yahve, Yeruşalem sakinleri ve İsrael ülkesi için şöyle diyor: "Ülkesi ve içindeki her şey, onda oturanların zorbalığı yüzünden ıssız kalsın diye, ekmeklerini korkuyla yiyecekler, sularını dehşet içinde içecekler.
20 İçinde oturulan kentler harap olacak, ülke ıssız kalacak. O zaman benim Yahve olduğumu bileceksiniz."'"
21 Ve Yahve'nin sözü bana gelip şöyle dedi:
22 "Ey insanoğlu, İsrael ülkesinde, 'Günler uzuyor, her görüm boşa çıkıyor' diye söylediğiniz bu özdeyiş nedir?
23 Bu nedenle onlara de, 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Bu özdeyişi sona erdireceğim ve İsrael'de bir daha özdeyiş olarak kullanmayacaklar.' " Ama onlara söyle, "'Günler de, her görümün gerçekleşmesi de yakındır.
24 Çünkü İsrael evi içinde artık hiç yalan görüm ya da dalkavukluk falcılığı olmayacak.
25 Çünkü ben Yahve'yim. Ben söyleyeceğim ve söyleyeceğim söz yerine getirilecek. Artık gecikmeyecek; çünkü ey asi ev, sözü sizin günlerinizde söyleyeceğim ve onu yerine getireceğim." diyor Efendi Yahve.'"
26 Yine Yahve'nin sözü bana gelip şöyle dedi:
27 "Ey insanoğlu, işte, İsrael evinden olanlar, 'Gördüğü görüm gelecek çok günler içindir, ve o uzakta olan zamanlar için peygamberlik ediyor' diyor."
28 "Bu nedenle onlara de, 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Sözlerimden hiçbiri artık gecikmeyecek, ama söylediğim söz yerine getirilecek" diyor Efendi Yahve."'

13

1 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:

2 “Ey insanoğlu, peygamberlik eden İsrael peygamberlerine karşı sen peygamberlik
et ve kendi yüreklerinden peygamberlik edenlere, ‘Yahve'nin sözünü dinleyin’ de.
3 Efendi Yahve şöyle diyor: “Kendi ruhlarının ardından giden ve hiçbir şey görmeyen
akılsız peygamberlerin vay haline!
4 Ey İsrael, peygamberlerin ıssız yerlerdeki tilkiler gibi oldu.
5 Gediklere çıkmadınız ve Yahve'nin gününde savaşta durmak için İsrael evi için duvar
bina etmediniz.
6 ‘Yahve diyor’ diyenler, yalan ve yalan falcılık gördüler; ama Yahve onları göndermedi.
Söz doğrulanacak diye insanlara umut verdiler.
7 Yalan görüm görmedin mi, yalan falcılık söylemedin mi? Bununla da, ‘Yahve diyor’
diyorsun; ama ben söylemedim.”’”

8 “‘Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: “Mademki yalan şeyler söylediniz ve yalanlar
gördünüz, işte size karşıyım” diyor Efendi Yahve.
9 “Elim, yalan görümler gören ve yalan falcılık yapan peygamberlere karşı olacak.
Onlar halkımın topluluğunda olmayacaklar, İsrael evinin kütüğüne yazılmayacaklar, İsrael
ülkesine girmeyecekler. O zaman benim Efendi Yahve olduğumu bileceksiniz.”’”

10 “‘Mademki, evet mademki halkımı baştan çıkardılar, “Esenlik” dediler; ama esenlik
yok. Biri duvar yapınca, işte, onu çamurla sıvıyorlar.
11 Çamurla sıvayanlara söyle, yıkılacak. Taşkın bir sağanak olacak; ve ey siz, iri dolu
taneleri, yağacaksınız. Fırtınalı bir rüzgâr onu yaracak.
12 İşte, duvar yıkılınca, size, “Sıvadığınız sıva nerede?” denmeyecek mi?”’

13 “‘Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: “Gazabımda onu fırtınalı bir rüzgârla
yaracağım. Öfkemde taşkın sağanak ve onu tüketmek için iri dolu taneleri olacak.
14 Bu yüzden, çamurla sıvadığınız duvarı yıkacağım ve onu yere indireceğim, öyle ki
temeli açığa çıkacak. O yıkılacak ve siz onun içinde tükeneceksiniz. O zaman benim Yahve
olduğumu bileceksiniz.
15 Böylece gazabımı hem duvara, hem de onu çamurla sıvayanlara uygulayacağım. Size
diyeceğim, 'Duvar kalmadı, onu sıvayanlar da,
16 onlar ki, Yeruşalem hakkında peygamberlik ediyorlar ve esenlik yokken, onun için
esenlik görümleri görüyorlar'” diyor Efendi Yahve.’”

17 Sen, ey insanoğlu, kendi yüreklerinden peygamberlik eden halkının kızlarına karşı
yüzünü çevir; onlara karşı peygamberlik et,
18 ve de, “Efendi Yahve şöyle diyor: 'Bütün dirseklere sihirli bağlar diken, her boydaki
insanın başına örtüler yapıp canları avlayan kadınların vay haline! Halkımın canlarını
mı avlıyorsunuz, kendi canlarınızı mı kurtarıyorsunuz?
19 Yalan dinleyen halkıma yalan söyleyerek, ölmeyecek canları öldürmek, yaşamayacak
canları kurtarmak için, avuçlar dolusu arpa ve ekmek parçaları için halkımın arasında
beni küçük düşürdünüz.'”

20 “Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: 'İşte, canları avlayıp uçurduğunuz sihirli
bağlarınıza karşıyım. Onları kollarınızdan koparacağım. Canları, kuşlar gibi tuzağa
düşürdüğünüz canları serbest bırakacağım.
21 Ve örtülerinizi yırtıp halkımı elinizden kurtaracağım. Artık tuzağa düşürülmek için
elinizde olmayacaklar. O zaman benim Yahve olduğumu bileceksiniz.
22 Benim üzmediğim doğru insanın yüreğini mademki yalanlarla siz kederlendirdiniz,
hayatını kurtarmak için kötü yolundan dönmesin diye kötü kişinin ellerini güçlendirdiniz.
23 Bu yüzden artık yalan görümler görmeyecek, falcılık yapmayacaksınız. Halkımı sizin
elinizden kurtaracağım. O zaman benim Yahve olduğumu bileceksiniz.’”

14

1 O zaman İsrael ihtiyarlarından bazıları yanıma gelip önüme oturdular.
2 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
3 "Ey insanoğlu, bu adamlar kendi putlarını yüreklerine aldılar, suçlarının tökezini
kendi yüzleri önüne koydular. Bana hiç danışmaları gerekir mi?
4 Bu yüzden onlara söyleyip de, 'Efendi Yahve şöyle diyor: "İsrael evinden yüreğine
putlarını alan ve suçlarının tökezini kendi yüzü önüne koyan ve peygambere gelen
herkese, ben Yahve, orada peygambere putlarının çokluğuna göre yanıt vereyim de,
5 İsrael evini kendi yüreklerinde tutayım, çünkü hepsi putları yüzünden bana yabancı
oldular.'"'
6 "Bu yüzden İsrael evine söyle, 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Geri dönün ve kendinizi
putlarınızdan döndürün! Yüzlerinizi bütün iğrenç şeylerinizden döndürün."'
7 " ' "Çünkü İsrael evinden ya da İsrael'de yaşayan yabancılardan her biri, benden
ayrılır, putlarını yüreğine alır, suçunun tökezini kendi yüzü önüne koyar ve peygambere
gelip kendisi için bana sorarsa, ben Yahve, ona kendim yanıt vereceğim.
8 Yüzümü o adama karşı çevireceğim ve onu belirti ve özdeyiş olarak şaşılacak bir şey
yapacağım ve onu halkımın arasından kesip atacağım. O zaman benim Yahve olduğumu
bileceksiniz."'
9 " ' "Eğer peygamber aldatılır ve bir söz söylerse, ben, Yahve, o peygamberi aldatan
benim ve elimi onun üzerine uzatacağım ve onu halkım İsrael'in arasından yok edeceğim.
10 Onlar kendi suçlarını yüklenecekler. Peygamberin suçu, onu arayan adamın suçu
gibi olacaktır.
11 Böylece İsrael halkı bir daha benden sapmasınlar, bütün günahlarıyla bir daha
kendilerini kirletmesinler, ancak benim halkım olsunlar, ben de onların Tanrısı
olayım." diyor Efendi Yahve."'
12 Yahve'nin sözü bana geldi ve dedi:
13 "Ey insanoğlu, bir ülke bana karşı suç işleyerek günah işlerse, ben de elimi onun
üzerine uzatır, onun ekmek desteğini kırar, üzerine kıtlık gönderir, insanı da hayvanı da
kesip atarsam,
14 Noa, Daniel ve İyov, bu üç adam orada olsalar bile, doğruluklarıyla yalnız kendi
canlarını kurtarırlar" diyor Efendi Yahve.
15 "Eğer ülkenin içinden kötü hayvanları geçirirsem, onu harap edip ıssız olursa,
hayvanlar yüzünden kimse geçemezse,
16 varlığımın hakkı için bu üç adam orada olsa bile" diyor Efendi Yahve, "Ne oğullarını
ne de kızlarını kurtarabilirler. Yalnızca kendileri kurtulur, ancak ülke harap olur.
17 "Ya da o ülkenin üzerine kılıç getirip, 'Kılıç, ülkenin içinden geç, öyle ki ondan insanı
ve hayvanı da kesip atayım' desem,
18 "Varlığımın hakkı için bu üç adam orada olsa bile," diyor Efendi Yahve, "Ne
oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler, yalnızca kendileri kurtulur."
19 "Ya da o diyara salgın hastalık gönderip, oradan insanı da ve hayvanı da kesip
atmak için kanla üzerine gazabımı dökersem,
20 varlığımın hakkı için, Noa, Daniel ve İyov orada olsalar bile" diyor Efendi Yahve,
"Ne oğlunu ne de kızını kurtarabilirlerdi; doğruluklarıyla yalnızca kendi canlarını
kurtarırlardı."
21 Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor: "İnsanı da hayvanı da kesip atmak için kılıcı, kıtlığı,
kötü hayvanları ve salgın hastalığı, dört ağır yargımı Yeruşalem üzerine gönderdiğimde,
daha neler neler olacak!
22 Ama işte, orada hem oğullardan hem kızlardan başaracak bir kalıntı bırakılacak. İşte,
onlar sizin yanınıza çıkacaklar ve onların yolunu ve yaptıklarını göreceksiniz. O zaman

Yeruşalem üzerine getirmiş olduğum kötülük hakkında, üzerine getirmiş olduğum her şey hakkında teselli bulacaksınız.
23 Onların yolunu ve yaptıklarını gördüğünüz zaman seni teselli edecekler; o zaman, bütün yapmış olduklarımı boşuna yapmadığımı bileceksiniz." diyor Efendi Yahve.

15

1 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 "Ey insanoğlu, asma ağacının, ormanın ağaçları arasında bulunan asma dalının, herhangi bir ağaçtan fazlası nedir?
3 Ondan bir şey yapmak için odun alınır mı? Üzerine bir kap asmak için ondan kazık çıkarılır mı?
4 İşte, yakacak olarak ateşe atılıyor; ateş iki ucunu yiyip bitiriyor, ortası da kavruldu. O herhangi bir işe yarar mı?
5 İşte, tamken bir işe yaramıyordu. Ateş onu yiyip bitirdiğinde ve kavrulduğunda, artık bir işe yarar mı?"
6 Bu nedenle Efendi Yahve şöyle diyor: "Ormandaki ağaçlar arasında yakacak olarak ateşe verdiğim asma odunu gibi, Yeruşalem sakinlerini de öyle vereceğim.
7 Yüzümü onlara karşı çevireceğim. Ateşten çıkacaklar, ama ateş onları yine yiyip bitirecek. Yüzümü onlara çevirdiğimde, o zaman benim Yahve olduğumu bileceksiniz.
8 Ülkeyi ıssız bırakacağım, çünkü sadakatsizlik ettiler." diyor Efendi Yahve.

16

1 Yine Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 "Ey insanoğlu, Yeruşalem'e iğrençliklerini bildir;
3 ve söyle, 'Efendi Yahve Yeruşalem'e şöyle diyor: "Senin kökenin ve doğumun Kenan ülkesindendir. Baban Amorlu ve annen Hititli'ydi.
4 Doğumuna gelince, doğduğun gün göbeğin kesilmedi. Temizlemek için seni suyla yıkamadılar. Hiç tuzlanmadın ve kundakla sarılmadın.
5 Sana merhamet ederek bu şeylerden birini sana yapsın diye kimsenin gözü sana acımadı; ama doğduğun gün senden nefret ettikleri için açık kıra atıldın.'"'
6 " ' "Senin yanından geçtiğimde, seni kanında yuvarlanırken gördüm. Sana, 'Kanında olsan da yaşa!' dedim. Evet, sana, 'Kanında olsan da yaşa!' dedim.
7 Seni tarlada biten şey gibi çoğalttım. Çok büyüdün, seçkin güzelliğe eriştin. Memelerin belirdi, saçların uzadı. Oysa açık ve çıplaktın.'"'
8 " ' "Şimdi yanından geçtiğimde, sana baktım. İşte, zamanın sevgi zamanıydı. Üzerine giysimi serdim ve çıplaklığını örttüm. Evet, kendimi sana sözledim ve seninle bir antlaşma yaptım." diyor Efendi Yahve, "Ve sen benim oldun.'"'
9 " ' "Sonra seni suyla yıkadım. Evet, üzerinden kanını tümüyle yıkadım ve seni yağla meshettim.
10 Seni işlemeli giysilerle giydirdim ve ayağına deri çarıklar giydirdim. Seni ince ketenle giydirdim, ipekle örttüm.
11 Seni süslerle süsledim, ellerine bilezikler, boynun üzerine gerdanlık taktım.
12 Burnuna halka, kulaklarına küpeler, başına güzel bir taç taktım.
13 Böylece altın ve gümüşle süslendin. Giysilerin ince keten, ipek ve işleme işiydi. İnce un, bal ve yağ yedin. Çok çok güzeldin ve krallara layık konuma geldin.
14 Güzelliğin yüzünden uluslar arasında ünün yayıldı; çünkü üzerine koyduğum görkemimle güzelliğin kusursuzdu." diyor Efendi Yahve."'
15 " ' "Ama sen güzelliğine güvendin, ününden dolayı fahişelik yaptın, fahişeliğini yoldan geçen herkesin üzerine döktün. Onun oldu.

16 Giysilerinden bazılarını aldın, kendine çeşitli renklerde yüksek yerler yaptın ve
onların üzerinde fahişelik yaptın. Böyle olmamalı ve olmayacak da.
17 Sana verdiğim benim altınım ve gümüşümden güzel mücevherlerini de aldın, kendine
insan suretleri yaptın ve onlarla fahişelik ettin.
18 İşlemeli giysilerini aldın, üzerlerine örttün, yağımı ve buhurumu onların önlerine
koydun.
19 Sana verdiğim ekmeğimi, seni beslediğim ince unu, yağı ve balı, onu da hoş koku
olsun diye onların önüne koydun; ve öyle oldu." diyor Efendi Yahve."'
20 ""'Üstelik bana doğurduğun oğullarını ve kızlarını da aldın, yensinler diye bunları
onlara kurban ettin. Fahişeliğin az bir şey mi ki,
21 çocuklarımı katledip, onları ateşten geçirerek onlara teslim ettin?
22 Bütün iğrençliklerinde ve fahişeliklerinde, çıplak ve açık olduğun, kanında
yuvarlandığın gençlik günlerini hatırlamadın."'"
23 ""'Bütün kötülüklerinden sonra oldu bu, vay, vay haline!" diyor Efendi Yahve.
24 "Kendine mahzen yeri yaptın, her sokakta kendine yüksek bir yer yaptın.
25 Her yol başında kendi yüksek yerini yaptın, kendi güzelliğini iğrenç bir şey yaptın,
yoldan geçen herkese ayaklarını açtın ve fahişeliğini artırdın.
26 Etli butlu komşuların Mısırlılar'la da fuhuş yaptın, beni öfkelendirmek için fahişeliğini
artırdın.
27 İşte, elimi senin üzerine uzattım, payını küçülttüm, ve seni senden nefret edenlerin,
Filistli kızlarının dileğine bıraktım, onlar ki senin namussuzluk yolundan utanıyorlar.
28 Aşurlular'la da fahişelik yaptın, çünkü doymak bilmiyordun; evet, onlarla fahişelik
yaptın, ve yine de doymadın.
29 Fahişeliğini tüccarlar diyarına, Keldaniler'e kadar çoğalttın; ve yine de bununla
doymadın."'"
30 ""'Yüreğin ne kadar zayıf," diyor Efendi Yahve, "Bütün bu şeyleri, utanmaz bir
fahişenin işini yaptığın için;
31 her yolun başına kubbeli yer bina ediyorsun, ve her caddede yüksek yerini
yapıyorsun, fahişe gibi de olmadın, çünkü ücreti küçümsedin."'"
32 " ' "Kocası yerine yabancıları alan, zina eden kadınsın!
33 İnsanlar bütün fahişelere armağanlar verirler; ama sen armağanlarını bütün
sevgililerine veriyorsun ve fahişeliğin için her yandan sana gelsinler diye onlara rüşvet
veriyorsun.
34 Sen fahişeliğinde öbür kadınlardan farklısın, çünkü fahişelik yapmak için seni izleyen
kimse yok; ve ücret verdiğin halde sana ücret verilmiyor, bu yüzden farklısın."'"
35 "Bu yüzden, ey fahişe, Yahve'nin sözünü dinle:
36 'Efendi Yahve şöyle diyor, "Senin pisliğin döküldüğü ve oynaşlarınla fahişelik ederek
çıplaklığın açıldığı için; ve bütün iğrenç putların yüzünden ve onlara verdiğin çocuklarının
kanı yüzünden;
37 bu yüzden bak, zevk aldığın bütün oynaşlarını ve sevdiğin herkesi, nefret ettiğin
herkesle birlikte toplayacağım. Onları her yandan sana karşı toplayacağım ve
çıplaklığını onlara açacağım, öyle ki bütün çıplaklığını görsünler.
38 Sana zina eden ve kan döken kadınlara yapıldığı gibi yargılayacağım; ve üzerine
gazap ve kıskançlık kanı getireceğim.
39 Ve seni onların eline vereceğim, ve kubbeli yerini yıkacaklar, ve yüksek yerlerini
bozacaklar. Üzerindeki giysileri soyacak ve güzel mücevherlerini alacaklar. Seni çıplak ve
açık bırakacaklar.
40 Ve sana karşı bir topluluk çıkaracaklar, ve seni taşlarla taşlayacaklar, ve kılıçlarıyla seni
delecekler.

41 Evlerini ateşle yakacaklar, ve seni birçok kadının gözü önünde yargılayacaklar. Seni
fahişeliğine son vereceğim, ve bir daha ücret vermeyeceksin.
42 Böylece sana olan gazabımı dindireceğim, ve kıskançlığım senden ayrılacak.
Susacağım ve bir daha öfkelenmeyeceğim."”'

43 “ “Gençliğinin günlerini hatırlamadığın için, ve bütün bu şeylerde bana karşı
öfkelendiğin için, işte, ben de yolunu senin başına getireceğim.” diyor Efendi Yahve: “Ve
bütün iğrençliklerinle birlikte bu ahlaksızlığı yapmayacaksın."”'

44 “ ‘ “İşte, özdeyiş söyleyen herkes sana karşı bu özdeyişi söyleyecek: 'Annesi nasılsa, kızı
da öyledir.'
45 Sen, kocasından ve çocuklarından nefret eden annenin kızısın; kocalarından ve
çocuklarından nefret eden kız kardeşlerinin kardeşisin. Annen Hititli, baban ise
Amorlu'ydu.
46 Ablan, kendisi ve kızları sol tarafında oturan Samariya'dır; sağ tarafında oturan
küçük kız kardeşin ise kızlarıyla birlikte Sodom'dur.
47 Sen yalnız onların yollarında yürümedin, onların iğrençliklerini yapmadın; ama çok
geçmeden bütün yollarında onlardan daha bozuk oldun.
48 Varlığımın hakkı için,” diyor Efendi Yahve, kız kardeşin Sodom, ne kendisi ne de
kızları, senin ve kızlarının yaptığını yapmadı."”'

49 “ ‘ “İşte, kız kardeşin Sodom'un suçu buydu: Kendisinde ve kızlarında gurur, ekmek
çokluğu ve rahatlık bolluğu vardı. Yoksulun ve muhtacın elini de güçlendirmedi.
50 Küstah oldular ve önümde iğrençlik yaptılar. Bu yüzden bunu gördüğümde onları
ortadan kaldırdım.
51 Samariya senin günahlarının yarısını bile işlemedi; ama sen iğrençliklerini onlardan
daha çok çoğalttın ve yaptığın bütün iğrençliklerle kız kardeşlerini haklı çıkardın.
52 Sen de kendi utancını taşı, çünkü kız kardeşlerine karşı hüküm verdin; onlardan
daha iğrenç işlemiş olduğun günahlarınla, onlar senden daha doğrudur. Evet, sen de utan
ve kendi utancını taşı, çünkü kız kardeşlerini haklı çıkardın."”'

53 “ “Ben onların sürgünlerini, Sodom ve kızlarının sürgünlerini, Samariya ve kızlarının
sürgünlerini ve onların arasında olan senin sürgünlerini geri döndüreceğim;
54 böylece sen kendi utancını taşıyasın ve yaptığın her şeyden ötürü utanasın, çünkü
onlara teselli oldun.
55 Kız kardeşlerin, Sodom ve kızları eski durumlarına dönecekler; Samariya ve kızları
eski durumlarına dönecekler; sen ve kızların eski durumunuza döneceksiniz.
56 Kötülüğün açığa çıkmadan önce, gururunun gününde kız kardeşin Sodom senin ağzın
tarafından anılmıyordu.
57 Suriye kızları ve bütün çevresinde olanların, seni her yandan hor gören Filist
kızlarının aşağılandığı zamanda olduğu gibi.
58 Kendi ahlaksızlığını ve iğrençliklerini taşıdın.” diyor Yahve.”'

59 “'Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor: “Sen ki, antlaşmayı bozarak andı hor gördün, sen
nasıl yaptınsa ben de sana öyle yapacağım.
60 Yine de gençliğinin günlerinde seninle yaptığım antlaşmayı hatırlayacağım ve seninle
ebedi bir antlaşma yapacağım.
61 O zaman kendi yollarını hatırlayacak ve kız kardeşlerini, büyük kız kardeşlerini ve
küçük kız kardeşlerini yanına aldığın zaman utanacaksın; ve onları sana kızların olarak
vereceğim, ama senin antlaşmana göre değil.
62 Antlaşmamı seninle yapacağım. O zaman benim Yahve olduğumu bileceksin;
63 böylece yaptığın her şeyi sana bağışladığım zaman, hatırlayıp utanacaksın ve
utancından bir daha ağzını açmayacaksın.” diyor Efendi Yahve.”'

17

1 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 “Ey insanoğlu, İsrael evine bir bilmece söyle ve bir benzetme anlat.
3 Ve de, ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Büyük kanatlı, uzun tüylü, üzeri renk renk tüylerle dolu büyük bir kartal Lübnan'a geldi ve sedirin tepesini aldı.
4 Körpe dallarının en üstünü koparıp ticaret yapılan bir ülkeye götürdü ve onu tüccarların kentine dikti.”’”
5 “ ‘ “O ülkenin tohumundan da alıp verimli toprağa ekti. Bol suların yanına koydu. Söğüt ağacı gibi dikti.
6 Büyüdü ve dalları ona doğru dönen, kökleri de altında olan, alçak boylu, yayılan bir asma oldu. Böylece bir asma oldu, dallar verdi ve filizler çıkardı.”’”
7 “ ‘ “Büyük kanatlı, çok tüylü, başka bir büyük kartal daha vardı. İşte, bu asma köklerini ona doğru eğdi ve sulasın diye dallarını dikildiği yerden ona doğru uzattı.
8 Dal versin, meyve çıkarsın, iyi bir asma olsun diye, bol suların olduğu iyi bir toprağa dikildi.”’”
9 “Söyle, ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Asma gelişecek mi? Kuruyup, taze filizlenen bütün yaprakları solsun diye onun köklerini söküp onun meyvesini koparmayacak mı? Güçlü bir kol ya da çok halk onu köklerinden kaldıramaz.
10 Evet, işte, dikildikten sonra gelişecek mi? Doğu rüzgârı ona dokunduğunda tümüyle kurumayacak mı? Evet büyüdüğü yerde kuruyacak.”’”
11 Ve Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
12 “Şimdi o asi eve de, ‘Bunların ne anlama geldiğini bilmiyor musunuz?’ Onlara de, ‘İşte, Babil Kralı Yeruşalem'e geldi, onun kralını ve onun beylerini alıp Babil'e, kendi yanına götürdü.
13 Kralın soyundan* birini alıp onunla bir antlaşma yaptı. Ona ant da içirip ülkenin güçlü adamlarını götürdü.
14 Ta ki, krallık alçalsın, kendini yükseltmesin, ama antlaşmasını yerine getirerek ayakta kalabilsin.
15 Ama kendisine atlar ve çok sayıda adam versinler diye elçilerini Mısır'a göndererek ona isyan etti. Başarılı olacak mı? Bu şeyleri yapan kurtulur mu? Antlaşmayı bozup da kurtulacak mı?”'
16 “'Varlığımın hakkı için' diyor Efendi Yahve, 'Kesinlikle, kendisini kral etmiş olan, andını hor görüp antlaşmasını bozduğu o kralın oturduğu yerde, Babil'in içinde, onun yanında ölecek.
17 Birçok kişiyi yok etmek için rampalar kurup kaleler bina ettikleri zaman, Firavun güçlü ordusu ve büyük topluluğuyla savaşta ona yardım etmeyecek.
18 Çünkü andı hor gördü, antlaşmayı bozdu; ve işte, elini uzatmışken yine bütün bu şeyleri yaptı. Kaçıp kurtulamayacak.”'
19 “Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: 'Varlığımın hakkı için, kesinlikle hor gördüğü andımı ve bozduğu antlaşmamı onun kendi başına getireceğim.
20 Ağımı onun üzerine atacağım, tuzağıma tutulacak. Onu Babil'e getireceğim ve orada bana karşı işlediği suçtan ötürü onunla yargıya gireceğim.
21 Onun bütün ordusu arasında kaçaklarının hepsi kılıçla düşecek, kalanlar her rüzgâra dağılacak. O zaman bileceksiniz ki, ben, Yahve söyledim.”'
22 “Efendi Yahve şöyle diyor: 'Ben de sedirin yüksek tepesinden bir parça alıp dikeceğim. Genç dallarının en tepesinden taze bir dal koparıp yüksek ve yüce bir dağın üzerine dikeceğim.
23 Onu İsrael'in yüksek dağına dikeceğim; dal sürüp meyve verecek ve iyi bir sedir olacak. Dallarının gölgesinde her çeşit kuş barınacak.

* **17:13** veya tohum

24 Kırdaki bütün ağaçlar, ben, Yahve'nin yüksek ağacı alçalttığımı, alçak ağacı
yükselttiğimi, yeşil ağacı kuruttuğumu ve kuru ağacı yeşerttiğimi bilecek.'"
" 'Ben, Yahve, söyledim ve yaptım.' "

18

1 Yahve'nin sözü yine bana geldi ve şöyle dedi:
2 "İsrael diyarı hakkında,
'Babalar koruk yediler,
çocukların dişleri kamaştı'
diye bu özdeyişi söyleyerek ne demek istiyorsunuz?"
3 "Varlığımın hakkı için" diyor Efendi Yahve, "İsrael'de artık bu özdeyişi
söylemeyeceksiniz.
4 İşte, bütün canlar benimdir; babanın canı gibi, oğulun canı da benimdir. Günah
işleyen can, ölecek olan odur."
5 "Ama eğer bir adam doğruysa,
ve adil ve doğru olanı yapıyorsa,
6 ve dağlarda yemek yememişse,
İsrael evinin putlarına gözlerini kaldırmamışsa,
komşusunun karısını kirletmemişse,
kadın murdarken ona yaklaşmamışsa,
7 ve kimseye haksızlık etmemişse,
ama borçluya rehinini geri vermişse,
soygunculuk etmemişse,
ekmeğini aç olana vermişse,
çıplağı giysiyle örtmüşse;
8 faizle borç vermemişse,
aşırı kâr almamışsa,
elini kötülükten çekmişse,
iki insan arasında gerçek adaleti yerine getirmişse,
9 kurallarımda yürümüşse,
doğru davranmak için ilkelerimi tutmuşsa,
o kişi doğrudur,
kesinlikle yaşayacaktır" diyor Efendi Yahve.
10 "Eğer bu adamın zorbalık eden, kan döken, ve bu şeylerden birini yapan bir oğlu olur,
11 babası o şeylerden hiçbirini yapmazken,
oğul dağ tapınaklarında yemek yemişse,
ve komşusunun karısını kirletmişse,
12 yoksula ve muhtaç olana haksızlık etmişse,
soygunculuk etmişse,
rehinini geri vermemişse,
gözlerini putlara kaldırmışsa,
iğrenç şeyler yapmışsa,
13 faizle borç vermişse,
ve yoksuldan aşırı kâr almışsa,
o zaman o kişi yaşar mı? Yaşamaz. Bütün bu iğrençlikleri yapmıştır. Kesinlikle ölecektir.
Kanı kendi üzerinde olacaktır."
14 "Şimdi, işte, eğer bunun da bir oğlu olur ve babasının işlediği bütün günahları görüp
korkar ve aynı şekilde yapmazsa,
15 dağlarda yemek yememişse,
İsrael evinin putlarına gözlerini kaldırmamışsa,

komşusunun karısını kirletmemişse,
16 kimseye haksızlık etmemişse,
rehin almamışsa,
soygunculuk etmemişse,
ekmeğini aç olana vermişse,
çıplağı giysiyle örtmüşse,
17 yoksuldan elini çekmişse,
faiz ya da aşırı kâr almamışsa,
kurallarımı yerine getirmişse,
ilkelerimde yürümüşse;
babasının suçu yüzünden o ölmeyecek. Kesinlikle yaşayacaktır.
18 Babasına gelince, acımasızca baskı yaptığı, kardeşini soyduğu ve halkı arasında iyi olmayanı yaptığı için, işte, kendi suçu içinde ölecektir.”
19 “Yine de, ‘Oğul neden babasının suçunu yüklenmiyor?’ diyorsunuz. Oğul adil ve doğru olanı yaptığı, bütün kurallarımı tuttuğu ve onları yerine getirdiği zaman, kesinlikle yaşayacaktır.
20 Günah işleyen can ölecektir. Oğul babasının suçunu yüklenmeyecek, baba da oğlunun suçunu yüklenmeyecektir. Doğrunun doğruluğu kendi üzerinde olacak, kötünün kötülüğü de kendi üzerinde olacaktır.”
21 “Ama kötü adam, işlemiş olduğu bütün günahlardan döner, bütün kurallarımı tutar, adil ve doğru olanı yaparsa, kesinlikle yaşayacaktır. Ölmeyecektir.
22 İşlemiş olduğu hiçbir suç kendisine karşı anılmayacaktır. Yaptığı doğrulukta yaşayacaktır.
23 Ben kötü adamın ölümünden zevk alır mıyım?” diyor Efendi Yahve, “Daha çok yolundan dönüp yaşamasından değil mi?”
24 “Ama doğru adam doğruluğundan döner, kötülük yapar ve kötü adamın yaptığı bütün iğrençliklere göre yaparsa yaşar mı? Onun yapmış olduğu doğru işlerden hiçbiri anılmayacak. İşlediği suçta, işlediği günahta, onlarda ölecektir.”
25 “Yine de siz, ‘Yahve'nin yolu denk değil’ diyorsunuz. Şimdi dinleyin, ey İsrael evi: Benim yolum mu denk değil? Denk olmayan sizin yollarınız değil mi?”
26 Doğru adam doğruluğundan döner, kötülük yapar ve onun içinde ölürse, işlemiş olduğu kötülükte ölür.
27 Yine kötü kişi işlemiş olduğu kötülükten döner ve adil ve doğru olanı yaparsa, o adam canını kurtaracaktır.
28 Çünkü düşünüp işlemiş olduğu bütün günahlardan dönerse, kesinlikle yaşayacaktır. Ölmeyecektir.
29 Ama İsrael evi, ‘Efendi'nin yolu adil değil’ diyor. Ey İsrael evi, benim yollarım mı adil değil? Adil olmayan sizin yollarınız değil mi?
30 “Bu yüzden, ey İsrael evi, sizi, herkesi kendi yollarına göre yargılayacağım” diyor Efendi Yahve. “Dönün ve kendinizi bütün suçlarınızdan döndürün de, kötülük sizi mahvetmesin.
31 İşlemiş olduğunuz bütün suçları kendinizden atın ve kendinize yeni bir yürek ve yeni bir ruh yapın. Çünkü neden ölesiniz, ey İsrael evi?
32 Çünkü ölen adamın ölümünden ben zevk almam” diyor Efendi Yahve. “Bu nedenle dönün de yaşayın!”

19

1 “İsrael beyleri için de ağıt yak.
2 ve de,
‘Annen neydi?

Dişi bir aslan.
Aslanlar arasında yatar,
genç aslanların ortasında yavrularını beslerdi.
3 Yavrularından birini büyüttü.
Genç bir aslan oldu.
Avını yakalamayı öğrendi.
İnsanları yedi.
4 Uluslar da onun hakkında duydu.
Onların çukurlarında tutuldu;
ve onu kancalarla Mısır diyarına getirdiler.'"
5 " 'Şimdi boş yere beklediğini,
ve umudunun kaybolduğunu görünce,
o zaman yavrularından birini daha aldı,
ve onu genç bir aslan yaptı.
6 Aslanlar arasında yukarı aşağı dolaştı.
Genç bir aslan oldu.
Avını yakalamayı öğrendi.
İnsanları yedi.
7 Onların saraylarını biliyordu,
ve kentlerini harap etti.
Kükremesinin gürültüsünden dolayı
ülke tümüyle ıssız kaldı.
8 O zaman uluslar illerden her yandan ona saldırdılar.
Onun üzerine ağlarını serptiler.
Onların çukurunda tutuldu.
9 Onu kancalı bir kafese koyup
Babil Kralı'na getirdiler.
İsrael dağlarında sesi bir daha duyulmasın diye
onu kalelerin içine getirdiler.'"
10 '"'Annen kanında suların kıyısına dikilmiş bir asma gibiydi.
Bol sulardan dolayı verimli ve çok dallıydı.
11 Hükmedenlerin asaları için güçlü dalları vardı.
Boyları sık dallar arasında yükseliyordu.
Dallarının çokluğuyla kendi yüksekliğinde görünüyordu.
12 Ama öfkeyle söküldü.
Yere atıldı.
Ve doğu rüzgârı onun meyvesini kuruttu.
Güçlü dalları koparıldı ve kurudu.
Ateş onları yiyip bitirdi.
13 Şimdi çölde,
kurak ve susuz bir diyarda dikildi.
14 Ateş onun dallarından çıktı.
Meyvesini yedi,
öyle ki içinde hükmetmek için bir asa olacak güçlü bir dal kalmadı.'
Bu bir ağıttır ve ağıt olarak kalacaktır."

20

1 Yedinci yılda, beşinci ayda, ayın onuncu günü, İsrael ihtiyarlarından bazıları Yahve'ye danışmak için gelip önüme oturdular.
2 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:

3 “Ey insanoğlu, İsrael ihtiyarlarına söyleyip onlara de, ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Bana danışmak için mi geldiniz? Varlığımın hakkı için.” diyor Efendi Yahve, “Kendimi size danıştırmayacağım.”’”
4 “Ey insanoğlu, onları yargılayacak mısın? Onları yargılayacak mısın? Onlara atalarının iğrençliklerini bildir.
5 Onlara de, ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “İsrael’i seçtiğim, Yakov soyuna ant içtiğim ve Mısır diyarında kendimi onlara bildirdiğim, ‘Ben Tanrınız Yahve'yim’ diyerek ant içtiğim günde,
6 o gün onlara, onları Mısır diyarından çıkarıp, süt ve bal akan, bütün diyarların yüceliği olan, kendileri için araştırdığım diyara götüreceğime ant içtim.
7 Onlara, ‘Her biriniz gözlerinin iğrenç şeylerini atsın. Mısır putlarıyla kendinizi kirletmeyin. Ben Tanrınız Yahve'yim.’ dedim.
8 “‘“Ama bana karşı isyan ettiler ve beni dinlemediler. Hepsi gözlerinin iğrenç şeylerini atmadılar. Mısır putlarını da bırakmadılar. O zaman gazabımı üzerlerine dökeceğimi, Mısır diyarının içinde onlara karşı öfkemi gerçekleştireceğimi söyledim.
9 Ama aralarında bulundukları ulusların gözünde adım lekelenmesin diye kendi adım uğruna çalıştım; bu ulusların gözü önünde Mısır diyarından onları çıkarıp kendimi onlara bildirdim.
10 Böylece onları Mısır diyarından çıkardım ve çöle getirdim.
11 Onlara kurallarımı verdim ve ilkelerimi gösterdim; eğer biri bunları yaparsa, onlarda yaşar.
12 Onları kutsayanın ben Yahve olduğumu bilsinler diye, benimle onlar arasında bir belirti olmak üzere onlara Şabatlarımı da verdim.”’”
13 “ ‘ “Ama İsrael evi çölde bana isyan etti. Kurallarımda yürümediler ve ilkelerimi reddettiler; eğer biri bunları tutarsa, onlarda yaşar. Şabatlarımı çok kirlettiler. O zaman onları bitirmek için çölde üzerlerine gazabımı dökeceğimi söyledim.
14 Ama ulusların gözünde adım lekelenmesin diye, kendi adım uğruna çalıştım, bu ulusların gözü önünde onları çıkarmıştım.
15 Üstelik çölde onlara, süt ve bal akan, bütün ülkelerin yüceliği olan, kendilerine vermiş olduğum ülkeye onları getirmeyeceğime de ant içtim.
16 Çünkü onlar kurallarımı reddettiler, ilkelerimde yürümediler, Şabatlarımı lekelediler; çünkü yürekleri putlarının ardınca gidiyordu.
17 Ama gözüm onları esirgedi, onları yok etmedim. Çölde onları tümüyle sona erdirmedim.
18 Çölde çocuklarına, ‘Atalarınızın kurallarında yürümeyin, ilkelerini tutmayın, putlarıyla kendinizi kirletmeyin.’ dedim.
19 'Ben Tanrınız Yahve’yim. Kurallarımda yürüyün, ilkelerimi tutun ve onları yapın.
20 Şabatlarımı kutsal kılın. Benim Tanrınız Yahve olduğumu bilesiniz diye onlar benimle sizin aranızda bir belirti olacak.’”’
21 “ ‘ “Ama çocuklar bana karşı isyan ettiler. Kurallarımda yürümediler ve onları yapmak için ilkelerimi tutmadılar, eğer biri yaparsa, onlarda yaşar. Şabatlarımı lekelediler. O zaman öfkemi çölde onlara karşı gerçekleştirmek için gazabımı üzerlerine dökeceğimi söyledim.
22 Yine de ulusların gözünde adım lekelenmesin diye, elimi geri çektim ve kendi adım uğruna çalıştım, bu ulusların gözü önünde onları çıkarmıştım.
23 Üstelik onları ulusların arasına dağıtacağım, ülkelere saçacağım diye, çölde onlara ant içtim.
24 Çünkü kurallarımı yerine getirmediler, ilkelerimi reddettiler, Şabatlarımı lekelediler ve gözleri babalarının putlarına yöneldi.
25 Ve ben de onlara iyi olmayan kurallar ve yaşayamayacakları ilkeler verdim.

26 Onları harap edeyim de benim Yahve olduğumu bilsinler diye, rahmin açtığı her
şeyi ateşten geçirerek kendi armağanlarıyla onları kirlettim.""'
27 "Bu nedenle, ey insanoğlu, İsrael evine söyle, onlara de, 'Efendi Yahve şöyle diyor:
"Bana karşı suç işleyerek atalarınız bana şununla da küfrettiler.
28 Çünkü onları kendilerine vermek üzere ant içmiş olduğum ülkeye getirdiğimde, o
zaman her yüksek tepeyi ve her sık ağacı gördüler ve orada kurbanlarını sundular ve
orada kışkırtma sunularından takdim ettiler. Orada kendi hoş kokularını da yaptılar ve
orada dökmelik sunularını sundular.
29 O zaman onlara, 'Gittiğiniz yüksek yer ne anlama geliyor?' diye sordum. Bu yüzden
onun adı bugüne kadar Bama* diye anılır.""'
30 "Bu nedenle İsrael evine de, 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Atalarınızın yolunda
kendinizi mi kirletiyorsunuz? Onların iğrençliklerinin ardınca fahişelik mi yapıyorsunuz?
31 Siz armağanlarınızı sunarken, oğullarınızı ateşten geçirirken, bugüne dek bütün
putlarınızla kendinizi kirletiyor musunuz? Ey İsrael evi, kendimi size danıştırır mıyım?
Varlığım hakkı için, diyor Efendi Yahve, kendimi size danıştırmayacağım!""'
32 " ' "Aklınızdan geçenlerin hiçbiri olmayacak, şöyle diyorsunuz: 'Ağaca ve taşa hizmet
ederek biz de uluslar gibi, ülkelerin boyları gibi olacağız.'
33 Varlığım hakkı için." diyor Efendi Yahve, "Kesinlikle güçlü elle, uzanmış kolla ve
taşkın gazapla üzerinizde kral olacağım.
34 Sizi halkların arasından çıkaracağım, dağılmış olduğunuz ülkelerden güçlü elle,
uzanmış kolla ve taşkın öfkeyle sizi toplayacağım.
35 Sizi halkların çölüne getireceğim, orada sizinle yüz yüze yargıya gireceğim.
36 Atalarınızla Mısır diyarının çölünde yargıya girdiğim gibi, sizinle de yargıya
gireceğim." diyor Efendi Yahve.
37 "Sizi değneğin altından geçireceğim, sizi antlaşma bağı içine getireceğim.
38 Asileri ve bana itaat etmeyenleri aranızdan ayıracağım. Onları yaşadıkları ülkeden
çıkaracağım, ama İsrael ülkesine girmeyecekler. O zaman benim Yahve olduğumu
bileceksiniz.""'
39 "'Ey İsrael evi, Efendi Yahve şöyle diyor: "Gidin, herkes putlarına hizmet etsin,
ancak bundan sonra beni gerçekten dinleyeceksiniz; armağanlarınızla ve putlarınızla
kutsal adımı bir daha kirletmeyeceksiniz.
40 Çünkü kutsal dağımda," İsrael'in yüksek dağında, diyor Efendi Yahve, "İsrael evinin
tümü, orada hepsi bana ülkede hizmet edecekler. Onları orada kabul edeceğim ve orada
sunularınızı ve sunularınızın ilk ürünlerini, bütün kutsal şeylerinizi arayacağım.
41 Sizi halkların arasından çıkardığımda ve dağıldığınız ülkelerden topladığımda hoş bir
koku olarak kabul edeceğim. Ulusların gözü önünde sizin içinizde kutsal kılınacağım.
42 Sizi İsrael ülkesine, atalarınıza vermeye ant içmiş olduğum ülkeye getirdiğimde, benim
Yahve olduğumu bileceksiniz.
43 Orada yollarınızı ve kendinizi kirlettiğiniz bütün işlerinizi hatırlayacaksınız. O zaman
yapmış olduğunuz bütün kötülükler yüzünden kendi gözünüzde kendinizden
tiksineceksiniz.
44 Ey İsrael evi, kötü yollarınıza, ya da bozuk işlerinize göre değil, ancak kendi adım
uğruna ben size böyle davrandığım zaman, benim Yahve olduğumu bileceksiniz." diyor
Efendi Yahve."'
45 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
46 "Ey insanoğlu, yüzünü güneye çevir, güneye doğru duyur, güneydeki kır ormanına
karşı peygamberlik et.

* **20:29** "Bama" "Yüksek Yer" anlamına gelir.

47 Güney ormanına de, 'Yahve'nin sözünü dinle: Efendi Yahve şöyle diyor, “İşte, ben
senin içinde bir ateş tutuşturacağım, içinde bulunan her yeşil ağacı ve her kuru ağacı
yiyip bitirecek. Yanan alev sönmeyecek, güneyden kuzeye kadar bütün yüzler onunla
yanacak.
48 Bütün insanlar, ben Yahve'nin onu tutuşturduğunu görecek. O sönmeyecek.'"”'
49 O zaman şöyle dedim, “Ah, ey Efendi Yahve! Benim için, ‘Benzetmeler konuşan
adam bu değil mi?’ diyorlar.”

21

1 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 “Ey insanoğlu, yüzünü Yeruşalem'e çevir, kutsal yerlere doğru duyur, İsrael ülkesine
karşı peygamberlik et.
3 İsrael ülkesine de, ‘Yahve şöyle diyor: “İşte, sana karşıyım, kılıcımı kınından
çıkaracağım, doğruyu da kötüyü de senden kesip atacağım.
4 Şimdi, doğruyu ve kötüyü senden kesip atacağım için, bu yüzden kılıcım güneyden
kuzeye kadar bütün insanlara karşı kınından çıkacak.
5 Bütün insanlar, kılıcımı kınından çıkaranın ben, Yahve olduğumu bilecek. Bir daha
geri dönmeyecek.'"”'
6 “Bu yüzden içini çek, ey insanoğlu. Onların gözleri önünde kırık bir yürekle* ve acılıkla
içini çekeceksin.
7 Onlar sana, ‘Niçin içini çekiyorsun?’ diye sorduklarında, ‘Haber yüzünden, çünkü
geliyor!’ diyeceksin. 'Her yürek eriyecek, her el gevşeyecek, her ruh bayılacak ve her diz
su gibi zayıf olacak. İşte geliyor ve gerçekleşecek, diyor Efendi Yahve.'”
8 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
9 “Ey insanoğlu, peygamberlik et ve de, 'Yahve şöyle diyor:
“Kılıç! Kılıç!
Bilendi,
ve hem de cilalandı.
10 Boğazlasın diye bilendi.
Şimşek gibi çaksın diye cilalandı.
Öyleyse sevinmeli miyiz?
Oğlumun asası her ağacı kınıyor.
11 Elde tutulsun diye
cilalanmaya verildi.
Kılıç bilendi.
Evet, öldürenin eline verilsin diye cilalandı.'"”'
12 Feryat et ve ağıt yak, ey insanoğlu;
çünkü bu benim halkımın üzerindedir.
İsrael'in bütün beylerinin üzerindedir.
Halkımla birlikte kılıca teslim edildiler.
Bu nedenle kalçanı döv.
13 “Çünkü bir deneme var. Eğer kınayan asa da artık kalmazsa?” diyor Efendi Yahve.
14 “Bu nedenle, sen, ey insanoğlu, peygamberlik et,
ve ellerini çırp.
Ağır yaralanmış olanların kılıcı,
iki kez üç kez vursun.
Onların odalarına giren
ağır yaralı büyüğün kılıcıdır.
15 Yürekleri erisin ve tökezlemeleri çoğalsın diye,

* **21:6** kelimenin tam anlamıyla uyluklarınızın kırılması

bütün kapılarına tehdit kılıcını koydum.
Ah! Onu şimşek gibi yaptılar.
Boğazlasın diye sivrilttiler.
16 Bir araya gel.
Sağa git.
Sıraya gir.
Yüzünüzün döndüğü yere,
sola git.
17 Ben de ellerimi çırpacağım,
ve gazabımı dindireceğim.
Bunu ben, Yahve söyledim."
18 Yahve'nin sözü yine bana geldi ve şöyle dedi:
19 "Ve sen ey insanoğlu, Babil Kralı'nın kılıcı gelsin diye iki yol belirle. İkisi de aynı ülkeden çıkacak ve bir yere hedef koy. Kent yolunun başına hedef koy.
20 Kılıcın Ammon'un çocuklarının Rabba'sına ve surlu Yeruşalem'in içine Yahuda'ya gelsin diye bir yol belirle.
21 Çünkü Babil Kralı, fal bakmak için yolun ayrımında, iki yolun başında durdu. Okları ileri geri salladı. Terafime† danıştı. Karaciğere baktı.
22 Koçbaşlarını yerleştirmek, kıyımda ağzı açmak, yüksek sesle naralar atmak, kapılara karşı koçbaşlarını yerleştirmek, rampalar kurmak ve kaleler yapmak için sağ elinde Yeruşalem için kura vardı.
23 Bu, onlara ant içmiş olanların gözünde yalan bir fal gibi olacak. Ama o, tutulsunlar diye suçlarını anımsatıyor."
24 "Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: 'Mademki suçlarınızı açığa çıkararak, bütün işlerinizde günahlarınızı göstererek suçlarınızı hatırlattınız; hatırlandığınız için, ele geçirileceksiniz.'"
25 " 'Ey sen, İsrael beyi, sonun kötülüğü zamanında günü gelmiş olan ağır yaralı kötü adam,
26 Efendi Yahve şöyle diyor: "Sarığı çıkar, tacı kaldır. Eskisi gibi olmayacak. Alçak olanı yükselt, yüksek olanı alçalt.
27 Devireceğim, devireceğim, onu devireceğim. Bu da, hakkı olan gelinceye kadar, artık olmayacak; ve ben ona vereceğim.'""
28 "Sen, ey insanoğlu, peygamberlik et ve de, 'Ammon'un çocukları ve onların aşağılanmaları hakkında Efendi Yahve şöyle diyor:
"Kılıç! Kılıç çekildi!
Boğazlasın, yutsun,
ve şimşek gibi çaksın diye cilalandı;
29 sana yalan görümler görürken,
sana yalan falcılık ederken,
ta ki, seni ağır yaralanmış olan kötülerin boyunları üzerine koysunlar,
o kötüler ki, sonun kötülüğü zamanında onların günü gelmiştir.
30 Onu kınına geri koy.
Yaratıldığın yerde,
doğduğun ülkede seni yargılayacağım.
31 Üzerine öfkemi dökeceğim.
Gazabımın ateşini üzerine üfleyeceğim.
Seni yok etmekte usta olan vahşi adamların eline teslim edeceğim.
32 Ateşe yakıt olacaksın.

† **21:21** Teraphim, ev eşyalarına ilişkin miras haklarıyla ilişkilendirilebilecek aile putlarıydı.

Kanın memleketin ortasında olacak.
Bir daha hatırlanmayacaksın;
çünkü bunu ben, Yahve, söyledim.'"'"

22

1 Ve Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi,
2 "Sen, ey insanoğlu, yargılayacak mısın? Kanlı kenti yargılayacak mısın? Öyleyse ona
bütün iğrençliklerini bildir.
3 Söyle, 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Zamanı gelsin diye, kendi içinde kan döken kent ve
kendisini kirletmek için kendisine karşı putlar yapan kent!
4 Döktüğün kanınla suçlu oldun, ve yaptığın putlarla kirlendin! Günlerini yaklaştırdın,
ve yıllarının sonuna geldin. Bu yüzden seni uluslara utanç ve bütün ülkelere alay konusu
ettim.
5 Yakındakiler de, senden uzak olanlar da seninle alay edecekler, ey adı kötüye çıkmış,
kargaşa dolu kent.'"'
6 " ' "İşte, İsrael beylerinin her biri gücüne göre senin içinde kan dökmek için
bulundular.
7 Sende baba ve anayı hor gördüler.* Senin içinde yabancıya zulmettiler. Sende yetime
ve dul kadına haksızlık ettiler.
8 Kutsal şeylerimi hor gördün, Şabatlarımı lekeledin.
9 Kan dökmek için iftiracılar senin içindeydiler. Senin içindekiler dağlarda yemek yediler.
Senin içindekiler ahlaksızlık ettiler.
10 Sende babalarının çıplaklığını açtılar. Kirli olan kadını, kirliliğinde iken sende onu
alçalttılar.
11 Birisi komşusunun karısıyla iğrençlik etti, bir başkası gelinini ahlaksızca kirletti. Bir
başkası kız kardeşini, babasının kızını alçalttı.
12 Sende kan dökmek için rüşvet aldılar. Faiz ve tefecilik yaptın, komşundan zorbalıkla
haksız kazanç aldın ve beni unuttun." diyor Efendi Yahve."'
13 " ' "İşte, bu nedenle edindiğin haksız kazancına ve içinde dökülen kana elimi
vurdum.
14 Sizinle uğraşacağım günlerde yüreğiniz dayanabilir mi, elleriniz güçlü olabilir mi?
Ben, Yahve, bunu söyledim ve yapacağım.
15 Sizi ulusların arasına dağıtacağım, ülkelere saçacağım. Kirliliğinizi sizden
arındıracağım.
16 Ulusların gözünde sen kendiliğinden lekeleneceksin. O zaman benim Yahve
olduğumu bileceksin.'"'
17 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
18 "Ey insanoğlu, İsrael evi benim için cüruf oldu. Hepsi ocakta tunç, kalay, demir ve
kurşundur. Gümüş cürufudurlar.
19 Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: 'Mademki hepiniz cüruf oldunuz, bundan
dolayı, işte, sizi Yeruşalem'in ortasına toplayacağım.
20 Gümüş, tunç, demir, kurşun ve kalay nasıl ocakta üzerine ateş üfleyip eritmek için
toplanırsa, ben de sizi öfkemle ve gazabımla öyle toplayacağım ve sizi oraya koyup
eriteceğim.
21 Evet, sizi toplayacağım ve üzerinize gazabımın ateşini üfleyeceğim ve siz onun içinde
eriyeceksiniz.
22 Gümüş ocak içinde nasıl erirse, siz de onun içinde öyle eriyeceksiniz; ve bileceksiniz
ki ben, Yahve gazabımı üzerinize döktüm."'
23 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:

---

* **22:7** Kelimenin tam anlamıyla baba ve anneyi hafife almak.

24 “Ey insanoğlu, ona de, ‘Sen temizlenmemiş, öfke gününde yağmur yağdırılmamış bir ülkesin.’
25 İçinde peygamberlerinin kurduğu bir düzen var, kükreyen bir aslan gibi avını parçalıyor. Canları yediler. Hazineleri ve değerli şeyleri ele geçirdiler. İçinde birçok kadını dul bıraktılar.
26 Kâhinleri yasamı çiğnediler, kutsal şeylerimi kirlettiler. Kutsalla bayağı arasında ayrım yapmadılar, temiz ve kirliyi insanlara bildirmediler, Şabatlarım'dan gözlerini kaçırdılar. Bu yüzden aralarında küçük düşürüldüm.
27 Onun içindeki beyleri, haksız kazanç elde etmek için kan dökmekte, canları yok etmekte avını parçalayan kurtlar gibidir.
28 Peygamberleri yalan görümler görerek ve onlara yalan fal bakarak, Yahve söylememişken 'Efendi Yahve şöyle diyor' diyerek onları çamurla sıvadılar.
29 Ülke halkı zulmetti ve soygunculuk yaptı. Evet, yoksulu ve düşkünü sıkıştırdılar ve yabancıya haksız yere zulmettiler.”
30 “İçlerinde duvarı örecek ve önümde ülkeyi yıkmayayım diye gedikte duracak bir adam aradım; ama kimseyi bulamadım.
31 Bu yüzden öfkemi üzerlerine döktüm. Gazabımın ateşiyle onları tükettim. Kendi yollarını başlarına getirdim.” diyor Efendi Yahve.

23

1 Yahve'nin sözü yine bana geldi ve şöyle dedi:
2 “Ey insanoğlu, bir annenin kızları olan iki kadın vardı.
3 Mısır'da fahişelik yaptılar. Gençliklerinde fahişelik yaptılar. Onların memeleri orada okşandı, onların el değmemişliklerine orada el sürüldü.
4 Adları, büyüğünün Ohola, kız kardeşinin Oholiva'ydı. Benim oldular ve oğullar ve kızlar doğurdular. Adlarına gelince, Ohola Samariya'dır, Oholiva Yeruşalem'dir.”
5 “Ohola benim iken fahişelik yaptı. Oynaşlarına, komşuları Aşurlular'a tutkundu.
6 Onlar lacivert giyinen valiler ve beyler, hepsi çekici genç adamlar, atlılardı.
7 Kendini onlara fahişe olarak verdi, hepsi de Aşur'un seçkin adamlarıydı. Kimi arzuladıysa, onların putlarıyla kendisini kirletti.
8 Mısır'dan ayrıldığından beri fahişeliğini bırakmadı; çünkü gençliğinde onunla yattılar. El değmemişliğine el sürdüler ve fahişeliklerini üzerine boşalttılar.”
9 “Bu yüzden onu oynaşlarının eline, kendilerine tutkun olduğu Aşurlular'ın eline teslim ettim.
10 Çıplaklığını açtılar. Oğullarını ve kızlarını aldılar ve onu kılıçla öldürdüler. Kadınlar arasında o bir özdeyiş oldu; çünkü onun üzerinde hüküm verdiler.”
11 “Kız kardeşi Oholiva bunu gördü, ancak şehvetinde ondan daha yozlaşmıştı ve fahişeliğinde kız kardeşinin fahişeliğinden daha da yozlaşmıştı.
12 Aşurlular'a, valilere ve beylere, çok ihtişamla giyinmiş komşularına, atlara binmiş atlılara, hepsi de çekici genç adamlara arzu duydu.
13 Onun kirlendiğini gördüm. İkisi de aynı yola gittiler.”
14 “Fahişeliğini artırdı; çünkü duvarda çizilmiş insan resimleri gördü, kırmızıyla çizilmiş Keldani resimleri,
15 bellerinde kuşaklar, başlarında geniş sarıklar vardı, hepsi de doğdukları ülke olan Keldaniler'deki Babilliler'in benzeyişine göre beylere benziyorlardı.
16 Onları görür görmez onlara arzu duydu ve Keldaniler'e ulaklar gönderdi.
17 Babilliler onun yanına oynaşma yatağı içine geldiler ve onu fahişelikleriyle kirlettiler. Onlarla kirlendi ve canı onlardan soğudu.
18 Böylece fahişeliğini açtı ve çıplaklığını açtı. O zaman canım kız kardeşinden nasıl soğuduysa, ondan da öyle soğudu.

19 Ancak gençliğinde Mısır diyarında fahişelik yaptığı günleri anımsayarak fahişeliğini artırdı.
20 Eşek eti gibi etleri olan, atların akıntısı gibi akıntısı olan oynaşlarına arzu duydu.
21 Böylece gençliğinin ahlaksızlığını geri çağırdın, el değmemişliğine el sürmek için senin gençliğinin memelerini Mısırlı'lar okşamıştı.”

22 “Bu nedenle, ey Oholiva, Efendi Yahve şöyle diyor: 'İşte, canının soğuduğu oynaşlarını sana karşı kaldıracağım, onları her yandan sana karşı getireceğim:
23 Babilliler ve bütün Keldaniler, Pekodlular, Şoalılar, Koalılar ve onlarla birlikte bütün Aşurlular; hepsi çekici gençler, valiler ve ileri gelenler, beyler ve ünlü adamlar, hepsi atlara binenler.
24 Silahlarla, savaş arabalarıyla, arabalarla ve halklar topluluğuyla sana karşı gelecekler. Büyük kalkanla, küçük kalkanla ve miğferle her yandan sana karşı gelecekler. Yargıyı onlara vereceğim, onlar da seni kendi yargılarına göre yargılayacaklar.
25 Kıskançlığımı sana karşı koyacağım, onlar da sana öfkeyle davranacaklar. Burnunu ve kulaklarını kesecekler. Kalanların kılıçla düşecekler. Oğullarını ve kızlarını alacaklar, geri kalanını da ateş yutacak.
26 Üstündeki giysileri de soyacak, güzel mücevherlerini alacaklar.
27 Böylece ahlaksızlığını sende sona erdireceğim, Mısır diyarından olan fahişeliğini kaldıracağım, öyle ki, onlara gözlerini kaldırmayacaksın, Mısır'ı bir daha hatırlamayacaksın.'

28 “Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor: 'İşte seni nefret ettiğin kişilerin eline, canının soğuduğu kişilerin eline teslim edeceğim.
29 Sana nefretle davranacaklar, bütün emeğini alacaklar, seni çıplak ve açıkta bırakacaklar. Fahişeliğinin çıplaklığı, hem ahlaksızlığın hem de fahişeliğin açığa çıkacak.
30 Bunlar sana yapılacak, çünkü ulusların peşinden fahişelik ettin ve onların putlarıyla kirlendin.
31 Kız kardeşinin yolunda yürüdün; bu yüzden onun kâsesini eline vereceğim.'

32 “Efendi Yahve şöyle diyor:

'Kız kardeşinin derin ve geniş
kâsesinden içeceksin.
Sana gülecekler ve seninle eğlenecekler.
O kâse çok şey alır.
33 Sarhoşluk ve kederle,
şaşkınlık ve yıkım kâsesiyle,
kız kardeşin Samariya'nın kâsesiyle dolacaksın.
34 Ve onu içeceksin,
ve onu sümüreceksin.
Kırıklarını kemireceksin,
ve göğüslerini parçalayacaksın;”
çünkü bunu ben söyledim.' diyor Efendi Yahve.

35 “Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: ‘Beni unuttuğun ve beni arkana attığın için, sen de ahlaksızlığını ve fahişeliğini yüklen.’ ”

36 Ve Yahve bana şöyle dedi: “Ey insanoğlu, Ohola ve Oholiva’yı yargılayacak mısın? O zaman onlara iğrençliklerini bildir.
37 Çünkü zina ettiler ve ellerinde kan var. Putlarıyla zina ettiler. Bana doğurmuş oldukları oğullarını da yiyecek olsun diye onlara ateşten geçirdiler.
38 Bana şunu da yaptılar: Aynı gün tapınağımı kirlettiler ve Şabatlarımı lekelediler.
39 Çünkü çocuklarını putlarına boğazladıktan sonra, aynı gün tapınağımı kirletmek için içeri girdiler ve işte, evimin ortasında bunu yaptılar.”

40 “Siz kız kardeşler, uzaklardan gelen adamları çağırdınız, kendilerine ulak
gönderilmiş olanlar da işte geldiler; onlar için kendini yıkadın, gözlerine sürme çektin,
süslerle süsledin,
41 ve muhteşem bir yatak üzerinde oturdun, ve onun önünde hazırlanmış bir sofra
vardı, üzerine buhurumu ve yağımı koydun.”
42 “Onunla birlikte kaygısız bir kalabalığın sesi vardı. Sıradan adamlarla çölden
sarhoşlar getirildi; onların kollarına bilezikler, onların başlarına güzel taçlar taktılar.
43 Sonra zinada eski olan kadın için, ‘Şimdi onlar bu kadınla, o da onlarla fahişelik
yapacak’ dedim.
44 Onun yanına, fahişeye girer gibi girdiler. Böylece Ohola ve Oholiva'nın yanına, o
ahlaksız kadınların yanına girdiler.
45 Doğru adamlar onları zina eden kadınların ve kan döken kadınların yargısıyla
yargılayacaklar. Çünkü onlar zina eden kadınlardır ve ellerinde kan vardır.”
46 “Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor: ‘Onlara karşı bir kalabalık çıkaracağım, onları
oradan oraya atılıp soyulsunlar diye vereceğim.
47 Topluluk onları taşlarla taşlayacak ve kılıçlarıyla onları kesip düşürecekler. Oğullarını
ve kızlarını öldürecekler, evlerini ateşle yakacaklar.’”
48 “ ‘Böylece ülkede ahlaksızlığı sona erdireceğim, ta ki bütün kadınlar sizin gibi fuhuş
yapmasınlar diye ders alsınlar.
49 Ahlaksızlığınızın karşılığını size ödeyecekler ve putlarınızın günahlarını
yükleneceksiniz. O zaman benim Efendi Yahve olduğumu bileceksiniz.’ ”

24

1 Yine dokuzuncu yılda, onuncu ayda, ayın onuncu gününde, Yahve'nin sözü bana
geldi ve şöyle dedi:
2 “Ey insanoğlu, bu günün, tam bu günün adını yaz. Babil Kralı tam bu gün Yeruşalem'e
yaklaştı.
3 Asi eve bir benzetme söyle ve onlara de, ‘Efendi Yahve şöyle diyor,
“Kazanı ateşe koy.
onu koy,
içine su da doldur.
4 Onun parçalarını içine topla,
her iyi parçayı:
Budu ve döşü.
İçini seçme kemiklerle doldur.
5 Sürünün seçme olanlarını,
ve kazan altına kemikler için de bir yığın odun al.
Onu iyice kaynat.
Evet, kemikleri içinde kaynatılsın."”'
6 “'Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor:
“Kanlı kente,
içinde pası olan,
ve pası çıkmamış kazanın vay başına!
Onun için kura çekmeden,
ondan parça parça çıkarın."”'
7 “”'Çünkü döktüğü kan onun ortasındadır.
Onu çıplak kayanın üzerine koydu.
Onu tozla örtmek için
onu yere dökmedi.
8 Öç almak için gazabı çıkartsın diye,

kanını çıplak kayanın üzerine koydum ki,
örtülmesin.'"'
9 "'Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor:
"Kanlı kentin vay başına!
Ben de odun yığınını büyüteceğim.
10 Odunları yığ.
Ateşi kızdır.
Eti iyice kaynat.
Et suyunu koyulaştır,
kemikler de yansın.
11 O zaman onu boş olarak közlerin üzerine koy ki,
kızsın,
bakırı yansın,
ve içinde pisliği erisin,
ve pası tükensin.
12 Emekle kendini yordu,
ancak kalın pası,
pası ateşle çıkmıyor.'"'
13 " ' "Senin kirliliğinde ahlaksızlık var. Çünkü seni temizledim ve sen temizlenmedin, sana olan gazabımı dindirinceye kadar bir daha kirliliğinden temizlenmeyeceksin.'"'
14 " ' "Bunu ben, Yahve, söyledim. Olacaktır ve onu yapacağım. Geri dönmeyeceğim. Esirgemeyeceğim. Tövbe etmeyeceğim. Yollarına ve yaptıklarına göre seni yargılayacaklar." diyor Efendi Yahve.'"
15 Ve Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
16 "Ey insanoğlu, işte, gözlerinin arzusunu bir vuruşta senden alacağım; ama ne yas tutacaksın, ne de ağlayacaksın, gözyaşların akmayacak.
17 İnle, ama yüksek sesle değil. Ölüler için yas tutma. Sarığını başına sar ve ayaklarına çarıklarını giy. Dudaklarını örtme ve yas ekmeği yeme."
18 Böylece sabahleyin halka söyledim ve akşamleyin karım öldü. Sabahleyin bana buyrulduğu gibi yaptım.
19 Halk bana, "Böyle davranmanın bizim için ne anlama geldiğini bize söylemeyecek misin?" diye sordu.
20 O zaman onlara, "Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
21 'İsrael evine söyle, "Efendi Yahve şöyle diyor: 'İşte, gücünüzün övüncünü, gözlerinizin arzusunu ve canınızın acıdığını, kutsal yerimi kirleteceğim; geride bıraktığınız oğullarınız ve kızlarınız kılıçla düşecekler.
22 Benim yaptığımı siz de yapacaksınız. Dudaklarınızı örtmeyecek ve yas ekmeği yemeyeceksiniz.
23 Başınızda sarıklarınız, ayaklarınızda çarıklarınız olacak. Yas tutmayacak, ağlamayacaksınız; ama günahlarınız içinde eriyip gideceksiniz ve birbirinize inleyeceksiniz.
24 Böylece Hezekiel size bir belirti olacak; yaptığı her şeye göre siz de öyle yapacaksınız. Bu olduğunda, benim Efendi Yahve olduğumu bileceksiniz.'"'"
25 "Ey insanoğlu, onlardan güçlerini, görkemlerinin sevincini, gözlerinin arzusunu ve yüreklerini koydukları şeyi, oğullarını ve kızlarını aldığım gün,
26 o gün kaçıp kurtulan sana gelip, bunu kulaklarına duyurması olmayacak mı?
27 O gün ağzın kaçıp kurtulana açılacak, konuşacaksın ve artık suskun olmayacaksın. Böylece onlara bir belirti olacaksın. O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler."

25

1 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 “Ey insanoğlu, yüzünü Ammon'un çocuklarına çevir ve onlara karşı peygamberlik et.
3 Ammon'un çocuklarına de, ‘Efendi Yahve'nin sözünü dinleyin! Efendi Yahve şöyle diyor: “Mademki sen, kutsal yerim kirletildiğinde, İsrael ülkesi harap edildiğinde, Yahuda evi sürgüne gittiği zaman ona karşı 'Oh, oh' dedin.
4 Bu yüzden, işte, seni doğu çocuklarına mülk olarak teslim edeceğim. Onlar obalarını senin içinde kuracaklar, konutlarını senin içinde yapacaklar. Meyveni yiyecekler, sütünü içecekler.
5 Rabba'yı develer için ahır, Ammon'un çocuklarını da sürüler için dinlenme yeri yapacağım. O zaman benim Yahve olduğumu bileceksiniz.”
6 Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor: “Mademki ellerini çırptın, ayaklarını yere vurdun ve canının bütün hor görmesiyle İsrael ülkesine karşı sevindin.
7 Bu yüzden, işte elimi sana karşı uzattım, seni yağma edilmek üzere uluslara teslim edeceğim. Seni uluslar arasından söküp atacağım, memleketlerden yok edeceğim. Seni harap edeceğim. O zaman benim Yahve olduğumu bileceksin.”’”
8 “ ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Mademki Moav ve Seir, ‘İşte Yahuda evi bütün uluslar gibidir’ diyorlar.
9 Bu yüzden, işte, sınırlarındaki kentlerinden, ülkenin görkemi olan Beyt Yeşimot'tan, Baal Meon'dan ve Kiryatayim’den,
10 Ammon'un çocuklarına karşı doğu çocuklarına Moav'ın böğrünü açacağım; ve uluslar arasında Ammon'un çocukları hatırlanmasınlar diye, onları mülk olarak vereceğim.
11 Moav'ı yargılayacağım. O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler.”’”
12 “'Efendi Yahve şöyle diyor: “Mademki Edom, Yahuda evine karşı öç alarak davrandı, büyük suç işledi ve onlardan öç aldı.”
13 Bu nedenle, Efendi Yahve şöyle diyor: “Edom'un üzerine elimi uzatacağım, insanı da hayvanı da ondan kesip atacağım; ve Teman'dan onu harap edeceğim. Dedan'a kadar kılıçla düşüp yok olacaklar.
14 Halkım İsrael'in eliyle Edom'un üzerine öcümü yerleştireceğim. Edom'da öfkeme ve gazabıma göre yapacaklar. O zaman öcümü anlayacaklar.” diyor Efendi Yahve.’”
15 “ ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Mademki Filistliler öç aldılar, ebedi düşmanlıkla yok etmek üzere canlarını hiçe sayıp öç aldılar.”
16 Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: “İşte, elimi Filistliler üzerine uzatacağım, Keretiler'i kesip atacağım ve deniz kıyısındakilerin kalıntılarını yok edeceğim.
17 Onlardan gazap azarlarıyla büyük öç alacağım. O zaman ben onların üzerine öcümü yerleştirince, benim Yahve olduğumu bilecekler.”’”

26

1 On birinci yılda, ayın birinde, Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 “Ey insanoğlu, mademki Sur, Yeruşalem'e karşı, ‘Oh! Yıkıldı! Halkların kapısı olan kent bana geri döndü. Şimdi o yıkılmışken, ben doldurulacağım.' dedi.
3 Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: 'İşte, ben sana karşıyım, ey Sur! Deniz dalgalarını nasıl kabartıyorsa, ben de sana karşı birçok ulusu öyle kabartacağım.
4 Sur'un duvarlarını harap edecekler, kulelerini yıkacaklar. Üzerinden toprağını da kazıyacağım ve onu çıplak bir kaya yapacağım.
5 Denizin ortasında ağların gerildiği bir yer olacak; çünkü ben söyledim.' diyor Efendi Yahve. 'Uluslar için yağma olacak.
6 Kırda olan onun kızları kılıçla öldürülecekler. O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler.'”

7 “Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor: 'İşte, Babil Kralı, kralların kralı Nebukadnetsar'ı
kuzeyden atlarla, savaş arabalarıyla, atlılarla ve kalabalık bir orduyla Sur üzerine
getireceğim.
8 Onun kızlarını kırda kılıçla öldürecek. Sana karşı kaleler yapacak, sana karşı rampa
kuracak, sana karşı büyük kalkanı kaldıracak.
9 Senin duvarlarına karşı koçbaşı kütüklerini koyacak, baltalarıyla kulelerini yıkacak.
10 Atlarının çokluğundan ötürü onların tozu seni örtecek. Surunda gedik açılan bir
kente nasıl girerlerse, senin kapılarına da öyle girdiği zaman, atlıların, arabaların ve
savaş arabalarının gürültüsünden surların sarsılacak.
11 Bütün sokaklarını atlarının toynaklarıyla çiğneyecek. Senin halkını kılıçla öldürecek.
Gücünün direkleri yere inecek.
12 Senin zenginliğini yağmalayacaklar, tüccar malını ganimet yapacaklar. Surlarını
yıkacaklar, güzel evlerini yıkacaklar. Taşlarını, kerestelerini ve tozunu suların ortasına
koyacaklar.
13 Ezgilerinin gürültüsünü sona erdireceğim. Çenklerinin sesi bir daha duyulmayacak.
14 Seni çıplak bir kaya yapacağım. Ağların gerildiği bir yer olacaksın. Bir daha bina
edilmeyeceksin, çünkü bunu ben, Yahve söyledim.' diyor Efendi Yahve.”
15 “Efendi Yahve Sur'a şöyle diyor: ‘İçinde kırgın olduğunda, yaralılar inledikleri
zaman, senin düşüşünün sesinden adalar sarsılmayacak mı?
16 O zaman denizin bütün beyleri tahtlarından inecek, kaftanlarını bir kenara koyup
işlemeli giysilerini çıkaracaklar. Titremeye bürünecekler. Yerde oturacaklar, her an
titreyecekler ve sana şaşacaklar.
17 Senin için ağıt yakıp sana diyecekler,
“Nasıl yok oldun,
denizcilerin oturduğu,
denizde güçlü olan
ünlü kent,
o ve onun sakinleri,
orada yaşayan herkesin üzerine dehşet saçmıştınız!”
18 Şimdi adalar senin düşüşünün gününde titreyecekler.
Evet, denizdeki adalar senin gidişinden dehşete düşecekler.'”
19 “Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor: 'Seni ıssız kentler gibi harap olmuş bir kent
yaptığımda, engini senin üzerine çıkardığımda ve büyük sular seni örttüğünde,
20 o zaman seni çukura inenlerle birlikte eski zaman halkının yanına indireceğim ve
sende oturan olmasın diye seni çukura inenlerle birlikte yeryüzünün derinliklerine,
eski zamanda harap olan yerlere oturtacağım; ve yaşayanlar diyarına yücelik koyacağım.
21 Seni dehşete düşüreceğim, bir daha var olmayacaksın. Aransan da bir daha asla
bulunmayacaksın.' diyor Efendi Yahve.”

27

1 Yahve'nin sözü bana yine geldi ve şöyle dedi:
2 “Sen, ey insanoğlu, Sur için ağıt yak.
3 Sur'a de, ‘Denizin girişinde oturan, çok adalara kadar halkların tüccarı olan ey sen,
Efendi Yahve şöyle diyor:
“Ey Sur,
‘Ben güzellikte kusursuzum’ dedin.
4 Senin sınırların denizlerin yüreğindedir.
Yapıcıların senin güzelliğini kusursuzlaştırdılar.
5 Senin bütün tahtalarını Senir selvilerinden yaptılar.
Sana direk yapmak için Lübnan'dan sedir aldılar.

6 Küreklerini Başan meşelerinden yaptılar.
Sehpalarını Kittim adalarından selvi ağacına kakılmış fildişinden yaptılar.
7 Yelkenin, sana bayrak olsun diye, Mısır'dan işlemeli ince ketendi.
Elişa adalarından gelen mavi ve mor senin güverten oldu.
8 Sayda'da ve Arvad'da oturanlar senin kürekçilerindi.
Ey Sur, bilge adamların sendeydi.
Onlar senin kılavuzlarındı.
9 Geval'ın ihtiyarları,
ve onun bilge adamları senin gemi gediklerini onarıyorlardı.
Denizcileriyle birlikte denizin bütün gemileri
senin mallarını değiş tokuş etmek için sendeydi."'"
10 " ' "Pers, Lud ve Put senin ordundaydı,
senin savaş adamlarındı.
Kalkanı ve miğferi senin içinde astılar.
Senin güzelliğini gösterdiler.
11 Arvad adamları ve ordun senin surlarının üzerinde her taraftaydı,
cesur adamlar senin kulelerindeydi.
Kalkanlarını her taraftaki surlarına astılar.
Senin güzelliğini kusursuzlaştırdılar."'"
12 " ' "Tarşiş her türlü zenginliğin çokluğu nedeniyle senin tüccarındı. Mallarını gümüş, demir, kalay ve kurşunla takas ettiler."'"
13 " ' "Yavan, Tuval ve Meşek senin tüccarlarındı. Senin malların karşılığında insan canları ve tunç kaplar takas ederlerdi."'"
14 " ' "Togarma evinden olanlar senin malların karşılığında atlar, savaş atları ve katırlar takas ederlerdi.
15 " ' "Dedan halkı seninle ticaret yaptı. Birçok ada senin elinin pazarıydı. Sana karşılığında fildişi boynuzları ve abanoz getirirlerdi.
16 " ' "El işlerinin çokluğu nedeniyle Suriye senin tüccarındı. Senin malların karşılığında zümrütler, mor, işlemeli işler, ince keten, mercan ve yakutlar takas ederlerdi.
17 " ' "Yahuda ve İsrael ülkesi senin tüccarlarındı. Senin malların karşılığında Minnit buğdayı, pideler, bal, yağ ve merhem takas ederlerdi.
18 " ' "Senin el işlerinin çokluğundan, her çeşit zenginliğin çokluğu nedeniyle Damaskus, Helbon şarabı ve beyaz yünle, senin tüccarındı.
19 " ' "Vedan ve Yavan, senin malların için iplik takas ederlerdi; senin malların arasında işlenmiş demir, tarçın ve kokulu kamış vardı.
20 " ' "Dedan, ata binmek için değerli eyer örtülerinde senin tüccarındı."'"
21 " ' "Arabistan ve Kedar'ın bütün beyleri, kuzuda, koçta ve keçide senin gözde tüccarlarındı. Bunlarda senin tüccarlarındı."'"
22 " ' "Şeba ve Raama tüccarları senin tüccarlarındı. Senin malların için en iyi baharatları, bütün değerli taşları ve altını takas ederlerdi."'"
23 " ' "Haran, Kanne, Eden, Şeba tüccarları, Aşur ve Kilmad senin tüccarlarındı.
24 Bunlar, senin mallarının arasında, tüccarlarının seçme malları olarak, mavi ve işlemeli kumaş topları ve iplerle sarılmış zengin giysilerin sedir sandıkları vardı."'"
25 " ' "Tarşiş gemileri,
malların için kervanlarındı.
Seni doldurdular,
ve denizlerin yüreğinde çok görkemli oldun.
26 Kürekçilerin seni büyük sulara getirdi.
Doğu rüzgarı seni denizlerin yüreğinde kırdı.
27 Senin düşüş gününde, zenginliğin,
eşyaların, ticaret malların, denizcilerin,

kılavuzların, gemi gediği tamir edenlerin,
mallarının tüccarları ve sende olan bütün savaşçıların,
içinizdeki bütün topluluğunuzla birlikte,
denizlerin yüreğine düşecekler.
28 Dümencilerin feryadıyla otlaklar sarsılacak.
29 Kürekleri çekenlerin hepsi,
denizciler ve denizin bütün kılavuzları
gemilerinden inecekler.
Karada duracaklar.
30 Seslerini senin için duyuracaklar,
ve acı acı ağlayacaklar.
Başlarına toprak atacaklar.
Külde yuvarlanacaklar.
31 Senin için saçlarını yolacaklar,
ve çul kuşanacaklar.
Can acısıyla, acı bir yasla,
senin için ağlayacaklar.
32 İnlemelerinde senin için ağıt yakacaklar,
ve senin için yas tutup,
'Denizin ortasında susturulan
sur gibi kim var?' diyecekler.
33 Malların denizden çıktıkça
birçok halkı doyurdun.
Zenginliğinin ve mallarının çokluğuyla
yeryüzünün krallarını zenginleştirdin.
34 Derin sularda denizler tarafından kırıldığın zaman,
malların ve bütün topluluğun senin içinde düştü.
35 Adaların bütün sakinleri sana şaştı,
ve kralları dehşet verici bir şekilde korktular.
Yüzlerinde sıkıntı var.
36 Halklar arasındaki tüccarlar sana ıslık çalıyorlar.
Korkunç bir sona geldin,
ve bir daha olmayacaksın.'"'

28

1 Yahve'nin sözü bana yine geldi ve şöyle dedi:
2 "Ey insanoğlu, Sur hükümdarına de, 'Efendi Yahve şöyle diyor:
"Çünkü yüreğin yükseldi,
ve 'Ben ilâhım,
Tanrı'nın tahtında,
denizlerin ortasında oturuyorum' dedin;
ancak sen insansın, ilâh değilsin,
yüreğini bir ilâh yüreği gibi yapmış olsan da—
3 İşte, Daniel'den daha bilgesin.
Senden saklı hiçbir sır yoktur.
4 Bilgeliğin ve anlayışınla kendine servet kazandın,
hazinelerine altın ve gümüş koydun.
5 Büyük bilgeliğin
ve ticaretinle servetini artırdın,
zenginliğinden ötürü yüreğin yükseldi—"
6 "'Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor:

“Çünkü yüreğini Tanrı'nın yüreği gibi yaptın,
7 bu yüzden, işte, yabancıları,
ulusların korkunçlarını senin üzerine getireceğim.
Bilgeliğinin güzelliğine karşı kılıçlarını çekecekler.
Senin parlaklığını kirletecekler.
8 Seni çukura indirecekler.
Denizlerin yüreğinde sen öldürülenlerin ölümüyle öleceksin.
9 Seni öldürenin önünde, ‘Ben Tanrı'yım’ mı diyeceksin?
Ama seni yaralayanın elinde,
sen insansın, Tanrı değil.
10 Yabancıların eliyle,
sünnetsizlerin ölümüyle öleceksin;
çünkü bunu ben söyledim.” diyor Efendi Yahve.'”
11 Ve Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
12 “Ey insanoğlu, Sur Kralı için ağıt yak ve ona de, 'Efendi Yahve şöyle diyor:
“Sen tam ölçünün mührüydün,
bilgelikle doluydun,
ve güzellikte kusursuzdun.
13 Sen Tanrı'nın bahçesinde,
Aden'deydin.
Seni yakut, topaz, zümrüt, sarı yakut, oniks,
yeşim, safir,* turkuaz ve beril gibi
her türlü değerli taş süslüyordu.
Teflerin ve kavalların altın işçiliği sendeydi.
Bunlar yaratıldığın gün hazırlandı.
14 Sen meshedilmiş koruyucu bir Keruv'dun.
O zaman seni Tanrı'nın kutsal dağına yerleştirdim.
Ateş taşlarının arasında aşağı yukarı yürüdün.
15 Yaratıldığın günden beri,
sende haksızlık bulunana dek yollarında kusursuzdun.
16 Ticaretinin bolluğundan dolayı,
için zorbalıkla doldu
ve günah işledin.
Bu yüzden kirli şey gibi seni Tanrı'nın dağından attım.
Ey koruyucu Keruv,
ateş taşlarının arasından seni harap ettim.
17 Güzelliğinden ötürü yüreğin yükseldi.
Parlaklığından ötürü bilgeliğini bozdun.
Seni yere attım.
Seni görsünler diye kralların önüne koydum.
18 Kötülüklerinin çokluğuyla,
ticaretinin haksızlığıyla,
kutsal yerlerini kirlettin.
Bu yüzden senin içinden ateş çıkardım.
Seni yiyip bitirdi.
Seni gören herkesin gözü önünde,
seni yeryüzünde küle çevirdim.
19 Halklar arasında seni tanıyanların hepsi sana şaşacak.
Sen bir dehşet oldun,

* **28:13** veya lapis lazuli

artık yok olacaksın.""'
20 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
21 "Ey insanoğlu, yüzünü Sayda'ya çevir ve ona karşı peygamberlik et.
22 Ve de, 'Efendi Yahve şöyle diyor:
"İşte, sana karşıyım, ey Sayda.
Senin içinde yüceltileceğim.
O zaman, onun içinde yargılarımı yerine getirdiğimde,
ve onun içinde kutsal kılındığımda,
benim Yahve olduğumu bilecekler.
23 Çünkü onun içine salgın hastalık,
sokaklarına kan göndereceğim.
Her yanından onun üzerindeki kılıçla
Yaralılar içinde düşecek.
O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler."'"
24 " ' "İsrael evinin çevrelerinde olup onları küçümseyenlerin hiç birinden bir daha onlara batan bir çalı ve acıtan bir diken kalmayacak. O zaman benim Efendi Yahve olduğumu bilecekler."'"
25 " 'Efendi Yahve şöyle diyor: "İsrael evini, aralarına dağılmış oldukları halklardan topladığımda ve ulusların gözü önünde aralarında kutsallığımı gösterdiğimde, hizmetkârım Yakov'a vermiş olduğum kendi ülkelerinde oturacaklar.
26 Orada güvenlik içinde oturacaklar. Evet, evler bina edecekler, bağlar dikecekler ve etraflarında onları küçümseyenlerin hepsini cezalandırdığımda güvenlik içinde oturacaklar. O zaman benim Tanrıları Yahve olduğumu bilecekler."'"

29

1 Onuncu yılda, onuncu ayda, ayın on ikinci günü, Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 "Ey insanoğlu, yüzünü Mısır Kralı Firavun'a çevir, ona ve bütün Mısır'a karşı peygamberlik et.
3 Konuş ve de, 'Efendi Yahve şöyle diyor:
"İşte, ben sana karşıyım, Mısır Kralı Firavun,
ırmaklarının ortasında yatan,
'Irmağım benimdir,
onu kendim için yaptım' diyen büyük canavar.
4 Çenelerine kancalar takacağım,
ırmaklarının balıklarını da pullarına yapıştıracağım.
Seni ırmaklarının içinden,
pullarına yapışmış olan bütün ırmak balıklarıyla birlikte çıkaracağım.
5 Seni ve ırmaklarının bütün balıklarını çöle atacağım.
Kırın üzerine düşeceksin.
Bir araya getirilmeyeceksin, toplanmayacaksın.
Seni yeryüzünün hayvanlarına,
ve gökyüzünün kuşlarına yem olarak verdim."'"
6 ""'Mısır sakinlerinin hepsi benim Yahve olduğumu bilecekler, çünkü onlar İsrael evine kamıştan bir değnek oldular.
7 Seni elinden tuttuklarında kırıldın, onların bütün omuzlarını yardın. Sana yaslandıklarında kırıldın, bütün bellerini felç ettin."'"
8 " 'Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: "İşte, ben senin üzerine bir kılıç getireceğim, insanı da hayvanı da senden kesip atacağım.
9 Mısır ülkesi ıssız ve çöl olacak. O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler."'"

“”'Çünkü, ‘Irmak benimdir ve onu ben yaptım’ dedi,
10 bu yüzden işte, sana ve ırmaklarına karşıyım. Mısır ülkesini Sevene Kulesi'nden
Etiyopya sınırına kadar tümüyle çöl edip ıssız bırakacağım.
11 Onun içinden insan ayağı geçmeyecek, onun içinden hayvan ayağı geçmeyecek. Kırk
yıl orada kimse oturmayacak.
12 Mısır ülkesini ıssız kalmış ülkelerin arasında ıssız bırakacağım. Kentleri, harap olmuş
kentler arasında kırk yıl ıssız kalacak. Mısırlılar'ı ulusların arasına dağıtacağım, onları
ülkeler içine saçacağım."”'
13 “'Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor: “Kırk yılın sonunda Mısırlılar'ı dağılmış oldukları
halklardan toplayacağım.
14 Mısır'ın sürgününü geri döndüreceğim, onları Patros ülkesine, doğdukları ülkeye geri
getireceğim. Orada düşük bir krallık olacaklar.
15 Krallıkların en düşüğü olacak. Artık ulusların üstüne yükselmeyecek. Artık uluslar
üzerinde hakimiyet sürmesinler diye onları küçülteceğim.
16 Artık onlar, İsrael evinin dönüp onlara baktıkça suçlarını hatırlatan güvendikleri şey
olmayacak. O zaman benim Efendi Yahve olduğumu bilecekler."”'
17 Yirmi yedinci yılda, birinci ayın birinci gününde, Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle
dedi:
18 “Ey insanoğlu, Babil Kralı Nebukadnetsar kendi ordusunu Sur’a karşı büyük bir
hizmet ettirdi. Her baş kel oldu, her omuz aşındı; ancak ne kendisi ne de ordusu ona
karşı yaptığı hizmetten ötürü Sur'dan bir ücreti olmadı.
19 Bu nedenle Efendi Yahve şöyle diyor: 'İşte, Mısır ülkesini Babil Kralı
Nebukadnetsar’a vereceğim. Onun kalabalığını götürecek, ganimetini alacak ve onu
yağma edecek. Ordusunun ücreti bu olacak.
20 Mısır diyarını ettiği hizmet için ona verdim, çünkü onlar benim için çalıştılar.' diyor
Efendi Yahve.”
21 “O gün İsrael evi için bir boynuz çıkaracağım ve senin ağzını onların arasında
açacağım. O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler.”

30

1 Yahve'nin sözü bana yine geldi ve şöyle dedi:
2 “Ey insanoğlu, peygamberlik et ve de, ‘Efendi Yahve şöyle diyor:
“'Ah o gün!' diye feryat edin.
3 Çünkü gün yakındır,
Yahve'nin günü yakındır.
Bulutlar günü,
ulusların zamanı olacak.
4 Mısır'ın üzerine kılıç gelecek,
ve Etiyopya'da sıkıntı olacak,
Mısır'da öldürülenler düştüğünde.
Onun kalabalığını alıp götürecekler,
ve onun temelleri yıkılacak."”'
5 “”'Onlarla birlikte Etiyopya, Put, Lud, bütün karışık halk, Kub ve onlarla müttefik
olan ülke çocukları kılıçla düşecekler."”'
6 “ ‘Yahve şöyle diyor:
“Mısır'ı destekleyenler de düşecek.
Gücünün övünçü aşağı inecek.
Sevene Kulesi'nden ötesi kılıçla düşecekler.”
Diyor Efendi Yahve.”'
7 “Issız kalmış ülkeler arasında ıssız kalacaklar.

Onun kentleri harap olmuş kentler arasında olacak.
8 Mısır'ı ateşe verdiğimde,
ve bütün yardımcıları yok olduğunda,
benim Yahve olduğumu bilecekler."
9 " ' "O gün, kaygısız Etiyopyalılar'ı korkutmak için gemilerle haberciler önümden
çıkacaklar. Mısır gününde olduğu gibi, üzerlerinde sıkıntı olacak; çünkü işte, geliyor."""
10 " 'Efendi Yahve şöyle diyor:
"Mısır'ın kalabalığını da
Babil Kralı Nebukadnetsar'ın eliyle sona erdireceğim.
11 O ve onunla birlikte olan halkını,
ulusların korkunçları, ülkeyi yok etmek için getirilecek.
Mısır'a karşı kılıçlarını çekecekler,
ve ülkeyi öldürülenlerle dolduracaklar.
12 Irmakları kurutacağım,
ve ülkeyi kötü adamların eline satacağım.
Yabancıların eliyle ülkeyi,
ve içindekilerin hepsini harap edeceğim.
Bunu ben, Yahve söyledim."""
13 "'Efendi Yahve şöyle diyor:
"Putları da yok edeceğim,
Memfis'ten suretleri de kaldırıp atacağım.
Mısır diyarından bir daha kimse bey olmayacak.
Mısır diyarına korku salacağım.
14 Patros'u harap edeceğim,
Soan'ı ateşe vereceğim,
No'yu cezalandıracağım.
15 Gazabımı Mısır'ın kalesi Sin'in üzerine dökeceğim.
No'nun kalabalığını kesip atacağım.
16 Mısır'ı ateşe vereceğim.
Sin büyük bir sıkıntı içinde olacak.
No yarılacak.
Memfis'in gündüzleri düşmanları olacak.
17 Aven ve Pibeset gençleri kılıçla düşecekler.
Onlar sürgüne gidecekler.
18 Tehafnehes'te de Mısır'ın boyunduruklarını kırdığım zaman,
orada gün geri çekilecek.
Gücünün övüncü onda sona erecek.
Ona gelince, onu bir bulut örtecek,
ve kızları sürgüne gidecek.
19 Böylece Mısır'ı cezalandıracağım.
O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler."""
20 On birinci yılda, birinci ayda, ayın yedinci gününde, Yahve'nin sözü bana geldi ve
şöyle dedi:
21 "Ey insanoğlu, Mısır Kralı Firavun'un kolunu kırdım. İşte, ilaç sürülsün, bağlamak
için ona sargı sarılsın da kılıcı tutmak için güçlensin diye, onu sarmadılar.
22 Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: 'İşte, ben Mısır Kralı Firavun'a karşıyım,
kollarını, güçlü kolunu ve kırılmış olanı da kıracağım. Kılıcı elinden düşüreceğim.
23 Mısırlılar'ı ulusların arasına dağıtacağım ve onları ülkelere saçacağım.

24 Babil Kralı'nın kollarını güçlendireceğim, kılıcımı eline vereceğim; ve Firavun'un
kollarını kıracağım, ve o, ağır yaralı bir adam nasıl inlerse Babil Kralı'nın önünde öyle
inleyecek.
25 Babil Kralı'nın kollarını kaldıracağım, ama Firavun'un kolları düşecek. O zaman,
kılıcımı Babil Kralı'nın eline koyduğumda ve onu Mısır diyarı üzerine uzattığında, benim
Yahve olduğumu bilecekler.
26 Mısırlılar'ı ulusların arasına dağıtacağım, onları ülkelere saçacağım. O zaman, benim
Yahve olduğumu bilecekler.'"

31

1 On birinci yılda, üçüncü ayda, ayın birinci günü, Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle
dedi:
2 "Ey insanoğlu, Mısır Kralı Firavun'a ve onun kalabalığına de:
'Büyüklüğünle kime benziyorsun?
3 İşte Aşur, Lübnan'da güzel dalları,
ve orman gibi gölgesi olan,
yüksek boylu bir sedirdi;
tepesi sık dalların arasındaydı.
4 Sular onu besledi,
derinlik onu büyüttü.
Irmakları ekili alanının çevresinde akıyordu.
Kanallarını kırın bütün ağaçlarına yaydı.
5 Böylece boyu kırın bütün ağaçlarından daha yükseldi;
dalları çoğaldı.
Dalları yayıldığı zaman, bol sular yüzünden uzadı.
6 Gökyüzünün bütün kuşları dallarında yuva yaptılar.
Kırın bütün hayvanları dallarının altında yavrularını doğurdular.
Bütün büyük uluslar onun gölgesinde yaşadılar.
7 Böylece büyüklüğüyle,
dallarının uzunluğuyla güzeldi;
çünkü kökü çok suların yanındaydı.
8 Tanrı'nın bahçesindeki sedirler onu gizleyemezdi.
Selvi ağaçları onun dalları gibi değildi.
Çam ağaçları onun dalları gibi değildi;
Tanrı'nın bahçesindeki hiçbir ağaç güzellikte onun gibi değildi.
9 Dallarının çokluğuyla onu güzelleştirdim;
öyle ki, Tanrı'nın bahçesindeki bütün Aden ağaçları
onu kıskandılar.'"
10 "Bu nedenle Efendi Yahve şöyle dedi: 'Çünkü boyu yükseldi, tepesini sık dalların
arasına koydu, yüreği yüksekliğiyle yükseldi,
11 onu ulusların güçlüsünün eline teslim edeceğim. O kesinlikle onunla ilgilenecektir.
Kötülüğünden dolayı onu kovdum.
12 Yabancılar, ulusların zorbaları onu kesip attılar ve onu bıraktılar. Dalları dağların
üzerine ve bütün vadilere düştü, dalları ülkenin bütün su yollarında kırıldı. Yeryüzünün
bütün halkları gölgesinden çekilip indiler ve onu terk ettiler.
13 Gökyüzünün bütün kuşları onun yıkıntısında konaklayacak, kırın bütün hayvanları
dalları üzerinde olacak,
14 ta ki, suların kenarındaki bütün ağaçların hiçbiri kendi boylarınca yükselmesinler,
tepelerini kalın dalların arasına koymasınlar. Su içenlerin hepsi, onların güçlüleri
yüksekliklerinde durmasınlar; çünkü hepsi, insanoğullarının arasında, çukura inenlerle
birlikte yeryüzünün derinliklerine, ölüme teslim edildi.'"

15 “Efendi Yahve şöyle diyor: ‘Şeol'e* indiği gün, yas tutturdum. Onun için engini
örttüm, onun ırmaklarını alıkoydum. Büyük sular durduruldu. Lübnan'ı onun için yas
tutturdum ve kırın bütün ağaçları onun için baygın düştü.
16 Onu çukura inenlerle birlikte Şeol'e† indirdiğimde, ulusları onun düşüşünün
sesinden titrettim. Lübnan'ın en seçme ve en iyi ağaçları, Aden'in bütün ağaçları, su
içenlerin hepsi, yeryüzünün alt kısımlarında teselli buldular.
17 Onlar da, evet, onun kolu olanlar, ulusların arasında onun gölgesinde yaşayanlar,
onunla birlikte Şeol'e, kılıçla öldürülmüş olanların yanına indiler.’”'
18 “ ‘Aden ağaçları arasında böyle görkem ve büyüklükte kime benziyorsun? Yine de
Aden ağaçlarıyla birlikte yeryüzünün alt kısımlarına indirileceksin. Sünnetsizlerin
arasında, kılıçla öldürülmüş olanlarla birlikte yatacaksın.’” “ ‘Bu Firavun ve onun bütün
kalabalığıdır’ diyor Efendi Yahve.”

32

1 On ikinci yılda, on ikinci ayda, ayın birinci gününde, “Yahve'nin sözü bana geldi ve
şöyle dedi:
2 'Ey insanoğlu, Mısır Kralı Firavun için ağıt yak ve ona de,
“Kendini ulusların genç aslanına benzettin;
ancak sen denizlerdeki canavar gibisin.
Irmaklarına saldırdın,
ve ayaklarınla suları çalkaladın,
ve onların ırmaklarını bulandırdın."”'
3 Efendi Yahve şöyle diyor:
“Ağımı çok halkların topluluğuyla birlikte senin üzerine sereceğim.
Seni benim ağımda dışarı çıkaracaklar.
4 Seni karada bırakacağım.
Seni açık kıra atacağım,
ve gökyüzünün bütün kuşlarını senin üzerine konduracağım.
Bütün yeryüzünün hayvanlarını seninle doyuracağım.
5 Etini dağların üzerine sereceğim,
ve vadileri senin yüksekliğinle dolduracağım.
6 Senin kanınla içinde yüzdüğün ülkeyi dağlara kadar sulayacağım.
Su yolları seninle dolacak.
7 Seni söndürdüğümde gökleri örteceğim,
ve onun yıldızlarını karartacağım.
Güneşi bulutla örteceğim,
ve ay kendi ışığını vermeyecek.
8 Gökyüzünün bütün parlak ışıklarını senin üzerinde karartacağım,
ve senin ülkenin üzerine karanlık koyacağım.” diyor Efendi Yahve.
9 “Yıkımının haberini ulusların arasına,
tanımadığın ülkelere eriştirince,
birçok halkın yüreğini de sıkıntıya sokacağım.
10 Evet, birçok halkı senin yüzünden şaşkına çevireceğim,
ve kralları, kılıcımı önlerinde salladığımda,
senin için dehşetle korkacaklar.
Düştüğün gün, her an,
her adam kendi canı için titreyecekler.”
11 Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor:
“Babil Kralı'nın kılıcı senin üzerine gelecek.

* **31:15** Şeol ölüler diyarı demektir. † **31:16** Şeol ölüler diyarı demektir.

12 Senin kalabalığını yiğitlerin kılıçlarıyla düşüreceğim.
Hepsi ulusların acımasızlarıdır.
Mısır'ın övüncünü hiçe indirecekler,
ve onun bütün kalabalığı yok olacak.
13 Çok sular yanından onun bütün hayvanlarını da yok edeceğim.
İnsan ayağı onları artık rahatsız etmeyecek,
hayvanların toynakları da onları rahatsız etmeyecek.
14 O zaman sularını berraklaştıracağım,
ve ırmaklarını yağ gibi akıtacağım."
diyor Efendi Yahve.
15 "Mısır ülkesini ıssız ve harap ettiğimde,
doluluğunu boşalttığım zaman,
orada oturanların hepsini vurduğumda,
o zaman benim Yahve olduğumu bilecekler."
16 " ' "Yakacakları ağıt budur. Ulusların kızları bununla ağıt yakacaklar. Mısır üzerine,
onun bütün kalabalığı üzerine, bu ağıtı yakacaklar." diyor Efendi Yahve."'
17 On ikinci yılda, ayın on beşinci günü, Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
18 "Ey insanoğlu, Mısır kalabalığı için ağıt yak, onu ve ünlü ulusların kızlarını da çukura
inenlerle birlikte onları yeryüzünün derinliklerine at.
19 Güzellikte kimi geçiyorsun? Aşağı in ve sünnetsizlerle birlikte yat.
20 Kılıçla öldürülmüş olanların arasına düşecekler. Kılıca teslim edildi. Onu bütün
kalabalığıyla birlikte sürükleyin.
21 Yiğitler arasındaki güçlüler, ona yardım edenlerle birlikte Şeol'ün* içinden onunla
konuşacaklar. Aşağı indiler. Sünnetsizler, kılıçla öldürülmüş olanlar yatıyorlar."
22 "Aşur bütün topluluğuyla orada. Mezarları onun çevresinde. Hepsi kılıçla düşmüş,
öldürülmüşler.
23 Mezarları çukurun en uçlarına konulmuş, topluluğu onun mezarının çevresinde.
Hepsi kılıçla düşmüş, öldürülmüşler. Onlar ki, yaşayanlar diyarında dehşet saçmışlardı."
24 "Elam ve bütün kalabalığı orada, kendi mezarının çevresindeler; hepsi öldürülmüş,
kılıçla düşmüş, sünnetsiz olarak yeryüzünün derinliklerine inmişler. Onlar ki, yaşayanlar
diyarında dehşet saçmışlardı ve çukura inenlerle birlikte utançlarını yüklendiler.
25 Elam'a bütün kalabalığıyla birlikte öldürülmüş olanların arasında bir yatak yaptılar.
Mezarları kendi çevresinde, hepsi kılıçla öldürülmüş, sünnetsizdir. Çünkü yaşayanlar
diyarında dehşet saçmışlardı. Çukura inenlerle birlikte kendi utançlarını yüklendiler.
Öldürülmüş olanların arasına konuldu."
26 "Meşek, Tuval ve onların bütün kalabalıkları orada. Mezarları onların çevresinde,
hepsi sünnetsiz, kılıçla öldürülmüşler; çünkü yaşayanlar diyarında dehşet saçtılar.
27 Onlar sünnetsizlerden düşen güçlülerle birlikte yatmayacaklar, o yiğitler ki, savaş
silahlarıyla Şeol'e inmişler ve kılıçlarını başlarının altına koymuşlar. Suçları kemikleri
üzerindedir; çünkü yaşayanlar diyarında yiğitlerin dehşeti oldular."
28 "Ama sen sünnetsizler arasında kırılacaksın ve kılıçla öldürülmüş olanlarla birlikte
yatacaksın."
29 "Edom, kralları ve bütün beyleri orada, güçlü oldukları halde kılıçla öldürülmüş
olanlarla birlikte yatırıldılar. Sünnetsizlerle ve çukura inenlerle birlikte yatacaklar."
30 "Kuzey beyleri, hepsi ve bütün Saydalılar orada, öldürülenlerle birlikte aşağı indiler.
Güçleriyle saçtıkları dehşet içinde utandılar. Kılıçla öldürülmüş olanlarla birlikte sünnetsiz
olarak yatıyorlar ve utançlarını yüklendiler."

---

* **32:21** Şeol ölüler diyarı demektir.

31 “Firavun onları görecek, kılıçla öldürülmüş olan Firavun ve bütün ordusu, bütün
kalabalığı için teselli bulacak” diyor Efendi Yahve.
32 “Çünkü onun dehşetini yaşayanlar diyarına koydum. Firavun ve bütün kalabalığı,
kılıçla öldürülmüş olanlarla birlikte sünnetsizlerin arasına, yatırılacak.” diyor Efendi
Yahve.

33

1 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 “Ey insanoğlu, halkının çocuklarına söyle ve onlara de, ‘Bir ülke üzerine kılıç
getirdiğimde ve ülkenin halkı aralarından birini alıp kendileri için onu bekçi olarak
koyduklarında,
3 eğer kılıcın ülke üzerine geldiğini görünce boru çalıp halkı uyarırsa,
4 o zaman boru sesini kim işitir de uyarıyı dikkate almazsa, kılıç gelip onu alırsa,
onun kanı kendi başı üzerinde olacaktır.
5 Boru sesini işitmiş ve uyarıyı dikkate almamıştır. Onun kanı kendi başı üzerinde
olacaktır; oysa uyarıyı dikkate almış olsaydı, canını kurtarmış olurdu.
6 Ama eğer bekçi kılıcın geldiğini görüp de boruyu çalmazsa, halk uyarılmazsa ve kılıç
gelip içlerinden birini alırsa, o kişi kendi suçu içinde alınır, ama onun kanını bekçinin
elinden isteyeceğim.”'
7 “Böylece sen, ey insanoğlu, seni İsrael evine bekçi olarak atadım. Bu yüzden sözü
ağzımdan işit ve onları benim tarafımdan uyar.
8 Kötüye, ‘Ey kötü adam, kesinlikle öleceksin’ dediğimde, ve sen kötü adamı yolundan
uyarmak için konuşmadığında, o kötü adam kendi suçunda ölecek, ama onun kanını
senin elinden isteyeceğim.
9 Ama, kötü adamı yolundan dönmesi için uyardığında ve yolundan dönmezse, o kendi
kötülüğünde ölecek, ama sen canını kurtarmış olacaksın.”
10 “Sen, ey insanoğlu, İsrael evine de: ‘Siz şöyle diyorsunuz: “Suçlarımız ve günahlarımız
üzerimizde ve biz bunlarda eriyip gidiyoruz. Öyleyse nasıl yaşayabiliriz?”'
11 Onlara de, “'Varlığım hakkı için” diyor Efendi Yahve, “Kötü adamın ölümünden
değil, ancak kötü adamın yolundan dönüp yaşamasından zevk alırım. Dönün, kötü
yollarınızdan dönün! Çünkü neden ölesiniz, ey İsrael evi?”"'
12 “Sen, ey insanoğlu, halkının çocuklarına de: ‘Doğru adamın doğruluğu, itaatsizlik
gününde onu kurtarmayacak. Kötü adamın kötülüğüne gelince, kötülüğünden döndüğü
gün bundan dolayı düşmeyecek; ve doğru adam günah işlediği gün bundan dolayı
yaşayamayacak.
13 Doğru adam için, elbette yaşayacaktır, dediğim zaman, eğer kendi doğruluğuna
güvenir ve kötülük yaparsa, yaptığı doğru işlerin hiç biri hatırlanmayacak; ama işlediği suç
içinde ölecektir.
14 Yine kötü adama, “Kesinlikle öleceksin” dediğimde, eğer günahından döner ve doğru
ve adil olanı yaparsa,
15 eğer kötü adam rehinini geri verir, soygunculukla aldığını geri verir, hayat
kurallarına göre yürür ve hiçbir suç işlemezse, kesinlikle yaşayacaktır. Ölmeyecektir.
16 İşlediği günahlardan hiçbiri kendisine karşı anılmayacaktır. O, doğru ve adil olanı
yapmıştır. Kesinlikle yaşayacaktır.”'
17 “ ‘Yine de halkının çocukları, “Efendinin yolu adil değil” diyorlar; ya onlar, onların
yolu adil değil.
18 Doğru adam doğruluğundan döner ve kötülük yaparsa, onda ölecektir.
19 Kötü adam kötülüğünden döner ve doğru ve adil olanı yaparsa, onun sayesinde
yaşayacaktır.

20 Ancak siz, “Efendinin yolu adil değil” diyorsunuz. İsrael evi, her birinizi kendi
yollarına göre yargılayacağım.'”
21 Sürgünlüğümüzün on ikinci yılında, onuncu ayın beşinci günü, Yeruşalem'den kaçıp
kurtulan biri yanıma gelip, “Kent yenildi!” dedi.
22 Akşamleyin, kaçak gelmeden önce, Yahve'nin eli benim üzerimdeydi. Sabahleyin
adam yanıma gelinceye kadar Yahve ağzımı açmıştı. Ağzım açıldı ve artık dilsiz değildim.
23 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
24 “Ey insanoğlu, İsrael ülkesinin harap yerlerinde oturanlar, ‘Avraham tek kişiydi,
ülkeyi miras aldı; bizse kalabalığız. Ülke bize miras olarak verildi’ diye söylüyorlar.
25 Bu nedenle onlara de, ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Kanla birlikte yiyorsunuz,
gözlerinizi putlarınıza kaldırıyorsunuz ve kan dökü yorsunuz. Öyleyse ülkeyi siz mi mülk
edineceksiniz?
26 Kılıcınızın üzerinde duruyorsun, iğrençlik yapıyorsun ve her biriniz komşusunun
karısını kirletiyor. Öyleyse ülkeyi siz mi mülk edineceksiniz?”’”
27 “Onlara de, 'Efendi Yahve şöyle diyor: “Varlığım hakkı için, kesinlikle harap olmuş
yerlerde olanlar kılıçla düşecekler. Açık kırda olanları yesinler diye hayvanlara
vereceğim, kalelerde ve mağaralarda olanlar salgın hastalıktan ölecek.
28 Ülkeyi harabe ve şaşılacak bir yer edeceğim. Gücünün övünmesi sona erecek. İsrael
dağları ıssız kalacak, öyle ki onlardan kimse geçmeyecek.
29 O zaman, ülkeyi yaptıkları bütün iğrençlikler yüzünden ıssız bırakıp şaşılacak bir yer
ettiğimde, benim Yahve olduğumu bilecekler.”’”
30 “Sen, ey insanoğlu, halkının çocukları senin hakkında duvarların önünde ve evlerin
kapılarında konuşuyorlar ve birbirlerine, herkes kendi kardeşine, 'Lütfen gelin ve Yahve
tarafından çıkan sözü dinleyelim' diyorlar.
31 Onlar sana halk gibi gelirler, senin önünde benim halkım gibi otururlar ve senin
sözlerini duyarlar, ama onları yapmazlar; çünkü ağızlarıyla çok sevgi gösterirler, ama
yürekleri kendi kazançlarının peşindedir.
32 İşte, sen onlar için güzel sesli, iyi çalgı çalan birinin çok sevimli ezgisi gibisin; çünkü
senin sözlerini duyarlar, ama yapmazlar.”
33 “Bu gerçekleştiğinde, işte, gerçekleşiyor, o zaman aralarında bir peygamber olduğunu
bilecekler.”

34

1 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 “Ey insanoğlu, İsrael çobanlarına karşı peygamberlik et. Peygamberlik et ve onlara, o
çobanlara de, ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Kendi kendilerini güden İsrael çobanlarının vay
haline! Çobanların gütmesi gereken koyunlar değil mi?
3 Yağı yiyor, yün giyiyorsunuz. Besili hayvanları kesiyorsunuz, ama koyunları
gütmüyorsunuz.
4 Hastaları güçlendirmediniz, hasta olanı iyileştirmediniz, kırık olanı sarmadınız,
sürülmüş olanı geri getirmediniz, kaybolanı aramadınız, ama onlara zorla ve sertlikle
hakim oldunuz.
5 Çoban olmadığı için dağıldılar. Kırın bütün hayvanlarına yem oldular ve dağıldılar.
6 Koyunlarım bütün dağlarda, her yüksek tepede dolaştı. Evet, koyunlarım yeryüzünün
her yerine dağıldılar. Soran da arayan da kimse yok.”’”
7 “’Bu nedenle, ey çobanlar, Yahve'nin sözünü dinleyin:
8 “Varlığım hakkı için” diyor Efendi Yahve, “Mademki çoban olmadığı için koyunlarım
kesin av oldu, koyunlarım kırın bütün hayvanlarına yem oldular ve çobanlarım
koyunlarımı aramadılar, çobanlar koyunlarımı gütmediler ve kendi kendilerini güttüler;
9 bu nedenle, ey çobanlar, Yahve'nin sözünü dinleyin!”

10 Efendi Yahve şöyle diyor: “İşte, ben çobanlara karşıyım. Koyunlarımı onların elinden
isteyeceğim, onların koyunları gütmelerine son vereceğim. Çobanlar artık kendi
kendilerini gütmeyecekler. Koyunlarımı onların ağzından kurtaracağım, onlara yiyecek
olmayacaklar.”"
11 “'Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor: “İşte, ben kendim koyunlarımı arayıp
soruşturacağım.
12 Bir çoban, dağılmış koyunlarının arasında olduğu gün sürüsünü nasıl ararsa, ben de
koyunlarımı öyle arayacağım. Bulutlu ve karanlık bir günde dağılmış oldukları her
yerden onları kurtaracağım.
13 Onları halklardan çıkaracağım, ülkelerden toplayacağım ve kendi topraklarına
getireceğim. Onları İsrael dağlarında, su yollarında ve ülkenin bütün oturulan yerlerinde
güdeceğim.
14 Onları iyi otlakta güdeceğim ve ağılları İsrael'in yüksek dağları üzerinde olacak. Orada
iyi bir ağılda yatacaklar. İsrael dağlarındaki verimli otlakta otlayacaklar.
15 Ben kendim koyunlarımın çobanı olacağım ve onları yatıracağım.” diyor Efendi
Yahve.
16 “Kaybolanı arayacağım, sürülmüş olanı geri getireceğim, kırık olanı saracağım,
hasta olanı güçlendireceğim; ama semizi ve güçlüyü yok edeceğim.”"
17 “Size gelince, ey sürüm, Efendi Yahve şöyle diyor: ‘İşte, koyunla koyun arasında,
koçla teke arasında ben yargıçlık ediyorum.
18 İyi otlakta otlamış olmak size az mı geliyor da, otlağından arta kalanı ayaklarınızla
çiğniyorsunuz? Ve berrak sulardan içmiş olmak size az mı geliyor da artakalanı
ayaklarınızla bulandırıyorsunuz?
19 Koyunlarıma gelince, ayaklarınızla çiğnediğinizi yiyorlar, ayaklarınızla
bulandırdığınızı içiyorlar.”'
20 “Bu yüzden Efendi Yahve onlara şöyle diyor: ‘İşte, ben, ben, semiz koyunla zayıf
koyun arasında yargıçlık edeceğim.
21 Çünkü böğürle ve omuzla itiyorsunuz, bütün hastaları dışarılara dağıtıncaya kadar
boynuzlarınızla kakıyorsunuz,
22 bu yüzden sürümü kurtaracağım, artık av olmayacaklar. Koyunla koyun arasında
ben yargıçlık yapacağım.
23 Onların üzerine tek çoban koyacağım, onları o güdecek, hizmetkârım David'i
koyacağım. Onları o güdecek, çobanları o olacak.
24 Ben, Yahve, onların Tanrısı olacağım, hizmetkârım David de aralarında önder
olacak. Bunu ben, Yahve, söyledim.”'
25 “'Onlarla esenlik antlaşması yapacağım, kötü hayvanları ülkede sona erdireceğim.
Çölde güvenlik içinde oturacaklar, ormanlarda uyuyacaklar.
26 Onları ve tepemin çevresindeki yerleri bereketli kılacağım. Sağanağı zamanında
yağdıracağım. Bereket sağanakları olacak.
27 Kırın ağacı meyvesini verecek, yer ürününü verecek, ülkelerinde güvenlik içinde
olacaklar. Onların boyunduruk bağlarını kırdığımda, onları köleleştirenlerin elinden
kurtardığımda, benim Yahve olduğumu bilecekler.
28 Artık uluslara av olmayacaklar, yeryüzünün hayvanları onları yemeyecek; güvenlik
içinde oturacaklar ve kimse onları korkutmayacak.
29 Onlara ün kazandıracak bir fidan çıkaracağım, artık ülkede kıtlıkla yok olmayacaklar,
ulusların utancını taşımayacaklar.
30 Ben, Tanrıları Yahve'nin onlarla birlikte olduğumu, İsrael evinin de benim halkım
olduğunu bilecekler, diyor Efendi Yahve.

31 Sizler benim koyunlarım, otlağımın koyunları, insansınız, ben de sizin Tanrınız'ım.' diyor Efendi Yahve."

35

1 Ve Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 "Ey insanoğlu, yüzünü Seir Dağı'na çevir ve ona karşı peygamberlik et.
3 Ve ona de, 'Efendi Yahve şöyle diyor: 'İşte, sana karşıyım, ey Seir Dağı, ve elimi sana karşı uzatacağım. Seni harabeye çevirip şaşılacak bir şey yapacağım.
4 Kentlerini harap edeceğim, ve sen ıssız kalacaksın. O zaman benim Yahve olduğumu bileceksin.'"'
5 " ' "Çünkü sen sürekli düşmanlık ettin ve felaket zamanında, sonun kötülüğü zamanında, İsrael'in çocuklarını kılıcın eline verdin,
6 bu nedenle, varlığım hakkı için," diyor Efendi Yahve, "Seni kan için hazırlayacağım ve kan seni kovalayacak. Kandan nefret etmediğin için, kan seni kovalayacak.
7 Böylece Seir Dağı'nı şaşılacak bir şeye ve harabeye döndüreceğim. Oraya gidip gelenin kökünü keseceğim.
8 Dağlarını öldürülmüşlerle dolduracağım. Kılıçla öldürülenler tepelerinde, vadilerinde ve bütün su yollarında düşecek.
9 Seni ebediyen ıssız bırakacağım ve kentlerinde oturulmayacak. O zaman benim Yahve olduğumu bileceksiniz.'"'
10 "'"Çünkü, 'Bu iki ulus ve bu iki ülke benim olacak ve onları mülk edineceğiz' dedin, oysa Yahve oradaydı.
11 Bu nedenle, varlığım hakkı için" diyor Efendi Yahve, "Onlara karşı nefretinden dolayı gösterdiğin öfkene ve kıskançlığına göre yapacağım; ve seni yargıladığım zaman kendimi onların arasında tanıtacağım.
12 Ben, Yahve, İsrael dağlarına karşı, 'Yıkıldılar. Yutalım diye bize verildi.' diye söylediğin bütün hakaretleri duyduğumu bileceksin.
13 Ağzınızla bana karşı kendinizi büyüttünüz, Bana karşı sözlerinizi çoğalttınız. Bunu duydum."
14 Efendi Yahve şöyle diyor: "Bütün dünya sevinirken, seni ıssız bırakacağım.
15 İsrael evinin mirası ıssız kaldığı için nasıl sevindiysen, sana da öyle yapacağım. Sen tümüyle ıssız kalacaksın, ey Seir Dağı ve bütün Edom. O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler.'"'

36

1 Sen, ey insanoğlu, İsrael dağlarına peygamberlik et ve de: "Ey İsrael dağları, Yahve'nin sözünü dinleyin.
2 Efendi Yahve şöyle diyor: 'Düşman size karşı, "Oh!" dedi ve, "Eski yüksek yerler mülk olarak bizimdir!" dedi.'
3 Bu nedenle peygamberlik et ve de: 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Mademki sizi ıssız bıraktılar, ulusların geri kalanına mülk olasınız diye, sizi her yandan yuttular ve konuşanların dudaklarına tutuldunuz, halkların dedikodusu oldunuz."
4 Bu nedenle, ey İsrael dağları, Efendi Yahve'nin sözünü dinleyin: Efendi Yahve dağlara, tepelere, su yollarına, vadilere, harap edilmiş ıssız yerlere ve çevredeki ulusların geri kalanına av ve alay konusu olmuş terk edilmiş kentlere şöyle diyor:
5 Bu nedenle Efendi Yahve şöyle diyor: "Gerçekten kıskançlığımın ateşiyle, ulusların geri kalanına ve bütün Edom'a karşı konuştum. Onlar, yüreklerinin bütün sevinciyle, canlarının kiniyle, ülkemi ganimet olarak kapışmak için kendilerine mülk edindiler.'"

6 Bu nedenle İsrael ülkesi hakkında peygamberlik et ve dağlara, tepelere, su yollarına ve vadilere şunu söyle, 'Efendi Yahve şöyle diyor: İşte, kıskançlığım ve öfkemle konuştum, çünkü ulusların utancını siz yüklendiniz.”
7 Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: “Ben ant içtim, 'Kesinlikle çevrenizdeki uluslar kendi utançlarını yüklenecekler.'”'
8 “”'Ey siz İsrael dağları, dallarınızı sürecek ve meyvenizi halkım İsrael'e vereceksiniz. Çünkü onlar gelmek üzeredir.
9 Çünkü işte, ben sizden yanayım ve size geleceğim. Siz de işlenip ekileceksiniz.
10 Üzerinizde insanları, bütün İsrael evini, hepsini çoğaltacağım. Kentlerde oturulacak ve harap yerler yeniden bina edilecek.
11 Üzerinizde insanı ve hayvanı çoğaltacağım. Çoğalacaklar ve verimli olacaklar. Eskiden olduğunuz gibi sizde insanlar oturtacağım ve sizi başlangıçtan daha iyi yapacağım. O zaman benim Yahve olduğumu bileceksiniz.
12 Evet, üzerinizde insanları, halkım İsrael'i yürüteceğim. Seni mülk edinecekler ve onların mirası olacaksın ve onları bir daha asla çocuklarından mahrum bırakmayacaksın.'”'
13 “'Efendi Yahve şöyle diyor: “Mademki sana, 'Sen insanları yiyip bitiren, ulusunu çocuklarından mahrum bırakansın' diyorlar.
14 Bu yüzden artık insanları yiyip bitirmeyeceksin ve ulusunu çocuklarından mahrum bırakmayacaksın.” diyor Efendi Yahve.
15 “Ulusların utancını bir daha sana duyurmayacağım. Halkların hakaretini artık yüklenmeyeceksin, artık kendi halkını tökezletmeyeceksin.” diyor Efendi Yahve.”'
16 Ve Efendi Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
17 “Ey insanoğlu, İsrael evi kendi ülkelerinde yaşarken, yolları ve işleriyle onu kirlettiler. Benim önümde onların yolu, kirliliği içindeki bir kadının murdarlığı gibiydi.
18 Bu yüzden ülkeye döktükleri kan ve putlarıyla onu kirlettikleri için gazabımı üzerlerine boşalttım.
19 Onları ulusların arasına dağıttım, ülkelere saçıldılar. Onları yollarına ve işlerine göre yargıladım.
20 Gittikleri uluslara vardıklarında, kutsal adımı kirlettiler. Çünkü onlar için, ‘Bunlar Yahve'nin halkıdır ve O'nun ülkesini terk ettiler’ dediler.
21 Ama ben, İsrael evini gittikleri uluslar arasında kirlettiği kutsal adıma saygı gösterdim.”
22 “Bu nedenle İsrael evine söyle, ‘Ey İsrael evi, 'Efendi Yahve şöyle diyor: “Bunu sizin hatırınız için değil, gittiğiniz uluslar arasında kirlettiğiniz kutsal adım için yapıyorum.
23 Uluslar arasında kirletilen, sizin de onların arasında kirlettiğiniz büyük adımı kutsallaştıracağım. O zaman uluslar, gözleri önünde kutsallığımı kanıtladığımda, benim Yahve olduğumu bilecekler.” diyor Efendi Yahve.”'
24 “”'Çünkü sizi ulusların arasından alacağım, bütün ülkelerden toplayacağım ve kendi ülkenize getireceğim.
25 Üzerinize temiz su serpeceğim ve temiz olacaksınız. Sizi bütün kirliliğinizden ve bütün putlarınızdan temizleyeceğim.
26 Size yeni bir yürek vereceğim ve içinize yeni bir ruh koyacağım. Taş yüreği bedeninizden çıkaracağım ve size etten bir yürek vereceğim.
27 Ruhumu içinize koyacağım ve kurallarımda yürüteceğim. İlkelerimi tutacak ve onları yapacaksınız.
28 Ataларınıza verdiğim ülkede oturacaksınız. Siz benim halkım olacaksınız ve ben de sizin Tanrınız olacağım.

29 Sizi bütün kirliliğinizden kurtaracağım. Buğdayı çağıracağım ve onu çoğaltacağım,
üzerinize kıtlık getirmeyeceğim.
30 Uluslar arasında bir daha kıtlık ayıbı çekmeyesiniz diye ağacın meyvesini ve tarlanın
ürününü çoğaltacağım.'"'
31 " ' "O zaman kötü yollarınızı ve iyi olmayan işlerinizi hatırlayacaksınız; ve suçlarınız
ve iğrençlikleriniz yüzünden kendi gözlerinizde kendinizden tiksineceksiniz.
32 Bunu sizin hatırınız için yapmıyorum." diyor Efendi Yahve. "Bunu bilin. Ey İsrael
evi, yollarınızdan utanın ve sıkılın.'"'
33 " 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Sizi bütün kötülüklerinizden temizleyeceğim gün,
kentlerde insan oturtacağım ve harap yerler yeniden bina edilecek.
34 Issız kalmış olan ülke, gelip geçenlerin gözü önünde ıssız olmaktan çıkıp işlenecek.
35 'Bu harabe ülke, Aden bahçesi gibi oldu. Yıkılmış, ıssız ve harap kentler surlarla
çevrildi ve içinde oturuluyor.' diyecekler.
36 O zaman çevrenizde kalan uluslar, yıkık yerleri ben, Yahve'nin yaptığımı ve çöl olanı
benim diktiğimi bilecekler. Ben, Yahve, bunu söyledim ve yapacağım.'"'
37 " 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Bundan dolayı, onlar için bunu yapayım diye, İsrael
evine yine kendimi aratacağım; onları sürü gibi insanlarla çoğaltacağım.
38 Kurbanlık sürüsü nasılsa, Yeruşalem'in belli bayramlarındaki sürüsü nasılsa, harap
kentler de insan sürüleriyle öyle dolacak. O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler.'"'

37

1 Yahve'nin eli üzerimdeydi ve Yahve'nin Ruhu'nda beni dışarı çıkardı ve beni vadinin
ortasına koydu; ve vadi kemiklerle doluydu.
2 Beni onların her yanından geçirdi; ve işte, açık vadide çoktular ve işte, çok kuruydular.
3 Bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, bu kemikler yaşayabilir mi?" Ben de,
"Ey Efendim Yahve, sen bilirsin" dedim.
4 Yine bana dedi, "Bu kemikler üzerine peygamberlik et ve onlara söyle, 'Kuru
kemikler, Yahve'nin sözünü dinleyin.
5 Efendi Yahve bu kemiklere şöyle diyor: "İşte, içinize soluk koyacağım ve
yaşayacaksınız.
6 Üzerinize kaslar koyacağım ve üzerinizde et bitireceğim ve sizi deriyle örteceğim ve
içinize soluk koyacağım ve yaşayacaksınız. O zaman benim Yahve olduğumu
bileceksiniz.'"'
7 Böylece bana buyurulduğu gibi peygamberlik ettim. Peygamberlik ettiğim sırada bir
gürültü oldu ve işte, bir deprem oldu. Sonra kemikler, kemik kemiğine olmak üzere
birbirine yaklaştı.
8 Baktım ve işte, üzerlerinde kaslar vardı ve et çıktı ve üstlerini deri kapladı; ama
onlarda soluk yoktu.
9 Sonra bana şöyle dedi, "Rüzgâra peygamberlik et, peygamberlik et, ey insanoğlu, ve
rüzgâra söyle, 'Efendi Yahve şöyle diyor: Dört rüzgârdan gel, ey soluk ve bu
öldürülmüşlerin üzerine üfle de yaşasınlar.'"'
10 Böylece bana buyurulduğu gibi peygamberlik ettim ve soluk onların içine girdi ve
canlandılar ve ayakları üzerinde dikildiler, çok büyük bir ordu.
11 Sonra bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, bu kemikler bütün İsrael evidir. İşte onlar,
şöyle diyorlar, 'Kemiklerimiz kurudu, umudumuz kayboldu. Tamamen yok olduk.'
12 Bu yüzden peygamberlik et ve onlara de, 'Efendi Yahve şöyle diyor: "İşte,
mezarlarınızı ben açacağım, mezarlarınızdan sizi çıkaracağım, ey halkım; ve sizi İsrael
ülkesine getireceğim.

13 Mezarlarınızı açıp sizi mezarlarınızdan çıkardığım zaman, ey halkım, benim Yahve
olduğumu bileceksiniz.
14 Ruhumu içinize koyacağım, ve yaşayacaksınız. O zaman sizi kendi ülkenize
yerleştireceğim; ve bunu ben, Yahve'nin söylediğini ve gerçekleştirdiğini bileceksiniz.”
diyor Yahve.'”
15 Yahve'nin sözü yine bana geldi ve şöyle dedi:
16 “Sen, ey insanoğlu, bir değnek al ve üzerine, ‘Yahuda için ve yoldaşları İsraelliler için’
diye yaz. Sonra başka bir değnek al ve üzerine, ‘Yosef için, Efraim değneği ve yoldaşları
bütün İsraelliler için’ diye yaz.
17 O zaman bunları kendin için bir değnek gibi birbirine birleştir, senin elinde bir
olsunlar.”
18 “Halkının çocukları sana, ‘Bunlarla ne demek istediğini bize göstermeyecek misin?’
diye söylediklerinde,
19 onlara söyle, ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “İşte, Efraim'in elinde olan Yosef'in
değneğini ve yoldaşları İsrael oymaklarını alacağım; onları Yahuda değneğine koyacağım,
onları bir değnek yapacağım ve onlar benim elimde bir olacaklar.
20 Üzerine yazdığın değnekler gözlerinin önünde senin elinde olacaklar.”'
21 Onlara söyle, 'Efendi Yahve şöyle diyor: “İşte, ben İsrael çocuklarını gittikleri
ulusların arasından alacağım, her yandan toplayacağım ve kendi ülkelerine getireceğim.
22 Onları ülkede, İsrael dağları üzerinde tek bir ulus yapacağım. Hepsinin kralı bir
olacak. Artık iki ulus olmayacaklar. Artık bir daha iki krallığa bölünmeyecekler.
23 Artık putlarıyla, iğrenç şeyleriyle, suçlarının hiç biriyle kendilerini kirletmeyecekler.
Onları oturdukları ve içinde günah işledikleri bütün yerlerden kurtaracağım ve onları
temizleyeceğim. Böylece onlar benim halkım olacaklar, ben de onların Tanrısı
olacağım."”'
24 “”'Hizmetkârım David onların üzerinde kral olacak. Hepsinin bir çobanı olacak.
Kurallarımda da yürüyecekler, ilkelerimi tutacaklar ve onları yapacaklar.
25 Hizmetkârım Yakov'a verdiğim, içinde ataların ızın yaşadığı ülkede oturacaklar.
Onlar, çocukları ve çocuklarının çocukları daima orada oturacaklar. Hizmetkârım David
sonsuza dek onların beyi olacak.
26 Onlarla esenlik antlaşması da yapacağım. Bu onlarla sonsuz bir antlaşma olacak.
Onları yerleştireceğim, çoğaltacağım ve kutsal yerimi sonsuza dek aralarına koyacağım.
27 Çadırım da onlarla birlikte olacak. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim
halkım olacak.
28 Kutsal yerim daima aralarında oldukça, uluslar benim İsrael'i kutsayan Yahve
olduğumu bilecekler."”'

38

1 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
2 “Ey insanoğlu, yüzünü Magog ülkesinden, Roş, Meşek ve Tuval Beyi Gog'a doğru çevir
ve ona karşı peygamberlik et.
3 Ve söyle, 'Efendi Yahve şöyle diyor: “İşte, sana karşıyım, ey Roş, Meşek ve Tuval Beyi
Gog.
4 Seni geri çevireceğim, çenelerine çengeller takacağım ve seni ve bütün ordunu, atları
ve atlılarını, hepsi tam zırh giyinmiş, büyük kalkanlı ve küçük kalkanlı, hepsi kılıç
kullanan büyük bir topluluğu;
5 onlarla birlikte, hepsi kalkanlı ve miğferli Pers'i, Kuş'u ve Put'u,
6 Gomer ve bütün ordularını, kuzeyin en uç yerlerindeki Togarma evini ve bütün
ordularını, seninle birlikte birçok halkları çıkaracağım."”'

7 “ ‘ “Hazır ol, evet, sen ve yanına toplanmış olan bütün birliklerin kendinizi
hazırlayın, ve onlara muhafız ol.
8 Çok günler sonra ziyaret edileceksin. Son yıllarda, kılıçtan geri getirilen, birçok
halktan İsrael dağlarına toplanmış olanlara, sürekli harap olmuş olan ülkeye
geleceksiniz; ama onlar halklardan çıkarılmış ve hepsi güvenlik içinde oturacaklar.
9 Sen kalkacaksın. Bir fırtına gibi geleceksiniz. Ülkeyi örtmek için bir bulut gibi
olacaksın, sen ve bütün orduların ve seninle birlikte çok halklar.”’
10 “ ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “O gün, aklına bazı şeyler gelecek ve kötü bir plan
tasarlayacaksın.
11 Şöyle diyeceksin, 'Sursuz köyler diyarına çıkacağım. Rahatta olanlara, güvenlikte
oturanlara gideyim, hepsi sursuz, sürgüsüz ve kapısız oturuyorlar.
12 Ganimet almak ve yağmalamak için; harabe olmuşken şimdi insan oturmakta olan
yerlere, uluslardan toplanmış olan halka karşı elini döndürmek için çıkacaksın, o halk ki,
hayvanlar ve mallar kazanmıştır, yeryüzünün ortasında oturmaktadır.'
13 Şeva, Dedan ve Tarşiş tüccarları, bütün genç aslanlarıyla sana, 'Ganimet almaya mı
geldin? Yağmalamak, gümüş ve altın götürmek, hayvanları ve malları alıp götürmek,
büyük ganimet almak için mi topluluğunu topladın?' diye soracaklar.”’”
14 “Bu yüzden, ey insanoğlu, peygamberlik et ve Gog'a de, 'Efendi Yahve şöyle diyor:
“Halkım İsrael güvenlik içinde oturduğu gün, sen bilmeyecek misin?
15 Sen, kuzeyin en uçlarından, seninle birlikte birçok halk, hepsi at sırtında, büyük bir
topluluk ve güçlü bir ordu olarak kendi yerinden geleceksin.
16 Ülkeyi örten bir bulut gibi halkım İsrael'e karşı çıkacaksın. Son günlerde ulusların gözü
önünde sende kutsal kılındığımda, ey Gog, onlar beni tanısınlar diye, seni ülkeme karşı
getireceğim.”’
17 “ ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Onlara karşı seni getireceğim diye o günlerde yıllarca
peygamberlik etmiş olan hizmetkârlarım İsrael peygamberleri aracılığıyla eskiden
kendisi hakkında söylemiş olduğum kişi sen misin?
18 O gün, Gog İsrael ülkesine karşı geldiğinde” diyor Efendi Yahve, “gazabım burnuma
kadar yükselecek.
19 Çünkü kıskançlığımla ve gazabımın ateşiyle konuştum. Elbette o günlerde İsrael
diyarında büyük sarsıntı olacak,
20 denizdeki balıklar, gökyüzündeki kuşlar, kırdaki hayvanlar, yeryüzünde sürünen
bütün yaratıklar ve yeryüzündeki bütün insanlar önümde titreyecekler. O zaman dağlar
yıkılacak, sarp yerler düşecek ve her duvar yerle bir olacak.
21 Bütün dağlarıma ona karşı kılıç diye sesleneceğim.” diyor Efendi Yahve. “Herkesin
kılıcı kardeşine karşı olacak.
22 Onunla salgın hastalıkla ve kanla yargıya gireceğim. Onun üzerine, orduları üzerine
ve onunla birlikte olan birçok halkın üzerine, sağanak yağmur, büyük dolu, ateş ve kükürt
yağdıracağım.
23 Kendimi büyük edeceğim ve kendimi kutsal kılacağım ve birçok ulusun gözünde
kendimi tanıtacağım. O zaman benim Yahve olduğumu bilecekler.”’”

39

1 “Sen, ey insanoğlu, Gog’a karşı peygamberlik et ve de, ‘Efendi Yahve şöyle diyor:
“İşte, sana karşıyım, ey Roş, Meşek ve Tuval Beyi Gog.
2 Seni geri çevireceğim, seni götüreceğim ve seni kuzeyin en uçlarından çıkaracağım; ve
seni İsrael dağları üzerine getireceğim.
3 Sol elinden yayını ve sağ elinden oklarını vurup düşüreceğim.

4 Sen ve bütün orduların ve seninle beraber olan halklar İsrael dağları üzerinde
düşeceksin. Seni her çeşit yırtıcı kuşa ve kırdaki hayvanlara yiyip bitirsinler diye
vereceğim.
5 Açık kırda düşeceksin, çünkü bunu ben söyledim." diyor Efendi Yahve.
6 "Magog üzerine ve adalarda güvenlik içinde oturanlar üzerine ateş göndereceğim. O
zaman benim Yahve olduğumu bilecekler.""'
7 ""'Halkım İsrael arasında kutsal adımı tanıtacağım. Kutsal adımın bir daha
lekelenmesine izin vermeyeceğim. O zaman uluslar benim, İsrael'de Kutsal Olan, Yahve
olduğumu bilecekler.
8 İşte geliyor ve gerçekleşecek." diyor Efendi Yahve. "Bu, hakkında söylediğim gündür."'"
9 ""'İsrael kentlerinde oturanlar dışarı çıkıp silahları ile ateş yakacaklar ve onları,
hem küçük kalkanları hem de büyük kalkanları, yayları ve okları, savaş sopalarını ve
mızrakları da yakacaklar ve bunlarla yedi yıl ateş yakacaklar;
10 öyle ki kırdan odun almayacaklar, ormanlardan kesmeyecekler; çünkü silahlarla
ateş yakacaklar. Kendilerini yağmalamış olanları yağmalayacaklar ve kendilerini soymuş
olanları soyacaklar." diyor Efendi Yahve."'
11 " ' "O gün öyle olacak ki, İsrael'de Gog'a, denizin doğusunda Geçenler Vadisi'nde bir
gömülme yeri vereceğim; ve oradan geçenleri o durduracak. Gog'u ve bütün kalabalığını
oraya gömecekler ve oraya 'Hamon Gog Vadisi' denilecek."'"
12 " ' "Ülkeyi temizlesinler diye İsrael evi onları yedi ay boyunca gömmeye devam
edecek.
13 Evet, ülkenin bütün halkı onları gömecek; ve yüceltileceğim günde onlara ün olacak."
diyor Efendi Yahve."'
14 " ' "Memleket içinden geçecek görevli adamlar ayıracaklar. Memleket içinden geçenler,
yerin yüzeyinde kalanları gömenlerle birlikte memleketi temizlemek için gidecekler.
Yedi ayın sonunda araştıracaklar.
15 Memleketi araştıranlar onun içinden geçecek; biri insan kemiği görünce, gömecek
olanlar onu Haman Gog Vadisi'ne gömene dek yanında bir nişan koyacak.
16 Hamona da bir kent adı olacak. Böylece ülkeyi temizleyecekler."'"
17 "Sen, ey insanoğlu, Efendi Yahve şöyle diyor: 'Her çeşit kuşa ve kırın her hayvanına
söyle, "Toplanın da gelin; İsrael dağlarında sizin için keseceğim büyük kurbana, her
yandan toplanın da et yiyin, kan için.
18 Yiğitlerin etini yiyeceksiniz, yeryüzü beylerinin kanını, koçların, kuzuların,
keçilerin, boğaların kanını içeceksiniz, hepsi Başan'ın semiz hayvanlarıdır.
19 Sizin için kestiğim kurbandan, doyuncaya dek yağ yiyeceksiniz, sarhoş oluncaya
dek kan içeceksiniz.
20 Soframda atlara, savaş arabalarına, yiğitlere ve bütün savaşçılara doyacaksınız."
diyor Efendi Yahve."'
21 "Ben görkemimi uluslar arasına koyacağım. O zaman bütün uluslar verdiğim cezayı
ve üzerlerine koyduğum elimi görecekler.
22 Böylece İsrael evi o günden itibaren benim Tanrıları Yahve olduğumu bilecekler.
23 Uluslar İsrael evinin kendi suçları yüzünden sürgüne gittiğini, çünkü bana karşı suç
işlediklerini ve yüzümü onlardan gizlediğimi bilecekler. Bu yüzden onları düşmanlarının
eline verdim ve hepsi kılıçla düştüler.
24 Onlara kirliliklerine ve suçlarına göre davrandım. Yüzümü onlardan gizledim."
25 "Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor: 'Şimdi Yakov'un sürgününü geri döndüreceğim
ve bütün İsrael evine merhamet edeceğim. Kutsal adım için kıskanç olacağım.
26 Ülkelerinde güven içinde oturdukları nda, utançlarını ve bana karşı işledikleri bütün
suçları unutacaklar. Onları korkutan olmayacak.

27 Onları halklardan geri getirdiğimde, düşmanlarının ülkelerinden topladığımda, birçok
ulusun gözü önünde kutsallığım da görünecek.
28 Benim Tanrıları Yahve olduğumu bilecekler, çünkü onları ulusların arasına sürgüne
ben gönderdim ve kendi ülkelerine ben topladım. O zaman onlardan hiçbirini artık tutsak
bırakmayacağım.
29 Onlardan yüzümü artık gizlemeyeceğim, çünkü Ruhum'u İsrael evinin üzerine
döktüm.' diyor Efendi Yahve."

40

1 Sürgünlüğümüzün yirmi beşinci yılında, yılın başında, ayın onuncu gününde, kentin
vurulmasından sonraki on dördüncü yılda, aynı günde, Yahve'nin eli üzerimdeydi ve beni
oraya götürdü.
2 Tanrı'nın görümlerinde beni İsrael ülkesine götürdü ve güneyde bir kent yapısına
benzeyen çok yüksek bir dağın üzerine koydu.
3 Beni oraya götürdü; ve işte, görünüşü tunç gibi görünümü olan, elinde keten ip ve
ölçü kamışı olan bir adam vardı; ve kapıda duruyordu.
4 Adam bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, gözlerinle gör, kulaklarınla duy ve sana
göstereceğim her şeye yüreğini koy; çünkü sana göstereyim diye buraya getirildin.
Gördüğün her şeyi İsrael evine bildir."
5 İşte, evin dışında çepeçevre bir duvar ve adamın elinde altı arşın* uzunluğunda, her
biri bir arşın ve bir el genişliğinde bir ölçü kamışı vardı. Ve binanın kalınlığını bir
kamış, yüksekliğini bir kamış olarak ölçtü.
6 O zaman doğuya bakan kapıya geldi ve basamaklarından çıktı. Kapının eşiğini ölçtü,
bir kamış enindeydi; ve öbür eşiği bir kamış enindeydi.
7 Her oda bir kamış uzunluğunda ve bir kamış enindeydi. Odalar arası beş arşındı.
Eve bakan eyvanın kapı eşiği bir kamıştı.
8 Kapı eyvanını eve doğru ölçtü, bir kamıştı.
9 O zaman kapının eyvanını ölçtü, sekiz arşındı; ve söveleri iki arşındı; ve kapının
eyvanı eve doğruydu.
10 Doğuya bakan kapının yan odaları bu tarafta üç, o tarafta üç idi. Üçünün ölçüsü
birdi. Bu yandan ve o yandan sövlelerinin ölçüsü birdi.
11 Kapıya girilecek yerin genişliğini ölçtü, on arşın, kapının uzunluğu on üç arşındı,
12 ve odaların önünde, bu tarafta bir arşınlık bir kenar duvar, o tarafta bir arşınlık bir
kenar duvar vardı; odalar bu tarafta altı arşın, öbür tarafta altı arşındı.
13 Kapıyı bir yan odanın damından öbür yan odanın damına kadar ölçtü, kapı kapıya
karşı yirmi beş arşın genişliğindeydi.
14 Altmış arşın direkler de yaptı; avlu kapının çevresinde direklere kadar uzanıyordu.
15 Girişteki kapının ön cephesinden kapının iç eyvanının ön cephesine kadar elli
arşındı.
16 Kapının her tarafındaki yan odaların ve bölme duvarlarının da kafesli pencereleri
vardı. Pencereler içeriye doğru çevriliydi. Her bölme duvarı üzerinde palmiye ağaçları
vardı.
17 O zaman beni dış avluya götürdü. İşte, avlu için çepeçevre yapılmış taş döşeme ve
odalar vardı. Döşeme üzerinde otuz oda vardı.
18 Kapıların yanında olan döşeme, kapıların uzunluğuna, alt döşemeye denkti.

---

* **40:5** Normal bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. Bir el genişliği yaklaşık 4,3 inç veya 11 santimetredir, dolayısıyla burada açıklanan uzun arşın yaklaşık 22,3 inç veya 57 santimetre uzunluğunda olurdu. Bu nedenle, 6 uzun arşınlık bir kamış yaklaşık 3 yarda 26,6 inç veya yaklaşık 3,42 metre uzunluğunda olurdu.

19 O zaman alt kapının ön cephesinden dıştaki iç avlunun ön cephesine kadar olan
genişliği ölçtü, hem doğuda hem de kuzeyde yüz arşındı.
20 Kuzeye bakan dış avlunun kapısının uzunluğunu ve genişliğini ölçtü.
21 Bu tarafta üç, o tarafta üç oda vardı. Bölme duvarları ve eyvanı birinci kapının
ölçüsüne eşitti: Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı.
22 Pencereleri, eyvanları ve palmiye ağaçları doğuya bakan kapının ölçüsüne eşitti.
Ona yedi basamakla çıkılıyordu. Eyvanı onların önündeydi.
23 Kuzey kapısına ve doğu kapısına karşı iç avlunun birer kapısı vardı. Kapıdan kapıya
yüz arşın ölçtü.
24 Beni güneye doğru götürdü; ve işte güneye doğru bir kapı vardı. Onun bölme
duvarlarını ve eyvanını ölçtü, bu ölçülere göreydi.
25 Öteki pencereler gibi, içinde ve eyvanda her tarafta pencereler vardı: Uzunluğu elli
arşın, genişliği yirmi beş arşındı.
26 Ona çıkmak için yedi basamak vardı ve eyvanı onların önündeydi. Bölme duvarları
üzerinde biri bu tarafta, diğeri o tarafta palmiye ağaçları vardı.
27 Güney yönünde iç avlunun bir kapısı vardı. Kapıdan kapıya güneye doğru ölçtü, yüz
arşındı.
28 O zaman beni güney kapısından iç avluya getirdi. Güney kapısını ölçtü, bu ölçülere
göreydi;
29 onun odaları, bölme duvarları ve eyvanıyla birlikte, bu ölçülere göreydi. İçinde ve
onda ve eyvanda çepeçevre pencereler vardı. Uzunluğu elli, genişliği yirmi beş arşındı.
30 Çevresinde yirmi beş arşın uzunluğunda ve beş arşın genişliğinde eyvan vardı.
31 Eyvanı dış avluya doğruydu. Bölme duvarları üzerinde palmiye ağaçları vardı. Ona
çıkmak için sekiz basamak vardı.
32 Beni doğuya doğru iç avluya getirdi. Kapıyı ölçtü, bu ölçülere göreydi;
33 odaları, bölme duvarları ve eyvanıyla birlikte, bu ölçülere göreydi. Onda ve eyvanda
çepeçevre pencereler vardı. Uzunluğu elli, genişliği yirmi beş arşındı.
34 Onun eyvanları dış avluya doğruydu. Bu tarafta ve o tarafta bölme duvarları
üzerinde palmiye ağaçları vardı. Ona çıkmak için sekiz basamak vardı.
35 Beni kuzey kapısına getirdi ve onu ölçtü, bu ölçülere göreydi:
36 Odaları, bölme duvarları ve onun eyvanları. Her tarafında pencereler vardı.
Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı.
37 Direkleri dış avluya doğruydu. Bu tarafta ve o tarafta bölme duvarları üzerinde
palmiye ağaçları vardı. Ona çıkmak için sekiz basamak vardı.
38 Kapıların direkleri yanında kapısı olan bir oda vardı. Orada yakmalık sunuyu
yıkıyorlardı.
39 Kapı eyvanında bu tarafında iki masa, o tarafında iki masa vardı. Bunlar yakmalık
sunuyu, günah sunusunu ve suç sunusunu kesmek içindi.
40 Kuzey kapısına çıkılan yerde, dışarıdan bir tarafta iki masa vardı; ve kapı eyvanı
tarafındaki öte yanda iki masa vardı.
41 Kapının yanında, dört masa bir tarafta, dört masa öbür taraftaydı; üzerlerinde
kurban kestikleri sekiz masaydı.
42 Yakmalık sunu için bir buçuk arşın uzunluğunda, bir buçuk arşın genişliğinde ve bir
arşın yüksekliğinde dört tane yontma taş masa vardı. Yakmalık sunuyu ve kurbanı
kesmek için kullandıkları takımları bunların üzerine koyarlardı.
43 Çengeller, her taraftan bir el genişliğinde tutturulmuştu. Sununun eti masaların
üzerindeydi.

44 İç kapının dışında, kuzey kapısının yanında bulunan iç avluda ezgiciler için odalar
vardı. Bunların yüzü güneye doğruydu. Biri, doğu kapısının yanında, yüzü kuzeye
doğruydu.
45 Bana, "Yüzü güneye doğru olan bu oda, evin nöbetini tutan kâhinler içindir" dedi.
46 "Yüzü kuzeye doğru olan oda sunak nöbetini tutan kâhinler içindir. Bunlar
Levioğulları'ndan, Yahve'ye hizmet etmek için ona yaklaşan Sadokoğulları'dır."
47 Avluyu ölçtü, yüz arşın uzunluğunda ve yüz arşın genişliğinde, kareydi. Sunak evin
önündeydi.
48 O zaman beni evin eyvanına getirdi ve eyvanın her sövesini ölçtü, bu tarafta beş
arşın, o tarafta beş arşındı. Kapının genişliği bu tarafta üç arşın, o tarafta üç arşındı.
49 Eyvanın uzunluğu yirmi arşın, genişliği ise on bir arşındı, ona basamakla
çıkılıyordu. Sövelerin yanında, biri bu tarafta, biri o tarafta olmak üzere direkler vardı.

41

1 Beni tapınağa getirdi ve söveleri ölçtü, bir tarafta altı arşın, öbür tarafta altı arşın
genişliğindeydi; bu çadırın genişliğiydi.
2 Girişin genişliği on arşındı;* girişin yanları bir tarafta beş arşın, öbür tarafta beş
arşındı. Uzunluğunu kırk arşın, genişliğini yirmi arşın ölçtü.
3 Sonra içeri girip girişin her sövesini iki arşın, girişi altı arşın, girişin genişliğini yedi
arşın ölçtü.
4 Onun uzunluğunu yirmi arşın, tapınağın önündeki genişliğini yirmi arşın ölçtü. Bana,
"Bu En kutsal Yer'dir" dedi.
5 Sonra evin duvarını altı arşın, evin her yanında, her yan odanın genişliğini dört arşın
ölçtü.
6 Yan odalar üç katlıydı, üst üste ve her katta otuz. Evin yan odalarına ait olan duvarın
içine giriyorlardı, ta ki, destek olsunlar da evin duvarına girmesinler.
7 Yan odalar yüksek katlarda daha genişti, çünkü duvarlar yüksek katlarda daha
dardı. Bu nedenle evin genişliği yukarıya doğru artıyordu; ve böylece en alt kattan en üst
kata orta kattan çıkılıyordu.
8 Evin çevresinde yükseltilmiş bir taban olduğunu da gördüm. Yan odaların temelleri
altı büyük arşınlık tam bir kamıştı.
9 Yan odaların dış duvarının kalınlığı beş arşındı. Geriye kalan, eve ait olan yan
odaların yeriydi.
10 Çepeçevre evin her yanında odalar arasında yirmi arşın genişlik vardı.
11 Yan odaların kapıları, kuzeye doğru bir kapı ve güneye doğru bir kapı olmak üzere,
kalan açık alana doğruydu. Açık alanın genişliği çepeçevre beş arşındı.
12 Batıya doğru yan taraftaki ayrılmış yerin önündeki yapı yetmiş arşın genişliğindeydi;
yapının duvarı her yandan beş arşın kalınlığındaydı ve uzunluğu doksan arşındı.
13 Böylece tapınağı ölçtü, yüz arşın uzunluğundaydı; ayrılmış yer ve yapı, duvarlarıyla
birlikte yüz arşın uzunluğundaydı;
14 tapınağın yüzünün ve doğuya doğru ayrılmış yerin genişliği de yüz arşındı.
15 Arkasındaki ayrı yerin önündeki yapının uzunluğunu, bu yanda ve öbür yanda olan
koridorlarını, iç tapınak ve avlunun eyvanları ölçtü, yüz arşındı,
16 eşikleri, kafesli pencereleri ve eşiğin karşısındaki üç katlı çepeçevre onun koridorları,
her tarafta ahşap tavanlarla ve yerden pencerelere kadar (pencereler kafesliydi),
17 kapının üstündeki boşluğa, iç eve kadar ve dışarıdan, bütün duvar yanında içeriden ve
dışarıdan, ölçüyle ölçtü.

---

* **41:2** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

18 Keruv ve palmiye ağaçlarından yapılmıştı. Keruv ve Keruv arasında bir palmiye
ağacı vardı ve her Keruv'un iki yüzü vardı.
19 Öyle ki, bir yanda palmiye ağacına doğru bir insan yüzü, öbür yanda palmiye
ağacına doğru genç bir aslan yüzü vardı. Bütün evin çevresinde böyle yapılmıştı.
20 Yerden kapının üstüne kadar Keruvlar ve palmiye ağaçları yapılmıştı. Tapınağın
duvarı da böyleydi.
21 Tapınağın kapı söveleri kare şeklindeydi. Tapınağın yüzüne gelince, onun görünüşü
tapınağın görünüşüne benziyordu.
22 Sunak ağaçtandı, yüksekliği üç arşın, uzunluğu iki arşındı. Köşeleri, tabanı ve
duvarları ağaçtandı. Bana, "Bu, Yahve'nin önündeki masadır" dedi.
23 Tapınağın ve Kutsal Yer'in iki kapısı vardı.
24 Kapıların her birinin iki kanadı, iki dönen kanadı vardı: Bir kapı için iki, öbür kapı
için iki kanat.
25 Tapınağın kapılarına, onların üzerine, duvarlar üzerine yapılmış olduğu gibi,
Keruvlar ve palmiye ağaçları yapılmıştı. Dışarıdaki eyvanın önünde tahtadan bir eşik
vardı.
26 Eyvanın bir tarafında kafesli pencereler, diğer tarafında ise palmiye ağaçları vardı.
Tapınağın yan odaları ve eşikleri böyle düzenlenmişti.

42

1 Sonra beni dış avluya, kuzeye doğru olan yola çıkardı. Ve beni ayrılmış olan yerin
karşısında, kuzeye doğru olan binanın karşısındaki odaya getirdi.
2 Yüz arşın* uzunluğa bakan kuzey kapısıydı, genişliği elli arşındı.
3 İç avluya ait olan yirmi arşının karşısında ve dış avluya ait olan döşemenin
karşısında, üç katta koridor koridora karşıydı.
4 Odaların önünde içeriye doğru on arşın genişliğinde bir yürüyüş yolu, bir arşınlık bir
yol vardı; ve kapıları kuzeye doğruydu.
5 Üst odalar daha dardı; çünkü koridorlar binadaki alt ve ortalardan daha fazlasını
alıyordu.
6 Çünkü üç katlıydılar ve avluların direkleri gibi direkleri yoktu. Bu nedenle en
üstteki, en alttakinden ve ortadakinden daha fazla geriye çekildi.
7 Dış avluya doğru odaların yanında, odaların önünde bulunan dışarıdaki duvarın
uzunluğu elli arşındı.
8 Çünkü dış avludaki odaların uzunluğu elli arşındı. İşte, tapınağa bakanlar yüz
arşındı.
9 Dış avludan girildiğinde, bu odaların altından doğu tarafında giriş vardı.
10 Doğuya doğru avlunun duvarının kalınlığı içinde, ayrılmış yerin önünde ve yapının
önünde odalar vardı.
11 Onların önündeki yol, kuzeye doğru olan odaların görünümüne benziyordu.
Uzunlukları ve genişlikleri aynıydı. Tüm çıkılacak yerlerinin düzeni ve kapıları aynıydı.
12 Güneye doğru olan odaların kapıları gibi, yolun başında, duvarın önünde, odalara
girilirken, doğuya doğru olan yolun hemen önünde bir kapı vardı.
13 Sonra bana dedi, "Ayrılmış yerin karşısında olan kuzey odaları ve güney odaları,
kutsal odalardır. Yahve'ye yakın olan kâhinler orada en kutsal şeyleri yiyecekler; en
kutsal şeyleri, ekmek sunusu, günah sunusu ve suç sunusu ile birlikte oraya koyacaklar;
çünkü o yer kutsaldır.

---

* **42:2** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

14 Kâhinler içeri girdiklerinde, orada hizmet ettikleri giysilerini koyana kadar kutsal
yerden dış avluya çıkmayacaklar; çünkü kutsaldırlar. Sonra başka giysiler giyecekler ve
halk için olana yaklaşacaklar."
15 İç evi ölçmeyi bitirince, beni doğuya bakan kapının yolundan dışarı çıkardı ve onun
her tarafını ölçtü.
16 Ölçü kamışıyla doğu tarafını ölçtü, her yanı ölçü kamışıyla beş yüz kamış.
17 Kuzey tarafını ölçtü, her tarafı ölçü kamışıyla beş yüz kamış.
18 Güney tarafını ölçtü, ölçü kamışıyla beş yüz kamış.
19 Batı tarafına döndü ve ölçü kamışıyla beş yüz kamış ölçtü.
20 Dört tarafını ölçtü. Kutsal olanı sıradan olandan ayırmak için etrafında bir duvar
vardı, uzunluğu beş yüz arşın, genişliği beş yüz arşındı.

43

1 Sonra beni kapıya, doğuya bakan kapıya getirdi.
2 İşte, İsrael Tanrısı'nın görkemi doğu yolundan geldi. Sesi, çok suların sesi gibiydi ve
yeryüzü görkemiyle aydınlandı.
3 Görmüş olduğum görümün görünümüne benziyordu, kenti yıkmak için geldiğim
zaman görmüş olduğum görüm gibiydi; ve görümler Kevar Irmağı'nın yanında görmüş
olduğum görüm gibiydi; ve yüzüstü düştüm.
4 Yahve'nin görkemi, doğuya bakan kapının yolundan eve girdi.
5 Ruh beni kaldırıp iç avluya getirdi; ve işte, Yahve'nin görkemi evi dolduruyordu.
6 Evden birinin benimle konuştuğunu duydum ve bir adam yanımda durdu.
7 Ve bana şöyle dedi, "Ey insanoğlu, burası tahtımın yeri ve ayaklarımın tabanlarımın
yeri, İsrael'in çocukları arasında sonsuza dek oturacağım yer. İsrael evi, ne onlar, ne de
kralları, fahişelikleriyle ve krallarının yüksek yerlerdeki cesetleriyle kutsal adımı
kirletmeyecekler;
8 eşiklerini eşiğimin yanına, kapı sövelerini kapı sövemin yanına koymaktaydılar.
Benimle onlar arasında bir duvar vardı; ve işledikleri iğrençliklerle kutsal adımı
kirlettiler. Bu yüzden onları öfkemle tükettim.
9 Şimdi fahişeliklerini ve krallarının cesetlerini benden uzaklaştırsınlar. O zaman
sonsuza dek aralarında otururum."
10 "Sen, ey insanoğlu, İsrael evine evi göster de, suçlarından utansınlar; ve örneğini
ölçsünler.
11 Eğer yaptıkları her şeyden utanıyorlarsa, onlara evin şeklini ve biçimini, çıkışlarını,
girişlerini, yapısını, bütün kurallarını, bütün biçimlerini ve bütün yasalarını bildir; ve
onların gözü önünde onu yaz da, onun bütün şeklini ve bütün kurallarını tutsunlar ve
onları yapsınlar."
12 "Evin yasası şudur: Dağın tepesinde, çevresindeki bütün sınır çok kutsal olacak. İşte,
evin yasası budur."
13 "Bunlar, sunağın arşınla ölçüleridir (arşın* bir arşın ve bir el genişliğindedir): Tabanı
bir arşın, genişliği bir arşın ve kenar pervazı çepeçevre bir karış† olacak; ve bu, sunağın
tabanı olacak.
14 Yerdeki dipten alt çıkıntıya kadar iki arşın, genişliği bir arşın; küçük çıkıntıdan büyük
çıkıntıya kadar dört arşın, genişliği bir arşın olacak.
15 Üst sunak dört arşın olacak; sunak ocağından yukarıya doğru dört boynuz olacak.

* **43:13** Normal bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. Bir elin genişliği yaklaşık 4,3 inç veya 11 cm'dir. † **43:13** Bir karış, bir insanın elini uzattığında başparmağının ucundan serçe parmağının ucuna kadar olan uzunluktur (yaklaşık yarım arşın, veya 9 inç, veya 22,8 cm.)

16 Sunağın ocağı on iki arşın uzunluğunda, on iki arşın genişliğinde, dört kenarı kare olacak.
17 Çıkıntının dört kenarı on dört arşın uzunluğunda, on dört arşın genişliğinde; onun çevresindeki pervaz yarım arşın, tabanı çevresinde bir arşın olacak. Basamakları doğuya bakacak."
18 Ve bana dedi, "Ey insanoğlu, Efendi Yahve şöyle diyor: 'Onu yaptıkları günde, sunağın üzerinde yakmalık sunular sunmak ve üzerine kan serpmek için kuralları şunlardır.
19 Bana hizmet etmek için bana yakın olan, Sadok soyundan Levili kâhinlere günah sunusu olarak genç bir boğa vereceksin.' diyor Efendi Yahve.
20 'Onun kanından alıp dört boynuzu üzerine, kenarın dört köşesi üzerine ve çevresindeki pervazın üzerine süreceksin. Onu temizleyeceksin ve böylece onun için kefaret edeceksin.
21 Günah sunusu boğasını da alacaksın ve kutsal yerin dışında, evin belirlenmiş olan yerinde yakılacak."'
22 "İkinci gün, günah sunusu olarak kusursuz bir erkeç sunacaksın; ve sunağı boğa ile nasıl temiz kıldılarsa, öyle temiz kılacaklar.
23 Temiz kılma işini bitirince, kusursuz bir genç boğa ve sürüden kusursuz bir koç sunacaksın.
24 Onları Yahve'ye yaklaştıracaksın; ve kâhinler onların üzerlerine tuz serpecekler ve onları Yahve'ye yakmalık sunu olarak sunacaklar."
25 "'Her gün günah sunusu olarak bir keçi hazırlayacaksın. Kusursuz bir genç boğa da ve sürüden bir koç hazırlayacaklar.
26 Yedi gün sunak için kefaret edecekler ve onu temiz kılacaklar. Böylece onu adayacaklar.
27 Günler tamamlandığında, sekizinci günden itibaren kâhinler yakmalık sunularınızı ve esenlik sunularınızı sunakta sunacaklar. O zaman sizi kabul edeceğim.' diyor Efendi Yahve."

44

1 Sonra beni, doğuya bakan kutsal yerin dış kapısı yolundan geri getirdi; ve kapı kapalıydı.
2 Yahve bana, "Bu kapı kapalı kalacak" dedi. "Açılmayacak, kimse ondan içeri girmeyecek; çünkü İsrael'in Tanrısı Yahve ondan girmiştir. Bu yüzden kapalı kalacak.
3 Bey ise, bey olduğu için Yahve'nin önünde ekmek yemek için orada oturacak. Kapı eyvanı yolundan girecek ve aynı yoldan çıkacak."
4 Sonra beni kuzey kapısı yolundan evin önüne getirdi; ve baktım ve işte, Yahve'nin görkemi Yahve'nin evini dolduruyordu; ve yüzüstü düştüm.
5 Yahve bana, "Ey insanoğlu, iyi bak, ve Yahve evinin bütün kuralları ve bütün yasaları hakkında sana söylediğim her şeyi gözlerinle gör, ve kulaklarınla işit; kutsal yerin her bir çıkılacak yeri ile eve girilecek yere iyi bak.
6 O asilere, İsrael evine diyeceksin, 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Ey İsrael evi, bütün iğrençlikleriniz yeter,
7 ekmeğimi, yağı ve kanı sunarken, kutsal yerimde bulunmak, onu, evimi, kirletmek üzere, yüreği sünnetsiz, bedeni sünnetsiz yabancıları içeri sokmakla, bütün iğrençliklerinize ek olarak, antlaşmamı da onlar bozdular.
8 Kutsal şeylerimin görevini yerine getirmediniz; kutsal yerimde benim işimi yerine getirecek olan adamları kendiniz için koydunuz."
9 Efendi Yahve şöyle diyor: "Yüreği sünnetsiz, bedeni sünnetsiz hiçbir yabancı, İsrael'in çocukları arasında olan hiçbir yabancı tapınağıma girmeyecek.""

10 “ ‘ “Ama İsrael saptığında benden uzaklaşan, putlarının ardından giden Levililer,
kendi suçlarını yüklenecekler.
11 Ancak tapınağımda hizmetkâr olacaklar, evin kapılarında gözetmenlik yapacaklar ve
evde hizmet edecekler. Yakılan sunuyu ve halk için kurbanı kesecekler ve onlara
hizmet etmek üzere onların önünde duracaklar.
12 Çünkü putlarının önünde onlara hizmet ettiler ve İsrael evi için suç tökezi oldular, bu
yüzden elimi onlara karşı kaldırdım.” diyor Efendi Yahve, “Ve suçlarını yüklenecekler.
13 Kutsal şeylerimden, en kutsal olan şeylerin birine yaklaşmak üzere, kâhinlik görevini
yerine getirmek için bana yaklaşmayacaklar; ama utançlarını ve yaptıkları iğrençlikleri
yüklenecekler.
14 Yine de onları evin her hizmeti için, onda yapılacak bütün işler için onları
görevlendireceğim."”'
15 “ ‘ “Ama İsrael'in çocukları benden saptığında tapınağımın görevini yapan
Sadokoğulları Levili kâhinler bana hizmet etmek için onlar bana yaklaşacaklar. Bana yağ
ve kan sunmak için onlar önümde duracaklar.” diyor Efendi Yahve.
16 “Kutsal yerime girecekler, bana hizmet için soframa onlar yaklaşacaklar ve
talimatlarımı tutacaklar."”'
17 “ ‘ “İç avlunun kapılarından girdiklerinde keten giysiler giyecekler. İç avlunun
kapılarında ve içeride hizmet ederken üzerlerinde yün bulunmayacak.
18 Başlarında keten sarıklar, bellerinde keten don olacak. Terletici bir şey
giymeyecekler.
19 Dış avluya, halkın yanına dış avluya çıktıklarında, hizmet ettikleri giysilerini çıkarıp
onları kutsal odalara koyacaklar. Giysileriyle halkı kutsamamak için başka giysiler
giyecekler."”'
20 “”'Başlarını tıraş etmeyecekler, saçlarını da uzatmayacaklar. Yalnızca başlarının
saçını kesecekler.
21 Kâhinlerden hiçbiri iç avluya girdiğinde şarap içmeyecek.
22 Dul ya da boşanmış bir kadını kendilerine karı olarak almayacaklar; ancak İsrael
evi soyundan gelen el değmemiş kızları ya da bir kâhinden dul kalmış bir kadını
alacaklar.
23 Halkıma kutsal ile sıradan arasındaki farkı öğretecekler ve kirli ile temiz arasındaki
farkı ayırt etmelerini sağlayacaklar."”'
24 “ “Bir anlaşmazlıkta hükmetmek için duracaklar. Bunu benim kurallarıma göre
yargılayacaklar. Yasalarımı ve kurallarımı bütün belli bayramlarımda tutacaklar.
Şabatlarımı kutsal kılacaklar."”'
25 “”'Kendilerini kirletmemek için hiçbir ölünün yanına girmeyecekler; ancak baba,
anne, oğul, kız, erkek kardeş ya da kocası olmayan kız kardeş için kendilerini
kirletebilirler.
26 Temizlendikten sonra onun için yedi gün sayacaklar.
27 Kutsal yere, iç avluya, kutsal yerde hizmet etmek için girdiği gün, günah sunusunu
sunacaktır.” diyor Efendi Yahve.”'
28 “ ‘Onların bir mirası olacak: Ben onların mirasıyım; ve İsrael'de onlara hiç mülk
vermeyeceksiniz. Ben onların mülküyüm.
29 Ekmek sunusunu, günah sunusunu ve suç sunusunu onlar yiyecekler; ve İsrael'de
adanmış her şey onların olacaktır.
30 Her şeyin ilk ürünlerinin ilki ve her şeyin her sunusu, bütün sunularınız kâhin için
olacak. Bereketin evinizin üzerinde durması için hamurunuzun ilkini kâhinlere
vereceksiniz.
31 Kâhinler, ister kuş, ister hayvan olsun, kendiliğinden ölen ya da parçalanmış hiçbir
şeyden yemeyecekler.”'

45

1 “ ‘ “Miras için ülkeyi kura ile böldüğünüzde de, Yahve'ye bir sunu, ülkeden kutsal bir
pay sunacaksınız. Uzunluğu yirmi beş bin kamış uzunluğunda, genişliği on bin kamış
olacak. Çevresindeki onun bütün sınırları kutsal olacak.
2 Bundan kutsal yer için beş yüze beş yüz kare biçiminde olacak, çevresindeki açık yeri
için de elli arşın* olacak.
3 Bu ölçüden yirmi beş bin uzunluk ve on bin genişlik ölçeceksiniz. İçinde çok kutsal
olan kutsal yer olacak.
4 Bu, ülkenin kutsal payıdır; Yahve'ye hizmet etmek için yaklaşan kâhinler, kutsal yer
hizmetkârları için olacak. Onların evleri için bir yer ve tapınak için kutsal bir yer
olacaktır.
5 Yirmi beş bin arşın uzunluğunda ve on bin arşın genişliğinde, evin hizmetkârları olan
Levililer'e, yirmi oda için kendilerine ait bir mülk olacak.""'
6 “ ‘ “Kentin mülkünü, kutsal payın sunusunun yanında, beş bin arşın genişliğinde ve
yirmi beş bin arşın uzunluğunda belirleyeceksiniz. Bu, bütün İsrael evi için olacak.""'
7 “ ‘ “Kutsal payın ve kent mülkünün bir yanından ve öbür yanından, kutsal pay
sunusunun önünde ve kent mülkünün önünde, batı tarafından batıya doğru ve doğu
tarafından doğuya doğru olan yer beyin olacak; ve batı sınırından doğu sınırına kadar
paylardan birine karşılık gelen uzunlukta olacak.
8 Ülkede İsrael'de mülk olarak ona ait olacak. Beylerim artık halkımı ezmeyecek, ülkeyi
boylarına göre İsrael evine verecekler.""'
9 “ ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Yeter artık, ey İsrael beyleri! Zorbalığı ve yağmayı
kaldırın, adaleti ve doğruluğu yerine getirin! Halkımı mülksüzleştirmeyi bırakın!” diyor
Efendi Yahve.
10 “Adil terazileriniz, adil efanız† ve adil batınız olacak.
11 Efa ve bat aynı ölçüde olacak, öyle ki bat homerin‡ onda birini, efa da homerin
onda birini içerecek. Ölçüsü homere göre aynı olacak.
12 Şekel§ yirmi gera* olacak. Yirmi şekel artı yirmi beş şekel artı on beş şekel minanız†
olacak.""'
13 “ ‘ “Sunacağınız sunu şudur: Bir homer buğdaydan efanın altıda birini, bir homer
arpadan efanın altıda birini vereceksiniz.
14 Ve yağın belirlenmiş payı, yağın batından, kordan‡ batın onda biri, o on battır, yani
bir homer (çünkü on bat bir homerdir),
15 ve İsrael'in iyi sulak otlaklarından, sürüden, iki yüzden bir kuzu, kendileri için
kefaret olmak üzere ekmek sunusu, yakmalık sunu ve esenlik sunuları içindir.” diyor
Efendi Yahve.
16 “Ülkenin bütün halkı İsrael'deki beye bu sunuyu verecek.
17 İsrael evinin bütün belirlenmiş bayramlarında, bayramlarda, Yeni Aylar'da ve
Şabatlar'da yakmalık sunuları, tahıl sunularını ve dökmelik sunularını vermek beyin işi
olacaktır; İsrael evi için kefaret etmek üzere günah sunusunu, ekmek sunusunu,
yakmalık sunuyu ve esenlik sunularını o hazırlayacaktır.""'
18 “ ‘Efendi Yahve şöyle diyor: “Birinci ayda, ayın birinci gününde kusursuz bir genç
boğa alacaksın ve kutsal yeri temiz kılacaksın.

---

* **45:2** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. † **45:10** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür ‡ **45:11** 1 homer yaklaşık 220 litre veya 6 kiledir § **45:12** Bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur. * **45:12** bir gerah yaklaşık 0,5 gram veya yaklaşık 7,7 grendira † **45:12** Bir mina yaklaşık 600 gram veya 1,3 pounddur. ‡ **45:14** 1 kor, 1 homer'a eşit hacimde olup yaklaşık 211 litre, 55,9 galon veya 6 kileye eşittir.

19 Kâhin günah sunusunun kanından alıp evin kapı söveleri üzerine, sunağın çıkıntısının
dört köşesi üzerine ve iç avlunun kapı söveleri üzerine sürecek.
20 Ayın yedinci günü, yanlışlıkla ya da bilgisizlikten günah işleyen herkes için bunu
yapacaksın. Böylece ev için kefaret edeceksin.'"'
21 " ' "Birinci ayda, ayın on dördüncü gününde, Pesah, yedi günlük bayram olacak;
mayasız ekmek yenilecek.
22 O gün, bey kendisi ve ülkenin bütün halkı için günah sunusu olarak bir boğa
hazırlayacak.
23 Bayramın yedi günü, her gün kusursuz yedi boğa ve yedi koç olmak üzere Yahve'ye
yakmalık sunu; günah sunusu olarak da her gün bir erkeç hazırlayacak.
24 Ekmek sunusu olarak, bir boğa için bir efa§ , bir koç için bir efa ve bir efa için bir
hin* yağ hazırlayacak.'"'
25 " ' "Yedinci ayda, ayın on beşinci günü, bayram sırasında, yedi gün böyle yapacak.
Günah sunusu, yakmalık sunu, ekmek sunusu ve yağ için aynı şeyi yapacak.'"'

46

1 " 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Doğuya bakan iç avlunun kapısı altı iş günü kapalı
kalacak; ama Şabat Günü açılacak ve Yeni Ay Günü açılacak.
2 Bey, dışarıdaki kapının eyvanı yolundan girecek ve kapı sövesinin yanında duracak;
ve kâhinler onun yakmalık sunusunu ve esenlik sunularını hazırlayacaklar ve kapının
eşiğinde tapınacak. Sonra dışarı çıkacak; ama kapı akşama kadar kapanmayacak.
3 Ülke halkı, Şabatlar'da ve Yeni Aylar'da o kapının girişinde Yahve'nin önünde
tapınacaklar.
4 Şabat Günü beyin Yahve'ye sunacağı yakmalık sunu, kusursuz altı kuzu ve kusursuz
bir koç olacak;
5 ve koç için bir efa ekmek sunusu, kuzular için de elinden geldiğince ekmek sunusu,
ve bir efa* için bir hin† yağ olacak.
6 Yeni Ay Günü'nde kusursuz bir genç boğa, altı kuzu ve bir koç olacak. Kusursuz
olacaklar.
7 Ekmek sunusu hazırlayacak: Boğa için bir efa, koç için bir efa ve kuzular için elinden
geldiğince ekmek sunusu ve bir efa için bir hin yağ.
8 Bey içeri girdiğinde, kapı eyvanı yolundan girecek ve onun yolundan çıkacak.'"'
9 " ' "Ama ülke halkı belli bayramlarda Yahve'nin önüne geldiğinde, tapınmak için
kuzey kapısı yolundan giren, güney kapısı yolundan çıkacak; ve güney kapısı yolundan
giren, kuzey kapısı yolundan çıkacak. Girdiği kapının yolundan geri dönmeyecek, ama
onun önünden doğruca çıkacak.
10 Onlar girdiğinde, bey de onlarla birlikte girecek. Onlar çıktığında, o da çıkacak.'"'
11 " ' "Bayramlarda ve belli günlerde, ekmek sunusu, boğa için bir efa,‡ koç için bir efa
ve kuzular için elinden geldiğince, bir efa için bir hin yağ olacak.
12 Bey, Yahve'ye gönülden sunu, yakmalık sunu ya da esenlik sunuları olarak
gönülden bir sunu hazırladığında, doğuya bakan kapı kendisine açılacak; ve yakmalık
sunusunu ve esenlik sunularını, Şabat Günü'nde yaptığı gibi hazırlayacak. Sonra çıkacak;
ve çıktıktan sonra kapı kapanacak.'"'
13 " ' "Her gün, Yahve'ye yakmalık sunu olarak kusursuz bir yıllık kuzu
hazırlayacaksın. Onu her sabah hazırlayacaksın.

§ **45:24** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür
* **45:24** Bir hin yaklaşık 6,5 litre veya 1,7 galondur.
* **46:5** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür
† **46:5** Bir hin yaklaşık 6,5 litre veya 1,7 galondur.
‡ **46:11** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür

14 Her sabah onunla birlikte efanın§ altıda biri, ince unu ıslatmak için bir hin yağın
üçte biri olmak üzere ekmek sunusu hazırlayacaksın; sürekli bir kuralla Yahve'ye daimi
ekmek sunusudur.
15 Böylece kuzuyu, ekmek sunusunu ve yağı her sabah, sürekli yakmalık sunu olarak
hazırlayacaklar."'"
16 " 'Efendi Yahve şöyle diyor: "Eğer bey oğullarından birine armağan verirse, bu onun
mirasıdır. Oğullarına ait olacaktır. Miras yoluyla onların mülküdür.
17 Ama mirasından hizmetkârlarından birine armağan verirse, özgürlük yılına kadar
onun olacaktır; sonra beye geri dönecektir; ama mirasına gelince, oğullarının olacaktır.
18 Ve bey halkın mirasından alıp onları mülklerinden çıkarmayacaktır. Oğullarına kendi
mülkünden miras verecektir, öyle ki, halkım, hiçbiri, kendi mülkünden dağılmasın."'"
19 Sonra beni kapının yanındaki girişten, kuzeye bakan kâhinlerin kutsal odalarına
getirdi. İşte, arka tarafta batıya doğru bir yer vardı.
20 Ve bana, "Bu, kâhinlerin suç sunusunu ve günah sunusunu kaynatacakları ve
ekmek sunusunu pişirecekleri yerdir; halkı kutsamamak için bunları dış avluya
çıkarmasınlar" dedi.
21 Sonra beni dış avluya çıkardı ve avlunun dört köşesinden beni geçirdi; ve işte,
avlunun her köşesinde bir avlu vardı.
22 Avlunun dört köşesinde kırk arşın* uzunluğunda ve otuz arşın genişliğinde kapalı
avlular vardı. Köşelerde dördünün de ölçüsü birdi.
23 Onların, dördünün de çevresinde duvar vardı ve duvarların altında çepeçevre
kaynatma yerleri yapılmıştı.
24 Sonra bana, "Bunlar kaynatma evleridir, evin hizmetkârları halkın kurbanını
orada kaynatacaklar" dedi.

47

1 Beni tapınağın kapısına geri getirdi; ve işte, tapınağın önü doğuya baktığı için,
tapınağın eşiğinin altından doğuya doğru sular çıkıyordu. Sular tapınağın sağ tarafından,
sunağın güneyinden, altından aşağı iniyordu.
2 Sonra beni kuzey kapısı yolundan çıkardı ve beni dışarıdaki yoldan, doğuya bakan
kapının yolundan dış kapıya kadar dolaştırdı. İşte, sular sağ taraftan akıyordu.
3 Adam elinde iple doğuya doğru çıktığında, bin arşın* ölçtü ve beni ayak bileklerine
kadar gelen sulardan geçirdi.
4 Yine bin ölçtü ve beni dizlere kadar gelen sulardan geçirdi. Yine bin ölçtü ve beni
bele kadar gelen sulardan geçirdi.
5 Sonra bin ölçtü; ve içinden geçemediğim bir ırmaktı, çünkü sular yükselmişti, içinde
yüzülecek sular, içinde yürünemeyecek bir ırmaktı.
6 Ve bana dedi, "Ey insanoğlu, bunu gördün mü?" Sonra beni yine ırmağın kıyısına
getirdi.
7 Ve geri döndüğümde, işte, ırmağın kıyısında, bir tarafta ve öbür tarafta çok ağaçlar
vardı.
8 Ve bana dedi, "Bu sular doğu bölgesine doğru çıkıyor ve Arava'ya inecekler. Sonra
denize doğru gidecekler ve çıkarılacak bu sular deniz içine akacaklar; ve sular iyileşecek.
9 Irmakların geldiği her yerde kaynaşan her canlı yaratık yaşayacak. O zaman pek çok
balık olacak; çünkü bu sular oraya varınca, ve denizin suları iyileşecek ve ırmağın
vardığı her yerde her şey yaşayacak.

---

§ **46:14** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür * **46:22** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. * **47:3** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

10 Ve balıkçılar onun yanında duracaklar. En Gedi'den En Eglaim'e kadar ağların yayılacağı bir yer olacak. Balıkları büyük denizin balıkları gibi, türlerine göre çok olacak.
11 Ama çamur yerleri ve bataklıkları iyileşmeyecek. Tuza terk edilecekler.
12 Irmak kıyılarında, yanında, her iki tarafta, yaprağı solmayan, meyvesi tükenmeyen her yiyecek ağacı yetişecek. Her ay yeni meyve verecek, çünkü suları tapınaktan çıkıyor. Meyvesi yiyecek, yaprağı şifa olacak."
13 Efendi Yahve şöyle diyor: "Bu, İsrael'in on iki oymağına göre ülkeyi miras olarak böleceğiniz sınır olacak. Yosef'in iki payı olacak.
14 Her biriniz onu miras alacaksınız; çünkü onu atalarınıza vereceğime ant içtim. Bu ülke size miras olarak düşecek."
15 "Ülkenin sınırı şu olacak: Kuzey tarafında, büyük denizden, Hetlon yoluyla, Zedad girişine kadar;
16 Hamat, Berota, Damaskus sınırı ile Hamat sınırı arasındaki Sivraim, Havran sınırı yanında olan Hazer-Hattikon'a kadar.
17 Denizden sınır, Damaskus sınırındaki Hazar Enon olacak; kuzeyde, kuzeye doğru Hamat sınırı olacak. Bu kuzey tarafıdır."
18 "Doğu tarafı, Havran, Damaskus, Gilad ve İsrael diyarı arasında Yarden olacak; kuzey sınırından doğu denizine kadar ölçeceksiniz. Bu doğu tarafıdır."
19 "Güney tarafı güneye doğru Tamar'dan Meribot Kadeş sularına kadar, dereye, büyük denize kadar olacak. Bu güney tarafı, güneye doğrudur."
20 "Batı tarafı büyük deniz olacak, güney sınırından Hamat girişinin karşısına kadar. Bu batı tarafıdır."
21 "Bu toprakları kendinize İsrael oymaklarına göre böleceksiniz.
22 Bunu kura ile kendinize ve aranızda yaşayan ve aranızda çocuk sahibi olacak yabancılara miras olarak böleceksiniz. O zaman onlar sizin için İsrael'in çocukları arasında yerli doğanlar gibi olacaklar. İsrael oymakları arasında sizinle birlikte mirasları olacak.
23 O yabancı hangi oymakta yaşıyorsa, mirasını orada vereceksiniz." diyor Efendi Yahve.

48

1 "Şimdi oymakların adları şunlardır: Kuzey ucundan, Hetlon yolu yanından Hamat girişine kadar, Damaskus sınırında Hazar Enan'a kadar, Hamat'ın yanında kuzeye doğru (ve doğu ve batı tarafları onun olacak), Dan, bir pay."
2 "Dan sınırı yanında, doğu tarafından batı tarafına kadar, Aşer, bir pay."
3 "Aşer sınırı yanında, doğu tarafından batı tarafına kadar, Naftali, bir pay."
4 "Naftali sınırı yanında, doğu tarafından batı tarafına kadar, Manaşşe, bir pay."
5 "Manaşşe sınırı yanında, doğu tarafından batı tarafına kadar, Efraim, bir pay."
6 "Efraim sınırı yanında, doğu tarafından batı tarafına kadar, Ruven, bir pay."
7 "Ruven sınırı yanında, doğudan batıya kadar, Yahuda, bir pay."
8 "Sunacağınız sunu, Yahuda sınırı yanında olacak, doğu tarafından batı tarafına kadar, yirmi beş bin kamış genişliğinde ve uzunluğu doğu tarafından batı tarafına kadar, paylardan birine göre olacak; ve kutsal yer onun ortasında olacak."
9 "Yahve'ye sunacağınız sunu, yirmi beş bin kamış uzunluğunda ve on bin genişliğinde olacak.
10 Çünkü kâhinler için kutsal sunu şunlar olacak: Kuzeye doğru yirmi beş bin uzunluğunda, ve batıya doğru on bin genişliğinde, ve doğuya doğru on bin genişliğinde, ve güneye doğru yirmi beş bin uzunluğunda; ve Yahve'nin Tapınağı onun ortasında olacak.
11 Bu, İsrael'in çocukları saptıkları zaman, Levililer'in saptığı gibi sapmamış olan, benim talimatımı tutan Sadokoğulları'ndan kutsanmış kâhinler için olacak.

12 Bu, Levililer sınırı yanında, ülkenin sunularından, onlar için çok kutsal bir şey
olacak."
13 "Kâhinlerin sınırı boyunca, Levililer yirmi beş bin arşın uzunluğa ve on bin arşın
genişliğe sahip olacaklar. Bütün uzunluk yirmi beş bin, genişlik on bin olacak.
14 Ondan hiç satmayacaklar, takas etmeyecekler ve ülkenin ilk ürünleri başkasına
geçmeyecek, çünkü o Yahve'ye kutsaldır."
15 "Yirmi beş binin önünde, genişlikten kalan beş bin arşın, kent için, oturulacak yer
için ve açık yerler için ortak kullanım için olacak; kent onun ortasında olacak.
16 Onun ölçüleri şöyle olacak: Kuzey tarafı dört bin beş yüz, güney tarafı dört bin beş
yüz, doğu tarafı dört bin beş yüz, batı tarafı dört bin beş yüz.
17 Kentin açık yerleri olacak: Kuzeye doğru iki yüz elli, güneye doğru iki yüz elli,
doğuya doğru iki yüz elli, batıya doğru iki yüz elli.
18 Kutsal sununun yanında olan uzunluğun geri kalanı doğuya doğru on bin, batıya
doğru on bin olacak; kutsal sununun yanında olacak. Onun mahsulü kentte çalışanlar
için yiyecek olacak.
19 İsrael'in bütün oymaklarından kentte çalışanlar o toprağı işleyecekler.
20 Bütün sunu yirmi beş bine, yirmi beş bin kare olacak. Bunu kentin mülküyle
birlikte kutsal sunu olarak sunacaksınız."
21 Kutsal sunu ve kentin mülkünün bir yanında ve öbür yanında kalan kısım beyin
olacak; doğu sınırına doğru sununun yirmi beş bini önünde ve batı sınırı yanında, batıya
doğru yirmi beş bini önünde, payların yanındaki yer, beyin olacak. Kutsal sunu ve evin
kutsal yeri onun ortasında olacak.
22 Yahuda sınırı ile Benyamin sınırı arasında, beye ait olanın ortasındaki Levililer'in
mülkünden ve kent mülkünden başkası, beyin olacak."
23 "Diğer oymaklara gelince: Doğu tarafından batı tarafına kadar, Benyamin, bir pay."
24 "Benyamin sınırı yanında, doğu tarafından batı tarafına kadar, Şimon, bir pay."
25 "Şimon sınırı yanında, doğu tarafından batı tarafına kadar, İssakar, bir pay."
26 "İssakar sınırı yanında, doğu tarafından batı tarafına kadar, Zevulun, bir pay."
27 "Zevulun sınırı yanında, doğu tarafından batı tarafına kadar, Gad, bir pay."
28 "Gad sınırı yanında, güney tarafında güneye doğru, sınır Tamar'dan Meribat Kadeş
sularına kadar, dereye ve büyük denize kadar olacak."
29 "Bu, İsrael oymaklarına miras olarak kura ile böleceğiniz diyardır ve bunlar onların
paylarıdır, diyor Efendi Yahve."
30 "Kentin çıkışları şunlardır: Kuzey tarafında ölçüye göre dört bin beş yüz kamış;
31 ve kentin kapıları İsrael oymaklarının adlarına göre olacak, kuzeye doğru üç kapı:
Ruven Kapısı, bir; Yahuda Kapısı, bir; Levi Kapısı, bir."
32 "Doğu tarafında dört bin beş yüz kamış ve üç kapı: Yosef Kapısı, bir; Benyamin
Kapısı, bir; Dan Kapısı, bir."
33 "Güney tarafında ölçüye göre dört bin beş yüz kamış ve üç kapı: Şimon Kapısı, bir;
İssakar Kapısı, bir; Zevulun Kapısı, bir."
34 "Batı tarafında dört bin beş yüz kamış, üç kapısıyla birlikte: Gad Kapısı, bir; Aşer
Kapısı, bir; Naftali Kapısı, bir."
35 "Çevresi on sekiz bin kamış olacak. Kentin adı o günden itibaren 'Yahve oradadır'
olacak."

DANİEL

1 Yahuda Kralı Yehoyakim'in krallığının üçüncü yılında, Babil Kralı Nebukadnetsar
Yeruşalem'e gelip onu kuşattı.
2 Efendi,* Yahuda Kralı Yehoyakim'i ve Tanrı'nın† evindeki kaplardan bazılarını onun
eline verdi. Bunları Şinar diyarına, ilâhının evine götürdü. Kapları ilâhının hazine evine
getirdi.
3 Kral, hadımlarının başı olan Aşpenaz'a, İsrael'in çocuklarından, kral soyundan‡ ve
soylulardan bazılarını getirmesini söyledi.
4 Bunlar hiçbir kusuru olmayan, ama yakışıklı, her türlü bilgelikte usta, bilgili,
bilimde anlayışlı, kralın sarayında durabilecek yetenekte olan gençlerdi. Onlara
Keldaniler'in öğretisini ve dilini öğretmesini söyledi.
5 Kral onlara kralın lezzetli yemeklerinden ve içtiği şaraptan üç yıl boyunca
beslenmeleri için günlük bir pay ayırdı; böylece sonunda kralın önünde duracaklardı.
6 Onların arasında Yahuda'nın çocuklarından Daniel, Hananya, Mişael ve Azarya da
vardı.
7 Hadımlar beyi onlara adlar koydu: Daniel'e Belteşatsar, Hananya'ya Şadrak, Mişael'e
Meşak ve Azarya'ya Abednego adını verdi.
8 Ama Daniel kralın lezzetli yemekleriyle ve içtiği şarapla kendini kirletmemeye
yüreğine koydu. Bunun için, hadımlar beyinden kendini kirletmemek için ricada
bulundu.
9 Tanrı, Daniel'e hadımlar beyinin gözünde iyilik ve merhamet buldurdu.
10 Hadımlar beyi Daniel'e, "Yiyecek ve içeceğinizi tayin eden efendim kraldan
korkuyorum" dedi. "Çünkü neden sizin yüzlerinizi yaşıtlarınızdan daha kötü görsün? O
zaman başımı kralla tehlikeye atmış olursunuz."
11 O zaman Daniel, hadımlar beyinin Daniel'in, Hananya'nın, Mişael'in ve Azarya'nın
üzerine atadığı kâhyaya şöyle dedi:
12 "Lütfen hizmetkârlarını on gün dene; bize yemek için sebze ve içmek için su
versinler.
13 Sonra yüzlerimiz ve kralın lezzetli yemeklerinden yiyen gençlerin yüzleri senin
önünde yoklansın; gördüğüne göre de hizmetkârlarına davran."
14 Böylece onları bu konuda dinledi ve onları on gün denedi.
15 On günün sonunda onların yüzleri kralın lezzetli yemeklerinden yiyen bütün
gençlerden daha güzel ve daha beslenmiş göründü.
16 Bunun üzerine hizmetkâr onların lezzetli yiyeceklerini ve içecekleri şarabı kaldırdı,
onlara sebze verdi.
17 Bu dört gence gelince, her türlü öğrenme ve bilgelikte Tanrı onlara bilgi ve beceri
verdi. Daniel de her türlü görüm ve düşte anlayışa sahipti.
18 Kralın onların içeri alınması için belirlediği günlerin sonunda, hadımların beyi onları
içeriye, Nebukadnetsar'ın önüne getirdi.
19 Kral onlarla konuştu; ve aralarında Daniel, Hananya, Mişael ve Azarya gibisi
bulunamadı. Bu yüzden kralın önünde bunlar durdular.
20 Kralın onlara sorduğu her türlü bilgelik ve anlayış konusunda, onları ülkesindeki
bütün sihirbazlardan ve büyücülerden on kat daha iyi buldu.
21 Daniel, Kral Koreş'in birinci yılına kadar yerinde durdu.

---

* **1:2** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır. † **1:2** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. ‡ **1:3** veya tohum

2

1 Nebukadnetsar'ın krallığının ikinci yılında Nebukadnetsar düşler gördü; ruhu sıkıldı
ve uykusu kaçtı.
2 Sonra kral, kendisine düşlerini anlatsınlar diye büyücülerin, sihirbazların, falcıların
ve Keldaniler'in çağırılmasını buyurdu. Böylece içeri girip kralın önünde durdular.
3 Kral onlara, "Bir düş gördüm ve o düşü bilmek için ruhum sıkılıyor" dedi.
4 Sonra Keldaniler krala Suriye dilinde, "Ey kral, daima yaşa! Hizmetkârlarına düşü
anlat da yorumunu gösterelim." dediler.
5 Kral Keldaniler'e, "Bu şey benden gitti" diye karşılık verdi, "Eğer düş ve yorumunu
bana bildirmezseniz, paramparça edileceksiniz ve evleriniz çöplüğe çevrilecek.
6 Ama eğer düşü ve yorumunu gösterirseniz, benden armağanlar, ödüller ve büyük onur
alacaksınız. Bu yüzden düşü ve yorumunu bana gösterin."
7 İkinci kez yanıt verip, "Kral hizmetkârlarına düşü anlatsın, yorumunu gösterelim"
dediler.
8 Kral şöyle yanıt verdi, "Zaman kazanmaya çalıştığınızı kesinlikle biliyorum, çünkü o
şeyin benden gitmiş olduğunu görüyorsunuz.
9 Ama eğer düşü bana bildirmezseniz, sizin için tek bir yasa var; çünkü durum
değişene dek önümde söylemek için yalan ve bozuk sözler hazırladınız. Bu yüzden bana
düşü söyleyin de yorumunu bana gösterebileceğinizi bileyim."
10 Keldaniler krala yanıt verip, "Yeryüzünde kralın meselesini gösterebilecek kimse
yok, çünkü hiçbir kral, efendi ya da yönetici bir büyücüden, falcıdan ya da Keldani'den
böyle bir şey sormamıştır.
11 Kralın sorduğu bu şey nadirdir, meskeni insanlar arasında olmayan ilâhlar dışında,
kralın önünde bunu gösterebilecek kimse yoktur." dediler.
12 Bu yüzden kral kızdı ve çok hiddetlendi ve Babil'in bütün bilge adamlarının
öldürülmesini buyurdu.
13 Böylece ferman çıktı ve bilge adamlar öldürülecekti. Daniel'i ve arkadaşlarını
öldürmek için aradılar.
14 O zaman Daniel, Babil'in bilge adamlarını öldürmek için çıkan kralın muhafız
komutanı Aryok'a öğüt ve sağduyuyla yanıt verdi.
15 Kralın komutanı Aryok'a, "Kraldan bu ferman neden bu kadar acil?" diye karşılık
verdi. Sonra Aryok durumu Daniel'e bildirdi.
16 Daniel içeri girdi ve krala yorumu göstermek için kraldan kendisine bir zaman
vermesini istedi.
17 Sonra Daniel evine gitti ve arkadaşları Hananya, Mişael ve Azarya'ya durumu
bildirdi.
18 Öyle ki, Daniel ve arkadaşları Babil'in diğer bilge adamlarıyla birlikte yok
olmasınlar diye, bu sır konusunda göğün Tanrısı'nın merhametini dileyeceklerdi.
19 O zaman sır Daniel'e geceleyin bir görümde açıklandı. Sonra Daniel göğün Tanrısı'nı
övdü.
20 Daniel şöyle yanıt verdi,
"Tanrı'nın adı daima ve hep yücelsin;
çünkü bilgelik ve güç O'nundur.
21 Zamanları ve mevsimleri değiştiren O'dur.
O kralları indirir ve krallar diker.
Bilgelere bilgelik, anlayışlı olanlara bilgi verir.
22 Derin ve gizli şeyleri açığa O çıkarır.
Karanlıkta ne olduğunu bilir
Ve ışık O'nun yanında oturur.
23 Ey atalarımın Tanrısı,
bana bilgelik ve güç veren

ve şimdi senden istediğimiz şeyi bana bildiren sana
şükrederim ve seni överim;
çünkü kralın meselesini bize bildirdin."
24 Bunun üzerine Daniel, kralın Babil bilgelerini yok etmekle görevlendirmiş olduğu
Aryok'un yanına gitti. Gidip ona şöyle dedi: "Babil bilgelerini yok etme. Beni kralın
önüne götür, ben de krala yorumunu göstereyim."
25 Aryok, Daniel'i aceleyle kralın önüne getirdi ve şöyle dedi: "Yahuda sürgünlerinden
krala yorumunu bildirecek bir adam buldum."
26 Kral, Belteşatsar adındaki Daniel'e, "Gördüğüm düşü ve yorumunu bana bildirebilir
misin?" diye karşılık verdi.
27 Daniel kralın önünde şöyle yanıt verdi: "Kralın sorduğu sır, bilgeler, büyücüler,
sihirbazlar ya da falcılar tarafından krala gösterilemez.
28 Ancak gökte sırları açan bir Tanrı var ve O, son günlerde ne olacağını Kral
Nebukadnetsar'a bildirdi. Senin düşün, yatağının üzerinde başının görümleri şunlardır:
29 "Ey kral, bundan sonra ne olacak diye yatağında sana düşünceler geldi; ve sırları
açan sana ne olacağını bildirdi.
30 Ama bana gelince, bu sır bana bütün yaşayanlardan daha bilge olduğum için değil,
ama yorumun krala bildirilsin de, sen kendi yüreğinin düşüncelerini bilesin diye
açıklandı."
31 "Sen, ey kral, gördün ve işte,* büyük bir suret. Güçlü ve parlaklığı olağanüstü olan
bu suret senin önünde duruyordu; görünüşü de korkunçtu.
32 Bu suretin başı saf altından, göğsü ve kolları gümüşten, karnı ve kalçaları tunçtan,
33 bacakları demirden, ayaklarının bir kısmı demirden, bir kısmı kildendi.
34 Sen el değmeden kesilen bir taşın suretin demir ve kilden olan ayaklarını vurup
parçaladığı o ana dek bakıyordun.
35 O zaman demir, kil, tunç, gümüş ve altın birlikte parçalandı ve yaz harman
yerlerinin saman çöpü gibi oldular. Rüzgâr onları alıp götürdü, öyle ki, onlar için bir yer
bulunamadı. Surete çarpan taş büyük bir dağ oldu ve bütün dünyayı doldurdu."
36 "Düş budur; ve yorumunu kralın önünde bildireceğiz.
37 Ey kral, sen kralların kralısın, göğün Tanrısı sana krallığı, gücü, kuvveti ve yüceliği
verdi.
38 İnsan çocuklarının oturduğu her yerde, kır hayvanlarını ve gökyüzünün kuşlarını
senin eline verdi ve seni onların hepsinin üzerinde hakim kıldı. Sen altından olan başsın."
39 "Senden sonra senden aşağı başka bir krallık çıkacak; ve bütün dünya üzerinde
hüküm sürecek olan tunçtan başka üçüncü bir krallık çıkacak.
40 Dördüncü krallık demir gibi güçlü olacak, çünkü demir her şeyi kırar ve boyun
eğdirir; ve bunların hepsini ezen demir gibi parçalayıp ezecektir.
41 Oysa ayakların ve parmakların bir kısmının çömlekçi kilinden, bir kısmının
demirden olduğunu gördün, bölünmüş bir krallık olacak; ama içinde demirin gücü
olacak, çünkü demiri kil çamuruyla karışık gördün.
42 Ayak parmaklarının bir kısmı demirden, bir kısmı kilden olduğu gibi, krallığın bir
kısmı güçlü, bir kısmı da kırılgan olacak.
43 Oysa demirin kil çamuruyla karışık olduğunu gördün, onlar insan tohumuyla
karışacaklar; ama demirin kille karışmadığı gibi onlar da birbirine yapışmayacaklar."
44 "O kralların günlerinde göğün Tanrısı, asla yıkılmayacak, hâkimiyeti başka bir halka
bırakılmayacak bir krallık kuracak; ama o bütün bu krallıkları parçalayacak ve tüketecek
ve o kendisi sonsuza dek duracak.

* **2:31** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

45 Çünkü dağdan el değmeden bir taşın kesildiğini ve demiri, tuncu, kili, gümüşü ve altını parçaladığını gördün; büyük Tanrı bundan sonra ne olacağını krala bildirdi. Düş kesindir ve yorumu güvenilirdir."
46 O zaman Kral Nebukadnetsar yüzüstü yere kapandı, Daniel'e tapındı ve ona bir sunu ve güzel kokular sunmalarını buyurdu.
47 Kral Daniel'e karşılık verip dedi: "Gerçekten Tanrın, ilâhların Tanrısı, kralların Efendisi ve sırları açıklayandır; çünkü bu sırrı açıklayabildin."
48 Sonra kral Daniel'i yükseltti ve ona birçok büyük armağanlar verdi ve onu bütün Babil eyaleti üzerine hâkim ve Babil'in bütün bilgelerinin üzerine baş vali yaptı.
49 Daniel kraldan rica etti ve o da Şadrak, Meşak ve Abednego'yu Babil eyaleti işleri üzerine atadı; ancak Daniel kralın kapısındaydı.

3

1 Kral Nebukadnetsar, yüksekliği altmış arşın,* genişliği altı arşın olan altın bir suret yaptı. Onu Babil eyaletindeki Dura Ovası'na dikti.
2 Sonra Kral Nebukadnetsar, yerel valileri, vekilleri, valileri, hâkimleri, haznedarları, danışmanları, güvenlik görevlilerini ve eyaletlerin bütün yöneticilerini, Kral Nebukadnetsar'ın dikmiş olduğu suretin adanmasına gelsinler diye toplanmaları için haber gönderdi.
3 O zaman yerel valiler, vekiller, valiler, hâkimler, haznedarlar, danışmanlar, güvenlik görevlileri ve eyaletlerin bütün yöneticileri, Kral Nebukadnetsar'ın diktiği heykelin adanması için toplandılar ve Nebukadnetsar'ın dikmiş olduğu heykelin önünde durdular.
4 Sonra haberci yüksek sesle bağırdı: "Ey halklar, uluslar ve diller, size buyruldu ki,
5 boru, ney, lir, kanun, çenk, kaval ve her çeşit çalgı sesini duyduğunuzda, yere kapanıp Kral Nebukadnetsar'ın dikmiş olduğu altın heykele tapacaksınız.
6 Kim yere kapanıp tapmazsa, hemen o saat yanan kızgın fırının içine atılacaktır."
7 Bunun üzerine o sırada bütün halklar, uluslar ve diller, boru, ney, lir, kanun, çenk, kaval ve her çeşit çalgı sesini duyduklarında, yere kapanıp Kral Nebukadnetsar'ın diktiği altın heykele taptılar.
8 Bunun üzerine o sırada bazı Keldaniler yaklaşıp Yahudiler'e karşı suçlamada bulundular.
9 Kral Nebukadnetsar'a, "Ey kral, daima yaşa!" diye karşılık verdiler.
10 "Ey kral, boru, ney, kanun, lir, çenk, kaval ve her çeşit çalgı sesini duyan her adam yere kapanıp altın heykele tapacak;
11 ve kim yere kapanıp tapmazsa, yanan kızgın fırının içine atılacak diye buyruk çıkardın.
12 Babil eyalet işleri üzerine atamış olduğun bazı Yahudiler var: Şadrak, Meşak ve Abednego. Ey kral, bu adamlar sana saygı göstermediler. Senin ilâhlarına hizmet etmiyorlar ve dikmiş olduğun altın heykele tapmıyorlar."
13 Bunun üzerine Nebukadnetsar öfkelenip hiddetlenerek Şadrak, Meşak ve Abednego'nun getirilmesini buyurdu. Sonra bu adamlar kralın önüne getirildi.
14 Nebukadnetsar onlara şöyle karşılık verdi: "Ey Şadrak, Meşak ve Abednego, ilâhlarıma hizmet etmediğiniz ve dikmiş olduğum altın surete tapmadığınız doğru mu?
15 Şimdi, boru, ney, lir, kanun, arp, kaval ve her türlü müzik aletinin sesini duyduğunuzda, yere kapanıp yapmış olduğum surete tapmaya hazırsanız, iyi; ama eğer tapmazsanız, aynı saatte yanan kızgın fırının içine atılacaksınız. Sizi benim elimden kurtaracak ilâh kimdir?"

---

* **3:1** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

16 Şadrak, Meşak ve Abednego krala şöyle karşılık verdiler: “Ey Nebukadnetsar, bu
konuda sana yanıt vermemize gerek yok.
17 Eğer olursa, hizmet ettiğimiz Tanrımız bizi yanan kızgın fırından kurtarabilir; ey
kral, senin elinden de bizi kurtaracaktır.
18 Ama eğer öyle olmazsa, ey kral, şunu bilesin ki, senin ilâhlarına hizmet etmeyiz,
dikmiş olduğun altın surete tapmayız.”
19 Bunun üzerine Nebukadnetsar öfkeyle doldu ve yüzünün şekli Şadrak, Meşak ve
Abednego'ya karşı değişti. Söyleyip fırının her zamankinden yedi kat daha fazla
ısıtılmasını buyurdu.
20 Ordusunda bulunan bazı güçlü adamlara Şadrak, Meşak ve Abednego'yu
bağlamalarını ve onları yanan kızgın fırına atmalarını buyurdu.
21 Sonra bu adamlar şalvarları, gömlekleri, sarıkları ve öbür giysileri üzerinde olarak
bağlandılar ve yanan kızgın fırının içine atıldılar.
22 Bu nedenle, kralın buyruğu acil ve fırın çok sıcak olduğu için, ateşin alevi Şadrak,
Meşak ve Abednego'yu tutan adamları öldürdü.
23 Şu üç adam, Şadrak, Meşak ve Abednego, bağlı olarak yanan ateşli fırının içine
düştüler.
24 Bunun üzerine Kral Nebukadnetsar şaştı ve aceleyle ayağa kalktı. Danışmanlarına,
“Biz üç adamı bağlı olarak ateşin içine atmadık mı?” diye sordu.
Onlar da krala, “Doğru, ey kral” diye yanıt verdiler.
25 O şöyle karşılık verdi: “Bakın, ben ateşin ortasında çözülmüş yürümekte olan dört
adam görüyorum ve zarar görmemişler. Dördüncünün görünüşü bir ilâhlar oğluna†
benziyor.”
26 Bunun üzerine Nebukadnetsar yanan kızgın fırının ağzına yaklaştı. Söyleyip dedi:
“Şadrak, Meşak ve Abednego, Yüce Tanrı’nın hizmetkârları, dışarı çıkın ve buraya gelin!”
Sonra Şadrak, Meşak ve Abednego ateşin içinden çıktılar.
27 Yerel valiler, vekiller, valiler ve kralın danışmanları bir araya toplanmış olarak bu
adamların bedenleri üzerinde ateşin hiç gücünün olmadığını gördüler. Başlarındaki saçlar
kavrulmamıştı. Şalvarları değişmemişti. Hatta üzerlerinde ateş kokusu bile yoktu.
28 Nebukadnetsar söyleyip dedi: “Şadrak, Meşak ve Abednego’nun Tanrısı övülsün. O,
meleğini gönderip kendisine güvenen hizmetkârlarını kurtardı. Kralın sözünü
değiştirdiler ve kendi Tanrıları'ndan başka bir ilâha hizmet etmemek ve tapmamak için
kendi bedenlerini verdiler.
29 Bu nedenle, Şadrak, Meşak ve Abednego’nun Tanrısı’na karşı kötü söz söyleyen her
halkın, ulusun ve dilin parçalanması ve evlerinin çöplüğe çevrilmesi için buyruk
çıkarıyorum. Çünkü böyle kurtarabilen başka bir ilâh yoktur.”
30 O zaman kral, Şadrak, Meşak ve Abednego’yu Babil eyaletinde yükseltti.

4

1 Kral Nebukadnetsar, yeryüzünde oturan bütün halklara, uluslara ve dillere:
Esenliğiniz çoğalsın.
2 Yüce Tanrı'nın benim için yapmış olduğu
belirtileri ve harikaları göstermek bana iyi göründü.
3 Belirtileri ne büyüktür!
Harikaları ne güçlüdür!
Krallığı sonsuz bir krallıktır.
Hakimiyeti kuşaktan kuşağa sürer.
4 Ben, Nebukadnetsar, evimde rahat ve sarayımda refah içindeydim.

† **3:25** Veya Tanrı Oğlu.

5 Beni korkutan bir düş gördüm; yatağımdaki düşünceler ve başımın görümleri beni
rahatsız etti.
6 Bu yüzden Babil'in bütün bilgelerinin önüme getirilmesi, bana bu düşün
yorumunu bildirmeleri için buyruk çıkardım.
7 O zaman büyücüler, sihirbazlar, Keldaniler ve falcılar içeri girdiler; onlara düşü
anlattım, ama yorumunu bana bildirmediler.
8 Ama sonunda ilâhımın adına göre adı Belteşatsar olan, kutsal ilâhların ruhu
kendisinde bulunan Daniel önüme geldi. Düşü ona söyledim ve dedim,
9 "Sihibazların efendisi ey Belteşatsar, kutsal ilâhların ruhunun sende olduğunu ve
hiçbir sırrın sana sıkıntı çıkarmadığını bildiğim için gördüğüm düşün görümlerini ve
yorumunu bana söyle.
10 Yatağımın üzerinde başımın görümleri şunlardı: Baktım ve işte, yeryüzünün
ortasında bir ağaç vardı; ve çok yüksekti.
11 Ağaç büyüdü ve güçlendi. Boyu göğe, görünümü bütün yeryüzünün ucuna kadar
ulaştı.
12 Yaprakları güzeldi, meyvesi boldu ve onda herkes için yiyecek vardı. Kır
hayvanları altında gölgeleniyor, gökyüzünün kuşları dallarında yaşıyor ve her canlı ondan
besleniyordu.
13 "Yatağımda başımın görümlerini gördüm ve işte, gökyüzünden kutsal bir gözcü indi.
14 Yüksek sesle çağırdı ve şöyle dedi: 'Ağacı kesin ve dallarını koparın! Yapraklarını
silkeleyin ve meyvesini dağıtın! Hayvanlar altından ve kuşlar dallarından kaçsın.
15 Ancak köklerinin kütüğünü, demir ve tunçla çevreleyip, kırın taze otu içinde, yerde
bırakın; gökyüzünün çiyiyle ıslansın. Onun payı, yeryüzünün otunda hayvanlarla birlikte
olsun.
16 Onun insan yüreği değiştirilsin ve ona bir hayvan yüreği verilsin. Sonra üzerinden
yedi vakit geçsin.'"
17 "Hüküm, gözcülerin kararıyla talep de, kutsalların sözüyle oldu; öyle ki, yaşayanlar,
Yüce Olan'ın insanların krallığı üzerinde hüküm sürdüğünü ve onu dilediğine verdiğini,
onun üzerine insanların en aşağısını da diktiğini bilsinler."
18 "Bu düşü ben, Kral Nebukadnetsar gördüm; ve sen, Belteşatsar, yorumunu bildir,
çünkü krallığımın bütün bilgeleri bana yorumu bildiremiyorlar; ama sen
bildirebilirsin, çünkü kutsal ilâhların ruhu sendedir."
19 O zaman, adı Belteşatsar olan Daniel bir süre sessiz, şaşkın kaldı ve düşünceleri
onu rahatsız etti. Kral, "Belteşatsar, düş ve yorum seni rahatsız etmesin" diye karşılık
verdi.
Belteşatsar, "Efendim, düş senden nefret edenler için, yorumu da düşmanların için
olsun" diye karşılık verdi.
20 Gördüğün o ağaç, büyüdü ve güçlendi, boyu gökyüzüne erişti, bütün yeryüzünden
görünüyordu,
21 yaprakları güzel, meyvesi boldu, onda herkes için yiyecek vardı, kırın hayvanları
onun altında yaşadılar, gökyüzünün kuşları onun dallarında oturdular:
22 O ağaç sensin ey kral, sen büyüdün ve güçlendin. Çünkü büyüklüğün arttı,
gökyüzüne erişti, hakimiyetin yeryüzünün ucuna erişti."
23 "Mademki kral gökyüzünden inen kutsal bir gözcü gördü ve, 'Ağacı kesin ve yok
edin; ama köklerinin kütüğünü demir ve tunçla çemberleyip yerde, kırın taze otu içinde
bırakın, göğün çiyiyle ıslansın. Onun üzerinden yedi vakit geçinceye dek, kırın
hayvanları ile payı olsun' dedi."
24 "Ey kral, yorumu, efendim kralın üzerine gelen Yüce Olan'ın çıkardığı buyruk
budur:
25 İnsanlar arasından kovulacaksın ve kır hayvanlarıyla birlikte oturacaksın. Öküz
gibi ot yedirecekler ve gökyüzünün çiyiyle ıslanacaksın ve Yüce Olan'ın insanların krallığı

üzerinde hüküm sürdüğünü ve onu dilediğine verdiğini bilene dek senin üzerinden yedi vakit geçecek.
26 Mademki ağacın köklerinin kütüğünün bırakılması buyruğu verildi, sen göğün
hüküm sürdüğünü bildikten sonra krallığın sana kesin olarak verilecektir.
27 Bu nedenle, ey kral, öğüdüm senin tarafından kabul görsün ve günahlarını
doğrulukla, suçlarını da yoksullara merhamet göstermekle kırıp at. Belki de rahatın
uzatılır."
28 Bütün bunlar Kral Nebukadnetsar'ın başına geldi.
29 On iki ayın sonunda Babil'in krallık sarayında dolaşıyordu.
30 Kral söyleyip dedi, "Gücümün kudretiyle ve heybetimin yüceliği için krallık
konutu olsun diye yapmış olduğum büyük Babil bu değil mi?"
31 Söz daha kralın ağzındayken gökyüzünden bir ses geldi ve şöyle dedi: "Ey Kral
Nebukadnetsar, sana söyleniyor: 'Krallık senden gitti.
32 İnsanlar arasından kovulacaksın ve kırın hayvanlarıyla birlikte oturacaksın, öküz
gibi ot yedirecekler; Yüce Olan'ın insanların krallığı üzerinde hüküm sürdüğünü ve onu
dilediğine verdiğini anlayana dek, senin üzerinden yedi vakit geçecek.'"
33 Bu şey aynı saatte Nebukadnetsar üzerinde, hemen yerine geldi. İnsanlar
arasından kovuldu ve öküz gibi ot yedi; saçları kartal tüyleri gibi, tırnakları kuşların
pençeleri gibi uzayana dek bedeni gökyüzünün çiyiyle ıslandı.
34 O günlerin sonunda, ben, Nebukadnetsar, gözlerimi göğe kaldırdım ve anlayışım
bana geri döndü; ve Yüce Olan'ı övdüm ve sonsuza dek yaşayanı övüp onurlandırdım,
Çünkü O'nun hakimiyeti sonsuz bir hakimiyettir,
Ve krallığı kuşaktan kuşağa sürer.
35 Yeryüzünün bütün sakinleri bir hiç olarak anılır;
ve O, gök ordusunda ve yeryüzünün sakinleri arasında dilediğine göre yapar;
ve kimse O'nun elini durduramaz,
ya da O'na, "Ne yapıyorsun?" diye soramaz.
36 Aynı zamanda anlayışım bana geri döndü; ve krallığımın görkemi için, heybetim
ve ihtişamım bana geri döndü. Danışmanlarım ve beylerim beni aradılar; ve
krallığımda pekiştirildim, büyüklüğüme de büyüklük katıldı.
37 Şimdi ben, Nebukadnetsar, göğün Kralı'nı övüyor, yüceltiyor ve onurlandırıyorum;
çünkü O'nun bütün işleri gerçektir ve yolları adalettir; ve kibir içinde yürüyenleri
alçaltmaya gücü yeten O'dur.

5

1 Kral Belşatsar beylerinden binine büyük bir ziyafet verdi ve bin kişinin önünde şarap
içti.
2 Şaraptan tat alırken, babası Nebukadnetsar'ın Yeruşalem'deki tapınaktan çıkarmış
olduğu altın ve gümüş kapların kendisine getirsinler ve böylece kral, beyleri, karıları ve
cariyeleri onlarla içsinler diye buyurdu.
3 O zaman Tanrı'nın Yeruşalem'deki tapınağından çıkarılmış olan altın kapları
getirdiler; kral, beyleri, karıları ve cariyeleri onlarla içtiler.
4 Şarap içip altından, gümüşten, tunçtan, demirden, ağaçtan ve taştan ilâhları övdüler.
5 Tam aynı saatte, bir insan elinin parmakları göründü ve şamdanın yanında, kral
sarayının duvarının sıvası üzerine yazdı. Kral yazan elin parçasını gördü.
6 O zaman kralın yüzü değişti, düşünceleri onu rahatsız etti; uyluk eklemleri çözüldü,
dizleri birbirine çarptı.
7 Kral büyücüleri, Keldaniler'i ve falcıları getirsinler diye yüksek sesle bağırdı. Kral
Babil bilgelerine söyleyip şöyle dedi, "Bu yazıyı kim okur ve yorumunu bana gösterirse,

kendisine mor giydirilecek, boynuna altın zincir takılacak ve krallığın üçüncü önderi olacak."
8 Sonra kralın bütün bilgeleri içeri girdi; ama yazıyı okuyamadılar ve yorumu krala bildiremediler.
9 O zaman Kral Belşatsar çok sıkıldı, yüzü değişti, beyleri de şaştı.
10 Kraliçe, kralın ve beylerin sözleri yüzünden ziyafet evine geldi. Kraliçe söyleyip dedi, "Ey kral, daima yaşa; düşüncelerin seni rahatsız etmesin, yüzün değişmesin.
11 Krallığında kutsal ilâhların ruhu kendisinde olan bir adam var. Babanın günlerinde onda ışık, anlayış ve ilâhların bilgeliği gibi bilgelik bulunmuştur. Kral, baban Nebukadnetsar, evet kral, baban, onu büyücülerin, sihirbazların, Keldaniler'in ve falcıların efendisi yaptı.
12 Çünkü kralın Belteşatsar adını verdiği aynı Daniel'de olağanüstü bir ruh, bilgi, anlayış, düşleri yorumlama, karanlık cümleleri gösterme ve kuşkuları giderme ruhu bulunmuştur. Şimdi Daniel çağrılsın, yorumu o gösterecektir."
13 O zaman Daniel kralın önüne getirildi. Kral konuşup Daniel'e şöyle dedi: "Sen, babamın Yahuda'dan getirmiş olduğu Yahuda sürgünlerinden Daniel misin?
14 İlâhların ruhunun sende olduğunu, ışığın, anlayışın ve olağanüstü bilgeliğin sende bulunduğunu duydum.
15 Şimdi bilge adamlar, büyücüler bu yazıyı okusunlar ve bana yorumunu bildirsinler diye önüme getirildiler; ama bu şeyin yorumunu gösteremediler.
16 Ama senin yorum yapabildiğini ve kuşkuları giderebildiğini duydum. Şimdi yazıyı okuyabilir ve bana yorumunu bildirebilirsen, mor giydirileceksin, boynuna altın zincir takılacak ve krallıkta üçüncü önder olacaksın."
17 O zaman Daniel kralın önünde şöyle karşılık verdi: "Armağanların senin olsun, ödüllerini başkasına ver. Yine de yazıyı krala okuyacağım ve yorumunu ona bildireceğim."
18 "Ey kral, Yüce Tanrı baban Nebukadnetsar'a krallığı, büyüklüğü, yüceliği ve heybeti verdi.
19 Ona verdiği büyüklük yüzünden, bütün halklar, uluslar ve diller onun önünde titreyip korktular. Dilediğini öldürdü, dilediğini yaşattı. Dilediğini yükseltti, dilediğini alçalttı.
20 Ama yüreği yükselip, ruhu katılaşınca, kibirlendi, krallık tahtından indirildi ve yüceliği ondan alındı.
21 İnsanoğullarından kovuldu, yüreği hayvanlarınki gibi edildi, yaban eşekleriyle birlikte oturdu. Öküz gibi otla beslendi, Yüce Tanrı'nın insanların krallığı üzerinde hüküm sürdüğünü ve dilediğini onun üzerine koyduğunu anlayana dek, bedeni gökyüzünün çiyiyle ıslandı."
22 "Sen, oğlu Belşatsar, bütün bunları bilmene rağmen yüreğini alçaltmadın.
23 Ama kendini göklerin Efendisi'ne karşı yükselttin; ve O'nun evinin kaplarını önüne getirdiler ve sen ve beylerin, karıların ve cariyelerin onlarla şarap içtiniz. Görmeyen, duymayan ve bilmeyen gümüşten ve altından, tunçtan, demirden, ağaçtan ve taştan ilâhları övdün; ve soluğun elinde olan, bütün yollarının da sahibi olan Tanrı'yı yüceltmedin.
24 O zaman el parçası O'nun önünden gönderildi ve bu yazı yazıldı."
25 "Yazılan yazı şudur: 'MENE, MENE, TEKEL, UFARSİN.' "
26 "O şeyin yorumu şudur: MENE: Tanrı senin krallığını saydı ve onu sona erdirdi.
27 TEKEL: Terazide tartıldın ve eksik bulundun.
28 PERES: Krallığın bölündü ve Medler ile Persler'e verildi."
29 Bunun üzerine Belşatsar buyurdu ve Daniel'e mor giydirdiler, boynuna altın bir zincir taktılar ve krallıkta üçüncü yönetici olacaktır diye onun hakkında duyuru yaptılar.

30 O gece Keldani Kralı Belşatsar öldürüldü.
31 Medli Darius altmış iki yaşında iken krallığı aldı.

6

1 Darius, krallığın üzerine yüz yirmi yerel vali koymayı uygun gördü. Bunlar bütün
krallık içinde olacaktı.
2 Ve onların üzerine üç başkan koyacaktı. Bunlardan biri Daniel'di. Böylece yerel
valiler onlara hesap verecek ve kral hiç kayıp yaşamayacaktı.
3 O zaman bu Daniel başkanlardan ve yerel valilerden üstündü. Çünkü kendisinde
olağanüstü bir ruh vardı; kral da onu bütün krallığın üzerine koymayı düşündü.
4 O zaman başkanlar ve yerel valiler Daniel'e karşı krallıkla ilgili bir durum bulmaya
çalıştılar. Ama Daniel'e karşı hiçbir durum veya kusur bulamadılar, çünkü o sadıktı.
Kendisinde hiçbir yanlış ya da kusur bulunmadı.
5 O zaman bu adamlar, "Bu Daniel'e karşı ancak Tanrısı'nın yasasıyla ilgili bir durum
bulmazsak, ona karşı hiçbir durum bulmayacağız" dediler.
6 Sonra bu başkanlar ve yerel valiler kralın yanına toplandılar ve ona, "Kral Darius,
daima yaşa!" dediler.
7 Ey kral, kim otuz gün içinde herhangi bir ilâhtan ya da insandan, senden başkasından
bir dilekte bulunursa aslanların inine atılsın diye, krallığın bütün başkanları, vekilleri
ve yerel valileri, danışmanları ve valileri, bir krallık kanunu ve güçlü bir yasa çıkarmak
için bir arada danıştılar.
8 Şimdi, ey kral, kararı koy ve yazıyı imzala ki, Medler ve Persler'in değişmez
kanununa göre değişmesin."
9 Bunun üzerine Kral Darius yazıyı ve yasayı imzaladı.
10 Daniel yazının imzalandığını bilince evine gitti (odasının pencereleri Yeruşalem'e
doğru açıktı) ve önceden yaptığı gibi günde üç kez diz çöküp dua etti ve Tanrısı'nın
önünde şükretti.
11 O zaman bu adamlar toplandılar ve Daniel'in Tanrısı'na dilekte bulunup
yakarmakta buldular.
12 Sonra yaklaşıp kralın önünde kralın fermanı hakkında konuştular: "Ey kral, otuz gün
içinde bir ilâhtan ya da insandan, senden başkasından bir şey dileyen her adam
aslanların çukuruna atılsın diye, sen bir yasa imzalamadın mı?"
Kral, "Medler ve Persler yasasına göre bu doğrudur, değişmez" diye karşılık verdi.
13 O zaman kralın önünde yanıt verip dediler: "Ey kral, Yahuda sürgünlerinden olan
Daniel, seni ve imzaladığın yasayı saymıyor, ama günde üç kez dilekte bulunuyor."
14 Sonra kral bu sözleri duyunca çok öfkelendi ve Daniel'i kurtarmayı yüreğine koydu;
güneş batana dek onu kurtarmak için çalıştı.
15 O zaman bu adamlar kralın yanına toplandılar ve krala, "Ey kral, bil ki, Medler ve
Persler'in yasasıdır; kralın koyduğu hiçbir kanun ve yasa değiştirilemez" dediler.
16 Sonra kral buyurdu ve Daniel'i getirip aslanların inine attılar. Kral Daniel'e söyleyip
dedi, "Durmadan hizmet ettiğin Tanrın seni O kurtaracaktır."
17 Bir taş getirilip inin ağzına konuldu; Daniel ile ilgili hiçbir şey değiştirilmesin diye,
kral onu kendi mührüyle ve beylerinin mührüyle mühürledi.
18 Sonra kral sarayına gitti ve geceyi oruçlu geçirdi. Önüne hiçbir çalgı getirilmedi ve
uykusu kaçtı.
19 O zaman kral sabah çok erken kalktı ve aceleyle aslanların inine gitti.
20 Daniel'in inine yaklaştığında, sıkıntılı bir sesle bağırdı. Kral konuşup Daniel'e şöyle
dedi, "Hay olan Tanrı'nın hizmetkârı Daniel, durmadan hizmet ettiğin Tanrın seni
aslanlardan kurtarabildi mi?"
21 Sonra Daniel krala, "Ey kral, daima yaşa!

22 Tanrım meleğini gönderdi ve aslanların ağızlarını kapattı, ve bana zarar vermediler,
çünkü onun önünde bende suç bulunmadı; ve senin önünde de, ey kral, hiçbir kötülük
yapmadım." dedi.
23 O zaman kral çok sevindi ve Daniel'i inden çıkarmalarını buyurdu. Böylece Daniel
inden çıkarıldı ve Tanrısı'na güvendiği için üzerinde hiçbir hasar bulunmadı.
24 Kral buyurdu ve Daniel'i suçlayan adamları getirdiler ve onları, çocuklarını ve
karılarını aslanların inine attılar; ve aslanlar onları parçaladılar ve inin dibine
varmadan bütün kemiklerini kırdılar.
25 O zaman Kral Darius, yeryüzünde oturan bütün halklara, uluslara ve dillere şöyle
yazdı:
"Esenliğiniz çoğalsın.
26 Krallığımın bütün diyarında,
insanların Daniel'in Tanrısı'nın önünde titreyip korkmaları için buyruk çıkarıyorum.
"Çünkü O, hay olan Tanrı'dır ve sonsuza dek sarsılmaz.
O'nun krallığı yıkılmayacak olandır.
Hakimiyeti sona dek sürecektir.
27 O kurtarır ve yardım eder.
Gökte ve yerde belirtiler ve harikalarla işler,
Daniel'i aslanların gücünden O kurtarmıştır."
28 Böylece bu Daniel, Darius'un ve Persli Koreş'in krallığında başarılı oldu.

7

1 Babil Kralı Belşatsar'ın birinci yılında, Daniel yatağındayken bir düş ve başında
görümler gördü. Sonra düşü yazdı ve konuların özetini anlattı.
2 Daniel söyleyip dedi: "Geceleyin görümümde gördüm ve işte, gökyüzünün dört rüzgârı
büyük denize saldırdılar.
3 Denizden birbirinden farklı dört büyük hayvan çıktı.
4 "Birincisi aslana benziyordu ve kartal kanatları vardı. Kanatları koparılıncaya ve
yerden kaldırılıp insan gibi iki ayak üzerinde durduruluncaya dek baktım. Ona bir
insan yüreği verildi."
5 "İşte, ayıya benzeyen başka bir hayvan, bir ikincisi vardı. Bir yanı üzerine kalktı ve
ağzında dişlerinin arasında üç kaburga kemiği vardı. Ona şöyle dediler: 'Kalk! Çok et
ye!' "
6 "Bundan sonra, işte, sırtında dört kuş kanadı olan bir leopara benzeyen bir başkasını
gördüm. O hayvanın da dört başı vardı ve ona hakimiyet verildi."
7 "Bundan sonra gece görümlerini gördüm ve işte, dördüncü bir hayvan vardı;
korkunç, güçlü ve çok kudretliydi. Büyük demir dişleri vardı. Yutuyor, parçalıyor ve
kalanını ayaklarıyla eziyordu. Kendisinden önceki bütün hayvanlardan farklıydı. On
boynuzu vardı."
8 "Boynuzlara baktım ve işte, aralarından başka bir boynuz, küçük bir boynuz çıktı,
önceki boynuzlarından üçü onun önünden köklerinden söküldü; ve işte, bu boynuzda
insan gözlerine benzer gözler ve kibirle konuşan bir ağız vardı."
9 "Tahtlar kuruluncaya ve Günleri Eski Olan oturuncaya dek bekledim.
Giysileri kar gibi beyazdı ve başının saçı saf yün gibiydi.
Tahtı ateşli alevlerdi ve tekerlekleri yanan ateşti.
10 Önünden bir ateş ırmağı çıkıyor ve akıyordu.
Binlerce binler O'na hizmet ediyorlardı.
On binlerce on binler önünde ayakta duruyordu.
Yargı kuruldu.
Kitaplar açıldı."

11 “O sırada boynuzun söylediği kibirli sözlerin sesinden dolayı izliyordum. Hayvan
öldürülene, bedeni yok edilip ateşle yakılmak üzere verilene kadar izledim.
12 Öteki hayvanlara gelince, hakimiyetleri ellerinden alındı; ancak hayatları bir vakit
ve bir zaman için uzatıldı.”
13 “Gece görümlerinde gördüm ve işte, İnsanoğlu'na benzer biri gökyüzünün bulutlarıyla
geldi, Günleri Eski Olan'a doğru geldi ve kendisini O'nun yanına, önüne getirdiler.
14 Bütün halklar, uluslar ve diller O'na hizmet etsinler diye, O'na hakimiyet, yücelik
ve krallık verildi; O'nun hakimiyeti, geçmeyecek sonsuz bir hakimiyettir, krallığı da
yıkılmayacak bir krallıktır.”
15 “Ben Daniel, ruhum bedenimin içinde kederlendi ve başımdaki görümler beni
rahatsız etti.
16 Ayakta duranlardan birine yaklaştım ve ona bütün bu şeylerle ilgili gerçeği
sordum.”
“Böylece bana anlattı ve o şeylerin yorumunu bana bildirdi.
17 'Bu dört büyük hayvan, yeryüzünden çıkacak dört kraldır.
18 Ama Yüceler Yücesi'nin kutsalları krallığı alacak ve krallığı sonsuza dek,
sonsuzluklar boyunca sonsuza dek ellerinde tutacaklar.'”
19 “Sonra, hepsinden farklı, çok korkunç, dişleri demirden, tırnakları tunçtan olan,
yutup parçalayan ve kalanını ayaklarıyla ezen dördüncü hayvanla ilgili,
20 ve başında bulunan on boynuz ve çıkan diğer boynuzla ilgili gerçeği öğrenmek
istedim. Bu boynuz önünde üç boynuz düşmüştü, gözleri ve kibirli konuşan bir ağzı
vardı, görünüşü diğerlerinden daha iriydi.
21 Baktım, o boynuz kutsallarla savaşıyordu,
22 Günleri Eski Olan gelene, Yüce Olan'ın kutsallarına hüküm verilene ve kutsalların
krallığı ellerinde tutacakları zaman gelene dek onları yendi.”
23 “Bunun üzerine şöyle dedi, ‘Dördüncü hayvan yeryüzünde dördüncü bir krallık
olacak, bütün krallıklardan farklı olacak, bütün dünyayı yiyip bitirecek, çiğneyip
parçalayacak.
24 On boynuza gelince, bu krallıktan on kral çıkacak. Onlardan sonra bir başkası
çıkacak; öncekinden farklı olacak ve üç kralı devirecek.
25 Yüce Olan'a karşı sözler söyleyecek ve Yüce Olan'ın kutsallarını yıpratacak. Zamanları
ve yasayı değiştirmeyi tasarlayacak; bir vakte ve vakitlere ve yarım vakte dek onun
eline verilecektir.'”
26 “Ama yargı kurulacak ve hakimiyetini elinden alacaklar, onu tüketip sonuna kadar
yok edecekler.
27 Krallık, hakimiyet ve bütün gökyüzünün altındaki krallıkların büyüklüğü, Yüce
Olan'ın kutsallarının halkına verilecek. O'nun krallığı sonsuz bir krallıktır ve bütün
hakimiyetler O'na hizmet edecek ve itaat edecektir.
28 “İşte meselenin sonu. Bana gelince, Daniel, düşüncelerim beni çok rahatsız etti ve
yüzüm değişti; ama meseleyi yüreğimde sakladım.”

8

1 Kral Belşatsar'ın krallığının üçüncü yılında, bana, Daniel'e, ilk başta bana görünenden
sonra bir görüm göründü.
2 Görümü gördüm. Ve öyle oldu ki, gördüğümde, Elam eyaletindeki Susa
Kalesi'ndeydim. Görümde gördüm ve Ulay Irmağı'nın yanındaydım.
3 O zaman gözlerimi kaldırdım ve baktım, işte, iki boynuzu olan bir koç, ırmağın önünde
duruyordu. Bu iki boynuz yüksekti, ama biri diğerinden daha yüksekti ve daha yüksek
olanı sonradan çıktı.

4 Koçun batıya, kuzeye ve güneye doğru ittiğini gördüm. Hiçbir hayvan onun önünde
duramıyordu. Onun elinden kurtarabilecek kimse yoktu, ama dilediğine göre yaptı ve
kendini büyüttü.
5 Ben düşünürken, işte, batıdan bütün yeryüzünün üzerinden gelen ve yere değmeyen
bir teke vardı. Tekenin gözlerinin arasında belirgin bir boynuz vardı.
6 Irmağın önünde durduğunu gördüğüm iki boynuzlu koçun yanına geldi ve kudretinin
öfkesiyle ona doğru koştu.
7 Koçun yanına yaklaştığını gördüm ve ona karşı öfkelendi, koça vurdu ve iki
boynuzunu kırdı. Koçta onun önünde duracak güç yoktu; onu yere devirdi ve çiğnedi.
Koçu onun elinden kurtarabilecek kimse yoktu.
8 Teke kendini çok büyüttü. Güçlü olduğunda büyük boynuzu kırıldı; ve onun yerine
gökyüzünün dört rüzgârına doğru dört belirgin boynuz çıktı.
9 Bunlardan birinden güneye, doğuya ve görkemli ülkeye doğru çok büyüyen küçük bir
boynuz çıktı.
10 Gökyüzünün ordusuna kadar büyüdü; ordudan ve yıldızlardan bazılarını yere
düşürdü ve onları çiğnedi.
11 Evet, ordunun Hükümdarı'na kadar kendini büyüttü; ve ondan sürekli yakmalık
sunuyu çekip aldı ve kutsal yerinin yeri yıkıldı.
12 Ordu, itaatsizlik yüzünden sürekli yakılan kurbanla birlikte ona teslim edildi.
Gerçeği yere attı ve isteğini yaptı ve başarılı oldu.
13 O zaman kutsal birinin konuştuğunu duydum; ve o konuşana başka bir kutsal kişi
şöyle dedi, “Hem kutsal yeri hem de orduyu ayaklar altında çiğnemeye vermek üzere,
sürekli yakmalık sunu ve harap eden itaatsizlik hakkında olan bu görüm ne zamana
kadar?”
14 Bana, “İki bin üç yüz akşamla sabaha kadar. O zaman kutsal yer temizlenecek” dedi.
15 Ben, ben Daniel, görümü gördüğümde, onu anlamaya çalıştım. O zaman işte, önümde
insana benzeyen biri duruyordu.
16 Ulay Kıyıları arasında bir adam sesi duydum. Adam, “Ey Gabriel, bu adama görümü
anlat” diye seslendi.
17 Böylece durduğum yere yaklaştı. Geldiğinde korktum ve yüzüstü düştüm. Ama o
bana, “İnsanoğlu, anla, çünkü bu görüm sonun zamanına aittir” dedi.
18 Benimle konuşurken, yüzüm yere doğru derin bir uykuya daldım. Ama o bana
dokundu ve beni doğrulttu.
19 Şöyle dedi: “İşte, sana gazabın son zamanlarında ne olacağını bildireceğim. Çünkü
bu, sonun belirlenmiş zamanına aittir.
20 Gördüğün iki boynuzu olan koç, Medya ve Pers krallarıdır.
21 Sert teke, Grek Kralı'dır. Gözlerinin arasındaki büyük boynuz, birinci kraldır.
22 Kırılmış ve yerine dört boynuz çıkmış olana gelince, uluslardan dört krallık
yükselecek, ama onun gücüyle değil.”
23 “Onların krallığının son zamanlarında, suçlular doruğa ulaşınca, sert yüzlü ve
bilmeceleri anlayan bir kral yükselecek.
24 Onun gücü büyük olacak, ama kendi gücüyle değil. Korkunç bir şekilde yok edecek
ve yaptıklarında başarılı olacak. Güçlüleri ve kutsal halkı yok edecek.
25 Siyasetiyle elinde hileyi başarılı kılacak. Yüreğinde kendini büyütecek ve güvenlik
içinde olan birçok kişiyi yok edecek. Ayrıca hükümdarların Hükümdarı'na karşı
ayaklanacak, ama insan eli olmadan kırılacak.”
26 “Bildirilmiş olan bu akşam ve sabah görümü gerçektir; ama görümü mühürle, çünkü
çok günler sonrasına aittir.”
27 Ben Daniel, bitkin düştüm ve günlerce hasta kaldım. Sonra kalktım ve kralın işini
yaptım. Görüme şaştım, ama kimse anlamadı.

9

1 Medler soyundan Ahaşveroş oğlu Darius'un Keldaniler ülkesi üzerinde kral atandığı
birinci yılda,
2 hükmünün birinci yılında, ben Daniel, Yeruşalem'in ıssızlığının tamamlanması için
Yahve'nin* Peygamber Yeremya'ya sözü gelmiş olan yılların sayısını kitaplardan
anladım; yetmiş yıl.
3 Dua ve dileklerle, oruçla, çul ve külle arayım diye, yüzümü Yahve Tanrı'ya çevirdim.
4 Tanrım Yahve'ye dua ettim, itiraf edip şöyle dedim,
"Ey Yahve, kendisini sevenlerle ve buyruklarını tutanlarla antlaşmasını ve
sevgisini sürdüren, büyük ve korkunç Tanrı,
5 günah işledik, sapkınlık ettik, kötülük yaptık, başkaldırdık, buyruklarından ve
ilkelerinden saptık.
6 Kralларımıza, beylerimize, atalarımıza ve ülkenin bütün halkına, senin adınla
konuşmuş olan hizmetkârların peygamberleri dinlemedik."
7 "Ey Yahve, doğruluk sana aittir, ama bugün olduğu gibi, utanç yüzü bize; Yahuda
halkına, Yeruşalem sakinlerine ve sana karşı işlemiş oldukları suçtan ötürü
kendilerini sürmüş olduğun bütün ülkelerde, yakında ve uzakta olan bütün İsrael'e.
8 Ey Yahve, utanç yüzü bizlere, kralларımıza, beylerimize ve atalarımıza aittir, çünkü
sana karşı günah işledik.
9 Merhametler ve bağışlanma Tanrımız Yahve'nindir, çünkü O'na isyan ettik.
10 O'nun peygamber hizmetkârları aracılığıyla önümüze koyduğu yasalarında
yürümek üzere Tanrımız Yahve'nin sözüne itaat etmedik,
11 senin sözüne itaat etmesinler diye, evet, bütün İsrael saparak yasanı çiğnedi."
"Bu yüzden Tanrı hizmetkârı Moşe'nin Yasası'nda yazılmış olan ant ve lanet
üzerimize döküldü, çünkü O'na karşı günah işledik.
12 Üzerimize büyük bir kötülük getirerek, bize karşı ve bize hükmeden hâkimlerimize
karşı söylemiş olduğu sözlerini O doğruladı; çünkü bütün gökyüzünün altında Yeruşalem'e
yapılana benzer bir şey yapılmamıştır.
13 Moşe'nin Yasası'nda yazılmış olduğu gibi, bütün bu kötülük başımıza geldi. Yine de
suçlarımızdan dönelim ve senin gerçeğinde anlayışa sahip olalım diye, Tanrımız
Yahve'nin lütfunu dilemedik.
14 Bu yüzden Yahve kötülüğü gözetledi ve onu başımıza getirdi; çünkü Tanrımız
Yahve yaptığı bütün işlerde adildir, biz de O'nun sözüne itaat etmedik."
15 "Şimdi, halkını Mısır diyarından güçlü elle çıkaran ve kendine ün kazandıran ey
Tanrımız Efendi, bugün olduğu gibi, günah işledik. Kötülük yaptık.
16 Ey Efendi, bütün doğruluğuna göre, lütfen öfken ve gazabın kutsal dağından,
Yeruşalem kentinden dönsün; çünkü günahlarımız ve atalarımızın suçları yüzünden
Yeruşalem ve halkın çevremizdeki herkes için utanç kaynağı oldu."
17 "Şimdi, ey Tanrımız, hizmetkârının duasını ve dileklerini dinle de yüzünü, ıssız
olan kendi kutsal yerine, Efendimiz'in uğruna parlat.
18 Tanrım, kulağını çevir ve duy. Gözlerini aç ve ıssızlığımızı ve adınla anılan kenti gör;
çünkü dualarımızı doğruluğumuzdan ötürü değil, ama senin büyük merhametin uğruna
sunuyoruz.
19 Ey Efendimiz, dinle. Ey Efendimiz, bağışla; ey Efendimiz, dinle ve yap; kendi
uğrunda geciktirme, ey Tanrım, çünkü kendi kentin ve halkın senin adınla çağırılıyor."
20 Ben daha söylerken, dua ederken, günahımı ve halkım İsrael'in günahını itiraf edip
Tanrım'ın kutsal dağı için Tanrım Yahve'ye yalvarışımı sunarken,

---

* **9:2** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.

21 evet, ben daha söyleyip dua ederken, başlangıçta görümde görmüş olduğum Gabriel
adlı adam, akşam sunusu vaktinde hızla uçup bana dokundu.
22 Bana anlatıp söyledi ve şöyle dedi: “Daniel, sana bilgelik ve anlayış vermek için
geldim.
23 Dileklerinin başlangıcında buyruk çıktı, ben de sana bildirmeye geldim, çünkü sen
çok sevilensin. Bu nedenle meseleyi düşün ve görümü anla.”
24 “Halkına ve kutsal kentine, isyanı sona erdirmek, günahları bitirmek, suç için
barıştırmak, sonsuz doğruluğu getirmek, görüm ve peygamberliği mühürlemek ve En
Kutsal Olan'ı meshetmek için yetmiş hafta kararlaştırıldı.”
25 “Bu nedenle, Yeruşalem'i eski haline döndürmek ve bina etmek için buyruğun
çıkmasından Meshedilmiş Olan'a,† Hükümdar'a kadar yedi hafta ve altmış iki hafta
olacağını bil ve anla. Kent sıkıntı zamanlarında, sokakla ve hendekle yeniden bina
edilecek.
26 Altmış iki haftadan sonra Meshedilmiş Olan‡ kesilip atılacak ve hiçbir şeyi
olmayacak. Gelecek hükümdarın halkı kenti ve kutsal yeri yok edecek. Onun sonu
tufanla olacak ve sona dek savaş olacak. Yıkımlar belirlenmiştir.
27 Birçoklarıyla bir haftalık sağlam bir antlaşma yapacak. Haftanın ortasında kurban ve
sunuyu durduracak. İğrençliklerin kanadında, harap eden biri gelecek; ve
kararlaştırılmış olan tam sona dek, harap olanın üzerine gazap dökülecektir.”

10

1 Pers Kralı Koreş'in üçüncü yılında, adı Belteşatsar olan Daniel'e bir haber açıklandı;
ve haber gerçekti ve büyük bir savaştı. Haberi anladı ve o görümün anlayışına sahipti.
2 O günlerde ben Daniel, üç hafta boyunca yas tutuyordum.
3 Güzel yemek yemedim, ağzıma et veya şarap girmedi. Üç hafta tamamlanana dek hiç
yağ sürünmedim.
4 Birinci ayın yirmi dördüncü günü, Büyük Irmak'ın, Hiddekel'in* kıyısındayken,
5 gözlerimi kaldırıp baktım ve işte, keten giyinmiş, beli Ufaz'ın saf altınıyla süslenmiş bir
adam vardı.
6 Bedeni de sarı yakut gibiydi, yüzü şimşek görünüşü gibi, gözleri alev alev meşaleler
gibiydi. Kolları ve ayakları cilalı tunç gibiydi. Sözlerinin sesi bir kalabalığın sesine
benziyordu.
7 Ben, Daniel, yalnız ben, görümü gördüm, çünkü yanımda olan adamlar görümü
görmediler, ama üzerlerine büyük bir titreme düştü ve saklanmak için kaçtılar.
8 Böylece yalnız kaldım ve bu büyük görümü gördüm. İçimde hiç güç kalmadı; çünkü
yüzüm ölümcül derecede solgunlaştı ve hiç gücümü tutamadım.
9 Yine de sözlerinin sesini duydum. Sözlerinin sesini duyduğumda, yüzüm yere dönük
derin bir uykuya daldım.
10 İşte, bir el bana dokundu, beni dizlerimin ve ellerimin üzerine koydu.
11 Bana şöyle dedi, “Ey Daniel, çok sevilen adam, sana söylediğim sözleri anla ve ayağa
kalk, çünkü şimdi sana gönderildim.” Bana bu sözü söylediğinde titreyerek ayakta
durdum.
12 O zaman bana şöyle dedi, “Korkma, Daniel; çünkü yüreğini anlamaya ve Tanrı'nın
önünde kendini alçaltmaya koyduğun ilk günden sözlerin duyuldu. Ben senin sözlerin
uğruna geldim.
13 Ama Pers krallığının hükümdarı bana yirmi bir gün direndi; ama işte, baş
önderlerden biri olan Mikael, Pers krallarıyla birlikte orada kaldığım için bana yardım
etmeye geldi.

† **9:25** “Meshedilmiş Olan” aynı zamanda “Mesih” olarak da tercüme edilebilir ‡ **9:26** “Meshedilmiş Olan” aynı zamanda “Mesih” olarak da tercüme edilebilir * **10:4** veya Dicle Irmağı

14 Şimdi, son günlerde halkının başına ne geleceğini sana bildirmeye geldim, çünkü
görüm daha çok günler içindir."
15 Bu sözleri bana söyleyince, yüzümü yere çevirdim ve suskundum.
16 İşte, insanoğullarına benzeyen biri dudaklarıma dokundu. O zaman ağzımı açtım ve
konuştum ve önümde durana dedim ki, "Efendim, bu görüm yüzünden üzüntülerim bana
yetişti ve gücümü tutamıyorum.
17 Çünkü bu efendimin hizmetkârı nasıl bu efendimle konuşabilir? Çünkü bana
gelince, bende şimdiden güç kalmadı. İçimde soluk kalmadı."
18 Sonra insan görünümünde biri yine bana dokundu ve beni güçlendirdi.
19 Ve dedi, "Ey çok sevilen adam, korkma" dedi. "Sana esenlik olsun. Güçlü ol. Evet,
güçlü ol."
O benimle konuşunca güçlendim ve, "Efendim konuş, çünkü beni güçlendirdin" dedim.
20 "Neden sana geldiğimi biliyor musun?" dedi. "Şimdi Pers hükümdarıyla savaşmak
için geri döneceğim. Çıktığımda, işte Grek hükümdarı gelecek.
21 Ama sana gerçeğin yazısında yazılmış olanı bildireceğim. Bunlara karşı benimle
birlikte duran, hükümdarınız Mikael'den başka kimse yok."

11

1 "Bana gelince, Med Darius'un birinci yılında, onu onaylamak ve güçlendirmek için
ayağa kalktım."
2 "Şimdi size gerçeği göstereceğim. İşte, Pers'te üç kral daha çıkacak. Dördüncüsü
hepsinden çok daha zengin olacak. Zenginliğiyle güçlenince, Grek Krallığı'na karşı
hepsini kışkırtacak.
3 Büyük bir hakimiyetle hüküm sürecek ve dilediğine göre yapacak yiğit bir kral çıkacak.
4 Çıktığında, krallığı kırılacak ve gökyüzünün dört rüzgârına doğru bölünecek, ama kendi
soyuna ya da hükmettiği krallığına göre olmayacak; çünkü krallığı sökülüp atılacak,
onlardan olmayan başkalarının olacak."
5 "Güney Kralı güçlü olacak. Beylerinden biri ondan daha güçlü olacak ve hüküm
sürecek. Hakimiyeti büyük bir hakimiyet olacak.
6 Yılların sonunda birleşecekler; ve Güney Kralı'nın kızı, bir anlaşma yapmak için Kuzey
Kralı'na gelecek, ancak kolunun gücünü koruyamayacak. O da, kolu da ayakta
durmayacak; ama kadınla onu getirmiş olanlar, babası da, kadına o vakitte destek olan
da ele verilecekler."
7 "Ama onun yerine o kadının köklerinin filizinden, biri çıkacak, orduya gelecek ve
Kuzey Kralı'nın kalesine girecek, onlarla uğraşıp galip gelecek.
8 Dökme putlarıyla, gümüş ve altın güzel kaplarıyla birlikte ilâhlarını da Mısır'a tutsak
alıp götürecek. Kuzey Kralı'ndan birkaç yıl sakınacak.
9 Güney Kralı'nın ülkesine gelecek, ama kendi ülkesine dönecek.
10 Onun oğulları savaşacak ve gelip taşacak ve içinden geçecek büyük güçler kalabalığı
toplayacaklar. Geri dönecekler ve onun kalesine kadar savaşacaklar."
11 "Güney Kralı öfkelenecek ve çıkıp onunla, Kuzey Kralı'yla savaşacak. O da büyük bir
kalabalık çıkaracak ve kalabalık onun eline teslim edilecek.
12 Kalabalık yok edilecek ve onun yüreği yükselecek. On binlerce kişiyi devirecek, ama
galip gelmeyecek.
13 Kuzey Kralı geri dönecek ve öncekinden daha büyük bir kalabalık çıkaracak.
Zamanların, yılların sonunda, büyük bir orduyla ve bol miktarda erzakla gelecek."
14 "O zamanlarda birçokları Güney Kralı'na karşı duracak. Senin halkının arasındaki
zorba çocukları da, görümü yerine getirmek için kendilerini kaldıracaklar, ama düşecekler.
15 Böylece Kuzey Kralı gelip bir höyük kuracak ve surlu kenti alacak. Güneyin güçleri,
seçme birlikleri de duramayacak ve ayakta duracak güçleri olmayacak.

16 Ama ona karşı gelen kendi dileğine göre yapacak ve kimse onun önünde
duramayacak. Görkemli ülkede duracak ve yıkım onun elinde olacak.
17 Yüzünü krallığının bütün gücüyle gelmeye hazırlayacak ve onunla birlikte adil
koşullar olacak. Bunları yerine getirecek. Krallığı yıkmak için ona kadınların kızını
verecek, ama kız durmayacak ve onun olmayacak.
18 Bundan sonra yüzünü adalara çevirecek ve çoğunu alacak, ama bir hükümdar onun
ettiği hakareti sona erdirecek. Dahası hakaretini de kendi üzerine döndürecek.
19 O zaman yüzünü kendi ülkesinin kalelerine çevirecek; ama tökezleyecek ve düşecek ve
bulunamayacak."
20 "O zaman krallığın görkemini korumak için vergi toplayanı krallığın içinden geçiren
biri onun yerinde kalkacak; ama birkaç gün içinde öfkeyle değil, savaşta değil, yok
edilecek."
21 "Onun yerine, krallık onurunu vermedikleri aşağılık biri kalkacak; ama güvenlik
zamanında gelecek ve yaltaklanarak krallığı elde edecek.
22 Hakim güçler onun önünden ezilecekler ve kırılacaklar. Antlaşma hükümdarı da öyle.
23 Kendisiyle yapılan antlaşmadan sonra hile yapacak; çünkü çıkacak ve küçük bir
halkla güçlenecek.
24 Güvenlik zamanında, eyaletin en verimli yerlerine kadar gelecek. Ataları ve
atalarının ataları tarafından yapılmamış olan şeyi yapacak. Onlar arasında yağma, çapul
malı ve servet saçacak. Evet, kalelere karşı düzen kuracak, ama yalnız bir süre için."
25 "Güç ve cesaretini büyük bir orduyla Güney Kralı'na karşı harekete geçirecek; ve
Güney Kralı çok büyük ve güçlü bir orduyla savaşa kalkacak, ama ayakta duramayacak;
çünkü ona karşı düzenler kuracaklar.
26 Evet, onun lezzetli yemeklerinden yiyenler onu yok edecek ve ordusu süpürülecek.
Birçoğu düşüp ölecekler.
27 Bu iki kralın da yürekleri kötülük tasarlayacak ve bir sofrada yalanlar söyleyecekler;
ama başarılı olmayacak, çünkü son ancak belirlenen zamanda olacak.
28 Sonra büyük bir servetle kendi ülkesine dönecek. Yüreği kutsal antlaşmaya karşı
olacak. Harekete geçecek ve kendi ülkesine dönecek."
29 "Belirlenen zamanda geri dönecek ve güneye gelecek; ama son başlangıç gibi
olmayacak.
30 Çünkü Kittim gemileri ona karşı gelecek. Bu yüzden üzülecek ve geri dönecek, kutsal
antlaşmaya karşı öfkelenecek ve harekete geçecek. Geri dönecek ve kutsal antlaşmayı terk
edenlere saygı gösterecek."
31 "Onun tarafından güçler kutsal yeri, kaleyi kirletecek ve sürekli yakmalık sunuyu
kaldıracaklar. Sonra harap edici iğrenç şeyi kuracaklar.
32 Antlaşmaya karşı kötülük edenleri yaltaklanarak ayartacak; ama Tanrıları'nı bilen
halk güçlü olacak ve harekete geçecek."
33 "Halkın bilgeleri birçoklarını eğitecek; ama günlerce kılıçla ve alevle, tutsaklıkla ve
yağmayla düşecekler.
34 Şimdi düştüklerinde, onlara az bir yardımla yardım edilecek; ama birçokları
yaltaklanarak onlara katılacaklar.
35 Sonun vaktine kadar kendilerini arındırmak, temizlemek ve ağartmak için bilge
olanlardan bazıları düşecek; çünkü daha belirlenen zamana kadardır."
36 "Kral dileğine göre yapacak. Kendini yükseltecek ve her ilâhtan daha büyütecek ve
ilâhların Tanrısı'na karşı şaşılacak şeyler söyleyecek. Öfke tamamlanıncaya kadar başarılı
olacak, çünkü kararlaştırılan şey yapılacaktır.
37 Atalarının ilâhlarına ya da kadının arzusuna ya da herhangi bir ilâha saygı
duymayacak; çünkü kendini hepsinden büyük edecek.

38 Ama onların yerine, kaleler ilâhını onurlandıracak. Atalarının bilmedikleri bir ilâhı
altınla, gümüşle, değerli taşlarla ve hoş şeylerle onurlandıracak.
39 Yabancı bir ilâhın yardımıyla en güçlü kalelerle uğraşacak. Bu ilâhı tanıyan herkesin
yüceliğini artıracak. Onları bir çoklarının üzerinde hâkim kılacak ve ülkeyi bir bedel
karşılığında bölüştürecek.”
40 “Sonun vaktinde Güney Kralı onunla çekişecek; Kuzey Kralı ise ona karşı bir kasırga
gibi, savaş arabalarıyla, atlılarla ve birçok gemilerle gelecek. Ülkelere girecek, taşacak ve
geçecek.
41 Görkemli ülkeye de girecek ve birçok ülke devrilecek; ama bunlar elinden
kurtarılacak: Edom, Moav ve Ammon'un çocuklarının önderleri.
42 Ülkelere de elini uzatacak. Mısır ülkesi kurtulamayacak.
43 Ama altın ve gümüş hazineleri ve Mısır'ın bütün değerli şeyleri üzerinde güç sahibi
olacak. Libyalılar ve Etiyopyalılar onun adımlarını izleyecekler.
44 Ama doğudan ve kuzeyden gelen haberler onu rahatsız edecek; ve büyük bir öfkeyle
çıkıp birçoklarını yok edecek ve tamamen süpürüp atacak.
45 Sarayının çadırlarını denizle görkemli kutsal dağ arasına kuracak; ama kendi sonuna
gelecek ve ona yardım eden olmayacak.”

12

1 “O zaman halkının çocukları için duran büyük önder Mikael ayağa kalkacak; ve ulus
var olduğundan beri o zamana dek hiç olmamış bir sıkıntı zamanı olacak. O zaman
senin halkın, kitapta yazılı bulunan herkes kurtulacak.
2 Yerin toprağında uyuyanların çoğu uyanacak, kimisi sonsuz hayata, kimisi utanca
ve sonsuz nefrete.
3 Bilge olanlar gök kubbenin parlaklığı gibi parlayacaklar. Birçoğunu doğruluğa
döndürenler sonsuza dek yıldızlar gibi, durmadan parlayacaklar.
4 Ama sen, ey Daniel, sonun vaktine dek, sözleri sakla ve kitabı mühürle. Birçokları
ileri geri koşacaklar ve bilgi artacak.”
5 O zaman ben, Daniel, baktım ve işte, iki adam, biri ırmağın bu kıyısında, diğeri
ırmağın öbür kıyısında duruyordu.
6 Irmak suları üzerinde bulunan keten giyinmiş adama, “Bu harikaların sonuna ne
kadar zaman var?” diye sordu.
7 Irmak suları üzerinde bulunan keten giyinmiş adamın, sağ elini ve sol elini göğe
kaldırarak, sonsuza dek yaşayanın hakkı için ant içtiğini duydum; bir vakit, vakitler,
yarım vakit olacak; kutsal halkın gücünü kırmayı bitirdikleri zaman, bütün bu şeyler
bitecektir.
8 Duydum, ama anlamadım. O zaman, “Efendim, bu şeylerin sonu ne olacak?” dedim.
9 “Git, Daniel, çünkü sözler son zamana kadar saklı ve mühürlüdür” dedi.
10 “Birçokları kendini temizleyecek, ağartacak ve arıtılacaklar, ama kötüler kötülük
yapacak; ve kötülerin hiçbiri anlamayacak, ama bilge olanlar anlayacaklar.”
11 “Sürekli yakılan kurban kaldırılıp harap edici iğrenç şey dikilinceye kadar bin iki
yüz doksan gün olacak.
12 Bekleyip bin üç yüz otuz beş güne gelene ne mutlu.”
13 “Ama sen sonuna kadar git; çünkü dinleneceksin ve günlerin sonunda mirasında
kalkacaksın.”

HOŞEA

1 Yahuda kralları Uzziya, Yotam, Ahaz ve Hizkiya'nın günlerinde ve İsrael Kralı Yoaş
oğlu Yarovam'ın günlerinde, Beeri oğlu Hoşea'ya gelen Yahve'nin* sözü.
2 Yahve önce Hoşea aracılığıyla konuştuğunda, Yahve Hoşea'ya, "Git, kendine fahişe bir
kadın ve sadakatsizlik çocukları al; çünkü ülke Yahve'yi terk ederek büyük zina ediyor"
dedi.
3 Bunun üzerine gidip Divlaim'in kızı Gomer'i aldı; kadın gebe kaldı ve ona bir oğul
doğurdu.
4 Yahve ona, "Adını Yizreel koy" dedi, "Çünkü Yizreel'in kanının öcünü kısa bir süre
sonra Yehu evinden alacağım ve İsrael evi krallığının sonunu getireceğim.
5 O gün Yizreel Vadisi'nde İsrael'in yayını kıracağım."
6 Kadın yine gebe kaldı ve bir kız doğurdu. O zaman ona, "Adını Lo Ruhama† koy"
dedi, "Çünkü artık İsrael evine acımayacağım ki, onları bir şekilde bağışlayayım.
7 Ama Yahuda evine acıyacağım ve onları Tanrıları‡ Yahve aracılığıyla kurtaracağım.
Onları yayla, kılıçla, savaşla, atlarla ve atlılarla kurtarmayacağım."
8 Kadın Lo Ruhama'yı sütten kesince gebe kaldı ve bir oğul doğurdu.
9 Yahve, "Adını Lo Ammi§ koy" dedi, "Çünkü siz benim halkım değilsiniz, ben de sizin
Tanrınız olmayacağım.
10 Ama İsrael'in çocuklarının sayısı ölçülemeyen, sayılamayan deniz kumu gibi olacak. Ve
öyle olacak ki, onlara, 'Siz benim halkım değilsiniz' denilen yerde, 'Hay olan Tanrı'nın
oğullarısınız' denilecek.
11 Yahuda'nın çocukları ve İsrael'in çocukları bir araya toplanacaklar, kendilerine tek
bir baş atayıp ülkeden çıkacaklar; çünkü Yizreel günü büyük olacak."

2

1 "Erkek kardeşlerinize, 'Halkım!',*
kız kardeşlerinize, 'Sevdiğim!'† deyin.
2 Annenizle çekişin!
Çekişin, çünkü o benim karım değil,
ben de onun kocası değilim.
Yüzünden fuhuşunu,
zinalarını bağrından atsın.
3 Yoksa onu çırılçıplak soyarım,
doğduğu günde olduğu gibi yaparım,
onu çöl ederim,
ve onu kurak bir yere çeviririm,
onu susuzluktan öldürürüm.
4 Gerçekten onun çocuklarına merhamet etmeyeceğim,
çünkü onlar sadakatsizliğin çocuklarıdır.
5 Çünkü anneleri fahişelik yaptı,
onlara gebe kalıp rezillik etti.
Çünkü dedi, 'Ekmeğimi, suyumu, yünümü,
ketenimi, yağımı ve içeceğimi bana veren

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:6** Lo Ruhamah "sevilmeyen" anlamına gelir. ‡ **1:7** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. § **1:9** Lo-Ammi "benim halkım değil" anlamına gelir. * **2:1** İbranice'de 'Ammi' † **2:1** İbranice'de 'Ruhamah'

oynaşlarımın ardından gideceğim.'
6 Bu yüzden işte,‡ onun yoluna dikenlerle çit çekeceğim,
ve yolunu bulamasın diye ona karşı bir duvar öreceğim.
7 Oynaşlarının peşinden gidecek,
ama onlara yetişemeyecek;
ve onları arayacak, ama bulamayacak.
O zaman diyecek, 'Gidip ilk kocama döneyim,
çünkü o zaman durumum şimdikinden daha iyiydi.'
8 Çünkü ona buğdayı, yeni şarabı ve yağı verdiğimi,
ve Baal için kullandıkları gümüşü ve altını kendisine benim çoğalttığımı bilmedi.
9 Bu yüzden buğdayımı zamanında,
yeni şarabımı mevsiminde geri alacağım,
ve onun çıplaklığını örten yünümü ve ketenimi çekip alacağım.
10 Şimdi oynaşlarının gözü önünde onun ahlaksızlığını açığa vuracağım,
ve kimse onu elimden kurtaramayacak.
11 Bütün kutlamalarını, bayramlarını, Yeni Aylar'ını, Şabatlar'ını,
ve bütün kutsal toplantılarını sona erdireceğim.
12 Asmalarını ve incir ağaçlarını harap edeceğim,
onlar hakkında, 'Bunlar oynaşlarımın bana verdiği ücrettir' diyordu,
ve onları ormana çevireceğim,
ve kırın hayvanları onları yiyecek.
13 Kendilerine buhur yaktığı Baallar'ın günlerini onun üzerinde ziyaret edeceğim,
o zaman ki, halkalarıyla ve mücevherleriyle süslenmiş,
ve oynaşlarının peşinden gitmiş,
ve beni unutmuştu." diyor Yahve.
14 "Bu yüzden işte, onu kandıracağım,
ve onu çöle getireceğim,
ve ona şefkatle konuşacağım.
15 Oradan onun bağlarını vereceğim,
Akor Vadisi'ni de umut kapısı olarak vereceğim.
Gençlik günlerinde olduğu gibi,
Mısır diyarından çıktığı günkü gibi karşılık verecek.
16 O gün" diyor Yahve,
"Bana 'kocam' diyeceksin,
ve artık bana 'efendim' demeyeceksin.
17 Çünkü Baallar'ın adlarını onun ağzından kaldıracağım,
ve artık adlarıyla anılmayacaklar.
18 O gün onlar için kırdaki hayvanlarla,
gökyüzündeki kuşlarla, yerde sürünen yaratıklarla bir antlaşma yapacağım.
Ülkeden yayı, kılıcı ve savaşı kıracağım,
ve onları güvenlik içinde yatıracağım.
19 Seni sonsuza dek kendime nişanlayacağım.
Evet, seni doğruluk, adalet, sevgi dolu iyilikle ve merhametle kendime nişanlayacağım.
20 Seni sadakatle kendime nişanlayacağım,
ve Yahve'yi tanıyacaksın.
21 O gün yanıt vereceğim." diyor Yahve.
"Göklere yanıt vereceğim,

‡ **2:6** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

ve onlar da yere yanıt verecekler;
22 ve yer buğdaya, yeni şaraba ve yağa yanıt verecek;
onlar da Yizreel'e yanıt verecekler.
23 Onu kendim için, toprağa ekeceğim;
ve merhamet bulmamış olana merhamet edeceğim;
ve halkım olmayanlara, 'Halkımsın' diyeceğim;
onlar da bana, 'Tanrım!' diyecekler."

3

1 Yahve bana dedi, "İsrael'in çocukları başka ilâhlara yöneldikleri ve kuru üzüm pidelerini sevdikleri halde, tıpkı Yahve'nin onları sevdiği gibi, sen de yine git, başkasının sevdiği ve zina eden bir kadını sev."
2 Bunun üzerine onu kendime on beş gümüş ve bir homer* ve yarım arpaya satın aldım.
3 Ona şöyle dedim, "Çok günler yanımda kalacaksın. Fahişelik etmeyeceksin ve başka bir erkekle birlikte olmayacaksın. Ben de sana öyle olacağım."
4 Çünkü İsrael'in çocukları çok günler kralsız, beysiz, kurbansız, dikili taşsız, efodsuz ve putsuz yaşayacaklar.
5 Sonra İsrael'in çocukları dönüp Tanrıları Yahve'yi ve kralları David'i arayacaklar ve son günlerde titreyerek Yahve'ye ve O'nun bereketlerine gelecekler.

4

1 Ey İsrael'in çocukları, Yahve'nin sözünü dinleyin,
çünkü Yahve'nin ülkede yaşayanlara karşı davası var:
"Gerçekten ülkede gerçek, iyilik,
ve Tanrı bilgisi yok.
2 Lanet, yalan, adam öldürme, hırsızlık ve zina var;
sınırları ihlal ediyorlar ve kan üstüne kan dökülüyor.
3 Bu yüzden ülke yas tutacak ve içinde oturan herkes,
ondaki bütün canlılarla birlikte yok olacak;
kırın hayvanları ve göğün kuşları bile;
evet, denizin balıkları da ölecek."
4 "Ancak hiç kimse çekişmesin, hiç kimse suçlamasın;
çünkü halkın kâhinle çekişenler gibidir.
5 Sen gündüz tökezleyeceksin,
peygamber de gece seninle birlikte tökezleyecek;
ve senin anneni mahvedeceğim.
6 Halkım bilgisizlik yüzünden mahvoldu.
Mademki sen bilgiyi reddettin, bana kâhin olmayasın diye ben de seni reddedeceğim.
Mademki sen Tanrı'nın Yasası'nı unuttun,
ben de senin çocuklarını unutacağım.
7 Çoğaldıkça bana karşı günah işlediler.
Onların görkemini utanca çevireceğim.
8 Halkımın günahıyla besleniyorlar,
onların kötülüklerine yüreklerini veriyorlar.
9 Halk, nasılsa kâhin de öyle olacak,
ve onları yollarından ötürü cezalandıracağım,
ve işlerinin karşılığını onlara ödeyeceğim.

* **3:2** 1 homer yaklaşık 220 litre veya 6 kileye eşittir

10 Yiyecekler ve doymayacaklar.
Fahişelik edecekler ve çoğalmayacaklar;
çünkü Yahve'yi dinlemeyi bıraktılar.
11 Fuhuş, şarap ve yeni şarap anlayışı ortadan kaldırır.
12 Halkım tahta puta danışıyor,
ve ağaçtan değnek ona yanıt veriyor.
Gerçekten fuhuş ruhu onları saptırdı,
ve kendi Tanrıları'na sadakatsiz oldular.
13 Dağların başlarında kurban kesiyorlar,
ve tepelerde, meşe, kavak ve meşeliklerin altında buhur yakıyorlar,
çünkü onun gölgesi iyidir.
Bu yüzden kızlarınız fahişelik yapıyor, gelinleriniz zina ediyor.
14 Kızlarınızı fahişelik yaptıklarında,
gelinlerinizi de zina ettiklerinde cezalandırmayacağım;
çünkü erkekler fahişelerle düşüp kalkıyor,
putperest tapınağının fahişeleriyle kurban kesiyorlar;
böylece anlayışsız halk yıkıma uğrayacak.”
15 “Sen, ey İsrael, fahişelik yapsan da,
Yahuda suç işlemese bari;
Gilgal'a gelmeyin,
Beyt Aven'e çıkmayın,
'Hay olan Yahve'nin hakkı için' diye ant içmeyin.
16 Çünkü İsrael, inatçı bir düve gibi son derece inatçı davrandı.
Öyleyse Yahve onları çayırda kuzu gibi nasıl güdecek?
17 Efraim putlara bağlandı.
Bırak onu!
18 İçkileri ekşidi.
Sürekli fahişelik yapıyorlar.
Önderleri utanç verici yollarını çok seviyorlar.
19 Rüzgâr onu kanatlarıyla sardı;
ve kurbanları yüzünden hayal kırıklığına uğrayacaklar.”

5

1 “Ey kâhinler, dinleyin!
Ey İsrael evi, dinleyin ve kulak verin,
ey kral evi!
Çünkü yargı size karşıdır;
çünkü Mitspa'da tuzak,
Tavor'da serilmiş bir ağ oldunuz.
2 Başkaldıranlar öldürmekte derine indiler,
ama ben onların hepsini terbiye edeceğim.
3 Efraim'i tanıyorum,
ve İsrael benden gizli değil;
çünkü şimdi, ey Efraim, fahişelik yaptın.
İsrael kirlendi.
4 Yaptıkları iş Tanrıları'na dönmelerine izin vermiyor,
çünkü içlerinde fahişelik ruhu var,
ve Yahve'yi tanımıyorlar.
5 İsrael'in gururu kendi yüzüne tanıklık ediyor.
Bu yüzden İsrael ve Efraim suçlarında tökezleyecekler.

Yahuda da onlarla birlikte tökezleyecek.
6 Sürüleriyle ve sığırlarıyla Yahve'yi aramaya gidecekler,
ama O'nu bulamayacaklar.
O kendini onlardan geri çekti.
7 Yahve'ye sadakatsizdirler;
çünkü gayrimeşru çocuklar doğurdular.
Şimdi Yeni Ay onları tarlalarıyla birlikte yiyip bitirecek."
8 "Giva'da boynuzu, Rama'da boruyu çalın!
Beyt Aven'de savaş narası atın, senin ardında, ey Benyamin!
9 Efraim azarlama gününde harap olacak.
İsrael oymakları arasında, kesinlikle olacak olanı bildirdim.
10 Yahuda beyleri, sınır taşlarının yerini değiştirenlere benzer.
Gazabımı su gibi onların üzerine dökeceğim.
11 Efraim baskı altında,
yargıda eziliyor,
çünkü putların peşinde koşmaya kararlı.
12 Bu yüzden Efraim'e güve,
Yahuda evine ise çürüklük gibiyim."
13 "Efraim hastalığını,
Yahuda yarasını görünce,
Efraim Aşur'a gitti,
ve Kral Yareb'e haber gönderdi;
ama o size şifa veremez,
yaranızı da iyileştiremez.
14 Çünkü ben Efraim'e bir aslan,
Yahuda evine de genç bir aslan gibi olacağım.
Ben kendim parçalayıp gideceğim.
Alıp götüreceğim, kurtaracak kimse olmayacak.
15 Gidip yerime döneceğim,
ta ki suçlarını itiraf edip yüzümü arayıncaya dek.
Sıkıntılarında beni gayretle arayacaklar."

6

1 "Gelin! Yahve'ye dönelim;
çünkü O parçaladı,
ve bizi O iyileştirecek;
O bizi yaraladı,
ve yaralarımızı O saracak.
2 İki gün sonra bizi diriltecek.
Üçüncü günde bizi ayağa kaldıracak,
ve O'nun önünde yaşayacağız.
3 Yahve'yi tanıyalım.
Yahve'yi tanımak için ilerleyelim.
Güneşin kesin doğuşu gibi,
Yahve de görünecektir.
Yağmur gibi,
toprağı sulayan ilkbahar yağmuru gibi bize gelecektir."
4 "Efraim, sana ne yapayım?
Yahuda, sana ne yapayım?
Çünkü sevgin sabah bulutu gibidir,

erkenden dağılan çiy gibidir.
5 Bu yüzden onları peygamberler aracılığıyla parçaladım,
ağzımın sözleriyle onları öldürdüm.
Yargıların şimşek çakması gibidir.
6 Çünkü ben kurban değil, merhamet isterim;
ve yakmalık sunulardan daha fazla Tanrı bilgisi.
7 Ama onlar, Adem gibi, antlaşmayı bozdular.
Orada bana sadakatsizlik ettiler.
8 Gilad, kötülük yapanların kentidir;
kanla lekelenmiştir.
9 Haydut çeteleri birini pusuya düşürmek için nasıl beklerse,
kâhinler takımı da Şekem yolunda öyle adam öldürüyor,
utanç verici suçlar işliyorlar.
10 İsrael evinde korkunç bir şey gördüm.
Efraim'de fuhuş var.
İsrael kirlendi.”
11 “Ey Yahuda, halkımın durumunu düzelttiğim zaman,
senin için de atanmış bir hasat var.”

7

1 Ben İsrael'i iyileştirmek isterken,
Efraim'in suçu, Samariya'nın kötülüğü meydana çıkıyor.
Çünkü hile yapıyorlar,
evlere hırsız giriyor,
haydut çeteleri de dışarıda talan ediyor.
2 Yüreklerinde bütün kötülüklerini hatırladığımı düşünmezler.
Şimdi kendi işleri onların çevresini sardı.
Yüzümün önündedirler.
3 Kralı kötülükleriyle,
ve beyleri yalanlarıyla sevindiriyorlar.
4 Hepsi zina yapanlardır.
Hamur yoğurulup mayalanana dek,
ateşi karıştırmayı bırakan fırıncının kızdırdığı fırın gibidirler.
5 Kralımızın gününde, beyler kendilerini şarap ateşinden hasta ettiler.
O da alaycılarla elini birleştirdi.
6 Çünkü yüreklerini bir fırın gibi hazırladılar,
pusuda beklerken.
Öfkeleri bütün gece için için yanar.
Sabahleyin alevli ateş gibi yanar.
7 Hepsi fırın gibi sıcaktır,
ve hâkimlerini yutarlar.
Bütün kralları düştü.
İçlerinden bana seslenen yok.
8 Efraim uluslarla karışıyor.
Efraim çevrilmeyen bir pidedir.
9 Yabancılar onun gücünü yediler ve o bunu fark etmiyor.
Gerçekten, saçına ak düştü ve o bunu fark etmiyor.
10 İsrael'in gururu kendi yüzüne tanıklık ediyor;
yine de Tanrıları Yahve'ye dönmediler,
ve bütün bunlara rağmen O'nu aramadılar.

11 “Efraim kolayca aldatılan bir güvercin gibidir, anlayışsızdır.
Mısır'ı çağırıyorlar.
Aşur'a gidiyorlar.
12 Giderken ağımı üzerlerine sereceğim.
Onları gökyüzünün kuşları gibi yere indireceğim.
Onların topluluklarının duyduğu gibi kendilerini cezalandıracağım.
13 Vay onların haline!
Çünkü benden uzaklaştılar.
Onlara yıkım!
Çünkü bana karşı suç işlediler.
Ben onları kurtarmak isterken,
onlar bana karşı yalan söylediler.
14 Yürekleriyle bana feryat etmediler,
yatakları üzerinde uluyorlar.
Buğday ve yeni şarap için toplanıyorlar.
Benden yüz çeviriyorlar.
15 Onları eğitip kollarını güçlendirdiğim halde,
bana karşı kötülük tasarlıyorlar.
16 Dönüyorlar, ama Yüce Olan'a değil.
Kusurlu yay gibiler.
Beyleri dillerinin hiddeti yüzünden kılıçla düşecek.
Mısır diyarında onların alay konusu bu olacak.”

8

1 “Boruyu dudaklarına yerleştir!
Kartal gibi bir şey Yahve'nin evi üzerindedir,
çünkü antlaşmamı bozdular ve yasama karşı geldiler.
2 ‘Tanrım, biz İsrael, seni tanıyoruz!’ diye bana feryat ediyorlar.
3 İsrael iyi olanı reddetti.
Düşman onu kovalayacak.
4 Krallar diktiler, ama benim aracılığımla değil.
Beyler yaptılar, ama ben onaylamadım.
Kesilip atılsınlar diye gümüşlerinden ve altınlarından
kendilerine putlar yaptılar.
5 Samariya onun buzağı putunu atsın!
Öfkem onlara karşı alevlendi!
Ne zamana dek temizliğe erişemeyecekler?
6 Çünkü bu İsrael'dendir!
Onu işçi yaptı, ve o Tanrı değildir;
gerçekten, Samariya'nın buzağısı parçalanacak.
7 Çünkü rüzgâr ekiyorlar,
ve kasırga biçecekler.
Ayakta duran buğdayı yok.
Sap baş vermeyecek.
Verse bile, yabancılar onu yutacak.
8 İsrael yutuldu.
Şimdi uluslar arasında değersiz bir şey gibiler.
9 Çünkü onlar yalnız başına dolaşan
yaban eşeği gibi Aşur'a çıktılar.
Efraim kendine ücretli sevgililer tuttu.

10 Ama uluslar arasında kendilerini satmış olsalar da,
şimdi onları toplayacağım;
ve kudretli olanların kralının baskısından ötürü tükenmeye başlıyorlar.
11 Çünkü Efraim günah işlemek için sunakları çoğalttı,
onlar da onun için günah işlemek için sunaklar oldular.
12 Ona yasamın birçok şeyini yazdım,
ama bunlar garip bir şey gibi sayıldı.
13 Sunularımın kurbanlarına gelince,
et kurban edip onu yiyorlar,
ama Yahve onları kabul etmiyor.
Şimdi onların suçlarını hatırlayacak,
ve günahlarını cezalandıracak.
Onlar Mısır'a dönecekler.
14 Çünkü İsrael Yaratıcısı'nı unuttu ve saraylar yaptı;
Yahuda ise surlu kentleri çoğalttı;
ama ben onun kentleri üzerine ateş göndereceğim,
ve onun kalelerini yiyip bitirecek."

9

1 Ey İsrael, uluslar gibi sevinçle coşma;
çünkü sen Tanrın'a vefasızlık ettin.
Her harman yerinde fahişelik ücretini sevdin.
2 Harman yeri ve şarap teknesi onları doyurmayacak,
yeni şarap da onu yüzüstü bırakacak.
3 Yahve'nin ülkesinde oturmayacaklar;
ama Efraim Mısır'a dönecek,
ve Aşur'da kirli yiyecekler yiyecekler.
4 Yahve'ye şarap sunuları dökmeyecekler,
ve O'nu hoşnut etmeyecekler.
Kurbanları onlar için yas tutanların ekmeği gibi olacak;
ondan yiyenlerin hepsi kirli olacak;
çünkü ekmekleri kendi iştahları için olacak.
Yahve'nin evine girmeyecek.
5 Yahve'nin kutsal toplantı gününde,
ve Yahve'nin bayramı gününde ne yapacaksınız?
6 Çünkü işte, yıkımdan kaçtıkları zaman,
Mısır onları toplayacak.
Memfis onları gömecek.
Isırganlar onların gümüşten güzel şeylerini ele geçirecek.
Çadırlarında dikenler olacak.
7 Ziyaret günleri geldi.
Hesap günleri geldi.
Senin günahlarının çokluğundan,
ve düşmanlığın büyük olduğu için,
İsrael, peygamberi akılsız,
esin alan adamı deli sayacak.
8 Tanrım'la birlikte bir peygamber Efraim'i gözetiyor.
Onun bütün yollarında kuşçu tuzağı,
ve Tanrısı'nın evinde düşmanlık var.
9 Giva günlerinde olduğu gibi

kendilerini derinden bozdular.
Suçlarını hatırlayacak,
günahları için onları cezalandıracak.
10 İsrael'i çöldeki üzümler gibi buldum.
Atalarınızı incir ağacının ilk yılındaki turfandası gibi gördüm;
ama Baal Peor'a geldiler ve kendilerini utanç verici şeye adadılar,
ve sevdikleri şey gibi iğrenç oldular.
11 Efraim'e gelince, onların görkemi bir kuş gibi uçup gidecek.
Ne doğum, ne gebelik, ne de gebe kalma olacak.
12 Çocuklarını büyütseler bile,
onları çocuklarından edeceğim, öyle ki kimse kalmayacak.
Gerçekten, onlardan ayrıldığımda vay başlarına!
13 Efraim'i, Sur gibi, hoş bir yere dikilmiş gördüm;
ama Efraim çocuklarını caniye götürecek.
14 Onlara ver—ey Yahve, ne vereceksin?
Onlara düşük yapan bir rahim ve kuru memeler ver.
15 "Bütün kötülükleri Gilgal'dadır;
çünkü orada onlardan nefret ettim.
Çünkü işlerinin kötülüğü yüzünden onları evimden kovacağım!
Onları artık sevmeyeceğim.
Bütün beyleri asidir.
16 Efraim vuruldu.
Kökleri kurudu.
Meyve vermeyecekler.
Doğursalar bile, yine de rahimlerinin sevgililerini öldüreceğim."
17 Tanrım onları reddedecek, çünkü O'nu dinlemediler;
ve uluslar arasında dolaşıp duracaklar.

10

1 İsrael meyvesini veren bereketli bir asmadır.
Meyvesinin bolluğuna göre sunaklarını çoğalttı.
Ülkeleri zenginleştikçe dikili taşlarını süslediler.
2 Yürekleri bölündü.
Şimdi suçlu bulunacaklar.
Sunaklarını yıkacak.
Dikili taşlarını yok edecek.
3 Gerçekten şimdi diyecekler, "Kralımız yok; çünkü Yahve'den korkmuyoruz;
ve kral, o bizim için ne yapabilir?"
4 Antlaşma yaparken yalan yere ant içerek söz veriyorlar.
Bu yüzden yargı, tarlanın karıklarında zehirli otlar gibi bitiyor.
5 Samariya sakinleri, Beyt Aven'in buzağıları yüzünden dehşete düşecek,
çünkü halkı, onun görkemi için onun hakkında sevinen kâhinleriyle birlikte,
ona yas tutacaklar, çünkü ondan ayrıldı.
6 Üstelik büyük krala armağan olarak Aşur'a götürülecek.
Efraim utanç duyacak,
ve İsrael kendi öğüdünden utanacak.
7 Samariya ve kralı suda bir dal gibi akıp gidecek.
8 İsrael'in günahı, Aven'in yüksek yerleri de yok olacak.
Onların sunakları üzerinde diken ve devedikeni çıkacak.
Dağlara, "Bizi örtün!" ve tepelere, "Üzerimize düşün!" diyecekler.

9 “Ey İsrael, Giva günlerinden beri günah işledin.
Orada kaldılar.
Kötülük çocuklarına karşı olan savaş Giva'da onları yakalamaz.
10 İstediğim zaman onları cezalandıracağım;
ve iki suçlarına bağlı oldukları zaman
uluslar onlara karşı toplanacak.
11 Efraim harman dövmeyi seven eğitilmiş bir düvedir,
bu yüzden güzel boynuna bir boyunduruk koyacağım.
Efraim üzerine bir adam bindireceğim.
Yahuda saban sürecek.
Yakov tırmık çekecek.
12 Doğrulukla kendinize ekin,
iyiliğe göre biçin.
Nadasa bırakılmış toprağınızı sürün,
çünkü Yahve'yi aramanın zamanıdır,
ta ki gelip üzerinize doğruluk yağdırana dek.
13 Kötülük sürdünüz,
haksızlık biçtiniz.
Yalanların meyvesini yediniz,
çünkü kendi yolunuza, yiğitlerinizin çokluğuna güvendiniz.
14 Bu yüzden halkınızın arasında bir savaş kükremesi yükselecek,
ve bütün kaleleriniz yıkılacak,
tıpkı Şalman'ın savaş günü Beyt Arbel'i yıkması gibi.
Anne çocuklarıyla birlikte paramparça edildi.
15 Büyük kötülüğünüz yüzünden Beytel de size aynısını yapacak.
Şafak vakti İsrael Kralı yıkılacak.”

11

1 “İsrael çocukken onu sevdim,
ve oğlumu Mısır’dan çağırdım.
2 Onları çağırdıkça, onlar uzaklaştı onlardan.
Baallar'a kurban kestiler,
ve oyma putlara buhur yaktılar.
3 Ancak Efraim’e yürümeyi ben öğrettim.
Onları kollarıma aldım,
ama onları iyileştirenin ben olduğumu bilmediler.
4 Onları insan ipleriyle, sevgi bağlarıyla çektim;
ve onlara boyunlarındaki boyunduruğu kaldıran biri gibi oldum;
ve eğilip onu besledim.”
5 “Mısır diyarına dönmeyecekler;
ama Aşurlu onların kralı olacak,
çünkü tövbe etmeyi reddettiler.
6 Kılıç onların kentleri üzerine inecek,
ve kapılarının sürgülerini yok edecek,
ve onların tasarılarına son verecek.
7 Halkım benden dönmeye kararlı.
En Yüce Olan'a seslenseler bile,
kesinlikle onları yüceltmeyecek.”
8 “Ey Efraim, senden nasıl vazgeçerim?
Ey İsrael, seni nasıl teslim ederim?
Seni nasıl Adma gibi yaparım?

Seni nasıl Sevoim gibi yaparım?
Yüreğim döndü, acımam kabardı.
9 Öfkemin kızgınlığını yerine getirmeyeceğim.
Efraim'i yok etmek için geri dönmeyeceğim.
Çünkü ben Tanrı'yım, insan değilim;
aranızdaki Kutsal Olan'ım.
Gazapla gelmeyeceğim.
10 Aslan gibi kükreyen
Yahve'nin ardından yürüyecekler;
çünkü O kükreyecek ve çocuklar batıdan titreyerek gelecekler.
11 Mısır'dan bir kuş gibi,
Aşur ülkesinden bir güvercin gibi titreyerek gelecekler;
ve onları evlerine yerleştireceğim." diyor Yahve.
12 Efraim yalanla,
İsrael evi de beni hileyle kuşattı.
Yahuda hâlâ Tanrı'dan sapıyor,
ve Kutsal Olan'a sadakatsizlik ediyor.

12

1 Efraim rüzgârı güdüyor,
doğu rüzgârını kovalıyor.
Sürekli yalanı ve yıkımı artırıyor.
Aşur'la antlaşma yapıyor,
ve yağ Mısır'a götürülüyor.
2 Yahve'nin de Yahuda'yla bir davası var,
ve Yakov'u kendi yollarına göre cezalandıracak,
işlerine göre ona karşılık verecektir.
3 Rahimde kardeşinin topuğundan tuttu,
ve yetişkinliğinde Tanrı'yla çekişti.
4 Gerçekten Melek'le mücadele etti ve galip geldi;
ağlayıp O'na yalvardı.
O'nu Beytel'de buldu ve O orada bizimle konuştu.
5 Ordular Tanrısı Yahve.
O Yahve diye anılır!
6 Bu yüzden Tanrın'a dön.
İyiliği ve adaleti koru,
ve sürekli Tanrın'ı bekle.
7 Bir tüccarın elinde hileli teraziler var.
O aldatmayı sever.
8 Efraim, "Gerçekten zengin oldum" dedi.
"Kendim için varlık buldum.
Bütün servetimde günah olan hiçbir suç bulmayacaklar."
9 "Ama ben Mısır diyarından Tanrınız Yahve'yim.
Kutsal bayram günlerinde olduğu gibi.
Sizi yine çadırlarda oturtacağım,
10 peygamberlere de söyledim,
ve görümleri çoğalttım;
ve peygamberlerin hizmetiyle benzetmeler kullandım.
11 Gilad kötüyse,
kesinlikle onlar değersizdirler.
Gilgal'da boğalar kurban ediyorlar.

Gerçekten de sunakları tarlanın karıklarındaki yığınlar gibidir.
12 Yakov Aram ülkesine kaçtı.
İsrael bir karı edinmek için hizmet etti.
Bir karı için sürüleri ve sığırları güttü.
13 Yahve bir peygamber aracılığıyla İsrael'i Mısır'dan çıkardı,
ve bir peygamber aracılığıyla o korundu.
14 Efraim şiddetle öfkelendirdi.
Bu yüzden kanı onun üzerinde kalacak,
ve Efendisi* onun aşağılamasını ödeyecek."

13

1 Efraim konuştuğunda titreme vardı.
İsrael'de kendini yüceltti,
ama Baal yüzünden suçlu olunca öldü.
2 Şimdi günahları daha da çok artırıyorlar,
ve kendi anlayışlarına göre gümüşlerinden dökme suretler yaptılar,
hepsi de usta işi.
Onlar için, "İnsan kurban ediyorlar,
ve buzağıları öpüyorlar" diyorlar.
3 Bu yüzden sabah sisi gibi,
erken eriyen çiy gibi,
harman yerinden kasırga ile savrulan saman çöpü gibi,
bacadan tüten duman gibi olacaklar.
4 "Ancak ben Mısır diyarından Tanrınız Yahve'yim;
ve benden başka tanrı tanımayacaksınız,
ve benden başka kurtarıcı yoktur.
5 Ben seni çölde,
büyük kuraklık diyarında bildim.
6 Otlaklarına göre doydular;
doydular ve yürekleri yükseldi.
Bu yüzden beni unuttular.
7 Bundan ötürü onlara bir aslan gibiyim.
Bir leopar gibi, yol kenarında pusuya yatacağım.
8 Yavrularından yoksun kalmış bir ayı gibi onlarla karşılaşacağım,
ve yüreklerinin zarını yırtacağım.
Onları orada dişi aslan gibi yiyip bitireceğim.
Yabanıl hayvan onları parçalayacak.
9 Yok oldun, ey İsrael, çünkü bana karşısın,
yardımcına karşısın.
10 Kralın şimdi nerede ki, bütün kentlerinde seni kurtarsın?
Ve hâkimlerin onlar hakkında, 'Bana bir kral ve beyler ver' demiştin?
11 Sana öfkemde bir kral verdim,
ve gazabımda onu aldım.
12 Efraim'in suçu birikti.
Günahı birikti.
13 Doğuran kadının ağrıları onun üzerine gelecek.
O akılsız bir oğuldur,
çünkü zamanı gelmişken, rahmin ağzına gelmiyor.

* **12:14** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

14 Onları Şeol'ün* elinden fidye ile kurtaracağım.
Onları ölümden kurtaracağım!
Ey ölüm, belaların nerede?
Ey Şeol, yıkımın nerede?"
"Gözlerimden acıma gizlenecek.
15 Kardeşleri arasında verimli olsa bile, doğu rüzgârı gelecek,
Yahve'nin soluğu çölden yükselecek;
onun kaynağı kesilecek,
ve pınarı kuruyacak.
Hazine ambarını yağmalayacak.
16 Samariya suçunu taşıyacak,
çünkü Tanrısı'na başkaldırdı.
Kılıçla düşecekler.
Bebekleri parçalanacak,
ve gebe kadınların karnı yarılacak."

14

1 Ey İsrael, Tanrın Yahve'ye dön;
çünkü günahın yüzünden düştün.
2 Sözleri yanına al ve Yahve'ye dönün.
O'na deyin, "Bütün günahlarımızı bağışla,
ve iyi olanı kabul et;
öyle ki, dudaklarımızın adadığı gibi boğalar sunalım.
3 Aşur bizi kurtaramaz.
Atlar üzerine binmeyeceğiz;
ve ellerimizin işine artık 'İlâhlarımız!' demeyeceğiz.
Çünkü babasız sende merhamet bulur."
4 "Onların dönekliklerini iyileştireceğim.
Onları gönülden seveceğim;
çünkü öfkem onlardan döndü.
5 İsrael'e çiy gibi olacağım.
Zambak gibi çiçek açacak,
ve köklerini Lübnan gibi salacak.
6 Dalları yayılacak,
ve güzelliği zeytin ağacı gibi,
ve kokusu Lübnan gibi olacak.
7 İnsanlar onun gölgesinde oturacak.
Buğday gibi canlanacaklar,
asma gibi çiçek açacaklar.
Kokuları Lübnan şarabı gibi olacak.
8 Efraim diyecek putlarla ne işim var artık?
Ben yanıt veriyorum ve ona bakacağım.
Ben yeşil bir selvi gibiyim;
senin meyven benden olur."
9 Bu şeyleri anlamak için bilge olan kimdir?
Anlayışlı olan kimdir ki, bunları bilebilsin?
Çünkü Yahve'nin yolları doğrudur,
ve doğrular onlarda yürür,
ama isyankârlar onlarda tökezler.

* **13:14** Şeol ölüler diyarıdır.

YOEL

1 Petuel oğlu Yoel'e gelen Yahve'nin* sözü.
2 Ey ihtiyarlar,
duyun bunu, memleketin bütün sakinleri dinleyin!
Sizin günlerinizde ya da atalarınızın günlerinde
hiç böylesi oldu mu?
3 Çocuklarınıza bunu anlatın,
çocuklarınız kendi çocuklarına,
onların çocukları da başka kuşaklara anlatsınlar.
4 Çekirgenin bıraktığını büyük çekirge yedi.
Büyük çekirgenin bıraktığını küçük çekirge yedi.
Onun bıraktığını tırtıl yedi.
5 Ey sarhoşlar, ayılın da ağlayın!
Ey şarap içenler, hepiniz, tatlı şarap yüzünden yas tutun,
çünkü ağzınızdan kesildi.
6 Çünkü ülkemin üzerine güçlü ve sayılamaz bir ulus çıktı.
Onun dişleri aslan dişleri,
onda dişi aslan azı dişleri var.
7 Asmamı harap etti,
incir ağacımı soydu.
Kabuğunu soyup attı.
Dalları ağardı.
8 Gençliğinin kocası için çul giymiş
el değmemiş bir kız gibi yas tut!
9 Yahve'nin evinden ekmek sunusu ve dökmelik sunu kesildi.
Yahve'nin hizmetkârları olan kâhinler yas tutuyor.
10 Tarla harap oldu.
Toprak yas tutuyor, çünkü buğday yok oldu,
yeni şarap kurudu, yağ cılızlaştı.
11 Ey çiftçiler, utanın!
Ey bağcılar, buğday ve arpa için ağıt yakın;
çünkü tarlanın ürünü yok oldu.
12 Asma kurudu, incir ağacı kurudu;
nar ağacı, palmiye ağacı da, elma ağacı,
tarlanın bütün ağaçları kurudu;
çünkü sevinç insanoğullarından kayboldu.
13 Ey kâhinler, çul giyin ve yas tutun!
Ey sunak hizmetkârları, ağıt yakın.
Ey Tanrım'ın† hizmetkârları gelin, bütün gece çulda yatın,
çünkü Tanrınız'ın evinden ekmek sunusu ve dökmelik sunu kesildi.
14 Orucu kutsal sayın.
Toplantıya çağırın.
Yaşlıları ve ülkenin bütün sakinlerini Tanrınız Yahve'nin evine toplayın da
Yahve'ye feryat edin.
15 Vay o güne!

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.
† **1:13** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

Çünkü Yahve'nin günü yakındır,
Her Şeye Gücü Yeten'den bir yıkım gelecek.
16 Gözlerimizin önünden yiyecek,
Tanrımız'ın evinden sevinç ve neşe kesilmedi mi?
17 Tohumlar toprak kesikleri altında çürüyor.
Tahıl ambarları boş kalıyor.
Ambarlar yıkılıyor, çünkü buğday kalmadı.
18 Hayvanlar nasıl inliyor!
Sığır sürüleri şaşkın, çünkü otlakları yok.
Koyun sürüleri de perişan oldu.
19 Ey Yahve, sana feryat ediyorum,
çünkü ateş çölün otlaklarını yiyip bitirdi,
alev de bütün kır ağaçlarını yaktı.
20 Evet, kırın hayvanları soluyarak sana sesleniyor,
çünkü derelerin suyu kurudu,
ateş de çölün otlaklarını yiyip bitirdi.

2

1 Siyon'da boru çalın,
kutsal dağımda uyarı sesi verin!
Ülkenin bütün sakinleri titresin,
çünkü Yahve'nin günü geliyor,
çünkü yakındır:
2 Karanlık ve kasvet günü, bulut ve koyu karanlık günü.
Dağlara yayılan şafak gibi, büyük ve güçlü bir halk;
benzeri hiç olmadı,
onlardan sonra da çok kuşakların yıllarında bir daha olmayacak.
3 Önlerinde ateş yiyip bitiriyor,
arkalarında alev yakıyor.
Ülke önlerinde Aden bahçesi gibi,
arkalarında ıssız bir çöl.
Evet, onlardan kaçıp kurtulan kimse de yok.
4 Görünüşleri atların görünümü gibi,
atlılar gibi de koşuyorlar.
5 Dağların tepelerinde savaş arabalarının gürültüsü gibi,
anızı yiyip bitiren ateş alevinin gürültüsü gibi,
savaş düzenine girmiş güçlü bir halk gibi sıçrıyorlar.
6 Onların karşısında halklar sıkıntı içindeler.
Bütün yüzler soluyor.
7 Yiğitler gibi koşuyorlar.
Savaşçılar gibi sura tırmanıyorlar.
Her biri kendi safında yürüyor ve sırasından sapmıyor.
8 Birbirini itmiyorlar.
Her biri kendi yolunda yürüyor.
Savunmaları deliyorlar,
ama saflarını bozmuyorlar.
9 Kente hücum ediyorlar.
Sur üzerinde koşuyorlar.
Evlerin içine tırmanıyorlar.
Hırsızlar gibi pencerelerden giriyorlar.

10 Yer önlerinde sarsılıyor.
Gökler titriyor.
Güneş ve ay kararıyor,
yıldızlar da ışıltılarını geri çekiyor.
11 Yahve ordusunun önünde sesiyle gürlüyor,
çünkü O'nun güçleri çok büyüktür;
çünkü O'nun buyruğuna uyan O, güçlüdür;
çünkü Yahve'nin günü büyük ve çok korkunçtur,
ve buna kim dayanabilir?
12 "Şimdi bile" diyor Yahve,
"Bütün yüreğinizle, oruçla, ağlayışla ve yasla bana dönün."
13 Giysilerinizi değil, yüreğinizi yırtın
ve Tanrınız Yahve'ye dönün;
çünkü O lütufkârdır, merhametlidir,
Öfkelenmekte yavaştır, sevgi dolu iyiliği boldur
ve felaket göndermekten vazgeçer.
14 Kim bilir? Belki döner de vazgeçer ve arkasında bereket,
Tanrınız Yahve için bir ekmek sunusu ve dökmelik sunu bırakır.
15 Siyon'da boru çalın!
Orucu kutsal kılın.
Toplantıya çağırın.
16 Halkı toplayın.
Toplantıyı kutsayın.
İhtiyarları toplayın.
Çocukları ve emzikte olanları toplayın.
Güvey odasından, gelin de gerdeğinden çıksın.
17 Yahve'nin hizmetkârları olan kâhinler, eyvanla sunak arasında ağlayıp desinler,
"Ey Yahve, halkını esirge, kendi mirasını aşağılanmaya verme ki,
uluslar onlara hakim olmasın.
Halklar arasında neden 'Onların Tanrıları nerede?' denilsin?"
18 O zaman Yahve ülkesi için kıskanç oldu
ve halkına acıdı.
19 Yahve halkına yanıt verdi:
"İşte,* sana buğday, yeni şarap ve yağ göndereceğim,
onlarla doyacaksınız;
artık sizi uluslar arasında aşağılatmayacağım.
20 Ama kuzey ordusunu senden uzaklaştıracağım,
onu çorak ve ıssız bir ülkeye,
onun önünü doğu denizine,
onun arkasını batı denizine süreceğim;
ve pis kokusu yükselecek,
ve kötü kokusu yükselecek."
Gerçekten o, büyük işler yaptı.
21 Ey diyar, korkma.
Sevin ve coş, çünkü Yahve büyük işler yaptı.
22 Ey kır hayvanları, korkmayın;
çünkü çölün otlakları yeşeriyor,
ağaç meyvesini veriyor.

* **2:19** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

İncir ağacı ve asma gücünü veriyor.
23 Öyleyse sevinin, ey Siyon'un çocukları,
ve Tanrınız Yahve'yle coşun;
çünkü size ilk yağmuru tam ölçüsünde veriyor,
ve öncesinde olduğu gibi yağmuru,
ilk yağmuru ve son yağmuru sizin için yağdırıyor.
24 Harman yerleri buğdayla dolacak,
tekneler de yeni şarap ve yağla taşacak.
25 Size sürüyle uçan çekirgenin,
büyük çekirgenin, küçük çekirgenin ve tırtılın, aranıza gönderdiğim
büyük ordumun yediği yılları geri vereceğim.
26 Bolca yiyip doyacaksınız,
sizin için şaşılası şeyler yapan Tanrınız Yahve'nin adını öveceksiniz.
Halkım bir daha asla hayal kırıklığına uğramayacak.
27 Ben'im İsrael'in arasında olduğumu,
Tanrınız Yahve olduğumu,
ve başka kimsenin olmadığını bileceksiniz.
Halkım bir daha asla hayal kırıklığına uğramayacak.
28 Ondan sonra, Ruhum'u bütün insanların üzerine dökeceğim.
Oğullarınız ve kızlarınız peygamberlik edecek.
Yaşlılarınız düşler görecek.
Gençleriniz görümler görecek.
29 Ve o günlerde erkek ve kadın hizmetçilerin üzerine de
Ruhum'u dökeceğim.
30 Göklerde ve yerde belirtiler göstereceğim:
Kan, ateş ve duman direkleri.
31 Yahve'nin büyük ve korkunç günü gelmeden önce
güneş karanlığa, ay kana dönecek.
32 Öyle olacak ki, her kim Yahve'nin adını çağırırsa kurtulacak;
çünkü Yahve'nin söylediği gibi,
Siyon Dağı'nda ve Yeruşalem'de kaçıp kurtulanlar,
geride kalanlar arasında Yahve'nin çağırdığı kimseler olacak.

3

1 "Çünkü işte, o günlerde ve o zamanda,
Yahuda ve Yeruşalem'in sürgünlerini geri getirdiğimde,
2 bütün ulusları toplayacağım,
ve onları Yehoşafat Vadisi'ne indireceğim;
ve orada halkım ve mirasım olan İsrael için, onu uluslar arasında dağıttıkları için
onları yargılayacağım.
Onlar ülkemi böldüler,
3 ve halkım için kura çektiler,
ve fahişeye ücreti için bir erkek çocuğu verdiler,
ve içebilsinler diye şarap karşılığında bir kız sattılar."
4 "Hem de siz benim için nesiniz,
ey Sur ve Sayda ve bütün Filist bölgeleri?
Siz bana karşılık mı ödeyeceksiniz?
Ve eğer bana karşılığını ödeyecek olursanız,
ben karşılığını hemen ve çabucak kendi başınıza döndüreceğim.
5 Çünkü gümüşümü ve altınımı aldın,

en değerli hazinelerimi tapınaklarına götürdün,
6 Yahuda'nın çocuklarını ve Yeruşalem'in çocuklarını
kendi sınırlarından uzaklaştırmak için
Grekler'in oğullarına sattınız.
7 İşte, onları sattığın yerden harekete geçireceğim,
karşılığını kendi başınıza ödeyeceğim;
8 oğullarını ve kızlarını Yahuda'nın çocuklarının eline satacağım,
onlar da onları uzak bir ulusa, Şevalılar'a satacaklar,
çünkü Yahve böyle söyledi.”
9 Uluslar arasında şunu ilan edin:
“Savaşa hazırlanın!
Yiğitleri harekete geçirin.
Bütün savaşçılar yaklaşsın.
Yukarı çıksınlar.
10 Sabanlarınızı kılıçlara, bağcı bıçaklarınızı mızraklara döndürün.
Zayıf olan, 'Ben güçlüyüm' desin.
11 Çabuk gelin, ey çevredeki uluslar, toplanın.”
Ey Yahve, yiğitlerini oraya indir.
12 “Uluslar harekete geçip Yehoşafat Vadisi'ne çıksınlar;
çünkü orada oturup çevredeki bütün ulusları yargılayacağım.
13 Orağı sallayın,
çünkü hasat olgunlaştı.
Gelin, çiğneyin, çünkü şarap teknesi doldu, tekneler taşıyor,
çünkü kötülükleri büyüktür.”
14 Kalabalıklar, Karar Vadisi'nde kalabalıklar!
Çünkü Karar Vadisi'nde Yahve'nin günü yakındır.
15 Güneş ve ay kardı,
yıldızlar da ışıltılarını geri çekti.
16 Yahve Siyon'dan kükreyecek, Yeruşalem'den gürleyecek;
gökler de yeryüzü de sarsılacak;
ama Yahve, halkına sığınak, İsrael'in çocuklarına kale olacak.
17 “Böylece, kutsal dağım Siyon'da oturan
Tanrınız Yahve'nin Ben olduğumu bileceksiniz.
O zaman Yeruşalem kutsal olacak,
ve bir daha ondan yabancı geçmeyecek.
18 O gün dağlar tatlı şarap damlatacak,
tepeler süt akıtacak,
Yahuda'nın bütün derelerinde sular akacak;
Yahve'nin evinden bir kaynak çıkacak,
ve Şittim Vadisi'ni sulayacak.
19 Mısır ıssız kalacak,
Edom da Yahuda'nın çocuklarına yaptıkları zorbalık yüzünden
ıssız bir çöl olacak, çünkü ülkelerinde suçsuz kanı döktüler.
20 Ama Yahuda daima,
Yeruşalem de kuşaktan kuşağa oturulacak yer olacak.
21 Onların temizlemediğim kanlarını temizleyeceğim,
çünkü Yahve Siyon'da oturuyor.”

AMOS

1 Tekoa çobanları arasında bulunan Amos'un sözleri, Yahuda Kralı Uzziya'nın
günlerinde ve İsrael Kralı Yoaş oğlu Yarovam'ın günlerinde, depremden iki yıl önce İsrael
hakkında gördü.
2 Şöyle dedi:
"Yahve* Siyon'dan kükreyecek,
ve Yeruşalem'den sesini duyuracak;
ve çobanların otlakları yas tutacak,
ve Karmel'in tepesi kuruyacak."
3 Yahve şöyle diyor:
"Damaskus'un üç, hatta dört suçundan ötürü
cezasını geri çevirmeyeceğim,
çünkü Gilad'ı demirden dövenlerle dövdüler.
4 Ama Hazael'in evinin içine ateş göndereceğim,
ve Ben Hadad'ın saraylarını yiyip bitirecek.
5 Damaskus kapı sürgüsünü kıracağım,
ve Aven Vadisi'nden orada oturanı,
Aden evinden asa tutanı kesip atacağım;
ve Suriye halkı Kir'e sürülecek."
diyor Yahve.
6 Yahve şöyle diyor:
"Gaza'nın üç, hatta dört suçundan ötürü
cezasını geri çevirmeyeceğim;
çünkü bütün topluluğu Edom'a teslim etmek için sürgün ettiler;
7 Gaza suru üzerine ateş göndereceğim,
ve onun saraylarını yiyip bitirecek.
8 Aşdod'dan orada oturanı,
Aşkelon'dan asa tutanı kesip atacağım;
ve elimi Ekron'a karşı çevireceğim;
ve Filistliler'in arta kalanı yok olacak."
diyor Efendi† Yahve.
9 Yahve şöyle diyor:
"Sur'un üç, hatta dört suçundan ötürü
cezasını geri çevirmeyeceğim;
çünkü bütün topluluğu Edom'a teslim ettiler,
ve kardeşlik antlaşmasını hatırlamadılar.
10 Ama Sur'un suru üzerine ateş göndereceğim,
onun saraylarını yiyip bitirecek."
11 Yahve şöyle diyor:
"Edom'un üç, hatta dört suçundan ötürü
cezasını geri çevirmeyeceğim,
çünkü kardeşini kılıçla kovaladı,
ve bütün acımasını yitirdi,
ve öfkesi sürekli köpürdü,
ve gazabını daima korudu.

---

* **1:2** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.
† **1:8** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

12 Ama ben Teman üzerine ateş göndereceğim,
ve Bostra'nın saraylarını yiyip bitirecek."
13 Yahve şöyle diyor:
"Ammon'un çocuklarının üç, hatta dört suçundan ötürü
cezasını geri çevirmeyeceğim,
çünkü kendi sınırlarını genişletmek için
Gilad'ın gebe kadınlarının karınlarını yardılar.
14 Ama Rabba surunda ateş tutuşturacağım,
ve savaş gününde haykırışlarla,
kasırga gününde fırtınayla
onun saraylarını yiyip bitirecek.
15 Kralları ve beyleri
birlikte sürgüne gidecekler."
diyor Yahve.

2

1 Yahve şöyle diyor:
"Moav'ın üç, hatta dört suçundan ötürü
cezasını geri çevirmeyeceğim,
çünkü Edom Kralı'nın kemiklerini kireç edinceye dek yaktı.
2 Ama Moav'ın üzerine ateş göndereceğim,
ve Keriyot'un saraylarını yiyip bitirecek;
ve Moav kargaşayla, bağırışlarla ve boru sesiyle ölecek.
3 Onun içinden hâkimi söküp atacağım,
ve onunla birlikte bütün beylerini öldüreceğim."
diyor Yahve.
4 Yahve şöyle diyor:
"Yahuda'nın üç, hatta dört suçundan ötürü
cezasını geri çevirmeyeceğim,
çünkü Yahve'nin Yasası'nı reddettiler,
ve O'nun kurallarına uymadılar,
ve yalanları onları saptırdı,
ataları da o yalanların ardında yürümüştü.
5 Ama Yahuda'nın üzerine ateş göndereceğim,
ve Yeruşalem'in saraylarını yiyip bitirecek."
6 Yahve şöyle diyor:
"İsrael'in üç, hatta dört suçundan ötürü
cezasını geri çevirmeyeceğim,
çünkü doğru kişiyi gümüşe,
ve yoksulu bir çift çarığa sattılar.
7 Onlar yoksulun başını yerin tozunda çiğniyor,
ve ezileni haktan yoksun bırakıyorlar.
Bir adam ve babası aynı kızı kullanarak kutsal adımı kirletiyorlar.
8 Her sunağın yanında rehin alınan giysiler üzerinde yatıyorlar.
Tanrıları'nın* evinde cezaya çarptırılanların şarabını içiyorlar.
9 Ama onlardan önce Amorlular'ı yok ettim,
boyu sedirlerin yüksekliği gibiydi,
meşeler kadar da güçlüydü o;
yine de meyvesini yukarıdan,

* **2:8** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

ve kökünü aşağıdan yok ettim.
10 Sizi Mısır diyarından çıkardım,
ve Amorlular'ın diyarını mülk edinmeniz için
çölde size kırk yıl yol gösterdim.
11 Oğullarınızdan bazılarını peygamber,
gençlerinizden bazılarını da adanmış kişiler olarak yetiştirdim.
Ey İsrael'in çocukları,
bu doğru değil mi?" diyor Yahve.
12 "Ama siz adanmış olanlara şarap içirdiniz,
ve peygamberlere, 'Peygamberlik etmeyin!' diye buyurdunuz.
13 İşte,† buğday dolu bir araba nasıl ezerse,
ben de sizi yerinizde öyle ezeceğim.
14 Çabuk koşan kaçamayacak.
Güçlü olan kendi kuvvetini gösteremeyecek.
Yiğit olan kendini kurtaramayacak.
15 Yay çeken ayakta duramayacak.
Ayağı hızlı olan kaçamayacak.
At sırtında olan kendini kurtaramayacak.
16 Yiğitler arasında cesur olan
o gün çıplak kaçacak."
diyor Yahve.

3

1 Ey İsrael'in çocukları, Mısır diyarından çıkardığı bütün soya karşı, Yahve'nin size karşı söylediği şu sözü dinleyin dedi:
2 "Yeryüzünün bütün soyları arasından yalnız sizi seçtim.
Bu yüzden bütün günahlarınızın cezasını vereceğim."
3 İki kişi anlaşmadan
birlikte yürürler mi?
4 Avı olmayan aslan
ormanda kükrer mi?
Genç aslan bir şey tutmadan
ininden sesini çıkarır mı?
5 Tuzak kurulmadan
yerdeki kapana kuş düşer mi?
Bir şey yakalanmadan,
yerden kapan fırlar mı?
6 Bir kentte boru çalınır da
halk korkmaz mı?
Bir kentin başına kötülük gelir de
Yahve onu yapmamış olur mu?
7 Gerçekten Efendi Yahve,
hizmetkârları peygamberlere sırrını açmadıkça hiçbir şey yapmaz.
8 Aslan kükrer de
kim korkmaz?
Efendi Yahve söyler de
kim peygamberlik etmez?
9 Aşdod saraylarında,
ve Mısır diyarındaki saraylarda duyurun,

† **2:13** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

ve deyin, “Samariya dağları üzerinde toplanın,
ve onun içindeki kargaşayı,
ve onların arasındaki baskıyı görün.”
10 Yahve şöyle diyor:
“Gerçekten de onlar,
saraylarında ganimet ve yağma biriktirenler doğru olanı yapmayı bilmiyorlar.”
11 Bu yüzden Efendi Yahve şöyle diyor:
“Düşman ülkeyi istila edecek,
ve kalelerinizi yıkacak,
ve hisarlarınızı yağmalanacak.”
12 Yahve şöyle diyor:
“Çoban aslanın ağzından iki bacağı
ya da bir kulak parçasını nasıl kurtarırsa,
Samariya'da sedirin köşesinde ve yatağın ipekli yastıkları üzerinde oturan
İsrael'in çocukları da öyle kurtarılacak.”
13 “Dinleyin ve Yakov evine karşı tanıklık edin” diyor Ordular Tanrısı Efendi Yahve.
14 “Çünkü İsrael'in suçlarını kendi üzerlerinde ziyaret ettiğim gün,
Beytel'in sunaklarını da ziyaret edeceğim;
ve sunağın boynuzları kesilecek,
ve yere düşecekler.
15 Kış evini yaz eviyle birlikte vuracağım;
ve fildişi evler yok olacak,
ve büyük evlerin sonu gelecek”
diyor Yahve.

4

1 Ey Samariya Dağı'nda bulunan Başan inekleri, yoksulları ezen, muhtaçları sıkıştıran,
kocalarına, “Bize içecek getirin!” diyenler, bu sözü dinleyin.
2 Efendi Yahve kutsallığı üzerine ant içti:
“İşte, üzerinize o günler gelecek ki, sizi çengellerle,
en sonuncunuzu da balık oltalarıyla alıp götürecekler.
3 Surların gediklerinden çıkacaksınız,
her kadın tam kendi önünden;
ve kendinizi Harmon’a atacaksınız.” diyor Efendi.
4 “Beytel’e gidin ve günah işleyin;
Gilgal’a gidin ve daha çok günah işleyin.
Her sabah kurbanlarınızı,
her üç günde bir ondalıklarınızı getirin.
5 Mayalı şükran kurbanı sunun,
ve gönülden sunuları duyurun ve bunlarla övünün;
çünkü bu sizi hoşnut eder, ey İsrael'in çocukları.” diyor Efendi Yahve.
6 “Üstelik bütün kentlerinizde size diş temizliği,
her kentte ekmek kıtlığı verdim;
yine de bana dönmediniz” diyor Yahve.
7 “Hasada daha üç ay varken,
sizden yağmuru da esirgedim;
bir kentin üzerine yağmur yağdırdım,
öbür kentin üzerine yağdırmadım.
Bir tarlanın üzerine yağmur yağdı,
üzerine yağmur yağmayan tarla kurudu.

8 Böylece iki ya da üç kent su içmek için bir kentte sendeledi,
ve doymadılar;
yine de bana dönmediniz.” diyor Yahve.
9 “Bahçelerinizde ve bağlarınızda sizi birçok kez samyeli ve küfle vurdum;
ve sürü halinde çekirgeler incir ağaçlarınızı ve zeytin ağaçlarınızı yedi;
yine de bana dönmediniz” diyor Yahve.
10 “Mısır'a yaptığım gibi aranıza veba gönderdim.
Gençlerinizi kılıçla öldürdüm,
ve atlarınızı alıp götürdüm.
Ordugâhınızın pis kokusunu burun deliklerinize doldurdum;
yine de bana dönmediniz.” diyor Yahve.
11 “Tanrı Sodom ve Gomora’yı nasıl devirdiyse,
sizden bazılarınızı öyle devirdim,
ve ateşten çıkarılan yanmış bir odun gibiydiniz;
yine de bana dönmediniz” diyor Yahve.
12 “Bu yüzden size bunu yapacağım, ey İsrael;
mademki size bunu yapacağım,
Tanrın ile buluşmaya hazırlan, ey İsrael.
13 Çünkü işte, dağlara biçim veren, rüzgârı yaratan, insana ne düşündüğünü bildiren,
sabah karanlığını yaratan ve yeryüzünün yüksek yerleri üzerine ayak basan;
O'nun adı Ordular Tanrısı Yahve'dir.”

5

1 Ey İsrael evi, sizin için ağıt olarak aldığım bu sözü dinleyin:
2 “İsrael'in el değmemiş kızı düştü;
bir daha kalkamayacak;
ülkesinde yıkılmış;
onu kaldıracak kimse yok.”
3 Çünkü Efendi Yahve şöyle diyor:
“Bin kişi çıkan kentte yüz kişi kalacak,
ve yüz kişi çıkanın, İsrael evine on kişisi kalacak.”
4 Çünkü Yahve İsrael evine şöyle diyor:
“Beni arayın, yaşayacaksınız;
5 ama Beytel’i aramayın,
Gilgal’e girmeyin,
ve Beerşeva’ya geçmeyin;
çünkü Gilgal mutlaka sürgüne gidecek,
ve Beytel bir hiç olacak.
6 Yahve'yi arayın, yaşayacaksınız;
yoksa Yosef'in evinde bir ateş çıkar,
ve onu yakıp yok eder ve Beytel’de onu söndürecek kimse olmaz.
7 Ey adaleti pelin otuna çevirenler,
ve doğruluğu yere atanlar!
8 Ülker ve Orion takımyıldızlarını yaratanı,
ve ölüm gölgesini sabaha çevireni,
ve gündüzü geceyle karartanı,
denizin sularını çağıranı,
ve onları yeryüzüne dökeni arayın; O'nun adı Yahve'dir,
9 Güçlüyü ansızın yıkar, ki kalenin üzerine yıkım gelir.
10 Kapıda azarlayandan nefret ederler,

ve doğrulukla konuşandan iğrenirler.
11 Bu yüzden, mademki yoksulu çiğneyip ondan buğday vergisi alıyorsunuz,
yontulmuş taştan evler yaptınız, ama onlarda oturmayacaksınız.
güzel bağlar diktiniz,
ama onların şarabını içmeyeceksiniz.
12 Çünkü suçlarınızın ne kadar çok olduğunu,
ve günahlarınızın ne kadar büyük olduğunu biliyorum;
ey doğru kişiyi ezenler,
rüşvet alanlar,
ve mahkemelerde yoksulu kovan sizler.
13 Bu nedenle akıllı kişi böyle zamanlarda sessiz kalır,
çünkü zaman kötüdür.
14 Kötülüğü değil, iyiliği arayın ki, yaşayasınız.
Ve böylece, söylediğiniz gibi,
Ordular Tanrısı Yahve sizinle birlikte olacaktır.
15 Kötülükten nefret edin,
ve iyiliği sevin ve mahkemelerde adaleti pekiştirin.
Belki Ordular Tanrısı Yahve, Yosef'in kalıntısına lütfeder."
16 Bu nedenle Ordular Tanrısı Efendi Yahve şöyle diyor:
"Bütün geniş yollarda ağıt yakılacak.
Bütün sokaklarda, 'Ah! Ah' diye inleyecekler!
Çiftçiyi yasa,
ve ağıt yakmada usta olanları da feryada çağıracaklar.
17 Bütün bağlarda ağıt yakılacak,
çünkü aranızdan geçeceğim." diyor Yahve.
18 "Yahve'nin gününü isteyenlerin vay haline!
Yahve'nin gününü neden özlüyorsunuz?
O karanlıktır,
ve ışık değil.
19 Nasıl bir adam aslandan kaçarken,
ayıyla karşılaşır;
ya da eve girip elini duvara dayar da yılan onu sokar.
20 Yahve'nin günü ışık değil, karanlık olmayacak mı?
Üstelik çok karanlık ve içinde hiç parıltı yok.
21 Bayramlarınızdan nefret ediyorum, onları hor görüyorum,
ve kutsal toplantılarınıza dayanamıyorum.
22 Evet, yakmalık sunularınızı ve ekmek sunularınızı bana sunsanız bile,
kabul etmeyeceğim;
ve besili hayvanlarınızdan esenlik sunularına bakmayacağım.
23 Benden ezgilerinizin gürültüsünü uzaklaştırın!
Arplarınızın müziğini dinlemeyeceğim.
24 Ama adalet ırmaklar gibi,
doğruluk da güçlü bir akarsu gibi aksın."
25 "Ey İsrael evi, çölde bana kırk yıl kurbanlar ve sunular mı getirdiniz?
26 Üstelik kralınızın çadırını, putlarınızın sandığını, kendiniz için yapmış olduğunuz
ilâhınızın yıldızını taşıdınız.
27 Bu yüzden sizi Damaskus'un ötesine sürgün edeceğim." diyor Yahve, O'nun adı
Ordular Tanrısı'dır.

6

1 Siyon'da kaygısız olanların,
ve Samariya Dağı'nda güvenlikte olanların,
ulusların başının ileri gelenlerinin,
İsrael evinin kendilerine geldiği o adamların vay haline!
2 Kalne'ye gidip görün.
Oradan büyük Hamat'a gidin.
Sonra Filistliler'in Gat'ına inin.
Onlar bu krallıklardan daha mı iyiler?
Sınırları sizin sınırınızdan daha mı büyük?
3 Kötü günü uzaklaştıranlar,
zorbalık kürsüsünü yaklaştıranlar,
4 fildişi yataklar üzerinde yatanlar,
ve sedirler üzerinde uzananlar,
ve sürüden kuzuları,
ve ahırın içinden buzağıları alıp yiyenler,
5 arpın tellerini tıngırdatanlar,
David gibi kendilerine müzik aletleri icat edenler,
6 kâselerde şarap içenler,
ve en iyi yağları sürünenler,
ama Yosef'in sıkıntısına üzülmeyen sizler vay halinize.
7 Bu yüzden şimdi sürgünlerin başında sürülecekler.
Ziyafet çekme ve uzanma sona erecek.
8 "Efendi Yahve kendi üzerine ant içti" diyor Ordular Tanrısı Yahve:
"Yakov'un gururundan nefret ediyorum,
ve kalelerinden tiksiniyorum.
Bu yüzden kenti ve içindeki her şeyi teslim edeceğim.
9 Eğer bir evde on kişi kalmışsa,
onlar da ölecekler."
10 "Bir adamın akrabası, onu yakan kişi, evden cesetleri çıkarmak için onu taşıdığında ve evin en iç tarafında olana, 'Yanında daha var mı?' diye sorduğunda ve o, 'Hayır' dediğinde; o zaman, 'Sus! Gerçekten de Yahve'nin adını anmamalıyız.' diyecek."
11 "Çünkü işte, Yahve buyuruyor, büyük ev ezilecek,
küçük ev de parçalanacak.
12 Atlar kayalıklar üzerinde koşar mı?
Orada öküzlerle çift süren var mı?
Ama siz adaleti zehire,
doğruluğun meyvesini de acılığa çevirdiniz.
13 Siz hiçe sevinenler,
'Kendi gücümüzle kendimize boynuz almadık mı?' diyen sizler.
14 Çünkü, işte, ben, İsrael evi, size karşı bir ulusu kaldıracağım."
diyor Ordular Tanrısı Yahve;
"Ve onlar Hamat'ın girişinden Arava Vadisi'ne kadar sizi ezecekler."

7

1 Böylece Efendi Yahve bana gösterdi: İşte, son sürgünün filiz vermesinin başlangıcında çekirgeleri oluşturdu; ve işte, kralın hasadından sonraki son sürgündü.
2 Onlar ülkenin otunu yemeyi bitirdiklerinde, ben, "Ey Efendi Yahve, yalvarırım bağışla! Yakov nasıl dayanacak? Çünkü o küçüktür." dedim.
3 Yahve bundan vazgeçti. "Bu olmayacak" diyor Yahve.

4 Böylece Efendi Yahve bana gösterdi: İşte, Efendi Yahve yargılamak için ateşi çağırdı; ve
ateş büyük derinliği kuruttu ve ülkeyi yutacaktı.
5 O zaman ben, “Ey Efendi Yahve, yalvarırım dur! Yakov nasıl dayanacak? Çünkü o
küçüktür.” dedim.
6 Yahve bundan vazgeçti. “Bu da olmayacak” diyor Efendi Yahve.
7 Böylece bana gösterdi: İşte, Efendi bir çekül ipiyle yapılmış bir duvarın yanında
duruyordu, elinde bir çekül ipi vardı.
8 Yahve bana, “Amos, ne görüyorsun?” dedi. “Bir çekül ipi” dedim.
O zaman Yahve, “İşte, halkım İsrael’in ortasına bir çekül ipi koyacağım” dedi. “Bir
daha yanlarından geçmeyeceğim.
9 İshak’ın yüksek yerleri ıssız kalacak, İsrael’in kutsal yerleri harap olacak; ve ben
Yarovam’ın evine karşı kılıçla çıkacağım.”
10 O zaman Beytel kâhini Amatsya, İsrael Kralı Yarovam’a haber gönderip, “Amos İsrael
evinin ortasında sana karşı düzen kurdu. Ülke onun bütün sözlerini taşıyamaz.” dedi.
11 Çünkü Amos, 'Yarovoam kılıçla ölecek, İsrael kesinlikle kendi ülkesinden sürülecek'
diyor.” dedi.
12 Amatsya da Amos'a, “Ey Gören, git, Yahuda ülkesine kaç, orada ekmek ye, orada
peygamberlik et,
13 ama artık bir daha Beytel'de peygamberlik etme. Çünkü orası kralın kutsal yeri ve
kral evidir!” dedi.
14 Amos, Amatsya'ya, “Ben peygamber değildim, peygamber oğlu da değildim, sığır
çobanı ve incir ağacı çiftçisiydim;
15 ve Yahve beni sürünün ardından aldı ve Yahve bana, 'Git, halkım İsrael'e
peygamberlik et' dedi.
16 Şimdi Yahve'nin sözünü dinle: 'İsrael'e karşı peygamberlik etme, İshak'ın evine karşı
söz söyleme' diyorsun.
17 Bu yüzden Yahve şöyle diyor: 'Senin karın kentte fahişe olacak, oğulların ve kızların
kılıçla düşecekler, ülken ölçü ipiyle bölünecek; sen de kirli bir ülkede öleceksin ve İsrael
kesinlikle ülkesinden sürülecektir.'”

8

1 Böylece Efendi Yahve bana gösterdi: İşte, bir sepet yaz meyvesi.
2 “Amos, ne görüyorsun?” dedi.
Ben de, “Bir sepet yaz meyvesi” dedim.
O zaman Yahve bana şöyle dedi,
“Halkım İsrael’in sonu geldi.
Bir daha onların yanından geçmeyeceğim.
3 O gün tapınağınızın ezgileri ağıta dönecek.” diyor Efendi Yahve.
“Cesetler çok olacak. Her yerde sessizce dışarı atılacaklar.
4 Dinleyin bunu, yoksulları yutmak,
ve ülkenin yoksullarını mahvetmek isteyen sizler,
5 şöyle diyorsunuz, ‘Ne zaman Yeni Ay geçecek de tahıl satacağız?
ve Şabat ne zaman geçecek ki, buğdayı pazara çıkaralım,
Efayı* küçültelim, şekeli† büyütelim, hileli terazilerle hileli işler yapalım da,
6 yoksulları gümüşle,
ve muhtaçları bir çift çarıkla satın alalım,
ve süprüntüleri buğdayla birlikte satalım?'”

* **8:5** 1 efa yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'üdür † **8:5** Normal bir şekel yaklaşık 10 gram veya 0,35 onstur.

7 Yahve Yakov'un övüncü üzerine ant içti:
“Gerçekten onların işlerinden hiçbirini asla unutmayacağım.
8 Ülke bundan dolayı titremeyecek mi,
ve içinde oturan herkes yas tutmayacak mı?
Evet, ülke bütünüyle Irmak gibi yükselecek;
ve Mısır Irmağı gibi kabarıp yine inecek.
9 O gün öyle olacak ki” diyor Efendi Yahve,
“Öğleyin güneşi batıracağım,
ve güpegündüz yeryüzünü karartacağım.
10 Bayramlarınızı yasa,
ve bütün ezgilerinizi ağıta çevireceğim;
ve bütün bedenlerinize çul kuşandıracağım,
ve her başın saçını yolduracağım.
Onu biricik oğul için tutulan yas gibi,
ve sonunu acı bir gün gibi yapacağım.
11 İşte, günler geliyor” diyor Efendi Yahve,
“Ülkeye kıtlık göndereceğim;
ekmek kıtlığı değil,
ve suya susamışlık değil,
ancak Yahve'nin sözlerini duymak kıtlığı.
12 Denizden denize,
ve kuzeyden doğuya kadar dolaşacaklar;
Yahve'nin sözünü aramak için oradan oraya koşacaklar,
ve bulamayacaklar.
13 O gün el değmemiş güzel kızlar,
ve genç erkekler susuzluktan bayılacaklar.
14 Samariya günahı üzerine ant içenler,
'Ey Dan, senin ilâhının hayatı üzerine'
ve 'Beerşeva yolunun hayatı üzerine' diyenler
düşecek ve bir daha asla kalkamayacaklar.”

9

1 Efendi'nin sunağın yanında durduğunu gördüm; ve dedi, “Direklerin başlarını vur da, eşikler sarsılsın. Hepsinin başı üzerine onları parçala. Onların sonuncusunu kılıçla öldüreceğim. Hiçbiri kaçmayacak. Hiçbiri kaçıp kurtulmayacak.
2 Şeol'u* kazsalar bile, elim onları oradan alacak; göklere çıksalar bile, onları oradan indireceğim.
3 Karmel'in tepesinde saklansalar bile, onları oradan arayıp çıkaracağım; denizin dibinde saklansalar gözümden uzak olsalar bile, orada yılana buyuracağım, onları sokacak.
4 Düşmanlarının önünde sürgün gitseler bile, orada kılıca buyuracağım, onları öldürecek. Onların üzerine iyilik için değil, kötülük için gözlerimi dikeceğim.
5 Çünkü Efendi, Ordular Yahvesi, yere dokunan O'dur, yer erir ve içinde oturanların hepsi yas tutacak; ve yer tümüyle Irmak gibi yükselecek ve Mısır Irmağı gibi yine batacak.
6 Göklerde odalarını yapan, kubbesini yeryüzüne kuran, denizin sularını çağıran ve onları yeryüzüne döken O'dur. Adı Yahve'dir.
7 Ey İsrael'in çocukları, siz bana Etiyopya'nın çocukları gibi değil misiniz?” diyor Yahve.
“İsrael'i Mısır diyarından, Filistliler'i Kaftor'dan, Suriyeliler'i Kir'den ben çıkarmadım mı?

* **9:2** Şeol ölüler diyarıdır.

8 İşte, Efendi Yahve'nin gözleri günahkâr krallığın üzerindedir. Onu yeryüzünden yok
edeceğim, ancak Yakov'un evini tümüyle yok etmeyeceğim." diyor Yahve
9 "Çünkü işte, ben buyuracağım ve İsrael evini bütün uluslar arasında kalburda elenen
buğday gibi eleyeceğim, en ufak bir tane bile yere düşmeyecek.
10 Halkımın bütün günahkârları, 'Kötülük bize yetişmez, bize rastlamaz' diyenler kılıçla
ölecekler.
11 O gün yıkılmış olan David'in çardağını yeniden kaldıracağım, onun gediklerini
kapatacağım, yıkıntılarını yeniden bina edeceğim, eski günlerdeki gibi yeniden
yapacağım.
12 Öyle ki, Edom'un geri kalanını ve adımla çağırılan bütün ulusları mülk edinsinler."
diyor bunu yapan Yahve.
13 "İşte, günler geliyor" diyor Yahve,
"Çift süren orakçıya, üzüm ezen tohum ekene erişecek;
ve dağlar tatlı şarap damlatacak, tepelerden akacak.
14 Halkım İsrael'i sürgünden geri getireceğim;
ve yıkılmış kentleri yeniden kuracaklar, onlarda oturacaklar;
ve bağlar dikecekler, onların şaraplarını içecekler.
Bahçeler de yapacaklar,
ve onların meyvesini yiyecekler.
15 Onları kendi ülkelerine dikeceğim,
Ve kendilerine verdiğim topraklardan bir daha sökülmeyecekler."
diyor senin Tanrın Yahve.

OVADYA

1 Ovadya'nın görümü. Efendi* Yahve† Edom hakkında şöyle diyor. Yahve'den haber
aldık ve ulusların arasına bir elçi gönderildi, "Kalkın, ona karşı savaş için kalkalım" dedi.
2 "İşte‡ , seni uluslar arasında küçük düşürdüm. Çok hor görülmektesin.
3 Ey sen, kaya yarıklarında oturan, evi yüksek olan, kendi yüreğinin gururu seni aldattı,
yüreğinde, 'Kim beni yere indirecek?' diyorsun.
4 Kartal gibi yükseklere çıksan da, yuvanı yıldızların arasına koysan da, seni oradan
indireceğim." diyor Yahve.
5 "Eğer hırsızlar sana gelselerdi, gece haydutlar gelselerdi, yalnızca yetecek kadar
çalmazlar mı? Üzüm toplayıcıları sana gelselerdi, bir kaç salkım üzüm bırakmazlar mıydı?
Ah, seni ne felaket bekliyor.
6 Esav nasıl yağmalanacak! Gizli hazineleri nasıl aranacak!
7 Anlaşmış olduğun bütün adamlar seni sınırına kadar sürdüler. Seninle barış içinde
olan adamlar seni aldattı ve seni yendiler. Ekmeğini yiyen dostlar sana tuzak
kuruyorlar. Onda anlayış yok."
8 "O gün" diyor Yahve, "Ben Edom'dan bilge adamları, Esav'ın dağından anlayışı yok
etmeyecek miyim?
9 Ey Teman, yiğitlerin öyle bir dehşete düşecek ki, Esav'ın dağındaki herkes kıyımla
kesilip atılacak.
10 Kardeşin Yakov'a yapılan zorbalık yüzünden seni utanç kaplayacak ve sonsuza dek
kesilip atılacaksın.
11 Öte tarafta dikildiğin gün, yabancıların onun malını alıp götürdüğü, yabancıların
kapılarına girip Yeruşalem için kura çektiği gün, sen de onlardan biri oldun.
12 Ama kardeşinin felaket gününde onu küçümseme, ve Yahuda'nın çocuklarının yıkım
gününde üzerlerine sevinme. Sıkıntı gününde kibirle konuşma.
13 Felaketleri gününde halkımın kapısından girme. Onların felaket gününde onların
sıkıntısını küçümseme ve onların felaket gününde onların malını kapma.
14 Onun kaçıp kurtulanlarını kesip atmak için yol ağzında durma. Sıkıntılı günde onun
kalanlarını teslim etme.
15 Çünkü Yahve'nin günü bütün uluslar için yakındır. Sen ne yaptıysan sana da öyle
yapılacaktır. Yaptıkların kendi başına dönecek.
16 Çünkü siz kutsal dağımın üzerinde nasıl içtinizse, bütün uluslar da durmadan öyle
içecek. Evet, içip yutacaklar ve sanki hiç olmamış gibi olacaklar.
17 Ama Siyon Dağı'nda kaçıp kurtulanlar olacak ve orası kutsal olacak. Yakov'un soyu
kendi mülklerini mülk edinecek.
18 Yakov'un evi ateş, Yosef'in evi alev, Esav'ın evi de anız olacak. Onları yakacaklar ve
onları yiyip bitirecekler. Esav'ın evinden kalan olmayacak." Gerçekten de Yahve söyledi.
19 Güneyliler Esav'ın dağını, ovadakiler Filistliler'i mülk edinecekler. Efraim kırını ve
Samariya kırını mülk edinecekler. Benyamin Gilad'ı mülk edinecek.
20 Kenanlılar arasında bulunan bu İsrael'in çocukları ordusunun sürgünleri Sarefat'a
kadar mülk edinecekler; Sefarad'da bulunan Yeruşalem sürgünleri ise Negev kentlerini
mülk edinecekler.
21 Kurtarıcılar Esav'ın dağlarını yargılamak için Siyon Dağı'na çıkacaklar ve krallık
Yahve'nin olacak.

---

* **1:1** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır. "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.
† **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen
‡ **1:2** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

YONA

1 Ve Yahve'nin* şu sözü Amittay oğlu Yona'ya geldi:
2 "Kalk, Ninova'ya, o büyük kente git ve ona karşı duyur; çünkü onların kötülükleri
önüme kadar çıktı."
3 Ama Yona, Yahve'nin önünden Tarşiş'e kaçmak için kalktı. Yafa'ya indi ve Tarşiş'e
giden bir gemi buldu; ücretini ödedi ve Yahve'nin önünden uzağa, Tarşiş'e onlarla
birlikte gitmek için gemiye bindi.
4 Ama Yahve denizin üzerine büyük bir rüzgâr gönderdi ve denizde öyle şiddetli bir
fırtına oldu ki, gemi parçalanacaktı.
5 O zaman gemiciler korktular ve her adam kendi ilâhına feryat etti. Gemiyi
hafifletmek için gemideki yükü denize attılar. Ama Yona geminin en iç kısmına inmişti,
yatmış ve derin uykuya dalmıştı.
6 Gemi kaptanı yanına gelip, "Neyin var senin, ey uyuyan adam? Kalk, Tanrın'a†
feryat et! Belki senin Tanrın‡ bizi fark eder de yok olmayız." dedi.
7 Hepsi birbirlerine, "Hadi, kura çekelim, başımıza gelen bu belanın sorumlusunu
bilelim" dediler. Kura çektiler ve kura Yona'ya çıktı.
8 Sonra ona, "Lütfen söyle, başımıza gelen bu bela kimin yüzünden? Sen ne iş yaparsın?
Nereden geliyorsun? Ülken neresi? Hangi halktansın?" diye sordular.
9 Onlara, "Ben İbrani'yim, denizi ve karayı yaratan göğün Tanrısı§ Yahve'den
korkarım" dedi.
10 Adamlar çok korktular ve ona, "Ne yaptın?" dediler. Çünkü adamlar onun
Yahve'nin önünden kaçmakta olduğunu biliyorlardı, çünkü onlara söylemişti.
11 O zaman ona, "Deniz bize karşı yatışsın diye sana ne yapalım?" dediler. Çünkü
deniz gittikçe daha çok fırtınalı oluyordu.
12 Onlara, "Beni kaldırın, denize atın" dedi. "O zaman deniz size karşı yatışır; çünkü
biliyorum ki, benim yüzümden bu büyük fırtına sizin üzerinizdedir."
13 Yine de adamlar kendilerini karaya geri döndürmek için sıkı kürek çektiler; ama
yapamadılar, çünkü deniz onlara karşı gittikçe daha çok fırtınalı oluyordu.
14 Bu yüzden Yahve'ye feryat edip, "Sana yalvarıyoruz, ey Yahve, sana yalvarıyoruz, bu
adamın canından dolayı ölmeyelim, suçsuz kanı üzerimize yükleme; çünkü sen, ey Yahve,
hoşnut olduğun gibi öyle yaptın" dediler.
15 Bunun üzerine Yona'yı tutup denize attılar; denizin hiddeti dindi.
16 O zaman adamlar Yahve'den çok korktular; ve Yahve'ye kurban kestiler ve adaklar
adadılar.
17 Yahve, Yona'yı yutmak için büyük bir balık hazırladı. Yona üç gün üç gece bu balığın
karnında kaldı.

2

1 O zaman Yona, balığın karnından Tanrısı Yahve'ye dua etti.
2 Ve dedi:
"Sıkıntımın içinden Yahve'yi çağırdım.
Bana yanıt verdi.
Şeol'ün* karnından haykırdım.
Sen benim sesimi duydun.
3 Çünkü beni derinliklere,

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.
† **1:6** veya ilahlar ‡ **1:6** veya ilahlar § **1:9** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.
* **2:2** Şeol ölüler diyarıdır.

denizlerin yüreğine attın.
Seller çevremi sardı.
Bütün dalgaların ve dev dalgaların üzerimden geçti.
4 'Senin gözünden kovuldum,
ama yine de kutsal tapınağına bakacağım' dedim.
5 Sular beni canıma kadar kuşattı.
Derinlik çevremi sardı.
Yosunlar başıma dolandı.
6 Dağların diplerine indim.
Yeryüzü bana sonsuza dek yasaklandı;
ama sen hayatımı çukurdan çıkardın, ey Tanrım Yahve."
7 "Canım içimde bayıldığında, Yahve'yi hatırladım.
Duam sana, kutsal tapınağına ulaştı.
8 Boş putlara bakanlar kendi merhametlerini terk ederler.
9 Ama ben sana şükran sesiyle kurban sunacağım.
Adamış olduğumu ödeyeceğim.
Kurtuluş Yahve'ye aittir."
10 O zaman Yahve balığa konuştu ve balık Yona'yı kuru toprağa kustu.

3

1 Yahve'nin sözü ikinci kez Yona'ya geldi ve dedi:
2 "Kalk, o büyük kent Ninova'ya git ve sana vereceğim sözü orada duyur."
3 Bunun üzerine Yona kalkıp, Yahve'nin sözü uyarınca Ninova'ya gitti. Ninova çok büyük bir kentti, içinden geçmek üç günlük bir yoldu.
4 Yona bir günlük yolculukla kente girmeye başladı ve haykırıp, "Kırk gün içinde Ninova yıkılacak!" dedi.
5 Ninova halkı Tanrı'ya inandı; oruç ilan ettiler ve büyüğünden küçüğüne kadar çula sarındılar.
6 Bu haber Ninova Kralı'na ulaştı; tahtından kalktı, kaftanını çıkardı, çula sarındı ve küle oturdu.
7 Kral ve ileri gelenlerinin buyruğuyla Ninova'da bir bildiri yayınladı ve şöyle dedi: "Ne insan ne de hayvan, ne sığır ne de koyun hiçbir şey tatmasın; ne otlasınlar, ne de su içsinler.
8 Ancak hem insan hem de hayvan, çul sarınıp Tanrı'ya güçlü bir şekilde feryat etsinler. Evet, herkes kötü yolundan ve ellerindeki zorbalıktan dönsün.
9 Kim bilir? Belki Tanrı döner ve vazgeçer, kızgın öfkesinden döner de, mahvolmayız."
10 Tanrı onların işlerini, kötü yollarından dönmüş olduklarını gördü. Tanrı onlara yapacağını söylediği felaketten vazgeçti ve onu yapmadı.

4

1 Ama bu Yona'nın çok hoşuna gitmedi ve öfkelendi.
2 Yahve'ye dua edip şöyle dedi: "Ah, ey Yahve, ben daha kendi ülkemdeyken bunu söylemedim mi? Bu yüzden Tarşiş'e kaçmak için acele ettim. Çünkü senin lütufkâr ve merhametli, geç öfkelenen, sevgi dolu iyiliği bol ve kötülük yapmaktan vazgeçen bir Tanrı olduğunu biliyordum.
3 Bu yüzden şimdi, ey Yahve, yalvarırım hayatımı benden al, çünkü benim için ölmek yaşamaktan daha iyidir."
4 Yahve, "Öfkelenmen doğru mu?" dedi.
5 Yona kentten çıktı ve kentin doğu tarafında oturdu. Orada kendine bir çardak yaptı ve kentin başına ne geleceğini görmek için gölgede oturdu.

6 Yahve Tanrı bir asma hazırladı ve onu Yona'nın üzerine çıkardı, ta ki, başının üzerinde
bir gölge olsun ve onu sıkıntısından kurtarsın. Böylece Yona asma yüzünden çok sevindi.
7 Ama Tanrı ertesi gün şafak vakti bir kurt hazırladı ve asmayı çiğnedi, o da kurudu.
8 Güneş doğduğunda, Tanrı sıcak bir doğu rüzgârı hazırladı; ve güneş Yona'nın başına
vurdu, öyle ki bayıldı ve kendisi için ölmeyi diledi. "Yaşamaktansa ölmek benim için daha
iyidir" dedi.
9 Tanrı Yona'ya, "Asma yüzünden öfkelenmen doğru mu?" dedi. "Ölüme kadar
öfkelenmekte haklıyım" dedi.
10 Yahve, "Sen emek vermediğin ve büyütmediğin asmayı düşünüyorsun; o ki, bir
gecede çıktı ve bir gecede yok oldu.
11 Ya ben içinde sağını solunu ayırt edemeyen yüz yirmi binden fazla insanın
bulunduğu, çok hayvanın da olduğu o büyük kent Ninova'yı düşünmeyeyim mi?"

MİKA

1 Yahve'nin* Yahuda kralları Yotam, Ahaz ve Hizkiya günlerinde Moraşet'li Mika'ya
gelen sözü, Samariya ve Yeruşalem hakkında gördü.
2 Dinleyin, ey halklar, hepiniz!
Ey yeryüzü ve içindekilerin hepsi, dinleyin.
Efendi† Yahve, Efendi kutsal tapınağından size karşı tanıklık etsin.
3 Çünkü işte,‡ Yahve yerinden çıkıyor,
ve inip yeryüzünün yüksek yerlerine basacak.
4 Dağlar O'nun altında eriyor,
ve vadiler ateşin önündeki balmumu gibi,
dik yerden dökülen sular gibi yarılıyor.
5 "Bütün bunlar Yakov'un itaatsizliği,
ve İsrael evinin günahları yüzündendir.
Yakov'un itaatsizliği nedir?
Samariya değil mi?
Yahuda'nın yüksek yerleri nelerdir?
Yeruşalem değil mi?
6 Bu yüzden Samariya'yı tarlanın taş yığını,
bağ dikme yerleri gibi yapacağım;
ve onun taşlarını vadiye dökeceğim,
ve temellerini açığa çıkaracağım.
7 Bütün putları parça parça edilecek,
onun bütün tapınak armağanları ateşte yakılacak,
ve onun bütün suretlerini yok edeceğim;
çünkü onları fahişe ücretiyle topladı,
ve fahişe ücretine geri dönecekler."
8 Bundan ötürü ağıt yakıp dövüneceğim.
Soyunmuş ve çıplak olarak gideceğim.
Çakallar gibi uluyacağım,
ve devekuşları gibi yas tutacağım.
9 Çünkü onun yaraları şifa bulmaz;
çünkü Yahuda'ya kadar geldi.
Halkımın kapısına,
Yeruşalem'e kadar ulaşıyor.
10 Gat'ta söylemeyin bunu.
Hiç ağlamayın.
Kendimi Beyt Ofra'da§ toz içinde yuvarladım.
11 Ey sen, çıplaklık ve utanç içinde, Şafir'de oturan, geç git.
Zaanan'da oturan çıkmıyor.
Beyt Ezel'in ağıtı sizden korumasını alacak.
12 Çünkü Marot'ta oturan malını kaygıyla bekliyor,
çünkü Yahve'den kötülük Yeruşalem kapısına indi.
13 Lakiş'te oturan, hızlı atını arabaya koş.

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.
† **1:2** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır. ‡ **1:3** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. § **1:10** Beyt Ofra, tam anlamıyla "Toz Evi" anlamına gelir.

O, Siyon kızı için günahın başlangıcı oldu;
çünkü İsrael'in suçları sende bulundu.
14 Bu yüzden Moreşet Gat'a veda hediyesi vereceksin.
Akziv evleri İsrael kralları için aldatıcı bir şey olacak.
15 Ey Mareşah sakinleri, sizi ele geçirecek olanı üzerinize getireceğim.
İsrael'in görkemi Adullam'a gelecek.
16 Başlarınızı tıraş edin,
ve sevincinizin çocukları için saçlarınızı yolun.
Kel saçlarınızı akbaba gibi genişletin,
çünkü onlar senin yanından sürüldüler!

2

1 Kötülük tasarlayan,
ve yataklarında kötülük yapanların vay haline!
Sabahın ilk ışıklarıyla bunu yaparlar,
çünkü onların elinden gelir.
2 Tarlalara göz dikiyorlar ve onları ellerinden alıyorlar,
evlere de göz dikiyorlar, onları da ellerinden alıyorlar.
Bir adamı ve evini,
bir adamı ve mirasını sıkıştırıyorlar.
3 Bu nedenle Yahve şöyle diyor:
"İşte, bu halka karşı bir felaket tasarlıyorum;
ondan boyunlarınızı kaldırmayacaksınız,
ve kibirle yürümeyeceksiniz,
Çünkü bu kötü bir zamandır.
4 O gün size karşı bir benzetme söyleyecekler,
ve hüzünlü bir ağıtla ağıt yakacaklar,
'Tümüyle mahvolduk!
Halkımın mülkü paylaşıldı.
Gerçekten onu benden alıyor ve tarlalarımızı hainlere veriyor!' diyecekler."
5 Bu nedenle, Yahve'nin topluluğunda ülkeyi kura ile bölen kimse olmayacak.
6 "Peygamberlik etmeyin!"—peygamberlik ediyorlar—
"Bu şeyler hakkında peygamberlik etmeyin.
Utanç bize erişmeyecek."
7 Ey Yakov evi denilen sen,
"Yahve'nin Ruhu öfkelendi mi?
Bunlar onun yaptıkları mı?
Sözlerim kusursuz yürüyene iyilik etmiyor mu?"
8 Ama son zamanlarda halkım düşman olarak ayaklandı.
Savaştan dönüp kaygısızca geçenlerin kaftanını ve giysilerini soyuyorsunuz.
9 Halkımın kadınlarını güzel evlerinden kovuyorsunuz;
onların küçük çocuklarından sonsuza dek kutsamamı alıyorsunuz.
10 Kalkın ve gidin!
Çünkü burası sizin dinlenme yeriniz değil,
çünkü kirlilik yüzünden mahvolacak,
ağır bir yıkımla.
11 Eğer bir adam hile ruhu ile yürüyüp yalan söylerse,
"Ben sana şarap ve içki hakkında peygamberlik edeyim" derse,
o bu halkın peygamberi olacaktır.
12 Ey Yakov, hepinizi mutlaka toplayacağım.

İsrael'in arta kalanını mutlaka toplayacağım.
Onları Bostra koyunları gibi,
otlaklarının ortasındaki bir sürü gibi bir araya getireceğim.
İnsanlarla kaynaşacaklar.
13 Yolu açan önlerinden çıkıyor.
Onlar kapıyı delip çıkıyorlar.
Yahve başlarında olarak,
kralları önlerinden geçiyor.

3

1 Şöyle dedim,
"Ey Yakov önderleri,
İsrael evinin yöneticileri, lütfen dinleyin:
Adaleti bilmek size düşmez mi?
2 İyilikten nefret eden,
kötülüğü seven,
derilerini ve etlerini kemiklerinden sıyıran sizler,
3 halkımın etini yiyen,
ve derilerini sıyıran,
ve kemiklerini kıran,
ve tencere içinmiş gibi,
ve kazanda olan et gibi onları doğrayan sizlersiniz.
4 O zaman Yahve'ye feryat edecekler,
ama onlara yanıt vermeyecek.
Evet, o zaman yüzünü onlardan gizleyecek,
çünkü işlerini kötü yaptılar."
5 Halkımı saptıran peygamberler hakkında Yahve şöyle diyor: Dişlerini doyuranlara gelince, "Esenlik!" diye bağırırlar ve kim onlara boğazları için vermezse, ona karşı savaş açarlar:
6 Bu yüzden görümsüz gece üzerinizdedir,
ve falcılık yapmayasınız diye size karanlık olacak;
ve peygamberlerin üzerine güneş batacak,
ve gün üzerlerine kararacak.
7 Görenler hayal kırıklığına uğrayacak,
ve falcılar şaşkına dönecek.
Evet, hepsi dudaklarını örtecek,
Çünkü Tanrı'dan* bir yanıt yok."
8 Ama ben, Yakov'a itaatsizliğini,
ve İsrael'e günahını bildirmek için
Yahve'nin Ruhu ile güç,
ve yargı ve kudret ile doluyum.
9 Ey Yakov evinin önderleri,
ve İsrael evinin yöneticileri,
adaletten nefret eden,
ve her türlü tarafsızlığı bozan,
10 Siyon'u kanla,
ve Yeruşalem'i haksızlıkla kuran sizler,
lütfen bunu dinleyin.

* **3:7** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

11 Onun liderleri rüşvetle yargılıyor,
ve kâhinleri ücretle öğretiyor,
ve onun peygamberleri parayla fal bakıyorlar;
bununla birlikte Yahve'ye yaslanıp şöyle diyorlar,
“Yahve aramızda değil mi?
Başımıza felaket gelmeyecek.”
12 Bundan ötürü Siyon senin yüzünden tarla gibi sürülecek,
ve Yeruşalem moloz yığınına,
tapınağın dağı da ormandaki yüksek yerler gibi olacak.

4

1 Ama son günlerde, Yahve'nin Tapınağı'nın dağı dağların tepesinde pekiştirilecek,
ve tepelerden yukarı yükselecek,
ve halklar ona akın edecek.
2 Birçok ulus gidip,
“Hadi, Yahve'nin Dağı'na,
ve Yakov'un Tanrısı'nın evine çıkalım” diyecek.
O bize kendi yollarını öğretecek,
ve biz de O'nun yollarında yürüyeceğiz.
Çünkü yasa Siyon'dan,
Yahve'nin sözü Yeruşalem'den çıkacak.
3 Çok halklar arasında yargıçlık edecek,
ve uzaktaki güçlü uluslar hakkında karar verecek.
Kılıçlarını saban demirleri,
ve mızraklarını bağcı bıçakları yapacaklar.
Ulus ulusa kılıç kaldırmayacak,
artık savaş eğitimi yapmayacaklar.
4 Ama herkes kendi asmasının, kendi incir ağacının altında oturacak. Kimse onları
korkutmayacak, Çünkü Ordular Yahvesi'nin ağzı söyledi.
5 Gerçekten bütün uluslar kendi ilâhlarının adıyla yürüyorlar,
Ama biz daima Tanrımız Yahve'nin adıyla yürüyeceğiz.
6 Yahve şöyle diyor,
“O gün, topalı toplayacağım,
ve sürülmüş olanı,
ve ezmiş olduğumu bir araya getireceğim.
7 Topalı bir kalıntı,
ve uzaklara atılmış olanı güçlü bir ulus yapacağım;
ve Yahve bundan böyle sonsuza dek Siyon Dağı'nda onların üzerinde hüküm sürecek.”
8 Sen, ey sürünün kulesi, Siyon kızının doruğu,
sana gelecek.
Evet, eski hâkimiyet,
Yeruşalem kızının krallığı gelecek.
9 Şimdi neden yüksek sesle bağırıyorsun?
Sende kral yok mu?
Senin öğütçün yok mu oldu da,
doğuran kadın gibi seni ağrılar tuttu?
10 Siyon kızı, ağrı çek, doğuran kadın gibi ağrı çek.
Çünkü şimdi kentten çıkacaksın,
ve kırda oturacaksın,
ve Babil'e kadar varacaksın.
Orada kurtarılacaksın.

Orada Yahve seni düşmanlarının elinden kurtaracak.
11 Şimdi sana karşı birçok ulus toplandı,
“O kirlensin,
ve gözlerimiz Siyon'u zevkle izlesin” diyorlar.
12 Ama Yahve'nin düşüncelerini bilmiyorlar,
O'nun tasarısını da anlamıyorlar.
Çünkü onları harman yerine demetler gibi topladı.
13 Kalk, harman döv, ey Siyon kızı,
çünkü boynuzunu demir yapacağım,
ve toynaklarını tunç yapacağım.
Birçok halkı ezeceksin.
Onların kazançlarını Yahve'ye,
ve mallarını da bütün yeryüzünün Efendisi'ne adayacağım.

5

1 Şimdi sen, ey ordular kızı,
ordu halinde toplanacaksın.
O, bize karşı kuşatma kurdu.
İsrael yargıcının yanağına değnekle vuracaklar.
2 Ama sen, Yahuda boyları arasında küçük olan Beytlehem Efrata,
İsrael'de hükümdar olacak kişi bana senden çıkacak;
onun çıkışları eskiden, kadim zamanlardandır.
3 Bu yüzden, doğum sancısı çeken kadın doğurana dek onları terk edecek.
O zaman kardeşlerinin geri kalanı İsrael'in çocuklarına dönecek.
4 Ayağa kalkacak ve Tanrısı Yahve'nin gücüyle,
Tanrısı Yahve'nin adının görkemiyle sürüsünü güdecek.
Onlar yaşayacaklar, çünkü o zaman yeryüzünün sonlarına kadar o büyük olacak.
5 Aşur ülkemize saldırdığında,
ve kalelerimize doğru ilerlediğinde,
o zaman ona karşı yedi çoban,
ve sekiz halk önderi dikeceğiz.
6 Kılıçla Aşur ülkesinde,
onun kapılarında Nimrod ülkesinde hüküm sürecekler.
Ülkemize saldırdığında ve sınırlarımızdan içeri girdiğinde,
bizi Aşur'dan o adam kurtaracak.
7 Yakov'un arta kalanı, birçok halkın arasında,
Yahve'nin çiği gibi,
insanı da insanoğullarını da beklemeyen
otların üzerine düşen sağanak yağmurlar gibi olacak.
8 Yakov'un arta kalanı, uluslar arasında,
birçok halkın ortasında,
orman hayvanları arasında aslan gibi,
koyun sürüleri arasında genç aslan gibi olacak.
Eğer o geçerse çiğneyip parçalayacak,
ve kurtaracak kimse olmayacak.
9 Elin hasımlarının üzerine kalksın,
ve bütün düşmanların kesilip atılsın.
10 Yahve şöyle diyor, “O gün öyle olacak ki,
senden atlarını söküp atacağım,
ve senin savaş arabalarını yok edeceğim.

11 Ülkenin kentlerini söküp atacağım,
senin bütün kalelerini yıkacağım.
12 Büyücülüğü elinden yok edeceğim.
Falcıların olmayacak.
13 Aranızdan oyma suretlerinizi ve dikili taşlarını söküp atacağım;
ve artık kendi ellerinin işine tapmayacaksın.
14 Senden Aşera direklerini söküp atacağım;
ve senin kentlerini harap edeceğim.
15 Söz dinlemeyen uluslardan öfke
ve gazapla öç alacağım.”

6

1 Şimdi Yahve'nin ne dediğini dinleyin:
“Kalk, davanı dağların önünde savun,
ve tepeler senin söyleyeceklerini duysun.
2 Ey dağlar, yeryüzünün sağlam temelleri,
Yahve'nin davasını dinleyin;
çünkü Yahve'nin halkına karşı davası var,
ve İsrael'le çekişecek.
3 Ey halkım, sana ne yaptım?
Sana nasıl yük oldum?
Bana yanıt ver!
4 Çünkü seni Mısır diyarından ben çıkardım,
ve seni kölelik evinden kurtardım.
Önünden Moşe'yi, Aron'u ve Miryam'ı gönderdim.
5 Ey halkım, Yahve'nin doğru işlerini bilesin diye,
şimdi Moav Kralı Balak'ın ne öğütlediğini,
ve Beor oğlu Balam'ın Şittim'den Gilgal'a kadar
ona ne yanıt verdiğini hatırla.”
6 Yahve'nin önüne nasıl çıkacağım,
ve yüce Tanrı'nın önünde nasıl eğileceğim?
O'nun önüne yakmalık sunularla mı,
bir yıllık buzağılarla mı çıkayım?
7 Yahve binlerce koçtan hoşnut olur mu?
On binlerce ırmak dolusu yağdan?
İlk doğanımı itaatsizliğim için,
canımın günahı için bedenimin ürününü mü vereyim?
8 Ey insan, O sana iyi olanı gösterdi.
Adil davranmandan, merhameti sevmenden ve Tanrın'la alçakgönüllülükle
yürümenden başka
Yahve senden ne ister?
9 Yahve'nin sesi kente sesleniyor,
ve bilgelik senin adından korkuyor,
“Değneği,
ve onu tayin edeni dinleyin.
10 Kötülük hazineleri,
ve lanetli eksik efa* hâlâ kötü insanın evinde mi?
11 Hileli terazilere,

* **6:10** Bir efa, bir hacim ölçüsüdür (yaklaşık 22 litre veya bir kilenin yaklaşık 2/3'ü) ve kısa bir efa, müşterileri aldatmak amacıyla tam bir efadan daha küçük yapılır.

hileli ağırlık torbalarına göz yumar mıyım?
12 Onun zenginleri zorbalıkla doludur,
onda oturanlar yalan söyler,
ve dilleri sözlerinde aldatıcıdır.
13 Bu yüzden seni de ağır bir yarayla vurdum.
Günahların yüzünden seni perişan ettim.
14 Yiyeceksin, ama doymayacaksın.
Açlığın içinde olacak.
Biriktireceksin, ama tutamayacaksın.
Biriktirdiğini de kılıca teslim edeceğim.
15 Ekeceksin, ama biçmeyeceksin.
Zeytinleri basacaksın, ama üzerine yağ sürünmeyeceksin;
ve üzümleri sıkacaksın, ama şarabı içmeyeceksin.
16 Çünkü Omri'nin kuralları,
ve Ahav'ın evinin bütün işleri tutuluyor.
Seni yıkıma uğratayım,
senin sakinlerine de ıslık çalsınlar diye
onların öğütlerinde yürüyorsunuz.
Halkımın utancını taşıyacaksınız."

7

1 Vay halime benim!
Gerçekten, ben yaz meyvelerini toplayan biri gibiyim, bağ bozumunun artakalanı gibi.
Yemek için bir salkım üzüm yok.
Canım turfanda incir arzuluyor.
2 Tanrısal adam yeryüzünden yok oldu,
ve insanlar arasında doğru kimse kalmadı.
Hepsi kan için pusuda bekliyor,
her adam kardeşini ağ ile avlıyor.
3 Elleri kötülük yapmak için gayretlidir.
Yönetici ve hâkim rüşvet istiyor.
Güçlü adam canının kötü arzusunu zorla kabul ettiriyor.
Böylece birlikte düzen kuruyorlar.
4 Onların en iyileri çalı gibidir.
En doğruları dikenli çitten daha kötüdür.
Senin bekçilerinin günü,
ziyaret günün geldi;
Şimdi onlar için şaşkınlık zamanıdır.
5 Komşuna güvenme.
Güvenini bir dosta bağlama.
Koynunda yatan kadından, ağzının sözlerine dikkat et!
6 Çünkü oğul babasına saygısızlık ediyor,
kız annesine karşı, gelin kaynanasına karşı çıkıyor;
bir adamın düşmanları kendi evinin adamlarıdır.
7 Ama ben Yahve'ye bakacağım.
Kurtuluşumun Tanrısı'nı bekleyeceğim.
Tanrım beni duyacak.
8 Ey düşmanım, bana karşı sevinme. Ben düşersem kalkarım.
Karanlıkta otursam, Yahve bana ışık olur.
9 Davamı savunana,

ve benim için yargılayana dek
Yahve'nin öfkesine katlanacağım,
çünkü O'na karşı günah işledim.
O beni ışığa çıkaracak.
O'nun doğruluğunu göreceğim.
10 O zaman düşmanım görecek ve bana,
"Tanrın Yahve nerede?" diyen onu utanç kaplayacak.
Gözlerim onu görecek.
Şimdi o, sokakların çamuru gibi çiğnenecek.
11 Duvarlarını bina etme günü!
O gün, sınırını genişletecek.
12 O gün Aşur'dan ve Mısır kentlerinden,
Mısır'dan Irmak'a,
Denizden denize,
ve dağdan dağa kadar sana gelecekler.
13 Yine de, içinde oturanlar yüzünden,
Yaptıklarının ürünü yüzünden ülke ıssız kalacak.
14 Halkını kendi değneğinle,
kendi başlarına ormanda oturan mirasının sürüsünü güt.
Eski günlerde olduğu gibi,
başan ve Gilad'da verimli otlakların ortasında otlasınlar.
15 "Mısır diyarından çıktığın günlerde olduğu gibi,
onlara şaşılacak şeyler göstereceğim."
16 Uluslar görüp bütün zorbalıklarından utanacaklar.
Ellerini ağızlarına koyacaklar.
Kulakları sağır olacak.
17 Yılan gibi toprak yalayacaklar.
Yerin sürüngenleri gibi, inlerinden titreyerek çıkacaklar.
Tanrımız Yahve'ye korkuyla gelecekler,
ve senden ötürü korkacaklar.
18 Suçları bağışlayan, mirasının kalanının itaatsizliğinin üzerinden geçen
senin gibi Tanrı kimdir?
Sonsuza dek öfkesini tutmaz,
çünkü sevgi dolu iyilikten hoşlanır.
19 Yine bize acıyacak.
Suçlarımızı ayaklar altına alacak.
Onların bütün günahlarını denizin derinliklerine atacaksın.
20 Eski günlerden beri atalarımıza ant içtiğin gibi,
Yakov'a sadakat,
Avraham'a da merhamet göstereceksin.

NAHUM

1 Ninova hakkında bir vahiy. Elkoşlu Nahum'un görümü kitabı.
2 Yahve* kıskanç bir Tanrı'dır† ve öç alır. Yahve öç alır ve gazapla doludur. Yahve
hasımlarından öç alır ve düşmanlarına karşı gazabını sürdürür.
3 Yahve öfkelenmekte yavaştır ve kuvvette büyüktür ve suçluyu asla cezasız bırakmaz.
Yahve'nin yolu kasırgada ve fırtınadadır ve bulutlar O'nun ayaklarının tozudur.
4 Denizi azarlar ve kurutur ve bütün ırmakları kurutur. Başan ve Karmel solar.
Lübnan'ın çiçeği solar.
5 Dağlar O'nun önünde sarsılır ve tepeler erir. Yeryüzü, evet, dünya ve içinde
oturanların hepsi O'nun önünde titrer.
6 O'nun öfkesinin önünde kim durabilir? Öfkesinin şiddetine kim dayanabilir? Gazabı
ateş gibi dökülür, kayalar O'nun tarafından parçalanır.
7 Yahve iyidir, sıkıntı gününde kaledir; kendisine sığınanları bilir.
8 Ama taşkın selle onun yerini tümüyle yok edecek ve düşmanlarını karanlığa
kovacaktır.
9 Yahve'ye karşı ne tasarlıyorsunuz? O tümüyle yok edecek. Sıkıntı ikinci kez
ayaklanmayacak.
10 Çünkü dikenler gibi dolanmış, içkileriyle sarhoş olmuşken, kuru anız gibi tümüyle
yanıp kül oldular.
11 Senden Yahve'ye karşı kötülük tasarlayan, kötülük öğütleyen biri çıktı.
12 Yahve şöyle diyor: "Onlar güçte tam olsalar ve çok olsalar bile, yine de kesilip yok
olacaklar. Seni ezdimse de, seni bir daha ezmeyeceğim.
13 Şimdi onun boyunduruğunu senin üzerinden kıracağım ve senin bağlarını
koparacağım."
14 Yahve senin hakkında şöyle buyurdu: "Artık senin adını taşıyacak bir kuşak
olmayacak. Senin ilâhlarının evinden oyma sureti ve dökme sureti kesip atacağım.
Senin mezarını yapacağım, çünkü sen aşağılıksın."
15 İşte,‡ dağların üzerinde müjde getirenin, esenlik ilan edenin ayakları! Bayramlarını
tut, ey Yahuda! Adaklarını yerine getir, çünkü kötü olan artık senin içinden geçmeyecek.
O tümüyle kesilip atıldı.

2

1 Parça parça eden senin karşına çıktı. Kaleyi koru! Yolu gözet! Belini güçlendir!
Gücünü kuvvetlice sağlamlaştır!
2 Çünkü Yahve Yakov'un yüceliğini İsrael'in yüceliği gibi geri döndürüyor, çünkü yok
ediciler onları yok etti ve onların asma dallarını mahvettiler.
3 Yiğitlerin kalkanı kızıl edildi. Yiğit adamlar kırmızıya büründüler. Hazırlık gününde
savaş arabaları çelikle parlıyor ve çam mızrakları savruluyor.
4 Savaş arabaları sokaklarda hiddetlendi. Geniş yollarda ileri geri koştular.
Görünüşleri meşaleler gibiydi. Şimşekler gibi koşuyorlardı.
5 Seçkin askerlerini çağırıyor. Onlar yollarında tökezliyorlar. Onun duvarına koşuyorlar
ve siper hazırlanıyor.
6 Irmakların kapıları açıldı ve saray dağıldı.

---

* **1:2** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.
† **1:2** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. ‡ **1:15** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

7 Karar verildi: Onu soyup götürdüler; hizmetkârları göğüslerini döverek güvercinlerin
sesi gibi inliyorlar.
8 Ama Ninova eskiden beri su havuzu gibidir, yine de kaçıp gidiyorlar. “Durun!
Durun!” diye bağırıyorlar, ama kimse geriye bakmıyor.
9 Gümüşü yağmalayın, altını yağmalayın, çünkü her değerli şeyin bolluğunda hazinenin
sonu yoktur.
10 Boş, faydasız ve haraptır. Yürek eriyor, dizler birbirine çarpıyor, bedenleri ve yüzleri
solmuş.
11 Aslanların ini ve genç aslanların avlarını yedikleri yer nerede? Aslan ve dişi aslan
orada aslan yavrularıyla dolaşırdı, ve onları korkutan kimse yoktu?
12 Aslan yavrularına yetecek kadar parçaladı, ve dişi aslanları için avını boğdu, ve
mağaralarını öldürdükleriyle, ve inlerini avla doldurdu.
13 Ordular Yahvesi şöyle diyor: İşte, sana karşıyım; onun savaş arabalarını duman
içinde yakacağım; kılıç da genç aslanlarını yiyip bitirecek; senin avını yeryüzünden
kesip atacağım; ve senin elçilerinin sesi bir daha duyulmayacak.

3

1 Vay haline kanlı kent! Her yanı yalan ve soygunla dolu, ganimetin sonu yok.
2 Kırbaç sesleri, tekerlek takırtıları, dörtnala koşan atlar ve sıçrayan savaş arabaları,
3 atlılar saldırıyor, kılıçlar çakıyor, mızraklar parlıyor, ölüler kalabalığı ve büyük ceset
yığını, cesetlerin sonu yok. Cesetlere ayakları takılıyor
4 çünkü o çekici fahişenin, büyücüler hanımının fahişeliğinin çokluğu yüzündendir,
fuhuşuyla ulusları, büyücülüğüyle aileleri satıyor.
5 Ordular Yahvesi şöyle diyor, “İşte sana karşıyım, eteklerini yüzüne kaldıracağım.
Çıplaklığını uluslara, ayıbını krallıklara göstereceğim.
6 Senin üzerine iğrenç pislikler atacağım, seni aşağılık yapacağım ve seni seyirlik
edeceğim.
7 Sana bakanların hepsi senden kaçacak ve, ‘Ninova yıkıldı! Onun için kim yas
tutacak?’ diyecek. Senin için nereden teselliciler arayayım?”
8 Sen, ırmakların* arasında bulunan, suları çevresinde olan, suru deniz, duvarı
denizden olan No Amon’dan† daha mı iyisin?
9 Kuş ve Mısır onun sınırsız gücüydü. Put ve Libya onun yardımcılarıydı.
10 Ama o sürüldü. Sürgüne gitti. Yavruları da bütün sokak başlarında parçalandılar,
onurlu adamları için kura çektiler, bütün büyük adamları zincire vuruldular.
11 Sen de sarhoş olacaksın, saklanacaksın. Sen de düşman yüzünden kendine bir kale
arayacaksın.
12 Senin bütün kalelerin ilk turfandaları ile incir ağaçları gibi olacak. Eğer
silkelenirse, yiyenin ağzına düşecekler.
13 İşte, aranızdaki askerler kadınlardır. Ülkenizin kapıları düşmanlarınıza ardına kadar
açıktır. Ateş senin kapı sürgülerini yiyip bitirdi.
14 Kuşatma için su çek. Kalelerini güçlendir. Kile girip balçığı çiğne. Tuğla ocağını
sağlamlaştır.
15 Orada ateş seni yiyip bitirecek. Kılıç seni kesip atacak. Çekirge gibi yiyip bitirecek.
Çekirgeler gibi çoğalın. Genç çekirge gibi çoğalın.
16 Kendi tüccarlarını gökteki yıldızlardan daha çok çoğalttın. Çekirge soyulur ve kaçıp
gider.
17 Senin muhafızların çekirgeler gibidir, memurların çekirge sürüleri gibidir. Soğuk bir
günde surlara konarlar, ama güneş çıkınca kaçarlar ve nerede oldukları bilinmez.

---

* **3:8** veya Nil † **3:8** veya Teb

18 Çobanların uyuyor, ey Aşur Kralı. Soyluların yatıyor. Halkın dağlar üzerinde dağılmış,
onları toplayacak kimse yok.
19 Yaraların şifa bulmuyor, çünkü yaraların ölümcül. Senin haberini duyan herkes
ellerini senin üzerine çırpıyor, çünkü senin sonsuz gaddarlığını kim hissetmedi ki?

HABAKKUK

1 Peygamber Habakkuk'un görmüş olduğu vahiy.
2 Ey Yahve,* ne zamana kadar feryat edeceğim de sen duymayacaksın? Sana
“Zorbalık!” diye haykırıyorum ve sen kurtarmayacak mısın?
3 Neden bana kötülüğü gösteriyorsun ve sapıklığa bakıyorsun? Çünkü önümde yıkım ve
zorbalık var. Çekişme var ve kavga yükseliyor.
4 Bu yüzden yasa işlemez oldu ve adaletin hiç etkisi yok; çünkü kötüler doğruları
sarıyor; bu yüzden adalet çarpıtılmış olarak meydana çıkıyor.
5 “Uluslar arasında bakın, gözleyin ve hayretle şaşırın; çünkü sizin günlerinizde ben bir
iş yapıyorum ki, size söyleseler de inanmazsınız.
6 Çünkü işte,† kendilerine ait olmayan meskenleri mülk edinmek için yeryüzünün
genişliğinde yürüyen, o acımasız ve hızlı ulusu, Keldaniler'i ayağa kaldırıyorum.
7 Onlardan korkulur ve ürkülür. Onların hükümleri ve asaletleri kendilerinden
kaynaklanır.
8 Atları da leoparlardan daha çevik, akşam kurtlarından daha vahşidir. Atlıları gururla
koşar. Evet, atlıları uzaktan geliyor. Yutmak için acele eden kartal gibi uçuyorlar.
9 Hepsi zorbalık için geliyor. Onların kalabalıkları öne doğru bakıyor. Kum gibi esir
topluyorlar.
10 Evet, krallarla alay ediyorlar ve beyler onlar için gülünç bir şeydir. Her kaleye
gülüyorlar, çünkü topraktan rampa yapıyor ve onu alıyorlar.
11 O zaman rüzgâr gibi savrulup gidiyorlar. Gerçekten suçludurlar, gücü kendi ilâhıdır.”
12 Sen öncesizlikten değil misin, ey Tanrım Yahve, Kutsalım? Biz ölmeyeceğiz. Ey Yahve,
onları yargı için sen tayin ettin. Sen, ey Kaya, onu cezalandırmak için pekiştirdin.
13 Ey sen, kötülüğe bakamayacak kadar saf gözlere sahip olan, ve sapıklığa
bakamayan, hainlik edenlere ve kötü adam kendisinden daha doğru olanı yutunca
neden sessiz kalıp hoş görüyorsun?
14 Neden insanları denizdeki balıklar gibi, üzerlerinde hükümdar olmayan sürüngen
yaratıklar gibi yapıyorsun?
15 Onların hepsini oltayla yakalıyor, ağıyla tutuyor ve onları ağında topluyor. Bu
yüzden sevinip coşuyor.
16 Bu yüzden ağına kurban kesiyor ve ağına buhur yakıyor, çünkü bunlar sayesinde
hayatı rahat ve yiyeceği iyidir.
17 Bu yüzden ağını sürekli boşaltıp ulusları merhametsizce öldürecek mi?

2

1 Nöbet yerimde durup surların üzerinde dikileceğim ve bana ne söyleyeceğini ve
yakınmamla ilgili olarak ne yanıt vereceğimi görmek için dışarı bakacağım.
2 Yahve bana yanıt verdi: “Görümü yaz ve levhalara açıkça yaz da, koşan onu okusun.
3 Çünkü daha görüm belirlenmiş zaman içindir ve sona doğru acele ediyor ve yalan
çıkmayacaktır. Zaman alsa da bekle, çünkü kesinlikle gelecektir. Gecikmeyecektir.
4 İşte, canı övüngendir. İçinde doğru değildir, ancak doğru kişi kendi imanıyla
yaşayacaktır.

---

* **1:2** “Yahve” Tanrı’nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen “RAB=EFENDİ” (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.
† **1:6** “İşte”, “הִנֵּה” kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

5 Evet, üstelik şarap aldatıcıdır: Yurdunda durmayan, arzusunu Şeol* gibi genişleten
kibirli adam; o ölüm gibidir ve doymaz, ancak bütün ulusları kendi yanına toplar ve
bütün halkları kendi yanına yığar.
6 Bunların hepsi kendisine karşı benzetme, alaycı özdeyiş olarak, 'Vay haline
kendisine ait olmayanı çoğaltan, haraçla zenginleşen! Ne zamana dek?' demeyecekler
mi?
7 Borçluların ansızın ayaklanıp seni titretenleri uyandırmayacaklar mı? Sen de onların
kurbanı olacaksın.
8 Mademki sen birçok ulusu yağmaladın, halkların geri kalanı da insan kanı yüzünden,
ülkeye, kente ve içinde oturan herkese yapılan zorbalık yüzünden seni yağmalayacaklar.
9 Kötülüğün elinden kurtulmak üzere, yuvasını yüksek yere kurmak için, evine kötü
kazanç edinenin vay haline!
10 Birçok halkı kesip atarak kendi evine utanç getirdin ve kendi canına karşı günah
işledin.
11 Çünkü taş duvardan haykıracak ve kerestesinden kiriş ona yanıt verecek.
12 Kanla kent yapanın, haksızlıkla kent kuranın vay haline!
13 İşte, Ordular Yahvesi'nden değil mi ki, halklar ateş için çalışıyor, uluslar boşuna
yoruluyor?
14 Çünkü sular denizi nasıl kaplıyorsa, yeryüzü Yahve'nin görkeminin bilgisiyle öyle
dolacak.
15 "Komşusuna içki verip sarhoş olana dek coşturucu şarabını döken, böylece onların
çıplak bedenlerine bakacak olan adamın vay haline!
16 Utançla doldun, görkemle değil. İçip ifşa olacaksın! Yahve'nin sağ elinin kâsesi
dolaşıp sana gelecek ve senin görkemini rezalet örtecek.
17 Çünkü insan kanı ve ülkeye, her kente ve onlarda oturanlara yapılan zorbalık
yüzünden, Lübnan'a yapılan zorbalık seni alt edecek, hayvanların telefi seni dehşete
düşürecek."
18 "Oyma suretin ne değeri var ki, onu yapan onu oymuş; dökme suret, yalanların
öğretmeni, biçim veren dilsiz putlar yapıp onlara güvenir?
19 Oduna, 'Uyan!' ya da dilsiz taşa, 'Kalk!' diyenin vay haline! O öğretebilir mi? İşte,
altın ve gümüşle kaplanmıştır ve içinde hiç soluk yoktur.
20 Ama Yahve kutsal tapınağındadır. Bütün dünya O'nun önünde sussun!"

3

1 Peygamber Habakkuk'un zafer tınısına uyarlanmış duası.
2 Ey Yahve ününü duydum.
Ey Yahve, işlerinin karşısında hayrete düştüm.
Yılların ortasında kendi işini yenile.
Yılların ortasında bunu bildir.
Gazap içinde merhameti hatırla.
3 Tanrı Teman'dan,
Kutsal Olan Paran Dağı'ndan geldi. Selah.
Görkemi gökleri kapladı,
ve övgüsü yeryüzünü doldurdu.
4 İhtişamı gün doğumu gibidir.
Elinden ışınlar parlar, gücü orada gizlidir.
5 Önünden veba geçti,
ve ayaklarını salgın hastalık izledi.
6 O durdu ve yeryüzünü sarstı.

* **2:5** Şeol ölüler diyarıdır.

Baktı ve ulusları titretti.
Kadim dağlar yıkıldı.
Asırlık tepeler çöktü.
O'nun yolları ebedidir.
7 Kuşan çadırlarını sıkıntı içinde gördüm.
Midyan diyarının meskenleri titredi.
8 Yahve ırmaklardan mı hoşnutsuzdu?
Öfken ırmaklara karşı mı,
yoksa gazabın denize karşı mı ki,
atlarına, kurtuluş arabalarına bindin?
9 Yayını açtın.
Ant oklarını çağırdın. Selah.
Yeryüzünü ırmaklarla yardın.
10 Dağlar seni görüp korktular.
Sular fırtınası akıp geçti.
Engin kükredi ve ellerini yukarıya kaldırdı.
11 Güneş ve ay gökyüzünde yerlerinde durdular,
uçuşan oklarının ışığında,
ışıldayan mızrağının ışıltısında.
12 Ülke içinden gazapla yürüdün,
ulusları öfkeyle çiğnedin.
13 Halkının kurtuluşu için,
meshedilmiş olanın kurtuluşu için çıktın.
Kötülük diyarının başını ezdin.
Onları tepeden tırnağa soydun. Selah.
14 Onun savaşçılarının başlarını kendi mızraklarıyla deldin.
Beni dağıtmak için kasırga gibi gelmişlerdi,
sanki düşkünü gizlice yutacakmış gibi seviniyorlardı.
15 Atlarınla denizi çiğnedin,
güçlü suları çalkaladın.
16 Duydum ve bedenim titredi.
Dudaklarım sesten titredi.
Çürüklük kemiklerime girdi ve yerimde titriyorum,
çünkü sıkıntı gününü,
bizi istila edecek halkların çıkmasını sessizce beklemeliyim.
17 Çünkü incir ağacı çiçek açmasa,
asmalarda meyve olmasa,
zeytinin emeği boşa gitse,
tarlalar yiyecek vermese,
sürüler ağıldan kesilse,
ve ahırlarda sığır kalmasa da,
18 ben yine Yahve'de sevineceğim.
Kurtuluşumun Tanrısı'nda coşacağım!
19 Yahve, Efendi* benim gücümdür.
O benim ayaklarımı geyik ayakları gibi yapar,
yüksek yerlere çıkmamı sağlar.
Telli çalgılarımda, müzik şefi için.

* **3:19** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

SEFANYA

1 Yahve'nin,* Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya'nın günlerinde, Kuşi oğlu, Gedalya oğlu,
Amarya oğlu, Hizkiya oğlu Sefanya'ya gelen sözü.
2 Yeryüzünden her şeyi tümüyle silip süpüreceğim, diyor Yahve.
3 İnsanı ve hayvanı silip süpüreceğim. Gökyüzünün kuşları, denizin balıkları ve
kötülerle birlikte moloz yığınlarını silip süpüreceğim. İnsanı yeryüzünden kesip atacağım,
diyor Yahve.
4 Yahuda'ya ve Yeruşalem'in bütün sakinlerine karşı elimi uzatacağım. Bu yerden
Baal'ın kalıntılarını, putperest ve putperest kâhinlerin adını,
5 damlar üzerinde gökyüzünün ordusuna tapınanları, Yahve'ye ant içip Malkam
üzerinde de ant içerek tapınanları,
6 Yahve'nin ardından geri dönenleri, Yahve'yi aramayanları ve O'na danışmayanları bu
yerden kesip atacağım.
7 Efendi† Yahve'nin önünde sessiz olun, çünkü Yahve'nin günü yakındır. Çünkü Yahve
bir kurban hazırladı, kendi konuklarını kutsadı.
8 Yahve'nin kurban günü, beyleri, kral oğullarını ve yabancı giysiler giymiş olanların
hepsini cezalandıracağım.
9 O gün, eşik üzerinden sıçrayanların hepsini, efendilerinin evini zorbalık ve hileyle
dolduranları cezalandıracağım.
10 O gün, diyor Yahve, Balık Kapısı'ndan çığlık gürültüsü, ikinci mahalleden feryat,
tepelerden büyük bir çatırtı olacak.
11 Yas tutun, ey sizler, Makteş sakinleri, çünkü Kenan halkının hepsi mahvoldu!
Gümüş yüklü olanların hepsi kesilip atıldı.
12 O zaman öyle olacak ki, Yeruşalem'i kandillerle arayacağım ve tortuları üzerinde
oturan, yüreklerinde, "Yahve iyilik de yapmaz, kötülük de yapmaz" diyen adamları
cezalandıracağım.
13 Zenginlikleri yağmalanacak, evleri ıssız kalacak. Evet, evler yapacaklar, ama
içlerinde oturmayacaklar. Bağlar dikecekler, ama şaraplarını içmeyecekler.
14 Yahve'nin büyük günü yakındır. Yakındır ve büyük bir hızla geliyor, Yahve'nin
gününün sesi. Yiğit orada acı acı bağırıyor.
15 O gün gazap günüdür, sıkıntı ve ızdırap günüdür, dert ve yıkım günüdür, karanlık ve
kasvet günüdür, bulutlar ve koyu karanlık günüdür,
16 surlu kentlere ve yüksek kulelere karşı boru ve nara günüdür.
17 İnsanların üzerine öyle bir sıkıntı getireceğim ki, körler gibi yürüyecekler, çünkü
Yahve'ye karşı günah işlediler. Kanları toz gibi, etleri gübre gibi dökülecek.
18 Yahve'nin gazap gününde ne gümüşleri ne de altınları onları kurtaramayacak, ama
O'nun kıskançlık ateşi bütün ülkeyi yiyip bitirecek; çünkü ülkede oturanların hepsini
sona erdirecek, hem de korkunç bir sona.

2

1 Toplanın, evet, ey utanmaz ulus,
2 gün saman çöpü gibi geçip gitmeden, tayin edilen zamandan önce, Yahve'nin kızgın
öfkesi üzerinize gelmeden önce, Yahve'nin öfkesi günü üzerinize gelmeden önce toplanın.

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.
† **1:7** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

3 O'nun kurallarını tutmuş olan ey diyarın bütün alçakgönüllüleri, Yahve'yi arayın.
Doğruluğu arayın. Alçakgönüllülüğü arayın. Yahve'nin öfkesi gününde belki saklı
kalabilirsiniz.
4 Çünkü Gaza terk edilecek, Aşkelon ıssız kalacak. Öğleyin Aşdod sürülecek, Ekron
kökünden sökülecek.
5 Vay halinize deniz kıyısı sakini Keret ulusu! Yahve'nin sözü size karşı, ey Filistliler
ülkesi Kenan! Sende oturan kimse kalmayana dek seni yok edeceğim.
6 Deniz kıyısı otlaklar olacak, çobanlar için kulübeler, sürüler için ağıllar olacak.
7 Kıyı boyu Yahuda halkının kalanı için olacak. Otlak bulacaklar. Aşkelon evlerinde
akşamları yatacaklar, çünkü Tanrıları* Yahve onları ziyaret edecek ve onları eski
günlerine döndürecek.
8 Halkıma hakaret etmiş ve onların sınırına karşı kendilerini yüceltmiş olan Moav'ın
aşağılamasını ve Ammon'un çocuklarının hakaretlerini duydum.
9 Bu nedenle, İsrael'in Tanrısı, Ordular Yahvesi şöyle diyor, varlığım hakkı için
kesinlikle Moav Sodom gibi olacak, Ammon'un çocukları da Gomora gibi, ısırgan otu ve
tuz çukurları ve ebedi ıssızlık mülkü olacak. Halkımın kalanı onları yağmalayacak ve
ulusumun sağ kalanları onları miras alacak.
10 Kibirlerinin karşılığı bu olacak, çünkü hakaret edip Ordular Yahvesi'nin halkına
karşı kendilerini yücelttiler.
11 Yahve onlara dehşet verecek, çünkü diyarın bütün ilâhlarını aç bırakacak. İnsanlar
O'na tapınacaklar, herkes kendi yerinden, ulusların bütün kıyılarından.
12 Ey Kuşlular, siz de kılıcımla öldürüleceksiniz.
13 Elini kuzeye doğru uzatacak, Aşur'u yok edecek ve Ninova'yı çöl gibi kurak bir
virane yapacak.
14 Onun içinde sürüler yatacak, her çeşit hayvan. Pelikan da kirpi de başlıklarında
barınacak. Sesleri pencerelerden yankılanacak. Eşiklerde ıssızlık olacak, çünkü sedir
kirişlerini çıplak bıraktı.
15 Bu, kaygısızca yaşayan, yüreğinde, "Ben varım, benden başkası yok" diyen neşeli
kenttir. Nasıl da ıssız bir yer, içinde yaban hayvanların yattığı bir yer oldu! Yanından
geçen herkes ıslık çalacak ve ellerini sallayacak.

3

1 Asi ve kirli olan, o zalim kentin vay haline!
2 Söz dinlemedi. Ders almadı. Yahve'ye güvenmedi. Tanrısı'na yaklaşmadı.
3 İçindeki beyleri kükreyen aslanlardır. Hâkimleri akşam kurtlarıdır. Ertesi güne hiçbir
şey bırakmazlar.
4 Peygamberleri kibirli ve hain insanlardır. Kâhinleri kutsal yeri kirlettiler. Yasayı
zorladılar.
5 Doğru olan Yahve onun içindedir. O haksızlık etmez. Her sabah adaletini ışığa çıkarır.
O başarısız olmaz, ama haksız kişi utanma bilmez.
6 Ulusları kesip attım. Surları ıssız. Sokaklarını harap ettim, kimse geçmiyor. Kentleri
harap oldu, öyle ki insan yok, oturan yok.
7 "Benden kork" dedim. "Ders al"; ve onun için belirlediğim her şeye göre meskeni
kesilip atılmayacaktır. Ama onlar erken davranıp bütün işlerini bozdular.
8 "Bu nedenle, av için kalkacağım güne dek beni bekleyin," diyor Yahve, "Çünkü
niyetim ulusları toplamaktır, ta ki, krallıklar üzerine öfkemi, bütün kızgın öfkemi dökmek
için onları bir araya getireyim. Çünkü bütün dünya kıskançlığımın ateşiyle yutulacaktır.
9 Çünkü o zaman halkların dudaklarını temizleyeceğim, öyle ki, hepsi Yahve'nin adını
çağırsınlar, omuz omuza O'na hizmet etsinler.

* **2:7** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

10 Kuş ırmaklarının ötesinden, tapınmacılarım, dağılmış halkımın kızı, bana sunu
getirecek.
11 O gün, bana karşı işlediğin bütün suçlardan ötürü utanmayacaksın; çünkü o zaman
senin içinden kibirli ve övünenleri uzaklaştıracağım, kutsal dağımda artık kibirli
olmayacaksın.
12 Ama aranızda yoksul ve düşkün bir halk bırakacağım, onlar Yahve'nin adına
sığınacaklar.
13 İsrael'in arta kalanı kötülük yapmayacak, yalan söylemeyecek, ağızlarında hileli dil
bulunmayacak, çünkü otlayacaklar ve yatacaklar, ve onları korkutan olmayacak."
14 Ey Siyon kızı, ezgi söyle! Ey İsrael, haykır! Ey Yeruşalem kızı, bütün yüreğinle sevin ve
coş.
15 Yahve senin yargılarını kaldırdı. Düşmanını kovdu. İsrael'in Kralı, Yahve, senin
içindedir. Artık kötülükten korkmayacaksın.
16 O gün Yeruşalem'e, "Korkma, Siyon. Ellerin zayıflamasın." denecek.
17 Tanrınız Yahve, güçlü Kurtarıcı, senin içindedir. O sevinçle senin için sevinecek.
Sevgisinde seni sakinleştirecek. Ezgi söyleyerek senin için coşacaktır.
18 Belli bayramlar için kederli olanları senden uzaklaştıracağım. Onlar senin için yük
ve utançtır.
19 İşte,* o zaman seni sıkıntıya sokanların hepsiyle ilgileneceğim; ve topal olanları
kurtaracağım, sürülmüş olanları toplayacağım. Onlara övgü ve saygınlık vereceğim,
utançları bütün yeryüzünde olanlara.
20 O zaman sizi içeri getireceğim ve o zaman sizi toplayacağım; çünkü gözlerinizin
önünde servetinizi geri verdiğim zaman, yeryüzünün bütün halkları arasında size
saygınlık ve övgü vereceğim, diyor Yahve.

* **3:19** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

HAGAY

1 Kral Darius'un ikinci yılında, altıncı ayda, ayın birinci günü, Peygamber Hagay
aracılığıyla Yahuda Valisi Şealtiel oğlu Zerubbabel'e ve Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu'ya
Yahve'nin* şu sözü geldi:
2 "Ordular Yahvesi şöyle diyor: Bu halk, 'Yahve'nin evinin yapılması için zaman henüz
gelmedi' diyor."
3 O zaman Peygamber Hagay aracılığıyla Yahve'nin şu sözü geldi:
4 "Bu ev harap halde dururken, sizin kaplamalı evlerinizde oturmanızın zamanı mı?
5 Şimdi, Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Yollarınızı iyi düşünün.
6 Çok ektiniz, ama az getirdiniz. Yiyorsunuz, ama doymuyorsunuz. İçiyorsunuz, ama
onunla doyamıyorsunuz. Giyiniyorsunuz, ama ısınan yok, ücret kazanan da delik keseye
koymak için kazanıyor.'"
7 "Ordular Yahvesi şöyle diyor: Yollarınızı iyi düşünün.
8 Dağlara çıkın, ağaç getirin ve evi yapın. Ondan hoşnut olacağım ve yüceltileceğim."
diyor Yahve.
9 "Çok şey beklediniz ve işte,† az geldi; ve siz onu eve getirdiğinizde, ben onu üfledim.
Neden?" diyor Ordular Yahvesi, "Yıkık duran evim yüzünden, oysa her biriniz kendi
eviyle meşgul.
10 Bu yüzden gökler sizden çiyi, yer de ürününü alıkoyuyor.
11 Ben ülkenin üzerine, dağların üzerine, buğdayın üzerine, yeni şarabın üzerine, yağın
üzerine, toprağın verdiği şeyin üzerine, insanın üzerine, hayvanın üzerine ve ellerinin
bütün emeği üzerine kuraklığı çağırdım."
12 O zaman Şealtiel oğlu Zerubbabel, Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu ve halkın geri
kalanının hepsi, Tanrıları‡ Yahve'nin sözüne ve Tanrıları Yahve'nin gönderdiği
Peygamber Hagay'ın sözlerine itaat ettiler. Halk da Yahve'den korktu.
13 O zaman Yahve'nin habercisi Hagay, Yahve'nin bildirisini halka söyleyip dedi: "Ben
sizinle beraberim, diyor Yahve."
14 Yahve, Yahuda Valisi Şealtiel oğlu Zerubbabel'in, Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu'nun
ve halkın geri kalanının hepsinin ruhunu harekete geçirdi.
15 Ve gelip, Kral Darius'un ikinci yılında, altıncı ayın yirmi dördüncü günü, Tanrıları
Ordular Yahvesi'nin evinde çalıştılar.

2

1 Yedinci ayda, ayın yirmi birinci günü, Yahve'nin sözü Peygamber Hagay aracılığıyla
geldi:
2 "Şimdi Yahuda Valisi Şealtiel oğlu Zerubbabel'e, Başkâhin Yehosadak oğlu Yeşu'ya ve
halkın geri kalanına söyleyip de:
3 'Bu evi eski görkemiyle görenlerden kim kaldı? Şimdi siz onu nasıl görüyorsunuz?
Gözlerinizde bir hiç gibi değil mi?
4 Ama şimdi güçlü ol, ey Zerubbabel.' diyor Yahve. 'Güçlü ol, ey Başkâhin Yehosadak
oğlu Yeşu. Ülkenin bütün halkı, güçlü olun.' diyor Yahve, 'Çalışın çünkü ben sizinleyim'
diyor Ordular Yahvesi.
5 Mısır'dan çıktığınızda, Ruhum aranızda dururken sizinle antlaşma yaptığım söz
budur. 'Korkmayın.'

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.
† **1:9** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. ‡ **1:12** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

6 Çünkü Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Bir kez daha, kısa bir zamanda, gökleri, yeri,
denizi ve karayı sarsacağım;
7 ve bütün ulusları sarsacağım. Bütün ulusların hazinesi gelecek ve bu evi görkemle
dolduracağım, diyor Ordular Yahvesi.
8 Gümüş benim, altın da benim.' diyor Ordular Yahvesi.
9 'Bu evin son görkemi öncekinden daha büyük olacak' diyor Ordular Yahvesi; 'Ve bu
yerde esenlik vereceğim' diyor Ordular Yahvesi.
10 Darius'un ikinci yılında, dokuzuncu ayın yirmi dördüncü günü, Peygamber Hagay
aracılığıyla Yahve'nin şu sözü geldi:
11 "Ordular Yahvesi şöyle diyor: Şimdi kâhinlere yasa hakkında sor ve de,
12 'Bir kimse giysisinin kıvrımında kutsal et taşır ve kıvrımıyla ekmeğe, çorbaya, şaraba,
yağa ya da herhangi bir yiyeceğe dokunursa, o kutsal olur mu?'"
Kâhinler, "Hayır" diye yanıtladılar.
13 Hagay, "Ölü bir beden yüzünden kirli olan biri bunlardan birine dokunursa, o kirli
olur mu?" diye sordu. Kâhinler, "Kirli olur" diye yanıtladılar.
14 O zaman Hagay şöyle karşılık verdi: '"Bu halk ve önümde bu ulus böyledir' diyor
Yahve; 'Ve ellerinin her işi böyledir. Orada sundukları şey kirlidir.
15 Şimdi, lütfen bugünden geriye doğru, Yahve'nin tapınağında taş üstüne taş
konulmadan önce düşünün.
16 Bütün o zaman boyunca, biri yirmi ölçeklik bir yığına geldiğinde, on ölçeklik bir yığın
olurdu. Biri şarap teknesinden elli kap çıkarmaya geldiğinde, yirmi kap şarap olurdu.
17 Ellerinizin bütün işlerinde sizi sam yeli, küf ve dolu ile vurdum; yine de bana
dönmediniz' diyor Yahve.
18 'Lütfen iyi düşünün, bugünden geriye doğru, Yahve'nin tapınağının temelinin atıldığı
günden bu yana, dokuzuncu ayın yirmi dördüncü gününden itibaren iyi düşünün.
19 Tohum hâlâ ambarda mı? Evet, asma, incir ağacı, nar ağacı ve zeytin ağacı ürün
vermedi. Bugünden sizi kutsayacağım.'"
20 Yahve'nin şu sözü ikinci kez ayın yirmi dördüncü günü Hagay'a geldi:
21 "Yahuda Valisi Zerubbabel'e söyle, 'Ben gökleri ve yeri sarsacağım.
22 Krallıkların tahtını devireceğim. Ulusların krallıklarının gücünü yok edeceğim. Savaş
arabalarını ve binicilerini devireceğim. Atlar ve binicileri düşecek, herkes kardeşinin
kılıcıyla düşecek.
23 O gün, diyor Ordular Yahvesi, ey hizmetkârım Şealtiel oğlu Zerubbabel, seni
alacağım.' diyor Yahve, 'Ve seni bir mühür yüzüğü gibi yapacağım, çünkü seni seçtim.'
diyor Ordular Yahvesi."

ZEKARİYA

1 Darius'un ikinci yılında, sekizinci ayda, İddo oğlu Berekya oğlu Peygamber
Zekariya'ya Yahve'nin* şu sözü geldi:
2 "Yahve atalarınızdan çok hoşnutsuzdu.
3 Bu nedenle onlara söyle, Ordular Yahvesi şöyle diyor: Ordular Yahvesi diyor ki,
'Bana dönün, ben de size dönerim,' diyor Ordular Yahvesi.
4 Atalarınız gibi olmayın. Önceki peygamberler onlara bildirip dediler, 'Ordular
Yahvesi şöyle diyor, 'Kötü yollarınızdan ve kötü işlerinizden dönün'. Ama onlar bana
kulak vermediler ve dinlemediler, diyor Yahve.
5 Atalarınız, onlar nerede? Peygamberler, onlar sonsuza dek yaşar mı?
6 Ama peygamber hizmetkârlarıma buyurduğum sözlerim ve kuralların atalarınıza
ulaşmadı mı?
"O zaman tövbe edip, 'Ordular Yahvesi, yollarımıza ve uygulamalarımıza göre bize
nasıl davranmayı kararlaştırdıysa, bize öyle davrandı' dediler."
7 Darius'un ikinci yılında, Şevat ayının on birinci ayının yirmi dördüncü günü,
Yahve'nin şu sözü İddo oğlu Berekya oğlu Peygamber Zekariya'ya geldi:
8 "Geceleyin bir görüm gördüm ve işte,† kızıl ata binmiş bir adam, vadide bulunan
mersin ağaçlarının arasında duruyordu. Arkasında kızıl, kahverengi ve beyaz atlar
vardı.
9 O zaman, 'Efendim, bunlar ne?' diye sordum."
Benimle konuşan melek, "Bunlar ne, sana göstereyim" dedi.
10 Mersin ağaçlarının arasında duran adam, "Onlar Yahve'nin yeryüzünde gidip
gelmek üzere gönderdikleridir" diye yanıtladı.
11 Mersin ağaçlarının arasında duran Yahve'nin meleğine, "Yeryüzünde dolaştık, işte
bütün yeryüzü rahat ve esenlik içinde" dediler.
12 O zaman Yahve'nin meleği, "Ey Ordular Yahvesi, bu yetmiş yıldır öfkelenmiş
olduğun Yeruşalem'e ve Yahuda kentlerine ne zamana dek merhamet etmeyeceksin?"
diye karşılık verdi.
13 Yahve, benimle konuşan meleğe hoş ve avutucu sözlerle karşılık verdi.
14 Bunun üzerine benimle konuşan melek, "Şunu duyur" dedi: "Ordular Yahvesi şöyle
diyor: Yeruşalem ve Siyon için büyük bir kıskançlıkla kıskanıyorum.
15 Kaygısız olan uluslara çok öfkeleyim; çünkü ben birazcık hoşnutsuzdum, ama onlar
felakete katkıda bulundular."
16 Bu nedenle Yahve, "Yeruşalem'e merhametle döndüm" diyor. "Evim orada
yapılacak," diyor Ordular Yahvesi, "Ve Yeruşalem'in üzerine ölçü ipi çekilecektir."
17 "Dahası şunu duyurup söyle, Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Kentlerim yine bollukla
taşacak ve Yahve Siyon'u yine avutacak ve Yeruşalem'i yine seçecek.' "
18 Gözlerimi kaldırıp baktım ve işte dört boynuz.
19 Benimle konuşan meleğe, "Bunlar ne?" diye sordum.
Bana, "Bunlar Yahuda'yı, İsrael'i ve Yeruşalem'i dağıtmış olan boynuzlardır." diye
yanıt verdi.
20 Yahve bana dört usta gösterdi.
21 O zaman, "Bunlar ne yapmaya geliyor?" diye sordum. "Bunlar Yahuda'yı dağıtmış
olan boynuzlardır; öyle ki, kimse başını kaldırmadı; ama bunlar onları dehşete

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir.
† **1:8** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

düşürmek, Yahuda ülkesini dağıtmak için boynuzlarını kaldıran ulusların boynuzlarını yere çalmak için geldiler." dedi.

2

1 Gözlerimi kaldırıp baktım, elinde ölçü ipi olan bir adam vardı.
2 O zaman, "Nereye gidiyorsun?" diye sordum. Bana, "Yeruşalem'i ölçmeye, genişliğinin ve uzunluğunun ne olduğunu görmeye" dedi.
3 İşte, benimle konuşan melek dışarı çıktı, başka bir melek de onu karşılamaya çıktı.
4 Ona, "Koş, şu gence söyle, 'Yeruşalem, içinde insan ve hayvan çokluğu yüzünden, surları olmayan köylerde oturulduğu gibi olacak.
5 Çünkü ben,' diyor Yahve, 'Çünkü ben onun çevresinde ateşten bir duvar olacağım, onun içinde de yücelik ben olacağım.
6 Gelin! Gelin! Kuzey ülkesinden kaçın,' diyor Yahve, 'Çünkü sizi gökyüzünün dört rüzgârı gibi dağıttım,' diyor Yahve.
7 'Gel, ey Siyon! Babil kızıyla birlikte oturan sen, kaçıp kurtul!'
8 Çünkü Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Saygınlık için beni sizi yağmalamış olan uluslara gönderdi; çünkü size dokunan O'nun gözbebeğine dokunmuş olur.
9 Çünkü işte, elimi onların üzerine sallayacağım, kendilerine hizmet etmiş olanlara yağma olacaklar; ve beni Ordular Yahvesi'nin gönderdiğini bileceksiniz.
10 Ey Siyon kızı, ezgi söyle ve sevin! Çünkü işte, ben geliyorum ve senin içinde oturacağım,' diyor Yahve.
11 O gün birçok ulus Yahve'ye bağlanacak, ve benim halkım olacaklar; ve ben senin içinde oturacağım, ve beni Ordular Yahvesi'nin sana gönderdiğini bileceksin.
12 Yahve kutsal diyarda Yahuda'yı kendi payı olarak miras alacak ve Yeruşalem'i yine seçecek.
13 Ey bütün insanlar, Yahve'nin önünde sessiz olun, çünkü O kutsal meskeninden uyanıp kalktı!'

3

1 Bana, Yahve'nin meleğinin önünde duran Başkâhin Yeşu'yu ve onun sağında düşmanı olmak için duran Şeytan'ı gösterdi.
2 Yahve Şeytan'a, "Yahve seni azarlasın, ey Şeytan! Evet, Yeruşalem'i seçmiş olan Yahve seni azarlasın! Bu, ateşten çıkarılmış yanmış bir odun parçası değil midir?" dedi.
3 Yeşu ise kirli giysiler giymişti ve meleğin önünde duruyordu.
4 Önünde duranlara karşılık verip, "Üzerinden kirli giysilerini çıkarın" dedi. Ona, "İşte senin suçunu senden kaldırdım ve seni zengin giysilerle giydireceğim" dedi.
5 "Başına temiz sarık koysunlar" dedim. Başına temiz bir sarık koyup onu giydirdiler. Yahve'nin meleği de yanında duruyordu.
6 Yahve'nin meleği Yeşu'ya ciddiyetle güvence verip şöyle dedi:
7 "Ordular Yahvesi şöyle diyor: 'Eğer benim yollarımda yürürsen ve öğrettiklerimi yerine getirirsen, o zaman da evime sen hükmedeceksin ve avlularımı da sen koruyacaksın ve bu duranların arasında sana içeri girme serbestliği vereceğim.
8 Şimdi dinleyin, Başkâhin Yeşu, sen ve önünde oturan arkadaşların, çünkü onlar belirti olan adamlardır; çünkü işte, hizmetkârım olan Dal'ı ortaya çıkaracağım.
9 Çünkü işte, Yeşu'nun önüne koyduğum taş: Üzerinde yedi gözü olan tek taş; işte, onun yazısını ben kazıyacağım,' diyor Ordular Yahvesi, 've o ülkenin suçunu bir günde ortadan kaldıracağım.
10 O gün,' diyor Ordular Yahvesi, 'herkes asma altına ve incir ağacı altına komşusunu çağıracak.'"

4

1 Benimle konuşan melek yine geldi ve beni uykusundan uyandırılan bir adam gibi uyandırdı.
2 Bana, “Ne görüyorsun?” dedi.

“Gördüm” dedim. “İşte, tümüyle altından bir şamdan, tepesinde kendi yağ kabı ve üzerinde yedi kandili var; ve tepesindeki her kandil için yedi boru var.
3 Yanında, biri yağ kabının sağında, öbürü solunda olmak üzere iki zeytin ağacı var.”
4 Benimle konuşan meleğe yanıt verip, “Bunlar nedir, efendim?” dedim.
5 O zaman benimle konuşan melek bana yanıt verip, “Bunların ne olduğunu bilmiyor musun?” dedi.
“Hayır, efendim” dedim.
6 O zaman yanıt verip bana şöyle dedi: “Bu, Yahve'nin Zerubbabel’e söylediği sözdür: ‘Güçle, kuvvetle değil, ancak benim Ruhum'la’ diyor Ordular Yahvesi.
7 Sen kimsin, ey koca dağ? Zerubbabel'in önünde sen bir ovasın; ve 'Lütuf, lütuf, ona!' diye bağrışlar arasında tepe taşını o çıkaracak.”
8 Ve bana Yahve'nin şu sözü geldi,
9 “Zerubbabel'in elleri bu evin temelini attı. Onun elleri de onu bitirecektir; ve beni Ordular Yahvesi'nin size gönderdiğini bileceksin.
10 Gerçekten, küçük şeyler gününü kim hor görür? Çünkü bu yediler sevinecek ve Zerubbabel'in elindeki çekülü görecekler. Bunlar, Yahve'nin bütün yeryüzünde gezinen gözleridir.”
11 O zaman ona, “Şamdanın sağındaki ve solundaki bu iki zeytin ağacı nedir?” diye sordum.
12 Ona ikinci kez, “Altın gibi yağ kendiliğinden akıtan iki altın oluğun yanındaki bu iki zeytin dalı nedir?” diye sordum.
13 Bana, “Bunların ne olduğunu bilmiyor musun?” diye karşılık verdi.
Ben, “Hayır, efendim” dedim.
14 Sonra, “Bunlar, bütün yeryüzünün Efendisi'nin* yanında duran iki meshedilmiş kişidir” dedi.

5

1 O zaman gözlerimi tekrar kaldırdım ve gördüm, ve işte, uçan bir tomar.
2 Bana, “Ne görüyorsun?” dedi.
Ben, “Uçan bir tomar görüyorum; uzunluğu yirmi arşın,* genişliği on arşın” diye karşılık verdim.
3 O zaman bana, “Bu, bütün ülkenin yüzüne çıkan lanettir” dedi. “Çünkü her çalan bir yandan onun gibi kesilip atılacak; ve yalan yere ant içen herkes öbür yandan onun gibi kesilip atılacak.
4 Ordular Yahvesi şöyle diyor, “Onu çıkaracağım ve hırsızın evine ve adımla yalan yere ant içenin evine girecek; ve ev içinde duracak ve evi kerestesiyle taşlarıyla birlikte yok edecek.”
5 O zaman benimle konuşan melek öne çıktı ve bana, “Şimdi gözlerini kaldır ve görünen şeyin ne olduğunu gör” dedi.
6 Ben, “Bu nedir?” dedim.
O, “Bu, beliren efa† sepetidir” dedi. Ve söyleyip, “Bütün ülkedeki görünümleri budur” dedi.

---

* **4:14** “Efendi” olarak tercüme edilen sözcük “Adonay”dır. * **5:2** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir. † **5:6** Bir efa, yaklaşık 22 litre, 5,8 galon veya bir kilenin yaklaşık 2/3'ü kadar bir hacim ölçüsüdür.

7 İşte, bir talant ağırlığında kurşun bir kapak kaldırıldı ve efa sepetinin içinde oturan
bir kadın vardı.
8 "Bu Kötülüktür" dedi ve kadını efa sepetinin içine itti; ve kurşun tartıyı sepetin
ağzına attı.
9 O zaman gözlerimi kaldırıp baktım ve işte, iki kadın vardı; ve rüzgâr onların
kanatlarındaydı. Ve leylek kanatları gibi kanatları vardı ve efa sepetini yer ile gökyüzü
arasına kaldırdılar.
10 Sonra benimle konuşan meleğe, "Bu efa sepetini nereye taşıyorlar?" dedim.
11 Bana, "Şinar ülkesinde o kadına bir ev yapmak için" dedi. Hazırlanınca kadın oraya
kendi yerine konulacak."

6

1 Yine gözlerimi kaldırdım ve gördüm, ve işte, iki dağın arasından dört savaş arabası
çıktı; ve dağlar tunç dağlardı.
2 Birinci arabada kızıl atlar vardı. İkinci arabada siyah atlar vardı.
3 Üçüncü arabada beyaz atlar vardı. Dördüncü arabada benekli atlar vardı, hepsi
güçlüydü.
4 O zaman benimle konuşan meleğe, "Bunlar nedir, efendim?" diye sordum.
5 Melek bana yanıt verip, "Bunlar, bütün yeryüzünün Yahve'nin önünde durdukları
yerden çıkan gökyüzünün dört rüzgârıdır" dedi.
6 Siyah atlı olan araba kuzeye doğru çıkıyor; beyaz atlar da onların ardından çıktılar;
benekli olanlar da güneye doğru çıktılar."
7 Güçlüler dışarı çıktılar ve yeryüzünde dolaşmak için gitmek istediler. O, "Yeryüzünde
dolaşın!" dedi. Böylece yeryüzünde dolaştılar.
8 Sonra beni çağırdı ve bana şöyle dedi: "İşte, kuzeye gidenler kuzey ülkesinde ruhumu
yatıştırdılar."
9 Yahve'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:
10 "Sürgündekilerden, Babil'den gelen Helday, Toviya ve Yedaya'dan al; ve aynı gün gel
ve Sefanya oğlu Yoşiya'nın evine gir.
11 Evet, gümüş ve altın al, taçlar yap ve bunları Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu'nun
başına koy;
12 ve ona söyleyip de, 'Ordular Yahvesi şöyle diyor, 'İşte, Dal adındaki adam! O
yerinden büyüyecek ve Yahve'nin tapınağını yapacaktır.
13 Yahve'nin tapınağını yapacak. Görkemi o taşıyacak, tahtında oturup hüküm sürecek.
Tahtında kâhin olacak. Esenlik öğüdü ikisi arasında olacak.
14 Taçlar Helem'e, Toviya'ya, Yedaya'ya ve Sefanya oğlu Hen'e, bir anılma olsun diye
Yahve'nin tapınağında bulunacak.
15 Uzaktakiler gelip Yahve'nin tapınağında işçilik edecekler; ve beni Ordular
Yahvesi'nin size gönderdiğini bileceksiniz. Eğer Tanrınız* Yahve'nin sözüne gayretle
itaat ederseniz, bu gerçekleşecektir.

7

1 Kral Darius'un dördüncü yılında, dokuzuncu ayın dördüncü günü, Kislev ayında,
Yahve'nin sözü Zekariya'ya geldi.
2 Beytel halkı, Şerezer'i, Regem Melek'i ve adamlarını Yahve'nin lütfunu dilemek için
gönderdi.
3 Ve Ordular Yahvesi'nin evinin kâhinlerine ve peygamberlere, "Bunca yıldır yaptığım
gibi, beşinci ayda da kendimi ayırarak ağlamalı mıyım?" diye sordular.
4 O zaman Ordular Yahvesi'nin sözü bana geldi ve şöyle dedi:

* **6:15** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir.

5 “Ülkenin bütün halkına ve kâhinlere söyleyip de, 'Bu yetmiş yıl boyunca beşinci ve
yedinci ayda oruç tutup yas tuttuğunuzda, benim için mi, gerçekten bana mı oruç
tuttunuz?
6 Yiyip içtiğinizde, kendiniz için yiyip içmiyor musunuz?
7 Yeruşalem'de oturulurken ve bolluk içindeyken, onun çevresindeki kentlerde, güneyde
ve ovada oturulurken, Yahve'nin önceki peygamberler aracılığıyla ilan ettiği sözler
bunlar değil midir?'”
8 Yahve'nin sözü Zekariya'ya geldi ve şöyle dedi:
9 “Ordular Yahvesi şöyle dedi: ‘Doğru hükmedin ve herkes kardeşine karşı iyilik ve
merhamet göstersin.
10 Dulu, yetimi, yabancı ve yoksulu ezmeyin ve kimse yüreğinde kardeşine karşı
kötülük tasarlamasın.'
11 Ama onlar dinlemek istemediler, sırtlarını döndüler ve duymamak için kulaklarını
tıkadılar.
12 Evet, yüreklerini çakmak taşı gibi sertleştirdiler, böylece yasayı ve Ordular
Yahvesi'nin Ruhu aracılığıyla önceki peygamberler aracılığıyla gönderdiği sözleri
duymasınlar. Bu yüzden Ordular Yahvesi'nden büyük gazap geldi.
13 Nasıl O çağırdığında onlar dinlemedilerse, onlar da çağıracak ve ben de onları
dinlemeyeceğim,” dedi Ordular Yahvesi;
14 “ama onları tanımadıkları bütün ulusların arasına kasırga ile dağıtacağım. Böylece
ülke onlardan sonra ıssız kaldı, öyle ki, içinden geçen ve geri dönen kimse olmadı; çünkü
onlar güzel ülkeyi ıssız bıraktılar.”

8

1 Ordular Yahvesi'nin şu sözü bana geldi.
2 Ordular Yahvesi şöyle diyor: “Siyon'u büyük bir kıskançlıkla kıskanıyorum, ve onu
büyük gazapla kıskanıyorum.”
3 Ordular Yahvesi şöyle diyor: “Siyon'a döndüm ve Yeruşalem'in içinde oturacağım.
Yeruşalem'e 'Doğruluk Kenti' denecek; Ordular Yahvesi'nin dağına ise 'Kutsal Dağ'
denecek.”
4 Ordular Yahvesi şöyle diyor: “Her insan yaşlılığı yüzünden elinde asasıyla, kocamış
erkekler ve kocamış kadınlar yine Yeruşalem sokaklarında oturacaklar.
5 Kentin sokakları sokaklarında oynayan erkek ve kız çocuklarıyla dolacak.”
6 Ordular Yahvesi şöyle diyor: “Eğer bu, o günlerde bu halkın arta kalanının gözünde
şaşılacak bir şey olursa, benim gözümde de şaşılacak bir şey olmalı mı?” diyor Ordular
Yahvesi.
7 Ordular Yahvesi şöyle diyor: “İşte, ben halkımı doğu ülkesinden ve batı ülkesinden
kurtaracağım.
8 Onları getireceğim ve Yeruşalem içinde oturacaklar. Onlar benim halkım olacak, ben
de doğruluk ve adaletle onların Tanrısı olacağım.”
9 Ordular Yahvesi şöyle diyor: “Bu günlerde, Ordular Yahvesi'nin evinin, tapınağın
temelinin atıldığı gün, orada bulunan peygamberlerin ağzından çıkan bu sözleri duyan
sizler, elleriniz güçlü olsun.
10 Çünkü o günlerden önce, insan için ücret, hayvan için ücret yoktu; düşman yüzünden,
içeri giren ve çıkan kimseye esenlik yoktu. Çünkü her insanı kendi komşusuna karşı
diktim.
11 Ama şimdi, bu halkın kalanı için eskiden olduğum gibi olmayacağım,” diyor Ordular
Yahvesi.
12 “Çünkü esenlik tohumu ve asma meyvesini verecek, toprak ürününü verecek,
gökler çiğini verecek. Bu halkın artakalanına bütün bunları mülk olarak vereceğim.

13 Ey Yahuda evi ve İsrael evi, siz nasıl uluslar arasında lanet oldunuzsa, sizi öyle
kurtaracağım ve bir bereket olacaksınız. Korkmayın. Elleriniz güçlü olsun."
14 Çünkü Ordular Yahvesi şöyle diyor: "Atalarınız beni öfkelendirdiğinde size kötülük
yapmayı nasıl düşündüm ve vazgeçmedimse," diyor Ordular Yahvesi, "
15 bu günlerde Yeruşalem'e ve Yahuda evine yine öyle iyilik yapmayı düşündüm.
Korkmayın.
16 Yapacağınız şeyler şunlardır: Herkes komşusuna doğruyu söylesin. Kapılarınızda
doğruluğun ve esenliğin hükmünü uygulayın.
17 Hiçbiriniz komşusuna karşı yüreğinde kötülük tasarlamasın ve yalan andı sevmeyin.
Çünkü bunların hepsi benim nefret ettiğim şeylerdir," diyor Yahve.
18 Ordular Yahvesi'nin şu sözü bana geldi.
19 Ordular Yahvesi şöyle diyor: "Dördüncü, beşinci, yedinci ve onuncu ayların oruçları
Yahuda evi için sevinç, coşku ve neşeli bayramlar olacak. Bu nedenle doğruluğu ve
esenliği sevin."
20 Ordular Yahvesi şöyle diyor: "Daha birçok halk ve birçok kentin sakinleri gelecek.
21 Birinin sakinleri öbürüne gidip, "Hadi, Yahve'nin lütfunu dilemek ve Yahve'yi
aramak için hemen gidelim, ben de gideceğim" diyecekler.
22 Evet, birçok halk ve güçlü uluslar Yeruşalem'e gelip Ordular Yahvesi'ni arayacak ve
Yahve'nin lütfunu dileyecekler."
23 Ordular Yahvesi şöyle diyor: "O günlerde, bütün ulusların her çeşit dillerinden on
kişi bir Yahudi'nin eteğinden tutup, 'Biz de seninle gideceğiz, çünkü Tanrı'nın sizinle
birlikte olduğunu duyduk' diyecekler."

9

1 Vahiy.
Yahve'nin sözü Hadrak diyarına yöneliktir,
ve Damaskus'un üzerinde duracaktır;
çünkü insanların,
ve İsrael'in bütün oymaklarının gözü Yahve'ye dönüktür;
2 bu vahiy onun sınırında olan Hamat'a da,
Sur ve Sayda'ya yöneliktir, çünkü onlar çok bilgedirler.
3 Sur kendine bir kale yaptı,
ve toz gibi gümüş,
ve sokakların çamuru gibi saf altın yığdı.
4 İşte, Efendi onu mülksüz bırakacak,
ve denizde onun gücünü vuracak;
ve o, ateşle yutulacaktır.
5 Aşkelon bunu görüp korkacak;
Gaza da acı içinde kıvranacak;
Ekron da öyle, çünkü beklentisi boşa çıkacak;
ve kral Gaza'dan yok olacak,
ve Aşkelon'da oturan olmayacak.
6 Yabancılar Aşdod'da oturacaklar,
ve Filistliler'in gururunu kıracağım.
7 Ağzından kanını, dişlerinin arasından iğrençliklerini alacağım;
ve o da Tanrımız için bir kalıntı olacak;
ve Yahuda'da bir bey gibi,
Ekron'da da bir Yevuslu gibi olacak.
8 Orduya karşı evimin etrafında ordugâh kuracağım,
öyle ki kimse geçip gitmesin, geri dönmesin;

ve bir daha hiçbir zalim onların içinden geçmeyecek;
çünkü şimdi kendi gözlerimle gördüm.
9 Büyük sevinçle coş, ey Siyon kızı!
Bağır, ey Yeruşalem kızı!
İşte, Kralın! O adil kurtarıcı ve alçakgönüllüdür.
Eşeğe, evet, bir eşek yavrusu sıpaya binmiş sana geliyor.
10 Efraim'den savaş arabasını,
ve Yeruşalem'den atı kesip atacağım.
Savaş yayı kesilip atılacak;
O, uluslara esenlik sözü konuşacak.
Hâkimiyeti denizden denize,
ırmaktan yeryüzünün uçlarına kadar olacak.
11 Sana gelince,
antlaşmanın kanı yüzünden,
senin tutsaklarını susuz çukurdan kurtardım.
12 Ey siz umut tutsakları, kaleye dönün!
Tam bugün size iki katını geri vereceğimi ilan ediyorum.
13 Çünkü ben Yahuda'yı kendim için bir yay gibi gerdim.
Yayı Efraim'le doldurdum.
Ey Siyon, senin oğullarını harekete geçireceğim,
ey Yunan diyarı, senin oğullarına karşı,
ve seni bir yiğit kılıcı gibi yapacağım.
14 Yahve onların üzerinde görünecek.
Oku şimşek gibi çakacak.
Efendi Yahve boruyu çalacak,
ve güneyin kasırgalarıyla gidecek.
15 Ordular Yahvesi onları koruyacak.
Sapan taşlarıyla yıkıp yenecekler.
İçecekler ve şarap içmiş gibi gürleyecekler.
Leğenler gibi,
sunağın köşeleri gibi dolacaklar.
16 Tanrıları Yahve, o gün onları halkının sürüsü olarak kurtaracak;
çünkü onlar,
O'nun ülkesi üzerinde yükselen bir tacın mücevherleri gibidirler.
17 Çünkü O'nun iyiliği ne büyük, O'nun güzelliği ne büyük!
Gençleri buğdayla,
el değmemiş kızları da yeni şarapla güzelleşecek.

10

1 Baharda yağmur dileyin Yahve'den,
fırtına bulutları yaratan,
ve tarladaki bitkiler için herkese sağanak yağmurlar veren Yahve'dir.
2 Çünkü terafim* boş şeyler söyledi,
ve falcılar yalan gördü,
ve yalan düşler anlattı.
Boşuna avutuyorlar.
Bu yüzden koyun gibi yollarına gidiyorlar.
Eziliyorlar, çünkü çoban yok.

* **10:2** Teraphim, ev eşyalarına ilişkin miras haklarıyla ilişkilendirilebilecek aile putlarıydı..

3 Öfkem çobanlara karşı alevlendi,
ve tekeleri cezalandıracağım,
çünkü Ordular Yahvesi kendi sürüsünü, Yahuda evini ziyaret etti,
ve savaşta onları kendi görkemli atı gibi yapacak.
4 Ondan köşe taşı,
ondan çadır kazığı,
ondan savaş yayı,
hüküm sahiplerinin hepsi birlikte ondan çıkacak.
5 Savaşta çamurlu yolları çiğneyen yiğitler gibi olacaklar.
Savaşacaklar, çünkü Yahve onlarla birliktedir.
Atlı biniciler şaşkına dönecekler.
6 "Yahuda evini güçlendireceğim,
Ve Yosef evini kurtaracağım.
Onları geri getireceğim,
çünkü onlara merhamet ettim.
Sanki onları reddetmemişim gibi olacaklar,
çünkü ben onların Tanrısı Yahve'yim,
ve onları duyacağım.
7 Efraim yiğit gibi olacak,
ve yürekleri şarap içmiş gibi sevinecek.
Evet, çocukları bunu görüp sevinecek.
Yürekleri Yahve'de sevinç bulacak.
8 Onlara işaret verip toplayacağım,
çünkü onları fidye ile kurtardım.
Eskiden olduğu gibi çoğalacaklar.
9 Onları halkların arasına ekeceğim.
Uzak ülkelerde beni hatırlayacaklar.
Çocuklarıyla birlikte yaşayacaklar ve geri dönecekler.
10 Onları Mısır diyarından yine geri getireceğim,
ve Aşur'dan onları toplayacağım.
Onları Gilad diyarına ve Lübnan'a getireceğim;
ve onlar için yeterince yer bulunmayacak.
11 Sıkıntı denizinden geçecek,
ve denizde dalgaları vuracak,
ve Nil'in bütün derinlikleri kuruyacak;
ve Aşur'un gururu yıkılacak,
ve Mısır'ın asası elden gidecek.
12 Onları Yahve'de güçlendireceğim.
O'nun adıyla dolaşacaklar," diyor Yahve.

11

1 Ey Lübnan, aç kapılarını da,
ateş sedirlerini yiyip bitirsin.
2 Ağla, ey selvi ağacı, çünkü sedir düştü,
çünkü heybetli olanlar yok oldu.
Yas tutun, Başan meşeleri,
çünkü güçlü orman yıkıldı.
3 Çobanların yas sesi!
Çünkü onların görkemi yok edildi, genç aslanların kükremesi sesi!
Çünkü Yarden'in gururu harap edildi.

4 Tanrım Yahve şöyle diyor: “Boğazlanacak olan sürüyü güt.
5 Alıcıları onları kesiyor ve cezasız kalıyor. Onları satanlar, ‘Yahve kutsansın, çünkü
zenginim’ diyorlar; ve kendi çobanları onlara acımıyor.
6 Çünkü artık ülkede oturanlara acımayacağım,” diyor Yahve, “Ama işte, her adamı
komşusunun eline ve kralının eline teslim edeceğim. Ülkeyi vuracaklar, ve onları
ellerinden kurtarmayacağım.”
7 Bunun üzerine boğazlanacak sürüyü, özellikle sürünün ezilenlerini güttüm. Kendime
iki değnek aldım. Birine “Lütuf”, diğerine “Birlik” adını verdim ve sürüyü güttüm.
8 Bir ayda üç çobanı kesip attım; çünkü canım onlardan bıktı, onların canları da
benden tiksindi.
9 O zaman şöyle dedim, “Sizi gütmeyeceğim. Ölen ölsün; kesilecek olan kesilsin;
kalanlar da birbirlerinin etini yesinler.”
10 Lütuf değneğimi aldım ve onu kırdım, ta ki bütün halklarla yaptığım antlaşmayı
bozayım.
11 Antlaşma o gün bozuldu; ve böylece beni dinleyen sürünün yoksulları bunun
Yahve'nin sözü olduğunu bildiler.
12 Onlara dedim, “Eğer uygun görürseniz, ücretimi verin; eğer değilse onu tutun. Bunun
üzerine ücretim olarak otuz parça gümüş tarttılar.
13 Yahve bana, “Çömlekçiye at, onlar tarafından bana biçilen o yüksek ücreti!” dedi.
Otuz gümüşü alıp Yahve’nin evinde çömlekçiye attım.
14 O zaman Yahuda ile İsrael arasındaki kardeşliği bozmak için diğer değneğimi, Birlik
olanı kırdım.
15 Yahve bana, “Yine kendine akılsız bir çoban takımı al” dedi.
16 Çünkü işte, ülkede öyle bir çoban çıkaracağım ki, kesilip atılmış olanları ziyaret
etmeyecek, dağılmış olanları aramayacak, kırığı olanı iyileştirmeyecek, sağlam olanı
beslemeyecek; ama semiz koyunların etini yiyecek ve toynaklarını parçalayacak.
17 Sürüyü bırakan değersiz çobanın vay haline! Kılıç kolunu ve sağ gözünü vuracak.
Kolu tamamen kuruyacak ve sağ gözü tamamen kör olacak!”

12

1 İsrael hakkında Yahve sözünün vahyi: Gökleri geren, yeryüzünün temellerini atan ve
insanın içindeki ruhu biçimlendiren Yahve şöyle diyor:
2 “İşte, Yeruşalem'i çevredeki bütün halklar için sersemleten bir kâse yapacağım ve aynı
şey Yeruşalem'e karşı kuşatmada Yahuda için de geçerli olacak.
3 O gün Yeruşalem'i bütün halklar için ağır bir taş yapacağım. Onu yüklenenlerin hepsi
ağır yaralanacak ve yeryüzünün bütün ulusları ona karşı toplanacak.
4 O gün, diyor Yahve, her atı dehşetle, binicisini delilikle vuracağım. Yahuda evi
üzerine gözlerimi açacağım ve halkların her atını körlükle vuracağım.
5 Yahuda beyleri yüreklerinden şöyle diyecekler: 'Yeruşalem sakinleri, Tanrıları
Ordular Yahvesi ile, benim gücümdür.'
6 O gün Yahuda beylerini odunlar arasında yanan bir mangal gibi, demetler arasında
alev alev yanan bir meşale gibi yapacağım. Sağda ve solda çevredeki bütün halkları yiyip
bitirecekler. Yeruşalem'den olanlar yine kendi yerinde, Yeruşalem'de oturacaklar.
7 Yahve önce Yahuda çadırlarını kurtaracak ki, David'in evinin görkemi ve Yeruşalem
sakinlerinin görkemi Yahuda'nın üstüne çıkmasın.
8 O gün Yahve Yeruşalem sakinlerini koruyacak. O gün onlar arasında güçsüz olan
David gibi olacak, David'in evi de Tanrı gibi, onların önünde Yahve'nin meleği gibi
olacak.
9 O gün Yeruşalem'e karşı gelen bütün ulusların yıkımını arayacağım.

10 David evi üzerine ve Yeruşalem sakinleri üzerine lütuf ve yakarış ruhunu dökeceğim.
Delmiş oldukları kişiye, bana* bakacaklar; ve biricik oğlu için yas tutan biri gibi onun
için yas tutacaklar, ve ilk oğlu için yas tutan biri gibi onun için acı acı kederlenecekler.
11 O gün Yeruşalem'de, Megiddo Vadisi'ndeki Hadadrimmon yası gibi büyük bir yas
olacak.
12 Ülke yas tutacak, her boy ayrı; David evi boyu ayrı ve karıları ayrı; Natan evi boyu
ayrı ve karıları ayrı;
13 Levi evi boyu ayrı ve karıları ayrı; Şimi boyu ayrı ve karıları ayrı;
14 geride kalan bütün boylar, her boy ayrı ve karıları ayrı yas tutacaklar.

13

1 "O gün David'in evine ve Yeruşalem sakinlerine günah ve kirlilik için bir pınar
açılacak.
2 Ordular Yahvesi şöyle diyor, putların adlarını ülkeden kesip atacağım, bir daha
hatırlanmayacaklar. Peygamberleri de, kirli ruhu da ülkeden yok edeceğim.
3 Bir kimse hâlâ peygamberlik ederse, onu doğuran annesiyle babası, 'Öleceksin,
çünkü Yahve adına yalan söylüyorsun' diyecekler. Peygamberlik ettiğinde de onu
doğuran annesiyle babası onun bedenini deşecekler.
4 O gün peygamberlik eden peygamberlerin her biri gördüğü görümlerden utanacak,
aldatmak için çul giysi giymeyecekler.
5 Ama o, 'Ben peygamber değilim, toprak işçisiyim; çünkü gençliğimden beri
hizmetçiyim' diyecek.
6 Birisi ona, 'Kollarının arasındaki bu yaralar ne?' diyecek. O da, 'Dostlarımın evinde
aldığım yaralar' diye karşılık verecek.
7 Ordular Yahvesi şöyle diyor,
'Uyan, ey kılıç! Çobanıma ve yakınıma karşı uyan.
Çobanı vur da, koyunlar dağılsın.
Ben de elimi küçüklere karşı döndüreceğim.
8 Bütün ülkede, diyor Yahve,
iki parçası kesilip atılacak ve ölecek.
Üçüncüsü ise orada kalacak.
9 Üçüncü parçayı ateşe götüreceğim,
ve gümüşün arıtıldığı gibi onları arıtacağım.
Ve Altının sınandığı gibi onları sınayacağım.
Onlar benim adımı çağıracaklar, ben de onları işiteceğim.
'Halkım odur' diyeceğim.
Onlar da, 'Tanrım Yahve'dir' diyecekler.'

14

1 İşte, Yahve'nin günü geliyor, senin ganimetini senin içinde bölecekler.
2 Çünkü bütün ulusları Yeruşalem'e karşı savaşa çağıracağım; kent alınacak, evler
yağmalanacak, kadınların ırzına geçilecek. Kentin yarısı sürgüne gönderilecek, halkın geri
kalanı kentten kesilip atılmayacak.
3 O zaman Yahve, savaş gününde savaştığı gibi çıkıp o uluslara karşı savaşacak.
4 O gün ayakları, Yeruşalem'in doğusunda bulunan Zeytin Dağı'nın üzerinde duracak;
Zeytin Dağı doğudan batıya ikiye yarılacak ve çok büyük bir vadi oluşacak. Dağın yarısı
kuzeye doğru, yarısı da güneye doğru hareket edecek.

* **12:10** "Ben"den sonra İbranicede "Alef Tav" (İbrani alfabesinin ilk ve son harfleri) harfi gelir. Bu, bir kelime olarak değil, bir dilbilgisi işareti olarak kullanılır.

5 Dağlarımın vadisinden kaçacaksınız, çünkü dağların vadisi Atsel'e kadar uzanacak.
Evet, tıpkı Yahuda Kralı Uzziya'nın günlerinde depremden kaçtığınız gibi kaçacaksınız.
Bütün kutsallarla birlikte Tanrım Yahve seninle* gelecek.
6 O gün ne ışık, ne soğuk, ne de don olacak.
7 Yahve'nin bildiği bir gün olacak; ne gündüz, ne de gece; ama akşam vakti ışık olacak.
8 O gün Yeruşalem'den diri sular çıkacak, yarısı doğu denizine doğru, yarısı batı
denizine doğru akacak. Bu, yaz ve kış böyle olacak.
9 Yahve bütün yeryüzünün kralı olacak. O gün Yahve tek, adı tek olacak.
10 Bütün ülke Geva'dan Yeruşalem'in güneyindeki Rimmon'a kadar Arava gibi olacak.
Yeruşalem yükseltilecek ve Benyamin Kapısı'ndan birinci kapının yerine, köşe kapısına ve
Hananel Kulesi'nden kralın üzüm sıkma çukurlarına kadar kendi yerinde oturacak.
11 İnsanlar orada oturacaklar ve artık lanet olmayacak; ama Yeruşalem güvenlik içinde
oturacak.
12 Bu, Yahve'nin Yeruşalem'e karşı savaşan bütün halklara vuracağı beladır: Ayakta
dururken etleri eriyecek, gözleri yuvaları içinde eriyecek ve dilleri ağızlarında eriyecek.
13 O gün Yahve'nin büyük dehşeti onların arasında olacak; ve her biri komşusunun
elini yakalayacak ve eli komşusunun eline karşı kalkacak.
14 Yahuda da Yeruşalem'de savaşacak; ve bütün çevre ulusların serveti, altın, gümüş ve
giysi bol miktarda toplanacak.
15 Atın, katırın, devenin, eşeğin ve o ordugâhlarda bulunacak bütün hayvanların
üzerine böyle bir bela düşecek.
16 Yeruşalem'e karşı gelmiş olan bütün uluslardan arta kalan herkes, yıldan yıla
Ordular Yahvesi'ne, Kral'a tapınmak ve Çardak Bayramı'nı tutmak için çıkacak.
17 Yeryüzünün bütün boylarından kim Yeruşalem'e çıkıp Ordular Yahvesi'ne, Kral'a
tapınmazsa, onların üzerine yağmur yağmayacak.
18 Eğer Mısır boyu çıkıp gelmezse, onların üzerine yağmur yağmayacak. Bu, Çardak
Bayramı'nı tutmak için çıkmayan ulusları Yahve'nin vuracağı bela olacak.
19 Mısır'ın cezası ve Çardak Bayramı'nı tutmak için çıkmayan bütün ulusların cezası bu
olacak.
20 O gün atların çıngırakları üzerine, "YAHVE'YE KUTSALDIR" diye yazılacak. Yahve'nin
evindeki kazanlar, sunağın önündeki leğenler gibi olacak.
21 Evet, Yeruşalem'de ve Yahuda'da her kazan Ordular Yahvesi'ne kutsal olacak; ve
kurban kesenlerin hepsi gelip onlardan alacak ve onlarda pişirecekler. O gün Ordular
Yahvesi'nin evinde artık Kenanlı† bulunmayacak.

* **14:5** Septuagint "sen" yerine "onu" okur. † **14:21** veya tüccar

MALAKİ

1 Yahve'nin* Malaki aracılığıyla vahyi, İsrael'e sözü.
2 "Sizi sevdim" diyor Yahve.
Oysa siz, "Bizi nasıl sevdin?" diyorsunuz.
"Esav Yakov'un kardeşi değil miydi?" diyor Yahve, "Yine de Yakov'u sevdim;
3 ama Esav'dan nefret ettim, dağlarını ıssız bıraktım ve onun mirasını çölün çakallarına verdim."
4 Mademki, Edom, "Biz ezildik, ama geri dönüp harap yerleri yeniden bina edeceğiz" diyor, Ordular Yahvesi diyor ki, "Onlar bina edecekler, ama ben yıkacağım; ve insanlar onlara 'Kötülük Diyarı', Yahve'nin daima öfkelendiği halk diyecekler."
5 Gözlerin görecek ve siz, "İsrael sınırlarının ötesinde bile Yahve büyüktür!" diyeceksiniz."
6 "Oğul babasını sayar, hizmetkâr da efendisini. Eğer ben babaysam, o zaman onurum nerede? Ve eğer ben efendiysem, bana saygı nerede?" diyor Ordular Yahvesi siz adımı hor gören kâhinlere. " 'Siz adını nasıl hor gördük?' diyorsunuz.
7 Sunağımda kirli ekmek sunuyorsunuz. 'Seni nasıl kirlettik?' diyorsunuz, 'Yahve'nin sofrası küçümsenir' demenizle.
8 Kurban için kör hayvanı sunduğunuzda, bu kötülük değil midir? Topalı ve hastayı kurban olarak sunduğunuzda, bu kötülük değil midir? Şimdi önderinize sunun! Sizden hoşnut olur mu? Ya da sizi kabul eder mi?" diyor Ordular Yahvesi.
9 "Şimdi, Tanrı'nın† lütfunu dileyin ki, bize lütfetsin. Bununla sizden kimseyi kabul eder mi?" diyor Ordular Yahvesi.
10 "Keşke içinizden biri sunağımın üzerinde boş yere ateş yakmamanız için kapıları kapatsa!" diyor Ordular Yahvesi, "Sizden hoşnut değilim, elinizden sunu kabul etmeyeceğim.
11 Çünkü güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar adım uluslar arasında yücedir; her yerde adıma buhur ve temiz sunu sunulacaktır; çünkü adım ulusların arasında yücedir." diyor Ordular Yahvesi.
12 "Ama siz, 'Yahve'nin sofrası kirli, meyvesi, yemeği küçümsenir' diyerek onu kirletiyorsunuz.
13 Üstelik, 'İşte,‡ ne yorucu!' diyorsunuz ve ona burun kıvırıyorsunuz." diyor Ordular Yahvesi; "ve zorla alınanı, topalı ve hastayı getirdiniz; böyle sunu getiriyorsunuz. Bunu elinizden kabul edeyim mi?" diyor Yahve.
14 "Ama sürüsünde erkek hayvan varken, Efendi'ye§ kusurlu bir şey adayıp kurban eden aldatıcı lanetli olsun. Çünkü ben büyük bir Kralım" diyor Ordular Yahvesi, "Ve adım uluslar arasında korkunçtur."

2

1 "Şimdi, ey kâhinler, bu buyruk sizin içindir.
2 Eğer dinlemezseniz ve benim adıma yücelik vermeyi yüreğinize koymazsanız" diyor Ordular Yahvesi, "o zaman üzerinize lanet göndereceğim ve bereketlerinizi lanetleyeceğim. Onları zaten lanetledim, çünkü onu yüreğinize koymuyorsunuz.

---

* **1:1** "Yahve" Tanrı'nın asıl ismidir, diğer çevirilerde bazen "RAB=EFENDİ" (tamamı büyük harflerle) olarak çevrilir. † **1:9** "Tanrı" olarak tercüme edilen İbranice kelime "אֱלֹהִים" (Elohim)'dir. ‡ **1:13** "İşte", "הִנֵּה" kelimesinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. § **1:14** "Efendi" olarak tercüme edilen sözcük "Adonay"dır.

3 İşte, soyunuzdan* olanları azarlayacağım, yüzlerinize gübre, bayramlarınızın
gübresini dökeceğim; ve onunla götürüleceksiniz.
4 Bu buyruğu size gönderdiğimi bileceksiniz, böylece antlaşmam Levi'yle olsun." diyor
Ordular Yahvesi.
5 "Benim antlaşmam onunla hayat ve esenlikti; ve bunları ona verdim ki, bana karşı
saygılı olsun; ve bana karşı saygılı oldu, adımdan da korktu.
6 Doğruluk yasası onun ağzındaydı ve dudaklarında haksızlık bulunmadı. O, benimle
barış ve doğruluk içinde yürüdü ve birçoğunu kötülükten döndürdü.
7 Çünkü kâhinin dudakları bilgiyi korumalı ve onlar onun ağzından yasayı aramalılar;
çünkü o, Ordular Yahvesi'nin habercisidir.
8 Ama siz yoldan saptınız. Yasada birçoğunu tökezlettiniz. Levi'nin antlaşmasını
bozdunuz." diyor Ordular Yahvesi.
9 "Benim yollarımı tutmamanıza ve yasada kişilere hatır gözetmenize göre, ben de sizi
bütün halkın önünde aşağılık ve kötü kıldım.
10 Hepimizin bir babası yok mu? Bizi bir Tanrı yaratmadı mı? Neden her adam
kardeşine ihanet ediyor, atalarımızın antlaşmasını bozuyoruz?
11 Yahuda ihanet etti ve İsrael'de ve Yeruşalem'de iğrenç bir şey işlendi; çünkü Yahuda
sevdiği Yahve'nin kutsallığını kirletti ve yabancı bir ilâhın kızıyla evlendi.
12 Yakov'un çadırlarından bunu yapanı, uyanık olup yanıt vereni, Ordular Yahvesi'ne
sunu sunanı Yahve kesip atacaktır.
13 Yine şunu yapıyorsunuz: Yahve'nin sunağını gözyaşlarıyla, ağlayışla ve inlemeyle
örtüyorsunuz, çünkü O artık sunuya bakmıyor ve elinden hoşnutlukla kabul etmiyor.
14 Yine de, 'Neden?' diyorsunuz. Çünkü Yahve gençliğinin karısı ile senin aranda tanık
oldu, ona ihanet ettin, oysa o senin yoldaşın ve antlaşmanın karısıdır.
15 Ruhu'nun kalanına sahip olduğu halde seni bir yapmadı mı? Neden bir? Tanrısal
bir soy aradı. Bu yüzden ruhuna dikkat et ve hiç kimse gençliğinin karısına ihanet
etmesin.
16 İsrael'in Tanrısı Yahve diyor ki, "Ben boşanmadan ve giysisini zorbalıkla örtenden
nefret ederim!" Ordular Yahvesi şöyle diyor. "Bu yüzden ruhunuza dikkat edin ki,
sadakatsiz olmayın.
17 Sözlerinizle Yahve'yi yordunuz. 'Onu nasıl yorduk?' diyorsunuz. 'Kötülük yapan
herkes Yahve'nin gözünde iyidir ve onlardan hoşlanır' ya da 'Adalet Tanrısı nerede?'
demenizle."

3

1 "İşte, habercimi gönderiyorum, ve önümde yolu hazırlayacak! Aradığınız Efendi,
ansızın tapınağına gelecek. İşte, arzuladığınız antlaşma habercisi geliyor!" diyor
Ordular Yahvesi.
2 "Ama onun geldiği güne kim dayanabilir? Ve göründüğünde kim ayakta durabilir?
Çünkü O, arıtıcının ateşi ve çamaşırcıların sabunu gibidir;
3 ve gümüşü arıtan ve temizleyen biri gibi oturacak, Levi oğullarını arındıracak ve
onları altın ve gümüş gibi arıtacak; onlar da doğruluk içinde Yahve'ye sunular sunacaklar.
4 O zaman Yahuda ve Yeruşalem'in sunusu, eski günlerde ve eski yıllarda olduğu gibi
Yahve'ye hoş gelecek.
5 Yargı için size yaklaşacağım. Ben büyücülere, zina edenlere, yalan yere ant içenlere,
ücretinde ücretliye, dul kadına ve babasıza gaddarlık edenlere, yabancının hakkını gasp
edenlere ve benden korkmayanlara karşı hızlı tanık olacağım" diyor Ordular Yahvesi.
6 "Çünkü ben, Yahve, değişmem; bu yüzden siz, ey Yakov oğulları, tükenmediniz.

* **2:3** veya tohum

7 Ataların günlerinden beri kurallarımdan saptınız ve onları tutmadınız. Bana
dönün, ben de size dönerim." diyor Ordular Yahvesi. "Ama siz, 'Nasıl döneceğiz?'
diyorsunuz.
8 İnsan Tanrı'yı soyar mı? Oysa siz beni soyuyorsunuz! 'Seni nasıl soyduk?'
diyorsunuz. Ondalıklarda ve sunularda.
9 Siz lanetle lanetlendiniz; çünkü siz, bütün bu ulus, beni soymaktasınız.
10 Bütün ondalığı ambara getirin ki, evimde yiyecek olsun ve beni şimdi bununla
sınayın." diyor Ordular Yahvesi, "Göklerin pencerelerini açmayacak mıyım, yer
kalmayacak kadar size bol bol bereket dökmeyecek miyim?
11 Yiyip bitireni sizin hatırınıza azarlayacağım, toprağınızın ürününü
mahvetmeyecek, kırda asmanız da vaktinden önce ürününü vermeyecek." diyor
Ordular Yahvesi.
12 "Bütün uluslar sizi kutsanmış diyecekler, çünkü hoş bir ülke olacaksınız." diyor
Ordular Yahvesi.
13 "Bana karşı sözleriniz sertti" diyor Yahve. "Ama siz, 'Sana karşı ne söyledik?'
14 'Tanrı'ya hizmet etmek boşuna' dediniz, 'O'nun buyruklarını izleyip, Ordular
Yahvesi'nin önünde yas tutarak yürümemizin bize ne yararı oldu?
15 Şimdi kibirlilere mutlu diyoruz; evet, kötülük işleyenler gelişiyor; evet, Tanrı'yı
deniyorlar ve kaçıyorlar.' dediniz.
16 O zaman Yahve'den korkanlar birbirleriyle konuştular; Yahve de dinledi ve duydu
ve Yahve'den korkanlar ve adını onurlandıranlar için O'nun önünde bir anı kitabı
yazıldı.
17 Ordular Yahvesi, "Onlar benim olacaklar." diyor. "Yaptığım günde kendi malım
olacaklar. Bir adamın kendisine hizmet eden kendi oğlunu esirgemesi gibi, onları
esirgeyeceğim.
18 O zaman döneceksiniz ve doğruyla kötüyü, Tanrı'ya hizmet edenle etmeyeni ayırt
edeceksiniz."

4

1 "Çünkü işte, fırın gibi yanan gün geliyor. O gün, bütün kibirliler ve kötülük
yapanların hepsi anız olacaklar. O gün onları yakıp yok edecek" diyor Ordular Yahvesi,
"Öyle ki, onlarda ne kök ne de dal bırakmayacak.
2 Ama size, adımdan korkanlara, kanatlarında şifa olarak doğruluk güneşi doğacak.
Çıkıp ahırdaki buzağılar gibi sıçrayacaksınız.
3 Kötüleri çiğneyeceksiniz. Çünkü yapmakta olduğum o günde, sizin ayaklarınızın altında
kül olacaklar" diyor Ordular Yahvesi.
4 "Hizmetkârım Moşe'nin yasasını, bütün İsrael için Horev'de kendisine buyurduğum
kuralları ve ilkeleri hatırlayın.
5 İşte, Yahve'nin büyük ve korkunç günü gelmeden önce, size Peygamber Eliya'yı
göndereceğim.
6 Babaların yüreklerini çocuklarına, çocukların yüreklerini de babalarına döndürecek. Öyle
ki, gelip yeryüzünü lanetle vurmayayım."

MATTA

1 Avraham oğlu, David oğlu Yeşua Mesih'in* soyağacı kitabıdır.
2 Avraham İshak'ın babasıydı, İshak Yakov'un babasıydı, Yakov Yahuda ve
kardeşlerinin babasıydı,
3 Yahuda Tamar'dan doğan Peres'le Zerah'ın babasıydı, Peres Hetsron'un babasıydı.
Hetsron Ram'ın babasıydı,
4 Ram Amminadav'ın babasıydı, Amminadav Nahşon'un babasıydı, Nahşon
Salmon'un babasıydı,
5 Salmon, Rahav'dan doğan Boaz'ın babasıydı. Boaz, Rut'tan doğan Ovet'in babasıydı.
Ovet Yişay'ın babasıydı.
6 Yişay Kral David'in babasıydı. David, Uriya'nın karısından doğan Solomon'un
babasıydı.
7 Solomon Rehovam'ın babasıydı. Rehovam Aviya'nın babasıydı. Aviya Asa'nın
babasıydı.
8 Asa Yehoşafat'ın babasıydı. Yehoşafat Yoram'ın babasıydı. Yoram Uzziya'nın
babasıydı.
9 Uzziya Yotam'ın babasıydı. Yotam Ahaz'ın babasıydı. Ahaz Hizkiya'nın babasıydı.
10 Hizkiya Manaşşe'nin babasıydı. Manaşşe Amon'un babasıydı. Amon Yoşiya'nın
babasıydı.
11 Yoşiya, Babil sürgünü sırasında doğan Yehoyakin ve kardeşlerinin babasıydı.
12 Yehoyakin, Babil sürgününden sonra doğan Şealtiel'in babasıydı. Şealtiel
Zerubbabil'in babasıydı.
13 Zerubbabil Avihut'un babasıydı. Avihut Elyakim'in babasıydı. Elyakim Azor'un
babasıydı.
14 Azor Sadok'un babasıydı. Sadok Ahim'in babasıydı. Ahim Elihut'un babasıydı.
15 Elihut Eleazar'ın babasıydı. Eleazar Mattan'ın babasıydı, Mattan Yakov'un
babasıydı,
16 Yakov Mariyam'ın kocası olan Yosef'in babasıydı. Mariyam'dan Mesih denilen
Yeşua† doğdu.
17 Böylece Avraham'dan David'e kadar toplam on dört kuşak, David'den Babil'e
sürgüne kadar on dört kuşak, Babil'e sürgünden Mesih'e kadar on dört kuşaktır.
18 Şimdi Yeşua Mesih'in doğumu şöyleydi: Annesi Mariyam, Yosef'e nişanlandıktan
sonra, onlar bir araya gelmeden önce, Mariyam'ın Kutsal Ruh'tan gebe olduğu anlaşıldı.
19 Nişanlısı Yosef, doğru biri olduğundan ve onu halkın önünde utandırmak
istemediğinden, ondan gizlice ayrılmak niyetindeydi.
20 Ama o bu şeyler hakkında düşünürken, işte,‡ Efendi'nin bir meleği rüyada ona
görünerek şöyle dedi: "David oğlu Yosef, Mariyam'ı kendine eş olarak almaktan
korkma, çünkü onda oluşan Kutsal Ruh'tandır.
21 O, bir oğul doğuracak ve adını Yeşua§ koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından
kurtaracak olan O'dur."
22 Şimdi bütün bu olanlar, Efendi'nin peygamber aracılığıyla söylediği şu söz yerine
gelsin diye oldu:
23 "İşte, bakire gebe kalacak,
ve bir oğul doğuracak.

---

* **1:1** Mesih (İbranice) ve (Grekçe) her ikisi de "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir † **1:16** "Yeşua" "Kurtuluş" anlamına gelir. ‡ **1:20** "ἰδοὺ" kelimesinden gelen "İşte" bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. § **1:21** "Yeşua" "Kurtuluş" anlamına gelir.

Adını İmmanuel koyacaklar,"
bu da, "Tanrı bizimledir"✡ diye tercüme edilir.
24 Yosef uykusundan kalktı, Efendi'nin meleğinin kendisine buyurduğu gibi yaptı ve
Mariyam'ı karısı olarak kendine aldı.
25 Ancak Yosef, ilk oğlunu doğurana dek onu bilmedi; ve çocuğa Yeşua adını verdi.

2

1 Yeşua, Kral Hirodes'in günlerinde Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde doğduğunda,
işte, doğudan yıldızbilimciler* Yeruşalem'e gelip şöyle dediler:
2 "Yahudilerin Kralı olarak doğan O nerede? Çünkü doğuda O'nun yıldızını gördük ve
O'na tapınmaya geldik."
3 Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yeruşalem halkı da rahatsız oldu.
4 Halkın bütün başkâhinlerini ve yazıcılarını bir araya toplayarak onlara Mesih'in
nerede doğacağını sordu.
5 Ona, "Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde" dediler. "Çünkü peygamber aracılığıyla
bu yazılmıştır:
6 'Ey Beytlehem, Yahuda diyarı,
Yahuda beyleri arasında hiç de en önemsizi değilsin!
Çünkü halkım İsrael'i güdecek önder senden çıkacak.' "✡
7 Sonra Hirodes gizlice yıldızbilimcileri çağırıp onlardan yıldızın tam olarak ne zaman
göründüğünü öğrendi.
8 Onları Beytlehem'e gönderip, "Gidin ve çocuğu dikkatlice arayın" dedi. "Onu
bulduğunuz zaman bana haber verin ki ben de gelip O'na tapınayım."
9 Yıldızbilimciler kralı dinledikten sonra kendi yollarına gittiler. İşte, doğuda gördükleri
yıldız, çocuğun bulunduğu yerin üzerinde durana dek önlerinden gitti.
10 Yıldızı gördüklerinde olağanüstü bir sevinçle doldular.
11 Eve girdiler ve çocuğu annesi Mariyam'la gördüler. Yere kapanıp O'na tapındılar.
Hazinelerini açıp O'na hediye olarak altın, günnük ve mür sundular.
12 Bir rüyada Hirodes'in yanına dönmemeleri için uyarılınca ülkelerine başka bir yoldan
gittiler.
13 Onlar ayrıldıktan sonra, işte, Efendi'nin bir meleği rüyada Yosef'e görünerek şöyle
dedi: "Kalk, çocukla annesini al, Mısır'a kaç ve ben sana söyleyinceye dek orada kal.
Çünkü Hirodes öldürmek için çocuğu arayacak."
14 Bunun üzerine Yosef kalktı. Çocukla annesini alıp geceleyin Mısır'a gitti,
15 Hirodes'in ölümüne dek orada kaldı. Bu, Efendi'nin peygamber aracılığıyla
bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu:
"Oğlumu Mısır'dan çağırdım."✡
16 O zaman Hirodes, yıldızbilimcilerin kendisini kandırdığını görünce çok öfkelendi.
Onlardan öğrendiği zamanı göz önünde bulundurarak Beytlehem ve bütün yöresinde
bulunan iki ve iki yaşından küçük erkek çocukların hepsini öldürttü.
17 O zaman Peygamber Yeremya tarafından bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu:
18 "Rama'da bir ses duyuldu,
ağıt, ağlayış ve büyük yas,
Rahel çocukları için ağlıyor;
avutulmak istemiyor,
çünkü onlar yok artık!"✡

✡ **1:23** YEŞAYA 7:14 * **2:1** "Yıldızbilimciler" (magoi) kelimesi aynı zamanda öğretmenler, bilim insanları, hekimler, astrologlar, kahinler, rüya tabircileri veya büyücüler anlamına da gelebilir. ✡ **2:6** MİKA 5:2 ✡ **2:15** HOŞEA 11:1 ✡ **2:18** YEREMYA 31:15

19 Hirodes öldükten sonra, işte, Efendi'nin bir meleği, Mısır'da Yosef'e rüyada
görünerek şöyle dedi:
20 "Kalk, çocuğu ve annesini al ve İsrael diyarına geri dön. Çünkü çocuğun hayatını
isteyenler öldü."
21 Yosef kalktı, çocukla annesini alıp İsrael diyarına geldi.
22 Ama Arhelas'ın, babası Hirodes'in yerine Yahudiye'de hüküm sürdüğünü duyunca
oraya gitmekten korktu. Bir rüyada uyarılması üzerine Galile bölgesine çekildi.
23 Orada Nazaret adlı kentte yaşadı. Bu, peygamberler aracılığıyla bildirilen, "O'na
Nazaretli denecektir" sözü yerine gelsin diye oldu.

3

1 O günlerde Vaftizci Yuhanna Yahudiye Çölü'ne gelerek şu çağrıda bulundu:
2 "Tövbe edin, çünkü Göğün Krallığı yakındır!"
3 Çünkü Peygamber Yeşaya aracılığıyla sözü edilen kişi budur ve şöyle demişti:
"Çölde yükselen ses,
'Efendi'nin yolunu hazırlayın!
O'nun patikalarını düz edin' diyor."✡
4 Yuhanna'nın deve tüyünden yapılmış giysisi ve belinde deri bir kuşağı vardı.
Yiyeceği çekirge ve yaban balıydı.
5 O zaman Yeruşalem, bütün Yahudiye ve Yarden yöresinin halkı ona çıkıyordu.
6 Halk günahlarını itiraf ederek onun tarafından Yarden'de vaftiz ediliyordu.
7 Ama Yuhanna, birçok Ferisi'yle Saduki'nin vaftiz için geldiklerini görünce onlara
şöyle dedi: "Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmanız için sizi kim uyardı?
8 Bu nedenle tövbeye layık meyveler verin!
9 Kendi kendinize, 'Biz Avraham'ın çocuklarıyız' diye düşünmeyin. Size şunu söyleyeyim:
Tanrı, Avraham'a şu taşlardan da çocuk yetiştirebilir.
10 Şimdiden balta ağaçların köküne dayanmış durumda. Bu nedenle iyi meyve
vermeyen her ağaç kesilir ve ateşe atılır.
11 "Gerçi ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum, ama benden sonra gelen benden
daha güçlüdür. Ben O'nun çarıklarını taşımaya layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la* vaftiz
edecek.
12 Yabası elindedir. Harman yerini iyice temizleyip buğdayını ambarda toplayacak,
samanı ise sönmez ateşte yakacaktır."
13 O zaman Yeşua, Yuhanna tarafından vaftiz edilmek üzere Galile'den Yarden'e,†
Yuhanna'nın yanına geldi.
14 Ama Yuhanna, "Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekirken sen mi bana
geliyorsun?" diyerek O'na engel olmak istedi.
15 Ama Yeşua ona şöyle yanıt verdi: "Şimdi buna razı ol! Çünkü her doğruluğu bu
şekilde yerine getirmek bizim için uygun olanıdır." O zaman Yuhanna O'na razı oldu.
16 Yeşua vaftiz olur olmaz sudan çıktı. İşte, gökler O'na açıldı. Yeşua, Tanrı'nın
Ruhu'nun bir güvercin gibi inip üzerine geldiğini gördü.
17 Göklerden gelen bir ses, "İşte, kendisinden hoşnut olduğum sevgili Oğlum budur"
dedi.

4

1 O zaman Yeşua, İblis tarafından denenmek üzere Ruh tarafından çöle götürüldü.
2 Kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı.
3 Ayartıcı gelip O'na, "Eğer sen Tanrı'nın Oğlu'ysan, şu taşlara ekmek olmasını buyur"
dedi.

✡ **3:3** YEŞAYA 40:3 * **3:11** TR ve NU "ve ateşle" ekler † **3:13** yani Yarden Irmağı

4 Yeşua ona şöyle yanıt verdi: “ ‘İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, ama Tanrı’nın ağzından
çıkan her sözle yaşar’ diye yazılmıştır.” ✡
5 Sonra İblis O’nu kutsal kente götürdü. O’nu tapınağın tepesine koyup,
6 “Eğer sen Tanrı’nın Oğlu’ysan, kendini aşağı at” dedi, “Çünkü şöyle yazılmıştır:
‘Tanrı senin için meleklerine buyruk verecek.’
‘Ayağın bir taşa çarpmasın diye
Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.’ ”✡
7 Yeşua İblis’e şöyle dedi: “Yine, ‘Tanrın Efendi’yi denemeyeceksin’ diye yazılmıştır.” ✡
8 Yine İblis O’nu çok yüksek bir dağa götürdü. O’na dünyanın bütün krallıklarını ve
görkemini gösterdi.
9 “Eğer yere kapanıp bana taparsan, bunların hepsini sana vereceğim” dedi.
10 Sonra Yeşua ona, “Çekil Şeytan! Çünkü; ‘Tanrın Efendi’ye tapınacaksın ve yalnız O’na
hizmet edeceksin’ diye yazılmıştır.”✡
11 Sonra İblis Yeşua’yı bırakıp gitti, melekler gelip O’na hizmet ettiler.
12 Yeşua, Yuhanna’nın teslim edildiğini duyunca Galile’ye çekildi.
13 Nazaret’den ayrılıp Zevulun ve Naftali yöresinde, Galile Gölü kıyısındaki
Kefarnahum’da yaşadı.
14 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:
15 “Zevulun ve Naftali diyarı,
Yarden'in ötesinde, denize doğru,
ulusların Galilesi,
16 karanlıkta oturan halk büyük bir ışık gördü.
Ölümün gölgelediği diyarda yaşayanlara
Işık doğdu.”✡
17 O zamandan itibaren Yeşua şu çağrıda bulunmaya başladı: “Tövbe edin! Çünkü
Göğün Krallığı yakındır.”
18 Yeşua, Galile Gölü kıyısında yürürken iki kardeşi gördü; Petrus denilen Simon ve
kardeşi Andreas denize ağ atıyordu; çünkü onlar balıkçıydı.
19 Onlara, “Ardımdan gelin, sizi insan tutan balıkçılar yapacağım” dedi.
20 Hemen ağlarını bırakıp O’nun ardından gittiler.
21 Oradan giderken, diğer iki kardeşi, Zebedi’nin oğulları Yakov ve kardeşi Yuhanna’yı
gördü. Babaları Zebedi’yle birlikte teknede ağlarını onarıyorlardı. Onları çağırdı.
22 Onlar hemen tekneyi ve babalarını bırakıp Yeşua’nın ardından gittiler.
23 Yeşua, havralarda öğreterek, krallığın Müjdesi’ni duyurarak, halk arasındaki her
hastalığı, her illeti iyileştirerek bütün Galile’yi dolaştı.
24 O’nunla ilgili haber bütün Suriye’ye yayıldı. Türlü hastalıklara yakalanmış bütün
hastaları, eziyet çekenleri, iblise tutulmuş olanları, saralıları, felçlileri O’na getirdiler;
onları iyileştirdi.
25 Galile, Dekapolis, Yeruşalem, Yahudiye ve Yarden'in ötesinden gelen büyük
kalabalıklar O’nu izliyordu.

5

1 Yeşua kalabalıkları görünce dağa çıktı. Oturunca öğrencileri yanına geldi.
2 Ağzını açıp onlara öğretip dedi:
3 “Ne mutlu ruhta yoksul olanlara,
çünkü Cennetin Krallığı onlarındır.✡
4 Ne mutlu yas tutanlara,

✡ **4:4** YASA'NIN TEKRARI 8:3 ✡ **4:6** MEZMURLAR 91:11-12 ✡ **4:7** YASA'NIN TEKRARI 6:16 ✡ **4:10** YASA'NIN TEKRARI 6:13 ✡ **4:16** YEŞAYA 9:1-2 ✡ **5:3** YEŞAYA 57:15; YEŞAYA 66:2

çünkü onlar teselli edilecekler.✡
5 Ne mutlu yumuşak huylulara,
çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar.*✡
6 Ne mutlu doğruluk için acıkıp susayanlara,
çünkü onlar doyurulacaklar.
7 Ne mutlu merhametli olanlara,
çünkü onlar merhamete kavuşacaklar.
8 Ne mutlu yüreği temiz olanlara,
çünkü onlar Tanrı'yı görecekler.
9 Ne mutlu barış yapıcılarına,
çünkü onlara Tanrı'nın çocukları denilecek.
10 Ne mutlu doğruluk uğruna zulme uğrayanlara,
çünkü Cennetin Krallığı onlarındır.
11 Benim uğruma insanlar size sövüp zulmettiğinde, yalan yere size karşı her türlü
kötü sözü söylediklerinde ne mutlu size.
12 Sevinin, fazlasıyla sevinç duyun! Çünkü gökteki ödülünüz büyüktür. Sizden önceki
peygamberlere de böyle zulmettiler.
13 Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını yitirirse, onu neyle tuzlayacaksınız? Artık
dışarı atılıp insanların ayakları altında çiğnenmekten başka hiçbir işe yaramaz.
14 Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepede bulunan kent gizlenemez.
15 Kandili yakıp tahıl ölçeğinin altına koyarmı sınız? Tersine, kandilliğe koyulur ve
böylece evde bulunan herkese parlar.
16 Işığınız insanların önünde öyle parlasın ki, iyi işlerinizi görüp gökteki Babanız'ı
yüceltsinler.
17 Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini yıkmak için geldiğimi sanmayın. Ben yıkmaya
değil, tamamlamaya geldim.
18 Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök geçip gitmeden, her şey yerine gelmeden,
Kutsal Yasa'dan küçücük bir harf† ya da bir nokta bile yok olmayacaktır.
19 Bu nedenle, kim bu en küçük buyruklardan birini çiğner ve başkalarına bunu
yapmayı öğretirse, Göğün Krallığı'nda en küçük olarak anılacak ama bu buyrukları kim
yerine getirir ve öğretirse, Göğün Krallığı'nda büyük olarak anılacak.
20 Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz yazıcılarınkini ve Ferisiler'inkini geçmezse,
Cennetin Krallığı'na hiç giremeyeceksiniz!
21 Eskiden olanlara, 'Öldürmeyeceksin,✡ adam öldüren yargılanacak' dendiğini
duydunuz.
22 Ama ben size diyorum ki, kardeşine nedensiz yere ‡ öfkelenen herkes
yargılanacaktır. Kim kardeşine 'Raka!' § derse, Kurul'da yargılanacaktır. Kim ahmak
derse Gehenna * ateşiyle karşı karşıya kalacaktır.
23 Bu nedenle sunakta adak sunarken kardeşinin sana karşı bir şeyi olduğunu
hatırlarsan,
24 adağını orada sunağın önünde bırak ve git. Önce kardeşinle barış, sonra gel adağını
sun.
25 Davacınla daha yoldayken hemen anlaş. Yoksa davacı seni yargıca teslim eder,
yargıç da gardiyana teslim eder; ve zindana atılırsın.

✡ **5:4** YEŞAYA 61:2; YEŞAYA 66:10,13 * **5:5** veya diyarı. ✡ **5:5** MEZMURLAR 37:11 † **5:18** kelimenin tam anlamıyla zerre ✡ **5:21** ÇIKIŞ 20:13 ‡ **5:22** NU "nedensiz" ifadesini atlıyor. § **5:22** "Raka" kelimesi Aramice'de "boş" kelimesiyle ilişkili bir hakaret olup, boş kafalılık fikrini aktarır. * **5:22** veya Cehennem

26 Sana doğrusunu söyleyeyim, borcunun son kuruşunu † ödeyene kadar oradan hiç
çıkamazsın.
27 ‘Zina etmeyeceksin’ dendiğini duydunuz. ✡
28 Ama ben size diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam, onunla zaten
yüreğinde zina etmiş olur.
29 Eğer sağ gözün tökezlemene neden oluyorsa, onu çıkar ve kendinden at. Çünkü senin
bir azanın yok olması, bütün bedenin Gehenna'ya ‡ atılmasından iyidir.
30 Sağ elin tökezlemene neden oluyorsa, onu kes ve kendinden at. Çünkü bütün
bedeninin Gehenna'ya § atılmasındansa, senin bir azanın yok olması daha iyidir.
31 Ayrıca, ‘Kim karısını boşarsa, ona boşanma belgesi versin’ denilmiştir. ✡
32 Ama ben size diyorum ki, kim karısını zina dışında bir nedenle boşarsa, onu zinacı
eder; kim boşanmış kadınla evlenirse, zina eder.
33 Yine eskiden olanlara, ‘Yalan yere ant içmeyeceksin, ama Efendi’nin önünde içtiğin
antları yerine getireceksin’ dendiğini duydunuz, ✡
34 ama ben size diyorum ki, hiç ant içmeyin: Ne gök üzerine, çünkü orası Tanrı’nın
tahtıdır;
35 ne de yer üzerine, çünkü orası Tanrı’nın ayaklarının taburesidir; ne de Yeruşalem
üzerine, çünkü orası Büyük Kral’ın kentidir.
36 Başınızın üzerine de ant içmeyeceksiniz, çünkü saçınızın tek telini ak ya da kara
edemezsiniz.
37 ‘Evet’iniz ‘evet’ ve ‘hayır’ınız ‘hayır’ olsun. Bunlardan fazlası Şeytan’dandır.
38 ‘Göze göz, dişe diş’ dendiğini duydunuz. ✡
39 Ama ben size diyorum ki, kötü olan insana karşı direnmeyin; sağ yanağınıza
vurana, ötekini de çevirin.
40 Biri gömleğinizi almak için size karşı dava açarsa, ceketinizi de verin.
41 Sizi bin adım yol yürümeye zorlayanla siz iki bin adım yürüyün.
42 Sizden dileyenlere verin, ödünç isteyeni geri çevirmeyin.
43 ‘Komşunu seveceksin ✡ ve düşmanından nefret edeceksin’ dendiğini duydunuz. *
44 Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size lanet edenleri siz kutsayın.
Sizden nefret edenlere siz iyilik edin. Size haksızlık edenler için ve zulmedenler için
dua edin.
45 Öyle ki gökteki Babanız’ın çocukları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem
iyilerin üzerine doğdurur; yağmuru hem doğruların hem doğru olmayanların üzerine
gönderir.
46 Eğer yalnızca sizi sevenleri severseniz, ödülünüz ne olur? Vergi görevlileri bile
aynısını yapmıyor mu?
47 Eğer yalnızca dostlarınıza selam verirseniz, fazladan ne yapmış olursunuz? Vergi
görevlileri bile aynısını yapmıyor mu?
48 Bu nedenle, gökteki Babanız kusursuz olduğu gibi, siz de kusursuz olacaksınız.”

6

1 “İyilik yaparken * insanlar tarafından görülsün diye yapmaktan kaçının, yoksa
gökteki Babanız’ın ödülünden yoksun kalırsınız.

---

† **5:26** tam anlamıyla, kodrantes. Bir kodrantes, yaklaşık 2 lepta değerinde küçük bir bakır paraydı—bir şey satın almaya yetecek kadar değildi. ✡ **5:27** ÇIKIŞ 20:14 ‡ **5:29** veya Cehennem § **5:30** veya Cehennem ✡ **5:31** YASA'NIN TEKRARI 24:1 ✡ **5:33** SAYILAR 30:2; YASA'NIN TEKRARI 23:21; VAİZ 5:4 ✡ **5:38** ÇIKIŞ 21:24; LEVİLİLER 24:20; YASA'NIN TEKRARI 19:21 ✡ **5:43** LEVİLİLER 19:18 * **5:43** Kutsal Kitap'da yok, ancak Kumran El Yazmaları Düzeni Ix, 21-26'ya Bkz. * **6:1** NU, “İyilik yapmak” yerine “doğruluk eylemleri” ifadesini kullanır

2 Bu nedenle, merhamet işleri yaptığınızda, önünüzde boru çalmayın. İkiyüzlüler
insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Size
doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini aldılar.
3 Ama siz merhamet işleri yaparken, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını bilmesin,
4 öyle ki, merhamet işleriniz gizli olsun. Gizlide gören Babanız sizi açıkça
ödüllendirecektir."
5 "Dua ettiğinizde ikiyüzlüler gibi olmayın. Çünkü onlar insanlar kendilerini görsünler
diye, havralarda ve sokakların köşe başlarında durup dua etmeyi severler. Size
doğrusunu söylerim ki, onlar ödüllerini aldılar.
6 Ama siz dua ettiğinizde iç odanıza girin ve kapınızı kapayarak gizlide olan Babanız'a
dua edin. Gizlide gören Babanız sizi açıkça ödüllendirecektir.
7 Dua ettiğinizde, putperestler gibi boş tekrarlar yapmayın. Çünkü onlar çok
söylemekle duyulacaklarını sanırlar.
8 Bu nedenle siz onlar gibi olmayın. Çünkü Babanız nelere ihtiyacınız olduğunu siz
daha O'ndan dilemeden önce bilir.
9 Böyle dua edin:
" 'Gökteki Babamız, adın kutsal tutulsun.
10 Krallığın gelsin.
Gökte olduğu gibi yeryüzünde de senin isteğin olsun.
11 Bugün bize günlük ekmeğimizi ver.
12 Bize borçlu olanları bağışladığımız gibi,
Sen de bizim borçlarımızı bağışla.
13 Bizi ayartı içine götürme,
ama bizi kötü olandan kurtar.
Çünkü krallık, güç ve yücelik sonsuza dek senindir! Amin." †
14 "Çünkü insanlara suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizin suçlarınızı bağışlar.
15 Ama siz insanlara suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz."
16 "Ayrıca oruç tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın. Çünkü onlar oruçlu
oldukları insanlar tarafından görülsün diye kendilerine perişan bir görünüm verirler.
Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini aldılar.
17 Ama siz, oruç tuttuğunuz zaman, başınıza yağ sürüp yüzünüzü yıkayın,
18 öyle ki, orucunuz insanlar tarafından değil, gizlide olan Babanız tarafından
görülsün; gizlide gören Babanız sizi ödüllendirecektir."
19 "Kendinize, güve ve pasın yiyip bitirdiği, hırsızların girip çaldığı, yeryüzünde
hazineler biriktirmeyin;
20 ama kendinize gökte hazineler biriktirin. Orada ne güve ne pas yiyip bitirir ne de
hırsızlar girip çalar.
21 Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır."
22 "Bedenin ışığı gözdür. Bu nedenle gözünüz sağlamsa, bütün bedeniniz ışıkla dolu
olur.
23 Ama gözünüz kötüyse, bütün bedeniniz karanlıkla dolu olur. Buna göre, içinizdeki
ışık karanlıksa, ne büyüktür o karanlık!"
24 "Hiç kimse iki efendiye hizmet edemez. Çünkü ya birinden nefret edip diğerini
sever, ya da birine bağlanıp öbürünü küçümser. Hem Tanrı'ya, hem de mamona hizmet
edemezsiniz.
25 Bu nedenle size derim ki: 'Ne yiyip ne içeceğiz?' diye hayatınız için, 'Ne giyeceğiz?'
diye bedeniniz için kaygılanmayın. Hayat yemekten daha fazlası, beden de giyinmekten
daha fazlası değil mi?

† **6:13** NU, "Çünkü krallık, güç ve yücelik sonsuza dek senindir. Amin." ifadesini atlıyor.

26 Bakın gökyüzünde uçan kuşlar ne ekerler ne biçerler ne de ambarda yiyecek
biriktirirler. Göksel Babanız onları besler. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz?"
27 "Hanginiz kaygılanmakla ömrüne bir an ‡ ekleyebilir?
28 Giyim konusunda neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının, nasıl büyüdüğünü
bir düşünün. Ne çalışırlar ne de iplik eğirirler.
29 Yine de size şunu söyleyeyim, Solomon bile bütün görkemine karşın bunlardan biri
gibi giyinmiş değildi.
30 Ey kıt imanlılar, bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren
Tanrı, sizi daha çok giydirmeyecek mi?"
31 "Bunun için, 'Ne yiyeceğiz?', 'Ne içeceğiz?' ya da 'Neyle giyineceğiz?' diyerek
kaygılanmayın.
32 Çünkü uluslar hep bu şeyleri ararlar, çünkü göksel Babanız bütün bu şeylere
ihtiyacınız olduğunu bilir.
33 Siz ilk olarak Tanrı'nın Krallığı'nı ve O'nun doğruluğunu arayın, o zaman bütün bu
şeyler de size verilecektir.
34 Bu nedenle yarın için kaygılanmayın, çünkü yarın kendisi için kaygı çekecektir. Her
günün derdi kendine yeter."

7

1 "Yargılamayın ki, yargılanmayasınız.
2 Çünkü hangi yargıyla yargılarsanız onunla yargılanacaksınız; ve hangi ölçekle
ölçerseniz onunla size ölçülecektir.
3 Neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki direği düşünmezsin?
4 Ya da işte, kendi gözünde direk varken kardeşine nasıl olur da 'İzin ver gözündeki
çöpü çıkarayım' dersin?
5 Ey ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki direği çıkar ki, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü
çıkarmak için daha iyi görebilirsin."
6 "Kutsal olanı köpeklere vermeyin, incilerinizi de domuzların önüne atmayın. Yoksa
onları ayakları altında çiğnerler ve dönüp sizi paramparça ederler."
7 "Dileyin, size verilecektir. Arayın, bulacaksınız. Kapıyı çalın size açılacaktır.
8 Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılacaktır.
9 Ya da aranızda hangi biriniz kendisinden ekmek isteyen oğluna taş verir?
10 Ya da balık isterse, ona yılan verir?
11 Eğer kötü olan sizler çocuklarınıza iyi armağanlar vermeyi biliyorsanız, gökteki
Babanız kendisinden dileyenlere ne kadar daha çok iyi şeyler verecektir?
12 Bu nedenle, insanların size ne yapmalarını istiyorsanız, siz de onlara öyle yapın.
Çünkü Kutsal Yasa budur, peygamberler de."
13 "Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Ondan girenler
çoktur.
14 Hayata götüren kapı ne denli * dar, yol da ne denli kısıtlıdır! Onu bulanlar azdır."
15 "Kuzu postuna bürünerek size gelen sahte peygamberlerden sakının. Onlar içte
avcı kurtlardır.
16 Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Siz dikenli bitkilerden üzüm,
devedikenlerinden incir toplar mısınız?
17 Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir, çürük ağaç ise kötü meyve verir.
18 İyi ağaç kötü meyve, çürük ağaç da iyi meyve veremez.
19 İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.
20 Bu nedenle onları meyvelerinden tanıyacaksınız."

---

‡ **6:27** kelimenin tam anlamıyla, arşın * **7:14** TR "Ne denli" yerine "Çünkü" der

21 “Bana, ‘Efendim, Efendim’ diyen herkes Cennetin Krallığı'na girmeyecek, ancak göklerdeki Babam’ın isteğini yerine getiren girecektir.
22 O gün birçokları bana, ‘Efendim, Efendim! Biz senin adınla peygamberlik etmedik mi? Senin adınla iblisleri kovmadık mı? Ve senin adınla pek çok büyük işler yapmadık mı?’ diyecekler.
23 O zaman ben de onlara, ‘Ben sizi hiç tanımadım. Benden ayrılın siz ey kötülük yapanlar!’ diyeceğim.”
24 “Bu nedenle benim bu sözlerimi duyup yapan herkes, evini kaya üzerine kuran bilge adama benzer.
25 Yağmur yağdı, seller geldi, yeller esti ve o eve saldırdı; ve ev yıkılmadı, çünkü kaya üzerine kurulmuştu.
26 Benim bu sözlerimi duyup da yapmayan herkes, evini kum üzerine kuran budala adama benzer.
27 Yağmur yağdı, seller geldi, yeller esti ve o eve saldırdı; ve ev yıkıldı, onun yıkımı büyük oldu.”
28 Yeşua bu şeyleri söylemeyi bitirince, halk O’nun öğretişine şaşıp kaldı.
29 Çünkü onlara kendi yazıcıları gibi değil, yetkiyle öğretiyordu.

8

1 Yeşua dağdan indiğinde, büyük bir kalabalık O’nu izledi.
2 İşte, cüzamlı bir adam yanına gelip, “Efendim, istersen beni temiz yapabilirsin” diyerek O’na tapındı.
3 Yeşua elini uzatıp ona dokunarak, “İsterim, temiz ol” dedi. Adam hemen cüzamdan temizlendi.
4 Yeşua ona, “Bak, kimseye söyleme; ama git, kendini kâhine göster ve onlara tanıklık için Moşe’nin buyurduğu sunuyu sun” dedi.
5 Yeşua Kafernahum’a girdiği zaman, bir yüzbaşı O'nun yanına geldi,
6 “Efendim, uşağım evde felçli, acı içinde yatıyor” diyerek yardım istedi.
7 Yeşua, “Gelip onu iyileştireceğim” dedi.
8 Yüzbaşı, “Efendim, çatımın altına girmene layık değilim” diye yanıt verdi. “Sadece bir söz söyle uşağım iyileşir.
9 Çünkü ben de yetki altında bir adamım, altımda askerlerim var. Birine ‘Git’ derim, gider; diğerine ‘Gel’ derim, gelir; hizmetçime ‘Şunu yap’ derim, o da yapar.”
10 Yeşua bunu duyunca şaştı ve ardından gelenlere şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, ben İsrael’de bile böyle büyük bir iman bulmadım.
11 Size şunu söyleyeyim, doğudan ve batıdan birçokları gelecek ve Avraham’la, İshak’la ve Yakov’la Cennetin Krallığı'nda oturacaklar.
12 Ama bu Krallığın çocukları dış karanlığa atılacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacak.”
13 Yeşua yüzbaşıya, “Yoluna git. Sana inandığın gibi olsun” dedi. Ve uşak o saatte iyileşti.
14 Yeşua Petrus’un evine geldiğinde, onun kaynanasının ateş içinde yattığını gördü.
15 Eline dokunduğunda ateş onu terk etti. Böylece kadın kalkıp Yeşua’ya hizmet etti.
16 Akşam olunca, iblise tutulmuş birçok kişileri O’na getirdiler. Ruhları tek sözle kovdu ve hasta olanların hepsini iyileştirdi.
17 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: “Zayıflıklarımızı O aldı, hastalıklarımızı yüklendi.”✡
18 Yeşua, çevresindeki büyük kalabalığı görünce, karşı tarafa geçilmesini buyurdu.

✡ **8:17** YEŞAYA 53:4

19 Yazıcılardan birisi gelip O'na, "Öğretmenim, nereye gidersen peşinden geleceğim" dedi.
20 Yeşua ona, "Tilkilerin inleri, gökyüzü kuşların yuvaları var, ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok" dedi.
21 Öğrencilerinden bir başkası O'na, "Efendim, önce gidip babamı gömmeme izin ver" dedi.
22 Ama Yeşua ona, "Ardımdan gel! Ölüleri bırak, kendi ölülerini gömsünler" dedi.
23 Yeşua tekneye binince öğrencileri de O'nu izledi.
24 İşte, denizde ansızın şiddetli bir fırtına koptu. Öyle ki, tekne dalgalarla örtüldü; Yeşua ise uyuyordu.
25 Öğrencileri yanına gelip O'nu uyandırarak, "Efendimiz kurtar bizi, ölüyoruz!" dediler.
26 Onlara, "Neden korkuyorsunuz, ey kıt imanlılar?" dedi. Sonra kalktı, rüzgârı ve denizi azarladı ve büyük bir sakinlik oldu.
27 Öğrenciler hayret içinde kaldılar. "Bu nasıl bir adam ki, rüzgâr da deniz de O'na itaat ediyor?" dediler.
28 Yeşua karşı yakadaki Gadaralılar'ın* memleketine geldiği zaman, orada O'nu mezarlık mağaralardan çıkan iblislere tutsak iki kişi karşıladı, öyle azgınlardı ki, o yoldan kimse geçemiyordu.
29 İşte, onlar, "Ey Tanrı'nın Oğlu Yeşua, bizden sana ne?" diye bağırdılar. "Buraya, vaktinden önce bize eziyet etmek için mi geldin?"
30 İşte, onlardan uzakta otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı.
31 İblisler, "Bizi kovacaksan, şu domuz sürüsüne gitmemize izin ver" diyerek O'na yalvardılar.
32 Onlara, "Gidin!" dedi.
Onlar çıkıp domuz sürüsünün içine girdiler. İşte, bütün sürü uçurumdan denize atlayarak boğuldu.
33 Onları güdenler kaçıp kente gittiler. İblise tutulmuş adamlara olanları da dahil, her şeyi anlattılar.
34 İşte, bütün kent Yeşua'yı karşılamaya çıktı. O'nu gördüklerinde sınırlarından ayrılması için yalvardılar.

9

1 Yeşua bir tekneye binip karşı yakaya geçti ve kendi kentine geldi.
2 İşte, O'na döşek üzerinde felçli bir adam getirdiler. Onların imanını gören Yeşua felçliye, "Oğul cesur ol! Günahların bağışlandı" dedi.
3 İşte, bazı yazıcılar kendi kendilerine, "Bu adam küfrediyor" dediler.
4 Onların düşüncelerini bilen Yeşua şöyle dedi, "Neden yüreğinizde kötülük düşünüyorsunuz?
5 Hangisi daha kolay, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk, yürü' demek mi?
6 Ama İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye." Sonra felçliye, "Kalk, döşeğini kaldır ve evine git" dedi.
7 O da kalkıp evine gitti.
8 Halk bunu görünce hayret içinde kaldı. İnsana böyle bir yetki vermiş olan Tanrı'yı yücelttiler.
9 Yeşua oradan geçerken vergi toplama yerinde oturan Matta adında bir adam gördü. Ona "Ardımdan gel" dedi. O da kalkıp Yeşua'nın ardından gitti.

* **8:28** NU "Gadarenes" der

10 Yeşua onun evinde sofrada otururken, birçok vergi görevlisi ve günahkâr gelip
O'nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturdu.
11 Ferisiler bunu görünce öğrencilerine, "Sizin öğretmeniniz neden vergi görevlileri ve
günahkârlarla birlikte yemek yiyor?" dediler.
12 Yeşua bunu duyunca onlara, "Sağlıklı olanların değil, hastaların hekime ihtiyacı
var" dedi.
13 "Siz gidin de şunun ne anlama geldiğini öğrenin: 'Ben kurban değil, merhamet
isterim', ✡ çünkü ben doğruları değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim." *
14 O sırada Yuhanna'nın öğrencileri Yeşua'ya gelip, "Biz ve Ferisiler sık sık oruç
tutarken neden senin öğrencilerin oruç tutmuyor?" dediler.
15 Yeşua onlara şöyle dedi: "Güvey yanlarındayken arkadaşları yas tutabilir mi? Ama
güveyin yanlarından alınacağı günler gelecek ve o zaman oruç tutacaklar.
16 Hiç kimse eski bir giysi üzerine yeni bir kumaş koymaz. Çünkü yeni kumaş çeker,
yama giysiden kopar ve delik daha kötü olur.
17 İnsanlar yeni şarabı eski tulumlara koymazlar, yoksa tulumlar patlar, şarap dökülür,
tulumlar da mahvolur. Hayır, yeni şarabı yeni tulumlara koyarlar ve her ikisi de
korunmuş olur."
18 Yeşua bunları onlara anlatırken, bir havra yöneticisi gelip O'nun önünde tapınarak,
"Kızım az önce öldü, ama gelip elini onun üzerine koy, o da yaşayacaktır" dedi.
19 Yeşua kalkıp öğrencileriyle birlikte onun ardından gitti.
20 İşte, on iki yıldır kanaması olan bir kadın Yeşua'nın ardından gelip giysisinin
saçağına† dokundu;
21 çünkü içinden, "Giysisine bir dokunsam, iyi olacağım" diyordu.
22 Yeşua ardına dönüp onu görünce, "Kızım, cesur ol! İmanın seni iyi etti" dedi. Ve kadın
o saatte iyi oldu.
23 Yeşua, yöneticinin evine girip kaval çalanları ve kargaşa içindeki gürültülü kalabalığı
görünce,
24 onlara, "Çekilin, kız ölmedi, ancak uyuyor" dedi.
Onlar O'nunla alay ettiler.
25 Kalabalık dışarı çıkarıldıktan sonra, Yeşua içeri girdi. Kızın elinden tuttu ve kız ayağa
kalktı.
26 Bu haber bütün o diyara yayıldı.
27 Yeşua oradan geçerken, iki kör, "Bize merhamet et, ey David Oğlu!" diye haykırıp
O'nun ardından gittiler.
28 Eve girince körler yanına geldi. Yeşua onlara, "Bunu yapabileceğime inanıyor
musunuz?" dedi.
O'na, "Evet, Efendimiz" dediler.
29 Sonra gözlerine dokunarak, "İmanınıza göre olsun" dedi.
30 O zaman körlerin gözleri açıldı. Yeşua, "Sakın, bunu kimse bilmesin" diyerek onlara
sıkı buyruk verdi.
31 Ama onlar çıkıp O'nun ününü bütün diyara yaydılar.
32 Onlar dışarı çıkarken, işte, Yeşua'ya iblise tutulmuş dilsiz bir adam getirdiler.
33 İblis kovulduğunda dilsiz adam konuştu. Kalabalık hayret içindeydi, "İsrael'de böyle
bir şey hiç görülmemiştir!" diyordu.
34 Ama Ferisiler, "İblisleri iblislerin önderiyle kovuyor" diyorlardı.
35 Yeşua bütün kent ve köyleri dolaşarak havralarda öğretiyor, göksel krallığın Müjdesi'ni
duyuruyor, halk arasındaki her hastalığı ve her illeti iyileştiriyordu.

✡ **9:13** HOŞEA 6:6 * **9:13** NU "tövbeye" ifadesini atlar † **9:20** veya püskül

36 Ancak Yeşua kalabalıkları görünce, onlara acıdı. Bitkin ve dağılmış, çobansız
koyunlar gibiydiler.
37 O zaman öğrencilerine, “Gerçi hasat bol ama işçiler az.
38 Bu nedenle, hasatın Efendisi’ne hasadına işçiler göndersin diye dua edin.” dedi.

10

1 Yeşua on iki öğrencisini yanına çağırıp onlara kirli ruhlar üzerinde yetki verdi. Onlar
kirli ruhları kovacak, her hastalığı, her illeti iyileştirecekti.
2 Bu on iki öğrencinin adları şunlardır; Birincisi, Petrus denilen Simon, kardeşi
Andreas, Zebedi’nin oğulları Yakov ve Yuhanna,
3 Filipus; Bartalmay; Tomas, vergi görevlisi Matta, Alfay oğlu Yakov ve Taday diye de
anılan* Lebbaeus,
4 Yurtsever Simon ve Yeşua’ya ihanet eden Yahuda İskariot.
5 Yeşua bu on iki öğrencisini gönderdi, onlara buyurup dedi: “Öteki ulusların arasına
girmeyin. Samariyalılar’ın hiçbir kentine de girmeyin.
6 Bunun yerine, İsrael evinin kaybolmuş koyunlarına gidin.
7 Gittiğinizde, ‘Cennetin Krallığı'nın yaklaştığını duyurun.
8 Hastaları iyileştirin, cüzamlıları temizleyin ve iblisleri kovun. Bedelsiz aldınız,
öyleyse bedelsizce verin.
9 Para kuşaklarınıza altın, gümüş ya da bakır koymayın.
10 Yolculuğunuz için ne torba ne yedek kıyafet ne çarık ne de değnek alın. Çünkü işçi
yemeğini hak eder.
11 Hangi kent ya da köye girerseniz, orada saygın birini arayın ve yola çıkana dek
orada kalın.
12 Ev halkının yanına girerken evi selamlayın
13 Ev halkı buna layıksa esenliğiniz onun üzerine gelsin; eğer layık değillerse, esenliğiniz
size geri dönsün.
14 Her kim sizi kabul etmez ve sözlerinizi dinlemezse o evden ya da o kentten
ayrılırken, ayaklarınızın tozunu silkin.
15 Size doğrusunu söyleyeyim, yargı gününde, Sodom ve Gomora diyarı o kentten daha
katlanılır olacaktır.
16 “İşte, sizi koyunlar gibi kurtların arasına gönderiyorum. Bu nedenle yılanlar gibi
akıllı, güvercinler gibi saf olun.
17 Ama insanlardan sakının. Çünkü sizi mahkemelere teslim edecekler, havralarında
kırbaçlayacaklar.
18 Evet benim yüzümden, valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara ve
uluslara tanıklık edeceksiniz.
19 Ama sizi teslim ettiklerinde neyi nasıl söyleyeceğinizi düşünerek kaygılanmayın.
Çünkü ne söyleyeceğiniz o saatte size verilecektir.
20 Çünkü konuşan siz değil, sizde konuşan Babanız’ın Ruhu olacaktır.”
21 “Kardeş, kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babalarına
başkaldıracak ve onları öldürtecek.
22 Benim adımdan ötürü insanların tümü sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar
dayanan kişi kurtulacaktır.
23 Ama size bu kentte zulmettiklerinde, öbürüne kaçın. Çünkü size doğrusunu
söyleyeyim, İnsanoğlu gelinceye dek İsrael kentlerinin tümünü dolaşmış olmayacaksınız.”
24 “Öğrenci öğretmeninden, hizmetkâr da efendisinden üstün değildir.

---

* **10:3** NU, “diye de anılan” “Lebbaeus” ifadesini atlar

25 Öğrencinin öğretmeni gibi, hizmetkârın da efendisi gibi olması yeterlidir. Eğer
insanlar evin efendisine Beelzevul † dedilerse, O'nun ev halkına neler demezler!
26 Bu nedenle onlardan korkmayın. Çünkü örtülü olup da açığa çıkarılmayacak gizli
olup bilinmeyecek hiçbir şey yoktur.
27 Size karanlıkta bildirdiklerimi, siz ışıkta söyleyin. Kulağınıza fısıldananları
damlardan duyurun.
28 Bedeni öldürüp de canı öldüremeyenlerden korkmayın. Bunun yerine hem canı hem
de bedeni Gehenna'da ‡ mahvedebilen Tanrı'dan korkun."
29 "İki serçe bir madeni paraya § satılmıyor mu? Babanız'ın iradesi olmadan
bunlardan hiçbiri yere düşmez.
30 Ama başınızdaki bütün saçlar sayılıdır.
31 Bu nedenle korkmayın. Siz birçok serçeden daha değerlisiniz.
32 Beni insanların önünde kabullenen herkesi, ben de gökteki Babam'ın önünde
kabulleneceğim.
33 Ama kim beni insanların önünde inkâr ederse, ben de onu gökteki Babam'ın önünde
inkâr edeceğim."
34 "Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın. Barış değil, kılıç getirmeye geldim.
35 Çünkü ben adamla babasının, kızla annesinin, gelinle kaynanasının arasına ayrılık
koymaya geldim.
36 İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacaktır. ✡
37 Babasını ya da annesini benden daha çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da
kızını benden daha çok seven bana layık değildir.
38 Çarmıhını alıp ardım sıra gelmeyen bana layık değildir.
39 Hayatını arayan onu kaybedecek; hayatını benim uğruma kaybeden ise onu
bulacaktır."
40 "Sizi kabul eden beni kabul eder. Beni kabul eden de beni göndereni kabul eder.
41 Bir peygamberi peygamber olarak kabul eden, peygambere göre ödül alacaktır.
Doğru bir adamı doğru biri olarak kabul eden, doğru adama göre bir ödül alacaktır.
42 Kim bu küçüklerden birine öğrenci olduğu için bir bardak soğuk su verirse, size
doğrusunu söyleyeyim, kesinlikle ödülünü kaybetmeyecektir."

11

1 Yeşua on iki öğrencisine buyruk vermeyi bitirince, onların kentlerinde öğretmek ve
sözü duyurmak üzere oradan ayrıldı.
2 Zindanda bulunan Yuhanna, Mesih'in yapmış olduğu işleri duyunca, iki öğrencisini
gönderip O'na dedi,
3 "Gelecek olan sen misin, yoksa başka birisini mi arayalım?"
4 Yeşua onlara şu yanıtı verdi: "Gidin, duyduğunuz ve gördüğünüz şeyleri Yuhanna'ya
bildirin.
5 Körler görüyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırlar duyuyor, ✡
ölüler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor. ✡
6 Ne mutlu tökezlemek için bende neden bulmayanlara!"
7 Yuhanna'nın öğrencileri kendi yollarına giderken, Yeşua Yuhanna hakkında
konuşmaya başladı. "Çöle ne görmek için gittiniz? Rüzgârla sallanan bir kamış mı?
8 Ama ne görmeye gittiniz? Yumuşak giysiler giymiş bir adam mı? Bakın, yumuşak
giysiler giyinenler kral saraylarında bulunur.

---

† **10:25** Kelimenin tam anlamıyla Sineklerin Tanrısı veya şeytan ‡ **10:28** veya Cehennem. § **10:29** Bir assarion, bir drahminin onda biri veya bir denariusun on altıda biri değerinde küçük bir madeni paradır. Bir assarion, yaklaşık olarak yarım saatlik tarım işi ücretidir. ✡ **10:36** MİKA 7:6 ✡ **11:5** YEŞAYA 35:5 ✡ **11:5** YEŞAYA 61:1-4

9 Ama neden gittiniz? Bir peygamber görmek için mi? Evet, size derim, bir
peygamberden fazlasıdır.
10 Çünkü, 'İşte, senin yüzünün önünde habercimi gönderiyorum; o senin önünde yolunu
hazırlayacaktır' diye kendisi için yazılmış olan kişi budur. ✡
11 Size doğrusunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yuhanna'dan daha
büyüğü çıkmamıştır. Ama yine de Göğün Krallığı'nın en küçük olanı ondan daha
büyüktür.
12 Vaftizci Yuhanna'nın günlerinden şimdiye dek, Göğün Krallığı şiddete maruz kalıyor,
zorlu kişiler onu güçle ele geçiriyor.*
13 Çünkü bütün peygamberler ve Yasa, Yuhanna'ya dek peygamberlik etti.
14 Eğer kabul etmek isterseniz gelecek olan Eliya odur.
15 İşitecek kulağı olan işitsin."
16 "Bu kuşağı neye benzeteyim? Çarşı meydanlarında oturup arkadaşlarına,
17 'Biz size, kaval çaldık, siz oynamadınız; biz yas tuttuk siz dövünmediniz' diyen
çocuklara benzerler.
18 Çünkü Yuhanna geldiğinde yemedi, içmedi ve ona 'iblise tutulmuş' diyorlar.
19 İnsanoğlu yiyip içerek geldi ve O'na, 'Obur ve ayyaş bir adam! Şuna bakın vergi
görevlilerinin ve günahkârların dostu!' diyorlar. Ancak bilgelik kendi çocuklarıyla
doğrulanır." †
20 O zaman, Yeşua büyük işlerinin çoğunu gerçekleştirmiş olduğu kentleri tövbe
etmedikleri için azarlamaya başladı.
21 "Vay sana, Horazin! Vay sana Beytsayda! Çünkü sizde yapılan büyük işler Sur'da ve
Sayda'da yapılmış olsaydı, onlar çoktan çul kuşanıp ve kül içinde oturarak tövbe etmiş
olurlardı.
22 Ama size şunu söyleyeyim, yargı gününde Sur ve Sayda sizden daha katlanılır
olacaktır.
23 Ve sen, Kafernahum göğe mi yükseleceksin? Hades'e ‡ ineceksin. Sende yapılmış
olan büyük işler Sodom'da yapılmış olsaydı, bugüne dek dururdu.
24 Ama sana şunu söyleyeyim, yargı günü Sodom diyarı senden daha katlanılır
olacaktır."
25 Ardından Yeşua şöyle dedi: "Baba, göğün ve yerin Efendisi! Bunları bilge ve akıllı
kişilerden saklayıp küçük çocuklara açtığın için sana şükrediyorum.
26 Evet Baba, çünkü bu sana hoş göründü.
27 Her şey bana Babam tarafından teslim edildi. Oğul'u Baba'dan başka kimse bilmez;
Baba'yı, Oğul'dan ve Oğul'un O'nu tanıtmak istediği kişilerden başkası bilmez."
28 "Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size dinlenme veririm.
29 Boyunduruğumu takının ve benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu ve
alçakgönüllüyüm. Ve böylece canlarınız rahat bulur.
30 Çünkü boyunduruğum kolay, yüküm hafiftir."

12

1 O sıralarda, Şabat Günü Yeşua ekin tarlalarından geçiyordu. Öğrencileri açtı ve başakları
koparıp yemeye başladılar.
2 Ferisiler bunu görünce Yeşua'ya, "İşte, öğrencilerin Şabat'ta yasaya aykırı olanı
yapıyorlar" dediler.
3 Yeşua onlara, "David'in acıktığı zaman beraberindekilerle birlikte ne yaptığını
okumadınız mı?" dedi.

✡ **11:10** MALAKİ 3:1 * **11:12** veya yağmalayın. † **11:19** NU, "çocuklar" yerine "eylemler" der ‡ **11:23** veya Cehennem

4 “Tanrı’nın evine girip kendisinin ve beraberindekilerin yemesi yasak olan, yalnızca kâhinlerin yiyebileceği sergi ekmeklerini yedi. ✡
5 Ya da kâhinlerin, Şabat Günü’yle ilgili buyruğu çiğnerken suçlu sayılmadıklarını Yasa’da okumadınız mı?
6 Size şunu söyleyeyim, tapınaktan daha büyük olan buradadır.
7 Ama siz, ‘Ben kurban değil, merhamet isterim’ ✡ sözünün ne anlama geldiğini bilseydiniz, suçsuzları mahkûm etmezdiniz.
8 Çünkü İnsanoğlu Şabat’ın Efendisi’dir.”
9 Yeşua oradan ayrılıp onların havrasına girdi.
10 Ve işte, orada eli sakat bir adam vardı. Yeşua’yı suçlamak için kendisine, ‘Şabat Günü şifa vermenin uygun olup olmadığını’ sordular.
11 Yeşua onlara şöyle dedi: “Sizden hangi biriniz bir koyunu Şabat Günü çukura düşerse onu tutup çıkarmaz?
12 İnsan koyundan ne kadar daha değerlidir! Bu nedenle Şabat Günü iyilik yapmak Yasa’ya uygundur.”
13 Sonra adama, “Elini uzat” dedi. Adam elini uzattı ve öteki gibi eski haline geldi.
14 Ancak Ferisiler dışarı çıktılar, O'nu ortadan nasıl kaldırabilecekleri konusunda O'na karşı düzen kurdular.
15 Yeşua bunu anlayarak oradan çekildi. Büyük kalabalıklar O’nun ardından gitti, O da hepsini iyileştirdi.
16 Kendini bildirmesinler diye onları uyardı.
17 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla önceden bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:
18 “İşte, benim seçtiğim Hizmetkârım,
canımın kendisinden hoşnut olduğu sevgili.
Ruhum’u O’nun üzerine koyacağım,
O, adaleti uluslara duyuracaktır.
19 Çekişip bağırmayacak,
kimse sesini sokaklarda duymayacaktır.
20 Adaleti zafere ulaştırana dek,
ezilmiş kamışı kırmayacak,
tüten fitili söndürmeyecek.
21 Uluslar O’nun adına umut bağlayacaklar.”✡
22 Sonra iblise tutulmuş kör ve dilsiz birini O'na getirdiler. Yeşua onu iyileştirdi. Böylece kör ve dilsiz adam hem gördü hem de konuştu.
23 Kalabalık şaşkınlık içindeydi. “Bu, David Oğlu olabilir mi?” diyorlardı.
24 Ama Ferisiler bunu duyunca, “Bu adam, iblisleri ibslislerin başı olan Baalzevul ile kovuyor” dediler.
25 Yeşua düşüncelerini bilerek onlara şöyle dedi: “Kendi içinde bölünen her krallık çöle döner, yine kendi içinde bölünmüş her kent ya da ev ayakta kalamaz.
26 Şeytan, Şeytan’ı kovarsa kendi içinde bölünmüştür. O zaman onun krallığı nasıl ayakta kalır?
27 Eğer ben iblisleri Baalzevul ile kovuyorsam, çocuklarınız kiminle kovuyor? Bu nedenle onlar sizin hâkimleriniz olacaklardır.
28 Ama ben iblisleri Tanrı’nın Ruhu’yla kovuyorsam, o zaman Tanrı’nın Krallığı üzerinize gelmiştir.
29 Bir kimse güçlü adamı bağlamadan nasıl evine girip malını çalabilir? Önce bağlar ardından evini soyar.”
30 “Benimle birlikte olmayan bana karşıdır, benimle birlikte toplamayan dağıtır.

✡ **12:4** I. SAMUEL 21:3-6 ✡ **12:7** HOŞEA 6:6 ✡ **12:21** YEŞAYA 42:1-4

31 Bu nedenle size diyorum ki, insanların her günahı ve her küfrü bağışlanacak; ama
Ruh'a karşı edilen küfür bağışlanmayacaktır.
32 Kim İnsanoğlu'na karşı bir söz söylerse, kendisi bağışlanacaktır; ama kim Kutsal
Ruh'a karşı konuşursa, ne bu çağda ne de gelecekte kendisine bağışlanmayacaktır."
33 "Ya ağacı iyi, meyvesini de iyi yapın, ya da ağacı kötü, meyvesini de kötü yapın.
Çünkü ağaç meyvesinden tanınır.
34 Ey engerek soyu! Siz kötü olup da nasıl iyi sözler söyleyebilirsiniz? Çünkü ağız,
yüreğin taşmasından konuşur.
35 İyi insan iyi hazinesinden * iyi şeyler çıkarır, kötü insan da kötü hazinesinden kötü
şeyler çıkarır.
36 Size şunu söyleyeyim, insanlar söyledikleri her boş sözden ötürü, yargı gününde hesap
verecekler.
37 Çünkü kendi sözlerinizle aklanacaksınız ve kendi sözlerinizle suçlu çıkarılacaksınız."
38 Bunun üzerine yazıcılardan ve Ferisiler'den bazıları, "Öğretmen, senden bir belirti
görmek isteriz" diye yanıt verdiler.
39 Ama Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: "Kötü ve sadakatsiz kuşak bir belirti arıyor!
Ona Yona'nın belirtisinden başka bir belirti verilmeyecektir.
40 Çünkü Yona nasıl üç gün üç gece iri balığın karnında kaldıysa, İnsanoğlu da üç gün üç
gece yerin göbeğinde kalacaktır.
41 Ninova halkı yargı günü bu kuşakla birlikte ayağa kalkıp onu yargılayacaktır. Çünkü
onlar Yona'nın bildirisiyle tövbe ettiler. İşte Yona'dan daha büyük olan buradadır.
42 Güney Kraliçesi yargı günü bu kuşakla birlikte ayağa kalkıp onu yargılayacaktır.
Çünkü o, Solomon'un bilgeliğini duymak için dünyanın öbür uçlarından geldi.
Solomon'dan daha büyük olan buradadır.
43 Kirli ruh insandan çıktığı zaman, susuz yerlerden geçerek dinlenme arar, ama
bulamaz.
44 O zaman, 'Çıktığım eve, kendi evime geri döneyim' der. Döndüğünde onu boş,
süpürülmüş ve düzene konmuş bulur.
45 Sonra gidip yanına, kendisinden daha kötü yedi ruh daha alır ve birlikte içeri girip
otururlar. O adamın son durumu ilkinden beter olur. Bu kötü kuşağa da böyle olacaktır."
46 Yeşua kalabalığa konuşmasını sürdürürken, işte, annesi ve kardeşleri O'nunla
konuşmak isteyerek dışarıda durdular.
47 Biri O'na, "İşte, annenle kardeşlerin dışarıda duruyorlar, seninle konuşmak
istiyorlar" dedi.
48 Yeşua kendisiyle konuşana şu karşılığı verdi: "Kimdir annem, kimdir kardeşlerim?"
49 Elini öğrencilerine doğru uzatarak, "İşte, annem ve kardeşlerim!
50 Çünkü gökteki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, o kişi benim kardeşim, kız
kardeşim ve annemdir."

13

1 O gün Yeşua evden çıkıp göl kıyısında oturdu.
2 Yanında büyük bir kalabalık toplandığı için, Yeşua bir tekneye bindi ve oturdu.
Kalabalığın tümü kıyıda duruyordu.
3 Onlara benzetmelerle çok şeyler söyleyip dedi. "İşte, çiftçinin biri tohum ekmek için
çıktı"
4 "Ekerken bazı tohumlar yol kenarına düştü ve kuşlar gelip onları yuttu.
5 Diğerleri, toprağı az olan kayalık yere düştü ve toprağın derinliği olmadığından
hemen filizlendiler.
6 Güneş doğunca kavruldular. Kökleri olmadığı için kurudular.

* **12:35** TR "yüreğinde" ekler

7 Diğerleri dikenler arasına düştü. Dikenler büyüdü ve onları boğdu.
8 Diğerleri iyi toprağa düştü. Kimi yüz kat, kimi altmış kat kimi de otuz kat ürün verdi.
9 İşitecek kulağı olan işitsin.”
10 Öğrencileri gelip Yeşua’ya, “Onlara neden benzetmelerle konuşuyorsun?” diye sordular.
11 Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: “Cennetin Krallığı'nın sırlarını bilme sizlere verildi, ama onlara verilmedi.
12 Kimde varsa, ona verilecek ve bolca sahip olacak. Ama kimde yoksa, kendisinde olan da ondan alınacak.
13 Bu nedenle onlara benzetmelerle konuşuyorum. Çünkü onlar bakar ama görmezler,
işitir ama duymazlar ve anlamazlar.
14 Böylece Yeşaya’nın peygamberlik sözleri onlar için yerine gelmiş oldu:
‘Duymasına duyacaksınız,
ama hiç anlamayacaksınız;
görmesine göreceksiniz,
ama hiç fark etmeyeceksiniz;
15 çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı,
kulakları işitmekte ağırlaştı,
gözlerini de kapadılar.
Belki de gözleri ile fark ederler, kulakları ile duyarlar,
yürekleri ile anlarlar da tekrar dönerler,
ben de onlara şifa verirdim. ✡
16 “Ama ne mutlu sizin gözlerinize, çünkü görüyorlar, kulaklarınıza, çünkü duyuyorlar!
17 Size doğrusunu söyleyeyim, birçok peygamber ve doğru kişiler sizin gördüklerinizi
görmek istediler, ama göremediler. İşittiklerinizi duymak istediler ama duyamadılar.
18 “Şimdi çiftçi benzetmesini dinleyin.
19 Bir kimse Krallık'la ilgili sözü duyup anlamadığında, kötü olan gelir ve onun
yüreğine ekilmiş olanı kapar. Yol kenarına ekilmiş olan budur.
20 Kayalık yerlere ekilen ise, sözü duyan ve hemen sevinçle kabul edendir,
21 ama kendisinde kök yoktur, ancak bir süre dayanır; sözden dolayı baskı ya da
zulüm olduğunda hemen tökezler.
22 Dikenler arasına ekilen kişi budur: Sözü duyar ama bu çağın kaygıları ve
zenginliğin aldatıcılığı sözü boğar ve o kişi verimsiz olur.
23 İyi toprağa ekilenler, sözü duyup anlayanlardır. Böyleleri kesinlikle ürün verir, kimi
yüz kat, kimi altmış, kimi otuz kat.”
24 Yeşua onların önüne başka bir benzetme koyup dedi: “Göğün Krallığı tarlasına iyi
tohum eken bir adama benzer.
25 Ama insanlar uykudayken, düşmanı gelip buğdayın arasına delice * tohumları ekip
gitti.
26 Ama buğday büyüyüp başak verdiğinde, deliceler de ortaya çıktı.
27 Mal sahibinin hizmetkârları gelip ona şöyle dediler: ‘Efendimiz, sen tarlana iyi
tohum ekmedin mi? Bu deliceler de nereden geldi?’
28 Adam, ‘Bunu bir düşman yaptı’ dedi.
Hizmetkârları ona, ‘Gidip deliceleri toplamamızı ister misin?’ diye sordular.
29 O ise ‘Hayır’ dedi. ‘Yoksa deliceleri toplarken onlarla birlikte buğdayı da sökersiniz.
30 Bırakın hasata kadar her ikisi birlikte büyüsünler. Hasat vaktinde orakçılara önce
deliceleri toplayın diyeceğim, onları yakmak için demet yapın. Buğdayı ise toplayarak
ambarıma koyun.”

✡ **13:15** YEŞAYA 6:9-10 * **13:25** delice, olgunlaşana kadar buğdaya çok benzeyen bir ot türüdür (muhtemelen püsküllü delice veya lolium temulentum), olgunlaştığında ise farkı çok belirgin hale gelir.

31 Yeşua onların önüne başka bir benzetme koyup dedi, “Göğün Krallığı, bir adamın
alıp tarlasına ektiği hardal tanesine benzer”
32 “Gerçi o tohumların en küçüğüdür. Ancak büyüdüğü zaman bahçe bitkilerinden
daha büyüktür ve ağaç olur. Öyle ki, göğün kuşları gelip dallarına yerleşirler.”
33 Onlara başka bir benzetme söyledi: “Göğün Krallığı, tümü mayalanıncaya dek, bir
kadının alıp üç ölçek † una sakladığı mayaya benzer.”
34 Yeşua bütün bu şeyleri kalabalıklara benzetmelerle söyledi; benzetme olmadan
onlara konuşmazdı.
35 Bu, peygamber aracılığıyla söylenen şu söz yerine gelsin diye oldu:
“Ağzımı benzetmelerle açacağım,
dünyanın kuruluşundan beri saklı kalmış sırları dile getireceğim.”✡
36 Sonra Yeşua kalabalığı gönderip eve gitti. Öğrencileri O’na gelip, “Tarla deliceleri
benzetmesini bize açıkla” dediler.
37 Onlara şöyle yanıt verdi: “İyi tohumu eken İnsanoğlu’dur.
38 Tarla da dünyadır. İyi tohumlar, göksel krallığın çocukları, deliceler de kötü olanın
çocuklarıdır.
39 Deliceleri eken düşman, İblis’tir. Hasat çağın sonudur; orakçılar da meleklerdir.
40 Böylece delicelerin ateşte yakıldığı gibi, bu çağın sonunda da öyle olacaktır.
41 İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da tökezlemeye neden olan her şeyi, kötülük
yapan herkesi, O’nun krallığından toplayarak ateşe atacaktır.
42 Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.
43 O zaman doğrular, Babaları’nın krallığında güneş gibi parlayacaklar. İşitecek kulağı
olan, işitsin.”
44 “Yine Göğün Krallığı, tarlada saklı olan bir hazineye benzer. Onu bir adam bulup
sakladı, sevinçle koşup gitti, sahip olduğu her şeyi satıp o tarlayı satın aldı.”
45 “Yine Göğün Krallığı, güzel inciler arayan bir tüccara benzer.
46 Tüccar, çok değerli bir inci bulunca gitti, sahip olduğu her şeyi satıp o inciyi satın
aldı.”
47 “Yine Göğün Krallığı, denize atılan ve her çeşit balığı denizden toplayan bir ağa
benzer.
48 Ağ dolduğunda balıkçılar onu kıyıya çekti. Oturup iyi olanları kaplara işe
yaramayanları çöpe attılar.
49 Dünyanın sonunda da böyle olacaktır. ‡ Melekler gelip kötüleri doğrulardan
ayıracaklar.
50 Ardından onları fırın ateşine atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.”
51 Yeşua onlara, “Bütün bu şeyleri anladınız mı?” diye sordu.
O’na, “Evet, Efendimiz” dediler.
52 Onlara, “Bu nedenle Göklerin Krallığı’nda öğrenci olan her yazıcı, hazinesinden eski
ve yeni şeyler çıkaran mal sahibi bir adama benzer” dedi.
53 Yeşua tüm bu benzetmeleri bitirince oradan ayrıldı.
54 Kendi memleketine geldi ve onların havrasında öğretti. Halk şaşkınlık içinde kaldı.
“Bu adam bu bilgeliği ve büyük işleri nereden elde etti?” dediler.
55 Marangozun oğlu değil mi bu? Annesinin adı Mariyam, kardeşleri Yakov, Yosef,
Simon ve Yahuda değil mi?§
56 Kızkardeşlerinin hepsi bizimle değil mi? O zaman bu adam bütün bu şeyleri nereden
elde etti?”
57 O'nun vasıtasıyla tökezlediler.

---

† **13:33** tam anlamıyla, üç sata. Üç sata yaklaşık 39 litre veya bir kileden biraz daha fazladır ✡ **13:35** MEZMURLAR 78:2 ‡ **13:49** veya çağın sonunda. § **13:55** veya Yahuda

Ama Yeşua onlara, “Bir peygamber, kendi memleketinden ve evinden başka yerde itibarsız değildir” dedi.
58 İmansızlıklarından ötürü Yeşua orada çok büyük işler yapmadı.

14

1 O günlerde, bölge kralı olan Hirodes, Yeşua’yla ilgili haberi duydu.
2 Hizmetkârlarına, “Bu, Vaftizci Yuhanna’dır” dedi. “Ölümden dirildiği için bu güçler onda işlemektedir.”
3 Hirodes, kardeşi Filipus’un karısı Hirodiya’nın hatırına, Yuhanna’yı tutuklatmış, bağlatmış ve zindana atmıştı.
4 Çünkü Yuhanna Hirodes’e, “O kadınla evlenmen Yasa’ya uygun değildir” demişti.
5 Hirodes onu öldürtmek istediyse de halktan korktu. Çünkü halk Yuhanna’yı bir peygamber sayıyordu.
6 Hirodes’in doğum günü gelince, Hirodiya’nın kızı ortalarında dans etti ve Hirodes’in hoşuna gitti.
7 Hirodes kendisinden her ne dilerse ant içip kıza söz verdi.
8 Kız, annesinin kışkırtması üzerine, “Vaftizci Yuhanna’nın başını bir tepsi üzerinde bana ver” dedi.
9 Kral buna üzüldüyse de, konuklarının önünde içtiği antlardan dolayı verilmesini buyurdu.
10 Adam gönderdi ve Yuhanna’nın başını kestirdi.
11 Yuhanna’nın kesik başı tepsi üzerinde genç kıza verildi. Kız da onu annesine götürdü.
12 Yuhanna’nın öğrencileri gelip cesedi aldılar ve gömdüler. Sonra gidip Yeşua’ya anlattılar.
13 Yeşua bunu duyunca, oradan ayrılıp tek başına bir tekneyle ıssız bir yere çekildi. Kalabalıklar bunu duyunca, kentlerden yaya olarak yola çıktılar ve O’nu takip ettiler.
14 Yeşua çıktı ve büyük bir kalabalık gördü. Onlara acıdı ve hasta olanlarını iyileştirdi.
15 Akşam olunca öğrencileri Yeşua’ya gelip, “Efendimiz burası ıssız bir yer, vakitte geç oldu. Halkı gönder de köylere gitsinler ve kendilerine yiyecek satın alsınlar” dediler.
16 Yeşua onlara, “Gitmelerine gerek yok. Onlara siz yiyecek verin” dedi.
17 O’na, “Burada yalnızca beş ekmekle iki balığımız var” dediler.
18 Yeşua, “Onları buraya, bana getirin” dedi.
19 Kalabalığa çayır üzerine oturmalarını buyurdu. Beş ekmekle iki balığı eline aldı ve göğe bakarak kutsadı; ekmekleri böldü ve öğrencilerine verdi, onlar da halka verdiler.
20 Hepsi yiyip doydu. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu kaldırdılar.
21 Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar dışında, yaklaşık beş bin erkekti.
22 Yeşua, kalabalıkları gönderirken, öğrencileri hemen tekneye binip kendisinden önce karşı yakaya gitmeye zorladı.
23 Yeşua kalabalıkları gönderdikten sonra, dua etmek için tek başına dağa çıktı. Akşam olunca, orada yalnızdı.
24 O sırada tekne denizin ortasında dalgalarla boğuşuyordu. Çünkü rüzgâr onlara tersti.
25 Gecenin dördüncü nöbetinde,* sabaha karşı Yeşua denizin üzerinden yürüyerek onlara doğru geldi.✡
26 O’nun denizin üzerinde yürüdüğünü gören öğrenciler sıkıntı içinde kaldılar. “Bu bir hayalet!” diyerek korkuyla bağrıştılar.
27 Ama Yeşua hemen onlara konuşup şöyle dedi: “Cesur olun! Benim! † Korkmayın!”

---

* **14:25** Gece eşit olarak dört vardiyaya bölünmüştür, dolayısıyla dördüncü vardiya yaklaşık olarak sabah 3'ten gün doğumuna kadardır. ✡ **14:25** İYOV 9:8 † **14:27** veya BEN'İM!

28 Petrus O'na, "Efendimiz, eğer sen isen, suların üzerinden yürüyerek sana gelmem
için bana buyruk ver" diye yanıt verdi.
29 Yeşua, "Gel!" dedi.
Petrus tekneden indi ve Yeşua'ya gelmek için suların üzerinde yürüdü.
30 Ama rüzgârın güçlü olduğunu görünce korktu ve batmaya başladı. "Efendimiz, beni
kurtar!" diye bağırdı.
31 Yeşua hemen elini uzatıp onu tuttu. Ona, "Ey kıt imanlı, neden şüphe ettin?" dedi.
32 Tekneye bindiklerinde rüzgâr kesildi.
33 Teknedekiler gelip, "Sen gerçekten Tanrı'nın Oğlu'sun!" diyerek O'na tapındılar.
34 Karşıya geçtiklerinde Ginnesar diyarına geldiler.
35 O yerin halkı Yeşua'yı tanıyınca, çevredeki bütün o bölgeye haber gönderdiler. Hasta
olanların hepsini O'na getirdiler.
36 Giysisinin saçağına‡ dokunmak için O'na yalvardılar. Dokunanların hepsi iyileşti.

15

1 Bunun üzerine Yeruşalem'den Ferisiler ve yazıcılar Yeşua'ya gelip şöyle dediler:
2 "Öğrencilerin neden atalarımızın geleneğine karşı geliyor? Çünkü yemek yerken
ellerini yıkamıyorlar?"
3 Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: "Peki siz, neden töreniz uğruna Tanrı sözüne karşı
geliyorsunuz?
4 Çünkü Tanrı, 'Babana ve annene saygı göstereceksin' ✡ diye buyurdu ve 'Babasına ya
da annesine kötü konuşan, öldürülsün.' ✡
5 Ama siz, 'Kim babasına ya da annesine, benden alacağın bütün yardım Tanrı'ya
adanmıştır derse, babasına ya da annesine saygı göstermeyecektir' diyorsunuz.
6 Böylece töreniz uğruna Tanrı sözünü geçersiz sayıyorsunuz.
7 Ey ikiyüzlüler! Yeşaya sizin hakkınızda iyi peygamberlik etmiştir:
8 'Bu halk ağızlarıyla bana yaklaşırlar,
dudaklarıyla da beni sayarlar;
ama yürekleri benden uzaktır.
9 Bana boşuna tapınırlar.
Öğreti kuralları olarak öğrettikleri, insan yapıtıdır.' " ✡
10 Yeşua halkı yanına çağırdı ve onlara, "Dinleyin ve anlayın" dedi.
11 "Ağıza giren insanı kirletmez. İnsanı kirleten ağızdan çıkandır."
12 Sonra öğrencileri O'na gelip, "Biliyor musun? Bu sözü duyunca Ferisiler alındılar"
dediler.
13 Yeşua, "Göksel Babam'ın dikmediği her fidan kökünden sökülecektir.
14 Bırakın onları; onlar körlerin kör rehberleridir. Kör köre yol göstermeye kalkışırsa
ikisi de çukura düşer" dedi.
15 Petrus O'na, "Bize bu benzetmeyi açıkla" dedi.
16 Bunun üzerine Yeşua, "Siz de mi hâlâ anlamıyorsunuz?
17 Ağıza girenin önce mideye sonra vücuttan dışarıya atıldığını bilmiyor musunuz?
18 Oysa ağızdan çıkan şeyler yürekten gelir ve insanı bunlar kirletir.
19 Çünkü kötü düşünceler, cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalan yere tanıklık ve küfür
yürekten gelir.
20 İnsanı kirleten yıkanmamış eller değil, bu şeylerdir" dedi.
21 Yeşua oradan çıkıp Sur ve Sayda bölgesine çekildi.

---

‡ **14:36** veya püskül ✡ **15:4** ÇIKIŞ 20:12; YASA'NIN TEKRARI 5:16 ✡ **15:4** ÇIKIŞ 21:17; LEVİLİLER 20:9 ✡ **15:9** YEŞAYA 29:13

22 O sınırlardan, işte, Kenanlı bir kadın Yeşua'ya gelip feryat ederek şöyle dedi: "Ey
David Oğlu, Efendimiz! Bana merhamet et! Kızım bir iblis tarafından kötü biçimde
tutsak alındı!"
23 Yeşua kadına tek söz yanıt vermedi.
Öğrencileri gelip O'na yalvardılar: "Gönder onu, çünkü arkamızdan bağırıyor."
24 Yeşua, "Ben İsrael'in kayıp koyunlarından başkasına gönderilmedim" diye yanıtladı.
25 Kadın gelip Yeşua'ya tapındı ve "Efendimiz, bana yardım et" dedi.
26 Yeşua ona, "Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak uygun olmaz" dedi.
27 Kadın, "Doğru söylüyorsun, Efendimiz" dedi. "Ama köpekler de efendilerinin
masasından yere düşen kırıntıları yerler".
28 O zaman Yeşua ona şöyle yanıt verdi: "Ey kadın, imanın büyük! Sana istediğin gibi
olsun." Ve kadının kızı işte o saatte iyileşti.
29 Yeşua oradan ayrıldı. Galile Gölü'nün yakınına geldi; dağın üzerine çıkıp orada
oturdu.
30 Yanına büyük kalabalıklar geldi. Yanlarında topal, kör, dilsiz, sakat ve daha birçok
hastalar vardı. Onları Yeşua'nın ayaklarının önüne koydular. O da onları iyileştirdi.
31 Halk dilsizlerin konuştuğunu, çolakların iyileştiğini, topalların yürüdüğünü, körlerin
gördüğünü görünce şaşırdı ve İsrael'in Tanrısı'nı yüceltti.
32 Yeşua öğrencilerini yanına çağırıp: "Bu kalabalığa acıyorum" dedi. "Üç gündür
benimle birlikteler ve yiyecek hiçbir şeyleri yok. Onları aç karınla evlerine göndermek
istemiyorum, yoksa yolda bayılabilirler."
33 Öğrencileri O'na şöyle yanıt verdiler: "Böylesine ıssız bir yerde bu kadar büyük
kalabalığa doyuracak kadar ekmek nereden bulabiliriz?"
34 Yeşua onlara, "Kaç ekmeğiniz var?" dedi.
"Yedi ekmekle birkaç küçük balığımız var" dediler.
35 Yeşua kalabalıklara yere oturmalarını buyurdu;
36 yedi ekmeği ve balıkları aldı, şükredip onları böldü ve öğrencilere verdi. Öğrenciler de
kalabalıklara verdi.
37 Hepsi yedi ve doydu. Artakalan parçalardan yedi sepet dolusu kaldırdılar.
38 Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar dışında dört bin erkekti.
39 Yeşua, kalabalıkları gönderip tekneye bindi ve Magadan sınırlarına geldi.

16

1 Ferisiler ve Sadukiler Yeşua'ya gelip O'nu deneyerek kendilerine gökten bir belirti
göstermesini istediler.
2 Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: "Akşam olunca, 'Gökyüzü kızıl olduğu için hava güzel
olacak' dersiniz.
3 Sabah, 'Bugün hava bozacak, çünkü gökyüzü kızıl ve endişe verici' dersiniz. Ey
ikiyüzlüler, gökyüzünün görünüşünü ayırt etmeyi biliyor da zamanın belirtilerini ayırt
edemiyor musunuz?
4 Kötü ve sadakatsiz kuşak bir belirti arıyor! Ama ona Peygamber Yona'nın
belirtisinden başka bir belirti verilmeyecektir."
Yeşua onları bırakıp gitti.
5 Öğrenciler gölün karşı tarafından geldiler ve ekmek almayı unutmuşlardı.
6 Yeşua onlara, "Dikkat edin, Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasından sakının" dedi.
7 Onlarsa, "Ekmek getirmediğimiz için" diyerek aralarında tartıştılar.
8 Yeşua bunu bilerek, "Ey kıt imanlılar, ekmeğiniz yok diye aranızda neden
tartışıyorsunuz?" dedi.
9 "Beş bin kişinin beş ekmeğini, kaç küfe kaldırdığınızı hâlâ fark etmiyor ve
hatırlamıyor musunuz?

10 Ya da dört bin kişinin yedi ekmeğini, kaç küfe yiyecek kaldırdığınızı fark etmiyor ve
hatırlamıyor musunuz?
11 Benim size ekmek hakkında konuşmadığımı nasıl olur da anlamıyorsunuz? Ancak
Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasından sakının."
12 O zaman, Yeşua'nın kendilerine ekmek mayasından değil, ama Ferisiler'in ve
Sadukiler'in öğretisinden sakının dediğini anladılar.
13 Yeşua, Filipus Sezariyesi bölgesine geldiğinde öğrencilerine, "İnsanlar, ben
İnsanoğlu'nun kim olduğumu söylüyor?" dedi.
14 Öğrencileri şöyle dedi: "Bazıları Vaftizci Yuhanna, bazıları Eliya, ötekiler de Yeremya
ya da peygamberlerden biridir diyor."
15 Yeşua onlara, "Ya siz, ben kimim dersiniz?" dedi.
16 Simon Petrus, "Sen, hay olan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin" diye yanıtladı.
17 Yeşua ona, "Ne mutlu sana, Yona oğlu Simon! Çünkü bunu sana açan et ve kan değil,
gökteki Babam'dır.
18 Ben de sana derim ki, sen Petrus'sun * ve kilisemi bu kayanın †üzerine kuracağım.
Hades'in ‡ kapıları ona karşı galip gelmeyecektir.
19 Göğün Krallığı'nın anahtarlarını sana vereceğim ve yeryüzünde bağladığın her şey
gökte de bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğin her şey gökte de çözülmüş olacaktır"
dedi.
20 Sonra Yeşua, kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylememelerini buyurdu.
21 O andan itibaren Yeşua, kendisinin Yeruşalem'e gitmesi, ileri gelenler, başkâhinler
ve yazıcıların elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini
öğrencilerine göstermeye başladı.
22 Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. "Bu senden uzak olsun,
Efendimiz! Bu sana asla olmayacak" dedi.
23 Ama Yeşua Petrus'a dönerek, "Çekil önümden, Şeytan! Sen bana engelsin. Çünkü
düşünceni Tanrı'nın şeyleri üzerine değil, insanın şeyleri üzerine dikiyorsun" dedi.
24 Yeşua öğrencilerine şöyle dedi: "Bir kimse ardımdan gelmek isterse, kendini inkâr
etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin.
25 Çünkü hayatını kurtarmak isteyen onu yitirecek, hayatını benim uğruma yitiren ise
onu bulacaktır.
26 Çünkü insan bütün dünyayı kazanıp da hayatını kaybederse bunun kendisine ne
faydası olur? Ya da bir insan hayatına karşılık ne verebilir?
27 Çünkü İnsanoğlu, Babası'nın görkemi içinde melekleriyle birlikte gelecek ve o zaman
herkese yaptığının karşılığını verecektir.
28 Size doğrusunu söyleyeyim, burada duranlar arasında, İnsanoğlu'nun kendi krallığı
içinde geldiğini görmeden ölümü hiç tatmayacak olanlar var."

17

1 Altı gün sonra Yeşua, yalnız Petrus, Yakov ve Yakov'un kardeşi Yuhanna'yı yanına
alarak yüksek bir dağa çıktı.
2 Onların önünde Yeşua'nın görünümü değişti.* Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık
gibi bembeyaz oldu.
3 İşte, Moşe'yle Eliya onlara göründü, Yeşua'yla konuşuyorlardı.
4 Petrus Yeşua'ya yanıt verip şöyle dedi: "Efendimiz, bizim için burada olmak iyidir.
İstersen buraya üç çardak kuralım: Biri sana, biri Moşe'ye, biri de Eliya'ya."

---

* **16:18** Petrus'un adı, Grekçe'de Petrus olup, belirli bir kaya veya taş için kullanılan bir kelimedir. † **16:18** Grekçe, petra, kaya kütlesi veya temel kaya. ‡ **16:18** veya Cehennem * **17:2** veya dönüştü

5 O daha konuşurken, işte, parlak bir bulut onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses,
"Bu benim sevgili Oğlum'dur, O'ndan hoşnudum. O'nu dinleyin!" dedi.
6 Öğrenciler bu sesi duyunca, dehşet içinde yüzüstü yere kapandılar.
7 Yeşua gelip onlara dokundu, "Kalkın, korkmayın!" dedi.
8 Başlarını kaldırdıklarında geride yalnız Yeşua'nın dışında kimseyi görmediler.
9 Dağdan inerlerken Yeşua onlara, "İnsanoğlu ölümden dirilinceye dek, bu
gördüğünüzden kimseye söz etmeyin" diye buyurdu.
10 Öğrencileri O'na sorup, "Öyleyse yazıcılar neden Eliya'nın önce gelmesi gerektiğini
söylüyorlar?" dediler.
11 Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: "Eliya gerçekten önce gelecek ve her şeyi yerine
koyacak.
12 Ama size şunu söyleyeyim, Eliya çoktan geldi ve onu tanımadılar, ona her istediklerini
yaptılar. Aynı biçimde, İnsanoğlu da onlardan acı çekecektir."
13 O zaman öğrenciler, Yeşua'nın kendilerine Vaftizci Yuhanna'dan söz ettiğini
anladılar.
14 Kalabalığın yanına vardıklarında, bir adam Yeşua'ya yaklaşarak önünde diz çöktü.
15 "Efendimiz, oğluma merhamet et!" dedi. "Çünkü sarası var ve çok acı çekiyor. Sık sık
ateşe ve suya düşüyor.
16 Onu öğrencilerine getirdim ama iyileştiremediler."
17 Yeşua, "Ey imansız ve yoldan çıkmış kuşak! Ne zamana dek sizinle birlikte
olacağım? Size daha ne vakte kadar katlanacağım? Onu buraya bana getirin" dedi.
18 Yeşua iblisi azarlayınca iblis çocuktan çıktı ve çocuk o saatte iyileşti.
19 Sonra öğrenciler yalnız olarak Yeşua'ya gelip, "Biz neden iblisi kovamadık?" dediler.
20 Onlara, "İmansızlığınızdan ötürü" dedi. "Size doğrusunu söyleyeyim, hardal tanesi
kadar imanınız olsa şu dağa, 'Buradan şuraya taşın' derseniz, taşınır; sizin için imkânsız
hiçbir şey olmayacaktır.
21 Ama bu tür, dua ve oruç dışında çıkmaz." †
22 Galile'de kalırken Yeşua öğrencilerine, "İnsanoğlu insanların eline teslim edilmek
üzere,
23 O'nu öldürecekler ama O üçüncü gün dirilecektir" dedi.
Öğrencileri buna çok kederlendiler.
24 Kafernahum'a geldiklerinde, iki dirahmilik‡ tapınak vergisini toplayanlar Petrus'a
gelip, "Öğretmeniniz tapınak vergisini ödemiyor mu?" dediler.
25 Petrus onlara "Evet" dedi.
Petrus eve girdiğinde, daha bir şey söylemeden Yeşua ona şöyle dedi: "Dünya kralları
gümrük ya da vergiyi kimlerden alır? Bu konuda ne düşünüyorsun Simon?" dedi.
"Kendi çocuklarından mı, yoksa yabancılardan mı?"
26 Petrus O'na, "Yabancılardan" dedi.
Bunu söylemesi üzerine Yeşua ona, "O zaman çocuklar muaftır.
27 Ama biz onların tökezlemesine neden olmayalım. Denize gidip oltanı at. Tuttuğun ilk
balığı çıkar, onun ağzını açtığında dört dirahmilik bir para § bulacaksın. Onu al, benim
ve kendin için onlara ver." dedi.

† **17:21** NU 21. ayeti atlar. ‡ **17:24** Didrahmi, 2 dirahmi değerinde, yaklaşık 2 Roma denariisi veya yaklaşık 2 günlük ücrete eşit olan bir Yunan gümüş sikkesidir. Genellikle yarım şekel tapınak vergisini ödemek için kullanılırdı, çünkü 2 drahmi yarım şekel gümüşe eşitti. Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 onstur. § **17:27** Stater, dört Attika veya iki İskenderiye drahmisi veya bir Yahudi şekeline eşdeğer bir gümüş sikkedir: iki kişi için yarım şekellik tapınak vergisini karşılamaya tam olarak yeter. Bir şekel yaklaşık 10 gram veya yaklaşık 0,35 ons olup genellikle gümüş sikke biçimindedir.

18

1 O saatte öğrenciler Yeşua'ya gelip, "Göğün Krallığı'nda en büyük kimdir?" dediler.
2 Yeşua yanına küçük bir çocuk çağırdı ve onu orta yere dikti.
3 "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi. "Dönüp küçük çocuklar gibi olmazsanız, Cennetin Krallığı'na asla giremezsiniz.
4 Bu nedenle, her kim bu küçük çocuk gibi alçakgönüllü olursa, Göğün Krallığı'nda en büyük odur.
5 Böyle bir küçük çocuğu benim adıma kabul eden beni kabul eder.
6 Ama kim bana iman eden bu küçüklerden birinin tökezlemesine neden olursa, boynuna kocaman bir değirmen taşı asılıp denizin dibine atılması kendisi için daha iyi olur."
7 "Tökezleme ortamları yüzünden dünyanın vay haline! Tökezleme ortamlarının gelmesi gerekir. Ama o ortama aracılık eden o kişinin vay haline!
8 Elin ya da ayağın tökezlemene neden olursa, onu kes ve kendinden at. Senin için çolak ve topal olarak hayata girmek, iki el, iki ayakla ebedi ateşe atılmaktan daha iyidir.
9 Gözün tökezlemene neden olursa, onu çıkar ve kendinden at. Senin için tek gözle hayata girmek, iki gözle Gehenna* ateşine atılmaktan daha iyidir.
10 Bu küçüklerden birini hor görmekten sakının! Çünkü size derim ki, onların gökteki melekleri, gökteki Babam'ın yüzünü her zaman görürler.
11 Çünkü İnsanoğlu kaybolmuş olanı kurtarmak için geldi." †
12 "Siz ne düşünüyorsunuz? Bir adamın yüz koyunu olup da onlardan biri yolundan sapsa, doksan dokuzunu dağlarda bırakıp yolundan sapmış olanı aramaya gitmez mi?
13 Size doğrusunu söyleyeyim, onu bulursa, yolundan sapmamış doksan dokuz koyundan daha çok onun için sevinir.
14 Bu nedenle, bu küçüklerden birinin yok olması gökteki Babanız'ın isteği değildir."
15 "Kardeşin sana karşı günah işlerse, git, yalnızca onunla senin arasında suçunu ona göster. Seni dinlerse, kardeşini geri kazanmış olursun.
16 Ama dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al ki, her söz iki ya da üç tanık ağzıyla kanıtlansın. ✡
17 Onları da dinlemeyi reddederse bunu topluluğa söyleyin. Topluluğu da dinlemeyi reddederse, o sana Tanrı tanımaz gibi ya da vergi görevlisi gibi olsun.
18 Size doğrusunu söyleyeyim, yeryüzünde her ne bağlarsanız gökte de bağlanmış olacak ve yeryüzünde her ne çözerseniz gökte de çözülmüş olacak.
19 Yine, size kesin olarak derim ki, yeryüzünde aranızdan iki kişi, dileyecekleri bir şey hakkında anlaşırlarsa, gökteki Babam tarafından kendilerine olacaktır.
20 Çünkü nerede iki ya da üç kişi benim adımla toplanırsa, ben de onların ortasındayım."
21 Sonra Petrus Yeşua'ya gelip, "Efendimiz, kardeşim bana karşı kaç kez günah işlerse onu bağışlayayım? Yedi kereye kadar mı?" dedi.
22 Yeşua ona, "Sana yedi kereye kadar değil, ben sana yetmiş kere yedi kez derim.
23 Bu nedenle Göğün Krallığı, hizmetkârlarıyla hesaplaşmak isteyen bir krala benzer.
24 Kral hesaplaşmaya başladığı zaman, kendisine on bin talant ‡ borcu olan biri getirildi.
25 Ama adam ödeyemediğinden efendisi onun, karısının, çocuklarının ve sahip olduğu bütün malının satılıp borcun ödenmesini buyurdu.
26 Bunun üzerine hizmetkâr yere kapanıp, önünde eğilerek, 'Efendimiz, bana karşı sabırlı ol, borcumun hepsini ödeyeceğim!' dedi.

---

* **18:9** veya Cehennem † **18:11** NU 11. ayeti atlar ✡ **18:16** YASA'NIN TEKRARI 19:15 ‡ **18:24** On bin talant (yaklaşık 300 ton gümüş) son derece büyük bir para miktarını temsil ediyor ve yaklaşık 60.000.000 denariiye eşdeğerdi; burada bir denarius, tarım işçilerinin bir günlük ücretine eşitti.

27 O hizmetkârın efendisi ona acıdı. Onu özgür bıraktı ve borcunu kendisine bağışladı.”
28 “Ama o hizmetkâr dışarı çıktı ve kendisine yüz dinar § borcu olan başka bir
hizmetkâr arkadaşını buldu. Onu yakalayıp, ‘Bana borcunu öde!’ diyerek boğazına
yapıştı.”
29 “Bunun üzerine hizmetkâr arkadaşı onun ayaklarına kapandı ve ‘Bana karşı sabırlı
ol, borcumu sana ödeyeceğim’ diyerek ona yalvardı.
30 Ama o istemedi. Gitti, borcunu ödeyene dek adamı zindana attı.
31 Yapılanı gören öteki hizmetkâr arkadaşları çok üzüldüler. Efendilerine gidip bütün
olup biteni anlattılar.
32 O zaman efendisi onu yanına çağırdı. Ona, ‘Ey kötü hizmetkâr! Bana yalvarınca
bütün borcunu sana bağışladım.
33 Benim sana merhamet ettiğim gibi, senin de hizmetkâr arkadaşına merhamet
etmen gerekmez miydi?’
34 Efendisi öfkelendi ve borcunu ödeyene dek onu işkencecilere teslim etti.
35 Eğer her biriniz kardeşinizi suçları için yürekten bağışlamazsanız, göksel Babam da
size öyle yapacaktır.”

19

1 Yeşua bu sözleri bitirince, Galile’den ayrıldı ve Yarden ötesinde Yahudiye sınırlarına
geldi.
2 Büyük kalabalıklar O’nu izledi, O da onları orada iyileştirdi.
3 Ferisiler Yeşua’ya geldiler, O’nu sınayarak, “Erkeğin herhangi bir nedenle karısını
boşaması Yasa’ya uygun mudur?” dediler.
4 O şöyle yanıt verdi: “ ‘Başlangıçta Yaradan’ın onları erkek ve kadın ✡ olarak
yarattığını,
5 ve ‘Bu nedenle adam babasını ve annesini bırakıp karısına bağlanacak, ikisi bir beden
olacak’ dendiğini okumadınız mı? ✡
6 Öyle ki artık onlar iki değil, ama bir bedendirler. Bu nedenle Tanrı’nın birleştirdiğini
insan ayırmasın.”
7 O’na, “Öyleyse Moşe neden erkeğin kadına boşanma belgesi vererek onu
boşayabileceğini buyurdu?” diye sordular.
8 Yeşua onlara, “Moşe, yüreklerinizin katılığından dolayı karılarınızı boşamanıza izin
verdi” dedi. “Başlangıçta böyle değildi.
9 Size derim ki, karısını fuhuş dışında bir nedenle boşayıp başkasıyla evlenen, zina
etmiş olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur.”
10 Öğrencileri Yeşua’ya, “Eğer erkeğin karısıyla durumu böyleyse evlenmemek daha
iyi!” dediler.
11 Ama Yeşua onlara, “Bu sözü herkes kabul edemez, ancak kendilerine verilmiş
olanlar bunu kabul edebilir.
12 Çünkü bazıları doğuştan hadımdır, bazıları insanlar tarafından hadım edilir, bazıları
da Göğün Krallığı uğruna kendini hadım eder. Bunu kabul edebilen kabul etsin!” dedi.
13 O zaman, ellerini üzerlerine koyup dua etmesi için O'na küçük çocukları getirdiler.
Öğrenciler onları azarladı.
14 Ama Yeşua, “Bırakın küçük çocukları, bana gelmelerine engel olmayın” dedi. “Çünkü
Cennetin Krallığı böylelerinindir.”
15 Ellerini onların üzerine koydu ve oradan ayrıldı.
16 İşte, adamın biri Yeşua’ya gelip, “İyi öğretmen, sonsuz hayata sahip olmak için ne
iyilik yapmalıyım?” diye sordu.

---

§ **18:28** 100 dinar bir talantın altmışta biri veya yaklaşık 500 gram (1,1 pound) gümüşe denk gelirdi. ✡ **19:4** YARATILIŞ 1:27 ✡ **19:5** YARATILIŞ 2:24

17 Ona, “Bana neden iyi diyorsun? * İyi olan yalnızca biri var, O da Tanrı'dır. Hayata
girmek istiyorsan buyrukları tut” dedi.
18 Adam Yeşua’ya, “Hangilerini?” diye sordu.
Yeşua şöyle dedi: “ ‘Öldürmeyeceksin.’ ‘Zina etmeyeceksin.’ ‘Çalmayacaksın.’ ‘Yalan yere
tanıklık etmeyeceksin.’
19 ‘Babana ve annene ✡ saygı göstereceksin.’ Ve, ‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’ ” ✡
20 Genç adam Yeşua’ya, “Bütün bunları gençliğimden beri tuttum. Hâlâ ne eksiğim var
ki?” dedi.
21 Yeşua ona, “Eğer kusursuz olmak istiyorsan, git, neyin varsa sat, yoksullara ver; o
zaman göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle” dedi.
22 Ancak genç adam bunu duyunca üzüntüyle gitti. Çünkü çok malı vardı.
23 Yeşua öğrencilerine şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, zengin bir adam Cennetin
Krallığı'na zorlukla girecek.
24 Size yine derim ki, bir devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin bir adamın Tanrı’nın
Krallığı’na girmesinden daha kolaydır.”
25 Öğrenciler bunu duyunca çok şaşırdılar, “Öyleyse kim kurtulabilir?” diye sordular.
26 Yeşua onlara bakarak, “İnsanlar için bu olanaksızdır, ama Tanrı'yla her şey
mümkündür” dedi.
27 Sonra Petrus, “İşte, her şeyi bıraktık ve seni izliyoruz. O zaman bizim neyimiz
olacak?” diye yanıtladı.
28 Yeşua öğrencilerine, “Size doğrusunu söyleyeyim, her şey yenilendiğinde, İnsanoğlu
görkemli tahtına oturduğunda, benim ardımdan gelen sizler de, on iki tahtta oturup
İsrael’in on iki oymağına hükmedeceksiniz.
29 Benim adım uğruna evlerini, kardeşlerini, babasını ya da annesini, karısını,
çocuklarını ya da toprağını bırakan herkes, bunların yüz katını alacak ve sonsuz hayatı
miras alacaktır.
30 Ama birincilerin çoğu sonuncu, sonuncular da birinci olacaklardır” dedi.

20

1 “Çünkü Göğün Krallığı, sabah erkenden bağında çalışacak işçiler tutmak için dışarı
çıkan ev sahibi bir adama benzer.
2 Adam, işçilerle günlüğü bir dinara * anlaşıp onları bağına gönderdi.
3 Adam yaklaşık üçüncü vakitte † çıktı, çarşı meydanında boş duran başkalarını gördü.
4 Onlara, ‘Siz de bağa gidin, hakkınız neyse veririm’ dedi. Böylece onlar da yollarına
gittiler.
5 Yine yaklaşık altıncı, dokuzuncu vakitte ‡ çıktı ve aynı şekilde yaptı.
6 Yaklaşık onbirinci vakitte§ çıktı ve boş duran başkalarını buldu. Onlara, ‘Neden
bütün gün burada boş duruyorsunuz?’ dedi.”
7 “O’na, ‘Çünkü bizi kimse işe almadı’ dediler.” “Onlara, ‘Siz de bağa gidin, hakkınız
neyse alacaksınız’ dedi.”
8 “Akşam olunca, bağın efendisi kâhyasına, ‘İşçileri çağır ve sonunculardan başlayarak
birincilere doğru ücretlerini öde’ dedi.
9 Yaklaşık onbirinci vakitte işe alınanlar gelince, her biri bir dinar aldılar.
10 Birinciler gelince, daha fazlasını alacaklarını sandılar; onlar da her biri bir dinar
aldılar.

---

* **19:17** MT ve TR. NU, “Bana neyin iyi olduğunu neden soruyorsun?” der. ✡ **19:19** ÇIKIŞ 20:12-16; YASA'NIN TEKRARI 5:16-20 ✡ **19:19** LEVİLİLER 19:18 * **20:2** Bir dinar, bir Roma aureus'unun 1/25'i değerinde bir gümüş Roma sikkesidir. Bu, bir günlük çiftlik işçiliği için yaygın bir ücretti. † **20:3** Zaman gün doğumundan gün batımına kadar ölçüldüğünden, üçüncü vakit yaklaşık olarak sabah 9:00'a denk gelir. ‡ **20:5** öğlen ve 15:00. § **20:6** Saat 17:00

11 Paralarını aldıktan sonra ev sahibine karşı homurdanıp dediler:
12 ‘Bu sonuncular bir saat çalıştı’ dediler. ‘Onları günün sıcağını ve yükünü taşıyan
bizlerle bir tuttun!’ ”
13 “Adam onlardan birine şöyle yanıt verdi, ‘Arkadaş, sana haksızlık etmiyorum.
Benimle sen bir dinara anlaşmadın mı?
14 Kendinin olanı al ve yoluna git. Sana verdiğim kadarını sonuncuya da vermek
istiyorum.
15 Kendim için malımla dilediğimi yapmak yasal değil mi? Yoksa ben iyiyim de, gözün
mü kötü?’
16 Böylece, sonuncular birinciler, birinciler de sonuncular olacak. Çünkü çağırılanlar
çoktur, ama seçilenler azdır.”
17 Yeşua Yeruşalem’e doğru çıkarken, yolda on iki öğrencisini bir kenara çekip onlara
şöyle dedi:
18 “İşte, Yeruşalem’e çıkıyoruz ve İnsanoğlu başkâhinler ve yazıcılara teslim edilecek.
Onlar O’nu ölüme mahkûm edecekler.
19 Ve O’nunla alay etmeleri, kamçılayıp çarmıha germeleri için O’nu öteki ulusların
eline teslim edecekler. Ama üçüncü gün O dirilecektir.”
20 O sırada Zebedi oğullarının annesi, oğullarıyla birlikte O’nun yanına geldi. Önünde
diz çöküp O'ndan bir şey diledi.
21 Yeşua ona, “Ne istiyorsun?” dedi.
O’na, “Buyruk ver ki, bu iki oğlum, senin krallığında biri sağında, diğeri solunda
otursun” dedi.
22 Ama Yeşua “Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz. Benim içmek üzere olduğum kâseden
içebilir misiniz, benim edilmek üzre olduğum vaftizle vaftiz edilebilir misiniz?” dedi.
O'na, “Yapabiliriz” dediler.
23 Yeşua onlara, “Tabii ki benim kâsemden içeceksiniz ve benim edildiğim vaftizle vaftiz
edileceksiniz; ama sağımda ve solumda oturmayı vermek benim elimde değil, ancak
Babam tarafından hazırlanmış olanlar içindir.” dedi.
24 On öğrenci bunu duyunca, iki kardeşe öfkelendiler.
25 Ama Yeşua onları yanına çağırıp şöyle dedi: “Biliyorsunuz ki, ulusların önderleri
onlara efendi kesilir, büyükleri de üzerlerinde hüküm sürer.
26 Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda kim büyük olmak isterse, hizmetkâr
olsun.
27 Aranızda kim birinci olmak isterse, diğerlerinin hizmetçisi olsun.
28 Nitekim İnsanoğlu hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve hayatını birçokları için
fidye olarak vermeye geldi.”
29 Yeriha’dan çıkarlarken büyük bir kalabalık Yeşua’nın ardınca gitti.
30 İşte, yol kenarında oturan iki kör, Yeşua’nın geçtiğini duyunca, “Efendimiz, ey David
Oğlu bize merhamet et!” diye bağırdılar.
31 Kalabalık, susmaları için onları azarladıysa da onlar, “Efendimiz, ey David Oğlu,
bize merhamet et!” diye daha da çok bağırdılar.
32 Yeşua durdu ve onları yanına çağırdı ve “Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?” diye
sordu.
33 O’na, “Efendimiz, gözlerimiz açılsın” dediler.
34 Yeşua acıyarak onların gözlerine dokundu. Gözleri hemen açıldı ve O’nun ardından
gittiler.

21

1 Yeruşalem’e yaklaşıp Zeytin Dağı’na, Beytfaci’ye geldiklerinde, Yeşua iki öğrencisini
gönderdi.

2 Onlara, “Karşınızdaki köye gidin, hemen orada bağlı bir eşekle yanında bir sıpa
bulacaksınız” dedi. “Onları çözerek bana getirin.
3 Eğer biri size bir şey derse, ‘Efendi’nin onlara ihtiyacı var hemen geri gönderecek’
diyeceksiniz.”
4 Bütün bunlar, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:
5 “Siyon kızına de ki,
işte, alçakgönüllü Kralın sana geliyor,
eşek üzerine, sıpaya,
eşek yavrusu üzerine binmiş sana geliyor.”✡
6 Öğrenciler gidip Yeşua’nın kendilerine buyurduğu gibi yaptılar.
7 Eşekle sıpayı getirip giysilerini üzerine koydular. Yeşua üzerine oturdu.
8 Çok büyük bir kalabalık, giysilerini yola serdi. Ötekiler de ağaç dalları kesip yola
serdi.
9 Önünde giden kalabalık ve arkadan gelenler, “David Oğlu’na Hozana!* Efendi’nin
adıyla gelene övgüler olsun! Hozana en yücelerde!” diye bağırıyordu.✡
10 Yeşua Yeruşalem’e girince, bütün kent, “Bu kimdir?” diyerek heyecanlandı.
11 Kalabalıklar, “Bu, Galile’nin Nazaret kentinden Peygamber Yeşua’dır” diyordu.
12 Yeşua Tanrı’nın tapınağına girdi ve tapınaktaki alıp satanların tümünü kovdu. Para
bozanların masalarını ve güvercin satanların sehpalarını devirdi.
13 Onlara, “‘Benim evime dua evi denecek’ ✡ diye yazılmıştır” dedi. “Ama siz onu
haydut ini yaptınız!” ✡
14 Yeşua tapınaktayken kendisine gelen topalları ve körleri iyileştirdi.
15 Ama başkâhinler ve yazıcılar onun yaptığı harikaları ve tapınakta, “David Oğlu’na
hozana!” diye bağıran çocukları gördüklerinde öfkelendiler,
16 ve Yeşua’ya, “Bunların ne dediğini duyuyor musun?” dediler.
Yeşua onlara, “Evet. Peki siz, ‘Çocukların ve emzikteki bebeklerin ağzından övgüyü
tamam ettin’ diyen sözü hiç okumadınız mı?” ✡
17 Yeşua onları bırakıp kentten, Beytanya’ya çıktı ve orada konakladı.
18 Yeşua sabah kente döndüğünde acıkmıştı.
19 Yol kenarında bir incir ağacı görüp yanına geldi. Ağaçta yapraklardan başka bir şey
bulmadı. Yeşua ağaca, “Sonsuza dek senden bir daha meyve çıkmasın!” dedi.
İncir ağacı hemen kurudu.
20 Öğrenciler bunu görünce, “İncir ağacı hemen nasıl da kurudu?” diyerek hayret
ettiler.
21 Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: “Size doğrusunu söyleyeyim, eğer imanınız olur da
kuşku duymazsanız, yalnızca incir ağacına yapılanı yapmakla kalmaz, şu dağa, ‘Yerinden
kalk, denize atıl’ derseniz, olacaktır.
22 Duada inanarak her ne dilerseniz, alacaksınız.”
23 Yeşua tapınağa girmiş öğretirken, başkâhinler ve halkın ihtiyarları O’na gelip, “Bu
şeyleri hangi yetkiyle yapıyorsun? Sana bu yetkiyi kim verdi?” dediler.
24 Yeşua onlara şu yanıtı verdi: “Ben de size bir soru soracağım; eğer bana yanıt
verirseniz, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söyleyeceğim.
25 Yuhanna’nın vaftizi neredendi? Gökten mi, yoksa insanlardan mı?”
Bunu kendi aralarında tartışıp, “ ‘Gökten dersek, bize, ‘Öyleyse ona neden
inanmadınız?’ diye soracaktır.
26 Ama, ‘İnsandan’ dersek, kalabalıktan korkarız; çünkü halk Yuhanna’yı peygamber
sayıyor.”

✡ **21:5** ZEKARİYA 9:9 * **21:9** “Hozana” “bizi kurtar” veya “bize yardım et, dua ediyoruz” anlamına gelir“. ✡ **21:9** MEZMURLAR 118:26 ✡ **21:13** YEŞAYA 56:7 ✡ **21:13** YEREMYA 7:11 ✡ **21:16** MEZMURLAR 8:2

27 Yeşua'ya yanıt verip, "Bilmiyoruz" dediler.
Yeşua onlara, "Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim" dedi.
28 "Ama şununla ilgili ne düşünüyorsunuz? Bir adamın iki oğlu vardı. Adam birincisine
gidip, 'Oğlum, git bugün bağımda çalış' dedi.
29 Oğlu, 'Gitmeyeceğim!' diye yanıt verdi. Sonra fikrini değiştirip gitti.
30 İkincisine geldi ve adam aynı şeyi söyledi. 'Gidiyorum efendim' dedi ama gitmedi.
31 İkisinden hangisi babasının isteğini yapmış oldu?"
O'na, "Birincisi" dediler.
Yeşua onlara şöyle dedi: "Size doğrusunu derim ki, vergi görevlileri ve fahişeler
Tanrı'nın Krallığı'na sizden önce giriyorlar.
32 Çünkü Yuhanna size doğruluk yoluyla geldi ve siz ona inanmadınız. Ama vergi
görevlileri ve fahişeler ona inandılar. Bunu görmenize rağmen ona iman etmek için
sonradan hâlâ tövbe etmediniz."
33 "Başka bir benzetme dinleyin: Ev sahibi bir adam vardı, bağ dikti, çevresine çit çekti,
içine üzüm sıkma çukuru kazdı, bir bekçi kulesi yaptı. Onu çiftçilere kiraya verip başka bir
ülkeye gitti.
34 Ürün zamanı yaklaşınca, ürününü almak için hizmetkârlarını çiftçilere gönderdi.
35 Çiftçiler adamın hizmetkârlarını yakalayıp, birini dövdü, birini öldürdü, diğerini de
taşa tuttu.
36 Adam bu kez ilkinden daha fazla hizmetkâr gönderdi; Çiftçiler onlara da aynı şeyi
yaptılar.
37 Adam bundan sonra, 'Oğlumu sayarlar' diyerek onlara oğlunu gönderdi.
38 Ama kiracılar adamın oğlunu görünce kendi aralarında, 'Bu varis; gelin onu
öldürelim ve mirasına el koyalım' dediler.
39 Böylece onu alıp bağdan dışarı attılar ve sonra onu öldürdüler.
40 Buna göre bağın efendisi geldiğinde, o çiftçilere ne yapacak?"
41 Yeşua'ya şöyle dedi: "Bu sefil adamları sefil bir şekilde yok edecek; bağını ürününü
kendisine mevsiminde verecek olan başka çiftçilere kiralayacak."
42 Yeşua onlara, "Kutsal Yazılar'da geçen şu sözü hiç okumadınız mı? 'Yapıcıların
reddettiği taş,
Köşenin baş taşı oldu. Bu, Efendi'den oldu,
gözümüzde şaşılacak bir iş?' " ✡
43 "Bunun için size derim ki, Tanrı'nın Krallığı sizden alınacak ve ürünlerini yetiştiren
başka bir ulusa verilecektir.
44 Bu taşın üzerine düşen parçalanacak; o da kimin üzerine düşerse onu ezip toz gibi
dağıtacaktır."
45 Başkâhinler ve Ferisiler, Yeşua'nın benzetmelerini duyunca, O'nun kendilerinden
söz ettiğini anladılar.
46 O'nu yakalamak istediler ama halktan çekindiler. Çünkü halk O'nu bir peygamber
olarak görüyordu.

22

1 Yeşua onlara yine benzetmelerle söyleyip dedi,
2 "Cennetin Krallığı, oğluna düğün ziyafeti veren bir krala benzer.
3 Kral ziyafete davet edilenleri çağırmak için hizmetkârlarını gönderdi, ama onlar
gelmek istemedi.
4 Yine kral başka hizmetkârlarını gönderip onlara, 'Davet edilenlere şunu söyleyin: İşte,
yemeğimi hazırladım. Sığırlarım ve besili hayvanlarım kesildi. Her şey hazır. Düğün
ziyafetine gelin!'

✡ **21:42** MEZMURLAR 118:22-23

5 Ama onlar buna aldırış etmedi. Biri tarlasına, biri ticaretine, kendi yollarına gittiler.
6 Geri kalanlar da kralın hizmetkârlarını yakalayıp, hakaret ettiler ve öldürdüler.
7 Kral bunu duyunca öfkelendi. Ordularını gönderip, o katilleri yok etti, kentlerini
ateşe verdi."
8 "Sonra hizmetkârlarına, 'Düğün ziyafeti hazır, ama davet edilenler buna layık
değilmiş' dedi.
9 'Bu nedenle gidin, ana yolların kavşaklarında bulabildiğiniz herkesi düğün ziyafetine
davet edin.'
10 Bu hizmetkârlar ana yollara çıktılar, iyi kötü kimi buldularsa topladılar. Düğün
konuklarla doldu.
11 "Ama kral konukları görmeye geldiğinde, orada üzerinde düğün giysisi olmayan bir
adam gördü.
12 Ona, 'Arkadaş, buraya düğün giysisi giymeden nasıl girdin?' dedi. Adamın dili
tutuldu.
13 Bunun üzerine kral, hizmetkârlara, 'Onun elini ayağını bağlayın, götürün ve dış
karanlığa atın' dedi. 'Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.'
14 Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır."
15 Sonra Ferisiler çıkıp gittiler. Yeşua'yı kendi sözüyle nasıl tuzağa düşürebilirler diye
öğütleştiler.
16 Hirodes yanlılarıyla birlikte kendi öğrencilerini O'na gönderdiler ve şöyle dediler:
"Öğretmen, senin dürüst biri olduğunu, Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini, kimseyi
kayırmadığını biliyoruz. Çünkü sen insanlar arasında taraf tutmazsın.
17 Öyleyse bize ne düşündüğünü söyler misin? Sezar'a vergi ödememiz Yasa'ya uygun
mu, değil mi?"
18 Ama Yeşua onların kötülüğünü anlayıp şöyle dedi: "Neden beni sınıyorsunuz, ey
ikiyüzlüler?
19 Bana vergi parasını gösterin."
O'na bir dinar getirdiler.
20 Onlara, "Bu suret ve yazı kimin?" diye sordu.
21 Onlar, "Sezar'ın" dediler.
Sonra onlara, "Öyleyse Sezar'ın şeylerini Sezar'a, Tanrı'nın şeylerini Tanrı'ya verin"
dedi.
22 Bunu duyunca hayret içinde kaldılar, Yeşua'yı bırakıp gittiler.
23 O gün ölümden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler Yeşua'ya gelip şunu
sordular:
24 "Öğretmen, Moşe şöyle demiştir: 'Eğer bir adam çocuk sahibi olmadan ölürse, kardeşi
onun karısıyla evlensin, kardeşi için soy* yetiştirsin.
25 Şimdi aramızda yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve öldü ve çocuğu olmadığı için
karısını kardeşine bıraktı.
26 İkincisi, üçüncüsü, yedincisine kadar aynı şey oldu.
27 Hepsinden sonra kadın öldü.
28 Buna göre, dirilişte kadın bu yediden hangisinin karısı olacak? Çünkü kadın
hepsinin oldu."
29 Yeşua onlara şu yanıtı verdi: "Siz Kutsal Yazılar'ı ve Tanrı'nın gücünü bilmediğiniz
için yanılıyorsunuz.
30 Dirilişte insanlar artık ne evlenir ne de evlendirilir, ancak Tanrı'nın gökteki
melekleri gibidirler.
31 Ama ölülerin dirilişiyle ilgili olarak, Tanrı'nın size bildirdiği şu sözü okumadınız mı?
32 'Ben Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un Tanrısı'yım'.✡ Tanrı ölülerin

* **22:24** veya tohum ✡ **22:32** ÇIKIŞ 3:6

değil, yaşayanların Tanrısı'dır."
33 Bunu duyan kalabalık, Yeşua'nın öğretişine şaşakaldılar.
34 Ama Ferisiler, Yeşua'nın Sadukiler'i susturduğunu duyunca toplandılar.
35 İçlerinden biri, bir Yasa uzmanı, O'nu sınayarak şöyle bir soru sordu.
36 "Öğretmen, Yasa'daki en büyük buyruk hangisidir?"
37 Yeşua ona, "'Tanrın Efendi'ni bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin' dedi. ✡
38 Bu ilk ve büyük buyruktur.
39 Aynı şekilde ikincisi de şudur: 'Komşunu kendin gibi seveceksin.'✡
40 Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa bağlıdır."
41 Ferisiler toplu olarak bir araya gelmişken, Yeşua onlara şu soruyu sorup dedi:
42 "Mesih hakkında ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur?"
O'na, "David'in" dediler.
43 Yeşua onlara şöyle dedi: "Öyleyse David Ruh'ta nasıl O'ndan Efendi diye söz ediyor? Şöyle diyor:
44 'Efendi, Efendim'e dedi ki,
düşmanlarını ayakların için tabure yapana dek,
sağımda otur ✡.
45 "Eğer David O'na Efendi diyorsa, O nasıl onun Oğlu olur?"
46 Hiç kimse O'na tek kelime yanıt veremedi. O günden sonra artık hiç kimse O'na bir şey sormaya cesaret edemedi.

23

1 O zaman Yeşua kalabalığa ve öğrencilerine konuşup şöyle dedi:
2 "Yazıcılar ve Ferisiler Moşe'nin kürsüsünde otururlar.
3 Bu nedenle, size söylediklerinin hepsini tutun ve yapın, ama onların işlerini yapmayın. Çünkü onlar söyler ama yapmazlar.
4 Çünkü ağır ve taşınması zor yükleri bağlayıp insanların sırtına yüklerler, ama kendileri onlara yardım etmek için parmaklarını bile oynatmazlar.
5 Ama onlar bütün işlerini insanlara görünmek için yaparlar. Hamaillerini * geniş ve giysilerinin saçaklarını † uzun yaparlar.
6 Ziyafetlerde başköşeyi, havralardaki en iyi yerleri,
7 çarşı meydanlarında selamlanmayı ve insanlar tarafından kendilerine 'Rabbuni, Rabbuni' ‡ diye seslenilmesini severler.
8 Ama siz 'Rabbuni' diye çağrılmayın. Çünkü sizin öğretmeniniz birdir, Mesih'tir ve hepiniz kardeşsiniz.
9 Yeryüzünde kimseye babanız diye çağırmayın. Çünkü Babanız birdir, O da göktedir.
10 Ne de efendiler diye çağırılın. Çünkü efendiniz birdir, Mesih'tir.
11 Aranızda en büyük olan hizmetkârınız olacak.
12 Her kim kendini yükseltirse alçaltılacak ve her kim kendini alçaltırsa yükseltilecektir."
13 "Vay size ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü siz gösteriş için uzun dualar ederken, dulların evlerini yutarsınız. Bu nedenle siz daha büyük yargıya uğrayacaksınız."
14 "Vay size ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Göğün Krallığı'nı insanlara kapatıyorsunuz; ne kendiniz giriyor ne de girmek için girenlere izin veriyorsunuz.§

✡ **22:37** YASA'NIN TEKRARI 6:5 ✡ **22:39** LEVİLİLER 19:18 ✡ **22:44** MEZMURLAR 110:1 * **23:5** Hamail (İbranice'de tefillin) bazı Yahudi erkeklerin dua ederken alınlarına ve kollarına taktıkları küçük deri keselerdir. Bunlar, içinde bazı Kutsal Yazılar bulunan küçük bir tomar taşımak için kullanılır. YASA'NIN TEKRARI 6:8'e Bkz. † **23:5** veya püsküller ‡ **23:7** NU ikinci "Rabuni"'yi atlıyor. § **23:14** Bazı Grekçe metinler 13. ve 14. ayetlerin sırasını tersine çevirir, bazıları ise 13. ayeti çıkarıp 14. ayeti 13 olarak numaralandırır. NU ise 14. ayeti çıkarır.

15 Vay size ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Tek bir kişiyi inancınıza döndürmek için
denizi, karayı dolaşırsınız. İnancınıza döneni de kendinizden iki kat Gehenna * oğlu
yaparsınız."
16 "Vay size, ey kör rehberler, 'Her kim tapınak üzerine ant içerse andı bir hiçtir, ama
her kim tapınağın altını üzerine ant içerse, o kişi zorundadır' diyorsunuz.
17 Ey kör budalalar! Hangisi daha büyük, altın mı yoksa altını kutsal kılan tapınak mı?
18 Ve yine, 'Her kim sunak üzerine ant içerse, andı bir hiçtir, ama sunaktaki sunu
üzerine ant içerse, o kişi zorundadır' diyorsunuz.
19 Ey körler! Hangisi daha büyük, sunu mu, yoksa sunuyu kutsal kılan sunak mı?
20 Bu nedenle, sunak üzerine ant içen, sunak ve üzerindeki her şeyin üzerine ant içer.
21 Tapınak üzerine ant içen, hem tapınak hem de tapınakta yaşamakta † olan O'nun
üzerine ant içer.
22 Gök üzerine ant içen, Tanrı'nın tahtı ve onda oturanın üzerine ant içer."
23 "Vay size ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü nanenin, dereotunun ve
kimyonun ‡ ondalığını verirsiniz, Yasa'nın daha ağır meseleleri: adaleti, merhameti ve
imanı eksik bırakırsınız. Ötekileri eksik bırakmadan, bunları yapmalıydınız.
24 Ey kör rehberler! Küçük sineği süzüp ayırırken, diğer yandan deveyi yutarsınız."
25 "Vay size ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü kâsenin ve tabağın dışını
temizlersiniz, ama içi soygunculuk ve taşkınlıkla doludur.
26 Ey kör Ferisi, sen önce kâsenin ve tabağın içini temizle ki, dışı da temiz olsun.".
27 "Vay size ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü siz dıştan güzel görünen, ama içi
ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu badanalı mezarlar gibisiniz.
28 Sizler de böylece dıştan insanlara doğru görünürsünüz, ama içte ikiyüzlülük ve
fesatla dolusunuz."
29 "Vay size ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü peygamberlerin mezarlarını
yaparsınız ve doğru kişilerin mezarlarını süslersiniz.
30 'Atalarımızın günlerinde yaşamış olsaydık, onlarla peygamberlerin kanına
girmezdik diyorsunuz.
31 Böylece, peygamberleri öldürenlerin çocukları olduğunuza kendiniz tanıklık
ediyorsunuz.
32 Öyleyse atalarınızın ölçeğini doldurun.
33 Ey yılanlar, ey engereklerin soyu! Gehenna§ yargısından nasıl kaçacaksınız?
34 Bu nedenle, işte, size peygamberler, bilge kişiler ve yazıcıları gönderiyorum.
Bazılarını öldürecek ve çarmıha gereceksiniz. Bazılarını havralarınızda kırbaçlayacak,
kentten kente onlara zulmedeceksiniz.
35 Öyle ki, doğru kişi Habel'in kanından, tapınakla sunak arasında öldürdüğünüz
Berekya oğlu Zekariya'nın kanına kadar, yeryüzünde dökülen bütün doğruların kanı
üzerinize gelsin.
36 Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bu şeyler bu kuşağın üzerine gelecektir."
37 "Ey Yeruşalem! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşa tutan
Yeruşalem! Bir tavuğun civcivlerini kanatlarının altına toplaması gibi, ben de senin
çocuklarını kaç kez toplamak istedim, ama siz istemediniz!
38 İşte, eviniz size ıssız bırakılacak.
39 Size şunu söyleyeyim: 'Efendi'nin adıyla gelene övgüler olsun!' diyeceğiniz zamana
dek beni bir daha görmeyeceksiniz." ✡

---

* **23:15** veya Cehennem † **23:21** NU "yaşayan"ı okur ‡ **23:23** kimyon, Cuminum cyminum'dan elde edilen aromatik bir tohumdur, lezzet ve görünüm olarak kimyona benzer. Baharat olarak kullanılır. § **23:33** veya Cehennem ✡ **23:39** MEZMURLAR 118:26

24

1 Yeşua tapınaktan çıkıp giderken, öğrencileri, tapınağın binalarını O'na göstermek için
yanına geldiler.
2 Yeşua onlara yanıt verip, "Tüm bu şeyleri görüyor musunuz? Size doğrusunu
söyleyeyim, burada taş üstünde yıkılmadık tek taş kalmayacak!" dedi.
3 Yeşua Zeytin Dağı'nda otururken, öğrencileri özel olarak O'na gelip, "Söyle bize, bu
şeyler ne zaman olacak?" dediler. "Gelişini ve çağın sonunu gösteren işaret ne olacak?"
4 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Dikkat edin, kimse sizi saptırmasın.
5 Çünkü birçokları, 'Mesih benim' diyerek benim adımla gelip birçoklarını saptıracaklar.
6 Savaşları ve savaş söylentilerini duyacaksınız. Sakın endişelenmeyin, çünkü tüm
bunların olması gerek, ama henüz daha son değildir.
7 Çünkü ulus ulusa, krallık krallığa karşı gelecek, yer yer kıtlıklar, salgın hastalıklar ve
depremler olacak.
8 Bütün bu şeyler doğum sancılarının başlangıcıdır."
9 "Sonra sizi sıkıntıya teslim edecekler, öldürecekler. Adımdan ötürü bütün uluslar
sizden nefret edecek.
10 O zaman birçok kişi tökezleyecek, birbirini teslim edecek, birbirlerinden nefret
edecek.
11 Birçok sahte peygamber ortaya çıkacak ve birçoklarını saptıracak.
12 Kötülük artacağı için, birçoklarının sevgisi soğuyacak.
13 Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır.
14 Göksel krallığın bu Müjdesi uluslara tanıklık için tüm dünyada duyurulacak ve son o
zaman gelecektir."
15 "Bu nedenle, Peygamber Daniel'in bildirdiği yıkıcı iğrenç şeyin ✡ kutsal yerde
dikildiğini gördüğünüzde -okuyan anlasın-
16 o zaman Yahudiye'de bulunanlar dağa kaçsın.
17 Damda olan, evindeki eşyaları çıkarmak için aşağı inmesin.
18 Tarlada olan, giysisini almak için geri dönmesin.
19 O günlerde gebe olan, çocuk emziren annelerin vay haline!
20 Dua edin ki, kaçışınız kışın ya da bir Şabat'ta olmasın,
21 çünkü o dönemde büyük bir sıkıntı * olacak ki, dünyanın başlangıcından şimdiye dek
böylesi olmamıştır, bundan sonra da hiç olmayacaktır.
22 O günler kısaltılmasaydı, hiçbir beden kurtulamazdı. Ama seçilmişlerin hatırına o
günler kısaltılacaktır."
23 "Eğer o zaman, biri size, 'İşte, Mesih burada!' ya da 'İşte şurada!' derse, buna
inanmayın.
24 Çünkü sahte mesihler ve sahte peygamberler ortaya çıkacak ve insanları saptırmak
için büyük belirtiler ve harikalar gösterecekler. Mümkün olsa seçilmiş olanları bile
saptıracaklar."
25 "İşte, size önceden söylüyorum."
26 "Bunun için size, 'İşte, Mesih çölde' derlerse, çıkmayın; ya da 'İşte, iç odalarda'
derlerse inanmayın.
27 Çünkü şimşek doğudan çakıp batıya kadar bile göründüğü gibi, İnsanoğlu'nun gelişi de
öyle olacaktır.
28 Çünkü leş neredeyse, akbabalar † orada toplanacak."
29 "O günlerin sıkıntısından‡ hemen sonra güneş kararacak, ay ışığını vermeyecek,
yıldızlar gökten düşecek ve göksel güçler sarsılacak.✡

✡ **24:15** DANİEL 9:27; 11:31; 12:11 * **24:21** veya baskı † **24:28** veya kartallar ‡ **24:29** veya baskı ✡ **24:29** YEŞAYA 13:10; 34:4

30 Sonra İnsanoğlu'nun işareti gökte görünecek. O zaman yeryüzündeki bütün halklar
yas tutacak. İnsanoğlu'nun göğün bulutları üzerinde güç ve büyük görkemle geldiğini
görecekler.
31 Büyük bir boru sesiyle meleklerini gönderecek. Melekler O'nun seçtiklerini göğün
bir ucundan öbür ucuna dek, dört rüzgârdan toplayacaklar."
32 "Şimdi, incir ağacıyla ilgili şu benzetmeyi öğrenin! Dalları yumuşayıp yaprak
verdiğinde, yazın yakın olduğunu bilirsiniz.
33 Siz de bütün bu şeyleri gördüğünüzde, İnsanoğlu'nun yakın olduğunu, hatta kapıda
olduğunu bilin.
34 Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşak§ bütün bunlar gerçekleşmeden geçmeyecektir.
35 Gök ve yer geçecek, ama benim sözlerim geçmeyecektir."
36 "Ama o günü ve saati, gökteki melekler bile bilmez, * yalnız Babam'dan başka
kimse bilmez.
37 Noa'nın günlerinde nasıl idiyse, İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacaktır.
38 Çünkü, Noa'nın gemiye girdiği güne dek, tufandan önceki günlerde, insanlar yiyip
içiyorlar, evleniyor ve evlendiriliyorlardı.
39 Tufan gelip hepsini alıp götürünceye dek bilmiyorlardı. İnsanoğlu'nun gelişi de öyle
olacak.
40 O zaman tarlada iki adam olacak: Biri alınacak, diğeri bırakılacak.
41 Değirmende öğüten iki kadın olacak: Biri alınacak, diğeri bırakılacak.
42 O halde uyanık kalın! Efendiniz'in hangi saatte geleceğini bilemezsiniz.
43 Ama şunu bilin ki, evin sahibi hırsızın gecenin hangi saatinde geleceğini bilseydi,
uyanık kalır ve evinin soyulmasına izin vermezdi.
44 Bu nedenle siz de hazır olun! Çünkü İnsanoğlu beklemediğiniz bir saatte gelecektir."
45 "Efendisinin, onlara yiyeceklerini zamanında vermek için kendi evinin üzerine
koyduğu sadık ve bilge hizmetkâr kimdir?
46 Efendisinin geldiği zaman böyle yapmakta bulduğu o hizmetkâra ne mutlu!
47 Size doğrusunu söyleyeyim, efendisi sahip olduğu her şeyin üzerine onu koyacaktır.
48 Ama o kötü hizmetkâr içinden, 'Efendim'in gelişi gecikiyor' deyip,
49 öteki hizmetkâr arkadaşlarını dövmeye başlarsa, sarhoşlarla birlikte yiyip içerse,
50 o hizmetkârın efendisi beklemediği bir saatte ve bilmediği bir günde gelecek.
51 onu parça parça edecek ve onun payını ikiyüzlülerle atayacaktır. Orada ağlayış ve
diş gıcırtısı olacaktır."

25

1 "O zaman Göğün Krallığı, kandillerini alıp güveyi karşılamaya çıkan el değmemiş on
kız gibi olacak.
2 Bu kızların beşi akılsız, beşi akıllıydı.
3 Akılsızlar kandillerini aldıklarında yanlarına yağ almadılar.
4 Ama akıllılar ise kandilleriyle birlikte kaplarına yağ aldılar.
5 Güvey geç kalınca, hepsini uyku bastı ve uyudular.
6 Ancak gece yarısı, 'İşte! güvey geliyor! Onu karşılamaya çıkın!' diyen bir bağrış oldu.
7 O zaman bütün el değmemiş kızlar kalkıp kandillerini tazelediler.*
8 Akılsızlar akıllılara, 'Kandillerimiz sönüyor, bize biraz yağınızdan verin' dedi.
9 Ama akıllılar onlara şöyle dediler: 'Ya size ve bize yetmezse? Siz en iyisi satıcılara
gidip kendiniz için satın alın.'

---

§ **24:34** "Kuşak" (genea) kelimesi aynı zamanda "ırk" olarak da tercüme edilebilir. * **24:36** NU "ne de oğul" ekler
* **25:7** Bir yağ lambasının fitilinin ucu, karbon birikintileriyle tıkanmasını önlemek için periyodik olarak kesilmelidir.
Fitil yüksekliği ayrıca alevin eşit şekilde yanması ve çok fazla duman üretmeden iyi ışık vermesi için ayarlanır.

10 Onlar almaya giderken güvey geldi. Hazır olanlar onunla birlikte düğün ziyafetine
girdiler ve kapı kapandı.
11 Sonra diğer el değmemiş kızlar da gelip, ‘Efendimiz, efendimiz, bize kapıyı aç’
dediler.
12 Ama güvey, ‘Size doğrusunu söyleyeyim, sizi tanımıyorum’ diye yanıtladı.
13 Bu nedenle uyanık kalın. Çünkü İnsanoğlu’nun geleceği o günü ve saati
bilmiyorsunuz.”
14 “Çünkü bu, başka bir ülkeye giden bir adamın, hizmetkârlarını çağırıp mallarını
onlara emanet etmesine benzer.
15 Adam, her birine kendi yeteneğine göre, birine beş, birine iki, birine bir talant†
verdi. Sonra yolculuğa çıktı.
16 Beş talant alan hemen gidip onlarla ticaret yaptı ve beş talant daha kazandı.
17 Aynı şekilde, iki alan da iki talant daha kazandı.
18 Ama bir talant alan gidip toprağı kazdı ve efendisinin parasını sakladı.”
19 “Uzun zaman sonra bu hizmetkârların efendisi geri döndü, onlarla hesaplaştı.
20 Beş talant alan beş talant daha getirip, ‘Efendim, bana beş talant teslim etmiştin;
işte, beş talant daha kazandım.’ dedi.”
21 “Efendisi ona, ‘Aferin, iyi ve sadık hizmetkâr’ dedi. Sen az şeyde sadık olduğunu
gösterdin, ben de seni çok şeyin üzerine koyacağım. Efendinin şenliğine gir.’ ”
22 “İki talant alan da geldi ve ‘Efendim, bana iki talant teslim etmiştin; işte, iki talant
daha kazandım’ dedi.”
23 “Efendisi ona, ‘Aferin, iyi ve sadık hizmetkâr’ dedi. Sen az şeyde sadık olduğunu
gösterdin, ben de seni büyük şeylerin üzerine koyacağım. Efendinin şenliğine gir.’ ”
24 “Sonra bir talant alan da geldi. ‘Efendimiz, senin sert bir adam olduğunu,
ekmediğin yerden biçtiğini, harman savurmadığın yerden devşirdiğini biliyordum.
25 Korktum, gidip verdiğin talantı toprağa gömdüm. İşte, senin olan sende’ dedi.”
26 “Ancak efendisi ona yanıt verip dedi, ‘Seni kötü ve tembel hizmetkâr. Ekmediğim
yerden biçtiğimi, harman savurmadığım yerden devşirdiğimi biliyordun.
27 Bu nedenle, paramı bankacılara yatırmalıydın, geldiğimde kendiminkini faiziyle
geri alırdım.
28 Bu nedenle, elindeki talantı alın ve on talantı olana verin.
29 Çünkü kimde varsa ona verilecek bolluk içinde olacak. Ama kimde yoksa, elindeki
de alınacaktır.
30 Şu yararsız köleyi, ağlayış ve diş gıcırtısının olduğu, dış karanlığa atın.’ ”
31 “Ancak İnsanoğlu görkem içinde bütün kutsal melekleriyle birlikte geldiğinde, o
zaman görkemli tahtına oturacak.
32 Bütün uluslar O’nun önünde toplanacak. O da koyunları keçilerden ayıran bir çoban
gibi, onları birbirinden ayıracak.
33 Koyunları sağına, keçileri soluna koyacak.
34 O zaman Kral sağındakilere, ‘Gelin, Babam’ın kutsadıkları, dünya kurulduğundan
beri sizin için hazırlanmış olan krallığı miras alın.
35 Çünkü acıkmıştım bana yiyecek verdiniz. Susamıştım bana içecek verdiniz.
Yabancıydım beni içeri aldınız.
36 Çıplaktım beni giydirdiniz. Hastaydım beni ziyaret ettiniz. Hapisteydim yanıma
geldiniz’ diyecek.”
37 “O zaman doğru kişiler, ‘Efendimiz, ne zaman seni aç görüp doyurduk, ya da susuz
görüp su içirdik?
38 Ne zaman seni yabancı görüp içeri aldık, ya da çıplaktın giydirdik?

† **25:15** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound'dur (aksi belirtilmediği takdirde genellikle gümüşü tartmak için kullanılır)

39 Seni ne zaman hasta ya da zindanda görüp yanına geldik?' deyip yanıtlayacaklar."
40 "Kral onlara şöyle yanıt verecek: 'Size doğrusunu söyleyeyim, çünkü bu kardeşlerimin
‡ en küçüklerinden birisi için yaptınız, benim için yapmış oldunuz.'
41 O zaman solundakilere şöyle diyecek: 'Benim yanımdan Şeytan ve melekleri için
hazırlanmış olan ebedi ateşe gidin ey lanetliler.
42 Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek vermediniz. Susamıştım bana içecek vermediniz.
43 Yabancıydım, beni içeri almadınız. Çıplaktım, beni giydirmediniz. Hastaydım,
hapisteydim, beni ziyaret etmediniz.' "
44 "O zaman onlar da, 'Efendimiz, biz seni ne zaman aç, susuz, yabancı, çıplak, hasta
ya da zindanda gördük de sana yardım etmedik?' diye yanıt verecekler."
45 "O zaman onlara yanıt verip diyecek: 'Size doğrusunu söyleyeyim, çünkü bu en
küçüklerinden birisi için bunu yapmadınız, benim için de yapmamış oldunuz.
46 Bunlar ebedi azaba, doğrular ise sonsuz hayata gidecekler."

26

1 Yeşua bütün bu sözleri bitirdikten sonra öğrencilerine,
2 "İki gün sonra Pesah geliyor ve İnsanoğlu'nun çarmıha gerilmek üzere ele verileceğini
biliyorsunuz" dedi.
3 O zaman başkâhinler, yazıcılar ve halkın ihtiyarları, Kayafa denen başkâhinin
avlusunda toplandılar.
4 Yeşua'yı hileyle tutuklayıp öldürmek için birlikte öğütleştiler.
5 Ama, "Halk arasında bir kargaşa çıkmasın diye bayramda olmasın" dediler.
6 Yeşua Beytanya'da, cüzamlı Simon'un evindeyken,
7 yanına bir kadın geldi. Kadın kaymaktaşından bir kap içinde çok değerli, güzel kokulu
bir yağ getirmişti. Yeşua sofrada otururken, kadın bu yağı O'nun başına döktü.
8 Ama öğrencileri bunu görünce kızdılar, "Nedir bu israf?" dediler.
9 "Çünkü bu yağ çok pahalıya satılıp, parası yoksullara verilebilirdi."
10 Ancak Yeşua bunu bilerek onlara, "Kadını neden rahatsız ediyorsunuz? Benim için
iyi bir iş yaptı.
11 Çünkü yoksullar hep sizinle birlikteler, ama ben hep yanınızda değilim.
12 Çünkü kadın, bu değerli yağı bedenimin üzerine dökerek, beni gömülmeye hazırlamak
için bunu yaptı.
13 Size doğrusunu söyleyeyim, bu Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının
yaptığı da onun anısına söylenecektir."
14 O zaman Onikiler'den biri -adı Yahuda İskariyot olan- başkâhinlere gitti.
15 "Eğer O'nu size teslim edersem bana ne verirsiniz?" dedi. Böylece onun için otuz
gümüş tarttılar.
16 O zamandan itibaren Yeşua'ya ihanet etmek için fırsat arıyordu.
17 Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk günü, öğrenciler Yeşua'ya gelip, "Pesah'ı yemen için
nerede hazırlık yapmamızı istersin?" dediler.
18 Yeşua, "Kentte girip şu kişiye gidin ve ona şöyle deyin, 'Öğretmen diyor ki, zamanım
yaklaştı. Pesah'ı öğrencilerimle birlikte senin evinde tutacağım.' "
19 Öğrenciler, Yeşua'nın kendilerine buyurduğu gibi yaptılar ve Pesah'ı hazırladılar.
20 Akşam olunca, Yeşua on iki öğrenciyle birlikte sofraya oturdu.
21 Yemek yerlerken, "Size doğrusunu derim ki, sizden biri bana ihanet edecek" dedi.
22 Bunu duyduklarına çok kederlendiler ve her biri O'na, "Ben değilim değil mi,
Efendimiz?" diye sormaya başladılar.

‡ **25:40** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime aynı zamanda "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da doğru şekilde çevrilebilir.

23 Yeşua, “Benimle birlikte elini tabağa daldıran bana ihanet edecektir” dedi.
24 “İnsanoğlu, kendisi hakkında yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu’na kendisi
aracılığıyla ihanet eden o adamın vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için
daha iyi olurdu.”
25 Ona ihanet eden Yahuda, “Ben miyim, Rabbuni?” diye yanıt verdi. Ona, “Sen
söyledin” dedi.
26 Onlar yemek yerken Yeşua eline ekmek aldı, onun için şükredip ekmeği parçaladı.
Öğrencilerine verip şöyle dedi: “Alın, yiyin; bu benim bedenimdir.”
27 Kâseyi aldı, şükredip onlara vererek, “Hepiniz bundan için.
28 Çünkü bu, günahların bağışlanması için birçokları uğruna dökülen Yeni Antlaşma
kanıdır.
29 Ama size şunu söyleyeyim, Babam’ın Krallığı'nda sizinle birlikte taze olarak içeceğim
o güne dek asmanın bu ürününden artık içmeyeceğim” dedi.
30 Bir ilahi söyledikten sonra Zeytin Dağı’na çıktılar.
31 O zaman Yeşua onlara: “Bu gece hepiniz benim yüzümden tökezleyip düşeceksiniz”
dedi. “Çünkü ‘Çobanı vuracağım ve sürünün koyunları dağılacak’ yazılmıştır.✡
32 Ama ben diriltildikten sonra, sizden önce Galile’ye gideceğim.”
33 Ama Petrus O’na yanıt verip, “Senin yüzünden herkes tökezlese bile, ben asla
tökezlemem” dedi.
34 Yeşua ona, “Sana doğrusu söyleyeyim, bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr
edeceksin” dedi.
35 Petrus O’na, “Seninle birlikte ölmem gerekse bile, seni inkâr etmeyeceğim” dedi.
Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi.
36 O zaman Yeşua öğrencileriyle birlikte Getsemani adlı bir yere geldi. Öğrencilerine,
“Ben şuraya gidip dua edeceğim, siz burada oturun” dedi.
37 Petrus’u ve Zebedi’nin iki oğlunu yanına aldı. Kederlenmeye, ağır bir sıkıntı
duymaya başladı.
38 Sonra onlara, “Canım ölüm derecesinde çok kederli. Burada kalın ve benimle
birlikte uyanık durun” dedi.
39 Biraz ileri gidip, yüzüstü yere kapandı. Şöyle dua etti: “Baba, mümkünse bu kâse
benden geçsin. Yine de, benim isteğim değil, senin isteğin olsun.”
40 Öğrencilerine geldi ve onları uyurken buldu. Petrus’a, “Benimle birlikte bir saat bile
uyanık duramadınız mı?
41 Uyanık durup dua edin ki, ayartıya düşmeyesiniz. Gerçi Ruh isteklidir, ama beden
zayıftır” dedi.
42 Yeşua ikinci kez gidip şöyle dua etti: “Baba, eğer ben içmeden bu kâse benden
geçemeyecek ise, senin isteğin olsun.”
43 Yine geldi ve onları uyurken buldu. Gözleri ağırlaşmıştı.
44 Onların yanlarından yine ayrıldı, aynı sözleri söyleyerek üçüncü kez dua etti.
45 O zaman öğrencilerin yanına gelerek, “Hâlâ uyuyor ve dinleniyor musunuz? İşte,
saat yaklaştı ve İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor.
46 Kalkın, gidelim. İşte, bana ihanet eden yaklaştı.”
47 O daha konuşurken, işte, Onikiler’den biri olan Yahuda gedi. Onunla birlikte
başkâhinler, halkın ihtiyarları, kılıçlarla sopalarla büyük bir kalabalık da geldi.
48 Yeşua’ya ihanet eden Yahuda, “Kimi öpersem, Yeşua O’dur. O’nu tutuklayın” diye
onlara işaret vermişti.
49 Hemen Yeşua’ya gelip, “Selam, Rabbuni!” dedi ve O’nu öptü.
50 Yeşua ona, “Arkadaş, neden buradasın?” dedi.

✡ **26:31** ZEKARİYA 13:7

O zaman onlar gelip Yeşua'nın üzerine elllerini koydular ve O'nu tuttular.
51 İşte, Yeşua'yla birlikte olanlardan biri, elini uzatıp kılıcını çekti ve başkâhinin
hizmetkârının kulağını kesti.
52 Sonra Yeşua ona, "Kılıcını yerine koy, çünkü kılıç tutanların hepsi kılıçla ölecek.
53 Yoksa Babam'dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? O da bana on iki tümenden
fazla melekleri şimdi bile gönderirdi.
54 O zaman böyle olması gerekir diyen Kutsal Yazılar nasıl yerine gelir?" dedi.
55 O saatte Yeşua kalabalığa şöyle dedi: "Bir hayduta karşıymış gibi kılıçlarla ve
sopalarla beni yakalamaya mı geldiniz? Her gün tapınakta oturup öğretiyordum, beni
tutuklamadınız.
56 Ama bütün bunlar, peygamberlerin yazıları yerine gelsin diye oldu."
O zaman bütün öğrenciler Yeşua'yı bırakıp kaçtı.
57 Yeşua'yı tutmuş olanlar, O'nu yazıcılar ve ihtiyarların da toplanmış oldukları
Başkâhin Kayafa'ya götürdüler.
58 Ama Petrus başkâhinin avlusuna kadar Yeşua'yı uzaktan takip etti. Sonucu görmek
için içeri girip nöbetçilerle birlikte oturdu.
59 Başkâhinler, ihtiyarlar ve bütün kurul, Yeşua'yı öldürebilmek için O'na karşı yalancı
tanık aradılar.
60 Ama bulamadılar. Birçok yalancı tanık öne çıkmasına rağmen bulamadılar. Sonunda
iki yalancı tanık öne çıktı.
61 Onlar şöyle dedi: "Bu adam, 'Tanrı'nın tapınağını yıkıp üç günde onu yeniden
yapabilirim' dedi."
62 Başkâhin ayağa kalkıp Yeşua'ya, "Hiç yanıtın yok mu? Nedir bunların sana karşı
ettikleri bu tanıklıklar?"
63 Yeşua sessiz kaldı. Başkâhin ise O'na, "Hay olan Tanrı aracılığıyla sana ant
içtiriyorum, söyle bize, sen Tanrı'nın Oğlu Mesih misin?"
64 Yeşua ona, "Sen söylemiş oldun. Yine de size şunu söyleyeyim, bundan sonra
İnsanoğlu'nun Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutları üzerinde geldiğini
göreceksiniz."
65 Bunun üzerine başkâhin giysilerini yırtarak şöyle dedi: "Küfretti! Artık daha fazla
tanıklara niye ihtiyacımız olsun? İşte, O'nun küfrünü duyduk.
66 Buna ne dersiniz?"
"Ölümü hakketti!" diye yanıtladılar.
67 O zaman yüzüne tükürüp O'nu yumrukladılar. Kimileri de O'nu tokatlayıp,
68 "Haydi, bize peygamberlik et ey Mesih! Sana kim vurdu?" dediler.
69 Petrus dışarıda avluda oturuyordu ve bir hizmetçi kız ona gelip, "Sen de Galileli
Yeşua'yla birlikteydin!" dedi.
70 Ama Petrus onların önünde, "Neden bahsettiğini bilmiyorum" diyerek bunu inkâr
etti.
71 Avlu kapısının önüne çıktığında, başka biri orada bulunanlara, "Bu adam da
Nazaretli Yeşua'yla birlikteydi" dedi.
72 Yine Petrus, "Bu adamı tanımıyorum" diye ant içerek inkâr etti.
73 Kısa bir süre sonra yanında duranlar gelip Petrus'a, "Gerçekten sen de onlardansın,
çünkü konuşman seni tanıtıyor" dediler.
74 O zaman Petrus lanet ederek, "Bu adamı tanımıyorum!" diye ant içmeye başladı.
Hemen horoz öttü.
75 Petrus, Yeşua'nın kendisine söylemiş olduğu şu sözü hatırladı: "Horoz ötmeden önce
sen beni üç kez inkâr edeceksin." O zaman dışarı çıktı ve acı acı ağladı.

27

1 Sabah olunca, bütün başkâhinler ve halkın ihtiyarları Yeşua'yı öldürmek için O'na
karşı öğütleştiler.
2 O'nu bağladılar, götürüp Vali Pontius Pilatus'a teslim ettiler.
3 O zaman Yeşua'ya ihanet eden Yahuda, O'nun mahkûm edildiğini görünce pişman
oldu ve otuz parça gümüşü başkâhinlere ve ihtiyarlara geri getirip şöyle dedi,
4 "Ben suçsuz kana ihanet ederek günah işledim."
Ama onlar, "Bundan bize ne? Bunu sen düşün" dediler.
5 Yahuda gümüş paraları tapınağın içine atıp gitti. Sonra da gidip kendini astı.
6 Başkâhinler gümüş paraları alıp, "Kan bedeli olduğu için bunları tapınak hazinesine
koymak yasaya uygun değildir" dediler.
7 Öğütleşip yabancıları içine gömmek üzere bunlarla Çömlekçi Tarlası'nı satın aldılar.
8 Bu nedenle o tarlaya bugüne dek "Kan Tarlası" denilmiştir.
9 O zaman Peygamber Yeremya* aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu:
"İsrael'in çocuklarından bazılarının
O'na biçtikleri değerin bedeli olarak
onlar otuz parça gümüşü aldılar,
10 Efendi'nin bana buyurduğu gibi,
çömlekçi Tarlası için verdiler."✡
11 Yeşua valinin önünde durdu. Vali O'na "Yahudilerin Kralı sen misin?" diye sordu.
Yeşua ona, "Söylediğin gibidir" dedi.
12 Başkâhinler ve ihtiyarlar O'nu suçlayınca hiç yanıt vermedi.
13 O zaman Pilatus O'na, "Sana karşı yapılan bunca tanıklığı duymuyor musun?"
dedi.
14 Yeşua bir söz bile, hiç yanıt vermedi. Vali buna çokça hayret etti.
15 Her Pesah'ta vali, halkın istediği bir tutukluyu salıvermeyi adet edinmişti.
16 Barabba adında herkes tarafından bilinen bir tutuklu vardı.
17 Bu nedenle halk toplandığında Pilatus onlara, "Kimi salıvermemi istersiniz?
Barabba'yı mı, yoksa Mesih denen Yeşua'yı mı?" dedi.
18 Çünkü O'nu kıskançlık nedeniyle kendisine teslim ettiklerini biliyordu.
19 Pilatus, yargı kürsüsünde otururken, karısı haber göndererip, "O doğru adamla bir işin
olmasın. Çünkü bugün rüyamda O'ndan ötürü çok sıkıntı çektim" dedi.
20 Başkâhinler ve ihtiyarlar, Barabba'yı isteyip, Yeşua'yı mahvetmek için halkın aklını
çeldiler.
21 Ama Vali onlara, "İkisinden hangisini size salıvermemi istersiniz?" diye sordu.
"Barabba!" dediler.
22 Pilatus onlara, "Öyleyse Mesih denilen Yeşua'yı ne yapayım?" dedi. Hepsi ona,
"Çarmıha gerilsin!" dediler.
23 Vali, "Neden? O ne kötülük yaptı ki?" dedi.
Ama onlar, daha da çok, "Çarmıha gerilsin!" diyerek bağırdılar.
24 Pilatus, yapılacak bir şey olmadığını, tam tersine bir kargaşanın başladığını görünce
su aldı ve kalabalığın önünde ellerini yıkayıp şöyle dedi: "Bu doğru kişinin kanından ben
suçsuzum. Buna siz kendiniz bakın!"
25 Bütün halk, "O'nun kanı bizim ve çocuklarımızın üzerine olsun!" diye karşılık verdi.
26 O zaman Pilatus, onlar için Barabba'yı serbest bıraktı. Yeşua'yı ise kamçılattı ve
çarmıha gerilmek üzere teslim etti.
27 Sonra valinin askerleri Yeşua'yı Pretoryum adı verilen vali konağına götürüp bütün
taburu başına topladılar.

---

* **27:9** bazı el yazmalarında "Yeremya" kelimesi atlanmıştır ✡ **27:10** ZEKARİYA 11:12-13; YEREMYA 19:1-13; 32:6-9

28 O'nu soyup üzerine kırmızı bir kaftan geçirdiler.
29 Dikenlerden bir taç örüp başına koydular, sağ eline de bir kamış tutturdular.
Önünde diz çöküp, "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyerek O'nunla alay ettiler.
30 Üzerine tükürdüler, kamış alıp başına vurdular.
31 O'nunla alay ettikten sonra, kaftanı üzerinden çıkarıp, kendi giysilerini üzerine
giydirdiler ve çarmıha gerilmek üzere O'nu götürdüler.
32 Dışarı çıktıklarında, Simon adında Kireneli bir adam buldular. Yeşua'nın çarmıhını
taşısın diye yanlarında onu zorla götürdüler.
33 "Golgota", yani Kafatası denilen yere geldiklerinde,
34 içmesi için Yeşua'ya ödle† karıştırılmış ekşi şarap‡ verdiler. Yeşua tadınca onu içmek
istemedi.
35 O'nu çarmıha gerdikten sonra, askerler kura çekerek giysilerini kendi aralarında
paylaştılar.§
36 Ve oturup başında nöbet tuttular.
37 Başının üzerine, "BU, YAHUDİLER'İN KRALI YEŞUA'DIR" yazan bir suç yaftası
koydular.
38 O zaman O'nunla birlikte biri sağında, biri solunda olmak üzere iki haydut çarmıha
gerildi.
39 Oradan geçenler, başlarını sallayarak Yeşua'ya sövdüler,
40 "Ey sen, tapınağı yıkan ve onu üç günde yapan, kurtar kendini! Tanrı'nın Oğlu'ysan
çarmıhtan in!" diyorlardı.
41 Aynı şekilde başkâhinler, yazıcılar, Ferisilerle* ve ihtiyarlar da alay ederek şöyle
dediler:
42 "Başkalarını kurtardı, ama kendini kurtaramıyor. Eğer O İsrael'in Kralı'ysa, şimdi
çarmıhtan insin de, O'na iman edelim.
43 Tanrı'ya güveniyor. 'Ben Tanrı'nın Oğlu'yum' diyordu. Eğer Tanrı O'nu istiyorsa
şimdi kurtarsın."
44 O'nunla çarmıha gerilmiş olan haydutlar da aynı şekilde O'na hakaret ettiler.
45 Altıncı vakitten† dokuzuncu vakite‡ kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü.
46 Dokuzuncu vakite doğru Yeşua yüksek sesle, "Eli, Eli, lama Şevaktani?" yani, "Tanrım,
Tanrım, beni neden bıraktın?" ✡ diye bağırdı.
47 Orada duranlardan bazıları bunu duyduğunda, "Bu adam Eliya'yı çağırıyor" dediler.
48 İçlerinden biri hemen koşup bir süngер aldı, onu sirke ile doldurup bir kamışın
üzerine takıp Yeşua'ya içirdi.
49 Diğerleri, "Dur bakalım, Eliya O'nu kurtarmaya gelecek mi görelim" dediler.
50 Yeşua yine yüksek sesle bağırdı ve ruhunu verdi.
51 İşte, tapınağın perdesi yukarıdan aşağıya doğru ikiye ayrıldı. Yer sarsıldı ve kayalar
yarıldı.
52 Mezarlar açıldı ve uyumuş olan birçok kutsalın cesetleri dirildi;
53 Yeşua'nın dirilişinden sonra bu kişiler mezarlardan çıkıp kutsal kente girdiler ve
birçok insana göründüler.
54 Yeşua'yı bekleyen yüzbaşı ve onunla birlikte olanlar, depremi ve diğer olanları
görünce, "Gerçekten bu, Tanrı'nın Oğlu'ydu!" diyerek dehşete kapıldılar.
55 Orada, olup bitenleri uzaktan izleyen birçok kadın vardı. Bunlar, Galile'den
Yeşua'nın ardından gelip O'na hizmet etmişlerdi.

---

† **27:34** Safra, pelin otu bitkisinden elde edilen, tadı acı, koyu yeşil renkli, alkol etkisi olan bir yağdır. ‡ **27:34** veya sirke § **27:35** TR, "Peygamberin söylediği şu söz yerine gelsin diye: 'Giysilerimi aralarında paylaştılar, elbisem için kura çektiler' " diye ekler [bkz. Mezmur 22:18 ve Yuhanna 19:24] * **27:41** TR "Ferisiler"i atlar † **27:45** öğleyin ‡ **27:45** 15:00 ✡ **27:46** MEZMURLAR 22:1

56 Aralarında Magdalalı Mariyam, Yakov ile Yosef'in annesi Mariyam ve Zebedi
oğullarının annesi de vardı.
57 Akşam olunca, kendisi de Yeşua'nın öğrencisi olan Yosef adında, Aramatyalı zengin
bir adam geldi.
58 Bu adam Pilatus'a gidip Yeşua'nın cesedini istedi. O zaman Pilatus cesedin
verilmesini buyurdu.
59 Yosef cesedi aldı, temiz bir keten beze sardı ve kayaya oydurmuş olduğu kendi
yeni mezarına onu yatırdı.
60 Sonra mezarın kapısına karşı büyük bir taş yuvarladı ve ayrıldı.
61 Magdalalı Mariyam oradaydı ve diğer Mariyam ise mezarın karşısında oturuyordu.
62 Ertesi gün, yani Hazırlık Günü'nden sonraki gün, başkâhinler ve Ferisiler Pilatus'un
yanında toplandılar.
63 "Efendim, o aldatıcının daha hayattayken ne dediğini hatırlıyoruz. 'Üç gün sonra
tekrar dirileceğim' dedi.
64 Bu nedenle, mezarın üçüncü güne kadar güvenlik altına alınmasını buyruk verin.
Yoksa öğrencileri gece gelip cesedi çalar ve halka, 'Ölümden dirildi' derler. Ve böylece son
aldatmaca ilkinden beter olur" dediler.
65 Pilatus onlara, "Sizin nöbetçiniz var, gidip mezarı yapabildiğiniz gibi güvenlik altına
alın" dedi.
66 Böylece onlar nöbetçiyle birlikte gittiler ve mezarı güvenlik altına alıp taşı
mühürlediler.

28

1 Şabat'ın ardından, haftanın ilk günü şafak sökerken, Magdalalı Mariyam ve diğer
Mariyam mezarı görmeye geldiler.
2 İşte, büyük bir deprem oldu. Çünkü Efendi'nin bir meleği gökten indi ve gelip taşı
kapıdan yuvarlayarak üzerine oturdu.
3 Görünüşü şimşek gibi, giysisi de kar gibi beyazdı.
4 Onun korkusundan nöbetçiler sarsıldılar ve ölü gibi oldular.
5 Melek kadınlara şöyle yanıt verdi: "Korkmayın, çarmıha gerilmiş Yeşua'yı aradığınızı
biliyorum.
6 O burada değil, çünkü söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin, Efendi'nin yattığı yeri
görün.
7 Çabuk gidin ve öğrencilerine şöyle deyin: 'O ölümden dirildi. İşte, sizden önce Galile'ye
gidiyor; orada O'nu göreceksiniz.' İşte, size söyledim."
8 Kadınlar korku ve büyük sevinç içinde hızla mezardan ayrıldılar. Yeşua'nın
öğrencilerine haberi duyurmak için koştular.
9 Öğrencilerine haber vermeye giderlerken, işte, Yeşua karşılarına çıktı ve onlara,
"Sevinin!" dedi.
Yeşua'nın ayaklarına sarılarak O'na tapındılar.
10 Sonra Yeşua onlara, "Korkmayın. Gidip kardeşlerime * haber verin, Galile'ye
gitmelerini söyleyin, beni orada görecekler" dedi.
11 Kadınlar yolda giderken, işte, nöbetçilerden bazıları kente giderek olan şeyleri
başkâhinlere bildirdiler.
12 Onlar ihtiyarlarla birlikte öğütleştikten sonra sonra askerlere yüklü gümüş vererek
şöyle dediler:
13 "Öğrencileri geceleyin gelip biz uyurken O'nun cesedini çalıp götürdüler
diyeceksiniz.

* **28:10** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime aynı zamanda "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da doğru şekilde çevrilebilir.

14 Bu, valinin kulağına gidecek olursa, onu biz ikna eder ve sizi kaygılandırmayız.”
15 Böylece parayı aldılar ve kendilerine söylendiği gibi yaptılar. Bu söylenti bugüne dek
Yahudiler arasında yayılmıştır.
16 On bir öğrenci Galile’ye, Yeşua’nın kendilerini gönderdiği dağa gittiler.
17 Yeşua’yı gördüklerinde O’nun önünde eğildiler. Ama bazıları şüphe içindeydi.
18 Yeşua yanlarına geldi ve onlara söyleyip dedi: “Gökte ve yerde bütün yetki bana
verildi.
19 †Gidin ve bütün ulusları öğrenci yapın; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un adıyla
vaftiz edin;
20 size buyurduğum her şeyi tutmalarını onlara öğretin. İşte ben, çağın sonuna dek her
zaman sizinle birlikteyim.” Amin.

† **28:19** TR ve NU “bu nedenle” ekler

MARKOS

1 Tanrı Oğlu Yeşua Mesih'in Müjdesi'nin başlangıcı.
2 Peygamberlerde yazılı olduğu gibi,
"İşte,* habercimi senin önünden gönderiyorum;
o senin önünde yolumu hazırlayacak."✡
3 "Çölde haykıranın sesi,
'Efendi'nin yolunu hazırlayın!
O'nun patikalarını düzleyin' diyor."✡
4 Yuhanna çölde vaftiz ederek† geldi ve günahların bağışı için tövbe vaftizini duyuruyordu.
5 Bütün Yahudiye ülkesi ve Yeruşalemliler'in hepsi ona çıkıyorlardı. Günahlarını itiraf ederek onun tarafından Yarden Irmağı'nda vaftiz ediliyorlardı.
6 Yuhanna deve tüyü giyinmişti, belinde deri kuşağı vardı. Çekirge ve yaban balı yerdi.
7 Şunu duyurup diyordu: "Benden sonra, benden daha güçlü olan geliyor. Eğilip O'nun çarıklarının bağını çözmeye ben layık değilim.
8 Ben sizi su içinde‡ vaftiz ettim, ama O sizi Kutsal Ruh'la vaftiz edecektir."
9 O günlerde Yeşua, Galile'nin Nazaret Kenti'nden geldi ve Yuhanna tarafından Yarden'de vaftiz edildi.
10 Hemen sudan çıkarak, göklerin yarıldığını ve Ruh'un güvercin gibi üzerine indiğini gördü.
11 Gökyüzünden, "Sen benim, kendisinden hoşnut olduğum sevgili Oğlum'sun" diyen bir ses geldi.
12 Ruh O'nu hemen çöle çıkardı.
13 Çölde kırk gün kaldı ve Şeytan tarafından denendi. Vahşi hayvanlarla birlikteydi ve melekler O'na hizmet ediyordu.
14 Yuhanna tutuklandıktan sonra Yeşua, Tanrı Krallığı'nın Müjdesi'ni duyurarak Galile'ye geldi.
15 "Zaman doldu. Tanrı'nın Krallığı yakındır! Tövbe edin ve Müjde'ye iman edin" diyordu.
16 Galile Denizi'nin kıyısından geçerken, Simon ile kardeşi Andreas'ı denize ağ atarken gördü. Çünkü onlar balıkçıydı.
17 Yeşua onlara, "Ardımdan gelin, sizi insan tutan balıkçılar yapacağım" dedi.
18 Hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler.
19 Yeşua oradan biraz ilerleyince, Zebedi'nin oğulları Yakov ile kardeşi Yuhanna'yı gördü. Teknede ağlarını onarıyorlardı.
20 Hemen onları çağırdı. Onlar da babaları Zebedi'yi işçilerle birlikte teknede bırakıp Yeşua'nın ardından gittiler.
21 Kafernahum'a gittiler ve Şabat Günü Yeşua hemen havraya girip öğretmeye başladı.
22 O'nun öğretisine şaştılar. Çünkü onlara yazıcılar gibi değil, yetki sahibi biri gibi öğretiyordu.
23 O anda havralarında bulunan kirli ruhu olan bir adam, "Ey Nazaretli Yeşua, bizden ne istiyorsun?" diyerek bağırdı.

---

* **1:2** "ἰδοὺ" kelimesinden gelen "İşte" bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. ✡ **1:2** MALAKİ 3:1 ✡ **1:3** YEŞAYA 40:3 † **1:4** veya daldırmak ‡ **1:8** Burada "içinde" olarak çevrilen Grekçe(en) sözcüğü bazı bağlamlarda "ile" olarak da çevrilebilir.

24 “Bizi yok etmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum: Sen Tanrı’nın
Kutsalı’sın!”
25 Yeşua, “Sessiz ol, adamdan çık!” diyerek onu azarladı.
26 Kirli ruh adamı sarsıp yüksek sesle bağırarak ondan çıktı.
27 Hepsi şaştılar ve kendi aralarında, “Bu nedir? Yeni bir öğreti mi? Kirli ruhlara bile
yetkiyle buyruk veriyor, onlar da itaat ediyor!” dediler.
28 Onunla ilgili haber her yere, Galile’nin bütün bölgelerine ve çevresine yayıldı.
29 Havradan çıkınca, Yakov ve Yuhanna’yla birlikte hemen Simon ve Andreas’ın
evine geldiler.
30 Simon’un kaynanası ateş içinde yatıyordu. Ondan Yeşua’ya hemen söz ettiler.
31 O da gelip kadını elinden tutup kaldırdı. Ateş hemen§ kadını terk etti, kadın da
onlara hizmet etti.
32 Akşam üzeri, güneş battığında, hastaları ve iblise tutulmuş olanları O’na getirdiler.
33 Bütün kent halkı kapıda toplanmıştı.
34 Çeşitli hastalıklara yakalanmış birçok kişiyi iyileştirdi ve birçok iblisi kovdu. İblislerin
konuşmasına izin vermedi çünkü O’nu tanıyorlardı.
35 Sabah erkenden, hava daha aydınlanmadan Yeşua kalkıp dışarı çıktı. Issız bir yere
gidip orada dua etti.
36 Simon ve yanındakiler O'nu aradılar.
37 O’nu bulduklarında, “Herkes seni arıyor” dediler.
38 Yeşua onlara, “Başka yakındaki kasabalara gidelim, oralarda da duyurayım” dedi.
“Çünkü ben bunun için çıktım.”
39 Müjde’yi havralarında duyurarak, iblisleri kovarak bütün Galile bölgesini dolaştı.
40 Yeşua’ya cüzamlı biri geldi. Önünde diz çökerek, “İstersen beni temizleyebilirsin” diye
yalvardı.
41 O da acıyarak elini uzatıp adama dokundu, “İsterim. Temiz ol!” dedi.
42 Bunu söyleyince, cüzam hemen ondan ayrıldı ve temiz oldu.
43 Yeşua onu sıkıca uyararak hemen yanından gönderdi.
44 “Sakın kimseye bir şey söyleme! Git, kendini kâhine göster ve onlara tanıklık olsun
diye, temizliğin için Moşe’nin buyurduğu şeyleri sun” dedi.
45 Ama o dışarı çıkıp, çok şey duyurmaya, bu meseleyi yaymaya başladı. Öyle ki, Yeşua
artık bir kente açıktan giremez oldu, dışarıda ıssız yerlerdeydi. Halk her yerden O’na
geliyordu.

2

1 Birkaç gün sonra Yeşua tekrar Kafernahum’a geldiğinde evde olduğu duyuldu.
2 Bir anda o kadar çok insan toplandı ki, kapı çevresi bile kapanmıştı, onlara Tanrı
sözünü söylüyordu.
3 O’na dört kişinin taşıdığı felçli bir adamı getirdiler.
4 Kalabalık nedeniyle O’na yaklaşamayınca, bulunduğu yerin çatısını açtılar. Çatıyı
bozduktan sonra üstünde felçlinin yattığı yatağı indirdiler.
5 Yeşua onların imanını görüp felçliye, “Oğlum, günahların bağışlandı” dedi.
6 Ama orada oturan yazıcılardan bazıları yüreklerinde şöyle düşündüler:
7 “Bu adam neden böyle konuşup küfrediyor? Günahları yalnız Tanrı'dan başka kim
bağışlayabilir?”
8 İçlerinden geçen bu düşünceleri hemen ruhunda sezen Yeşua onlara, “Yüreğinizde
neden bu şeyleri düşünüyorsunuz?

§ **1:31** NU “hemen” ifadesini atlar.

9 Hangisi daha kolay, felçliye, ‘Günahların bağışlandı’ demek mi, yoksa ‘Kalk, yatağını
topla ve yürü’ demek mi?
10 Ama İnsanoğlu’nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu
bilesiniz diye” Felçliye dedi,
11 “Sana söylüyorum, kalk yatağını topla, evine git”
12 Adam kalktı, yatağını hemen topladı ve hepsinin önünde çıktı. Herkes şaşkınlık
içindeydi. Tanrı’yı yücelterek, “Böylesini hiç görmemiştik” diyorlardı.
13 Yeşua yine deniz kıyısına gitti. Bütün kalabalıklar O’na geliyor, O da onlara
öğretiyordu.
14 Oradan geçerken, vergi toplama yerinde oturan Alfay oğlu Levi’yi gördü. Ona
“Ardımdan gel” dedi. O da kalkıp O'nun ardından gitti.
15 Onun evinde sofrada oturuyordu, birçok vergi görevlisi ve günahkâr Yeşua'yla ve
öğrencileriyle sofraya oturmuştu. Çünkü çok kişi vardı, O’nun ardınca gidiyorlardı.
16 Yazıcılar ve Ferisiler, O’nun günahkârlarla ve vergi görevlileriyle birlikte yemek
yediğini görünce, öğrencilerine, “Niçin vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yiyip
içiyor?” dediler.
17 Yeşua bunu duyunca onlara şöyle dedi: “Sağlamların değil, hastaların hekime
ihtiyacı var. Ben doğruları değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.”
18 Yuhanna’nın öğrencileri ve Ferisiler oruç tutuyorlardı. Onlar Yeşua’ya gelip,
“Yuhanna’nın ve Ferisiler’in öğrencileri oruç tutarken neden senin öğrencilerin oruç
tutmuyor?” diye sordular.
19 Yeşua onlara, “Güvey yanlarındayken davetliler oruç tutabilirler mi?” dedi. “Güvey
yanlarında olduğu sürece oruç tutamazlar!
20 Ama güveyin onlardan alınacağı günler gelecek ve onlar o zaman, o gün oruç
tutacaklar.
21 Hiç kimse eski bir giysiye yeni kumaş parçası dikmez. Yoksa yama çeker, yenisi
eskisinden kopar, yırtık daha beter olur.
22 Hiç kimse yeni şarabı eski şarap tulumlarına koymaz; yoksa şarap tulumları patlatır,
şarap da tulumlar da mahvolur. Yeni şarabı ancak yeni şarap tulumlarına koyarlar”
23 Bir Şabat Günü Yeşua ekin tarlalarından geçiyordu. Öğrencileri giderken başakları
koparmaya başladılar.
24 Ferisiler Yeşua’ya, “Bak, Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorlar?” dediler.
25 Yeşua onlara, “David’le yanındakiler aç ve muhtaç kaldıklarında, David’in ne
yaptığını, hiç okumadınız mı?” dedi.
26 “Başkâhin Aviyatar’ın zamanında David Tanrı’nın evine nasıl girdi? Kâhinlerden
başkasının yemesi yasak olan sergi ekmeklerini yedi ve yanındakilere de verdi.”
27 Onlara şöyle dedi: “İnsan Şabat için değil, Şabat insan için yapıldı.
28 Bu nedenle İnsanoğlu Şabat'ın da Efendisi’dir.”

3

1 Yeşua yine havraya girdi ve orada eli sakat bir adam vardı.
2 Bazıları O’nu suçlamak için Şabat Günü hastayı iyileştirip iyileştirmeyeceğini
gözlüyorlardı.
3 Yeşua eli sakat olan adama, “Ayağa kalk” dedi.
4 Orada bulunanlara şöyle dedi: “Şabat Günü iyilik yapmak mı yoksa kötülük yapmak
mı yasaya uygundur? Hayat kurtarmak mı yoksa öldürmek mi?”
Ama onlar sessiz kaldılar.
5 Onlara öfkeyle baktı. Çünkü yüreklerinin katılığı O’nu kederlendirmişti. Adama, “Elini
uzat” dedi. Uzattı ve eli eski haline dönüp diğer eli gibi sağlam oldu.

6 Ferisiler dışarı çıktı ve Hirodes yanlılarıyla O'nu hemen nasıl yok edebilecekleri
üzerine gizlice anlaştılar.
7 Yeşua, öğrencileriyle birlikte deniz kıyısına çekildi; Galile'den, Yahudiye'den,
8 Yeruşalem'den, İdumeya'dan, Yarden'in ötesinden ve Sur ve Sayda çevresinden büyük
bir kalabalık O'nun ardından gitti. Yaptığı büyük işleri duyanlar O'na geldi.
9 Yeşua, kalabalıktan dolayı kendisini sıkıştırmasınlar diye, öğrencilerine kendi yanında
küçük bir tekne bekletmelerini söyledi.
10 Çünkü birçoklarını iyileştirmiş olduğu için türlü türlü hastalıklara yakalanmış olanlar
O'na dokunmak için akın ediyorlardı.
11 Kirli ruhlar O'nu gördüklerinde önünde yere kapanıp, "Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!" diye
haykırıyorlardı.
12 Yeşua kendisini belli etmesinler diye onları sıkı sıkıya uyardı.
13 Yeşua dağa çıktı ve istediği kişileri yanına çağırdı. Onlar da yanına gittiler.
14 Kendisiyle birlikte olsunlar, onları sözü duyurmaya göndersin,
15 hastalıkları iyileştirme ve iblisleri kovma yetkisine sahip olsunlar diye on iki kişiyi
atadı:
16 Petrus adını verdiği Simon,
17 Gökgürültüsü Oğulları adını verdiği Zebedi'nin oğulları Yakov ve Yuhanna,
18 Andreas, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakov, Taday, Yurtsever
Simon,
19 ve Yeşua'ya ihanet eden Yahuda İskariot.
Yeşua sonra bir eve girdi.
20 Öyle büyük bir kalabalık toplandı ki, Yeşua'yla öğrencileri yemek bile yiyemediler.
21 Arkadaşları bunu duyunca, "O çıldırmış" diyerek O'nu tutmaya geldiler.
22 Yeruşalem'den gelen yazıcılar, "O'nda Baalzevul var" dediler, "İblisleri iblislerin
önderiyle kovuyor."
23 Yeşua yazıcıları yanına çağırıp onlara benzetmelerle şöyle dedi: "Şeytan, Şeytan'ı
nasıl kovar?
24 Bir krallık kendi içinde bölünürse, o krallık ayakta kalamaz.
25 Bir ev kendi içinde bölünürse, o ev ayakta kalamaz.
26 Şeytan da kendine başkaldırmış ve bölünmüşse, artık ayakta kalamaz; sonu gelmiştir.
27 Önce güçlü adamı bağlamadan, hiç kimse güçlü adamın evini soymak için içeri
giremez. Bağladıktan sonra evini soyar."
28 "Size doğrusunu söyleyeyim, insan soyunun bütün günahları ve ettiği bütün küfürler
bağışlanacaktır.
29 Ama her kim Kutsal Ruh'a küfrederse asla bağışlanmayacak, ebedi mahkumiyete
uğrayacaktır."
30 Çünkü onlar, "O'nda kirli bir ruh var" demişlerdi.
31 Annesiyle kardeşleri geldi, dışarıda durup O'nu çağırmaları için haber gönderdiler.
32 Kalabalık çevresinde oturuyordu ve ona, "İşte, annen, erkek kardeşlerin ve kız
kardeşlerin* dışarıda seni arıyorlar" dediler.
33 Yeşua onlara, "Kimdir annem ve erkek kardeşlerim?" diye karşılık verdi.
34 Etrafında oturanlara bakarak, "İşte, annem ve erkek kardeşlerim!
35 Çünkü Tanrı'nın isteğini kim yerine getirirse, erkek kardeşim, kız kardeşim ve
annem odur" dedi.

* **3:32** TR "kız kardeşlerini" atlar

4

1 Yeşua yine deniz kıyısında öğretmeye başladı. Büyük bir kalabalık çevresinde toplandı.
Bu nedenle denizde bir tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık deniz kıyısında
karadaydı.
2 Onlara benzetmelerle birçok şey öğretti. Öğretirken şöyle dedi:
3 "Dinleyin! İşte, çiftçi tohum ekmek için dışarı çıktı.
4 Ekerken, bazı tohumlar yol kenarına düştü ve kuşlar * gelip onları yuttular.
5 Diğerleri, toprağı az kayalık yere düştü. Toprak derin olmadığı için hemen filizlendi.
6 Ancak güneş doğduğunda kavruldular ve kök salamadıkları için kuruyup gittiler.
7 Bazıları dikenler arasına düştü. Dikenler büyüyüp filizleri boğdu ve ürün vermedi.
8 Diğerleri iyi toprağa düştü. Büyüyüp çoğalarak ürün verdi. Kimisi otuz, kimisi altmış,
kimisi de yüz kat ürün verdi.
9 İşitecek kulağı olan işitsin" dedi.
10 Onikiler'le birlikte olan çevresindekiler Yeşua'yla yalnız kalınca, O'na benzetmelerin
anlamını sordular.
11 Onlara şöyle dedi: "Size Tanrı Krallığı'nın sırrı verildi, ama dışarıdakilere her şey
benzetmelerle olur.
12 Şöyle ki, 'Baksınlar ama görmesinler, duysunlar ama anlamasınlar, öyle ki, dönüp
bağışlanmasınlar.' " ✡
13 Onlara, "Siz bu benzetmeyi anlamıyor musunuz? O zaman bütün benzetmeleri
nasıl anlayacaksınız?
14 Çiftçi sözü eker.
15 Sözün ekildiği yerde, yol kenarında olanlar şunlardır; duydukları zaman Şeytan
hemen gelir, onlarda ekilmiş olan sözü alıp götürür.
16 Aynı şekilde, kayalık yerlere ekilenler şunlardır, sözü duydukları zaman onu hemen
sevinçle kabul ederler.
17 Kendilerinde kök yoktur, ancak kısa ömürlüdürler. Sözden dolayı sıkıntı yada zulüm
olunca hemen tökezlerler.
18 Diğerleri dikenler arasına ekilen tohumlardır. Sözü işitmesine işitirler.
19 Ancak bu çağın kaygıları, zenginliğin aldatıcılığı ve diğer şeylerin arzuları araya
girip sözü boğar ve ürün vermesine engel olur.
20 İyi toprağa ekilenler ise, sözü işitip kabul eden, kimi otuz, kimi altmış, kimi yüz kat
ürün verenlerdir."
21 Onlara şöyle dedi: "Kandil, sepetin † ya da yatağın altına koymak için mi getirilir?
Kandilliğe koymak için değil mi?
22 Çünkü gizli olan ne varsa bilinmek üzere gizlenmiştir; saklı olan ne varsa ışığa
getirilmek üzere saklanmıştır.
23 İşitecek kulağı olan işitsin."
24 Onlara, "İşittiklerinize dikkat edin. Hangi ölçekle ölçerseniz, o ölçekle ölçüleceksiniz.
İşitene daha çok verilecektir.
25 Çünkü kimde varsa, ona daha fazlası verilecek ve kimde yoksa, sahip olduğu bile
kendisinden alınacaktır" dedi.
26 "Tanrı'nın Krallığı, toprağa tohum saçan bir adama benzer.
27 Gece olunca uyur gündüz olunca kalkar. Kendisi nasıl olduğunu bilmez, tohum
filizlenir ve büyür" dedi.
28 "Çünkü toprak kendiliğinden ürün verir. Önce filizi, sonra başağı, sonra başağı
dolduran taneyi verir.

---

* **4:4** TR "göğün" kelimesini ekler ✡ **4:12** YEŞAYA 6:9-10 † **4:21** kelimenin tam anlamıyla bir modion, yaklaşık bir ölçek (yaklaşık 9 litre) içeren kuru bir ölçüm sepeti

29 Ürün olgunlaşınca hemen orağı vurur, çünkü hasat gelmiştir.”
30 “Tanrı’nın Krallığı'nı neye benzetelim, ya da hangi benzetmeyle örnek verelim?
31 Hardal tohumuna benzer, hardal tohumu yeryüzünde toprağa ekilen en küçük
tohum olmasına karşın,
32 ekildikten sonra büyür, bütün sebzelerden daha büyük olur, büyük dallar salar;
öyle ki, gökteki kuşlar onun gölgesinde barınabilir.”
33 Bu gibi birçok benzetmelerle duyabilecekleri kadar sözü onlara söylerdi.
34 Benzetme olmadan onlara söylemezdi. Ama kendi öğrencilerine ayrı olarak her şeyi
açıklardı.
35 O gün akşam olunca öğrencilerine, “Karşı tarafa geçelim” dedi.
36 Onlar kalabalığı bırakıp Yeşua’yı olduğu gibi tekneye aldılar. Yanında başka küçük
tekneler de vardı.
37 Büyük bir fırtına çıktı. Dalgalar tekneye o kadar çok vurdu ki, tekne neredeyse
suyla dolmuştu.
38 Yeşua teknenin arka tarafında bir yastık üzerinde uyuyordu. O’nu uyandırıp,
“Öğretmenimiz, ölüyoruz umursamıyor musun?” diye sordular.
39 Yeşua kalkıp rüzgârı azarladı ve denize, “Sus! Sakin ol!” dedi. Rüzgâr durdu ve
büyük bir sakinlik oldu.
40 Onlara, “Neden bu kadar çok korkuyorsunuz? Nasıl oluyor da hiç imanınız yok?”
dedi.
41 Onlar çok korkmuş birbirlerine, “Bu adam kim ki, rüzgâr ve deniz bile O’na itaat
ediyor?” dediler.

5

1 Denizin karşı yakasına, Gerasalılar’ın memleketine geldiler.
2 Yeşua tekneden inince, kirli ruhu olan bir adam mezarlık mağaralardan çıkıp hemen
O’nu karşıladı.
3 Adam mezarda yaşıyordu. Kimse onu zincirle bile bağlayamıyordu.
4 Çünkü sık sık pranga ve zincirlerle bağlanmasına karşın pranga ve zincirleri
parçalamıştı. Hiç kimse onunla baş edemiyordu.
5 Daima, gece gündüz mezarlarda, dağlarda bağırıyor ve kendini taşlarla yaralıyordu.
6 Yeşua’yı uzaktan görünce koşup geldi, O’nun önünde yere kapandı.
7 Yüksek sesle haykırıp, “Ey Yeşua, Yüce Tanrı’nın Oğlu, benim seninle ne işim var?
Tanrı aracılığıyla sana yalvarırım, bana işkence etme!” dedi.
8 Çünkü ona, “Bu adamdan çık, ey kirli ruh!” demişti.
9 Yeşua ona, “Adın ne?” diye sordu.
O’na, “Benim adım Tümen, çünkü çoğuz” dedi.
10 Kendilerini o diyarın dışına göndermemesi için O'na çok yalvardılar.
11 Orada dağın yanında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı.
12 İblisler, “Bizi şu domuzların içine gönder de onların içine girelim” diyerek O’na
yalvardılar.
13 Yeşua onlara izin verdi. Kirli ruhlar çıkıp domuzların içine girdiler. İki bin kadar
olan o sürü, sarp yamaçtan aşağı denize atıldı, denizde boğuldu.
14 Domuzları güdenler kaçtılar, ve kentte ve diyarda olanları anlattılar.
İnsanlar olup biteni görmek için geldi.
15 Yeşua’nın yanına geldiklerinde, bir tümen iblise tutulmuş olan adamı giyinmiş, aklı
başında, otururken görünce korktular.
16 Görenler, iblise tutulmuş adama olanları ve domuzların başına gelenleri anlattılar.
17 Bölgelerinden ayrılması için Yeşua’ya yalvarmaya başladılar.

18 Yeşua tekneye girerken, önceden iblise tutulmuş olan adam kendisiyle birlikte
kalmak için ona yalvardı.
19 Yeşua adama izin vermedi. Ona, "Evine, dostlarının yanına geri dön" dedi.
"Efendi'nin senin için ne büyük şeyler yaptığını ve sana nasıl acıdığını onlara anlat."
20 Adam kendi yoluna gitti ve Dekapolis'te Yeşua'nın kendisi için nasıl büyük şeyler
yaptığını duyurmaya başladı. Herkes hayret içinde kaldı.
21 Yeşua teknede karşı kıyıya geçtiğinde, büyük bir kalabalık çevresinde toplandı.
Kendisi deniz kıyısındaydı.
22 İşte, havra yöneticilerinden Yair adında biri geldi. Yeşua'yı görünce ayaklarına
kapandı.
23 O'na "Kızım ölmek üzere. Lütfen gelip ellerini onun üzerine koy ki iyileşsin ve
yaşasın!" diyerek çok yalvardı.
24 Yeşua onunla birlikte gitti. Büyük bir kalabalık da ardından gidiyor ve O'nu her
yönden sıkıştırıyordu.
25 On iki yıldır kanaması olan bir kadın,
26 birçok hekimin elinden çok şeyler çekmiş, varını yoğunu harcamış, iyileşeceğine daha
da kötü olmuştu.
27 Kadın Yeşua hakkında anlatılanları duymuştu, kalabalığın içinde arkadan gelip
Yeşua'nın giysisine dokundu.
28 Çünkü, "Yalnız giysisine dokunsam, iyileşeceğim" dedi.
29 Hemen kadının kan akıntısı kurudu. Kadın bedenindeki ızdırabından kurtulduğunu
hissetti.
30 Yeşua, kendisinden bir gücün çıktığını hemen anladı. Kalabalığın içinde dönüp,
"Giysilerime kim dokundu?" diye sordu.
31 Öğrencileri O'na, "Kalabalığın seni sıkıştırdığını görüyorsun! 'Bana kim dokundu
mu?' diyorsun" dediler.
32 Yeşua bunu kimin yaptığını görmek için etrafına bakındı.
33 Kadın, kendisine ne olduğunun farkında olarak korkuyla titreyerek geldi. Yeşua'nın
önünde yere kapandı ve O'na tüm gerçeği anlattı.
34 Ona, "Kızım, imanın seni iyileştirdi. Esenlik içinde git ve hastalığından şifa bul" dedi.
35 Yeşua daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden insanlar gelip, "Kızın öldü.
Öğretmeni neden hâlâ rahatsız ediyorsun?" dediler.
36 Ama Yeşua, söylenen sözü duyunca, hemen havra yöneticisine, "Korkma, yalnızca
iman et" dedi.
37 Yeşua, Petrus, Yakov ve Yakov'un kardeşi Yuhanna dışında kimsenin ardından
gelmesine izin vermedi.
38 Yeşua havra yöneticisinin evine geldi ve gürültüyü, ağlayanları, yüksek sesle feryat
edenleri gördü.
39 İçeri girince onlara, "Niçin gürültü yapıp ağlıyorsunuz? Çocuk ölmedi, uyuyor" dedi.
40 Onlar O'nunla alay ettiler. Ama Yeşua hepsini dışarı çıkardıktan sonra çocuğun
babasını, annesini ve yanında olanları alıp çocuğun yattığı yere girdi.
41 Çocuğun elinden tutup, "Talita kumi!" dedi. Bunun tercümesi, "Kızım, sana
söylüyorum, kalk!" demektir.
42 On iki yaşında olan kız hemen ayağa kalktı ve yürüdü. Oradakiler büyük hayret
içinde kaldı.
43 Yeşua, "Bunu kimse bilmesin" diyerek onları sıkı sıkıya uyardı. Kıza yiyecek bir
şeyler verilmesini buyurdu.

6

1 Yeşua oradan çıkıp kendi memleketine geldi. Öğrencileri de O'nun ardından gittiler.

2 Şabat geldiğinde, Yeşua havrada öğretmeye başladı. O'nu duyan birçok kişi şaşıp kaldı.
"Bu adam bu şeyleri nereden aldı?" diye soruyorlardı. "Bu adama verilen bilgelik
nedir, O'nun ellerinden nasıl böyle büyük işler çıkıyor?
3 Mariyam'ın oğlu, Yakov, Yose, Yahuda ve Simon'un erkek kardeşi olan marangoz
değil mi bu? Kız kardeşleri burada bizimle değil mi?" Bu nedenle O'na gücendiler.
4 Yeşua onlara, "Bir peygamber, kendi ülkesinde, kendi akrabaları arasında ve kendi
evinden başka yerde itibarsız değildir" dedi.
5 Orada birkaç hastayı, ellerini üzerine koyup iyileştirmek dışında başka büyük iş
yapamadı.
6 Onların imansızlıklarına hayret etti.
Yeşua köyleri dolaşıp öğretiyordu.
7 Onikiler'i yanına çağırdı ve onları ikişer ikişer halkın arasına göndermeye başladı.
Onlara kirli ruhlar üzerinde yetki verdi.
8 Onlara yolculukları için yalnızca bir değnek dışında hiçbir şey almamalarını
buyurdu: Yanlarına ekmek, torba, keselerinde para almayacaklardı.
9 Onlara çarık giymelerini söyledi. "İki gömlek giyinmeyin" dedi.
10 Onlara, "Her nerede bir eve girerseniz, oradan ayrılıncaya kadar orada kalın" dedi.
11 "Her kim sizi kabul etmez ve dinlemezse, oradan ayrılırken onlara uyarı olsun diye
ayaklarınızın altındaki tozu silkin! Size doğrusunu söyleyeyim, yargı gününde Sodom ve
Gomora'nın hali o kentten daha katlanılabilir olacak!"
12 Onlar da çıkıp insanlar tövbe etsinler diye sözü duyurdular.
13 Birçok iblis kovdular ve birçok hastayı yağla meshederek iyileştirdiler.
14 Kral Hirodes bunu duydu, çünkü O'nun adı tanınır olmuştu. Hirodes, "Vaftizci
Yuhanna ölümden dirildi. Bu nedenle bu güçler onda işlemektedir" diyordu.
15 Diğerleri, "O Eliya'dır" diyordu. Ötekiler de, "O, peygamberlerden biri gibi bir
peygamberdir" diyordu.
16 Ama Hirodes bunu duyunca, "Bu, başını kestirdiğim Yuhanna'dır" dedi. "Ölümden
dirildi."
17 Hirodes, adam göndererip Yuhanna'yı tutuklatmış ve erkek kardeşi Filipus'un karısı
Hirodiya'nın hatırına onu zindana atıp bağlamıştı.
18 Çünkü Yuhanna Hirodes'e, "Kardeşinin karısı ile evlenmen Yasa'ya aykırıdır"
demişti.
19 Hirodiya bu nedenle Yuhanna'ya karşı kin besliyor; onu öldürmek istiyor ama
yapamıyordu.
20 Hirodes, Yuhanna'nın doğru ve kutsal bir adam olduğunu bildiği için ondan
korkuyor ve onu koruyordu. Onu dinlediği zaman çok şey yapardı ve onu
memnuniyetle dinlerdi.
21 Hirodes'in doğum gününde soylular, komutanlar ve Galile'nin ileri gelenleri için
verdiği şölende uygun gün gelmişti.
22 Hirodiya'nın kızı gelip dans ettiğinde, Hirodes'in ve yanında oturanların hoşuna
gitti. Kral genç kıza, "Dile benden, ne dilersen sana vereceğim" dedi.
23 Ona, "Benden ne dilersen, krallığımın yarısı bile olsa sana vereceğim" diye ant içti.
24 Dışarı çıkıp annesine, "Ne isteyim?" diye sordu. Annesi de, "Vaftizci Yuhanna'nın
başını" dedi.
25 Kız hemen kralın yanına gelip, "Vaftizci Yuhanna'nın başını bir tepside hemen
bana vermeni istiyorum" diye dileğini söyledi.
26 Kral buna çok üzüldüyse de kendi antlarından ve sofrada kendisiyle oturanlardan
dolayı kızı reddetmek istemedi.
27 Kral hemen muhafız askerlerinden birini göndererip Yuhanna'nın başını getirmesini
buyurdu. Asker gidip zindanda Yuhanna'nın başını kesti.

28 Başı bir tepsi üzerinde getirip genç kıza verdi. Genç kız da annesine verdi.
29 Yuhanna'nın öğrencileri bunu duyunca gelip cesedini aldılar ve mezara koydular.
30 Elçiler, Yeşua'nın yanına dönüp yaptıkları ve öğrettikleri her şeyi O'na anlattılar.
31 Yeşua onlara, "Gelin yalnız olarak sakin bir yere çekilin de biraz dinlenin" dedi. Çünkü gelip giden o kadar çoktu ki yemek yemeye bile vakitleri yoktu.
32 Tekne ile sakin bir yere doğru tek başlarına gittiler.
33 Halk onların gittiğini gördü ve birçoğu O'nu tanıdı, bütün kentlerden de yürüyerek oraya koştular. Onlardan önce vardılar ve O'nun yanına toplandılar.
34 Yeşua çıkınca büyük bir kalabalık gördü. Onlara acıdı çünkü çobansız koyunlar gibiydiler ve onlara birçok şey öğretmeye başladı.
35 Vakit geç olunca öğrencileri Yeşua'nın yanına gelip, "Burası ıssız bir yer, vakit de geç oldu" dediler.
36 "Onları gönder de çevredeki çiftlik ve köylere gitsinler ve kendilerine ekmek satın alsınlar, çünkü yiyecek hiçbir şeyleri yok."
37 Yeşua öğrencilere, "Onlara siz yiyecek bir şeyler verin" diye yanıt verdi.
O'na, "Gidip iki yüz dinarlık* ekmek alıp da onlara yiyecek bir şey mi verelim?" diye sordular.
38 Yeşua onlara, "Kaç ekmeğiniz var? Gidip bakın" dedi. Öğrenip, "Beş ekmek ile iki balık" dediler.
39 Herkesin gruplar halinde yeşil çayıra oturmasını buyurdu.
40 Onlar da yüzer, ellişer kişilik gruplar halinde oturdular.
41 Yeşua beş ekmekle iki balığı aldı, göğe bakıp kutsadı; ekmekleri böldü ve önlerine koymak için öğrencilerine verdi. İki balığı da hepsinin arasında paylaştırdı.
42 Hepsi yediler ve doydular.
43 Artakalan parçalardan ve balıktan on iki sepet dolusu kaldırdılar.
44 Yemek yiyenler† beş bin erkekti.
45 Yeşua hemen öğrencilerine tekneye binip kendisinden önce karşı yakada bulunan Beytsayda'ya gönderdi. Kendisi de kalabalığı gönderecekti.
46 Onları gönderdikten sonra dua etmek için dağa çıktı.
47 Akşam olunca tekne denizin ortasındaydı. Yeşua yalnız başına karadaydı.
48 Öğrencilerinin kürek çekerken sıkıntı yaşadıklarını gördü. Çünkü rüzgâr onlara karşıydı. Gecenin dördüncü nöbetine doğru Yeşua denizin üstünde yürüyerek✡ onlara doğru geldi. Yanlarından geçip gidecekti.
49 Ama onlar, denizde yürüdüğünü görünce O'nun hayalet olduğunu sanıp bağrıştılar.
50 Çünkü hepsi O'nu görüp sıkıntıya düşmüştü. Ama Yeşua hemen onlara seslenip, "Cesur olun, benim ‡ korkmayın!" dedi.
51 Tekneye yanlarına bindi, rüzgâr da dindi. Onlarsa büyük bir şaşkınlık ve hayret içindeydi.
52 Çünkü ekmek hakkında anlamamışlardı; yürekleri katılaşmıştı.
53 Karşıya geçtiklerinde Ginnesar'da karaya çıkıp kıyıya demirlediler.
54 Tekneden çıktıklarında, halk Yeşua'yı hemen tanıyıp
55 koşarak bütün yöreyi dolaştılar. Yeşua'nın bulunduğu yeri duyup, hastaları döşekleriyle oraya götürmeye başladılar.
56 Köylerde, kentlerde ya da diyarda Yeşua'nın gittiği her yerde, hastaları meydanlara yatırıyorlar, giysisinin saçağına§ dokunsunlar diye O'na yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi iyileşti.

---

* **6:37** 200 dinar bir tarım işçisinin yaklaşık 7-8 aylık ücretine denk gelirdi. † **6:44** TR "yaklaşık" ekler ✡ **6:48** İYOV 9:8 ‡ **6:50** or, "BEN'İM!" § **6:56** veya püskül

7

1 Yeruşalem'den gelen Ferisiler ve bazı yazıcılar, Yeşua'nın yanında toplandılar.
2 O'nun öğrencilerinden bazılarının murdar, yani yıkanmamış ellerle yemek yediğini
görünce, kusur buldular.
3 Çünkü Ferisiler ve Yahudiler, atalarının töresini tutarlar ellerini ve kollarını
yıkamadan yemek yemezler.
4 Çarşıdan geldiklerinde yıkanmadıkça yemek yemezler. Bunun yanı sıra kâselerin,
testilerin, bakır kapların yıkanmasıyla ilgili başka birçok töreyi de tutmayı kabul
etmişlerdir.
5 Ferisiler ve yazıcılar Yeşua'ya "Öğrencilerin neden atalarımızın töresine göre
yürümüyorlar? Murdar ellerle neden yemek yiyorlar?" diye sordular.
6 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Yeşaya siz ikiyüzlüler hakkında iyi peygamberlik
etmiştir! Yazılmış olduğu gibi,
'Bu halk dudaklarıyla beni sayar, ama yürekleri benden uzaktır.
7 Ama bana boşuna taparlar, çünkü öğreti olarak öğrettikleri, insan buyruklarıdır.' " ✡
8 "Çünkü siz Tanrı'nın buyruğunu bir yana koyuyor, insanların töresini sıkıca
tutuyorsunuz; kâselerin, kapların yıkanması ve bunun gibi daha birçok şey yapıyorsunuz."
9 Yeşua onlara şöyle dedi: "Siz kendi törenizi tutmak için Tanrı buyruğunu ne güzel
reddediyorsunuz?
10 Çünkü Moşe, 'Babana ve annene saygı göstereceksin' ✡ ve 'Babasına ya da annesine
söven öldürülsün' demiştir. ✡
11 Ama siz, 'Bir adam babasına ya da annesine, benden sana yararlı olacak şey
kurbandır, * yani Tanrı'ya adanmıştır derse,
12 o zaman artık babasına ya da annesine hiçbir şey yapmasın' diyorsunuz.
13 Böylece aktardığınız törenizle Tanrı'nın sözünü hükümsüz kılmış oluyorsunuz.
Bunun gibi çok şeyler yapıyorsunuz."
14 Yeşua halkı yanına çağırıp onlara, "Hepiniz beni dinleyin ve şunu anlayın" dedi.
15 "İnsanın dışından, içine giren hiçbir şey onu kirletemez. İnsanı kirleten, insanın
içinden çıkan şeylerdir.
16 İşitecek kulağı olan, işitsin!" †
17 Yeşua kalabalıktan ayrılıp eve girince, öğrenciler O'na bu benzetmeyi sordular.
18 Onlara, "Siz de mi anlayışsızsınız? İnsana dışarıdan giren hiçbir şeyin onu
kirletemeyeceğini anlamıyor musunuz?
19 Çünkü o yüreğine değil, midesine gider, sonra da helaya atılır, bütün yiyecekler
temiz yapılmaz mı?" ‡
20 Yeşua şöyle dedi: "İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır.
21 Çünkü kötü düşünceler, zina, cinsel günahlar, hırsızlık,
22 açgözlülük, kötülük, hile, şehvet dolu düşünceler, kötü gözle bakmak, küfür, kibir ve
akılsızlık içerden, insanın yüreğinden çıkar.
23 Bütün bu kötü şeyler içten gelir ve insanı kirletir."
24 Yeşua oradan kalkıp Sur ve Sayda sınırlarına gitti. Bir eve girdi ve kimsenin
bilmesini istemiyordu. Ama halkın dikkatinden kaçmadı.
25 Çünkü küçük kızında kirli ruh olan bir kadın, Yeşua'yla ilgili haberi duydu ve geldi.
O'nun ayaklarına kapandı.

✡ **7:7** YEŞAYA 29:13 ✡ **7:10** ÇIKIŞ 20:12; YASA'NIN TEKRARI 5:16 ✡ **7:10** ÇIKIŞ 21:17; LEVİLİLER 20:9 * **7:11** Korban, Tanrı'ya adanan adak anlamına gelen İbranice bir kelimedir. † **7:16** NU 16. ayeti atlar ‡ **7:19** NU, Yeşua'nın doğrudan alıntısını ve sorusunu "hela"dan sonra bitirir ve ayeti "Böylece bütün yiyeceklerin temiz olduğunu ilan etti." sözleriyle bitirir.

26 Yahudi olmayan bu kadın Yunanlı olup Suriye-Fenike ırkındandı. İblisi kızından
kovması için yalvardı.
27 Ama Yeşua ona, “Önce çocuklar doysun, çünkü çocukların ekmeğini alıp köpeklere
atmak uygun değildir” dedi.
28 Ama kadın O’na, “Evet, Efendimiz” dedi. “Köpekler de masanın altında çocukların
kırıntılarını yer.”
29 Yeşua ona, “Bu sözden dolayı yoluna git. İblis kızından çıktı.” dedi.
30 Kadın evine vardığında, iblis çıkmış durumda, çocuğunu yatakta yatar buldu.
31 Yeşua Sur ve Sayda sınırlarından ayrılıp Dekapolis bölgesinin ortasından geçerek yine
Galile Denizi’ne geldi.
32 O’na sağır ve dili tutuk bir adam getirdiler. Elini üzerine koyması için yalvardılar.
33 Yeşua onu kalabalığın arasından ayrıca bir yana çıkardı. Parmaklarını adamın
kulaklarına soktu, tükürüp diline dokundu.
34 Göğe bakarak içini çekti ve adama, “Effata!”, yani “Açıl!” dedi.
35 Adamın kulakları hemen açıldı, dili çözüldü ve düzgün bir şekilde konuşmaya başladı.
36 Yeşua oradakilere bundan kimseye söz etmemelerini buyurdu. Ama onları ne
kadar buyurursa onlar o kadar çok haberi yaydılar.
37 Halk büyük bir şaşkınlık içindeydi. “O'nun yaptığı her şey iyi.
Sağırların kulaklarını açıyor, dilsizleri bile konuşturuyor!” diyorlardı.

8

1 O günlerde, çok büyük bir kalabalık vardı. Yiyecek hiçbir şeyleri olmadığından Yeşua
öğrencilerini yanına çağırıp onlara şöyle dedi,
2 “Halka acıyorum. Üç gündür benimle birlikteler ve yiyecek hiçbir şeyleri yok.
3 Onları aç evlerine gönderirsem, yolda bayılırlar. Aralarında bazıları uzun yoldan
geldiler.”
4 Öğrencileri O’na, “Burası ıssız bir yer, insan bu kadar insanı ekmekle nereden
doyurabilir?” diye yanıtladılar.
5 Yeşua onlara, “Kaç ekmeğiniz var?” diye sordu.
“Yedi” dediler.
6 Yeşua kalabalığa yere oturmalarını buyurdu. Ardından yedi ekmeği aldı.
Şükrettikten sonra onları böldü ve dağıtmaları için öğrencilerine verdi. Onlar da halka
dağıttılar.
7 Birkaç küçük balıkları da vardı. Yeşua onları da kutsadıktan sonra öğrencilerine
dağıtmalarını söyledi.
8 Herkes yedi ve doydu. Arta kalan parçalardan yedi sepet dolusu kaldırdılar.
9 Yemek yiyenler yaklaşık dört bin kişiydi. Sonra Yeşua onları gönderdi.
10 Yeşua hemen öğrencileriyle birlikte tekneye bindi ve Dalmanuta bölgesine geçti.
11 Ferisiler gelip Yeşua’yla çekişmeye başladılar, O’nu sınamak amacıyla ondan gökten
bir belirti istediler.
12 Yeşua derin bir iç çekerek şöyle dedi: “Bu kuşak * neden bir belirti istiyor? Size
doğrusunu söyleyeyim, bu kuşağa hiçbir belirti verilmeyecektir.”
13 Onlardan ayrıldı ve yeniden tekneye binip karşı yakaya geçti.
14 Öğrenciler ekmek almayı unutmuşlardı. Teknede yanlarında yalnızca bir ekmek
vardı.
15 Onlara, “Dikkat edin, Ferisiler’in mayasından ve Hirodes’in mayasından sakının”
diyerek uyardı.
16 Onlar “Ekmeğimiz olmadığı için böyle diyor” diyerek kendi aralarında tartıştılar.

* **8:12** Burada “kuşak” olarak tercüme edilen sözcük (genea), aynı zamanda “insanlar”, “ırk” veya “aile” olarak da tercüme edilebilir.

17 Bunu anlayan Yeşua, “Ekmeğiniz yok diye neden böyle tartışıyorsunuz? Hâlâ fark
etmiyor, anlamıyor musunuz? Yüreğiniz hâlâ katı mı?
18 Gözleriniz olduğu halde görmüyor musunuz? Kulaklarınız olduğu halde duymuyor
musunuz? Hatırlamıyor musunuz?
19 Beş ekmeği beş bin kişiye parçaladığımda, kaç sepet dolusu parçalar kaldırdınız?”
Yeşua’ya, “On iki” dediler.
20 “Yedi ekmek dört bin kişiyi doyurduğunda, kaç sepet dolusu parçalar kaldırdınız?”
O’na “Yedi” dediler.
21 Yeşua onlara, “Hâlâ anlamıyor musunuz?” diye sordu.
22 Yeşua Beytsayda’ya geldi. O’na kör bir adam getirip ona dokunması için yalvardılar.
23 Yeşua körü elinden tutup köyün dışına çıkardı. Gözlerine tükürüp ellerini üzerine
koyduğunda, “Bir şey görüyor musun?” diye sordu.
24 Adam başını kaldırıp şöyle dedi: “İnsanlar görüyorum. Ama onları yürüyen ağaçlar
gibi görüyorum.”
25 O zaman Yeşua yine ellerini onun gözlerinin üzerine koydu. Adam gözlerini açıp
dikkatle baktı, gözleri iyileşmişti ve artık her şeyi açık seçik gördü.
26 Yeşua, “Köye girme, köyde kimseye bir şey söyleme” diyerek onu evine gönderdi.
27 Yeşua, öğrencileriyle birlikte Filipus Sezariyesi’nde bulunan köylere gitti. Yolda
öğrencilerine, “İnsanlar benim kim olduğumu söylüyor?” diye sordu.
28 O’na, “Vaftizci Yuhanna, diğerleri Eliya, ötekiler de peygamberlerden biri” diyorlar.
29 Onlara, “Ama siz benim kim olduğumu söylüyorsunuz?” diye sordu.
Petrus, “Sen Mesih’sin” diye yanıtladı.
30 Yeşua kendi hakkında kimseye söz etmemelerini buyurdu.
31 Onlara İnsanoğlu’nun çok şeyler çekmesi, ihtiyarlar, başkâhinler ve yazıcılar tarafından
reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gerektiğini onlara anlatmaya
başladı.
32 Onlarla açıkça konuştu. Petrus O’nu tutup azarlamaya başladı.
33 Ama Yeşua dönüp diğer öğrencilerine baktı; Petrus’u azarlayarak, “Çekil önümden
Şeytan! Çünkü düşündüklerin Tanrı’nın değil, insanın şeyleridir” dedi.
34 Öğrencileri ile birlikte kalabalığı da yanına çağırdı ve onlara şöyle dedi: “Ardımdan
gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin.
35 Hayatını kurtarmak isteyen onu kaybedecek; kim benim ve Müjde uğruna hayatını
kaybederse onu kurtaracaktır.
36 Çünkü insan bütün dünyayı kazanıp da hayatını kaybederse, ne kazancı olur?
37 İnsan kendi hayatına karşılık ne verebilir?
38 Çünkü bu sadakatsiz ve günahkâr kuşağın ortasında benden ve sözlerimden kim
utanırsa, İnsanoğlu da Babası’nın görkemi içinde kutsal meleklerle geldiğinde ondan
utanacaktır.”

9

1 Yeşua onlara, “Size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlardan, Tanrı Krallığı'nın
güçle geldiğini görmeden ölümü hiç tatmayacak olanlar var” dedi.
2 Bundan altı gün sonra Yeşua, yanına yalnız Petrus, Yakov ve Yuhanna’yı alıp onları
yüksek bir dağa çıkardı. Onların önünde Yeşua başka bir biçime büründü.
3 Giysileri kar gibi bembeyaz, ışıl ışıl oldu; yeryüzündeki hiçbir çamaşırcı onları
öylesine beyazlatamazdı.
4 Eliya ve Moşe onlara göründü. Yeşua’yla konuşuyorlardı.
5 Petrus Yeşua’ya, “Rabbuni, burada bulunmamız bizim için ne iyi oldu. Üç çardak
kuralım: Biri sana, biri Moşe’ye, biri Eliya’ya.”

6 Ne dediğini kendi de bilmiyordu. Çünkü çok korkmuşlardı.
7 Bir bulut inip onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, “Sevgili Oğlum budur. O’nu dinleyin!” dedi.
8 Birden etraflarına baktıklarında, yanlarında yalnızca Yeşua’dan başka artık kimseyi göremediler.
9 Dağdan inerlerken, İnsanoğlu ölümden dirilmeden önce bu gördüklerinizi kimseye söylemeyin diye, Yeşua onlara buyruk verdi.
10 Öğrenciler bu sözü tuttular. “Ölümden dirilmenin” ne anlama geldiğini kendi aralarında tartışıp durdular.
11 Onlar O'na, “Yazıcılar neden Eliya’nın önce gelmesi gerektiğini söylüyor?” diye sordular.
12 Yeşua, “Evet” dedi. “Gerçekten önce Eliya gelir ve her şeyi yerine koyar. Nasıl oluyor da İnsanoğlu hakkında çok acı çekmesi ve hor görülmesi gerektiği yazılmıştır?
13 Ama ben size Eliya’nın geldiğini, hem de onun hakkında yazılmış olduğu gibi her istediklerini de ona yaptıklarını söylüyorum.”
14 Öğrencilerin yanına geldiklerinde, onların çevresinde büyük bir kalabalığın olduğunu ve bazı yazıcıların onlarla çekiştiğini gördü.
15 Bütün kalabalık Yeşua’yı görünce çok şaşırdılar ve hemen koşup O’nu selamladılar.
16 Yeşua yazıcılara, “Onlara ne soruyorsunuz?” diye sordu.
17 Kalabalıktan biri, “Öğretmenim, ben dilsiz ruhu olan oğlumu sana getirdim.
18 Ruh onu nerede yakalarsa, yere çarpıyor. Ağzından köpükler geliyor, dişlerini gıcırdatıyor ve kaskatı kesiliyor. Öğrencilerinden ruhu çıkarmalarını istedim, ama yapamadılar.”
19 Yeşua, “Ey inançsız kuşak! Daha ne kadar sizinle birlikte olacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Onu bana getirin” dedi.
20 Çocuğu Yeşua’ya getirdiler. Ruh Yeşua’yı görünce hemen çocuğu sarstı. Çocuk yere düştü, köpürerek yuvarlanıyordu.
21 Yeşua babasına, “Bu durum ne zamandan beri başına geliyor?” diye sordu.
“Küçüklüğünden beri” dedi.
22 “Onu öldürmek için birçok kez ateşe ve suya attı. Ama eğer bir şey yapabilirsen, halimize acı, bize yardım et!” dedi.
23 Yeşua ona, “Eğer inanabilirsen, inanan biri için her şey mümkündür!” dedi.
24 Çocuğun babası hemen gözyaşlarıyla, “İman ediyorum. İmansızlığıma yardım et!” diye feryat etti.
25 Yeşua kalabalığın koşuşarak geldiğini görünce, kirli ruhu azarlayarak, “Ey dilsiz ve sağır ruh, sana buyuruyorum, ondan çık, bir daha da ona girme!” dedi.
26 Kirli ruh çığlık atıp onu şiddetle sarsarak çıktı. Çocuk ölü gibi oldu. Öyle ki, çoğu, “Öldü” dedi.
27 Ama Yeşua onu elinden tutup kaldırdı; o da kalktı.
28 Yeşua eve geldiğinde öğrencileri özel olarak kendisine, “Biz neden onu çıkaramadık?” diye sordular.
29 Onlara, “Bu tür, duadan ve oruçtan başka bir şeyle çıkmaz” dedi.
30 Oradan ayrılıp Galile bölgesine geçiyorlardı. Yeşua bunu kimsenin bilmesini istemiyordu.
31 Çünkü öğrencilerine öğretiyordu. Onlara şöyle dedi: “İnsanoğlu insanların ellerine verilecek ve O’nu öldürecekler, ama öldürüldükten üç gün sonra dirilecek.”
32 Ne var ki onlar bu sözü anlamadılar ama Yeşua’ya soru sormaya da korktular.
33 Kafernahum’a geldiler. Evdeyken Yeşua onlara, “Yolda kendi aranızda ne tartışıyordunuz?” diye sordu.

34 Sessiz kaldılar, çünkü yolda aralarında kimin en büyük olduğu hakkında
tartışmışlardı.
35 Yeşua oturup Onikiler'i yanına çağırdı. Onlara, "Eğer bir kimse birinci olmak
isterse, hepinizin sonuncusu ve herkesin hizmetkârı olsun" dedi.
36 Sonra küçük bir çocuğu alıp onların ortasına koydu. Onu kollarına alıp onlara şöyle
dedi:
37 "Benim adımla böyle bir çocuğu kabul eden, beni kabul eder. Beni kabul eden de
beni değil, beni göndereni kabul eder."
38 Yuhanna O'na, "Öğretmenim, bizi takip etmeyen birinin senin adınla iblisleri
kovduğunu gördük, bizi izlemediği için ona engel olduk."
39 Ama Yeşua, "Ona engel olmayın!" dedi. "Çünkü benim adımla büyük iş yapıp da
hakkımda hemen kötü sözler söyleyebilecek kimse yoktur" dedi.
40 "Çünkü bize karşı olmayan bizden yanadır.
41 Size doğrusunu söyleyeyim, Mesih'e ait olduğunuz için, size bir bardak su veren
kesinlikle ödülsüz kalmayacaktır.
42 Kim bana iman eden bu küçüklerden birini tökezletirse, boynuna büyük bir değirmen
taşı bağlanıp denize atılması kendisi için daha iyidir.
43 Eğer elin tökezlemene neden olursa, onu kes! Çolak olarak hayata girmen, iki elle
sönmez ateşe, Gehenna'ya * atılmandan iyidir.
44 Orada onları yiyen kurtlar ölmez, ateş de hiç sönmez.✡†
45 Eğer ayağın tökezlemene neden oluyorsa, onu kes! Tek ayakla hayata girmen, iki
ayakla Gehenna'ya ‡atılmandan iyidir.
46 Orada onların kurtları ölmez, ateş de hiç sözmez. §
47 Eğer gözün tökezlemene neden oluyorsa, onu çıkar at. Çünkü Tanrı'nın Krallığı'na tek
gözle girmen, iki gözle Gehenna'ya *atılmandan iyidir. ✡
48 Oradaki kurtlar ölmez, ateş de hiç sönmez.
49 Çünkü herkes ateşle tuzlanacaktır. Her kurban tuzla tatlandırılacak.
50 Tuz iyidir. Ama tuz tuzluluğunu kaybederse, ona yeniden neyle tat verilir? İçinizde
tuz bulunsun ve birbirinizle esenlik içinde olun."

10

1 Yeşua oradan kalkıp Yahudiye sınırlarına ve Yarden'in ötesine geldi. Kalabalıklar yine
çevresinde toplanmıştı ve her zaman olduğu gibi yine onlara öğretiyordu.
2 Ferisiler yanına gelip O'nu sınamak için, "Bir erkeğin, karısını boşaması Yasa'ya uygun
mudur?" diye sordular.
3 Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: "Moşe size ne buyurdu?"
4 Onlar, "Moşe, erkeğin bir boşanma belgesi yazarak karısını boşamasına izin verdi"
dediler.
5 Yeşua onlara, "Yüreğinizin katılığından dolayı size bu buyruğu yazdı" dedi.
6 "Ancak yaratılışın başlangıcında Tanrı onları erkek ve dişi olarak yarattı. ✡
7 Bunun için adam babasını ve annesini bırakıp karısına bağlanacaktır.
8 İkisi tek beden ✡olacak. Öyle ki onlar artık iki değil, tek beden olsunlar.
9 Bu nedenle Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın."
10 Evde öğrencileri bu konu üzerinde O'na yine sorular sordular.
11 Onlara şöyle dedi: "Karısını boşayıp bir başkasıyla evlenen, karısına karşı zina etmiş
olur.
12 Kadın da kocasını boşayıp bir başkasıyla evlenirse, zina etmiş olur."

---

* **9:43** veya Cehennem ✡ **9:44** YEŞAYA 66:24 † **9:44** NU 44. ayeti atlar ‡ **9:45** veya Cehennem § **9:46** NU 46. ayeti atlar * **9:47** veya Cehennem ✡ **9:47** YEŞAYA 66:24 ✡ **10:6** YARATILIŞ 1:27 ✡ **10:8** YARATILIŞ 2:24

13 Onlara dokunsun diye kendisine küçük çocuklar getiriyorlardı, ama öğrencileri
çocukları getirenleri azarladılar.
14 Ama Yeşua bunu görünce öfkelendi. Onlara, "Bırakın çocuklar bana gelsin!" dedi.
"Onlara engel olmayın! Çünkü Tanrı'nın Krallığı böylelerine aittir.
15 Size doğrusunu söyleyeyim, kim Tanrı'nın Krallığı'nı bir çocuk gibi kabul etmezse,
ona hiçbir şekilde giremeyecektir."
16 Çocukları kollarına aldı, ellerini üzerlerine koyup onları kutsadı.
17 Yeşua yola çıkarken biri koşup O'nun önünde diz çöktü ve "İyi Öğretmen, sonsuz
hayatı miras almak için ne yapmalıyım?" diye sordu.
18 Yeşua ona, "Bana neden iyi diyorsun?" dedi. "Tanrı'dan başka kimse iyi değildir.
19 Buyrukları biliyorsun: 'Öldürmeyeceksin', 'Zina etmeyeceksin', 'Çalmayacaksın',
'Yalan yere tanıklık etmeyeceksin', 'Kimsenin hakkını yemeyeceksin', 'Babana ve
annene saygı göstereceksin.' " ✡
20 Adam O'na, "Öğretmenim, bütün bunları gençliğimden beri tutuyorum" dedi.
21 Yeşua ona sevgiyle bakarak, "Bir eksiğin var" dedi. "Git, neyin varsa sat, yoksullara
dağıt; ve cennette hazinen olacaktır. Sonra da çarmıhını yüklenip ardımdan gel."
22 Ancak bu söz üzerine adamın yüzü asıldı, kederli bir biçimde oradan uzaklaştı.
Çünkü çok varlıklıydı.
23 Yeşua etrafına baktı ve öğrencilerine, "Zengin olanların Tanrı Krallığı'na girmesi ne
kadar zor olacak!" dedi.
24 Öğrenciler O'nun bu sözlerine şaşırdılar. Ama Yeşua yine, "Çocuklar, zenginliğe
güvenenlerin Tanrı Krallığı'na girmesi ne kadar güçtür!
25 Devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Krallığı'na girmesinden daha
kolaydır."
26 Öğrenciler hepten şaşırmışlardı. Birbirlerine, "Öyleyse kim kurtulabilir?" dediler.
27 Yeşua onlara bakarak, "İnsanlar için bu olanaksızdır, ama Tanrı için değil, çünkü
Tanrı için her şey mümkündür" dedi.
28 Petrus, "İşte, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik" demeye başladı.
29 Yeşua, "Size doğrusunu söyleyeyim, benim ve Müjde'nin uğruna evini, erkek
kardeşlerini, kız kardeşlerini, babasını, annesini, karısını, çocuklarını ya da toprağını
bırakıp da
30 şimdi, bu zamanda çekeceği sıkıntılarla birlikte yüz kat daha fazla eve, erkek
kardeşe, kız kardeşe, anneye, çocuğa, toprağa ve gelecek çağda sonsuz hayata
kavuşmayacak hiç kimse yoktur.
31 Ancak birincilerin çoğu sonuncu, sonuncular da birinci olacak" dedi.
32 Yeruşalem'e çıkan yoldaydılar. Yeşua önlerinden gidiyordu. Öğrenciler şaşkınlık
içindeydi, ardından gelenler korkuyordu. Yeşua Onikiler'i yine bir kenara çekip başına
gelecek şeyleri onlara anlatmaya başladı:
33 "İşte, Yeruşalem'e çıkıyoruz. İnsanoğlu başkâhinlere ve yazıcılara teslim edilecek. O'nu
ölüme mahkûm edecekler ve öteki ulusların eline teslim edecekler.
34 O'nunla alay edecekler, üzerine tükürecekler, O'nu kırbaçlayıp öldürecekler. Üçüncü
gün dirilecek" dedi.
35 Zebedi'nin oğulları Yakov'la Yuhanna O'na yaklaşıp, "Öğretmenimiz, senden her ne
dilersek bizim için yapmanı istiyoruz" dediler.
36 Yeşua onlara, "Sizin için ne yapmamı istersiniz?" dedi.
37 O'na, "Senin yüceliğinde birimiz sağında, ötekimiz solunda oturma lütfunu bize
bağışla" dediler.

✡ **10:19** ÇIKIŞ 20:12-16; YASA'NIN TEKRARI 5:16-20

38 Yeşua onlara, “Siz ne istediğinizi bilmiyorsunuz. Benim içtiğim kâseden içebilir ve
benim vaftiz olacağım vaftizle siz vaftiz olabilir misiniz?” dedi.
39 O’na, “Olabiliriz” dediler.
Yeşua onlara, “Gerçekten benim içtiğim kâseden siz de içeceksiniz, benim olacağım
vaftizle siz de vaftiz olacaksınız.
40 Ama sağımda ve solumda oturmanıza izin vermek benim elimde değildir, ancak
kimler için hazırlanmışsa, onlar içindir.”
41 On öğrenci bunları duyunca, Yakov ve Yuhanna’ya kızmaya başladılar.
42 Yeşua onları çağırıp şöyle dedi: “Biliyorsunuz ki, ulusların önderleri sayılanlar, onlara
egemen olurlar, onların büyükleri üzerlerinde ağırlıklarını hissettirirler.
43 Sizin aranızda böyle olmayacak. Ama kim büyük olmak isterse, hizmetkârınız
olsun.
44 Aranızda birinci olmak isteyen hepinizin hizmetçisi olsun.
45 Çünkü İnsanoğlu da hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve hayatını birçokları için
fidye olarak vermeye geldi.”
46 Yeriha kentine geldiler. Yeşua, öğrencileri ve büyük bir kalabalıkla Yeriha’dan
çıkarken, Timay oğlu Bartimay adlı kör bir dilenci yol kenarında oturuyordu.
47 O'nun Nazaretli Yeşua olduğunu duyunca, “Ey David Oğlu Yeşua, halime acı!” diye
bağırmaya başladı.
48 Birçok kişi onu azarlayarak susturmaya çalıştıysa da o, “Ey David Oğlu, halime acı!”
diye daha çok bağırdı.
49 Yeşua durdu, “Onu çağırın” dedi.
Kör adama seslenip, “Cesur ol! Kalk seni çağırıyor!” dediler.
50 Adam cüppesini atıp sıçrayarak Yeşua’nın yanına geldi.
51 Yeşua ona, “Senin için ne yapmamı istiyorsun?” diye sordu. Kör adam O’na,
“Rabbuni,* yeniden göreyim” dedi.
52 Yeşua ona, “Yoluna git, imanın seni iyileştirdi” dedi. Hemen gözleri gördü ve yol
boyunca Yeşua’nın peşinden gitti.

11

1 Yeruşalem’e yaklaştıklarında Zeytin Dağı’nın yamacındaki Beytfaci’ye ve Beytanya’ya
ulaştılar. Yeşua iki öğrencisini gönderip dedi,
2 “Karşınızdaki köye gidin” dedi, “Hemen oraya girince, üzerine daha hiç kimsenin
binmediği, bağlı bir sıpa bulacaksınız. Onu çözüp getirin.
3 Eğer biri size, ‘Bunu neden yapıyorsunuz?’ diye sorarsa, ‘Efendi'nin ona ihtiyacı var,
hemen onu buraya geri gönderecek’ deyin.”
4 Gittiler ve yol üzerinde, bir evin sokak kapısında bağlı bir sıpa buldular ve onu
çözdüler.
5 Orada duranlardan bazıları, “Sıpayı çözüp ne yapıyorsunuz?” diye sordular.
6 Öğrenciler de Yeşua’nın kendilerine söylemiş olduğu gibi onlara söylediler, adamlar
onları bıraktılar.
7 Sıpayı Yeşua’ya getirip kendi giysilerini üzerine serdiler. Yeşua sıpaya bindi.
8 Birçok kişi giysilerini yola serdi, bazıları da ağaçlardan dallar kesip yola yaydı.
9 Önden gidenler ve ardından gelenler şöyle bağırıyordu, “Hozana!* Efendi’nin adıyla
gelene övgüler olsun!✡
10 Atamız David’in gelen krallığı kutlu olsun! En yücelerde Hozana!”
11 Yeşua Yeruşalem’deki tapınağa girdi. Her şeye baktıktan sonra, zaten akşam vakti
olduğundan Onikiler’le birlikte Beytanya’ya döndü.

---

* **10:51** Rabbuni, İbranice'de “büyük öğretmen” anlamına gelen kelimenin harf tercümesidir. * **11:9** “Hozana” “bizi kurtar” veya “bize yardım et, dua ediyoruz” anlamına gelir. ✡ **11:9** MEZMURLAR 118:25-26

12 Ertesi gün Beytanya'dan çıktıklarında Yeşua acıkmıştı.
13 Uzakta yapraklanmış bir incir ağacı gördü. Üzerinde belki bir şey bulurum diye geldi. Ağaca vardığında yapraktan başka bir şey bulamadı. Çünkü incir mevsimi değildi.
14 Yeşua ona, "Bir daha kimse senden meyve yemesin!" dedi. Öğrencileri bu sözü duydu.
15 Yeruşalem'e geldiler. Yeşua tapınağa girdi ve oradaki alıcı ve satıcıları dışarı attı. Para bozanların masalarını, güvercin satanların sehpalarını devirdi.
16 Yük taşıyan hiç kimsenin tapınaktan geçmesine izin vermedi.
17 Onlara öğretirken şöyle dedi: "'Benim evime bütün ulusların dua evi denecek' ✡diye yazılmamış mıdır? Ama siz onu haydut inine çevirdiniz!" ✡
18 Başkâhinlerle yazıcılar bunu duydular, O'nu nasıl yok edebileceklerinin yolunu araştırıyorlardı. O'ndan korkuyorlardı. Çünkü bütün kalabalık O'nun öğretisine şaştılar.
19 Akşam olunca kentten çıktı.
20 Sabahleyin geçerken incir ağacının köklerinden kurumuş olduğunu gördüler.
21 Petrus hatırlayıp, "Rabbuni, bak! Lanetlediğin incir ağacı kurumuş!" dedi.
22 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Tanrı'ya iman edin.
23 Size doğrusunu söyleyeyim, kim şu dağa, 'Kalk denize atıl' derse ve yüreğinde kuşku duymadan, ancak söylediklerinin gerçekleşmekte olduğuna inanırsa, ne söylerse sahip olacaktır.
24 Bu nedenle size diyorum ki, duayla dilediğiniz her şeyi almış olduğunuza inanın. Onlara sahip olacaksınız.
25 Duaya durduğunuz zaman, birine karşı bir şeyiniz varsa onu bağışlayın ki, gökteki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın.
26 Ama siz bağışlamazsanız, gökteki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz."†
27 Yine Yeruşalem'e geldiler. Yeşua tapınakta dolaşırken, başkâhinler, yazıcılar ve ihtiyarlar O'na geldiler.
28 O'na, "Bu şeyleri hangi yetkiyle yapıyorsun? Ya da bunları yapma yetkisini sana kim verdi?" demeye başladılar.
29 Yeşua onlara, "Size bir soru soracağım. Bana yanıt verin, ben de size bu şeyleri hangi yetkiyle yaptığımı söyleyeyim" dedi.
30 "Yuhanna'nın vaftizi gökten mi, yoksa insandan mıydı? Bana yanıt verin."
31 Kendi aralarında tartışıp dediler: " 'Gökten' dersek, 'Öyleyse ona neden inanmadınız?' diyecek.
32 'İnsandan' dersek..." Halktan korkuyorlardı. Çünkü herkes Yuhanna'yı gerçekten peygamber sayıyordu.
33 Yeşua'ya, "Bilmiyoruz" diye yanıt verdiler.

Yeşua onlara, "Öyleyse ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim" dedi.

12

1 Yeşua onlara benzetmelerle konuşmaya başladı. "Adamın biri bağ dikti, etrafını çitle çevirdi, üzüm sıkmak için çukur kazdı ve bir kule yaptı. Onu çiftçilere kiralayıp başka bir ülkeye gitti.
2 Zamanı gelince bağın ürününden payına düşeni almak için çiftçilere bir hizmetkârını gönderdi.
3 Kiracılar onu tutup dövdüler ve boş gönderdiler.
4 Adam yine onlara başka bir hizmetkâr gönderdi. Onu da taşladılar, başından yaraladılar, aşağılayıp gönderdiler.

✡ **11:17** YEŞAYA 56:7 ✡ **11:17** YEREMYA 7:11 † **11:26** NU 26. ayeti atlar.

5 Yine başka birini gönderdi. Onu öldürdüler. Bunun gibi daha birçok kişi gönderdi,
bazılarını dövdüler bazılarını öldürdüler.
6 Adamın yanında tek biri, sevgili oğlu vardı. 'Oğluma saygı gösterirler' deyip en son
onu gönderdi.
7 Ama çiftçiler kendi aralarında, 'Mirasçı budur' dediler. 'Gelin onu öldürelim, miras da
bizim olur.'
8 Böylece onu tutup öldürdüler ve bağın dışına attılar.
9 Buna göre bağın efendisi ne yapacak? Gelip çiftçileri yok edecek ve bağı başkalarına
verecek.
10 Şu Kutsal Yazı'yı da okumadınız mı?
'Yapıcıların reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu.
11 Bu Efendi'den oldu,
gözümüzde harika bir iş!' " ✡
12 Yeşua'yı tutmaya çalıştılarsa da kalabalıktan korktular. Çünkü bu benzetmeyi
kendilerine karşı söylemiş olduğunu anlamışlardı. O'nu bırakıp gittiler.
13 Sonra O'nu sözle tuzağa düşürmek amacıyla Ferisiler'den ve Hirodes yanlılarından
bazı kişileri O'na gönderdiler.
14 Onlar geldikleri zaman Yeşua'ya, "Öğretmenimiz, senin dürüst biri olduğunu
biliyoruz, kimseyi kayırmadığını, kimsenin arasında ayrım yapmadığını, Tanrı yolunu
doğrulukla öğrettiğini biliyoruz. Sezar'a vergi vermek Yasa'ya uygun mu, değil mi?
Verelim mi, vermeyelim mi?"
15 Yeşua onların ikiyüzlülüğün bildiğinden, "Beni neden sınıyorsunuz? Bana bir dinar
getirin, göreyim" dedi.
16 Parayı getirdiler.
Onlara, "Bu suret ve yazı kimin?" dedi. O'na, "Sezar'ın" dediler.
17 Yeşua onlara, "Sezar'ın şeylerini Sezar'a, Tanrı'nın şeylerini Tanrı'ya verin" diye
yanıtladı.
Onlar O'na çok hayret ettiler.
18 Diriliş olmadığını söyleyen bazı Sadukiler Yeşua'ya geldiler. O'na sorup dediler:
19 "Öğretmenimiz, Moşe bize şöyle yazmıştır: 'Bir adamın kardeşi ölür, arkasında eşini
bırakır, ama çocuk bırakmazsa, kardeşi kadınla evlenip kardeşine soy yetiştirsin.'
20 Yedi kardeş vardı. İlki kadını aldı ve çocuk bırakmadan öldü.
21 İkincisi de kadını aldı, o da ardında çocuk bırakmadan öldü. Üçüncüsü de öyle.
22 Yedisi de kadını aldı çocuksuz öldü. Hepsinden sonra kadın da öldü.
23 Dirilişte, kalktıklarında kadın onlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de
onu kendisine eş olarak aldı."
24 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Yanılmanızın nedeni, Kutsal Yazılar'ı ve Tanrı'nın
gücünü bilmemeniz değil mi?
25 İnsanlar ölümden kalktıklarında ne evlenirler ne de evlendirilirler, gökteki melekler
gibidirler.
26 Ölüler ve diriliş hakkında, Moşe'nin Kitabı'nda, yanan çalı konusunda Tanrı'nın,
'Ben Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un Tanrısı'yım' dediğini okumadınız
mı? ✡
27 Tanrı ölülerin değil, yaşayanların Tanrısı'dır. Bu nedenle siz fena halde
yanılıyorsunuz."
28 Bu sorgulamayı dinleyen ve Yeşua'nın onlara iyi yanıt verdiğini bilen bir yazıcı
gelip O'na, "Buyrukların en büyüğü hangisidir?" diye sordu.
29 Yeşua şöyle yanıt verdi: "En büyüğü, 'Dinle, ey İsrael, Tanrımız Efendi, tek Efendi'dir:

✡ **12:11** MEZMURLAR 118:22-23 ✡ **12:26** ÇIKIŞ 3:6

30 Tanrın Efendi'ni bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle
seveceksin ✡.' İlk buyruk budur.
31 İkincisi de bunun gibi: 'Komşunu kendin gibi seveceksin.'✡ Bunlardan daha büyük
bir buyruk yoktur."
32 Yazıcı O'na, "İyi söyledin öğretmenim" dedi. " 'Tanrı tektir ve O'ndan başkası yoktur'
demekle doğruyu söyledin.
33 İnsanın Tanrı'yı bütün yüreğiyle, bütün anlayışıyla, bütün canı ve bütün gücüyle
sevmesi, komşusunu da kendisi gibi sevmesi, bütün yakmalık sunulardan ve
kurbanlardan daha önemlidir."
34 Yeşua onun bilgece yanıt verdiğini görünce, "Sen Tanrı'nın Krallığı'ndan uzak
değilsin" dedi.
Ondan sonra kimse O'na soru sormaya cesaret edemedi.
35 Yeşua tapınakta öğretirken şöyle yanıt verdi: "Nasıl oluyor da yazıcılar, Mesih'in
David'in oğlu olduğunu söylüyorlar?
36 Çünkü David'in kendisi Kutsal Ruh'ta şöyle demişti:
'Efendi Efendim'e dedi ki,
düşmanlarını ayaklarının altına basamak yapıncaya dek, sağımda otur.'✡
37 Öyleyse David'in kendisi O'na Efendi diye sesleniyorsa, O nasıl David'in Oğlu
olabilir?"
Oradaki sıradan halk O'nu sevinçle dinliyordu.
38 Yeşua öğretirken şunları söyledi: "Uzun kaftanlar içinde gezmekten, çarşı
meydanlarında selamlanmaktan,
39 havralarda en iyi yerlere, ziyafetlerde başköşelere kurulmaktan hoşlanan
yazıcılardan sakının.
40 Dulların evlerini yutan, gösteriş için uzun uzun dua eden bunlar daha büyük
mahkumiyete uğrayacaklar."
41 Yeşua tapınaktaki hazine karşısında oturmuş, halkın hazineye nasıl para attığına
bakıyordu. Zengin olan birçok kişi çok attılar.
42 Yoksul bir dul kadın geldi ve birkaç kuruş* değerinde iki küçük bakır para† attı.
43 Yeşua öğrencilerini yanına çağırıp, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Bu yoksul dul
kadın hazineye veren herkesten çok para verdi.
44 Çünkü ötekilerin hepsi, zenginliklerinden artanı verdiler. Ama o, yoksulluğundan,
geçinmek için elinde ne varsa, her şeyini verdi."

13

1 Tapınaktan ayrılırken öğrencilerinden biri O'na, "Öğretmenim, bak, ne biçim taşlar ve ne
biçim binalar!" dedi.
2 Yeşua ona, "Bu büyük binaları görüyor musun? Burada taş üstünde yıkılmadık tek taş
kalmayacak." dedi.
3 Yeşua tapınağın karşısındaki Zeytin Dağı'nda otururken Petrus, Yakov, Yuhanna ve
Andreas O'na ayrı olarak şunu sordular:
4 "Söyle bize, bu şeyler ne zaman olacak? Bütün bunların gerçekleşmek üzere olduğunu
gösteren belirti ne olacak?"
5 Yeşua yanıt verip onlara şöyle anlatmaya başladı: "Dikkat edin, kimse sizi
saptırmasın.

✡ **12:30** YASA'NIN TEKRARI 6:4-5 ✡ **12:31** LEVİLİLER 19:18 ✡ **12:36** MEZMURLAR 110:1 * **12:42** tam anlamıyla, lepta (veya dulun bakır paraları). Lepta, her biri yarım quadran değerinde olan çok küçük pirinç paralardır, bu da bakır assarionun dörtte biridir. Lepta, bir tarım işçisinin günlük ücretinin %1'inden daha az değere sahiptir. † **12:42** Bir quadrans, bir dinarın yaklaşık 1/64'ü değerinde bir madeni paradır. Bir denarius, bir tarım işçisinin yaklaşık bir günlük ücretidir.

6 Çünkü birçokları, ‘O benim!’ *diyerek benim adımla gelecek ve birçoklarını
saptıracaklar.”
7 “Savaş ve savaş söylentileri duyduğunuzda telaşlanmayın. Bunların olması gerekiyor,
ama daha son değildir.
8 Çünkü ulus ulusa karşı, krallık krallığa karşı ayaklanacak. Çeşitli yerlerde
depremler olacak. Kıtlıklar ve sıkıntılar olacak. Bu şeyler doğum sancılarının başlangıcıdır.
9 Kendinize dikkat edin! Çünkü sizi meclislere teslim edecekler. Havralarda
dövecekler. Benim adım uğruna, onlara tanıklık etmek üzere yöneticilerin ve kralların
önüne çıkarılacaksınız.
10 Öncelikle Müjde’nin bütün uluslara duyurulması gerekir.
11 Sizi götürüp teslim ettiklerinde, ‘Ne söyleyeceğiz?’ diye önceden kaygılanmayın. O
saatte size ne verilirse onu söyleyin. Çünkü konuşan siz değil, Kutsal Ruh olacak.”
12 “Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babalarına
başkaldırıp onların öldürülmesine neden olacak.
13 Benim adım uğruna herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna dek dayanan
kurtulacaktır.
14 Yıkıcı iğrenç şeyin ✡ bulunmaması gereken yerde olduğunu gördüğünüzde, —okuyan
anlasın— o zaman Yahudiye’de olanlar dağlara kaçsın.
15 Damda olan evinden bir şey almak için inip içeri girmesin.
16 Tarlada olan, ceketini almak için geri dönmesin.
17 Ama o günlerde gebe olan ve çocuk emzirenlerin vay haline!
18 Dua edin ki, kaçışınız kışta olmasın.
19 Çünkü o günlerde öyle bir sıkıntı olacak ki, Tanrı yaratılışının başlangıcından beri
böylesi olmamış, olmayacaktır da.
20 Efendi o günleri kısaltmamış olsaydı, hiçbir insan kurtulamazdı. Ama Efendi kendi
seçtiği, seçilmişleri uğruna o günleri kısaltmıştır.
21 O zaman biri size, ‘Bakın, Mesih burada!’ ya da ‘İşte şurada!’ derse, buna inanmayın.
22 Çünkü sahte mesihler ve sahte peygamberler ortaya çıkacak. Öyle ki, gösterecekleri
belirtilerle ve harikalarla mümkün olsa seçilmiş olanları saptıracaklar.
23 Ama siz sakının! İşte size her şeyi önceden söyledim.
24 Ama o günlerde, o sıkıntıdan sonra, ‘Güneş kararacak, ay ışığını vermeyecek.
25 Yıldızlar gökten düşecek ve göklerdeki güçler sarsılacak. ✡
26 O zaman İnsanoğlu’nun bulutlar içinde büyük bir güç ve görkemle geldiğini görecekler.
27 Sonra meleklerini gönderecek ve seçilmişlerini, yerin bir ucundan gökyüzünün öbür
ucuna dek, yeryüzünün dört rüzgârından toplayacak.”
28 “Şimdi incir ağacından bu benzetmeyi öğrenin. Dalı yumuşayıp, yaprakları yeşerince,
yaz mevsiminin yakın olduğunu bilirsiniz.
29 Bunun gibi, siz de, bu şeylerin olduğunu gördüğünüzde, bilin ki, bu yakındır,
kapılardadır.
30 Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşak †bütün bunlar olmadan geçmeyecektir.
31 Gök ve yer geçecek, ama benim sözlerim geçmeyecektir.
32 Ama o günü ve o saati ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir, yalnızca Baba bilir.
33 Dikkat edin, uyanık kalıp dua edin. Çünkü o zamanı bilemezsiniz.”
34 “Bu, başka bir ülkeye gitmek için yola çıkan adama benzer. Evinden ayrılırken
hizmetkârlarına yetki ve her birine iş verdi, kapıdaki bekçiye de uyanık kalmasını
buyurdu.

---

* **13:6** veya BEN'İM!” ✡ **13:14** DANİEL 9:17; 11:31; 12:11 ✡ **13:25** YEŞAYA 13:10; 34:4 † **13:30** “Kuşak” olarak tercüme edilen sözcük (genea), aynı zamanda “ırk”, “aile” veya “halk” olarak da tercüme edilebilir.

35 Bu nedenle, uyanık kalın. Çünkü evin efendisinin, akşam mı, gece yarısı mı, horoz
öttüğü zaman mı, yoksa sabah mı, ne zaman geleceğini bilemezsiniz.
36 Ansızın gelip sizi uyurken bulmasın.
37 Sizlere söylediklerimi herkese söylüyorum; uyanık kalın!”

14

1 Pesah ve Mayasız Ekmek Bayramı’ndan iki gün önceydi. Başkâhinlerle yazıcılar
Yeşua’yı hileyle nasıl tutuklayıp öldüreceklerini araştırıyorlardı.
2 “Bayramda olmasın, yoksa halk arasında kargaşa çıkabilir” diyorlardı.
3 Yeşua Beytanya’da cüzamlı Simon’un evindeydi. Sofrada otururken, bir kadın
kaymaktaşından bir kap içinde çok değerli, saf hintsümbülü yağıyla geldi. Kabı kırdı ve
yağı Yeşua’nın başına döktü.
4 Ama içlerinden bazıları, “Bu yağ neden böyle boş yere harcandı?
5 Üç yüz dinardan* fazlaya satılıp parası yoksullara dağıtılabilirdi” diyerek kadına
karşı homurdandılar.
6 Ama Yeşua, “Kadını bırakın. Neden onu rahatsız ediyorsunuz? Benim için iyi bir iş
yaptı.
7 Yoksullar her zaman yanınızdadır, dilediğiniz zaman onlara iyilik yapabilirsiniz;
ama ben her zaman yanınızda olmayacağım.
8 O elinden geleni yaptı. Gömülmem için bedenimi önceden meshetti.
9 Size doğrusunu söyleyeyim, bu Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının
yaptığı da onun anılması için anlatılacaktır.”
10 Onikiler’den biri olan Yahuda İskariot, Yeşua’yı ele vermek için başkâhinlerin yanına
gitti.
11 Onlar bunu duyunca sevindiler. Yahuda’ya para verme vaadinde bulundular. O da
Yeşua’yı ele vermek için fırsat aramaktaydı.
12 Pesah kurbanının kesildiği Mayasız Ekmek Bayramı’nın ilk gününde, öğrencileri
Yeşua’ya, “Pesah'ı yemek için nereye gidip hazırlık yapmamızı istersin?” diye sordular.
13 Öğrencilerinden ikisini gönderip onlara şöyle dedi, “Kente gidin, orada su testisi
taşıyan bir adam karşınıza çıkacak. Onun ardından gidin.
14 Nereye girerse, evin efendisine, ‘Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Pesah'ı yiyeceğim
misafir odası nerede? diye soruyor’ deyin.
15 O size üst katta döşenmiş geniş bir oda gösterecek. Orada bizim için hazır edin.”
16 Öğrencileri çıkıp kente geldiler ve orada her şeyi kendilerine söylenmiş olduğu gibi
buldular. Pesah'ı hazırladılar.
17 Akşam olunca Yeşua Onikiler’le birlikte geldi.
18 Oturup yemek yerlerken Yeşua, “Size doğrusunu söyleyeyim, benimle yemek yiyen
sizden biri bana ihanet edecek” dedi.
19 Onlar üzüntü içinde teker teker O’na, “Kesinlikle ben değil, değil mi?” Öteki de,
“Kesinlikle ben değil, değil mi?” diyerek sormaya başladılar.
20 Yeşua onlara yanıt verip, “Onikiler’den biridir, ekmeği benimle birlikte tabağa
daldırandır” dedi.
21 “İnsanoğlu kendisi hakkında yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu’na ihanet
eden o adamın vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu.”
22 Yemek yerken Yeşua eline ekmeği alıp kutsadı. Sonra kırıp onlara verdi. “Alın,
yiyin. Bu benim bedenimdir” dedi.
23 Ardından bir kâse aldı. Şükrettikten sonra onlara verdi. Hepsi ondan içti.
24 Onlara, “Bu, birçokları uğruna dökülen Yeni Antlaşma kanıdır.

* **14:5** 300 dinar bir tarım işçisinin bir yıllık ücreti kadardı.

25 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Krallığı'nda yeniden içeceğim o güne dek
asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim."
26 Bir ilahi söyledikten sonra Zeytin Dağı'na çıktılar.
27 Sonra Yeşua onlara, "Bu gece hepiniz benim yüzümden tökezleyip düşeceksiniz.
Çünkü 'Çobanı vuracağım ve koyunlar dağılacak' diye yazılmıştır ✡.
28 Ama ölümden dirildikten sonra sizden önce Galile'ye gideceğim."
29 Ama Petrus O'na, "Herkes tökezleyip düşse bile ben düşmem" dedi.
30 Yeşua ona, "Sana doğrusunu söyleyeyim, bugün, hatta bu gece, horoz iki kere ötmeden
önce sen beni üç kez inkâr edeceksin" dedi.
31 Ama Petrus daha da üsteleyerek, "Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni inkâr
etmeyeceğim" dedi. Hepsi aynı şeyi söyledi.
32 Getsemani adlı bir yere geldiler. Öğrencilerine, "Ben dua ederken siz burada
oturun" dedi.
33 Petrus'u, Yakov'u ve Yuhanna'yı yanına aldı. Kederlenmeye ve ağır bir sıkıntı
duymaya başladı.
34 Onlara şöyle dedi: "Canım çok kederli, ölesiye kederli. Burada bekleyin, uyanık
durun."
35 Biraz ilerledi ve yere kapandı. Eğer mümkünse bu saat kendisinden geçsin diye dua
etti.
36 "Abba, †Baba, senin için her şey mümkün" dedi. "Lütfen bu kaseyi benden
uzaklaştır. Ancak benim isteğim değil, senin isteğin gerçekleşsin."
37 Geldi ve onları uyurken buldu. Petrus'a şöyle dedi, "Simon, uyuyor musun? Bir
saat uyanık kalamadın mı?
38 Uyanık kalıp dua edin ki, ayartıya düşmeyesiniz. Gerçi ruh isteklidir, ama beden
zayıftır."
39 Yine uzaklaştı ve aynı sözlerle dua etti.
40 Geri döndüğünde yine onları uyurken buldu. Çünkü göz kapakları ağırlaşmıştı. O'na
ne yanıt vereceklerini bilemediler.
41 Üçüncü kez geri gelip onlara, "Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?" dedi. "Yeter,
artık saat geldi. İşte, İnsanoğlu günahkârların eline teslim ediliyor.
42 Kalkın! Haydi gidelim. Bakın bana ihanet eden yaklaşıyor."
43 Hemen, Yeşua daha konuşurken, Onikiler'den biri olan Yahuda geldi. Onunla
birlikte başkâhinler, yazıcılar ve ihtiyarlar tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı bir
kalabalık vardı.
44 O'na ihanet eden, "Ben kimi öpersem, O'dur. O'nu tutuklayın, güvenlik altına alın ve
götürün" diye onlara bir işaret vermişti.
45 Gelince, hemen Yeşua'nın yanına yaklaştı. "Rabbuni, Rabbuni!" diyerek O'nu öptü.
46 O'nun üzerine ellerine koyup O'nu tuttular.
47 Ama yanında duranlardan biri kılıcını çekti ve başkâhinin uşağının kulağını vurup
kesti.
48 Yeşua onlara şöyle karşılık verdi, "Bir hayduta karşıymış gibi beni kılıç ve sopalarla
tutmaya mı çıktınız?
49 Her gün tapınakta aranızda öğretiyordum ve beni tutuklamadınız. Ama bu, Kutsal
Yazılar yerine gelsin diye oldu."
50 Hepsi O'nu bırakıp kaçtı.
51 Çıplak bedenine keten bir bez sarınmış bir genç O'nun ardından gidiyordu. Onu
yakaladılar.
52 Ama o keten bezi bırakıp çıplak olarak onlardan kaçtı.

✡ **14:27** ZEKARİYA 13:7 † **14:36** Abba, Aramice'de "Baba" veya "Babacığım" anlamına gelen kelimenin Grekçe yazılışıdır ve samimi, saygılı ve sevgi dolu bir şekilde kullanılır.

53 Yeşua'yı başkâhinin yanına götürdüler. Bütün başkâhinler, ihtiyarlar ve yazıcılar
orada toplanmıştı.
54 Petrus, Yeşua'yı başkâhinin avlusuna gelinceye dek O'nu uzaktan takip etti.
Görevlilerle birlikte oturup ateşin önünde ısınıyordu.
55 Şimdi başkâhinler ve bütün kurul, Yeşua'yı öldürmek için O'na karşı tanık aradılar ve
bulamadılar.
56 Çünkü birçok kişi O'na karşı yalancı tanıklık ettiyse de, tanıklıkları birbirini tutmadı.
57 Bunun üzerine bazıları ayağa kalkıp O'na karşı yalancı tanıklık ettiler.
58 "O'nun, 'Elle yapılan bu tapınağı yıkacağım ve üç gün içinde elle yapılmamış başka bir
tapınak kuracağım' dediğini duyduk" dediler.
59 Buna rağmen tanıklıkları birbirini tutmadı.
60 Başkâhin ayağa kalkıp ortada durdu ve Yeşua'ya, "Hiç yanıtın yok mu? Bunların
sana karşı etmekte oldukları tanıklık nedir?" diye sordu.
61 Yeşua sessiz kaldı ve hiç yanıt vermedi. Başkâhin yine O'na, "Yüce Olan'ın Oğlu
Mesih sen misin?" diye sordu.
62 Yeşua, "Benim" dedi. "İnsanoğlu'nun Kudretli'nin sağında oturduğunu ve göğün
bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz."
63 Başkâhin giysilerini yırtıp, "Artık daha fazla tanıklara ne ihtiyacımız var?
64 Küfürü duydunuz! Daha ne düşünüyorsunuz?" Hepsi ölümü hakettiğine hükmettiler.
65 Bazıları üzerine tükürmeye başladı. Yüzünü kapatıp yumrukladılar. "Peygamberlik et
bakalım!" dediler. Görevliler O'nu tokatladılar.
66 Petrus aşağıdaki avludayken, başkâhinin hizmetçi kızlarından biri geldi.
67 Petrus'un ısındığını görünce ona bakıp, "Sen de Nazaretli Yeşua'yla birlikteydin!"
dedi.
68 Ama o bunu inkâr edip, "Neden söz ettiğini bilmiyorum ve seni anlamıyorum" dedi.
Dış kapıya çıktı ve horoz öttü.
69 Hizmetçi kız Petrus'u görünce orada duranlara tekrar, "Bu onlardan biri" demeye
başladı.
70 Petrus yine inkâr etti. Kısa bir süre sonra orada duranlar Petrus'a, "Sen gerçekten
onlardan birisisin. Galileli'sin çünkü konuşman gösteriyor" dediler.
71 Ama Petrus lanet edip, "O adamı tanımıyorum" diyerek ant içti.
72 Horoz ikinci kez öttü. Petrus, Yeşua'nın kendisine, "Horoz iki kez ötmeden beni üç
kez inkâr edeceksin" dediğini hatırladı. Bunu düşündüğünde ağladı.

15

1 Sabahleyin hemen başkâhinler, ileri gelenler, yazıcılar ve bütün kurul bir danışma
toplantısı düzenledi. Yeşua'yı bağladılar, götürüp Pilatus'a teslim ettiler.
2 Pilatus O'na, "Sen Yahudilerin Kralı mısın?" diye sordu.
"Söylediğin gibidir" diye yanıt verdi.
3 Başkâhinler O'nu birçok şeyle suçladılar.
4 Pilatus O'na yeniden sordu, "Hiç yanıt vermeyecek misin? Bak, birçok şeyle sana
karşı tanıklık ediyorlar!" dedi.
5 Ama Yeşua artık yanıt vermedi. Pilatus buna hayret etti.
6 Pilatus, bayramda kendisinden istedikleri bir tutukluyu salıverirdi.
7 Barabba adında biri vardı, ayaklanma sırasında adam öldürmüş isyancılara bağlı bir
adamdı.
8 Kalabalık, ondan her zamanki gibi kendileri için birinin salıverilmesini yüksek sesle
istemeye başladı.
9 Pilatus onlara, "Sizin için Yahudiler'in Kralı'nı salıvermemi ister misiniz?" dedi.
10 Çünkü başkâhinlerin O'nu kıskançlıktan dolayı kendisine teslim ettiklerinin
farkındaydı.

11 Ama başkâhinler, O'nun yerine Barabba'nın salıverilmesi için kalabalığı kışkırttılar.
12 Pilatus yine onlara, "Öyleyse Yahudiler'in Kralı dediğiniz kişiyi ne yapayım?" diye sordu.
13 Tekrar "Onu çarmıha ger!" diye bağırdılar.
14 Pilatus onlara, "Neden, O ne kötülük yaptı ki?" dedi.
Onlar ise seslerini daha da yükselterek, "O'nu çarmıha ger!" diyerek bağrıştılar.
15 Kalabalığı memnun etmek isteyen Pilatus, Barabba'yı onlar için salıverdi. Yeşua'yı kırbaçlattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere teslim etti.
16 Askerler O'nu Pretorium denilen iç avluya götürdüler. Bütün taburu da orada topladılar.
17 O'na mor bir giysi giydirdiler. Dikenlerden bir taç örüp başına taktılar.
18 O'nu, "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyerek selamlamaya başladılar.
19 Başına bir kamışla vurup, O'na tükürdüler. Diz çöküp önünde eğildiler.
20 O'nunla alay ettikten sonra mor giysiyi üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler. O'nu çarmıha germek üzere dışarı çıkardılar.
21 Kırdan dönen Simon adında Kireneli bir adam geçiyordu. İskender ve Rufus'un babası olan bu adama, Yeşua'nın çarmıhını zorla taşıttılar.
22 Yeşua'yı Golgota denilen yere getirdiler, ki tercümesi "Kafatası Yeri" demektir.
23 O'na mürle karıştırılmış şarap verdiler, ama O almadı.
24 Yeşua'yı çarmıha gerdiler. Kime ne düşecek diye giysilerini kendi aralarında paylaşmak için kura çektiler.
25 O'nu çarmıha gerdiklerinde üçüncü* vakitti.
26 Üzerindeki suç yaftasında, "YAHUDİLER'İN KRALI" yazılıydı.
27 O'nunla birlikte biri sağında biri solunda duran iki haydudu da çarmıha gerdiler.
28 "O, suçlularla birlikte sayıldı"† diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu.
29 Oradan geçenler başlarını sallayarak Yeşua'ya sövüyorlardı! O'na, "Hani! Ey sen, tapınağı yıkıp üç günde kuran,
30 çarmıhtan aşağıya in de kendini kurtar!" diyorlardı.
31 Aynı şekilde, yazıcılarla başkâhinler de O'nunla alay edip kendi aralarında, "Başkalarını kurtardı. Kendini kurtaramıyor" diyorlardı.
32 "İsrael'in Kralı Mesih şimdi çarmıhtan aşağı insin de, görüp O'na‡ inanalım." O'nunla birlikte çarmıha gerilmiş olanlar da O'nu aşağıladılar.
33 Altıncı vakit§ olunca, dokuzuncu vakte* kadar bütün ülke üzerine karanlık çöktü.
34 Dokuzuncu vakitte Yeşua yüksek sesle, "Elohi, Elohi, lama şevaktani?" tercümesi şöyledir, "Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?"✡ diye bağırdı.
35 Yanında duranlardan bazıları bunu duyunca, "İşte, Eliya'yı çağırıyor" dediler.
36 Biri koşup bir süngeri sirkeyle doldurdu, bir kamışın ucuna takarak Yeşua'ya içirdi. "Durun bakalım, Eliya gelip O'nu aşağı indirecek mi?" dedi.
37 Yeşua yüksek sesle bağırdı ve ruhunu teslim etti.
38 Tapınağın perdesi yukarıdan aşağıya doğru yırtılarak ikiye ayrıldı.
39 Karşısında duran yüzbaşı O'nun böyle bağırıp son nefesini verdiğini görünce, "Gerçekten bu adam Tanrı'nın Oğlu'ydu!" dedi.
40 Olup bitenleri uzaktan izleyen kadınlar vardı. Magdalalı Mariyam, küçük Yakov'un ve Yose'nin annesi Mariyam ve Salome bunların arasındaydı.
41 Yeşua Galile'deyken O'nun ardından gitmişler ve kendisine hizmet etmişlerdi. Yeşua'yla birlikte Yeruşalem'e gelen daha birçok kadın vardı.
42 Akşam oluyordu. O gün Hazırlık Günü, yani Şabat Günü'nden önceki gündü.

---

* **15:25** saat 9:00 † **15:28** NU 28. ayeti atlar. ‡ **15:32** TR "onu" atlar § **15:33** veya öğleyin * **15:33** 15:00
✡ **15:34** MEZMURLAR 22:1

43 Tanrı’nın Krallığı'nı bekleyen ve Yüksek Kurul’un saygın bir üyesi olan Aramatyalı
Yosef geldi. Yosef cesaretle Pilatus’a gidip Yeşua’nın cesedini istedi.
44 Pilatus Yeşua’nın çoktan ölmüş olmasına şaşırdı. Yüzbaşıyı çağırıp, “Yeşua öleli çok oldu
mu?” diye sordu.
45 Yüzbaşıdan durumu öğrendikten sonra cesedi Yosef’e verdi.
46 Yosef keten bir bez satın aldı. Yeşua’nın cesedini çarmıhtan aşağı indirip keten beze
sardı. Cesedi kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı. Mezarın girişine bir taş yuvarladı.
47 Magdalalı Mariyam ve Yose’nin annesi Mariyam O’nun nereye yatırıldığını
gördüler.

16

1 Şabat geçtiğinde, Magdalalı Mariyam, Yakov’un annesi Mariyam ve Salome, gidip
O'na sürmek üzere baharatlar satın aldılar.
2 Haftanın ilk günü çok erkenden, güneş doğarken mezara geldiler.
3 Aralarında, “Mezarın giriş kapısındaki taşı bizim için kim yuvarlayacak?” diyorlardı,
4 çünkü taş çok büyüktü. Yukarıya baktıklarında taşın yuvarlanmış olduğunu gördüler.
5 Mezara girdiklerinde, sağ tarafta beyaz bir kaftan giymiş genç bir adamın
oturduğunu gördüler. Kadınlar şaşkınlık içinde kaldılar.
6 Genç adam onlara, “Şaşırmayın. Çarmıha gerilmiş olan Nazaretli Yeşua’yı arıyorsunuz.
O dirildi! O burada değil. İşte O’nu yatırdıkları yer!
7 Şimdi öğrencilerine ve Petrus’a gidip şöyle deyin: ‘O sizden önce Galile’ye gidiyor. Size
bildirdiği gibi O’nu orada göreceksiniz.’ ”
8 Kadınlar mezardan çıkıp* kaçtılar. Çünkü üzerlerine bir titreme ve şaşkınlık gelmişti.
Korkudan kimseye bir şey söylemediler.†
9 ‡Şimdi Yeşua haftanın ilk gününün sabahı dirilince, ilk olarak kendisinden yedi iblis
kovmuş olduğu Magdalalı Mariyam’a göründü.
10 Mariyam gidip Yeşua’nın yas tutup ağlayan, O'nunla birlikte bulunmuş olan
öğrencilerine haberi verdi.
11 Yeşua’nın yaşadığını ve Mariyam’a göründüğünü duymalarına rağmen inanmadılar.
12 Bu şeylerden sonra, Yeşua kent dışında kırlarda yürümekte olan iki öğrencisine başka
bir biçimde göründü.
13 Gidip diğerlerine haber verdiler. Onlara da inanmadılar.
14 Yeşua bundan sonra, sofrada otururken, Onbirler’e göründü. Onları imansızlıkları
ve yüreklerinin katılığından ötürü azarladı. Çünkü kendisini dirilmiş olarak görenlere
inanmamışlardı.
15 Yeşua onlara şöyle dedi: “Bütün dünyaya gidin, Müjde’yi bütün yaratılışa duyurun.
16 İman edip vaftiz olan kurtulacak; ama iman etmeyen hüküm giyecek.
17 İman edenlere şu belirtiler eşlik edecektir: Benim adımla iblisleri kovacaklar, yeni
dillerle konuşacaklar.
18 Yılanları tutup kaldıracaklar. Öldürücü bir şey içseler bile, bu onlara hiçbir şekilde
zarar vermeyecek. Ellerini hastaların üzerine koyacaklar ve hastalar iyileşecek.”
19 Efendi,§ onlarla konuştuktan sonra göğe alındı ve Tanrı’nın sağına oturdu.

---

* **16:8** TR “hızlıca” ekler † **16:8** İzole edilmiş bir el yazması 9-20. ayetleri atlar ancak 8. ayetin sonuna bu “Markos'un kısa sonunu” ekler: Kendilerine buyurulan her şeyi Petrus'un etrafındakilere kısaca anlattılar. Bundan sonra Yeşau onları doğudan batıya, kutsal ve yok edilemez ebedi kurtuluş duyurusuyla gönderdi. ‡ **16:9** NU, 9-20 ayetlerinin metnini içerir, ancak bir dipnotta birkaç el yazmasının bunu atladığını belirtir. World English Bible'ın tercümanları, Markos 16:9-20'yi, yalnızca yetkili Grekçe Çoğunluk Metni Yeni Antlaşma değil, aynı zamanda TR ve NU metninde atıfta bulunulan el yazmalarının çoğu da dahil olmak üzere, metinsel kanıtların ezici çoğunluğuna dayanarak güvenilir olarak kabul eder. § **16:19** NU “Yeşua”yı ekler

20 Onlar da çıkıp sözü her yerde duyurdular. Efendi onlarla birlikte çalışıyor ve takip
eden belirtilerle sözü doğruluyordu. Amin.

LUKA

1 Saygıdeğer Teofilos,
Birçokları aramızda gerçekleşmiş olan olayların tarihçesini düzene koymaya
giriştiklerinden,
2 başlangıçtan beri görgü tanıkları ve sözün hizmetkârları olanlar bunları bize
ilettikleri gibi,
3 ben de baştan beri her şeyin seyrini titizlikle araştırdıktan sonra, sana sırasıyla
yazmayı uygun gördüm.
4 Öyle ki, sana iletilen bu şeylerin kesinliğinden emin olabilesin.
5 Yahudiye Kralı Hirodes günlerinde, Aviya bölüğünden Zekariya adında bir kâhin
vardı. Aron kızlarından gelen karısının adı Elizabet'ti.
6 Her ikisi de Tanrı önünde doğru kişilerdi, Efendi'nin bütün buyrukları ve
kurallarında kusursuzca yürümekteydiler.
7 Ancak çocukları yoktu. Çünkü Elizabet kısırdı ve ikisinin de yaşı oldukça ilerlemişti.
8 Zekariya kendi bölüğünün sırasında Tanrı önünde kâhinlik görevini yerine getirirken,
9 kâhinlik geleneği uyarınca Efendi'nin Tapınağı'na girip buhur yakma kurası ona
düştü.
10 Buhur saatinde bütün halk kalabalığı dışarıda dua ediyordu.
11 Efendi'nin bir meleği buhur sunağının sağ tarafında durup ona göründü.
12 Zekariya onu görünce şaştı ve üzerine korku çöktü.
13 Ama melek ona, "Korkma Zekariya, çünkü dileğin işitildi. Karın Elizabet sana bir
oğul doğuracak ve adını Yuhanna koyacaksın.
14 Sana sevinç ve coşku verecek ve birçokları onun doğumuna sevinecek.
15 Çünkü o Efendi'nin önünde büyük biri olacak. 'Hiç şarap ve içki içmeyecek', daha
annesinin karnındayken Kutsal Ruh'la dolacak.
16 İsrael'in çocuklarından birçoğunu Tanrıları Efendi'ye döndürecek.
17 Babaların yüreklerini çocuklara,✡ söz dinlemeyenleri doğruların bilgeliğine
döndürmek, Efendi'ye hazırlanmış bir halk hazırlamak için Eliya'nın ruhu ve gücüyle
Efendi'nin önünden gidecek" dedi.
18 Zekariya meleğe, "Bundan nasıl emin olabilirim? Çünkü ben yaşlı bir adamım ve
karımın yaşı da oldukça ilerledi" dedi.
19 Melek ona, "Ben Tanrı'nın önünde duran Gabriel'im. Seninle konuşmak ve bu
müjdeyi sana bildirmek için gönderildim.
20 İşte,* dilin tutulacak ve bu şeyler olana dek konuşamayacaksın, Çünkü uygun
zamanda yerine gelecek olan bu sözlerime inanmadın."
21 Halk Zekariya'yı bekliyordu. Tapınakta gecikmesine şaşmışlardı.
22 Dışarı çıktığında onlarla konuşamadı. Onlar da tapınakta bir görüm gördüğünü
anladılar. Onlara işaretler yapıyordu ama dili tutuk kalmıştı.
23 Görev günleri dolunca Zekariya evine geri döndü.
24 O günlerden sonra karısı Elizabet gebe kaldı ve beş ay evine kapandı.
25 "Efendi halimi gördü, insanlar arasındaki utancımı kaldırmak için bana böyle yaptı"
dedi.
26 Tanrı, altıncı ayda, Melek Gabriel'i, Galile'de bulunan Nazaret Kenti'ne,
27 David'in evinden Yosef adlı bir adamla nişanlı olan el değmemiş bir kıza gönderdi.
Bakirenin adı Mariyam'dı.

✡ **1:17** MALAKİ 4:6 * **1:20** "ἰδοὺ" kelimesinden gelen "İşte" bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

28 Melek içeri girdikten sonra ona, “Sevin, ey çok lütfedilmiş olan! Efendi seninledir.
Kadınlar arasında ne mutlu sana!” dedi.
29 Ne var ki Mariyam onu görünce, bu sözlere çok şaşırdı, bu nasıl bir selam diye
düşündü.
30 Melek ona, “Korkma Mariyam, çünkü Tanrı’da lütuf buldun” dedi.
31 İşte, gebe kalıp bir oğul doğuracak ve adını ‘Yeşua’ koyacaksın.
32 O büyük olacak ve kendisine En Yüce Olan’ın Oğlu denecek. Efendi Tanrı O’na atası
David’in tahtını verecek.
33 O, Yakov’un evi üzerinde sonsuza dek hüküm sürecek, O'nun krallığının sonu
olmayacak.”
34 Mariyam meleğe, “Ben bakire olduğum halde, bu nasıl olabilir?” dedi.
35 Melek ona şöyle yanıt verdi: “Kutsal Ruh üzerine gelecek ve Yüce Olan'ın gücü
üzerine gölge salacak. Bu nedenle, senden doğacak olan kutsal Olan'a, Tanrı’nın Oğlu
denecek.
36 İşte, akraban Elizabet de yaşlılığında bir oğula gebe kaldı. Kısır denilen bu kadın
altıncı ayındadır.
37 Çünkü Tanrı'nın söylediği hiçbir şey imkânsız değildir.”†
38 Mariyam, “İşte, Efendi’nin hizmetkârı. Bana dediğin gibi olsun” dedi.
Bunun üzerine melek onun yanından ayrıldı.
39 Mariyam o günlerde Yahuda’nın dağlık bölgesindeki bir kente gitmek üzere aceleyle
gitti.
40 Zekariya’nın evine girip Elizabet’i selamladı.
41 Elizabet Mariyam’ın selamını duyar duymaz, karnındaki bebek sıçradı. Elizabet
Kutsal Ruh’la doldu.
42 Yüksek sesle seslenip dedi, “Sen kadınlar arasında kutsanmış olansın, rahminin
ürünü de kutsanmıştır!
43 Efendim’in annesinin yanıma gelme lütfu bana neden böyle bağışlandı?
44 İşte, senin selamının sesi kulağıma ulaştığında, karnımdaki çocuk sevinçle sıçradı!
45 Efendi’nin kendisine söylemiş olduğu sözlerin gerçekleşeceğine iman eden kadına ne
mutlu!”
46 Mariyam şöyle dedi: “Canım Efendi’yi yüceltir.
47 Ruhum,
Kurtarıcım Tanrı’da sevinç bulur,
48 çünkü O, hizmetkârının sıradan olan durumunu gördü.
Çünkü işte, bundan böyle bütün kuşaklar bana kutsanmış diyecekler.
49 Çünkü Güçlü Olan, benim için büyük işler yaptı. O’nun adı kutsaldır.
50 O’nun merhameti, kuşaklar boyunca kendisinden korkanların üzerindedir.
51 Koluyla kuvvetini gösterdi.
Gururluları yüreklerinin kuruntusunda dağıttı.
52 Hükümdarları tahtlarından indirdi,
sıradan insanları yükseltti.
53 Açları iyi şeylerle doyurdu.
Zenginleri boş gönderdi.
54 Atalarımıza, Avraham’a ve soyuna‡ sonsuza dek söz verdiği gibi,
55 merhamet etmeyi hatırlayarak hizmetkârı İsrael’e yardım etti.”
56 Mariyam yaklaşık üç ay kadar Elizabet’in yanında kaldı, sonra evine döndü.
57 Elizabet’in doğurma vakti gelince, bir oğul doğurdu.
58 Komşuları ve akrabaları, Efendi’nin ona büyük merhamet ettiğini duydular ve
onunla birlikte sevindiler.

† **1:37** veya, “Çünkü Tanrı'nın söylediği her şey mümkündür.” ‡ **1:54** veya tohum

59 Sekizinci gün çocuğu sünnet etmeye geldiler. Ona babası Zekariya'nın adını vermek
istediler.
60 Annesi, "Hayır, adı Yuhanna olacak" dedi.
61 Ona, "Akrabalarından bu adla kimse yok" dediler.
62 Bunun üzerine, çocuğa hangi adı koymak istediğini babasına işaretle sordular.
63 Zekariya bir yazı levhası istedi ve "Adı Yuhanna'dır" diye yazdı.
Herkes şaştı.
64 Hemen Zekariya'nın ağzı açıldı, dili çözüldü. Tanrı'yı yücelten sözler söyledi.
65 Çevrede bulunanların hepsinin üzerine korku geldi. Bütün bu sözler Yahudiye'nin
dağlık bölgesinin her yerinde konuşuldu.
66 Bunları duyanların hepsi, "Acaba bu çocuk ne olacak?" diye yüreklerinde
biriktirdiler. Çünkü Efendi'nin eli onunla birlikteydi.
67 Babası Zekariya Kutsal Ruh'la doldu ve peygamberlik edip şöyle dedi:
68 "İsrael'in Tanrısı Efendi'ye övgüler olsun,
çünkü halkını ziyaret ederek fidyeyle kurtarmaya geldi.
69 Hizmetkârı David'in soyundan bizim için kurtuluş boynuzu çıkardı.
70 Eski zamanlardan beri kutsal peygamberlerin ağzından söylediği gibi,
71 bizden nefret eden herkesin elinden kurtuluşumuzu sağladı.
72 Atalarımıza merhamet ederek kutsal antlaşmasını anmış oldu.
73 Atamız Avraham'a ant içerek,
74 düşmanlarımızın elinden kurtaracağına, ömrümüzün bütün günlerinde,
75 O'nun önünde kutsallık ve doğruluk içinde,
korkmadan O'na hizmet edeceğimize söz vermişti.
76 Ve sen, ey çocuk, En Yüce Olan'ın peygamberi olarak anılacaksın.
Çünkü Efendi'nin önünden O'nun yollarını hazırlamak için gideceksin,
77 ve O'nun halkına, günahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarının bilgisini vereceksin.
78 Tanrımız'ın şefkatli merhameti sayesinde,
yücelerden doğan güneş bizi ziyaret edecek.
79 Karanlıkta ve ölümün gölgesinde oturanların üzerine parlayacak,
ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltecek."
80 Çocuk büyüyor, ruhta güçleniyordu. İsrael'de görüneceği güne dek ıssız yerlerde kaldı.

2

1 O günlerde, Sezar Augustus'tan bütün dünyanın kaydı yapılsın diye bir buyruk çıktı.
2 Bu ilk kayıt, Kirinius'un Suriye valisi olduğu zaman yapıldı.
3 Herkes kayıt olmak için kendi kentine gitti.
4 Yosef de David'in aile evinden olduğu için Galile'nin Nazaret kentinden
Yahudiye'ye, David'in kenti Beytlehem'e gitti.
5 Orada, gebe olan nişanlısı Mariyam'la birlikte kayıt olacaktı.
6 Onlar oradayken, Mariyam'ın doğurma günü geldi.
7 İlk oğlunu doğurdu. O'nu kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı. Çünkü onlar için handa
yer yoktu.
8 Aynı yörede, sürülerinin başında nöbet tutarak geceleyin kırda kalan çobanlar vardı.
9 İşte, Efendi'nin bir meleği onların yanında durdu ve Efendi'nin görkemi çevrelerini
aydınlattı. Dehşete kapıldılar.
10 Melek onlara, "Korkmayın, çünkü işte, size tüm insanlığı çok sevindirecek bir haber
müjdeliyorum" dedi.
11 "Bugün size, David'in kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Efendi olan Mesih'tir*.

* **2:11** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir.

12 İşte size işaret: Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız."
13 Ansızın melekle birlikte kalabalık bir göksel ordu Tanrı'yı överek şöyle dediler:
14 "En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun,
yeryüzünde esenlik, insanlara iyilik olsun."
15 Melekler yanlarından ayrılıp göğe çekilince, çobanlar birbirlerine, "Haydi, şimdi Beytlehem'e gidelim ve Efendi'nin bize bildirdiği olup biten bu şeyi görelim" dediler.
16 Koşarak geldiler. Mariyam'ı Yosef'i ve yemlikte yatan bebeği buldular.
17 Bunu gördüklerinde, çocuk hakkında kendilerine anlatılanları etrafa yaydılar.
18 Bunu duyanların hepsi çobanların kendilerine söylediklerine şaştılar.
19 Ama Mariyam bütün bu sözleri yüreğinde saklıyor, üzerinde derin derin düşünüyordu.
20 Çobanlar, kendilerine söylendiği gibi, duydukları ve gördükleri her şey için Tanrı'yı yüceltip överek geri döndüler.
21 Sekizinci gün, çocuğun sünnet zamanı dolunca, anne rahmine düşmeden meleğin söylemiş olduğu gibi, O'na Yeşua adı verildi.
22 Moşe'nin Yasası'na göre arınma günleri dolunca, Yosef'le Mariyam çocuğu Efendi'ye sunmak için Yeruşalem'e,
23 Yasa'da yazıldığı gibi, "Rahmi açan her erkek çocuk Efendi'ye kutsal sayılacak,"✡
24 ve Yasa'da da denildiği gibi, kurban olarak "bir çift kumru ya da iki güvercin"✡ sunmaya götürdüler.
25 İşte o sırada, Yeruşalem'de Şimon adında bir adam vardı. Şimon doğru ve inançlı biriydi. İsrael'in teselli bulmasını bekliyordu. Kutsal Ruh onun üzerindeydi.
26 Efendi'nin Mesih'ini görmeden ölmeyeceği Kutsal Ruh tarafından kendisine açıklanmıştı.†
27 Şimon Ruh'da tapınağın içine geldi. Ailesi Yasa'ya göre adet olanı O'nun için yapmak üzere küçük Yeşua'yı içeri getirdiklerinde,
28 Şimon O'nu kucağına aldı. Tanrı'yı yücelterek şunları söyledi:
29 "Ey Efendim, sözüne göre,
artık esenlik içinde hizmetkarını bırakıyorsun,
30 çünkü gözlerim kurtarışını gördü,
31 bütün halkların önünde hazırladığın;
32 ulusları aydınlatıp,
halkın İsrael'in yüceliği olan ışığı gördüm."
33 Yosef'le annesi O'nun hakkında söylenen şeylere şaştılar.
34 Şimon onları kutsadı ve annesi Mariyam'a şöyle dedi: "İşte, bu çocuk İsrael'de birçoklarının düşmesi ve kalkması için atanmıştır. Hem de karşı konuşulacak bir belirtidir.
35 Birçoklarının yüreğindeki düşünceleri açığa çıkarırken, senin kendi canını da bir kılıç delecek."
36 Aşer oymağından Fanuel'in kızı Anna adında çok yaşlı bir peygamber vardı. Kızlığından sonra kocasıyla yedi yıl yaşamıştı.
37 Seksen dört yıldır duldu. Tapınaktan ayrılmaz, gece gündüz oruçla, duayla tapınırdı.
38 Tam o saatte çıkan Anna, Tanrı'ya şükrederek Yeruşalem'in kurtuluşunu bekleyen herkese Yeşua'dan söz etmeye başladı.
39 Efendi'nin Yasası uyarınca gereken her şeyi tamamladıktan sonra Yosef'le Mariyam Galile'ye, kendi kentleri Nazaret'e döndüler.
40 Çocuk büyüyor, ruhta güçleniyor, bilgelikle doluyordu. Tanrı'nın lütfu O'nun üzerindeydi.
41 Anne babası her yıl Pesah Bayramı'nda Yeruşalem'e giderdi.

✡ **2:23** ÇIKIŞ 13:2,12 ✡ **2:24** LEVİLİLER 12:8 † **2:26** "Mesih" (Grekçe) ve "Mesih" (İbranice) her ikisi de "Meshedilmiş Kişi" anlamına gelir

42 Yeşua on iki yaşındayken, bayram geleneği uyarınca Yeruşalem'e çıktılar.
43 Bayram günlerini doldurup eve dönerlerken küçük Yeşua Yeruşalem'de geride kaldı.
Mariyam'la Yosef bunu bilmiyordu.
44 O'nun yol arkadaşlarıyla birlikte olduğunu düşünerek bir günlük yol mesafesi
gittiler. Sonra O'nu akrabalar ve tanıdıklar arasında aradılar.
45 O'nu bulamayınca, O'nu arayarak Yeruşalem'e döndüler.
46 Üç gün sonra O'nu tapınakta, öğretmenler arasında otururken buldular. Onları
dinliyor, sorular soruyordu.
47 O'nu dinleyenlerin hepsi anlayışına ve verdiği yanıtlara hayran kalıyorlardı.
48 Mariyam ve Yosef O'nu görünce şaşırdılar. O'na, "Oğlum, bize neden böyle
davrandın? İşte, babanla ben kaygı içinde seni arıyorduk" dedi.
49 Onlara, "Beni neden arıyorsunuz? Babamın evinde olmam gerektiğini bilmiyor
muydunuz?" dedi.
50 Onlar kendilerine söylemiş olduğu O'nun bu sözünü anlamadılar.
51 Yeşua onlarla birlikte yola koyulup Nazaret'e geldi. Onlara itaat ederdi. Annesi
bütün bu sözleri yüreğinde sakladı.
52 Yeşua, bilgelikte ve boyda büyüyordu, Tanrı'nın ve insanların beğenisininde de öyle.

3

1 Sezar Tiberius'un hükmünün on beşinci yılında, Pontius Pilatus Yahudiye valisiydi.
Galile'yi Hirodes, İtureya ve Trahonitis bölgesini, Hirodes'in kardeşi Filipus, Avilini'yi
Lisanias yönetiyordu.
2 Hanan ile Kayafa'nın başkâhinliği döneminde, Zekariya oğlu Yuhanna'ya çölde Tanrı
sözü geldi.
3 Yuhanna Yarden çevresindeki bütün bölgeye, günahların bağışlanması için tövbe
vaftizini duyurarak geldi.
4 Peygamber Yeşaya'nın sözleri kitabında yazıldığı gibi,
"Çölde çağıranın sesi,
'Efendi'nin yolunu hazırlayın.
O'nun yollarını düzleyin' diyor.
5 'Her vadi doldurulacak.
Her dağ ve tepe alçaltılacaktır.
Eğri olan doğrultulacak,
sarp yollar düzleştirilecek.
6 Bütün insanlık Tanrı'nın kurtarışını görecektir.' "✡
7 Yuhanna, kendisi tarafından vaftiz edilmek üzere çıkıp gelen kalabalıklara şöyle dedi:
"Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmanız için sizi kim uyardı?
8 Bu nedenle artık tövbeye layık meyveler verin! Kendi aranızda, 'Biz Avraham'ın
soyundanız' demeye başlamayın. Size şunu söyleyeyim: Tanrı Avraham'a şu taşlardan
çocuk yetiştirebilir!
9 Şimdiden balta ağaçların köküne dayanmıştır. Bu nedenle iyi meyve vermeyen her
ağaç kesilir ve ateşe atılır."
10 Kalabalık O'na, "Öyleyse ne yapmalıyız?" diye sordu.
11 Onlara şu karşılığı verdi: "İki ceketi olan, olmayana versin. Kimin yiyeceği varsa, o
da öyle yapsın."
12 Vergi görevlileri de vaftiz olmaya geldiler ve ona, "Öğretmenimiz, biz ne yapmalıyız?"
dediler.
13 Onlara, "Size belirlenmiş olandan fazlasını toplamayın" dedi.
14 Askerler de, "Ya biz, biz ne yapalım?" diye sordular.

✡ **3:6** YEŞAYA 40:3-5

Onlara, “Kimseyi sıkıştırıp soymayın, yalan yere kimseyi suçlamayın. Aldığınız maaşla yetinin” dedi.
15 Halk umut içinde bekliyordu. Yuhanna hakkında, “Acaba Mesih o mu?” diye herkes yüreğinde düşünüyordu.
16 Yuhanna onların hepsine şu yanıtı verdi: “Ben sizi suyla vaftiz ediyorum, ama benden daha güçlü Olan geliyor. Ben O’nun çarıklarının bağını çözmeye layık değilim. O sizi Kutsal Ruh’la ve ateşle vaftiz edecek.
17 Yabası elindedir, harman yerini tamamen temizleyecek ve buğdayı ambarına toplayacak. Samanı ise sönmez ateşte yakacaktır.”
18 Yuhanna daha birçok konuda uyarıyor, Müjde’yi halka duyuruyordu.
19 Ne var ki Tetrark* Hirodes, kardeşinin† karısı Hirodiya ile ilgili olarak ve kendi yapmış olduğu bütün kötülükler nedeniyle Yuhanna tarafından kınanıyordu.
20 Hirodes kötülüklerine bir yenisini ekleyerek Yuhanna’yı zindana attırdı.
21 Bütün halk vaftiz olduktan sonra, Yeşua da vaftiz oldu. Dua ederken gök açıldı.
22 Kutsal Ruh, fiziksel görünümde, güvercin gibi Yeşua’nın üzerine indi. Gökten, “Sen benim sevgili Oğlum’sun. Senden hoşnudum” diyen bir ses geldi.
23 Yeşua öğretmeye başladığında otuz yaşlarındaydı. Yosef’in oğlu sanılıyordu. Yosef de Eli oğlu,
24 Mattat oğlu, Levi oğlu, Malki oğlu, Yannay oğlu, Yosef oğlu,
25 Mattitya oğlu, Amos oğlu, Nahum oğlu, Hesli oğlu, Nagay oğlu,
26 Mahat oğlu, Mattitya oğlu, Şimi oğlu, Yosek oğlu, Yoda oğlu,
27 Yohanan oğlu, Reşa oğlu, Zerubbabil oğlu, Şealtiel oğlu, Neri oğlu,
28 Malki oğlu, Addi oğlu, Kosam oğlu, Elmadam oğlu, Er oğlu,
29 Yeşu oğlu, Eliezer oğlu, Yorim oğlu, Mattat oğlu, Levi oğlu,
30 Şimon oğlu, Yahuda oğlu, Yosef oğlu, Yonam oğlu, Elyakim oğlu,
31 Mala oğlu, Menna oğlu, Mattata oğlu, Natan oğlu, David oğlu,
32 Yişay oğlu, Ovet oğlu, Boaz oğlu, Salmon oğlu, Nahşon oğlu,
33 Amminadav oğlu, Aram‡ oğlu, Hetsron oğlu, Peres oğlu, Yahuda oğlu,
34 Yakov oğlu, İshak oğlu, Avraham oğlu, Terah oğlu, Nahor oğlu,
35 Seruk oğlu, Reu oğlu, Pelek oğlu, Ever oğlu, Şelah oğlu,
36 Kenan oğlu, Arpakşat oğlu, Sam oğlu, Noa oğlu, Lemek oğlu,
37 Metuşelah oğlu, Hanok oğlu, Yeret oğlu, Mahalalel oğlu, Kenan oğlu,
38 Enoş oğlu, Şit oğlu, Adem oğlu, Tanrı Oğlu’ydu.

4

1 Kutsal Ruh’la dolu olarak Yarden'den dönen Yeşua, Ruh tarafından çöle yöneltildi.
2 Kırk gün boyunca İblis tarafından denendi. O günlerde hiçbir şey yemedi. Sonra onlar tamamlanınca, acıktı.
3 İblis O’na, “Eğer Tanrı’nın Oğlu’ysan, şu taşa ekmek olsun diye buyur” dedi.
4 Yeşua ona karşılık verip şöyle dedi, “ ‘İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, ama Tanrı’nın her sözüyle yaşar’ ✡diye yazılmıştır”
5 İblis Yeşua’yı yüksek bir dağa çıkardı. O’na bir anda dünyanın bütün krallıklarını gösterdi.
6 O’na, “Bütün bunların yönetimini ve onların görkemini sana vereceğim” dedi. “Çünkü bunlar bana teslim edildi ve ben dilediğime veririm.
7 Bu nedenle bana taparsan, hepsi senin olacak” dedi.
8 Yeşua ona şu karşılığı verdi: “Çekil önümden Şeytan! Çünkü şöyle yazılmıştır:

* **3:19** tetrark, bir vilayetin dört valisinden biridir † **3:19** TR, “kardeşin” yerine “kardeşi Filip’in” der ‡ **3:33** NU, “Aram” yerine “Arni’nin oğlu Admin” der ✡ **4:4** YASA'NIN TEKRARI 8:3

‘Tanrın Efendi’ye tapacak ve yalnız O’na hizmet edeceksin.’ ” ✡
9 İblis O’nu Yeruşalem’e götürüp tapınağın tepesine çıkardı. O’na şöyle dedi: “Eğer
Tanrı’nın Oğlu’ysan, kendini buradan aşağı at.
10 Çünkü şöyle yazılmıştır:
‘Tanrı seni korumaları için meleklerine buyruk verecek.’
11 Ve,
‘Ayağın bir taşa çarpmasın diye seni elleri üzerinde taşıyacaklar.’ ”✡
12 Yeşua ona şöyle karşılık verdi: “’Tanrın Efendi’yi denemeyeceksin’ diye
buyrulmuştur.” ✡
13 İblis her sınanmayı tamamladıktan sonra bir süreliğine O’nun yanından ayrıldı.
14 Yeşua, Ruh’un gücüyle Galile’ye döndü. O’nunla ilgili haberler bütün bölgeye yayıldı.
15 Onların havralarında öğretiyor, herkes tarafından övülüyordu.
16 Yeşua büyüdüğü Nazaret kentine geldi. Şabat Günü her zaman olduğu gibi havraya
gitti. Kutsal Yazılar’ı okumak üzere ayağa kalktı.
17 O’na Peygamber Yeşaya’nın Kitabı verildi. Kitabı açtı ve şu sözlerin yazılı olduğu
yeri buldu:
18 “Efendi’nin Ruhu üzerimdedir.
Çünkü O, yoksullara Müjde’yi duyurmak için beni meshetti.
Kırık yüreklileri iyileştirmek, *
tutsakların salıverileceklerini,
körlerin gözlerinin açılacağını duyurmak için,
ezilenleri kurtarmak,
19 ve Efendi’nin uygun yılını ilan etmek için beni gönderdi.” ✡
20 Kitabı kapattı, görevliye geri verip oturdu. Havradakilerin hepsi gözlerini O’na dikti.
21 Yeşua onlara, “Duyduğunuz bu Yazı bugün yerine gelmiştir” diye anlatmaya başladı.
22 Herkes O’nun hakkında tanıklık etti ve ağzından çıkan lütufkâr sözlere şaştı. Kendi
aralarında, “Yosef’in oğlu değil mi bu?” diyorlardı.
23 Onlara şöyle dedi: “Şüphesiz bana şu özdeyişi diyeceksiniz: ‘Ey hekim, kendini
iyileştir! Kafernahum’da yapıldığını duyduğumuz şeyleri, burada kendi memleketinde
de yap.’ ”
24 Yeşua şöyle devam etti: “Size doğrusunu söyleyeyim, hiçbir peygamber kendi
memleketinde kabul görmez.
25 Ama size doğrusunu söyleyeyim, Eliya'nın günlerinde İsrael'de bir çok dul kadın vardı;
göğün üç yıl altı ay kapandığı ve bütün ülkede büyük kıtlık olduğu zaman,
26 Eliya bunlardan hiçbirine gönderilmedi. Yalnız Sayda bölgesinin Sarefat Kenti’nde
bulunan bir dul kadına gönderildi.
27 Peygamber Elişa’nın zamanında İsrael’de pek çok cüzamlı vardı. Ama yalnız Suriyeli
Naaman dışında bunlardan hiçbiri iyileştirilmedi.”
28 Havradakiler bu sözleri duyunca büyük bir öfkeyle doldular.
29 Ayağa kalkıp O’nu kentten dışarı çıkardılar. O’nu uçurumdan aşağı atmak için kentin
kurulduğu tepenin yamacına götürdüler.
30 Ama Yeşua aralarından geçip gitti.
31 Yeşua Galile’nin bir kenti olan Kafernahum’a geldi. Şabat Günü onlara öğretiyordu.
32 Sözlerinde yetki olduğu için öğretişine şaştılar.
33 Havrada bir adam vardı, kendisinde kirli bir iblis ruhu vardı.
34 Yüksek sesle, “Ey Nazaretli Yeşua! Seninle ne işimiz var? Bizi yok etmek için mi
geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı’nın Kutsalı’sın!” diye bağırdı.

✡ **4:8** YASA'NIN TEKRARI 6:13 ✡ **4:11** MEZMURLAR 91:11-12 ✡ **4:12** YASA'NIN TEKRARI 6:16 * **4:18** NU “kırık kalpleri iyileştirmek” ifadesini atlar ✡ **4:19** YEŞAYA 61:1-2

35 Yeşua, “Sessiz ol, ondan çık!” diyerek onu azarladı. İblis adamı onların ortasında
yere vurup, ona hiçbir zarar vermeden içinden çıktı.
36 Herkesin üzerine bir şaşkınlık geldi. Birbirlerine, “Bu nasıl söz? Güç ve yetkiyle kirli
ruhlara buyruk veriyor, onlar da çıkıyor!” diyorlardı.
37 Yeşua’yla ilgili haberler bütün yöreye yayıldı.
38 Yeşua havradan çıkıp Simon’un evine gitti. Simon’un kaynanası yüksek ateş içinde
hastaydı. Ona yardım etmesi için kendisine yalvardılar.
39 Yeşua kadının başucunda durup ateşi azarladı, ateş de kadını terk etti. Kadın hemen
ayağa kalkıp onlara hizmet etti.
40 Güneş batarken, çeşitli hastalıklara yakalanmış olanların hepsini O’na getirdiler.
Yeşua ellerini onların her birinin üzerine koydu ve onları iyileştirdi.
41 İblisler de, “Sen Tanrı’nın Oğlu Mesih'sin!” diyerek çığlık atarak birçoklarının içinden
çıkıyordu. Ama Yeşua onları azarlayarak konuşmalarına izin vermiyordu. Çünkü O’nun
Mesih olduğunu biliyorlardı.
42 Gün ağarınca Yeşua oradan ayrılıp ıssız bir yere çekildi. Kalabalıklar O’nu arıyordu.
O’na geldiklerinde yanlarından ayrılmasın diye O’nu tutmak istediler.
43 Yeşua onlara, “Tanrı’nın Krallığı'yla ilgili Müjde’yi başka kentlerde de duyurmam
gerek. Bu nedenle gönderildim” dedi.
44 Galile’deki havralarda Müjde’yi duyuruyordu.

5

1 Yeşua Ginnesar Gölü’nün kıyısında duruyordu. Kalabalık Tanrı sözünü dinlemek için
O’nun çevresine üşüşmüştü.
2 Yeşua deniz kıyısında duran iki tekne gördü. Balıkçılar teknelerinden inmiş ağlarını
yıkıyorlardı.
3 Yeşua teknelerden birisine bindi, o da Simon'undu. Ondan kıyıdan biraz açılmasını
istedi. Oturup halka tekneden öğretti.
4 Konuşmasını bitirince Simon’a, “Derinlere açılın, balık tutmak için ağlarınızı atın”
dedi.
5 Simon O’na şöyle yanıt verdi: “Efendim, bütün gece çabaladık, hiçbir şey tutamadık;
ama senin sözün uyarınca ağları salacağım.”
6 Bunu yaptıklarında o kadar çok balık yakaladılar ki, ağları yırtılıyordu.
7 Gelip kendilerine yardım etmeleri için öteki teknedeki ortaklarına işaret ettiler.
Onlar da geldiler ve her iki tekneyi de balıkla doldurdular. Öyle ki, tekneler batmaya
başladı.
8 Ama Simon Petrus bunu görünce Yeşua’nın dizlerine kapanıp, “Efendimiz benden
uzak dur, çünkü ben günahkâr bir adamım” dedi.
9 Çünkü kendisi ve yanındakiler, tutmuş oldukları balıkların şaşkınlığı içindeydiler.
10 Simon’un ortakları olan Zebedi oğulları Yakov ve Yuhanna da öyle.
Yeşua, Simon’a, “Korkma. Bundan böyle canlı insan tutacaksın.” dedi.
11 Teknelerini kıyıya çektiler. Her şeyi bırakıp O'nun ardından gittiler.
12 Yeşua kentlerden birindeyken, işte, cüzamla dolu bir adam geldi. Adam Yeşua’yı
görünce yüzüstü yere kapandı. O’na, “Efendimiz, istersen beni temiz kılabilirsin”
diyerek yalvardı.
13 Yeşua elini uzattı ve ona dokunup, “İsterim. Temiz ol!” dedi.
Hemen cüzam onu terk etti.
14 Yeşua ona kimseye söyleme diye buyurdu. “Git kendini kâhine göster ve temizliğin
hakkında onlara tanıklık olsun diye, Moşe’nin buyurduğu sunuları sun” dedi.
15 Ama Yeşua’yla ilgili haber daha çok çevreye yayıldı. O’nu dinlemek, hastalıklarından
iyileştirilmek için büyük kalabalıklar toplanıyordu.

16 Ama kendisi ıssız yerlere çekilip dua ediyordu.
17 O günlerden birinde Yeşua öğretirken, Galile'nin ve Yahudiye'nin bütün köylerinden
ve Yeruşalem'den gelen Ferisiler ve Kutsal Yasa öğretmenleri O'nun çevresinde
oturuyordu. Efendi'nin gücü onları iyileştirmek için O'nunla birlikteydi.
18 İşte, adamlar döşek üzerinde felçli bir adam getirdiler. Felçli adamı içeri sokup
Yeşua'nın önüne yatırmaya çalışıyorlardı.
19 Ama kalabalık nedeniyle onu içeri sokmanın bir yolunu bulamayınca dama çıktılar.
Çatıyı kaldırıp yatağıyla birlikte onu Yeşua'nın önüne sarkıttılar.
20 Yeşua onların imanını görünce, "Ey adam, günahların bağışlandı" dedi.
21 Yazıcılar ve Ferisiler tartışmaya başlayıp, "Küfreden bu adam da kim? Tanrı dışında
günahları kim bağışlayabilir?" dediler.
22 Onların ne düşündüğünü bilen Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: "Neden yüreğinizde
böyle düşünüyorsunuz?
23 Hangisi daha kolay, 'Günahların sana bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk ve yürü'
demek mi?
24 Ama İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlamaya yetkisi olduğunu bilesiniz
diye," felçliye, "Sana söylüyorum, kalk, döşeğini toplayıp evine git!" dedi.
25 Adam onların önünde hemen ayağa kalktı. Üzerinde yattığı döşeği kaldırdı ve
Tanrı'yı yücelterek evine gitti.
26 Herkesi şaşkınlık sardı. Tanrı'yı yücelttiler. Korku içinde, "Bugün garip şeyler gördük"
dediler.
27 Bu şeylerden sonra Yeşua çıktı, vergi toplama yerinde oturan Levi adında bir vergi
görevlisini gördü. Ona, "Ardımdan gel!" dedi.
28 O da her şeyi bırakıp, Yeşua'nın ardından gitti.
29 Levi Yeşua için evinde büyük bir şölen düzenledi. Bir çok vergi görevlileriyle başka
kişilerden oluşan büyük bir kalabalık onlarla birlikte sofradaydı.
30 Yazıcılar ve Ferisiler, öğrencilerine karşı, "Niçin vergi görevlileriyle ve günahkârlarla
birlikte yiyip içiyorsunuz?" diye homurdandılar.
31 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı vardır.
32 Ben doğru kişileri değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim."
33 O'na, "Neden Yuhanna'nın öğrencileri sık sık oruç tutup dua ediyorlar? Aynı şekilde
Ferisiler'in öğrencileri de. Ama seninkiler yiyip içiyorlar!" dediler.
34 Onlara, "Güvey aralarındayken konukları hiç oruç tutturabilir misiniz?" dedi.
35 "Ama güveyin yanlarından alınacağı günler gelecek. O zaman onlar o günlerde oruç
tutacaklar."
36 Yeşua onlara bir de benzetme anlattı. "Hiç kimse yeni bir giysiden bir parçayı yırtıp
eski bir giysinin üzerine yamamaz. Yoksa hem yeni giysi yırtılır, hem de o giysiden
koparılan yama eskisiyle uyuşmaz.
37 Hiç kimse eski şarap tulumlarına yeni şarap koymaz. Yoksa yeni şarap tulumları
patlatır, şarap da dökülür, tulumlar da mahvolur.
38 Yeni şarabı taze tulumlara koymak gerek. Böylece ikisi de korunabilir.
39 Hiç kimse eski şarabı içtikten sonra hemen yenisini istemez. Çünkü 'Eskisi daha iyi'
der."

6

1 Yeşua birinciden sonraki ikinci Şabat'ta buğday tarlalarından geçiyordu. Öğrencileri
başakları koparıyor, avuçlarında ufalayıp yiyorlardı.
2 Ama Ferisiler'den bazıları onlara, "Şabat Günü Yasa'ya uygun olmayanı neden
yapıyorsunuz?" dediler.

3 Yeşua onlara karşılık verip dedi: “David’le yanındakiler acıkınca ne yaptığını hiç
okumadınız mı?
4 Tanrı’nın evine girdi, yalnızca kâhinler dışında yemesi yasak olan sergi ekmeklerini
alıp yedi ve yanındakilere de verdi.”
5 Onlara, “İnsanoğlu Şabat'ın Efendisi’dir” dedi.
6 Başka bir Şabat'ta da Yeşua havraya girip öğretti. Orada sağ eli kurumuş bir adam
vardı.
7 Yeşua’yı suçlu çıkaracak bir neden bulabilmek için yazıcılarla Ferisiler, Şabat'ta
iyileştirip iyileştirmeyeceğini görmek için O'nu gözlüyorlardı.
8 Ne var ki, Yeşua onların düşüncelerini biliyordu. Eli sakat adama, “Kalk, orta yerde
dur” dedi. O da kalkıp durdu.
9 Sonra Yeşua onlara, “Söyleyin” dedi. “Size bir şey soracağım, Yasa’ya göre Şabat'ta
iyilik yapmak mı, yoksa kötülük yapmak mı doğrudur? Hayat kurtarmak mı yoksa
öldürmek mi?”
10 Etrafındakilerin hepsine baktıktan sonra adama, “Elini uzat” dedi. Adam elini uzattı
ve öteki gibi eli eski haline döndü.
11 Onlar ise öfkeyle doldular. Kendi aralarında Yeşua’ya ne yapabileceklerini
konuşuyorlardı.
12 Yeşua o günlerde dua etmek için bir dağa çıktı. Bütün geceyi Tanrı’ya dua ederek
geçirdi.
13 Gündüz olunca öğrencilerini yanına çağırdı, içlerinden on ikisini seçti. Onlara elçiler
adını verdi.
14 Petrus adını da verdiği Simon, onun kardeşi Andreas, Yakov, Yuhanna, Filipus,
Bartalmay,
15 Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakov, Yurtsever diye tanınan Simon,
16 Yakov oğlu Yahuda ve hain olan Yahuda İskariot.
17 Yeşua onlarla birlikte aşağıya inip düzlük bir yerde durdu. Öğrencilerinden oluşan bir
kalabalık ve bütün Yahudiye ve Yeruşalem’den ve Sur ve Sayda kıyılarından O’nu
dinlemeye ve hastalıklarından iyileştirilmeye gelen çok sayıda insan da oradaydı.
18 Kirli ruhlar yüzünden sıkıntı çekenler de iyileştiriliyordu.
19 Kalabalıktaki herkes O’na dokunmaya çalışıyordu. Çünkü O’ndan çıkan bir güç
herkesi iyileştiriyordu.
20 Yeşua gözlerini öğrencilerine kaldırdı ve şöyle söyledi:
“Ne mutlu yoksul olanlara,
çünkü Tanrı’nın Krallığı sizindir.
21 Ne mutlu şimdi aç olanlara,
çünkü doyurulacaksınız.
Ne mutlu şimdi ağlayanlara,
çünkü güleceksiniz.
22 İnsanoğlu uğruna,
insanlar sizden nefret ettikleri, dışlayıp aşağıladıkları, ve adınızı kötüledikleri zaman
ne mutlu size.
23 O gün sevinin ve coşkuyla sıçrayın,
çünkü işte, gökteki ödülünüz büyüktür.
Onların da ataları peygamberlere aynı şeyi yaptılar.
24 Ama vay halinize ey zenginler!
Çünkü tesellinizi aldınız.
25 Vay halinize, ey şimdi tok olanlar,
çünkü aç kalacaksınız.
Vay halinize, şimdi gülenler,

çünkü yas tutup ağlayacaksınız.
26 İnsanlar sizin hakkınızda iyi konuştukları zaman vay halinize, çünkü onların ataları
da sahte peygamberlere aynı şeyi yaptılar.”
27 “Ama siz beni dinleyenlere şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret
edenlere iyilik yapın.
28 Size lanet edenleri kutsayın ve size kötü davrananlar için dua edin.
29 Bir yanağınıza vurana öbürünü de çevirin. Ceketinizi alandan, gömleğinizi de
esirgemeyin.
30 Sizden dileyen herkese verin, malınızı alandan geri istemeyin.”
31 “İnsanların size nasıl yapmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle yapın.
32 Eğer sizi sevenleri severseniz, bu size ne kazandırır? Çünkü günahkârlar bile
kendilerini sevenleri severler.
33 Eğer size iyilik edenlere iyilik ederseniz, bu size ne kazandırır ? Çünkü günahkârlar
bile aynısını yapar.
34 Eğer geri almayı umduğunuz kişilere ödünç verirseniz, bu size ne kazandırır?
Günahkârlar bile geri almayı umarak günahkârlara ödünç verirler.
35 Ama siz düşmanlarınızı sevin, iyilik yapın ve ödünç verin, hiçbir şey beklemeden;
ödülünüz büyük olacak ve En Yüce Olan’ın çocukları olacaksınız; çünkü O nankörlere ve
kötülere karşı şefkatlidir.
36 Bu nedenle Babanız merhametli olduğu gibi, siz de merhametli olun.”
37 “Yargılamayın ki, siz de yargılanmayasınız.
Suçlamayın ki, siz de suçlanmayasınız.
Serbest bırakın ki, siz de serbest bırakılasınız.
38 Verin, size de verilecektir. İyice bastırılmış, silkelenmiş ve taşkın, dolu bir ölçekle
size verilecektir. * Çünkü hangi ölçüyle ölçerseniz, o ölçekle size ölçülecektir.”
39 Yeşua onlara bir benzetme söyledi: “Kör köre yol gösterebilir mi? İkisi de çukura
düşmez mi?
40 Öğrenci öğretmeninden üstün değildir, ancak eğitimini tamamlayan her öğrenci
öğretmeni gibi olacaktır.
41 Neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki direği düşünmezsin?
42 Ya da kendi gözündeki direği kendin görmezken, kardeşine nasıl olur da, ‘Kardeş,
izin ver gözündeki çöpü çıkarayım’ dersin? Ey ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki direği çıkar,
o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görebilirsin.
43 Çünkü iyi ağaç yoktur ki, kötü meyve versin, ya da yine kötü ağaç yoktur ki, iyi
meyve versin.
44 Her ağaç kendi meyvesinden tanınır. Çünkü dikenli bitkilerden incir toplamazlar,
çalıdan da üzüm toplamazlar.
45 İyi insan yüreğindeki iyi hazinesinden iyilik, kötü insan yüreğindeki kötü
hazinesinden kötülük çıkarır. Çünkü yürekten taşanı ağzı söyler.”
46 “Neden bana ‘Efendi, Efendi’ diyorsunuz da, söylediğim şeyleri yapmıyorsunuz?
47 Bana gelen, sözlerimi duyan ve onları yapan her insanın kime benzediğini size
göstereyim.
48 O kişi, ev yaparken toprağı derin kazıp, temelini kaya üzerine atan adama benzer.
Sel gelince kabaran ırmak o eve saldırdı ama onu sarsamadı. Çünkü ev kaya üzerinde
kurulmuştu.
49 Ama sözlerimi duyup da yapmayan kişi, evini toprak üzerine temelsiz kurmuş
adama benzer. Kabaran ırmak saldırınca ev hemen çöker. O evin yıkılışı da büyük oldu.”

* **6:38** kelimenin tam anlamıyla, koynuna.

7

1 Yeşua, halkın önünde konuşmasını bitirdikten sonra Kafernahum'a gitti.
2 Bir yüzbaşının çok sevdiği hizmetkârı hastalanmış ve ölüm döşeğindeydi.
3 Yüzbaşı Yeşua hakkında duyunca, gelip hizmetkârını kurtarsın diye rica için
Yahudiler'in ihtiyarlarını O'na gönderdi.
4 Onlar da gelip ciddiyetle Yeşua'ya yalvardılar. O'na, "Bu adam senin bunu yapmana
layıktır" dediler.
5 "Çünkü ulusumuzu seviyor ve havramızı yaptıran odur."
6 Yeşua onlarla birlikte gitti. Evin yakınına vardığında, yüzbaşı bazı dostlarını yollayıp
O'na şöyle dedi: "Efendim, zahmet etme; çatımın altına girmene layık değilim.
7 Bu nedenle, sana gelmeye de kendimi layık görmedim; yalnızca bir söz söyle,
hizmetkârım iyileşecektir.
8 Çünkü ben de buyruk altında bulunan bir adamım. Altımda askerler var. Birine, 'Git'
derim, gider; ötekine, 'Gel' derim, gelir. Hizmetkârıma, 'Şunu yap' derim, yapar."
9 Yeşua bu şeyleri duyunca, ona şaştı. Sonra dönüp kendisini izleyen kalabalığa şöyle
dedi: "Size şunu söyleyeyim, İsrael'de bile böyle büyük bir iman bulmadım."
10 Gönderilenler eve döndüklerinde hasta olan hizmetkârı iyileşmiş buldular.
11 Yeşua bundan kısa bir süre sonra Nain adlı bir kente gitti. Öğrencilerinden birçoğu
büyük bir kalabalıkla O'nunla birlikte gitti.
12 Kentin kapısına yaklaştıklarında işte, ölmüş olan biri çıkarılıyordu; annesinin tek
doğan* oğluydu, kadın da bir duldu. Kent halkından büyük bir kalabalık kadınla
birlikteydi.
13 Efendi kadını görünce ona acıdı. Ona, "Ağlama" dedi.
14 Yaklaşıp tabuta dokununca cenazeyi taşıyanlar durdu. "Genç adam, sana
söylüyorum, kalk!" dedi.
15 Ölmüş olan kalkıp oturdu ve konuşmaya başladı. Yeşua onu annesine geri verdi.
16 Herkesi korku sardı. "Aramızda büyük bir peygamber ortaya çıktı!" diyerek
Tanrı'yı yücelttiler. "Tanrı, halkını ziyarete geldi!" diyorlardı.
17 Yeşua'yla ilgili bu haber bütün Yahudiye'ye ve bütün çevre bölgelere yayıldı.
18 Yuhanna'nın öğrencileri bütün bu şeyleri ona anlattılar.
19 Yuhanna, öğrencilerinden ikisini yanına çağırıp, "Gelecek Olan sen misin, yoksa
başka birini mi arayalım?" diyerek onları Yeşua'ya gönderdi.
20 Adamlar Yeşua'nın yanına gelip, "Vaftizci Yuhanna, 'Gelecek Olan sen misin, yoksa
başka birini mi arayalım?' demek için bizi sana gönderdi dediler."
21 O saatte Yeşua, bir çok hastalıklardan, dertlerden ve kötü ruhlardan birçok kişiyi
iyileştirdi, birçok körün gözlerini açtı.
22 Yeşua yanıt verip onlara, "Gidin gördüklerinizi, duyduklarınızı Yuhanna'ya bildirin"
dedi. "Körler görüyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temizleniyor, sağırlar işitiyor, ölüler
diriliyor ve yoksullara Müjde duyuruluyor.
23 Ne mutlu bende tökezlemek için bir neden bulmayana!"
24 Yuhanna'nın ulakları gittikten sonra Yeşua kalabalığa Yuhanna'dan söz etmeye
başladı. "Çöle ne görmeye çıktınız? Rüzgârla sallanan bir kamış mı?
25 O zaman ne görmeye çıktınız? Yumuşak giysiler giymiş bir adam mı? İşte, zarif
giysiler kuşanıp bolluk içinde yaşayanlar kral saraylarında olur.
26 Öyleyse ne görmeye çıktınız? Bir peygamber mi? Evet, size şunu söyleyeyim,
peygamberden daha fazlasıdır.

---

* **7:12** "Tek doğan" ifadesi, bazen "tek doğmuş" veya "biricik ve biricik" olarak tercüme edilen Grekçe "μονογενη" kelimesinden gelir.

27 ‘İşte, habercimi önünden gönderiyorum; senin önünde yolunu hazırlayacak’ ✡ diye
hakkında yazılmış olan budur” dedi.
28 “Size derim ki, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yuhanna’dan daha büyük bir
peygamber yoktur, ancak Tanrı’nın Krallığı'nda en küçük olan ondan daha büyüktür.”
29 Yuhanna tarafından vaftiz edilen bütün halk ve vergi görevlileri bunu duyunca
Tanrı’nın adil olduğunu ilan ettiler.
30 Ama kendileri Yuhanna tarafından vaftiz edilmemiş olan Ferisiler ve Kutsal Yasa
uzmanları, Tanrı’nın öğüdünü reddetmiş oldular.
31 Yeşua konuşmasını şöyle sürdürdü: “Öyleyse bu kuşağın insanlarını neye
benzeteyim? Onlar neye benzerler?
32 Çarşı meydanında oturup birbirine şöyle çağıran çocuklara benziyorlar: ‘Size kaval
çaldık, ama oynamadınız! Ağıt yaktık, ama ağlamadınız’.
33 Vaftizci Yuhanna geldiğinde oruç tutup şarap içmedi. Ama siz ona, ‘onda iblis var’
diyorsunuz.
34 İnsanoğlu geldiğinde yiyip içti. ‘İşte, obur ve ayyaş adam, vergi görevlileriyle
günahkârların dostu!’
35 Ancak bilgelik, bilgeliğin kendi çocukları tarafından doğrulanır.”
36 Ferisiler’den biri Yeşua’yı yemeğe davet etti. Yeşua Ferisi’nin evine girdi ve sofrada
oturdu.
37 İşte, o kentte günahkâr bir kadın vardı. Yeşua’nın Ferisi’nin evinde sofrada
oturduğunu öğrenince kaymaktaşından bir kap içinde güzel kokulu bir yağ getirdi.
38 O'nun ayaklarının yanında arkada durdu, ağlayarak gözyaşlarıyla ayaklarını ıslatmaya
başladı. Başının saçıyla ayaklarını sildi, ayaklarını öptü ve üzerine güzel kokulu yağ ile
meshetti.
39 Kendisini davet eden Ferisi bunu görünce kendi kendine, “Bu adam peygamber
olsaydı, kendisine dokunan bu kadının kim ve ne tür bir kadın olduğunu, onun bir
günahkâr olduğunu bilirdi” dedi.
40 Yeşua ona, “Simon, sana söyleyecek bir şeyim var” dedi. O da, “Öğretmenim söyle”
dedi.
41 “Bir alacaklının iki borçlusu vardı. Birinin borcu beş yüz dinar, diğerinin borcu elli
dinardı.
42 Ödeyecek güçleri olmadığından, adam ikisini de bağışladı. Bunlardan hangisi onu
daha çok sevecektir?”
43 Simon, “Sanırım daha çok bağışlanan” diye yanıtladı.
Yeşua ona, “Doğru hükmettin” dedi.
44 Sonra kadına dönüp Simon’a, “Bu kadını görüyor musun? Ben evine girdim,
ayaklarım için bana su vermedin. Ama o gözyaşlarıyla ayaklarımı ıslattı, saçlarıyla da
sildi.
45 Sen beni öpmedin. Ama bu kadın eve girdiğimden beri ayaklarımı öpüp duruyor.
46 Sen başıma yağla meshetmedin, ama o ayaklarımı güzel kokulu yağla meshetti.
47 Bu nedenle sana derim ki, onun çok olan günahları bağışlanmıştır. Çok sevmesinin
nedeni budur. Ama az bağışlanan, az sever” dedi.
48 Yeşua kadına, “Günahların bağışlandı” dedi.
49 O’nunla birlikte sofrada oturanlar kendi kendilerine, “Günahları bile bağışlayan bu
adam kim?” diye konuşmaya başladılar.
50 Kadına, “İmanın seni kurtardı, esenlik içinde git” dedi.

✡ **7:27** MALAKİ 3:1

8

1 Kısa bir süre sonra, Yeşua köy kent dolaşarak Tanrı Krallığı'nın müjdesini duyuruyor
ve onu getiriyordu. Onikiler de kendisiyle birlikteydi.
2 Kötü ruhlardan ve hastalıklarından kurtulmuş olan bazı kadınlar vardı:
Kendisinden yedi iblis çıkmış olan Magdalalı denilen Mariyam,
3 Hirodes'in kâhyası Kuza'nın karısı Yohanna, Suzanna ve daha birçok kadın Yeşua'yla
birlikteydi, bunlar, mallarıyla onlara* hizmet ediyorlardı.
4 Büyük bir kalabalık toplanıp her kentten insanlar O'na geldiklerinde Yeşua bir
benzetmeyle şöyle dedi:
5 "Çiftçinin biri tohum ekmeye çıktı. Ekerken bazıları yol kenarına düştü, ayak altında
çiğnenip göğün kuşları onu yuttu.
6 Bazı tohumlar kaya üzerine düştü, filizlendiğinde susuzluktan kuruyup gitti.
7 Bazıları dikenlerin arasına düştü. Dikenler onunla büyüdü ve onu boğdu.
8 Bazıları iyi toprağa düştü ve büyüyüp yüz kat ürün verdi." Bu şeyleri söyledikten
sonra, yüksek sesle, "İşitecek kulağı olan işitsin!" dedi.
9 Sonra öğrencileri O'na, "Bu benzetme ne anlama geliyor?" diye sordular.
10 Yeşua, "Tanrı Krallığı'nın sırlarını bilmek size verildi, ama başkalarına benzetmelerle
verilir. Öyle ki, 'Baktıkları halde görmesinler, işittikleri halde anlamasınlar.'✡
11 Benzetme şudur: Tohum Tanrı sözüdür.
12 Yol kenarındakiler sözü işitenlerdir, o zaman İblis gelir, inanıp kurtulmasınlar diye
sözü yüreklerinden alıp götürür.
13 Kaya üzerindekiler, işitince sözü sevinçle kabul edenlerdir; ama kökleri yoktur. Bir
süre inanırlar ve sınanma zamanında saparlar.
14 Dikenler arasına düşenler, sözü işitenlerdir. Ama bunlar yollarına giderken hayatın
kaygılarıyla, zenginlikleriyle ve zevkleriyle boğulur ve olgunlaşıp ürün vermezler.
15 İyi topraktakiler, dürüst ve iyi yürekli olup, sözü duymuş, onu sıkıca tutan ve sabırla
ürün verenlerdir."
16 "Hiç kimse kandil yaktığı zaman onu bir kapla örtmez ya da yatağın altına koymaz;
ama içeri girenler ışığı görsün diye onu kandilliğe koyar.
17 Çünkü açığa çıkmayacak gizli bir şey yoktur. Ne de bilinmeyecek, aydınlığa
çıkarılmayacak saklı bir şey vardır.
18 Bu nedenle, nasıl dinlediğinize dikkat edin. Kimde varsa ona daha fazlası
verilecek. Ama kimde yoksa, sahip olduğunu sandığı bile ondan alınacaktır."
19 Annesi ve kardeşleri O'nun yanına geldiler. Ama kalabalık yüzünden kendisine
yaklaşamadılar.
20 Bazıları O'na, "Annenle kardeşlerin dışarıda duruyorlar, seni görmek istiyorlar" diye
Yeşua'ya bildirdiler.
21 Ama O, onlara şu karşılığı verdi: "Annem ve kardeşlerim, Tanrı'nın sözünü işitip
onu uygulayanlardır."
22 O günlerin birinde kendisi öğrencileriyle birlikte bir tekneye bindi. Onlara, "Gölün
karşı yakasına geçelim" dedi. Böylece kıyıdan açıldılar.
23 Tekne yol alırken Yeşua uykuya daldı. Gölün üzerine bir fırtına indi. Ciddi bir biçimde
su almaya başladılar.
24 Yanına gelip, "Efendimiz, efendimiz, ölüyoruz!" diyerek O'nu uyandırdılar. Yeşua
kalkıp rüzgârı ve suyun hiddetini azarladı. Sular duruldu, ortalık sütliman oldu.✡
25 Onlara, "İmanınız nerede?" dedi. Onlar korkup şaşmışlardı. Birbirlerine, "Bu adam
kim ki, rüzgârlara ve suya buyruk veriyor, onlar da O'na itaat ediyor!" dediler.
26 Sonra Galile'nin karşısındaki Gerasalılar'ın ülkesine vardılar.

---

* **8:3** TR "onlar" yerine "onu" okur ✡ **8:10** YEŞAYA 6:9 ✡ **8:24** MEZMURLAR 107:29

27 Yeşua kıyıya ayak basınca, kentten kendisinde iblisler bulunan bir adam O'nu
karşıladı. Uzun zamandır sırtına bir şey giymeyen bu adam evde değil, mezarlıklarda
yaşıyordu.
28 Yeşua'yı görünce bağırıp O'nun önünde yere kapandı. Yüksek sesle, "Yeşua, Yüce
Tanrı'nın Oğlu, benim seninle ne işim olsun? Yalvarırım bana eziyet etme!" dedi.
29 Çünkü Yeşua, kirli ruha adamdan çıkmasını buyurmuştu. Kirli ruh sık sık adamı
tutuyordu. Adam zincir ve prangaya bağlanarak gözetim altında tutulmasına karşın
bağlarını koparıp iblis tarafından ıssız yerlere sürülüyordu.
30 Yeşua ona, "Adın ne?" diye sordu.
"Tümen" dedi. Çünkü adamın içine birçok iblis girmişti.
31 İblisler kendilerini dipsiz derinliklere gitmelerini buyurmasın diye Yeşua'ya
yalvardılar.
32 Oradaki bayırda otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. İblisler domuzların içine
girmelerine izin vermesi için Yeşua'ya yalvardılar. O da onlara izin verdi.
33 İblisler adamdan çıkıp domuzların içine girdiler. Sürü uçurumdan aşağı koşup denize
atlayıp boğuldu.
34 Ne olduğunu gören domuz çobanları kaçıp kentte ve köylerde bunu anlattılar.
35 Halk olanları görmek için çıktı. Yeşua'nın yanına geldiklerinde, iblislerden kurtulan
adamı giyinmiş ve aklı başında, Yeşua'nın ayakları dibinde otururken buldular ve
korktular.
36 Bunu görmüş olanlar, iblise tutulmuş adamın nasıl kurtulduğunu onlara anlattılar.
37 Gerasa yöresinden gelen bütün halk Yeşua'nın yanlarından ayrılması için O'na
yalvardılar. Çünkü çok fazla korkuyorlardı. O da tekneye binip geri döndü.
38 İblislerden kurtulan adam Yeşua'yla birlikte gitmek için O'na yalvardı.
39 Ama Yeşua, "Evine dön ve Tanrı'nın senin için ne büyük şeyler yaptığını anlat"
diyerek onu gönderdi. O da gidip, Yeşua'nın kendisi için ne büyük şeyler yaptığını bütün
kentte duyurdu.
40 Yeşua karşı tarafa vardığında kalabalık O'nu hoş karşıladı. Çünkü herkes O'nu
bekliyordu.
41 O sırada havra yöneticisi Yair adında bir adam geldi. Yeşua'nın ayaklarına kapanıp
evine gelmesi için yalvardı.
42 Çünkü on iki yaşındaki kızı, tek doğanı† ölmek üzereydi. Yeşua yola çıkmış giderken,
kalabalık O'nu sıkıştırıyordu.
43 On iki yıldan beri kanaması olup, varını yoğunu hekimlere harcamış, ama hiçbirinin
iyi edemediği bir kadın,
44 Yeşua'nın arkasından gelip giysisinin saçağına‡ dokundu ve hemen kanaması
durdu.
45 Yeşua, "Bana kim dokundu?" dedi.
Herkes bunu yadsıyınca, Petrus ve yanındakiler, "Efendimiz, kalabalık seni itiyor ve
sıkıştırıyor ve sen, 'Bana kim dokundu?' diyorsun" dediler.
46 Ama Yeşua, "Birisi bana dokundu, çünkü içimden bir gücün çıkıp gittiğini anladım"
dedi.
47 Gizli kalamadığını gören kadın titreyerek geldi ve Yeşua'nın ayaklarına kapandı.
Bütün halkın önünde, O'na neden dokunduğunu ve hemen nasıl iyileştiğini anlattı.
48 Yeşua ona, "Kızım, cesur ol! İmanın seni iyi etti. Esenlik içinde git" dedi.
49 Yeşua daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden biri gelip ona, "Kızın öldü. Artık
öğretmeni rahatsız etme" dedi.
50 Yeşua bunu duyunca ona, "Korkma. Yalnızca iman et ve kızın iyi olacak" dedi.

† **8:42** "Tek doğan" ifadesi, bazen "tek doğmuş" veya "biricik ve biricik" olarak tercüme edilen Grekçe"μονογενη" kelimesinden gelir. ‡ **8:44** veya püskül

51 Yeşua adamın evine vardığında, Petrus, Yuhanna, Yakov ve çocuğun babası ve
annesi dışında kimsenin kendisiyle birlikte içeri girmesine izin vermedi.
52 Herkes ağlıyor ve kızın yasını tutuyordu. Yeşua, "Ağlamayın" dedi. "Kız ölmedi,
uyuyor."
53 Kızın öldüğünü bildikleri için O'nunla alay ettiler.
54 Yeşua hepsini dışarı çıkardı. Kızın elinden tutup yüksek sesle, "Kızım, kalk!" diye
seslendi.
55 Ruhu geri dönünce kız hemen ayağa kalktı. Yeşua, ona yiyecek bir şeyler verilmesini
buyurdu.
56 Kızın anne ve babası şaştılar, ancak Yeşua onlara, bu yapılanları kimseye
söylememelerini buyurdu.

9

1 Yeşua Onikiler'i* yanına çağırıp onlara bütün iblislerin üzerinde ve hastalıkları
iyileştirmek için güç ve yetki verdi.
2 Onları Tanrı'nın Krallığı'nı duyurmaya ve hastaları iyileştirmeye gönderdi.
3 Onlara, "Yolculuk için yanınıza hiçbir şey almayın: Ne değnek, ne torba, ne ekmek, ne
de para, ne de yedek giysi.
4 Hangi eve girerseniz, orada kalın ve oradan ayrılın.
5 Kimler sizi kabul etmezlerse, o kentten ayrılırken onlara uyarı olsun diye
ayaklarınızın tozunu silkin" dedi.
6 Öğrenciler çıkıp köy köy dolaşarak her yerde Müjde'yi duyurup hastaları iyileştirdiler.
7 Ülkenin dörtte birini yöneten Hirodes, O'nun tarafından bütün yapılanları duydu ve
şaşkınlık içindeydi. Bazıları, "Yuhanna ölüler arasından dirildi",
8 bazıları, "Eliya göründü!" ve bazıları da "Eski peygamberlerden biri dirildi" diyordu.
9 Hirodes, "Yuhanna'nın başını ben kestirdim, ama hakkında böyle şeyler duyduğum
bu adam kim?" diyor, Yeşua'yı görmek istiyordu.
10 Elçiler döndüklerinde, yaptıkları her şeyi Yeşua'ya anlattılar.
Yeşua onları ayrı olarak yanına alıp Beytsayda kentinin ıssız bir bölgesine† çekildi.
11 Bunu anlayan kalabalıklar O'nun peşinden gitti. Yeşua onları iyi karşıladı, onlara
Tanrı'nın Krallığı'ndan söz etti ve şifaya ihtiyacı olanları iyileştirdi.
12 Günbatımına doğru Onikiler gelip Yeşua'ya, "Kalabalığı gönder. Çevredeki köylere ve
çiftliklere gitsinler. Orada kendilerine kalacak yer ve yiyecek bulsunlar. Çünkü burada
ıssız bir yerdeyiz" dediler.
13 Yeşua, "Onlara siz yiyecek bir şeyler verin" dedi.
"Eğer bunca insan için gidip yiyecek satın almazsak, yanımızda beş ekmekle iki
balıktan başka bir şey yok" dediler.
14 Çünkü yaklaşık beş bin kişiydiler.
Öğrencilerine, "Halkı ellişer kişilik gruplar halinde oturtun" dedi.
15 Öyle yaptılar ve hepsini oturttular.
16 Yeşua beş ekmekle iki balığı aldı, göğe bakıp onları kutsadı, kırdı ve kalabalığın
önüne koymaları için öğrencilerine verdi.
17 Herkes yiyip doydu. Arta kalan parçalardan on iki sepet dolusu kaldırdılar.
18 Yeşua yalnız başına dua ederken, öğrencileri yakınındaydı. Onlara, "Kalabalıklar
benim kim olduğumu söylüyor?" diye sordu.
19 Öğrenciler, "Vaftizci Yuhanna, ama bazıları Eliya, ötekiler de eski peygamberlerden
biri dirilmiş, diyor" dediler.

---

* **9:1** TR, "on iki" yerine "on iki öğrencisi" der † **9:10** NU "çöl bölgesi" ifadesini atlar.

20 Yeşua onlara, “Ya siz ben kimim dersiniz?” dedi. Petrus, “Sen Tanrı’nın Mesihi’sin”
diye yanıtladı.
21 Yeşua onları uyarıp bunu kimseye söylememelerini buyurdu.
22 Onlara, “İnsanoğlu’nun çok acı çekmesi, ihtiyarlar, başkâhinler ve yazıcılar tarafından
reddedilmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gereklidir” dedi.
23 Hepsine, “Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını‡ yüklenip beni
izlesin.
24 Hayatını kurtarmak isteyen onu yitirecek, ama kim hayatını benim uğruma
yitirirse onu kurtaracaktır.
25 İnsan tüm dünyayı kazanıp da kendi öz varlığını kaybeder ya da zarar ederse bunun
kendisine ne faydası olur?
26 Çünkü kim benden ve sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da kendi görkemiyle, Babası’nın
ve kutsal meleklerin görkemiyle geldiğinde ondan utanacaktır.
27 Ama size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, Tanrı’nın Krallığı'nı
görmeden hiç ölümü tatmayacak olanlar var.”
28 Yeşua bu sözleri söyledikten yaklaşık sekiz gün sonra, Petrus, Yuhanna ve Yakov’u
yanına alarak dua etmek için dağa çıktı.
29 Yeşua dua ederken yüzünün görünümü değişti, giysisi göz kamaştırıcı bir beyazlığa
büründü.
30 İşte, iki kişi O’nunla konuşuyordu. Bunlar Moşe’yle Eliya’ydı.
31 Görkem içinde beliren bu iki kişi, Yeşua’nın yakında Yeruşalem’de gerçekleşecek olan
ayrılışını§ konuşuyorlardı.
32 Petrus ve onunla birlikte olanların üzerine uyku çökmüştü. İyice uyandıkları zaman
Yeşua’nın görkemini ve yanında duran iki adamı gördüler.
33 Onlar Yeşua’nın yanından ayrılırken Petrus Yeşua’ya, “Efendimiz, bizim için burada
bulunmak iyidir!” dedi. “Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Moşe’ye, biri de Eliya’ya”
dedi. Ne dediğini bilmiyordu.
34 Petrus bunları söylerken, bir bulut geldi ve onlara gölge saldı. Buluta girerken onlar
korktular.
35 Buluttan gelen bir ses, “Bu benim sevgili Oğlum’dur. O’nu dinleyin!” dedi.
36 Ses geldiğinde, Yeşua yalnız bulundu. Onlar sustular ve o günlerde görmüş oldukları
bu şeylerden kimseye söz etmediler.
37 Ertesi gün, dağdan indiklerinde, Yeşua’yı büyük bir kalabalık karşıladı.
38 İşte, kalabalığın içinden bir adam bağırıp, “Öğretmenim, yalvarırım oğluma bir bak!”
dedi. “Kendisi benim tek doğan* çocuğumdur.
39 İşte, bir ruh onu tutuyor, birdenbire bağırıyor, onu öyle sarsıyor ki, köpürüyor; ve
ondan güçlükle ayrılıp şiddetli bir biçimde onu yaralıyor.
40 Ruhu kovmaları için öğrencilerine yalvardım, ama yapamadılar.”
41 Yeşua, “Ey imansız ve sapmış kuşak! Ne zamana dek sizinle olup size katlanacağım?
Oğlunu buraya getir” dedi.
42 Çocuk Yeşua’ya yaklaşırken iblis onu yere çalıp şiddetle sarstı. Ama Yeşua kirli ruhu
azarladı. Çocuğu iyileştirip babasına geri verdi.
43 Tanrı’nın yüceliği karşısında hepsi şaşkınlık içinde kaldı.
Herkes Yeşua’nın yaptığı işlerin şaşkınlığı içindeyken, Yeşua öğrencilerine, şöyle dedi:
44 “Şu sözlerimi kulaklarınızda yer edin. Çünkü İnsanoğlu insanların eline teslim
edilecek” dedi.

---

‡ **9:23** TR, NU “günlük” ekler § **9:31** kelimenin tam anlamıyla “çıkış” * **9:38** “Tek doğan” ifadesi, bazen “tek doğmuş” veya “biricik ve biricik” olarak tercüme edilen Grekçe “μονογενη” kelimesinden gelir.

45 Ama onlar bu sözü anlamadılar. Çünkü sözün anlamı onlardan gizlenmişti.
Yeşua'ya bu söz hakkında soru sormaya da korkuyorlardı.
46 Aralarında içlerinde kimin en üstün olduğu hakkında bir tartışma çıktı.
47 Yeşua, yüreklerinden geçeni biliyordu. Bir çocuğu aldı ve yanına koydu.
48 Onlara, "Kim bu çocuğu benim adımla kabul ederse, beni kabul etmiş olur. Beni
kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. Hepinizin arasında en küçük olan, o
büyük olacaktır" dedi.
49 Yuhanna, "Öğretmenimiz, senin adınla iblis kovan birini gördük. Bizimle birlikte
senin ardınca gelmediği için ona engel olduk" diye karşılık verdi.
50 Yeşua ona, "Ona engel olmayın! Bize karşı olmayan bizden yanadır" dedi.
51 O'nun alınacağı günler yaklaşınca, gitmek üzere yüzünü kararlı bir biçimde
Yeruşalem'e doğru çevirdi,
52 ve önünden haberciler gönderdi. Onlar da Yeşua için hazırlık yapmak üzere yola çıkıp
Samariyalılar'ın bir köyüne girdiler.
53 Yeşua Yeruşalem'e yöneldiği için Samariyalılar O'nu kabul etmediler.
54 Öğrencileri Yakov ve Yuhanna bunu görünce, "Efendimiz, Eliya'nın yaptığı gibi
bunları yok etmek için bir buyrukla gökten ateş yağdırmamızı ister misin?" dediler.
55 Ama Yeşua dönüp onları azarladı ve şöyle dedi, "Siz hangi ruhtan olduğunuzu
bilmiyorsunuz.
56 Çünkü İnsanoğlu, insanları yok etmeye değil, ama kurtarmaya geldi."
Başka bir köye gittiler.
57 Yolda giderlerken, biri Yeşua'ya, "Nereye gidersen git, ardından gelmek istiyorum
Efendimiz" dedi.
58 Yeşua ona, "Tilkilerin inleri, gökyüzünün kuşlarının yuvaları var, ama İnsanoğlu'nun
başını yaslayacak bir yeri yok" dedi.
59 Bir başkasına, "Ardımdan gel!" dedi.
Ama o, "Efendimiz, önce gidip babamı gömmeme izin ver" dedi.
60 Yeşua ona, "Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün. Ama sen git ve Tanrı'nın
Krallığı'nı duyur" dedi.
61 Bir başkası da, "Efendimiz, senin ardından gelmek istiyorum. Ama önce izin ver,
evimdekilerle vedalaşayım" dedi.
62 Ama Yeşua ona, "Sabana elini koyup da arkasına bakan biri Tanrı'nın Krallığı'na
yakışmaz" dedi.

10

1 Bu şeylerden sonra Efendi başka yetmiş kişi daha görevlendirdi. Onları ikişer ikişer,
kendisinin gitmek üzere olduğu her kente ve yere kendi önünden* gönderdi.
2 O zaman onlara, "Gerçekten hasat bol, ama işçiler az. Bu nedenle, hasadın sahibi
Efendi'ye dua edin de hasadına işçiler göndersin" dedi.
3 "Gidin! İşte sizi kuzular gibi kurtların arasına gönderiyorum.
4 Yanınıza ne para kesesi, ne torba, ne de çarık alın. Yolda giderken kimseyle
selamlaşmayın.
5 Hangi eve girerseniz, önce, 'Bu eve esenlik olsun' deyin.
6 Orada esenlik oğlu varsa, sizin esenliğiniz onun üstünde kalacaktır. Yoksa, size geri
dönecektir.
7 Aynı evde kalın, size ne verirlerse onu yiyip için. Çünkü işçi ücretine layıktır. Evden
eve dolaşmayın.
8 Bir kente girdiğinizde sizi kabul ederlerse, önünüze konulan şeyleri yiyin.

* **10:1** kelimenin tam anlamıyla, "yüzünün önünde

9 Orada bulunan hastaları iyileştirin ve onlara, ‘Tanrı’nın Krallığı size yaklaştı’ deyin.
10 Ama bir kentte sizi kabul etmezlerse, caddelerine çıkın ve şöyle deyin:
11 ‘Şunu bilin ki, Tanrı’nın Krallığı size yaklaştı. Kentinizin ayaklarımıza yapışan
tozunu bile size karşı silkiyoruz.’
12 Size şunu söyleyeyim, O gün Sodom kentinin durumu o kentten daha katlanılır
olacaktır.
13 “Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Çünkü sizde yapılan büyük işler
Sur ve Sayda’da yapılmış olsaydı, çoktan çul kuşanıp kül içinde oturmuş, tövbe etmiş
olurlardı.
14 Ama yargı gününde Sur’un ve Sayda’nın durumu sizinkinden daha katlanılır
olacaktır.
15 Ya sen, ey Kafernahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, Hades’e †indirileceksin.
16 Kim sizi dinlerse beni dinlemiş olur, kim sizi reddederse beni reddetmiş olur. Kim
beni reddederse de beni göndereni reddetmiş olur.”
17 Yetmişler sevinçle döndüler. “Efendimiz senin adında iblisler bile bize boyun
eğiyor!” dediler.
18 Yeşua onlara şöyle dedi: “Şeytan’ın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördüm.
19 İşte, size yılanları ve akrepleri ve düşmanın tüm gücünü ayak altında ezmek için yetki
verdim. Hiçbir şey size, hiçbir şekilde zarar vermeyecek.
20 Bununla birlikte, ruhların size boyun eğmesine sevinmeyin, adlarınızın gökte
yazılmış olmasına sevinin.”
21 O saatte Yeşua Kutsal Ruh’ta coşarak şöyle dedi: “Baba, göğün ve yerin Efendisi!
Bunları bilge ve akıllı kişilerden saklayıp küçük çocuklara açtığın için sana şükrediyorum.
Evet Baba, sana hoş gelen buydu.”
22 Öğrencilerine dönüp, “Bana her şey Babam tarafından teslim edildi. Oğul’un kim
olduğunu Baba’dan başka kimse bilemez. Baba’nın kim olduğunu da Oğul’dan ve
Oğul’un O’nu açığa vurmak istediği kişilerden başkası bilemez” dedi.
23 Yine öğrencilerine dönerek özel olarak, “Sizin gördüklerinizi gören gözlere ne mutlu!
24 Size şunu söyleyeyim, çok peygamberler, krallar sizin gördüklerinizi görmek istediler,
ama görmediler. Sizin duyduklarınızı duymak istediler, ama duymadılar” dedi.
25 Bir Kutsal Yasa uzmanı Yeşua’yı sınamak amacıyla, “Öğretmenim, sonsuz hayatı
miras almak için ne yapmalıyım?” dedi.
26 Yeşua ona, “Yasa’da ne yazılmıştır? Sen onu nasıl okuyorsun?”
27 Kutsal Yasa uzmanı şöyle yanıt verdi: “Tanrın Efendi’ni bütün yüreğinle, bütün
canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin✡ ve komşunu kendin gibi
seveceksin.”✡
28 Ona, “Doğru yanıtladın. Bunu yap ve yaşayacaksın” dedi.
29 Ama kendini haklı çıkarmak isteyerek Yeşua’ya, “Komşum kim benim?” diye sordu.
30 Yeşua şöyle yanıt verdi: “Bir adam Yeruşalem’den Yeriha’ya iniyordu. Haydutların
arasına düştü. Adamı soyup dövdüler, yarı ölü bırakıp gittiler.
31 Rastlantı sonucu o yoldan bir kâhin iniyordu. Adamı görünce öbür yandan gelip
geçti.
32 Aynı şekilde bir Levili de adamı görünce öbür yandan gelip geçti.
33 Ama bir Samariyalı yolculuk ederken onun olduğu yere geldi. Onu görünce ona
acıdı.
34 Adamın yanına geldi, yaralarını sardı, yağ ve şarap döktü. Onu kendi hayvanına
bindirdi, bir hana götürdü ve onunla ilgilendi.
35 Ertesi gün ayrılırken iki dinar çıkarıp hancıya verdi. ‘Ona iyi bak’ dedi. ‘Bundan
fazla ne harcarsan, döndüğümde sana geri öderim.’

† **10:15** Hades, ölülerin alt alemi veya Cehennem'dir. ✡ **10:27** YASA'NIN TEKRARI 6:5 ✡ **10:27** LEVİLİLER 19:18

36 Şimdi, bu üçünden hangisi haydutların arasına düşen bu adama komşu gibi oldu?”
37 Yasa uzmanı, “Ona acıyan” dedi. Sonra Yeşua ona, “Git sen de aynı şekilde yap” dedi.
38 Yola devam ederlerken, Yeşua bir köye girdi. Marta adında bir kadın O’nu evine kabul etti.
39 Marta’nın Mariyam adında bir kız kardeşi vardı. Mariyam Efendi’nin ayaklarının dibine oturmuş O’nun sözünü dinliyordu.
40 Marta ise işlerin çokluğundan ötürü dalgındı. Yeşua’nın yanına gelip, “Efendimiz, kız kardeşimin beni hizmette yalnız bırakmasını umursamıyor musun? Söyle de bana yardım etsin” dedi.
41 Yeşua ona, “Marta, Marta, sen çok şey için kaygılanıp dertleniyorsun.
42 Oysa gerekli olan bir şey vardır. Mariyam, kendisinden geri alınmayacak olan iyi payı seçti” dedi.

11

1 Yeşua bir yerde duasını bitirince öğrencilerinden biri O’na, “Efendimiz, Yuhanna’nın öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmeyi öğret” dedi.
2 Yeşua onlara, “Dua ettiğinizde şöyle deyin” dedi:
“Gökteki Babamız, adın kutsal tutulsun.
Krallığın gelsin.
Gökte olduğu gibi yeryüzünde de
senin isteğin gerçekleşsin.
3 Günlük ekmeğimizi bize günden güne ver.
4 Günahlarımızı bağışla,
çünkü biz de bize borçlu olan herkesi bağışlıyoruz.
Bizi ayartı içine götürme,
ama bizi kötü olandan kurtar.”
5 Onlara şöyle dedi: “Hangi biriniz gece yarısı bir arkadaşına gidip, ‘Arkadaşım, bana üç somun ödünç ekmek ver.
6 Çünkü bir arkadaşım yoldan geldi ve önüne koyacak bir şeyim yok’.
7 Öbürü de içerden, ‘Beni rahatsız etme! Kapı şimdi kapalı, çocuklarım da yanımda yatıyor. Kalkıp sana bir şey veremem’ derdi?
8 Size şunu söyleyeyim, arkadaşı olduğu için kalkıp ona istediğini vermese bile, adamın ısrarcılığından ötürü kalkar, ihtiyacı neyse ona verecektir.”
9 “Size diyorum ki, dilemeye devam edin, size verilecektir. Aramayı sürdürün, bulacaksınız. Kapıyı çalmaya devam edin, size açılacaktır.
10 Her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır.”
11 “İçinizden hangi baba, kendisinden ekmek isteyen oğluna taş verir? Ya da balık isterse ona balık yerine yılan verir?
12 Ya da yumurta isterse akrep verir?
13 Sizler kötü olduğunuz halde çocuklarınıza nasıl güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, göksel Babanız’ın kendisinden dileyenlere Kutsal Ruh’u ne kadar daha verecektir?”
14 Yeşua adamın birisinden dilsiz bir iblisi kovuyordu. İblis çıkınca dilsiz adam konuştu. Kalabalık şaştı.
15 Ama içlerinden bazıları, “İblisleri iblislerin önderi Baalzevul aracılığıyla kovuyor” dediler.
16 Ötekiler de O’nu sınamak amacıyla kendisinden gökten bir belirti istediler.
17 Onların düşüncelerini bilen Yeşua, “Kendine karşı bölünen her krallık çöl olur. Kendine karşı bölünen ev çöker.

18 Eğer Şeytan da kendine karşı bölünmüşse, krallığı nasıl ayakta kalır? Çünkü siz
diyorsunuz ki, ben iblisleri Baalzevul'un aracılığıyla kovuyorum.
19 Eğer ben iblisleri Baalzevul aracılığıyla kovuyorsam, sizin çocuklarınız kimin
aracılığıyla kovuyor? Bu nedenle onlar sizin yargıçlarınız olacak.
20 Ama ben iblisleri Tanrı'nın eliyle kovuyorsam, Tanrı'nın Krallığı size kadar
gelmiştir."
21 "Tamamen silahlanmış güçlü bir adam, kendi meskenini koruyorsa, malları
güvendedir.
22 Ama daha güçlü biri ona saldırıp onu yendiğinde, güvendiği bütün silahlarını ondan
alır ve yağmaladıklarını bölüştürür."
23 "Benden yana olmayan bana karşıdır. Benimle toplamayan dağıtır.
24 Kirli ruh, insandan çıkınca, rahatlamak için kurak yerlerde dolaşır. Ama bir şey
bulamaz. 'Çıktığım eve geri döneyim' der.
25 Döndüğünde, onu süpürülmüş ve düzene koyulmuş bulur.
26 Sonra gider ve kendisinden daha kötü yedi ruh daha alır. Hep birlikte içeri girip
yerleşirler. O adamın son durumu ilkinden beter olur."
27 Yeşua bunları söylerken, kalabalığın içinden bir kadın sesini yükseltip O'na, "Ne
mutlu seni taşımış olan rahme, emzirmiş olan memelere!" dedi.
28 Yeşua, "Tersine, ne mutlu Tanrı'nın sözünü duyup tutanlara!" dedi.
29 Kalabalık çevresinde toplanınca Yeşua konuşmaya başladı. "Bu kuşak kötü bir kuşaktır.
Doğaüstü belirti peşindedir. Ama onlara Yona Peygamberin belirtisinden başka bir
belirti verilmeyecektir.
30 Yona nasıl Ninovalılar için bir belirti olduysa, İnsanoğlu da bu kuşak için öyle
olacaktır.
31 Güney Kraliçesi yargı günü bu kuşağın insanlarıyla birlikte kalkıp onları mahkûm
edecek. Çünkü kraliçe, Solomon'un bilgeliğini duymak için dünyanın öbür ucundan
kalkıp geldi. İşte, Solomon'dan daha büyük olan buradadır.
32 Ninova halkı yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı mahkûm edecek.
Çünkü onlar, Yona'nın çağrısı üzerine tövbe ettiler. İşte, Yona'dan daha büyük olan
buradadır."
33 "Hiç kimse kandil yakıp onu bodruma ya da sepetin altına koymaz. Ama içeri
girenler ışığı görsünler diye onu kandilliğe koyar.
34 Bedenin ışığı gözdür. Bu nedenle gözün iyiyse, bütün bedenin de ışıkla dolu olur.
Ama kötüyse, bedenin de karanlıkla dolu olur.
35 Bu nedenle, içinizdeki ışığın karanlık olup olmadığına dikkat edin.
36 Eğer bütün bedenin ışıkla doluysa, hiçbir yanında karanlık yoksa, kandilin
parıltısıyla seni aydınlattığı gibi, bedenin tamamen ışıkla dolu olacaktır."
37 Yeşua konuşurken, bir Ferisi O'nu evine yemeğe davet etti. O da içeri girip sofraya
oturdu.
38 Ferisi Yeşua'nın yemekten önce ellerini yıkamadığını görünce şaştı.
39 Efendi ona şöyle dedi: "Siz Ferisiler kâsenin ve tabağın dışını temizlersiniz, ama
içiniz soygunculuk ve kötülükle doludur.
40 Ey akılsızlar, dışını yapan içi de yapmadı mı?
41 Ama içte bulunanlardan yoksullara verin. İşte, o zaman her şey sizin için temiz
olacaktır.
42 Ama vay halinize Ferisiler! Çünkü nanenin, sedef otunun ve her tür sebzenin
ondalığını verirsiniz ama adaleti ve Tanrı'nın sevgisini atlarsınız. Ötekini bırakmadan
bunları da yapmanız gerekmez miydi?
43 Vay halinize ey Ferisiler! Çünkü havralarda en iyi yerleri, çarşı meydanlarında da
selamlanmayı seversiniz.

44 Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü siz, üzerinde yürüyenin
bilmediği, saklı mezarlar gibisiniz."
45 Kutsal Yasa uzmanlarından biri, "Öğretmenim" dedi. "Bunları söyleyerek bize de
hakaret ediyorsun" dedi.
46 "Sizin de vay halinize, ey Yasa uzmanları! Çünkü insanlara taşınması zor yükler
yüklüyorsunuz, kendiniz bu yükleri taşımak için parmağınızı bile kaldırmıyorsunuz.
47 Vay halinize! Çünkü peygamberlerin anıt mezarlarını yapıyorsunuz ve onları
atalarınız öldürdü.
48 Böylece atalarınızın işlerine tanıklık ediyor, onları da onaylamış oluyorsunuz. Çünkü
onlar peygamberleri öldürdüler, siz de onların anıt mezarlarını yapıyorsunuz.
49 Bu nedenle, Tanrı'nın bilgeliği de şöyle demiştir, 'Onlara peygamberler ve elçiler
göndereceğim. Bazılarını öldürecekler, bazılarına da zulmedecekler.'
50 Bu nedenle, dünyanın kuruluşundan bu yana akıtılan bütün peygamberlerin kanı
bu kuşaktan sorulacaktır.
51 Habel'in kanından, sunakla tapınak arasında öldürülen Zekariya'nın kanına dek.
Evet, size söylüyorum, bu kuşaktan sorulacaktır.
52 Vay size ey Yasa uzmanları! Çünkü bilgi anahtarını kaldırdınız. Kendiniz içeri
girmediğiniz gibi, girenleri de engellediniz."
53 Yeşua bu şeyleri onlara söyledikten sonra, yazıcılarla Ferisiler, O'na karşı öfkeyle
dolmaya başladılar. Bir sürü şeyle ağzını aradılar.
54 Söyleyeceği bir sözle yakalayıp O'nu suçlu çıkarabilmek için pusuya yattılar.

12

1 Bu arada, halktan binlerce kişi birbirlerini ezercesine toplanıyordu. Yeşua
hepsinden önce kendi öğrencilerine şunları anlatmaya başladı: "Ferisiler'in mayasından,
yani ikiyüzlülükten sakının.
2 Üstü kapalı olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur.
3 Bu nedenle karanlıkta söylediğiniz her şey aydınlıkta duyulacak. İç odalarda kulağa
söylediğiniz damlardan duyurulacak."
4 "Size söylüyorum dostlarım, bedeni öldüren, ama bundan daha fazlasını
yapamayanlardan korkmayın.
5 Ama kimden korkmanız gerektiğini size haber vereyim. Öldürdükten sonra
Gehenna'ya* atma gücüne sahip olan Tanrı'dan korkun. Evet, size söylüyorum, O'ndan
korkun.
6 "Beş serçe iki assarya† parasına satılmıyor mu? Bunlardan hiçbiri Tanrı tarafından
unutulmuş değildir.
7 Ama başınızdaki saçların bile tamamı sayılıdır. Bu nedenle korkmayın. Siz birçok
serçeden daha değerlisiniz.
8 "Size söylüyorum, insanların önünde beni açıkça kabullenen herkesi, İnsanoğlu da
Tanrı'nın melekleri önünde açıkça kabullenecektir.
9 Ama her kim beni insanların önünde inkâr ederse, Tanrı'nın melekleri önünde inkâr
edilecektir.
10 İnsanoğlu'na karşı bir söz söyleyen herkes bağışlanacak, ama Kutsal Ruh'a küfredenler
bağışlanmayacaktır.
11 Sizi havraların, yöneticilerin ve yetkililerin önüne çıkardıklarında, nasıl ve ne yanıt
vereceğiz ya da ne söyleyeceğiz diye kaygılanmayın.
12 Çünkü Kutsal Ruh o saatte size ne söylemeniz gerektiğini öğretecektir."

---

* **12:5** veya Cehennem † **12:6** Assarion, bir tarım işçisinin yaklaşık bir saatlik ücretine denk gelen küçük bir bakır paraydı.

13 Kalabalıktan biri Yeşua'ya, "Öğretmenim, kardeşime mirası benimle paylaşmasını
söyle" dedi.
14 Ama Yeşua ona, "Ey adam! Beni üzerinize kim yargıç ya da hakem yaptı?" dedi.
15 Onlara, "Dikkat edin! Açgözlülükten sakının. Çünkü bir insanın hayatı, sahip olduğu
şeylerin bolluğundan oluşmaz."
16 Yeşua onlara bir benzetme anlattı: "Zengin bir adamın toprağı bol ürün verdi.
17 Adam içinden, 'Ne yapacağım? Çünkü ürünlerimi koyacak yerim yok' dedi.
18 Adam, 'Şunu yapacağım' dedi. 'Ambarlarımı yıkıp daha büyüklerini yapacağım ve
bütün tahılımı ve malımı oraya depolayacağım.
19 Canıma da, 'Ey canım yıllarca yetecek kadar bol malın var' diyeceğim. 'Rahatına bak,
ye, iç ve tadını çıkar.' "
20 "Ama Tanrı ona, 'Ey akılsız! Bu gece canın senden istenecek' dedi. 'Hazırladığın bu
şeyler kimin olacak?'
21 Kendisi için hazine biriktiren ve Tanrı önünde zengin olmayan kişi böyledir."
22 Yeşua öğrencilerine şöyle dedi, "Bunun için size diyorum ki, ne yiyeceğiz diye
hayatınız için, ne giyeceğiz diye bedeniniz için kaygılanmayın.
23 Hayat yiyecekten, beden ise giyecekten daha fazlasıdır.
24 Kargalara bakın. Ne eker, ne biçerler. Ne kilerleri, ne de ambarları vardır. Tanrı
onları doyurur. Siz kuşlardan ne kadar daha değerlisiniz!
25 Hanginiz kaygılanmakla boyuna bir arşın‡ ekleyebilir?
26 O zaman bu en ufak şeyi bile yapamıyorsanız, neden geri kalanlar için
kaygılanıyorsunuz?
27 Zambakların, nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. Yine de size
derim ki, tüm görkemiyle Solomon bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi.
28 Ey kıt imanlılar, bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren
Tanrı, sizi ne kadar daha giydirecektir?
29 Ne yiyeceğinizi, ne içeceğinizi aramayın, ne de kaygılanın.
30 Çünkü dünya ulusları hep bu şeyleri ararlar. Ama Babanız sizin bu şeylere ihtiyacınız
olduğunu bilir.
31 Siz Tanrı'nın Krallığı'nı arayın, o zaman tüm bu şeyler de size katılacaktır.
32 Korkma, ey küçük sürü! Çünkü Krallığı size vermek, Babanız'ın kendi iyi
arzusuydu.
33 Sahip olduklarınızı satın, muhtaçlara verin. Kendinize eskimeyen keseler, göklerde
tükenmeyen bir hazine biriktirin. Orada hırsız yaklaşmaz, güve de yok etmez.
34 Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır."
35 "Kuşaklarınız belinizde bağlı kandilleriniz de yanar olsun.
36 Düğün şöleninden döndüğünde efendilerini hazır bekleyen hizmetkârlar gibi olun.
Efendi gelip kapıyı çaldığında, O'na hemen kapıyı açsınlar.
37 Efendi geldiğinde uyanık bulacağı hizmetkârlara ne mutlu! Size doğrusunu
söyleyeyim, kendisi giyinecek, onları sofraya oturtacak ve gelip onlara hizmet edecektir.
38 Eğer ikinci vakitte ya da üçüncü vakitte gelir, onları böyle bulursa, o hizmetkârlara
ne mutlu!
39 Ama şunu bilin ki, ev sahibi hırsızın hangi saatte geleceğini bilseydi, gözetler ve
evinin soyulmasına izin vermezdi.
40 Bu nedenle siz de hazır olun, çünkü İnsanoğlu O'nu hiç beklemediğiniz bir saatte
gelecektir."
41 Petrus O'na, "Efendimiz, bu benzetmeyi bize mi yoksa herkese mi anlatıyorsun?"
dedi.

‡ **12:25** Bir arşın, bir insanın kolundaki orta parmağın ucundan dirseğe kadar olan uzunluktur veya yaklaşık 18 inç veya 46 santimetredir.

42 Efendi şöyle dedi: “O halde efendinin, ev halkına zamanında yiyecek vermesi için
başlarına atadığı sadık ve bilge kâhya kimdir?
43 Efendisi eve döndüğünde öyle yaparken bulacağı o hizmetkâra ne mutlu!
44 Size doğrusunu söyleyeyim, efendisi onu bütün malının üzerine koyacaktır.
45 Ama eğer o hizmetkâr yüreğinden, ‘Efendimin gelişi gecikiyor’ der kadın ve erkek
hizmetkârları dövmeye, yiyip içip sarhoş olmaya başlarsa,
46 o hizmetkârın efendisi, onun beklemediği günde ve bilmediği bir saatte gelecek,
onu iki parça edip sadakatsizlerle payını verecektir.
47 Efendisinin isteğini bilip de hazırlık yapmayan ve isteğini yerine getirmeyen
hizmetkâr çok dayak yiyecektir.
48 Ama bilmeden dayağı hak eden şeyler yapan kişi, az dayak yiyecek. Kime çok
verilmişse, ondan çok istenecektir ve kime çok emanet edilmişse, kendisinden daha
fazla istenecektir.”
49 “Ben yeryüzüne ateş atmaya geldim. Keşke o şimdiden tutuşmuş olsaydı.
50 Ama vaftiz olmam gereken bir vaftizim var. Bu gerçekleşinceye kadar ne kadar da
sıkıntı çekiyorum!
51 Yeryüzüne barış vermeye mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size hayır diyorum, tam
tersine bölmeye geldim.
52 Şu andan itibaren, bir evde beş kişi olacak, üçü ikiye, ikisi üçe karşı bölünecek.
53 Baba oğula, oğul da babaya karşı bölünecek. Anne kızına, kızı da annesine karşı,
kaynana gelinine, gelini de kaynanasına karşı olacaktır.” ✡
54 Yeşua kalabalığa şunu da dedi: “Batıdan yükselen bir bulut gördüğünüzde, hemen,
‘Sağanak geliyor’ dersiniz, öyle de olur.
55 Güney rüzgârı estiğinde, ‘Çok sıcak olacak’ dersiniz, öyle de olur.
56 Sizi ikiyüzlüler! Yerin ve göğün görünümünü nasıl yorumlayacağınızı bildiğinize
göre nasıl oluyor da bu zamanı yorumlayamıyorsunuz?
57 Neden neyin doğru olduğuna kendiniz hükmetmiyorsunuz?
58 Çünkü davacınızla yargıca giderken, yolda ondan gayretle kurtulmaya çalış. Yoksa
seni yargıcın önüne sürükler, yargıç da memura teslim eder, memur da seni zindana
atar.
59 Sana söylüyorum, borcunun son kuruşunu §ödemeden oradan asla çıkamayacaksın.”

13

1 O sırada orada bulunanlardan bazıları, Pilatus’un Galileliler’in kanlarını kendi
kurbanlarının kanıyla karıştırdığını O'na bildirdiler.
2 Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: “Sizce böyle acı çeken bu Galileliler’in öteki
Galileliler’den daha günahkâr olduğunu mu sanıyorsunuz?
3 Size hayır diyorum, ama eğer tövbe etmezseniz hepiniz aynı şekilde yok olacaksınız.
4 Ya da Şiloah’taki kulenin üzerlerine düştüğü ve öldürdüğü on sekiz insanın,
Yeruşalem’de oturan öbür insanların tümünden daha kötü suçlu olduğunu mu
sanıyorsunuz?
5 Size hayır diyorum, ama eğer tövbe etmezseniz hepiniz aynı şekilde yok olacaksınız.”
6 Yeşua şu benzetmeyi anlattı: “Bir adamın bağında incir ağacı dikiliydi. Adam gelip
ürün aramış, ama bir şey bulamamış.
7 Bağcıya, ‘Bak, bu üç yıldır bu incir ağacında ürün aramaya geliyorum, ama hiç
bulmadım’ dedi. Ağacı kes. Toprağı neden boşa harcasın?’
8 Bağcı, ‘Efendim, ben etrafını kazıyıp gübreleyene dek, bu yıl da bırak’ dedi.

✡ **12:53** MİKA 7:6 § **12:59** kelimenin tam anlamıyla, lepton. Bir lepton, her biri yarım Roma quadran değerinde olan çok küçük bir pirinç Yahudi parasıdır ve bakır assarionun dörtte biri değerindedir. Leptalar bir tarım işçisinin günlük ücretinin %1'inden daha az değerlidir.

9 ‘Ürün verirse ne iyi, vermezse, onu kesersin.’ ”
10 Yeşua Şabat Günü havralardan birinde öğretiyordu.
11 İşte, on sekiz yıldır kendisinde hastalık ruhu bulunan bir kadın oradaydı. İki
büklüm olmuş, belini hiçbir şekilde doğrultamıyordu.
12 Yeşua onu görünce çağırdı ve ona, “Kadın, hastalığından kurtuldun” dedi.
13 Ellerini onun üzerine koydu. Kadın hemen doğruldu ve Tanrı’yı yüceltti.
14 Yeşua’nın Şabat'ta iyileştirmesine kızan havra yöneticisi kalabalığa şöyle dedi:
“İnsanların çalışması gereken gün sayısı altıdır. Bu nedenle o günlerden birinde gelip şifa
bulun, Şabat Günü değil!”
15 Bu nedenle Efendi ona şu karşılığı verdi: “Sizi ikiyüzlüler! Her biriniz Şabat'ta
öküzünü ya da eşeğini yemlikten çözüp suya götürmez misiniz?
16 Şeytan’ın on sekiz yıldır bağlı tuttuğu, Avraham’ın kızı olan bu kadın, Şabat Günü bu
bağdan çözülmesi gerekmez miydi?”
17 O bu şeyleri söyleyince, kendisine karşı gelenlerin hepsi utandı. Kalabalığın hepsi
ise O’nun gerçekleştirdiği harika şeyler için sevinç duyuyordu.
18 Yeşua, “Tanrı’nın Krallığı neye benzer?” dedi. “Onu neye benzeteyim?
19 Bir adamın kendi bahçesine alıp ektiği hardal tohumuna benzer. O büyüyüp iri bir
ağaç oldu. Göğün kuşları onun dallarında yaşadılar.”
20 Yeşua yine, “Tanrı’nın Krallığı neye benzer?
21 Bir kadının alıp hepsi mayalanana dek üç ölçek * unun içine sakladığı mayaya
benzer.”
22 Yeşua köy kent dolaşarak Yeruşalem’e doğru yol alıyordu.
23 Biri ona, “Efendimiz, kurtulanlar az mı olacak?” dedi.
Yeşua onlara şöyle dedi:
24 “Dar kapıdan girmeye çalışın, size şunu söyleyeyim, birçokları girmeye çalışacak, ama
giremeyecek.
25 Ev sahibi bir kez kalkıp kapıyı kapattıktan sonra siz dışarıdakiler kapıyı çalmaya
başlayıp, ‘Efendimiz, bize aç!’ diyeceksiniz. O da size şöyle yanıt verecek, ‘Kim
olduğunuzu ve nereden geldiğinizi bilmiyorum.’
26 O zaman, ‘Senin önünde yedik, içtik, bizim sokaklarımızda öğrettin’ demeye
başlayacaksınız.
27 O da size şöyle diyecek, ‘Nereden geldiğinizi bilmiyorum. Benden uzak durun, ey
kötülük yapanlar!’
28 Avraham’ı, İshak’ı, Yakov’u ve bütün peygamberleri Tanrı’nın Krallığı'nda,
kendinizi ise dışarı atılmış gördüğünüzde, orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacak.
29 Doğudan, batıdan, kuzeyden ve güneyden gelecekler ve Tanrı’nın Krallığı'nda
sofraya oturacaklar.
30 İşte, sonuncu olan bazıları birinci, birinci olan bazıları da sonuncu olacak.”
31 Aynı gün bazı Ferisiler gelip O’na, “Buradan uzaklaş, başka yere git. Çünkü Hirodes
seni öldürmek istiyor” dediler.
32 Onlara, “Gidin ve o tilkiye söyleyin, ‘İşte, bugün ve yarın iblisleri kovup hastaları
iyileştireceğim ve üçüncü gün görevimi tamamlayacağım.’
33 Yine de bugün, yarın ve ertesi gün yoluma devam etmeliyim. Çünkü bir
peygamberin Yeruşalem dışında ölmesi olamaz.”
34 “Ey Yeruşalem! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşa tutan
Yeruşalem! Bir tavuğun civcivlerini kanatları altına toplaması gibi, ben de kaç kez senin
çocuklarını öyle toplamak istedim ve sen reddettin!

* **13:21** tam anlamıyla üç sata. 3 sata yaklaşık 39 litre veya bir kileden biraz daha fazladır.

35 İşte, eviniz ıssız kalacak. Size şunu söyleyeyim, ‘Efendi’nin adıyla gelene övgüler
olsun!’ ✡ deyinceye dek beni görmeyeceksiniz.”

14

1 Bir Şabat'da Yeşua Ferisiler’in önderlerinden birinin evine ekmek yemeye gitti, onlar
O'nu gözlüyorlardı.
2 İşte, vücudu su toplamış bir adam önündeydi.
3 Yeşua Kutsal Yasa uzmanlarına ve Ferisiler’e, “Şabat'da iyileştirmek Yasa’ya uygun
mudur?” diye konuştu.
4 Onlar sessiz kaldılar.
Yeşua onu alıp iyileştirdi ve gönderdi.
5 Yeşua onlara, “Hanginizin oğlu ya da öküzü kuyuya düşse, Şabat Günü onu hemen
oradan çıkarmaz?” dedi.
6 Bu şeyler için O’na yanıt veremediler.
7 Yeşua yemeğe çağrılanların en iyi yerleri nasıl seçtiklerini görünce, onlara şu
benzetmeyi anlattı:
8 “Biri seni düğün ziyafetine davet ettiğinde, en iyi yere oturma. Olur ya belki senden
daha saygın birini de davet etmiştir.
9 İkinizi de davet eden gelip sana, ‘Bu adama yer ver’ diyebilir. O zaman sen de
utançla alt yerde oturmaya başlarsın
10 Tersine davet edildiğinde, git en alt yere otur. Öyle ki, seni davet eden geldiğinde,
‘Dostum, yukarı çıkmaz mısın?’ desin. O zaman, seninle sofrada oturanların hepsinin
önünde onurlandırılmış olursun.
11 Kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan da yüceltilecektir.”
12 Yeşua kendisini davet edene de şöyle dedi, “Bir yemek ya da ziyafet düzenlediğin
zaman, arkadaşlarını, kardeşlerini, akrabalarını, zengin komşularını çağırma” dedi.
“Yoksa onlar da seni çağırıp iyiliğinin karşılığını verirler.
13 Bir ziyafet verdiğinde yoksulları, sakatları, topalları, körleri çağır.
14 Böylece mutlu olursun. Çünkü onların senin iyiliğine karşılık verecek durumları
yoktur. Doğru kişiler dirildiğinde sana karşılığı ödenecektir.”
15 O’nunla birlikte sofrada oturanlardan biri bunları duyunca, “Tanrı Krallığı'nda
ekmek yiyecek insana ne mutlu!” dedi.
16 Ama Yeşua ona, “Adamın biri büyük bir şölen hazırlayıp birçok insanı davet etti.
17 Şölen vakti geldiğinde, ‘Gelin, her şey hazır’ demesi için davetlilere hizmetkârını
gönderdi.
18 Hepsi birden özür dilemeye başladı.
Birincisi, ‘Bir tarla satın aldım, gidip bir bakmalıyım’ dedi. ‘Lütfen beni hoş gör’ dedi.
19 Bir diğeri, ‘Beş çift öküz aldım, gidip onları denemeliyim’ dedi. ‘Lütfen beni hoş gör’
dedi.
20 “Yine bir diğeri, ‘Ben evlendim, bu nedenle gelemem’ dedi.
21 “Hizmetkâr efendisine gelip bu şeyleri bildirdi. Sonra evin efendisi öfkeyle
hizmetkârına, ‘Çabuk kentin meydanlarına ve sokaklarına çık! Yoksulları, sakatları,
körleri ve topalları buraya getir’ dedi.
22 Hizmetkâr, ‘Efendim, buyurduğun gibi yaptım ama hâlâ boş yer var’ dedi.
23 Efendisi hizmetkârına, ‘Yollara, çitlere koş! Bulduklarını gelmeye zorla, öyle ki evim
dolsun’ dedi.
24 ‘Çünkü size şunu söyleyeyim, davet edilen o kişilerin hiçbiri benim yemeğimi
tatmayacak. Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır. *’ ”

✡ **13:35** MEZMURLAR 118:26 * **14:24** RP MT son cümleyi içerir. TR, NU ve FH MT şunları içermez: Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır.

25 Büyük bir kalabalık Yeşua'yla birlikte yol alıyordu. Dönüp onlara şöyle dedi:
26 "Eğer biri bana gelip de babasının, annesinin, eşinin, çocuklarının, erkek ve kız
kardeşlerinin, hatta kendi hayatını bile hiçe saymazsa †benim öğrencim olamaz.
27 Kim çarmıhını yüklenip ardımdan gelmezse, benim öğrencim olamaz.
28 İçinizden hanginiz bir kule yapmak ister de, onu tamamlayacak kadar parasının
olup olmadığını önce oturup hesabını yapmaz?
29 Yoksa temel atıp bitiremediğini görenler,
30 'Bu adam bina etmeye başladı, ama bitiremedi' diyerek onunla alay etmeye başlar.
31 Ya da hangi kral başka bir kralla savaşta karşı karşıya geldiğinde, önüne yirmi bin
askerle çıkan düşmana on bin askerle karşı koyabilir miyim diye önce oturup düşünmez?
32 Yoksa diğeri daha çok uzaktayken bir elçi gönderip barış koşullarını sorar.
33 Bu nedenle, içinizden kim sahip olduğu her şeyden vazgeçmezse, öğrencim olamaz.
34 Tuz iyidir, ancak tuz tatsızlaşmışsa, ona neyle tat verilebilir?
35 Ne toprağa, ne de gübre yığınına uygundur. Dışarı atılır. İşitecek kulakları olan
işitsin."

15

1 Bütün vergi görevlileriyle günahkârlar Yeşua'yı dinlemek için O'na yaklaşıyorlardı.
2 Ferisiler ve yazıcılar, "Bu adam günahkârları kabul ediyor ve onlarla birlikte yemek
yiyor" diye söyleniyorlardı.
3 Yeşua onlara bir benzetme anlattı:
4 "İçinizden hanginizin, yüz koyunu olur da, bunlardan bir tekini kaybettiğinde,
doksan dokuzunu kırda bırakıp kaybolanı buluncaya dek peşine düşmez?
5 Onu bulunca, sevinçle omuzlarında taşır.
6 Eve döndüğünde, arkadaşlarını ve komşularını çağırıp onlara, 'Benimle birlikte
sevinin, çünkü kaybolan koyunumu buldum!' der.
7 Size şunu söyleyeyim, bunun gibi gökte, tövbe eden tek bir günahkâr için, tövbe ihtiyacı
olmayan doksan dokuz doğru kişi için duyulandan daha çok sevinç duyulur.
8 Ya da hangi kadının, on drahmi *parası olur da birini kaybettiğinde, kandil yakıp evi
süpürüp onu buluncaya dek gayretle aramaz?
9 Onu bulunca, arkadaşlarını ve komşularını çağırıp, 'Benimle birlikte sevinin, çünkü
kaybettiğim parayı buldum' der.
10 Yine size şunu söyleyeyim, bunun gibi Tanrı'nın melekleri önünde de tövbe eden bir
günahkâr için sevinç olur."
11 Yeşua, "Bir adamın iki oğlu varmış" dedi.
12 "İçlerinden küçüğü babasına, 'Baba, malından payıma düşeni bana ver' dedi. Baba da
varını iki oğlu arasında paylaştırdı.
13 Birkaç gün sonra, küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat
içinde bir hayat sürerek varını yoğunu çarçur etti.
14 Hepsini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kıtlık oldu. O da yoksulluk çekmeye
başladı.
15 Gidip o ülkenin vatandaşlarından birinin hizmetine girdi. Adam onu, domuz gütmek
üzere tarlalarına gönderdi.
16 O, domuzların yediği keçiboynuzlarıyla karnını doyurmak istiyordu, ama kimse ona
bir şey vermedi.
17 Kendine gelince şöyle dedi, 'Babamın ücretli hizmetkârının fazlasıyla yiyeceği var
ve ben burada açlıktan ölüyorum!' dedi.

† **14:26** veya nefret etmek * **15:8** Bir drahmi sikkesi bir tarım işçisinin yaklaşık bir günlük ücretine denk geliyordu.

18 Kalkıp babamın yanına gideceğim ve ona, ‘Baba, göğe karşı ve senin gözünde günah
işledim.
19 Artık oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni ücretli hizmetkârından biri gibi yap’
diyeceğim.”
20 “Kalkıp babasının yanına vardı. Ama o daha uzaktayken babası onu gördü, ona
acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü.
21 Oğul ona, ‘Baba, göğe karşı ve senin gözünde günah işledim’ dedi. ‘Artık oğlun olarak
anılmaya layık değilim.’ ”
22 “Ama baba hizmetkârlarına, ‘En iyi giysiyi çıkarıp ona giydirin’ dedi. ‘Parmağına
yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin.
23 Besili danayı getirip kesin, yiyelim, eğlenelim.
24 Bu oğlum ölmüştü, hayata döndü. Kaybolmuştu, bulundu.’ Onlar eğlenmeye
başladılar.”
25 “Büyük oğlu tarladaydı. Eve yaklaştığında, müzik ve oyun sesleri duydu.
26 Hizmetkârlardan birini yanına çağırıp neler olduğunu sordu.
27 Ona, ‘Kardeşin geldi. Baban da sağ salim ona kavuştuğu için besili danayı kesti’
dedi.
28 Büyük oğul öfkelendi ve içeri de girmek istemedi. Bunun üzerine babası dışarı çıkıp
ona yalvardı.
29 Ama o, babasına, ‘İşte, bunca yıldır sana hizmet ettim. Hiçbir zaman buyruğundan
çıkmadım. Ama sen arkadaşlarımla eğlenmem için bana bir oğlak vermedin.
30 Oysa malını fahişelerle yiyip bitiren şu oğlun gelince, onun için besili danayı
kestin.’ ”
31 “Babası ona, ‘Oğlum, sen hep yanımdasın, benim olan her şey senindir’ dedi.
32 ‘Ama sevinip eğlenmek uygun olandı. Çünkü senin bu kardeşin ölmüştü, hayata
döndü; kaybolmuştu, bulundu!’ ”

16

1 Yeşua öğrencilerine şunları da söyledi: “Zengin bir adamın bir kâhyası vardı.
Efendisine malını bu adam çarçur ediyor diye şikayet ettiler.
2 Efendisi kâhyayı yanına çağırıp, ‘Senin hakkında duyduğum bu nedir? Kâhyalığının
hesabını ver. Çünkü sen artık kâhyalık edemezsin’ dedi.
3 “Kâhya kendi kendine, ‘Efendim kâhyalığı elimden alıyor, ne yapacağım ben? Toprak
kazmaya gücüm yok. Dilenmekten de utanırım.
4 Kâhyalıktan kovulduktan sonra insanların beni evlerine kabul etmeleri için ne
yapacağımı biliyorum’ dedi.
5 Sonra efendisine borcu olanları her birini yanına çağırdı. Birincisine, ‘Efendime ne
kadar borcun var?’ dedi.
6 Adam, ‘Yüz batos *yağ’ dedi. Kâhya ona, ‘Borç senedini al, hemen otur ve elli yaz’
dedi.
7 Sonra bir başkasına, ‘Senin borcun ne kadar?’ dedi. ‘Yüz kor† buğday’ dedi. ‘Senedini
al ve seksen yaz’ dedi.
8 “Efendisi, bilgece davrandığı için dürüst olmayan bu kâhyayı övdü. Çünkü bu
dünyanın çocukları kendi kuşağında ışığın çocuklarından daha akıllıdır.
9 Size şunu söyleyeyim, haksızlık mamonu ile kendinize dostlar edinin. Öyle ki, o yok
olduğunda sizi ebedi meskenlere kabul etsinler.
10 Çok azda sadık olan, çokta da sadık olur. Çok azda dürüst olmayan, çokta da dürüst
olmaz.

* **16:6** 100 batos yaklaşık 395 litre veya 104 galondur. † **16:7** 100 kor = yaklaşık 2.110 litre veya 600 kiledir.

11 Bu nedenle, eğer haksızlık mamonunda sadık olmamışsanız, gerçek zenginliği size
kim emanet eder?
12 Başkasının şeylerinde sadık olmadıysanız, kendinizin olsun diye kim size verir?
13 Hiçbir hizmetkâr iki efendiye hizmet edemez. Çünkü ya birinden nefret edip
diğerini sever, ya da birini tutup diğerini hor görür. Hem Tanrı'ya, hem de Mamon'a
‡hizmet edemezsiniz."
14 Parayı seven Ferisiler de bütün bu şeyleri duyunca Yeşua'yla alay ettiler.
15 Yeşua onlara şöyle dedi: "Siz, kendini insanların gözünde doğru çıkaranlardansınız,
ama Tanrı yüreklerinizi biliyor. Çünkü insanların arasında yüceltilen şeyler, Tanrı gözünde
iğrençtir.
16 Kutsal Yasa ve peygamberler Yuhanna'ya kadardı. O zamandan beri, Tanrı'nın
Krallığı müjdeleniyor ve herkes oraya zorla girmeye çalışıyor.
17 Ama yerin ve göğün geçmesi, Yasa'nın ufak bir noktasının düşmesinden daha
kolaydır.
18 Karısını boşayıp bir başkasıyla evlenen adam zina eder. Kocasından boşanmış bir
kadınla evlenen de zina eder."
19 "Varlıklı bir adam vardı. Mor, ince keten giysiler giyer, zevk içinde her gün yaşardı.
20 Bedeni yaralarla dolu olan Lazar adında yoksul bir adamı onun kapısının önüne
götürürlerdi.
21 Lazar adamın masasından düşen kırıntılarla karnını doyurmak isterdi. Köpekler de
gelip onun yaralarını yalardı.
22 Dilenci öldü ve melekler tarafından Avraham'ın kucağına götürüldü. Sonra zengin
adam da öldü ve gömüldü.
23 Hades'te, §ıstırap çeken zengin adam başını kaldırıp uzakta Avraham'ı ve kucağında
duran Lazar'ı gördü.
24 'Ey Avraham baba, bana merhamet et!' diye feryat etti. 'Lazar'ı gönder de,
parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin! Çünkü bu alevin içinde azap
çekiyorum.' "
25 "Ama Avraham, 'Oğlum, hayatın boyunca senin iyi şeyler, Lazar'ın da aynı şekilde
kötü şeyler aldığını hatırla. Şimdi o burada teselli ediliyor, sen de azap çekiyorsun.
26 Bunların hepsinin dışında, aramızda öyle büyük bir uçurum koyulmuş ki, ne
buradan oraya, ne de oradan buraya kimse gelebilir' dedi."
27 "Zengin adam, 'O zaman baba, senden Lazar'ı babamın evine göndermeni rica
ediyorum.
28 Çünkü beş kardeşim var, Lazar onlara tanıklık etsin ki, onlar da bu işkence yerine
gelmesinler.' "
29 "Ama Avraham ona, 'Moşe ve peygamberlere sahipler' dedi. 'Onları dinlesinler.' "
30 " 'Hayır, Avraham baba, ama ölülerden birisi onlara giderse, tövbe ederler' dedi."
31 "Avraham da ona, 'Eğer Moşe'yi ve peygamberleri dinlemezlerse, ölüler arasından
biri dirilse bile yine ikna olmazlar' dedi."

17

1 Yeşua öğrencilerine, "Tökezlerin hiç gelmemesi olanaksızdır; ama gelişine aracılık
edenin vay haline!" dedi.
2 Bu küçüklerden birini tökezletmektense, boynuna bir değirmen taşı takılıp denize
atılması kendisi için daha iyi olur.
3 Dikkatli olun! Kardeşin sana karşı günah işlerse, onu azarla. Eğer tövbe ederse onu
bağışla.

---

‡ **16:13** "Mammon" zenginlik veya sahte servet ilahını ifade eder. § **16:23** veya Cehennem

4 Sana karşı günde yedi kez günah işler ve yedi kez gelip, ‘Tövbe ediyorum’ derse onu
bağışlayacaksın.”
5 Elçiler Efendi’ye, “İmanımızı artır” dediler.
6 Efendi şöyle dedi: “Eğer bir hardal tanesi kadar imanınız olsaydı, şu incir ağacına,
‘Kökünden sökülüp denize dikil’ deseydiniz, o da size itaat ederdi.
7 Ama içinizden hanginiz çift süren ya da sürüleri güden bir hizmetkârı olur da,
tarladan geldiğinde ona, ‘Hemen gel, sofraya otur’ der?
8 Bunun yerine ona, ‘Yemeğimi hazırla, güzelce giyin, ben yiyip içerken bana hizmet et.
Sonra sen yiyip içersin’ demez mi?
9 Hizmetkârına buyurduğu şeyleri yaptığı için ona teşekkür eder mi? Düşüncem hayır.
10 Siz de aynı şekilde, size buyrulan her şeyi yaptığınız zaman, ‘Biz değersiz
hizmetkârlarız. Biz görevimizi yaptık’ deyin.”
11 Yeşua Yeruşalem’e doğru giderken Samariya ve Galile sınırlarından geçiyordu.
12 Bir köye girdiğinde uzakta duran on cüzamlı O’nu karşıladı.
13 “Efendimiz, Yeşua, bize acı!” diye bağırdılar.
14 Yeşua onları görünce, “Gidin, kendinizi kâhinlere gösterin” dedi. Adamlar giderken
temizlendiler.
15 İçlerinden biri iyileştiğini görünce yüksek sesle Tanrı’yı yücelterek geri döndü.
16 Yüzüstü Yeşua’nın ayaklarına kapanıp O’na teşekkür etti. O bir Samariyalı’ydı.
17 Yeşua, “On kişi temizlenmedi mi? Ama dokuzu nerede?” diye karşılık verdi.
18 “Tanrı’yı yüceltmek için bu yabancıdan başka geri dönen olmadı mı?”
19 Sonra ona, “Kalk, yoluna git, imanın seni iyileştirdi” dedi.
20 “Ferisiler Tanrı’nın Krallığı ne zaman gelecek?” diye sordular. Yeşua onlara,
“Tanrı’nın Krallığı gözle görünür biçimde gelmez” dedi.
21 “İnsanlar da bak, ‘Burada!’ ya da ‘Bak şurada!’ diyemezler. Çünkü Tanrı’nın Krallığı
içinizdedir.”
22 Yeşua öğrencilerine şöyle dedi: “İnsanoğlu’nun günlerinden birini görmeyi dileyeceğiniz
günler gelecek, ama görmeyeceksiniz.
23 Onlar size, ‘Bakın, burada!' ya da 'Bakın şurada!’ diyecekler. Gitmeyin, peşlerine
düşmeyin.
24 Çünkü göğün altında, şimşek çaktığında göğü bir ucundan öbür ucuna dek nasıl
aydınlatırsa, İnsanoğlu da kendi gününde öyle olacaktır.
25 Ama önce O’nun çok şeyler çekmesi ve bu kuşak tarafından reddedilmesi gerekiyor.
26 Noa’nın günlerinde olduğu gibi, İnsanoğlu’nun günlerinde de öyle olacak.
27 Noa’nın gemiye bindiği güne dek onlar yiyor, içiyor, evleniyor, evlendiriliyordu; ve
tufan gelip hepsini yok etti.
28 Lut’un günlerinde öyle oldu. Onlar yiyip içiyor, satın alıyor, tohum ekiyor, bina
ediyorlardı.
29 Ama Lut’un Sodom’dan çıktığı gün, gökten ateş ve kükürt yağdı ve hepsini yok etti.
30 İnsanoğlu’nun görüneceği gün de aynı olacaktır.
31 O gün damda olup da malları evde bulunan, onları almak için aşağı inmesin.
Tarlada olan da geri dönmesin.
32 Lut’un karısını hatırlayın!
33 Hayatını kurtarmaya çalışan onu yitirecek, hayatını yitiren ise onu koruyacaktır.
34 Size şunu söyleyeyim, o gece bir yatakta iki kişi bulunacak; biri alınacak, öteki
bırakılacak.
35 Değirmende birlikte buğday öğüten iki kişi olacak. Biri alınacak ve diğeri bırakılacak.”

36 *
37 Öğrenciler karşılık verip O'na, "Nerede, Efendimiz?" diye sordular.
Yeşua, "Leş neredeyse, akbabalar da orada toplanacaklar" dedi.

18

1 Yeşua öğrencilerine, hiç vazgeçmeden, sürekli dua etmeleri gerektiğine dair şu benzetmeyi de anlattı:
2 "Bir kentte Tanrı'dan korkmayan, insana saygı duymayan bir yargıç vardı.
3 O kentte yaşayan dul bir kadın vardı. Sık sık yargıca gelip, 'Davalımdan hakkımı al!' diyordu.
4 Yargıç bir süre istemedi, ancak sonra kendi kendine, 'Her ne kadar Tanrı'dan korkmaz, insana saygı duymasam da,
5 yine bu dul kadın beni rahatsız ettiği için onun hakkını alacağım. Yoksa sürekli gelip beni yıpratacak' dedi."
6 Efendi şöyle dedi: "Adaletsiz yargıcın ne dediğini dinleyin.
7 Tanrı onlar için sabırlı olsa da, gece gündüz kendisine yakaran seçilmişlerinin öcünü almayacak mı?
8 Size şunu söyleyeyim, onların öcünü çarçabuk alacaktır. Yine de İnsanoğlu geldiği zaman, acaba yeryüzünde iman bulacak mı?"
9 Yeşua şu benzetmeyi de kendi doğruluklarına güvenip diğerlerini hor gören bazı kişilere söyledi:
10 "İki adam dua etmek için tapınağa çıktı. Bunlardan biri Ferisi, diğeri ise vergi görevlisiydi.
11 Ferisi ayağa kalkıp kendi kendine şöyle dua etti: 'Tanrım, diğer insanlar- soyguncular, hak yiyenler, zina edenler- şu vergi görevlisi gibi olmadığım için sana şükrediyorum.
12 Haftada iki gün oruç tutuyor, tüm kazancımın ondalığını veriyorum.'
13 Ama vergi görevlisi, uzakta durup gözlerini bile göğe kaldırmak istemedi. 'Tanrım, ben günahkâra, merhamet et!' diyerek göğsünü dövdü.
14 Size derim ki, öteki değil, bu adam aklanmış olarak evine indi. Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir."
15 Yeşua'nın yanına dokunması için bebekleri bile getiriyorlardı. Ama öğrenciler bunu görünce onları azarladılar.
16 Yeşua onları çağırıp dedi, "Bırakın çocukları, bana gelsinler, onlara engel olmayın! Çünkü Tanrı'nın Krallığı böylelerinindir.
17 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Krallığı'nı küçük bir çocuk gibi kabul etmeyen, ona asla girmeyecektir."
18 Önderlerden birisi Yeşua'ya, "İyi Öğretmenim, sonsuz hayatı miras almak için ne yapmalıyım?" diye sordu.
19 Yeşua ona şunu sordu, "Bana neden iyi diyorsun? İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı'dır.
20 Buyrukları biliyorsun: 'Zina etmeyeceksin', 'Adam öldürmeyeceksin', 'Çalmayacaksın', 'Yalan yere tanıklık etmeyeceksin', 'Babana ve annene saygı göstereceksin' " ✡
21 "Tüm bunları gençliğimden beri tutuyorum" dedi.
22 Yeşua bunu duyunca ona, "Hâlâ bir eksiğin var. Sahip olduğun her şeyi sat, yoksullara dağıt. O zaman gökte hazinen olur. Sonra gel, beni takip et" dedi.
23 Adam bu şeyleri duyunca çok üzüldü, çünkü çok zengindi.

---

* **17:36** Bazı Grekçe elyazmalarında şunlar eklenir: "Tarlada iki kişi olacak: Biri alınacak, biri bırakılacak. ✡ **18:20** ÇIKIŞ 20:12-16; YASA'NIN TEKRARI 5:16-20

24 Yeşua onun çok üzüldüğünü görünce, “Serveti olanların Tanrı Krallığı'na girmesi ne
kadar zor!
25 Çünkü devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin bir adamın Tanrı Krallığı'na
girmesinden daha kolaydır” dedi.
26 Bunu duyanlar, “Öyleyse kim kurtulabilir?” dediler.
27 Yeşua, “İnsanlar için mümkün olmayan şeyler, Tanrı için mümkündür” dedi.
28 Petrus, “Bak, biz her şeyimizi bırakıp senin ardından geldik” dedi.
29 Onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı’nın Krallığı uğruna evini,
karısını, kardeşlerini, ana-babasını ya da çocuklarını bırakıp da
30 bu çağda bunların kat kat fazlasına ve gelecek dünyada sonsuz hayata kavuşmayacak
hiç kimse yoktur” dedi.
31 Yeşua Onikiler’i bir kenara çekip onlara şöyle dedi: “İşte, Yeruşalem’e çıkıyoruz.
Peygamberler aracılığıyla İnsanoğlu hakkında yazılanların hepsi tamamlanacak.
32 Çünkü O, öteki ulusların eline teslim edilecek. O’nunla alay edip aşağılayacaklar,
üzerine tükürecekler.
33 O’nu kırbaçlayıp öldürecekler. O üçüncü gün dirilecektir.”
34 Onlar bu şeylerin ne anlama geldiğini anlamadılar. Bu sözün anlamı onlardan
gizlenmiş olduğu için söylenenleri anlamadılar.
35 Yeşua Yeriha’ya yaklaşırken, kör bir adam yol kenarında oturmuş dileniyordu.
36 Yanından geçen kalabalığın sesini duyunca, “Bunun anlamı nedir?” diye sordu.
37 Ona Nazaretli Yeşua’nın geçtiğini bildirdiler.
38 Adam, “Ey David Oğlu Yeşua, bana acı!” diye bağırdı.
39 Önden gidenler sussun diye onu azarladılar. Ama o daha da çok, “Ey David Oğlu,
halime acı!” diyerek bağırdı.
40 Yeşua durdu ve adamın kendisine getirilmesini buyurdu. Adam yaklaşınca Yeşua,
41 “Ne yapmamı istiyorsun?” diye sordu.
O da, “Efendimiz, gözlerim yeniden görsün” dedi.
42 Yeşua ona, “Gözlerin görsün. İmanın seni iyileştirdi” dedi.
43 Adam hemen gördü ve Tanrı’yı yücelterek Yeşua’nın ardından gitti. Bunu görünce
bütün halk Tanrı’yı yüceltti.

19

1 Yeşua Yeriha’ya girip geçiyordu.
2 Zakkay adında bir adam vardı. Kendisi vergi görevlilerinin başıydı ve zengindi.
3 Zakkay, Yeşua’nın nasıl biri olduğunu görmek istiyor, ama kısa boylu olduğu için
kalabalıktan dolayı göremiyordu.
4 Yeşua’yı görebilmek için önden koşup bir incir ağacına tırmandı. Çünkü Yeşua o yoldan
geçecekti.
5 Yeşua o yere geldiğinde yukarı bakıp onu gördü. Ona, “Zakkay, acele et aşağıya in!
Çünkü bugün senin evinde kalmam gerekiyor” dedi.
6 Zakkay aceleyle aşağı indi ve sevinçle Yeşua’yı evine kabul etti.
7 Bunu gören herkes söylenmeye başladı: “Gidip bir günahkâra konuk oldu!” dediler.
8 Zakkay ayağa kalkıp Efendi’ye şöyle dedi: “İşte, Efendimiz, malımın yarısını
yoksullara veriyorum. Birinden haksız yere bir şey aldıysam, dört katını geri veririm.”
9 Yeşua ona, “Bugün bu eve kurtuluş geldi. Çünkü o da Avraham’ın oğludur.
10 Çünkü İnsanoğlu kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi” dedi.
11 Onlar bu şeyleri dinlerken, Yeşua bir benzetmeyle konuşmasını sürdürdü. Çünkü
Yeruşalem’e yakın olduklarından onlar Tanrı’nın Krallığı'nın hemen ortaya çıkacağını
sanıyorlardı.

12 Bu nedenle Yeşua şöyle dedi: “Soylu bir adam, krallık alıp dönmek için uzak bir
ülkeye gitti.
13 On hizmetkârını çağırıp onlara birer mina *para verdi. ‘Ben gelene kadar işleri
yürütün’ dedi.
14 Ama ülke halkı adamdan nefret ediyordu. Peşinden elçiler gönderip, ‘Biz bu adamın
üzerimizde hüküm sürmesini istemiyoruz’ dediler.
15 “Kralllığı alıp geri döndüğünde, parayı vermiş olduğu bu hizmetkârlarının yanına
çağrılmasını buyurdu, parasıyla ne kazandıklarını bilmek istedi.
16 Birincisi, ‘Efendimiz, senin bir minan on mina daha kazandı’ diyerek önüne geldi.”
17 “Ona, ‘Aferin, iyi hizmetkâr! Çok azında sadık bulunduğun için, on kent üzerinde
yetkili olacaksın.’ ”
18 “İkincisi, ‘Efendimiz, senin bir minan beş mina daha kazandı’ diyerek efendisinin
önüne geldi.”
19 “O da ona, ‘Sen de beş kent üzerinde yetkili olacaksın.’
20 Diğeri gelip, ‘Efendimiz, işte, mendile sarıp sakladığım minan.
21 Çünkü senden korktum. Zira sert bir adamsın. Sen koymadığını kaldırır,
ekmediğini biçersin.’ ”
22 “Efendisi ona, ‘Ey kötü hizmetkâr, seni kendi ağzınla yargılayacağım! Benim
koymadığımı toplayan, ekmediğimi biçen sert bir adam olduğumu biliyordun.
23 O halde neden paramı bankaya vermedin? Geldiğimde onu faiziyle alırdım.’
24 Yanında duranlara, ‘Elindeki minayı ondan alın ve on minası olana verin’ dedi.”
25 “Ona, ‘Efendimiz, onun on minası var’ dediler.
26 ‘Size şunu söyleyeyim, kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa,
elindeki bile alınacaktır.
27 Ama üzerlerinde hüküm sürmemi istemeyen şu düşmanlarımı buraya getirin ve
önümde öldürün.’ ”
28 Yeşua bunları söyledikten sonra ilerleyip Yeruşalem’e çıktı.
29 Yeşua, Beytfaci ile Beytanya’ya yaklaştığında, zeytinlik denilen dağda, iki öğrencisini
gönderdi.
30 Onlara, “Karşı taraftaki köye gidin, oraya girince üzerine henüz hiç kimsenin
binmediği, bağlı bir sıpa bulacaksınız. Onu çözüp getirin.
31 Eğer biri size, ‘Onu neden çözüyorsun?’ diye sorarsa, ‘Efendi’nin ihtiyacı var’ deyin”
dedi.
32 Gönderilenler gittiler ve Yeşua’nın kendilerine söylediği gibi buldular.
33 Sıpayı çözerken, sahipleri onlara, “Sıpayı neden çözüyorsunuz?” dediler.
34 Onlar da, “Efendi’nin ona ihtiyacı var” dediler.
35 Sonra sıpayı alıp Yeşua’ya getirdiler. Kendi giysilerini sıpanın üzerine attılar Yeşua’yı
üstüne bindirdiler.
36 Yeşua giderken, onlar giysilerini yola serdi.
37 Yeşua Zeytin Dağı’nın alt yamacına yaklaştığında, öğrencilerin tümü, görmüş
oldukları büyük işlerden dolayı, sevinip yüksek sesle Tanrı’ya övgüler sunmaya başladılar.
38 “Efendi’nin adıyla gelen Kral’a övgüler olsun!✡ Gökte esenlik, en yücelerde yücelik
olsun!” dediler.
39 Kalabalıktan bazı Ferisiler Yeşua’ya, “Öğretmen, öğrencilerini azarla!” dediler.
40 Yeşua onlara, “Size şunu söyleyeyim, eğer bunlar susarsa, taşlar bağıracaktır!” diye
karşılık verdi.
41 Yeşua yaklaşıp kenti gördü ve onun için ağlayıp dedi,
42 “Eğer sen, evet sen bugün esenliğine ait olan şeyleri bilseydin! Ama şimdi onlar
senin gözlerine saklıdır.

---

* **19:13** 10 mina bir tarım işçisinin 3 yıllık ücretinden fazlaydı. ✡ **19:38** MEZMURLAR 118:26

43 Çünkü senin üzerine günler gelecek ki, düşmanların çevrende siper kurup seni
kuşatacaklar, her yandan sıkıştıracaklar.
44 Seni de çocuklarını de yere çalacaklar. Sende taş üstünde taş bırakmayacaklar. Çünkü
kendi ziyaret vaktini bilmedin."
45 Yeşua tapınağa girip oradaki alıp satanları kovmaya başladı.
46 Onlara şöyle dedi, "'Evim dua evidir'✡ diye yazılmıştır, ama siz onu haydut ini
yaptınız!" ✡
47 Yeşua her gün tapınakta öğretiyordu. Başkâhinler, yazıcılar ve halkın ileri gelenleri ise
O'nu yok etmenin yolunu arıyordu.
48 Ne yapacaklarını bulamıyorlardı. Çünkü bütün halk O'nun söylemiş olduğu her söze
tutulmuştu.

20

1 O günlerden birinde, Yeşua tapınakta halka öğretip Müjde'yi duyururken, kâhinler* ve
yazıcılar, ihtiyarlarla birlikte O'na geldiler.
2 O'na, "Söyle bize, bu şeyleri hangi yetkiyle yapıyorsun? Bu yetkiyi sana kim verdi?"
diye sordular.
3 Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: "Ben de size bir soru soracağım. Söyleyin bana,
4 Yuhanna'nın vaftiz etme yetkisi gökten mi, yoksa insanlardan mıydı?"
5 Kendi aralarında şöyle tartıştılar: " 'Gökten' dersek, 'Ona neden inanmadınız?'
diyecek.
6 Ama 'İnsanlardan' dersek, bütün halk bizi taşlayacak. Çünkü Yuhanna'nın peygamber
olduğuna kanmışlardır."
7 Nereden olduğunu bilmiyoruz diye yanıt verdiler.
8 Yeşua onlara, "Öyleyse ben de size bu şeyleri hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim"
dedi.
9 Yeşua halka şu benzetmeyi anlatmaya başladı. "Bir adam† bir bağ dikti ve onu
çiftçilere kiralayıp uzun bir süreliğine başka bir ülkeye gitti.
10 Mevsiminde bağın ürününden payına düşeni alması için çiftçilere bir hizmetkârını
gönderdi. Ama çiftçiler onu dövüp boş gönderdiler.
11 Adam başka bir hizmetkâr daha gönderdi. Onu da aynı şekilde dövdüler, aşağıladılar
ve boş gönderdiler.
12 Adam bir üçüncüsünü daha gönderdi. Onlar onu da yaralayıp dışarı attılar.
13 Bağın efendisi, 'Ne yapayım? Sevgili oğlumu göndereyim. Belki ona saygı gösterirler'
dedi."
14 "Ama çiftçiler onu görünce kendi aralarında, 'Mirasçı budur. Gelin onu öldürelim de
mirası bizim olsun' dediler.
15 Sonra onu bağdan dışarı atıp öldürdüler. Öyleyse bağın efendisi şimdi onlara ne
yapacak?
16 Gelip bu çiftçileri yok edecek ve bağı da başkalarına verecek."
Bunu duyanlar, "Asla, Tanrı korusun!" dediler.
17 Yeşua onlara baktı ve şöyle dedi: "Öyleyse yazılmış olan bu nedir?
'Yapıcıların reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu.' ✡
18 O taşın üzerine düşen herkes parçalanacak.
Ancak taş kimin üstüne düşerse onu ezip toz edecek."
19 Yeşua'nın bu benzetmeyi kendilerine karşı söylediğini bilen başkâhinler ve yazıcılar
tam o sırada O'nun üzerine ellerini koymak istediler ama halktan korktular.

✡ **19:46** YEŞAYA 56:7 ✡ **19:46** YEREMYA 7:11 * **20:1** TR "baş" kelimesini ekler † **20:9** NU (parantez içinde) ve TR "kesin" ekler ✡ **20:17** MEZMURLAR 118:22

20 Yeşua'yı gözlüyorlardı. O'nu kendi sözüyle tuzağa düşürüp valinin yetki ve yargısına
teslim edebilmek için kendilerini dürüstmüş gibi gösteren bazı muhbirler gönderdiler.
21 Bunlar Yeşua'ya, "Öğretmenimiz, senin doğruyu söyleyip öğrettiğini, kimseyi
kayırmadan Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz.
22 Sezar'a vergi vermemiz Yasa'ya uygun mudur, değil midir?" diye sordular.
23 Ama onların kurnazlığını anlayan Yeşua, "Beni neden sınıyorsunuz?
24 Bana bir dinar gösterin. Üzerinde kimin sureti ve yazısı var?" dedi.
"Sezar'ın" diye yanıtladılar.
25 Bunun üzerine Yeşua, "Öyleyse Sezar'ın şeylerini Sezar'a, Tanrı'nın şeylerini Tanrı'ya
verin" dedi.
26 O'nu halkın önünde kendi sözleriyle tuzağa düşüremediler. Yeşua'nın vermiş olduğu
yanıt onları şaşırtmış ve susturmuştu.
27 Ölümden sonra dirilişi inkâr eden Sadukiler'den bazıları Yeşua'ya geldi.
28 O'na şunu sordular: "Öğretmenimiz, Moşe bize, 'bir adamın evli kardeşi çocuksuz
ölürse, adam ölenin karısını alıp kardeşine soy yetiştirsin' diye yazmıştır.
29 Bu nedenle yedi kardeş vardı. İlki kadını aldı ve çocuksuz öldü.
30 İkincisi de kadını aldı ve çocuksuz öldü.
31 Üçüncüsü de onu aldı ve aynı şekilde kardeşlerin yedisi de çocuk bırakmadan öldü.
32 Daha sonra kadın da öldü.
33 Dirilişte bu kadın hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onu aldı."
34 Yeşua onlara şöyle dedi: "Bu çağın çocukları evlenir ve evlendirilir.
35 Ama o çağda ve ölülerin dirilişine layık görülenler ne evlenirler, ne de evlendirilirler.
36 Artık bir daha ölemezler. Çünkü melekler gibidirler ve dirilişin çocukları olarak
Tanrı'nın çocuklarıdırlar.
37 Ama Moşe bile çalı olayında, 'Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un
Tanrısı' ✡diye çağırarak ölülerin dirileceğini göstermiştir.
38 Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır, çünkü hepsi O'na diridirler."
39 Yazıcılardan bazıları, "Öğretmenimiz, güzel konuştun" diye yanıtladı.
40 Bundan sonra O'na daha fazla soru sormaya cesaret edemediler.
41 Yeşua onlara şöyle dedi: "Neden Mesih için David'in Oğlu olduğunu söylüyorlar?
42 Çünkü David'in kendisi Mezmurlar Kitabı'nda şöyle diyor:
'Efendi Efendim'e dedi ki, sağımda otur,
43 ta ki düşmanlarını ayaklarının altına basamak yapıncaya dek.' "✡
44 "David O'na Efendi diyorsa, O nasıl David'in Oğlu olabilir?"
45 Bütün halk dinlerken Yeşua öğrencilerine şöyle dedi:
46 "Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan hoşlanan, çarşı meydanlarında selamlanmayı,
havralarda en iyi yerleri oturup ziyafetlerde baş yerleri seven yazıcılardan sakının.
47 Onlar dul kadınların evlerini yutarlar, gösteriş için uzun dualar ederler. Bunların
mahkûmiyeti daha büyük olacaktır."

21

1 Yeşua başını kaldırdı ve hazineye hediyelerini koyan zenginleri gördü.
2 Yoksul bir dul kadının da iki küçük bakır para* attığını gördü.
3 Yeşua, "Size gerçeği söyleyeyim, bu yoksul dul kadın herkesten daha çok koydu.
4 Çünkü bunların hepsi Tanrı için bolluklarından artanı koydular" dedi. "Ama kadın
ise yoksulluğundan yaşamak için elinde ne varsa onu koydu."
5 Bazıları tapınağın nasıl güzel taşlarla ve sunularla süslenmiş olduğundan söz ediyordu.

✡ **20:37** ÇIKIŞ 3:6 ✡ **20:43** MEZMURLAR 110:1 * **21:2** Kelimenin tam anlamıyla "iki lepta". 2 lepta, bir tarım işçisinin günlük ücretinin yaklaşık %1'iydi.

6 Yeşua, “Gördüğünüz bu şeylere gelince, öyle günler gelecek ki, burada yıkılmadık taş
üstünde taş bırakılmayacak.” dedi.
7 Kendisine, “Öğretmenimiz, bu şeyler ne zaman olacak?” diye sordular. “Bu şeyler
olmak üzereyken, işaret ne olacak?”
8 Yeşua, “Dikkat edin, saptırılmayasınız!” dedi. “Çünkü birçokları, ‘Ben O’yum †’ ve
‘Zamanı geldi’ diyerek benim adımla gelecekler. Bu nedenle onların peşinden gitmeyin.
9 Savaş ve kargaşa haberleri duyduğunuzda korkmayın. Çünkü önce bunların olması
gerek, ama son hemen gelmeyecek.”
10 Sonra onlara, “Ulus ulusa, krallık krallığa karşı ayaklanacak.
11 Çeşitli yerlerde büyük depremler, kıtlıklar ve salgın hastalıklar olacak. Gökte
korkunç şeyler, büyük belirtiler olacak.
12 Ama bütün bu şeylerden önce, ellerini üzerinize koyup, size zulmedecekler. Sizi
havralara teslim edip zindanlara atacaklar. Benim adımdan ötürü sizi kralların ve
valilerin önüne çıkaracaklar.
13 Bu size tanıklık olacaktır.
14 Bu nedenle, nasıl yanıt vereceğinizi önceden düşünmemeyi yüreğinize koyun.
15 Çünkü ben size, size karşı çıkanların hiçbirinin karşı koyamayacağı ya da aksini
söyleyemeyeceği bir ağız ve bilgelik vereceğim.
16 Anne babanız, kardeşleriniz, akrabalarınız ve dostlarınız tarafından bile ele
verileceksiniz. Bazılarınızın ölümüne sebep olacaklar.
17 Benim adımdan dolayı herkes sizden nefret edecek.
18 Başınızdaki saçlardan bir tel bile yok olmayacaktır.”
19 “Dayanmakla hayatınızı kazanacaksınız.”
20 “Ama Yeruşalem’in ordular tarafından kuşatıldığını gördüğünüzde, bilin ki, onun
yıkımı yakındır.
21 O zaman Yahudiye’de olanlar dağlara kaçsın. Kentin içinde olanlar çıksın. Kırdakiler
oraya girmesin.
22 Çünkü o günler, yazılmış olan her şeyin yerine geleceği öç alma günleridir.
23 O günlerde gebe olan, çocuk emzirenlerin vay haline! Çünkü ülkede büyük sıkıntı
olacak ve bu halka gazap gelecektir.
24 Kılıçtan geçirilip, bütün uluslara tutsak olarak sürülecekler. Yeruşalem, öteki
ulusların zamanları doluncaya dek, öteki uluslar tarafından çiğnenecektir.
25 Güneşte, ayda ve yıldızlarda belirtiler olacak. Yeryüzündeki uluslar denizin ve
dalgaların uğultusundan şaşkına dönüp sıkıntı içinde kalacak.
26 Dünyanın başına gelecek şeyleri bekleyen insanlar korkudan bayılacak. Çünkü
göklerin güçleri sarsılacak.
27 O zaman İnsanoğlu’nun bulut içinde güç ve büyük görkemle geldiğini görecekler.
28 Ama bu şeyler olmaya başlayınca, yukarı bakın ve başınızı kaldırın, çünkü
kurtuluşunuz yakındır.”
29 Yeşua onlara bir benzetme söyledi: “İncir ağacına ve bütün ağaçlara bakın.
30 Tomurcuklandıklarında, yazın yakın olduğunu kendiliğinizden bilirsiniz.
31 Böylece, siz de bu şeylerin gerçekleştiğini gördüğünüzde, Tanrı’nın Krallığı'nın yakın
olduğunu bilin.
32 Size doğrusunu söyleyeyim, bu şeylerin tümü yerine gelinceye dek bu kuşak
geçmeyecektir.
33 Gök ve yer geçecek, ama benim sözlerim hiçbir şekilde geçmeyecektir.”
34 “Öyleyse dikkat edin! Yoksa yüreğiniz sefahat, sarhoşluk ve bu hayatın kaygılarıyla
ağırlaşır ve o gün ansızın üzerinize gelir.

† **21:8** veya BEN'İM

35 Çünkü o gün yeryüzünde oturan herkesin üzerine bir tuzak gibi gelecektir.
36 Bu nedenle, gerçekleşecek bütün bu şeylerden kaçabilmek ve İnsanoğlu'nun önünde durabilmek için her an uyanık kalıp dua edin."
37 Yeşua gündüzleri tapınakta öğretiyor, geceleri Zeytinlik denilen dağa çekilip orada geceliyordu.
38 Bütün halk sabah erkenden O'nu dinlemek için tapınağa geliyordu.

22

1 Pesah denilen Mayasız Ekmek Bayramı yaklaşıyordu.
2 Başkâhinlerle yazıcılar, Yeşua'yı öldürmenin bir yolunu arıyor ama halktan da korkuyorlardı.
3 Şeytan, Onikiler'den sayılan İskariot denilen Yahuda'nın içine girdi.
4 O gidip başkâhinlerle ve tapınak koruyucularının komutanlarıyla Yeşua'yı nasıl onların eline teslim edeceğini konuştu.
5 Onlar memnun oldular ve kendisine para vermek için anlaştılar.
6 Bunu kabul eden Yahuda, halkın yokluğunda Yeşua'yı onların eline teslim etmek için fırsat arıyordu.
7 Pesah kurbanının kesilmesi gereken Mayasız Ekmek Günü geldi.
8 Yeşua, Petrus'la Yuhanna'yı, "Gidin Pesah'ı yiyebilmemiz için hazırlık yapın" diyerek gönderdi.
9 O'na, "Nerede hazırlamamızı istersin?" dediler.
10 Onlara şöyle dedi: "Kente girdiğinizde, testiyle su taşıyan bir adam karşınıza çıkacak. Adamın gireceği eve onun ardından girin.
11 Evin efendisine şöyle deyin: 'Öğretmen size, öğrencilerimle birlikte Pesah yemeğini yiyebileceğim misafir odası nerede? diyor.'
12 Size üst katta, döşenmiş büyük bir oda gösterecek. Hazırlığı orada yapın."
13 Onlar gittiler, Yeşua'nın kendilerine söylemiş olduğu gibi buldular ve Pesah'ı hazırladılar.
14 Saat gelince Yeşua on iki elçisiyle birlikte oturdu.
15 Yeşua onlara, "Ben acı çekmeden önce bu Pesah yemeğini sizinle birlikte yemeyi çok istedim" dedi.
16 "Size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Krallığı'nda tamamlanıncaya dek, ondan bir daha hiçbir şekilde yemeyeceğim."
17 Sonra bir kâse aldı ve şükrettikten sonra, "Bunu alın ve aranızda paylaşın" dedi.
18 "Size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Krallığı gelene dek asmanın ürününden bir daha hiç içmeyeceğim."
19 Sonra eline ekmek aldı. Şükrettikten sonra böldü ve onlara verip, "Bu sizin için verilen benim bedenimdir. Bunu beni anmak için yapın" dedi.
20 Aynı şekilde, akşam yemeğinden sonra kâseyi alıp şöyle dedi: "Bu kâse sizin için dökülen kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır.
21 Ama işte, bana ihanet edenin eli benimle birlikte sofradadır.
22 Gerçi İnsanoğlu, belirlendiği gibi gidiyor. Ama vay o adamın haline ki, kendisi aracılığıyla O'na ihanet ediliyor!"
23 Kendilerinden bu şeyi kim yapacak diye aralarında sorgulamaya başladılar.
24 Aralarında en büyük hangisinin olduğu konusunda da bir anlaşmazlık çıktı.
25 Yeşua onlara şöyle dedi: "Ulusların kralları onların üzerinde efendilik ederler, üzerlerindeki hüküm sahiplerine iyiliksever denilir.
26 Ama sizin için böyle olmasın. Aranızda büyük olan, en küçük gibi olsun. Yöneten de hizmet eden gibi olsun.

27 Kim daha büyük, sofrada oturan mı, hizmet eden mi? Sofrada oturan değil mi?
Ama ben sizin aranızda hizmet eden biri gibiyim.
28 Sizler denendiğim zamanlarda benimle birlikte dayanmış olanlarsınız.
29 Babam'ın bana verdiği gibi ben de size bir krallık veriyorum.
30 Öyle ki, krallığımda soframda yiyip içesiniz. Tahtlarda oturup İsrael'in on iki
oymağını yargılayasınız."
31 Efendi şöyle dedi: "Simon, Simon, işte, Şeytan buğday gibi kalburdan geçireyim diye
sizin hepinizi istedi.
32 Ben imanın tükenmesin diye senin için dua ettim. Sen de geri döndüğünde
kardeşlerini pekiştir." *
33 Simon Yeşua'ya, "Efendimiz, seninle birlikte zindana da, ölüme de hazırım" dedi.
34 Yeşua, "Sana şunu söyleyeyim, Petrus, beni tanıdığını üç kez inkâr etmeden, bugün
horoz kesinlikle ötmeyecek" dedi.
35 Onlara, "Ben sizi kesesiz, torbasız ve çarıksız gönderdiğimde, bir eksiğiniz var mıydı?"
diye sordu.
"Hiçbir şey" dediler.
36 Sonra onlara, "Ama şimdi para kesesi olan onu alsın, torbası olan da alsın.
Olmayan giysisini satıp bir kılıç alsın.
37 Çünkü size şunu söyleyeyim, yazılmış olan şu sözün bende yerine gelmesi gerekiyor:
'O, suçlularla bir sayıldı.' ✡Çünkü benim hakkında olan yerine geliyor." dedi.
38 "Efendimiz, işte, burada iki kılıç" dediler.
O da onlara, "Yeter!" dedi.
39 Yeşua çıktı, her zaman olduğu gibi Zeytin Dağı'na gitti.
Öğrencileri de O'nu izledi.
40 Oraya varınca onlara, "Dua edin ki, ayartı içine girmeyesiniz" dedi.
41 Onlardan bir taş atımı kadar uzaklaştı. Orada diz çöküp dua etti.
42 "Baba, eğer istersen bu kâseyi benden uzaklaştır. Yine de benim isteğim değil,
seninki olsun" dedi.
43 Gökten bir melek Yeşua'ya görünerek O'nu güçlendirdi.
44 Derin bir acı içinde olduğundan daha hararetle dua etti. Teri yere düşen iri kan
damlaları gibi toprağa düşüyordu.
45 Yeşua duadan kalkıp öğrencilerin yanına geldi. Onları kederden uyumuş buldu.
46 Onlara, "Niçin uyuyorsunuz? Kalkıp dua edin ki, ayartı içine girmeyesiniz" dedi.
47 O daha konuşurken bir kalabalık belirdi. Onikiler'den biri, Yahuda onlara öncülük
ediyordu. Yahuda öpmek için Yeşua'ya yaklaştı.
48 Ancak Yeşua ona, "Yahuda, İnsanoğlu'nu bir öpücükle mi ihanet ediyorsun?" dedi.
49 Yeşua'nın yanındakiler olacakları görünce, "Efendimiz, kılıçla vuralım mı?" dediler.
50 Onlardan biri başkâhinin hizmetkârına vurduğu gibi sağ kulağını kesti.
51 Ama Yeşua, "Bırakın en azından şunu yapayım" dedi ve hizmetkârın kulağına
dokunup onu iyileştirdi.
52 Yeşua kendisini yakalamaya gelen başkâhinlere, tapınak görevlileri ve ihtiyarlara
şöyle dedi: "Bir hayduta karşıymış gibi kılıç ve sopalarla çıktınız?
53 Her gün tapınakta sizinleyken, bana karşı elinizi uzatmadınız. Ama bu, sizin
saatinizdir ve karanlığın gücüdür."
54 Yeşua'yı yakalayıp götürdüler, O'nu başkâhinin evine getirdiler. Ama Petrus uzaktan
takip ediyordu.

---

* **22:32** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime aynı zamanda "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da doğru şekilde çevrilebilir. ✡ **22:37** YEŞAYA 53:12

55 Avlunun ortasında ateş yakıp birlikte oturdukları̇nda, Petrus da onların arasında oturdu.
56 Bir hizmetçi kız ateşin ışığında oturan Petrus'u gördü. Onu dikkatlice bakıp, "Bu adam da O'nunla birlikteydi" dedi
57 Ama Petrus, "Kadın, O'nu tanımıyorum" diyerek Yeşua'yı inkâr etti.
58 Kısa bir süre sonra onu gören başka biri, "Sen de onlardan birisin!" dedi. Ama Petrus, "Değilim, be adam!" dedi.
59 Yaklaşık bir saat geçtikten sonra, bir başkası emin bir şekilde, "Gerçekten bu adam da O'nunla birlikteydi. Çünkü o bir Galileli!" dedi.
60 Ama Petrus, "Be adam, neden söz ettiğini bilmiyorum!" dedi. Petrus daha konuşurken hemen horoz öttü.
61 Efendi dönüp Petrus'a baktı. O zaman Petrus Efendi'nin kendisine, "Horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin" dediği sözü hatırladı.
62 Dışarı çıkıp acı acı ağladı.
63 Yeşua'yı göz altında tutan adamlar O'nunla alay edip O'nu dövdüler.
64 Gözlerini bağlayıp yüzüne vurdular ve O'na, "Peygamberlik et! Sana vuran kimdir?" diye sordular.
65 O'nu aşağılayıp, O'na karşı başka çok şeyler söylediler.
66 Gündüz olunca, başkâhinler, yazıcılar ve halkın ihtiyarları toplandılar. Yeşua'yı Kurul'un önüne götürüp,
67 "Eğer sen Mesih isen, söyle bize" dediler.
Ama Yeşua onlara, "Eğer size söylersem inanmayacaksınız.
68 Eğer size sorsam, kesin olarak yanıtlamayacak, beni bırakmayacaksınız.
69 Bundan böyle İnsanoğlu, Tanrı'nın gücünün sağında oturacaktır" dedi.
70 Hepsi, "Öyleyse sen Tanrı'nın Oğlu musun?" dediler. Onlara, "Söylediğiniz gibi, Ben'im" dedi.
71 "Artık neden daha fazla tanığa ihtiyacımız olsun ki! Çünkü biz kendimiz O'nun kendi ağzından duyduk!" dediler.

23

1 Onların bütün topluluğu kalkıp Yeşua'yı Pilatus'un önüne götürdüler.
2 Şöyle deyip O'nu suçlamaya başladılar, "Bu adamın ulusumuzu saptırdığını, Sezar'a vergi ödenmesini yasakladığını, kendisinin de Mesih, bir kral olduğunu söylediğini keşfettik."
3 Pilatus O'na, "Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu.
"Söylediğin gibidir" yanıtını verdi.
4 Pilatus başkâhinlere ve kalabalığa, "Bu adamı suçlamak için hiçbir neden bulmuyorum" dedi.
5 Ama onlar ısrar edip, "Halkı kışkırtıyor. Galile'den başlayıp hatta buraya kadar bütün Yahudiye'de öğretiyor" dediler.
6 Pilatus, Galile dendiğini duyunca, "Bu adam Galileli mi?" diye sordu.
7 Yeşua'nın Hirodes'in yetki alanındaki bölgeden olduğunu öğrenince, O'nu o günlerde Yeruşalem'de bulunan Hirodes'e gönderdi.
8 Hirodes Yeşua'yı görünce çok sevindi. Çünkü uzun zamandır O'nu görmek istiyordu, çünkü O'nun hakkında çok şey duymuştu. O'nun tarafından yapılacak bir mucizeyi görmeyi umuyordu.
9 Yeşua'yı çok sözlerle sorguya çekti. Ama O hiç yanıt vermedi.
10 Başkâhinlerle yazıcılar ayağa kalkıp Yeşua'yı sert sözlerle suçladı.
11 Hirodes de askerleriyle birlikte O'nu aşağılayıp O'nunla alay etti. Hirodes O'na gösterişli bir giysi giydirip Pilatus'a geri gönderdi.

12 Önceden birbirlerine düşman olan Hirodes ve Pilatus o günde birbirleriyle dost oldular.
13 Pilatus başkâhinleri, yöneticileri ve halkı bir araya topladı.
14 Onlara, “Bu adam halkı yoldan saptırıyor diye bana getirdiniz. İşte, ben de O’nu sizin önünüzde sorguya çektim ve bu adama karşı O'nu suçladığınız şeylerle ilgili hiçbir neden bulmadım.
15 Hirodes de bir suç bulamamış, çünkü O’nu bize geri gönderdi. O'nun tarafından ölüm cezasını gerektirecek hiçbir şey yapılmamıştır.
16 Bu nedenle O’nu döveceğim ve salıvereceğim” dedi.
17 Pilatus’un bayramda onlara bir kişiyi salıvermesi gerekiyordu.*
18 Ama onlar hep bir ağızdan, “Bu adamı ortadan kaldır! Bize Barabba’yı salıver!” diye bağırdılar.
19 Barabba kentte çıkan bir isyandan ve adam öldürmekten hapse atılmıştı.
20 Sonra Yeşua’yı salıvermek isteyen Pilatus onlara yeniden seslendi.
21 Ama onlar ise, “Çarmıha ger! Onu çarmıha ger!” diye bağırdılar.
22 Üçüncü kez onlara, “Neden? Bu adam ne kötülük yaptı? Ben O’nda ölüm cezasını gerektiren bir suç bulmadım. Bu nedenle O’nu döveceğim serbest bırakacağım” dedi.
23 Ama onlar çarmıha gerilmesini isteyerek yüksek sesle ısrar ettiler. Halkın ve başkâhinlerin sesleri üstün geldi.
24 Pilatus, istediklerinin yapılmasına karar verdi.
25 İsyan ve adam öldürmekten hapse atılan, onların istediği kişiyi salıverdi. Ama Yeşua’yı onların isteğine bıraktı.
26 Yeşua’yı götürürken, Kireneli Simon adında bir adam kırdan geliyordu. Onu Yeşua’nın çarmıhını taşıması için yakaladılar. Yeşua'nın ardından çarmıhı ona yüklediler.
27 Halktan büyük bir kalabalık Yeşua’nın ardından gidiyordu. Yas tutan ve O’nun için ağıt yakan kadınlar da bunların arasındaydı.
28 Yeşua onlara dönerek, “Ey Yeruşalem kızları, benim için ağlamayın, kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın.
29 Çünkü işte, günler gelecek ki, ‘Kısır kadınlara, hiç doğurmamış rahimlere, emzirmemiş memelere ne mutlu!’ diyecekler.
30 O zaman dağlara, ‘Üzerimize düşün’ ve tepelere, ‘Bizi örtün’ demeye başlayacaklar. ✡
31 Eğer bu şeyleri yaş ağaca yaparlarsa, kuruya neler yapmazlar?” dedi.
32 Yeşua’yla birlikte idam edilmek üzere iki suçlu daha götürülüyordu.
33 “Kafatası” denilen yere geldiklerinde Yeşua’yı, biri sağında diğeri solunda olmak üzere iki suçluyla birlikte çarmıha gerdiler.
34 Yeşua, “Baba, onları bağışla, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar” dedi.
Kura çekip O’nun giysilerini aralarında paylaştılar.
35 Halk durmuş izliyordu. Yanlarındaki yöneticiler de O’nunla alay edip, “Başkalarını kurtardı. Eğer gerçekten Tanrı’nın Mesih’i, O'nun seçilmişi ise kendini kurtarsın!” diyorlardı.
36 Askerler de O’nunla alay ettiler, yanına gelip sirke verdiler.
37 “Eğer Yahudiler’in Kralı isen, kendini kurtar!” dediler.
38 Başının üzerinde Grekçe, Latince ve İbranice harflerle yazılmış şu yafta vardı: “YAHUDİLER’İN KRALI BUDUR.”
39 Çarmıha asılan suçlulardan biri, “Eğer Mesih isen, kendini de bizi de kurtar!” diyerek O’na hakaret etti.
40 Ama diğer suçlu karşılık verip onu azarladı. “Sen Tanrı'dan korkmuyor musun? Sen de aynı cezayı çekiyorsun.

* **23:17** NU 17. ayeti atlar ✡ **23:30** HOŞEA 10:8

41 Biz gerçekten haklı olarak, yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Ama bu adam hiçbir
kötülük yapmadı" dedi.
42 Sonra Yeşua'ya, "Efendimiz, krallığına girdiğinde beni hatırla" dedi.
43 Yeşua ona, "Sana doğrusunu söyleyeyim, bugün sen benimle birlikte cennette
olacaksın" dedi.
44 Altıncı vakit† sıralarıydı, dokuzuncu vakte‡ kadar bütün ülkenin üzerine karanlık
çöktü.
45 Güneş karardı, tapınağın perdesi ortadan ikiye yırtıldı.
46 Yeşua yüksek sesle, "Baba, ruhumu senin ellerine teslim ediyorum!" diye bağırdı.
Bunu söyledikten sonra son nefesini verdi.
47 Olanı gören yüzbaşı Tanrı'yı yücelterek, "Hiç kuşkusuz, bu adam doğru biriydi" dedi.
48 Bunu görmek için toplanan kalabalığın tümü olup bitenleri görünce göğüslerini
döverek eve döndüler.
49 Yeşua'nın bütün tanıdıkları ve O'nunla birlikte Galile'den gelmiş olan kadınlar
uzakta durmuş, bu şeyleri izliyorlardı.
50 İşte, Yüksek Kurul üyesi Yosef adında iyi ve doğru bir adam vardı.
51 Yosef Kurul'un kararını ve işini kabul etmemişti. Tanrı'nın Krallığı'nı bekleyen bir
Yahudi olan Yosef Aramatya Kenti'ndendi.
52 Bu adam Pilatus'a gidip Yeşua'nın cesedini istedi.
53 Cesedi indirip keten bir beze sardı ve O'nu daha önce kimsenin yatırılmadığı,
kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı.
54 Hazırlık Günü'ydü ve Şabat yaklaşıyordu.
55 Galile'den Yeşua'yla birlikte gelen kadınlar peşinden gittiler ve mezarı ve cesedinin
nereye yatırıldığını gördüler.
56 Sonra geri dönüp baharat ve güzel kokulu yağlar hazırladılar. Şabat'da buyruğa göre
dinlendiler.

24

1 Onlar ve bazıları ise haftanın ilk gününde, şafak vaktinde, hazırladıkları baharatları
yanlarına alıp mezara geldiler.
2 Taşı mezarın girişinden yuvarlanmış buldular.
3 İçeri girdiklerinde Efendi Yeşua'nın cesedini bulamadılar.
4 Onlar bunun şaşkınlığı içindeyken, işte, parlak giysilerle iki adam yanlarında durdu.
5 Kadınlar korkup yüzlerini yere eğdiler.
Adamlar ise, "Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz?
6 O burada değil, dirildi. Daha Galile'deyken size neler söylediğini hatırlayın.
7 İnsanoğlu'nun günahkâr insanların eline teslim edilmesi, çarmıha gerilmesi ve
üçüncü gün dirilmesi gerektiğini bildirmişti" dedi.
8 Kadınlar Yeşua'nın sözlerini hatırladılar.
9 Mezardan geri dönüp bütün bu şeyleri Onbirler'e ve diğerlerine anlattılar.
10 Bunları elçilere bildirenler, Magdalalı Mariyam, Yohanna, Yakov'un annesi
Mariyam ve onlarla birlikte olan diğer kadınlardı.
11 Bu sözler elçilere saçma geldi ve onlara inanmadılar.
12 Ama Petrus kalkıp mezara koştu. Eğilip içeri baktığında orada duran keten bezlerin
yalnız durduğunu gördü, olan şeye şaşarak evine gitti.
13 O gün onlardan ikisi, Yeruşalem'den altmış stadia* uzaklıkta bulunan Emmaus adlı
bir köye gidiyorlardı.
14 Olan bütün bu şeyleri birbirleriyle konuşuyorlardı.

† **23:44** Zaman güneşin doğuşundan itibaren sayıldığından altıncı saat öğle civarına denk gelirdi. ‡ **23:44** 15:00.
* **24:13** 60 stadia = yaklaşık 11 kilometre veya yaklaşık 7 mil.

15 Birlikte konuşup sorgularken, Yeşua'nın kendisi yaklaştı ve onlarla birlikte gitti.
16 Ancak onların gözleri O'nu tanımaktan alıkoyulmuştu.
17 Yeşua onlara, "Yolda yürürken neden söz ediyordunuz ve neden üzgünsünüz?" dedi.
18 İçlerinden Kleopas adında olan O'na, "Bu günlerde Yeruşalem'de olup da orada olan şeyleri bilmeyen tek yabancı sen misin?" diye yanıtladı.
19 Onlara, "Hangi şeyler?" dedi.
O'na, "Nazaretli Yeşua'yla ilgili şeyler" dediler. "O adam, Tanrı'nın ve bütün halkın önünde hem işte hem de sözde güçlü bir peygamberdi.
20 Başkâhinlerle yöneticilerimiz O'nun ölüme mahkûm edilmesi ve çarmıha gerilmesi için O'nu nasıl da teslim ettiler.
21 Ama biz İsrael'i kurtaracak kişinin O olacağını ummuştuk. Evet, tüm bunlarla birlikte üç gün sonra,
22 aramızdan bazı kadınlar bizi şaşkına çevirdiler. Sabah erkenden mezara varmışlar.
23 Cesedini bulamayınca, O'nun yaşadığını bildiren meleklerle ilgili bir de görüm gördüklerini söylemek için geldiler.
24 Bazılarımız mezara gitti ve tıpkı kadınların söylediği gibi mezarı buldular. Ama O'nu görmemişler."
25 Yeşua onlara, "Sizi akılsızlar, peygamberlerin bütün söylediklerine yürekleri geç inananlar!
26 Mesih'in bu şeyleri çekmesi ve kendi yüceliğine girmesi gerekmiyor muydu?" dedi.
27 Moşe ve bütün peygamberlerden başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili şeyleri onlara açıkladı.
28 Gidecekleri köye yaklaştıklarında Yeşua daha ileri gidecekmiş gibi davrandı.
29 Ama onlar, "Bizimle kal, çünkü neredeyse akşam oluyor, gün batmak üzere" diyerek O'nu zorladılar.
Yeşua onlarla kalmak için içeri girdi.
30 Onlarla birlikte sofrada otururken, Yeşua ekmeği alıp şükretti. Ekmeği kırıp onlara verdi.
31 Onların gözleri açıldı ve O'nu tanıdılar. O zaman Yeşua gözlerinin önünden kayboldu.
32 Birbirlerine, "Yol boyunca bizimle konuşurken ve Kutsal Yazılar'ı bize açarken yüreklerimiz yanmıyor muydu?" dediler.
33 Tam o saatte kalkıp Yeruşalem'e döndüler. Onbirler'i ve onlarla birlikte olanları toplanmış buldular.
34 Bunlar, "Efendi gerçekten dirildi ve Simon'a göründü!" diyorlardı.
35 Onlar da yolda olanları, ekmeği kırdığı zaman Yeşua'yı nasıl tanıdıklarını anlattılar.
36 Onlar bu şeyleri konuşurken, Yeşua'nın kendisi aralarında durup onlara, "Size esenlik olsun" dedi.
37 Ama onlar dehşete kapıldılar, bir hayalet gördüklerini sanarak korkuyla doldular.
38 Onlara, "Neden sıkıntı duyuyorsunuz? Yüreğinizde neden kuşkular yükseliyor?
39 Ellerime ve ayaklarıma bakın, gerçekten benim. Bana dokunun ve görün. Çünkü hayaletin eti ve kemiği yoktur, gördüğünüz gibi benim var" dedi.
40 Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi.
41 Öğrenciler sevinçten inanmayıp hâlâ şaşkınlık içindeyken onlara, "Burada yiyecek bir şeyiniz var mı?" diye sordu.
42 O'na bir parça kızarmış balık ve biraz bal peteği verdiler.
43 Onları alıp önlerinde yedi.
44 Yeşua onlara, "Daha sizinle birlikteyken, Moşe'nin Yasası'nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar'da benimle ilgili yazılmış olan her şeyin yerine gelmesi gerektiğini söylemiş olduğum sözler bunlardır" dedi.
45 Sonra Kutsal Yazılar'ı anlayabilsinler diye zihinlerini açtı.

46 Onlara şöyle dedi: “Şöyle yazılmıştır: Mesih’in acı çekmesi ve üçüncü gün ölümden
dirilmesi gerekir.
47 Böylece tövbe ve günahların bağışlanması Yeruşalem'den başlayarak bütün uluslara
O'nun adında duyurulacaktır.
48 Siz bu şeylerin tanıklarısınız.
49 İşte, ben de Babam’ın vaadini size göndereceğim. Ama yücelerden güçle giyinene dek
Yeruşalem Kenti'nde bekleyin.”
50 Yeşua onları Beytanya’ya kadar götürdü. Ellerini kaldırıp onları kutsadı.
51 Onları kutsarken onlardan çekildi, göğe alındı.
52 O’na tapındılar ve büyük bir sevinçle Yeruşalem’e döndüler.
53 Sürekli tapınakta Tanrı’yı övüyor, yüceltiyorlardı. Amin.

YUHANNA

1 Başlangıçta Söz vardı ve Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı.
2 O, başlangıçta Tanrı'yla birlikteydi.
3 Her şey O'nun aracılığıyla oldu. Olmuş olanların hiçbiri O'nsuz olmadı.
4 Hayat O'ndaydı ve hayat insanların ışığıydı.
5 Işık karanlıkta parlar ve karanlık onu yenemedi.
6 Tanrı tarafından gönderilen Yuhanna adlı bir adam geldi.
7 O tanıklık amacıyla, ışık hakkında tanıklık edip herkes onun aracılığıyla iman etsin diye geldi.
8 Kendisi ışık değildi, ama ışık hakkında tanıklık etsin diye gönderildi.
9 Herkesi aydınlatan gerçek ışık dünyaya geldi.
10 O, dünyadaydı, dünya O'nun aracılığıyla yaratıldı, ama dünya O'nu tanımadı.
11 Kendininkilere geldi, ama kendininkiler O'nu kabul etmedi.
12 Ancak kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine, Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi.
13 Onlar ne kandan, ne bedenin isteğinden ne de insan isteğinden değil, ama Tanrı'dan doğdular.
14 Söz beden olup aramızda yaşadı. Biz O'nun yüceliğini, Baba'nın, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğlu'un yüceliğini gördük.
15 Yuhanna O'nun hakkında tanıklık etti. Yüksek sesle şöyle dedi: " 'Benden sonra gelen benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı' dediğim kişi işte budur."
16 O'nun doluluğundan hepimiz lütuf üzerine lütuf aldık.
17 Çünkü Yasa Moşe aracılığıyla verildi. Lütuf ve gerçek Yeşua Mesih aracılığıyla gerçekleşti.
18 Tanrı'yı hiç kimse hiçbir zaman görmedi. Baba'nın bağrında olan biricik Oğul O'nu ilan etti.
19 Yahudiler Yuhanna'ya, "Sen kimsin?" diye sormak için Yeruşalem'den kâhinlerle Levililer'i gönderdiklerinde Yuhanna'nın tanıklığı şöyleydi.
20 İnkâr etmeden açıkça, "Ben Mesih değilim" dedi.
21 "Öyleyse kimsin? Eliya mısın?" diye sordular
o da, "Değilim" dedi.
"Sen o peygamber misin?"
"Hayır" diye karşılık verdi.
22 Bunun üzerine ona, "Sen kimsin? Bizi gönderenlere geri götürebileceğimiz bir yanıt ver. Kendin hakkında ne diyorsun?" dediler.
23 Yuhanna, "Peygamber Yeşaya'nın dediği gibi, 'Efendi'nin yolunu düzleyin' diye çölde haykıranın sesiyim ben" dedi.
24 Gönderilenler Ferisiler'dendi.
25 Ona, "Eğer Mesih, Eliya ya da o peygamber değilsen, neden vaftiz ediyorsun?" diye sordular.
26 Yuhanna onlara şu karşılığı verdi: "Ben suyla vaftiz ediyorum, ama aranızda tanımadığınız biri duruyor.
27 Benden sonra gelen, benden üstündür. Ben O'nun çarığının bağını çözmeye layık değilim."
28 Bu şeyler, Yuhanna'nın vaftiz ettiği Yarden'in ötesindeki Beytanya'da oldu.
29 Yuhanna ertesi gün Yeşua'nın kendisine doğru geldiğini gördü ve şöyle dedi: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!

30 Kendisi için, ‘Benden sonra benden üstün biri geliyor, çünkü O benden önce vardı’
diye bildirdiğim kişi budur.
31 Ben O’nu tanımıyordum, ama İsrael’in O’nu tanıması için suyla vaftiz ederek geldim.”
32 Yuhanna tanıklık edip dedi: “Ruh’un gökten güvercin gibi indiğini ve O’nun üzerinde
durduğunu gördüm.
33 Ben O’nu tanımıyordum, ama suyla vaftiz etmem için beni gönderen bana, ‘Ruh’un
kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh’ta vaftiz eden O’dur’ dedi.
34 Ben de gördüm ve ‘Tanrı’nın Oğlu budur’ diye tanıklık ediyorum.”
35 Yine ertesi gün Yuhanna iki öğrencisiyle birlikte ayakta duruyordu.
36 Yeşua yürürken Yuhanna O'na bakıp, “İşte, Tanrı Kuzusu!” dedi.
37 Onun söylediğini duyan iki öğrenci Yeşua’nın ardından gittiler.
38 Yeşua dönüp onların ardından geldiklerini görünce, “Ne arıyorsunuz?” dedi.
O’na, “Rabbuni, nerede kalıyorsun?” dediler. ‘Rabbuni’ öğretmenim diye tercüme edilir.
39 Onlara, “Gelin ve görün” dedi.
Gelip O’nun nerede kaldığını gördüler ve o gün O’nunla kaldılar. Yaklaşık onuncu
vakitti.*
40 Yuhanna’yı duyup Yeşua’nın ardından giden iki kişiden biri Simon Petrus’un
kardeşi Andreas’tı.
41 Andreas ilkin kendi kardeşi Simon’u buldu ve ona, “Mesih’i bulduk!” dedi. Mesih,†
meshedilmiş diye tercüme edilir.
42 Onu Yeşua’ya götürdü. Yeşua ona baktı, “Sen Yuhanna oğlu Simon’sun. Adın Kefas
olacak” dedi. Kefas kaya diye tercüme edilir.‡
43 Yeşua, ertesi gün Galile’ye gitmeye karar verdi. Filipus’u bulup ona, “Ardımdan gel”
dedi.
44 Filipus, Andreas ve Petrus’un kenti olan Beytsayda’dandı.
45 Filipus, Natanel’i buldu ve ona, “Moşe’nin Yasa’da bildirdiği ve peygamberlerin de
hakkında yazdığı kişiyi, Yosef oğlu Nazaretli Yeşua’yı bulduk” dedi.
46 Natanel ona, “Nazaret’den iyi bir şey çıkabilir mi?” dedi.
Filipus ona, “Gel de gör” dedi.
47 Yeşua, Natanel’in kendisine doğru geldiğini gördü ve onun hakkında, “İşte,
kendisinde hile olmayan gerçek bir İsraelli!” dedi.
48 Natanel O’na, “Beni nereden tanıyorsun?” dedi.
Yeşua ona, “Filipus seni çağırmadan önce incir ağacının altındayken seni gördüm” dedi.
49 Natanael O’na, “Rabbuni, sen Tanrı’nın Oğlu’sun! Sen İsrael’in Kralı’sın!” dedi.
50 Yeşua ona, “Sana, ‘Seni incir ağacının altında gördüm’ dediğim için mi inanıyorsun?
Bunlardan daha büyük şeyler göreceksin!” dedi.
51 Ona, “Size doğrusunu söyleyeyim, bundan sonra göğün açıldığını ve Tanrı’nın
meleklerinin İnsanoğlu’nun üzerine yükselip indiklerini göreceksiniz” dedi.

2

1 Üçüncü gün, Galile’nin Kana Kenti'nde bir düğün vardı. Yeşua’nın annesi de
oradaydı.
2 Yeşua da öğrencileriyle birlikte düğüne davet edilmişti.
3 Şarap tükenince Yeşua’nın annesi O’na, “Şarapları yok” dedi.
4 Yeşua ona, “Kadın, bunun seninle benimle ne ilgisi var? Benim saatim henüz
gelmedi” dedi.
5 Annesi hizmetkârlara, “Size ne derse onu yapın” dedi.

---

* **1:39** 16:00. † **1:41** “Mesih” (İbranice) ve “Mesih” (Grekçe) kelimelerinin her ikisi de “Meshedilmiş Olan” anlamına gelir.. ‡ **1:42** “Kefas” (Aramice) ve “Petrus” (Grekçe) kelimelerinin her ikisi de “Kaya” anlamına gelir.

6 Orada Yahudiler'in geleneksel temizliği için koyulmuş, her biri seksen ile yüz yirmi
litre su alan altı taş küp vardı.
7 Yeşua onlara, "Küpleri suyla doldurun" dedi. Böylece küpleri ağzına kadar
doldurdular.
8 Onlara, "Şimdi biraz çıkarıp şölen başkanına götürün" dedi. Onlar da götürdüler.
9 Şölen başkanı, şarap olmuş suyu tattığı zaman, bunun nereden geldiğini bilmiyordu
ama suyu çıkarmış olan hizmetkârlar biliyordu.
Şölen başkanı güveyi çağırdı.
10 Ona, "Herkes önce iyi şarabı sunar, konuklar bol bol içtikten sonra da kötü olanı.
Ama sen iyi şarabı şu ana dek sakladın!" dedi.
11 Yeşua, bu ilk belirtisini Galile'nin Kana Kenti'nde yaptı ve yüceliğini gösterdi.
Öğrencileri de O'na iman ettiler.
12 Bundan sonra kendisi, annesi, kardeşleri ve öğrencileri Kafernahum'a gidip orada
birkaç gün kaldılar.
13 Yahudiler'in Pesah'ı yakındı ve Yeşua Yeruşalem'e çıktı.
14 Yeşua sığır, koyun, güvercin satanları ve para bozanları tapınakta otururken buldu.
15 İpten bir kamçı yaparak koyunları da sığırları da, hepsini tapınaktan kovdu. Para
bozanların paralarını döküp masalarını devirdi.
16 Güvercinleri satanlara, "Bunları buradan çıkarın! Babam'ın evini pazar yeri
yapmayın!" dedi.
17 Öğrencileri, "Senin evinin gayreti beni yiyip bitirecek"✡ diye yazılmış olduğunu
hatırladılar.
18 Bunun üzerine Yahudiler O'na, "Bunları yaptığına göre bize nasıl bir belirti
göstereceksin?" diye sordular.
19 Yeşua onlara, "Bu tapınağı yıkın, üç gün içinde onu ayağa kaldıracağım" diye yanıtladı.
20 Bunun üzerine Yahudiler, "Bu tapınağı bina etmek kırk altı yıl sürdü! Sen onu üç
günde mi ayağa kaldıracaksın?"
21 Oysa Yeşua beden tapınağı için söylemişti.
22 Bu nedenle Yeşua ölümden diriltildiğinde, öğrencileri O'nun bunu söylemiş olduğunu
hatırladılar. Kutsal Yazı'ya ve Yeşua'nın söylemiş olduğu söze iman ettiler.
23 Pesah'da, bayram sırasında, Yeruşalem'deyken, Yeşua'nın yaptığı belirtileri gören
birçok kişi O'nun adına iman etti.
24 Ama Yeşua bütün insanları bildiği için kendisi onlara güvenmiyordu.
25 İnsana ilişkin kimsenin O'na tanıklık etmesine ihtiyacı yoktu. Çünkü insanda ne
olduğunu O kendisi biliyordu.

3

1 Yahudiler'in Ferisiler'den olan Nikodim adında bir önderi vardı.
2 Geceleyin Yeşua'ya gelip, "Rabbuni, senin Tanrı'dan gelen bir öğretmen olduğunu
biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle birlikte olmadıkça, hiç kimse senin yaptığın bu
belirtileri yapamaz" dedi.
3 Yeşua ona, "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden *doğmadıkça, Tanrı'nın
Krallığı'nı göremez" dedi.
4 Nikodim O'na, "Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez
girip doğabilir mi?" dedi.
5 Yeşua şöyle yanıt verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan
doğmadıkça, Tanrı'nın Krallığı'na giremez.
6 Bedenden doğan bedendir. Ruh'tan doğan ruhtur.

✡ **2:17** MEZMURLAR 69:9 * **3:3** Burada ve Grekçe 3:7'de "yeniden" olarak tercüme edilen sözcük (ἄνωθεν) aynı zamanda "yeniden" ve "yukarıdan" anlamına gelir.

7 Sana, ‘Yeniden doğmalısın’ dediğime şaşma.
8 Rüzgâr † dilediği yerde eser, sesini duyarsın, ama nereden gelip nereye gittiğini
bilemezsin. Ruh’tan doğan herkes de böyledir.”
9 Nikodim Yeşua’ya, “Bu şeyler nasıl olabilir?” diye karşılık verdi.
10 Yeşua ona şöyle yanıt verdi: “Sen İsrael’in öğretmeniyken bu şeyleri anlamıyor musun?
11 Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz
ve siz bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz.
12 Size yeryüzüyle ilgili şeyleri söylediğimde inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri
söylediğimde nasıl inanacaksınız?
13 Gökten inmiş olan, İnsanoğlu’ndan başka kimse göğe çıkmamıştır; O ki, göktedir.
14 Moşe çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu da öyle yukarı kaldırılmalıdır.
15 Öyle ki, O’na iman eden hiç kimse mahvolmasın, ancak sonsuz hayata sahip olsun.
16 Çünkü Tanrı dünyayı o kadar sevdi ki, biricik ‡Oğlu’nu verdi. Öyle ki, O’na iman
eden hiç kimse mahvolmasın, ancak sonsuz hayata sahip olsun.
17 Çünkü Tanrı, Oğlu’nu dünyayı yargılamak için dünyaya göndermedi. Dünya O’nun
aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi.
18 O’na iman eden yargılanmaz. İman etmeyen zaten yargılanmıştır, çünkü Tanrı’nın
biricik Oğlu’nun adına iman etmemiştir.
19 Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışıktan çok karanlığı sevdiler. Çünkü
işleri kötüydü.
20 Çünkü kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve yaptıkları açığa çıkmasın diye
ışığa gelmez.
21 Ama gerçeği yerine getiren kişi, işlerinin Tanrı’da yapıldığı ortaya çıksın diye ışığa
gelir.”
22 Bundan sonra Yeşua, öğrencileriyle birlikte Yahudiye diyarına geldi. Orada onlarla
kaldı ve vaftiz etti.
23 Yuhanna da Salim yakınlarındaki Aynon’da vaftiz ediyordu. Çünkü orada çok su
vardı. Birçokları gelip vaftiz oldular.
24 Yuhanna henüz hapse atılmamıştı.
25 Yuhanna’nın öğrencileriyle bazı Yahudiler arasında temizlenme konusunda bir
tartışma çıktı.
26 Onlar Yuhanna’ya gelip ona şöyle dediler: “Rabbuni, Yarden'in ötesinde birlikte
olduğun ve kendisi için tanıklık ettiğin kişi, işte, O vaftiz ediyor ve herkes O’na gidiyor.”
27 Yuhanna şöyle yanıt verdi: “İnsan kendisine gökten verilmedikçe hiçbir şey alamaz.
28 ‘Ben Mesih değilim, O’nun öncüsü olarak gönderildim’ dediğime siz kendiniz
tanıksınız.
29 Gelin kiminse güvey odur. Ama güveyin yanında duran ve onu dinleyen dostu,
güveyin sesinden çok sevinir. Böylece benim sevincim tamam oldu.
30 O yükselmeli, bense küçülmeliyim.
31 Yukarıdan gelen herkesten üstündür. Yeryüzünden gelen, yeryüzüne aittir ve
yeryüzünden söz eder. Gökten gelen herkesten üstündür.
32 Gördüğüne, duyduğuna tanıklık eder; ama hiç kimse O’nun tanıklığını kabul etmez.
33 O’nun tanıklığını kabul eden, Tanrı’nın gerçek olduğuna mührünü basmıştır.
34 Çünkü Tanrı’nın gönderdiği kişi Tanrı’nın sözlerini söyler. Çünkü Tanrı, Ruh’u ölçüsüz
verir.
35 Baba Oğul’u sever ve her şeyi O’nun eline vermiştir.

† **3:8** Aynı Grekçe kelime (πνεῦμα) rüzgâr, nefes ve ruh anlamına gelir. ‡ **3:16** “Tek doğan” ifadesi, bazen “tek doğmuş” veya “biricik ve biricik” olarak tercüme edilen Grekçe “μονογενη” kelimesinden gelir.

36 Oğul'a iman edenin sonsuz hayatı vardır. Ama Oğul'un sözüne itaat etmeyen§
hayatı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı ise onun üzerinde kalır."

4

1 Efendi, Ferisiler'in, Yeşua'nın Yuhanna'dan daha çok öğrenci topladığını ve vaftiz
ettiğini duyduğunu öğrendi.
2 Oysa Yeşua'nın kendisi değil, ama öğrencileri vaftiz ediyorlardı.
3 Yeşua Yahudiye'den ayrılıp Galile'ye gitti.
4 Samariya'dan geçmesi gerekiyordu.
5 Böylece Samariya'nın Sihar denilen kentine geldi. Burası Yakov'un kendi oğlu
Yosef'e vermiş olduğu toprağın yakınındaydı.
6 Yakov'un kuyusu oradaydı. Yolculuktan yorulmuş olan Yeşua kuyunun yanına
oturdu. Altıncı vakit* sularıydı.
7 Samariyalı bir kadın su çekmeye geldi. Yeşua ona, "Bana su ver içeyim" dedi.
8 Çünkü öğrencileri yiyecek almak için kente gitmişti.
9 Samariyalı kadın O'na, "Sen bir Yahudi'sin. Nasıl olur da benden, Samariyalı bir
kadından su istersin?" dedi. Yahudiler'in Samariyalılar'la ilişkileri yoktur.
10 Yeşua ona, "Eğer sen Tanrı'nın armağanını ve sana, 'Bana su ver, içeyim' diyenin kim
olduğunu bilseydin, sen O'ndan isterdin, O da sana hayat suyunu verirdi" dedi.
11 Kadın O'na, "Efendim, su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin" dedi. "Peki bu hayat
suyunu nereden bulacaksın?
12 Sen, bu kuyuyu bize veren, kendisi, çocukları ve sığırları ondan içmiş olan atamız
Yakov'tan daha mı büyüksün?"
13 Yeşua ona şu karşılığı verdi: "Bu sudan her içen yine susar.
14 Ama benim vereceğim sudan içen bir daha asla susamaz. Benim vereceğim su,
içende sonsuz hayat için fışkıran bir kaynak olacak."
15 Kadın O'na, "Efendim, bu suyu bana ver ki, bir daha susamayayım, ne de buraya
kadar su çekmeye geleyim" dedi.
16 Yeşua ona, "Git, kocanı çağır ve buraya gel" dedi.
17 Kadın, "Kocam yok" diye yanıtladı.
Yeşua ona, "Kocam yok demekle iyi söyledin.
18 Çünkü beş kocaya vardın ve şimdi sende olan kocan değildir. Bununla gerçeği
söyledin" dedi.
19 Kadın O'na, "Efendim, anlıyorum ki, sen bir peygambersin.
20 Atalarımız bu dağda tapındılar ve siz Yahudiler, tapınılması gereken yerin
Yeruşalem'de olduğunu söylüyorsunuz."
21 Yeşua ona şöyle dedi: "Kadın, inan bana, öyle bir vakit geliyor ki, Baba'ya ne bu
dağda, ne de Yeruşalem'de tapınacaksınız!
22 Siz bilmediğinize tapıyorsunuz. Biz bildiğimize tapıyoruz. Çünkü kurtuluş
Yahudiler'dendir.
23 Ama doğru tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor ve
şimdidir. Çünkü Baba kendisine böyle tapınanları arıyor.
24 Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar ruhta ve gerçekte tapınmaları gerektir."
25 Kadın O'na, "Mesih† denen meshedilmiş Olan'ın geleceğini biliyorum" dedi.
"Geldiği zaman bize her şeyi bildirecek."
26 Yeşua ona, "Seninle konuşan ben, O'yum" dedi.

---

§ **3:36** Aynı kelime bu bağlamda "söz dinlememek" veya "inanmamak" olarak da çevrilebilir. * **4:6** öğlen † **4:25** "Mesih" (İbranice) ve "Mesih" (Grekçe) kelimelerinin her ikisi de "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir.

27 Bunun üzerine öğrencileri geldi. Bir kadınla konuşmakta olmasına şaştılar. Yine de
hiçbiri “Ne arıyordun?” ya da “Neden o kadınla konuşuyordun?” diye sormadı.
28 Böylece kadın su testisini bırakıp kente gitti ve halka şöyle dedi:
29 “Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba bu Mesih olabilir mi?”
30 Onlar da kentten çıkıp Yeşua’ya geliyordu.
31 Bu arada öğrenciler, “Rabbuni, ye” diye ısrar ettiler.
32 Ama O onlara, “Benim sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var” dedi.
33 Bunun üzerine öğrenciler birbirlerine, “Acaba biri O’na yiyecek mi getirdi?” dediler.
34 Yeşua onlara, “Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve O’nun
işini tamamlamaktır” dedi.
35 “ ‘Hasata daha dört ay var’ demiyor musunuz? İşte, size söylüyorum, gözlerinizi
kaldırın da hasat için çoktan ağarmış olan tarlalara bakın.
36 Biçen ücretini alır ve sonsuz hayat için ürün toplar. Öyle ki, eken de, biçen de birlikte
sevinsinler.
37 Çünkü, ‘Biri eker, diğeri biçer’ sözü bunda doğrudur.
38 Ben sizi, emek vermediğiniz şeyi biçmeye gönderdim. Başkaları emek verdiler, siz de
onların emeğine girdiniz.”
39 O kentten birçok Samariyalı, “Yaptığım her şeyi bana söyledi” diye tanıklık eden
kadının sözünden dolayı O’na iman etti.
40 Samariyalılar yanına gelip yanlarında kalması için O’na yalvardılar. O da orada iki
gün kaldı.
41 Daha birçokları O’nun sözünden dolayı iman ettiler.
42 Kadına, “Bizim iman etmemizin nedeni artık senin konuşman değil” dediler.
“Çünkü kendimiz duyduk ve gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olan Mesih'in bu olduğunu
biliyoruz.”
43 İki gün sonra Yeşua oradan çıkıp Galile’ye gitti.
44 Çünkü Yeşua’nın kendisi, bir peygamberin kendi ülkesinde saygınlığı olmadığına
tanıklık etmişti.
45 Böylece Galile’ye geldiğinde, bayramda Yeruşalem’de yaptığı her şeyi gören
Galileliler O’nu kabul ettiler. Çünkü onlar da bayrama gitmişlerdi.
46 Yeşua, suyu şarap yaptığı Galile’nin Kana Kenti'ne yeniden geldi. Oğlu
Kafernahum’da hasta olan soylu bir adam vardı.
47 Adam Yeşua’nın Yahudiye’den Galile’ye geldiğini duyunca yanına gitti. Ölüm
döşeğinde yatan oğlunu inip iyileştirmesi için O’na yalvardı.
48 Yeşua ona, “Belirtiler ve harikalar görmedikçe, asla iman etmeyeceksiniz” dedi.
49 Soylu adam O’na, “Efendim, çocuğum ölmeden in” dedi.
50 Yeşua ona, “Yoluna git, oğlun yaşıyor” dedi. Adam, Yeşua’nın kendisine söylediği söze
inandı ve yoluna gitti.
51 O daha yoldan inerken, hizmetkârları onu karşıladılar ve “Çocuğun yaşıyor!” dediler.
52 Oğlunun iyileşmeye başladığı saati onlara sordu. “Dün yedinci vakitte‡ ateş onu
bıraktı” dediler.
53 O zaman baba bunun, Yeşua’nın kendisine, “Oğlun yaşıyor” dediği saat olduğunu
anladı. Kendisi ve tüm ev halkı iman etti.
54 Bu, Yeşua’nın Yahudiye’den Galile’ye gelişinde yaptığı ikinci belirtiydi.

5

1 Bu şeylerden sonra Yahudiler’in bir bayramı vardı ve Yeşua Yeruşalem’e çıktı.
2 Yeruşalem’de Koyun Kapısı’nın yanında, İbranice'de Beytesta denilen, beş verandası
olan bir havuz vardı.

‡ **4:52** 13:00

3 Bunların içinde, suyun çalkalanmasını bekleyen hasta, kör, topal ya da felçli çok sayıda
insan yatardı.
4 Çünkü bir melek belirli zamanlarda havuza iner ve suyu çalkalardı. Suyun
çalkalanmasından sonra havuza ilk giren hastalığı ne olursa olsun iyileşirdi.*
5 Orada otuz sekiz yıldır hasta olan bir adam vardı.
6 Yeşua onu orada yatmakta görünce, uzun zamandır hasta olduğunu da bilerek ona,
"İyileşmek ister misin?" diye sordu.
7 Hasta adam O'na, "Efendim, su çalkalandığında beni havuza indirecek kimsem yok,
ben gelmekte iken başka biri benden önce iniyor" dedi.
8 Yeşua ona, "Kalk, yatağını topla ve yürü" dedi.
9 Adam hemen iyileşti ve yatağını kaldırıp yürüdü.
O gün Şabat'dı.
10 Yahudiler iyileşen adama, "Bugün Şabat" dediler. "Yatağını toplaman Yasa'ya uygun
değil."
11 Adam onlara şu karşılığı verdi: "Beni iyileştiren, bana, 'Yatağını topla ve yürü'
dedi."
12 Sonra ona, "Sana, 'Yatağını topla ve yürü' diyen adam kim?" diye sordular.
13 Ama iyileşen adam O'nun kim olduğunu bilmiyordu. Bulunduğu yer kalabalıktı,
Yeşua da çekilmişti.
14 Sonra Yeşua adamı tapınakta buldu. Ona, "İşte, iyileştin. Daha fazla günah işleme de,
sana daha kötü bir şey olmasın" dedi.
15 Adam gidip kendisini iyileştirenin Yeşua olduğunu Yahudi yetkililere bildirdi.
16 Bu nedenle Yahudi yetkililer Yeşua'ya zulmettiler ve O'nu öldürmenin bir yolunu
aradılar. Çünkü Şabat'da bu şeyleri yapıyordu.
17 Ama Yeşua onlara, "Babam hâlâ çalışıyor, bu yüzden ben de çalışıyorum" dedi.
18 Bu nedenle Yahudi yetkililer O'nu daha da çok öldürmek istediler. Çünkü yalnızca
Şabat'ı bozmakla kalmamış, Tanrı'nın kendi Babası olduğunu da söyleyerek kendisini
Tanrı'yla bir tutmuştu.
19 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, Oğul, kendiliğinden hiçbir
şey yapamaz. Ancak Baba'nın yaptıklarını görüp onları yapar. Baba ne şeyler yaparsa
Oğul da bunların aynısını yapar.
20 Çünkü Baba, Oğul'u sever ve kendisinin yaptığı her şeyi O'na gösterir. Şaşasınız diye
O'na bunlardan daha büyük işler gösterecektir.
21 Baba nasıl ölüleri diriltip onlara hayat veriyorsa, Oğul da dilediklerine hayat verir.
22 Çünkü Baba kimseyi yargılamaz, ama bütün yargıyı Oğul'a vermiştir.
23 Öyle ki, herkes Baba'ya saygı duyduğu gibi, Oğul'a da saygı duysun. Oğul'a saygı
duymayan, O'nu gönderen Baba'ya da saygı duymaz."
24 "Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz hayatı
vardır ve yargı içine girmez, ama ölümden hayata geçmiştir.
25 Size doğrusunu söyleyeyim, ölülerin Tanrı Oğlu'nun sesini duyacakları ve duyanların
yaşayacakları saat geliyor, geldi bile.
26 Baba'nın kendisinde hayat olduğu gibi, böylece kendisinde hayat olmasını Oğul'a da
verdi.
27 O, İnsanoğlu olduğu için O'na yargılama yetkisi de verdi.
28 Buna şaşmayın, çünkü mezarlarda olanların hepsinin O'nun sesini duyacakları saat
geliyor.
29 İyilik yapanlar yaşamak için dirilişe, kötülük yapanlar yargıya çıkacaklardır.

* **5:4** NU, 3. ayetteki "bekleme" kelimesini 4. ayetin sonuna kadar atlar.

30 Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam. Duyduğum gibi yargılarım ve yargım
doğrudur. Çünkü ben kendi isteğimi değil, beni gönderen Babam'ın isteğini ararım.
31 "Kendim hakkında tanıklık edersem, tanıklığım geçerli olmaz.
32 Benim hakkımda tanıklık eden başka biri vardır. O'nun benim hakkımdaki
tanıklığının doğru olduğunu bilirim.
33 Yuhanna'ya adamlar gönderdiniz, o da gerçeğe tanıklık etti.
34 Ama benim almış olduğum tanıklık insandan değil. Ancak bunları siz kurtulasınız
diye söylüyorum.
35 O, yanan ve parlayan bir kandildi ve sizler bir süre onun ışığında sevinmek
istediniz.
36 Ama benim tanıklığım Yuhanna'nınkinden daha üstündür. Çünkü Baba'nın
tamamlamam için bana verdiği işler, yaptığım şu işler, beni Baba'nın gönderdiğine
tanıklık ediyor.
37 Beni gönderen Baba'nın kendisi benim için tanıklık etti. Hiçbir zaman ne O'nun
sesini duydunuz ne de biçimini gördünüz.
38 O'nun sözü içinizde yaşamıyor. Çünkü gönderdiği kişiye iman etmiyorsunuz."
39 "Kutsal Yazılar'ı araştırıyorsunuz. Çünkü sonsuz hayatınızın onlarda olduğunu
sanıyorsunuz. Benim hakkımda tanıklık eden de onlardır.
40 Yine de hayat bulmak için bana gelmek istemiyorsunuz.
41 İnsanlardan övgü kabul etmiyorum.
42 Ama sizi tanıyorum ve kendinizde Tanrı sevgisi yoktur.
43 Babam'ın adıyla geldim ve beni kabul etmiyorsunuz. Ama başka biri kendi adıyla
gelse, onu kabul edeceksiniz.
44 Birbirinizden övgüler kabul eden ve tek olan Tanrı'nın övgüsünü aramayan sizler
bana nasıl iman edebilirsiniz?"
45 "Sizi Baba'nın önünde suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan umut bağladığınız
Moşe'dir.
46 Moşe'ye iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü o benim hakkımda
yazmıştır.
47 Ama onun yazdıklarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?"

6

1 Bu şeylerden sonra Yeşua, Taberiye Denizi olarak da adlandırılan Galile Denizi'nin
karşı yakasına gitti.
2 Büyük bir kalabalık O'nu izliyordu. Çünkü O'nun hastalar üzerinde yapmış olduğu
belirtileri görmüşlerdi.
3 Yeşua dağa çıkıp orada öğrencileriyle birlikte oturdu.
4 Yahudiler'in Pesah Bayramı yakındı.
5 Bu nedenle Yeşua gözlerini kaldırıp büyük bir topluluğun kendisine doğru geldiğini
görünce Filipus'a, "Bunlar yesin diye nereden ekmek satın alalım?" dedi.
6 Bunu onu sınamak için söyledi, çünkü ne yapacağını kendisi biliyordu.
7 Filipus O'na, "Her biri biraz alsın diye iki yüz dinarlık* ekmek bile onlara yetmez"
diye yanıt verdi.
8 Öğrencilerinden biri, Simon Petrus'un kardeşi Andreas O'na şöyle dedi:
9 "Burada beş arpa ekmeği ve iki balığı olan bir çocuk var. Ama bu kadar çok insana
bunlar nedir?"
10 Yeşua, "İnsanları yere oturtun" dedi. O yerde bol çayır vardı. Böylece insanlar yere
oturdu, yaklaşık beş bin erkek vardı.

* **6:7** Bir dinar, bir tarım işçisinin yaklaşık bir günlük ücretine denk gelen bir gümüş sikkeydi, dolayısıyla 200 dinar, bir işçinin 6 ila 7 aylık ücretine denk gelirdi.

11 Yeşua ekmekleri aldı, şükrettikten sonra öğrencilerine dağıttı ve öğrenciler de halka
dağıttı. Aynı şekilde balıklardan da istedikleri kadar verdi.
12 Onlar doyduktan sonra Yeşua öğrencilerine, “Artakalan parçaları toplayın, hiçbir şey
kaybolmasın” dedi.
13 Böylece onları topladılar. Beş arpa ekmeği yiyenlerden artakalan parçalarla on iki
sepet doldurdular.
14 Bu nedenle halk, Yeşua’nın yapmış olduğu belirtiyi görünce, “Gerçekten dünyaya
gelecek olan peygamber budur” dediler.
15 Bu nedenle Yeşua, onların gelip kendisini kral yapmak üzere zorla götüreceklerini
bildiği için yalnız başına yine dağa çekildi.
16 Akşam olunca öğrencileri denize indiler.
17 Bir tekneye girip denizin karşı yakasındaki Kafernahum’a gidiyorlardı. Artık hava
kararmış, Yeşua henüz yanlarına gelmemişti.
18 Büyük bir rüzgârdan deniz kabardı.
19 Böylece öğrenciler yirmi beş ya da otuz stadia† kadar kürek çektikten sonra, Yeşua’nın
denizin üstünde yürüyerek✡ tekneye yaklaştığını gördüler. Korkuya kapıldılar.
20 Ama onlara, “Benim, ‡ korkmayın” dedi.
21 Bunun üzerine O’nu tekneye almak istediler. Tekne hemen gitmekte oldukları
karaya ulaştı.
22 Ertesi gün denizin öbür kıyısında duran kalabalık, orada öğrencilerinin bindiği
tekneden başka tekne olmadığını ve Yeşua’nın öğrencileriyle birlikte tekneye girmediğini
gördü. Öğrenciler ise yalnız gitmişlerdi.
23 Ancak Efendi’nin şükretmesinden sonra halkın yemek yediği yerin yakınına
Taberiye’den tekneler geldi.
24 Kalabalık, Yeşua’nın ve öğrencilerinin orada olmadığını görünce, teknelere binip
Yeşua’yı aramak için Kafernahum’a geldiler.
25 O’nu denizin karşı yakasında bulduklarında, “Rabbuni, buraya ne zaman geldin?”
diye sordular.
26 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Size doğrusunu söyleyeyim, beni belirtiler
gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için arıyorsunuz.
27 Çürüyen yiyecek için değil, İnsanoğlu’nun size vereceği sonsuz hayat boyunca kalan
yiyecek için çalışın. Çünkü Baba Tanrı O’na mührünü basmıştır.”
28 Bu nedenle O’na, “Tanrı’nın işlerini işlemek için ne yapmalıyız?” dediler.
29 Yeşua onlara, “Tanrı’nın işi, O’nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir” diye yanıtladı.
30 Bunun üzerine O’na, “Öyleyse görüp sana iman edelim diye nasıl bir belirti
yapacaksın? Ne iş yapacaksın?” dediler.
31 “Atalarımız çölde man yediler. Yazılmış olduğu gibi, ‘Yemeleri için onlara gökten§
ekmek verdi.’ ”✡
32 Yeşua bunun üzerine onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, size gökten
ekmeği Moşe vermedi, gökten size gerçek ekmeği Babam verdi.
33 Çünkü Tanrı’nın ekmeği gökten inen ve dünyaya hayat verendir.”
34 Bunun üzerine O’na, “Efendimiz, bu ekmeği bize her zaman ver” dediler.
35 Yeşua onlara, “Hayat ekmeği Ben’im. Bana gelen acıkmaz ve bana iman eden asla
susamaz” dedi.
36 “Beni gördüğünüzü söyledim ama yine de iman etmiyorsunuz.
37 Baba’nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek. Bana geleni, hiçbir zaman dışarı
atmam.

---

† **6:19** 25 ila 30 stadia yaklaşık 5 ila 6 kilometre veya yaklaşık 3 ila 4 mildir ✡ **6:19** İYOV 9:8 ‡ **6:20** veya BEN'İM
§ **6:31** Grekçe ve İbranicede “gök”, “gökler”, “gökyüzü” ve “hava” için aynı kelime kullanılır. ✡ **6:31** ÇIKIŞ 16:4; NEHEMYA 9:15; MEZMURLAR 78:24-25

38 Çünkü ben kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yapmak için gökten indim.
39 Beni gönderen Babam'ın isteği şudur ki, bana verdiklerinden hiçbirini
kaybetmeyeyim, son günde hepsini dirilteyim.
40 Beni gönderenin isteği şudur, Oğul'u gören ve O'na iman eden herkesin sonsuz hayatı
olsun. Ben de onu son günde dirilteceğim."
41 Bunun üzerine Yahudiler, "Gökten inen ekmek Ben'im" dediği için Yeşua'ya karşı
söylenip dediler.
42 "Babasını ve annesini tanıdığımız, Yosef'in oğlu Yeşua değil mi bu? O zaman nasıl
oluyor da 'Gökten indim' diyor?"
43 Bu nedenle Yeşua onlara, "Aranızda söylenmeyin.
44 Beni gönderen Babam bir kimseyi bana çekmedikçe kimse bana gelemez. Ben de o
kişiyi son günde dirilteceğim.
45 Peygamberlerde, 'Hepsi Tanrı tarafından eğitilicek'✡ diye yazılıdır. Bu nedenle,
Baba'yı işiten ve O'ndan öğrenen herkes bana gelir.
46 Baba'yı kimse görmüş demek değildir, Baba'yı yalnızca Tanrı'dan olan görmüştür.
47 Size doğrusunu söyleyeyim, bana iman edenin sonsuz hayatı vardır.
48 Hayat ekmeği Ben'im.
49 Atalarınız çölde man yediler ve öldüler.
50 İşte, ondan yiyenler ölmesin diye gökten inmiş olan hayat ekmeği budur.
51 Gökten inmiş olan diri ekmek benim. Kim bu ekmekten yerse, sonsuza dek
yaşayacak. Evet, dünyanın hayatı için vereceğim ekmek benim bedenimdir" dedi.
52 Bunun üzerine Yahudiler, "Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl verebilir?"
diyerek birbirleriyle çekiştiler.
53 Yeşua bunun için onlara şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu'nun
bedenini yiyip O'nun kanını içmedikçe, sizde hayat olmaz.
54 Bedenimi yiyip kanımı içenin sonsuz hayatı vardır, ben de onu son günde
dirilteceğim.
55 Çünkü benim bedenim gerçek yiyecek, kanım gerçek içecektir.
56 Bedenimi yiyip kanımı içen bende yaşar, ben de onda.
57 Diri olan Baba'nın beni gönderdiği, benim de O'nun sayesinde yaşadığım gibi, beni
yiyen de benim sayemde yaşayacaktır.
58 Gökten inen ekmek budur. Atalarınızın yiyip öldüğü man gibi değildir. Bu ekmeği
yiyen sonsuza dek yaşar."
59 Yeşua bunları Kafernahum'da havrada öğretirken söyledi.
60 Bunun üzerine öğrencilerinden birçoğu bunu duyunca, "Bu söz ağırdır! Onu kim
duyabilir?" dediler.
61 Yeşua içinden öğrencilerinin buna söylendiklerini bilerek, onlara şöyle dedi, "Bu sizin
tökezlemenize mi neden oluyor?" dedi.
62 "Ya eğer İnsanoğlu'nun önceden bulunduğu yere yükseldiğini görseydiniz?
63 Hayat veren Ruh'tur. Beden hiçbir fayda sağlamaz. Size söylediğim sözler ruhtur ve
hayattır.
64 Ama içinizde iman etmeyenler de var." Çünkü Yeşua, iman etmeyenlerin ve
kendisine ihanet edecek olanın kim olduğunu başından beri biliyordu.
65 "Bu nedenle size demiştim, Baba'dan kendisine verilmedikçe hiç kimse bana
gelemez" dedi.
66 Bunun üzerine öğrencilerinin çoğu geri döndü ve artık O'nunla yürümez oldu.
67 Yeşua bu nedenle Onikiler'e, "Siz de mi gitmek istiyorsunuz?" dedi.
68 Simon Petrus O'na, "Efendimiz, kime gidelim? Sonsuz hayatın sözleri sendedir.

✡ **6:45** YEŞAYA 54:13

69 Senin diri Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettik ve bunu biliyoruz" diye
karşılık verdi.
70 Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: "Siz Onikiler'i ben seçmedim mi? Yine de biriniz iblis
değil mi?"
71 Simon İskariot'un oğlu Yahuda'dan söz ediyordu. Çünkü kendisine ihanet edecek
olan Onikiler'den birisi oydu.

7

1 Bu şeylerden sonra Yeşua Galile'de dolaşıyordu. Çünkü Yahudiler O'nu öldürmeye
çalıştıkları için Yahudiye'de dolaşmak istemiyordu.
2 O sırada Yahudiler'in Çardak Bayramı yakındı.
3 Bu nedenle kardeşleri O'na, "Buradan ayrıl ve Yahudiye'ye git, öğrencilerin de
yaptığın işleri görsünler" dediler.
4 "Çünkü kendini açıkça tanıtmak isteyen biri gizlice yapmaz. Eğer bu şeyleri
yapıyorsan kendini dünyaya göster."
5 Kardeşleri bile O'na iman etmiyordu.
6 Bu nedenle Yeşua onlara, "Benim zamanım daha gelmedi, ama sizin için zaman hep
uygundur" dedi.
7 "Dünya sizden nefret edemez, ama benden nefret ediyor. Çünkü ben dünya
hakkında, işlerinin kötü olduğuna tanıklık ediyorum.
8 Siz bayrama çıkın. Ben henüz çıkmayacağım. Çünkü zamanım henüz dolmadı."
9 Yeşua bunları onlara söyledikten sonra Galile'de kaldı.
10 Ama kardeşleri bayrama çıkınca, O da çıktı. Ama açıkça değil, gizlice idi.
11 Bu nedenle Yahudiler bayramda O'nu arayıp, "Nerede O?" diyorlardı.
12 Kalabalıklar arasında O'nun hakkında çok söylenti vardı. Bazıları, "O iyi bir adamdır"
diyordu. Bazıları ise, "Öyle değil, ama halkı saptırıyor" diyorlardı.
13 Yine de Yahudiler'den korktukları için kimse O'nun hakkında açıkça konuşmuyordu.
14 Artık Bayramın ortası olunca, Yeşua tapınağa çıkıp öğretiyordu.
15 Bunun üzerine Yahudiler, "Hiç eğitim görmemiş bu adam, yazıları nasıl biliyor?"
diyerek şaştılar.
16 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Benim öğretim benim değil, beni gönderenindir.
17 Kim Tanrı'nın isteğini yerine getirmek isterse, öğretimin Tanrı'dan mı olduğunu,
yoksa kendiliğimden mi konuştuğumu bilecektir.
18 Kendiliğinden konuşan kendi yüceliğini arar, ama kendisini göndereni yüceltmek
isteyen doğrudur ve O'nda haksızlık yoktur.
19 Moşe size Yasa'yı vermedi mi? Oysa hiçbiriniz Yasa'yı tutmuyorsunuz. Neden beni
öldürmeye çalışıyorsunuz?"
20 Kalabalık, "Sende iblis var! Kim seni öldürmeye çalışıyor?" diye karşılık verdi.
21 Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: "Ben bir iş yaptım, hepiniz onun yüzünden şaştınız.
22 Moşe size sünneti verdi - ki Moşe'den değil, atalardandır - Şabat'da bir erkek çocuğu
sünnet ediyorsunuz.
23 Madem Moşe'nin Yasası bozulmasın diye Şabat'da bir erkek çocuğu sünnet
ediyorsunuz da, Şabat'da bir adamı tamamen sağlıklı ettim diye bana neden
kızıyorsunuz?
24 Dış görünüşe göre yargılamayın, ama doğru yargılayın."
25 Bunun üzerine Yeruşalem'den bazıları, "Öldürmeye çalıştıkları adam bu değil mi?"
dediler.
26 "İşte, açıkça konuşuyor ve O'na hiçbir şey söylemiyorlar. Yoksa önderler O'nun
gerçekten Mesih olduğunu bildiler mi?

27 Ama biz bu adamın nereden geldiğini biliyoruz. Oysa Mesih geldiğinde kimse
O'nun nereden geldiğini bilmeyecek."
28 Yeşua bunun üzerine tapınakta yüksek sesle öğretip şöyle söyledi: "Hem beni
tanıyorsunuz, hem de nereden geldiğimi biliyorsunuz. Ben kendiliğimden gelmedim.
Ama beni gönderen gerçektir. Siz O'nu tanımıyorsunuz.
29 Ben O'nu tanıyorum, çünkü ben O'ndanım ve beni O gönderdi."
30 Bunun üzerine Yeşua'yı tutmak istediler, ama saati henüz gelmediği için kimse O'na
el sürmedi.
31 Kalabalıktan birçok kişi O'na iman etti. "Mesih geldiği zaman, bu adamın yaptığı
belirtilerden daha fazlasını mı yapacak?" diyorlardı.
32 Ferisiler, kalabalığın Yeşua hakkında bu şekilde fısıldaştıklarını duydular.
Başkâhinlerle Ferisiler O'nu tutuklamak için görevliler gönderdiler.
33 O zaman Yeşua, "Bir süre daha sizinleyim, sonra beni gönderene gideceğim" dedi.
34 "Beni arayacaksınız, bulmayacaksınız. Benim olduğum yere siz gelemezsiniz."
35 Bunun üzerine Yahudiler kendi aralarında, "Bu adam nereye gidecek de O'nu
bulamayacağız?" dediler. "Grekler arasına dağılmış olanlara mı gidip Greklere mi
öğretecek?
36 'Beni arayacaksınız, bulmayacaksınız' ve 'olduğum yere siz gelemezsiniz' dediği bu
söz nedir?"
37 Bayramın son ve en büyük gününde, Yeşua ayağa kalkıp yüksek sesle, "Eğer bir kimse
susadıysa, bana gelsin ve içsin!
38 Kutsal Yazı'nın dediği gibi, bana iman edenin içinden diri su ırmakları akacaktır"
dedi.
39 Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh'la ilgili olarak söylüyordu. Çünkü
Kutsal Ruh henüz verilmemişti. Çünkü Yeşua henüz yüceltilmemişti.
40 Bunun üzerine kalabalığın çoğu bu sözleri duyunca, "Gerçekten bu o peygamberdir"
dedi.
41 Başkaları, "Bu Mesih'tir" diyordu. Ama bazıları, "Ne! Mesih Galile'den mi çıkacak?"
dediler.
42 "Kutsal Yazı, Mesih'in David'in soyundan,* David'in✡ köyü Beytlehem'den✡
gelecek demedi mi?"
43 Böylece Yeşua'nın yüzünden halk arasında ayrılık doğdu.
44 Bazıları O'nu yakalamak istediler, ama kimse O'na el sürmedi.
45 Bunun üzerine, görevliler geri gelince, başkâhinlerle Ferisiler onlara, "O'nu neden
getirmediniz?" dediler.
46 Görevliler, "Hiç kimse bu adam gibi konuşmamıştır!" diye karşılık verdiler.
47 Bunun üzerine Ferisiler onlara, "Siz de mi yoldan saptınız?
48 Önderlerden ya da Ferisiler'den O'na iman eden oldu mu hiç?
49 Yasa'yı bilmeyen bu kalabalık lanetlidir" diye karşılık verdiler.
50 Onlardan biri olup geceleyin ve Yeşua'ya gelmiş olan Nikodim onlara,
51 "Yasamız, önce kendisini dinleyip ne yaptığını bilmedikçe, bir kişiyi yargılar mı?"
dedi.
52 Ona, "Sen de mi Galilelisin? Araştır bak, Galile'den hiç peygamber çıkmaz" diye
karşılık verdiler.✡
53 Herkes kendi evine gitti.

8

1 Yeşua, Zeytin Dağı'na gitti.

---

* **7:42** veya tohum ✡ **7:42** 2. SAMUEL 7:12 ✡ **7:42** MİKA 5:2 ✡ **7:52** YEŞAYA 9:1; MATTA 4:13-16

2 Sabah çok erkenden yine tapınağa geldi. Bütün halk O'na geliyordu. Oturup onlara
öğretti.
3 Yazıcılar ve Ferisiler zinada tutulmuş bir kadını getirdiler.
4 Kadını orta yere dikip, "Öğretmen, bu kadını tam zina ederken bulduk" dediler.
5 "Yasa'da Moşe bize böyle kadınların taşlanmasını buyurmuştur.✡ Bu kadın hakkında
sen ne diyorsun?"
6 Bunu, Yeşua'yı suçlu çıkarabilmek için, O'nu denemek amacıyla söylediler.
Ama Yeşua yere eğilmiş parmağıyla yere yazı yazıyordu.
7 Ama onlar kendisine sormayı sürdürmeleri üzerine doğrulup onlara, "İçinizde günahsız
olan, ilk taşı ona atsın" dedi.
8 Yine eğildi ve parmağıyla yere yazı yazdı.
9 Bunu duydukları zaman, vicdanları tarafından mahkûm edilmiş olarak, en
yaşlısından başlayarak en sonuncusuna kadar birer birer dışarı çıktılar. Yeşua'yı yalnız
bıraktılar, kadın da bulunduğu yerde, ortadaydı.
10 Yeşua doğrulunca kadını gördü ve ona "Kadın, seni suçlayanlar nerede? Kimse seni
yargılamadı mı?" dedi.
11 O, "Hiç kimse, Efendimiz" dedi.
Yeşua, "Ben de seni yargılamıyorum. Yoluna git. Bundan böyle, artık günah işleme!" *
dedi.
12 Bundan sonra Yeşua yine onlara şöyle dedi: "Ben dünyanın ışığıyım.✡ Benim
ardımdan gelen karanlıkta yürümez, hayat ışığına sahip olur."
13 Bunun üzerine Ferisiler O'na, "Sen kendin hakkında tanıklık ediyorsun. Tanıklığın
geçerli değil" dediler.
14 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Kendim hakkında tanıklık etsem bile, tanıklığım
doğrudur. Çünkü nereden geldiğimi ve nereye gittiğimi biliyorum. Ama siz nereden
geldiğimi, nereye gittiğimi bilmiyorsunuz.
15 Siz bedene göre yargıda bulunuyorsunuz. Ben kimseyi yargılamam.
16 Yargılasam bile benim yargım doğrudur; çünkü yalnız değilim, beni gönderen Baba ile
birlikteyim.
17 Yasanızda da iki kişinin tanıklığının geçerli olduğu yazılıdır. ✡
18 Bir ben kendim için tanıklık ediyorum, beni gönderen Baba da benim için tanıklık
ediyor."
19 Bunun üzerine O'na, "Baban nerede?" dediler.
Yeşua onlara, "Siz ne beni ne de Babam'ı bilirsiniz. Eğer beni bilseydiniz, Babam'ı da
bilirdiniz" dedi.
20 Yeşua bu sözleri tapınakta öğretirken, hazinede söyledi. Yine de kimse O'nu
tutuklamadı. Çünkü saati henüz gelmemişti.
21 Bundan sonra Yeşua yine onlara, "Ben gidiyorum, beni arayacaksınız ve
günahlarınız içinde öleceksiniz. Benim gittiğim yere siz gelemezsiniz" dedi.
22 Bunun üzerine Yahudiler, "'Benim gittiğim yere siz gelemezsiniz' diyor. Yoksa
kendini mi öldürecek?" dediler.
23 Yeşua onlara, "Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım. Siz bu dünyadansınız, ben bu
dünyadan değilim.
24 Bu nedenle size günahlarınız içinde öleceksiniz dedim. Çünkü benim† O olduğuma
iman etmezseniz, günahlarınızın içinde öleceksiniz" dedi.
25 Bunun üzerine O'na, "Sen kimsin?" dediler.
Yeşua onlara, "Başlangıçtan beri size söylüyorum.

✡ **8:5** LEVİLİLER 20:10; YASA'NIN TEKRARI 22:22 * **8:11** NU, Yuhanna 7: 53 - Yuhanna 8:11 içerir, ancak metin eleştirmenlerinin bunun orijinal olduğuna daha az güven duyduğunu belirtmek için etrafına parantez koyar. ✡ **8:12** YEŞAYA 60:1 ✡ **8:17** YASA'NIN TEKRARI 17:6; 19:15 † **8:24** veya BEN'İM

26 Sizinle ilgili söyleyecek ve yargılayacak çok şeyim var. Ancak beni gönderen gerçektir
ve ben O'ndan duyduklarımı dünyaya söylüyorum" dedi.
27 Onlara Baba'dan söz ettiğini anlamadılar.
28 Bu nedenle Yeşua onlara, "İnsanoğlu'nu yukarı kaldırdığınız zaman, benim O
olduğumu, kendiliğimden hiçbir şey yapmadığımı, ancak Babam'ın bana öğrettiği gibi bu
şeyleri söylediğimi bileceksiniz.
29 Beni gönderen benimledir. Baba beni yalnız bırakmadı, çünkü ben her zaman O'nu
hoşnut eden şeyleri yapıyorum" dedi.
30 Yeşua bu şeyleri söylerken birçokları O'na iman etti.
31 Yeşua, kendisine iman etmiş olan Yahudiler'e şöyle dedi: "Eğer benim sözümde
kalırsanız, gerçekten benim öğrencilerim olursunuz.
32 Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacaktır." ✡
33 O'na, "Biz Avraham'ın soyundanız ve hiçbir zaman kimseye kölelik etmedik" diye
karşılık verdiler. Nasıl olur da sen bize, 'Özgür kılınacaksınız' diyorsun?"
34 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes
günahın kölesidir.
35 Hizmetçi daima evde yaşamaz. Ama oğul daima durur.
36 Bu nedenle Oğul sizi özgür kılarsa, gerçekten özgür olursunuz.
37 Avraham'ın soyundan olduğunuzu biliyorum. Buna karşın beni öldürmeye
çalışıyorsunuz. Çünkü benim sözüm sizde yer bulmuyor.
38 Ben Babam'la gördüğüm şeyleri söylüyorum, siz de babanızla gördüklerinizi
yapıyorsunuz."
39 O'na, "Bizim babamız Avraham'dır" diye yanıt verdiler.
Yeşua onlara, "Eğer Avraham'ın çocukları olsaydınız, Avraham'ın işlerini yapardınız.
40 Ama şimdi beni, Tanrı'dan duyduğum gerçeği size bildiren adamı öldürmeye
çalışıyorsunuz. Avraham bunu yapmadı.
41 Siz babanızın işlerini yapıyorsunuz" dedi.
O'na "Biz zinadan doğmadık. Bizim bir Babamız var, O da Tanrı'dır" dediler.
42 Bunun üzerine Yeşua onlara, "Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz, çünkü ben
Tanrı'dan çıkıp geldim. Çünkü kendiliğimden gelmedim, ama beni O gönderdi.
43 Söylediğimi neden anlamıyorsunuz? Çünkü sözümü dinleyemiyorsunuz.
44 Siz babanız İblis'tensiniz ve babanızın isteklerini yapmak istiyorsunuz. O
başlangıçtan beri katildi. Gerçekte durmadı, çünkü onda gerçek yoktur. Yalan
söylediğinde kendininkinden söyler. Çünkü o yalancıdır ve yalanların babasıdır.
45 Ama ben gerçeği söylediğim için bana inanmıyorsunuz.
46 Hangi biriniz beni günahla suçluyor? Eğer gerçeği söylüyorsam, neden bana iman
etmiyorsunuz?
47 Tanrı'dan olan, Tanrı'nın sözlerini duyar. Bunun için siz duymuyorsunuz, çünkü siz
Tanrı'dan değilsiniz" dedi.
48 Bunun üzerine Yahudiler O'na, "Sen bir Samariyalı'sın ve sende iblis var demekle
iyi dememiş miyiz?" dediler.
49 Yeşua, "Bende iblis yok" dedi. "Ancak ben Babam'ı onurlandırıyorum ve siz beni
aşağılıyorsunuz.
50 Ben kendi yüceliğimi aramıyorum, ama bunu arayan ve yargılayan biri var.
51 Size doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sözümü tutarsa, ölümü asla görmeyecektir."
52 O zaman Yahudiler O'na, "Şimdi sende iblis olduğunu biliyoruz" dediler. "Avraham
da öldü, peygamberler de öyle ve sen diyorsun ki, 'Bir kişi sözümü tutarsa, ölümü asla
tatmayacak'.

✡ **8:32** MEZMURLAR 119:45

53 Yoksa sen, ölmüş olan babamız Avraham'dan daha mı büyüksün? Peygamberler
öldü. Sen kendini kim sayıyorsun?"
54 Yeşua şöyle yanıt verdi: "Eğer ben kendimi yüceltirsem, yüceliğim bir hiçtir. Beni
yücelten, 'Tanrımız' dediğiniz Babam'dır.
55 Siz O'nu bilmiyorsunuz, ama ben O'nu biliyorum. 'O'nu bilmiyorum' dersem sizin
gibi yalancı olurum. Ama O'nu biliyor ve sözünü tutuyorum.
56 Babanız Avraham benim günümü göreceği için sevinmişti. Gördü ve sevindi."
57 Bunun üzerine Yahudiler, "Sen henüz elli yaşında bile değilsin! Avraham'ı da mı
gördün?" dediler.
58 Yeşua onlara, "Size doğrusunu söyleyeyim, Avraham var olmadan önce 'BEN VARIM
✡' " dedi.
59 Bunun üzerine O'nu taşlamak için yerden taş aldılar. Yeşua kendini gizledi;
ortalarından gelip geçerek tapınaktan çıktı.

9

1 Yeşua geçerken doğuştan kör bir adam gördü.
2 Öğrencileri O'na, "Rabbuni, kim günah işledi de bu adam kör doğdu? Kendisi mi,
yoksa annesi babası mı?" diye sordular.
3 Yeşua, "Ne o günah işledi, ne de anne babası" diye yanıtladı. "Tanrı'nın işleri onda
açığa çıksın diye oldu.
4 Beni gönderenin işlerini gündüzken yapmalıyım. Kimsenin çalışamayacağı, gece geliyor.
5 Ben dünyada oldukça, dünyanın Işığı'yım."
6 Bunu söyledikten sonra yere tükürdü, tükürükle çamur yaptı ve körün gözlerine sürdü.
7 Ona, "Git, Şiloah Havuzu'nda yıkan" dedi. Şiloah gönderilmiş anlamına gelir. Böylece
adam gidip yıkandı ve gözleri açılmış olarak geri döndü.
8 Bunun üzerine komşuları ve onun daha önceden kör olduğunu görenler, "Oturup
dilenen adam bu değil mi?" dediler.
9 Bazıları, "Bu odur" diyordu. Bazıları da, "Hayır ona benziyor" diyordu.
Adam, "Ben oyum" dedi.
10 Bu nedenle ona, "Gözlerin nasıl açıldı?" diye sordular.
11 O, "Yeşua adında bir adam çamur yapıp gözlerime sürdü ve bana, 'Şiloah Havuzu'na
gidip yıkan' dedi. Ben de gidip yıkandım ve gözlerim açıldı" dedi.
12 Sonra ona, "Nerede O?" diye sordular. "Bilmiyorum" dedi.
13 Önceden kör olan adamı Ferisiler'e getirdiler.
14 Yeşua'nın çamur yapıp gözlerini açtığı gün Şabat'dı.
15 Bu nedenle Ferisiler de ona gözlerinin nasıl açıldığını yine sordular. Onlara, "Yeşua
gözlerime çamur sürdü, yıkadım ve görüyorum" dedi.
16 Bu nedenle Ferisiler'den bazıları, "Bu adam Tanrı'dan değil, çünkü Şabat'ı
tutmuyor" dediler. Diğerleri, "Günahkâr bir adam nasıl böyle belirtiler yapabilir?"
dediler. Bu nedenle aralarında ayrılık oldu.
17 Bu yüzden köre tekrar sordular: "Gözlerini açan bu adam için sen ne diyorsun?"
"O bir peygamberdir" dedi.
18 Bu nedenle Yahudi yetkililer, ta ki gözleri açılan adamın annesiyle babasını çağırana
dek, onun önceden kör olduğuna ve gözlerinin açıldığına inanmadılar.
19 Onlara, "Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? O halde şimdi nasıl görüyor?" diye
sordular.
20 Annesiyle babası onlara, "Bunun bizim oğlumuz olduğunu ve doğuştan kör olduğunu
biliyoruz.

✡ **8:58** ÇIKIŞ 3:14

21 Ama şimdi nasıl gördüğünü ve gözlerini kimin açtığını bilmiyoruz. Kendisi yaşını
almıştır, ona sorun. Kendisi için konuşsun" diye karşılık verdiler.
22 Annesiyle babası Yahudiler'den korktukları için bu şeyleri söylediler. Çünkü
Yahudiler, her kim Yeşua'nın Mesih olduğunu açıkça söylerse, havra dışı edilecek diye
anlaşmışlardı.
23 Bu nedenle adamın anne babası, "Yaşını almıştır, kendisine sorun" demişlerdi.
24 Böylece önceden kör olan adamı ikinci kez çağırıp, "Tanrı'yı yücelt. Bu adamın bir
günahkâr olduğunu biz biliyoruz" dediler.
25 Bunun üzerine adam, "Günahkâr olup olmadığını bilmiyorum. Bildiğim bir şey var,
kördüm, şimdi görüyorum" dedi.
26 Ona yine, "Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?" dediler.
27 Onlara şu karşılığı verdi: "Size zaten söyledim, ama dinlemiyorsunuz. Neden
tekrar duymak istiyorsunuz? Siz de mi O'nun öğrencisi olmak istiyorsunuz?"
28 Onu aşağılayarak, "Sen O'nun öğrencisisin, biz Moşe'nin öğrencileriyiz" dediler.
29 "Tanrı'nın Moşe ile konuştuğunu biliyoruz. Ama bu adama gelince, O'nun nereden
geldiğini bilmiyoruz."
30 Adam onlara, "Ne kadar hayret verici! Nereden geldiğini bilmiyorsunuz ama
gözlerimi O açtı.
31 Tanrı'nın günahkârları dinlemediğini biliyoruz. Tanrı kendisine tapan ve isteğini
yerine getiren insanı dinler.✡
32 Dünya var olduğundan beri, bir kimsenin doğuştan kör olan birinin gözlerini açtığı
hiç duyulmamıştır.
33 Bu adam Tanrı'dan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı" dedi.
34 Ona, "Tamamen günah içinde doğmuş birisin, sen mi bize öğreteceksin?" diye karşılık
verdiler. Sonra onu dışarı attılar.
35 Yeşua, adamı dışarı attıklarını duydu. Onu bulup, "Tanrı'nın Oğlu'na iman ediyor
musun?" diye sordu.
36 Adam, "Ey Efendimiz, O kimdir ki, kendisine iman edeyim" diye yanıtladı.
37 Yeşua ona, "Hem O'nu gördün, hem de seninle konuşan O'dur" dedi.
38 "Efendimiz, iman ediyorum!" dedi. Ve Yeşua'ya tapındı.
39 Yeşua, "Görmeyenler görsün, görenler kör olsun diye yargıçlık etmek üzere bu dünyaya
geldim" dedi.
40 Yanında duran Ferisiler'den olanlar bunu duyunca, "Yoksa biz de mi körüz?"
dediler.
41 Yeşua onlara, "Eğer kör olsaydınız, günahınız olmazdı; ama şimdi 'Görüyoruz'
dediğiniz için günahınız yerinde duruyor" dedi.

10

1 "Size doğrusunu söyleyeyim, koyun ağılına kapıdan girmeyip de başka yoldan tırmanan
kişi hırsız ve hayduttur.
2 Ama kapıdan giren koyunların çobanıdır.
3 Kapıyı bekleyen ona kapıyı açar ve koyunlar onun sesini dinler. Kendi koyunlarını
adıyla çağırır ve onları dışarı çıkarır.
4 Kendi koyunlarını dışarı çıkardığında önlerinden gider ve koyunları onu izler. Çünkü
onun sesini bilirler.
5 Hiçbir şekilde bir yabancının ardından gitmezler, ondan kaçarlar. Çünkü yabancıların
sesini tanımazlar."
6 Yeşua bu benzetmeyi onlara söyledi, ama onlar O'nun kendilerine ne söylediğini
anlamadılar.

✡ **9:31** MEZMURLAR 66:18; ÖZDEYİŞLER 15:29; 28:9

7 Bunun üzerine Yeşua yine onlara, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi. “Ben koyunların
kapısıyım.
8 Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttu, ama koyunlar onları dinlemedi.
9 Ben kapıyım. Eğer bir kişi benim aracılığımla girerse kurtulur. Girer, çıkar ve otlak
bulur.
10 Hırsız yalnızca çalıp, öldürmek ve yok etmek için gelir. Ben insanlar hayata, doluca
hayata sahip olsunlar diye geldim.
11 Ben iyi çobanım.✡ İyi çoban koyunları için hayatını verir.
12 Koyunların çobanı ve sahibi olmayan ücretli adam, kurdun geldiğini görünce,
koyunları bırakıp kaçar. Kurt, koyunları kapar ve onları dağıtır.
13 Ücretli adam kaçar, çünkü ücretlidir ve koyunları umursamaz.
14 Ben iyi çobanım. Benimkileri bilirim, benimkiler de beni bilir.
15 Baba’nın beni bildiği, benim de Baba’yı bildiğim gibi. Koyunlarım için hayatımı
veririm.
16 Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım var.✡ Onları da getirmeliyim. Sesimi
işitecekler, böylece tek çobanla tek sürü olacaklar.
17 Hayatımı, yeniden geri almak üzere veririm. ✡ Bunun için Baba beni sever.
18 Onu kimse benden almaz, ama onu ben kendim veririm. Onu vermeye de yeniden
geri almaya da gücüm var. Bu buyruğu Babam’dan aldım.”
19 Bunun üzerine, bu sözlerden dolayı Yahudiler arasında yine ayrılık doğdu.
20 Birçoğu, “O'nda iblis var, delidir” dedi. “Neden O’nu dinliyorsunuz?”
21 Başkaları ise, “Bunlar iblise tutulmuş bir adamın sözleri değil” dedi. “İblis, körlerin
gözlerini açabilir mi hiç?”✡
22 Yeruşalem’de Adama Bayramı'ydı*.
23 Mevsim kıştı. Yeşua tapınakta Solomon’un Eyvanı’nda yürüyordu.
24 Bunun üzerine Yahudiler O’nun çevresini sardılar ve O’na, “Bizi daha ne kadar kuşku
içinde bırakacaksın? Eğer Mesih isen, bize açıkça söyle” dediler.
25 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Size söyledim, ama inanmıyorsunuz. Babam’ın adıyla
yaptığım işler benim hakkımda tanıklık ediyor.
26 Ama siz iman etmiyorsunuz. Çünkü size söylediğim gibi benim koyunlarımdan
değilsiniz.
27 Koyunlarım sesimi işitir, ben onları bilirim, onlar da ardımdan gelir.
28 Onlara sonsuz hayat veririm. Asla mahvolmayacaklar ve hiç kimse onları
elimden kapamaz.
29 Onları bana veren Babam her şeyden büyüktür. Onları Babam’ın elinden kapmaya
kimsenin gücü yetmez.
30 Ben ve Baba biriz.”
31 Bunun üzerine Yahudiler O’nu taşlamak için yine yerden taş kaldırdılar.
32 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Size Babam’dan birçok iyi işler gösterdim. Bu
işlerden hangisi için beni taşlıyorsunuz?”
33 Yahudiler O’na, “Seni iyi işlerden dolayı değil, ettiğin küfür için taşlıyoruz. Çünkü
insanken kendini Tanrı yaptın” dediler.
34 Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: “ ‘Siz ilâhlarsınız dedim’ diye yasanızda yazılı değil
mi?✡
35 Eğer O, kendilerine Tanrı'nın sözü gelenlere, ilâhlar dediyse ve Kutsal Yazı
bozulamaz,

✡ **10:11** YEŞAYA 40:11; HEZEKİEL 34:11-12,15,22 ✡ **10:16** YEŞAYA 56:8 ✡ **10:17** YEŞAYA 53:7-8 ✡ **10:21** ÇIKIŞ 4:11 * **10:22** “Adama Bayramı”, tapınağın yeniden yapılanmasının bir kutlaması olan “Hanuka” için Grekçe adıdır. ✡ **10:34** MEZMURLAR 82:6

36 ‘Ben Tanrı’nın Oğlu’yum’ dediğim için, Baba'nın ayırıp dünyaya gönderdiği kişiye mi,
‘Küfrediyorsun’ diyorsunuz?
37 Eğer Babam’ın işlerini yapmıyorsam, bana iman etmeyin.
38 Yok eğer yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile, yapılan işlere inanın. Öyle ki
Baba’nın bende, benim de Baba’da olduğumu bilip iman edesiniz.”
39 O’nu yine yakalamaya çalıştılar. Ama Yeşua onların elinden çıkıp gitti.
40 Yine Yarden'in ötesine, Yuhanna’nın başlangıçta vaftiz ettiği yere gitti ve orada
kaldı.
41 Birçokları O’na geldi. “Gerçi Yuhanna hiç belirti yapmadı. Ama Yuhanna’nın bu
adam hakkında söylediği her şey doğru” diyorlardı.
42 Orada birçokları O’na iman etti.

11

1 Mariyam ve kız kardeşi Marta’nın köyü olan Beytanya’dan Lazar adında bir adam
hastaydı.
2 Hasta olan Lazar, Efendi’ye güzel kokulu yağ sürüp saçlarıyla ayaklarını silen
Mariyam’ın kardeşiydi.
3 Bunun üzerine kız kardeşler, “Efendimiz, çok sevdiğin kişi hasta” diyerek Yeşua’ya
haber gönderdiler.
4 Yeşua bunu duyunca, “Bu hastalık ölüm için değil; Tanrı Oğlu bununla yücelsin diye,
Tanrı'nın yüceliği içindir.” dedi.
5 Yeşua Marta’yı, kız kardeşini ve Lazar’ı severdi.
6 Öyleyken hasta olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün daha kaldı.
7 Bundan sonra öğrencilerine, “Yine Yahudiye’ye gidelim” dedi.
8 Öğrencileri O’na, “Rabbuni, Yahudiler seni taşlamaya kalkıştılar. Yine mi oraya
gidiyorsun?” diye sordular.
9 Yeşua onlara, “Gün ışığının on iki saati yok mu? Gündüz yürüyen sendelemez. Çünkü
bu dünyanın ışığını görür.
10 Ama gece yürüyen sendeler. Çünkü kendisinde ışık yoktur.”
11 Bunları söyledikten sonra onlara şöyle dedi, “Dostumuz Lazar uyudu, ama ben onu
uykudan uyandırmaya gidiyorum.”
12 Bunun üzerine öğrenciler, “Efendimiz, uyuyorsa iyileşecektir” dediler.
13 Yeşua onun ölümünden söz etmişti. Ama onlar uykuda dinlendiğinden söz ettiğini
sandılar.
14 O zaman Yeşua onlara açıkça, “Lazar öldü” dedi.
15 “İman edesiniz diye orada bulunmadığıma sizin adınıza seviniyorum. Yine de, şimdi
ona gidelim.”
16 Bunun üzerine Didimos* diye anılan Tomas diğer öğrencilere, “Biz de gidelim,
onunla birlikte ölelim” dedi.
17 Böylece Yeşua geldiğinde, Lazar’ın dört gündür mezarda yatmakta buldu.
18 Beytanya Yeruşalem yakınlarında, yaklaşık on beş stadia† uzaklıktaydı.
19 Yahudiler’den birçoğu, erkek kardeşleri için Marta ile Mariyam’ı avutmaya
gelmişti.
20 O zaman Marta Yeşua’nın geldiğini duyunca O’nu karşılamaya çıktı, ama Mariyam
evde kaldı.
21 Marta Yeşua’ya, “Efendimiz, sen burada olsaydın, kardeşim ölmezdi” dedi.
22 “Şimdi bile, Tanrı’dan ne dilersen, Tanrı’nın sana vereceğini biliyorum.”
23 Yeşua ona, “Kardeşin dirilecek” dedi.

---

* **11:16** ““Didimos” “İkiz” anlamına gelir. † **11:18** 15 stadia yaklaşık 2,8 kilometre veya 1,7 mildir

24 Marta O’na, “Son gün, dirilişte onun yeniden dirileceğini biliyorum” dedi.
25 Yeşua ona, “Diriliş ve hayat Ben’im” dedi. “Bana iman eden kişi ölse bile
yaşayacaktır.
26 Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?”
27 Marta O'na, “Evet, Efendimiz” dedi. “Senin, dünyaya gelecek olan Tanrı’nın
Oğlu Mesih olduğuna iman ettim.”
28 Bunu söyledikten sonra gidip kız kardeşi Mariyam’ı gizlice çağırdı. “Öğretmen
burada, seni çağırıyor” dedi.
29 Mariyam bunu duyunca hemen kalkıp Yeşua’nın yanına gitti.
30 Yeşua henüz köye gelmemişti, hâlâ Marta’nın O’nu karşıladığı yerdeydi.
31 Mariyam’la birlikte evde bulunan ve onu avutan Yahudiler, Mariyam’ın hızlıca
kalkıp dışarı çıktığını görünce, “Orada ağlamak için mezara gidiyor” diyerek onun
peşinden gittiler.
32 Mariyam, Yeşua’nın bulunduğu yere gelince O'nu gördü ve ayaklarına kapanıp
O'na, “Efendimiz, burada olsaydın, kardeşim ölmezdi” dedi.
33 Yeşua, Mariyam’ın ve onunla gelen Yahudiler’in ağladığını görünce, ruhunda inledi
ve sıkıntı çekti.
34 “Onu nereye yatırdınız?” dedi.
O’na, “Efendimiz, gel de gör” dediler.
35 Yeşua ağladı.
36 Bunun üzerine Yahudiler, “Bakın, onu ne kadar seviyormuş!” dediler.
37 Bazıları, “Körün gözlerini açan bu adam, Lazar’ın ölmesine de engel olamaz mıydı?”
dediler.
38 Bunun üzerine Yeşua yine içinden inleyerek mezara geldi. Mezar bir mağaraydı ve
önünde bir taş duruyordu.
39 Yeşua, “Taşı kaldırın” dedi.
Ölmüş olanın kız kardeşi Marta, “Efendimiz, bu zamana dek artık kokmuştur, öleli
dört gün oldu” dedi.
40 Yeşua ona, “Eğer iman edersen Tanrı’nın yüceliğini göreceğini sana söylemedim mi?”
dedi.
41 Böylece ölünün yattığı yerden‡ taşı kaldırdılar. Yeşua gözlerini kaldırıp, “Baba, beni
dinlediğin için sana şükrediyorum.
42 Beni her zaman dinlediğini biliyorum. Ama bunu etrafımda duran kalabalık için,
beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim” dedi.
43 Bunu söyledikten sonra yüksek sesle, “Lazar, dışarı gel!” diye bağırdı.
44 Ölmüş olan dışarı çıktı. Eli ve ayağı sargılarla bağlı ve yüzü bir bezle sarılıydı.
Yeşua onlara, “Onu çözün, bırakın gitsin” dedi.
45 Bunun üzerine, Mariyam’a gelip Yeşua’nın yaptıklarını gören Yahudiler’den birçoğu
O’na iman etti.
46 Ama onlardan bazıları Ferisiler’e gidip Yeşua’nın yaptıklarını onlara anlattı.
47 Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler Yüksek Kurul’u toplayıp, “Ne yapacağız? Bu
adam birçok belirti gerçekleştiriyor” dediler.
48 “O’nu böylece bırakırsak, herkes O’na iman edecek. Romalılar da gelip hem yerimizi
hem de ulusumuzu kaldıracaklar.”
49 Ama içlerinden biri, o yıl başkâhin olan Kayafa, “Hiçbir şey bilmiyorsunuz” dedi.
50 “Bütün ulus yok olmasın diye halk için bir adamın ölmesi bizim yararımıza olduğunu
görmüyor musunuz?”
51 Bunu kendiliğinden söylememişti. O yılın başkâhini olarak, Yeşua’nın ulus için,

‡ **11:41** NU, “ölnün yattığı yerden” ifadesini atlar.

52 Yalnızca ulus için değil, Tanrı'nın dağılmış çocuklarını bir araya toplamak için de
öleceğini peygamberlik etti.
53 O günden itibaren O'nu öldürmek için öğütleştiler.
54 Bu nedenle Yeşua artık Yahudiler arasında açıktan dolaşamaz oldu. Oradan çöle
yakın bir yere, Efraim adlı kente gitti. Öğrencileriyle birlikte orada kaldı.
55 Yahudiler'in Pesah'ı yakındı. Taşradan birçok kişi kendilerini arındırmak üzere
Pesah'dan önce Yeruşalem'e çıktılar.
56 Sonra Yeşua'yı aradılar, tapınaktayken birbirlerine, "Ne dersiniz, bayrama hiç
gelmeyecek mi?" diye konuşuyorlardı.
57 Başkâhinler ve Ferisiler, O'nun nerede olduğunu bilen varsa haber versin diye
buyurmuşlardı. Öyle ki, O'nu yakalayabilsinler.

12

1 O zaman Pesah'tan altı gün önce Yeşua, ölümden dirilttiği Lazar'ın bulunduğu
Beytanya'ya geldi.
2 Böylece orada O'na bir ziyafet verdiler. Marta hizmet ediyordu. Lazar da Yeşua'yla
birlikte masada oturanlardan biriydi.
3 Bunun üzerine Mariyam, çok değerli saf hintsümbülü yağından bir litre alıp Yeşua'nın
ayaklarına sürdü ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Ev yağın güzel kokusuyla doldu.
4 O zaman öğrencilerinden biri, Yeşua'ya ihanet edecek olan Simon'un oğlu Yahuda
İskariot,
5 "Bu yağ neden üç yüz dinara* satılıp yoksullara verilmedi?" dedi.
6 Bunu, yoksullarla ilgilendiği için değil, hırsız olduğu için söylüyordu. Para kutusu
ondaydı ve içine konulandan çalıyordu.
7 Yeşua, "Kadını rahat bırak. Bunu gömüleceğim gün için sakladı.
8 Çünkü yoksullar her zaman sizinle birliktedir, ama ben her zaman sizinle birlikte
değilim."
9 Yahudiler'den büyük bir kalabalık Yeşua'nın orada olduğunu öğrendi ve yalnızca
Yeşua için değil, ölümden dirilttiği Lazar'ı da görmek için geldiler.
10 Başkâhinler Lazar'ı da öldürmek için bir düzen kurdular.
11 Çünkü onun yüzünden birçok Yahudi gidip Yeşua'ya iman ediyordu.
12 Ertesi gün, büyük bir kalabalık bayrama geldi. Yeşua'nın Yeruşalem'e gelmekte
olduğunu duyduklarında,
13 Palmiye dallarını alıp O'nu karşılamaya çıktılar. "Hozana!† Efendi'nin adıyla
gelene,✡ İsrael Kralı'na övgüler olsun!" diye bağırıyorlardı.
14 Yeşua bir sıpa bulup üzerine bindi.
15 Yazılmış olduğu gibi, "Korkma, Siyon kızı! İşte, Kralın sıpaya binmiş geliyor."✡
16 Öğrencileri ilk başta bu şeyleri anlamadılar. Ama Yeşua yüceltildikten sonra bu şeylerin
O'nun hakkında yazıldığını ve onların bu şeyleri O'nun için yaptığını hatırladılar.
17 Lazar'ı mezardan çağırıp ölümden dirilttiğinde yanında bulunan kalabalık buna
tanıklık etti.
18 Bu nedenle Yeşua'nın yapmış olduğu bu belirtiyi duyan kalabalık da O'nu
karşılamaya çıktı.
19 Bunun üzerine Ferisiler kendi aralarında, "Bakın, bir şey yapamıyorsunuz. İşte, dünya
O'nun peşinden gitti" dediler.
20 Bayramda tapınmak için çıkanlar arasında bazı Grekler de vardı.

---

* **12:5** 300 dinar bir tarım işçisinin yaklaşık bir yıllık ücretiydi. † **12:13** "Hozana" "bizi kurtar" veya "bize yardım et, dua ediyoruz" anlamına gelir. ✡ **12:13** MEZMURLAR 118:25-26 ✡ **12:15** ZEKARİYA 9:9

21 Bunlar, Galile'nin Beytsayda Kenti'nden olan Filipus'a gelip ona, "Efendimiz,
Yeşua'yı görmek istiyoruz" dediler.
22 Filipus gelip Andreas'a söyledi. Andreas'la Filipus gelip Yeşua'ya bildirdiler.
23 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "İnsanoğlu'nun yüceltileceği zaman geldi.
24 Size doğrusunu söyleyeyim, buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe, tek başına yalnız
kalır. Ama ölürse, bol ürün verir.
25 Hayatını seven onu kaybedecek. Bu dünyada hayatından nefret eden onu sonsuz
hayat için saklar.
26 Eğer biri bana hizmet edecekse, ardımdan gelsin. Ben neredeysem, hizmetkârım da
orada olacaktır. Eğer biri bana hizmet ederse, Baba onu onurlandıracaktır."
27 "Şimdi canım sıkıntı çekiyor. Ne diyeyim? 'Baba, kurtar beni bu zamandan' mı
diyeyim? Ama ben bu amaç için bu zamana geldim.
28 Baba, adını yücelt!"
O zaman gökyüzünden bir ses geldi: "Adımı hem yücelttim, hem de yüceltecеğim." dedi.
29 Bunun üzerine, orada duran ve bunu duyan kalabalık, "Gök gürledi" dedi. Diğerleri,
"O'nunla bir melek konuştu" dedi.
30 Yeşua şöyle karşılık verdi, "Bu ses benim için değil, sizin için geldi"
31 "Bu dünyanın yargısı şimdidir. Şimdi bu dünyanın hükümdarı kovulacak.
32 Ben yerden yukarı kaldırılırsam, bütün insanları kendime çekeceğim."
33 Yeşua ne tür ölümle öleceğini işaret ederek, bunu söyledi.
34 Kalabalık O'na şöyle yanıt verdi: "Kutsal Yasa'dan duyduk ki, Mesih sonsuza dek
kalacaktır.✡ Sen nasıl, 'İnsanoğlu'nun yukarı kaldırılması gerekiyor' diyorsun? Kimdir
bu İnsanoğlu?"
35 Bunun üzerine Yeşua onlara, "Kısa bir süre daha ışık sizinle birliktedir" dedi.
"Işığınız varken yürüyün ki, karanlık sizi yakalamasın. Karanlıkta yürüyen nereye
gittiğini bilmez.
36 Işığınız varken, ışığa iman edin. Öyle ki ışık çocukları olasınız." Yeşua bunları
söyledikten sonra oradan ayrılıp onlardan gizlendi.
37 Önlerinde bunca belirti gerçekleştirmesine karşın O'na iman etmediler.
38 Bunlar Peygamber Yeşaya'nın söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu:
"Efendimiz, verdiğimiz habere kim inandı?
Efendi'nin kolu kime gösterildi?"✡
39 Bu nedenle iman edemiyorlardı. Yine Yeşaya şöyle demişti:
40 "Onların gözlerini kör etti, Yüreklerini katılaştırdı,
gözleriyle görmesinler,
ve yürekleriyle anlamasınlar,
ve dönmesinler.
Ben de onları iyileştirmeyeyim."✡
41 Yeşaya, Yeşua'nın yüceliğini görmüş ve O'nun hakkında bu şeyleri söylemiştir.✡
42 Yine de önderlerden birçoğu O'na iman etti. Ama Ferisiler'den korktuklarından,
havra dışı edilmemek için bunu açıkça söylemediler.
43 Çünkü insanın övgüsünü, Tanrı'nın övgüsünden çok sevdiler.
44 Yeşua yüksek sesle, "Bana iman eden bana değil, beni gönderene iman eder" dedi.
45 "Beni gören de, beni göndereni görür.
46 Bana iman eden hiç kimse karanlıkta kalmasın diye dünyaya ışık olarak geldim.
47 Sözlerimi işitip de inanmayanı ben yargılamam. Çünkü ben dünyayı yargılamaya değil,
kurtarmaya geldim.

✡ **12:34** YEŞAYA 9:7; DANİEL 2:44; YEŞAYA 53:8 ✡ **12:38** YEŞAYA 53:1 ✡ **12:40** YEŞAYA 6:10 ✡ **12:41** YEŞAYA 6:1

48 Beni reddedip sözlerimi kabul etmeyeni yargılayacak olan biri vardır. O kişiyi son
günde yargılayacak olan söylediğim sözdür.
49 Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım. Beni gönderen Baba'nın kendisi ne söylemem
ve ne konuşmam gerektiğini bana buyurdu.
50 O'nun buyruğu sonsuz hayattır. Bunun için söylediğim şeyleri, Baba'nın bana
bildirdiği gibi söylüyorum."

13

1 Pesah Bayramı'ndan önceydi. Yeşua, bu dünyadan Baba'ya gitme vaktinin gelmiş
olduğunu biliyordu. Dünyada kendisinin olanları sevmişti ve onları sonuna dek sevdi.
2 Akşam yemeği sırasında, İblis, Simon oğlu Yahuda İskariot'un yüreğine Yeşua'yı ele
vermeyi çoktan koymuştu.
3 Yeşua, Baba'nın her şeyi kendi eline verdiğini, Tanrı'dan geldiğini ve Tanrı'ya
gitmekte olduğunu biliyordu.
4 Yemekten kalktı, giysisinin üstlüğünü bir kenara koydu, bir havlu alıp beline sardı.
5 Sonra leğene su koyup öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve beline sardığı havluyla
silmeye başladı.
6 Ondan sonra Simon Petrus'a geldi. Simon, "Efendimiz, ayaklarımı sen mi
yıkayacaksın?" dedi.
7 Yeşua ona, "Şimdi ne yaptığımı bilmiyorsun, ama sonra anlayacaksın" diye yanıtladı.
8 Petrus, "Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın!" dedi.
Yeşua ona, "Eğer seni yıkamazsam, benimle bir payın olmaz" diye yanıtladı.
9 Simon Petrus O'na, "Efendimiz, o zaman yalnız ayaklarımı değil, ama ellerimi ve
başımı da yıka!" dedi.
10 Yeşua ona, "Yıkanmış birinin yalnızca ayaklarının yıkanması gerekir, ama tamamen
temizdir" dedi. "Siz temizsiniz, ama hepiniz değil."
11 Kendisine ihanet edecek kişiyi bildiği için, "Hepiniz temiz değilsiniz" demişti.
12 Böylece onların ayaklarını yıkadıktan sonra üstlüğünü giyip yine sofraya oturdu.
Onlara, "Size ne yaptığımı biliyor musunuz?
13 Siz bana 'Öğretmen' ve 'Efendi' diyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, çünkü ben öyleyim.
14 Eğer ben Efendi ve Öğretmen'ken ayaklarınızı yıkadığıma göre, siz de birbirinizin
ayaklarını yıkamalısınız.
15 Size yaptığım gibi, siz de yapasınız diye size bir örnek verdim.
16 Size doğrusunu söyleyeyim, hizmetkâr efendisinden, gönderilen de kendisini
gönderenden daha büyük değildir.
17 Eğer bildiğiniz bu şeyleri yaparsanız, ne mutlu size!" dedi.
18 "Hepiniz için söylemiyorum, ben kimleri seçtiğimi biliyorum. Ama Kutsal Yazı
yerine gelmeliydi, 'Benimle ekmek yiyen bana karşı alçaklığını kaldırdı.' ✡
19 Bunları size gerçekleşmeden önce, şimdiden söylüyorum. Öyle ki, gerçekleştiğinde
benim O olduğuma iman edesiniz.
20 Size doğrusunu söyleyeyim, gönderdiğim kişiyi kabul eden, beni kabul eder. Beni
kabul eden de beni göndereni kabul eder."
21 Bunları söyledikten sonra Yeşua ruhunda sıkıntı duydu. Şöyle tanıklık etti: "Size
doğrusunu söyleyeyim, biriniz bana ihanet edecek."
22 Öğrenciler kimin hakkında konuştuğunu merak edip birbirlerine baktılar.
23 Öğrencilerinden biri, Yeşua'nın sevdiği öğrenci, Yeşua'nın göğsüne yaslanmıştı.
24 Simon Petrus, kimden söz ettiğini Yeşua'ya sorsun diye, ona işaret etti.
25 O da Yeşua'nın göğsüne yaslanmış vaziyette, "Efendimiz, kimdir o?" diye sordu.

✡ **13:18** MEZMURLAR 41:9

26 Bunun üzerine Yeşua, “Bu lokmayı batırıp kendisine vereceğim kim ise, odur” dedi.
Böylece lokmayı batırdıktan sonra, onu Simon İskariot’un oğlu Yahuda’ya verdi.
27 Lokmadan sonra, o vakit Şeytan onun içine girdi.
Sonra Yeşua ona, “Yapacağını çabuk yap” dedi.
28 Sofrada oturanlardan hiç kimse Yeşua’nın ona bunu neden söylediğini anlamadı.
29 Para kutusu Yahuda’da olduğundan bazıları Yeşua’nın ona, “Bayram için gerekli
şeyleri satın al” ya da “Yoksullara bir şey ver” dediğini sandılar.
30 Yahuda lokmayı alınca hemen dışarı çıktı. Geceydi.
31 Yahuda dışarı çıkınca Yeşua, “Şimdi İnsanoğlu yüceltildi ve Tanrı O’nda yüceltildi” dedi.
32 “Eğer Tanrı O’nda yüceltildiyse, Tanrı da O’nu kendinde yüceltecektir. Hem de O’nu
hemen yüceltecektir.
33 Çocuklar, bir süre daha sizinle olacağım. Beni arayacaksınız, Yahudiler’e, ‘Gideceğim
yere gelemezsiniz’ dediğim gibi, şimdi size söylüyorum.
34 Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Benim sizi sevdiğim gibi siz de
birbirinizi sevin.
35 Birbirinize sevginiz olursa, bununla herkes benim öğrencilerim olduğunuzu
bilecektir.”
36 Simon Petrus O’na, “Efendimiz, nereye gidiyorsun?” diye sordu.
Yeşua, “Gideceğim yere şimdi ardımdan gelemezsiniz, ama sonra ardımdan
geleceksiniz” diye yanıtladı.
37 Petrus O’na, “Efendimiz, neden şimdi senin ardından gelemeyeyim? Senin için
hayatımı veririm!” dedi.
38 Yeşua ona şöyle yanıt verdi, “Benim için hayatını mı vereceksin? Sana doğrusunu
söyleyeyim, sen beni üç kez inkâr edene kadar, horoz ötmeyecektir.”

14

1 “Yüreğiniz sıkılmasın, Tanrı’ya iman edin. Bana da iman edin.
2 Babam’ın evinde çok evler var. Öyle olmasaydı, size söylerdim. Size yer hazırlamaya
gidiyorum.
3 Gidip size yer hazırlarsam, siz de benim olduğum yerde olasınız diye yine gelip sizi
kendi yanıma alacağım.
4 Gittiğim yeri ve yolu biliyorsunuz.”
5 Tomas, “Efendimiz, nereye gittiğini bilmiyoruz” dedi. “Yolu nasıl bilebiliriz?”
6 Yeşua ona, “Yol, gerçek ve hayat Ben’im” dedi. “Benim aracılığım olmadan kimse
Baba’ya gelemez.
7 Eğer beni tanımış olsaydınız, Babam’ı da tanırdınız. Bundan böyle artık O’nu
tanıyorsunuz ve O’nu gördünüz.”
8 Filipus O’na, “Efendimiz, bize Baba’yı göster, bu bize yeter” dedi.
9 Yeşua ona, “Filipus bunca zamandır sizinle birlikteyim ve beni tanımadın mı?” dedi.
“Beni görmüş olan, Baba’yı görmüştür. Sen nasıl ‘Bize Baba’yı göster’ diyorsun?
10 Benim Baba’da, Baba’nın bende olduğuna inanmıyor musun? Size söylediğim sözleri
kendiliğimden söylemiyorum, ama bende yaşayan Baba kendi işlerini yapıyor.
11 Bana iman edin; ben Baba’dayım, Baba da bendedir. Hiç olmazsa bu işlerden dolayı
iman edin.
12 Size doğrusunu söyleyeyim, benim yaptığım işleri bana iman eden de yapacaktır.
Bunlardan daha büyüklerini de yapacaktır. Çünkü ben Babam’a gidiyorum.
13 Baba Oğul’da yüceltilsin diye benim adımla her ne dilerseniz yapacağım.
14 Benim adımla ne dilerseniz yapacağım.
15 Beni seviyorsanız, buyruklarımı tutarsınız.

16 Baba'ya dua edeceğim, O da daima sizinle birlikte olsun diye size başka bir
Yardımcı, * Gerçeğin Ruhu'nu verecek.
17 O'nu, dünya kabul edemez, O'nu görmez ve O'nu bilmez. Siz O'nu biliyorsunuz.
Çünkü sizinle yaşıyor ve içinizde olacaktır.
18 Sizi yetim bırakmayacağım. Size geleceğim.
19 Kısa bir süre sonra artık dünya beni görmeyecek ama siz beni göreceksiniz. Çünkü ben
yaşıyorum, siz de yaşayacaksınız.
20 O gün bileceksiniz ki, ben Babam'dayım, siz bendesiniz, ben de sizdeyim.
21 Beni seven kişi, buyruklarım kendisinde olup onları tutandır. Beni seven, Babam
tarafından sevilecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim."
22 Yahuda (İskariot değil) O'na, "Efendimiz, ne oldu ki, kendini dünyaya değil, bize
göstereceksin?" dedi.
23 Yeşua ona şu karşılığı verdi: "Kim beni severse, sözümü tutar. Babam onu sever. Biz
de ona gelir, onunla evimizi yaparız.
24 Beni sevmeyen sözlerimi tutmaz. Duyduğunuz söz benim değil, beni gönderen
Baba'nındır.
25 Bu şeyleri size daha sizinle yaşarken söyledim.
26 Ama Baba'nın benim adımla göndereceği Tesellici, Kutsal Ruh size her şeyi öğretecek
ve söylediklerimin hepsini size hatırlatacak.
27 Size esenlik bırakıyorum. Size kendi esenliğimi veriyorum. Ben size dünyanın
verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın.
28 'Gidiyorum ama yine size geleceğim' dediğimi duydunuz. Eğer beni sevseydiniz,
Baba'ya gideceğim için sevinirdiniz. Çünkü Baba benden büyüktür.
29 Gerçekleşmeden önce bunu şimdi size söyledim. Öyle ki, bu gerçekleştiğinde iman
edesiniz.
30 Artık sizinle daha fazla konuşmayacağım. Çünkü dünyanın hükümdarı geliyor ve
onun bende hiçbir şeyi yoktur.
31 Ama dünya bilsin ki, ben Baba'yı severim ve Baba'nın bana buyurduğu gibi, öyle
yaparım. Kalkın, buradan gidelim."

15

1 "Ben gerçek asmayım ve Babam çiftçidir.
2 Bende ürün vermeyen her çubuğu alıp götürür. Ürün veren her çubuğu ise daha çok
ürün versin diye budar.
3 Size söylediğim sözden dolayı siz zaten temizsiniz.
4 Bende kalın, ben de sizde kalayım. Çubuk asmada kalmadıkça kendiliğinden ürün
veremeyeceği gibi, siz de bende kalmazsanız ürün veremezsiniz.
5 Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi bol
ürün verir. Çünkü bensiz hiçbir şey yapamazsınız.
6 Bir kimse bende kalmazsa, çubuk gibi dışarı atılır ve kurur. Bunları toplayıp ateşe
atarlar, onlar da yanar.
7 Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, sizin için
yapılacaktır."
8 "Babam, bol ürün vermenizle, bununla yüceltilir. Böylece öğrencilerim olursunuz.
9 Baba'nın beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Sevgimde kalın.
10 Buyruklarımı tutarsanız, sevgimde kalırsınız. Tıpkı benim de Baba'nın
buyruklarını tutup O'nun sevgisinde kaldığım gibi.
11 Bu şeyleri size, sevincim sizde kalsın ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim."

---

* **14:16** Grekçe παρακλήτον: Danışman, Yardımcı, Şefaatçi, Savunucu ve Teselli Edici.

12 “Benim buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin.
13 Hiç kimsede, birinin dostları uğruna hayatını vermesinden daha büyük bir sevgi
yoktur.
14 Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz.
15 Artık size hizmetkâr demiyorum, çünkü hizmetkâr efendisinin ne yaptığını bilmez.
Ama ben size dostlar dedim, çünkü Babam’dan duyduğum her şeyi size bildirdim.
16 Siz beni seçmediniz, ben sizi seçtim. Gidip ürün veresiniz ve ürününüz kalıcı olsun
diye sizi ben atadım. Öyle ki, benim adımla Baba’dan ne dilerseniz, size versin.”
17 “Birbirinizi sevesiniz diye bu şeyleri size buyuruyorum.
18 Eğer dünya sizden nefret ederse, sizden önce benden nefret etmiş olduğunu bilin.
19 Eğer dünyadan olsaydınız, dünya kendinin olanı severdi. Çünkü dünyadan değilsiniz,
ancak ben sizi dünyadan seçtim. Bu nedenle dünya sizden nefret ediyor.
20 Size söylediğim sözü hatırlayın: ‘Hizmetkâr efendisinden büyük değildir.’✡ Eğer bana
zulmettilerse, size de zulmedecekler. Eğer benim sözümü tuttularsa, sizinkini de
tutacaklar.
21 Ama bütün bu şeyleri benim adım uğruna size yapacaklar. Çünkü onlar beni
göndereni tanımıyorlar.
22 Gelmemiş ve onlarla konuşmamış olsaydım, günahları olmazdı. Ama şimdi günahları
için hiçbir özürleri yoktur.
23 Benden nefret eden, Babam’dan da nefret eder.
24 Eğer başka hiç kimsenin yapmadığı işleri onların arasında yapmamış olsaydım,
günahları olmazdı. Ama şimdi yaptıklarımı gördükleri halde hem benden hem de
Babam’dan nefret ettiler.
25 Bu, yasalarında yazılı, ‘Benden sebebsiz yere nefret ettiler’ sözü yerine gelsin diye
oldu.”✡
26 “Baba’dan size göndereceğim Yardımcı, * Baba’dan çıkan Gerçeğin Ruhu geldiği
zaman, bana tanıklık edecek.
27 Siz de tanıklık edeceksiniz, çünkü başlangıçtan beri benimle birliktesiniz.”

16

1 “Bu şeyleri size, tökezletilmeyesiniz diye söyledim.
2 Sizi havra dışı edecekler. Evet, öyle bir zaman geliyor ki, her kim sizi öldürürse
Tanrı’ya hizmet ettiğini sanacak.
3 Bu şeyleri yapacaklar,* çünkü ne Baba’yı ne de beni tanıyorlar.
4 Ama bu şeyleri size söylüyorum. Öyle ki, zamanı gelince bunları size söylediğimi
hatırlayasınız. Bu şeyleri size başlangıçta söylemedim çünkü sizinle birlikteydim.
5 Ama şimdi beni gönderene gidiyorum ve hiçbiriniz bana, ‘Nereye gidiyorsun?’ diye
sormuyor.
6 Ama bu şeyleri size söylediğim için yüreğinizi keder doldurdu.
7 Bununla birlikte size gerçeği söylüyorum, benim gitmem sizin yararınızadır. Çünkü
ben gitmezsem Tesellici size gelmez. Ama gidersem, O’nu size gönderirim.
8 O gelince günah hakkında, doğruluk hakkında ve yargı hakkında dünyayı ikna edecek.
9 Günah hakkında, çünkü bana iman etmezler.
10 Doğruluk hakkında, çünkü ben Babam’a gidiyorum ve artık beni görmeyeceksiniz.
11 Yargı hakkında, çünkü bu dünyanın hükümdarı yargılandı.”
12 “Size anlatacak daha çok şeyim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız.
13 Ancak O, Gerçeğin Ruhu gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü kendiliğinden
konuşmayacak, ama her ne duyarsa söyleyecek. Size gelecekte olacakları bildirecek.

✡ **15:20** YUHANNA 13:16 ✡ **15:25** MEZMURLAR 35:19; 69:4 * **15:26** Grekçe Parakletos: Danışman, Yardımcı, Savunucu, Şefaatçi ve Teselli Edici. * **16:3** TR “size” ekler

14 O beni yüceltecek, çünkü benim olandan alacak ve size bildirecek.
15 Baba'nın sahip olduğu her şey benimdir. Bu nedenle benim olandan alacak ve size
bildirecek dedim.
16 Kısa bir süre sonra beni görmeyeceksiniz. Yine kısa bir süre sonra beni göreceksiniz."
17 Bunun üzerine öğrencilerinden bazıları birbirlerine, "Bize, 'Kısa bir süre sonra beni
görmeyeceksiniz ve yine kısa bir süre sonra beni göreceksiniz' diyerek söylediği bu nedir?"
dediler. "Bununla birlikte 'Çünkü Baba'ya gidiyorum' diyor.
18 'Kısa bir süre' söylediği bu nedir? Ne dediğini anlamıyoruz" dediler.
19 Yeşua kendisine soru sormak istediklerini anladı ve onlara, " 'Kısa bir süre sonra
beni görmeyeceksiniz ve yine kısa bir süre sonra beni göreceksiniz' dediğim bu sözümü mü
tartışıyorsunuz?
20 Size doğrusunu söyleyeyim, siz ağlayıp yas tutacaksınız, ama dünya sevinecek.
Kederleneceksiniz ama kederiniz sevince dönecektir.
21 Kadın doğum vakti ağrı çeker. Çünkü zamanı gelmiştir. Ama doğurduktan sonra,
dünyaya bir insan doğması sevinciyle çektiği acıyı hatırlamaz.
22 Sizin de şimdi kederiniz var. Ama sizi yeniden göreceğim ve yüreğiniz sevinecektir.
Sevincinizi kimse sizden alamaz" dedi.
23 "O gün gelince bana hiçbir soru sormayacaksınız. Size doğrusunu söyleyeyim, benim
adımla Baba'dan ne dilerseniz, onu size verecektir.
24 Şimdiye dek benim adımla hiçbir şey dilemediniz. Dileyin ve alacaksınız, öyle ki
sevinciniz tam olsun.
25 Bu şeyleri size benzetmelerle anlattım. Ama benzetmelerle konuşmayacağım, size
Baba'yı açıkça anlatacağım zaman geliyor.
26 O gün benim adımla dileyeceksiniz. Sizin için Baba'ya dua edeceğimi söylemiyorum.
27 Çünkü Baba kendisi sizi seviyor; çünkü beni sevdiniz ve benim Baba'dan geldiğime
iman ettiniz.
28 Ben Baba'dan dünyaya geldim. Yine dünyadan ayrılıp Baba'ya dönüyorum."
29 Öğrencileri O'na, "Bak, şimdi açıkça konuşuyorsun, hiç benzetmeler kullanmıyorsun"
dediler.
30 "Artık senin her şeyi bildiğini ve kimsenin sana soru sormasına gerek olmadığını
anlıyoruz. Bu nedenle Tanrı'dan geldiğine iman ediyoruz."
31 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Şimdi iman ediyor musunuz?
32 İşte, şimdi, hepinizin kendi yerine gitmek üzere dağılacağı ve beni yalnız
bırakacağınız zaman geliyor, evet geldi bile. Ama ben yalnız değilim, çünkü Baba
benimle birliktedir.
33 Bu şeyleri size, bende esenliğiniz olsun diye söyledim. Dünyada sıkıntınız olacak. Ama
cesur olun, ben dünyaya galip geldim!"

17

1 Yeşua bunları söyledikten sonra gözlerini göğe kaldırıp, "Baba, zaman geldi" dedi.
"Oğlun'u yücelt ki, Oğlun da seni yüceltsin.
2 O'na tüm insanlık üzerinde yetki verdin. Öyle ki, O da kendisine verdiklerinin
hepsine sonsuz hayat versin.
3 Sonsuz hayat, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin Yeşua Mesih'i bilmeleridir.
4 Seni yeryüzünde yücelttim. Yapmam için bana verdiğin işi tamamladım.
5 Şimdi, Baba, dünya var olmadan önce seninleyken sahip olduğum yücelikle beni
yanında yücelt.
6 Adını dünyadan bana verdiğin insanlara açıkladım. Onlar senindi, sen onları bana
verdin ve sözünü tuttular.
7 Şimdi bana verdiğin her şeyin senden olduğunu biliyorlar.

8 Çünkü bana verdiğin sözleri onlara verdim. Onlar da kabul ettiler. Senden geldiğimi
gerçekten biliyorlar. Onlar beni senin gönderdiğine iman ettiler.
9 Onlar için dua ediyorum. Dünya için değil, bana verdiklerin için dua ediyorum.
Çünkü onlar senindir.
10 Benim olan her şey senindir, seninkiler de benim. Ve ben onlarda yüceltildim.
11 Ben artık dünyada değilim, ama bunlar dünyadadır. Ben sana geliyorum. Kutsal
Baba, onları bana verdiğin adınla koru ki, bizim gibi bir olsunlar.
12 Dünyada onlarla birlikteyken, adınla onları korudum. Bana verdiklerini korudum.
Kutsal Yazı yerine gelsin diye, mahv oğlundan başkası mahvolmadı.
13 Ama şimdi sana geliyorum ve sevincim onlarda tamamlansın diye bunları
dünyadayken söylüyorum.
14 Onlara senin sözünü bildirdim. Dünya onlardan nefret etti, çünkü ben dünyadan
olmadığım gibi onlar da dünyadan değiller.
15 Onları dünyadan alman için değil, kötü olandan koruman için dua ediyorum.
16 Ben dünyadan olmadığım gibi onlar da dünyadan değiller.
17 Onları gerçeğinde kutsal kıl. Senin sözün gerçektir. ✡
18 Beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim.
19 Onlar da gerçekte kutsal kılınsınlar diye, kendimi onların uğruna adıyorum.
20 Yalnız onlar için değil, onların sözüyle bana iman edecek olanlar için de dua
ediyorum.
21 Hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende, benim sende olduğum gibi, onlar da bizde
bir olsunlar. Dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin.
22 Bana verdiğin yüceliği ben de onlara verdim. Öyle ki, bizim bir olduğumuz gibi
onlar da bir olsunlar.
23 Ben onlarda, sen bende olmak üzere tamamlanmış birlik içinde olsunlar ki, dünya
beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini bilsin.
24 Baba, bana verdiğin kişilerin de bulunduğum yerde benimle birlikte olmalarını
istiyorum. Öyle ki, bana vermiş olduğun yüceliğimi görsünler. Çünkü sen beni dünyanın
kuruluşundan önce sevdin.
25 Ey adil Baba, dünya seni bilmedi, ama ben seni biliyorum. Bunlar da beni senin
gönderdiğini biliyorlar.
26 Adını onlara bildirdim ve bildireceğim. Öyle ki, bana olan sevgin onlarda olsun,
ben de onlarda olayım."

18

1 Yeşua bu sözleri söyledikten sonra öğrencileriyle birlikte dışarı çıkıp Kidron Deresi'nin
ötesine geçti. Orada bir bahçe vardı, kendisi ve öğrencileri bu bahçeye girdiler.
2 O'na ihanet eden Yahuda da o yeri biliyordu. Çünkü Yeşua sık sık orada öğrencileriyle
buluşurdu.
3 Yahuda da başkâhinlerden ve Ferisilerden bir bölük asker ve görevliler alıp fenerler,
meşaleler ve silahlarla oraya geldi.
4 Yeşua başına gelecekleri bilerek dışarı çıktı ve onlara, "Kimi arıyorsunuz?" dedi.
5 O'na, "Nazaretli Yeşua" diye yanıt verdiler. Yeşua onlara, "Ben O'yum" dedi.
O'na ihanet eden Yahuda da onlarla birlikte duruyordu.
6 Onlara, "Ben O'yum" deyince, geriye gidip yere düştüler.
7 Bunun üzerine yine onlara, "Kimi arıyorsunuz?" diye sordu.
"Nazaretli Yeşua" dediler.
8 Yeşua, "Size benim dedim. Madem beni arıyorsunuz, bırakın bunları gitsinler!"
9 Söylediği, "Bana verdiklerinden hiçbirini kaybetmedim" ✡ sözü yerine gelsin diye

✡ **17:17** MEZMURLAR 119:142 ✡ **18:9** YUHANNA 6:39

böyle konuştu.
10 Bunun üzerine Simon Petrus taşıdığı kılıcı çekti, başkâhinin Malkus adındaki
hizmetkârının sağ kulağını kesti.
11 O zaman Yeşua Petrus'a, "Kılıcı kınına koy" dedi. "Baba'nın bana verdiği kâseden
gerçekten içmeyeyim mi?"
12 Böylece komutanla buyruğundaki asker bölüğü ve Yahudi görevliler Yeşua'yı tutup
bağladılar.
13 O'nu ilk olarak, o yıl başkâhin olan Kayafa'nın kayınbabası Hanan'a götürdüler.
14 Yahudiler'e halkın yararına bir tek adamın ölmesinin daha uygun olacağını
öğütleyen Kayafa'ydı.
15 Simon Petrus, başka bir öğrenciyle birlikte Yeşua'nın ardından gidiyordu. Bu öğrenci
başkâhinin tanıdığı olduğundan Yeşua'yla birlikte başkâhinin avlusuna girdi;
16 Petrus dışarıda kapının yanında duruyordu. Başkâhinin tanıdığı diğer öğrenci dışarı
çıkıp kapıyı tutan hizmetçi kızla konuştu ve Petrus'u içeri getirdi.
17 Kapıyı tutan kız Petrus'a, "Sen de bu adamın öğrencilerinden biri değil misin?" dedi.
Petrus, "Değilim" dedi.
18 Hizmetkârlar ve nöbetçiler kömür ateşi yakmış duruyorlardı, çünkü hava soğuktu.
Petrus'da onlarla birlikte durmuş ısınıyordu.
19 Bunun üzerine başkâhin Yeşua'ya öğrencileri ve öğretisi hakkında sorular sordu.
20 Yeşua ona şu karşılığı verdi: "Ben dünyaya açıkça konuştum. Her zaman havralarda
ve bütün Yahudiler'in toplandıkları tapınakta öğrettim. Gizli bir şey söylemedim.
21 Neden beni sorguluyorsunuz? Kendilerine ne söylediğimi beni işitenlere sorun. İşte,
onlar söylediğim şeyleri biliyorlar."
22 Yeşua bunu söyleyince, yanında duran görevlilerden biri, "Başkâhine böyle mi yanıt
veriyorsun?" diyerek O'na bir tokat attı.
23 Yeşua ona, "Eğer kötü söyledimse, kötülüğüne tanıklık et!" dedi. "Ancak iyiyse, neden
bana vuruyorsun?"
24 Hanan O'nu bağlı olarak başkâhin Kayafa'ya gönderdi.
25 Simon Petrus ayakta durmuş ısınıyordu. Ona, "Sen de O'nun öğrencilerinden birisin
değil mi?" dediler.
Petrus, "Değilim" diyerek inkâr etti.
26 Başkâhinin hizmetkârlarından biri, Petrus'un kulağını kestiği kişinin akrabasıydı. Bu
hizmetkâr, "Seni bahçede O'nunla birlikte görmedim mi?" dedi.
27 Petrus yine inkâr etti ve hemen horoz öttü.
28 Yeşua'yı Kayafa'nın yanından alıp vali konağına götürdüler. Sabah erkendi, Yahudi
yetkililer dinsel açıdan kendilerini kirletmemek ve Pesah yemeğini yiyebilmek için vali
konağına girmediler.
29 Bu nedenle Pilatus dışarı çıkıp onların yanına geldi. "Bu adamı neyle
suçluyorsunuz?" dedi.
30 Ona, "Bu adam kötülük eden biri olmasaydı, O'nu sana getirmezdik" diye karşılık
verdiler.
31 Bunun üzerine Pilatus onlara, "O'nu alın ve kendi yasanıza göre yargılayın" dedi.
Yahudi yetkililer, "Bizim kimseyi ölüm cezasına çarptırmamız yasal değildir" dediler.
32 Öyle ki bu, Yeşua'nın ne tür bir ölümle öleceğini işaret etmiş olduğu sözü yerine gelsin
diye oldu.
33 Bunun üzerine Pilatus yeniden vali konağına girdi. Yeşua'yı çağırıp O'na, "Sen
Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu.
34 Yeşua ona, "Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı benim için sana
dediler?" dedi.

35 Pilatus, “Ben Yahudi miyim? Kendi ulusun ve başkâhinler seni bana teslim ettiler.
Ne yaptın?” dedi.
36 Yeşua, “Benim krallığım bu dünyadan değil. Eğer krallığım bu dünyadan olsaydı, o
zaman hizmetkârlarım Yahudiler'e teslim edilmeyeyim diye savaşırlardı. Ama benim
krallığım buradan değil” karşılığını verdi.
37 Bunun üzerine Pilatus O’na, “Öyleyse bir kral mısın?” dedi.
Yeşua, “Kral olduğumu sen söylüyorsun. Ben bunun için doğdum, gerçeğe tanıklık etmek
için dünyaya geldim. Gerçekten olan herkes sesimi duyar” karşılığını verdi.
38 Pilatus O’na, “Gerçek nedir?” dedi.
Bunu söyledikten sonra Pilatus yine dışarıya, Yahudiler'in yanına gidip onlara, “Ben
O’nu suçlayacak hiçbir dayanak bulmuyorum” dedi.
39 “Ama sizin bir adetiniz var, her Pesah'da sizin için birini salıvermeliyim. Bu
nedenle, size Yahudiler’in Kralı’nı salıvermemi ister misiniz?”
40 Sonra hepsi bir ağızdan, “Bu adamı değil, Barabba’yı” diyerek yeniden bağırdılar.
Oysa Barabba bir hayduttu.

19

1 Bunun üzerine, Pilatus Yeşua’yı tutup kamçılattı.
2 Askerler dikenlerden bir taç örüp başına koydular. O’na mor bir giysi giydirdiler.
3 “Selam, ey Yahudiler’in Kralı!” diyorlar, yüzüne tokat atıyorlardı.
4 Pilatus yine dışarı çıkıp onlara, “İşte, kendisinde hiçbir suç bulmadığımı bilesiniz
diye O’nu size getiriyorum” dedi.
5 Böylece Yeşua, başında dikenli taç ve üstündeki mor giysiyle dışarı çıktı. Pilatus
onlara, “İşte, o adam!” dedi.
6 Başkâhinler ve görevliler O’nu görünce, “Çarmıha ger! Çarmıha ger!” diye bağırdılar.
Pilatus onlara, “O’nu kendiniz alıp çarmıha gerin” dedi. “Çünkü ben O’nu suçlamak için
hiçbir dayanak bulmuyorum.”
7 Yahudiler ona, “Bizim bir yasamız var ve bu yasaya göre O’nun ölmesi gerekiyor.
Çünkü kendini Tanrı’nın Oğlu yaptı” diye karşılık verdiler.
8 Pilatus bu sözü duyunca daha çok korktu.
9 Yine vali konağına girip Yeşua’ya, “Sen neredensin?” dedi. Ama Yeşua ona yanıt
vermedi.
10 O zaman Pilatus, “Bana karşılık vermeyecek misin? Seni salıvermeye de, çarmıha
germeye de gücüm olduğunu bilmiyor musun?” dedi.
11 Yeşua, “Sana yukarıdan verilmeseydi, benim üzerimde hiçbir gücün olmazdı” diye
karşılık verdi. “Bu yüzden beni sana teslim edenin günahı daha büyüktür.”
12 Bunun için Pilatus O’nu salıvermek istedi. Ama Yahudiler bağırıp şöyle dediler, “Bu
adamı salıverirsen, Sezar’ın dostu değilsin! Kendini kral yapan herkes Sezar’a karşı
konuşur!” diye bağırdılar.
13 Pilatus bu sözleri duyunca, Yeşua’yı dışarı çıkardı. Taş Döşeme, İbranice’de “Gabbata”
denilen yerde yargı kürsüsüne oturdu.
14 Pesah'ın Hazırlık Günü’ydü. Altıncı vakit sularıydı.* Yahudiler’e, “İşte, Kralınız!”
dedi.
15 Onlar, “Uzaklaştır O'nu! Uzaklaştır O'nu! O’nu çarmıha ger!” diye bağırdılar.
Pilatus onlara, “Kralınızı çarmıha gereyim mi?” dedi.
Başkâhinler, “Bizim Sezar’dan başka kralımız yok!” diye karşılık verdiler.
16 Sonunda Pilatus Yeşua’yı, çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti. Böylece O’nu
alıp götürdüler.

* **19:14** “Altıncı saat” o zamanlar Roma zaman sistemine göre sabah 6:00, Yahudi zaman sistemine göre ise öğlen vakti anlamına gelirdi.

17 Yeşua çarmıhını kendisi taşıyarak Kafatası -İbranice'de Golgota- denilen yere çıktı.
18 Orada O'nu ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler. Biri bir yanda, öbürü diğer yanda,
Yeşua ise ortadaydı.
19 Pilatus bir yafta da yazıp çarmı üzerine koydu. "NASIRALI YEŞUA - YAHUDİLER'İN
KRALI" yazıyordu.
20 İbranice,
Latince ve Grekçe yazılan bu yazıyı Yahudiler'in birçoğu okudu. Çünkü Yeşua'nın
çarmıha gerildiği yer kente yakındı.
21 Bu nedenle Yahudi başkâhinler Pilatus'a, " 'Yahudiler'in Kralı' diye yazma" dediler.
"Kendisi 'Ben Yahudiler'in Kralıyım dedi' diye yaz."
22 Pilatus, "Ne yazdıysam yazdım" diye karşılık verdi.
23 Askerler, Yeşua'yı çarmıha gerdikten sonra giysilerini aldılar. Her birine bir pay
düşecek şekilde dört parçaya böldüler. Üstlüğünü de aldılar. Üstlüğü tek parçadan oluşan
dikişsiz bir dokumaydı.
24 Sonra birbirlerine, "Bunu yırtmayalım, kimin olacağına karar vermek için kura
çekelim" dediler. Böylelikle şöyle diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu:
"Örtümü aralarında paylaştılar.
Giysimin üzerine kura çektiler."✡
Bunu yapan askerlerdi.
25 Yeşua'nın çarmıhının yanında annesi, teyzesi, Klopas'ın karısı Mariyam ve Magdalalı
Mariyam duruyordu.
26 Yeşua, annesiyle sevdiği öğrencisinin orada durduğunu görünce annesine, "Kadın,
işte oğlun!" dedi.
27 Sonra öğrenciye, "İşte annen!" dedi. O saatten itibaren bu öğrenci onu kendi evine
aldı.
28 Bundan sonra Yeşua, her şeyin artık tamamlandığını görerek,† Kutsal Yazı yerine
gelsin diye, "Susadım" dedi.
29 Orada sirke dolu bir kap konulmuştu. Sirke ile süngeri doldurup mercanköşküne
takarak ağzına tuttular.
30 Yeşua sirkeyi alınca, "Tamamlandı" dedi. O zaman başını eğip ruhunu teslim etti.
31 Bunun üzerine Yahudiler, Hazırlık Günü olması nedeniyle, cesetlerin Şabat'da
çarmıhta kalmasını istemiyorlardı. Pilatus'tan çarmıha gerilenlerin bacaklarının
kırılmasını ve cesetlerinin kaldırılmasını istediler. Çünkü o Şabat büyük olanıydı.
32 O zaman askerler gelip birinci adamın ve O'nunla birlikte çarmıha gerilmiş olan
öbür adamın bacaklarını kırdılar.
33 Ama Yeşua'nın yanına geldiklerinde O'nu çoktan ölmüş olduğunu görünce
bacaklarını kırmadılar.
34 Yine de askerlerden biri mızrakla böğrünü deldi. Yeşua'nın böğründen hemen kan ve
su aktı.
35 Bunu görmüş olan adam tanıklık etmiştir ve tanıklığı doğrudur. Kendisi doğruyu
söylediğini bilir, taki, siz de iman edesiniz.
36 Çünkü bu şeyler, "O'nun hiçbir kemiği kırılmayacak"✡ diyen Kutsal Yazı yerine gelsin
diye oldu.
37 Yine başka bir Yazı'da, "Bedenini deştiklerine bakacaklar"✡ der.
38 Bu şeylerden sonra, Yeşua'nın öğrencisi olup Yahudiler'den korktuğu için kendini
gizleyen Aramatyalı Yosef, Yeşua'nın cesedini kaldırmak için Pilatus'tan istekte
bulundu. Pilatus izin verdi. Yosef gelip Yeşua'nın cesedini kaldırdı.

✡ **19:24** MEZMURLAR 22:18 † **19:28** NU, TR "görmek" yerine "bilmek" der ✡ **19:36** ÇIKIŞ 12:46; SAYILAR 9:12; MEZMURLAR 34:20 ✡ **19:37** ZEKARİYA 12:10

39 Önceden gece vakti Yeşua'nın yanına gelmiş olan Nikodim de otuz litre kadar karışık
mür ve sarısabır özü getirdi.
40 Böylece Yeşua'nın cesedini alıp Yahudiler'in ölü gömme geleneğine göre baharatlarla
keten beze sardılar.
41 Yeşua'nın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe vardı. Bu bahçede henüz hiç kimsenin
gömülmediği yeni bir mezar vardı.
42 O zaman Yahudiler'in Hazırlık Günü'ydü. Mezar da yakın olması nedeniyle
Yeşua'yı oraya yatırdılar.

20

1 Haftanın ilk günü erkenden, hava hâlâ karanlıkken Magdalalı Mariyam mezara
gitti. Taşın mezardan kaldırılmış olduğunu gördü.
2 Bunun üzerine koşup Simon Petrus'a ve Yeşua'nın sevdiği diğer öğrenciye geldi.
Onlara, "Efendimiz'i mezardan almışlar ve nereye koyduklarını bilmiyoruz!" dedi.
3 Bunun üzerine Petrus'la öteki öğrenci çıkıp mezara doğru gittiler.
4 İkisi birlikte koşuyorlardı. Diğer öğrenci Petrus'u geride bırakıp mezara ilk gelen oldu.
5 Eğilip içeri baktığında keten bezlerin yerde serili olduğunu gördü ama içeri girmedi.
6 Sonra Simon Petrus onun ardından geldi ve mezara girdi. Serili duran keten bezleri
gördü.
7 Yeşua'nın başına sarılmış olan peşkir de oradaydı. Peşkir keten bezlerle birlikte
değildi, ayrı bir yerde sarılmış duruyordu.
8 O zaman mezara ilk gelen diğer öğrenci de içeri girip gördü ve iman etti.
9 Çünkü Yeşua'nın ölümden dirilmesi gerektiğine ilişkin Kutsal Yazı'yı henüz
bilmiyorlardı.
10 Böylece öğrenciler yine kendi evlerine döndüler.
11 Mariyam dışarıda, mezarın başında durmuş ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine
baktı.
12 Yeşua'nın bedeninin yattığı yerde, biri başında, biri ayaklarında oturan beyazlar
içinde iki melek gördü.
13 Ona, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" diye sordular.
Onlara, "Çünkü Efendim'i alıp götürmüşler ve O'nu nereye koyduklarını bilmiyorum"
dedi.
14 Bunu söyledikten sonra arkasına döndü ve Yeşua'nın durduğunu gördü. O'nun Yeşua
olduğunu bilmiyordu.
15 Yeşua ona, "Kadın, niçin ağlıyorsun? Kimi arıyorsun?" dedi.
O'nu bahçıvan sanıp, "Efendim, eğer O'nu sen alıp götürdüysen, nereye koyduğunu
bana söyle de gidip O'nu alayım" dedi.
16 Yeşua ona, "Mariyam!" dedi.
Mariyam döndü ve O'na, "Rabbuni!"* dedi. Öğretmenim† demektir.
17 Yeşua ona, "Bana dokunma! Çünkü henüz Babam'ın yanına çıkmadım. Ama
kardeşlerime git ve onlara de ki, 'Benim Babam'ın ve sizin Babanız'ın, benim Tanrım'ın
ve sizin Tanrınız'ın yanına çıkıyorum' " dedi.
18 Magdalalı Mariyam öğrencilere gelip Efendi'yi gördüğünü ve Efendi'nin kendisine
bu şeyleri söylediğini onlara bildirdi.
19 Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrenciler Yahudiler'den korktukları için
bulundukları yerin kapıları kilitli vaziyette toplanmışlardı. Yeşua gelip ortada durdu ve
onlara "Size esenlik olsun!" dedi.
20 Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Efendi'yi
görünce sevindiler.

---

* **20:16** Rabbuni, İbranice'de "büyük öğretmen" anlamına gelen kelimenin harf tercümesidir. † **20:16** veya Efendi

21 Yeşua bunun üzerine yine onlara, “Size esenlik olsun!” dedi. “Baba beni nasıl
gönderdiyse, ben de sizi gönderiyorum.”
22 Bunu söyledikten sonra üzerlerine üfleyerek onlara şöyle dedi, “Kutsal Ruh’u alın!
23 Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur. Kimin günahlarını alıkoyarsanız,
alıkonmuş olur.”
24 Ancak Onikiler’den biri olup “Didimos”‡ denilen Tomas, Yeşua geldiğinde
yanlarında değildi.
25 Bunun üzerine diğer öğrenciler ona, “Biz Efendi’yi gördük!” dediler.
Ama Tomas onlara, “Ellerindeki çivilerin izini görmedikçe, çivilerin deldiği yerlere
parmağımla dokunmadıkça ve elimi O’nun böğrüne sokmadıkça, inanmam” dedi.
26 Aradan sekiz gün geçmişti. Yeşua’nın öğrencileri yine içerideydi ve Tomas da onlarla
birlikteydi. Kapılar kilitliyken Yeşua gelip ortada durdu. “Size esenlik olsun” dedi.
27 Sonra Tomas’a, “Parmağını buraya uzat ve ellerimi gör” dedi. “Elini uzat böğrüme
koy. İnançsızlık etme, inan!”
28 Tomas O’na, “Efendim ve Tanrım!” diye yanıt verdi.
29 Yeşua ona, “Beni gördüğün için mi § iman ettin?” dedi. “Görmeden iman edenlere
ne mutlu.”
30 Yeşua, öğrencilerinin önünde bu kitapta yazılı olmayan daha birçok belirtiler yaptı.
31 Ama bunlar, Yeşua’nın Tanrı’nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman
ederek O’nun adıyla hayata sahip olasınız diye yazılmıştır.

21

1 Bu şeylerden sonra Yeşua, Taberiye Denizi’nin kıyısında öğrencilerine yine kendisini
gösterdi. O kendisini böyle gösterdi.
2 Simon Petrus, “Didimos”* denilen Tomas, Galile Kana’lı Natanel, Zebedi’nin oğulları
ve diğer iki öğrencisi birlikteydiler.
3 Simon Petrus onlara, “Ben balık tutmaya gidiyorum” dedi.
Diğerleri, “Biz de seninle geliyoruz” dediler. Hemen çıkıp tekneye bindiler. O gece
hiçbir şey tutamadılar.
4 Artık gün doğarken, Yeşua kıyıda duruyordu. Ancak öğrenciler O’nun Yeşua olduğunu
bilmediler.
5 O zaman Yeşua onlara, “Çocuklar, yiyecek bir şeyiniz var mı?” dedi.
O’na “Hayır” diye yanıt verdiler.
6 Onlara, “Ağı teknenin sağ tarafına atın, bir miktar bulacaksınız” dedi.
Bunun üzerine, ağı attılar. Ama balık bolluğundan ağı çekemiyorlardı.
7 O zaman Yeşua’nın sevdiği öğrenci Petrus’a, “Bu Efendi’dir!” dedi.
Simon Petrus O’nun Efendi olduğunu duyunca üstlüğünü sarınıp (çünkü çıplaktı)
denize atladı.
8 Diğer öğrenciler de balık dolu ağı çekerek küçük bir tekneyle geldiler. Çünkü karadan
uzakta değildiler, ancak iki yüz arşın† açıkta idiler.
9 Karaya çıktıklarında, orada kömür ateşi, ateşin üzerinde duran balık ve ekmek
gördüler.
10 Yeşua onlara, “Az önce tuttuğunuz şu balıklardan getirin” dedi.
11 Simon Petrus tekneye çıktı ve tam yüz elli üç büyük balıkla dolu ağı karaya çekti. O
kadar çok balık olmasına rağmen, ağ yırtılmamıştı.
12 Yeşua onlara, “Gelin ve sabah yemeği yiyin!” dedi.
Öğrencilerinden hiçbiri O’na, “Sen kimsin?” diye sormaya cesaret edemedi. Çünkü
Efendi olduğunu biliyorlardı.

---

‡ **20:24** veya ikiz § **20:29** TR “Tomas”ı ekler * **21:2** veya ikiz † **21:8** 200 arşın yaklaşık yaklaşık 91 metredir

13 Sonra Yeşua gidip ekmeği aldı, onlara verdi. Aynı şekilde balıkları da verdi.
14 Bu, Yeşua'nın ölümden dirildikten sonra öğrencilerine üçüncü kez görünüşüydü.
15 Böylece sabah yemeğini yedikten sonra Yeşua, Simon Petrus'a, "Ey Yona oğlu Simon, beni bunlardan daha çok seviyor musun?" dedi.
Petrus, "Evet, Efendimiz, seni sevdiğimi biliyorsun" dedi.
Ona, "Kuzularımı otlat" dedi.
16 Ona ikinci kez, "Yona oğlu Simon, beni seviyor musun?" dedi.
Petrus O'na, "Evet, Efendimiz, seni sevdiğimi biliyorsun" deyince, Yeşua ona, "Koyunlarıma bak" dedi.
17 Ona üçüncü kez, "Yona oğlu Simon, beni seviyor musun?" dedi.
Petrus, Yeşua'nın kendisine üçüncü kez "Beni seviyor musun?" diye sormasına kederlendi. O'na, "Efendimiz, sen her şeyi bilirsin. Seni sevdiğimi biliyorsun" dedi.
Yeşua ona, "Koyunlarımı otlat.
18 Sana doğrusunu söyleyeyim, gençken kendini giydirip, istediğin yere giderdin. Ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın ve bir başkası seni giydirip gitmek istemediğin yere götürecek" dedi.
19 Bunu, ne tür bir ölümle Tanrı'yı yüceltteceğini işaret etmek için söyledi. Bunu söyledikten sonra ona, "Ardımdan gel" dedi.
20 Sonra Petrus arkasını dönünce bir öğrencinin takip ettiğini gördü. Bu, Yeşua'nın sevdiği, akşam yemeğinde Yeşua'nın göğsüne yaslanmış, "Efendimiz, sana kim ihanet edecek?" diye soran öğrenciydi.
21 Petrus onu görünce Yeşua'ya, "Efendimiz, bu adama ne olacak?" dedi.
22 Yeşua ona, "Ben gelinceye dek onun kalmasını istiyorsam, bundan sana ne?" dedi. "Sen ardımdan gel."
23 Bu nedenle, kardeşler‡ arasında bu öğrencinin ölmeyeceğine dair bir söz çıktı. Ama Yeşua ona ölmeyeceğini söylememişti, "Eğer ben gelinceye dek kalmasını istiyorsam, bundan sana ne?" demişti.
24 Bu şeylere tanıklık eden ve bu şeyleri yazan öğrenci budur. Biz onun tanıklığının doğru olduğunu biliyoruz.
25 Yeşua'nın yaptığı başka çok şeyler daha vardı. Bunların hepsi bir bir yazılmış olsaydı, sanırım yazılan kitaplar dünyaya bile sığmazdı.

‡ **21:23** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime aynı zamanda "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da doğru şekilde çevrilebilir.

ELÇİLERİN İŞLERİ

1 Ey Teofilos, ilk kitapta, Yeşua'nın yapmaya ve öğretmeye başladığı,
2 seçmiş olduğu elçilere Kutsal Ruh aracılığıyla buyruk verdikten sonra göğe alındığı
güne dek olan bütün şeyler hakkında yazmıştım.
3 Acı çektikten sonra çok kanıtlarla kendisini diri olarak da onlara gösterdi. Kırk gün
boyunca onlara görünüp Tanrı'nın Krallığı hakkında konuştu.
4 Kendileriyle bir aradayken onlara şu buyruğu verdi: "Yeruşalem'den ayrılmayın,
benden işitmiş olduğunuz Baba'nın vaadinin gerçekleşmesini bekleyin.
5 Çünkü Yuhanna suyla vaftiz etmişti, ama siz çok gün geçmeden Kutsal Ruh'la vaftiz
edileceksiniz."
6 Elçiler bir araya geldiklerinde O'na, "Efendimiz, İsrael'e krallığı şimdi mi geri
vereceksin?" diye sordular.
7 Onlara, "Baba'nın kendi yetkisiyle belirlemiş olduğu zamanları ve mevsimleri
bilmek size düşmez" dedi.
8 "Ama Kutsal Ruh üzerinize gelince güç alacaksınız. Yeruşalem'de, bütün Yahudiye'de,
Samariya'da ve dünyanın en uzak yerlerinde benim tanıklarım olacaksınız."
9 Bu şeyleri söyledikten sonra, onlar bakarken yukarı alındı. Bir bulut O'nu gözlerinin
önünden aldı.
10 O giderken onlar gözlerini gökyüzüne dikmiş bakıyorlardı. İşte,* beyaz giysiler içinde
iki adam yanlarında durup dediler,
11 "Ey Galileliler, neden durmuş gökyüzüne bakıp duruyorsunuz? Aranızdan
gökyüzüne alınan bu Yeşua, gökyüzüne gittiğini nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri
gelecektir."
12 O zaman onlar, Yeruşalem'e, Şabat günü yolculuğu yakınlığında olan Zeytinlik
denilen dağdan Yeruşalem'e döndüler.
13 Girdikleri zaman kaldıkları evin üst katına çıktılar. Bunlar Petrus, Yuhanna, Yakov,
Andreas, Filipus, Tomas, Bartalmay, Matta, Alfay oğlu Yakov, Yurtsever Simon ve
Yakov'un oğlu Yahuda'ydı.
14 Onların hepsi, kadınlar, Yeşua'nın annesi Mariyam ve kardeşleri hep birlikte yüksek
sesle sürekli dua ediyorlardı.
15 O günlerde Petrus (yaklaşık yüz yirmi kişi) öğrencilerin ortasında ayağa kalkıp şöyle
dedi:
16 "Kardeşler, Yeşua'yı tutuklayanlara yol gösteren Yahuda hakkında Kutsal Ruh'un
David'in ağzıyla önceden söylemiş olduğu şu Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi gerekiyordu.
17 Çünkü o bizden sayıldı, bu hizmette o da payını aldı.
18 Şimdi bu adam, kötülüğünün ödülüyle bir tarla edindi. Sonra baş aşağı düştü,
bedeni yarıldı ve bağırsaklarının hepsi dışarı fırladı.
19 Bunu Yeruşalem'de yaşayan herkes öğrendi. Tarlaya kendi dillerinde 'Akeldama'
yani 'Kan Tarlası' dediler.
20 Çünkü Mezmurlar Kitabı'nda şöyle yazılmıştır:
" 'Onun meskeni ıssız kalsın.
İçinde kimse oturmasın.'✡
Ve,
'Makamını başka birisi alsın.' "✡

---

* **1:10** "İşte", "ἰδοὺ"dan, bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. ✡ **1:20** MEZMURLAR 69:25 ✡ **1:20** MEZMURLAR 109:8

21 “Bunun için, Efendi Yeşua’nın aramızda girip çıktığı bütün zaman boyunca bize eşlik
eden adamlardan,
22 Yuhanna’nın vaftizinden başlayarak yanımızdan alındığı güne dek, bunlardan biri
O'nun dirilişine bizimle birlikte tanık olması gerekiyor.”
23 İki kişiyi öne sürdüler: Barsabba denilen ve Yustus diye de bilinen Yosef ve Mattiyas.
24 Dua edip dediler, “Ey Efendimiz, bütün insanların yüreğini bilen sen, bu ikisinden
hangisini seçtiğini göster de,
25 Bu hizmette ve elçilik görevinde, Yahuda’nın kendi yerine gitmek için, onun düştüğü
yeri alsın.”
26 Onlar için kura çektiler. Kura Mattiyas’a düştü ve on bir elçiyle sayıldı.

2

1 Pentekost Günü geldiğinde, hepsi bir arada aynı yerdeydiler.
2 Ansızın gökyüzünden, güçlü bir rüzgârın sesi gibi bir ses geldi ve oturdukları bütün
evi doldurdu.
3 Ateşe benzer diller göründü ve onlara dağılıp her birinin üzerine kondu.
4 Hepsi Kutsal Ruh'la doldu ve Ruh onlara konuşma yeteneği verdiği için başka
dillerde konuşmaya başladılar.
5 O sırada Yeruşalem'de, göğün altındaki her ulustan inançlı Yahudiler oturuyordu.
6 Bu sesi duyunca kalabalık şaşkınlık içinde toplandı. Çünkü herkes onların kendi
dilinde konuştuğunu duyuyordu.
7 Hepsi hayret ve şaşkınlık içinde birbirlerine şöyle dediler: “İşte, bu konuşanların
hepsi Galileli değil mi?
8 Nasıl biz, her birimiz kendi ana dilimizi duyuyoruz?
9 Biz, Persler, Medler, Elamlılar, Mezopotamya'da, Yahudiye’de, Kapadokya’da,
Pontus’da, Asya İli’nde,
10 Frigya’da, Pamfilya’da, Mısır’da, Libya yörelerinde, Krine çevresinde oturanlar,
Roma’dan hem Yahudiler hem de Yahudilik inancını benimseyen misafirler,
11 Giritliler ve Araplar’ı duyuyoruz. Tanrı’nın büyük işlerini kendi dilimizde
konuştuklarını duyuyoruz!”
12 Hepsi şaşkına döndü ve birbirlerine, “Bunun anlamı nedir?” dediler.
13 Bazıları, “Bunlar taze şarapla dolmuşlar” diyerek alay ettiler.
14 Ama Onbirler’le birlikte ayağa kalkan Petrus sesini yükselterek onlara şöyle dedi:
“Ey Yahudiyeliler ve Yeruşalem’de oturan herkes, sözlerime kulak verin, bu durumu
size açıklayayım.
15 Çünkü sizin sandığınız gibi bunlar sarhoş değiller, çünkü günün henüz üçüncü
vakti.*
16 Ama bu olan, Peygamber Yoel aracılığıyla söylenmiştir:
17 ‘Son günlerde olacak, diyor Tanrı,
Ruhum’u bütün insanların üzerine dökeceğim.
Oğullarınız ve kızlarınız peygamberlik edecekler.
Gençleriniz görümler,
yaşlılarınız da rüyalar görecek.
18 Evet, ve o günlerde erkek kadın
hizmetkârlarımın üzerine Ruhum‘u dökeceğim,
onlar da peygamberlik edecekler.
19 Yukarıda, gökyüzünde harikalar göstereceğim,
aşağıda, yeryüzünde belirtiler,
kan, ateş ve duman bulutları görülecek.

* **2:15** sabah saat 9:00 civarı

20 Efendi'nin büyük ve görkemli günü gelmeden önce
Güneş karanlığa,
ay da kana dönecek.
21 O zaman, Efendi'nin adını çağıran herkes kurtulacak.' "✡
22 "Ey İsraelliler, bu sözleri dinleyin! Nazaretli Yeşua, bildiğiniz gibi, Tanrı'nın, kendisi aracılığıyla aranızda yaptığı büyük işler, harikalar ve belirtilerle Tanrı tarafından size kanıtlanmış bir adamdı.
23 Tanrı'nın belirlenmiş amacı ve ön bilgisi uyarınca elinize verilen bu adamı, yasa tanımaz kişilerin aracılığıyla çarmıha gerip öldürdünüz.
24 Tanrı O'nun ölüm acılarına son vererek O'nu diriltti. Çünkü O'nun ölüm tarafından tutulması olanaksızdı.
25 David O'nun hakkında şöyle der:
'Efendi'yi her zaman önümde gördüm,
sağımda durduğu için sarsılmam.
26 Bu yüzden yüreğim mutlu, dilim sevinçlidir.
Üstelik bedenim de umut içinde oturacak;
27 çünkü sen canımı Hades'te† bırakmayacaksın,
kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.
28 Hayat yollarını bana bildirdin.
Varlığınla beni sevinçle dolduracaksın.'✡
29 "Kardeşler, size büyük atamız David'in hem öldüğünü, hem de gömüldüğünü ve mezarının bugüne dek burada olduğunu açıkça söyleyebilirim.
30 Bu nedenle, bir peygamber olarak ve Tanrı'nın kendisine ant içerek, kendi bedeninin ürününden, bedene göre, Mesih'i‡ tahtına oturtmak üzere dirilteceğini bildiğinden,
31 bunu önceden görerek, Mesih'in dirilişinden söz etti, canının Hades'te§ bırakılmadığını ve bedeninin çürümediğini söyledi.
32 Tanrı'nın dirilttiği bu Yeşua'nın hepimiz tanıklarıyız.
33 Böylece Tanrı'nın sağ eliyle yüceltilmiş ve Baba'dan Kutsal Ruh'un vaadini almış olarak, şimdi sizin bu gördüğünüzü ve işittiğinizi dökmüştür.
34 Çünkü David göklere yükselmedi ama şöyle diyor:
Efendi, Efendim'e dedi ki,
35 Ben düşmanlarını ayaklarının altına serene dek,
sağımda otur.✡' "
36 "Bütün İsrael halkı şunu kesin olarak bilsin ki, Tanrı, çarmıha gerdiğiniz bu Yeşua'yı hem Efendi hem de Mesih yaptı."
37 Bunu duyunca yüreklerine indi ve Petrus'a ve öbür elçilere, "Kardeşler, ne yapalım?" dediler.
38 Petrus onlara, "Günahlarınızın bağışlanması için Yeşua Mesih'in adıyla her biriniz tövbe edin ve vaftiz olun" dedi. "Böylelikle Kutsal Ruh armağanını alacaksınız.
39 Çünkü bu vaat size, çocuklarınıza ve Tanrımız Efendi'nin kendine çağıracağı uzaktaki herkesedir."
40 Petrus daha birçok sözle tanıklıkta bulundu. "Kendinizi bu çarpık kuşaktan kurtarın!" diyerek onları uyardı.
41 O zaman onun sözünü sevinçle kabul edenler vaftiz edildi. O gün yaklaşık üç bin can daha katıldı.
42 Bunlar elçilerin öğretisinde ve paydaşlıkta, ekmek bölmede ve duada kararlılıkla devam ettiler.

✡ **2:21** YOEL 2:28-32 † **2:27** veya Cehennem ✡ **2:28** MEZMURLAR 16:8-11 ‡ **2:30** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. § **2:31** veya Cehennem ✡ **2:35** MEZMURLAR 110:1

43 Her canın üzerine korku geldi. Elçiler aracılığıyla birçok harika ve belirti yapılıyordu.
44 İnananların hepsi bir aradaydı ve her şeyleri ortaktı.
45 Mallarını ve mülklerini satıyor ve bunları herkese ihtiyacına göre dağıtıyorlardı.
46 Her gün tapınakta birlik içinde kararlılıkla devam ettiler ve evde ekmek bölüp, sevinç ve yürekten bir içtenlikle yemek yiyorlardı.
47 Tanrı'yı övüyor ve bütün halkın gözünde lütuf buluyorlardı. Efendi, kurtulanları her gün topluluğa katıyordu.

3

1 Petrus ve Yuhanna dua zamanı olan dokuzuncu vakitte* tapınağa çıkıyorlardı.
2 Ana karnından topal olan bir adam her gün oraya getirilir, tapınağın Güzel Kapı denilen kapısına koyarlardı. Tapınağa girenlerden yoksulluk için bağış dilenirdi.
3 Adam Petrus'la Yuhanna'nın tapınağa girmek üzere olduğunu görünce, onlardan yoksulluk için bağış istedi.
4 Petrus ve Yuhanna gözlerini adama dikip, "Bize bak" dedi.
5 Adam onlardan bir şey almayı umarak onları dinliyordu.
6 Ama Petrus, "Altınım ve gümüşüm yok, ama bende olanı sana veriyorum" dedi. "Nazaretli Yeşua Mesih'in adıyla, kalk ve yürü!"
7 Onu sağ elinden tutup kaldırdı. Hemen adamın ayakları ve topuk kemikleri güç kazandı.
8 Sıçrayarak ayağa kalktı ve yürümeye başladı. Yürüyüp sıçrayarak, Tanrı'yı överek onlarla birlikte tapınağa girdi.
9 Bütün halk onun yürüdüğünü ve Tanrı'yı övdüğünü gördü.
10 Onun, tapınağın Güzel Kapısı'nda yoksulluk için dilenen adam olduğunu anladılar. Ona olanlar karşısında hayret ve şaşkınlıkla dolmuşlardı.
11 İyileşen topal adam Petrus'la Yuhanna'yı bırakmazken, bütün halk büyük şaşkınlıkla Solomon'un Eyvanı denilen yere, onlara doğru koştu.
12 Petrus bunu görünce halka şöyle karşılık verdi: "Ey İsrailliler, bu adama neden şaşıyorsunuz? Sanki kendi gücümüzle ya da kendi tanrısallığımızla onu yürütmüşüz gibi, niçin gözlerinizi bize dikiyorsunuz?
13 Avraham'ın, İshak'ın, Yakov'un Tanrısı, atalarımızın Tanrısı, Hizmetkârı Yeşua'yı yüceltti. Siz O'nu teslim ettiniz. Pilatus O'nu salıvermeye karar verdiğinde siz O'nu Pilatus'un önünde reddetmiştiniz.
14 Kutsal ve adil Olan'ı reddedip bir katilin size verilmesini istediniz.
15 Hayat Hükümdarı'nı öldürdünüz, Tanrı O'nu ölümden diriltti. Bizler bunun tanıklarıyız.
16 O'nun adındaki imanla, O'nun adı gördüğünüz ve tanıdığınız bu adamı güçlü kıldı. Evet, O'nun aracılığıyla olan iman, hepinizin önünde ona bu tam sağlığı verdi."
17 "Kardeşler,† bunu, yöneticileriniz gibi sizin de bilmeden yaptığınızı biliyorum.
18 Ama bütün peygamberlerin ağzından Mesih'in acı çekeceğini önceden bildiren Tanrı, sözünü böylece yerine getirmiş oldu."
19 "Bu nedenle tövbe edin ve Tanrı'ya dönün ki, günahlarınız silinsin. Böylece Efendi'nin önünden yenilenme zamanları gelebilsin.
20 Önceden sizin için atanmış olan Mesih Yeşua'yı göndersin.
21 Tanrı'nın kutsal peygamberlerinin ağzından çok önceden söylediği, her şeyin yeniden kurulacağı zamana dek, gök O'nu kabul etmelidir.

---

* **3:1** Saat 15:00 † **3:17** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime aynı zamanda "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da doğru şekilde çevrilebilir.

22 Nitekim Moşe atalarımıza şöyle demişti: ‘Efendi Tanrımız sizin için kardeşleriniz
arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak. Size ne söylerse söylesin, her konuda O'nu
dinleyeceksiniz.
23 O peygamberi dinlemeyen her can halkın arasından tümüyle yok edilecektir.’✡
24 Evet, Samuel’den beri ve ondan sonra konuşan peygamberlerin tümü de bu günleri
bildirdiler.
25 Sizler peygamberlerin ve Tanrı’nın Avraham’a, ‘Yeryüzündeki bütün aileler senin
soyun‡ aracılığıyla kutsanacak’ diyerek atalarımızla yaptığı antlaşmanın çocuklarısınız.✡
26 Tanrı, kötülüklerinizden döndürüp sizi kutsamak için Hizmetkârı’nı, Yeşua’yı diriltip
önce size gönderdi.”

4

1 Onlar halka konuşurken, kâhinler, tapınak komutanı ve Sadukiler yanlarına geldiler.
2 Halka öğrettikleri ve Yeşua aracılığıyla ölülerden dirilişi duyurdukları için
sinirlenmişlerdi.
3 Ellerini üzerlerine koydular ve ertesi güne kadar gözaltında tuttular, çünkü artık
akşam olmuştu.
4 Ama sözü duyanların birçoğu iman etti. İmanlı erkeklerin sayısı yaklaşık beş bin
oldu.
5 Sabahleyin, onların yöneticileri, ihtiyarları ve yazıcıları Yeruşalem'de toplandılar.
6 Başkâhin Hanan, Kayafa, Yuhanna, İskender ve başkâhinin akrabalarının hepsi
oradaydı.
7 Petrus’la Yuhanna’yı ortalarında durdurup, “Bunu hangi güçle ya da hangi adla
yaptınız?” diye sordular.
8 O zaman Kutsal Ruh’la dolan Petrus onlara şöyle dedi: “Ey halkın yöneticileri ve
İsrael’in ihtiyarları!
9 Eğer bugün sakat bir adama yapılan iyilik nedeniyle bizden hesap soruluyorsa, bu
adamın nasıl iyileştirildiği konusunda,
10 hepiniz ve bütün İsrael halkı şunu bilsin ki, bu adam çarmıha gerdiğiniz ve Tanrı’nın
ölümden dirilttiği Nazaretli Yeşua Mesih’in adıyla, O'nda önünüzde sağlam duruyor.
11 O, ‘Siz yapıcıların değersiz saydığı, köşenin baş taşı olan Taş’tır.’✡
12 Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur, çünkü göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi
kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur!”
13 Şimdi Petrus ve Yuhanna’nın cesaretini görüp onların eğitimsiz ve cahil insanlar
olduklarını anladıklarında, şaştılar. Yeşua’yla birlikte olduklarını fark ettiler.
14 İyileşen adamın Petrus ve Yuhanna’nın yanlarında durduğunu görünce, hiçbir
karşılık veremediler.
15 Ama onların kuruldan dışarı çıkarılmalarını buyurduktan sonra, kendi aralarında
tartıştılar.
16 “Bu adamları ne yapacağız? Çünkü onlar aracılığıyla, Yeruşalem'de oturan herkesin
açıkça görebileceği gibi, dikkate değer bir mucize yapıldı ve bunu inkâr edemeyiz.
17 Ama bu, halk arasında daha fazla yayılmasın diye, onları tehdit edelim. Öyle ki,
bundan böyle Yeşua’nın adından kimseye söz etmesinler” dediler.
18 Onları çağırdılar, Yeşua’nın adıyla hiç konuşmamalarını ve öğretmemelerini
buyurdular.
19 Ama Petrus’la Yuhanna onlara şu karşılığı verdiler: “Sizi Tanrı’dan çok dinlemek
Tanrı gözünde doğru mudur? Buna kendiniz karar verin.
20 Çünkü biz gördüğümüz ve duyduğumuz şeyleri anlatmadan edemeyiz.”

✡ **3:23** YASA'NIN TEKRARI 18:15,18-19 ‡ **3:25** veya tohum ✡ **3:25** YARATILIŞ 22:18; 26:4 ✡ **4:11** MEZMURLAR 118:22

21 Onları daha fazla tehdit ettikten sonra, halk yüzünden onları cezalandırmanın bir
yolunu bulamayıp serbest bıraktılar. Çünkü yapılan bu şey için herkes Tanrı'yı
yüceltiyordu.
22 Bu şifa mucizesinin yapıldığı adam kırk yaşını geçmişti.
23 Serbest bırakıldıktan sonra arkadaşlarının yanına döndüler. Başkâhinlerle ileri
gelenlerin kendilerine söyledikleri her şeyi onlara anlattılar.
24 Bunu duyunca, hep birlikte seslerini yükselterek Tanrı'ya şöyle dediler: "Ey
Efendimiz! Gökyüzünü, yeryüzünü, denizi ve onlarda bulunan her şeyi yaratan sensin.
25 Hizmetkârın David'in ağzından bildirdin:
'Uluslar neden hiddetlendi,
halklar neden boş şey tasarlıyor?
26 Yeryüzü kralları karşı koyuyor, Yönetenler, Efendi'ye ve Mesih'ine* karşı birlikte
düzen kuruyor.' "✡
27 "Gerçekten,† Hirodes ve Pontius Pilatus, öteki uluslar ve İsrael halkıyla birlikte,
meshettiğin kutsal Hizmetkâr'ın Yeşua'ya karşı,
28 Senin elinin ve tasarının önceden olmasını kararlaştırdığı her şeyi yapmak için bir
araya toplandılar.
29 Şimdi, Efendimiz, onların savurduğu tehditlere bak! Sözünü tam bir cesaretle
duyurabilmek için biz hizmetkârlarına güç ver.
30 Kutsal Hizmetkâr'ın Yeşua'nın adıyla hastaları iyileştirmek için, belirtiler ve
harikalar yapmak için elini uzat."
31 Dua ettikten sonra toplandıkları yer sarsıldı. Hepsi Kutsal Ruh'la doldu ve
Tanrı'nın sözünü cesaretle duyurdular.
32 İnananlar kalabalığı tek yürek ve tek candı. Onlardan hiçbiri sahip olduğu bir şey
için "Bu benimdir" demiyordu, ama her şeyleri ortaktı.
33 Elçiler büyük bir güçle Efendi Yeşua'nın dirildiğine tanıklık ediyorlardı. Hepsinin
üzerinde büyük bir lütuf vardı.
34 Aralarında yoksul olan yoktu. Toprak ya da ev sahibi olanlar bunları satıyor,
35 sattıklarının bedelini getirip elçilerin ayaklarının önüne koyuyordu; dağıtım da her
birinin ihtiyacına göre yapılıyordu.
36 Elçiler tarafından Barnabas, (yani Teşvik Oğlu diye tercüme edilir) diye de anılan,
Kıbrıs'lı bir Levili olan Yosef'in,
37 Bir tarlası vardı, onu sattı parayı getirip elçilerin ayaklarına bıraktı.

5

1 Ancak Hananya adında bir adam, karısı Safira'yla birlikte bir mülk sattı.
2 Paranın bir kısmını kendine sakladı. Karısı da bunun farkındaydı, sonra paranın
belli bir kısmını getirip elçilerin ayakları önüne bıraktı.
3 Petrus, "Hananya, neden Şeytan yüreğini doldurdu, Kutsal Ruh'a yalan söyledin ve
tarlanın bedelinin bir kısmını sakladın?" dedi.
4 O dururken, senin değil miydi? Satıldıktan sonra senin elinde değil miydi? Nasıl
oldu da bu şeyi yüreğine koydun? Sen insanlara değil, Tanrı'ya yalan söyledin."
5 Hananya bu sözleri duyunca yere düşüp öldü. Bunları duyan herkesin üzerine büyük
bir korku geldi.
6 Gençler kalkıp onu kefenlediler ve dışarı taşıyıp gömdüler.
7 Yaklaşık üç saat sonra karısı olanlardan habersiz içeri girdi.
8 Petrus ona, "Söyle bana, mülkü bu kadara mı sattınız?" diye karşılık verdi.
Kadın, "Evet, o kadara" dedi.

---

* **4:26** Mesih (Grekçe) ve Mesih (İbranice) her ikisi de Meshedilmiş Olan anlamına gelir. ✡ **4:26** MEZMURLAR 2:1-2
† **4:27** NU "bu kentte" ifadesini ekler

9 Petrus ona, “Efendi'nin Ruhu'nu sınamak için nasıl oldu da anlaştınız? İşte, kocanı gömenlerin ayakları kapıda, seni dışarı taşıyacaklar” dedi.
10 Kadın hemen onun ayaklarının dibine düşüp öldü. İçeri giren gençler onu ölü buldular. Onu da dışarı taşıyıp kocasının yanına gömdüler.
11 Bütün topluluğun ve bunları duyanların hepsinin üzerine büyük bir korku geldi.
12 Elçiler aracılığıyla halk arasında birçok belirti ve harikalar yapılıyordu. Hepsi birlikte Solomon’un Eyvanı’nda bulunuyordu.
13 Halk onlara büyük saygı duyduğu halde, geri kalan hiç kimse onlara katılmaya cesaret edemiyordu.
14 İman eden daha bir çok erkek ve kadın Efendi'ye katılıyordu.
15 Öyle ki, yoldan geçen Petrus’un hiç değilse gölgesi bazılarının üzerine düşsün diye insanlar, hastaları sokaklara çıkarıp yatak ve döşekler üzerine yatırıyorlardı.
16 Kalabalığın bir kısmı da Yeruşalem çevresindeki kentlerden geldiler, hastaları ve kirli ruhlar tarafından işkence görenleri getirdiler ve hepsi iyileştiler.
17 Ama başkâhin ve onunla birlikte olanların hepsi (bu Sadukiler mezhebidir) kalktılar ve kıskançlıkla doldular.
18 Elçilerin üzerine ellerini koyduktan sonra onları göz altına aldılar.
19 Ama Efendi’nin bir meleği geceleyin zindan kapılarını açıp onları dışarı çıkarttı.
20 “Gidin, tapınakta durun ve bu Hayat Sözleri’nin tümünü halka bildirin” dedi.
21 Onlar bunu duyunca gün ağarırken tapınağa girip öğrettiler. Ancak başkâhin ve onunla birlikte olanlar gelip Yüksek Kurul’u, İsrael'in çocuklarının bütün ileri gelenlerini bir araya çağırdılar ve onları getirtmeleri için zindana adam gönderdiler.
22 Ama görevliler zindana vardıklarında onları bulamadılar. Geri dönüp şu haberi verdiler:
23 “Tutukevini kapalı ve kilitli bulduk. Nöbetçiler de kapılarda bekliyordu. Ama kapıları açtığımızda içeride kimseyi bulamadık!”
24 Tapınak komutanıyla başkâhinler bu sözleri duyunca onlar hakkında ve bu nereye varacak diye şaşkına döndüler.
25 Biri gelip onlara, “İşte, zindana attığınız adamlar tapınakta durmuş halka öğretiyor” dedi.
26 Bunun üzerine komutan görevlilerle birlikte gidip onları zor kullanmadan getirdi. Çünkü halkın kendilerini taşlamasından korkuyorlardı.
27 Onları getirip Yüksek Kurul’un önüne koydular. Başkâhin onları sorgulayıp,
28 “Size bu isimle öğretmemenizi kesin bir dille buyurmadık mı?” dedi. “İşte, Yeruşalem’i kendi öğretilerinizle doldurdunuz ve bu adamın kanını üzerimize getirmek istiyorsunuz”
29 Ama Petrus ve elçiler, “İnsanlardan çok Tanrı’ya itaat etmeliyiz” diye karşılık verdiler.
30 “Sizin ağaca asıp öldürdüğünüz Yeşua’yı atalarımızın Tanrısı diriltti.
31 İsrael’e tövbe ve günahların bağışlanmasını vermek için Tanrı O’nu Hükümdar ve Kurtarıcı olarak kendi sağına yükseltti.
32 Biz bu şeylerin tanıklarıyız. Tanrı’nın kendisine itaat edenlere verdiği Kutsal Ruh da tanıktır.”
33 Ama onlar bunu duyduklarında yüreklerine hançer saplandı ve onları öldürmeye karar verdiler.
34 Ama halkın tümü tarafından saygı duyulan bir Kutsal Yasa öğretmeni olan Gamaliel adındaki bir Ferisi Yüksek Kurul’da ayağa kalktı, elçilerin kısa bir süre için dışarı çıkarılmasını buyurdu.
35 Kurul üyelerine şöyle dedi: “Ey İsraelliler, bu adamlar hakkında yapmak üzere olduğunuz şeye dikkat edin.

36 Çünkü bu günlerden önce kendini önemli biri gibi gösteren Tevdas ayaklanmıştı. Dört
yüz kadar adam da ona katılmıştı. Tevdas öldürüldü, sözünü dinleyenlerin hepsi de
dağıldı, yok oldular.
37 Onun ardından, nüfus sayımı yapıldığı günlerde Galileli Yahuda bazı insanları
peşinden sürükleyerek ayaklandı. O da yok oldu, sözünü dinleyenlerin hepsi de dağıldı.
38 Şimdi size diyorum ki, bu adamlardan ayrılın ve onları rahat bırakın. Çünkü eğer bu
öğüt ya da bu iş insanlardansa, yıkılacaktır.
39 Ama eğer Tanrı'dansa, onu yıkamazsınız, hatta kendinizi Tanrı'ya karşı savaşıyor
bulabilirsiniz!"
40 Onlar da ona katıldılar. Elçileri çağırtıp onları dövdüler. Yeşua'nın adından söz
etmemelerini buyurduktan sonra serbest bıraktılar.
41 Böylece onlar Yeşua'nın adından ötürü hakarete layık görüldükleri için sevinçle
Yüksek Kurul'un önünden ayrıldılar.
42 Her gün, tapınakta ve evde, öğretmekten ve Yeşua Mesih'i duyurmaktan
vazgeçmediler.

6

1 O günlerde öğrencilerin sayısı çoğalınca, Helenistler* İbraniler'e karşı şikâyette
bulundular; çünkü onların dul kadınları günlük hizmette ihmal ediliyordu.
2 Onikiler, öğrencilerden oluşan kalabalığı yanlarına çağırıp, "Tanrı sözünü bırakıp
sofralarda hizmet etmemiz uygun olmaz" dediler.
3 Bu nedenle, kardeşler, aranızdan iyilikleriyle tanınan, Kutsal Ruh'la ve bilgelikle
dolu yedi kişi seçin; onları bu işin başına atayalım.
4 Ama biz duada ve sözün hizmetinde kararlılıkla devam edeceğiz."

5 Bu sözler bütün topluluğu memnun etti. İmanla ve Kutsal Ruh'la dolu bir adam olan
Stefanos'u, Filipus'u, Prohoros'u, Nikanor'u, Timon'u, Parmenas'ı ve Yahudiliğe dönen
Antakyalı Nikolas'ı seçtiler.
6 Onları elçilerin önünde durdurdular. Elçiler de dua ettikten sonra, ellerini onların
üzerlerine koydular.
7 Tanrı'nın sözü yayılıyor, Yeruşalem'deki öğrencilerin sayısı çok artıyordu. Kâhinlerden
büyük bir topluluk imana itaat etti.

8 İmanla ve güçle dolu olan Stefanos halk arasında büyük belirtiler ve harikalar
yapıyordu.
9 Ama Özgürlükçüler Havrası diye anılan havradan bazıları ve Kirene'den,
İskenderiye'den, Kilikya'dan ve Asya İli'nden bazı kişiler, Stefanos'la çekişiyorlardı.
10 Ama Stefanos'un konuşmasındaki bilgeliğe ve Ruh'a karşı koyamadılar.
11 Sonra gizlice adamları kandırıp onlara, "Stefanos'un Moşe'ye ve Tanrı'ya karşı
küfür dolu sözler söylediğini duyduk" dedirttiler.
12 Böylelikle halkı, ihtiyarları ve yazıcıları kışkırttılar, onun üzerine geldiler ve onu
yakaladılar, sonra Kurul'un önüne getirdiler.
13 "Bu adam bu kutsal yere ve Yasa'ya karşı konuşmaktan vazgeçmiyor" diyen yalancı
tanıklar koydular.
14 "Çünkü onun, 'Nazaretli Yeşua'nın burayı yıkacak ve Moşe'nin bize emanet ettiği
töreleri değiştirecek' dediğini duyduk."
15 Kurul'da oturanların hepsi, gözlerini ona dikince, yüzünün bir melek yüzüne
benzediğini gördüler.

---

* **6:1** Helenistler, İbrani kökenli olmalarına rağmen Grek dilini ve kültürünü kullanırlardı.

7

1 Başkâhin, “Bu şeyler böyle mi?” dedi.
2 Stefanos, “Kardeşler ve babalar, dinleyin” dedi. “Atamız Avraham, Harran’da
yaşamadan önce daha Mezopotamya’dayken Yüce Tanrı ona göründü.
3 Ve ona şöyle dedi: ‘Ülkenden ve akrabalarının yanından çık, sana göstereceğim diyara
gel.’✡
4 Bundan sonra Avraham Keldaniler’in ülkesinden çıkıp Harran’da yaşadı. Babası
öldükten sonra, oradan, Tanrı onu şimdi yaşamakta olduğunuz bu ülkeye getirdi.
5 Ona orada miras, ayak basacak kadar bile yer vermedi. Ona ve kendisinden sonra
gelecek soyuna, henüz çocuğu yokken, orayı mülk olarak vereceğine söz verdi.
6 Tanrı şöyle dedi: Soyundan gelenler yabancı bir memlekette yabancı olarak
yaşayacak, dört yüz yıl köle olarak çalıştırılacak ve kötü muamele görecekler.
7 Tanrı, “Köle olacakları ulusu yargılayacağım” dedi, “ve ondan sonra çıkıp bu yerde
bana hizmet edecekler.”✡
8 Tanrı ona sünnet antlaşmasını verdi. Böylece Avraham İshak’ın babası oldu ve onu
sekizinci gün sünnet etti. İshak Yakov’un babası oldu, Yakov da on iki büyük ataların
babası oldu.”
9 “Büyük atalar Yosef’i kıskanıp onu Mısır’a sattılar. Tanrı onunla birlikteydi.
10 Onu bütün sıkıntılarından kurtardı ve Mısır Kralı Firavun’un önünde Yosef’e lütuf ve
bilgelik verdi. Firavun onu Mısır’a ve bütün evi üzerine vali olarak atadı.
11 Bütün Mısır ve Kenan diyarı üzerine kıtlık ve büyük sıkıntı geldi. Atalarımız yiyecek
bulamadılar.
12 Ama Yakov Mısır’da buğday olduğunu duyunca, ilk kez atalarımızı oraya gönderdi.
13 İkinci seferde Yosef kardeşlerine belli edildi, Yosef’in soyu da Firavun'a belli edildi.
14 Yosef haber gönderip babası Yakov’u, bütün akrabalarını, yetmiş beş canı çağırttı.
15 Yakov Mısır’a indi. Kendisi de atalarımız da orada öldüler.
16 Ve Şekem’e götürülerek, Avraham’ın Şekemli Hamor oğullarından gümüş karşılığında
satın almış olduğu mezara yatırıldı.”
17 “Ama Tanrı’nın Avraham’a verdiği sözün zamanı yaklaştığında, halk Mısır’da
büyüyüp çoğalmıştı.
18 Ülkede Yosef’i tanımayan başka bir kral çıktı.
19 O, bizim soyumuzdan yararlandı ve atalarımıza kötü davrandı ve hayatta
kalmasınlar diye, onları bebeklerini terk etmeye zorladı.
20 O sırada Moşe doğdu ve Tanrı önünde son derece güzel bir çocuktu. Üç ay babasının
evinde beslendi.
21 Moşe dışarı atılınca, Firavun’un kızı onu alıp öz oğlu gibi büyüttü.
22 Moşe’ye Mısırlılar’ın her bilgeliğinde öğretildi. Sözlerinde ve işlerinde güçlü biriydi.
23 Ama kırk yaşına gelince, yüreğine kardeşleri* olan İsrael'in çocuklarını görme isteği
geldi.
24 Onlardan birinin haksızlığa uğradığını görünce onu savundu. Mısırlı’ya vurup
ezilenin öcünü aldı.
25 Tanrı’nın onun eliyle kendilerini kurtaracağını kardeşlerim anlar diye
düşünüyordu. Ama onlar anlamadılar.”
26 “Ertesi gün onlar kavga ederken onlara göründü. Onları barıştırmak isteyerek,
‘Efendiler, siz kardeşsiniz. Neden birbirinize haksızlık ediyorsunuz?’ dedi.
27 Ama komşusuna haksızlık eden onu itip, ‘Seni kim başımıza yönetici ve yargıç yaptı?
28 Dün o Mısırlı’yı öldürdüğün gibi, beni de mi öldürmek istiyorsun?’✡ dedi.

✡ **7:3** YARATILIŞ 12:1 ✡ **7:7** YARATILIŞ 15:13-14 * **7:23** Burada “kardeşler” için kullanılan kelime, bağlamın izin verdiği yerlerde “kardeşler ve kız kardeşler” veya “kardeşler” olarak da doğru bir şekilde çevrilebilir. ✡ **7:28** ÇIKIŞ 2:14

29 Moşe bu söz üzerine kaçtı. Midyan diyarında bir yabancı olarak yaşadı ve iki oğul
babası oldu.”
30 “Kırk yıl dolunca çölde, Sina Dağı yakınında, yanan bir çalının alevleri içinde
Efendi’nin bir meleği Moşe’ye göründü.
31 Moşe gördüklerine şaştı. Görmek için yaklaşınca, Efendi’nin sesi ona geldi.
32 ‘Ben atalarının Tanrısı, Avraham’ın, İshak’ın ve Yakov’un Tanrısı’yım.’ Moşe titredi
ve bakmaya cesaret edemedi.
33 Efendi ona, ‘Çarıklarını çıkar, çünkü durduğun yer kutsal topraktır’ dedi.
34 Mısır’da olan halkımın sıkıntısını gerçekten gördüm, iniltilerini duydum ve onları
kurtarmak için aşağıya indim. Şimdi gel, seni Mısır’a göndereceğim.’ ”✡
35 “Bu Moşe, ‘Seni kim yönetici ve yargıç atadı?’ diyerek reddettikleri Moşe’ydi. Tanrı
onu çalıda kendisine görünen meleğinin eliyle hem yönetici hem de kurtarıcı olarak
gönderdi.
36 Bu adam kırk yıl boyunca Mısır’da, Kızıldeniz’de ve çölde harikalar ve belirtiler
yaparak onları dışarı çıkaran kişidir.
37 İsrael'in çocuklarına, ‘Tanrımız Efendi size kardeşleriniz arasından benim gibi bir
peygamber çıkaracak’†✡ diyen adam Moşe’dir.
38 Bu, Sina Dağı’nda kendisine konuşan melekle birlikte çöldeki toplulukta bulunan
ve bize vermek üzere diri vahiyleri alan kişidir.
39 Atalarımız ona itaat etmediler, onu reddettiler ve yüreklerinde Mısır’a döndüler.
40 Aron’a, ‘Bize öncülük edecek ilâhlar yap; çünkü bizi Mısır diyarından çıkaran o
Moşe’ye ne olduğunu bilmiyoruz’✡ dediler.
41 O günlerde bir buzağı yaptılar ve o puta kurban sundular. Ellerinin işleriyle
sevindiler.
42 Ama Tanrı onlardan dönüp peygamberlerin kitabında yazılmış olduğu gibi, onları
gökyüzü ordusuna‡ hizmet etmeye terk etti.
‘Ey İsrael evi,
çölde kırk yıl boyunca
bana mı sunular ve kurbanlar sundunuz?
43 Siz Molek’in çadırını,
ilâh Refan’ın yıldızını,
tapınmak için yaptığınız suretleri taşıdınız.
Bu nedenle sizi Babil’in ötesine götüreceğim.✡’ ”
44 “Çölde atalarımızın Tanıklık Çadırı vardı. Moşe bunu, kendisiyle konuşan Tanrı’nın
buyurduğu gibi, gördüğü örneğe göre yapmıştı.
45 Tanıklık Çadırı’nı kendi sıralarında teslim alan atalarımız, Yeşu’yla birlikte ülkelerin
mülküne onu yanlarında getirdiler; o ulusları Tanrı, David'in günlerine kadar
atalarımızın önünden kovdu.
46 Tanrı’nın gözünde lütuf bulmuş olan David, Yakov’un Tanrısı’na bir konut yapmak
için izin istedi.
47 Ama Tanrı için ev yapan Solomon'du.
48 Ancak En Yüce Olan, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz. Peygamberin dediği gibi,
49 ‘Gök benim tahtımdır,
yeryüzü ayaklarımın altında tabure.
Bana nasıl bir ev yapacaksın?’ diyor Efendi.
Ya da dinlenme yerim neresidir?
50 Bunların tümünü yapan benim elim değil mi?’ ”✡

✡ **7:34** ÇIKIŞ 3:5,7-8,10 † **7:37** TR ise “Onu dinleyeceksiniz” diye ekler. ✡ **7:37** YASA'NIN TEKRARI 18:15
✡ **7:40** ÇIKIŞ 32:1 ‡ **7:42** Bu deyim aynı zamanda “cennetin ordusu”, “melekler” veya “göksel bedenler” olarak da çevrilebilir.” ✡ **7:43** AMOS 5:25-27 ✡ **7:50** YEŞAYA 66:1-2

51 “Sizi sert enseli, yürekleri ve kulakları sünnetsiz olanlar! Tıpkı ataları-
nızın yaptığı gibi, sizler de her zaman Kutsal Ruh’a karşı koyuyorsunuz.
52 Atalarınız hangi peygambere zulmetmedi ki? Adil Olan’ın geleceğini önceden
bildirenleri öldürdüler. Siz de şimdi onun hainleri ve katilleri oldunuz.
53 Yasa’yı meleklerin düzenledikleri gibi siz aldınız ve onu tutmadınız!”
54 Bunları duyduklarında yürekleri öfkeyle doldu ve ona karşı dişlerini gıcırdattılar.
55 Ama Kutsal Ruh’la dolu olan Stefanos, gözlerini dikkatle göğe dikti. Tanrı’nın
yüceliğini ve O’nun sağında duran Yeşua’yı gördü.
56 “İşte! Göklerin açıldığını ve İnsanoğlu’nun Tanrı’nın sağında durmakta olduğunu
görüyorum!” dedi.
57 Onlar yüksek sesle bağırıp kulaklarını tıkadılar, sonra hep birden ona saldırdılar.
58 Onu kent dışına atıp taşa tuttular. Tanıklar giysilerini Saul adındaki genç bir adamın
ayaklarının dibine koydular.
59 Taşa tutarlarken Stefanos, “Efendi Yeşua, ruhumu al!” diye haykırdı.
60 Diz çöküp yüksek sesle, “Efendi, bu günahı onlara yükleme!” diye bağırdı. Bunu
söyleyince uykuya daldı.

8

1 Saul, Stefanos’un öldürülmesini uygun bulmuştu. O gün Yeruşalem’de bulunan
kiliseye karşı büyük bir baskı dönemi başladı. Elçiler dışında imanlıların tümü Yahudiye
ve Samariya bölgelerine dağıldılar.
2 İnançlı erkekler Stefanos’u gömdüler ve onun için büyük yas tuttular.
3 Saul ise kilise topluluğunu kırıp geçiriyordu. Evden eve giriyor, kadın erkek imanlıları
sürükleyip zindana atıyordu.
4 Böylece dağılmış olanlar sözü duyurarak dolaşıyorlardı.
5 Filipus Samariya Kenti’ne inip onlara Mesih’i duyurdu.
6 Kalabalıklar, Filipus’u dinleyip gerçekleştirdiği belirtileri görünce, hep birlikte onun
sözlerine kulak verdiler.
7 Çünkü içinde kirli ruhlar bulunanların çoğundan, kirli ruhlar yüksek sesle bağırarak
çıkıyordu. Birçok felçli ve topal iyileştirildi.
8 O kentte büyük bir sevinç oldu.
9 Ama bu kentte büyücülük yapan ve Samariya halkını şaşkına çeviren, kendini büyük
biri gibi gösteren Simon adında bir adam vardı.
10 Küçüğünden büyüğüne herkes onu dinler ve “Bu adamdaki, işte Tanrı’nın o büyük
gücüdür” derlerdi.
11 Onları uzun zamandır büyüleriyle şaşkına çevirdiği için onu dinlerlerdi.
12 Ama Filipus’un duyurduğu Tanrı’nın Krallığı'na ve Yeşua Mesih’in adıyla ilgili
Müjde’ye inandıklarında, hem erkekler hem de kadınlar vaftiz oldular.
13 Simon’un kendisi de iman edip vaftiz olduktan sonra Filipus’un yanından
ayrılmadı. Belirtilerin ve büyük mucizelerin meydana geldiğini görünce şaştı.
14 Yeruşalem’de bulunan elçiler, Samariya halkının Tanrı’nın sözünü kabul ettiğini
duyunca, Petrus ve Yuhanna’yı onlara gönderdiler.
15 Onlar oraya indiklerinde, Samariyalı imanlılar Kutsal Ruh’u alsınlar diye onlar için
dua ettiler.
16 Çünkü Ruh henüz hiçbirinin üzerine inmemişti. Yalnızca Mesih Yeşua adıyla vaftiz
olmuşlardı.
17 Sonra ellerini üzerlerine koydular ve onlar da Kutsal Ruh’u aldılar.
18 Simon, Kutsal Ruh’un elçilerin ellerini koymasıyla verildiğini görünce, onlara para
teklif etti.
19 “Bana da bu gücü verin, ellerimi kimin üzerine koyarsam Kutsal Ruh’u alsın” dedi.

20 Ama Petrus ona, “Tanrı’nın armağanını parayla elde edebileceğini sandığın için
gümüşün de seninle birlikte yok olsun!” dedi.
21 “Bu işte senin ne payın ne de hissen var. Çünkü yüreğin Tanrı’nın önünde doğru
değildir.
22 Bu nedenle, bu kötülüğünden tövbe et ve Tanrı’ya yalvar, belki yüreğinin bu
düşüncesi sana bağışlanır.
23 Çünkü seni acılık zehrinde ve kötülüğün tutsaklığında görüyorum.”
24 Simon, “Benim için Efendi’ye dua edin de, bu söylediklerinin hiçbiri başıma
gelmesin” dedi.
25 Bunun üzerine, tanıklık edip Efendi’nin sözünü duyurduktan sonra, Yeruşalem’e
döndüler. Samariya’nın birçok köyünde Müjde’yi duyurdular.
26 Efendi’nin bir meleği Filipus’a şöyle dedi: “Kalk, Yeruşalem’den Gaza’ya inen yola,
güneye doğru git; orası çöldür.”
27 Filipus kalkıp gitti. İşte, Etiyopyalı bir adam, Etiyopya Kraliçesi Kandaki’nin veziri,
bütün hazinesinden sorumlu olan bir hadım, Yeruşalem’e tapınmak için gelmişti.
28 Dönüş yolunda arabasında oturmuş, Peygamber Yeşaya’yı okuyordu.
29 Ruh Filipus’a, “Yaklaş, şu arabaya katıl” dedi.
30 Filipus koştu ve onun Peygamber Yeşaya’yı okuduğunu duydu. Ona, “Okuduklarını
anlıyor musun?” diye sordu.
31 Adam, “Biri bana açıklamadıkça nasıl anlayabilirim ki?” dedi. Filipus’a binip yanına
oturması için yalvardı.
32 Kutsal Yazılar’dan okumakta olduğu bölüm şuydu:
“Koyun gibi kesime götürüldü.
Kırkıcının önünde sessiz bir kuzu gibi,
öylece ağzını açmadı.
33 Aşağılanmasında O'nun yargısı kaldırıldı.
O’nun soyunu kim beyan edecek?
Çünkü O'nun hayatı yeryüzünden alınıyor.”✡
34 Hadım Filipus’a, “Peygamber kimden söz ediyor? Kendisinden mi, yoksa başka
birisinden mi?” diye karşılık verdi.
35 Filipus ağzını açtı ve bu Kutsal Yazı’dan başlayarak ona Yeşua’yla ilgili Müjde’yi
duyurdu.
36 Yolda giderken su bulunan bir yere geldiler. Hadım, “İşte, burada su var” dedi.
“Vaftiz olmama bir engel var mı?”
37 *
38 Arabasının durmasını buyurdu. İkisi birlikte, Filipus ve hadım suya girdiler ve
Filipus onu vaftiz etti.
39 Sudan çıkınca, Efendi’nin Ruhu Filipus’u alıp götürdü. Hadım onu bir daha görmedi
ve yoluna sevinçle devam etti.
40 Filipus kendini Aşdot Kenti’nde buldu. Oradan geçerek, Sezariye’ye gelinceye dek
Müjde’yi bütün kentlerde duyurdu.

9

1 Saul ise Efendi’nin öğrencilerine karşı hâlâ tehditleri savuruyor, ölüm soluyordu.
Başkâhine gitti
2 ve ondan Damaskus havralarına mektuplar istedi; eğer Yol'dan olan erkek veya
kadın bulursa, onları bağlı olarak Yeruşalem'e getirebilsin.

✡ **8:33** YEŞAYA 53:7,8 * **8:37** Bazı Grekçe el yazmaları, Filip'in “Bütün yüreğinle inanırsan, vaftiz olabilirsin” dediğini ekler. Filipus, “Yeşua Mesih'in Tanrı'nın Oğlu olduğuna inanıyorum” diye yanıt verdi.

3 Yol alıp Damaskus'a yaklaşırken, ansızın gökten bir ışık çevresinde parladı.
4 Yere düşüp bir sesin kendisine, "Saul, Saul, bana neden zulmediyorsun?" dediğini duydu.
5 O, "Ey Efendim, sen kimsin?" dedi.
Efendi, "Ben senin zulmetmekte olduğun Yeşua'yım" dedi.
6 "Kalk ve kente gir, ne yapman gerektiği sana bildirilecek."
7 Onunla birlikte yolculuk eden adamların dilleri tutulmuş olarak donup kaldılar. Sesi duydular, ama kimseyi görmediler.
8 Saul yerden kalktı ama gözlerini açtığında kimseyi göremedi. Onu elinden tutup Damaskus'a götürdüler.
9 Üç gün boyunca gözleri görmeyen Saul, ne bir şey yedi, ne de içti.
10 Şam'da Hananya adında Mesih'in bir öğrencisi vardı. Efendi ona bir görümde, "Hananya!" diye seslendi.
O da, "Ey Efendim, işte ben" dedi.
11 Efendi ona, "Kalk, Doğru Sokak adındaki sokağa git ve Yahuda'nın evinde Saul adında Tarsuslu birini sor. Çünkü işte, kendisi dua ediyor.
12 Bir görümde Hananya adında bir adamın yanına geldiğini ve gözleri görsün diye ellerini kendisinin üzerine koyduğunu gördü."
13 Ama Hananya şöyle yanıt verdi: "Efendim, bu adamın Yeruşalem'de bulunan kutsallarına ne denli kötülük etmiş olduğunu birçok kişiden duydum.
14 Burada, senin adını ananların hepsini tutuklamak için başkâhinlerden yetki almış."
15 Efendi ona, "Yoluna git, çünkü o benim adımı öteki ulusların, kralların ve İsrael'in çocuklarının önünde taşımak üzere seçtiğim kaptır.
16 Çünkü benim adım uğruna ne kadar şeyler çekmesi gerektiğini ona göstereceğim."
17 Hananya gidip o eve girdi. Saul'un üzerine ellerini koyarak, "Saul kardeş, geldiğin yolda sana görünmüş olan Efendi, görmen ve Kutsal Ruh'la dolman için beni sana gönderdi" dedi.
18 Hemen gözlerinden balık pulunu andıran bir şey düştü ve gözleri yeniden açıldı. Kalktı ve vaftiz oldu.
19 Yemek yiyip güçlendi. Saul birkaç gün Damaskus'ta bulunan öğrencilerle birlikte kaldı.
20 Havralarda hemen Mesih'in Tanrı'nın Oğlu olduğunu duyurmaya başladı.
21 Onu işitenlerin hepsi şaştı. "Yeruşalem'de bu adı ananları mahveden adam bu değil mi? Buraya onları tutuklayıp başkâhinlere götürmek için gelmedi mi?" diyorlardı.
22 Saul ise daha çok güçlendi. Mesih budur diye kanıtlıyor, Şam'da yaşayan Yahudiler'i şaşkına çeviriyordu.
23 Çok günler geçtikten sonra, Yahudiler onu öldürmek için düzen kurdular.
24 Ama kurdukları düzenden Saul haberdar oldu. Onu öldürmek için gece gündüz kapıları gözlüyorlardı.
25 Ama öğrencileri geceleyin onu kentin surlarından sarkıttıkları bir küfe içinde aşağı indirdiler.
26 Saul Yeruşalem'e varınca öğrencilerin arasına katılmaya çalıştı. Ama hepsi ondan korkuyor ve onun bir öğrenci olduğuna inanmıyordu.
27 Barnabas onu alıp elçilere götürdü. Onlara, Saul'un yolda Efendi'yi nasıl gördüğünü ve Efendi'nin onunla konuştuğunu, Damaskus'ta da onun Yeşua'nın adını nasıl cesaretle duyurduğunu bildirdi.
28 Saul artık onlarla birlikteydi. Yeruşalem'e girip* her yerde Efendi Yeşua'nın adını korkusuzca duyuruyordu.

* **9:28** TR ve NU "ve dışarı çıkmak" ekler

29 Helenistlerle† konuşup tartışıyordu. Ama onlar onu öldürmeye çalışıyordu.
30 Kardeşler‡ bunu öğrenince onu Sezariye'ye götürüp oradan da Tarsus'a yolladılar.
31 Böylece bütün Yahudiye, Galile ve Samariya'daki kiliseler esenlik içindeydi ve bina oluyordu. Efendi korkusu içinde ve Kutsal Ruh'un tesellisinde yürüyerek çoğalıyordu.
32 Her yanı dolaşan Petrus, Lidda'da yaşayan kutsallara da indi.
33 Orada sekiz yıldır yatalak olan felçli birini buldu. Adamın adı Aneas'dı.
34 Petrus ona, "Aneas, Yeşua Mesih seni iyileştiriyor. Kalk ve yatağını yap!" dedi. O hemen kalktı.
35 Lidda ve Şaron'da yaşayanların hepsi onu görünce Efendi'ye döndüler.
36 Yafa'da, Tabita adında bir Mesih öğrencisi vardı. Tabita tercümesi ceylan demektir. Bu kadın sürekli iyilik yapıp yoksullara yardım ederdi.
37 O günlerde hastalanıp öldü. Onu yıkadıktan sonra üst kattaki odaya yatırdılar.
38 Lidda Yafa'ya yakın olduğu için, öğrenciler Petrus'un orada olduğunu duyunca ona iki kişi§ gönderip, "Gecikmeden yanımıza gel" diye yalvardılar.
39 Petrus kalkıp onlarla birlikte gitti. Gelince, onu üst kattaki odaya götürdüler. Bütün dullar gözyaşıyla yanında durup, ona kendileriyle birlikteyken Ceylan'ın yapmış olduğu entari ve üstlükleri gösterdiler.
40 Petrus hepsini dışarı çıkardı ve diz çöküp dua etti. Sonra cesede dönerek, "Tabita, kalk!" dedi. Kadın gözlerini açtı, Petrus'u görünce doğrulup oturdu.
41 Petrus elini uzatıp onu ayağa kaldırdı. Kutsalları ve dul kadınları çağırdı ve onu diri olarak onlara teslim etti.
42 Bütün Yafa bundan haberdar oldu ve birçok kişi Efendi'ye iman etti.
43 Petrus çok günler Yafa'da, Simon adında bir dericinin yanında kaldı.

10

1 Sezariye'de İtalyan taburunda Kornelius adında bir yüzbaşı vardı.
2 İnançlı bir adamdı ve bütün ev halkı Tanrı'dan korkardı. Muhtaçlara cömertçe bağışta bulunur ve Tanrı'ya sürekli dua ederdi.
3 Günün dokuzuncu vakit* sularında bir görümde Tanrı'nın bir meleğinin kendisine geldiğini apaçık gördü. Melek ona, "Kornelius!" diye seslendi.
4 Korkuyla gözlerini ona dikti, "Ne var ey Efendim?" dedi.
Ona, "Duaların ve muhtaçlara olan bağışların anılmak üzere Tanrı önüne çıktılar.
5 Şimdi Yafa'ya adam gönder ve Petrus da denilen Simon'u çağırt.
6 Petrus, evi deniz kıyısında bulunan Simon adında bir dericinin yanında kalıyor."†
7 Kendisiyle konuşan melek ayrıldıktan sonra, Kornelius hizmetkârlarından ikisini ve sürekli yanında bulunan inançlı bir askeri çağırdı.
8 Onlara her şeyi anlattıktan sonra Yafa'ya gönderdi.
9 Ertesi gün onlar yol alıp kente yaklaşırken, Petrus öğleye doğru dua etmek için dama çıktı.
10 Acıktığı için yemek istedi. Yemek hazırlanırken Petrus kendinden geçti.
11 Göğün açıldığını ve büyük bir örtüyü andıran bir kabın dört köşesinden yeryüzüne indirildiğini gördü.
12 İçinde, yeryüzünün her türden dört ayaklı hayvanları, sürüngenler ve gökyüzünün kuşları vardı.
13 Ona, "Kalk Petrus, kes ve ye!" diye bir ses geldi.

---

† **9:29** Helenistler, Grek dilini ve kültürünü kullanan İbraniler'di. ‡ **9:30** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime, bağlamın izin verdiği yerlerde doğru olarak "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. § **9:38** NU, TR'den okuma; MT "iki adam"ı atlar * **10:3** Saat 15:00 † **10:6** TR, "Bu size ne yapmanız gerektiğini söyleyecektir" diye ekler.

14 Petrus, “Hayır, Efendim!” dedi. “Ben hiçbir zaman bayağı ya da murdar bir şey
yemedim.”
15 Ses ikinci kez ona seslendi: “Tanrı’nın temiz kıldıklarını kirli sayma.”
16 Bu, üç kez yinelendi ve o şey hemen göğe alındı.
17 Petrus gördüğü görümün ne anlama gelebileceğini şaşkınlık içinde düşünürken, İşte,
Kornelius'un gönderdiği adamlar, Simon’un evini soruşturup kapının önünde durdular,
18 ve yanlarına gelip, Petrus da denilen Simon’un orada kalıp kalmadığını sordular.
19 Petrus bu görümü düşünürken, Ruh ona, “İşte, üç‡ kişi seni arıyor” dedi.
20 Kalk, aşağıya in ve hiç çekinmeden onlarla birlikte git. Çünkü onları ben gönderdim”
dedi.
21 Petrus aşağıya inip adamlara, “İşte, aradığınız kişi benim” dedi. “Neden geldiniz?”
22 Onlar, “Doğru ve Tanrı’dan korkan, bütün Yahudi ulusu tarafından hakkında iyi
konuşulan, Kornelius adında bir yüzbaşı var” dediler. “Kutsal bir melek ona, sözlerini
dinlemek üzere seni evine çağırmasını söyledi.”
23 Böylece Petrus onları içeri çağırdı ve kalacak bir yer sağladı. Ertesi gün Petrus kalkıp
onlarla birlikte yola çıktı. Yafa’dan olan bazı kardeşler de ona eşlik etti.
24 Ertesi gün Sezariye’ye vardılar. Kornelius, onları bekliyordu. Akrabalarını ve
yakın arkadaşlarını da çağırmıştı.
25 Petrus içeri girince Kornelius onu karşıladı, ayaklarına kapandı ve ona tapındı.
26 Ama Petrus onu kaldırıp, “Kalk! Ben de bir insanım” dedi.
27 Kornelius’la konuşarak içeri giren Petrus, içerde birçok insanı toplanmış buldu.
28 Onlara şöyle dedi: “Yahudi olan birinin başka bir ulustan birine katılmasının ya da
yanına gitmesinin yasamıza uygun olmadığını bilirsiniz. Ama Tanrı bana, hiç kimseye
bayağı veya murdar dememem gerektiğini gösterdi.
29 Bu yüzden çağrıldığımda hiç itiraz etmeden geldim. Bundan ötürü soruyorum, beni
neden çağırdığınız?”
30 Kornelius, “Dört gün önce bu saate kadar oruç tutuyordum. Dokuzuncu vakitte§
evimde dua ediyordum. İşte, parlak giysiler içinde bir adam önümde durdu.
31 ‘Kornelius’ dedi. ‘Duan işitildi ve muhtaçlar için olan bağışların Tanrı önünde anıldı.
32 Bu nedenle Yafa’ya adam gönder ve Petrus da denilen Simon’u çağırt. Kendisi deniz
kenarındaki Simon adında bir dericinin evinde kalıyor. Geldiğinde seninle konuşacak.’
33 O yüzden hemen sana haber gönderdim. Sen de gelmekle bize iyilik ettin. Bu
nedenle hepimiz burada, Tanrı’nın sana buyurduğu her şeyi duymak için Tanrı önünde
hazırız.”
34 Petrus ağzını açıp şöyle dedi: “Gerçekten de Tanrı’nın insanlar arasında ayrım
yapmadığını anlıyorum.
35 Ama her ulusta kendisinden korkan ve doğru olanı yapan O'nun tarafından kabul
görür.
36 Sözü’nü İsrael'in çocuklarına gönderdi, herkesin Efendisi olan Yeşua Mesih aracılığıyla
esenliği müjdeledi.
37 Yuhanna’nın vaftiz çağrısından sonra Galile’den başlayarak tüm Yahudiye’de
duyurulan olayı siz kendiniz biliyorsunuz.
38 Tanrı'nın, Nazaretli Yeşua'yı Kutsal Ruh'la ve kudretle nasıl meshettiğini, iyilik
yaparak ve İblis'in baskısı altında olan herkesi iyileştirerek nasıl dolaştığını biliyorsunuz.
Çünkü Tanrı O'nunla birlikteydi.
39 Bizler Yahudiler’in ülkesinde ve Yeruşalem’de O’nun yaptığı işlerin tanıklarıyız. O’nu
bir ağaca asarak öldürdüler.
40 Tanrı O’nu üçüncü gün diriltti ve açıkça gösterdi,

‡ **10:19** TR ve NU'dan okuma. MT “üç”ü atlar § **10:30** Saat 15:00

41 Ama bütün halka değil, Tanrı'nın önceden seçtiği tanıklar olan bizlere gösterdi. O,
ölümden dirildikten sonra O'nunla birlikte yiyip içtik.
42 Tanrı tarafından ölülerle dirilerin Yargıcı olarak atanan kişinin O olduğunu halka
duyurmamızı ve buna tanıklık etmemizi buyurdu.
43 Bütün peygamberler O'nun hakkında tanıklıkta bulunmuşlardır. O'na iman eden
herkesin günahlarından bağışlanacağını bildirmişlerdir."
44 Petrus daha bu sözleri söylerken, Kutsal Ruh, sözü işitenlerin hepsinin üzerine indi.
45 Petrus'la birlikte gelmiş olan sünnetli imanlılar, Kutsal Ruh'un armağanının öteki
ulusların da üzerine dökülmesine şaştılar.
46 Çünkü onların başka dillerde konuştuklarını ve Tanrı'yı yücelttiklerini duydular. O
zaman Petrus,
47 "Bu insanların suyla vaftiz olmasına kim engel olabilir? Onlar da bizim gibi Kutsal
Ruh'u aldılar" dedi.
48 Onlara Yeşua Mesih'in adıyla vaftiz olmalarını buyurdu. O zaman ondan birkaç
gün kalmasını istediler.

11

1 Elçiler ve Yahudiye'deki kardeşler,* öteki ulusların da Tanrı'nın sözünü kabul
ettiklerini duydular.
2 Petrus Yeruşalem'e çıktığında, sünnet yanlıları onunla çekiştiler.
3 "Sünnetsizlerin yanına girip onlarla yemek yemişsin!" dediler.
4 Petrus ise olanları sırayla onlara anlatıp,
5 "Ben Yafa Kenti'nde dua ettiğim sırada kendimden geçtim ve bir görüm gördüm" dedi.
"Büyük bir örtüyü andıran bir kap dört köşesinden sarkıtılıp, gökten indiğini ve yanıma
kadar geldiğini gördüm.
6 Dikkatle bakınca, örtünün içinde, yeryüzünün dört ayaklılarını, yabanıl hayvanları,
sürüngenleri ve gökyüzünün kuşlarını gördüm.
7 Bir sesin bana, 'Kalk Petrus, kes ve ye!' dediğini işittim.
8 Ama ben, 'Hayır, Efendim' dedim. 'Çünkü ağzıma hiçbir zaman bayağı ve murdar bir
şey girmedi.'
9 Ses ikinci kez gökten, 'Tanrı'nın temiz kıldıklarına sen murdar deme' dedi.
10 Bu tam üç kez tekrarlandı. Sonra her şey yeniden göğe çekildi.
11 İşte, hemen Sezariye'den bana gönderilmiş olan üç adam bulunduğumuz evin
önünde durdular.
12 Ruh bana, hiç ayrım yapmadan onlarla birlikte gitmemi söyledi. Bu altı kardeş de
bana eşlik ettiler ve birlikte adamın evine girdik.
13 Adam bize, bir meleğin evinde kendisine göründüğünü anlattı. Melek ona, 'Yafa'ya
adam gönder, Petrus da denilen Simon'u çağırt.
14 O size, senin ve tüm ev halkının kurtuluş bulacağı sözler söyleyecek' diye bildirmiş.
15 Ben konuşmaya başlayınca, Kutsal Ruh başlangıçta bizim üzerimize indiği gibi onların
üzerine de indi.
16 Efendi'nin sözünü hatırladım: 'Gerçi Yuhanna suyla vaftiz etti, ama siz Kutsal
Ruh'la vaftiz edileceksiniz.'
17 Bizler Efendi Yeşua Mesih'e iman ettiğimizde bize verdiği aynı armağanı Tanrı
onlara da verdiyse, ben kim oluyorum ki, Tanrı'ya karşı çıkayım?"
18 Bunları duyunca sustular ve Tanrı'yı yücelterek, "Öyleyse Tanrı diğer uluslara da
tövbe etme ve hayata kavuşma bağışında bulundu!" dediler.
19 Stefanos'un öldürülmesiyle ortaya çıkan baskı sonucu dağılanlar, Fenike, Kıbrıs ve
Antakya'ya kadar gittiler. Sözü sadece Yahudiler'e duyuruyorlardı.

* **11:1** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir.

20 Ama içlerinden Kıbrıslı ve Kireneli olan bazıları, Antakya'ya geldiklerinde
Helenistler† ile konuşup onlara Efendi Yeşua'yı duyurdular.
21 Efendi'nin eli onlarla birlikteydi ve bir çokları inanıp Efendi'ye döndü.
22 Onlar hakkındaki haber Yeruşalem'deki kilisenin kulaklarına ulaştı. Antakya'ya
kadar gitmesi için Barnabas'ı gönderdiler.
23 O geldiğinde Tanrı'nın lütfunu görünce sevindi. Hepsini yürekten Efendi'ye yakın
kalmaları için teşvik etti.
24 Barnabas Kutsal Ruh'la ve imanla dolu iyi bir adamdı. Böylece Efendi'ye birçok kişi
katıldı.
25 Barnabas, Saul'u aramak için Tarsus'a gitti.
26 Onu bulunca Antakya'ya getirdi. Bir yıl boyunca orada bulunan kiliseyle bir araya
gelerek birçok insana öğrettiler. Öğrencilere ilk olarak Antakya'da Hristiyanlar denildi.
27 O günlerde Yeruşalem'den Antakya'ya peygamberler indi.
28 İçlerinden Hagavos adında biri ayağa kalkıp Ruh aracılığıyla, dünya üzerinde büyük
bir kıtlık olacağını bildirdi. Bu da Klavdius'un günlerinde oldu.
29 Öğrenciler, her biri bolluğuna göre, Yahudiye'de yaşayan kardeşlere iletilmek üzere
yardım göndermeye karar verdi.
30 Onlar da bunu yaptılar ve Barnabas ve Saul'un eliyle ihtiyarlara gönderdiler.

12

1 O sıralarda Kral Hirodes, kiliseden bazılarına eziyet etmek için el uzattı.
2 Yuhanna'nın kardeşi Yakov'u kılıçla öldürttü.
3 Bunun Yahudiler'i memnun ettiğini görünce, Petrus'u da yakalattı. Bu, Mayasız
Ekmek günleri sırasındaydı.
4 Onu tutuklattıktan sonra hapse attı. Pesah Bayramı'ndan sonra onu halkın önüne
çıkarmak niyetindeydi. Onu gözetlemek üzere dörder kişilik dört takım askere teslim etti.
5 Petrus bu nedenle zindanda tutuldu. Ama kilise onun için Tanrı'ya sürekli dua
ediyordu.
6 Hirodes'in onu ortaya çıkaracağı aynı gece, Petrus çift zincirle bağlı iki asker
arasında uyuyordu. Kapının önündeki gardiyanlar da zindanı koruyorlardı.
7 Ve işte, Efendi'nin bir meleği Petrus'un yanında durdu, hücrede ışık parladı. Melek
Petrus'un böğrüne vurup, "Çabuk kalk!" diyerek onu uyandırdı. Petrus'un ellerindeki
zincirler düştü.
8 Melek ona, "Kuşan, çarıklarını giy" dedi. Öyle yaptı. Ona, "Üstlüğünü giy ve ardımdan
gel" dedi.
9 Dışarı çıkıp ardından gitti. Meleğin yaptığının gerçek olduğunu bilmiyordu, yalnızca
bir görüm gördüğünü sanıyordu.
10 Birinci ve ikinci nöbetçiyi geçtikten sonra kente açılan demir kapıya geldiler. Kapı
kendiliğinden açıldı. Dışarı çıkıp bir sokağı geçtiler. Melek birdenbire ondan ayrıldı.
11 Kendine gelen Petrus, "Efendi'nin bana meleğini gönderip Hirodes'in elinden ve
Yahudi halkının uğramamı beklediği her şeyden beni kurtardığını şimdi gerçekten
anlıyorum" dedi.
12 Bunları düşünerek Mariyam'ın evine gitti. Mariyam Markos da denilen
Yuhanna'nın annesiydi. Orada birçok kişi dua ediyordu.
13 Petrus dış kapıyı çalınca, Roda adlı bir hizmetçi kız yanıt vermeye geldi.
14 Petrus'un sesini tanıyan kız, sevincinden kapıyı açmadan yeniden içeri koştu.
Petrus'un kapının önünde durduğunu bildirdi.

† **11:20** Helenist, Grek gelenek ve kültürünü sürdüren kişidir.

15 Ona, “Sen çıldırmışsın!” dediler. Ama kız öyle diye ısrar edince, “Onun meleğidir” dediler.
16 Petrus ise kapıyı çalmayı sürdürdü. Kapıyı açtıklarında onu kapıda görünce şaştılar.
17 Petrus, eliyle susmaları için işaret etti. Efendi’nin kendisini zindandan nasıl çıkardığını onlara anlattı. “Bunları Yakov’a ve kardeşlere duyurun” dedi. Sonra oradan ayrılıp başka bir yere gitti.
18 Gün doğar doğmaz askerler arasında Petrus'un başına gelenler konusunda küçük olmayan bir kargaşa çıktı.
19 Hirodes onu arattı, bulamayınca da nöbetçileri sorguya çekti ve öldürülsünler diye buyruk verdi. Hirodes Yahudiye’den Sezariye’ye inip bir süre orada kaldı.
20 Hirodes, Sur ve Sayda halkına çok öfkelenmişti. Hepsi birden onun yanına geldiler ve kralın özel yardımcısı Vlastus'u kendilerine dost edinerek barış istediler. Çünkü ülkeleri yiyecek için kralın ülkesine bağlıydı.
21 Belirlenen günde Hirodes, kraliyet giysilerini giydi, tahta oturdu ve onlara bir konuşma yaptı.
22 Halk, “Bu bir insan sesi değil, bir ilâhın sesidir!” diye bağırıyordu.
23 Hemen Efendi’nin bir meleği Hirodes’i vurdu. Çünkü Tanrı’ya yücelik vermemişti. Sonra kurtlar tarafından yendi ve öldü.
24 Tanrı’nın sözü ise büyüdü ve çoğaldı.
25 Barnabas’la Saul, hizmetlerini tamamladıktan sonra, Markos da denilen Yuhanna’yı da yanlarına alıp Yeruşalem’e döndüler.

13

1 Antakya’daki kilisede bazı peygamberler ve öğretmenler vardı: Barnabas, Niger denilen Şimon, Kireneli Lukius, bölge kralı Hirodes’le birlikte büyümüş olan Menahem ve Saul.
2 Onlar Efendi’ye hizmet edip oruç tutarlarken Kutsal Ruh, “Barnabas’ı ve Saul’u, kendilerini çağırdığım iş için bana ayırın” dedi.
3 Bunun üzerine oruç tutup dua ettiler. Ellerini Barnabas’la Saul’un üzerlerine koyup onları gönderdiler.
4 Böylece Kutsal Ruh tarafından gönderilen Barnabas’la Saul Selefkiye’ye indiler. Oradan da Kıbrıs’a yelken açtılar.
5 Salamis’e vardıklarında, Yahudiler’in havralarında Tanrı’nın sözünü duyurdular. Yuhanna da yardımcıları olarak yanlarındaydı.
6 Bütün adayı geçerek Pafos’a kadar geldiler. Orada Yahudi olan Bar Yeşua adında birini buldular. Bu adam büyücü ve sahte bir peygamberdi.
7 Bu adam, akıllı bir adam olan Vali Sergius Pavlus’la birlikteydi. Barnabas’la Saul’u çağırtıp Tanrı’nın sözünü duymak istedi.
8 Ama büyücü Elimas, (çünkü adının tercümesi böyledir) valiyi imandan döndürmeye çalışarak onlara karşı koydu.
9 Ama Kutsal Ruh’la dolu olan Saul, yani Pavlus, gözlerini ona dikti.
10 Ona şöyle dedi: “Ey İblis’in oğlu, her türlü hile ve kurnazlıkla dolusun, her doğruluğun düşmansın. Efendi’nin doğru yollarını saptırmaktan vazgeçmeyecek misin?
11 Şimdi, İşte, Efendi’nin eli senin üzerinde. Bir zaman güneşi görmeyecek, kör olacaksın!”
Hemen üzerine bir sis, karanlık çöktü. Onu elinden tutup yol gösterecek birini bulabilmek için dolanmaya başladı.
12 O zaman yapılanı gören vali, Efendi’nin öğretisine şaşarak iman etti.
13 Pavlus’la yol arkadaşları Pafos’tan yelken açıp Pamfilya Pergesi'ne geldiler. Yuhanna onları bırakıp Yeruşalem’e döndü.

14 Onlar Perge'den geçerek Pisidya Antakyası'na geldiler. Şabat Günü havraya girip
oturdular.
15 Kutsal Yasa'yı ve peygamberlerin sözlerini okuduktan sonra, havranın yöneticileri
onlara haber gönderip, "Kardeşler, halka teşvik sözünüz varsa, söyleyin" dediler.
16 Pavlus ayağa kalktı ve eliyle işaret ederek, "İsrailliler ve siz Tanrı'dan korkanlar,
dinleyin" dedi.
17 "Bu halkın* Tanrısı, atalarımızı seçti ve Mısır diyarında yabancı iken halkı yükseltti
ve güçlü koluyla onları oradan çıkardı.
18 Çölde yaklaşık kırk yıl boyunca onlara katlandı.
19 Kenan diyarında yedi ulusu yok ettikten sonra, onların ülkesini yaklaşık dört yüz elli
yıl miras olarak onlara verdi.
20 Bunlardan sonra, Peygamber Samuel'e kadar onlara hâkimler verdi.
21 Sonra halk bir kral isteyince, Tanrı onlara Benyamin oymağından Kiş oğlu Saul'u
kırk yıllığına verdi.
22 Onu tahttan indirdikten sonra, David'i kralları olmak üzere yükseltti. Ona ilişkin:
'İsteğimi yerine getirecek yüreğime göre bir adam olarak Yişay oğlu David'i buldum.'
diye tanıklık etti.
23 Tanrı, verdiği sözü uyarınca bu adamın soyundan İsrael'e kurtuluş† getirdi.
24 O'nun gelişinden önce, Yuhanna İsrael'e,‡ tövbe vaftizini vaaz etmişti.
25 Yuhanna görevini yerine getirirken, 'Benim kim olduğumu sanıyorsunuz? Ben O
değilim. Ama işte, O benden sonra geliyor. Ben O'nun ayaklarının çarıklarını çözmeye
bile layık değilim' dedi.
26 Kardeşler, Avraham soyunun çocukları ve aranızda olup Tanrı'dan korkan sizler, bu
kurtuluş sözü size gönderildi.
27 Yeruşalem'de oturanlar ve onların yöneticileri, O'nu bilmediler. O'nu yargılayarak
her Şabat'da okunan peygamberlerin sözlerini, yerine getirmiş oldular.
28 Öldürülmesi için bir neden bulamamalarına rağmen yine de Pilatus'tan O'nu
öldürmesini istediler.
29 O'nun hakkında yazılanların hepsini yerine getirdikten sonra, O'nu ağaçtan indirip
mezara koydular.
30 Ama Tanrı O'nu ölümden diriltti.
31 Kendisiyle birlikte Galile'den ve Yeruşalem'den çıkmış olanlara çok günler göründü.
Onlar halk önünde O'nun tanıklarıdır.
32 Atalarımıza verilen vaadi size müjdeliyoruz.
33 Tanrı, Yeşua'yı diriltmekle, onların çocukları olan bizler için bu sözünü yerine
getirmiş oldu. İkinci Mezmur'da da yazıldığı gibi,
'Sen benim oğlumsun.
Bugün ben senin baban oldum.'✡
34 "Tanrı O'nu ölümden asla çürümemek üzere dirilttiğini şöylece demiştir, 'Size David'in
kutsal ve emin bereketlerini vereceğim.'✡
35 Mezmurlar, yine başka bir yerde, 'Kutsal Olan'ın çürüme görmesine izin
vermeyeceksin'✡ der.
36 Çünkü David Tanrı isteğine göre kendi kuşağına hizmet ettikten sonra uyudu,
atalarının yanına yatırıldı ve çürüme gördü.
37 Oysa Tanrı'nın dirilttiği Kişi çürüme görmedi.
38 Bu nedenle, kardeşlerim,§ bilin ki, bu Kişi aracılığıyla günahlarınızın bağışlanacağı

* **13:17** TR, NU "İsrael"i ekler † **13:23** TR, NU "kurtuluş" yerine "Kurtarıcı Yeşua"yı okur ‡ **13:24** TR, NU "İsrael'e" yerine "İsrael halkının tamamına" ifadesini okur ✡ **13:33** MEZMURLAR 2:7 ✡ **13:34** YEŞAYA 55:3 ✡ **13:35** MEZMURLAR 16:10 § **13:38** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime, bağlamın izin verdiği yerlerde doğru olarak "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir.

size bildirilmiş bulunuyor.
39 İman eden herkes, Moşe'nin Yasası'yla aklanamadığı her şeyden O'nun aracılığıyla aklanır.
40 Bu nedenle, dikkat edin, peygamberlerde söylenen sizin başınıza gelmesin:
41 'Bakın, siz alaycılar!
Şaşın ve yok olun,
çünkü sizin gününüzde bir iş yapıyorum,
biri size bildirse inanmayacağınız bir iş.' "✡
42 Böylece Yahudiler havradan çıktıktan sonra, öteki uluslardan olanlar aynı sözlerin kendilerine bir sonraki Şabat'da duyurulması için onlara yalvardılar.
43 Havra dağılınca, Yahudiler ve Yahudiliğe dönüp Tanrı'ya tapan yabancılardan birçoğu Pavlus'la Barnabas'ın ardınca gittiler. Pavlus'la Barnabas onlarla konuşarak, onları devamlı olarak Tanrı'nın lütfunda kalmaya teşvik ettiler.
44 Ertesi Şabat, neredeyse bütün kent Tanrı'nın sözünü dinlemek için toplanmıştı.
45 Ama Yahudiler kalabalıkları görünce kıskançlıkla doldular. Pavlus'un sözlerine karşı çıkıp küfrettiler.
46 Pavlus'la Barnabas cesurca konuşup şöyle dediler: "Tanrı'nın sözünü önce size bildirmemiz gerekiyordu. Mademki siz onu kendinizden atıyorsunuz ve kendinizi sonsuz hayata layık görmediniz, işte, biz de öteki uluslara dönüyoruz.
47 Çünkü Efendi bize şöyle buyurdu:
'Yeryüzünün en uçlarına dek, kurtuluş götürmen için
seni uluslara ışık olarak koydum.' "✡
48 Öteki uluslardan olanlar bunu duyunca sevindiler ve Tanrı'nın sözünü yücelttiler. Sonsuz hayat için belirlenmiş olanların hepsi iman etti.
49 Efendi'nin sözü bütün bölgeye yayıldı.
50 Ama Yahudiler, Tanrı sayar inançlı kadınlarla kentin ileri gelenlerini kışkırttılar. Pavlus'a ve Barnabas'a karşı bir zulüm başlattılar ve onları sınırlarının dışına attılar.
51 Ama onlar, ayaklarının tozunu silkeleyip Konya'ya geldiler.
52 Öğrenciler sevinçle ve Kutsal Ruh'la doluydular.

14

1 Konya'da birlikte Yahudiler'in havrasına giren Pavlus'la Barnabas öyle konuştular ki, hem Yahudiler'den hem de Grekler'den büyük bir kalabalık iman etti.
2 Ama iman etmeyen* Yahudiler, öteki ulusların canlarını kardeşlere karşı kışkırtıp öfkelendirdiler.
3 Bu yüzden orada uzun bir süre kalan Pavlus'la Barnabas, Efendi'de cesaretle konuştular. Efendi de onların elleriyle belirtiler ve harikalar yapılmasını sağlayarak kendi lütfunun sözüne tanıklık etti.
4 Ama kentteki kalabalık ikiye bölündü. Bir kısmı Yahudilerin, bir kısmı da elçilerin tarafındaydı.
5 Hem Yahudiler, hem de öteki uluslardan olanlar, kendi yöneticileriyle birlikte, onlara kötü davranmak ve taşa tutmak için şiddet girişimde bulundukları anda,
6 bunu fark eden elçiler, Likaonya, Listra, Derbe kentlerine ve çevre bölgelere kaçtılar.
7 Orada Müjde'yi duyurdular.
8 Listra'da ayakları sakat bir adam yerde oturuyordu. Ana karnından beri kötürüm olan bu adam hiç yürümemişti.
9 Pavlus'un konuşmasını dinliyordu. Ona dikkatle bakan Pavlus, iyileşmek için imanının olduğunu görünce,
10 yüksek sesle, "Kalk ayaklarının üzerinde dikil!" dedi. O da sıçrayıp yürüdü.

✡ **13:41** HABAKKUK 1:5 ✡ **13:47** YEŞAYA 49:6 * **14:2** veya, itaatsiz

11 Kalabalık Pavlus'un ne yaptığını görünce Likaonya dilinde seslerini yükseltip,
"İlâhlar insan suretinde yanımıza indiler!" dediler.
12 Barnabas'a Jüpiter, Pavlus'a da baş konuşmacı olduğu için Merkür adını verdiler.
13 Kentin girişinde bulunan Jüpiter Tapınağı'nın kâhini kent kapılarına boğalar ve
çelenkler getirdi. Halkla birlikte kurban sunmak istedi.
14 Barnabas'la Pavlus bunu işitince, giysilerini yırtıp kalabalığın içine daldılar.
15 "Ey millet, neden böyle şeyler yapıyorsunuz?" dediler. "Biz de sizinle aynı doğaya
sahip insanız. Bu boş şeylerden diri Tanrı'ya dönesiniz diye size müjde getiriyoruz. Yeri,
gökyüzünü, denizi ve onlarda olan her şeyi yaratan O'dur.
16 Tanrı geçmiş kuşaklarda yaşamış olan ulusların kendi yollarında yürümesine izin
verdi.
17 Yine de kendisini tanıksız bırakmadı. İyiliğini gösterdi. Size† gökten yağmur ve verimli
mevsimler verdi. Yüreklerinizi yiyecek ve sevinçle doldurdu."
18 Bu şeyler üzerine bile, kendilerine kurban kesmek isteyen kalabalığa zor engel
olabildiler.
19 Ama Antakya'dan ve Konya'dan gelen bazı Yahudiler kalabalığı kandırıp Pavlus'u
taşladılar. Öldüğünü sanıp onu kentin dışına sürüklediler.
20 Ama öğrenciler çevresinde toplanınca, Pavlus ayağa kalkıp kente girdi. Ertesi gün
Barnabas'la birlikte Derbe'ye çıktı.
21 O kentte Müjde'yi duyurup birçok öğrenci edindikten sonra, Listra, Konya ve
Antakya'ya döndüler.
22 Öğrencilerin canlarını güçlendirdiler, imanda devam etmeleri için onları teşvik ettiler
ve birçok sıkıntıdan geçerek Tanrı Krallığı'na girmemiz gerektiğini söylediler.
23 Her kilisede ihtiyarlar atadılar. Dua ve oruçla onları, inandıkları Efendi'ye emanet
ettiler.
24 Pisidya'dan geçip Pamfilya'ya geldiler.
25 Perge'de Tanrı sözünü duyurduktan sonra Antalya'ya indiler.
26 Oradan yelken açıp, artık tamamlamış oldukları göreve başlamadan önce Tanrı'nın
lütfuna teslim edilmiş oldukları yere, Antakya'ya döndüler.
27 Antakya'ya vardıklarında, topluluğu bir araya topladılar. Tanrı'nın kendileri
aracılığıyla yaptığı her şeyi, öteki uluslara iman kapısını nasıl açtığını anlattılar.
28 Orada öğrencilerle birlikte uzun süre kaldılar.

15

1 Yahudiye'den bazı kişiler inip kardeşlere,* "Moşe'nin töresine göre sünnet olmadıkça
kurtulamazsınız" diye öğrettiler.
2 Bu nedenle, Pavlus ve Barnabas onlarla büyük bir çekişme ve tartışmaya tutuşunca,
Pavlus, Barnabas ve onlardan bazılarını bu soruyla ilgili olarak Yeruşalem'e, elçilere ve
ihtiyarlara çıksınlar diye atadılar.
3 Kilise tarafından yolcu edilenler, Fenike ve Samariya yörelerinden geçerek ulusların
Tanrı'ya nasıl döndüğünü anlatarak gittiler. Bütün kardeşlere büyük sevinç verdiler.
4 Yeruşalem'e geldiklerinde, kilise, elçiler ve ihtiyarlar tarafından karşılandılar.
Tanrı'nın kendileri aracılığıyla yapmış olduğu her şeyi anlattılar.
5 Ama Ferisi mezhebinden gelen bazı imanlılar, "Onları sünnet etmek ve Moşe'nin
Yasası'nı tutmayı buyurmak gerekir" diyerek ayağa kalktılar.
6 Elçiler ve ihtiyarlar bu konuyu görüşmek için bir araya geldiler.

† **14:17** TR "size" yerine "bize" der * **15:1** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime, bağlamın izin verdiği yerlerde doğru olarak "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir.

7 Uzun bir tartışmadan sonra, Petrus ayağa kalkıp onlara, “Kardeşler, biliyorsunuz ki
Tanrı uzun zaman önce öteki uluslar Müjde’nin bildirisini benim ağzımdan duyup
inansınlar diye aranızdan beni seçti.
8 İnsan yüreğini bilen Tanrı, tıpkı bize verdiği gibi onlara da Kutsal Ruh’u vererek,
onlar hakkında tanıklık etti.
9 Bizimle onlar arasında hiçbir ayrım yapmadı, yüreklerini imanla temizledi
10 O halde, ne atalarımızın ne de bizim taşıyamadığımız bir boyunduruğu öğrencilerin
boynuna geçirerek şimdi neden Tanrı’yı deniyorsunuz?
11 Ama biz, tıpkı onlar gibi, Efendi Yeşua'nın† lütfuyla kurtulduğumuza inanıyoruz.”
12 Bütün topluluk sustu. Tanrı’nın kendileri aracılığıyla uluslar arasında yaptığı
harikalarla belirtileri anlatan Barnabas ve Pavlus’u dinlediler.
13 Onlar susunca Yakov şöyle karşılık verdi: “Kardeşler, beni dinleyin” dedi.
14 “Simon, Tanrı’nın kendi adına bir halk çıkarmak üzere ulusları ilk defa nasıl ziyaret
ettiğini anlattı.
15 Bu, peygamberlerin sözleriyle uyum içindedir. Yazılmış olduğu gibi:
16 ‘Bunlardan sonra geri döneceğim,
David’in yıkılmış olan çadırını yeniden kuracağım.
Onun kalıntılarını yeniden inşa edeceğim.
Onu ayağa kaldıracağım.
17 Öyle ki geri kalan insanlar, öteki uluslardan adımla çağrılanların hepsi
Efendi’yi arayabilsin.
Bunları gerçekleştiren Efendi bildiriyor.’”✡
18 “Tanrı’nın bütün işleri ezelden beri kendisi tarafından bilinmektedir.
19 Bu nedenle yargım şu ki, öteki uluslardan Tanrı’ya dönenlere sıkıntı çıkartmamalıyız.
20 Yalnızca kendilerine, putların murdarlığından, cinsel ahlaksızlıktan, boğularak
öldürülen hayvanların etinden ve kandan uzak durmaları gerektiğini yazmalıyız.
21 Çünkü eski kuşaklardan beri Moşe’nin sözleri her kentte, her Şabat'da okunmakta ve
duyurulmaktadır.”
22 O zaman bütün kiliseyle birlikte elçiler ve ihtiyarlar, kendi aralarından adamlar
seçip Pavlus ve Barnabas’la birlikte Antakya’ya göndermeyi uygun gördüler. Kardeşlerin‡
arasında ileri gelenler olan, Barsabba da denilen Yahuda ve Silas’ı seçtiler.
23 Onların eliyle şunları yazdılar:
“Kardeşleriniz olan biz elçilerle ihtiyarlardan, öteki uluslardan olup Antakya, Suriye
ve Kilikya’da bulunan kardeşlerimize selam!
24 Çünkü aramızdan çıkan bazılarının sizi sözlerle tedirgin ettiğini, canlarınızı huzursuz
ettiğini duyduk. 'Sünnet olmalısınız ve Kutsal Yasa'yı tutmalısınız' demişler. Biz onlara
hiçbir buyruk vermedik.
25 Birlikte karar kılıp, sevgili Barnabas ve Pavlus'la birlikte adamlar seçip size
göndermeyi uygun gördük.
26 Bu adamlar Efendimiz Yeşua Mesih'in adı uğruna canlarını tehlikeye atmışlardır.
27 Bu nedenle Yahuda ile Silas'ı gönderdik. Onlar da aynı şeyleri kendi ağızlarından size
bildirecekler.
28 Çünkü Kutsal Ruh ve biz, üzerinize şu gerekli şeylerden daha büyük bir yük
koymamayı uygun gördük:
29 Putlara sunulan kurban etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvan etinden ve
cinsel ahlaksızlıktan sakının. Bunlardan kendinizi korursanız, iyi edersiniz. Esen kalın.”
30 Böylece yola çıkanlar Antakya’ya geldiler. Topluluğu bir araya toplayıp mektubu
teslim ettiler.

† **15:11** TR “Mesih” kelimesini ekler ✡ **15:17** AMOS 9:11-12 ‡ **15:22** Burada “kardeşler” için kullanılan kelime, bağlamın izin verdiği yerlerde doğru olarak “kardeşler ve kız kardeşler” veya “kardeşler” olarak da çevrilebilir.

31 Mektubu okuyunca imanlılar duydukları teşvik sözleriyle sevindiler.
32 Kendileri de peygamber olan Yahuda ve Silas, kardeşleri birçok sözle
cesaretlendirip güçlendirdiler.
33 Bir süre daha orada kaldıktan sonra, kardeşler onları elçilere geri dönmek üzere
esenlik içinde yolcu ettiler.
34 §
35 Pavlus ve Barnabas ise Antakya'da kaldılar, birçoklarıyla birlikte Efendi'nin sözünü
öğretip duyurdular.
36 Bundan birkaç gün sonra Pavlus Barnabas'a, "Efendi'nin sözünü duyurduğumuz
her kente dönüp kardeşleri ziyaret edelim, nasıl olduklarını görelim" dedi.
37 Barnabas, Markos da denilen Yuhanna'yı da yanlarına almayı tasarlıyordu.
38 Ama Pavlus, Pamfilya'da kendilerinden ayrılıp onlarla hizmete gitmemiş birini
yanlarına almanın iyi bir fikir olmadığını düşündü.
39 Aralarındaki anlaşmazlık o kadar keskinleşti ki, birbirlerinden ayrıldılar. Barnabas,
Markos'u da yanına alıp Kıbrıs'a doğru yelken açtı.
40 Pavlus ise Silas'ı seçti, kardeşler tarafından Tanrı'nın lütfuna teslim edilerek yola
çıktı.
41 Suriye ve Kilikya yörelerini dolaşarak kiliseleri güçlendirdi.

16

1 Pavlus, Derbe ve Listra'ya geldi. İşte, orada Timoteos adında bir öğrenci vardı.
Annesi Yahudi bir imanlı, babası ise bir Grek'ti.
2 Listra ve Konya'daki kardeşler onun hakkında iyi tanıklık ediyorlardı.
3 Onu yanında götürmek isteyen Pavlus, o bölgede bulunan Yahudiler yüzünden onu
sünnet ettirdi. Çünkü hepsi babasının bir Grek olduğunu biliyordu.
4 Yolları üzerinde bulunan kentlerden geçerken, Yeruşalem'deki elçiler ve ihtiyarlar
tarafından verilen buyruklara uymaları için bu buyrukları onlara ilettiler.
5 Böylece kiliseler imanda güçleniyor ve sayıları günden güne artıyordu.
6 Frikya ve Galatya bölgesinden geçtiklerinde, Tanrı sözünü Asya İli'nde yaymaları
Kutsal Ruh tarafından engellendi.
7 Misya sınırına geldiklerinde Bitinya'ya girmek istediler, ama Ruh onlara izin
vermedi.
8 Misya'dan geçerek Troas'a indiler.
9 Geceleyin Pavlus bir görüm gördü. Makedonyalı bir adam ayakta durmuş, ona
yalvarıyor, "Makedonya'ya geçerek bize yardım et" diyordu.
10 Pavlus'un bu görümü görmesiyle, Efendi'nin bizi Müjde'yi onlara duyurmamız için
çağırdığı sonucuna vardık. Hemen Makedonya'ya gitmenin bir yolunu aradık.
11 Bu nedenle Troas'tan yelken açıp doğruca Semadirek'e, ertesi gün de Neapolis'e,
12 Oradan da bir Roma yerleşimi olan Makedonya'nın Filipi Kenti'ne geçtik. Bu kentte
birkaç gün kaldık.
13 Şabat Günü, kent kapısından çıkıp ırmak kıyısına gittik. Orada bir dua yeri olacağını
düşündük. Bir araya toplanmış kadınlarla oturduk ve konuştuk.
14 Tiyatira Kenti'nden mor kumaş satıcısı Lidya adında Tanrı'ya tapan bir kadın bizi
duydu. Efendi, Pavlus'un söylediklerini dinlemesi için onun yüreğini açtı.
15 O ve ev halkı vaftiz olduktan sonra, "Eğer beni Efendi'ye sadık saydınızsa, lütfen
evime gelin ve bizimle kalın" diye yalvardı. Böylece bizi ikna etti.
16 Duaya giderken, falcılıkla efendilerine büyük kazanç sağlayan falcılık ruhuna
tutsak bir kız karşımıza çıktı.

§ **15:34** Bazı yazmalarda şunlar eklenir: Fakat Silas'a orada kalmak daha iyi göründü.

17 Pavlus'u ve bizi izleyerek, "Bu adamlar, bize kurtuluş yolunu bildiren Yüce
Tanrı'nın hizmetkârlarıdır!" diye bağırıyordu.
18 Günlerce bunu yaptı.
Artık buna katlanamayan Pavlus dönüp ruha, "Yeşua Mesih'in adıyla ondan çıkmanı
buyuruyorum" dedi. Ruh o saatte kızdan çıktı.
19 Kızın efendileri, kazanç umutlarının yok olduğunu görünce, Pavlus'la Silas'ı
yakalayıp çarşıya, yetkililerin önüne sürüklediler.
20 Onları yargıçların önüne çıkardıklarında, "Yahudi olan bu adamlar, kentimizi
karıştırdılar.
21 Romalı olan bizlerin benimseyip uygulayamayacağı bazı töreleri savunuyorlar"
dediler.
22 Kalabalık da Pavlus ve Silas'a karşı ayağa kalktı. Yargıçlar onların giysilerinin
çıkartılıp değnekle dövülmelerini buyurdu.
23 Onları iyice dövdükten sonra zindana attılar. Zindancıya onları tam güvenlik altında
tutmasını sıkıca buyurdular.
24 Böyle bir buyruktan sonra zindancı onları iç zindana attı ve ayaklarını tomruğa
vurdu.
25 Gece yarısına doğru Pavlus'la Silas dua ediyor, Tanrı'yı ilahilerle yüceltiyor,
tutsaklar da onları dinliyordu.
26 Ansızın öyle büyük bir deprem oldu ki, zindanın temelleri sarsıldı. Birden bütün
kapılar açıldı ve herkesin zincirleri çözüldü.
27 Uykudan uyanan ve zindan kapılarının açıldığını gören zindancı, kılıcını çekti,
mahkûmların kaçtığını sanıp kendini öldürmek üzereydi.
28 Ama Pavlus yüksek sesle, "Kendine zarar verme, hepimiz buradayız!" diye bağırdı.
29 Zindancı ışık isteyip içeri atıldı. Pavlus'la Silas'ın önünde titreyerek yere kapandı.
30 Onları dışarı çıkarıp, "Efendiler, kurtulmak için ne yapmalıyım?" dedi.
31 "Efendi Yeşua Mesih'e iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz" dediler.
32 Ona ve evindeki herkese Efendi'nin sözünü duyurdular.
33 Zindancı gecenin o saatinde onları götürüp yaralarını yıkadı. Kendisi ve bütün ev
halkı hemen vaftiz oldu.
34 Onları evine götürüp önlerine sofra kurdu. Tanrı'ya bütün ev halkıyla birlikte
inanmış olmak çok sevindirdi.
35 Ama gündüz olunca yargıçlar görevlileri gönderip, "O adamları bırakın gitsinler"
dediler.
36 Zindancı bu sözleri Pavlus'a iletti. "Yargıçlar salıverilmeniz için haber gönderdi. Şimdi
dışarı çıkıp esenlik içinde gidebilirsiniz" dedi.
37 Ama Pavlus görevlilere şöyle karşılık verdi: "Roma vatandaşı olduğumuz halde, bizi
yargılamadan herkesin önünde dövüp hapse attılar! Şimdi bizi gizlice serbest mi
bırakacaklar? Hayır, kesinlikle olmaz! Gelip bizi kendileri çıkarsınlar!"
38 Görevliler bu sözleri yargıçlara bildirdiler. Yargıçlar Romalı olduklarını duyunca
korktular.
39 Gelip onlara yalvardılar.
Onları dışarı çıkardıktan sonra kentten ayrılmalarını istediler.
40 Zindandan çıkınca Lidya'nın evine gittiler. Kardeşleri görüp onları
cesaretlendirdikten sonra ayrıldılar.

17

1 Amfipolis ve Apollonya'dan geçip Selanik'e vardılar. Orada Yahudiler'in bir havrası
vardı.
2 Pavlus her zamanki gibi onların yanına gitti. Üç Şabat Günü boyunca Kutsal Yazılar
üzerine onlarla tartıştı.

3 Mesih'in acı çekip ölümden dirilmesi gerektiğini açıklayıp gösterdi. Onlara, "Size
duyurduğum bu Yeşua, Mesih'tir" dedi.
4 Onlardan bazıları, Tanrı'ya tapan Grekler'den büyük bir topluluk ve ileri gelen
kadınlardan birçoğu ikna olup Pavlus ve Silas'a katıldılar.
5 Ne var ki ikna olmayan Yahudiler, çarşı pazardan topladıkları bazı kötü adamlardan
meydana gelen bir kalabalıkla kenti ayağa kaldırdılar. Yason'un evine saldırıp onları
halkın önüne çıkarmaya çalıştılar.
6 Onları bulamayınca, Yason'u ve bazı kardeşleri* kent yetkililerinin önüne
sürüklediler. "Dünyayı altüst edenler buraya da geldiler" diye bağırıyorlardı.
7 "Yason onları evine aldı. Onların hepsi, Yeşua adında başka bir kral olduğunu
söyleyerek Sezar'ın buyruklarına karşı hareket ediyorlar!"
8 Kalabalık ve kent yetkilileri bu şeyleri duyunca tedirgin oldular.
9 Yetkililer Yason ve diğerlerinden kefalet aldıktan sonra serbest bıraktılar.
10 Kardeşler hemen o gece Pavlus'la Silas'ı Veriya'ya gönderdiler. Onlar oraya ulaşınca
Yahudiler'in havrasına girdiler.
11 Bunlar Selanik'tekilerden daha asildi; sözü büyük bir istekle kabul ettiler, her gün
Kutsal Yazılar'ı inceleyerek bunların doğru olup olmadığını anlamaya çalışıyorlardı.
12 Bunun üzerine birçoğu ve çok sayıda saygın Grek kadın ve erkek iman etti.
13 Ne var ki Selanik'teki Yahudiler Pavlus'un Tanrı'nın sözünü Veriya'da da
duyurduğunu öğrenince, oraya geldiler ve halkı kışkırttılar.
14 Bunun üzerine kardeşler Pavlus'u hemen denize kadar gönderdiler. Silas'la
Timoteos ise orada kaldılar.
15 Pavlus'a eşlik edenler ise onu Atina'ya kadar götürdüler. Silas ile Timoteos'a hemen
yanına gelmeleri yönünde bir buyruk aldıktan sonra ayrıldılar.
16 Pavlus Atina'da onları beklerken, kentin putlarla dolu olduğunu görünce ruhu
öfkelendi.
17 Böylece havrada Yahudiler'le, inançlı insanlarla, her gün çarşı meydanında
karşılaştığı insanlarla tartışıyordu.
18 Epikürcü ve Stoacı filozoflardan bazıları da onunla tartıştılar. Bazıları, "Bu geveze
ne demek istiyor?" dedi.
Diğerleri ise, Yeşua'yı ve dirilişini duyurduğu için, "Yabancı ilâhları savunan birisi gibi
görünüyor" dedi.
19 Onu tutup Ares Tepesi Kurulu'na götürdüler. Ona, "Duyurmakta olduğun bu yeni
öğretinin ne olduğunu öğrenebilir miyiz?
20 Çünkü kulağımıza bazı garip şeyler getiriyorsun. Dolayısıyla bu şeylerin ne anlama
geldiğini bilmek istiyoruz" dediler.
21 Bütün Atinalılar ve orada yaşayan yabancılar, zamanlarını hep yeni şeyler anlatarak
ve dinleyerek geçirirlerdi.
22 Pavlus, Ares Tepesi Kurulu'nun orta yerinde durup şöyle dedi: "Ey Atinalılar, sizin
her bakımdan çok inançlı insanlar olduğunuzu görüyorum.
23 Çünkü çevrede dolaşıp tapındığınız şeyleri incelerken, üzerinde 'BİLİNMEYEN
TANRI'YA' yazılı bir sunakla karşılaştım. İşte bilmeden tapındığınız bu Tanrı'yı size
bildiriyorum.
24 Dünyayı ve içinde olan her şeyi yaratan Tanrı, göğün ve yerin Efendisi olduğundan
elle yapılmış tapınaklarda oturmaz.
25 Herkese hayat, soluk ve her şeyi veren kendisi olduğuna göre, sanki bir şeye ihtiyacı
varmış gibi O'na insan eliyle hizmet edilmez.

* **17:6** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime, bağlamın izin verdiği yerlerde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da doğru bir şekilde çevrilebilir.

26 Belirlenmiş zamanları ve oturacakları yerlerin sınırlarını belirleyerek yeryüzünün
her yerinde otursunlar diye, insanların her ulusunu tek bir kandan yarattı.
27 Bunu, kendisini arayıp el yordamıyla bile olsa bulabilsinler diye yaptı. Çünkü O
hiçbirimizden uzak değildir.
28 'Çünkü O'nda yaşıyor ve hareket ediyoruz. O'nda varlığımızı sürdürüyoruz.' Bazı
şairlerinizin dediği gibi, 'Biz de O'nun soyundanız.'
29 Tanrı'nın soyundan olduğumuza göre, İlahi Doğa'nın, insan sanatı ve tasarımıyla
oyulmuş altına, gümüşe ya da taşa benzer sanmamalıyız.
30 Tanrı, bilgisizlik zamanlarını görmezlikten geldi. Ama şimdi her yerde bütün
insanların tövbe etmesini buyuruyor.
31 Çünkü atadığı Kişi aracılığıyla dünyayı doğrulukla yargılayacağı günü belirlemiştir.
O'nu ölümden diriltmekle bütün insanlara güvence verdi."
32 Ölülerin dirilmesi konusunu duyunca bazıları alay etti, ama diğerleri, "Bunun
hakkında seni tekrar dinlemek isteriz" dedi.
33 Böylece Pavlus onların arasından çıkıp gitti.
34 Ama bazı kimseler ona katılıp iman ettiler. Bunların arasında kurul üyesi Dionisios,
Damaris adında bir kadın ve onlarla birlikte başkaları da vardı.

18

1 Bu şeylerden sonra Pavlus Atina'dan ayrılıp Korint'e geldi.
2 Akvila adında Pontus asıllı bir Yahudi ile karısı Priskilla'yı buldu. İtalya'dan yeni
gelmişlerdi. Çünkü Klavdius bütün Yahudiler'in Roma'dan ayrılmasını emretmişti.
Pavlus onların yanına gitti.
3 Aynı meslekten oldukları için onlarla kalıp birlikte çalıştı. İşleri çadırcılıktı.
4 Pavlus, her Şabat'da havrada tartışarak hem Yahudiler'i hem de Grekler'i ikna
etmeye çalışıyordu.
5 Silas'la Timoteos Makedonya'dan inince, Pavlus Ruh'un güçlü yönlendirişiyle
Yeşua'nın Mesih olduğunu Yahudiler'e tanıklık etti.
6 Ama onlar direnip küfretmeye başlayınca Pavlus giysilerini silkeleyip, "Kanınız kendi
başınıza olsun! Ben temizim. Bundan böyle uluslara gideceğim!" dedi.
7 Oradan ayrılıp Yustus adında Tanrı'ya tapınan birisinin evine gitti. Yustus'un evi
havrayla bitişikti.
8 Havranın yöneticisi Krispus, bütün ev halkıyla birlikte Efendi'ye iman etti. Sözü
işiten başka birçok Korintliler de iman edip vaftiz oldular.
9 Efendi geceleyin bir görümde Pavlus'a, "Korkma! Konuş, susma" dedi.
10 "Çünkü ben seninleyim; kimse sana zarar vermeyecek, sana saldırmayacak. Çünkü
bu kentte halkım çoktur."
11 Pavlus orada bir buçuk yıl kaldı ve onlara Tanrı'nın sözünü öğretti.
12 Gallio, Ahaya Valisi'yken, Yahudiler hep birlikte Pavlus'a karşı çıkıp onu yargı
kürsüsüne çıkardılar.
13 "Bu adam Yasa'ya aykırı biçimde Tanrı'ya tapmaları için insanları kandırıyor"
dediler.
14 Pavlus tam ağzını açmak üzereyken Gallio Yahudiler'e şöyle dedi: "Ey Yahudiler,
davanız gerçekten haksızlık ya da ciddi bir suçla ilgili olsaydı, size katlanmam gerekirdi.
15 Ama sorun sözler, adlar ve kendi yasanızla ilgili olduğu için, buna siz kendiniz
bakın. Ben bu konularda yargıçlık etmek istemem."
16 Böylece onları yargı kürsüsünden kovdu.
17 Bunun üzerine Grekler'in hepsi havranın yöneticisi Sostenis'i tutup yargı kürsüsü
önünde dövdüler. Gallio ise olanlara hiç aldırış etmedi.

18 Pavlus, çok günler daha Korint'de kaldıktan sonra kardeşlerle* vedalaşıp Priskilla ve
Akvila'yla birlikte oradan Suriye'ye yelken açtı. Adakta bulunduğu için saçını
Kenhere'de kestirmişti.
19 Efes'e ulaştıklarında onlardan ayrıldı. Kendisi havraya girip Yahudiler ile tartıştı.
20 Onlar kendileriyle daha uzun süre kalmasını istedilerse de, bunu kabul etmedi.
21 Ama onlarla vedalaşırken, "Yaklaşmakta olan bu bayramı mutlaka Yeruşalem'de
tutmalıyım. Tanrı dilerse size tekrar döneceğim" dedi. Sonra Efes'ten denize açıldı.
22 Sezariye'ye varınca, Yeruşalem'e çıkıp topluluğu ziyaret etti. Sonra da Antakya'ya
indi.
23 Pavlus bir süre Antakya'da kaldıktan sonra oradan ayrıldı. Sırasıyla Galatya ve
Frikya bölgesinden geçerek bütün öğrencileri imanda güçlendirdi.
24 Apollos adında güzel konuşan, İskenderiye asıllı bir Yahudi Efes'e geldi. Kutsal
Yazılar'da güçlüydü.
25 Efendi'nin yolunda eğitilmiş bir kişiydi. Ruhta ateşli olan Apollos, yalnızca
Yuhanna'nın vaftizini bilmesine rağmen, Yeşua'yla ilgili gerçekleri doğru bir şekilde
öğretiyordu.
26 Havrada cesurca konuşmaya başladı. Söylediklerini duyan Priskilla ve Akvila, onu
bir kenara çekip Tanrı'nın yolunu ona daha doğru bir şekilde açıkladılar.
27 Apollos Ahaya'ya geçmeye karar verince, kardeşler onu cesaretlendirdiler. Onu
kabul etmeleri için öğrencilere yazdılar. Oraya varınca Tanrı'nın lütfuyla iman etmiş
olanlara çok yardım etti.
28 Çünkü Kutsal Yazılar'dan Yeşua'nın Mesih olduğunu açıkça göstererek, Yahudiler'i
güçlü bir şekilde çürüttü.

19

1 Apollos Korint'teyken, Pavlus ülkenin üst bölgelerinden geçerek Efes'e geldi. Orada
bazı öğrenciler buldu.
2 Onlara, "İman ettiğinizde Kutsal Ruh'u aldınız mı?" diye sordu.
Ona, "Hayır, Kutsal Ruh'un varlığından bile haberimiz yok!" dediler.
3 "Öyleyse neye vaftiz edildiniz?" dedi. "Yuhanna'nın vaftizine" dediler.
4 Pavlus, "Yuhanna tövbe vaftiziyle vaftiz etti ve halka kendisinden sonra gelecek
Olan'a, yani Mesih* Yeşua'ya inanmalarını söyledi" dedi.
5 Bunu duyunca Efendi Yeşua'nın adıyla vaftiz oldular.
6 Pavlus ellerini üzerlerine koyduğunda, Kutsal Ruh onların üzerlerine geldi.
Bilmedikleri başka dillerle konuşup peygamberlik ettiler.
7 Bunlar toplam on iki kişiydi.
8 Pavlus havraya girip cesurca konuşmaya başladı. Üç ay boyunca oradakilerle
tartışıp Tanrı'nın Krallığı hakkında onları ikna etmeye çalıştı.
9 Ama bazıları katılaşıp söz dinlemeyince, kalabalığın önünde Yol'u kötüleyince, Pavlus
onlardan ayrıldı, öğrencilerini de ayırdı. Pavlus Tiranus okulunda her gün tartışmalarını
sürdürdü.
10 Bu iş, iki yıl boyunca sürdü. Sonunda Asya İli'nde yaşayan ister Yahudi, ister Grek
olsun, Efendi Yeşua'nın sözünü herkes duydu.
11 Tanrı Pavlus'un eliyle görülmemiş mucizeler yaptı.
12 Öyle ki, onun bedeninden mendiller ya da peşkirler hastalara götürülünce,
hastalıkları gidiyor, kötü ruhlar çıkıyordu.

---

* **18:18** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime, bağlamın izin verdiği yerlerde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da doğru bir şekilde çevrilebilir. * **19:4** NU Mesih kelimesini atlar.

13 Kötü ruh kovmakla uğraşan bazı gezgin Yahudiler, kötü ruhlar olanların üzerinde,
Efendi Yeşua'nın adını anmaya giriştiler ve şöyle dediler, "Pavlus'un duyurduğu Yeşua
adıyla size buyruk veriyoruz."
14 Bunu yapanlar arasında Skeva adlı bir Yahudi başkâhinin yedi oğlu da vardı.
15 Kötü ruh, "Yeşua'yı tanıyorum, Pavlus'u da tanıyorum, ama siz kimsiniz?" diye
karşılık verdi.
16 Kendisinde kötü ruh bulunan adam üzerlerine sıçradı. Hepsini alt edip onlara üstün
geldi. Öyle ki, o evden çıplak ve yaralı olarak kaçtılar.
17 Bu iş, Efes'te yaşayan bütün Yahudiler ve Grekler' tarafından öğrenildi. Hepsinin
üzerine korku geldi ve Efendi Yeşua'nın adı büyüdü.
18 İman etmiş olanların birçoğu geliyor, yaptıkları kötülükleri itiraf edip bildiriyorlardı.
19 Büyücülükle uğraşanların bir çoğu kitaplarını toplayıp getirdiler ve herkesin gözü
önünde yaktılar. Bunların değerini hesapladıklarında elli bin gümüş† tuttuğunu gördüler.
20 Böylece Efendi'nin sözü büyüyor ve giderek kudretleniyordu.
21 Bunlar bittikten sonra Pavlus, Makedonya ve Ahaya'dan geçtikten sonra, Ruh'ta
Yeruşalem'e gitmeye karar verdi ve şöyle dedi: "Oraya vardıktan sonra Roma'yı da
görmeliyim."
22 Kendisine hizmet edenlerden ikisini, Timoteos ve Erastus'u Makedonya'ya
gönderdikten sonra kendisi bir süre daha Asya İli'nde kaldı.
23 O sıralarda Yol ile ilgili büyük bir kargaşalık çıktı.
24 Dimitrios adında bir gümüşçü vardı, kendisi gümüşten Artemis tapınakları
yapıyordu. Bununla sanatçılara bol iş getiriyordu.
25 Dimitrios bu adamları ve benzer iş yapan başkalarını bir araya toplayarak,
"Efendiler, bu işten zengin olduğumuzu biliyorsunuz" dedi.
26 "Pavlus denen bu adamın, elle yapılan ilâhların gerçek ilâh olmadığını söyleyerek
birçok kişiyi kandırıp, saptırdığını görüyor ve duyuyoruz. Yalnızca Efes'te değil,
neredeyse bütün Asya İli'nde.
27 Sanatımız yalnızca saygınlığını yitirmekle kalmayacak, aynı zamanda Artemis
Tapınağı'nın hiçe sayılma ve bütün Asya İli'nın ve dünyanın taptığı büyük tanrıça
Artemis'in görkeminden yoksun kalma tehlikesi de vardır."
28 Bunu duyunca öfkeyle doldular. "Efesliler'in Artemis'i büyüktür!" diyerek
bağırdılar.
29 Kent karışıklıkla doldu. Halk, Pavlus'un yol arkadaşları olan Makedonyalı Gayus ve
Aristarhus'u yakalayıp hep birlikte tiyatroya koştular.
30 Pavlus halkın arasına girmek istediyse de, öğrenciler ona izin vermedi.
31 Onun dostu olan bazı Asya İli yöneticileri ona haber gönderip tiyatroya gitmemesi
için yalvardılar.
32 Bazıları bir şey, ötekileri başka bir şey bağırıyorlardı, kilise karışıklık içindeydi. Çoğu
neden bir araya geldiklerini bile bilmiyordu.
33 Yahudiler İskender'i kalabalığın içinden öne çıkardılar. İskender eliyle işaret ederek
halka kendi savunmasını yapmak istedi.
34 Ama halk onun Yahudi olduğunu anlayınca, iki saat boyunca hep bir ağızdan,
"Efesliler'in Artemis'i büyüktür!" diye bağırdılar.
35 Belediye yazmanı kalabalığı yatıştırıp, "Ey Efesliler, Efes Kenti'nin, büyük tanrıça
Artemis Tapınağı'nın ve Zeus'tan düşen suretin bekçisi olduğunu bilmeyen var mı?"
dedi.

† **19:19** Buradaki 50.000 gümüş parçası muhtemelen 50.000 drahmiyi ifade ediyordu. Eğer öyleyse, yakılan kitapların değeri tarım işçileri için yaklaşık 160 insanın-yıllık ücretine eşdeğerdi

36 “Bunlar inkâr edilemeyeceği için, sessiz kalmalı ve düşüncesizce bir şey
yapmamalısınız.
37 Çünkü buraya getirdiğiniz bu adamlar, ne tapınağı soymuşlar ne de tanrıçanıza
küfretmişlerdir.
38 Eğer Dimitrios ve yanındaki sanatçı arkadaşlarının herhangi birine karşı bir şikayeti
varsa, mahkemeler açık, yargıçlar da var. Birbirlerini orada suçlasınlar.
39 Soruşturacağınız başka konular varsa, bunun karara bağlanacağı yer yasal
toplantıdır.
40 Çünkü bugün çıkan kargaşayla ilgili olarak suçlanma tehlikesiyle karşı karşıyayız.
Hiçbir neden olmadığı için bu kargaşanın hesabını veremeyiz.”
41 Bunu söyledikten sonra topluluğu dağıttı.

20

1 Kargaşa dindikten sonra, Pavlus öğrencileri yanına çağırdı, onlarla vedalaşıp
Makedonya’ya gitmek üzere yola çıktı.
2 O yörelerden geçip onları çok sözle cesaretlendirerek Yunanistan’a geldi.
3 Orada üç ay kaldıktan sonra Suriye’ye yelken açmak üzereyken Yahudiler’in
kendisine karşı bir düzen kurması nedeniyle, Makedonya üzerinden dönmeye karar
verdi.
4 Ona Asya İli’ne kadar eşlik edenler şunlardı: Veriya’lı Piros oğlu Sopater, Selanikli
Aristarhus ile Sekundus, Derbeli Gayus, Timoteos, Asya İli’nden Tihikos ile Trofimos.
5 Bunlar önden gidip bizi Troas’ta beklediler.
6 Mayasız Ekmek Bayramı’ndan sonra Filipi’den yelken açıp beş günde Troas’a
vardık. Orada yedi gün kaldık.
7 Haftanın ilk günü, öğrenciler ekmek bölmek için bir araya geldiklerinde, Pavlus
onlarla bir konuşma yaptı. Ertesi gün yola çıkacağı için konuşmasını gece yarısına kadar
sürdürdü.
8 Toplandığımız* yer olan üst katta birçok kandil vardı.
9 Eftihos adında bir genç pencerede oturuyordu. Pavlus konuşmasını uzattıkça
Eftihos’u uyku bastı. Uykuya dalınca üçüncü kattan aşağıya düştü. Ölüsü yerden
kaldırıldı.
10 Pavlus aşağı inip üzerine kapandı. Onu kucaklayarak,
“Telaşa kapılmayın, canı kendisinde” dedi.
11 Yine yukarı çıkıp ekmek bölüp yemek yedi. Gün ağarana dek onlarla uzunca
konuştuktan sonra oradan ayrıldı.
12 Çocuğu canlı olarak içeri aldılar ve çok teselli buldular.
13 Biz önceden gemiye binip Assos’a doğru yelken açtık. Pavlus’u oradan alacaktık.
Çünkü kendisi karadan gitmek istediği için öyle ayarlamıştı.
14 Bizi Assos’ta karşılayınca onu gemiye alıp Midilli’ye geçtik.
15 Oradan yelken açıp ertesi gün Sakız Adası’nın karşısına geldik. Daha ertesi gün
Samos’u geçip Troglium'da kaldık, sonraki gün de Milet’e ulaştık.
16 Pavlus Asya İli’nde zaman kaybetmemek için Efes’e uğramadan geçmeye karar
vermişti. Çünkü eğer mümkün olursa, Pentikost Günü Yeruşalem’de olabilmek için acele
ediyordu.
17 Pavlus Milet’ten haber salıp kilisenin ihtiyarlarını yanına çağırttı.
18 Yanına geldiklerinde onlara şöyle dedi: “Asya İli’ne ayak bastığım ilk günden beri,
sizinle birlikte her zaman nasıl olduğumu biliyorsunuz.
19 Yahudiler’in kurduğu düzenler yüzünden başıma gelen denenmelerde tam bir
alçakgönüllülükle ve çok gözyaşları içinde Efendi’ye hizmet ettim.

* **20:8** TR “biz” yerine “onlar” der

20 Yararlı olan herhangi bir şeyi size bildirmekten, gerek açık alanlarda gerek evden
eve sizlere öğretmekten çekinmedim.
21 Hem Yahudiler'e hem de Grekler'e Tanrı'ya tövbe edip Efendimiz Yeşua'ya† iman
etme konusunda tanıklık ettim.
22 Şimdi, işte, Ruh tarafından bağlanmış olarak Yeruşalem'e gidiyorum. Orada başıma
ne geleceğini bilmiyorum.
23 Ancak Kutsal Ruh, beni zincirlerin ve sıkıntıların beklediğini söyleyerek her kentte
tanıklık ediyor.
24 Ama bu şeyleri saymıyorum; ne de hayatımı kendim için değerli tutuyorum. Öyle ki
yarışımı sevinçle bitireyim, Efendi Yeşua'dan aldığım görevi, Tanrı'nın lütfunun
Müjdesi'ne tam tanıklık etme hizmetimi bitireyim.
25 "Şimdi Tanrı'nın Krallığı'nı duyurmak için aralarında dolaştığım sizlerden hiçbirinin
yüzümü bir daha görmeyeceğini biliyorum.
26 Bu nedenle bugün size tanıklık ediyorum ki, ben bütün insanların kanından
temizim,
27 çünkü Tanrı'nın öğüdünü size tam olarak açıklamaktan çekinmedim.
28 Bu nedenle, kendinize de, Efendi'nin ve‡ Tanrı'nın kendi kanıyla satın aldığı
topluluğu gütmek için Kutsal Ruh'un sizi gözetmen yaptığı bütün sürüye de dikkat edin.
29 Benim ayrılışımdan sonra, sürüyü esirgemeyen yırtıcı kurtların aranıza gireceğini
biliyorum.
30 Öğrencileri kendi peşlerinden sürüklemek için aranızdan sapık sözler söyleyen kişiler
çıkacak.
31 Bu yüzden uyanık kalın. Üç yıl boyunca gece gündüz, gözyaşlarıyla hepinizi nasıl
uyardığımı hatırlayın.
32 Şimdi, kardeşler,§ sizi Tanrı'ya ve O'nun lütfunun sözüne emanet ediyorum. Bu söz,
sizi ruhça geliştirecek ve bütün kutsal kılınmış olanların arasında miras verecek güçtedir.
33 Ben kimsenin gümüşüne, altınına, giysisine göz dikmedim.
34 Sizler de biliyorsunuz ki, bu eller benim ve benimle birlikte olanların ihtiyaçları
için hizmet etti.
35 Güçsüzlere yardım etmeniz ve Efendi Yeşua'nın kendisinin, 'Vermek almaktan daha
mutludur' dediği sözlerini hatırlamanız için böylece emek çekerek her şeyde size örnek
oldum."
36 Bunları söyledikten sonra diz çöküp onlarla birlikte dua etti.
37 Hepsi hüngür hüngür ağladı. Pavlus'un boynuna sarılıp onu öptüler.
38 Onları en çok üzen, Pavlus'un, "yüzümü bir daha görmeyeceksiniz" sözü olmuştu.
Sonra gemiye kadar ona eşlik ettiler.

21

1 Onlardan ayrılıp denize açıldıktan sonra düz bir rotayla Kos'a gittik. Ertesi gün
Rodos'a, oradan da Patara'ya geçtik.
2 Fenike'ye giden bir gemi bulduktan sonra gemiye binip yelken açtık.
3 Kıbrıs'ı görünce, adayı solda bırakıp Suriye'ye yöneldik. Sur Kenti'nde karaya çıktık.
Çünkü gemi yükünü burada boşaltacaktı.
4 Öğrencileri bulup orada yedi gün kaldık. Bunlar Ruh aracılığıyla Pavlus'u Yeruşalem'e
çıkmaması gerektiğini söylediler
5 Günümüz dolunca ayrılıp yola çıktık. Hepsi, eşleri ve çocuklarıyla birlikte bizi kentin
dışına kadar yolcu ettiler. Sahilde diz çöküp dua ettik.

---

† **20:21** TR "Mesih" kelimesini ekler ‡ **20:28** TR, NU "Efendi ve"yi atlar § **20:32** Burada "kardeşler" için kullanılan kelime, bağlamın izin verdiği yerlerde doğru olarak "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir.

6 Birbirimizle vedalaştıktan sonra gemiye bindik, onlar da evlerine döndüler.
7 Sur'dan yolculuğumuzu bitirince Ptolemais'e vardık. Kardeşleri selamlayıp onlarla
birlikte bir gün kaldık.
8 Ertesi gün Pavlus ve yol arkadaşları olan bizler yola çıkıp Sezariye'ye geldik.
Yediler'den biri olan müjdeci Filipus'un evine girip yanında kaldık.
9 Bu adamın peygamberlik eden, el değmemiş dört kızı vardı.
10 Orada birkaç gün kaldıktan sonra, Yahudiye'den Hagavos adında bir peygamber
geldi.
11 Bize gelip Pavlus'un kemerini aldı. Kendi ellerini ve ayaklarını bağlayarak şöyle
dedi: "Kutsal Ruh şöyle diyor: 'Yeruşalem'deki Yahudiler bu kemerin sahibini böyle
bağlayıp öteki ulusların eline teslim edecekler.' "
12 Bunları duyunca hem bizler hem de oradakiler Yeruşalem'e gitmemesi için
Pavlus'a yalvardık.
13 O zaman Pavlus, "Ne yapıyorsunuz, ağlayıp yüreğimi kırıyorsunuz? Çünkü ben
Yeruşalem'de yalnızca bağlanmaya değil, Efendi Yeşua'nın adı uğruna ölmeye de hazırım"
dedi.
14 Onu ikna edemeyince, "Efendi'nin isteği olsun" diyerek sustuk.
15 Bu günlerden sonra yükümüzü alıp Yeruşalem'e çıktık.
16 Sezariye'den bazı öğrenciler de bizimle birlikte geldiler. Bizi, evinde konuk
edileceğimiz eski öğrencilerden birine, Kıbrıslı Minason'a götürdüler.
17 Yeruşalem'e geldiğimizde kardeşler bizi sevinçle kabul ettiler.
18 Ertesi gün Pavlus bizimle birlikte Yakov'un yanına girdi ve ihtiyarların hepsi de
hazırdı.
19 Pavlus onları selamladıktan sonra, Tanrı'nın kendi hizmeti aracılığıyla uluslar
arasında yaptıklarını bir bir anlattı.
20 Bunu işitince Tanrı'yı yücelttiler. Ona, "Kardeş, Yahudiler arasında binlerce imanlı
olduğunu görüyorsun. Hepsi Yasa için gayretlidirler" dediler.
21 "Senin hakkında, öteki uluslar arasında yaşayan bütün Yahudiler'e, çocuklarını sünnet
etmemelerini, törelerin ardınca yürümemelerini ve Moşe'nin Yasası'nı bırakmalarını
öğretiyormuşsun diye haber almışlar.
22 Öyleyse şimdi ne yapmalı? Çünkü geldiğini duyunca kesin toplanacaklar.
23 Bu nedenle sana söyleyeceğimizi yap. Aramızda adak adamamış dört kişi var.
24 Onları al, onlarla birlikte kendini arındır. Başlarını tıraş edebilmeleri için kurban
masraflarını sen öde. O zaman herkes, hakkında söylenenlerin doğru olmadığını, senin
de Yasa'yı tutarak yürüdüğünü bilecekler.
25 Öteki uluslardan olan imanlılara gelince, putlara sunulan kurban etinden, kandan,
boğularak öldürülen hayvanlardan ve cinsel ahlaksızlıktan sakınsınlar diye kararımızı
yazmıştık."
26 Böylece Pavlus adamları aldı ve ertesi gün kendini arındırdı ve onlarla birlikte
tapınağa girip arınma günlerinin ne zaman tamamlanacağını, her biri adına ne zaman
kurban sunulacağını bildirdi.
27 Yedi günlük süre dolmak üzereydi. Asya İli'nden gelen Yahudiler Pavlus'u tapınakta
görünce, kalabalığı kışkırtıp ellerini onun üzerine koydular.
28 "Ey İsraelliler, yardım edin!" diye bağırdılar. "Bu adam, her yerde herkese,
halkımıza, Yasa'ya ve bu yere karşı öğretiyor. Üstelik tapınağa Grekler'i sokarak bu kutsal
yeri de kirletti."
29 Çünkü Efesli Trofimos'u kentte onunla birlikte görmüşlerdi ve Pavlus'un onu
tapınağa getirdiğini sanıyorlardı.
30 Bütün kent harekete geçti, halk da koşuştu. Pavlus'u tutup tapınağın dışına
sürüklediler. Tapınağın kapıları hemen kapatıldı.

31 Onu öldürmeye çalışırken, bütün Yeruşalem Kenti'nin karıştığı haberi Roma
taburunun komutanına ulaştı.
32 Hemen yüzbaşılarla askerleri yanına alıp üzerlerine koştu. Halk komutan ve
askerleri görünce Pavlus'u dövmeyi bıraktı.
33 Sonra komutan yaklaşıp Pavlus'u tutukladı. Çift zincirle bağlanmasını buyurdu.
Kim olduğunu ve ne yaptığını sordu.
34 Kalabalığın arasında kimisi bir şey, kimisi başka bir şey bağırıyordu. Gürültüden
gerçeği öğrenemeyince, onun kaleye götürülmesini buyurdu.
35 Pavlus merdivenlere geldiğinde kalabalığın şiddetinden askerler onu taşımak
zorunda kaldılar.
36 Kalabalık, "Öldürün onu!" diye bağırarak peşinden gitti.
37 Kaleden içeri girmek üzereyken Pavlus komutana, "Seninle konuşabilir miyim?"
diye sordu.
Komutan, "Grekçe biliyor musun?" dedi.
38 "Sen bir süre önce ayaklanma çıkarıp silahlı dört bin katili çöle götüren Mısırlı değil
misin?"
39 Pavlus, "Ben Kilikya'dan Tarsuslu bir Yahudi'yim. Hiç de önemsiz olmayan bir
kentin vatandaşıyım. Rica ediyorum, halka konuşmama izin ver" dedi.
40 Komutan izin verince, Pavlus merdivenlerde durup eliyle halka işaret etti. Büyük
bir sessizlik olunca, İbrani diliyle konuşup şöyle dedi:

22

1 "Kardeşler ve babalar, size şimdi yapacağım savunmayı dinleyin."
2 Kendileriyle İbranice konuştuğunu duyduklarında daha da sessizleştiler.
3 "Ben Kilikya Tarsusu'nda doğmuş bir Yahudi'yim. Bu kentte, Gamaliel'in dizinin
dibinde büyüdüm. Atalarımızın yasasının sıkı geleneğine göre eğitildim. Bugün hepinizin
olduğu gibi, ben de Tanrı için gayretli birisiyim.
4 Bu Yol'a ölümüne zulmeder, erkekleri de kadınları da bağlayıp zindanlara teslim
ederdim.
5 Başkâhin ve bütün kurul üyeleri buna tanıklık edebilir. Yahudi kardeşlere verilmek
üzere onlardan almış olduğum mektuplarla, orada bulunanları cezalandırmak üzere
bağlayıp Yeruşalem'e getirmek için Damaskus'a gidiyordum.
6 Yolculuğuma devam ederken Damaskus'a yaklaştığımda, öğle vakti ansızın gökten
çevremi büyük bir ışık aydınlattı.
7 Yere düştüm ve bir sesin bana, 'Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?' dediğini
duydum.
8 'Ey efendim, sen kimsin?' diye karşılık verdim. O da bana, 'Ben senin zulmettiğin
Nazaretli Yeşua'yım' dedi."
9 "Yanımda olanlar gerçi ışığı gördüler ve korktular, ama benimle konuşanın sözünü
anlamadılar.
10 'Ey Efendim ne yapmalıyım?' diye sordum. Efendi bana, 'Kalk, Damaskus'a git'
dedi. 'Orada yapman için belirlenmiş her şey sana bildirilecek.'
11 O ışığın görkeminden göremez olunca, yanımda olanların eliyle götürülüp
Damaskus'a girdim.
12 Damaskus'ta yaşayan bütün Yahudiler tarafından iyi tanınan, Yasa'ya göre inançlı
Hananya adında bir adam vardı.
13 Bana geldi ve yanımda durup, 'Saul kardeş, gözlerin açılsın!' dedi. O anda onu
gördüm.
14 Bana şöyle dedi: 'Atalarımızın Tanrısı, kendi isteğini bilmen ve Doğru Olan'ı görüp
ağzından bir ses duyman için seni atamıştır.

15 Çünkü görüp işittiklerini bütün insanlara duyurup O'nun tanığı olacaksın.
16 Şimdi neden bekliyorsun? Kalk, vaftiz ol! Efendi'nin adını çağırarak günahlarından yıkan."
17 "Yeruşalem'e dönüp tapınakta dua ederken kendimden geçtim.
18 O'nu gördüm ve bana, 'Acele et, Yeruşalem'den hemen çık. Çünkü benim hakkımdaki senin tanıklığını kabul etmeyecekler' dedi.
19 Ben, 'Ey Efendim" dedim. "Sana iman edenleri hapsedip her havrada dövdüğümü kendileri biliyorlar.
20 Tanığın Stefanos'un kanı döküldüğünde, ben de orada duruyordum, onu öldürenlerin giysilerini bekleyerek ölümünü onayladım."
21 "Bana, 'Git, çünkü seni uzağa, uluslara göndereceğim' dedi."
22 Bunu söyleyene dek onu dinlediler. Sonra seslerini yükselterek, "Bu adamı yeryüzünden temizleyin, çünkü yaşamaya layık değil!" dediler.
23 Onlar bağırıp giysilerini çıkarıp havaya toz saçarken,
24 komutan Pavlus'un kalenin içine götürülmesi için buyruk verdi. Onların neden kendisine karşı böyle bağırdıklarını öğrenmek için Pavlus'un kamçılanarak sorguya çekilmesini buyurdu.
25 Kendisini kayışlarla bağladıklarında, Pavlus yanında duran yüzbaşıya, "Mahkûm edilmemiş bir Romalı'yı kamçılamak sizce yasal mıdır?" diye sordu.
26 Yüzbaşı bunu duyunca komutana gidip, "Ne yapacağına dikkat et, bu adam bir Romalı!" dedi.
27 Komutan gelip ona, "Söyle bana, sen Romalı mısın?" diye sordu. "Evet" dedi.
28 Komutan, "Ben vatandaşlığımı büyük bir bedelle satın aldım" diye yanıtladı.
Pavlus, "Ama ben doğuştan bir Romalı'yım" dedi.
29 Onu sorguya çekmek üzere olanlar hemen yanından ayrıldılar. Komutan da onun bir Romalı olduğunu anlayınca korktu. Çünkü onu bağlamıştı.
30 Ertesi gün Yahudiler tarafından neyle suçlandığı hakkındaki gerçeği bilmek isteyerek, onu bağlarından serbest bıraktı. Başkâhinlerle bütün Kurul'un toplanması için buyruk verdi. Pavlus'u aşağı getirip onların önünde durdurdu.

23

1 Pavlus, Kurul'a dikkatle bakarak, "Kardeşler, ben bugüne dek Tanrı'nın önünde tam iyi vicdanla yaşadım" dedi.
2 Başkâhin Hananya, yanında duranlara ağzına vurmalarını buyurdu.
3 Sonra Pavlus ona, "Tanrı sana vuracak, seni badanalı duvar! Hem oturmuş Yasa'ya göre beni yargılıyorsun, hem de Yasa'ya aykırı olarak bana vurulmasını buyuruyorsun" dedi.
4 Yanında duranlar, "Tanrı'nın başkâhinine küfür mü ediyorsun?" dediler.
5 Pavlus, "Kardeşler, onun başkâhin olduğunu bilmiyordum" dedi. "Çünkü, 'Halkının bir yöneticisi hakkında kötü konuşmayacaksın'✡ diye yazılmıştır."
6 Pavlus, bir tarafın Sadukiler, öbür tarafın da Ferisiler olduğunu anlayınca, Kurul'da sesini yükseltip şöyle dedi: "Kardeşler, ben bir Ferisi oğlu, Ferisi'yim. Ölülerin dirilişi umudu yüzünden yargılanıyorum!"
7 Bunu söyleyince, Ferisiler'le Sadukiler arasında bir tartışma çıktı ve kalabalık ikiye bölündü.
8 Sadukiler diriliş, melek ve ruh yoktur derler. Ferisiler ise bunların hepsini kabul ederler.
9 Büyük bir gürültü koptu ve Ferisilerin bazı yazıcıları ayağa kalkıp, "Bu adamda hiçbir kötülük bulmuyoruz. Ama bir ruh ya da melek ona konuşmuşsa, Tanrı'ya karşı savaşmayalım!" dediler!"

✡ **23:5** ÇIKIŞ 22:28

10 Büyük bir çekişme çıkınca komutan, Pavlus'u parçalayacaklar diye korktu. Askerlere
aşağı inip onu aralarından zorla alıp kaleye götürmelerini buyurdu.
11 Ertesi gece Efendi onun yanında durup, "Cesur ol Pavlus! Yeruşalem'de benimle
ilgili tanıklık ettiğin gibi, Roma'da da tanıklık etmelisin" dedi.
12 Gündüz olunca Yahudiler'den bazıları söz birliği edip kendilerini lanetle bağladılar
ve, "Pavlus'u öldürmeden bir şey yiyip içmeyeceğiz" dediler.
13 Bu andı içenlerin sayısı kırkı aşkındı.
14 Başkâhinlere ve ihtiyarlara gelip, "Biz, 'Pavlus'u öldürmeden bir şey yiyip
içmeyeceğiz!' diye kendimizi büyük bir lanetle bağladık" dediler.
15 "Bu nedenle, şimdi siz, Kurul'la birlikte komutana, sanki daha ayrıntılı bir şekilde
yargılayacakmışsınız gibi yarın onu size getirmesini söyleyin. Biz de yaklaşmadan onu
öldürmeye hazır olacağız" dediler.
16 Ancak Pavlus'un kız kardeşinin oğlu onların pusu kurduklarını duydu. Varıp kaleye
girdi ve Pavlus'a bildirdi.
17 Pavlus yüzbaşılardan birini çağırıp, "Bu genci komutana götürün, çünkü ona
söyleyecek bir şeyi var" dedi.
18 Onu alıp komutana götürdü. "Tutuklu Pavlus beni çağırdı ve bu genci sana
getirmemi istedi. Sana söylemek istediği bir şey varmış" dedi.
19 Komutan genci elinden tutup bir kenara çekti. "Bana bildireceğin şey nedir?" diye
sordu.
20 Şöyle dedi: "Yahudiler, sanki onun hakkında daha ayrıntılı bilgi almak istiyormuş
gibi, yarın Pavlus'u Kurul'a getirmeni istemek için anlaştılar.
21 Bu yüzden onlara boyun eğme, çünkü kırktan fazla adam onu bekliyor, onu
öldürünceye kadar ne yiyip ne de içmeyeceklerine dair lanetle kendilerini bağladılar.
Şimdi hazırlar, senden bir söz bekliyorlar."
22 Komutan, "Bunları bana açtığını kimseye söyleme" diyerek genci salıverdi.
23 Yüzbaşılardan ikisini yanına çağırıp şöyle dedi: "Gecenin üçüncü saatinde,*
Sezariye'ye kadar gitmek üzere iki yüz piyade, yetmiş atlı ve iki yüz mızraklı hazırlayın.
24 Pavlus'u bindirip sağ salim Vali Feliks'e götürmek için hayvan sağlayın."
25 Komutan şöyle bir mektup yazdı:
26 "Klavdius Lisias'tan, Sayın Vali Feliks'e: Selamlar!
27 "Bu adam Yahudiler tarafından yakalanmış ve öldürülmek üzereyken ben askerlerle
birlikte gelip onu kurtardım. Çünkü Romalı olduğunu öğrendim.
28 Onu neden suçladıklarını öğrenmek istediğimden, onu onların Kurul'una götürdüm.
29 Suçlamanın, kendi yasaları hakkında bazı sorunlarla ilgili olduğunu buldum ama
ölüm ya da hapis cezasını gerektiren bir şeyle suçlanmamıştı.
30 Bu adama karşı bir tuzak kurulduğunun haberini alınca onu hemen sana
gönderdim. Onu suçlayanların da şikayetlerini senin önüne getirsinler diye emir verdim.
Hoşçakal."
31 Böylece askerler aldıkları buyruk uyarınca Pavlus'u alıp geceleyin Antipatris'e
götürdüler.
32 Ama ertesi gün onunla birlikte gitmek üzere atlıları bırakıp kaleye döndüler.
33 Atlılar Sezariye'ye ulaşınca mektubu valiye verip Pavlus'u önüne çıkardılar.
34 Vali mektubu okuduktan sonra Pavlus'un hangi ilden olduğunu sordu. Kilikyalı
olduğunu anlayınca,
35 "Seni suçlayanlar geldiği zaman seni tam dinleyeceğim" dedi. Pavlus'un, Hirodes'in
sarayında tutulması için buyruk verdi.

* **23:23** saat 21:00 civarı

24

1 Beş gün sonra başkâhin Hananya, bazı ihtiyarlar ve Tertullus adlı bir sözcüyle
Sezariye'ye indiler. Bunlar Pavlus'la ilgili şikayetlerini valiye bildirdiler.
2 Pavlus çağrılınca, Tertullus onu suçlamaya başladı. "Saygıdeğer Feliks! Senin sayende
büyük esenlik içindeyiz. Senin öngörünle ulusumuz kalkınmaktadır.
3 Her zaman her yerde tam şükranla bunu kabul ediyoruz.
4 Çok zamanını almadan, söyleyecek olduğumuz birkaç söze ve bize katlanmanı rica
ediyorum.
5 Bu adamın dünyanın her yanında bütün Yahudiler'in arasında kargaşa çıkaran bir
fesatçı ve Nazarin tarikatının elebaşı olduğunu bulduk.
6 Hatta tapınağı bile kirletmeye kalkıştı. Ama biz onu tutukladık.*
7 †
8 ‡Onu sorguya çekersen, suçladığımız bütün bu şeyleri kendisinden öğrenebilirsin" dedi.
9 Yahudiler de saldırıya katıldılar ve bunların böyle olduğunu ileri sürdüler.
10 Valinin işareti üzerine Pavlus, "Bu ulusa yıllardır yargıçlık ettiğini bildiğim için,
sevinçle savunmamı yapıyorum.
11 Yeruşalem'e tapınmak için çıkışımın üzerinden on iki gün bile geçmediğini sen kendin
de öğrenebilirsin.
12 Beni ne tapınakta, ne havralarda, ne de kentte kimseyle tartışırken ya da kalabalığı
kışkırtırken buldular.
13 Şimdi beni suçladıkları şeyleri sana kanıtlayamazlar.
14 Ama sana şunu itiraf ediyorum ki, onların tarikat dedikleri Yol'a göre atalarımızın
Tanrısı'na hizmet ediyorum. Kutsal Yasa'ya göre olan şeylere ve peygamberlerde
yazılanların hepsine inanıyorum.
15 Onların da umduğu gibi, hem doğruların, hem doğru olmayanların ölümden
dirileceğine dair Tanrı'ya umut bağladım.
16 Bunun için de hem Tanrı'nın hem de insanların önünde vicdanımı suçsuz tutmaya
her zaman gayret ediyorum.
17 Çok yıllardan sonra ulusumun yoksulları için armağanlar ve sunular sunmaya
geldim.
18 Bu arada Asya İli'nden bazı Yahudiler beni tapınakta, bir kalabalığın ya da
kargaşanın ortasında değil, arınmış durumda buldular.
19 Bana karşı bir şeyleri varsa, senin önünde burada suçlamada bulunmaları gerekir.
20 Ya da bu adamlar, ben Kurul'un önünde halihazırda dururken bende ne suç
bulduklarını söylesinler.
21 Aralarında dururken, 'Ölülerin dirilişiyle ilgili olarak önünüzde bugün tarafınızdan
yargılanmaktayım' diye bağırmıştım. Olsa olsa beni tek bu şey için suçlayabilirler" dedi.
22 Ama Feliks, Yol hakkında daha kesin bilgiye sahip olduğundan, onları oyalayarak,
"Komutan Lysias gelince davanızı karara bağlayacağım" dedi.
23 Yüzbaşıya, Pavlus'un gözaltında tutulmasını ve bazı ayrıcalıklara sahip olmasını,
dostlarından hiçbirinin kendisine hizmet etmesini ya da onu ziyaret etmesini
engellememesini buyurdu.
24 Birkaç gün sonra Feliks, Yahudi olan karısı Drusilla ile birlikte geldi. Pavlus'u
çağırtıp Mesih Yeşua'ya olan inancı hakkında onu dinledi.
25 Doğruluk, özdenetim ve gelecek yargı hakkında konuşunca, Feliks dehşete kapıldı.
"Şimdilik gidebilirsin, uygun olduğumda seni yeniden çağırtırım" dedi.

---

* **24:6** TR, "Biz onu kendi yasamıza göre yargılamak istedik" der. † **24:7** TR, "Ancak komutan Lysias geldi ve büyük bir şiddetle onu elimizden aldı" diye ekler. ‡ **24:8** TR, "suçlayanların yanına gelmesini emrediyor" diye ekler.

26 Bu arada, Pavlus'un kendisine para vereceğini ve onu serbest bırakabileceğini
umuyordu. Bu nedenle onu sık sık çağırtıp onunla konuşuyordu.
27 İki yıl dolunca, Feliks'in yerine Porkius Festus geçti. Yahudiler'in gözüne girmek
isteyen Feliks Pavlus'u bağlı bıraktı.

25

1 Festus, eyalete vardıktan üç gün sonra Sezariye'den Yeruşalem'e çıktı.
2 O zaman başkâhin ve Yahudiler'in ileri gelenleri Pavlus'la ilgili şikayetlerini ona
bildirip ricada bulundular.
3 Pavlus'u Yeruşalem'e göndermesi için ondan yardım istediler. Yolda onu öldürmek için
düzen kurdular.
4 Ancak Festus, Pavlus'un Sezariye'de tutuklu kalacağını, kendisinin de kısa bir süre
sonra oraya gideceğini söyledi.
5 "Onun için aranızdan yetkili kişiler benimle birlikte insinler, eğer adamda bir suç
varsa, onu suçlasınlar" dedi.
6 Festus, aralarında on günden fazla kaldıktan sonra Sezariye'ye indi. Ertesi gün yargı
kürsüsüne oturup Pavlus'un getirilmesini buyurdu.
7 Pavlus gelince, Yeruşalem'den inen Yahudiler çevresinde durdular. Ona karşı
kanıtlayamadıkları birçok ağır suçlamalarda bulundular.
8 Pavlus, ise savunmasında, "Ne Yahudiler'in yasasına karşı, ne tapınağa, ne de Sezar'a
karşı hiçbir günah işlemedim" dedi.
9 Yahudiler'in gözüne girmek isteyen Festus Pavlus'a, "Yeruşalem'e çıkıp orada bu
konularda benim tarafımdan yargılanmak ister misin?" dedi.
10 Ama Pavlus, "Ben Sezar'ın yargı kürsüsü önünde duruyorum ve burada
yargılanmam gerekir" dedi. "Senin de çok iyi bildiğin gibi, Yahudiler'e karşı hiçbir suç
işlemedim.
11 Eğer suçum varsa, ölüm cezasını gerektirecek bir şey yapmışsam, ölmekten çekinmem.
Ama eğer beni suçladıkları şeylerden hiçbiri doğru değilse, kimse beni onlara teslim
edemez. Sezar'a başvuruyorum!"
12 Bunun üzerine Festus, danışma kuruluyla görüştükten sonra Pavlus'a, "Sezar'a
başvurdun. Sezar'a gideceksin" dedi.
13 Birkaç gün geçtikten sonra, Kral Agrippa ile Berniki Sezariye'ye gelip Festus'u
selamladılar.
14 Orada çok günler kaldılar. Festus, Pavlus'un davasını krala anlatıp, "Feliks'in
tutuklu olarak bıraktığı bir adam var" dedi.
15 "Ben Yeruşalem'deyken Yahudiler'in başkâhinleriyle ihtiyarları bana bildirip ona
karşı hüküm dilediler.
16 Onlara, sanığın suçlayanlarla yüz yüze getirilmeden, kendisine yöneltilen
suçlamalarla ilgili savunma yapma fırsatı verilmeden, ölüme terk edilmesinin, Roma
geleneğine aykırı olduğunu söyledim.
17 Benimle birlikte buraya gelince, geciktirmedim, ertesi gün yargı kürsüsüne
oturdum ve adamın getirilmesini buyurdum.
18 Ama suçlayanlar ayağa kalkıp konuştuklarında, sandığım gibi bir şeyle onu
suçlamadılar.
19 Oysa onunla kendi inançları hakkında, ölmüş olup Pavlus'un iddasına göre
yaşamakta olan Yeşua adındaki biriyle ilgili bazı sorunlar vardı.
20 Bu şeyleri nasıl soruşturacağımı bilemediğimden ona, Yeruşalem'e gidip orada bu
suçlamalara karşı yargılanmayı isteyip istemediğini sordum.
21 Ama Pavlus İmparator'un kararına dek tutuklu kalma başvurusunda bulununca, onu
Sezar'a gönderinceye kadar tutuklu kalmasını buyurdum."

22 Agrippa Festus'a, "Bu adamı ben de dinlemek isterim" dedi. Festus, "Yarın onu
dinleyeceksin" dedi.
23 Böylece ertesi gün, Agrippa ve Berniki büyük bir şatafatla gelip komutanlar ve
kentin ileri gelenleriyle birlikte duruşma salonuna girdiler. Festus'un buyruğuyla
Pavlus içeri getirildi.
24 Festus, "Kral Agrippa ve burada bizimle birlikte bulunan herkes" dedi.
"Yeruşalem'de ve burada bulunan bütün Yahudi toplumunun bana şikayet ettiği bu
adamı görüyorsunuz. Onun için 'Böylesini yaşatmamalı!' diye bağırıyorlardı.
25 Ama ben onun ölümü gerektirecek bir şey yapmadığını buldum. Kendisi
İmparator'a başvurduğundan, onu göndermeye karar verdim.
26 Efendimize onun hakkında yazacak kesin bir şeyim yok. Bu nedenle onu önünüze,
özellikle Kral Agrippa'nın önüne çıkartmış bulunuyorum. Öyle ki onu sorguladıktan
sonra yazacak bir şeyim olsun.
27 Çünkü bir mahkûmu gönderirken, kendisine yöneltilen suçlamaları belirtmemek bana
mantıksız geliyor."

26

1 Agrippa Pavlus'a, "Kendin için konuşabilirsin" dedi.
Bunun üzerine Pavlus elini uzatarak savunmasını yaptı.
2 "Ey "Kral Agrippa, Yahudiler tarafından suçlandığım bütün konularla ilgili olarak
bugün senin önünde savunmamı yapacağım için kendimi mutlu sayıyorum.
3 Özellikle senin Yahudiler'in bütün törelerini ve sorunlarını iyi bilen birisi olmana
seviniyorum. Bunun için beni sabırla dinlemeni rica ediyorum."
4 "Bütün Yahudiler, gençliğimden bu yana ulusumun arasında ve Yeruşalem'de nasıl
bir hayat sürdürdüğümü bilirler.
5 Beni öteden beri tanırlar ve isterlerse, inancımızın en katı mezhebi olan Ferisiliğe
bağlı biri olarak yaşadığıma tanıklık edebilirler.
6 Şimdi burada, Tanrı'nın atalarımıza verdiği vaadin umudu uğruna yargılanmak üzere
duruyorum.
7 Bu, on iki oymağımızın gece gündüz Tanrı'ya gayretle hizmet ederek erişmeyi
umdukları vaattir. Bu umutla ilgili olarak Yahudiler tarafından suçlanıyorum, ey Kral
Agrippa!
8 Tanrı'nın ölüleri diriltmesi, size neden inanılmaz geliyor?"
9 "Ben kendim de Nazaretli Yeşua'nın adına karşı elimden geleni yapmam gerektiğini
düşünüyordum.
10 Bunu Yeruşalem'de de yaptım. Başkâhinlerden aldığım yetkiyle kutsalların çoğunu
zindana kapattım. Öldürüldükleri zaman oyumu onlara karşı kullandım.
11 Bütün havralarda dolaşıp sık sık onları cezalandırır, küfrettirmeye zorlardım.
Öfkeden öylesine çıldırmıştım ki, yabancı kentlerde bile onlara zulmettim."
12 "Bu amaç doğrultusunda, başkâhinlerden aldığım yetki ve görevle Damaskus'a
giderken,
13 öğlen vakti, ey kral, yolda gökyüzünden güneşten daha parlak bir ışığın benim ve
benimle birlikte yolculuk edenleri etrafını aydınlattığını gördüm.
14 Hepimiz yere düştüğümüzde, bir sesin bana İbranice, 'Saul, Saul, neden bana
zulmediyorsun? Üvendirelere karşı tekmelemek senin için zor' dediğini duydum."
15 " 'Sen kimsin, ey Efendim?' dedim."
"'Ben senin zulmettiğin Yeşua'yım' dedi.
16 'Ama kalk ve ayaklarının üzerinde dur. Seni hizmetime atamak üzere sana
göründüm. Hem gördüğün şeylere hem de sana açıklayacağım şeylere tanıklık edeceksin.

17 Seni halkından ve öteki ulusların elinden kurtaracağım.
18 Seni, ulusların gözlerini açmak ve onları karanlıktan ışığa, Şeytan'ın gücünden
Tanrı'ya döndürmek için gönderiyorum. Öyle ki, bana olan iman ile günahlarının bağışını
ve kutsal kılınanlar arasındaki mirası alsınlar.'"
19 "Bu nedenle, ey Kral Agrippa, bu göksel görüme itaatsizlik etmedim.
20 Önce Damaskus ve Yeruşalem halkını, sonra bütün Yahudiye ülkesini ve öteki
ulusları tövbe edip Tanrı'ya yönelmeye ve bu tövbeye yaraşır işler yapmaya çağırdım.
21 Bu nedenle Yahudiler beni tapınakta yakalayıp öldürmeye çalıştılar.
22 Tanrı'nın yardımıyla bugüne dek büyük küçük herkese tanıklık etmekteyim.
Peygamberlerin ve Moşe'nin önceden olacağını bildirdiklerinden başka hiçbir şey
söylemiyorum.
23 Mesih'in acı çekmesi gerektiğini, ölümden dirilenlerin ilki olarak hem Yahudiler'e,
hem de öteki uluslara ışığı ilan edeceğini bildirmişlerdi."
24 Pavlus böyle savunmasını yaparken Festus yüksek sesle, "Pavlus, sen delirmişsin!
Çok bilgi edinmen seni delirtiyor!" dedi.
25 "Ama o şöyle dedi, "Ben deli değilim, en saygıdeğer Festus, ama gerçeği ve mantıklı
sözleri cesaretle duyuruyorum.
26 Çünkü kral bunları biliyor, ben de ona açıkça konuşuyorum. Çünkü bunların
hiçbirinin ondan gizli olmadığına eminim, çünkü bunlar bir köşede yapılmadı.
27 Kral Agrippa, peygamberlere inanıyor musun? İnandığını biliyorum" dedi.
28 Agrippa Pavlus'a, "Azıcık iknayla beni Hristiyan mı yapmaya çalışıyorsun?" dedi.
29 Pavlus şöyle karşılık verdi: "Tanrı'ya dua ederim ki, ister az ister çok olsun, yalnız
sen değil, bugün beni işiten herkes bu zincirler dışında benim gibi olsun."
30 Kral, vali, Berniki ve yanlarında oturanlar birlikte ayağa kalktı.
31 Çekilip aralarında konuşup, "Bu adam ölüm ya da tutukluluk cezasını hak edecek
hiçbir şey yapmamış" dediler.
32 Agrippa Festus'a, "Bu adam Sezar'a başvurmamış olsaydı, serbest bırakılabilirdi"
dedi.

27

1 İtalya'ya yelken açmamıza karar verilince, Pavlus'la diğer bazı mahkûmları Avgustus
taburundan Yulius adlı bir yüzbaşıya teslim ettiler.
2 Asya İli kıyılarına uğrayacak olan bir Edremit gemisine binerek denize açıldık.
Selanik'ten Makedonyalı Aristarhus bizimle birlikteydi.
3 Ertesi gün Sayda'ya uğradık. Yulius, Pavlus'a dostça davrandı ve ferahlaması için
dostlarının yanına gitmesine izin verdi.
4 Oradan yine denize açıldık. Rüzgâr ters yönden estiği için Kıbrıs'ın rüzgâr almayan
yerinden yelken açtık.
5 Kilikya ve Pamfilya açıklarından denizi geçerek Likya'nın Mira Kenti'ne geldik.
6 Yüzbaşı orada İtalya'ya yelken açan bir İskenderiye gemisi buldu ve bizi o gemiye
bindirdi.
7 Günlerce ağır ağır yol aldıktan sonra Knidos Kenti'nin açıklarına güçlükle gelebildik.
Rüzgâr izin vermeyince, Salmone karşısında Girit'in rüzgâr almayan yerinden yelken
açtık.
8 Yolda güçlükle ilerleyerek Laseya Kenti yakınlarındaki Güzel Limanlar adlı bir yere
geldik.
9 Uzun zaman geçmişti ve yolculuk tehlikeli olmaya başlamıştı, çünkü oruç zamanı
çoktan geçmişti. Pavlus onları uyardı.
10 Onlara, "Efendiler, yolculuğun yalnız yük ve gemi açısından değil, canlarımız
açısından da çok zarar ve ziyanla sonuçlanacağını görüyorum" dedi.

11 Ama yüzbaşı, Pavlus'un söylediklerinden çok, kaptana ve gemi sahibine kulak verdi.
12 Liman kışlamaya uygun olmadığından, çoğunluk bir şekilde Feniks'e ulaşıp kışı orada
geçirmeyi umuyordu. Feniks, Girit'in lodos ve karayele kapalı bir limanıdır.
13 Güney rüzgârı hafif esince, amaçlarına ulaştıklarını sanıp demir aldılar ve Girit
boyunca kıyıya yakın bir yerden yelken açtılar.
14 Ama çok geçmeden karadan Evrakilon* denilen bir kasırga koptu.
15 Kasırgaya yakalanan gemi rüzgâra karşı koyamayınca, ona boyun eğdik ve
sürüklendik.
16 Klavda adındaki küçük bir adanın rüzgâr altına sığınarak gemiyi güçlükle sağlama
alabildik.
17 Filikayı yukarı çektikten sonra, gemiyi güçlendirmek için halatlar kullandılar. Sirte
Körfezi'nin sığlık bölgelerinde karaya oturmaktan korktukları için deniz çapasını
indirdiler ve böylece sürüklendiler.
18 Fırtınayla çok uğraştıktan sonra, ertesi gün gemiden denize yük atmaya başladılar.
19 Üçüncü gün geminin takımlarını kendi elleriyle denize attılar.
20 Günlerce ne güneş ne de yıldızlar ışıldadı. Fırtına olanca gücüyle bastırmaya devam
ederken, artık kurtulacağımıza dair bütün umutlarımızı kaybetmiştik.
21 Uzun süre aç kaldıklarından, Pavlus ortalarında ayağa kalkıp, "Efendiler, beni
dinlemeniz gerekirdi. Girit'ten denize hiç açılmamalı ve bu zarar ziyanı yaşamamalıydık.
22 Şimdi sizi cesur olmaya çağırıyorum. Çünkü aranızda hiç can kaybı olmayacak,
yalnızca gemi harap olacak.
23 Çünkü bu gece, ait olduğum ve kendisine hizmet ettiğim Tanrı'ya ait bir melek
yanımda durdu,
24 'Korkma Pavlus' dedi. 'Sezar'ın önünde durman gerekiyor. İşte, seninle birlikte
yelken açanların hepsini Tanrı sana bağışladı.'
25 Bu nedenle, efendiler, cesur olun! Tanrı'ya inanıyorum ki, her şey tıpkı bana
bildirdiği gibi olacak.
26 Ama bir adada karaya oturmamız gerekiyor" dedi.
27 On dördüncü gece, İyon Denizi'nde bir ileri bir geri sürükleniyorduk. Gece yarısına
doğru denizciler bir karaya yaklaştıklarını anladılar.
28 Denizin derinliğini ölçtüler ve yirmi kulaçtı.† Kısa bir süre sonra tekrar ölçtüler ve
on beş kulaçtı.‡
29 Kayalıklara bindirmekten korktukları için arka taraftan dört demir attılar ve gün
ağarsın diye dua ettiler.
30 Baş taraftan demir atacaklarmış gibi yapıp filikayı denize indiren denizciler,
gemiden kaçmaya çalıştı.
31 Pavlus yüzbaşıya ve askerlere, "Bu adamlar gemide kalmazlarsa siz
kurtulamazsınız" dedi.
32 Bunun üzerine askerler, filikanın iplerini keserek tekneyi düşürdüler.
33 Gün doğmak üzereyken Pavlus herkese biraz yemek yemelerini öğütledi. "Bugün
hiçbir şey yemeden bekleyişinizin ondördüncü günü" dedi.
34 Bu nedenle size rica ediyorum, bir şeyler yiyin. Çünkü bu, kurtuluşunuz içindir.
Hiçbirinizin başından tek bir saç eksilmeyecektir."
35 Pavlus bunları söyledikten sonra, ekmeği alıp herkesin önünde Tanrı'ya şükretti,
sonra ekmeği bölüp yemeye başladı.
36 Sonra hepsi cesaret bulup onlar da yemek aldı.
37 Gemide toplam iki yüz yetmiş altı kişiydik.
38 Yeterince yedikten sonra buğdayı denize atıp gemiyi hafiflettiler.

* **27:14** Veya "bir kuzeydoğulu". † **27:28** 20 kulaç = 36,6 metre ‡ **27:28** 15 kulaç = 27,4 metre

39 Gündüz olduğunda karayı tanımadılar. Ama kumsalı olan bir koy fark ederek gemiyi
bir şekilde orada karaya oturtmaya karar verdiler.
40 Demirleri kaldırıp denize attılar. Aynı zamanda dümen iplerini çözüp ön yelkeni
rüzgâra bırakıp kumsala doğru yöneldiler.
41 Ama iki denizin birleştiği bir yere gelince, gemiyi karaya oturttular. Geminin baş
tarafı saplanıp kımıldamaz hale geldi. Arka tarafı ise dalgaların şiddetiyle dağılmaya
başladı.
42 Askerler, mahkûmların hiçbiri yüzerek kaçmasın diye onları öldürmeye niyetlendiler.
43 Ama yüzbaşı, Pavlus'u kurtarmak için onları bu niyetlerinden vazgeçirdi. Önce
yüzebilenlerin gemiden atlayıp karaya çıkmaları için buyruk verdi.
44 Geride kalanların bir kısmının tahtalara, bir kısmının da geminin diğer parçalarına
tutunarak onları izlemelerini buyurdu. Böylece hepsi sağsalim karaya kaçıp
kurtuldular.

28

1 Kurtulduktan sonra adanın adının Malta olduğunu öğrendik.
2 Yerliler bize sıradışı bir iyilik gösterdiler. Ateş yakıp hepimizi kabul ettiler. Çünkü
hava yağışlı ve soğuktu.
3 Pavlus bir yığın çalı çırpı toplayıp ateşin üzerine koyunca, sıcaktan çıkan bir engerek
eline yapıştı.
4 Pavlus'un elinden sarkan yılanı gören yerliler birbirlerine, "Şüphesiz bu adam bir
katil, denizden kaçıp kurtuldu ama adalet yaşamasına izin vermedi" dediler.
5 Ancak Pavlus yaratığı ateş içine silkeleyip attı ve kendisi zarar görmedi.
6 Yerliler Pavlus'un bedeninin şişmesini ya da birden düşüp ölmesini beklediler. Ama
uzun süre bekleyip başına kötü bir şey gelmediğini görünce, fikirlerini değiştirip onun
bir ilâh olduğunu söylediler.
7 O yerin yakınlarında, adanın şefi Publius'un toprakları vardı. O bizi kabul etti ve üç
gün boyunca nezaketle ağırladı.
8 Publius'un babası ateşten ve kanlı ishalden hasta yatıyordu. Pavlus hastanın yanına
girip onun için dua etti. Ellerini üzerine koyup onu iyileştirdi.
9 Bunun üzerine adadaki öbür hastalar da geldi ve iyileştirildiler.
10 Bizi büyük bir onurla da onurlandırdılar ve yelken açtığımızda, ihtiyacımız olan
şeyleri gemiye yüklediler.
11 Üç ay sonra, kışı adada geçiren 'İkiz Oğullar' arması taşıyan bir İskenderiye gemisiyle
yola çıktık.
12 Sirakuza Kenti'ne uğrayıp orada üç gün geçirdik.
13 Oradan çevreyi dolaşarak Regium Kenti'ne vardık. Ertesi gün güneyden bir rüzgâr
esti ve ikinci gün içinde Puteoli'ye ulaştık.
14 Orada bulduğumuz kardeşler,* yanlarında bir hafta kalmamız için ricada
bulundular. Böylece Roma'ya vardık.
15 Haberimizi alan oradaki kardeşler, bizi karşılamak için Appius Çarşısı'na ve Üç
Hanlara kadar geldiler. Pavlus onları görünce Tanrı'ya şükretti ve yüreklendi.
16 Roma'ya girdiğimizde, yüzbaşı mahkûmları muhafız komutanına teslim etti. Ama
Pavlus'un bir askerin gözetiminde tek başına kalmasına izin verildi.
17 Üç gün sonra Pavlus Yahudiler'in önderlerini bir araya çağırdı. Bir araya
geldiklerinde onlara şöyle dedi: "Kardeşler, ben ne halkımıza ne de atalarımızın
törelerine karşı bir şey yapmadığım halde, Yeruşalem'den Romalılar'ın eline tutuklu
olarak teslim edildim.

* **28:14** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir.

18 Onlar beni sorguya çektikten sonra serbest bırakmak istediler. Çünkü beni öldürmek
için bir neden yoktu.
19 Ama Yahudiler buna karşı konuşunca, Sezar'a başvurmak zorunda kaldım. Bunu,
ulusumdan şikayetçi olduğum için yapmadım.
20 Bu nedenle sizi görmek ve sizinle konuşmak istedim. Ben İsrael'in umudu uğruna bu
zincirle bağlıyım."
21 Ona, "Biz Yahudiye'den seninle ilgili bir mektup almadık, ne de oradan gelen
kardeşlerden biri seninle ilgili kötü bir haber getirip kötü bir şey söyledi.
22 Ama biz senin düşündüklerini senden duymak isteriz. Çünkü bu mezheple ilgili, her
yerde aleyhinde konuşulduğunu biliyoruz" dediler.
23 Pavlus'la bir gün kararlaştırdılar. Birçok kişi onun oturduğu yere geldi. Pavlus
sabahtan akşama kadar onlara Tanrı'nın Krallığı hakkında açıklamalarda bulunup
tanıklık etti. Hem Moşe'nin Yasası'ndan hem de peygamberlerden onları Yeşua'yla ilgili
ikna etmeye çalıştı.
24 Bazıları söylenenlere inandı, bazıları ise inanmadı.
25 Kendi aralarında anlaşamayınca, Pavlus'un şu sözünden sonra ayrıldılar: "Kutsal
Ruh, Peygamber Yeşaya aracılığıyla atalarımıza doğru söyleyip
26 Şöyle demiştir:
'Bu halka git ve söyle,
duyduğunuzda duyacaksınız,
ama hiçbir şekilde anlamayacaksınız.
Gördüğünüzde göreceksiniz,
ama hiçbir şekilde kavramayacaksınız.
27 Çünkü bu halkın yüreği katılaştı.
Kulakları ağırlaştı.
Gözlerini kapattılar.
Öyle ki, gözleriyle görmesinler,
kulaklarıyla duymasınlar,
yürekleriyle anlamasınlar,
ve yeniden dönmesinler,
o zaman ben onları iyileştirirdim.'"✡
28 "Bu nedenle şunu bilin ki, Tanrı'nın kurtuluşu öteki uluslara gönderilmiştir ve onlar
dinleyeceklerdir."
29 Bu sözleri söyledikten sonra Yahudiler kendi aralarında çok çekişerek ayrıldılar.†
30 Pavlus tam iki yıl kendi kiraladığı evde oturdu. Kendisine gelen herkesi kabul etti.
31 Hiçbir engelle karşılaşmadan Tanrı'nın Krallığı'nı tam bir cesaretle duyuruyor,
Efendi Yeşua Mesih'le ilgili şeyleri öğretiyordu.

✡ **28:27** YEŞAYA 6:9-10 † **28:29** NU 29. ayeti atlar

ROMALILAR

1 Mesih* Yeşua'nın hizmetkârı, elçi olarak çağrılmış, Tanrı'nın Müjdesi için ayrılmış
Pavlus,
2 Kutsal Yazılar'da peygamberleri aracılığıyla önceden vaat ettiği,
3 bedensel olarak David'in soyundan† doğmuş,
4 kutsallık Ruhu'na göre ölülerden dirilişle güçle Tanrı'nın Oğlu ilan edilmiş olan
Efendimiz Yeşua Mesih'le ilgili olarak,
5 O'nun aracılığıyla, bütün uluslar arasında imana itaat etmek üzere, O'nun adı uğruna
lütuf ve elçilik görevi aldık.
6 Sizler de bu ulusların arasında Yeşua Mesih'e ait olmaya çağrıldınız.
7 Roma'da bulunan, kutsal olmaya çağrılmış, Tanrı'nın bütün sevgililerine, Babamız
Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun.
8 Önce hepiniz için, Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrım'a şükrediyorum ki, imanınız bütün
dünyada duyuruluyor.
9 Çünkü Oğlu'nun Müjdesi'ni yaymakta ruhumla hizmet ettiğim Tanrı, sizi durmadan,
her zaman dualarımda andığıma tanıktır.
10 Sonunda Tanrı'nın isteğiyle, bir şekilde yol bulup şimdi yanınıza gelmek için dua
ediyorum.
11 Çünkü sonuna dek pekişmeniz için size ruhsal bir armağan vermek üzere sizi
görmeyi çok istiyorum.
12 Yani, ben sizinle birlikteyken karşılıklı birbirimizin imanıyla cesaret buluruz
demek istiyorum.
13 Kardeşlerim, öteki uluslar arasında olduğu gibi, hizmetimin sizin aranızda da ürün
vermesi için yanınıza kaç kez gelmeye niyetlendiğimi, ama şimdiye dek hep
engellendiğimi bilmenizi isterim.
14 Grekler'e ve Grek olmayanlara, bilgelere ve bilgisizlere karşı borçluyum.
15 Bu nedenle, Roma'da bulunan sizlere de Müjde'yi elimden geldiğince duyurmaya
can atıyorum.
16 Çünkü Mesih'in Müjdesi'nden utanmıyorum. Müjde iman eden herkesin, önce
Yahudiler'in, sonra Grekler'in kurtuluşu için Tanrı'nın gücüdür.
17 Çünkü onda, Tanrı'nın doğruluğu imandan imana açığa çıkmıştır. Yazılmış olduğu
gibi, "Doğru kişi imanla yaşayacaktır."✡
18 Çünkü Tanrı'nın gazabı, gerçeği haksızlıkla bastıran insanların bütün tanrısızlığına
ve haksızlığına karşı gökten açığa çıkmıştır.
19 Çünkü Tanrı hakkında bilinenler onlarda ortaya çıkmıştır. Çünkü Tanrı bunları
onlara açıklamıştır.
20 O'nun gözle görünmeyen nitelikleri, sonsuz gücü ve Tanrılığı, dünyanın yaratılışından
beri yapıtlarıyla anlaşılmakta, açıkça görülmektedir. Bu nedenle özürleri yoktur.
21 Tanrı'yı bilmelerine karşın O'nu Tanrı olarak yüceltmediler ve şükretmediler. Tersine
düşünceleri boş oldu, anlayışsız yürekleri karardı.
22 Bilge olduklarını ileri sürerken, akılsız oldular.
23 Ölümsüz Tanrı'nın yüceliğini, ölümlü insanla, kuşlarla, dört ayaklı yaratıklarla ve
sürüngenlere benzer şeylerle değiştirdiler.
24 Bu nedenle Tanrı, birbirlerinin bedenlerini aşağılasınlar diye, yüreklerinin tutkuları
içinde onları pisliğe teslim etti.

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:3** veya tohum ✡ **1:17** HABAKKUK 2:4

25 Onlar Tanrı'nın gerçeğini yalanla değiştirdiler. Yaradan'ın yerine yaratığa tapınıp
hizmet ettiler, O ki, sonsuza dek övülmeye layıktır. Amin.
26 Bu nedenle Tanrı onları rezil tutkulara teslim etti. Çünkü kadınları doğal ilişkiyi
doğaya aykırı olanla değiştirdiler.
27 Aynı şekilde, erkekleri de kadınla doğal ilişkiyi bırakıp birbirlerine karşı tutkuyla
yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle uygunsuz şeyler yaptılar ve sapıklıklarına yaraşan
karşılığı aldılar.
28 Bilgilerinde Tanrı'nın olmasını reddettikleri için Tanrı onları yakışıksız şeyler
yapmak üzere ahlaksız bir akla teslim etti.
29 Her türlü haksızlıkla, cinsel ahlaksızlıkla, kötülükle, açgözlülükle, fesatla doldular.
Kıskançlık, cinayet, çekişme, hile, kötü alışkanlıklarla ve iftirayla doludurlar.
30 Dedikoducu, Tanrı'dan nefret eden, küstah, kibirli, övüngen, kötülük üreten, anne
baba sözü dinlemeyen,
31 anlayışsız, sözünde durmaz, doğal sevgiden yoksun, bağışlamaz, merhametsiz
kişilerdir.
32 Böyle şeyler yapanların ölümü hak ettiğine dair Tanrı düzenini bilmelerine karşın,
bunları yalnız yapmakla kalmaz, ama yapanları da onaylarlar.

2

1 Bu nedenle sen, ey yargılayan insan, kim olursan ol, özrün yok. Çünkü başkasını
yargıladığın şeyde kendini mahkûm ediyorsun. Ey yargıda bulunan sen, aynı şeyleri
yapıyorsun.
2 Tanrı'nın yargısının, böyle şeyler yapanlara karşı gerçeğe göre olduğunu biliyoruz.
3 Böyle şeyler yapanları yargılayan ve aynısını yapan ey insan, Tanrı'nın yargısından
kaçıp kurtulabileceğini mi sanıyorsun?
4 Yoksa O'nun iyiliğinin, hoşgörüsünün ve sabrının zenginliğini hor mu görüyorsun?
Tanrı'nın iyiliğinin seni tövbeye yönelttiğini bilmiyor musun?
5 Katılığın ve tövbe etmeyen yüreğine göre, Tanrı'nın adil yargısının ortaya çıkacağı
gazap günü için kendine gazap biriktiriyorsun.
6 Tanrı "herkese, yaptıklarına göre karşılık verecektir:"✡
7 Kararlılıkla iyilik edip yücelik, saygınlık ve ölümsüzlük arayanlara sonsuz hayat;
8 bencillere, gerçeğe uymayıp kötülüğe uyanlara ise öfke ve gazap,
9 kötülük eden her insanın canına, önce Yahudi'ye sonra Yahudi olmayana, sıkıntı ve
ıstırap;
10 iyilik eden herkese, önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana, yücelik, saygınlık,
esenlik verecektir.
11 Çünkü Tanrı taraf tutmaz.
12 Kutsal Yasa olmadan günah işleyenler Yasa olmadan da mahvolacaktır. Yasa altında
günah işleyenler, Yasa tarafından yargılanacaktır.
13 Çünkü Tanrı katında doğru olanlar Yasa'yı işitenler değil, yerine getirenlerdir.
14 Kutsal Yasa'ya sahip olmayan uluslar Yasa'nın işlerini doğal olarak yaptıklarında,
Yasa'ya sahip olmasalar da kendilerine yasa olmuş olur.
15 Böylece Yasa'nın işinin yüreklerinde yazılı olduğunu gösterirler. Vicdanları buna
tanıklık eder. Düşünceleriyse onları ya suçlar ya da affeder.
16 Benim Müjdem'e göre Tanrı'nın insanların gizli şeylerini Yeşua Mesih aracılığıyla
yargılayacağı gün böyle olacaktır.
17 Gerçekten de Yahudi adını taşıyor, Kutsal Yasa'ya dayanıp Tanrı'yla övünüyorsun.
18 Yasa'dan öğretilmiş olarak Tanrı'nın isteğini biliyor ve en üstün şeyleri onaylıyorsun,

✡ **2:6** MEZMURLAR 62:12; ÖZDEYİŞLER 24:12

19 Kutsal Yasa'yla bilginin ve gerçeğin suretine sahip olarak körlerin klavuzu,
karanlıkta olanların ışığı,
20 akılsızların eğitmeni, çocukların öğretmeni olduğuna inanmışsın.
21 Öyleyse başkasına öğreten sen, kendine öğretmez misin? "Çalmayın" diye öğüt
verirken, sen kendin çalar mısın?
22 "Zina etmeyin" diyen sen, kendin zina eder misin? Putlardan iğrenirken, tapınakları
soyar mısın?
23 Kutsal Yasa'yla övünen sizler, Yasa'ya karşı gelerek Tanrı'yı aşağılar mısınız?
24 Tıpkı yazıldığı gibi, "Sizin yüzünüzden uluslar arasında Tanrı'nın adına küfrediliyor."✡
25 Çünkü Yasa'yı tutuyorsan, sünnetli olmak gerçekten yararlıdır; ama Yasa'yı
çiğnersen, sünnetin sünnetsizliğe dönmüştür.
26 Eğer sünnetsizler Yasa'nın buyruklarını tutarsa, sünnetli sayılmaz mı?
27 Öyleyse, bedence sünnetsiz olup da Yasa'yı uygulayan kişi, Yasa'ya ve bedende
sünnete sahip olduğun halde Yasa'yı çiğneyen seni yargılamaz mı?
28 Çünkü dıştan Yahudi olan Yahudi değildir, aynı şekilde dıştan, bedensel sünnet de
sünnet değildir.
29 Ancak içten Yahudi olan Yahudi'dir. Sünnet de yürektendir, harfte değil, ruhtadır;
onun övgüsü insanlardan değil, Tanrı'dandır.

3

1 Öyleyse Yahudi'nin ne üstünlüğü var? Ya da sünnetin yararı nedir?
2 Her bakımdan çoktur! Çünkü her şeyden önce Tanrı'nın sözleri onlara emanet
edilmiştir.
3 Onlardan bazıları iman etmemişse ne olmuş? Onların imansızlıkları Tanrı'nın
sadakatini geçersiz kılar mı?
4 Kesinlikle hayır! Herkes yalancı olsa bile, Tanrı'nın doğru olduğu bilinmelidir.
Yazılmış olduğu gibi:
"Öyle ki sözlerinde haklı çıkasın,
ve yargıladığında galip gelesin."✡
5 Ama bizim haksızlığımız Tanrı'nın adaletini gösteriyorsa, ne diyelim? Gazapla
cezalandıran Tanrı haksız mı? İnsan gibi söylüyorum.
6 Kesinlikle hayır! Böyle olsaydı, Tanrı dünyayı nasıl yargılayacaktır?
7 Tanrı'nın doğruluğu, benim yalanımla O'nun yüceliği için çoğaldıysa, ben neden hâlâ
bir günahkâr olarak yargılanıyorum?
8 Bazılarının bizi karalayarak, söylediğimizi iddia ettiği gibi niçin, "Kötülük yapalım da
bundan iyilik çıksın" demeyelim? Bunu söyleyenler haklı olarak yargılanacaklar.
9 Öyleyse, biz onlardan daha mı üstünüz? Kesinlikle hayır! Daha önce hem Yahudiler
hem de Grekler, hepsi günah altındadır diye uyarmıştık.
10 Yazılmış olduğu gibi:
"Doğru olan yok, tek kişi bile.
11 Anlayan yok.
Tanrı'yı arayan kimse yok.
12 Hepsi saptı.
Birlikte yararsız oldular.
İyilik eden yok,
bir kişi bile yok."✡
13 "Ağızları açık bir mezardır.

✡ **2:24** YEŞAYA 52:5; HEZEKİEL 36:22 ✡ **3:4** MEZMURLAR 51:4 ✡ **3:12** MEZMURLAR 14:1-3; 53:1-3; VAİZ 7:20

Dilleriyle kandırırlar.”✡
“Engerek zehiri var dudaklarının altında.”✡
14 “Ağızları lanet ve acı sözle dolu.”✡
15 “Ayakları kan dökmeye koşar.
16 Yollarında yıkım ve sefalet var.
17 Esenlik yolunu bilmezler.”✡
18 “Gözlerinin önünde Tanrı korkusu yoktur.”✡
19 Şimdi biliyoruz ki, Kutsal Yasa’da söylenen her şey Yasa altında bulunan kişilere söylenmiştir; her ağız kapansın, bütün dünya Tanrı’nın yargısı altına getirilsin.
20 Çünkü hiç kimse Yasa’nın işleriyle Tanrı önünde aklanmayacaktır; çünkü günah bilgisi Yasa aracılığıyla gelir.
21 Ama şimdi, Yasa’dan ayrı olarak, Tanrı’nın doğruluğu açıklandı. Yasa ve peygamberler buna tanıklık etmektedir.
22 Tanrı’nın doğruluğuna Yeşua Mesih’e iman etmekle kavuşulur. Buna iman eden herkes kavuşur. Hiç ayrım yoktur.
23 Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı’nın yüceliğinden yoksun kaldı.
24 Mesih Yeşua’da olan kefaret aracılığıyla, O’nun lütfuyla, karşılıksız olarak aklanılır.
25 Tanrı Mesih’i, kanıyla günahları bağışlatan ve iman yoluyla benimsenen kurban* olarak gönderdi. Böylece adaletini gösterdi. Çünkü sabredip önceden işlenmiş günahları cezasız bıraktı.
26 Bunu, adaletini bu zamanda gözler önüne sermek, adil olduğunu ve Yeşua Mesih’e iman edenleri akladığını göstermek amacıyla yaptı.
27 O halde övünme nerededir? O hariç tutulmuştur. Ne tür yasayla? İşlerinkiyle mi? Hayır, ancak iman yasasıyla.
28 Çünkü insanın Yasa’nın işlerinden ayrı olarak imanla aklandığı kanısındayız.
29 Yoksa Tanrı yalnızca Yahudiler’in Tanrısı mı? O, öteki ulusların da Tanrısı değil mi? Evet öteki ulusların da,
30 çünkü sünnetlileri imanla, sünnetsizleri de imanla aklayacak olan Tanrı birdir.
31 Öyleyse imanla Yasa’yı geçersiz mi kılıyoruz? Kesinlikle hayır, Yasa’yı sabit kılıyoruz.

4

1 Öyleyse, atamız Avraham’ın bedene göre bulduğu şey için ne diyelim?
2 Eğer Avraham işlerden ötürü aklandıysa, övünmeye hakkı vardır, ama Tanrı'ya karşı değil.
3 Kutsal Yazı ne diyor? “Avraham Tanrı’ya iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı.”✡
4 Çalışana verilen ücret lütuf değil, borç sayılır.
5 Ancak çalışmayan, ama tanrısızı aklayana iman edenin imanı doğruluk olarak sayılır.
6 David, işlerinden bağımsız olarak Tanrı’nın doğru saydığı insanın mutluluğunu şöyle anlatır:
7 “Ne mutlu suçları bağışlananlara,
günahları örtülmüş olanlara!
8 Ne mutlu günahı hiçbir şekilde Efendi tarafından sayılmayana!”✡
9 Öyleyse bu mutluluk yalnız sünnetliler için mi, yoksa sünnetsizler için de geçerli mi? Çünkü diyoruz ki, Avraham'a iman doğruluk olarak sayıldı.
10 Öyleyse nasıl sayıldı? Sünnetliyken mi, yoksa sünnetsizken mi? Sünnetliyken değil, sünnetsizken.

✡ **3:13** MEZMURLAR 5:9 ✡ **3:13** MEZMURLAR 140:3 ✡ **3:14** MEZMURLAR 10:7 ✡ **3:17** YEŞAYA 59:7-8 ✡ **3:18** MEZMURLAR 36:1 * **3:25** veya bir kefaret ✡ **4:3** YARATILIŞ 15:6 ✡ **4:8** MEZMURLAR 32:1-2

11 Sünnetsizken imanla doğru sayıldığının işareti olarak sünnet mührünü aldı. Öyle ki,
sünnetsiz olmalarına karşın iman edenlerin hepsinin babası olsun, böylece onlar da
doğru sayılsın.
12 O, sünnetlilerin de babası oldu; yalnız sünnetli oldukları için değil, atamız
Avraham'ın sünnetsizken taşıdığı imanın izinden gittikleri için.
13 Çünkü Avraham'a ve soyuna dünyanın mirasçısı olma vaadi, Kutsal Yasa yoluyla
değil, imanla gelen doğruluk yoluyla verildi.
14 Eğer Yasa'ya bağlı olanlar mirasçı olursa, iman boşa çıkar ve vaat geçersiz sayılır.
15 Çünkü Yasa gazap üretir; yasanın olmadığı yerde de itaatsizlik yoktur.
16 Bu nedenle vaat, lütfa göre olsun ve Avraham'ın soyu için güvence altına alınsın diye
imandandır. Avraham'ın soyu yalnız Kutsal Yasa'dan olanlar değil, aynı zamanda
Avraham'ın imanından olanlardır. O hepimizin babasıdır.
17 Yazılmış olduğu gibi, "Seni birçok ulusun babası yaptım."✡ Avraham ölülere hayat
veren, olmayan şeyleri olanlar gibi çağıran Tanrı'nın önünde iman etti.
18 Avraham, umutsuzluğa karşı, birçok ulusun babası olacağına, "Senin soyun böyle
olacak"✡
19 sözüne umutla iman etti. Yüz yaşına yaklaşmış, ölü denebilecek bedenini ve
Sarah'ın ölü rahmini düşünüp imanı zayıflamadı.
20 Tanrı'nın vaadine bakıp imansızlıkla sallanmadı. Tersine imanı güçlendi ve Tanrı'yı
yüceltti.
21 Tanrı'nın vaadini yerine getirebileceğinden tam emindi.
22 Bu nedenle, bu kendisine doğruluk sayıldı.✡
23 Şimdi, kendisine sayıldığı, yalnızca kendisi için değil,
24 Efendimiz Yeşua Mesih'i ölümden dirilten Tanrı'ya iman etmekle doğru sayılacak
olan bizler için de yazılmıştır.
25 O bizim suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için dirildi.

5

1 Bu nedenle imanla aklandığımıza göre, Efendimiz Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrı'yla
barış içindeyiz.
2 İçinde durduğumuz bu lütfa O'nun aracılığıyla iman yoluyla kavuştuk. Tanrı'nın
yüceliği umuduyla seviniyoruz.
3 Yalnız bununla değil, sıkıntılarla da seviniyoruz.
4 Çünkü, sıkıntının dayanıklılığı, dayanıklılığın, kanıtlanmış kişiliği, kanıtlanmış kişiliğin
de umudu yarattığını biliyoruz.
5 Umut bizi hayal kırıklığına uğratmaz. Çünkü bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla
Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür.
6 Biz daha güçsüzken, Mesih uygun zamanda tanrısızlar için öldü.
7 Çünkü bir kimse doğru insan için güç ölür. İyi insan için belki biri ölmeye cesaret
edebilir.
8 Ama Tanrı bize olan sevgisini şununla kanıtlıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim
için öldü.
9 O halde, şimdi O'nun kanıyla aklandığımıza göre, O'nun aracılığıyla Tanrı'nın
gazabından kurtulacağımız çok daha kesindir.
10 Çünkü eğer biz düşmanken, Oğlu'nun ölümü aracılığıyla Tanrı'yla barıştıysak,
barışmış olarak Oğlu'nun hayatıyla kurtulacağımız çok daha kesindir.
11 Ve yalnız bu değil, bizi şimdi barıştırmış olan Efendimiz Yeşua Mesih aracılığıyla
Tanrı'yla da seviniyoruz.

✡ **4:17** YARATILIŞ 17:5 ✡ **4:18** YARATILIŞ 15:5 ✡ **4:22** YARATILIŞ 15:6

12 Bu nedenle, nasıl günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya
girdiyse, böylece ölüm de bütün insanlara geçti. Çünkü hepsi günah işledi.
13 Kutsal Yasa gelene kadar dünyada günah vardı; ama Yasa olmadığında günah
sayılmaz.
14 Yine de ölüm, Adem'den Moşe'ye kadar, Adem'inkine benzer bir itaatsizlik
etmemiş olanların üzerinde de hüküm sürdü. Adem gelecek olan Kişi'nin örneğidir.
15 Ama karşılıksız armağan, suç gibi değildir. Çünkü bir kişinin suçuyla birçokları
öldüyse, Tanrı'nın lütfu, bir tek adamın, yani Yeşua Mesih'in lütfuyla verilen armağan
birçoklarına daha da çoğaldı.
16 Armağan, o tek adamın işlediği günah gibi değildir. Çünkü tek suçtan sonra
mahkûmiyet geldi, ama birçok suçtan sonra verilen karşılıksız armağan aklanmayı
getirdi.
17 Eğer ölüm birinin suçuyla biri aracılığıyla hüküm sürdüyse; bol lütuf ve doğruluk
armağanını alanların, bir tek adam, yani Yeşua Mesih aracılığıyla hayatta hüküm
sürecekleri çok daha kesindir.
18 Böylece tek bir suçla bütün insanlar mahkûm edildiyse; tek bir doğruluk eylemiyle,
bütün insanlar yaşamak üzere aklandı.
19 Çünkü bir adamın itaatsizliğiyle birçokları günahkâr kılındıysa, bir adamın itaatiyle
de birçokları doğru kılınacaktır.
20 Kutsal Yasa, suç çoğalsın diye geldi; ama günahın çoğaldığı yerde, lütuf daha da
çoğaldı.
21 Öyle ki, günah nasıl ölümde hüküm sürdüyse, lütuf da Efendimiz Yeşua Mesih
aracılığıyla sonsuz hayat için doğrulukla hüküm sürsün.

6

1 O zaman ne diyelim? Lütuf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı edelim?
2 Kesinlikle hayır! Günaha karşı ölmüş olan bizler bundan böyle nasıl günah içinde
yaşayabiliriz?
3 Yoksa Mesih Yeşua'ya vaftiz edilenlerin hepsinin O'nun ölümüne vaftiz edildiğini
bilmiyor musunuz?
4 Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih ölümden nasıl dirildiyse, biz de yeni bir hayatta
yürüyelim diye, vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük.
5 Eğer O'nunkine benzer bir ölümle O'nunla birleştiysek, O'nun dirilişinin de bir
parçası olacağız.
6 Günah bedeni ortadan kaldırılsın diye eski kişiliğimizin Mesih'le birlikte çarmıha
gerildiğini biliyoruz; öyle ki artık günaha kölelik etmeyelim.
7 Çünkü ölmüş olan kişi günahtan özgür kılınmıştır.
8 Eğer Mesih'le birlikte öldüysek, O'nunla birlikte yaşayacağımıza da inanıyoruz.
9 Mesih'in ölümden dirilmiş olduğunu ve bir daha ölmeyeceğini biliyoruz. Ölüm artık
O'nun üzerinde hakimiyet süremez!
10 Çünkü O'nun öldüğü ölüm, günaha karşı bir kez ölmüştür. Yaşamakta olduğu hayatı
ise Tanrı için yaşamaktadır.
11 Böylece kendinizi günah karşısında ölü, ama Efendimiz Mesih Yeşua'da Tanrı
karşısında diri sayın.
12 Bu nedenle, günahın ölümlü bedenlerinizde hüküm sürmesine izin vermeyin; öyle
ki, bedenin tutkularına itaat etmeyesiniz.
13 Ayrıca, bedeninizin üyelerini haksızlık araçları olarak günaha sunmayın. Bunun
yerine ölümden dirilenler olarak kendinizi Tanrı'ya adayın. Bedeninizin üyelerini de
doğruluk araçları olarak Tanrı'ya sunun.

14 Çünkü günahın sizin üzerinizde hakimiyeti olmayacak. Çünkü Yasa altında değil, lütuf
altındasınız.
15 Öyleyse Yasa altında değil, lütuf altında olduğumuz için günah mı işleyelim? Kesinlikle
hayır!
16 Kendinizi hizmetkâr olarak sunup birine itaat ettiğinizde, ya ölüme günahın, ya da
doğruluğa itaatin, itaat ettiğiniz kişinin hizmetkârları olduğunuzu bilmiyor musunuz?
17 Ama Tanrı'ya şükürler olsun ki, günahın köleleri iken, teslim edildiğiniz öğreti
biçimine yürekten itaat ettiniz.
18 Günahtan özgür kılınarak doğruluğun köleleri oldunuz.
19 Bedeninizin güçsüzlüğünden ötürü insan ölçülerine göre konuşuyorum. Çünkü nasıl
ki, bedeninizin üyelerini pisliğe ve kötülük üstüne kötülüğe hizmetkâr olarak
sunduysanız, şimdi de üyelerinizi kutsallık için doğruluğa hizmetkâr olarak sunun.
20 Çünkü günahın hizmetkârlarıyken, doğruluktan özgürdünüz.
21 Şimdi utandığınız şeylerden o zaman ne ürününüz oldu? O şeylerin sonu ölümdür.
22 Ama şimdi, günahtan özgür kılınıp Tanrı'nın hizmetkârları olduğunuza göre, ürününüz
kutsallaşma ve bunun sonucu olan sonsuz hayattır.
23 Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın karşılıksız armağanı ise Efendimiz Mesih
Yeşua'da sonsuz hayattır.

7

1 Kutsal Yasa'yı bilenlere söylüyorum, kardeşler* Yasa'nın insanın yaşadığı sürece
üzerinde hâkimiyetinin olduğunu bilmiyor musunuz?
2 Kocası olan kadın, kocası yaşadığı sürece yasayla ona bağlıdır, ama eğer kocası ölürse,
onu kocasına bağlayan yasadan özgür olur.
3 Öyleyse, eğer kadın kocası yaşarken başka bir adama varırsa, zina etmiş olur. Ama
kocası ölürse, yasadan özgürdür. Başka bir adama varırsa zina etmiş olmaz.
4 Bu nedenle, kardeşlerim, siz de ölümden dirilmiş Olan'a varmak üzere, Mesih'in
bedeni aracılığıyla Yasa karşısında öldünüz; ta ki, Tanrı'ya ürün yetiştirelim.
5 Çünkü biz benlikteyken, Yasa'nın aracılığıyla olan günahkâr tutkular, ölüme ürün
vermek için bedenimizin üyelerinde çalışıyordu.
6 Ama şimdi, içinde hapsolduğumuz şeye ölmüş olarak Yasa'dan özgür kılındık. Öyle ki,
artık harfin eskiliğinde değil, ruhun yeniliğinde hizmet edelim.
7 O zaman ne diyelim? Yasa günah mıdır? Kesinlikle hayır! Ancak, Yasa olmasaydı,
günahın ne olduğunu bilemezdim. Çünkü Yasa, "Göz dikmeyeceksin"✡ dememiş olsaydı,
ben göz dikmeyi bilemezdim.
8 Ama buyruk aracılığıyla fırsat bulan günah içimde her türlü açgözlülüğü üretti. Çünkü
Yasa yokken günah ölüdür.
9 Bir zamanlar Yasa yokken, ben yaşıyordum, ama buyruk gelince günah dirildi, ben
de öldüm.
10 Hayat için olan buyruğun, ölüm için olduğunu buldum.
11 Çünkü günah, buyruk aracılığıyla fırsat bulup beni kandırdı ve onun aracılığıyla
beni öldürdü.
12 Bu nedenle, Yasa gerçekten kutsaldır. Buyruk da kutsal, doğru ve iyidir.
13 Öyleyse iyi olan şey bana ölüm mü oldu? Kesinlikle hayır! Ama günahın, günah
olduğu ortaya çıksın diye, iyi olanın aracılığıyla bende ölüm üretiyordu; ta ki, buyruk
aracılığıyla günah fazlasıyla günahkâr olsun.
14 Çünkü Yasa'nın ruhsal olduğunu biliyoruz, ama ben bedenselim, günah altında
satılmışım.

---

* **7:1** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. ✡ **7:7** ÇIKIŞ 20:17; YASA'NIN TEKRARI 5:21

15 Çünkü ne yaptığımı anlamıyorum. Çünkü yapmak istediğim şeyi yapmıyorum; ama
nefret ettiğim şeyi yapıyorum.
16 Ama istemediğimi yaparsam, Yasa'nın iyi olduğunu kabul etmiş oluyorum.
17 Öyleyse bunu artık ben değil, ama içimde duran günah yapıyor.
18 Çünkü bende, yani benliğimde iyi bir şeyin durmadığını biliyorum. Çünkü içimde
istek hazırdır, ama iyi olanı yapmak yoktur.
19 Çünkü istediğim iyi şeyi yapmıyor, ama istemediğim kötü şeyi yapıyorum.
20 Ama istemediğim şeyi yapıyorsam, bunu yapan artık ben değil, bende duran
günahtır.
21 O zaman bundan şu kuralı buluyorum: Ben iyilik yapmak isterken, kötülük
halihazırdır.
22 İçsel kişiliğimde Tanrı'nın Yasası'ndan zevk alıyorum.
23 Ama bedenimin üyelerinde farklı bir yasa görüyorum. Aklımın yasasına karşı
savaşıyor ve beni bedenimin üyelerindeki günah yasasına tutsak ediyor.
24 Ne zavallı insanım! Bu ölüm bedeninden beni kim kurtaracak?
25 Efendimiz Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrı'ya şükürler olsun! Öyleyse ben kendim
akılla Tanrı'nın Yasası'na, ama benlikle günahın yasasına hizmet ediyorum.

8

1 Bu nedenle, Mesih Yeşua'da olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur; onlar benliğe
göre değil, Ruh'a göre yürürler.*
2 Çünkü Mesih Yeşua'daki hayat Ruhu'nun yasası beni günahın ve ölümün yasasından
özgür kıldı.
3 Benlikten ötürü zayıf olan Yasa'nın yapamadığını, Tanrı yaptı. Öz Oğlu'nu günah
bedeni benzerliğinde günah için gönderip günahı benlikte mahkûm etti.
4 Öyle ki, Yasa'nın hükmü, benliğe göre değil, Ruh'a göre yaşayan bizlerde yerine gelsin.
5 Benliğe göre yaşayanlar benlikle ilgili, Ruh'a göre yaşayanlarsa Ruh'la ilgili şeyleri
düşünürler.
6 Çünkü benliğin düşüncesi ölümdür, Ruh'un düşüncesi ise hayat ve esenliktir.
7 Çünkü benliğin düşüncesi Tanrı'ya düşmandır. Tanrı'nın Yasası'na boyun eğmez,
eğemez de.
8 Benlikte olanlar Tanrı'yı hoşnut edemezler.
9 Ama eğer Tanrı'nın Ruhu içinizde yaşıyorsa, benlikte değil, Ruh'tasınız. Ama bir
kimsede Mesih'in Ruhu yoksa, o kişi Mesih'in değildir.
10 Eğer Mesih içinizdeyse, beden günahtan dolayı ölüdür, ama ruh doğruluktan dolayı
diridir.
11 Yeşua'yı ölümden diriltenin Ruhu içinizde yaşıyorsa, Mesih Yeşua'yı ölümden dirilten,
içinizde bulunan Ruhu aracılığıyla ölümlü bedenlerinize de hayat verecektir.
12 Öyleyse kardeşlerim, borçluyuz ama benliğe göre yaşamak için benliğe borçlu değiliz.
13 Çünkü eğer benliğe göre yaşarsanız, öleceksiniz; ama bedenin işlerini Ruh'la
öldürürseniz, yaşayacaksınız.
14 Çünkü Tanrı'nın Ruhu tarafından yöneltilenlerin hepsi, Tanrı'nın çocuklarıdır.
15 Çünkü yine korku için kölelik ruhunu almadınız, ama evlatlık ruhunu aldınız. Bu
ruh aracılığıyla, "Abba!† Baba!" diye haykırıyoruz.
16 Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla Tanrı'nın çocukları olduğumuza tanıklık eder.
17 Eğer çocuklarsak, o zaman mirasçılarız. Eğer Mesih'le birlikte yüceltilmek üzere acı
çekiyorsak, Tanrı'nın mirasçılarıyız, Mesih'le ortak mirasçılarız.

---

* **8:1** NU "benliğe göre değil, Ruh'a göre yürürler" ifadesini atlar † **8:15** Abba, Aramice'de "Baba" veya "Babacığım" anlamına gelen bir kelimedir ve gökteki Babamıza dua ederken sevgi ve saygıyla kullanılabilir.

18 Öyle düşünüyorum ki, içinde bulunduğumuz bu zamanın acıları, bize gösterilecek olan
yücelikle karşılaştırılmaya değmez.
19 Çünkü yaratılış, Tanrı'nın çocuklarının ortaya çıkmasını sabırsızlıkla bekliyor.
20 Çünkü yaratılış, boşunalığa tabi kılındı. Bu yaratılışın kendi isteğiyle değil, onu
boşunalığa tabi kıldırandan dolayı oldu.
21 Bu umutla ki, yaratılışın kendisi de çürümenin köleliğinden kurtarılıp Tanrı
çocuklarının yüce özgürlüğüne kavuşacaktır.
22 Çünkü bütün yaratılışın şimdiye dek birlikte inleyip ağrı çektiğini biliyoruz.
23 Yalnız bu değil, biz de Ruh'un ilk ürünlerine sahip olan bizler de, evlatlığa alınmayı,
bedenlerimizin kurtuluşunu bekleyerek içimizden inliyoruz.
24 Çünkü umutla kurtulduk, ama görülen umut umut değildir. Kim gördüğü şeyi umut
eder?
25 Ama görmediğimizi umarsak, onu sabırla bekleriz.
26 Aynı şekilde, Ruh da zayıflıklarımıza yardım eder. Çünkü ne için dua etmemiz
gerektiğini bilmeyiz. Ama Ruh'un kendisi dile gelmeyen iniltilerle bizim için aracılık
eder.
27 Yürekleri araştıran Tanrı, Ruh'un düşüncesini bilir. Çünkü Ruh, Tanrı'ya göre
kutsallar için aracılık eder.
28 Tanrı'yı sevenler ve O'nun amacına göre çağrılmış olanlar için her şeyin birlikte
iyilik için çalıştığını biliyoruz.
29 Çünkü Tanrı önceden bildiği kişileri Oğlu'nun suretine dönüştürmek üzere önceden
belirledi. Öyle ki, birçok kardeş‡ arasında O ilk doğan olsun.
30 Tanrı önceden belirlediği kişileri çağırdı, çağırdıklarını akladı ve akladıklarını yüceltti.
31 Öyleyse bu şeyler için ne diyelim? Eğer Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı
olabilir?
32 Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte
bize her şeyi karşılıksız vermeyecek mi?
33 Tanrı'nın seçilmişlerini kim suçlayabilir? Aklayan Tanrı'dır.
34 Mahkûm eden kimdir? Ölmüş, üstelik dirilmiş olan Mesih Yeşua, Tanrı'nın
sağındadır ve bizim için aracılık etmektedir.
35 Mesih'in sevgisinden bizi kim ayıracaktır? Sıkıntı mı, ıstırap mı, zulüm mü, açlık mı,
çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı?
36 Yazılmış olduğu gibi:
"Senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz.
Boğazlanacak koyun sayıldık."✡
37 Ama bizi sevenin aracılığıyla bütün bunlarda galiplerden üstünüz.
38 Çünkü eminim ki, ne ölüm, ne hayat, ne melekler, ne hükümdarlıklar, ne şimdiki, ne
gelecek şeyler, ne güçler,
39 ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka bir şey bizi Efendimiz Mesih
Yeşua'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya gücü yetecektir.

9

1 Mesih'te gerçeği söylüyorum. Yalan söylemiyorum, vicdanım Kutsal Ruh'ta benimle
birlikte tanıklık ediyor.
2 Yüreğimde büyük bir keder, dinmeyen bir acı var.
3 Çünkü kardeşlerimin, soydaşlarımın uğruna ben kendim lanetlenip Mesih'ten
koparılmayı dilerdim.

‡ **8:29** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. ✡ **8:36** MEZMURLAR 44:22

4 Onlar İsraelliler'dir; evlatlık, yücelik, antlaşmalar, Yasa'nın verilmesi, hizmet ve
vaatler onlarındır.
5 Atalar onlarındır ve Mesih de bedensel olarak onlardandır; O her şeyin üstünde olan,
sonsuza dek yücelmiş Tanrı'dır. Amin.
6 Ama Tanrı'nın sözü boşa çıkmış demek değildir. Çünkü İsrael'den olanların hepsi
İsraelli değildir.
7 Ne de Avraham soyundan olanların hepsi Avraham'ın çocuklarıdır. Ama, "Senin
soyun İshak'tan sayılacak."✡ denilmiştir.
8 Yani, bedensel çocuklar Tanrı'nın çocukları değil, vaat çocukları mirasçı sayılır.
9 Çünkü vaat sözü şöyleydi: "Belirlenen zamanda geleceğim ve Sarah'ın bir oğlu
olacak."✡
10 Yalnız bu değil, Rebeka da birinden, atamız İshak'tan gebe kaldı.
11 Çünkü henüz doğmamış, iyi ya da kötü hiçbir şey yapmamışken, Tanrı'nın seçme
amacı işlerden değil, ama çağırandan devam etsin diye,*
12 Rebeka'ya, "Büyük olan küçüğüne hizmet edecek"✡ denildi.
13 Yazılmış olduğu gibi, "Yakov'u sevdim, Esav'dan ise nefret ettim."✡
14 Öyleyse ne diyelim? Tanrı'da haksızlık var mıdır? Kesinlikle hayır!
15 Çünkü Tanrı Moşe'ye, "Merhamet ettiğime merhamet edeceğim, acıdığıma
acıyacağım"✡ dedi.
16 Öyleyse bu, isteyenden ya da koşandan değil, ancak merhamet eden Tanrı'dandır.
17 Çünkü Kutsal Yazı'da Firavun'a şöyle deniliyor: "Gücümü sende göstermek ve adımı
bütün dünyada duyurmak amacıyla, işte seni bunun için yükselttim."✡
18 Demek ki, Tanrı dilediğine merhamet eder, dilediğini katılaştırır.
19 O zaman bana, "Tanrı neden hâlâ kusur buluyor? Çünkü kim O'nun iradesine
karşı koyacak?" diyeceksin.
20 Ama, ey insanoğlu, sen kimsin ki Tanrı'ya karşılık veriyorsun? Kendisine biçim
verilen, biçim verene, "Beni neden böyle yaptın"✡ der mi?
21 Yoksa çömlekçinin aynı kilden bir kabı onur için, öbürünü onursuzluk için yapmaya
hakkı yok mu?
22 Ya eğer Tanrı, gazabını göstermek ve gücünü bildirmek isterken, yok edilmek üzere
hazırlanan gazap kablarına büyük sabırla katlandıysa, ne diyelim?
23 Yücelik için önceden hazırlayıp merhamet kablarına görkeminin zenginliğini
göstermek için bunu yaptıysa, ne diyelim?
24 Yalnız Yahudiler'den değil, öteki uluslardan da çağırdığı bizler değil miyiz?
25 Tanrı'nın Hoşea Kitabı'nda söylediği gibi:
"Halkım olmayana halkım,
sevgili olmayana, sevgilim diyeceğim."✡
26 "Onlara, 'Siz halkım değilsiniz' denilen yerde,
orada onlara diri Tanrı'nın çocukları denecek."✡
27 Yeşaya İsrael için şöyle haykırıyor:
"İsrael'in çocuklarının sayısı denizin kumu kadar olsa da,
kurtulacak olanlar artakalanıdır.
28 Çünkü Efendi yeryüzündeki işini kısa yapacak,
çünkü işi bitirip doğrulukla kısaltacak."✡
29 Yeşaya'nın önceden söylediği gibi:

✡ **9:7** YARATILIŞ 21:12 ✡ **9:9** YARATILIŞ 18:10,14 * **9:11** NU, "işlerden değil, çağırandan" ifadesini 11. ayetin sonu yerine 12. ayetin başına koymuştur. ✡ **9:12** YARATILIŞ 25:23 ✡ **9:13** MALAKİ 1:2-3 ✡ **9:15** ÇIKIŞ 33:19 ✡ **9:17** ÇIKIŞ 9:16 ✡ **9:20** YEŞAYA 29:16; 45:9 ✡ **9:25** HOŞEA 2:23 ✡ **9:26** HOŞEA 1:10 ✡ **9:28** YEŞAYA 10:22-23

“Ordular Efendisi† bir tohum bırakmamış olsaydı,
Sodom gibi olur, Gomora’ya benzerdik.”✡
30 O zaman ne diyelim? Doğruluğun peşinden gitmeyen uluslar doğruluğa, imandan
olan doğruluğa eriştiler;
31 ama doğruluk yasasının peşinden giden İsrael, doğruluk yasasına erişmedi.
32 Neden? Çünkü imanla değil, işlerle olurmuş gibi aradılar. Tökezleme taşında
tökezlediler.
33 Yazılmış olduğu gibi:
“İşte,‡ Siyon’da bir tökezleme taşı bir gücenme kayası koyuyorum.
O’na iman eden hiç kimse hayal kırıklığına uğramayacaktır.”✡

10

1 Kardeşler, yüreğimin arzusu ve İsrael için Tanrı'ya duam onların kurtuluşları içindir.
2 Çünkü onlar için tanıklık ederim ki, Tanrı için gayretleri var, ama bu bilgiye göre
değildir.
3 Çünkü Tanrı'nın doğruluğunu bilmedikleri ve kendi doğruluklarını kurmaya
çalıştıkları için, Tanrı’nın doğruluğuna tabi olmadılar.
4 Çünkü Mesih, iman eden herkese doğruluk için Yasa'nın tamamlanmasıdır.*
5 Çünkü Moşe, Kutsal Yasa doğruluğu hakkında şöyle yazıyor: “Onları yapan, onlar
aracılığıyla yaşayacaktır.”✡
6 İmandan olan doğruluk ise şöyle diyor: “Kendi yüreğinde, ‘Göğe, yani Mesih’i
indirmeye kim çıkacak?’✡ deme.’
7 Ya da, ‘Derinliklere, yani Mesih’i ölülerden çıkarmaya, kim inecek?’✡ deme.
8 Ama ne deniyor? “Söz sana yakındır; ağzında ve yüreğindedir.”✡ İşte duyurduğumuz
iman sözü budur.
9 Eğer Yeşua’nın Efendi olduğunu ağzınla söylersen ve Tanrı’nın O’nu ölümden
dirilttiğine yüreğinde iman edersen kurtulacaksın.
10 Çünkü kişi yürekle iman ederek doğru sayılır, imanını ağzıyla söyleyerek kurtulur.
11 Kutsal Yazı şöyle der: “O’na iman eden hayal kırıklığına uğratılmayacaktır.”✡
12 Çünkü Yahudi Grek ayrımı yoktur. Aynı Efendi hepsinin Efendisi’dir, kendisini
çağıran herkese karşı zengindir.
13 Çünkü, “Efendi’nin adını çağıran herkes kurtulacaktır.”✡
14 Öyleyse iman etmedikleri kişiyi nasıl çağıracaklar? Duymadıkları kişiye nasıl iman
edecekler? Duyuran olmazsa nasıl duyacaklar?
15 Eğer gönderilmezlerse, nasıl duyuracaklar? Yazılmış olduğu gibi:
“Esenlik Müjdesi'ni duyuranların,
iyi şeylerin müjdesini getirenlerin ayakları ne güzeldir!”✡
16 Ama yine de hepsi sevindirici haberi dinlemediler. Çünkü Yeşaya, “Efendi,
haberimize kim inandı?”✡ diyor.
17 Demek ki iman, duymakla, duymak da Tanrı’nın sözü aracılığıyla olur.
18 Ama soruyorum: Duymadılar mı? Kuşkusuz duydular.
“Sesleri bütün yeryüzüne,
sözleri dünyanın uçlarına vardı.”✡
19 Ama soruyorum: İsrael bilmiyor muydu? İlkin Moşe şöyle diyor:
“Sizi ulus olmayanla kıskandıracağım.’

† **9:29** Grekçe: Sabaot (veya İbranice: Se’va’ot) ✡ **9:29** YEŞAYA 1:9 ‡ **9:33** “İşte”, “ἰδοὺ”dan, bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. ✡ **9:33** YEŞAYA 8:14; 28:16
* **10:4** tamamlama veya son ✡ **10:5** LEVİLİLER 18:5 ✡ **10:6** YASA'NIN TEKRARI 30:12 ✡ **10:7** YASA'NIN TEKRARI 30:13 ✡ **10:8** YASA'NIN TEKRARI 30:14 ✡ **10:11** YEŞAYA 28:16 ✡ **10:13** YOEL 2:32 ✡ **10:15** YEŞAYA 52:7 ✡ **10:16** YEŞAYA 53:1 ✡ **10:18** MEZMURLAR 19:4

Anlayıştan yoksun bir ulusla sizi öfkelendireceğim.”✡
20 Yeşaya da çok cesurca şöyle diyor:
“Beni aramayanlar tarafından bulundum.
Beni sormayanlara kendimi gösterdim.”✡
21 Ama İsrael için şöyle diyor: ““Bütün gün ellerimi itaatsiz ve aksi bir halka uzattım.”✡

11

1 Öyleyse soruyorum, Tanrı halkını reddetti mi? Kesinlikle hayır! Çünkü ben de Benyamin oymağından Avraham’ın soyundan bir İsraelli’yim.
2 Tanrı önceden bildiği halkını reddetmedi. Yoksa İsrael’e karşı Tanrı’ya yakaran Eliya hakkında Kutsal Yazı’nın ne dediğini bilmiyor musunuz?
3 “Ey Efendi, peygamberlerini öldürdüler, sunaklarını yıktılar. Yalnız ben kaldım, benim hayatımın da peşindeler.”✡
4 Tanrı ona nasıl yanıt verdi? “Baal’a diz çökmemiş yedi bin kişiyi kendime ayırdım.”✡
5 Aynı şekilde, şimdiki zamanda da lütfun seçimine göre bir kalıntı vardır.
6 Ve eğer lütufla ise, artık işlerden değildir; yoksa lütuf artık lütuf olmaz. Ama eğer işlerden ise, artık lütuf değildir; yoksa iş artık iş olmaz.
7 Öyleyse ne olacak? İsrael aradığını elde edemedi, seçilmiş olanlar elde etti ve geri kalanlar katılaştı.
8 Yazılmış olduğu gibi: “Tanrı onlara uyuşukluk ruhu verdi; bugüne dek görmeyen gözler, işitmeyen kulaklar verdi.”✡
9 David de şöyle der:
“Sofraları onlara tuzak, kapan,
tökez ve kendilerine ceza olsun.
10 Gözleri kararsın, görmesinler.
Bellerini hep iki büklüm et.”✡
11 O zaman soruyorum: Düşmek için mi tökezlediler? Kesinlikle hayır! Ama kendilerini kıskandırmak için onların düşüşüyle öteki uluslara kurtuluş geldi.
12 Şimdi eğer onların düşüşü dünyaya bolluk, kayıpları uluslara zenginlik getirdiyse, onların bütünlüğü çok daha büyük bir zenginlik getirecektir!
13 Şimdi siz uluslara söylüyorum: Mademki, ben ulusların elçisiyim, hizmetimi yüce sayıyorum.
14 Belki bir şekilde soydaşlarımı kıskandırıp onlardan bazılarını kurtarabilirim.
15 Çünkü onların reddedilmesi dünyanın barışması olduysa, kabul edilmeleri ölümden hayat değil de nedir?
16 Eğer ilk ürün kutsalsa, hamur da kutsaldır. Eğer kök kutsalsa, dallar da kutsaldır.
17 Ama dallardan bazıları kesildiyse ve sen yabani bir zeytin olarak onların arasına aşılanıp zeytin ağacının semiz kökünе ortak oldunsa,
18 dallara karşı övünme. Eğer övünüyorsan, unutma ki, kökü taşıyan sen değilsin, kök seni taşıyor.
19 O zaman, “Ben aşılanayım diye dallar kesildi” diyeceksin.
20 Doğru, onlar imansızlıkları yüzünden kesildiler ve sen imanla yerinde duruyorsun. Böbürlenme, kork!
21 Çünkü eğer Tanrı doğal dalları esirgemediyse, seni de esirgemeyecektir.
22 Öyleyse Tanrı’nın iyiliğini de sertliğini de gör. O düşenlere karşı serttir, ama iyiliğine bağlı kalırsan sana karşı iyidir. Yoksa sen de kesilip atılırsın.

✡ **10:19** YASA'NIN TEKRARI 32:21 ✡ **10:20** YEŞAYA 65:1 ✡ **10:21** YEŞAYA 65:2 ✡ **11:3** 1. KRALLAR 19:10,14
✡ **11:4** 1. KRALLAR 19:18 ✡ **11:8** YASA'NIN TEKRARI 29:4; YEŞAYA 29:10 ✡ **11:10** MEZMURLAR 69:22,23

23 Eğer imansızlık edip direnmezlerse, onlar da aşılanacaklardır. Çünkü Tanrı'nın gücü
onları yeniden aşılamaya yeter.
24 Eğer sen yabani zeytin ağacından kesilip doğaya aykırı olarak iyi zeytin ağacına
aşılandınsa, doğal dallar olan bunların kendi zeytin ağacına aşılanacakları çok daha
kesindir!
25 Kardeşler,* kendi kendinize bilgiçlik taslamayasınız diye, şu sırdan habersiz
kalmanızı istemem: Öteki ulusların doluluğu içeri girinceye dek İsrael de kısmen
katılaşma oldu.
26 Böylece bütün İsrael kurtulacaktır. Yazılmış olduğu gibi:
"Kurtarıcı Siyon'dan çıkacak,
Yakov'dan tanrısızlığı uzaklaştıracak.
27 Onların günahlarını kaldıracağım zaman
onlarla yapacağım antlaşma budur."✡
28 Müjde'ye gelince onlar sizin uğrunuza düşman oldular. Ama seçime gelince ataları
uğruna onlar sevgililerdir.
29 Çünkü Tanrı'nın armağanları ve çağrısı geri alınamaz.
30 Çünkü siz bir zamanlar Tanrı'ya itaatsizdiniz, ama şimdi onların itaatsizliğiyle
merhamete kavuştunuz.
31 Aynı şekilde onlar da şimdi itaatsiz oldular ki, size gösterilen merhametle onlar da
merhamete kavuşsunlar.
32 Çünkü Tanrı, merhametini herkese göstermek için herkesi itaatsizliğe bağladı.
33 Tanrı'nın zenginliği, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! O'nun yargılarına akıl ermez,
yollarının izi sürülemez!
34 "Efendi'nin düşüncesini kim bildi?
Ya da O'nun öğütçüsü oldu?"✡
35 "Kim O'na bir şey verdi ki,
kendisine yine geri ödesin?"✡
36 Çünkü her şey O'ndan, O'nun aracılığıyla ve O'nun içindir. O'na sonsuza dek yücelik
olsun! Amin.

12

1 Bu nedenle kardeşlerim, Tanrı'nın merhametleri için size yalvarırım, bedenlerinizi
diri, kutsal, Tanrı'ya yaraşır birer kurban olarak sunun. Bu sizin ruhsal tapınmanızdır.
2 Bu dünyaya uymayın, tersine Tanrı'nın iyi, beğenilir ve kusursuz isteğinin ne
olduğunu anlayabilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin.
3 Bana verilen lütufla hepinize söylüyorum: Kimse kendisini gereğinden daha yüksek
saymasın. Bunun yerine, herkes Tanrı'nın her bir insana verdiği iman ölçüsüne göre
sağduyu ile düşünsün.
4-5 Çünkü bir bedende aynı işleve sahip olmayan birçok üyenin olduğu gibi, çok sayıda
olan bizler de Mesih'te bir bedeniz ve birbirimizin üyeleriyiz.
6 Bize verilen lütfa göre, farklı ruhsal armağanlara sahibiz. Armağanımız
peygamberlikse, imanımız oranında peygamberlik edelim.
7 Ya da hizmetse, kendimizi hizmete verelim. Öğretense, öğretsin.
8 Öğüt veren, öğütte bulunsun. Veren, bunu cömertçe yapsın. Yöneten, gayretle
yönetsin. Merhamet gösteren, neşeyle yapsın.
9 Sevginiz iki yüzlü olmasın. Kötülükten nefret edin, iyiliğe sarılın.
10 Kardeşlik sevgisi içinde, birbirinizi şefkatle sevin. Saygıda birbirinize öncelik tanıyın.

* **11:25** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. ✡ **11:27** YEŞAYA 59:20-21; 27:9; YEREMYA 31:33-34 ✡ **11:34** YEŞAYA 40:13 ✡ **11:35** İYOV 41:11

11 Gayrette geri kalmayın. Ruhta ateşli olun. Efendi'ye hizmet edin.
12 Umutta sevinin. Sıkıntıya katlanın. Dualarınızı kararlılıkla sürdürün.
13 Kutsalların ihtiyaçlarına katkıda bulunun. Konukseverliğe meyilli olun.
14 Size zulmedenleri kutsayın; kutsayın, lanet etmeyin.
15 Sevinenlerle sevinin. Ağlayanlarla ağlayın.
16 Birbirinize karşı aynı düşüncede olun. Yüksek şeyleri düşünmeyin, ama alçakgönüllülerle arkadaşlık edin. Kendi kendinize bilgiçlik taslamayın.
17 Kimse kötülüğe kötülükle karşılık vermesin. Herkesin gözünde iyi olanı gözetin.
18 Mümkünse, elinizden geldiğince, bütün insanlarla barış içinde olun.
19 Ey sevgililer, kendiniz için öç almayın; bunu Tanrı'nın gazabına bırakın. Çünkü şöyle yazılmıştır: " 'Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim' diyor Efendi."✡
20 Bu nedenle
"Eğer düşmanın açsa onu doyur,
eğer susamışsa su ver.
Böyle yaparak onun başına kızgın ateş korlarını yığmış olursun."✡
21 Kötülüğe yenilme, tersine kötülüğü iyilikle yen.

13

1 Her can, başta bulunan yetkililere tabi olsun. Çünkü Tanrı'dan olmayan yönetim yoktur. Var olanlar Tanrı tarafından atanmıştır.
2 Bu nedenle, yönetime direnen, Tanrı'nın düzenine karşı direnmiş olur. Direnenler de yargılanır.
3 Yetkililer iyi işe değil, ama kötü işe korkudurlar. Yönetimden korkmak istemiyorsan, iyi olanı yap, böylece yönetimin övgüsünü kazanırsın.
4 Çünkü o senin yararına Tanrı hizmetkârıdır. Ama eğer kötü olanı yaparsan, kork! Çünkü yönetim kılıcı boş yere taşımıyor; Tanrı hizmetkârı olduğundan, kötülük yapana karşı gazap için öç alıcıdır.
5 Bu nedenle, yalnızca gazaptan dolayı değil, ama vicdan nedeniyle de tabi olmak gerekir.
6 Vergi ödemenizin nedeni de budur, çünkü onlar sürekli tam bu işi yapan Tanrı hizmetinin hizmetkârlarıdır.
7 Bu nedenle herkese hakkını verin: Vergi hakkı olana vergiyi, gümrük hakkı olana gümrüğü, saygı hakkı olana saygıyı, onur hakkı olana onuru verin.
8 Birbirinizi sevmekten başka kimseye bir şey borçlu olmayın. Çünkü komşusunu seven Yasa'yı yerine getirmiş olur.
9 Çünkü, "Zina etmeyeceksin", "Adam öldürmeyeceksin", "Çalmayacaksın",* "Göz dikmeyeceksin"✡ ve bundan başka ne buyruk varsa, hepsi şu sözde özetlenmiştir: "Komşunu kendin gibi seveceksin."✡
10 Sevgi komşuya zarar vermez. Bu nedenle sevgi, Kutsal Yasa'nın yerine getirilmesidir.
11 Bunu, uykudan uyanma zamanınızın geldiğini bilerek, zamanın farkında olarak yapın. Çünkü şimdi kurtuluşumuz, ilk iman ettiğiniz zamandan daha yakındır.
12 Gece ilerledi, gündüz yaklaştı. O halde karanlığın işlerini üzerimizden atalım ve ışığın silahlarını kuşanalım.
13 Gündüz vaktinde olduğu gibi, düzgün bir şekilde yaşayalım. Çılgınca eğlencelere, sarhoşluğa, fuhuşa, azgınca davranışlara, çekişmeye ve kıskançlığa kapılmayalım.
14 Ancak Efendi Yeşua Mesih'i giyinin, bedene ve onun tutkularına fırsat vermeyin.

✡ **12:19** YASA'NIN TEKRARI 32:35 ✡ **12:20** ÖZDEYİŞLER 25:21-22 * **13:9** TR, "Yalan yere tanıklık etmeyeceksin" diye ekler ✡ **13:9** ÇIKIŞ 20:13-15,17; YASA'NIN TEKRARI 5:17-19,21 ✡ **13:9** LEVİLİLER 19:18

14

1 İmanda zayıf olanı kabul edin, ama fikirler üzerinde tartışmak için değil.
2 Birinin her şeyi yemeye imanı vardır, ama zayıf olan yalnızca sebze yer.
3 Yiyen yemeyeni hor görmesin. Yemeyen, yiyeni yargılamasın. Çünkü Tanrı onu kabul etmiştir.
4 Sen kimsin ki, başkasının hizmetkârını yargılıyorsun? Kendi efendisi karşısında durur ya da düşer. Evet, durdurulacaktır, çünkü Tanrı'nın onu durdurmaya gücü vardır.
5 Biri bir günü öteki günden önemli sayar, diğeri her günü bir sayar. Herkesin kendi düşüncesine tam güveni olsun.
6 Belirli bir günü sayan, bunu Efendi için sayar; saymayan Efendi için saymaz. Yiyen, Tanrı'ya şükrederek Efendi için yer; yemeyen Efendi için yemez ve Tanrı'ya şükreder.
7 Çünkü hiçbirimiz kendimiz için yaşamayız, kendimiz için de ölmeyiz.
8 Yaşarsak, Efendi için yaşarız. Ya da ölürsek, Efendi için ölürüz. Öyleyse, yaşarsak da ölürsek de Efendi'ye aitiz.
9 Bunun için Mesih hem ölülerin hem de dirilerin Efendisi olmak üzere ölüp dirildi.
10 Öyleyse sen, neden kardeşini yargılıyorsun? Ya da sen, neden kardeşini hor görüyorsun? Çünkü hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önünde duracağız.
11 Çünkü şöyle yazılmıştır:
"Varlığımın hakkı için, 'Her diz önümde çökecek.
Her dil Tanrı'ya açıkça söyleyecek'✡ diyor Efendi."
12 O zaman her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap vereceğiz.
13 Bu nedenle, artık birbirimizi yargılamayalım. Bunun yerine, kimse kardeşinin yoluna tökezleme taşı ya da düşmesine neden olacak bir durum koymamaya karar versin.
14 Efendi Yeşua'da biliyorum ve eminim ki, hiçbir şey kendiliğinden kirli değildir. Ama bir şeyi kirli sayan için o şey kirlidir.
15 Yine de kardeşin yediğin bir şey yüzünden kederliyse, artık sevgide yürümüyorsun. Mesih'in uğruna öldüğü kardeşini yiyeceğinle mahvetme.
16 Öyleyse sizin için iyi olanın karalanmasına izin vermeyin.
17 Çünkü Tanrı'nın Krallığı yiyecek içecek değil, ama doğruluk, esenlik ve Kutsal Ruh'ta sevinçtir.
18 Bu şeylerde Mesih'e hizmet eden kişi, Tanrı tarafından kabul edilir, insanlar tarafından da onaylanır.
19 Öyleyse, esenlik getiren ve birbirimizin gelişmesini sağlayan şeylerin peşinden gidelim.
20 Yiyecek uğruna Tanrı'nın işini bozma! Her şey gerçekten temizdir, ancak yedikleriyle başkasını tökezleten kişi kötülük etmiş olur.
21 Et yememek, şarap içmemek, kardeşinin tökezlemesine ya da zayıf düşmesine neden olacak herhangi bir şey yapmamak iyidir.
22 İnancın var mı? Onu Tanrı önünde kendine sakla. Onayladığı şeyden ötürü kendini yargılamayan insana ne mutlu.
23 Ama kuşku duyan kişi yerse mahkûm olur, çünkü imandan değildir; imandan olmayan her şey ise günahtır.
24 Tanrı, Müjde'me ve duyurduğum Yeşua Mesih'in sözüne göre, uzun çağlar boyunca saklı tutulan sırrı açıklayan vahyi uyarınca sizi pekiştirecek güçtedir.
25 O sır şimdi açıklandı: Ebedi Tanrı'nın buyruğuna göre peygamberlerin yazıları aracılığıyla tüm uluslara iman itaati için bildirildi.
26 Bilge olan tek Tanrı'ya Yeşua Mesih aracılığıyla sonsuza dek yücelik olsun! Amin.*

✡ **14:11** YEŞAYA 45:23 * **14:26** TR, Romalılar 16:24'ten sonraki 24-26. ayetleri 25-27. ayetler olarak yerleştirir.

15

1 Güçlü olan bizler, güçsüzlerin zayıflıklarını taşımalı, kendimizi hoşnut etmemeliyiz.
2 Her birimiz komşusunu geliştirmek ve iyiliği için onu hoşnut etsin.
3 Çünkü Mesih de kendini hoşnut etmedi. Ancak, yazılmış olduğu gibi: “Sana hakaret
edenlerin hakaretleri benim üzerime düştü.”✡
4 Önceden yazılan her şey, bizi eğitmek için yazıldı. Öyle ki, sabırla ve Kutsal Yazılar’ın
verdiği cesaretle umudumuz olsun.
5 Sabır ve cesaret Tanrısı, Mesih Yeşua’ya göre birbirinizle aynı düşüncede olmanızı
sağlasın.
6 Öyle ki, birlik içinde bir ağızdan Efendimiz Yeşua Mesih’in Tanrısı’nı ve Babası’nı
yüceltesiniz.
7 Bu nedenle, Mesih’in sizi* kabul ettiği gibi, Tanrı’nın yüceliği için birbirinizi kabul
edin.
8 Şimdi diyorum ki, Mesih Tanrı'nın gerçeği için sünnetlilerin hizmetkârı oldu, öyle ki
atalara verilen vaatleri doğrulasın,
9 ve öteki uluslar merhameti için Tanrı'yı yüceltsin. Yazılmış olduğu gibi:
“Bu nedenle, uluslar arasında sana övgüler sunacağım,
adına ilahiler söyleyeceğim.”✡
10 Yine şöyle diyor,
“Ey uluslar, O’nun halkıyla birlikte sevinin.”✡
11 Yine,
“Ey bütün uluslar, Efendi’yi övün!
Bütün halklar O’nu övsün.”✡
12 Yine Yeşaya şöyle diyor:
“Yişay’ın Kökü ortaya çıkacak,
uluslara hükmetmek üzere yükselecek;
uluslar O’na umut bağlayacak.”✡
13 Umut Tanrısı, Kutsal Ruh’un gücüyle umutla dolup taşmanız için imanda sizi tam
bir sevinç ve esenlikle doldursun.
14 Kardeşlerim,† ben de sizin hakkınızda eminim ki, iyilikle dolusunuz, her türlü
bilgiyle dolusunuz, diğerlerine de öğüt verebilecek durumdasınız.
15 Ama Tanrı’nın bana verdiği lütufla, bazı kısımları yeniden hatırlatmak için size daha
cesaretle yazdım.
16 Bu lütufla uluslar yararına Mesih Yeşua’nın hizmetkârı oldum. Görevim Tanrı’nın
Müjdesi’ni bir kâhin olarak duyurmaktır. Öyle ki uluslar, Kutsal Ruh tarafından kutsal
kılınarak Tanrı’yı hoşnut eden bir sunu olsun.
17 Bu nedenle, Tanrı’ya ait şeylerde Mesih Yeşua’yla övünüyorum.
18 Çünkü, ulusların söz dinlemesi için Mesih’in benim aracılığımla yaptıkları dışında
başka hiçbir şeyden söz etmeye cesaret edemem.
19 Belirtiler ve harikalar yaratan güçle, Kutsal Ruh’un gücüyle Yeruşalem’den başlayıp
İllirikum'a kadar, Mesih’in Müjdesi’ni tam duyurdum.
20 Amacım bir başkasının attığı temel üzerine bina etmemekti. Bu nedenle, Müjde’yi
Mesih’in adının henüz anılmadığı yerlerde duyurdum.
21 Yazılmış olduğu gibi:
“Ondan habersiz olanlar görecekler.
Duymamış olanlar anlayacaklar.”✡

✡ **15:3** MEZMURLAR 69:9 * **15:7** TR “sizi” yerine “bizi” der ✡ **15:9** 2. SAMUEL 22:50; MEZMURLAR 18:49 ✡ **15:10** YASA'NIN TEKRARI 32:43 ✡ **15:11** MEZMURLAR 117:1 ✡ **15:12** YEŞAYA 11:10 † **15:14** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde “kardeşler” için kullanılan kelime, doğru bir şekilde “kardeşler ve kız kardeşler” veya “kardeşler” olarak da çevrilebilir. ✡ **15:21** YEŞAYA 52:15

22 Bu yüzden, size gelmem kaç kez engellendi.
23 Ama şimdi, bu bölgelerde artık yerim kalmadığından, bunca yıldır da size gelmeyi
arzuladığımdan,
24 İspanya'ya giderken size geleceğim. Yolculuk sırasında sizi görüp bir süre
dostluğunuza doyduktan sonra oraya doğru tarafınızdan gönderilmeyi umuyorum.
25 Ama şimdi diyorum ki, kutsallara hizmet etmek için Yeruşalem'e gidiyorum.
26 Çünkü Makedonya ve Ahaya'dakiler, Yeruşalem'deki kutsallar arasındaki yoksullar
için yardım toplamayı uygun gördüler.
27 Evet, uygun gördüler. Çünkü onlara borçludurlar. Madem uluslar onların ruhsal
şeylerine ortak oldular, uluslar da maddesel şeylerle onlara hizmet etmeye borçludurlar.
28 Bu işi tamamlayıp bu ürünü onlara mühürledikten sonra sizin yolunuzdan
İspanya'ya gideceğim.
29 Size geldiğimde Mesih'in Müjdesi'nin bereketinin doluluğuyla geleceğimi biliyorum.
30 Kardeşler, Efendimiz Yeşua Mesih için ve Ruh'un sevgisi için size yalvarıyorum;
benimle birlikte Tanrı'ya dua ederek uğraşıma katılın.
31 Öyle ki, Yahudiye'deki itaatsizlerden kurtulayım ve Yeruşalem için olan hizmetim
kutsallar tarafından kabul görsün.
32 Böylece, Tanrı'nın isteğiyle sevinçle yanınıza geleyim ve sizlerle birlikte huzur
bulayım.
33 Esenlik Tanrısı hepinizle birlikte olsun! Amin.

16

1 Kenhere'de bulunan kilisenin hizmetkârı* olan kız kardeşimiz Fibi'yi size tavsiye
ederim.
2 Onu kutsallara yaraşır biçimde, Efendi'de kabul edin. Herhangi bir konuda ihtiyacı
olursa kendisine yardım edin. Çünkü o da birçoklarına ve bana yardım etti.
3 Mesih Yeşua'da emektaşlarım olan Priska ve Akvila'ya selamlarımı iletin.
4 Onlar benim hayatım uğruna boyunlarını tehlikeye attılar. Yalnız ben değil, öteki
ulusların bütün kiliseleri de onlara şükran borçludur.
5 Onların evinde bulunan kiliseye de selamlarımı iletin. Asya İli'nde Mesih'e ilk ürün
olan sevgili kardeşim Epenetus'a selam söyleyin.
6 Bizim için çok emek vermiş olan Mariyam'a selam söyleyin.
7 Elçiler arasında tanınmış ve benden önce Mesih'e inanmış olan soydaşlarım ve
hapishane arkadaşlarım Andronikus'la Yunya'ya selam edin.
8 Efendi'de sevdiğim Ampliatus'a selam söyleyin.
9 Mesih'te emektaşımız olan Urbanus'a ve sevgili Stakis'e selam söyleyin.
10 Mesih'te beğenilmiş olan Apellis'e selam söyleyin. Aristobulus'un ev halkından
olanlara selam söyleyin.
11 Soydaşım Herodion'a selam söyleyin. Narkis'in ev halkından Efendi'de olanlara
selam söyleyin.
12 Efendi'ye hizmet eden Trifena'yla Trifosa'ya selam söyleyin. Efendi için çok emek
vermiş olan sevgili Persis'e selam söyleyin.
13 Efendi'de seçilmiş olan Rufus'a, benim de annem olan annesine selam söyleyin.
14 Asinkritus, Flegon, Hermes, Patrovas, Hermas ve yanlarında bulunan kardeşlere†
selam söyleyin.
15 Filologus'la Yulya'ya, Nereus'la kız kardeşini, Olimpas'ı ve onlarla birlikte olan
bütün kutsallara selam söyleyin.

---

* **16:1** veya diakon † **16:14** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir.

16 Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın. Mesih'in kiliseleri size selam ederler.
17 Kardeşlerim, size yalvarıyorum, aldığınız öğretiye karşı çıkarak bölünmelere ve tökezlemelere neden olan kişilere dikkat edin, onlardan sakının.
18 Böyle olanlar Efendimiz Yeşua Mesih'e değil, kendi karınlarına hizmet ediyorlar. Tatlı ve pohpohlayıcı sözlerle saf kişilerin yüreklerini kandırıyorlar.
19 Çünkü itaatiniz herkes tarafından biliniyor. Bu yüzden sizin için seviniyorum. Ama iyilik konusunda bilge, kötülük konusunda ise masum olmanızı dilerim.
20 Esenlik Tanrısı yakında Şeytan'ı ayaklarınızın altında ezecektir.
Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu sizinle birlikte olsun.
21 Emektaşım Timoteos, soydaşlarım Lukius, Yason ve Sosipater size selam ederler.
22 Mektubu yazan ben Tertius, Efendi'de sizi selamlıyorum.
23 Beni ve tüm kiliseyi evinde konuk eden Gayus sizleri selamlıyor. Kent haznedarı Erastus ve Kuartus kardeş size selam eder.
24 Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu hepinizle birlikte olsun! Amin.
25 ‡

‡ **16:25** TR, Romalılar 14:24-26'yı 14. bölümün sonu yerine Romalılar kitabının sonuna yerleştirir ve bu ayetleri 16:25-27 olarak numaralandırır.

1. KORİNTLİLER

1 Tanrı'nın isteğiyle Yeşua Mesih'in* elçisi olmaya çağrılan ben Pavlus ve kardeşimiz
Sostenis,
2 Tanrı'nın Korint'teki topluluğuna, Mesih Yeşua'da kutsal kılınmış, kutsal olmaya
çağrılmış olanlara, onların ve bizim Efendimiz Yeşua Mesih'in adını her yerde
ananların tümüne:
3 Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten lütuf ve esenlik olsun.
4 Tanrı'nın Mesih Yeşua'da size verdiği lütfundan ötürü sizin için her zaman Tanrım'a
şükrediyorum.
5 Mesih'in tanıklığı sizde doğrulandığı gibi,
6 O'nda her bakımdan, her tür sözde ve her tür bilgide zenginleştiniz.
7 Böylelikle, Efendimiz Yeşua Mesih'in görünmesini beklerken hiçbir ruhsal
armağandan geri kalmış değilsiniz.
8 O da sizi Efendimiz Yeşua Mesih'in gününde kusursuz olmanız için sonuna dek
pekiştirecektir.
9 Sizleri Oğlu Efendimiz Yeşua Mesih'le paydaşlığa çağıran Tanrı sadıktır.
10 Kardeşlerim,† Efendimiz Yeşua Mesih'in adıyla size rica ediyorum: Hepiniz aynı şeyi
söyleyin ve aranızda bölünmeler olmasın. Tersine aynı düşünce ve aynı yargıda birleşip
yetkinleşin.
11 Kardeşlerim, Kloi'nin evinden olanlar, aranızda çekişmeler olduğunu bana
bildirdiler.
12 Şunu demek istiyorum: Her biriniz, "Ben Pavlus'u izliyorum", "Ben Apollos'u
izliyorum", "Ben Kefas'ı izliyorum" ya da "Mesih'i izliyorum" diyormuş.
13 Mesih bölündü mü? Sizin için Pavlus mu çarmıha gerildi? Yoksa Pavlus'un adıyla mı
vaftiz edildiniz?
14 Krispus ve Gayus dışında hiçbirinizi vaftiz etmediğim için Tanrı'ya şükrediyorum.
15 Öyle ki, kimse benim adımla vaftiz edildiğini söylemesin.
16 Evet Stefanos'un ev halkını da vaftiz ettim; onların dışında kimseyi vaftiz ettiğimi
bilmiyorum.
17 Çünkü Mesih beni vaftiz etmeye değil, Müjde'yi duyurmaya gönderdi. Bunu,
Mesih'in çarmıhtaki ölümü boşa gitmesin diye bilgece sözlerle yapmadım.
18 Çünkü çarmıh sözü, ölmekte olanlar için akılsızlıktır, ama kurtulmakta olan bizler
için Tanrı'nın gücüdür.
19 Çünkü şöyle yazılmıştır:
"Bilgelerin bilgeliğini yok edeceğim.
Anlayışlıların anlayışını hiçe indireceğim."✡
20 Bilge kişi nerede? Yazıcı nerede? Bu çağın tartışmacısı nerede? Tanrı bu dünyanın
bilgeliğini akılsızlığa döndürmedi mi?
21 Çünkü dünya Tanrı'nın bilgeliğinde Tanrı'yı kendi bilgeliğiyle bilmedi, Tanrı iman
edenleri akılsızlık bildirisiyle kurtarmaktan hoşnut oldu.
22 Yahudiler belirtiler isterler, Grekler bilgelik ararlar.
23 Ama biz çarmıha gerilmiş Mesih'i duyuruyoruz. Mesih Yahudiler için tökez taşı,
Grekler için akılsızlıktır.
24 Ama Yahudi olsun, Grek olsun, çağrılmış olanlar için Mesih Tanrı'nın gücü ve
Tanrı'nın bilgeliğidir.

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:10** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. ✡ **1:19** YEŞAYA 29:14

25 Çünkü Tanrı'nın akılsızlığı insandan daha bilge, Tanrı'nın zayıflığı insandan daha
güçlüdür.
26 Çünkü kardeşler, aldığınız çağrıya bir bakın. Birçoğunuz bedene göre bilge, güçlü ya
da soylu kişiler değildiniz.
27 Ama Tanrı, bilgeleri utandırmak için dünyanın akılsız şeylerini seçti. Tanrı, güçlü
şeyleri utandırmak için de dünyanın zayıf şeylerini seçti.
28 Tanrı, dünyanın aşağı şeylerini, hor görülen şeylerini ve var olmayan şeyleri seçti, ta ki
var olan şeyleri hiçe indirsin.
29 Öyle ki, Tanrı önünde hiç kimse övünmesin.
30 Tanrı sayesinde Mesih Yeşua'dasınız. O bize Tanrı'dan bilgelik, doğruluk, kutsallık
ve kurtuluş oldu.
31 Yazılmış olduğu gibi, "Övünen, Efendi'yle övünsün."✡

2

1 Ey Kardeşler, Tanrı'nın tanıklığını bildirmek için size geldiğimde, üstün bir konuşmacı
olarak ya da bilgelikle gelmedim.
2 Çünkü aranızdayken, Yeşua Mesih'ten ve O'nun çarmıha gerilişinden başka hiçbir şey
bilmemeye kararlıydım.
3 Sizlerle birlikteyken, zayıftım, korkuyordum ve tir tir titriyordum.
4 Sözüm ve duyurduğum bildiri, insan bilgeliğinin ikna edici sözlerinde değil, Ruh'un
kanıtlayıcı gücündeydi.
5 Öyle ki, imanınız insan bilgeliğine değil, Tanrı'nın gücüne dayansın.
6 Bizse olgunlaşmış olanların arasında bilgelik konuşuyoruz. Ancak bu bilgelik, ne bu
dünyanın ne de bu dünyanın yok olacak olan önderlerinin bilgeliğidir.
7 Ama Tanrı'nın gizemli bilgeliğinden, Tanrı'nın dünyalar öncesinde bizim yüceliğimiz
için önceden belirlediği bilgelikten söz ediyoruz.
8 Bu dünyanın önderlerinden hiçbiri bunu bilmedi. Bilselerdi, yüce Efendi'yi çarmıha
germezlerdi.
9 Ama yazılmış olduğu gibi,
"Gözün görmediklerini, kulağın duymadıklarını,
insan yüreğine girmemiş olan şeyleri
Tanrı, kendisini sevenler için hazırladı."✡
10 Ama Tanrı Ruh aracılığıyla bunları bize açıkladı. Çünkü Ruh her şeyi, Tanrı'nın
derin şeylerini bile araştırır.
11 Çünkü insanın şeylerini insanın kendisinde olan ruhundan başka insanlar arasında
kim bilir? Aynı şekilde, Tanrı'nın şeylerini de Tanrı'nın Ruhu'ndan başka kimse bilemez.
12 Ama biz bu dünyanın ruhunu değil, Tanrı'dan gelen Ruh'u aldık. Öyle ki, Tanrı
tarafından bize karşılıksızca verilenleri bilebilelim.
13 Üstelik bunları insan bilgeliğinin öğrettiği sözlerle değil, Kutsal Ruh'un öğrettiği
sözlerle konuşuruz. Ruhsal şeyler ruhsal şeylerle kıyaslanır.
14 Doğal insan, Tanrı'nın Ruhu'na ait şeyleri kabul etmez. Çünkü bunlar ona akılsızlık
gelir, ruhça fark edildikleri için bunları bilemez.
15 Ama ruhsal olan kişi her şeyi fark eder, ama kendisi kimse tarafından yargılanamaz.
16 "Efendi'nin düşüncesini kim bildi ki, O'na öğretsin?"✡ Ama biz Mesih'in düşüncesine
sahibiz.

3

1 Ey kardeşler, sizinle ruhsallarla konuşur gibi konuşamadım, ama benliktekilerle,
Mesih'te bebek olanlarla konuşur gibi konuştum.

✡ **1:31** YEREMYA 9:24 ✡ **2:9** YEŞAYA 64:4 ✡ **2:16** YEŞAYA 40:13

2 Henüz hazır olmadığınız için sizi etle değil, sütle besledim. Gerçi, şimdi bile hazır
değilsiniz.
3 Çünkü hâlâ benliktesiniz. Aranızda kıskançlık, çekişme ve bölünmeler var; benlikte
değil misiniz, insana göre yürümüyor musunuz?
4 Çünkü biri, "Ben Pavlus'u izliyorum", diğeri "Apollos'u izliyorum" diyorsa, benlikte
değil misiniz?
5 Apollos da kim Pavlus da kim? Onlar iman etmenize aracılık etmiş olan Efendi'nin
verdiği hizmetkârlardır.
6 Ben ektim, Apollos suladı. Ama Tanrı büyüttü.
7 Öyleyse ne eken bir şeydir, ne de sulayan, ama büyüten Tanrı.
8 Eken de sulayan da aynıdır. Her biri kendi emeğine göre ödülünü alacaktır.
9 Çünkü biz Tanrı'nın emektaşlarıyız. Siz Tanrı'nın tarlası, Tanrı'nın binasısınız.
10 Tanrı'nın bana verilen lütfuna göre, bilge bir yapı ustası olarak temel attım ve bir
başkası onun üzerine bina ediyor. Herkes nasıl bina ettiğine dikkat etsin.
11 Çünkü hiç kimse atılan temelden, yani Yeşua Mesih'ten başka bir temel atamaz.
12 Ama eğer bir kimse bu temel üzerine altın, gümüş, değerli taşlar, tahta, saman ya da
anızla bina ederse,
13 herkesin işi açığa çıkacak. O gün ilan edilecek. Çünkü herkesin işinin ne tür bir iş
olduğunu ateşin kendisi sınayacak, onu ateş ortaya çıkaracaktır.
14 Birinin üzerine bina ettiği iş ayakta kalırsa, ödülünü alacaktır.
15 İşi yanarsa, zarar edecektir. Kendisi kurtulacak, ama ateşten geçmiş gibi olacaktır.
16 Tanrı'nın tapınağı olduğunuzu ve Tanrı'nın Ruhu'nun içinizde yaşadığını bilmiyor
musunuz?
17 Kim Tanrı'nın tapınağını yok ederse, Tanrı da onu yok edecektir. Çünkü Tanrı'nın
tapınağı kutsaldır, o tapınak sizsiniz.
18 Hiç kimse kendini aldatmasın. Sizden biri bu dünyada kendini bilge sanıyorsa, bilge
olmak için akılsız olsun.
19 Çünkü bu dünyanın bilgeliği Tanrı'nın yanında akılsızlıktır. Çünkü şöyle yazılmıştır:
"O bilgeleri kendi kurnazlıklarında yakaladı."✡
20 Ve yine, "Efendi, bilgelerin düşüncelerinin boş olduğunu bilir."✡
21 Bu nedenle kimse insanlarla övünmesin. Çünkü her şey sizindir,
22 ister Pavlus, ister Apollos, ister Kefas, ister dünya, ister hayat, ister ölüm, ister
şimdiki, ister gelecek şeyler olsun, tümü sizindir.
23 Siz Mesih'insiniz, Mesih de Tanrı'nındır.

4

1 Böylece insanlar bizi Mesih'in hizmetkârları ve Tanrı sırlarının kâhyaları olarak
görsünler.
2 Bundan başka, burada kâhyalardan istenilen, sadık bulunmalarıdır.
3 Ama benim için sizin tarafınızdan ya da insan mahkemesi tarafından yargılanmam
çok küçük bir şeydir. Evet, ben kendimi de yargılamıyorum.
4 Çünkü kendime karşı bir şey bilmiyorum. Yine de bu beni aklamaz. Beni yargılayan
Efendi'dir.
5 Bu nedenle, Efendi gelinceye kadar, vaktinden önce hiçbir şeyi yargılamayın. O, hem
karanlığın gizli şeylerini aydınlığa çıkaracak, hem de yüreklerin niyetlerini ortaya
koyacaktır. O zaman her insan kendine düşen övgüyü Tanrı'dan alacaktır.
6 Ey kardeşler, size örnek olsun diye bu şeyleri kendime ve Apollos'a uyguladım. Öyle
ki, bize bakarak, "Yazılmış olandan öteye geçip" hiçbiriniz bir diğerine karşı övünmesin.

✡ **3:19** İYOV 5:13 ✡ **3:20** MEZMURLAR 94:11

7 Seni farklı kılan kim? Almadığın neyin var ki? Eğer aldıysan, neden almamış gibi
övünüyorsun?
8 Zaten dopdolusunuz ve zengin olmuşsunuz. Biz olmadan hüküm sürmüşsünüz! Evet,
keşke hüküm sürüyor olsaydınız da, biz de sizinle birlikte hüküm sürseydik.
9 Bana öyle geliyor ki, Tanrı biz elçileri en sondan gelen ölüm mahkûmları gibi
sergiledi. Çünkü bizler bütün dünyanın, hem meleklere hem de insanlara, seyirlik
oyunu olduk.
10 Biz Mesih uğruna akılsızız, ama siz Mesih'te bilgesiniz! Biz zayıfız, sizlerse
güçlüsünüz. Siz onurlusunuz, ama biz onursuzuz.
11 Şu ana dek aç, susuz, çıplağız, dövülüyoruz. Oturacak bir yerimiz yok.
12 Kendi ellerimizle didinip çalışıyoruz. Bizi lanetleyenleri kutsuyoruz. Zulmedenlere
katlanıyoruz.
13 Kötüleyenlere ricada bulunuyoruz. Şimdiye dek dünyanın süprüntüsü, herkes
tarafından silinip atılan kir olduk.
14 Bu şeyleri sizi utandırmak için değil, sevgili çocuklarım olarak sizi uyarmak için
yazıyorum.
15 Mesih'te on bin öğretmeniniz olsa da çok sayıda babanız yoktur. Çünkü Müjde
aracılığıyla Mesih Yeşua'da babanız oldum.
16 Bu nedenle size yalvarıyorum, beni örnek alın.
17 Bunun için Efendi'de sadık olan sevgili oğlum Timoteos'u size gönderdim. Her
kilisede, her yerde Mesih'te öğrettiğim yolları o size hatırlatacaktır.
18 Bazılarınız güya yanınıza gelmeyecekmişim diye böbürlenmişler.
19 Ama Efendi dilerse yakında yanınıza geleceğim. O zaman bu böbürlenenlerin
laflarını değil, ama güçlerinini bileceğim.
20 Çünkü Tanrı'nın Krallığı sözde değil, güçtedir.
21 Ne istiyorsunuz? Size değnekle mi geleyim, yoksa sevgi ve yumuşak bir ruhla mı?

5

1 Aslında aranızda cinsel ahlaksızlık olduğu söyleniyor. Öyle ki, öteki uluslar arasında
bile adı anılmayan cinsten bir cinsel ahlaksızlık! Biri babasının karısını almış.
2 Yas tutup bunu yapanı aranızdan kovmak yerine siz hâlâ böbürleniyorsunuz.
3 Bedence aranızda olmasam da ruhça aranızdayım. Bunu yapanı aranızdaymışım gibi
çoktan yargılamış bulunuyorum.
4 Efendimiz Yeşua'nın adıyla toplandığınızda, ruhum da sizinle birlikteyken,
5 Efendimiz Yeşua'nın gücüyle bu adamın bedenini yok olması için Şeytan'a teslim
edin! Öyle ki, Efendi Yeşua'nın gününde ruhu kurtulabilsin.
6 Övünmeniz iyi değil. Azıcık mayanın tüm hamuru mayaladığını bilmiyor musunuz?
7 Eski mayadan arının ki, yeni bir hamur olasınız; zaten mayasızsınız. Çünkü
Pesah'ımız olan Mesih gerçekten bizim yerimize kurban edildi.
8 Bu nedenle eski mayayla, kin ve kötülük mayasıyla değil, içtenlik ve gerçeğin mayasız
ekmeğiyle bayramı tutalım.
9 Mektubumda size zina edenlerle arkadaşlık etmemenizi yazdım.
10 Ancak tamamen bu dünyanın zina edenlerinden, açgözlülerinden, soyguncularından
ya da putperestlerinden söz etmiyorum. Böyle olsaydı, dünyadan ayrılmak zorunda
kalırdınız.
11 Ama kardeş diye anılırken zina eden, açgözlü, putperest, sövücü, ayyaş ya da zorba
olan biriyle arkadaşlık etmeyin diye size yazdım. Böyle biriyle yemek bile yemeyin.
12 İnanlılar topluluğu dışındakileri yargılamak bana mı düştü? Yargılanması gereken
içinizdekiler değil mi?

13 Dışarıda olanları Tanrı yargılar. “Kötü kişiyi aranızdan uzaklaştırın!”✡

6

1 Sizden birinin komşusuna karşı bir davası olursa, kutsalların önünde değil de, doğru
olmayanların önünde yargılanmaya cesaret edebilir mi?
2 Kutsalların dünyayı yargılayacağını bilmiyor musunuz? Eğer dünya sizin tarafınızdan
yargılanıyorsa, en ufak davaları yargılamaya layık değil misiniz?
3 Bu hayatla ilgili şeyleri bırakın, melekleri bile yargılayacağımızı bilmiyor musunuz?
4 O zaman bu hayatla ilgili şeyleri yargılamanız gerektiğinde, kilisede hiçe sayılanları
yargıç olarak atar mıydınız?
5 Bunu sizi utandırmak için söylüyorum. Aranızda, kardeşlerin arasında karar
verebilecek durumda bilge bir kişi bile yok mu?
6 Kardeş kardeşe karşı dava açıyor, hem de imansızların önünde!
7 Bu nedenle birbirinizle davalarınız olması zaten başlı başına bir kusurdur.
Haksızlığa uğramanız daha iyi olmaz mıydı? Hakkınızı yeseler daha iyi olmaz mıydı?
8 Ama tam tersine, siz kendiniz haksızlık edip dolandırıyorsunuz, hem de bunu
kardeşinize karşı yapıyorsunuz.
9 Yoksa doğru olmayanların, Tanrı Krallığı’nı miras almayacağını bilmiyor musunuz?
Aldanmayın! Ne fuhuş yapanlar, ne putperestler, ne zina edenler, ne erkek fahişeler, ne
eşcinseller,
10 ne hırsızlar, ne açgözlüler, ne ayyaşlar, ne iftiracılar, ne de soyguncular Tanrı’nın
Krallığı’nı miras almayacaklar.
11 Bazılarınız böyleydiniz, ama yıkanıp kutsal kılındınız. Efendi Yeşua’nın adıyla ve
Tanrımız’ın Ruhu’yla aklandınız.
12 “Bana her şey serbest”, ama her şey yararlı değildir. “Bana her şey serbest”, ama
ben hiçbir şeyin hakimiyeti altına girmeyeceğim.
13 “Yiyecek, karın içindir, karın da yiyecek için” ama Tanrı hem yiyeceği hem de karını
ortadan kaldıracaktır. Ama beden cinsel ahlaksızlık için değil, Efendi içindir. Efendi de
beden içindir.
14 Tanrı Efendi’yi diriltti, kendi gücüyle bizi de diriltecektir.
15 Bedenlerinizin Mesih’in üyeleri olduğunu bilmiyor musunuz? O zaman Mesih’in
üyelerini alıp bir fahişenin üyeleri mi yapayım? Kesinlikle hayır!
16 Yoksa fahişeyle birleşenin, onunla tek beden olduğunu bilmiyor musunuz? Çünkü
“İkisi tek beden olacak”✡ deniyor.
17 Efendi’yle birleşen kişi O’nunla tek ruh olur.
18 Cinsel ahlaksızlıktan kaçının! İnsanın işlediği her günah bedenin dışındadır, ama
cinsel ahlaksızlıkta bulunan kendi bedenine karşı günah işler.
19 Yoksa bedeninizin, Tanrı’dan aldığınız ve içinizdeki Kutsal Ruh’un tapınağı
olduğunu bilmiyor musunuz? Siz kendinizin değilsiniz.
20 Bir bedel karşılığı satın alındınız. O halde Tanrı’ya ait olan bedeninizde ve
ruhunuzda Tanrı’yı yüceltin.

7

1 Bana yazdığınız şeylere gelince: Erkeğin kadına dokunmaması iyidir.
2 Ama cinsel ahlaksızlıktan dolayı her erkeğin kendi karısı, her kadının da kendi
kocası olsun.
3 Koca karısına, ona olan sevgi borcunu versin; aynı şekilde karısı da kocasına.
4 Kadının kendi bedeni üzerinde yetkisi yoktur, ama kocasının vardır. Aynı şekilde
kocanın kendi bedeni üzerinde yetkisi yoktur, ama karısının vardır.

✡ **5:13** YASA'NIN TEKRARI 17:7; 19:19; 21:21; 22:21; 24:7 ✡ **6:16** YARATILIŞ 2:24

5 Belli bir süre anlaşıp kendinizi oruç ve duaya vermek dışında başka bir nedenle
birbirinizi mahrum etmeyin. Ama sonra yeniden bir araya gelin ki, kendinizi
denetleyemediğiniz için Şeytan sizi ayartmasın.
6 Bunu bir buyruk olarak değil, anlaşma yolu olarak söylüyorum.
7 Yine de herkesin benim gibi olmasını isterdim. Ancak her insanın Tanrı'dan aldığı
kendi armağanı vardır; kiminin bir tür, kiminin başka bir tür.
8 Evli olmayanlara ve dullara söylüyorum: Benim gibi kalmış olsalardı onlar için daha
iyi olurdu.
9 Ama kendilerini denetleyemiyorlarsa evlensinler. Çünkü tutkuyla yanmaktansa
evlenmek daha iyidir.
10 Evlilereyse şu buyruğu veriyorum, ben değil Efendi buyuruyor: Kadın kocasından
ayrılmasın.
11 Eğer ayrılırsa evlenmesin ya da kocasıyla barışsın. Koca da karısını bırakmasın.
12 Ama geri kalanı için Efendi değil, ben söylüyorum. Eğer bir kardeşin iman etmeyen
bir karısı varsa ve onunla yaşamaya razıysa, onu bırakmasın.
13 Kocası iman etmeyen bir kadın varsa ve kocası onunla yaşamaya razıysa, kocasını
bırakmasın.
14 Çünkü iman etmeyen erkek karısı sayesinde, iman etmeyen kadın da kocası
sayesinde kutsanır. Yoksa çocuklarınız kirli olurdu, ama şimdi kutsaldırlar.
15 Ama iman etmeyen kişi ayrılırsa ayrılsın. Erkek ya da kız kardeş böyle durumlarda
özgürdür. Tanrı bizi barış içine çağırdı.
16 Ey kadın, kocanı kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun? Ya da ey koca,
karını kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun?
17 Yalnız Efendi her insana nasıl dağıttıysa, Tanrı her birini nasıl çağırdıysa, öyle
yürüsün. Bunu bütün kiliselere buyuruyorum.
18 Biri çağrıldığında sünnetli miydi? Sünnetsiz olmaya çalışmasın. Sünnetsizken mi
çağrıldı? Sünnet olmasın.
19 Sünnetli olup olmamak bir şey değildir. Önemli olan, Tanrı'nın buyruklarını
tutmaktır.
20 Herkes çağrıldığı halde kalsın.
21 Çağrıldığında köle miydin? Canını sıkma, ama özgür olma fırsatı bulursan, onu
kullan.
22 Çünkü Efendi'ye çağrıldığında köle olan kişi, Efendi'nin özgürüdür. Aynı şekilde,
özgürken çağrılan kişi de Mesih'in kölesidir.
23 Bir bedelle satın alındınız. İnsanların kölesi olmayın.
24 Kardeşler, herkes hangi durumda çağrıldıysa, Tanrı'yla o durumda kalsın.
25 El değmemiş kızlarla ilgili olarak, Efendi'den onlara ilişkin bir buyruğum yok. Ancak
Efendi'nin merhamet gösterdiği güvenilir biri olarak yargımı veriyorum.
26 Bence üzerimizdeki sıkıntı nedeniyle insanın olduğu gibi kalması iyidir.
27 Kadına bağlı mısın? Özgür olmayı arama. Kadından özgür müsün? Kadın arama.
28 Ama evlenirsen günah işlemiş olmazsın. Eğer el değmemiş bir kız evlenirse günah
işlemiş olmaz. Yine de, evlenenler bedende baskılarla karşılaşacak ve ben sizi bunlardan
esirgemek istiyorum.
29 Kardeşler, şunu diyorum: Kalan süre az. Bundan böyle, karıları olanlar yokmuş gibi;
30 yas tutanlar, yas tutmuyormuş gibi; sevinenler sevinmiyormuş gibi; satın alanlar
malı yokmuş gibi;
31 dünyadan faydalananlar tümüyle faydalanmıyormuş gibi olsun. Çünkü bu dünyanın
hali geçicidir.
32 Ama kaygılardan kurtulmanızı istiyorum. Evli olmayan erkek, Efendi'yi nasıl
hoşnut edeceğini düşünerek Efendi'nin işleriyle ilgilenir.

33 Evli erkekse, karısını nasıl hoşnut edeceğini düşünerek dünya işleriyle ilgilenir.
34 Evli kadınla el değmemiş kız arasında da fark vardır. Evli olmayan kadın, hem
bedende hem de ruhta kutsal olmak için Efendi'nin işleriyle ilgilenir. Ama evli olan
dünya işleriyle, kocasını nasıl hoşnut edeceğini düşünerek kaygılanır.
35 Bunu sizin yararınıza söylüyorum; sizi kapana kıstırmak için değil, ancak uygun
biçimde, zihniniz dağılmadan Efendi'ye dikkatinizi veresiniz diye.
36 Ama bir kimse el değmemiş kızına karşı uygunsuz davrandığını düşünüyorsa, kız da
yetişkinlik çağına gelmişse, öyle olması gerekiyorsa, istediğini yapsın. Günah işlemiş
olmaz, evlendirsin.
37 Ama yüreğinde kararlı duran, aciliyet duymayan, kendi iradesinin üzerinde gücü
olan ve kendi el değmemiş kızını yanında tutmaya karar vermiş olan adam, iyi eder.
38 Öyleyse, el değmemiş kızını evlendiren iyi eder, evlendirmeyense daha iyi eder.
39 Kadın, kocası yaşadığı sürece yasayla kocasına bağlıdır. Koca ölürse dilediği kişiyle
evlenmekte özgürdür; ancak Efendi'de olsun.
40 Ama olduğu gibi kalırsa daha mutlu olur. Yargım budur ve sanırın bende de
Tanrı'nın Ruhu vardır.

8

1 Şimdi putlara kurban edilen şeylere gelince: Hepimizin bilgi sahibi olduğunu
biliyoruz. Bilgi kibirlendirir, sevgiyse bina eder.
2 Ama biri bir şey bildiğini sanıyorsa, henüz bilmesi gerektiği gibi bilmiyor demektir.
3 Ama Tanrı'yı seven kişi Tanrı tarafından bilinir.
4 Bu nedenle, putlara kurban edilen şeylerin yenmesine gelince, dünyada putun bir
hiç olduğunu, tek Tanrı'dan başka bir Tanrı olmadığını biliyoruz.
5 Her ne kadar göklerde ve yerde "ilah" denilen şeyler olsa da -birçok "ilah" ve birçok
"efendi"-
6 bizim için tek bir Baba Tanrı vardır, her şey O'ndandır ve bizler O'nun içiniz; ve Tek
bir Efendi, Yeşua Mesih vardır; her şey O'nun aracılığıyla var oldu, biz de O'nun
aracılığıyla yaşamaktayız.
7 Ancak bu bilgi herkeste yoktur. Ama bazıları, şu ana dek putperestlik bilinciyle,
puta kurban edilmiş bir şey diye yiyor, vicdanları da zayıf olduğu için lekeleniyor.
8 Ama yiyecek bizi Tanrı'ya methetmez. Yemezsek daha kötü olmayız, yersek de
daha iyi olmaz.
9 Yalnız dikkat edin, bu özgürlüğünüz hiçbir şekilde zayıf olanlara tökez olmasın.
10 Çünkü biri, bilgili olan seni bir putperest tapınağında sofraya oturmuş görürse,
putlara kurban edilen şeyleri yemek için, eğer kendisi zayıfsa, vicdanı cesaret almaz mı?
11 Zayıf olan, Mesih'in uğruna öldüğü kardeşin, senin bilginle mahvolur.
12 Böylece, kardeşlere karşı günah işleyerek ve zayıf vicdanlarını yaralayarak, Mesih'e
karşı günah işlemiş olursunuz.
13 Bu nedenle, eğer yiyecek kardeşimin tökezlemesine neden olacaksa, kardeşimin
tökezletmeyeyim diye, sonsuza dek bir daha et yemem.

9

1 Özgür değil miyim? Elçi değil miyim? Efendimiz Yeşua Mesih'i görmedim mi? Sizler
Efendi'de benim işim değil misiniz?
2 Eğer başkalarına elçi değilsem bile, en azından size elçiyim. Çünkü sizler Efendi'de
olan elçiliğimin mührüsünüz.
3 Beni sorguya çekenlere karşı savunmam şudur:
4 Yiyip içmeye hakkımız yok mu?

5 Öbür elçiler gibi, Efendi'nin kardeşleri ve Kefas gibi, yanımıza imanlı bir eş almaya
hakkımız yok mu?
6 Yoksa yalnızca Barnabas'la benim mi çalışmamak gibi bir hakkımız yok?
7 Hangi asker kendi parasıyla askerlik yapar? Kim bağ diker de ürününden yemez? Ya
da kim sürüyü güder de sürünün sütünden içmez?
8 Acaba bu şeyleri insanların yöntemlerine göre mi söylüyorum? Kutsal Yasa da aynı şeyi
söylemiyor mu?
9 Moşe'nin Yasası'nda şöyle yazılmıştır: "Harman döven öküzün ağzını
bağlamayacaksın."✡ Tanrı'nın umursadığı öküzler mi?
10 Yoksa bunu elbette bizim için mi söylüyor? Evet, bu sözler bizim için yazılmıştır.
Çünkü çift süren umutla çift sürmeli, harman döven de üründen pay almak umuduyla
harman dövmeli.
11 Size ruhsal şeyler ektiysek, sizden bedensel şeyler biçmemiz çok mu?
12 Eğer başkaları sizin üzerinizde bu hakka ortak iseler, biz daha da fazla değil miyiz?
Bununla birlikte, biz bu hakkı kullanmadık. Mesih'in Müjdesi'ne hiçbir engel
olmayalım diye, her şeye katlanıyoruz.
13 Kutsal şeyler etrafında hizmet edenlerin tapınaktaki şeylerden yediklerini, sunakta
hizmet edenlerin sunakla birlikte paylarını aldıklarını bilmez misiniz?
14 Aynı şekilde, Efendi de Müjde'yi duyuranların Müjde'den geçinmelerini buyurdu.
15 Ama ben bu şeylerin hiçbirini kullanmadım ve bana böyle yapılsın diye de bu şeyleri
yazmıyorum. Çünkü biri beni övüncümden yoksun bırakacağına ölmeyi yeğlerim.
16 Müjde'yi duyuruyorum diye övünmeye hakkım yok, çünkü üzerime yüklenmiş
zorunluluktur. Ama eğer Müjde'yi duyurmazsam vay halime!
17 Çünkü eğer bunu kendi isteğimle yaparsam, bir ödülüm olur. Ama kendi isteğimle
yapmazsam, bana emanet edilmiş olan görevi yapmış olurum.
18 Öyleyse, ödülüm nedir? Müjde'yi duyururken Mesih'in Müjdesi'ni karşılıksız
sunabilmek ve böylece Müjde'deki yetkimi kötüye kullanmamaktır.
19 Çünkü herkesten özgür olduğum halde, daha çok insan kazanayım diye, kendimi
herkese köle ettim.
20 Yahudiler'i kazanmak için Yahudiler'e Yahudi gibi oldum. Yasa altında olanlara,
Yasa altında olanları kazanayım diye Yasa altındaymış gibi* oldum.
21 Tanrı için Yasa'sız biri değilim, Mesih'in Yasası altındayım. Yasa'sız olanları
kazanmak için Yasa'dan yoksunmuşum gibi davrandım.
22 Zayıfları kazanayım diye, zayıflara karşı zayıf gibi oldum. Ne pahasına olursa olsun
bazılarını kurtarmak için herkesin her şeyi oldum.
23 Bunu Müjde'de payım olsun diye, Müjde uğruna yapıyorum.
24 Yarışta koşanların hepsinin koştuğunu, ama ödülü bir kişinin aldığını bilmez
misiniz? Öyle koşun ki ödülü kazanasınız.
25 Oyunlara katılan herkes her şeyde özdenetim gösterir. Onlar bunu çürüyüp yok olan
bir taç almak için, ama biz çürümez için yapıyoruz.
26 Bu nedenle, amaçsızca koşan biri gibi koşmuyorum. Havayı döven biri gibi
dövüşmüyorum.
27 Ama Müjde'yi başkalarına duyurduktan sonra kendim yetersiz sayılmayayım diye
bedenime eziyet edip onu boyun eğdiriyorum.

10

1 Kardeşler, atalarımızın hepsinin bulut altında olduğundan ve hepsinin denizden
geçtiğinden habersiz kalmanızı istemem.

✡ **9:9** YASA'NIN TEKRARI 25:4 * **9:20** NU "ben kendim Yasa altında olmadığım halde" ekler

2 Hepsi bulutta ve denizde Moşe'ye vaftiz edildi.
3 Hepsi aynı ruhsal yiyeceği yedi.
4 Hepsi aynı ruhsal içeceği içti. Çünkü onların ardından gelen ruhsal bir kayadan
içtiler, o kaya Mesih'ti.
5 Ancak Tanrı onların çoğundan hoşnut değildi, çünkü çölde yere serildiler.
6 Şimdi bu şeyler, onlar gibi biz de kötü şeylere arzu duymayalım diye bizim için bir
örnekti.
7 Onlardan bazıları gibi putperest olmayın. Yazıldığı gibi, "Halk yemek ve içmek için
oturdu, oynamak için kalktı."✡
8 Onlardan bazıları gibi cinsel ahlaksızlık yapmayalım; bir günde yirmi üç bin kişi
düştü.
9 Bazıları gibi Mesih'i* denemeyelim, bunu yapanlar yılanlar tarafından öldürüldü.
10 Bazıları gibi söylenmeyin. Söylenenler yok edici tarafından öldürüldü.
11 Bütün bunlar başkalarına örnek olsun diye onların başına geldi. Çağların sonuna
gelmiş olan bizlere öğüt olsun diye yazıldı.
12 Bu nedenle, ayakta durduğunu sanan dikkat etsin ki, düşmesin!
13 İnsanın başına gelenden başka bir ayartı sizi yakalamadı. Tanrı sadıktır, gücünüzün
ötesinde ayartılmanıza izin vermez, ama dayanabilmeniz için ayartıyla birlikte kaçış
yolunu da yapar.
14 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, putperestlikten kaçının.
15 Bilge kişilere konuşur gibi konuşuyorum. Dediklerimi tartın.
16 Kutsadığımız kutsama kâsesiyle, Mesih'in kanına paydaş olmuyor muyuz?
Böldüğümüz ekmekle Mesih'in bedenine paydaş olmuyor muyuz?
17 Ekmek bir olduğu gibi, çok olan bizler de tek bedeniz, çünkü hepimiz bir ekmekten
pay alıyoruz.
18 İsraelliler'e bedensel olarak bakın. Kurbanları yiyenler sunağa paydaş olmuyor
mu?
19 Öyleyse ne diyorum? Putlara sunulan şey ya da put bir şey midir?
20 Hayır, uluslar kurban ettikleri şeyleri Tanrı'ya değil, iblislere kurban ediyorlar
diyorum. İblislerle paydaşlık etmenizi istemem.
21 Hem Efendi'nin kâsesinden hem de iblislerin kâsesinden içemezsiniz. Hem Efendi'nin
hem de iblislerin sofrasına paydaş olamazsınız.
22 Yoksa Efendi'yi kıskandırmaya mı çalışıyoruz? Biz O'ndan daha mı güçlüyüz?
23 "Bana her şey serbest," ama her şey yararlı değildir. "Bana her şey serbest," ama her
şey bina edici değildir.
24 Kendi iyiliğini değil, herkes komşusunun iyiliğini arasın.
25 Et pazarında satılan her şeyi vicdan sorunu yapmadan yiyin.
26 Çünkü "Yeryüzü ve onun doluluğu Efendi'nindir."✡
27 Eğer imanlı olmayan birisi sizi yemeğe çağırır, siz de gitmek isterseniz, önünüze
konulanları vicdan sorunu yapmadan yiyin.
28 Ama eğer biri size, "Bu, putlara sunulmuştur" derse, hem size söyleyenin hatırı için
hem de vicdan için ondan yemeyin. Çünkü "Yeryüzü ve onun bütün doluluğu
Efendi'nindir."
29 Vicdan diyorum, senin değil, diğerinin vicdanı; neden özgürlüğüm başka birinin
vicdanını yargılasın?
30 Şükrederek payımı alırsam, şükrettiğim yiyecekten dolayı neden kınanayım?
31 Bu nedenle, ne yerseniz, ne içerseniz, ne yaparsanız yapın, her şeyi Tanrı'nın
yüceliği için yapın.

✡ **10:7** ÇIKIŞ 32:6 * **10:9** NU, "Mesih" yerine "Efendi" der. ✡ **10:26** MEZMURLAR 24:1

32 Yahudiler'in, Grekler'in ya da Tanrı topluluğunun tökezlemesine fırsat vermeyin.
33 Ben de kurtuluş bulsunlar diye kendi yararımı değil, birçoklarının yararını gözeterek herkesi her şeyde hoşnut etmeye çalışıyorum.

11

1 Benim Mesih'i örnek aldığım gibi, siz de beni örnek alın.
2 Kardeşler, her şeyde beni hatırladığınız ve size ilettiğim öğretileri sıkı sıkıya koruduğunuz için sizi övüyorum.
3 Ama bilmenizi isterim ki, her erkeğin başı* Mesih, kadının başı† erkek ve Mesih'in başı‡ da Tanrı'dır.
4 Başı örtülü olarak dua ya da peygamberlik eden her erkek, başını küçük düşürür.
5 Ama başı açık dua ya da peygamberlik eden her kadın, başını küçük düşürür. Çünkü bu tıraş edilmiş olmakla bir ve aynı şeydir.
6 Kadın örtünmüyorsa, saçı da kesilsin. Ama bir kadının saçını kestirmesi ya da traş etmesi ayıpsa, örtünsün.
7 Erkek başını örtmemelidir. Çünkü o Tanrı'nın sureti ve yüceliğidir, ama kadın erkeğin yüceliğidir.
8 Çünkü erkek kadından değil, kadın erkektendir;
9 Çünkü erkek kadın için değil, kadın erkek için yaratılmıştır.
10 Bu nedenle ve melekler uğruna kadının kendi başı üzerinde yetkisi olmalıdır.
11 Yine de, Efendi'de ne kadın erkekten ne de erkek kadından bağımsızdır.
12 Çünkü kadın erkekten geldiği gibi, erkek de kadın aracılığıyla gelir; ama her şey Tanrı'dandır.
13 Siz kendiniz tartın: Kadının açık başla Tanrı'ya dua etmesi uygun mudur?
14 Erkeğin uzun saçlı olmasının onu küçük düşürdüğünü doğanın kendisi bile size öğretmiyor mu?
15 Ama kadının saçları uzunsa, bu onun için yüceliktir, çünkü saç ona örtü olarak verilmiştir.
16 Ama bu konuda çekişmek isteyen biri varsa, ne bizim ne de Tanrı'nın kiliselerinin böyle bir adeti yoktur.
17 Ama toplanmanız yarardan çok zarara neden olduğu için şu buyruğu verirken sizi övemem.
18 Her şeyden önce, bir araya geldiğinizde aranızda ayrılıklar olduğunu duyuyorum, buna kısmen de inanıyorum.
19 Çünkü aranızda bölünmeler olması gerekiyor, öyle ki, beğenilenler ortaya çıksın!
20 Bu nedenle, bir araya geldiğinizde, yediğiniz Efendi'nin sofrası değildir.
21 Çünkü yemenizde her biriniz önce kendi yemeğini yiyor. Biri aç kalıyor, diğeri sarhoş oluyor.
22 Nasıl olur, yiyip içmek için sizin evleriniz yok mu? Yoksa Tanrı'nın topluluğunu hor mu görüyorsunuz? Bir şeyi olmayanları utandırmak mı istiyorsunuz? Size ne söyleyeyim? Sizi öveyim mi? Bunda sizi övemem.
23 Size ilettiğimi ben Efendi'den aldım. Efendimiz Yeşua ele verildiği gece ekmek aldı.
24 Şükrettikten sonra ekmeği kırdı, "Alın, yiyin" dedi. "Bu sizin için kırılan benim bedenimdir. Bunu beni anmak için yapın."
25 Aynı şekilde yemekten sonra kâseyi de aldı, "Bu kâse benim kanımdaki yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde beni anmak için bunu yapın" dedi.
26 Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâseden içtiğinizde, Efendimiz gelinceye dek Efendi'nin ölümünü ilan etmiş olursunuz.

---

* **11:3** veya köken † **11:3** veya köken ‡ **11:3** veya köken

27 Bu nedenle kim Efendi'ye layık olmayan bir şekilde bu ekmeği yer ya da Efendi'nin
kâsesinden içerse, Efendi'nin bedenine ve kanına karşı suçlu olur.
28 Kişi kendini sınasın ve böylece ekmekten yiyip kâseden içsin.
29 Efendi'nin bedenini fark etmeden uygunsuzca yiyip içen, kendine karşı yargı yer,
yargı içer.
30 İşte bu yüzden aranızdan birçoğunuz zayıf ve hasta, uyuyanların da sayısı az değil.
31 Kendimizi fark etmiş olsaydık, yargılanmazdık.
32 Dünyayla birlikte mahkûm olmayalım diye Efendi tarafından yargılanıp yola
getiriliyoruz.
33 Bunun için kardeşlerim, yemek için bir araya geldiğinizde birbirinizi bekleyin.
34 Aç olan evinde yesin, öyle ki toplanmanız yargılanmanıza yol açmasın. Gerisini
geldiğimde düzene koyacağım.

12

1 Kardeşler, ruhsal konulara gelince, sizin bilgisiz kalmanızı istemem.
2 Biliyorsunuz ki, putperestken* yönlendirilip dilsiz putlara götürülmüştünüz.
3 Bu nedenle, Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla konuşan hiç kimsenin, "Yeşua lanetlidir"
demeyeceğini bilmenizi isterim. Kutsal Ruh'un aracılığı olmadan da hiç kimse, "Yeşua
Efendi'dir" diyemez.
4 Çeşitli armağanlar vardır, ama Ruh aynıdır.
5 Çeşitli hizmetler vardır ve Efendi birdir.
6 Çeşitli işler vardır, ama hepsinde her şeyi yapan aynı Tanrı'dır.
7 Herkesin yararı için herkese Ruh'un belli edilişi verilmiştir.
8 Çünkü Ruh aracılığıyla birine bilgelik sözü, ötekine aynı Ruh'a göre bilgi sözü,
9 bir başkasına aynı Ruh aracılığıyla iman, ötekine aynı Ruh aracılığıyla şifa
armağanları,
10 bir başkasına mucizeler yapma, birine peygamberlik, birine ruhları ayırt etme,
birine çeşitli diller, bir diğerine de dillerin çevirisi verilir.
11 Ama bunların hepsini yapan tek ve aynı Ruh'tur. Ruh herkese dilediği gibi ayrı
ayrı dağıtır.
12 Çünkü beden bir ve birçok üyesi olduğu gibi, ve bedenin bütün üyeleri çok
olmalarına rağmen beden birdir; Mesih de öyledir.
13 Çünkü ister Yahudi ister Grek, ister köle ister özgür olalım, hepimiz tek bir bedende
vaftiz edildik. Ve hepsine aynı Ruh'tan içirildi.
14 Çünkü beden tek bir üye değil, birçoktur.
15 Ayak, "El olmadığım için bedenin bir parçası değilim" derse, bu onu bedenden ayrı
yapmaz.
16 Eğer kulak, "Göz olmadığım için bedenin bir parçası değilim" derse, bu onu
bedenden ayrı yapmaz.
17 Tüm beden göz olsaydı, nasıl işitirdik? Eğer tüm beden kulak olsaydı, nasıl koku
alırdık?
18 Ama Tanrı bedenin her üyesini dilediği gibi bedene yerleştirmiştir.
19 Hepsi tek bir üye olsaydı, beden nerede kalırdı?
20 Oysa çok üye, tek beden vardır.
21 Göz ele, "Sana ihtiyacım yok" diyemez, yine baş ayaklara, "Size ihtiyacım yok"
diyemez.
22 Hayır, tam tersine bedenin daha zayıf görünen üyeleri gereklidir.
23 Bedenin daha az değerli olduğunu düşündüğümüz parçalarına daha çok değer
veririz. Bu sayede gösterişsiz parçalar daha gösterişli hale gelir.

* **12:2** veya Yahudi olmayanlar

24 Oysa gösterişli parçalarımızın böyle bir ihtiyacı yoktur. Ama Tanrı bedeni öyle bir
araya getirdi ki, aşağı olan parçaya daha çok değer verdi.
25 Öyle ki, bedende bölünme olmasın, üyeler birbirine eşit özen göstersin.
26 Bir üye acı çektiğinde, bütün üyeler onunla birlikte acı çeker. Bir üye yüceltildiğinde,
tüm üyeler birlikte sevinir.
27 Sizler Mesih'in bedeni ve ayrı ayrı üyelerisiniz.
28 Tanrı kilisede ilk olarak elçileri, ikinci olarak peygamberleri, üçüncü olarak
öğretmenleri, sonra mucize yapanları, şifa armağanı olanları, yardım edenleri,
yönetenleri ve çeşitli dillerle konuşanları koydu.
29 Hepsi elçi mi? Hepsi peygamber mi? Hepsi öğretmen mi? Hepsi mucize yapar mı?
30 Hepsinin şifa armağanı var mı? Hepsi çeşitli dillerle konuşur mu? Hepsi çevirir mi?
31 Ama siz en üstün armağanları gayretle isteyin. Üstelik ben size en mükemmel yolu
göstereyim.

13

1 Eğer insanların ve meleklerin dilleriyle konuşsam, ama sevgim olmazsa, ses çıkaran
bakır ya da çınlayan bir zil gibi olurum.
2 Eğer peygamberlik armağanım olsa, bütün sırları ve her bilgiyi bilsem, eğer dağları
yerinden oynatacak kadar tam imanım olsa, ama sevgim olmazsa, bir hiçim.
3 Eğer yoksulları doyurmak için bütün malımı dağıtsam ve eğer bedenimi yakılmak
üzere versem, ama sevgim olmazsa, bana hiçbir yararı olmaz.
4 Sevgi sabırlıdır ve iyilikseverdir. Sevgi kıskanmaz, övünmez, kibirlenmez.
5 Kaba davranmaz, kendi yolunu aramaz, öfkelenmez, kötülüğün hesabını tutmaz.
6 Haksızlığa sevinmez, ama gerçekle sevinir.
7 Her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi umut eder ve her şeye dayanır.
8 Sevgi asla son bulmaz. Ama peygamberlikler ortadan kalkacak, diller sona erecek,
bilgi ortadan kalkacaktır.
9 Çünkü kısmen biliyoruz ve kısmen peygamberlik ediyoruz;
10 ama tam olan gelince, kısmi olan ortadan kalkacaktır.
11 Çocukken çocuk gibi konuşur, çocuk gibi hisseder, çocuk gibi düşünürdüm. Artık
yetişkin biri olunca, çocukça şeyleri bir yana bıraktım.
12 Şimdilik aynada belli belirsiz görüyoruz, ama o zaman yüz yüze göreceğiz. Şimdilik
kısmen biliyorum ama o zaman bilindiğim gibi tam bileceğim.
13 Şimdi ise, iman, umut ve sevgi—bu üçü kalıcıdır. Bunların en büyüğü sevgidir.

14

1 Sevginin ardından koşun ve ruhsal armağanları, özellikle peygamberlik etmeyi
gayretle isteyin.
2 Çünkü başka dilde konuşan, insanlara değil, Tanrı'ya konuşur. Çünkü kimse
anlamaz, ama Ruh'ta sırlar söyler.
3 Peygamberlik eden kişi ise bina etmek, teşvik ve teselli etmek için insanlara
konuşur.
4 Başka dilde konuşan kendi kendini bina eder, peygamberlik eden ise topluluğu bina
eder.
5 Hepinizin başka dillerle konuşmasını isterim, ama peygamberlik etmesini daha çok
isterim. Eğer topluluğun bina edilmesi için diller çevrilmiyorsa, peygamberlik eden,
başka dillerle konuşandan daha büyüktür.

6 Kardeşlerim* şimdi, yanınıza gelip başka dillerle konuşsam, size vahiy, bilgi,
peygamberlik ya da öğreti yoluyla konuşmazsam, size ne yararım olur?
7 Hatta ses çıkaran cansız şeyler, ister kaval, ister arp olsun, sesleri ayırt etmeselerdi,
kaval mı arp mı çalındığı nasıl bilinirdi?
8 Çünkü boru belirsiz bir ses çıkarsaydı, savaşa kim hazırlanırdı?
9 Siz de aynı şekilde, anlaşılır bir dille sözler söylemezseniz, söylenenler nasıl bilinirdi?
Çünkü havaya konuşmuş olurdunuz.
10 Dünyada birçok dil olabilir ve onlardan hiçbiri anlamsız değildir.
11 Eğer dilin anlamını bilmezsem, konuşana yabancı olurum ve konuşan da bana
yabancı olur.
12 Böylece siz de mademki ruhsal armağanlara heveslisiniz, topluluğun bina edilmesi
için dolu olmanın peşinden koşun.
13 Bu nedenle, başka bir dilde konuşan, çeviri yapabilmek için dua etsin.
14 Başka bir dilde dua edersem ruhum dua eder, ama anlayışım verimsiz kalır.
15 Öyleyse ne yapmalıyım? Ruhla dua edeceğim, zihnimle de dua edeceğim. Ruhla
ilahi söyleyeceğim, zihnimle de ilahi söyleyeceğim.
16 Diğer türlü, ruhla bereketlersen, yeni katılanlar senin ne dediğini bilmediğinden,
ettiğin şükran duasına nasıl "Amin" diyecek?
17 Kuşkusuz iyi şükrediyorsundur, ama o diğer kişi bina olmuyor.
18 Hepinizden çok başka dillerle konuştuğum için Tanrı'ya şükrediyorum.
19 Ancak, başka bir dille on bin söz söylemektense, başkalarını eğitebilmek için kilisede
anlayışımla beş söz söylemeyi yeğlerim.
20 Kardeşler, düşüncelerinizde çocuklar gibi olmayın. Kötülük karşısında küçük çocuklar
gibi, ama düşüncelerinizde olgun olun.
21 Kutsal Yasa'da şöyle yazılmıştır: ‘ "Bu halkla yabancı diller konuşanlarla,
yabancıların dudaklarıyla konuşacağım. Böyle bile beni dinlemeyecekler.'✡ diyor
Efendi."
22 Bu nedenle başka diller inananlar için değil, inanmayanlar için bir belirtidir.
Peygamberlikse inanmayanlar için değil, inananlar için bir belirtidir.
23 Böylece bütün kilise bir araya toplanıp başka dillerle konuşsa ve yeni imanlı ya da
inanmayanlar içeri girse, "Siz çıldırmışsınız!" demezler mi?
24 Ama herkes peygamberlik ederse ve inanmayan ya da yeni imanlı biri içeri
girerse, herkes tarafından kınanır ve yargılanır.
25 Böylece yüreğindeki gizler açığa çıkar ve "Tanrı gerçekten aranızdadır!" diyerek
yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapınır.
26 Öyleyse nasıl olmalı kardeşler? Bir araya geldiğinizde her birinizin bir mezmuru,
bir öğretisi, bir vahyi, başka dilde bir sözü ya da bir çevirisi vardır. Her şey birbirinizi
bina etmek için yapılsın.
27 Eğer başka dilde konuşan biri varsa, iki ya da en çok üç kişi sırayla konuşsun, biri de
çevirsin.
28 Ama çeviri yapacak biri yoksa, o kişi kilisede sussun, kendi kendine ve Tanrı'yla
konuşsun.
29 İki ya da üç peygamber konuşsun, ötekiler de tartsın.
30 Ama oturanlardan birine vahiy gelirse, ilk konuşan sussun.
31 Herkesin öğrenmesi ve teşvik edilmesi için hepiniz teker teker peygamberlik
edebilirsiniz.
32 Peygamberlerin ruhları peygamberlere tabidir.

---

* **14:6** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. ✡ **14:21** YEŞAYA 28:11-12

33 Çünkü Tanrı karışıklık değil, esenlik Tanrısı'dır, tıpkı kutsalların bütün kiliselerinde
olduğu gibi.
34 Karılarınız kiliselerde sessiz kalsınlar. Konuşmalarına izin yoktur. Yasa'nın da dediği
gibi, tabi olsunlar.✡
35 Öğrenmek istedikleri bir şey varsa, "Evde kendi kocalarına sorsunlar. Çünkü kadının
kilisede konuşması ayıptır."
36 Ne oluyor? Tanrı'nın sözü sizden mi çıktı? Yoksa yalnız size mi ulaştı?
37 Kendisinin bir peygamber ya da ruhça olgun birisi olduğunu düşünen varsa, size
yazdıklarımın Efendi'nin buyruğu olduğunu bilsin.
38 Ama eğer bir kimse cahilse, bırakın cahil olsun.
39 Bu nedenle kardeşler, peygamberlik etmeyi gayretle isteyin, başka dillerle
konuşulmasına yasak koymayın.
40 Her şey uygun ve düzenli yapılsın.

15

1 Şimdi kardeşler, size müjdelediğim, sizin de kabul ettiğiniz, üzerinde durduğunuz
Müjde'yi duyuruyorum.
2 Size müjdelediğim söze sımsıkı tutunursanız, onun aracılığıyla kurtulursunuz. Yoksa
boşuna iman etmiş olursunuz.
3 Çünkü her şeyden önce, benim de aldığımı size ilettim: Mesih, Kutsal Yazılar'a göre
günahlarımız için öldü,
4 gömüldü, Kutsal Yazılar'a göre üçüncü gün dirildi.
5 Kefas'a, sonra Onikiler'e göründü.
6 Daha sonra beş yüzden fazla kardeşe aynı anda göründü. Bunların çoğu hâlâ
hayatta, bazılarıysa uyudular.
7 Sonra Yakov'a, ardından bütün elçilere göründü,
8 son olarak da vakitsiz doğan bir çocuğu andıran bana da göründü.
9 Çünkü ben elçilerin en küçüğüyüm. Tanrı'nın topluluğuna zulmettiğim için elçi adıyla
çağrılmaya bile layık değilim.
10 Ama ne isem, Tanrı'nın lütfuyla oyum. Bana verilen lütfu boşuna değildi, ama
hepsinden çok ben çalıştım. Ancak ben değil, benimle olan Tanrı'nın lütfu.
11 Öyleyse, ister ben, ister onlar, böyle duyuruyoruz, siz de böyle iman ettiniz.
12 Şimdi, Mesih'in ölümden dirildiği duyuruluyorsa, nasıl oluyor da aranızdan bazıları
ölülerin dirilişi yoktur diyor?
13 Ama ölülerin dirilişi yoksa, Mesih de dirilmemiştir.
14 Eğer Mesih dirilmemişse, bildirimiz de imanınız da boştur.
15 O zaman bizler de Tanrı'nın yalancı tanıkları bulunmuş oluyoruz. Çünkü Tanrı'nın
Mesih'i dirilttiğine tanıklık ettik. Eğer ölülerin dirilişi yoksa, Tanrı Mesih'i de
diriltmemiştir.
16 Çünkü ölülerin dirilişi yoksa, Mesih de dirilmemiştir.
17 Mesih dirilmemişse imanınız boştur, siz de hâlâ günahlarınızın içindesiniz.
18 O zaman Mesih'te olup uyuyanlar da mahvoldular.
19 Eğer yalnızca bu hayat için Mesih'e umut bağlamışsak, herkesten çok acınacak
durumdayız.
20 Ama Mesih, gerçekten ölümden dirilmiştir. O, uyuyanların ilk ürünüdür.
21 Çünkü ölüm bir insan aracılığıyla geldiği gibi, ölülerin dirilişi de bir insan
aracılığıyla geldi.
22 Çünkü herkes Adem'de nasıl ölüyorsa, herkes Mesih'te diriltilecektir.

✡ **14:34** YASA'NIN TEKRARI 27:9

23 Ama her biri kendi sırasıyla: İlk ürün olarak Mesih, sonra O'nun gelişinde Mesih'e
ait olanlar.
24 O zaman Mesih her yönetimi, her yetkiyi, her gücü ortadan kaldırıp Krallığı Baba
Tanrı'ya teslim edince, son gelmiş olacak.
25 Çünkü bütün düşmanları ayaklarının altına serilene dek Mesih'in hüküm sürmesi
gerekir.
26 Yok edilecek son düşman ölümdür.
27 Çünkü, "Tanrı her şeyi O'nun ayaklarının altına tabi kıldı."✡ Ama, "Her şey tabi
kılındı" dediğinde, her şeyi kendisine tabi kılanın dışında olduğu açıktır.
28 Her şey O'na tabi olduğunda, Oğul'un kendisi de her şeyi kendisine tabi kılana tabi
olacaktır. Öyle ki, Tanrı her şeyde her şey olsun.

29 Yoksa ölüler için vaftiz edilenler ne yapsınlar? Eğer ölüler hiç diriltilmiyorsa, neden
ölüler için vaftiz ediliyorlar?
30 Neden biz her saat tehlikede bulunuyoruz?
31 Sizden dolayı Efendimiz Mesih Yeşua'da olan övüncümün hakkı için her gün
ölüyorum.
32 Eğer insansal amaçlar için Efes'te canavarlarla savaştımsa, bunun bana ne faydası
olur? Eğer ölüler diriltilmiyorsa, "Yiyip içelim, nasıl olsa yarın öleceğiz."✡
33 Aldanmayın! "Kötü arkadaşlıklar, iyi ahlakı bozar."
34 Doğrulukla uyanın ve günah işlemeyin. Çünkü bazılarının Tanrı bilgisi yok. Bunu
utanasınız diye söylüyorum.

35 Ama biri diyecek ki, "Ölüler nasıl dirilir?" ve "Nasıl bir bedenle gelirler?"
36 Ey akılsız, kendi ektiğin şey ölmedikçe dirilmez.
37 Ektiğin şey, olacak bedeni değil, belki buğdayın ya da başka bir türün çıplak tanesini
ekersin.
38 Ama Tanrı ona dilediği gibi bir beden, her tohuma kendine özgü bir beden verir.
39 Her et aynı değildir. İnsan eti başka, hayvan eti başka, balık eti başka, kuş eti başkadır.
40 Göksel bedenler vardır, dünyasal bedenler vardır. Göksel olanların görkemi başka,
dünyasal olanların başkadır.
41 Güneşin görkemi başka, ayın görkemi başka, yıldızların görkemi başkadır. Görkem
açısından yıldız yıldızdan ayrıdır.

42 Ölülerin dirilmesi de böyledir. Beden çürüyebilir olarak ekilir, çürümez olarak
diriltilir.
43 Gözden düşmüş olarak ekilir, görkemle diriltilir. Zayıf olarak ekilir, güçlü olarak
diriltilir.
44 Doğal bir beden olarak ekilir, ruhsal bir beden olarak diriltilir. Doğal beden olduğu
gibi, ruhsal beden de vardır.

45 Yazılmış olduğu gibi: "İlk insan Adem yaşayan bir can oldu."✡ Son Adem hayat
veren ruh oldu.
46 Ancak önce ruhsal olan değil, doğal olandır, sonra ruhsal olandır.
47 İlk insan yeryüzünden, topraktan yaratılmıştır. İkinci insan gökten gelen Efendi'dir.
48 Topraktan yaratılmış olan nasılsa, topraktan yaratılmış olanlar da öyledir; göksel
olan nasılsa, göksel olanlar da öyledir.
49 Topraktan yaratılmış olanın suretinde doğduğumuz gibi, göksel olanın da suretini
taşıyalım.
50 Şimdi ey kardeşler, söylemek istediğim, et ve kan Tanrı'nın Krallığı'nı miras alamaz.
Çürüyen de çürümezliği miras almaz.

✡ **15:27** MEZMURLAR 8:6 ✡ **15:32** YEŞAYA 22:13 ✡ **15:45** YARATILIŞ 2:7

51 İşte,* size bir sır bildiriyorum. Hepimiz uyumayacağız.
52 Son boru çalınınca hepimiz bir anda, göz açıp kapayıncaya dek değiştirileceğiz. Çünkü
boru çalacak ve ölüler çürümez olarak dirilecek ve biz de değiştirileceğiz.
53 Çünkü bu çürüyen beden çürümezliği, bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giyinmelidir.
54 Ama bu çürüyen beden çürümez olduğunda, bu ölümlü ölümsüzlüğü giyindiğinde, o
zaman yazılmış olan gerçekleşecek: "Ölüm zaferle yutuldu."✡
55 "Ey Hades† zaferin nerede?✡
Ey ölüm dikenin nerede?"
56 Ölümün dikeni günahtır ve günahın gücü Kutsal Yasa'dır.
57 Ama Efendimiz Yeşua Mesih aracılığıyla bize zafer veren Tanrı'ya şükürler olsun!
58 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, kararlı ve sarsılmaz olun, Efendi'nin işinde her
zaman artışta olun, çünkü Efendi'nin yolunda verdiğiniz emeğin boş olmadığını
biliyorsunuz.

16

1 Şimdi kutsallar için toplanan paraya gelince, Galatya kiliselerine ne buyurduysam,
siz de öyle yapın.
2 Her biriniz, haftanın ilk günü kazancına göre para biriktirsin ki, geldiğimde
toplamalar yapılmasın.
3 Geldiğimde, lütufkâr armağanınızı, onayladığınız kimler ise mektuplarla birlikte
Yeruşalem'e göndereceğim.
4 Benim de gitmem uygun olursa, onlar da benimle birlikte gidecekler.
5 Makedonya'ya uğradıktan sonra yanınıza geleceğim. Çünkü Makedonya'dan gelip
geçiyorum.
6 Ama belki yanınızda kalırım ve hatta kışı sizinle geçiririm. Öyle ki, sonra nereye
gidersem, beni yolcu edip gönderirsiniz.
7 Çünkü sizi öyle geçerken görmek istemiyorum, ama Efendi izin verirse, sizinle bir
süre kalmayı umuyorum.
8 Ama ben Pentikost'a kadar Efes'te kalacağım.
9 Çünkü bana büyük ve etkili bir kapı açıldı ve bana karşı koyanlar çoktur.
10 Timoteos gelirse, korkmadan yanınızda bulunmasına dikkat edin. Çünkü o da
benim gibi Efendi'nin işini yapıyor.
11 Bu nedenle kimse onu hor görmesin. Bana gelmesi için onu esenlikle yolcu edip
gönderin. Çünkü kardeşlerle birlikte onu bekliyorum.
12 Kardeşimiz Apollos'a gelince, kardeşlerle birlikte size gelmesini ısrarla rica ettim. Şu
anda gelmeye pek istekli değil. Ama fırsatı olunca gelecek.
13 Uyanık kalın! İmanda sağlam durun! Cesur ve güçlü olun!
14 Yaptığınız her şeyi sevgiyle yapın.
15 Kardeşler, şimdi size yalvarırım, Ahaya'nın ilk ürünü olup kendilerini kutsallara
hizmet etmeye adamış olan Stefanas'ı ve ev halkını bilirsiniz.
16 Siz de böylelerine ve onlar gibi hizmete destek olup emek veren herkese tabi olun.
17 Stefanas, Fortunatus ve Ahaykos'un gelişine sevindim. Sizin eksikliğinizi giderdiler.
18 Çünkü hem benim hem de sizin ruhunuzu tazelediler. Bu nedenle böylelerini
tanıyın.
19 Asya İli kiliseleri sizi selamlıyor. Akvila ve Priska, evlerindeki kiliseyle birlikte size
Efendi adına çok selam ederler.
20 Bütün kardeşler sizi selamlıyor. Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın.

---

* **15:51** "İşte", "ἰδοὺ"dan, bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. ✡ **15:54** YEŞAYA 25:8 † **15:55** veya Cehennem ✡ **15:55** HOŞEA 13:14

21 Bu selam ben Pavlus'tan, kendi elimledir.
22 Eğer bir kimse Efendimiz Yeşua Mesih'i sevmezse lanetli* olsun. Efendimiz gel!†
23 Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu sizinle olsun.
24 Hepinize Mesih Yeşua'da sevgiler! Amin.

* **16:22** Grekçe: anatema. † **16:22** Aramice: Maranata!

2. KORİNTLİLER

1 Tanrı'nın isteğiyle Mesih* Yeşua'nın elçisi Pavlus ve kardeşimiz Timoteos, bütün
Ahaya'daki kutsalların hepsine ve Tanrı'nın Korint'teki topluluğuna:
2 Babamız Tanrı'dan ve Efendimiz Yeşua Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun.
3 Her türlü tesellinin Tanrısı'na, merhametler Babası'na, Efendimiz Yeşua Mesih'in
Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun!
4 Tanrı'dan aldığımız teselliyle her türlü sıkıntıda olanları teselli edebilmemiz için bizi
tüm sıkıntılarımızda teselli eden O'dur.
5 Çünkü Mesih'in acıları bizde ne denli çoğalıyorsa, Mesih aracılığıyla tesellimiz de o
denli çoğalıyor.
6 Ama eğer sıkıntı çekiyorsak, sizin teselliniz ve kurtuluşunuz içindir. Eğer teselli
ediliyorsak bu, sizin teselliniz içindir. Bizim çekmekte olduğumuz aynı acılara
katlanmanızda siz de etkin olan bu tesellidir.
7 Size olan umudumuz sarsılmaz. Çünkü acılara ortak olduğunuz gibi, teselliye de
ortak olduğunuzu biliyoruz.
8 Kardeşlerim,† Asya İli'nde başımıza gelen sıkıntılardan habersiz kalmanızı
istemiyoruz. Gücümüzün ötesinde çok ezildik. Hatta, yaşamaktan bile umudumuzu
kesmiştik.
9 Evet, iç varlığımızda ölüme mahkûmiyet bizimleydi, ta ki, kendimize değil, ölüleri
dirilten Tanrı'ya güvenelim,
10 bizi bu denli büyük bir ölümden kurtaran ve kurtarmaya devam edecek olan
Tanrı'ya güvendik. O'nun bizi daha da kurtaracağına dair umudumuzu O'na bağladık,
11 sizler de dualarınızda bize yardım ediyorsunuz; böylece birçokları aracılığıyla bize
verilen armağan için birçokları bizim adımıza şükran sunsun.
12 Övünmemiz şundandır: Dünyaya ve özellikle size, insan bilgeliğiyle değil, Tanrı'nın
lütfuyla, Tanrı'nın kutsallığıyla ve içtenliğiyle davrandığımıza vicdanımız tanıktır.
13 Çünkü size okuduğunuzdan ya da kabul ettiğinizden başka bir şey yazmıyoruz,
14 bizi kısmen kabul ettiğiniz gibi, umarım sonuna dek bizi kabul edeceksiniz.
Efendimiz Yeşua'nın gününde bizim övüncümüz siz olduğunuz gibi, sizin övüncünüz de
biziz.
15 Bu güven içinde, çifte yarar olsun diye önce size gelmek,
16 sizden Makedonya'ya geçmek, Makedonya'dan yine size geri gelerek tarafınızdan
Yahudiye'ye yolcu edilip gönderilmek niyetindeyim.
17 Bu nedenle bunu tasarlarken kararsızlık mı gösterdim? Ya da tasarladığım şeyleri,
benliğe göre mi tasarlıyorum ki, bende "Evet, evet" ve "Hayır, hayır" olsun?
18 Tanrı sadık olduğu gibi, size söylediğim söz de hem "evet" hem "hayır" değildi.
19 Çünkü Silvanus ve Timoteos'la birlikte tarafımızdan size duyurulan Tanrı'nın Oğlu
Yeşua Mesih, hem evet hem de hayır değildi. O'nda "evet" dir.
20 Çünkü Tanrı'nın vaatlerinin hepsi, O'nda "Evet" dir. Bu yüzden Tanrı'nın yüceliği
için O'nun aracılığıyla da tamamen bize "Amin" dir.
21 Bizi sizinle birlikte Mesih'te pekiştiren ve bizi mesheden Tanrı,
22 ayrıca bizi mühürlemiş ve yüreklerimize Ruh'un teminatını vermiştir.
23 Ama Tanrı'yı canıma tanık tutarım ki, Korint'e gelmeyişimin nedeni sizi esirgemek
içindi.

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:8** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler"
için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir.

24 Biz sizin imanınızı denetlemiyoruz, sevinciniz için sizinle birlikte çalışıyoruz.
Çünkü imanda sağlam duruyorsunuz.

2

1 Ama kendim için size yeniden kederle gelmemeye karar verdim.
2 Çünkü eğer sizi kederlendirirsem, kederlendirdiğim sizlerden başka kim beni
sevindirecek?
3 Bunu aynen size yazdım öyle ki, yanınıza geldiğimde beni sevindirmesi gerekenler
beni kederlendirmesin. Sevincimin hepinizin sevinci olduğuna dair hepinize güvenim
tamdır.
4 Çünkü büyük bir sıkıntı ve yüreğimin ızdırabı içinde, size gözyaşlarıyla yazdım;
kederlenmeniz için değil, size olan sevgimin ne kadar bol olduğunu bilmeniz içindi.
5 Ama biri kederlendirdiyse, beni değil, abartısız olarak kısmen hepinizi
kederlendirmiştir.
6 Böyle birine çoğunluk tarafından verilen bu ceza yeterlidir.
7 Aşırı kedere boğulmaması için tam aksine o kişiyi bağışlayıp teselli etmelisiniz.
8 Bu nedenle ona olan sevginizi onaylamanızı rica ediyorum.
9 Çünkü sizleri sınamak ve her şeyde itaat edip etmediğinizi bilmek için size yazdım.
10 Her kimi bağışlarsanız, ben de onu bağışlarım. Çünkü gerçekten bir şeyi
bağışlamışsam, onu Mesih'in önünde sizin için bağışladım.
11 Öyle ki, Şeytan bize üstünlük sağlamasın; çünkü onun düzenlerinden habersiz değiliz.
12 Mesih'in Müjdesi için Troas'a geldiğimde, Efendi'de bana bir kapı açıldığında,
13 ruhumda hiç rahat yoktu, çünkü kardeşim Titus'u bulamadım, ama onlara veda
ederek Makedonya'ya gittim.
14 Bizi her zaman Mesih'te zafere götüren, bilgisinin hoş kokusunu bizim
aracılığımızla her yerde yayan Tanrı'ya şükürler olsun.
15 Çünkü biz hem kurtulanlar hem de mahvolanlar arasında Tanrı'ya Mesih'in hoş
kokusuyuz.
16 Bazıları için ölümün ölüm kokusu, ötekiler içinse hoş bir koku olarak hayatın hayat
kokusuyuz. Bu şeylere kim yeterli olabilir?
17 Çünkü biz, birçokları gibi, Tanrı sözünü ticarete araç yapanlardan değiliz, tersine,
Tanrı'dan olarak Tanrı'nın önünde Mesih'te içtenlikle konuşuyoruz.

3

1 Yeniden kendimizi tavsiye etmeye mi başlıyoruz? Yoksa bazılarının yaptığı gibi
bizim de size ya da sizden tavsiye mektuplarına mı ihtiyacımız var?
2 Siz bizim yüreklerimize yazılmış, herkes tarafından bilinen ve okunan
mektubumuzsunuz.
3 Hizmetimizden meydana çıkan Mesih'in mektubu olduğunuz açıktır. Bu mektup
mürekkeple değil, diri Tanrı'nın Ruhu'yla, taş levhalara değil, yüreğin levhaları üzerine
yazılmıştır.
4 Mesih aracılığıyla Tanrı'ya doğru böyle bir güvenimiz var.
5 Herhangi bir şeyi kendimizden gibi saymaya yeterli değiliz; yeterliliğimiz
Tanrı'dandır.
6 O da bizi, harfe değil, Ruh'a dayalı yeni bir antlaşmanın hizmetkârları olarak yeterli
kıldı. Çünkü harf öldürür, Ruh ise yaşatır.
7 Ama eğer taşlar üzerine kazınmış ölüm hizmeti yücelik içinde geldiyse, öyle ki İsrael'in
çocukları, Moşe'nin yüzündeki geçici yüceliğe bakamamışlardı,
8 Ruh'un hizmeti çok daha yüce olmayacak mı?
9 Eğer mahkûmiyet hizmetinin yüceliği varsa, doğruluk hizmetinin yüceliği çok daha
aşkındır.

10 Çünkü yüceltilmiş olanın, yücelikte aşkın olandan ötürü, bu bakımdan kesin olarak
yüceliği kalmamıştır.
11 Çünkü geçip giden yücelikle olduysa, kalıcı olan çok daha yücedir.
12 Böyle bir umuda sahip olduğumuzdan büyük cesaretle konuşuyoruz.
13 Yüzündeki geçip gitmekte olanın sonunu İsrael'in çocukları görmesin diye, yüzünü
peçeyle örten Moşe gibi değiliz.
14 Onların zihinleri kararmıştı. Çünkü bugüne dek Eski Antlaşma okunurken aynı
peçe duruyor, çünkü o Mesih aracılığıyla geçer.
15 Oysa, bugüne dek Moşe okunduğu zaman yüreklerinin üzerinde bir peçe kalıyor.
16 Ama ne zaman biri Efendi'ye dönerse, o peçe kaldırılır.
17 Efendi Ruh'tur ve Efendi'nin Ruh'u neredeyse orada özgürlük vardır.
18 Ama biz hepimiz peçesiz yüzle Efendi'nin yüceliğini aynadaymış gibi görerek,
yücelikten yüceliğe aynı surete dönüştürülüyoruz. Bu da Ruh olan Efendi'dendir.

4

1 Bu nedenle, bu hizmete merhamet bulduğumuz gibi sahip olduğumuzdan
yorulmayız.
2 Ama utancın gizli şeylerini reddettik, kurnazlık içinde yürümedik, Tanrı sözünü
aldatarak kullanmadık, ama gerçeği ortaya koyarak kendimizi Tanrı'nın önünde her
insanın vicdanına tavsiye ediyoruz.
3 Müjde'nin üstü örtülü olsa da, ölmekte olanlar için örtülüdür.
4 Bu dünyanın ilâhı, Tanrı'nın sureti olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili Müjde'nin ışığı
imansızların üzerine doğmasın diye, onların zihinlerini kör etmiştir.
5 Biz kendimizi duyurmuyoruz, ama Mesih Yeşua'yı Efendi, kendimizi de Yeşua
uğruna sizin hizmetkârlarınız olarak duyuruyoruz.
6 Çünkü, "Işık karanlıktan parlayacak"✡ diyen Tanrı, Yeşua Mesih'in yüzünden kendi
yüceliğinin bilgisinin ışığını vermek için yüreklerimizde parladı.
7 Ama bizler bu hazineye toprak kaplar içinde sahibiz. Öyle ki, gücün aşırı büyüklüğü
bizden değil, Tanrı'dan olsun.
8 Her yandan sıkıştırıldık, ancak ezilmedik. Şaşırmışız, ancak umutsuz değiliz.
9 Kovalanıyoruz, ancak terk edilmedik. Yere vurulmuşuz, ancak yok olmadık.
10 Yeşua'nın hayatı bedenimizde görünsün diye, Efendi Yeşua'nın ölümünü her zaman
bedenimizde taşıyoruz.
11 Çünkü Yeşua'nın hayatı ölümlü bedenimizde açığa çıksın diye, biz yaşayanlar Yeşua
uğruna sürekli ölüme teslim ediliyoruz.
12 Böylece ölüm bizde, hayat ise sizde işliyor.
13 Ama aynı iman ruhuna sahip olarak, "İman ettim ve bu nedenle konuştum"✡ diye
yazılmış olan söz uyarınca, biz de iman ediyor, bu nedenle biz de konuşuyoruz.
14 Efendi Yeşua'yı diriltenin, bizi de Yeşua'yla birlikte diriltip sizinle birlikte önünde
durduracağını biliyoruz.
15 Çünkü her şey sizin içindir. Öyle ki, lütuf bir çokları aracılığıyla çoğalıp, Tanrı'nın
yüceliği için şükranı artırsın.
16 Bu nedenle yorulmayız; ama her ne kadar dış varlığımız bozuluyorsa da, iç
varlığımız günden güne yenileniyor.
17 Çünkü şu anki hafif sıkıntılarımız, bizim için ağırlıkta giderek daha da çoğalan sonsuz
bir yücelik yaratıyor.
18 Görünen şeylere değil, görünmeyen şeylere bakıyoruz. Çünkü görülenler geçicidir, ancak
görülmeyenler ebedidir.

✡ **4:6** YARATILIŞ 1:3 ✡ **4:13** MEZMURLAR 116:10

5

1 Çünkü biliyoruz ki, eğer dünyasal çadır evimiz yıkılırsa, göklerde Tanrı'dan bir
binamız, elle yapılmamış, ebedi bir evimiz vardır.
2 Çünkü göksel meskenimizi giyinmeyi özleyerek gerçekten inliyoruz.
3 Eğer gerçekten giyinmiş olursak, çıplak bulunmayız.
4 Çünkü bu çadırda olan bizler yük altında inliyoruz. Soyunmayı değil, giyinmeyi arzu
ediyoruz. Öyle ki, ölümlü olan, hayat tarafından yutulsun.
5 Bizleri tam da bunun için hazırlayan, güvence olarak bize Ruh'u veren Tanrı'dır.
6 Bu nedenle her zaman güven duyarız. Bedende barındığımız sürece Efendi'den uzak
olduğumuzu biliyoruz.
7 Çünkü imanla yürüyoruz, gözle değil.
8 Cesaretliyiz diyorum ve bedenden uzakta bulunmayı, Efendi'yle yuvada olmayı
yeğleriz.
9 Böylece, ister bedende olalım isterse uzakta, amacımız O'nu hoşnut etmektir.
10 Çünkü bedende yaşarken iyi ya da kötü, yaptıklarımızın karşılığını almak için
hepimizin Mesih'in yargı kürsüsü önüne görünmesi gerekiyor.
11 Efendi korkusunu bildiğimiz için insanları ikna ediyoruz, ama Tanrı'ya karşı belli
olduk, ve umarım vicdanlarınızda da belli olmuşuzdur.
12 Kendimizi size tekrar tavsiye etmiyoruz, ama size bizim için övünme fırsatı
veriyoruz. Öyle ki, yürekle değil, dış görünüşle övünenlere verecek bir yanıtınız olsun.
13 Çünkü eğer kendimizde değilsek, bu Tanrı içindir. Ya da aklımız başımızdaysa, bu
sizin içindir.
14 Çünkü bizi zorlayan, Mesih'in sevgisidir. Yargımız şudur: Biri herkes uğruna öldü,
öyleyse hepsi öldü.
15 O herkes için öldü. Öyle ki, yaşayanlar artık kendileri için değil, onlar uğruna ölüp
dirilen için yaşasınlar.
16 Bu nedenle, biz bundan böyle bedene göre kimseyi tanımayız. Mesih'i bedene göre
tanıdıksa da, artık şimdi öyle tanımıyoruz.
17 Bu nedenle, bir kimse Mesih'teyse, yeni bir yaradılıştır. Eski şeyler geçmiş, işte,* her
şey yeni olmuştur.
18 Ama her şey Tanrı'dandır. Tanrı, bizi Mesih aracılığıyla kendisiyle barıştırdı ve
barıştırma hizmetini bize verdi.
19 Yani Tanrı, onların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdı ve
barıştırma sözünü bize emanet etti.
20 Bu nedenle, Tanrı bizim aracılığımızla rica ediyormuş gibi Mesih adına elçilik
ediyoruz, Mesih adına yalvarıyoruz: Tanrı'yla barışın.
21 Çünkü günahı bilmeyen O'nu bizim yerimize günah yaptı. Öyle ki, biz O'nda
Tanrı'nın doğruluğu olalım.

6

1 Birlikte çalışanlar olarak, Tanrı'nın lütfunu boş yere kabul etmemenizi rica ediyoruz.
2 Çünkü Tanrı şöyle diyor:
"Uygun zamanda seni işittim.
Kurtuluş gününde sana yardım ettim."✡
İşte, uygun zaman şimdidir. Kurtuluş günü de işte şimdidir.
3 Hizmetimiz ayıplanmasın diye hiçbir şeyde hiç kimsenin tökezlemesine fırsat vermedik.

---

* **5:17** "ἰδοὺ" kelimesinden gelen "İşte", bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. ✡ **6:2** YEŞAYA 49:8

4 Ama Tanrı'nın hizmetkârları olarak olağanüstü dayanmada, acılarda, zorluklarda,
üzüntülerde,
5 dayaklarda, zindanlarda, kargaşalıkta, emekte, uykusuzlukta, oruçlarda,
6 paklıkta, bilgide, sabırda, yumuşaklıkta, Kutsal Ruh'ta, içten sevgide,
7 doğruluk sözünde, Tanrı'nın gücünde, sağ ve sol ellerimizde doğruluğun silahlarıyla,
8 yücelikte ve onursuzlukta, iyi ünde ve kötü ünde, kendimizi her durumda tavsiye
ediyoruz. Aldatanlar sayılıyorsak da doğru kişileriz.
9 Tanınmıyor gibiysek de iyi tanınıyoruz. Ölüyorsak da işte yaşıyoruz. Cezalandırılıyorsak
da öldürülmüş değiliz.
10 Kederliyiz, ama hep sevinçliyiz. Yoksuluz ama birçoklarını zengin ediyoruz. Hiçbir
şeyimiz yokmuş gibi ama her şeye sahibiz.
11 Ey Korintliler, ağzımız size açık. Yüreğimiz genişlemiştir.
12 Bizim tarafımızdan siz kısıtlanmadınız, ama siz kendi sevginiz tarafından kısıtlandınız.
13 Çocuklarıma söyler gibi söylüyorum: Aynı karşılığı vererek siz de yüreğinizi açın.
14 İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla kötülüğün ne ortaklığı
olabilir? Ya da ışığın karanlıkla nasıl bir paydaşlığı olabilir?
15 Mesih'in Beliyal ile ne anlaşması olabilir? Ya da iman edenin iman etmeyenle ne
payı olabilir?
16 Tanrı'nın tapınağının putlarla ne anlaşması olabilir? Çünkü siz diri Tanrı'nın
tapınağısınız. Tanrı'nın dediği gibi, "Aralarında oturacak, aralarında yürüyeceğim. Ben
onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak."✡
17 Bu nedenle,
" 'Onların arasından çıkıp ayrılın' diyor Efendi.
'Kirli olana dokunmayın.
Sizi kabul edeceğim.✡
18 Size Baba olacağım.
Siz benim oğullarım ve kızlarım olacaksınız.'
diyor Her Şeye Egemen Efendi."✡

7

1 Ey sevgililer, bu vaatlere sahip olduğumuza göre, bedenin ve ruhun her türlü
kirliliğinden kendimizi temizleyelim, Tanrı korkusuyla kutsallığı tamamlayalım.
2 Yüreklerinizi bize açın. Kimseye haksızlık etmedik, kimseyi saptırmadık, kimseyi
çıkarımız için kullanmadık.
3 Bunu sizi yargılamak için söylemiyorum. Daha önce dediğim gibi, birlikte ölmek ve
birlikte yaşamak üzere yüreklerimizdesiniz.
4 Size karşı konuşma cesaretim büyüktür, hakkınızdaki övüncüm de büyüktür.
Teselliyle doluyum. Bütün sıkıntılarımızın içinde büyük sevinç duymaktayım.
5 Çünkü Makedonya'ya girdiğimizde bile bedenlerimiz rahat değildi, her yandan
sıkıntı çekiyorduk. Dışarıda kavgalar, içeride korku vardı.
6 Bununla birlikte, alçakgönüllüleri teselli eden Tanrı, Titus'un gelişiyle bizi teselli etti.
7 Yalnız onun gelişiyle değil, aynı zamanda özleminizi, yasınızı ve bana olan gayretinizi
bize anlatırken sizde teselli bulduğu teselliyle de, böylece daha da çok sevindim.
8 Mektubumla sizi kederlendirdiysem de pişmanlık duymuyorum. Gerçi o mektubun
bir süre için size acı verdiğini görüp pişmanlık duymuştum.
9 Ama şimdi seviniyorum, kederlenmenize değil, bu kederin sizi tövbeye sevketmiş
olmasına seviniyorum. Tanrısal yolla kederlendiniz. Böylelikle tarafımızdan size hiçbir
zarar gelmedi.

✡ **6:16** LEVİLİLER 26:12; YEREMYA 32:38; HEZEKİEL 37:27 ✡ **6:17** YEŞAYA 52:11; HEZEKİEL 20:34,41 ✡ **6:18** 2. SAMUEL 7:14; 7:8

10 Çünkü tanrısal keder, pişmanlık getirmeyen kurtuluşa götüren tövbeyi üretir. Ama dünyanın kederi ölüm üretir.
11 Çünkü işte, bu aynı şey, yani çektiğiniz tanrısal keder, sizde ne büyük ciddiyet, savunma, öfke, korku, özlem, gayret ve intikam ortaya çıkardı. Bu konuda pak olduğunuzu her bakımdan gösterdiniz.
12 Size yazdımsa da, bunu haksızlık eden ya da haksızlığa uğrayan için yazmadım. Bizim için olan içten ilginizin Tanrı önünde sizde açığa çıkması için yazdım.
13 Bu nedenle teselli bulduk. Titus'un sevinci üzerine tesellimizde daha çok sevindik. Çünkü hepiniz onun ruhunu tazelediniz.
14 Çünkü eğer ona sizin hakkınızda bir şeyde övündüysem, hayal kırıklığına uğramadım. Size söylediğimiz her şey nasıl doğru idiyse, Titus'a sizi övmemiz de aynı şekilde doğru bulundu.
15 Hepinizin itaatini, kendisini nasıl titreyerek korkuyla kabul ettiğinizi hatırladıkça size karşı olan sevgisi daha da çoğaldı.
16 Size her şeyde güvenebildiğim için seviniyorum.

8

1 Ayrıca kardeşler, sizlere Makedonya kiliselerine verilen Tanrı lütfundan söz etmek istiyoruz.
2 Büyük sıkıntı içinde denendiklerinde, bol sevinçleri ve ağır yoksullukları taşkın bir cömertlik zenginliğine dönüştü.
3 Çünkü güçlerine göre değil, evet güçlerini aşan bir biçimde, kendi istekleriyle verdiklerine tanıklık ederim.
4 Kutsallara olan hizmette paydaşlık lütfunu alabilmek için bize yalvardılar.
5 Umduğumuzdan fazlasıyla, kendilerini önce Efendi'ye, sonra da Tanrı'nın isteğiyle bize sundular.
6 Biz de daha önce başladığı bu lütfu tamamlaması için Titus'u teşvik ettik.
7 Ama siz her şeyde, imanda, konuşmada, bilgide, her türlü çabada ve bize olan sevginizde bolluk içinde olduğunuz gibi, bu lütufta da bolluk içinde olun.
8 Size bunu buyruk olarak demiyorum, diğerlerinin gayreti aracılığıyla sevginizin içtenliğini kanıtlamak için söylüyorum.
9 Çünkü Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfunu bilirsiniz. Kendisi zengin olduğu halde sizin uğrunuza yoksul oldu. Öyle ki O'nun yoksulluğuyla siz zengin olasınız.
10 Size faydalı olacağı için bu konuda size öğütte bulunuyorum: Bir yıl önce bu işe ilk başlayan, hatta buna ilk heveslenen sizdiniz.
11 Ama şimdi de işi bitirin ki, istekli olmada hazır olunduğu gibi, imkânınız ölçüsüne göre tamamlama da olsun.
12 Çünkü istek varsa, insanın elinde olmayana göre değil, elindekine göre vermesi uygundur.
13 Çünkü bu, başkalarının rahatlaması ve sizin sıkıntıya düşmeniz için değil,
14 ama eşitlik içindir. Şu anda sizdeki bolluk onların eksiğini tamamladığı gibi, onlardaki bolluk da sizin eksiğinizi tamamlasın. Böylelikle eşitlik olsun.
15 Yazılmış olduğu gibi, "Çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksiği yoktu."✡
16 Titus'un yüreğine sizin için aynı gayreti koyan Tanrı'ya şükürler olsun!
17 Titus gerçekten yalnızca ricamız üzerine değil, size duyduğu içten ilgiyle, kendi isteğiyle yanınıza geldi.
18 Onunla birlikte Müjde'deki övgüsü bütün kiliselerde bilinen kardeşi de gönderdik.
19 Yalnız bu kadar da değil, Efendi'yi yüceltmek ve yardıma hazır olduğunuzu göstermek için sunduğunuz bu lütufta bizimle birlikte yol arkadaşı olmak üzere kiliseler tarafından atandı.

✡ **8:15** ÇIKIŞ 16:18

20 Bu bollukla ilgili verdiğimiz hizmetin kimse tarafından kınanmamasına dikkat
ediyoruz.
21 Yalnız Efendi'nin gözünde değil, insanların gözünde de saygın olmaya özen
gösteriyoruz.
22 Birçok konuda defalarca deneyip gayretli olduğu kanıtlanmış, şimdi size duyduğu
büyük güvenle çok daha gayretli olan kardeşimizi de onlarla birlikte gönderdik.
23 Titus'a gelince, o benim ortağım ve sizin için emektaşımdır. Kardeşlerimize gelince,
onlar Mesih'in yüceliği olan kiliselerin elçileridir.
24 Bu nedenle, kiliselerin önünde onlara sevginizi ve size duyduğumuz övüncü
kanıtlayın.

9

1 Size kutsallara hizmet konusunda yazmam gerçekten gereksizdir.
2 Çünkü hazır olduğunuzu biliyorum. Ahaya'da bulunan sizlerin geçen yıldan beri
hazırlıklı olduğunuzu söyleyerek Makedonyalılar karşısında hakkınızda övünmekteyim.
Gayretiniz birçoklarını harekete geçirdi.
3 Ama kardeşleri gönderdim ki, sizin adınıza övünmemiz bu konuda boşa çıkmasın,
dediğim gibi, hazırlıklı olun,
4 yoksa, bazı Makedonyalılar benimle birlikte gelip sizi hazırlıksız bulursa, sizler bir
yana, bizler hakkınızdaki bu emin övüncümüzden ötürü hayal kırıklığına uğramayalım.
5 Bu nedenle, kardeşlerin önce yanınıza gelmelerini ve daha önceden cömertçe vermeyi
söz verdiğiniz armağanı hazırlamaları konusunda ricada bulunmayı gerekli gördüm.
Öyle ki, armağanınız cimrilik değil, cömertlik örneği olarak hazır bulunsun.
6 Şunu hatırlayın: Az eken az biçer, bol eken bol biçer.
7 Herkes gönülsüzce ya da zorunluymuş gibi değil, yüreğinde tasarladığı gibi versin.
Çünkü Tanrı sevinçle vereni sever.
8 Her zaman, her bakımdan, her şeye yeterince sahip olarak, her iyi işe bol bol katkıda
bulunabilmeniz için, Tanrı her lütfu size bollukla sağlayacak güçtedir.
9 Yazılmış olduğu gibi,
"Her yana saçtı, yoksullara verdi.
Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır."✡
10 Şimdi ekene tohum ve yiyecek ekmek sağlayan Tanrı, ekecek tohumunuzu sağlayıp
çoğaltsın, doğruluğunuzun ürünlerini artırsın,
11 her türlü cömertlik için her şeyde zenginleşesiniz, bu da, bizim aracılığımızla Tanrı'ya
şükür üretsin.
12 Çünkü yaptığınız bu verme hizmeti, yalnızca kutsalların eksiklerini gidermekle
kalmıyor, aynı zamanda Tanrı'ya sunulan bol şükürlerle de çoğalıyor.
13 Bu hizmetin verdiği kanıtla, açıkça dile getirdiğiniz Mesih'in Müjdesi'ne olan itaatten
ve kendilerine ve herkese yaptığınız cömert katkıdan ötürü Tanrı'yı yüceltiyorlar.
14 Onlar da Tanrı'nın sizde olan üstün lütfundan dolayı sizler için dua ediyor ve sizi
özlüyorlar.
15 Şimdi dille anlatılamaz armağanı için Tanrı'ya şükürler olsun!

10

1 Aranızdayken çekingen, sizden uzaktayken cesur kesilen ben Pavlus, Mesih'in
alçakgönüllülüğü ve yumuşaklığı adına size rica ediyorum.
2 Evet, yalvarıyorum, yanınıza geldiğim zaman, bizim bedene göre yürüdüğümüzü
düşünen bazılarına karşı güvenle takınmak niyetinde olduğum tavrı aynı cesaretle size
karşı takınmak zorunda bırakmayın beni.

✡ **9:9** MEZMURLAR 112:9

3 Çünkü bedende yürüsek de, bedene göre savaşmıyoruz.
4 Çünkü savaşımızın silahları bedensel değil, ama Tanrı önünde kaleleri yıkan güçlü silahlardır.
5 Hayali fikirleri, Tanrı bilgisine karşı kendini yücelten her yüksek şeyi yıkıyor, her düşünceyi Mesih'in itaatine tutsak kılıyoruz.
6 İtaatiniz tümüyle tamamlandığında, her itaatsizliği cezalandırmaya hazır olacaksınız.
7 Karşınızda olan şeylere sadece göründükleri gibi mi bakıyorsunuz? Eğer biri Mesih'e ait olduğuna güveniyorsa, şunu bir kez daha düşünsün: O, Mesih'e ait olduğu gibi biz de Mesih'e aitiz.
8 Çünkü sizi yıkmak için değil, güçlendirmek için Efendi'nin bize verdiği yetkiyle biraz fazla övünsem de utanmam.
9 Mektuplarımla sizi korkutmak istermiş gibi görünmek istemiyorum.
10 Çünkü bazıları, "Mektupları ağır ve güçlüdür, ama kişisel varlığı zayıf, konuşması da bir hiçtir" diyormuş.
11 Böyleleri şunu bilsin ki, mektuplarla uzakta neysek, aranızdayken eylemde aynıyız.
12 Kendilerini tavsiye eden bazılarıyla kendimizi bir tutmaya ya da onlarla karşılaştırmaya tabii ki cesaret etmiyoruz. Ama onlar kendilerini kendileriyle ölçüp karşılaştırarak anlayışsız davranıyorlar.
13 Ama biz haddimizi aşarak övünmeyeceğiz, ama Tanrı'nın bizim için belirlediği, size kadar ulaşan sınırlar içinde övüneceğiz.
14 Çünkü size kadar ulaşmamışız gibi kendimizi fazla uzatmıyoruz. Çünkü Mesih'in Müjdesi'ni size kadar getiren biz olduk.
15 Başkalarının emeğiyle övünüp haddimizi aşmıyoruz. Ama imanınız büyüdükçe etki alanımızın sizin sayenizde olabildiğince genişleyeceğini umuyoruz.
16 Böylelikle Müjde'yi sizden ötelere de duyurabilelim, başkalarının daha önce yaptıklarıyla övünmeyelim.
17 Ama "Övünen, Efendi'de övünsün."✡
18 Çünkü kabule değer kişi kendini tavsiye eden değil, Efendi'nin tavsiye ettiği kişidir.

11

1 Keşke ufak bir akılsızlıkta bana katlanabilseniz, ama gerçi bana katlanıyorsunuz.
2 Sizler için tanrısal bir kıskançlık duyuyorum. Çünkü sizleri pak el değmemiş kız gibi tek kocaya, Mesih'e sunmak üzere nişanladım.
3 Ama yılanın Havva'yı kurnazlığıyla aldattığı gibi, sizin düşüncelerinizin de Mesih'teki sadelikten saptırılmasından korkuyorum.
4 Çünkü size gelen, bizim duyurmadığımız başka bir Yeşua'yı duyuranlara, ya da aldığınız ruhtan başka bir ruha, ya da kabul ettiğinizden başka bir müjdeye gayet iyi katlanıyorsunuz.
5 Üstün elçilerden hiç de geri olduğumu sanmıyorum.
6 Ancak sözde acemi olabilirim, ama bilgide acemi değilim. Hayır, bunu size her bakımdan, her şeyde gösterdik.
7 Yoksa yücelesiniz diye kendimi alçaltarak Tanrı'nın Müjdesi'ni size karşılıksız duyurduğum için günah mı işledim?
8 Size hizmet edebilmek için ücret aldığım başka kiliseleri soydum.
9 Yanınızdayken ihtiyaç içinde olduğum halde kimseye yük olmadım. Çünkü gereksinimlerimi Makedonya'dan gelen kardeşler karşıladılar. Her konuda size yük olmaktan kendimi alıkoydum ve böyle yapmaya devam edeceğim.
10 İçimde Mesih'in gerçeği olduğu için, Ahaya bölgelerinde hiç kimse beni bu övünçten alıkoyamayacak.

✡ **10:17** YEREMYA 9:24

11 Neden mi? Sizi sevmediğim için mi? Tanrı biliyor.
12 Ancak yapmakta olduğumu yapmayı sürdüreceğim. Öyle ki, fırsatçıların fırsatını
kesip atayım. Onlar övündükleri şeyde bizim gibi tanınmak istiyorlar.
13 Çünkü bu tür adamlar, Mesih'in elçileri kılığına giren sahte elçiler, düzenbaz işçilerdir.
14 Şaşılacak bir şey yok, çünkü Şeytan bile ışık meleği kılığına girer.
15 Bu nedenle, ona hizmet edenlerin de doğruluğun hizmetkârları kılığına girmesi
şaşırtıcı değildir. Onların sonu yaptıkları işlere göre olacaktır.
16 Yine söylüyorum, kimse beni akılsız sanmasın. Ama öyle sansanız da, beni akılsız
birini kabul eder gibi kabul edin ki, ben de azıcık övünebileyim!
17 Söylediklerimi Efendi'ye göre değil, övüngenliğin verdiği güvenle, akılsız biri gibi
söylüyorum.
18 Birçoklarının benliğe göre övündüğünü görüyorum, ben de övüneceğim.
19 Sizler bilge olduğunuz için akılsızlara memnuniyetle katlanıyorsunuz.
20 Katlandığınız sizi köle edenler, sizi yutanlar, sizi esir alanlar, üstünlük taslayanlar
ya da yüzünüze tokat atanlardır.
21 Utanarak söylüyorum ki, sanki biz zayıfmışız. Ama herhangi bir konuda biri cesaret
ediyorsa ki, akılsız biri gibi konuşuyorum, ben de cesaret ederim.
22 Onlar İbrani mi? Ben de öyleyim. Onlar İsraelli mi? Ben de öyleyim. Onlar
Avraham'ın soyundan mı*? Ben de öyleyim.
23 Onlar Mesih'in hizmetkârları mı? Kendinde olmayan biri gibi konuşuyorum. Ben
daha üstünüm. Daha çok emek verdim, daha çok zindana girdim, ölçüsüz dayak yedim,
sık sık ölümle yüz yüze geldim.
24 Beş kez Yahudiler'den otuz dokuzar kırbaç yedim.
25 Üç kez sopayla dövüldüm. Bir kez taşlandım. Üç kez gemi kazası geçirdim. Bir gece
bir gündüzü enginde geçirdim.
26 Sık sık yolculuk ettim. Irmaklarda, haydutlar arasında, gerek halkımın gerekse
öteki ulusların arasında tehlikelerle karşılaştım. Kentte, ıssız yerlerde, denizde, sahte
kardeşler arasında tehlikeye düştüm.
27 Emek verdim, sıkıntı çektim. Kaç kez uykusuz, aç ve susuz kaldım. Kaç kez yiyecek
bulamadım, soğukta ve çıplak kaldım.
28 Bütün bunların dışında, kiliselerin hepsi için her gün çektiğim kaygının baskısı
üzerimde.
29 Kim güçsüz olur da ben güçsüz olmam. Kim tökezletilir de ben öfkeyle yanmam?
30 Eğer övünmem gerekirse, zayıflığımla ilgili şeylerle övüneceğim.
31 Efendi Yeşua Mesih'in sonsuza dek övülecek olan Tanrısı ve Babası, yalan
söylemediğimi biliyor.
32 Damaskus'ta Kral Aretas'ın valisi beni tutuklatmak için Damaskus Kenti'ni güvenlik
altına almıştı.
33 Sepet içinde surun yanındaki pencereden aşağı sarkıtıldım ve onun elinden kaçtım.

12

1 Kuşkusuz övünmek benim için yararlı değildir, ama Efendi'nin görümlerine ve
vahiylerine geleceğim.
2 On dört yıl önce Mesih'te üçüncü göğe alınan bir adam tanıyorum. Bu, bedende mi,
yoksa beden dışında mı oldu bilmiyorum, Tanrı bilir.
3 Ben böyle bir adam tanıyorum bedende mi, yoksa beden dışında mı bilmiyorum;
Tanrı bilir.
4 Cennete alınıp götürüldü. Orada sözle anlatılamaz, insanın söylemesi yasak olan şeyler
duydu.

* **11:22** veya tohum

5 Böyle biriyle övüneceğim, ama kendi adıma, zayıflıklarım dışında övünmeyeceğim.
6 Övünmek istesem bile akılsızlık etmeyeceğim. Çünkü gerçeği söyleyeceğim. Ama kimse
hakkımda, gördüğünden ya da işittiğinden daha fazlasını düşünmesin diye övünmekten
kaçınıyorum.
7 Vahiylerin çok büyük olmasından ötürü, gurura kapılmayayım diye, bana bedenimde
bir diken verildi. Gururlanmayayım diye bana eziyet etmesi için Şeytan'ın bir meleği
verildi.
8 Benden ayrılsın diye, bu şey hakkında üç kez Efendi'ye yalvardım.
9 O bana, "Lütfum sana yeter, çünkü gücüm zayıflıkta tamam olur" dedi. Bu nedenle,
Mesih'in gücü üzerimde olsun diye, zayıflıklarımla sevinip daha çok övüneceğim.
10 Bundan ötürü, Mesih uğruna zayıflıkları, aşağılanmaları, zorlukları, zulümleri ve
sıkıntıları memnuniyetle karşılıyorum. Çünkü ne zaman zayıfsam, o zaman güçlüyüm.
11 Övünmekle akılsızca davrandım. Beni buna siz zorladınız. Aslında sizin tarafınızdan
tavsiye edilmeliydim. Çünkü bir hiç olsam da, üstün elçilerden hiç de aşağı değilim.
12 Gerçekten de elçilik belirtileri aranızda tam bir sabırla, belirtiler, harikalar ve
kudretli işlerle ortaya koyuldu.
13 Size yük olmayışımdan başka diğer kiliselerden aşağı kaldığınız yan nedir? Bu
haksızlığımı bağışlayın!
14 İşte, üçüncü kez yanınıza gelmeye hazırım ve size yük olmayacağım. Çünkü ben
malınızı değil, sizi istiyorum. Çocuklar ebeveynleri için değil, ebeveynler çocuklar için
para biriktirmelidir.
15 Canlarınız uğruna seve seve kendimi harcayacağım ve kendimi harcatacağım. Sizi
daha çok seversem, daha az mı sevileceğim?
16 Yine de ben size yük olmadım. "Ama kurnaz biri olduğum için sizi kandırmışım
diyebilirsiniz!"
17 Size gönderdiğim herhangi birisi aracılığıyla sizden faydalandım mı?
18 Titus'u size gelmesi için teşvik ettim ve kardeşleri onunla birlikte gönderdim. Titus
sizden faydalandı mı? Aynı ruhla, aynı adımlarla yürümedik mi?
19 Yine, kendimizi size karşı savunduğumuzu mu sanıyorsunuz? Tanrı'nın önünde,
Mesih'te konuşuyoruz. Ey sevgililer, her şey sizin bina olmanız içindir.
20 Çünkü geldiğimde sizi istediğim gibi bulamamaktan korkuyorum. Siz de beni
istediğiniz gibi bulamayabilirsiniz. Aranızda çekişme, kıskançlık, öfke patlamaları,
bölünmeler, iftira, dedikodu, kibirli düşünceler ya da karışıklık olabilir.
21 Tekrar aranıza geldiğimde Tanrım beni önünüzde küçük düşürecek; daha önce günah
işleyip yaptıkları pislikten, fuhuş ve sefahatten tövbe etmeyen bir çokları için yas
tutacağım.

13

1 Bu, size üçüncü gelişim olacak. "İki ya da üç tanığın ağzıyla her söz sabit olacaktır."✡
2 Geçmişte günah işleyenleri de, ötekilerin hepsine de ikinci ziyaretimde oradayken
önceden uyarmıştım. Şimdi aranızda olmasam da yine uyarıyorum. Tekrar gelirsem,
esirgemeyeceğim.
3 Demek siz, bende konuşan, zayıf olmayan, ama aranızda güçlü olan Mesih'in
kanıtını arıyorsunuz.
4 Güçsüz olarak çarmıha gerilmişti, ancak şimdi Tanrı'nın gücüyle yaşıyor. Çünkü biz de
O'nda güçsüzüz, ama Tanrı'nın size yönelik gücü sayesinde O'nunla birlikte yaşayacağız.
5 İmanda mısınız diye kendi kendinizi gözden geçirin. Kendinizi sınayın. Ya da kendiniz
hakkında, Yeşua Mesih'in içinizde olduğunu bilmiyor musunuz? Yoksa gerçekten
başarısız olursunuz.

✡ **13:1** YASA'NIN TEKRARI 19:15

6 Ama bizim başarısız olmadığımızı bileceğinizi umuyorum.
7 Şimdi kötü bir şey yapmamanız için Tanrı'ya dua ediyorum, onaylanmış görünmemiz
için değil, biz başarısız görünsek bile sizin onurlu olanı yapmanız için.
8 Çünkü gerçeğe karşı değil, ancak gerçek için bir şey yapabiliriz.
9 Bizim zayıf, sizinse güçlü olduğunuzda seviniyoruz. Yetkinleşmeniz için de dua
ediyoruz.
10 Bu nedenle, Efendi'nin yıkmak için değil, bina edeyim diye bana verdiği yetkiyi
oraya geldiğimde sert biçimde kullanmayayım diye, bu şeyleri sizden ayrıyken yazıyorum.
11 Son olarak kardeşlerim, sevinin! Yetkin olun. Teselli bulun. Aynı düşüncede olun.
Esenlik içinde yaşayın. Sevgi ve esenlik Tanrısı sizinle birlikte olacaktır.
12 Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın.
13 Bütün kutsallar size selam eder.
14 Efendi Yeşua Mesih'in lütfu, Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un paydaşlığı hepinizle
birlikte olsun. Amin.

GALATYALILAR

1 İnsanlarca ya da insan aracılığıyla değil, Yeşua Mesih* ve O'nu ölümden dirilten Baba
Tanrı aracılığıyla elçi olan ben Pavlus,
2 benimle birlikte olan bütün kardeşler,† Galatya kiliselerine:
3 Baba Tanrı'dan ve Efendimiz Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.
4 Tanrımız'ın ve Babamız'ın isteği uyarınca, bizi şimdiki kötü çağdan kurtarmak için
Mesih günahlarımız için kendisini sundu.
5 Tanrı'ya sonsuzlara dek yüce olsun! Amin.
6 Sizi Mesih'in lütfuyla çağıranı bırakıp farklı bir "müjde" ye bu kadar çabuk dönmenize
şaşıyorum.
7 Oysa başka bir "müjde" yoktur. Yalnızca sizi tedirgin edip Mesih'in Müjdesi'ni
çarpıtmak isteyenler vardır.
8 Ama eğer biz ya da gökten bir melek, size bildirdiğimizden başka bir "müjde"
bildirirse, lanet olsun ona!
9 Daha önce söylediğimizi şimdi yeniden söylüyorum: Eğer bir kimse size kabul
ettiğinizden başka bir "müjde" bildirirse, lanet olsun ona!
10 Şimdi ben insanların mı, yoksa Tanrı'nın mı beğenisini arıyorum? Yoksa insanları mı
memnun etmeye çalışıyorum? Eğer hâlâ insanları memnun ediyor olsaydım, Mesih'in
hizmetkârı olmazdım.
11 Kardeşlerim, benim tarafımdan duyurulan Müjde'nin insana göre olmadığını size
bildiririm.
12 Çünkü onu insandan almadım ve bana öğretilmedi, ama bu bana Yeşua Mesih'in
vahyiyle geldi.
13 Geçmiş zamanlarda Yahudi dinini nasıl yaşadığımı, Tanrı'nın topluluğuna aşırı
zulmedip, kırıp geçirdiğimi duydunuz.
14 Atalarımın geleneklerine sıkı sıkıya bağlı olarak, soydaşlarımın arasında Yahudilik
inancında yaşıtlarımın birçoğundan daha ilerideydim.
15 Ne var ki, beni daha annemin rahmindeyken ayırıp lütfuyla beni çağıran Tanrı
hoşnut olunca,
16 öteki ulusların arasında müjdelemem için bende kendi Oğlu'nu açıkladı. Bunun için
hemen ete ya da kana danışmadım.
17 Ne de Yeruşalem'e, benden önceki elçilerin yanına çıktım, ama Arabistan'a gittim.
Sonra Damaskus'a döndüm.
18 Aradan üç yıl geçtikten sonra Petrus'u ziyaret etmek üzere Yeruşalem'e çıktım ve on
beş gün onun yanında kaldım.
19 Ama öbür elçilerden Efendi'nin kardeşi Yakov dışında başka kimseyi görmedim.
20 Şimdi size yazdığım şeyler, işte,‡ Tanrı önünde yalan söylemiyorum.
21 Sonra Suriye ve Kilikya bölgelerine geldim.
22 Yahudiye'de Mesih'e ait olan kiliseler beni şahsen tanımıyorlardı.
23 Onlar ise yalnızca, "Bir zamanlar bize zulmeden, bir zamanlar yıkmaya çalıştığı
imanı şimdi duyuruyor" diyorlardı.
24 Böylece bende Tanrı'yı yüceltiyorlardı.

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:2** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. ‡ **1:20** "İşte", "ἰδοὺ"dan, bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

2

1 On dört yıl sonra Titus'u da yanıma alarak Barnabas'la birlikte yeniden Yeruşalem'e
çıktım.
2 Vahiy yoluyla gittim. Boşuna koşmayayım ya da koşmuş olmayayım diye, öteki uluslar
arasında duyurduğum Müjde'yi özel olarak ileri gelenlere sundum.
3 Ama benimle birlikte olan Titus bile Grek olduğu halde sünnet olmaya zorlanmadı.
4 Bu, aramızda gizlice sokulan sahte kardeşler yüzündendi. Bunlar Mesih Yeşua'da
sahip olduğumuz özgürlüğü el altından araştırmak ve böylece bizi köleleştirmek istediler.
5 Müjde gerçeği sizinle devam etsin diye bir saat için bile onlara boyun eğmedik.
6 Ama önemli sayılanlar -ne oldukları bence önemli değil, Tanrı insanlar arasında ayrım
yapmaz- bu saygı duyulanlar bana bir şey katmadılar.
7 Tam tersine, sünnetliler için Müjde nasıl Petrus'a emanet edildiyse, sünnetsizler için
de Müjde'nin bana emanet edildiğini gördüler.
8 Çünkü sünnetlilere elçilik etmesi için Petrus'da çalışan Tanrı, öteki uluslara elçilik
etmem için bende de çalıştı.
9 Bana verilen lütfu farkedince topluluğun direkleri sayılan Yakov, Kefas ve Yuhanna
Barnabas'a ve bana paydaşlık sağ ellerini verdiler. Öyle ki, öteki uluslara biz gidelim,
Yahudiler'e kendileri gitsinler.
10 Bizden sadece yoksulları hatırlamamızı istediler. Zaten ben de bunu yapmanın
gayreti içindeydim.
11 Ne var ki, Petrus Antakya'ya geldiğinde, suçlu olduğu için yüzüne karşı ona
direndim.
12 Çünkü Yakov'un yanından bazı kişiler gelmeden önce öteki uluslardan olanlarla
birlikte yemek yerdi. Ama o kişiler gelince sünnetlilerden korktuğu için geri çekildi ve
kendini sünnetsizlerden ayırdı.
13 Öbür Yahudiler de onun ikiyüzlülüğüne ortak oldular. Barnabas bile onların
ikiyüzlülüğüne kapıldı.
14 Ama Müjde'nin gerçeğine göre doğru davranmadıklarını görünce hepsinin önünde
Petrus'a şöyle dedim: "Eğer bir Yahudi'yken, Yahudi gibi değil, öteki uluslar gibi
yaşıyorsan, Yahudi olmayanları neden Yahudi gibi yaşamaya zorluyorsun?
15 Doğuştan Yahudi olan bizler öteki uluslardan olan günahkârlar değiliz.
16 Yine de insanın Kutsal Yasa'nın işleriyle değil, Yeşua Mesih'teki iman aracılığıyla
aklandığını bildiğimizden, biz de Yeşua'ya iman ettik. Öyle ki, Kutsal Yasa'nın işleriyle
değil, Mesih'e iman ederek aklanalım. Çünkü hiçbir insan Yasa'nın işleriyle
aklanmayacaktır.
17 Ama Mesih'te aklanmak isterken biz kendimiz günahlı bulunduysak, Mesih
günahın hizmetkârı mı olur? Kesinlikle hayır!
18 Yıktığım şeyleri yeniden kurarsam, yasayı çiğnediğimi kanıtlamış olurum.
19 Çünkü ben, Tanrı için yaşayabilmek için Yasa aracılığıyla Yasa karşısında öldüm.
20 Mesih'le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor.
Şimdi bedende yaşadığım bu hayatı, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı
Oğlu'ndaki imanla yaşıyorum.
21 Tanrı'nın lütfunu reddetmiyorum. Çünkü doğruluk Yasa aracılığıyla ise, o zaman
Mesih boş yere ölmüştür!"

3

1 Ey akılsız Galatyalılar! Gerçeğe itaat etmemeniz için sizi kim büyüledi? Yeşua Mesih,
aranızda çarmıha gerilmiş olarak açıkça sizin gözlerinizin önünde tasvir edilmedi mi?
2 Sizden yalnızca şunu öğrenmek istiyorum: Kutsal Ruh'u Yasa'nın işleriyle mi, yoksa
imanın duyurusuyla mı aldınız?

3 Bu kadar akılsız mısınız? Ruh'la başladıktan sonra şimdi bedenle mi
tamamlayacaksınız?
4 Bunca şeyi boşuna mı çektiniz? Gerçekten de boşuna mıydı?
5 Öyleyse, size Ruh'u veren ve aranızda mucizeler yapan Tanrı, bunu Yasa'nın işleriyle
mi, yoksa imanın duyurusuyla mı yapıyor?
6 Bunun gibi, Avraham "Tanrı'ya iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı."✡
7 Bu nedenle bilin ki, imandan olanlar Avraham'ın çocukları onlardır.
8 Kutsal Yazı, Tanrı'nın öteki ulusları imanla aklayacağını önceden görerek, "Bütün
uluslar sende kutsanacak"✡ diyerek Müjde'yi önceden Avraham'a duyurdu.
9 Öyleyse, imandan olanlar sadık Avraham ile birlikte kutsanırlar.
10 Yasa'nın işlerinden olanların hepsi lanet altındadır. Çünkü şöyle yazılmıştır: "Yasa
Kitabı'nda yazılmış olan her şeyi yapmak üzere sürekli yerine getirmeyen herkes
lanetlidir."✡
11 Artık hiç kimsenin Tanrı önünde Yasa'yla aklanmadığı açıktır. Çünkü, "Doğru kişi
imanla yaşayacaktır."✡
12 Yasa imandan değildir. Ama, "Onları yapan kişi onlar aracılığıyla yaşayacaktır."
13 Mesih bizim uğrumuza lanet haline gelerek bizi Yasa'nın lanetinden kurtardı.
Yazılmış olduğu gibi, "Ağaç üzerine asılan herkes lanetlidir."
14 Böylece Avraham'ın kutsaması Mesih Yeşua aracılığıyla ulusların üzerine gelsin ve
bizler iman aracılığıyla Ruh'un vaadini alalım.
15 Kardeşlerim, insani ölçülerle konuşuyorum. İnsanlar arasında yapılmış bile olsa,
onaylanmış bir antlaşmayı kimse geçersiz kılmaz, ona bir şey eklemez.
16 Vaatler Avraham'a ve onun soyuna* söylendi. Birçok kişiyi kapsıyormuş gibi
soyundan† olanlara demiyor, ancak bir kişi için, "Soyundan olana"✡ diyor, ki bu
Mesih'tir.
17 Şunu söylüyorum: Dört yüz otuz yıl sonra gelen Yasa, Tanrı tarafından önceden
Mesih'te onaylanan antlaşmayı iptal etmez, vaadi hükümsüz kılmaz.
18 Çünkü miras eğer Yasa'dan ise, artık vaatten değildir. Ama Tanrı onu vaatle
Avraham'a vermiştir.
19 Öyleyse Yasa neden vardı? Kendisine vaat edilen soy gelinceye dek, suçlar yüzünden
eklendi. Bir aracı eliyle, melekler yoluyla düzenlendi.
20 Aracı tek bir taraftan değildir, oysa Tanrı birdir.
21 Öyleyse Yasa Tanrı'nın vaatlerine aykırı mı? Kesinlikle hayır! Çünkü hayat
sağlayabilen bir yasa verilmiş olsaydı, kesinlikle doğruluk yasayla olurdu.
22 Ama Yeşua Mesih'e olan imanla vaat iman edenlere verilsin diye, Kutsal Yazı her
şeyi günah altında hapsetti.
23 Ama iman gelmeden önce, Yasa altında hapsolmuştuk, sonradan açıklanacak iman
için tutukluyduk.
24 Öyle ki, imanla aklanmamız için Yasa bizi Mesih'e götürmek üzere bizim eğitmenimiz
oldu.
25 Ama şimdi iman geldiğinden, artık bir eğitmen altında değiliz.
26 Çünkü Mesih Yeşua'ya olan imanınız aracılığıyla hepiniz Tanrı'nın çocuklarısınız.
27 Çünkü Mesih'e vaftiz edilenlerinizin hepsi Mesih'i giyindi.
28 Artık ne Yahudi ne de Grek, ne köle ne de özgür, ne erkek ne de kadın ayrımı vardır.
Çünkü hepiniz Mesih Yeşua'da birsiniz.
29 Eğer Mesih'e aitseniz, Avraham'ın soyundansınız ve vaade göre mirasçısınız.

✡ **3:6** YARATILIŞ 15:6 ✡ **3:8** YARATILIŞ 12:3; 18:18; 22:18 ✡ **3:10** YASA'NIN TEKRARI 27:26 ✡ **3:11** HABAKKUK 2:4 * **3:16** vaya tohum † **3:16** veya tohum ✡ **3:16** YARATILIŞ 12:7; 13:15; 24:7

4

1 Ama şunu diyorum, mirasçı çocuk olduğu sürece her şeyin efendisi olsa da, köleden
farkı yoktur.
2 Babasının belirlediği vakte dek vasilerin ve vekillerin altındadır.
3 Böylece, biz de çocukken dünyanın temel ilkeleri altında esirdik.
4-5 Ama vakit dolunca Tanrı, Yasa altında olanları kurtarmak için Yasa altında
kadından doğan Oğlu'nu gönderdi. Öyle ki, bizler evlatlık hakkını alalım.
6 Çocuklar olduğunuz için Tanrı Oğlu'nun, "Abba,* Baba!" diye seslenen Ruhu'nu
yüreklerinize gönderdi.
7 Demek artık köle değil, oğulsun ve oğul isen, o zaman Mesih aracılığıyla Tanrı'nın
mirasçısısın.
8 Ancak Tanrı'yı tanımadığınız zamanlarda, geçmişte gerçek olmayan ilâhlara kölelik
ettiniz.
9 Ama şimdi Tanrı'yı tanıdınız, daha doğrusu Tanrı tarafından tanındınız. Neden yine
sizi köle eden bu zayıf ve sefil, temel ilkelere yeniden dönmeyi arzuluyorsunuz?
10 Günleri, ayları, mevsimleri, yılları tutuyorsunuz!
11 Sizin için korkuyorum. Yoksa size harcadığım emek boşuna mıydı?
12 Kardeşlerim, size yalvarırım, benim gibi olun. Çünkü ben de sizin gibi oldum. Bana
hiç haksızlık etmediniz.
13 Ama biliyorsunuz ki, Müjde'yi size ilk kez bedensel zayıflığımdan ötürü bildirdim.
14 Bedensel yanım sizin için bir sınanma olmasına karşın beni hor görüp
reddetmediniz. Beni Tanrı'nın bir meleğini, hatta Mesih Yeşua'yı kabul eder gibi kabul
ettiniz.
15 O mutluluğunuza ne oldu? Sizin için tanıklık ederim ki, mümkün olsa gözlerinizi oyar
ve bana verirdiniz.
16 Öyleyse, size gerçeği söylemekle düşmanınız mı oldum?
17 Onlar sizi gayretle istiyorlar, ama iyi yolda değil! Kendileri için gayretli olasınız
diye sizi bizden ayırmak istiyorlar.
18 Ama iyi bir amaç için gayretli olmak her zaman iyidir, üstelik yalnızca aranızdayken
değil.
19 Sevgili çocuklarım, Mesih sizde biçimleninceye dek sizin için yeniden doğum sancıları
çekiyorum.
20 Ama şimdi yanınızda olmayı ve sesimin tonunu değiştirmeyi isterdim! Çünkü size
şaşıyorum!
21 Ey Yasa altında olmayı dileyen sizler, söyleyin bana, Yasa'yı duymuyor musunuz?
22 Avraham'ın biri köleden, diğeri de özgür kadından olmak üzere iki oğlu olduğu
yazılmıştır.
23 Köleden doğan bedene göre, özgür kadından doğansa vaade göre doğmuştur.
24 Bunlarda bir benzetme vardır. Bu iki kadın iki antlaşmadır. Biri Sina Dağı'ndan,
köle çocuklar doğuran Hagar'dır.
25 Hagar, Arabistan'daki Sina Dağı'dır. Bugünkü Yeruşalem'e karşılık gelir. Çünkü
Hagar, çocuklarıyla birlikte kölelik etmektedir.
26 Oysa yukarıdan olan Yeruşalem özgürdür ve hepimizin annesi odur.
27 Çünkü şöyle yazılmıştır:
"Sevin, doğurmayan ey kısır kadın.
Doğum sancısı çekmeyen sen, coş ve haykır!
Çünkü terk edilmiş kadının, kocası olandan daha çok çocuğu var."✡
28 Şimdi kardeşler, İshak gibi bizler de vaat çocuklarıyız.

---

* **4:6** Abba, Aramice'de "Baba" veya "Babacığım" anlamına gelen kelimenin Grekçe yazılışıdır ve samimi, saygılı ve sevgi dolu bir şekilde kullanılır. ✡ **4:27** YEŞAYA 54:1

29 Ama bedene göre doğmuş olan, Ruh'a göre doğmuş olana o zaman nasıl
zulmettiyse, şimdi de öyledir.
30 Ancak Kutsal Yazı ne diyor? "Köleyi ve oğlunu dışarı atın. Çünkü kölenin oğlu özgür
kadının oğluyla birlikte miras almayacaktır."✡
31 Bunun gibi, kardeşler, bizler kölenin değil, özgür kadının çocuklarıyız.

5

1 Mesih bizi özgür kıldı. Bu nedenle bu özgürlük içinde sağlam durun ve bir daha
kölelik boyunduruğuna girmeyin.
2 Bakın, ben Pavlus size söylüyorum, eğer sünnet olursanız Mesih'in size hiçbir faydası
olmaz.
3 Evet, sünnet olan her adama, bütün yasayı yerine getirmekle yükümlü olduğunu bir
kez daha bildiriyorum.
4 Yasa aracılığıyla aklanmak isteyen sizler Mesih'ten uzaklaştınız. Lütuftan ayrı
düştünüz.
5 Çünkü biz doğruluk umudunu Ruh aracılığıyla, imanla bekliyoruz.
6 Çünkü Mesih Yeşua'da ne sünnetliliğin ne de sünnetsizliğin değeri vardır, ancak değerli
olan sevgiyle işleyen imandır.
7 İyi koşuyordunuz! Gerçeğe itaat etmekten sizi kim alıkoydu?
8 Bu ikna çabası sizi çağırandan değildir.
9 Azıcık maya bütün hamuru kabartır.
10 Başka türlü düşünmeyeceğiniz konusunda Efendi'de size güveniyorum. Ama sizi
tedirgin eden, kim olursa olsun, cezasını çekecektir.
11 Ama ben, kardeşler, eğer hâlâ sünneti vaaz ediyor olsaydım, neden hâlâ zulüm
görüyorum? Öyle olsaydı, çarmıh tökezi ortadan kalkmış olurdu.
12 Keşke sizi rahatsız edenler kendilerini hadım etseler!
13 Kardeşler, sizler özgürlüğe çağrıldınız. Ancak özgürlüğünüz benlik için fırsat olmasın,
ama birbirinize sevgiyle hizmet edin.
14 Bütün Yasa tek bir sözde, şunda tamamlanır: "Komşunu kendin gibi seveceksin."✡
15 Ama birbirinizi ısırıp yerseniz, dikkat edin, birbirinizi yok etmeyin.
16 Ama şunu diyorum, Ruh'a göre yürüyün. Böylece benliğin tutkularını yerine
getirmezsiniz.
17 Çünkü benlik Ruh'a, Ruh da benliğe karşı olanı arzu eder. İstediğiniz şeyleri
yapamayasınız diye bunlar birbirine zıttır.
18 Ama Ruh'un yönetimindeyseniz, Yasa altında değilsiniz.
19 Benliğin işleri bellidir: Zina, cinsel ahlaksızlık, pislik, sefahat,
20 putperestlik, büyücülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, sürtüşme, ayrılıklar,
aykırı düşünceler,
21 çekememezlik, adam öldürme, sarhoşluk, çılgın eğlenceler ve buna benzer şeylerdir.
Daha önceden uyardığım gibi sizi yeniden uyarıyorum: Bunları yapanlar Tanrı
Krallığı'nı miras alamayacaklar.
22 Ama Ruh'un ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, nezaket, iyilik, iman,*
23 yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bunlara karşı yasa yoktur.
24 Mesih'e ait olanlar, tutku ve arzularıyla birlikte benliği çarmıha germişlerdir.
25 Eğer Ruh ile yaşıyorsak, Ruh ile yürüyelim.
26 Böbürlenmeyelim, birbirimizi kışkırtmayalım, birbirimizi kıskanmayalım.

✡ **4:30** YARATILIŞ 21:10 ✡ **5:14** LEVİLİLER 19:18 * **5:22** veya sadakat

6

1 Kardeşler, eğer biri suç işlerken yakalanırsa, ruhsal olan sizler, böyle birini yumuşak
bir ruhla yola getirin. Siz de ayartılmamak için kendinize dikkat edin.
2 Birbirinizin yüklerini taşıyın, böylece Mesih'in Yasası'nı yerine getirirsiniz.
3 Bir hiçken kendini bir şey sanan insan kendini kandırmış olur.
4 Herkes kendi işini denetlesin. O zaman başkasıyla değil, yalnız kendi yaptıklarıyla
övünebilir.
5 Herkes kendi yükünü taşıyacaktır.
6 Tanrı sözünde eğitilen, kendisini eğitenle bütün iyi şeyleri paylaşsın.
7 Aldanmayın, Tanrı'yla alay edilmez. İnsan ne ekerse onu biçer.
8 Çünkü kendi benliğine eken, benliğinden çürüme biçecektir. Ama Ruh'a eken, Ruh'tan
sonsuz hayat biçecektir.
9 İyilik yapmaktan usanmayalım. Çünkü vazgeçmezsek mevsiminde biçeceğiz.
10 Öyleyse fırsatımız varken bütün insanlara, özellikle de iman ev halkına iyilik yapalım.
11 Bakın, size kendi elimle ne denli büyük harflerle yazıyorum.
12 Bedende gösteriş yapmak isteyenler, Mesih'in çarmıhından ötürü zulüm görmemek
için sizi sünnet olmaya zorluyorlar.
13 Sünnetlilerin kendileri bile Yasa'yı tutmuyorlar, ancak bedenlerinizle övünebilmek
için sizi sünnet ettirmek istiyorlar.
14 Efendimiz Yeşua Mesih'in çarmıhından başka bir şeyle övünmek benden uzak olsun.
O'nun çarmıhı aracılığıyla dünya benim için çarmıha gerildi, ben de dünya için.
15 Çünkü Mesih Yeşua'da sünnetli olup olmamanın bir önemi yoktur, önemli olan yeni
yaratılıştır.
16 Bu kurala göre yürüyenlerin hepsine ve Tanrı'nın İsraeli'ne esenlik ve merhamet
olsun.
17 Bundan böyle kimse bana sıkıntı vermesin. Çünkü ben Efendi Yeşua 'nın işaretlerini
bedenimde taşıyorum.
18 Kardeşler, Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun! Amin.

EFESLİLER

1 Tanrı'nın isteğiyle Mesih* Yeşua'nın elçisi Pavlus, Efes'teki kutsallara, Mesih Yeşua'ya
ait olan sadıklara:
2 Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun.
3 Bizi Mesih'te göksel yerlerde her ruhsal kutsamayla kutsamış olan Efendimiz Yeşua
Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun!
4 O dünyanın kuruluşundan önce kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamız
için bizi Mesih'te seçti.
5 Kendi dileğinin iyi iradesine göre Yeşua Mesih aracılığıyla kendisine evlatlar olalım
diye bizi önceden belirledi.
6 Öyle ki, sevgili Olan'da karşılıksız olarak bize bağışladığı yüce lütfu övülsün.
7 Tam bilgelik ve anlayışla bize bol bol sağladığı lütfunun zenginliğine göre,
8 Mesih'in kanıyla Mesih'te kurtuluşa, suçlarımızın bağışına sahibiz.
9 Tanrı sır olan isteğini, Mesih'te amaçladığı iyi iradesine göre bize bildirdi.
10 Zamanların doluluğunda yerine getireceği bu amaç uyarınca, yerdeki ve gökteki her
şeyi Mesih'te birleştirecek.
11 Her şeyi kendi isteğinin öğüdüne göre yapan Tanrı'nın amacına göre önceden
belirlenip Mesih'te mirasçı atandık.
12 Öyle ki, Mesih'e ilk umut bağlayan bizler, sonuna dek O'nun yüceliği için övgü
nedeni olalım.
13 Sizler de gerçeğin sözünü, kurtuluşunuzun Müjdesi'ni işitip O'na iman ettiğinizde,
vaat edilen Kutsal Ruh'la mühürlendiniz,
14 o, Tanrı'nın kendisine ait olanların kurtuluşu ve Tanrı yüceliğinin övülmesi için
mirasımızın güvencesidir.
15 Efendi Yeşua'ya olan imanınızı ve bütün kutsallara karşı beslediğiniz aranızdaki
sevgiyi duydum.
16 Bu nedenle sizin için sürekli şükrediyor, sizi dualarımda anıyorum.
17 Öyle ki, Efendimiz Yeşua Mesih'in Tanrısı ve Yüce Babası, kendisini tanımada size
bilgelik ve vahiy ruhu versin.
18 Ta ki, yüreklerinizin gözleri aydınlansın, kendi çağrısının umudunun ne olduğunu,
kutsallarda bulunan mirasının yüce zenginliğinin ne olduğunu,
19 iman eden bizler için O'nun kudretli gücünün işleyişine göre O'nun kudretinin aşırı
büyüklüğünün ne olduğunu bilesiniz.
20 Bu kudretini, Mesih'i ölümden diriltip göksel yerlerde sağında oturturken, O'nda
kullanmıştır.
21 O'nu bütün yönetimlerin, yetkilerin, güç ve egemenliklerin, yalnızca bu çağda değil,
gelecek çağda da anılacak her adın çok üstüne çıkardı.
22 Her şeyi ayaklarının altında boyun eğdirdi. O'nu her şeyin başı olarak imanlılar
topluluğuna verdi.
23 Kilise O'nun bedeni, her şeyde her şeyi dolduranın doluluğudur.

2

1 Suçlarınızın ve günahlarınızın içinde ölüyken diriltildiniz.
2 Bir zamanlar bu dünyanın gidişine, havadaki gücün hükümdarına, şimdi itaatsizlik
çocuklarında etkin olan ruha göre yürümekteydiniz.

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir.

3 Biz de bir zamanlar onların arasında bedenimizin tutkularına göre yaşadık, bedenin
ve aklın isteklerini yaptık ve ötekiler gibi doğal olarak gazap çocuklarıydık.
4 Ama merhamette zengin olan Tanrı, bize duyduğu büyük sevgisinden ötürü,
5 suçlarımız yüzünden ölüyken, bizi Mesih'le birlikte diriltti, lütfuyla kurtuldunuz.
6 Tanrı bizi Mesih Yeşua'da, O'nunla birlikte diriltip göksel yerlerde oturttu.
7 Bunu, Mesih Yeşua'da bize gösterdiği iyilikle, lütfunun aşırı zenginliğini gelecek
çağlarda göstermek için yaptı.
8 Çünkü iman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizden değil, Tanrı'nın armağanıdır.
9 Kimse övünmesin diye, işlerden değildir.
10 Çünkü bizler O'nun eseriyiz, Tanrı'nın önceden hazırladığı iyi işler içinde yürüyelim
diye Mesih Yeşua'da yaratıldık.
11 Bu nedenle, öteki uluslardan olan sizler bir zamanlar ne olduğunuzu hatırlayın:
Bedende elle yapılmış sünnete sahip olup "sünnetli" denilenlerin "sünnetsiz" dedikleri
sizler,
12 o zamanlar Mesih'ten ayrı olduğunuzu unutmayın. İsrael'in ortak zenginliğinden
yoksun, vaat antlaşmalarına yabancı, dünyada umutsuz ve tanrısızdınız.
13 Ama bir zamanlar uzak olan sizler, Mesih'in kanıyla şimdi Mesih Yeşua'da yakın
kılındınız.
14-16 Çünkü O bizim esenliğimizdir. Yasa'yı, buyrukları ve kuralları yla birlikte ortadan
kaldırarak ikisini birleştirdi. Aradaki ayrılık duvarını, düşmanlığı kendi bedeninde yıktı.
Öyle ki, kendisinde ikisinden yeni bir insan yaratsın ve esenliği sağlasın, düşmanlığı
çarmıhla öldürsün ve çarmıh aracılığıyla bir bedende ikisini Tanrı'yla barıştırsın.
17 O gelip uzaktaki sizlere ve yakındakilere esenliği müjdeledi.
18 Çünkü O'nun aracılığıyla bir Ruh'ta iki kesim birlikte Baba'nın huzuruna
girebiliriz.
19 Böylece artık yabancı ve misafir değil, kutsallarla birlikte yurttaş ve Tanrı'nın ev
halkısınız.
20 Elçiler ve peygamberlerin temeli üzerinde bina oldunuz. Mesih Yeşua'nın kendisi
köşe taşıdır.
21 Bütün yapı, Efendi'de kutsal bir tapınak olmak üzere O'nda kenetlenip yükseliyor.
22 Siz de Ruh'ta Tanrı'nın konutu olmak üzere hep birlikte Mesih'te bina
edilmektesiniz.

3

1 Bunun için, ben Pavlus siz uluslar uğruna Mesih Yeşua'nın tutuklusuyum.
2 Sizin için bana verilmiş olan Tanrı lütfunun idaresi hakkında duymuşsunuzdur.
3 Önceden kısaca yazdığım gibi, bu sır bana vahiy yoluyla bildirildi.
4 Bunu okuduğunuzda Mesih'in sırrını nasıl kavradığımı anlayabilirsiniz.
5 Bu sır öteki kuşaklara, insanoğullarına bildirilmemişti. Oysa şimdi Ruh aracılığıyla
Mesih'in kutsal elçilerine ve peygamberlerine açıklandı.
6 Müjde aracılığıyla Mesih Yeşua'da öteki uluslar da mirasçı, bedenin ortak üyeleri ve
vaade paydaştırlar.
7 Tanrı'nın gücünün işleyişine göre bana verilen lütuf armağanı uyarınca bu Müjde'nin
hizmetkârı kılındım.
8 Kutsalların en değersiziydim. Mesih'in akıl ermez zenginliğini uluslara müjdeleme,
9 ve her şeyi Mesih Yeşua'da yaratan Tanrı'da çağlar boyunca gizlenmiş sırrın nasıl
düzenlediğini herkese gösterme lütfu yine de bana verildi.
10 Öyle ki, Tanrı'nın çok yönlü bilgeliği, şimdi kilise aracılığıyla hükümranlıklara, göksel
yerlerdeki güçlere bildirilsin.
11 Bu, Tanrı'nın Efendimiz Mesih Yeşua'da tamamladığı sonsuz amacına uygundu.

12 O’nda sahip olduğumuz iman aracılığıyla cesaretle ve güvenle O’nun önüne
gelebiliriz.
13 Bu nedenle, uğrunuza çektiğim sıkıntılar karşısında yılmamanızı rica ediyorum.
Bunlar sizin yüceliğinizdir.
14-15 Bu nedenle, gökte ve yeryüzünde her ailenin adını kendisinden aldığı Efendimiz
Yeşua Mesih’in Babası’nın önünde diz çökerim.
16-19 Baba kendi yüceliğinin zenginliğine göre Ruhu’yla iç varlığınızı kudretle
güçlendirmesini, iman aracılığıyla Mesih’in yüreklerinizde bulunmasını dilerim. Bütün
kutsallarla birlikte sonuna dek sevgide köklenip temellenmiş olarak, Mesih’in
sevgisinin ne kadar geniş ve uzun, yüksek ve derin olduğunu anlamaya, bilgiyi aşan bu
sevgiyi bilmeye gücünüz yetsin. Öyle ki, Tanrı’nın bütün doluluğuyla dolasınız.
20-21 İçimizde işleyen kudrete göre, dilediğimiz ya da düşündüğümüz her şeyden çok daha
fazlasını yapabilecek güçte olan Tanrı’ya, kilisede ve Mesih Yeşua’da bütün kuşaklar
boyunca sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

4

1 Bu nedenle, Efendi’nin tutuklusu olan ben, aldığınız çağrıya layık bir şekilde
yürümenizi rica ediyorum.
2 Tam bir alçakgönüllülükle, birbirinize sevgiyle ve sabırla katlanın.
3 Ruh’un birliğini esenlik bağıyla korumaya gayret edin.
4 Çağrınızın tek umuduyla çağrıldığınız gibi, beden bir ve Ruh birdir.
5 Efendi bir, iman bir, vaftiz birdir.
6 Her şeyden üstün, her şeyle ve her şeyde olan herkesin Tanrısı ve Babası birdir.
7 Ama lütuf her birimize Mesih’in armağanının ölçüsüne göre verildi.
8 Bu nedenle Tanrı şöyle diyor:
“Yücelere çıktığında,
esareti esir aldı,
ve insanlara armağanlar verdi.”✡
9 Şimdi bu “çıktı” sözü, Mesih ilk olarak yeryüzünün alt kısımlarına indi demek değil de
nedir?
10 İnen de, her şeyi doldurmak için tüm göklerin çok üstüne çıkan da O’dur.
11 Bazılarını elçi, bazılarını peygamber, bazılarını müjdeci, bazılarını çoban,* bazılarını
da öğretmen olarak verdi.
12 Kutsalların hizmet işinde, Mesih'in bedeninin bina edilmesinde yetkinleşmeleri için
bunu yaptı.
13 Öyle ki, hepimiz imanda ve Tanrı Oğlu bilgisinde birliğe, yetkinliğe, Mesih’in
doluluğundaki olgunluk düzeyine erişelim.
14 Böylece artık insanların kurnazlığıyla, aldatıcı düzenler kurmaktaki hileleriyle,
öteye beriye savrulan ve her öğretinin rüzgârıyla sürüklenen çocuklar olmayalım.
15 Ama sevgide gerçeği söyleyerek baş olan Mesih’e doğru bütün şeylerde büyüyelim.
16 O’nda bütün beden, her eklemin yardımıyla kenetlenip birleşerek her üyesinin
işleyiş ölçüsüne göre büyüyüp sevgide bina olmaktadır.
17 Bu nedenle şunu söylüyor ve Efendi'de tanıklık ediyorum: Artık öteki uluslar gibi
boş düşüncelerle yürümeyin.
18 Onların anlayışları karardı. Bilgisizlikleri ve katı yürekleri nedeniyle Tanrı’nın
hayatına yabancılaştılar.
19 Duyarlılıklarını yitirip açgözlülükle her türlü pisliği yapmak üzere kendilerini
sefahate verdiler.
20 Ama siz Mesih’i bu şekilde öğrenmediniz.

✡ **4:8** MEZMURLAR 68:18 * **4:11** veya pastör

21 Kuşkusuz O'nun sesini duydunuz, Yeşua'daki gerçeğe uygun olarak, O'nda eğitildiniz.
22 Önceki yaşam biçiminize gelince, aldatıcı tutkulara göre yozlaşan eski insanı
üzerinizden çıkarıp atın.
23 Düşüncenizi ruhta yenileyin.
24 Doğrulukta ve gerçeğin kutsallığında Tanrı'nın benzerliğinde yaratılmış olan yeni
insanı giyinin.
25 Bunun için yalanı üzerinizden atın, her biriniz komşusuyla gerçeği konuşsun. Çünkü
biz birbirimizin üyeleriyiz.
26 "Öfkelenin, ama günah işlemeyin."✡ Öfkenizin üzerine güneş batmasın.
27 İblis'e de yer† vermeyin.
28 Hırsızlık yapan artık çalmasın. Bunun yerine, ihtiyacı olana verecek bir şeyi olsun
diye, elleriyle iyi bir şeyler üreterek çalışsın.
29 Ağzınızdan hiç kötü söz çıkmasın. İşitenlere lütuf versin diye, ihtiyaca göre başkalarını
bina etmeye yarayan sözler söyleyin.
30 Kurtuluş günü için mühürlendiğiniz Tanrı'nın Kutsal Ruhu'nu üzmeyin.
31 Her türlü kötülükle birlikte her acılık, kızgınlık, öfke, bağrışma ve iftira sizden uzak
olsun.
32 Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tıpkı Tanrı'nın sizi Mesih'te bağışladığı
gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.

5

1 Öyleyse, sevgili çocuklar olarak Tanrı'yı örnek alın.
2 Mesih'in de bizi sevdiği ve bizim için kendisini hoş kokulu bir sunu ve kurban
olarak Tanrı'ya teslim ettiği gibi, siz de sevgide yürüyün.
3 Ancak kutsallara yakışır şekilde, aranızda cinsel ahlaksızlık, her türlü pislik ve
açgözlülük, anılmasın bile.
4 Ne ahlaksızlık, ne saçma sapan konuşmalar, ne de bayağı şakalar olsun. Bunlar
uygunsuzdur. Bunun yerine şükredin.
5 Şunu kesin olarak bilin ki, cinsel ahlaksızlık yapanın, kirli olanın, açgözlü (putperest)
olan hiç kimsenin, Mesih'in ve Tanrı'nın Krallığı'nda mirası yoktur.
6 Kimse sizi boş sözlerle kandırmasın. Çünkü bu şeyler yüzünden Tanrı'nın gazabı
itaatsizlik çocukları üzerine geliyor.
7 Bu nedenle onlarla ortak olmayın.
8 Çünkü bir zamanlar karanlıktınız, ama şimdi Efendi'de ışıksınız. Işığın çocukları
olarak yürüyün.
9 Çünkü Ruh'un ürünü her iyilik, doğruluk ve gerçektedir.
10 Efendi'yi neyin hoşnut ettiğini fark edin.
11 Karanlığın verimsiz işlerine ortak olmayın. Tersine onları açığa vurun.
12 Çünkü onların gizlice yaptıklarından söz etmek bile ayıptır.
13 Ama ayıplandıklarında her şey ışık tarafından açığa çıkarılır. Çünkü açığa çıkan her şey
ışıktır.
14 Bu nedenle şöyle deniyor, "Uyan ey uyuyan! Ölümden diril! Mesih üzerinde
parlayacak."
15 Bunun için, nasıl yürüdüğünüze dikkat edin. Bilge olmayanlar gibi değil, bilgeler
gibi yürüyün.
16 Zamanı iyi değerlendirin. Çünkü günler kötüdür.
17 Bu nedenle akılsız olmayın, Efendi'nin isteğinin ne olduğunu anlayın.
18 Şarapla sarhoş olmayın, bu sizi taşkınlığa sürükler. Bunun yerine Ruh'la dolun.

✡ **4:26** MEZMURLAR 4:4 † **4:27** veya fırsat

19 Birbirinizle mezmurlarla, ilahilerle ve ruhsal ezgilerle konuşun; yüreğinizden
Efendi'ye ilahi ve melodiler yükseltin.
20 Her zaman, her şey için Efendimiz Yeşua Mesih'in adıyla Tanrı'ya, Baba'ya şükredin.
21 Mesih'in korkusunda birbirinize tabi olun.
22 Ey kadınlar, Efendi'ye tabi olduğunuz gibi kocalarınıza tabi olun.
23 Çünkü Mesih bedenin kurtarıcısı olarak imanlılar topluluğunun başı olduğu gibi,
koca da kadının başıdır.
24 Kilise nasıl Mesih'e bağlıysa, kadınlar da her şeyde kocalarına tabi olsunlar.
25 Ey kocalar, Mesih'in imanlılar topluluğunu sevip uğruna kendini feda ettiği gibi, siz
de karılarınızı öyle sevin.
26 Mesih topluluğu kutsal kılmak için sözle, suyla yıkayıp temizledi.
27 Öyle ki, kilise üzerinde leke, buruşukluk ya da buna benzer bir şey olmadan, görkemli
bir biçimde kendine sunsun.
28 Aynı şekilde kocalar da karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidirler. Karısını seven
kendini sever.
29 Hiç kimse hiçbir zaman kendi bedeninden nefret etmez. Tam tersine, onu besler
ve değer verir, tıpkı Efendi'nin topluluğu besleyip değer verdiği gibi.
30 Çünkü bizler O'nun bedeninin üyeleriyiz, eti ve kemiğiyiz.
31 "Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak. O zaman ikisi tek
beden olacak."✡
32 Bu sır büyüktür, ama ben bunu Mesih ve imanlılar topluluğu hakkında söylüyorum.
33 Bununla birlikte her biriniz karısını kendisi gibi sevsin. Kadın da kocasına saygı
duysun.

6

1 Ey çocuklar, baba ve annenize Efendi'de itaat edin. Çünkü doğru olan budur.
2 "Babana ve annene saygı göster" vaat içeren ilk buyruktur:
3 "Böylece sana iyilik olsun ve yeryüzünde uzun yaşayasın."✡
4 Ey babalar, çocuklarınızı öfkelendirmeyin. Onları Efendi'nin terbiye ve öğüdüyle
yetiştirin.
5 Ey hizmetkârlar, dünyasal efendilerinize Mesih'e itaat edermiş gibi saygı ve
korkuyla, gönülden itaat edin.
6 Bunu, yalnız insanlar size bakarken göze girmek için değil, Mesih'in hizmetkârları
olarak Tanrı'nın isteğini yürekten yerine getirin.
7 İnsanlara hizmet eder gibi değil, gönülden Efendi'ye hizmet edermiş gibi yapın.
8 Bilirsiniz ki, ister köle ister özgür olsun, herkes yaptığı her iyiliğin karşılığını
Efendi'den alacaktır.
9 Ey efendiler, siz de onlara aynısını yapın ve tehdit etmeyi bırakın. Hem onların hem
de sizin Efendiniz'in göklerde olduğunu ve O'nda hiçbir kayırmacılık olmadığını
bilirsiniz.
10 Son olarak, Efendi'de ve O'nun kudretinin gücünde güçlenin.
11 İblis'in hilelerine karşı durabilmek için Tanrı'nın bütün silahlarını kuşanın.
12 Çünkü güreşimiz ete ve kana karşı değildir, ancak hükümdarlıklara karşı, güçlere
karşı, bu çağdaki karanlığın dünya hükümdarlarına karşı, kötülüğün göksel yerlerdeki
ruhsal ordularına karşıdır.
13 Bu nedenle, kötü günde dayanabilmek ve her şeyi yaptıktan sonra yerinizde
durabilmek için Tanrı'nın bütün silahlarını kuşanın.
14-16 Belinize gerçeğin kuşağını bağlamış, göğsünüze doğruluk zırhını takmış,
ayaklarınıza esenlik Müjdesi'ni yayma hazırlığını giymiş ve bunların hepsinin üzerine,

✡ **5:31** YARATILIŞ 2:24 ✡ **6:3** YASA'NIN TEKRARI 5:16

kötü olanın bütün ateşli oklarını söndürebileceğiniz iman kalkanını almış olarak yerinizde durun.
17 Kurtuluş miğferini ve Tanrı'nın sözü* olan Ruh'un kılıcını alın.
18 Her tür dua ve dileklerle, her zaman Ruh'ta dua edin. Bunun için, bütün kutsallar hakkında dileklerde bulunarak sonuna kadar tam direnişle uyanık durun.
19 Benim için de dua edin, ağzımı açtığımda Müjde'nin sırrını cesaretle anlatabileyim diye söz verilsin.
20 Uğruna zincire vurulmuş halde elçisi olduğum Müjde'nin sırrını cesaretle bildirebilmem için dua edin.
21 Benimle ilgili şeyleri, yaptıklarımı bilmeniz için sevgili kardeşimiz, Efendi'nin sadık hizmetkârı Tihikos size her şeyi bildirecektir.
22 İşte tam bu amaçla, durumumuzu bilmeniz ve yüreklerinizi rahatlatması için onu size gönderiyorum.
23 Baba Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten kardeşlere esenlik ve imanla sevgi olsun.
24 Lütuf, Efendimiz Yeşua Mesih'i bozulmaz sevgiyle sevenlerin hepsiyle birlikte olsun! Amin.

* **6:17** Grekçe"ῥῆμα" (rema) kelimesinden gelir ve "konuşulan söz" anlamına gelir

FİLİPİLİLER

1 Yeşua Mesih'in* hizmetkârları Pavlus ve Timoteos, Filipi'de bulunan gözetmenler† ve
hizmetkârlarla‡ birlikte Mesih'teki tüm kutsallara,
2 Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten lütuf ve esenlik olsun!
3 Sizi her hatırladığımda Tanrım'a şükrediyorum.
4 Sizin için ne zaman dua etsem hepiniz için sevinçle dilekte bulunuyorum.
5 Çünkü ilk günden şimdiye dek Müjde'nin yayılmasında bana ortaklık§ ettiniz.
6 Şundan eminim ki, sizde iyi bir işe başlamış olan Tanrı bunu Mesih Yeşua'nın gününe
dek tamamlayacaktır.
7 Hepinizin adına böyle düşünmem yerindedir. Çünkü yüreğimdesiniz. İster tutuklu
olayım, ister Müjde'yi savunup doğrulamakta, hepiniz benimle birlikte lütfa ortaksınız.
8 Hepinizi Mesih Yeşua'nın sevecen merhametleriyle nasıl özlediğime Tanrı tanıktır.
9 Sevginizin bilgi ve her türlü anlayışta daha da çoğalması için dua ediyorum.
10-11 Öyle ki üstün değerleri ayırt edebilesiniz ve böylece Tanrı'nın yüceltilip övülmesi
için Yeşua Mesih aracılığıyla gelen doğruluk meyvesiyle dolup Mesih'in gününde içten ve
kusursuz olasınız.
12 Kardeşler,* başıma gelenlerin daha çok Müjde'nin yayılmasına yaradığını bilmenizi
isterim.
13 Öyle ki, bütün saray† muhafızları ve geri kalan herkes Mesih uğruna tutuklu
olduğumu açıkça gördü.
14 Efendi'de olan kardeşlerimin çoğu, tutukluluğuma güvenerek, Tanrı'nın sözünü
korkusuzca duyurmak için daha çok cesaret gösteriyorlar.
15 Gerçi bazıları Mesih'i kıskançlık ve çekişmeyle, bazıları da iyi niyetle duyuruyor.
16 Öncekiler, sıkıntıma sıkıntı katacaklarını düşünerek, Mesih'i pak yürekle değil, bencil
tutkularla duyuruyorlar.
17 Sonuncular ise, Müjde'yi savunmakla görevlendirildiğimi bilerek bunu sevgiyle
yapıyorlar.
18 Ne önemi var ki? İster sahte isterse gönülden olsun, Mesih her durumda
duyurulmuş oluyor. İşte buna seviniyorum, sevineceğim de.
19 Çünkü biliyorum ki, dualarınız ve Yeşua Mesih'in Ruhu'nun desteğiyle bu durum
benim kurtuluşumla sonuçlanacak.
20 İçten beklentim ve umudum uyarınca, hiçbir şekilde hayal kırıklığına uğramayacağım,
hayatta ya da ölümde Mesih'in her zamanki gibi şimdi de bedenimde yücelmesi için tam
bir cesaret göstereceğim.
21 Benim için yaşamak Mesih'tir, ölmek kazançtır.
22 Ama bedende yaşamayı sürdürürsem, bu işimden ürün getirecek. Yine de neyi
seçeceğimi bilmiyorum.
23 İkisi arasında sıkışıp kaldım. Ayrılmayı ve Mesih'le birlikte olmayı arzuluyorum; ki
bu çok daha iyi.
24 Yine de bedende kalmam sizin için daha gereklidir.
25 Buna olan inancımla biliyorum ki, ilerlemeniz ve imanda sevinmeniz için
kalacağım, evet, hepinizle birlikte kalacağım.

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:1** denetmen, piskopos ‡ **1:1** veya diakon
§ **1:5** "Ortaklık" olarak tercüme edilen kelime (ϰ καιωνίαϰ) aynı zamanda "paylaşım" ve "paylaşma" anlamına da gelir.
* **1:12** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. † **1:13** veya pretoryen

26 Öyle ki, tekrar yanınıza geldiğimde, Mesih Yeşua'da benimle daha çok övünebilesiniz.‡
27 Ancak yaşam biçiminiz Mesih'in Müjdesi'ne layık olsun. Öyle ki, gelip sizi görsem de
gelmesem de durumunuzu, tek bir ruhta dimdik durduğunuzu, Müjde'de açıklanan iman
uğruna tek can halinde birlikte mücadele ettiğinizi,
28 size karşı olanlardan hiç korkmadığınızı duyayım. Bu, onların mahva gideceğinin,
sizinse Tanrı'da kurtuluş bulacağının kanıtıdır. Bu da Tanrı'dandır.
29 Çünkü Mesih uğruna size yalnızca O'na iman etmek değil, aynı zamanda O'nun
uğruna acı çekme bağışı da verildi.
30 Bende gördüğünüz ve hâlâ sürdürdüğümü duyduğunuz çekişmenin aynısıdır bu.

2

1 Öyleyse, Mesih'te bir teşvik, sevginin bir tesellisi ve Ruh'ta bir paydaşlık varsa,
sevecen merhametler ve acıma varsa,
2 aynı düşüncede, sevgide, ruhta ve amaçta birleşip sevincimi tamamlayın.
3 Hiçbir şeyi çekişmeyle ya da kendini beğenmişlikle yapmayın. Tersine,
alçakgönüllülükle diğerlerini kendinizden üstün sayın.
4 Her biriniz yalnız kendi işlerinize değil, ama her biriniz başkalarının işlerine de bakın.
5 Mesih Yeşua'da olan düşünce sizde de olsun.
6 O, Tanrı suretinde olduğu halde, Tanrı'yla eşitliği tutunacak bir hak saymadı,
7 tersine, hizmetkâr sureti alıp insanların benzeyişinde doğarak kendini boş kıldı.
8 İnsan suretinde bulunarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme kadar itaat edip kendini
alçalttı.
9 Bu nedenle, Tanrı da O'nu çok yükseltti ve O'na her adın üstünde olan adı verdi.
10 Öyle ki, Yeşua'nın adında gökteki, yerdeki ve yer altındakilerin hepsi diz çöksün,
11 ve her dil, Baba Tanrı'nın yüceliği için Yeşua Mesih'in Efendi olduğunu itiraf etsin.
12 O halde, sevgili kardeşlerim, her zaman itaat ettiğiniz gibi, yalnız ben yanınızdayken
değil, ama şimdi yokluğumda çok daha fazla, korku ve titremeyle kurtuluşunuzu
sonuçlandırın.
13 Çünkü kendisini hoşnut edeni hem istemeniz hem de yapmanız için sizde işleyen
Tanrı'dır.
14 Her şeyi söylenmeden ve tartışmadan yapın.
15 Öyle ki, kusursuz ve zararsız bir biçimde, bu eğri ve sapmış kuşağın ortasında,
dünyaya ışıklar gibi görünen Tanrı'nın saf çocukları olasınız.
16 Hayat sözüne sarılın. Öyle ki, boşuna koşmadığımı, boşuna emek vermediğimi görerek
Mesih'in gününde övünecek bir şeyim olsun.
17 Evet, imanınızın kurbanı ve hizmeti üzerine dökülecek olsam da sevinçliyim ve
hepinizle birlikte seviniyorum.
18 Aynı şekilde siz de sevinçli olmalısınız ve benimle sevinmelisiniz.
19 Ama Timoteos'u yakında size gönderebileceğime dair Efendi Yeşua'da umudum var.
Öyle ki, ben de nasıl olduğunuzu öğrenip sevineyim.
20 Timoteos gibi düşünen, sizi içtenlikle önemseyen başka kimsem yok.
21 Çünkü tümü Mesih Yeşua'nın şeylerini değil, kendi şeylerini arıyorlar.
22 Ama onun sınanmış sadakatini bilirsiniz. Babasına hizmet eden bir çocuk gibi,
Müjde'nin yayılmasında benimle birlikte hizmet etti.
23 Bu nedenle, durumumun nasıl olacağını gördükten sonra, onu hemen size
göndermeyi umuyorum.
24 Ben kendim de yakında gelme konusunda Efendi'ye güveniyorum.

‡ **1:26** veya sevinmek

25 Ama kardeşim, emektaşım, silah arkadaşım, elçiniz ve ihtiyaç anında destekçim olan
hizmetkârınız Epafroditus'u, size göndermeyi gerekli saydım.
26 Çünkü hepinizi özledi ve hasta olduğunu duyduğunuz için çok üzüldü.
27 Gerçekten de ölüm derecesinde hastaydı. Ama Tanrı ona merhamet etti; yalnız ona
değil, keder üzerine kederle dolmayayım diye bana da merhamet etti.
28 Bu nedenle, onu tekrar görüp sevinesiniz ve benim de üzüntüm azalsın diye büyük
bir gayretle onu size gönderdim.
29 Onu Efendi'de tam bir sevinçle kabul edin ve böylelerine saygı gösterin.
30 Çünkü Mesih'in işi uğruna ölüme yaklaştı ve bana hizmetinizde eksik olanı
tamamlamak için hayatını tehlikeye attı.

3

1 Son olarak, kardeşlerim, Efendi'de sevinin! Size aynı şeyleri yazmak beni
usandırmaz. Ama bu size güvencedir.
2 O köpeklerden, o kötülük işçilerinden, sahte sünnetten sakının.
3 Çünkü bizler, Ruh'ta Tanrı'ya tapınan, Mesih Yeşua'da sevinen, bedene güvenmeyen,
sünnetlileriz.
4 Oysa ben bedene güvenebilirdim. Herhangi birisi bedene güvenebileceğini
düşünüyorsa, ben daha çok güvenebilirim.
5 Sekiz günlükken sünnet edildim. İsrael soyundan, Benyamin oymağından,
İbraniler'den bir İbrani'yim. Yasa konusunda bir Ferisi'yim.
6 Gayret derseniz, kiliseye zulmeden biriydim. Yasa'da olan doğruluk konusunda
kusursuz bulundum.
7 Bununla birlikte, benim için kazanç olan bu şeyleri Mesih uğruna kayıp saydım.
8 Evet, kuşkusuz, uğruna her şeyi yitirdiğim Efendim Mesih Yeşua'nın bilgisinin
üstünlüğünden ötürü her şeyi kayıp sayıyorum, bir hiç sayıyorum. Öyle ki, Mesih'i
kazanayım.
9 Yasa'yı tutmakla kazanılan kendi doğruluğuma değil, Mesih'e iman etmekle
kavuşulan, iman yoluyla Tanrı'dan gelen doğruluğa sahip olarak Mesih'te bulunayım.
10 O'nu tanımak, dirilişinin gücünü ve çekmiş olduğu acılara ortak olmanın ne olduğunu
bilmek, ölümünde O'nunla özdeşleşmek,
11 ve böylece ne yapıp yapıp ölümden dirilişe erişmek istiyorum.
12 Zaten bunlara kavuştuğumu ya da yetkinleştiğimi söylemiyorum. Ama tutmak için
peşinden koşuyorum, çünkü ben de Mesih Yeşua tarafından tutuldum.
13 Kardeşler, kendimi henüz buna erişmiş saymıyorum, ama bir şey yapıyorum: Geride
olanları unutup ileride olanlara uzanarak,
14 Tanrı'nın Mesih Yeşua'da bulunan yüce çağrısındaki ödülü kazanmak için hedefe
doğru koşuyorum.
15 Bu nedenle, biz olgun olanlar böyle düşünelim. Aksini düşünen varsa, Tanrı onu da
size açıklayacaktır.
16 Yine de, eriştiğimiz düzeye uygun ilkeyle yürüyelim. Aynı düşüncede olalım.
17 Kardeşler, hep birlikte beni örnek alın. Bizim örnek olduğumuz gibi, bu yolda
yürüyenlere dikkat edelim.
18 Çok kez size söylemiş olduğum gibi, şimdi de gözyaşları içinde söylüyorum. Birçokları
Mesih'in çarmıhına düşman olarak yürüyor.
19 Onların sonu yıkımdır, tanrıları karınlarıdır. Ayıplarıyla övünürler, dünyasal şeyleri
düşünürler.
20 Oysa yurttaşlığımız göklerdedir. Oradan Kurtarıcı'yı, Efendi Yeşua Mesih'i
bekliyoruz.

21 O her şeyi kendine tabi kılmaya yeten gücünün işiyle zavallı bedenlerimizi değiştirip
kendi yüce bedenine benzer hale getirecektir.

4

1 Bu nedenle, ey sevgililer, özlediğim kardeşlerim, sevincim ve başımın tacı sizsiniz.
Böylece Efendi'de dimdik durun, sevgili kardeşlerim.
2 Evodiya'ya ve Sintihi'ye rica ediyorum, Efendi'de aynı düşüncede olun.
3 Evet, gerçek ortağım, sana da yalvarırım, bu kadınlara yardım et. Çünkü onlar
benimle, Klement'le ve hayat kitabında adları olan öteki emektaşlarımla birlikte
Müjde'de benimle birlikte çalıştılar.
4 Her zaman Efendi'de sevinin! Yine diyorum, "Sevinin!"
5 Nezaketiniz bütün insanlar tarafından bilinsin. Efendi yakındır.
6 Hiçbir şeyde kaygılanmayın. Ama her şeyde dua ve dilekle, şükran dolu bir yürekle
isteklerinizi Tanrı'ya bildirin.
7 Ve Tanrı'nın her anlayışı aşan esenliği Mesih Yeşua aracılığıyla yüreklerinizi ve
düşüncelerinizi koruyacaktır.
8 Son olarak, kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, iyi haberden olan,
erdemli, övgüye değer ne varsa, onlar hakkında düşünün.
9 Benden öğrendiğiniz, aldığınız, duyduğunuz ve gördüğünüz şeyleri yapın. O zaman
esenlik veren Tanrı sizinle olacaktır.
10 Bana karşı beslediğiniz ilgiyi sonunda yeniden canlandırdığınız için Efendi'de çok
sevindim. Aslında, her zaman ilginiz vardı. Ama bunu gösterme fırsatınız yoktu.
11 İhtiyaç içinde olduğum için söylemiyorum. Çünkü ben hangi durumda olursam olayım
eldekiyle yetinmeyi öğrendim.
12 Yoksul durumda olmayı da bilirim, bolluk içinde olmayı da. İster tok ister aç, ister
bolluk ister ihtiyaç içinde, her durumda, her şeyde yaşamanın sırrını öğrendim.
13 Beni güçlendiren Mesih aracılığıyla her şeyi yapabilirim.
14 Yine de sıkıntılarıma ortak olmakla iyi ettiniz.
15 Ey Filipililer, siz de biliyorsunuz ki, Müjde'nin başlangıcında, Makedonya'dan
ayrıldığım sırada, sizden başka hiçbir kilise yardımlaşma işinde benimle işbirliği yapmadı.
16 Selanik'te de, ihtiyacım olduğunda birkaç kez bana yardım gönderdiniz.
17 Çünkü aradığım armağan değil, tersine aradığım sizin hesabınıza çoğalan ürün.
18 Her şeyim var, ben bolluk içindeyim. Epafroditus'un eliyle gönderdiklerinizi alınca
dopdolu oldum. Bunlar hoş kokulu sunular, Tanrı tarafından kabul edilip beğenilen
kurbanlardır.
19 Tanrım, her ihtiyacınızı kendi zenginliğine göre görkemle Mesih Yeşua'da
karşılayacaktır.
20 Tanrımız'a ve Babamız'a sonsuza dek yücelik olsun! Amin.
21 Mesih Yeşua'daki bütün kutsallara selam söyleyin. Yanımdaki kardeşler size selam
söylüyor.
22 Bütün kutsallar, özellikle Sezar'ın evinden olanlar size selam ederler.
23 Efendi Yeşua Mesih'in lütfu hepinizle birlikte olsun! Amin.

KOLOSELİLER

1 Tanrı'nın isteğiyle Mesih* Yeşua'nın elçisi olan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos,
2 Kolose'deki Mesih'e ait kutsallara ve sadık kardeşlere:† Babamız Tanrı'dan ve
Efendi Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.
3 Sizler için dua ettiğimizde Efendimiz Yeşua Mesih'in Babası Tanrı'ya, her zaman
şükrediyoruz.
4 Çünkü Mesih Yeşua'da olan imanınızı ve bütün kutsallara karşı sevginizi duyduk.
5 Bunlar göklerde sizin için saklı bulunan umuttan dolayıdır. Bu umudu gerçeğin
sözünde, size daha önce ulaşan Müjde'de duydunuz.
6 Müjde, işitip Tanrı'nın lütfunu gerçekten bildiğiniz günden bu yana aranızda olduğu
gibi, bütün dünyada da ürün vermekte ve yayılmaktadır.
7 Müjde'yi bizim adımıza Mesih'in sadık bir hizmetkârı olan sevgili emektaşımız
Epafras'tan öğrendiniz.
8 Ruh'tan gelen sevginizi de bize o bildirdi.
9 Bunun için biz de, bunu işittiğimiz günden beri sizler için dua etmekten, tam bir
bilgelik ve ruhsal anlayışla Tanrı'nın isteğini bütünüyle bilmenizi sağlamasını
dilemekten geri kalmadık.
10 Efendi'ye yaraşır biçimde yürümeniz, O'nu her bakımdan hoşnut etmeniz, her iyi işte
ürün vererek Tanrı bilgisinde büyümeniz için dua ediyoruz.
11 Her şeye sevinçle dayanıp sabredebilmeniz için O'nun yüceliğinin gücüne göre, tam
kudretle güçlenmenizi diliyoruz.
12 Bizi kutsalların ışıktaki mirasına ortak olmaya uygun kılan Baba'ya şükretmeniz için
dua ediyoruz.
13 O bizi karanlığın gücünden kurtarıp sevgili Oğlu'nun Krallığı'na aktardı.
14 O'nda kurtuluşa, günahlarımızın bağışına sahibiz.
15 Görünmez Tanrı'nın sureti, tüm yaratılışın ilk doğanı O'dur.
16 Çünkü göklerde ve yeryüzünde, görünen ve görünmeyen her şey; tahtlar,
egemenlikler, hükümdarlıklar, güçler O'nda yaratıldı. Her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun
için yaratılmıştır.
17 O her şeyden öncedir ve her şey O'nda bir arada tutulmaktadır.
18 Bedenin, kilisenin başı O'dur. Her şeyde ilk yeri alsın diye başlangıç olan ve ölüler
arasında ilk doğan O'dur.
19 Çünkü Tanrı bütün doluluğunun O'nda bulunmasından hoşnut oldu.
20 Tanrı, Mesih'in çarmıhta akıtılan kanı aracılığıyla esenliği sağlamış olarak yerdeki ve
gökteki her şeyi O'nun aracılığıyla kendisi ile barıştırdı.
21 Sizler, geçmiş zamanlarda düşüncelerinizde ve kötü işlerinizde yabancılar ve
düşmanlardınız.
22 Şimdiyse kendi önünde kutsal, lekesiz ve kusursuz olarak sunmak için, kendi
bedeninde ölüm aracılığıyla O sizi barıştırdı.
23 Yeter ki, duyduğunuz Müjde'nin umudundan ayrılmadan, imanda temellenmiş ve
sarsılmaz olarak devam edin. Ben Pavlus, göklerin altında bütün yaratılışa ilan edilen bu
Müjde'nin hizmetkârı kılındım.
24 Şimdi sizin uğrunuza çektiğim acılara seviniyorum. Mesih'in bedeni olan kilise
uğruna O'nun eksik kalan acılarını kendi payıma bedenimde tamamlıyorum.

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:2** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir.

25 Tanrı'nın sizin yararınıza bana verdiği görev uyarınca, Tanrı sözünü yerine
getirmek için kilisenin hizmetkârı oldum.
26 Bu sır, çağlar ve kuşaklar boyunca saklı kalmıştır. Ama şimdi O'nun kutsallarına
açıklanmıştır.
27 Tanrı kutsallarına bu sırrın uluslar arasında ne denli yüce ve zengin olduğunu
bildirmekten hoşnut oldu. Bu sır Mesih içinizdedir, yücelik umududur.
28 Her insanı Mesih Yeşua'da kusursuz olarak sunalım diye herkesi uyararak ve
herkesi tam bir bilgelikte öğreterek O'nu duyuruyoruz.
29 O'nun kudretle bende işleyen gücüne göre emek vermemin ve çabalamamın nedeni
de budur.

2

1 Sizler, Laodikya'dakiler ve yüzümü bedence hiç görmemiş olanlar için ne denli
büyük bir mücadele verdiğimi bilmenizi isterim.
2 Yüreklerinin teselli bulmasını ve sevgide birleşmelerini diliyorum. Öyle ki, anlayışın
tam güvencesinin bütün zenginliklerini kazansınlar ve hem Baba'ya hem de Mesih'e ait
olan Tanrı'nın sırrını,
3 bilginin ve bilgeliğin tüm hazinelerinin kendisinde bulunduğu Mesih'i bilsinler.
4 Hiç kimse sizi ikna edici sözlerle kandırmasın diye söylüyorum bunu.
5 Bedenen aranızda olmasam da, ruhça sizinleyim. Düzeninizi ve Mesih'te olan
imanınızın kararlılığını görerek seviniyorum.
6 Bu nedenle, Efendi Mesih Yeşua'yı kabul ettiğiniz gibi, O'nda yürüyün.
7 O'nda köklenin ve gelişin. Size öğretildiği gibi imanda güçlenin ve şükranla dolup taşın.
8 Dikkat edin! Yeşua'dan sonra insan gelenekleriyle, dünyasal öğelerle, felsefeyle ve
boş aldatmacalarla hiç kimse sizi soymasın.
9 Çünkü Tanrı'nın bütün doluluğu bedenen O'nda bulunuyor.
10 Siz de her yönetimin ve hükümranlığın başı olan Mesih'te doluluğa kavuştunuz.
11 Siz de Mesih'in sünnetinde, benliğin bedensel günahlarından sıyrılarak, elle
yapılmayan bir sünnetle O'nda sünnet edildiniz.
12 Vaftizde O'nunla birlikte gömüldünüz. O'nu ölümden dirilten Tanrı'nın işine iman
ederek O'nunla birlikte dirildiniz.
13 Suçlarınız ve bedeninizin sünnetsizliği yüzünden ölüydünüz. Tanrı bütün suçlarımızı
bağışlayarak, O'nunla birlikte hayata kavuşturdu.
14 Kurallarıyla bize karşı olan yazılı antlaşmayı sildi, onu çarmıha çivileyerek ortadan
kaldırdı.
15 Hükümdarlıkları ve güçleri soyup onları açıkça teşhir etti, onlara karşı çarmıhta zafer
kazandı.
16 Bu nedenle kimse sizi yeme, içme, bayram, Yeni Ay ya da Şabat Günü konusunda
yargılamasın.
17 Bunlar gelecek şeylerin gölgesidir; beden ise Mesih'indir.
18 Hiç kimse sizleri ödülünüzden yoksun bırakmasın. Sözde alçakgönüllülük göstererek,
meleklere tapınarak, görmediği şeyler üzerinde durarak, benliğin düşünceleriyle boşuna
böbürlenirler.
19 Baş'a sımsıkı tutunmazlar. Oysa bütün beden eklemler ve bağlar yardımıyla Baş'tan
beslenip kenetlenmekte ve Tanrı'nın sağladığı büyümeyle büyümektedir.
20 Madem Mesih'le birlikte dünyasal öğeler karşısında öldünüz, öyleyse neden dünyada
yaşayanlar gibi kurallar altına giriyorsunuz?
21 Şunu elleme, bunu tatma, şuna dokunma!
22 Bunların hepsi kullanıldıkça yok olup giden şeylerdir, insanların kurallarından ve
öğretilerinden gelir.

23 Gerçi bunların gönüllü tapınma, alçakgönüllülük ve bedene eziyet açısından bilgece
bir görüntüsü vardır, ancak benliğin tutkularına karşı hiçbir faydası yoktur.

3

1 Eğer Mesih'le birlikte dirildiyseniz, yukarıdaki şeyleri arayın. Mesih orada, Tanrı'nın
sağında oturuyor.
2 Yeryüzünde olan şeyleri değil, yukarıda olan şeyleri düşünün.
3 Çünkü siz öldünüz ve hayatınız Mesih'le birlikte Tanrı'da saklıdır.
4 Hayatımız olan Mesih göründüğünde, siz de O'nunla birlikte yücelik içinde
görüneceksiniz.
5 Bu nedenle bedenin yeryüzündeki üyelerini -cinsel ahlaksızlığı, pisliği, şehveti, kötü
arzuları ve putperestlik olan açgözlülüğü- öldürün.
6 Tanrı'nın gazabı bu şeyler yüzünden itaatsizlik çocukları üzerine geliyor.
7 Bir zamanlar onlarda yaşarken, siz de onların içinde yürüdünüz.
8 Ama şimdi öfke, kin, kızgınlık, iftira ve ağzınızdan çıkabilecek utanç verici sözler dahil,
hepsini üzerinizden atın.
9 Birbirinize yalan söylemeyin. Çünkü eski insanı yaptıklarıyla birlikte üzerinizden
çıkarıp attınız.
10 Bunun yerine bilgide yenilenen, Yaratıcısı'na benzer yeni insanı giyindiniz.
11 Bunda Grek ve Yahudi, sünnetli ve sünnetsiz, barbar, İskit, köle ya da özgür ayrımı
yoktur. Mesih her şeydir ve her şeydedir.
12 Bu nedenle, Tanrı'nın kutsal ve sevgili seçilmişleri olarak yürekten şefkati, nezaketi,
alçakgönüllülüğü, sabrı giyinin.
13 Birbirinize katlanın, birinin öbüründen bir şikayeti varsa, Mesih'in sizi bağışladığı
gibi, siz de birbirinizi öyle bağışlayın.
14 Bütün bunların üstüne yetkin birliğin bağı olan sevgide yürüyün.
15 Tek beden olmak üzere çağrıldınız. Tanrı'nın esenliği yüreklerinizde hüküm sürsün.
Şükredici olun!
16 Mesih'in sözü zenginlikle içinizde bulunsun. Bütün bilgelikle birbirinize öğretin,
öğüt verin. Mezmurlar, ilahiler ve ruhsal ezgiler söyleyin. Şükran dolu yürekle Efendi'ye
nağmeler yükseltin.
17 Söylediğiniz ya da yaptığınız her şeyi Efendi Yeşua'nın adıyla, O'nun aracılığıyla Baba
Tanrı'ya şükrederek yapın.
18 Ey kadınlar, Efendi'ye yaraşır şekilde kocalarınıza boyun eğin.
19 Ey kocalar, karılarınızı sevin, onlara sert davranmayın.
20 Ey çocuklar, her şeyde anne babanıza itaat edin, çünkü bu Efendi'yi hoşnut eder.
21 Ey babalar, çocuklarınızı öfkelendirmeyin ki, cesaretleri kırılmasın.
22 Ey hizmetkârlar, her şeyde bedensel efendilerinizin sözünü dinleyin. Bunu, yalnız
insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünmek için değil, tam bir yürekle,
Tanrı korkusuyla yapın.
23 Ne yaparsanız yapın, insanlar için değil, Efendi için candan yapın.
24 Bilin ki, miras ödülünüzü Efendi'den alacaksınız. Çünkü Efendi Mesih'e hizmet
ediyorsunuz.
25 Haksızlık eden ettiği haksızlığın karşılığını yine alacaktır, hiçbir ayrım olmayacaktır.

4

1 Efendiler, gökte sizin de bir Efendiniz olduğunu bilerek hizmetkârlarınıza adalet ve
eşitlikle davranın.
2 Kararlılıkla dua etmeyi sürdürün. Şükranla duada uyanık kalın.

3 Bizim için de birlikte dua edin ki, Mesih'in sırrını açıklamamız için Tanrı bize bir kapı
açsın ve sözü duyuralım, tutuklu olmamın nedeni de bundandır.
4 Bu sırrı nasıl açıklamam gerekiyorsa, öyle açıklayabilmem için dua edin.
5 Zamanı değerlendirin. Dışarıda olanlara karşı bilgelikle yürüyün.
6 Sözünüz tuzla terbiye edilmiş gibi her zaman lütufkâr olsun. Öyle ki, herkese nasıl
yanıt vermeniz gerektiğini bilesiniz.
7 Bütün işlerimi, Efendi'de emektaşım ve Efendi'nin sadık hizmetkârı olan kardeşim
Tihikos size bildirecektir.
8 Tam bu amaçla, içinde bulunduğumuz durumu bilmeniz ve yüreklerinizi teselli
etmesi için onu size gönderiyorum.
9 İçinizden biri olan, sadık ve sevgili kardeş Onisimos'u da onunla birlikte
gönderiyorum. Burada olup biten her şeyden sizi haberdar edecekler.
10 Tutukluluk arkadaşım Aristarhus ve Barnaba'nın yeğeni Markos size selam
ederler. Markos, "Size gelirse onu kabul edin" diye buyruk aldığınız kişidir.
11 Yustus diye bilinen Yeşua da selam eder. Tanrı'nın Krallığı için çalışan ve bana
teselli olan emektaşım sünnetliler yalnız bunlardır.
12 İçinizden biri ve Mesih'in bir hizmetkârı olan Epafras size selam eder. Tanrı'nın
bütün isteğinde yetkin ve eksiksiz biçimde ayakta durabilesiniz diye dualarıyla sizin için
her zaman mücadele ediyor.
13 Kendisine ilişkin tanıklık ederim ki, sizler için, Laodikya ve Hierapolis'te
bulunanlar için büyük gayreti vardır.
14 Sevgili doktor Luka ve Dimas size selam ederler.
15 Laodikya'daki kardeşlere, Nimfa'ya ve onun evindeki kiliseye selam söyleyin.
16 Bu mektup aranızda okunduktan sonra Laodikya kilisesinde de okunsun. Siz de
Laodikya'dan olan mektubu okuyun.
17 Arhippus'a şunu söyleyin: Efendi yolunda aldığın hizmeti yerine getirmeye dikkat
et!
18 Ben Pavlus bu selamı kendi elimle yazıyorum. Zincirlerimi hatırlayın. Lütuf sizinle
olsun. Amin.

1. SELANİKLİLER

1 Pavlus, Silvanus ve Timoteos, Baba Tanrı'da ve Efendi Yeşua Mesih'te* olan Selanik
kilisesine: Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.
2 Dualarımızda sizleri anıyor, hepiniz için Tanrı'ya her zaman şükrediyoruz.
3 Tanrımız ve Babamız'ın önünde, iman işinizi, sevgiyle verdiğiniz emeğinizi ve
Efendimiz Yeşua Mesih'e olan dayanıklı umudunuzu hiç durmadan hatırlıyoruz.
4 Tanrı'nın sevdiği kardeşlerim,† sizin seçilmiş olduğunuzu biliyoruz.
5 Çünkü duyurduğumuz Müjde size yalnız sözde değil, güçte, Kutsal Ruh'ta ve büyük
güvenceyle ulaştı. Aranızda bulunduğumuz sırada sizin yararınıza nasıl bir hayat
sergilediğimizi bilirsiniz.
6 Siz de bizi ve Efendi'yi örnek aldınız. Karşılaştığınız büyük sıkıntılara karşın, Kutsal
Ruh'un sevinciyle sözü kabul ettiniz.
7 Böylece Makedonya ve Ahaya'daki iman eden herkese örnek oldunuz.
8 Çünkü Efendi'nin sözü yalnız Makedonya ve Ahaya'dakilere sizden yayılmakla
kalmadı, Tanrı'ya olan imanınız da her yere yayıldı. Artık bizim bir söz söylememize
gerek kalmadı.
9-10 Çünkü onların hepsi bizi nasıl karşıladığınızı anlatıp duruyorlar. Diri ve gerçek
Tanrı'ya hizmet etmek, O'nun ölümden dirilttiği ve bizleri gelecek gazaptan kurtaran
Oğlu Yeşua'nın göklerden gelişini beklemek üzere putlardan Tanrı'ya nasıl döndüğünüzü
anlatıyorlar.

2

1 Kardeşler, size yaptığımız ziyaretin boşuna olmadığını siz kendiniz biliyorsunuz.
2 Bildiğiniz gibi, önceden Filipi Kenti'nde zulüm görmüş ve aşağılanmıştık. Yine de
sıkıntıların içinde, Tanrı'dan aldığımız cesaretle Müjde'yi size duyurduk.
3 Çünkü öğüdümüz yalandan, kötü niyetten ya da aldatmacadan değildir.
4 Tam tersine, Tanrı tarafından Müjde'yi emanet almaya layık görülen kişiler olarak
insanları değil, yüreklerimizi sınayan Tanrı'yı hoşnut edecek şekilde konuşuyoruz.
5 Bildiğiniz gibi, hiçbir zaman ne pohpohlayıcı sözlerle ne de açgözlülüğü gizleyen bir
maskeyle gelmedik. Tanrı tanığımızdır.
6 İnsanların -ne sizin ne de başkalarının- övgüsünü aramadık. Mesih'in elçileri olarak
yetkimizi kullanabilirdik.
7 Ama biz emziren bir annenin kendi çocuklarına değer verdiği gibi aranızda uysal
olduk.
8 Size öylesine bir sevgiyle bağlanmıştık ki, sizinle yalnız Tanrı'nın Müjdesi'ni değil,
kendi canlarımızı da vermeye razıydık. Çünkü sizi çok sevdik!
9 Kardeşler, emeğimizi ve çabamızı hatırlayın. Hiçbirinize yük olmamak için gece gündüz
çalıştık, size Tanrı'nın Müjdesi'ni duyurduk.
10 Siz iman edenlere nasıl kutsal, doğru ve kusursuz davrandığımıza, sizler de Tanrı
da tanıksınız.
11 Bildiğiniz gibi, bir babanın kendi çocuklarına yaptığı gibi, hepinizi teşvik ettik, teselli
ettik ve öğüt verdik.
12 Sonuna dek Krallığı'na ve yüceliğine çağıran Tanrı'ya layık bir biçimde yürüyün.

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:4** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler"
için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir.

13 Bundan ötürü Tanrı'ya durmadan şükrediyoruz. Çünkü bizden duyduğunuz
Tanrı'nın bildirisi olan sözü insan sözü olarak değil, gerçekte olduğu gibi, Tanrı sözü
olarak kabul ettiniz. İman eden sizlerde işleyen de bu sözdür.
14 Çünkü kardeşler, siz, Yahudiye'de Mesih Yeşua'da olan Tanrı'nın kiliselerini örnek
aldınız. Siz de onların Yahudiler'den çekmiş olduğu sıkıntıların aynısını kendi
yurttaşlarınızdan çektiniz.
15 Hem Efendi Yeşua'yı hem de kendi peygamberlerini öldüren, bizi kovan
Yahudiler'dir. Tanrı'yı hoşnut etmiyorlar ve bütün insanlara karşıtdırlar.
16 Kurtulmaları için öteki uluslardan olanlarla konuşmamızı yasaklıyorlar ve
günahlarını durmadan çoğaltıyorlar. Ama artık gazap onların üzerine sonuna kadar geldi.
17 Ama biz kardeşler, sizden kısa bir süreliğine gönülde değil, bedende ayrı düştük,
büyük bir arzuyla yüzünüzü görmek için daha da çok çabaladık.
18 Bundan ötürü size gelmek istedik. Gerçekten de ben Pavlus, kaç kez gelmek
istedim. Ama Şeytan bize engel oldu.
19 Efendimiz Yeşua'nın gelişinde, O'nun önünde umudumuz, sevincimiz, sevinç
tacımız nedir? Siz değil misiniz?
20 Yüceliğimiz ve sevincimiz sizsiniz.

3

1 Böylece artık daha fazla dayanamayınca, Atina'da yalnız kalmayı uygun gördük.
2 Mesih'in Müjdesi'nde Tanrı hizmetkârı olan kardeşimiz Timoteos'u imanınızı
güçlendirip sizi teselli etmesi için yanınıza gönderdik.
3 Öyle ki, bu sıkıntılar nedeniyle hiçbiriniz sarsılmasın. Bu görev için atandığımızı
biliyorsunuz.
4 Sizinle birlikteyken, kesin bir dille sıkıntı çekeceğinize ilişkin sizi önceden uyarmıştık.
Bildiğiniz gibi, öyle oldu da.
5 Bu nedenle, ayartıcının sizi herhangi bir şekilde ayartmasından ve emeğimizin boşa
gitmesinden korktuğum için, daha fazla dayanamadım. İmanınızın durumunu öğrenmek
için Timoteos'u gönderdim.
6 Ama yanınızdan yeni dönen Timoteos, imanınız ve sevginiz hakkında bize müjde
getirdi. Bizi her zaman iyi anılarla hatırladığınızı, tıpkı bizim sizi özlediğimiz gibi, sizin de
bizi özlediğinizi bildirdi.
7 Bundan ötürü, kardeşlerim, imanınız sayesinde bütün sıkıntı ve acılarımızın içinde
sizinle teselli bulduk.
8 Çünkü siz Efendi'de dimdik durursanız, biz o zaman yaşarız.
9 Tanrımız'ın önünde sizden ötürü duyduğumuz bütün sevinç için, Tanrı'ya sizin için
nasıl şükran sunabiliriz?
10 Yüzünüzü görebilmek ve imanınızın eksiklerini tamamlayabilmek için gece gündüz
gayretle dua ediyoruz.
11 Babamız Tanrı'nın kendisi ve Efendimiz Yeşua Mesih yolumuzu size yöneltsin.
12 Bizim sizi sevdiğimiz gibi, birbirinize ve bütün insanlara karşı Efendi sizi sevgide
artırıp çoğaltsın.
13 Öyle ki, Efendimiz Yeşua bütün kutsallarıyla birlikte gelişinde, Babamız Tanrı'nın
önünde kutsallıkta kusursuz olmanız için yüreklerinizi sonuna dek pekiştirsin.

4

1 Sonuç olarak, kardeşler, Tanrı'yı hoşnut etmek için nasıl yürümeniz gerektiğini
bizden öğrendiniz. Bunda daha da artmanız için Efendi Yeşua adıyla size yalvarıyor,
öğütlüyoruz.
2 Çünkü Efendi Yeşua aracılığıyla size hangi talimatları verdiğimizi biliyorsunuz.

3 Çünkü Tanrı'nın isteği şudur: Kutsal olmanız, cinsel ahlaksızlıktan kaçınmanız.
4 Öyle ki, her biriniz kendi bedenini* kutsallık ve saygınlık içinde nasıl denetleyeceğini
bilsin.
5 Tanrı'yı tanımayan öteki uluslar gibi şehvet tutkusuyla değil,
6 bu konuda hiç kimse kardeşine ya da kız kardeşine kötülük etmesin, faydalanmaya
kalkışmasın. Önceden size tanıklık ettiğimiz, sizi uyardığımız gibi, Efendi bütün bu
şeylerden ötürü öç alıcıdır.
7 Çünkü Tanrı bizi ahlaksızlığa değil, kutsallaşmaya çağırdı.
8 Bu nedenle, bunu reddeden kişi insanı değil, size Kutsal Ruhu'nu da vermiş olan
Tanrı'yı reddetmiş olur.
9 Kardeşlik sevgisine gelince, bu konuda birinin size yazmasına gerek yoktur. Çünkü
Tanrı size birbirinizi sevmeyi öğretti.
10 Gerçekten, bütün Makedonya'daki kardeşlere karşı aynısını yapıyorsunuz. Ama
kardeşler, bunda daha da çok artmanızı size öğütlüyoruz.
11 Size verdiğimiz talimat gibi, sakin bir hayat sürmeyi, kendi işinize bakmayı ve kendi
ellerinizle çalışmayı amaç edinin.
12 Öyle ki, dışarıda olanlar önünde hiçbir şeye ihtiyaç duymadan doğru bir şekilde
yürüyebilesiniz.
13 Kardeşler, uyumuş olanlar hakkında bilgisiz kalmanızı istemiyoruz. Öyle ki,
umudu olmayan diğerleri gibi kederlenmeyesiniz.
14 Yeşua'nın ölüp dirildiğine inandığımız gibi, Tanrı aynı biçimde Yeşua'da uyumuş
olanları da O'nunla birlikte geri getirecektir.
15 Bunun için Efendi'nin sözüyle size diyoruz ki, hayatta olan bizler, Efendi'nin
gelişine dek bırakılmış olanlar, uyumuş olanların önüne kesinlikle geçmeyeceğiz.
16 Çünkü Efendi'nin kendisi yüksek sesle, başmeleğin sesiyle, Tanrı'nın borusuyla
gökten inecek. Önce Mesih'e ait ölüler dirilecek.
17 Sonra biz yaşamakta olanlar, bırakılmış olanlar, Efendi'yi havada karşılamak üzere
onlarla birlikte alınıp bulutlarla götürüleceğiz. Böylece sonsuza dek Efendi'yle birlikte
olacağız.
18 Onun için birbirinizi bu sözlerle teselli edin.

5

1 Kardeşler, zamanlar ve dönemler konusunda size bir şey yazmamıza gerek yok.
2 Çünkü siz kendiniz de çok iyi biliyorsunuz ki, Efendi'nin günü geceleyin hırsız gibi
gelecek.
3 Onlar, "Esenlikte ve güvenlikteyiz" dedikleri zaman, gebe kadının doğum sancısı gibi,
üzerlerine ani bir yıkım gelecek. Bundan hiçbir şekilde kaçıp kurtulamayacaklar.
4 Ama kardeşler, siz karanlıkta değilsiniz ki, o gün sizi hırsız gibi yakalasın.
5 Hepiniz ışığın çocukları, gündüzün çocuklarısınız. Geceye ya da karanlığa ait değiliz.
6 Öyleyse ötekiler gibi uyumayalım, ayık ve uyanık olalım.
7 Çünkü uyuyanlar gece uyur, sarhoş olanlar da gece sarhoş olur.
8 Madem gündüze aitiz, iman ve sevgi zırhını kuşanalım, başımıza miğfer olarak
kurtuluş umudunu takalım ve ayık duralım.
9 Çünkü Tanrı bizi gazaba uğramak için değil, Efendimiz Yeşua Mesih aracılığıyla
kurtuluşa kavuşmak için belirledi.
10 O bizim için öldü. Öyle ki, ister uyanık ister uykuda olalım, O'nunla birlikte
yaşayalım.
11 Bu nedenle şimdi yaptığınız gibi, birbirinizi teşvik edin ve birbirinizi geliştirin.

* **4:4** kelimenin tam anlamıyla kendi kabına sahip olmak

12 Kardeşler, aranızda emek verenlerin, Efendi'de size öğüt veren önderlerinizin
kıymetini bilmenizi rica ederiz.
13 Yaptıkları işten ötürü onlara sevgiyle büyük saygı gösterin.
Kendi aranızda barış içinde olun.
14 Kardeşler, öğüdümüz şudur: Düzensizlere öğüt verin, yüreksizleri cesaretlendirin,
güçsüzleri destekleyin, herkese karşı sabırlı olun.
15 Bakın, kimse kötülüğe kötülükle karşılık vermesin. Birbirinize ve herkese karşı her
zaman iyiliği amaçlayın.
16 Her zaman sevinin.
17 Sürekli dua edin.
18 Her şeyde şükredin. Çünkü Tanrı'nın Mesih Yeşua'da sizin için olan isteği budur.
19 Ruh'u söndürmeyin.
20 Peygamberlik sözlerini hor görmeyin.
21 Her şeyi sınayın ve iyi olana sıkıca sarılın.
22 Kötülüğün her türünden sakının.
23 Esenlik kaynağı olan Tanrı sizi tümüyle kutsasın. Efendimiz Yeşua Mesih'in
gelişinde bütün ruhunuz, canınız ve bedeniniz kusursuz bir şekilde korunsun.
24 Sizi çağıran Tanrı sadıktır ve bunu yapacaktır.
25 Kardeşler, bizim için dua edin.
26 Bütün kardeşleri kutsal öpüşle selamlayın.
27 Bu mektubun tüm kutsal kardeşlere okunmasını Efendi adına ciddiyetle size
buyuruyorum.
28 Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu sizinle olsun! Amin.

2. SELANİKLİLER

1 Pavlus, Silvanus ve Timoteos, Babamız Tanrı'da ve Efendi Yeşua Mesih'te olan
Selanik kilisesine:
2 Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.
3 Kardeşler,* sizin için her zaman Tanrı'ya şükretmeye borçluyuz. Bunu yapmamız da
uygun olandır. Çünkü imanınız fazlasıyla büyüyor, her birinizin bir diğerine karşı olan
sevgisi artıyor.
4 Bunun içindir ki, biz kendimiz, katlandığınız bütün zulüm ve sıkıntılar karşısındaki
gösterdiğiniz sabır ve imanınızdan ötürü Tanrı'nın kiliselerinde sizinle övünüyoruz.
5 Bu, uğruna acı çektiğiniz Tanrı'nın Krallığı'na sonunda layık sayılabilmeniz için
Tanrı'nın adil yargısının açık bir işaretidir.
6 Size sıkıntı çektirenlere sıkıntı ile karşılık vermek adil Tanrı'ya özgü bir şeydir.
7 Efendi Yeşua alev alev yanan ateş içinde güçlü melekleriyle gökten göründüğünde
bizimle birlikte sıkıntı çeken sizleri rahata kavuşturacaktır.
8 Tanrı'yı tanımayanları ve Efendimiz Yeşua'nın Müjdesi'ne itaat etmeyenleri
cezalandıracaktır.
9 Onlar Efendi'nin yüzünden ve yüce gücünden sonsuza dek mahvolma cezasını
çekeceklerdir.
10 Bunlar Efendi'nin kendi kutsalları arasında yüceltilmek ve bütün imanlılarda
hayranlık uyandırmak üzere geldiği gün olacak. Çünkü size bildirdiğimiz tanıklığa
inandınız.
11 Bunun için de her zaman sizin için dua ediyoruz. Öyle ki, Tanrımız sizi çağrınıza
layık saysın, her iyi dileğinizi, iman işinizi kendi gücüyle tamamlasın.
12 Böylece Tanrımız'ın ve Yeşua Mesih'in lütfu uyarınca Efendimiz Yeşua Mesih'in adı
sizde yüceltilsin, siz de O'nda yüceltilesiniz.

2

1 Şimdi, kardeşler, Efendimiz Yeşua Mesih'in gelişi ve kendisine toplanmamız
hakkında, sizden rica ediyoruz.
2 Efendi'nin gününün çoktan geldiğini söyleyen bir ruh, bir söz ya da bizden gelmiş gibi
gösterilen bir mektup hemen aklınızı karıştırmasın, sizi telaşlandırmasın.
3 Hiç kimse sizi hiçbir şekilde aldatmasın. Çünkü isyan* başlamadan ve yıkım oğlu olan
o günahkâr adam ortaya çıkmadan o gün gelmeyecektir.
4 Bu adam, Tanrı diye anılan ya da tapınılan her şeye karşı çıkacak, kendini hepsinden
yüce sayacak, kendisini Tanrı olarak gösterip Tanrı'nın Tapınağı'nda oturacaktır.
5 Daha yanınızdayken bu şeyleri size söylediğimi hatırlamıyor musunuz?
6 Şimdi kendi zamanından önce ortaya çıkmasını, onu neyin engellediğini biliyorsunuz.
7 Yasa tanımazlığın gizemi şu anda bile işliyor. Şimdilik onu engelleyen ortadan
kaldırılıncaya dek meydana çıkmayacak.
8 İşte o zaman yasa tanımaz adam meydana çıkacak. Efendi onu ağzının soluğuyla
öldürecek, gelişinin görkemiyle yok edecek.
9-10 Yasa tanımaz adam, her çeşit mucizeyle, belirtiyle, yalancı harikalarla ve
kaybolanları kandıran her çeşit kötülükle gerçekleşen Şeytan'ın işleriyle gelecek. Çünkü
kaybolanlar kurtuluş bulabilmek için gerçeğin sevgisini kabul etmediler.
11 Bu nedenle Tanrı yalana inansınlar diye onlara güçlü bir yanılgı gönderiyor.

---

* **1:3** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. * **2:3** veya düşme, veya ayrılma, ihanet

12 Öyle ki, gerçeğe iman etmemiş olan, kötülükten hoşlananların hepsi yargılansın.
13 Ama biz, ey Efendi'nin sevdiği kardeşler, sizin için her zaman Tanrı'ya şükretmeye
borçluyuz. Çünkü Tanrı, Ruh aracılığıyla kutsal kılınıp gerçeğe inanarak kurtuluş
bulmanız için sizi başlangıçtan seçti.
14 Efendimiz Yeşua Mesih'in yüceliğine kavuşmanız için, sizi bizim duyurduğumuz
Müjde aracılığıyla çağırdı.
15 O halde kardeşler, yerinizde dimdik durun! İster sözle ister mektupla, size
öğrettiğimiz geleneklere bağlı kalın.
16-17 Efendimiz Yeşua Mesih'in kendisi ve bizi sevip lütufla bize sonsuz teselli ve iyi bir
umut veren Babamız Tanrı yüreklerinizi teselli etsin, sizi her iyi iş ve sözde pekiştirsin.

3

1 Son olarak, kardeşler, bizim için dua edin ki, Efendi'nin sözü tıpkı aranızda olduğu
gibi hızla yayılıp yüceltilsin.
2 Bizler de akılsız ve kötü insanlardan kurtulalım; çünkü hepsinin imanı yoktur.
3 Ama Efendi sadıktır. O sizi pekiştirecek, kötü olandan koruyacaktır.
4 Buyruklarımızı hem yaptığınıza hem de yapacağınıza dair Efendi'de güvenimiz
tamdır.
5 Efendi yüreklerinizi Tanrı'nın sevgisine ve Mesih'in sabrına yöneltsin.
6 Kardeşler, Efendimiz Yeşua Mesih'in adıyla size buyuruyoruz: Bizden aldıkları
öğretilere göre yürümeyip isyan içinde olan bütün kardeşlerden uzak durun.
7 Bizi nasıl örnek almanız gerektiğini biliyorsunuz. Çünkü biz aranızdayken isyankâr
davranmadık.
8 Kimsenin ekmeğini bedelini ödemeden yemedik. Tam tersine, hiçbirinize yük
olmamak için uğraşıp didindik, gece gündüz çalıştık.
9 Hakkımız olmadığı için değil, size örnek olalım diye böyle yaptık. Öyle ki, bize
benzeyesiniz.
10 Daha aranızdayken size şunu buyurmuştuk: "Çalışmak istemeyen yemek de
yemesin."
11 Çünkü aranızda bazılarının isyan içinde yürüdüğünü, hiç çalışmadığını, başkalarının
işine burunlarını soktuğunu duyuyoruz.
12 Böyle olanlara, Efendi Yeşua Mesih'te sessizce çalışmalarını, kendi ekmeklerini
yemelerini buyuruyor ve öğütlüyoruz.
13 Ama, ey kardeşler, doğru olanı yapmaktan usanmayın.
14 Eğer bu mektuptaki sözlerimize itaat etmeyen olursa, onu mimleyin. Onunla
ilişkinizi kesin ki, sonunda utansın.
15 Onu düşman saymayın, ama bir kardeş olarak kendisini uyarın.
16 Esenlik kaynağı olan Efendi'nin kendisi size her zaman, her yönden esenlik versin.
Efendi hepinizle birlikte olsun.
17 Ben Pavlus, bu selamı kendi elimle yazıyorum. Bu işaret her mektubumda bulunur.
Ben böyle yazarım.
18 Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu hepinizle birlikte olsun! Amin.

1. TİMOTEOS

1 Kurtarıcımız Tanrı'nın ve umudumuz Efendi Yeşua Mesih'in* buyruğuna göre Yeşua
Mesih'in elçisi olan Pavlus,
2 imanda öz oğlum Timoteos'a: Babamız Tanrı'dan ve Efendimiz Mesih Yeşua'dan
lütuf, merhamet ve esenlik olsun.
3 Makedonya'ya giderken sana öğütlediğim gibi, Efes'te kal ve bazı kişileri farklı
öğretiler öğretmemelerini,
4 masallara ve sonu gelmeyen soyağaçlarına kulak vermemelerini buyur. Bu şeyler,
imanda olan Tanrı işini idare etmekten çok, tartışmalara neden olur.
5 Bu buyruğun amacı, temiz yürekten, iyi vicdandan ve samimi imandan olan
sevgidir.
6 Bazıları bunlardan saparak boş laflara daldılar.
7 Kutsal Yasa öğretmeni olmayı arzuluyorlar, ancak ne söyledikleri sözleri anlıyorlar ne
de ileri sürdükleri konuları.
8 Ancak Yasa'yı uygun biçimde kullanan için Yasa'nın iyi olduğunu biliyoruz.
9 Yasa'nın doğrular için değil, yasasızlar ve başkaldıranlara, tanrısızlar ve günahkârlara,
kutsal olmayanlar ve kutsallığa saygı duymayanlara, babasını ya da annesini
öldürenlere, katillere,
10 cinsel ahlaksızlık yapanlara, eşcinsellere, köle tüccarlarına, yalancılara, yalan yere
ant içenlere, bunun dışında sağlam öğretiye karşı duran başka ne varsa onlar için yapılmış
olduğunu biliyoruz.
11 Kutlu Tanrı'nın bana emanet edilen yüce Müjdesi'ne göre böyledir.
12 Bana olanak veren Efendimiz Mesih Yeşua'ya şükrederim. Çünkü beni sadık sayarak
hizmete atadı.
13 Oysa eskiden küfreden, zulmeden ve küstah birisiydim. Ama yine de bana
merhamet edildi. Çünkü yaptıklarımı bilgisizlik ve imansızlıktan ötürü yapmıştım.
14 Efendimiz'in lütfu, Mesih Yeşua'da olan iman ve sevgiyle bollukla bana verildi.
15 Bu sadık ve her bakımdan kabule layık bir sözdür: Mesih Yeşua günahkârları
kurtarmak için dünyaya geldi. Bu günahkârların başı da bendim.
16 Bununla birlikte, Yeşua Mesih sonsuz hayat için kendisine iman edecek olanlara
bir örnek olayım diye bütün sabrını önce bende gösterdi. Merhamet görmemin nedeni de
budur.
17 Ebedi Kral'a, ölümsüz, görünmez ve bilge olan tek Tanrı'ya, sonsuzluklar boyunca
onur ve yücelik olsun! Amin.
18 Oğlum Timoteos, sana daha önce verilen peygamberlik sözleri uyarınca, bu buyruğu
sana veriyorum. Öyle ki, onlarla iyi savaşı sürdüresin.
19 İmana ve temiz vicdana sarıl. Bazıları bunları iterek iman konusunda battılar.
20 Himeneos ve İskender bunlardandır. Küfretmemeyi öğrensinler diye onları Şeytan'a
teslim ettim.

2

1 Bu nedenle, her şeyden önce şunu öğütlerim: Bütün insanlar için dilekler, dualar,
yakarışlar ve şükürler sunulsun.
2 Bu etkinlik kralları ve üst yöneticileri de kapsasın. Öyle ki, tam tanrısallıkla sakin,
huzurlu ve saygın bir hayat sürdürebilelim.
3-4 Çünkü bu, bütün insanların kurtulmasını ve gerçeğin tam bilgisine ulaşmasını
isteyen Kurtarıcımız Tanrı'nın gözünde iyi ve kabule layıktır.

* **1:1** NU, Mesih Yeşua der ve Efendi kelimesini atlar.

5 Çünkü tek Tanrı, Tanrı ile insanlar arasında tek bir aracı vardır.
6 O da insan olan ve kendini herkes için fidye olarak sunmuş olan Mesih Yeşua'dır. Bu
tanıklık uygun zamanda gelmiştir.
7 Ben bunun duyurucusu ve elçisi atandım. Yalan söylemiyorum, Mesih'te gerçeği
söylüyorum; imanda ve gerçekte ulusların öğretmeni olarak atandım.
8 Bu nedenle, erkeklerin öfkelenmeden ve kuşku duymadan, her yerde kutsal eller
kaldırarak dua etmelerini isterim.
9 Aynı şekilde, kadınlar da örgülü saçlarla, altınlarla, incilerle ya da pahalı giysilerle
değil, edepli, sade ve ölçülü giysilerle,
10 tanrısal olduklarını açıkça söyleyen kadınlara yaraşır biçimde, iyi işlerle süslensinler.
11 Kadın sessizce, tam bir itaatle öğrensin.
12 Kadının öğretmesine ya da erkeğe hâkim olmasına izin vermiyorum, ancak sessizlik
içinde olsun.
13 Çünkü önce Adem, sonra Havva yaratıldı.
14 Adem aldanmadı, ama kadın aldanarak itaatsizliğe düştü.
15 Ama ağırbaşlılıkla iman, sevgi ve kutsallık içinde devam ederse, dünyaya çocuk
getirmekle kurtulacaktır.

3

1 Bu sadık bir sözdür: Gözetmen* olmak isteyen, iyi bir iş arzulamış olur.
2 Ancak gözetmen ayıplanacak bir yanı olmayan, tek karılı, ölçülü, sağduyulu,
alçakgönüllü, misafirperver, öğretmede iyi biri olmalıdır.
3 İçki düşkünü, açgözlü, zorba olmamalı; uysal, kavgadan ve para sevgisinden uzak
olmalıdır.
4 Kendi evini iyi yöneten, her bakımdan saygılı, söz dinleyen çocuklar yetiştiren biri
olmalıdır.
5 Kendi evini yönetmeyi bilmeyen biri, Tanrı'nın kilisesiyle nasıl ilgilenebilir?
6 Gözetmen yeni iman etmiş biri olmamalı. Yoksa gurura kapılıp İblis'le aynı yargıya
uğrayabilir.
7 Ayrıca, kilisenin dışındakiler tarafından da iyi biri olarak tanınmalıdır. Öyle ki,
ayıplanacak bir duruma ve İblis'in tuzağına düşmesin.
8 Tıpkı bunun gibi, kilise hizmetkârları,† özü sözü ayrı, şaraba tutsak, para düşkünü
kişiler değil, saygın kişiler olmalıdır.
9 Temiz bir vicdanla imanın sırrına tutunmalıdırlar.
10 Bunlar da önce sınansınlar; suçlanacak bir yanları yoksa hizmet etsinler.‡
11 Karıları da aynı şekilde saygılı, iftiracı değil, ölçülü ve her bakımdan sadık olmalıdır.
12 Hizmetkârlar tek karılı, çocuklarını ve kendi evlerini iyi yöneten kişiler olsun.
13 Çünkü iyi hizmet edenler,§ kendilerine iyi bir konum edinir, Mesih Yeşua'da olan
imanda büyük cesaret kazanırlar.
14 Bu şeyleri size yakında yanınıza gelmeyi umarak yazıyorum.
15 Ama eğer gecikirsem, Tanrı'nın evi içinde, yani gerçeğin direği ve temeli olan hay
olan Tanrı'nın kilisesinde nasıl davranmak gerektiğini bilesin diye yazıyorum.
16 Tartışmasız tanrısallığın sırrı büyüktür:
Tanrı,* bedende göründü,
Ruh'ta doğrulandı,
melekler tarafından görüldü,
uluslar arasında duyuruldu,

---

* **3:1** denetleyici veya piskopos † **3:8** veya diakon. ‡ **3:10** veya diakon olarak hizmet edin § **3:13** veya diakon olarak iyi hizmet ettiler * **3:16** NU, "Tanrı" kelimesini "O" ile değiştirir

dünyada iman edildi,
ve yücelik içinde yukarı alındı.

4

1 Ruh açıkça diyor ki, son zamanlarda bazıları ayartıcı ruhlara ve iblislerin
öğretilerine kulak vererek imandan sapacaklar.
2 Yalancıların ikiyüzlülüğü nedeniyle vicdanları kızgın demirle dağlanmış gibi olacak.
3 Evlenmeyi yasaklayacak, iman edip gerçeği bilenlerin şükranla yemesi için
Tanrı'nın yaratmış olduğu yiyeceklerden sakınılması gerektiğini buyuracaklar.
4 Çünkü Tanrı'nın yarattığı her şey iyidir. Şükranla kabul edilirse hiçbir şey
reddedilmemelidir.
5 Çünkü Tanrı'nın sözü ve dua aracılığıyla kutsal kılınmıştır.
6 Kardeşlere bu şeyleri öğütlersen, iman sözlerinden ve izlediğin iyi öğretiden beslenerek
Mesih Yeşua'nın iyi bir hizmetkârı olursun.
7 Ama kirli ve kocakarı masallarını reddet. Kendini tanrısallıkta eğit.
8 Bedeni eğitmenin biraz yararı vardır; ama şimdiki ve gelecek hayatın vaadine sahip
olan tanrısallığın her yönden yararı vardır.
9 Bu söz sadıktır ve her bakımdan kabule layıktır.
10 Bunun için hem çalışıyoruz hem de kınanıyoruz. Çünkü umudumuzu bütün
insanların, özellikle de iman edenlerin Kurtarıcısı olan diri Tanrı'ya bağladık.
11 Bu şeyleri buyur ve öğret.
12 Kimse senin gençliğini hor görmesin. Sözde, yaşayışta, sevgide, ruhta, imanda ve
paklıkta imanlılara örnek ol.
13 Ben gelinceye dek okumaya, öğüt vermeye ve öğretmeye dikkat et.
14 Peygamberlikle ve ihtiyarlar kurulunun ellerini senin üzerine koymasıyla sana
verilen ve sende olan armağanı ihmal etme.
15 Bu şeylerde gayretli ol. Kendini tamamen onlara ver ki, ilerlediğini herkes görsün.
16 Kendine ve öğretine dikkat et. Bu şeyleri sürdür, çünkü bunu yapmakla hem kendini
hem de seni dinleyenleri kurtaracaksın.

5

1 Yaşlı adamı azarlama, babanmış gibi, gençleri kardeşinmiş gibi,
2 yaşlı kadınları annenmiş gibi, genç kadınları tam bir saflıkla kardeşinmiş gibi
yüreklendir.
3 Gerçekten dul olan dul kadınlara saygı göster.
4 Ama dul kadının çocukları ya da torunları varsa, bunlar önce kendi ailesine sevgi
gösterip büyüklerine borçlarını ödesinler. Çünkü bu Tanrı'yı hoşnut eder.
5 Gerçekten kimsesiz kalan dul kadın, umudunu Tanrı'ya bağlamıştır; gece gündüz
dilekte bulunup dua etmeye devam eder.
6 Kendini zevke veren dul kadın ise yaşarken ölmüştür.
7 Ayıplanmamaları için bu şeylerde onları uyar.
8 Ama kim kendine ait olanların, özellikle de ev halkının geçimini sağlamazsa, imanı
inkâr etmiş olur ve imansızdan beter olur.
9 Altmış yaşını geçmemiş hiç kimsenin adı dullar listesine yazılmasın, tek erkekle
evlenmiş,
10 çocuk büyütmüş, konukseverlik göstermiş, kutsalların ayaklarını yıkamış, sıkıntıda
olanlara yardım etmiş ve kendini iyi işlere vermiş olan dul kadının adı listeye yazılsın.
11 Ama daha genç olan dul kadınları kabul etmeyin. Çünkü bedensel arzuları Mesih'e
karşı baskın çıkınca evlenmek isterler.
12 Verdikleri ilk sözü reddettikleri için yargıya uğrarlar.

13 Ayrıca tembellik etmeyi, ev ev gezmeyi de öğrenirler. Yalnızca tembellik etmekle
kalmaz, aynı zamanda dedikoducu olurlar. Üzerlerine düşmeyen sözler söyleyerek
burunlarını başkalarının işine sokarlar.
14 Bundan ötürü, genç dulların evlenmelerini, çocuk yetiştirmelerini, evlerini
yönetmelerini ve düşmana hiçbir aşağılama fırsatı vermemelerini istiyorum.
15 Çünkü bazıları şimdiden Şeytan'ın peşine düştü bile.
16 İmanlı birinin dul kalmış yakınları varsa onlara yardım elini uzatsın. Öyle ki, kilise
yük altına girmeden gerçekten dullara yardım edebilsin.
17 İyi yöneten ihtiyarlar, özellikle sözde ve öğretmede emek verenler, iki kat saygıya layık
görülsün.
18 Çünkü Kutsal Yazı şöyle der: "Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksın."✡ Ve,
"İşçi ücretini hak eder." ✡
19 İki ya da üç tanığın sözü olmadan, bir ihtiyara karşı yapılan suçlamayı kabul etme.
20 Günah işleyenleri, herkesin önünde azarla. Öyle ki, öbürleri de korksun.
21 Tanrı'nın, Efendi Yeşua Mesih'in ve seçilmiş meleklerin huzurunda sana
buyuruyorum; bu şeyleri önyargısız ve taraf tutmadan uygula.
22 Birinin üzerine el koymakta acele etme. Başkalarının günahlarına ortak olma.
Kendini pak tut.
23 Artık yalnızca su içme, miden için ve sık sık baş gösteren hastalıkların için biraz şarap
iç.
24 Bazı insanların günahları bellidir ve onlardan önce yargıya varır. Bazılarının da
sonradan ardından gelir.
25 Aynı şekilde, iyi işler de bellidir; belli olmayanlar bile saklanamazlar.

6

1 Boyunduruk altındaki kölelerin hepsi kendi efendilerini tam bir saygıya layık
görsünler ki, Tanrı'nın adı ve öğretisi lekelenmesin.
2 Efendisi imanlıysa, nasıl olsa kardeşiz deyip efendilerini hor görmesinler. Tam
tersine, hizmet etsinler. Çünkü bu iyi hizmetten faydalananlar, sevdikleri imanlılardır.
Bu şeyleri öğret ve öğütle.
3 Eğer biri farklı öğretiler yayıyor, doğru sözü, yani Efendimiz Yeşua Mesih'in sözlerini ve
tanrısallık öğretisini kabul etmiyorsa,
4 kendini beğenmiş ve bilgisizdir. Ancak bu kişi tartışmalara ve kelime kavgalarına
hastalık derecesinde tutkundur. Böyle şeyler kıskançlığa, çekişmeye, hakarete, kötü
şüphelere,
5 düşünceleri yozlaşmış ve gerçeği yitirmiş kişilerin durmadan sürtüşmesine neden olur.
Tanrısallığın kazanç yolu olduğunu sanıyorlar. Böylelerinden uzak dur.*
6 Ama tanrısallık eldekiyle yetinmekle birlikte büyük kazançtır.
7 Çünkü dünyaya hiçbir şey getirmedik, ne de buradan herhangi bir şey götürebiliriz.
8 Ama yiyeceğimiz, giyeceğimiz varsa bunlarla yetiniriz.
9 Zengin olmada kararlı olanlar ayartılıp tuzağa düşerler, insanı yıkıma ve mahva
götüren birçok akılsız ve zararlı arzulara yakalanırlar.
10 Çünkü her türlü kötülüğün bir kökü para sevgisidir. Bazıları bu hırsla imandan
saptılar ve bir sürü kederle kendilerine acı yaşattılar.
11 Ama sen, ey Tanrı adamı, bu şeylerden kaç! Doğruluğun, Tanrı yolunun, imanın,
sevginin, sabrın ve uysallığın ardından koş.

✡ **5:18** YASA'NIN TEKRARI 25:4 ✡ **5:18** LUKA 10:7; LEVİLİLER 19:13 * **6:5** NU "Böylelerinden uzak dur" ifadesini atlar

12 İmanın iyi mücadelesini ver. Çağrılmış olduğun sonsuz hayata sımsıkı sarıl! Birçok
tanık önünde yüce bildiriyi açıkça dile getirdin.
13 Her şeye hayat veren Tanrı'nın ve Pontius Pilatus önünde yüce bildiriyi tanıklık
etmiş olan Mesih Yeşua'nın önünde sana buyuruyorum:
14 Efendimiz Yeşua Mesih görünene dek Tanrı'nın buyruğunu lekesiz ve kusursuz
olarak koru.
15 Tanrı kendi zamanında kralların Kralı'nı, efendilerin Efendisi'ni tek Hükümdar'ı,
kutsal Olan'ın kim olduğunu gösterecektir.
16 Ölümsüzlük yalnızca O'na özgüdür. Kimsenin yaklaşamayacağı ışıkta yaşar. O'nu
kimse görmedi ve göremez. O'na onur ve sonsuz kudret olsun! Amin.
17 Bu dünyada şimdi zengin olanları gurura kapılmamaları, geçici zenginliğe umut
bağlamamaları konusunda uyar. Tersine zevk almamız için bize her şeyi bollukla veren
Tanrı'ya umut bağlasınlar.
18 İyilik yapmalarını, iyi işlerde zengin olmalarını, eli açık ve paylaşmaya istekli
olmalarını tembihle.
19 Böylece sonsuz hayata kavuşmak üzere gelecek zaman için kendilerine iyi bir temel
hazırlamış olurlar.
20 Ey Timoteos, sana emanet edileni koru! Boş gevezeliklerden ve yalan yere bilgi
denen şeylerin karşı çıkışlarından sakın,
21 bazıları bunu öne sürdüler ve böylece imandan saptılar.
Lütuf sizinle birlikte olsun! Amin.

2. TİMOTEOS

1 Mesih* Yeşua'daki hayat vaadine göre Tanrı'nın isteğiyle Yeşua Mesih'in elçisi olan
ben Pavlus,
2 sevgili oğlum Timoteos'a: Baba Tanrı'dan ve Efendimiz Mesih Yeşua'dan lütuf,
merhamet ve esenlik olsun.
3 Aralıksız, gece gündüz dualarımda seni anarak atalarımın yaptığı gibi temiz bir
vicdanla hizmet ettiğim Tanrı'ya şükrediyorum.
4 Gözyaşlarını hatırlıyor, sevinçle dolmak için seni görmeyi özlemle bekliyorum.
5 Sendeki içten imanı hatırlıyorum. Önce büyükannen Lois'de ve annen Evniki'de hayat
bulan imanın şimdi sende de bulunduğuna eminim.
6 Bu nedenle, ellerimi üzerine koymamla verilen Tanrı armağanını alevlendirmen
gerektiğini hatırlatıyorum.
7 Çünkü Tanrı bize korku ruhu değil, güç, sevgi ve özdenetim ruhu verdi.
8 Öyleyse Efendimiz'in tanıklığından da O'nun tutsağı olan benden de utanma; ama
Tanrı'nın gücü uyarınca Müjde için benimle birlikte sıkıntıya dayan.
9 Tanrı bizi yaptıklarımıza göre değil, kendi amacına ve lütfuna göre kurtarıp kutsal
çağrıyla çağırdı. Bu lütuf zamanın başlangıcından önce Mesih Yeşua'da bize verildi.
10 Kurtarıcımız Mesih Yeşua'nın görünmesiyle şimdi açıklandı. Kendisi ölümü ortadan
kaldırmış, hayatı ve ölümsüzlüğü Müjde yoluyla ışığa çıkarmıştır.
11 Müjde için ulusların habercisi, elçisi ve öğretmeni olmak üzere ben atandım.
12 Bu şeyleri çekmemin nedeni de budur.
Yine de utanmıyorum. Çünkü kime inandığımı biliyorum. O'na emanet ettiğimi o güne
karşı koruyacak güçte olduğuna eminim.
13 Benden duymuş olduğun sağlam sözlerin örneğini, Mesih Yeşua'da olan iman ve
sevgide tut.
14 İyi emaneti, içimizde bulunan Kutsal Ruh aracılığıyla koru.
15 Asya İli'ndekilerin hepsinin beni terk edip gittiklerini biliyorsun; Figelos ve
Hermogenis onlardandır.
16 Efendi, Onisiforos'un evine merhamet etsin. Çünkü o defalarca içimi rahatlattı ve
zincirlerimden utanmadı.
17 Tersine, Roma'ya gelince beni gayretle arayıp buldu.
18 O gün Efendi ona merhamet göstersin. Efes'te ne denli hizmet ettiğini sen çok iyi
biliyorsun.

2

1 Bu nedenle, oğlum, Mesih Yeşua'da olan lütufta güçlen.
2 Birçok tanık arasında benden duyduğun şeyleri, başkalarına da öğretebilecek yetenekte
olan sadık kişilere emanet et.
3 Bu nedenle Mesih Yeşua'nın iyi bir askeri olarak sıkıntıya dayan.
4 Görev başındaki asker kendisini askerliğe çağıranı hoşnut etmek için günlük işlere
karışmaz.
5 Ayrıca, spor yarışmasında yarışan biri, kurallara göre yarışmadıkça taç giyemez.
6 Emek veren çiftçi üründen ilk pay alan olmalıdır.
7 Söylediklerimi iyi düşün. Efendi sana her konuda anlayış verecektir.
8 Müjdem'e göre David'in soyundan* olup ölümden dirilmiş olan Yeşua Mesih'i hatırla.

* **1:1** "Mesih" kelimesi, "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. * **2:8** veya tohum

9 Müjde için bir suçlu gibi zincire vurulmaya kadar sıkıntı çekiyorum. Ama Tanrı'nın
sözü zincire vurulmuş değildir.
10 Bu nedenle, seçilmişler uğruna her şeye katlanıyorum. Öyle ki, onlar da sonsuz
yücelikle birlikte Mesih Yeşua'da olan kurtuluşa kavuşsunlar.
11 Şu söz güvenilirdir:
"O'nunla birlikte öldüysek,
O'nunla birlikte yaşayacağız.
12 Dayanırsak,
O'nunla birlikte hüküm de süreceğiz.
Eğer O'nu inkâr edersek,
O da bizi inkâr edecek.
13 Biz sadık kalmasak da,
O sadık kalacak.
Çünkü kendini inkâr edemez."
14 Bu şeyleri onlara hatırlat. İşitenleri yıkıma sürükleyecek, yararsız sözler üzerinde
tartışmamaları konusunda Efendi'nin önünde onları uyar.
15 Doğruluk Sözü'nü uygunca kullanan, kendini Tanrı tarafından beğenilen, alnı ak bir
işçi olarak sunmaya gayret et.
16 Ama bayağı, boş sözlerden kaçın. Çünkü bunlara kapılanlar tanrısızlıkta daha da ileri
gidecekler.
17 Sözleri kangren gibi yayılacak. Himeneos ve Filitos onlardandır.
18 Diriliş olup bitti diyerek gerçek konusunda saptılar ve bazılarının imanını altüst
ediyorlar.
19 Bununla birlikte, Tanrı'nın sağlam temeli şu mühre sahip olarak duruyor: "Efendi
kendisine ait olanları bilir"✡ ve "Efendi'nin adını anan herkes kötülükten uzak dursun."
20 Şimdi büyük bir evde yalnız altın ve gümüş kaplar bulunmaz; aynı zamanda tahta
ve toprak kaplar da vardır. Bazıları onurlu, bazıları da bayağı iş içindir.
21 Bunun gibi, kim kendini bunlardan arındırırsa, her iyi iş için hazırlanmış,
Efendi'nin kullanmasına uygun, kutsal kılınmış, onurlu bir kap olur.
22 Gençlik arzularından kaç. Temiz bir yürekle Efendi'yi çağıranlarla birlikte
doğruluğun, imanın, sevginin ve esenliğin ardından koş.
23 Çekişme yaratacağını bilerek, akılsızca ve cahilce tartışmalara girmeyi reddet.
24 Efendi'nin hizmetkârı tartışmamalı, herkese karşı uysal olmalı, öğretme becerisi
olmalı ve sabırlı olmalı.
25 Kendisine karşı çıkanları uysallıkla düzeltmelidir. Gerçeğin bilgisine tam olarak
erişebilmeleri için belki Tanrı onlara bir tövbe fırsatı verir.
26 Böylece, isteğini yerine getirmeleri için onları tutsak eden İblis'in tuzağından
kurtulabilirler.

3

1 Şunu bil ki, son günlerde çetin zamanlar gelecektir.
2 İnsanlar kendilerini seven, para tutkunu, kendini beğenmiş, kibirli, küfürbaz,
babasına ve annesine itaatsiz, nankör, kutsallıktan yoksun,
3 sevgisiz, affetmez, iftiracı, özünü denetlemeyen, azgın, iyilik sevmez olacaklar.
4 Hain, inatçı, kendini beğenmiş, Tanrı'dan çok eğlenceyi seven olacaklar.
5 Tanrısalmış gibi görünüp onun gücünü inkâr edenler olacak. Bunlardan da yüz çevir.
6 Çünkü onlardan bazıları, evlere gizlice girip günah yüklü, çeşitli arzulara kapılan saf
kadınları esir aldılar.
7 Bu kadınlar her zaman öğrenen, asla gerçeğin bilgisine erişmeyen insanlardır.

✡ **2:19** SAYILAR 16:5

8 Yannis ve Yambris nasıl Moşe'ye karşı çıktılarsa, onlar da gerçeğe karşı çıkıyorlar.
Fikirleri bozuk, iman konusunda reddedilmiş kişilerdir.
9 Ama daha ileri gidemeyecekler. Çünkü onların akılsızlığı nasıl belli olduysa,
bunlarınki de herkese belli olacaktır.
10 Ama sen benim öğretimi, davranışımı, amacımı, imanımı, sabrımı, sevgimi,
kararlılığımı,
11 çektiğim eziyetleri ve acıları, Antakya'da, Konya'da ve Listra'da başıma gelenleri
yakından izledin. O zulümlere katlandım. Ama Efendi beni hepsinden kurtardı.
12 Evet, Mesih Yeşua'da olup tanrısal bir hayat arzulayan herkes zulüm görecek.
13 Ama kötü adamlar ve sahtekârlar aldatarak ve aldanarak kötülükte daha da ileri
gidecekler.
14 Ama sen, kimden öğrendiğini bilerek öğrendiğin ve emin olduğun şeylerde kal.
15 Mesih Yeşua'da olan iman aracılığıyla kurtuluş için seni bilge kılmaya yeterli olan
Kutsal Yazılar'ı çocukluğundan beri biliyorsun.
16 Her Kutsal Yazı Tanrı nefesidir;* öğretmek, azarlamak, yola getirmek ve doğruluk
konusunda eğitmek için faydalıdır,
17 öyle ki, Tanrı'ya ait olan her insan her iyi iş için donatılıp tam olsun.

4

1 Tanrı'nın ve dirileri ve ölüleri yargılayacak olan Efendi Yeşua Mesih'in önünde, O'nun
gelişi ve krallığı hakkı için sana buyuruyorum:
2 Sözü duyur. Zamanlı zamansız ısrarcı ol. Tam bir sabırla eğiterek, ikna et, uyar ve
teşvik et.
3 Çünkü öyle bir zaman gelecek ki, sağlam öğretiyi dinlemeyecekler. Kulaklarını
okşayan kendi arzularına göre kendilerine öğretmenler toplayacaklar.
4 Kulaklarını gerçeğe tıkayıp masallara sapacaklar.
5 Ama sen her şeyde ayık ol, sıkıntıya dayan, müjdeci olarak işini yap, hizmetini
tamamla.
6 Çünkü ben zaten kurban ediliyorum ve ayrılma zamanım geldi.
7 İyi mücadeleyi verdim, yarışı tamamladım, imanı korudum.
8 Bundan böyle, doğruluk tacı benim için hazır duruyor. Adil yargıç, Efendi o gün bu
tacı bana, yalnız bana değil, O'nun görünmesini sevenlerin hepsine verecektir.
9 Yanıma çabuk gelmeye gayret et.
10 Çünkü Dimas bu dünyayı sevdiği için beni bırakıp Selanik'e gitti. Kriskis Galatya'ya,
Titus Dalmaçya'ya gitti.
11 Yanımda yalnız Luka var. Markos'u alıp yanında getir, çünkü hizmette bana yardımı
dokunur.
12 Tihikos'u Efes'e gönderdim.
13 Troas'ta Karp'ın yanında bıraktığım abayı, kitapları, özellikle de yazı derilerini
yanında getir.
14 Bakırcı İskender bana çok kötülük etti. Efendi ona yaptıklarının karşılığını verecektir.
15 Ondan sen de sakın. Çünkü sözlerimize çok karşı çıktı.
16 İlk savunmamda kimse yardıma gelmedi, hepsi beni bıraktı. Bunun hesabı
onlardan sorulmasın.
17 Ama Efendi yanımda durup beni güçlendirdi. Öyle ki, Tanrı bildirisi aracılığımla tam
olarak duyurulsun, ulusların hepsi bunu işitsin. Böylece aslanın ağzından kurtuldum.
18 Efendi beni her kötü işten kurtaracak, göksel krallığı için beni güvenlik içinde
tutacaktır. Sonsuzlara dek O'na yücelik olsun! Amin.
19 Priska'ya, Akvila'ya ve Onisiforos'un evine selam söyle.

* **3:16** veya esini

20 Erastus Korint'te kaldı. Trofimos'u Milet'te hasta bıraktım.
21 Kış gelmeden gelmeye gayret et. Evvulus, Pudens, Linus, Klavdiya ve bütün kardeşler sana selam ederler.
22 Efendi Yeşua Mesih ruhunuzla birlikte olsun. Lütuf sizlerle olsun. Amin.

TİTUS

1 Tanrı'nın hizmetkârı ve Yeşua Mesih'in* elçisi Pavlus, Tanrı'nın seçilmişlerinin imanı
için ve tanrısallık gerçeğinin bilgisine göre,
2 yalan söylemeyen Tanrı'nın zamanın başlangıcından önce vaat ettiği sonsuz hayat
umuduyla,
3 Kurtarıcımız Tanrı'nın buyruğuyla bana emanet edilen bildiride Tanrı, kendi
sözünü, ancak kendi zamanında açıklamıştır.
4 Ortak imanımıza göre öz oğlum Titus'a Baba Tanrı'dan ve Kurtarıcımız Efendi Yeşua
Mesih'ten lütuf, merhamet ve esenlik olsun.
5 Eksiklikleri düzene sokman ve sana buyurduğum gibi her kente ihtiyarlar ataman
için seni Girit'te bıraktım.
6 İhtiyar eleştirilecek bir yanı olmayan, tek karılı biri olsun. Çocukları imanlı olmalı,
ahlaksızlıkla suçlanan ya da asi davranışlar sergileyen çocuklar olmamalı.
7 Çünkü gözetmen, Tanrı evinin kâhyası olarak, lekesiz olmalı. Kendini beğenmiş, tez
öfkelenen, şarap düşkünü, zorba, haksız kazanç peşinde koşan açgözlü biri olmamalı.
8 Tersine konuksever, iyiliksever, aklı başında, adil, kutsal, kendine hâkim biri olmalı.
9 Sağlam öğretide teşvik edebilmek ve karşı çıkanları ikna edebilmek için öğretişe göre
sadık söze tutunmalı.
10 Çünkü asi, boşboğaz ve aldatıcı birçok kimse var. Özellikle sünnet yanlıları
bunlardandır.
11 Ağızlarının kapatılması gerek. Haksız kazanç uğruna, öğretmemeleri gereken şeyler
öğreterek bazı evleri tümüyle yıkıyorlar.
12 Onlardan biri, kendi peygamberlerinden biri, "Giritliler hep yalancıdır, azgın
canavarlar, tembel oburlardır" demiştir.
13-14 Bu tanıklık doğrudur. Bu nedenle, Yahudi masallarına, gerçekten sapan adamların
buyruklarına kulak asmamaları ve imanda sağlam durmaları konusunda onları keskin
bir dille uyar.
15 Temiz olanlar için her şey temizdir, ama kirli ve imansız olanlar için hiçbir şey
temiz değildir. Çünkü onların hem düşünceleri hem de vicdanları kirlenmiştir.
16 Tanrı'yı bildiklerini açıkça söylerler, ama yaptıklarıyla O'nu inkâr ederler. İğrenç, söz
dinlemez ve hiçbir iyi iş için uygun değildirler.

2

1 Ama sen sağlam öğretiye uygun olan şeyleri söyle.
2 Yaşlı erkekler ölçülü, ağırbaşlı, aklı başında, imanda, sevgide ve sabırda sağlam
olsunlar.
3 Aynı şekilde yaşlı kadınlar davranışlarında saygın olsunlar. İftiracı, şaraba tutsak
olmayıp iyilik öğretmenleri olsunlar.
4 Öyle ki, genç kadınlara kocalarını, çocuklarını sevmeyi,
5 aklı başında, erdemli, iyiliksever birer ev kadını olmayı ve kocalarına boyun eğmeyi
öğretebilsinler. Böylelikle Tanrı sözü kötülenmez.
6 Aynı şekilde, genç erkekleri de aklı başında olmaya özendir.
7 İyi olanı yaparak her şeyde örnek ol. Öğretişindeki dürüstlük, ciddiyet ve sağlamlık
gözüksün.
8 Öyle ki, sana karşı çıkan, sağlam öğretişinden ötürü hakkımızda söyleyecek kötü hiçbir
şey bulamasın ve utansın.

* **1:1** "Mesih" kelimesi, "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir.

9 Hizmetkârları, her konuda efendilerine tabi olmaya teşvik et. Efendilerini hoşnut
etsinler, onlarla ters düşmesinler.
10 Hırsızlık yapmasınlar, tümüyle güvenilir olduklarını göstersinler. Böylece Kurtarıcımız
Tanrı'nın öğretisini her bakımdan çekici hale getirsinler.
11 Çünkü Tanrı'nın tüm insanlığa kurtuluş getiren lütfu göründü.
12 Bu lütuf, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddederek bu çağda ölçülü, doğru, tanrısal
bir hayat sürmemiz için bizi eğitiyor.
13-14 Bizi tüm kötülüklerden kurtarmak, arıtıp kendisine ait, iyi işlerde gayretli bir halk
yapmak üzere kendisini bizim için feda eden büyük Tanrımız ve Kurtarıcımız Yeşua
Mesih'in kutlu umudunu, yücelik içinde görünmesini bekliyoruz.
15 Bunları tam bir yetkiyle söyle, teşvik et ve azarla. Kimse seni küçümsemesin.

3

1 Yöneticilere ve yönetimlere tabi olmaları, söz dinlemeleri, her iyi işe hazır olmaları
gerektiğini imanlılara hatırlat.
2 Kimseyi kötülemesinler. Kavgacı değil, uysal olsunlar. Herkese karşı tam bir
alçakgönüllülük göstersinler.
3 Çünkü biz de bir zamanlar akılsız, söz dinlemez, aldanan, çeşitli arzulara ve
zevklere hizmet eden, kin ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret dolu ve birbirimizden
nefret eden kişilerdik.
4 Ama Kurtarıcımız Tanrı'nın iyiliği ve insanlığa olan sevgisi ortaya çıktı.
5 Kendi yaptığımız doğru işlerle değil, merhametine göre, yeniden doğuş yıkamasıyla ve
Kutsal Ruh'la yenileyerek bizi kurtardı.
6 Kutsal Ruhu'nu Kurtarıcımız Yeşua Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktü.
7 Öyle ki, O'nun lütfuyla aklanmış olarak sonsuz hayat umuduna göre mirasçılar
olalım.
8 Bu söz sadıktır. Tanrı'ya iman edenlerin, iyi işleri sürdürmede gayretli olmaları için
bu konuları güvenle teyit etmeni istiyorum. Bunlar insan için iyi ve faydalıdır.
9 Ama akılsız tartışmalardan, soyağacı çekişmelerinden, Yasa'yla ilgili kavgalardan
kaçının. Çünkü bunlar yararsız ve boştur.
10 Birinci ve ikinci uyarıdan sonra bölücü kişiden uzak dur.
11 Böyle birinin sapmış olduğunu, günah işleyerek kendi kendini mahkûm etmiş
olduğunu bilirsin.
12 Artemas'ı ya da Tihikos'u sana gönderdiğim zaman, Nikopolis'e, yanıma gelmeye
gayret et. Çünkü kışı orada geçirmeye karar verdim.
13 Hukukçu Zenas'ı ve Apollos'u yolcu ederken bir eksiklerinin olmamasına dikkat et.
14 Bizimkiler de kendilerini iyi işlere vermeyi öğrensinler. Böylece temel ihtiyaçları
karşılamış ve verimsiz olmamış olurlar.
15 Yanımdakilerin hepsi sana selam eder. İmanda bizi sevenlere selam söyleyin.
Lütuf hepinizle birlikte olsun. Amin.

FİLİMON

1 Mesih* Yeşua'nın tutuklusu olan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan sevgili
emektaşımız Filimon'a,
2 sevgili Afiya'ya, mücadele arkadaşımız Arhippus'a ve senin evinde bulunan kiliseye:
3 Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.
4-5 Dualarımda seni anıyor, Efendi Yeşua'ya ve bütün kutsallara karşı beslediğin
sevgiyi ve imanını duydukça Tanrım'a her zaman şükrediyorum.
6 Mesih Yeşua'da sahip olduğumuz her iyi şeyin bilgisiyle imandan gelen paydaşlığının
etkin olması için dua ediyorum.
7 Çünkü senin sevginle büyük sevinç ve teselli bulduk. Çünkü kutsalların yürekleri
senin sayende tazelendi kardeşim.
8 Bu nedenle, uygun olanı sana buyurmaya Mesih'te tam cesaretim olduğu halde,
9 yine de, Mesih Yeşua'nın tutuklusu olan ben yaşlı Pavlus sevgi adına sana rica
etmeyi yeğliyorum.
10 Tutukluluğumda kendisine baba olduğum oğlum Onisimos† için sana ricada
bulunuyorum.
11 Bir zamanlar sana faydasızdı; ama şimdi hem sana hem de bana faydalıdır.
12 Onu sana geri gönderiyorum. Kendisini benim yüreğim gibi kabul et.
13 Müjde uğruna tutukluluğumda senin yerine bana hizmet etmesi için onu yanımda
tutmak isterdim.
14 Ama senin rızan olmadan hiçbir şey yapmak istemedim. Öyle ki, iyiliğin
zorunluluktan değil, gönülden olsun.
15 Belki de bir süre senden ayrı kalmasının nedeni onu kalıcı olarak geri alman içindi.
16 O artık bir köle değil, köleden üstündür; özellikle benim için sevgili bir kardeştir. Hele
senin için hem bedende hem de Efendi'de bir kardeştir.
17 Eğer beni paydaşın sayıyorsan, kendisini beni kabul eder gibi kabul et.
18 Eğer sana herhangi bir konuda haksızlık etmiş ya da bir borcu varsa, bunu benim
hesabıma yaz.
19 Ben Pavlus bunu kendi elimle yazıyorum, sana ben ödeyeceğim. Kaldı ki, kendi
canın için bana borçlu olduğunu söylememe bile gerek yok.
20 Evet, kardeşim, Efendi'de beni sevindir. Yüreğimi Efendi'de tazele.
21 Sözümü dinleyeceğine güvenerek ve söylediklerimden fazlasını da yapacağını bilerek
sana yazıyorum.
22 Ayrıca benim için bir misafir odası hazırla. Dualarınızla size geri döneceğimi
umuyorum.
23 Mesih Yeşua'da tutukluluk arkadaşım Epafras,
24 emektaşım Markos, Aristarhus, Dimas ve Luka sana selam ederler.
25 Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun! Amin.

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi, "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:10** Onesimos "yararlı" anlamına gelir.

İBRANİLER

1 Tanrı eskiden peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollarla atalarımıza
konuştu.
2 Bu son günlerde her şeye mirasçı atadığı ve aracılığıyla dünyaları yarattığı Oğlu'yla
bize konuşmuştur.
3 Oğul, O'nun yüceliğinin ışıltısı, Tanrı özünün tam suretidir. Güçlü sözüyle her şeyi bir
arada tutar. Günahlarımızdan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde Heybetli'nin sağında
oturdu.
4 Meleklerden ne denli daha harika bir adı miras aldıysa, onlardan o denli daha
üstün oldu.
5 Çünkü Tanrı hiçbir zaman meleklerinden birine,
"Sen benim Oğlum'sun.
Bugün senin baban oldum."✡
Ya da,
"O'na Baba olacağım,
O da bana Oğul olacak"✡ demiş midir?
6 Yine Tanrı ilk doğanı dünyaya getirirken, "Tanrı'nın bütün melekleri O'na tapınsın"✡
diyor.
7 Melekler için şöyle diyor:
"Kendi meleklerini rüzgârlar,
ve hizmetkârlarını ateş alevi yapar."✡
8 Ama Oğul için şöyle diyor,
"Ey Tanrı, tahtın sonsuza dek kalıcıdır.
doğruluk asası Krallığının asasıdır.
9 Doğruluğu sevdin, kötülükten nefret ettin.
Bu nedenle Tanrı, senin Tanrın,
seni arkadaşlarından daha çok sevinç yağıyla meshetti."✡
10 Ve,
"Ey Efendi, başlangıçta yeryüzünün temelini sen attın.
Gökler senin ellerinin işleridir.
11 Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın.
Hepsi bir giysi gibi eskiyecek.
12 Onları kaftan gibi düreceksin,
ve değiştirilecekler.
Ama sen hep aynısın,
senin yılların tükenmeyecektir."✡
13 Tanrı hiçbir zaman meleklerinden birine,
"Düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek,
sağımda otur"✡ demiş midir?
14 Meleklerin tümü, kurtuluşu miras alacak olanlara hizmet etmek üzere gönderilmiş
görevli ruhlar değil midir?

2

1 İşte bu nedenle, akıntıya kapılıp sürüklenmemek için duyduklarımıza daha çok dikkat
etmeliyiz.

✡ **1:5** MEZMURLAR 2:7 ✡ **1:5** 2. SAMUEL 7:14; 1. TARİHLER 17:13 ✡ **1:6** YASA'NIN TEKRARI 32:43 ✡ **1:7** MEZMURLAR 104:4 ✡ **1:9** MEZMURLAR 45:6-7 ✡ **1:12** MEZMURLAR 102:25-27 ✡ **1:13** MEZMURLAR 110:1

2 Çünkü melekler aracılığıyla söylenen söz sabit kılındıysa, her suç ve itaatsizlik hak
ettiği karşılığı aldıysa,
3 bu kadar büyük bir kurtuluşu umursamazsak nasıl kurtulabiliriz? O kurtuluş
başlangıçta Efendi aracılığıyla söylendi, işitenler tarafından bize doğrulandı.
4 Tanrı da kendi isteği uyarınca belirtilerle, harikalarla, çeşitli güçlü işleriyle ve Kutsal
Ruh'un armağanlarıyla buna tanıklık etmiyor mu?
5 Çünkü Tanrı, sözünü ettiğimiz gelecek dünyayı meleklere tabi kılmadı.
6 Ama biri bir yerde şöyle tanıklık etmiştir:

"İnsan nedir ki onu düşünesin?
Ya da insanoğlu ne ki, onu önemseyesin?
7 Onu meleklerden biraz aşağı kıldın.
Onu yücelik ve onurla taçlandırdın.*
8 Her şeyi onun ayaklarının altına tabi kıldın."✡

Çünkü Tanrı her şeyi insana tabi kılmakla, ona tabi olmayan hiçbir şey bırakmadı. Ama
şimdi henüz her şeyin ona tabi kılınmış olduğunu görmüyoruz.
9 Ama meleklerden biraz aşağı kılınmış olanı, Yeşua'yı, Tanrı'nın lütfuyla herkes için
ölümü tatsın diye, ölüm acısı nedeniyle yücelik ve onurla taçlandırılmış olarak görüyoruz.
10 Çünkü birçok çocuğu yüceliğe getirirken, onların kurtuluş öncüsünü acılarla
yetkinliğe erdirmesi, her şeyi kendisi için ve kendisi aracılığıyla var eden Tanrı'ya
uygun olandı.
11 Çünkü kutsal kılan da kutsal kılınanlar da aynı özdendir. Bu nedenle, onlara
kardeşler,† diye çağırmaktan utanmıyor.
12 Şöyle diyor:

"Adını kardeşlerime bildireceğim.
Topluluğun içinde seni ilahilerle öveceğim."✡

13 Yine, "O'na güveneceğim." "İşte ben ve Tanrı'nın bana verdiği çocuklar"✡ diyor.
14 Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için Yeşua, ölüm gücüne sahip olanı, yani
İblis'i, ölüm yoluyla hiçe indirmek için onlarla aynı insan yapısını aldı.
15 Bunu, hayatları boyunca ölüm korkusuyla tutsaklık altında olanların hepsini özgür
kılmak için yaptı.
16 Kesin olarak O, meleklere değil, Avraham'ın soyundan‡ olanlara yardım ediyor.
17 Bu nedenle, her şeyde kardeşleri gibi olması gerekiyordu. Öyle ki, halkın günahlarına
kefaret etmek üzere Tanrı'ya ilişkin şeylerde merhametli ve sadık bir başkâhin olsun.
18 Çünkü kendisi acı çekip denendiğinden, denenenlere yardım edebilir.

3

1 Bu nedenle, göksel çağrıya paydaş olan kutsal kardeşlerim, açıkça dile getirdiğimiz
inancın elçisi ve başkâhini olan Yeşua'yı düşünün.
2 Moşe Tanrı'nın bütün evinde nasıl Tanrı'ya sadık kaldıysa, Yeşua da kendisini
atayana sadıktır.
3 Çünkü evi yapan nasıl evden daha çok saygı görürse, Yeşua da Moşe'den daha büyük
yüceliğe layık sayıldı.
4 Her evi yapan biri vardır, ama her şeyi yapan Tanrı'dır.
5 Gerçekten de Moşe, sonradan söylenecek olan şeylere tanıklık etmek üzere Tanrı'nın
bütün evinde bir hizmetkâr olarak sadıktı.

---

* **2:7** TR "ve onu ellerinizin işlerinin üzerine koydun" ekler ✡ **2:8** MEZMURLAR 8:4-6 † **2:11** Burada ve bağlamın izin verdiği "kardeşler" kelimesi de doğru bir şekilde "kardeşler" veya "kardeşler" olarak çevrilebilir. ✡ **2:12** MEZMURLAR 22:22 ✡ **2:13** YEŞAYA 8:18 ‡ **2:16** veya tohum

6 Ancak Mesih,* O'nun evi üzerinde Oğul olarak sadıktır. Eğer güvenimizi ve
yücelttiğimiz umudu sonuna dek sıkı tutarsak, O'nun evi bizleriz.
7 Bu nedenle, Kutsal Ruh'un dediği gibi,
"Bugün eğer O'nun sesini duyarsanız,
8 çölde sınanma gününde, başkaldırıda olduğu gibi,
yüreğinizi katılaştırmayın.
9 Ataların beni orada sınayıp denediler.
Ve kırk yıl boyunca işlerimi gördüler.
10 Bu nedenle o kuşaktan hoşnut değildim,
ve dedim ki, 'Yürekleri hep sapar
ve onlar yollarımı bilmediler.
11 Gazabımda ant içtiğim gibi,
dinlenmeme girmeyecekler.' "✡
12 Kardeşler, dikkat edin, hiçbirinizde diri Tanrı'dan uzaklaşan imansızlığın kötü yüreği
bulunmasın.
13 Ancak, "Gün bugündür" denildikçe birbirinizi günden güne teşvik edin. Öyle ki,
hiçbiriniz günahın aldatıcılığıyla katılaşmasın.
14 Çünkü güvenimizi başından sonuna dek sıkı tutarsak, Mesih'e paydaş olmuş oluruz.
15 Söylenmiş olduğu gibi,
"Bugün O'nun sesini duyarsanız,
başkaldırıda olduğu gibi yüreklerinizi katılaştırmayın."✡
16 İşittikleri zaman başkaldıranlar kimlerdi? Moşe önderliğinde Mısır'dan çıkanların
hepsi değil mi?
17 Kırk yıl boyunca kimlerden hoşnut değildi? Günah işleyip cesetleri çöle
serilenlerden değil mi?
18 Dinlenmeme girmeyeceklerine dair itaat etmeyenlerden başka kime ant içti?
19 İmansızlıklarından ötürü içeri giremediklerini görüyoruz.

4

1 Bu nedenle, herhangi birinizin O'nun dinlenmesine girme vaadinden mahrum
kalmasından korkalım.
2 Çünkü onlar gibi bize de iyi haber bildirildi. Ama onlar duydukları sözü imanla
birleştirmediklerinden bunun kendilerine bir faydası olmadı.
3 Çünkü biz iman edenler o dinlenmeye gireriz. Çünkü Tanrı şöyle demiştir:
"Gazabımda ant içtiğim gibi, benim dinlenmeme girmeyecekler."✡ Bununla birlikte
O'nun işleri dünyanın kuruluşundan beri bitmiştir.
4 Çünkü yedinci günle ilgili bir yerde şunu demiştir: "Tanrı bütün işlerinden yedinci
günde dinlendi."✡
5 Yine bu yerde şöyle diyor: "Benim dinlenmeme girmeyecekler."✡
6 Görüyoruz ki, bazılarının oraya gireceği kesindir. Daha önce iyi haberi duymuş
olanlar itaatsizlik nedeniyle içeri giremediler.
7 Bu nedenle Tanrı, çok uzun bir süre sonra David'in aracılığıyla "bugün" diyerek yeni
bir gün belirliyor. Önceden söylendiği gibi,
"Bugün O'nun sesini duyarsanız,
yüreğinizi katılaştırmayın."✡
8 Çünkü eğer Yeşu onlara dinlenme vermiş olsaydı, Tanrı bundan sonra başka bir
günden söz etmezdi.

---

* **3:6** "Mesih" "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. ✡ **3:11** MEZMURLAR 95:7-11 ✡ **3:15** MEZMURLAR 95:7-8
✡ **4:3** MEZMURLAR 95:11 ✡ **4:4** YARATILIŞ 2:2 ✡ **4:5** MEZMURLAR 95:11 ✡ **4:7** MEZMURLAR 95:7-8

9 Bu nedenle, Tanrı'nın halkı için bir Şabat dinlenmesi kalıyor.
10 Tanrı işlerinden nasıl dinlendiyse, O'nun Şabat dinlenmesine girenler de kendi
işlerinden öyle dinlenir.
11 Bu nedenle, hiçbirinizin aynı itaatsizlik örneğini izlememesi için, o dinlenmeye
girmeye gayret edelim.
12 Çünkü Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir ve iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Canla
ruhu, ilikle eklemleri birbirinden ayıracak kadar deler, yüreğin düşüncelerini ve
niyetlerini ayırt eder.
13 O'nun önünde hiçbir yaratık gizlenemez. Kendisine hesap vereceğimiz Tanrı'nın
gözünde her şey çıplak ve açıktır.
14 Gökleri aşmış olan büyük başkâhinimiz Tanrı Oğlu Yeşua varken, açıkça dile
getirdiğimiz inancı sıkı tutalım.
15 Çünkü zayıflıklarımızı hissedemeyen bir başkâhinimiz yoktur; tersine, her bakımdan
bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiş bir başkâhinimiz vardır.
16 Bu nedenle, lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, ihtiyaç anında merhamet
alalım ve lütuf bulalım.

5

1 İnsanlar arasından alınan her başkâhin, günahlara karşılık hem sunular hem de
kurbanlar sunmak üzere Tanrı'yla ilgili işlerde insanlar için atanır.
2 Başkâhin bilgisiz ve yoldan sapanlara yumuşak davranabilir, çünkü kendisi de
zayıflıkla kuşatılmıştır.
3 Bu nedenle, halk için olduğu gibi, kendisi için de günahlara karşılık kurbanlar
sunmak zorundadır.
4 Kimse bu onuru kendi kendine alamaz; ama başkâhin Aron gibi, Tanrı tarafından
çağrılmalıdır.
5 Böylece Mesih de başkâhin olmak için kendini yüceltmedi, ama O'na,

"Sen benim Oğlum'sun,
bugün sana Baba oldum"✡

diyen Tanrı O'nu yüceltti.

6 Başka bir yerde de dediği gibi,

"Melkisedek düzenine göre,
sen sonsuza dek kâhinsin."✡

7 Mesih, bedende olduğu günlerde kendisini ölümden kurtaracak güçte olan Tanrı'ya
büyük feryat ve gözyaşlarıyla dualar ve dilekler sundu ve tanrısal korkusu nedeniyle
işitildi.
8 Oğul olduğu halde, çektiği acılarla itaati öğrendi.
9 Kusursuz kılınarak, kendisine itaat eden herkes için sonsuz kurtuluşun öncüsü oldu.
10 Tanrı tarafından Melkisedek düzenine göre başkâhin olarak adlandırıldı.
11 O'nun hakkında söylenecek çok söz var, ama kulaklarınız ağırlaştığı için açıklaması zor.
12 Çünkü bu zamana dek öğretmen olmanız gerekirken, Tanrı vahiylerinin temel
ilkelerini yeni baştan size öğretecek birine ihtiyacınız var. Katı yiyeceğe değil, süte
ihtiyacınız var.
13 Çünkü sütle beslenen herkes doğruluk sözünde deneyimli değildir, çünkü bebektir.
14 Ama katı yiyecek, yetişkinler içindir; onlar iyi ve kötüyü ayırt etmek üzere
duyularını alıştırmayla eğitmiş kişilerdir.

✡ **5:5** MEZMURLAR 2:7 ✡ **5:6** MEZMURLAR 110:4

6

1-2 Bu nedenle, Mesih'in ilk ilkelerinin öğretisini bırakıp ölü işlerden tövbe, Tanrı'ya
iman, vaftiz öğretisi, el koyma, ölüler ve sonsuz yargıyla ilgili konuların temelini yeni
baştan atmadan yetkinliğe doğru ilerleyelim.
3 Tanrı izin verirse, bunu yapacağız.
4-6 Çünkü bir kez aydınlatılmış, göksel armağanı tatmış, Kutsal Ruh'a ortak edilmiş,
Tanrı sözünün iyiliğini ve gelecek çağın güçlerini tatmış oldukları halde düşmüş olanlara
gelince, onları yeniden tövbe için yenilemek olanaksızdır. Çünkü Tanrı'nın Oğlu'nu
kendileri için yeniden çarmıha geriyorlar, O'nu herkesin önünde açıkça aşağılıyorlar.
7 Üzerine sık sık yağan yağmuru içen ve kimler için işleniyorsa onlara yararlı ürün veren
toprak, Tanrı tarafından bereketlenir;
8 ama toprak diken ve devedikeni taşıyorsa, reddedilir; sonu yakılmak üzere olan
lanetlenmeye yakındır.
9 Ama ey sevgililer, böyle konuşmamıza rağmen sizin durumunuzun daha iyi
olduğuna, kurtuluşa eşlik eden şeyleriniz hakkında eminiz.
10 Çünkü Tanrı adaletsiz değildir ki, sizin işinizi, kutsallara hizmet ederek ve hâlâ
hizmet etmeye devam ederek O'nun adına gösterdiğiniz sevgi emeğinizi unutsun.
11 Dileğimiz, umudunuzun tam doluluğa ulaşması için her biriniz sonuna dek aynı
gayreti göstersin.
12 Tembel olmayın, vaat edilenleri iman ve sabır yoluyla miras alanları örnek alın.
13 Tanrı Avraham'a vaat ettiği zaman, daha üstün birinin üzerine ant içemediğinden,
kendi üzerine ant içerek şöyle dedi:
14 "Kesinlikle seni kutsadıkça kutsayacağım ve soyunu çoğalttıkça çoğaltacağım."✡
15 Böylece Avraham sabırla dayandıktan sonra vaadi elde etti.
16 Gerçekten de insanlar daha üstün birinin üzerine ant içerler. Onlar için ant,
söylenenleri doğrular ve her tartışmayı sona erdirir.
17 Böylece Tanrı, amacının değişmezliğini vaadin mirasçılarına daha açık biçimde
göstermek istediği için antla araya girdi.
18 Öyle ki, önümüze konan umuda tutunmak için sığınan bizler, Tanrı'nın yalan
söylemesi olanaksız olan iki değişmez şey aracılığıyla, büyük cesaret bulalım.
19 Sahip olduğumuz bu umut, can için gemi çapası gibi emin ve sarsılmazdır, perdenin
ardındaki iç bölmeye girer.
20 Melkisedek düzenine göre sonsuza dek başkâhin olan Yeşua bizim için öncü olarak
oraya girdi.

7

1 Çünkü Şalem Kralı, bu Melkisedek yüce Tanrı'nın kâhiniydi. Kralları kıyıma
uğratmaktan dönen Avraham'ı karşılamış ve onu kutsamıştı.
2 Avraham da ona her şeyin ondalığını verdi. Melkisedek, adının tercümesi, ilkin
"Doğruluk Kralı"; sonra da "Şalem Kralı", yani "Esenlik Kralı" dır.
3 Babasız, annesiz, soyağacı yoktur. Ne günlerinin başlangıcı, ne de hayatının sonu
vardır, ancak Tanrı'nın Oğlu'na benzer kılınmış olarak sürekli kâhin olarak kalır.
4 Şimdi, büyük ata Avraham'ın kendisine ganimetin en iyi kısmından ondalık verdiği
bu adamın ne kadar büyük olduğunu bir düşünün!
5 Levioğulları'ndan olup kâhinlik görevini alanlar, Kutsal Yasa'ya göre halktan, yani
kendi kardeşlerinden ondalık toplamak için buyruk almışlardır. Onlar da Avraham'ın
bedeninden çıkmışlardır.
6 Ama onların soyundan gelmeyen Melkisedek Avraham'dan ondalık almış ve
vaatlere sahip olan kişiyi kutsamıştır.

✡ **6:14** YARATILIŞ 22:17

7 Ancak daha küçük olanın daha büyük olan tarafından kutsandığı tartışmasızdır.
8 Burada ölümlüler ondalık alıyor, orada ise yaşadığına tanıklık edilen biri ondalık
alıyor.
9 Ondalık alan Levi'nin bile Avraham aracılığıyla ondalık verdiğini söyleyebiliriz.
10 Çünkü Melkisedek Avraham'la karşılaştığında, Levi daha atasının bedenindeydi.
11 Eğer yetkinlik Levili kâhinler aracılığıyla olsaydı -çünkü halk bu kâhinlik altında
Yasa'yı almıştır- Aron düzenine göre değil de, Melkisedek düzenine göre başka bir kâhinin
çıkmasından söz etmeye ne gerek vardı?
12 Çünkü kâhinlik değişince, Yasa'nın da zorunlu olarak değişmesi gerekir.
13 Kendisi için bu sözlerin söylendiği kişi başka bir oymaktandır. Bu oymaktan hiç
kimse sunak hizmetinde bulunmamıştır.
14 Çünkü Efendimiz'in Yahuda oymağından çıktığı bellidir. Moşe bu oymaktan söz
ederken kâhinlere yönelik hiçbir şey söylemedi.
15 Melkisedek'e benzer başka bir kâhinin ortaya çıktığından, artık dediğimiz çok daha
bellidir.
16 Bu kişi, Yasa'nın soyla ilgili buyruğuna göre değil, sonsuz hayatın gücüne göre kâhin
olmuştur.
17 Çünkü,
"Melkisedek düzenine göre,
sen sonsuza dek kâhinsin"✡
diye tanıklık edilmiştir.
18 Önceki buyruk, zayıf ve yararsız olduğu için geçersiz kılındı.
19 Çünkü Yasa hiçbir şeyi yetkinliğe erdiremedi. Bunun yerine, aracılığıyla Tanrı'ya
yaklaştığımız daha üstün bir umut getirildi.
20 O da antsız kâhin olmadı.
21 Ötekiler ant içmeden kâhin olmuşlardı. Ama O kendisine, şu sözü bildirenin andıyla
kâhin oldu:
"Efendi ant içti, fikrini değiştirmez,
'Melkisedek düzenine göre,
sen sonsuza dek kâhinsin.' "✡
22 Böylece Yeşua daha iyi bir andın teminatı olmuştur.
23 Gerçekten de birçok kâhin yetişmiştir. Çünkü ölüm onların sürekli kâhinlik etmelerine
engel oluyordu.
24 Ama O, sonsuza dek yaşadığı için kâhinliği değişmez.
25 Bu nedenle, kendisi aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları sonuna dek kurtarmaya
yeterlidir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.
26 Bize böyle bir başkâhin gerekliydi: Kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkârlardan ayrılmış
ve göklerden daha yücelere çıkarılmış.
27 O, öbür başkâhinler gibi, önce kendi günahları, sonra da halkın günahları için her gün
kurbanlar sunmaya ihtiyaç duymaz. Çünkü kendini sunduğu zaman, bunu ilk ve son
defa yaptı.
28 Çünkü Yasa, zayıflıkları olan insanları başkâhin atamaktadır. Ama Yasa'dan sonra
gelen ant sözü, sonsuza dek kusursuz kılınmış Oğul'u atamıştır.

8

1 Söylediğimiz şeylerde, ana nokta şudur: Göklerde, Heybetli Olan'ın tahtının sağında
oturan öyle bir başkâhinimiz var ki,
2 insanın değil, Efendi'nin kurduğu asıl tapınma çadırında görev yapmaktadır.

✡ **7:17** MEZMURLAR 110:4 ✡ **7:21** MEZMURLAR 110:4

3 Çünkü her başkâhin hem sunular hem de kurbanlar sunmak üzere atanır. Bu
nedenle, bu başkâhinin de sunacak bir şeyi olması gerekir.
4 Eğer kendisi yeryüzünde olsaydı, kâhin olamazdı. Kutsal Yasa'ya göre sunular
sunanlar var.
5 Bu kâhinler göklerdekilerin bir benzeri ve gölgesi olanda hizmet ediyorlar. Nasıl ki,
Moşe çadırı kurmak üzereyken Tanrı tarafından şöyle uyarıldı: "Her şeyi sana dağda
gösterilen örneğe göre yapacaksın."✡
6 Şimdiyse, Mesih daha iyi vaatler üzerine kurulmuş daha iyi bir antlaşmanın aracısı
olduğu kadar, daha üstün bir hizmeti de elde etti.
7 Çünkü o ilk antlaşma kusursuz olsaydı, ikincisine gerek kalmazdı.
8 Ne var ki, onları kusurlu bulan Tanrı şöyle diyor:
" 'İşte,* İsrael evi ve Yahuda eviyle
yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor'
diyor Efendi.
9 'Onları Mısır diyarından çıkarmak için
ellerinden tuttuğum gün
atalarıyla yaptığım antlaşma gibi değil,
çünkü onlar antlaşmamda durmadılar,
ben de onları umursamadım' diyor Efendi.
10 'O günlerden sonra İsrael eviyle
yapacağım antlaşma şudur' diyor Efendi,
'Yasalarımı zihinlerine yerleştireceğim,
yüreklerine de yazacağım.
Ben onların Tanrısı olacağım,
onlar da benim halkım olacak.
11 Hiç kimse yurttaşına,†
ve hiç kimse kardeşine,
Efendi'yi tanı diye öğretmeyecek.
Çünkü küçüğünden büyüğüne hepsi beni tanıyacak.
12 Çünkü haksızlıklarına karşı merhametli olacağım,
Günahlarını ve suçlarını artık hatırlamayacağım.' "✡
13 Tanrı, "Yeni bir antlaşma" demekle ilkini eski kılmıştır. Eskiyip yaşlanansa yok
olmaya yakındır.

9

1 Şimdi ilk antlaşmanın bile ilahi hizmet kuralları ve dünyasal bir tapınağı vardı.
2 Çünkü kurulmuş bir çadır vardı. Kutsal Yer denen birinci bölümde kandillik, masa
ve sergi ekmeği vardı.
3 İkinci perdeden sonra Kutsallar Kutsalı denen iç çadır vardı.
4 Altın bir buhur sunağı ve her yanı altınla kaplı Antlaşma Sandığı oradaydı. Sandığın
içinde altından yapılmış bir man testisi, Aron'un tomurcuklanmış asası ve antlaşma
levhaları vardı.
5 Sandığın üzerinde, şimdi ayrıntılarına giremeyeceğimiz, Merhamet Kapağı'nı
gölgeleyen yüce Keruvlar bulunuyordu.
6 Şimdi her şey bu şekilde hazırlandıktan sonra kâhinler sürekli dış bölüme girip
hizmetlerini yerine getirirler.
7 Ancak ikinci çadıra yılda bir kez yalnız başkâhin girebilir. O da, kendisi ve halkın
işlediği suçları için sunduğu kan olmaksızın giremez.

✡ **8:5** ÇIKIŞ 25:40 * **8:8** "ἰδοὺ" kelimesinden gelen "İşte", bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. † **8:11** TR, "yurttaş" yerine "komşu" der ✡ **8:12** YEREMYA 31:31-34

8 Kutsal Ruh birinci çadır yerinde durdukça, Kutsal Yer'e giden yolun henüz
görünmediğini işaret ediyor.
9 Bu, şimdiki çağ için bir simgedir; sunulan kurbanlarla sunuların tapınan insanın
vicdanını kusursuzlaştıramadığını gösteriyor.
10 Bunlar yalnızca yiyecek, çeşitli yıkanmalar ve bedensel kurallardır; yeni düzen
gelene kadar geçerlidir.
11 Ama Mesih, gelecek iyi şeylerin başkâhini olarak gelmiş, elle yapılmamış, yani bu
yaratılıştan olmayan daha büyük ve daha yetkin çadırdan geçmiştir.
12 Tekelerle danaların kanıyla değil, kendi kanıyla, sonsuz kurtuluşu sağlayarak Kutsal
Yer'e ilk ve son kez girdi.
13 Tekelerle boğaların kanı ve serpilen düve külü murdar olanları kutsal kılıyor,
bedensel açıdan temizliyorsa,
14 sonsuz Ruh aracılığıyla kendini eksiksiz olarak Tanrı'ya sunmuş olan Mesih'in
kanının, diri Tanrı'ya hizmet edebilmek için vicdanınızı ölü işlerden arındıracağı çok
daha kesin değil midir?
15 Bu nedenle, çağrılanların sonsuz miras vaadini alabilmeleri için Mesih yeni
antlaşmanın aracısı oldu. İlk antlaşma altında işlenen suçlardan kurtarmak için bir ölüm
meydana geldi.
16 Bir yerde vasiyetin uygulanabilmesi için vasiyet edenin ölmüş olması gerekir.
17 Çünkü vasiyet ancak ölümden sonra yürürlüktedir. Çünkü vasiyet eden yaşadığı
sürece, vasiyet asla yürürlükte değildir.
18 Bu nedenle, ilk antlaşma bile kan olmaksızın adanmamıştır.
19 Moşe, Kutsal Yasa'ya göre bütün halka her buyruğunu söyledikten sonra su, al
yapağı, mercanköşkotu ile danaların ve tekelerin kanını alıp hem kitabın hem de bütün
halkın üzerine serpti.
20 "Tanrı'nın size buyurduğu antlaşmanın kanı budur"✡ dedi.
21 Aynı şekilde çadırın ve bütün hizmet kaplarının üzerine kan serpti.
22 Yasa'ya göre hemen her şey kanla temiz kılınır ve kan dökülmeden bağışlama olmaz.
23 Bu nedenle, göklerdeki şeylerin örneklerinin bunlarla, göksel şeylerin kendilerinin ise
bunlardan daha iyi kurbanlarla temiz kılınması gerekliydi.
24 Çünkü Mesih, aslının örneği olan elle yapılmış kutsal yere girmedi, ancak şimdi
bizim için Tanrı'nın önünde görünmek üzere asıl göğe girdi.
25 Başkâhinin her yıl kendisine ait olmayan kanla kutsal yere girdiği gibi, Mesih'in
kendisini tekrar tekrar kurban etmesi de söz konusu değildir.
26 Böyle olsaydı, dünyanın kuruluşundan beri Mesih'in tekrar tekrar acı çekmesi
gerekirdi. Ama şimdi, çağların sonunda, bir kez kurban olarak günahı ortadan kaldırmak
için ortaya çıkmıştır.
27 İnsanın bir kez ölmesi, sonra da yargılanması kaçınılmazdır.
28 Aynı şekilde, birçoklarının günahlarını taşımak için bir kez kurban olan Mesih de,
ikinci kez, günahla uğraşmak için değil, kurtuluş için kendisini can atarak bekleyenlere
görünecektir.

10

1 Yasa gelecek iyi şeylerin yalnızca bir gölgesidir, asıl sureti değildir. Yasa, yıldan yıla
sürekli sundukları aynı kurbanlarla yaklaşanları asla kusursuz kılamaz.
2 Yoksa, tapınanlar bir kez arındıktan sonra artık vicdanlarında günah bilinci
olmayacağından, kurban sunmaya son vermezler miydi?
3 Tersine, bu kurbanlar yıldan yıla günahları hatırlatmaktadır.
4 Çünkü boğaların ve tekelerin kanının günahları ortadan kaldırması imkânsızdır.

✡ **9:20** ÇIKIŞ 24:8

5 Bu nedenle Mesih dünyaya gelirken şöyle diyor:
“Kurban ve sunu istemedin,
ama benim için bir beden hazırladın.
6 Günah için sunulan bütün yakmalık sunulardan ve kurbanlardan hoşnut olmadın.
7 Bunun üzerine şöyle dedim: ‘Kutsal Yazı tomarında
benim hakkımda yazılmış olduğu gibi,
senin isteğini yapmak üzere,
ey Tanrı, işte geldim.’ ”✡
8 İlk önce, “Kurbanları, sunuları, yakmalık sunuları ve günah sunularını istemedin ve bunlardan hoşnut olmadın” dedi. Ama bunlar Yasa’ya göre sunulması gereken sunulardır.
9 Sonra şöyle dedi: “İşte, senin isteğini yapmak üzere geldim.” İkinciyi kurmak için birinciyi ortadan kaldırıyor.
10 Yeşua Mesih’in bedeninin tek bir kez sunulmasıyla kutsal kılındık.
11 Gerçi her kâhin her gün ayakta durup hizmet eder ve günahları asla ortadan kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar.
12 Oysa Mesih günahlar için sonsuza dek geçerli tek bir kurban sunduktan sonra Tanrı’nın sağında oturdu.
13 O zamandan beri düşmanlarının ayaklarının altına serilmesini bekliyor.
14 Çünkü kutsal kılınanları tek bir sunuyla sonsuza dek kusursuz kılmıştır.
15 Kutsal Ruh da bize tanıklık ederek şöyle diyor:
16 “Efendi, ‘O günlerden sonra
onlarla yapacağım antlaşma şudur:
Yasalarımı yüreklerine koyacağım,
zihinleri üzerinde de onları yazacağım’ diyor.”✡
Sonra şöyle diyor,
17 “Onların günahlarını ve suçlarını artık hatırlamayacağım.”✡
18 Bunların bağışlandığı yerde, artık günah için sunuya ihtiyaç yoktur.
19-20 Öyleyse kardeşler, Yeşua’nın kanı aracılığıyla perdeden, kendi bedeninde bize adadığı yeni ve diri yoldan Kutsal Yer’e girmeye cesaretimiz vardır.
21 Tanrı’nın evinden sorumlu büyük bir kâhinimiz var.
22 Öyleyse, yüreklerimiz serpmeyle kötü vicdandan arınmış, bedenimiz temiz suyla yıkanmış olarak, tam bir iman ve içten bir yürekle yaklaşalım.
23 Açıkça dile getirdiğimiz umuda sımsıkı tutunalım. Çünkü vaat eden sadıktır.
24 Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl isteklendirebileceğimizi düşünelim.
25 Bazılarının alışkanlık edindiği gibi, bir araya gelmeyi bırakmayalım; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da cesaretlendirelim.
26 Gerçeği öğrendikten sonra kasıtlı olarak günah işlersek, artık günahlar için kurban kalmaz.
27 Ama yalnız yargının kaçınılmaz dehşetli beklenişi ve düşmanları yiyip bitirecek kızgın ateş kalır.
28 Moşe’nin Yasası’nı hiçe sayan, iki ya da üç tanığın sözü üzerine acımasızca öldürülür.
29 Tanrı’nın Oğlu’nu ayaklar altına alan, kendisini kutsal kılan antlaşma kanını bayağı sayan ve lütuf Ruhu’na hakaret eden bir insanın, ne kadar daha ağır bir cezaya layık görüleceğini sanırsınız?
30 Çünkü, “Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim”✡ diyeni biliyoruz. Yine, “Efendi halkını yargılayacak”✡ diyor.

✡ **10:7** MEZMURLAR 40:6-8 ✡ **10:16** YEREMYA 31:33 ✡ **10:17** YEREMYA 31:34 ✡ **10:30** YASA'NIN TEKRARI 32:35 ✡ **10:30** YASA'NIN TEKRARI 32:36; MEZMURLAR 135:14

31 Diri Tanrı'nın eline düşmek korkunç bir şeydir.
32 Aydınlandıktan sonra acılarla dolu büyük bir mücadeleye katlandığınız o eski günleri
hatırlayın.
33 Kimi zaman aşağılanarak, baskılara maruz kalıp seyirlik oldunuz, kimi zaman da
aynı durumda olanlarla ortak oldunuz.
34 Hem tutukluluğumda bana acıdınız hem de göklerde kendiniz için daha iyi ve kalıcı
bir mülkünüz olduğunu bilerek, mallarınızın yağmalanmasını sevinçle kabullendiniz.
35 Bu nedenle, büyük bir ödülü olan cesaretinizi yitirmeyin.
36 Çünkü Tanrı'nın isteğini yerine getirdikten sonra vaat edileni alabilmeniz için
sabıra ihtiyacınız vardır.
37 "Gelecek olan pek yakında gelecek,
ve gecikmeyecek.
38 Ama doğru kişi imanla yaşayacaktır.
Eğer geri çekilirse, canım ondan hoşnut olmayacak."✡
39 Ama biz mahvolmak için geri çekilenlerden değiliz, ancak canın kurtuluşu için iman
edenlerdeniz.

11

1 Şimdi iman, umut edilen şeylerin güvencesi, görünmeyen şeylerin kanıtıdır.
2 Eskiler bununla beğeni kazandılar.
3 Evrenin Tanrı'nın sözüyle kurulduğunu, böylece görülenlerin görünmeyenlerden
meydana geldiğini iman sayesinde anlıyoruz.
4 İmanla Habel Tanrı'ya Kain'den daha üstün bir kurban sundu ve bunun aracılığıyla
kendisinin doğru olduğuna dair tanıklık verildi, Tanrı onun armağanları hakkında
tanıklık etti; ve bu sayede, ölmüş olduğu halde, hâlâ konuşmaktadır.
5 Hanok ölümü tatmamak üzere imanı sayesinde götürüldü ve bulunamadı. Çünkü
Tanrı onu almıştı. Çünkü alınmadan önce Tanrı'yı hoşnut eden biri olduğuna tanıklık
edildi.
6 İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek imkânsızdır. Çünkü Tanrı'ya gelen kişi, O'nun
var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendirdiğine inanmalıdır.
7 İman sayesinde Noa, henüz görünmeyen olaylarla ilgili uyarıldı. Tanrısal korkuyla*
harekete geçti, ev halkını kurtarmak için bir gemi hazırladı. Bununla dünyayı yargıladı
ve imana göre olan doğruluğun mirasçısı oldu.
8 İman sayesinde Avraham miras olarak alacağı yere gitmek üzere çağrıldığında, itaat
etti. Nereye gittiğini bilmeden yola çıktı.
9 İman sayesinde vaat diyarında, kendinin olmayan bir ülkede, bir yabancı olarak
yaşadı. Aynı vaadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakov'la birlikte çadırlarda oturdu.
10 Çünkü temelleri olan, mimarı ve yapıcısı Tanrı olan kenti arıyordu.
11 İman sayesinde, Sarah bile hamile kalmak için güç buldu. Vaat edeni sadık
saydığından ileri yaşına rağmen bir çocuk dünyaya getirdi.
12 Bu nedenle, bedeni ölmüş hükmündeki bir adamdan, gökyüzündeki yıldızlar kadar
çok, deniz kıyısındaki kum kadar sayısız bir soy yetişti.
13 Bunların hepsi imanlı olarak öldüler. Vaatlere kavuşamadan onları uzaktan görüp
kucakladılar. Yeryüzünde yabancı ve misafir olduklarını açıkça dile getirdiler.
14 Çünkü böyle konuşanlar bir yurt aradıklarını açıkça ortaya koyuyorlar.
15 Gerçi çıktıkları ülkeyi düşünselerdi, geri dönmek için yeterince zamanları olurdu.
16 Ama onlar daha üstün bir yeri -yani göksel yurdu- arzuluyorlardı. Bunun içindir ki,
Tanrı onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor. Çünkü onlar için bir kent hazırladı.

✡ **10:38** HABAKKUK 2:3-4 * **11:7** veya saygı

17 Avraham denendiği zaman imanla İshak'ı kurban olarak sundu. Vaatleri
memnuniyetle almış olan, tek doğan† oğlunu kurban ediyordu.
18 Ona, "Senin soyun İshak'la sürecek"✡ demişti.
19 Bunun için, Tanrı'nın ölüleri bile diriltebileceğini düşündü. Böylece İshak'ı simgesel
şekilde ölümden geri aldı.
20 İman sayesinde İshak, Yakov'la Esav'ı gelecek olaylarla ilgili olarak kutsadı.
21 Yakov ölürken iman sayesinde Yosef'in oğullarının her birini kutsadı, değneğinin
ucuna yaslanarak tapındı.
22 Yosef ölümü yaklaştığında iman sayesinde İsrael'in çocuklarının ayrılışını anlattı ve
kemikleri hakkında talimat verdi.
23 Moşe doğduğunda annesi babası imanla onu üç ay sakladılar. Çünkü çocuğun güzel
olduğunu gördüler ve kralın buyruğundan korkmadılar.
24 Moşe büyüdüğünde iman sayesinde firavunun kızının oğlu olarak anılmayı reddetti.
25 Bir süreliğine günahın sefasını sürmektense, Tanrı'nın halkıyla birlikte hakaret
görmeyi tercih etti.
26 Mesih uğruna aşağılanmayı Mısır hazinelerinden daha büyük zenginlik saydı. Çünkü
ödüle bakıyordu.
27 Kralın gazabından korkmadan imanla Mısır'dan ayrıldı. Çünkü görünmez Olan'ı
görür gibi dayandı.
28 İlk doğanları yok edenin kendilerine dokunmaması için imanla Pesah'ı tuttu ve
kanını serpti.
29 İman sayesinde karadan geçermiş gibi Kızıldeniz'den geçtiler. Mısırlılar aynı şeyi
yapmaya kalkıştıklarında boğuldular.
30 İsrailler yedi gün boyunca Yeriha surları çevresinde döndükten sonra, imanları
sayesinde surlar yıkıldı.
31 Fahişe Rahav casusları dostça kabul ettiği için imanı sayesinde itaatsizlerle birlikte
mahvolmadı.
32 Daha ne diyeyim? Gidyon, Barak, Şimşon, Yiftah, David, Samuel ve
peygamberlerden söz etsem, buna zaman yetmez.
33 İmanları sayesinde krallıkları ele geçirdiler, adaleti sağladılar, vaat edilenlere
kavuştular, aslanların ağzını kapadılar.✡
34 Ateşin gücünü söndürdüler.✡ Kılıcın ağzından✡ kaçtılar. Zayıflıkta güç buldular,
savaşta güçlendiler ve yabancı orduları kaçırdılar.
35 Kadınlar dirilen ölülerini geri aldılar.✡ Başkalarıysa daha iyi bir dirilişe kavuşmak için
salıverilmeyi kabul etmeyerek işkence gördüler.
36 Diğerleri alaya alınıp kırbaçlandı, hatta zincire vurulup zindana atıldı.
37 Taşlandılar.✡ Biçilerek parçalandılar. Denendiler. Kılıçtan geçirilip öldürüldüler.✡
Koyun postu, keçi postu içinde dolaştılar. Yoksulluk çektiler, sıkıntı gördüler, düşmanca
davranışlara maruz kaldılar.
38 Dünya onlara layık değildi. Çöllerde, dağlarda, mağaralarda, yerin yarıklarında dolanıp
durdular.
39 Bunların hepsi, imanla ilgili böyle bir tanıklığa sahip oldukları halde, hiçbiri vaadi
almadılar.
40 Bizden ayrı olarak kusursuz kılınmasınlar diye, Tanrı bize daha üstün bir şey
sağlamıştır.

---

† **11:17** "Tek doğan" ifadesi, bazen " biricik" veya "bir ve tek" olarak çevrilen Grekçe "μονογενη" kelimesinden gelir.
✡ **11:18** YARATILIŞ 21:12 ✡ **11:33** DANİEL 6:22-23 ✡ **11:34** DANİEL 3:1-30 ✡ **11:34** 1. KRALLAR 19:1-3; 2. KRALLAR 6:31—7:20 ✡ **11:35** 1. KRALLAR 17:17-23; 2. KRALLAR 4:32-37 ✡ **11:37** 2. TARİHLER 24:20-21 ✡ **11:37** YEREMYA 26:20-23; 1. KRALLAR 19:10

12

1 Çevremiz böylesine büyük bir tanıklar bulutuyla kuşatıldığına göre, her türlü ağırlığı ve
bizi kolayca saran günahı bırakalım ve önümüze konulan yarışı sabırla koşalım.
2 Gözümüzü imanımızı başlatan ve tamamlayan Yeşua'ya dikelim. O, önüne konan
sevinç uğruna çarmıhın utancını hiçe sayarak katlandı ve Tanrı'nın tahtının sağında
oturdu.
3 Canlarınız yorulup gevşemesin diye günahkârların bunca karşı koymasına katlanmış
Olan'ı düşünün.
4 Günaha karşı verdiğiniz mücadelede henüz kanınız dökülünceye dek direnmiş
değilsiniz.
5 Size çocuklarım diye seslenen şu öğüdü unuttunuz:
"Oğlum, Efendi'nin terbiyesini hafife alma,
O'nun tarafından azarlandığında gevşeme.
6 Çünkü Efendi sevdiği kişiyi terbiye eder,
kabul ettiği her oğulu cezalandırır."✡
7 Terbiye edilmek uğruna sabretmelisiniz. Tanrı size çocukları gibi davranıyor. Hangi
oğulu babası terbiye etmez?
8 Ama herkesin gördüğü terbiyeden yoksunsanız, o zaman çocuklar değil, gayrimeşru
evlatlarsınız.
9 Ayrıca bizi terbiye eden dünyasal babalarımız vardı ve onlara saygı duyardık. Daha
çok ruhlar Babası'na tabi olup yaşamamız gerekmez mi?
10 Gerçi babalarımız bir kaç gün için, uygun gördükleri gibi terbiye ettiler. Ama Tanrı,
kutsallığına ortak olalım diye bizi kendi yararımıza terbiye ediyor.
11 Her terbiye şimdiki zamanda tatlı gelmez, acı gelir. Ama böyle eğitilenlere bu
sonradan doğruluğun esenlik ürününü yetiştirir.
12 Öyleyse, sarkık elleri ve zayıf dizleri doğrultun.✡
13 Ayaklarınız için düz yollar yapın.✡ Öyle ki, kötürüm kısım yerinden çıkmasın, tersine
şifa bulsun.
14 Bütün insanlarla barış içinde yaşamaya ve kutsal olmaya gayret gösterin. Bu
olmadan kimse Efendi'yi göremeyecek.
15 Dikkat edin ki, kimse Tanrı'nın lütfundan yoksun kalmasın. İçinizde sizi rahatsız
edecek ve birçoklarını kirletecek acı bir kök filizlenmesin.
16 Kimse fuhuş yapmasın ya da ilk oğulluk hakkını bir yemek karşılığında satan Esav'a
benzeyip kutsal değerlere saygısızlık etmesin.
17 Biliyorsunuz ki, daha sonra kutsamayı miras almak istediyse de reddedildi.
Kutsanmak için gözyaşı döküp yalvardıysa da tövbe zemini bulamadı.
18-19 Sizler dokunulabilen, ateşle yanan dağa, karanlığa, zifiri karanlık ve kasırgaya,
çağrı borusunun gürlemesine ve sözlerin sesine yaklaşmadınız. O sesi duyanlar,
kendilerine bir söz daha söylenmesin diye yalvardılar.
20 Çünkü, "Dağa bir hayvan bile dokunsa taşlanacak"✡ buyruğuna dayanamadılar.
21 Görünüm o kadar korkunçtu ki, Moşe, "Korkuyorum ve titriyorum"✡ dedi.
22-24 Sizlerse Siyon Dağı'na, diri Tanrı'nın kenti göksel Yeruşalem'e, sayısız meleğin
sevinçle kutlamaya katıldığı, adları göklerde yazılmış ilk doğanların topluluğuna
yaklaştınız. Herkesin yargıcı olan Tanrı'ya, kusursuz kılınmış doğru kişilerin ruhlarına,
yeni antlaşmanın aracısı olan✡ Yeşua'ya ve Habel'inkinden daha üstün şeylerden söz
eden serpmelik kana yaklaştınız.
25 Bunları söyleyeni sakın reddetmeyin. Yeryüzünde kendilerini uyaranı reddedenler
kaçamadılarsa, bizi gökten uyarana yüz çevirirsek kaçamayacağımız çok daha kesindir.

✡ **12:6** ÖZDEYİŞLER 3:11-12 ✡ **12:12** YEŞAYA 35:3 ✡ **12:13** ÖZDEYİŞLER 4:26 ✡ **12:20** ÇIKIŞ 19:12-13 ✡ **12:21** YASA'NIN TEKRARI 9:19 ✡ **12:22-24** YEREMYA 31:31

26 O zaman O'nun sesi yeri sarsmıştı. Ama şimdi, "Artık bir kez daha yalnızca yeri
değil, gökleri de sarsacağım"✡ diyerek söz vermiştir.
27 "Artık bir kez daha" sözü, sarsılanların, yani yaratılmış olan şeylerin ortadan
kaldırılacağını gösteriyor; öyle ki sarsılmayanlar geride kalsın.
28 Bu nedenle, bize sarsılmaz bir krallık verildiğine göre lütfa sahip olalım. Öyle ki,
Tanrı'yı hoşnut edecek biçimde saygı ve korkuyla hizmet edelim.
29 Çünkü Tanrımız yiyip bitiren bir ateştir.✡

13

1 Kardeş sevgisi sürekli olsun.
2 Yabancılara konukseverlik göstermeyi unutmayın. Çünkü bunu yapmakla bazıları
bilmeden melekleri ağırladı.
3 Tutuklu olanları, onlarla birlikte tutukluymuşsunuz gibi hatırlayın. Sizin de bir
bedeniniz olduğunu bilerek düşmanca davranışlara maruz kalanları unutmayın.
4 Herkes evliliğe saygı duysun, yatak lekesiz olsun. Tanrı fuhuş yapanları ve zina
edenleri yargılayacak.
5 Para sevgisinden özgür olun. Elinizdekiyle yetinin. Çünkü Tanrı, "Seni hiçbir şekilde
terk etmeyeceğim, seni hiçbir şekilde yüzüstü bırakmayacağım"✡ dedi.
6 Böylece cesaretle diyoruz ki,
"Efendi benim yardımcımdır. Korkmayacağım.
İnsan bana ne yapabilir?"✡
7 Size Tanrı'nın sözünü bildiren önderlerinizi hatırlayın. Yaşayışlarının sonucunu göz
önünde bulundurarak onların imanını örnek alın.
8 Yeşua Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır.
9 Çeşitli ve garip öğretilere kapılıp sürüklenmeyin. Çünkü yüreğin yiyecekle değil, lütufla
güçlenmesi iyidir. Yiyeceklerle meşgul olanlar bundan fayda görmediler.
10 Bir sunağımız var ki, tapınma çadırında hizmet edenlerin ondan yemeye hakları
yoktur.✡
11 Çünkü kanları başkâhin tarafından günah sunusu olarak kutsal yere getirilen
hayvanların cesetleri ordugâhın dışında yakılır.
12 Bunun içindir ki, Yeşua da kendi kanıyla halkı kutsal kılmak için kent kapısının
dışında acı çekti.
13 Bu nedenle, O'nun uğradığı aşağılanmaya katlanarak ordugâhın dışına çıkıp yanına
gidelim.
14 Çünkü burada kalıcı bir kentimiz yok. Tersine gelecek olanı arıyoruz.
15 O halde, Yeşua aracılığıyla Tanrı'ya sürekli övgü kurbanı,✡ yani O'nun adına
sadakatimizi ilan eden dudakların ürününü sunalım.
16 İyilik yapmayı ve paylaşmayı unutmayın. Çünkü Tanrı bu tür kurbanlardan hoşnut
olur.
17 Önderlerinize itaat edin ve onlara tabi olun. Çünkü onlar canlarınız için hesap
verecek kişiler olarak sizi gözetirler. Öyle ki, yaptıkları işi inleyerek değil, ki bunun size
yararı olmaz, sevinçle yapsınlar.
18 Bizim için dua edin. Vicdanımızın temiz olduğuna ve her konuda erdemli bir hayat
sürdürmek istediğimize inanıyoruz.
19 Yanınıza tez zamanda dönebileyim diye özellikle dua etmenizi istiyorum.
20 Esenlik kaynağı olan Tanrı, koyunların büyük Çobanı'nı, Efendimiz Yeşua'yı sonsuz
antlaşma kanıyla ölümden diriltti.

✡ **12:26** HAGAY 2:6 ✡ **12:29** YASA'NIN TEKRARI 4:24 ✡ **13:5** YASA'NIN TEKRARI 31:6 ✡ **13:6** MEZMURLAR 118:6-7 ✡ **13:10** LEVİLİLER 16:27 ✡ **13:15** MEZMURLAR 50:23

21 O'nun isteğini yapabilmeniz için sizi her iyi iş için eksiksiz kılsın. Hoşnut olduğu
şeyin gerçekleşmesi için Yeşua Mesih aracılığıyla sizde işlesin. Yücelik sonsuzluklara dek
O'nun olsun! Amin.
22 Kardeşler, size rica ediyorum, öğütlerimi hoş görün. Zaten size kısaca yazdım.
23 Kardeşimiz Timoteos'un serbest bırakıldığını bilmenizi istiyorum. Yakında
gelebilirse, kendisiyle birlikte sizi göreceğim.
24 Önderlerinize ve bütün kutsallara selam söyleyin. İtalya'dan olanlar size selam
ederler.
25 Lütuf hepinizle birlikte olsun! Amin.

YAKOV

1 Tanrı'nın ve Efendi Yeşua Mesih'in* hizmetkârı ben Yakov, dağılmış on iki oymağa selamlar.
2 Kardeşlerim,† çeşitli ayartılar içine düştüğünüzde bunu tam bir sevinç sayın.
3 Biliyorsunuz ki, imanınızın sınanması dayanıklılık üretir.
4 Dayanıklılık kendi mükemmel işini yapsın ki, hiçbir eksiği olmayan kusursuz ve tamamlanmış kişiler olasınız.
5 Ama içinizden birinin bilgelikte eksiği varsa, herkese cömertçe ve azarlamadan veren Tanrı'dan istesin, kendisine verilecektir.
6 Yalnız hiç şüphe duymadan imanla istesin. Çünkü şüphe duyan kişi, rüzgârın sürükleyip savurduğu deniz dalgasına benzer.
7 O kişi Efendi'den bir şey alacağını sanmasın.
8 Böyle biri çift fikirli, bütün yollarında kararsız biridir.
9 Düşkün durumdaki kardeş kendi yüksekliğiyle övünsün.
10 Zengin olansa kendi düşkünlüğüyle, çünkü kır çiçeği gibi geçip gidecektir.
11 Çünkü güneş kavurucu rüzgârla doğar ve otu kurutur. Onun çiçeği düşer ve görünüşünün güzelliği kaybolur. Tıpkı bunun gibi zengin de kendi uğraşları içinde unutulup gidecektir.
12 Ne mutlu ayartıya dayanan insana! Çünkü onaylandığında, Efendi'nin kendisini sevenlere vaat ettiği hayat tacını alacaktır.
13 Hiç kimse ayartıldığında, "Tanrı beni ayartıyor" demesin. Çünkü Tanrı kötülükle ayartılmadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz.
14 Ne var ki, herkes kendi arzularına kapılıp aldanarak ayartılır.
15 O zaman arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm getirir.
16 Sevgili kardeşlerim, aldanmayın!
17 Her iyi armağan ve her mükemmel armağan yücelerden, kendisinde değişkenlik ya da döneklik gölgesi olmayan Işıklar Babası'ndan gelir.
18 O, kendi isteğiyle, yarattıklarının ilk ürünü olmamız için gerçeğin sözü aracılığıyla bizi dünyaya getirdi.
19 O halde, sevgili kardeşlerim, herkes dinlemekte çabuk, konuşmakta ağır, öfkelenmekte yavaş olsun.
20 Çünkü insanın öfkesi Tanrı'nın doğruluğunu üretmez.
21 Bu nedenle, her türlü pisliği ve taşkınlığı üzerinizden sıyırıp atarak, içinize ekilmiş, canlarınızı kurtaracak‡ güçte olan sözü alçakgönüllülükle kabul edin.
22 Tanrı sözünü yalnız duymakla kalmayın, sözü yerine getirenler de olun. Yoksa kendinizi aldatmış olursunuz.
23 Çünkü sözü yerine getiren değil de dinleyicisi olan kişi, aynada kendi doğal yüzüne bakan adama benzer.
24 Çünkü kendini görür, gider ve nasıl bir kişi olduğunu hemen unutur.
25 Ama özgürlüğün kusursuz yasasına bakıp onda devam eden kişi, unutkan dinleyici değil, işi yerine getiren kişidir. Bu kişi yaptığıyla kutsanır.
26 Sizden biri kendinin inançlı olduğunu sanıp dilini dizginlemezse, kendi yüreğini aldatır ve inancı da boştur.
27 Babamız Tanrı'nın önünde pak ve lekesiz inanç şudur: Yetimleri ve dulları sıkıntılarında ziyaret etmek ve kendini dünyanın lekelemesinden korumaktır.

---

* **1:1** "Mesih" "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:2** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. ‡ **1:21** veya hayatınızı koruyacak.

2

1 Kardeşlerim, yüce Efendimiz Yeşua Mesih'in imanını kayırarak tutmayın.
2 Çünkü eğer havranıza* altın yüzüklü, güzel giysili bir adamla kirli giysili yoksul bir
adam girerse,
3 güzel giysiler giyene ilgiyle, "Buraya iyi bir yere otur", yoksula, "Şurada dur" ya da
"Ayağımın dibine otur" derseniz,
4 aranızda ayrım yapmış, kötü düşünceli yargıçlar gibi olmuş olmaz mısınız?
5 Sevgili kardeşlerim, dinleyin: Tanrı, imanda zengin olsunlar ve kendisini sevenlere
vaat ettiği krallığın mirasçıları olsunlar diye bu dünyada yoksul olanları seçmedi mi?
6 Oysa siz yoksulu küçük düşürdünüz. Size zulmeden zenginler değil mi? Sizi
mahkemelere sürükleyenler onlar değil mi?
7 Çağrıldığınız o yüce Ad'a küfreden onlar değil mi?
8 Bununla birlikte, "Komşunu kendin gibi seveceksin" diyen Kutsal Yazı'ya göre
krallık yasasını yerine getiriyorsanız,✡ iyi ediyorsunuz.
9 Ama ayrım yaparsanız, günah işlemiş olursunuz; Yasa tarafından, Yasa'yı çiğnemekle
suçlu bulunursunuz.
10 Çünkü kim Yasa'nın tümünü tutar ve bir noktada tökezlerse, hepsinde suçlu olur.
11 Çünkü "Zina etmeyeceksin"✡ diyen, ayrıca "Adam öldürmeyeceksin"✡ demiştir. Eğer
zina etmez, ama adam öldürürsen, Yasa'yı çiğnemiş olursun.
12 Özgürlük Yasası'na göre yargılanacak insanlar gibi konuşun ve yapın.
13 Çünkü yargı merhamet göstermeyene karşı merhametsizdir. Merhamet yargıya
galip gelir.
14 Kardeşlerim, biri imanı olduğunu söyleyip de işleri olmazsa, bu neye yarar? İman
onu kurtarabilir mi?
15 Eğer bir erkek ya da kız kardeş çıplaksa ve günlük yiyecekten yoksunsa,
16 biriniz ona, "Esenlikle git, ısınmanı ve doymanı dilerim" der, ama bedenin
ihtiyaçlarını vermezse, bu neye yarar?
17 Bunun gibi, tek başına işleri olmayan iman da ölüdür.
18 Evet, biri, "Senin imanın var, benimse işlerim. Bana işlerin olmadan imanını göster,
ben de sana işlerimle imanımı göstereyim" diyebilir.
19 Sen Tanrı'nın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun. İblisler de buna inanıyor ve
titriyorlar.
20 Ama ey boş insan, işleri olmayan imanın ölü olduğunu bilmek mi istiyorsun?
21 Atamız Avraham, oğlu İshak'ı sunak üzerinde sunmuş olarak işleriyle aklanmadı mı?
22 Görüyorsun, onun imanı işleriyle birlikte işliyordu; eylemleriyle imanı tamam oldu.
23 Böylece, "Avraham Tanrı'ya iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı"✡ diyen Kutsal Yazı
yerine gelmiş oldu. Ona Tanrı'nın dostu denildi.
24 Görüyorsunuz, insan yalnız imanla değil, işleriyle de aklanır.
25 Aynı şekilde, ulakları kabul edip başka bir yoldan gönderen fahişe Rahav da işleriyle
aklanmadı mı?
26 Ruhsuz beden nasıl ölüyse, işleri olmayan iman da ölüdür.

3

1 Kardeşlerim, daha ağır bir yargılamadan geçeceğimizi bilerek, çoğunuz öğretmen
olmayın.
2 Çünkü hepimiz birçok konuda tökezleriz. Sözde, tökezlemeyen kişi, yetkin bir insandır
ve bütün bedenini dizginleyebilir.

---

* **2:2** veya toplantınıza ✡ **2:8** LEVİLİLER 19:18 ✡ **2:11** ÇIKIŞ 20:14; YASA'NIN TEKRARI 5:18 ✡ **2:11** ÇIKIŞ 20:13; YASA'NIN TEKRARI 5:17 ✡ **2:23** YARATILIŞ 15:6

3 Bize itaat etsinler diye atların ağzına gem vururuz ve böylece bütün bedenlerini
yönlendiririz.
4 İşte,* gemiler de çok büyük olmalarına ve sert rüzgârlarla sürüklenmelerine karşın,
dümencinin gönlü nereye isterse, çok küçük bir dümenle oraya çevrilir.
5 Böylece dil küçük bir üyedir ve büyük şeylerle övünür. Bakın, küçücük bir kıvılcım koca
bir ormanı tutuşturabilir!
6 Dil de bir ateştir. Bedenimizin üyeleri arasında kötülük dünyasıdır. Bütün bedenimizi
kirletir. Gehenna'dan† yükselen alev olarak doğanın gidişatını alevlendirir.
7 İnsan her tür hayvanı, kuşu, sürüngeni ve deniz yaratığını evcilleştirmiş ve
evcilleştirmeye devam etmektedir.
8 Ama dili kimse evcilleştiremez; ölümcül zehirle dolu, yerinde durmayan bir
kötülüktür.
9 Dilimizle Tanrımız'ı, Babamız'ı överiz, yine aynı dille Tanrı'nın suretinde yaratılmış
olan insana lanet ederiz.
10 Övgü ve sövgü aynı ağızdan çıkar. Kardeşlerim, bu böyle olmamalı.
11 Bir pınar aynı gözden tatlı ve acı su akıtır mı?
12 Kardeşlerim, incir ağacı zeytin ya da asma incir verebilir mi? Bunun gibi, hiçbir
kaynak hem tuzlu su hem de tatlı su vermez.
13 Aranızda bilge ve anlayışlı olan kimdir? İyi yaşayışını, bilgeliğin uysallığında yapılan
iyi işlerle göstersin.
14 Ama yüreğinizde acı bir kıskançlık ve bencil bir hırs varsa, övünmeyin, gerçeğe karşı
yalan söylemeyin.
15 Bu bilgelik yukarıdan değildir. Tersine, dünyadan, bedensel, iblislerdendir.
16 Çünkü nerede kıskançlık ve bencil hırs varsa, orada karışıklık ve her türlü kötü iş
vardır.
17 Ama yukarıdan gelen bilgelik önce paktır, sonra barışçıldır, uysal ve akla uygundur.
Merhametle ve iyi meyvelerle doludur. Taraf tutmaz, ikiyüzlülük yapmaz.
18 Doğruluğun ürünü barış yapıcıları tarafından barış içinde ekilir.

4

1 Aranızdaki çatışmalar ve kavgalar nereden geliyor? Bedeninizin üyelerinde savaşan
tutkularınızdan değil mi?
2 Arzu duyuyorsunuz, elde edemeyince öldürüyor, göz dikiyorsunuz. Çatışıp kavga
ediyorsunuz. Sahip değilsiniz, çünkü dilemiyorsunuz.
3 İsteyince de alamıyorsunuz, çünkü yanlış niyetle, kendi zevkleriniz için kullanmak
üzere istiyorsunuz.
4 Ey zina edenler, dünyayla dostluğun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu bilmiyor
musunuz? Dünyayla dost olmak isteyen, kendini Tanrı'ya düşman eder.
5 Yoksa Kutsal Yazı boşuna mı, "İçimizde yaşayan Ruh kıskançlıkla özler" diyor?
6 Ama daha çok lütuf verir. Bu nedenle, "Tanrı kibirlilere karşı durur, ama
alçakgönüllülere lütfeder"✡ der.
7 Bu nedenle Tanrı'ya tabi olun. İblis'e direnin, sizden kaçacaktır.
8 Tanrı'ya yaklaşın, O da size yaklaşacaktır. Ellerinizi temizleyin ey günahkârlar.
Yüreklerinizi arındırın, ey çift fikirliler.
9 Kederlenin, yas tutup ağlayın. Gülüşünüz yasa, sevinciniz üzüntüye dönüşsün.
10 Efendi'nin önünde kendinizi alçaltın, O da sizi yükseltecektir.

---

* **3:4** "İşte", "ἰδοὺ"dan, bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. † **3:6** veya Cehennem ✡ **4:6** ÖZDEYİŞLER 3:34

11 Kardeşler, birbirinizi yermeyin. Kardeşini yeren ya da kardeşini yargılayan, Yasa'yı
yermiş ve yargılamış olur. Ama Yasa'yı yargılarsan, Yasa'yı yerine getiren değil, yargıç
olursun.
12 Tek Yasa koyucu vardır, kurtarmaya da mahvetmeye de gücü yeten O'dur. Sen kim
oluyorsun ki, başkasını yargılıyorsun?
13 Gelin şimdi, "Bugün ya da yarın şu kente gidelim, orada bir yıl geçirelim, ticaret
yapalım, kazanalım" diyen sizler,
14 oysa yarın hayatınızın nasıl olacağını bilmiyorsunuz. Hayatınız nedir ki? Kısa bir
süre görünen, sonra kaybolup giden buğu gibisiniz.
15 Bunun yerine, "Eğer Efendi dilerse yaşayacağız, şunu ya da bunu yapacağız"
demelisiniz.
16 Ama şimdi küstahlıklarınızla övünüyorsunuz. Bu tür övünmelerin hepsi kötüdür.
17 Bu nedenle, iyi olan şeyi yapmayı bilip de yapmayana günahtır.

5

1 Gelin şimdi ey zenginler, başınıza gelecek sefaletlerden ötürü feryat edip ağlayın.
2 Servetiniz çürümüş, giysilerinizi güve yemiş.
3 Altınınız ve gümüşünüz pas tutmuştur. Onların pası size karşı tanıklıkta bulunacak,
etinizi ateş gibi yiyecek. Son günlerde hazine biriktirdiniz.
4 Bakın, tarlalarınızı biçen işçilerin hileyle alıkoyduğunuz ücretleri haykırıyor.
Orakçıların feryatları Ordular Efendisi'nin* kulaklarına ulaştı.
5 Yeryüzünde lüks ve zevk içinde yaşadınız. Kesim günü için yüreğinizi besiye çektiniz.
6 Size karşı direnmeyen doğru kişiyi suçlu çıkarıp öldürdünüz.
7 Öyleyse kardeşler, Efendi'nin gelişine dek sabırlı olun. Bakın, çiftçi, ilk ve son
yağmurları alana dek toprağın değerli ürününü nasıl sabırla bekliyor!
8 Siz de sabırlı olun. Yüreğinizi güçlendirin, çünkü Efendi'nin gelişi yakındır.
9 Kardeşler, birbirinize karşı söylenmeyin ki, yargılanmayasınız. İşte, Yargıç kapıda
duruyor.
10 Kardeşler, Efendi'nin adıyla konuşmuş olan peygamberleri sıkıntıda sabır örneği
olarak alın.
11 Bakın, dayanmış olanlara ne mutlu diyoruz. İyov'un nasıl dayandığını işittiniz.
Sonunda Efendi'nin onun için neler yaptığını gördünüz. Efendi'nin şefkati ve
merhameti ne boldur.
12 Kardeşlerim, her şeyden önce, ne gök, ne yer, ne de başka bir şey üzerine ant içmeyin.
"Evet" iniz "evet", "hayır" ınız "hayır" olsun ki, ikiyüzlü† duruma düşmeyin.
13 İçinizden biri acı mı çekiyor? Dua etsin. Birisi sevinçli mi? İlahi söylesin.
14 İçinizden biri hasta mı? Kilisenin ihtiyarlarını çağırtsın. Efendi'nin adıyla üzerine
yağ sürüp onun için dua etsinler.
15 İman duası hastayı iyileştirecek ve Efendi onu ayağa kaldıracaktır. Günah işlemişse
affedilecektir.
16 Şifa bulabilmek için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin.
Doğru insanın ısrarcı duası çok güçlü ve etkilidir.
17 Eliya bizim gibi bir insandı. Yağmur yağmaması için hararetle dua etti ve üç yıl altı
ay yeryüzüne yağmur yağmadı.
18 Yeniden dua etti, gökyüzü yağmur, toprak da ürün verdi.
19 Kardeşlerim, eğer içinizden biri gerçekten sapar da biri onu geri döndürürse,
20 bilsin ki, günahkârı sapık yolundan döndüren, ölümden bir can kurtarmış ve birçok
günahı örtmüş olur.

---

* **5:4** Grekçe: Sabaot (veya İbranice: Se'va'ot)
† **5:12** TR, "ikiyüzlülüğe" yerine "yargı altında" ifadesini kullanır

1. PETRUS

1 Yeşua Mesih'in* elçisi Petrus, Baba Tanrı'nın ön bilgisi uyarınca,
2 Ruh'un kutsal kılmasıyla, Yeşua Mesih'e itaat etmeniz ve O'nun kanının üzerinize
serpilmesi için seçilmiş olup Pontus, Galatya, Kapadokya, Asya İli ve Bitinya'ya dağılmış
olan yabancılara: Size lütuf ve esenlik çoğaltılsın.
3-4 Efendimiz Yeşua Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun! O büyük
merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. Yeşua Mesih'i ölümden diriltmekle bizi
yaşayan bir umuda, bozulmaz, lekesiz bir mirasa kavuşturdu. Bu miras göklerde sizin
için ayrılmıştır.
5 Zamanın sonunda açığa çıkmaya hazır kurtuluş için iman aracılığıyla Tanrı'nın
gücüyle korunuyorsunuz.
6 Bundan büyük sevinç duyuyorsunuz. Gerçi şimdi çeşitli denenmelerle kısa bir süre
üzüntü çekmeniz gerekiyor.
7 Böylelikle ateşle arıtılmış saf altından daha değerli olan imanınızın kanıtlanması, Yeşua
Mesih göründüğünde size övgü, yücelik, saygınlık kazandıracak.
8 O'nu görmemiş olduğunuz halde seviyorsunuz. Şu anda O'nu görmediğiniz halde
iman ediyorsunuz. Sözle anlatılamaz yücelik dolu bir sevinçle coşuyorsunuz.
9 İmanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşunu alıyorsunuz.
10 Size gelecek lütuftan söz etmiş olan peygamberler, bu kurtuluşu gayretle arayıp
soruşturdular.
11 İçlerinde bulunan Mesih'in Ruhu, Mesih'in çekeceği acıları ve bu acıları izleyecek
olan yücelikleri önceden bildirirken, Ruh'un kime ya da ne tür bir zamana işaret ettiğini
araştırdılar.
12 Bu şeylerde kendilerine değil, size hizmet ettikleri onlara gösterildi. Bunları gökten
gönderilen Kutsal Ruh aracılığıyla size Müjde'yi iletenler şimdi bildirdi. Melekler bu
şeylere yakından bakmak isterler.
13 Bu nedenle düşüncelerinizi eyleme hazırlayın.† Ayık kalıp umudunuzu tümüyle Yeşua
Mesih'in görünmesiyle size getirilecek lütfa bağlayın.
14 İtaat çocukları gibi olun, bilgisizlik zamanındaki eski tutkularınıza uymayın.
15 Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğu gibi, siz de her davranışınızda kutsal olun.
16 Çünkü şöyle yazılmıştır: "Kutsal olacaksınız, çünkü ben kutsalım."✡
17 Kimseyi kayırmadan, kişiyi yaptığı işe göre yargılayan Tanrı'yı Baba diye çağırdığınıza
göre, yabancı olarak yaşadığınız buradaki zamanınızı saygıyla korku içinde geçirin.
18 Çünkü atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan, çürüyüp giden gümüşle ya da altınla
kurtulmadığınızı biliyorsunuz.
19 Tersine, eksiksiz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanıyla kurtuldunuz.
20 Dünyanın kuruluşundan önce bilinen Mesih, bu son çağda sizin yararınıza göründü.
21 O'nu ölümden diriltip yücelten Tanrı'ya O'nun aracılığıyla iman ediyorsunuz. Öyle
ki, imanınız ve umudunuz Tanrı'da olsun.
22 Ruh aracılığıyla gerçeğe itaat ederek içten kardeş sevgisinde canlarınızı
temizlediğinize göre, yürekten birbirinizi hararetle sevin.
23 Çünkü çürüyen değil, çürümez bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve ebedi sözü
aracılığıyla yeniden doğdunuz.
24 Çünkü,

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:13** Kelimenin tam anlamıyla, "düşüncenizin belini kuşatın" veya "düşüncenizin belindeki kemeri takın" ✡ **1:16** LEVİLİLER 11:44-45

“Bütün insanlar ota benzer,
insanın tüm yüceliği kır çiçeği gibidir.
Ot kurur, çiçeği düşer,
25 ama Efendi’nin sözü sonsuza dek yerinde durur.”✡
İşte size duyurulmuş olan Müjde sözü budur.

2

1 Bunun için her türlü kötülüğü, hileyi, ikiyüzlülüğü, kıskançlığı ve her türden kötü
konuşmayı bir yana bırakın.
2-3 Eğer gerçekten Efendi’nin iyiliğini tattıysanız, yeni doğan bebekler gibi, saf ruhsal
sütü özleyin ki, onunla büyüyesiniz.
4 İnsanlar tarafından reddedilmiş, ama Tanrı’ya göre seçkin, değerli taşa, O’na gelin.
5 Siz de Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrı’yı hoşnut eden ruhsal kurbanlar sunmak ve
kutsal kâhinler topluluğu olmak üzere, diri taşlar olarak ruhsal konut olmak için bina
olunuyorsunuz.
6 Çünkü Kutsal Yazı şunu içerir,
“İşte,* Siyon’a seçkin ve değerli bir köşe taşı koyuyorum.
O’na iman eden düş kırıklığına uğramayacak.”✡
7 İman eden sizler için bu taş saygındır. Ama itaatsizler için,
“Yapıcıların reddettiği taş
köşenin baş taşı,”✡
8 ve,
“Tökezleme taşı ve suç kayası oldu.”✡
Çünkü onlar söze itaatsizlik ederek tökezlerler. Zaten bunun için atanmışlardır.
9 Ama siz seçilmiş bir soy, Kral’ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı’nın kendisine ait bir
halksınız. Sizi karanlıktan şaşılası ışığına çağıran Tanrı’nın harikalarını duyurmak için
seçildiniz.
10 Eskiden halk değildiniz, ama şimdi Tanrı’nın halkısınız. Eskiden merhamete
kavuşmamıştınız, şimdiyse merhamete kavuştunuz.
11 Ey sevgililer, yabancılar ve konuklar olarak cana karşı savaşan benliğin
tutkularından kaçınmanızı rica ediyorum.
12 Uluslar arasında iyi davranışlar sergileyin. Öyle ki, kötülük yapanlarmışsınız gibi
size karşı konuşsalar da, iyi işlerinizi görüp ziyaret gününde Tanrı’yı yüceltsinler.
13-14 Bu nedenle, Efendi adına insanlar arasında yetkili kılınmış her kuruma, gerek
her şeyin üstünde olan krala, gerekse kötülük yapanları cezalandırmak ve iyilik
yapanları onurlandırmak için kralın gönderdiği valilere tabi olun.
15 Çünkü Tanrı’nın isteği, akılsızların bilgisizliğini iyilik yaparak susturmanızdır.
16 Özgür insanlar olarak yaşayın, ancak özgürlüğünüzü kötülük perdesi olarak
kullanmayın. Tanrı’nın hizmetkârları olarak yaşayın.
17 Bütün insanlara saygı gösterin. Kardeşsever olun. Tanrı’dan korkun. Krala saygı
duyun.
18 Ey hizmetkârlar, efendilerinize tam bir saygıyla tabi olun. Yalnızca iyi ve yumuşak
huylu olanlarına değil, kötü olanlarına da.
19 Çünkü bir kişi haksız yere acı çeker ve Tanrı bilinciyle acıya katlanırsa, övgüye
değerdir.
20 Günah işleyip dövüldüğünüzde sabırla katlanırsanız, bunda ne yücelik var? Ama iyilik
edip acıya sabırla katlanırsanız, bu, Tanrı katında övgüye değerdir.

✡ **1:25** YEŞAYA 40:6-8 * **2:6** “İşte”, “הִנֵּה” veya “ἰδοὺ” kelimelerinden gelir ve bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. ✡ **2:6** YEŞAYA 28:16 ✡ **2:7** MEZMURLAR 118:22 ✡ **2:8** YEŞAYA 8:14

21 Çünkü bunun için çağrıldınız. Mesih de bizim için acı çekti, O'nun adımlarını
izleyesiniz diye size bir örnek bıraktı.
22 O günah işlemedi, "ağzından hileli söz çıkmadı."✡
23 Kendine lanet edildiğinde lanetle karşılık vermedi. Acı çektiğinde tehdit etmedi,
ancak kendisini adaletle yargılayana teslim etti.
24 Günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı kendi
bedeninde, ağaç üzerinde yüklendi. O'nun yaralarıyla† iyileştiniz.
25 Çünkü yoldan sapan koyunlar gibiydiniz, şimdiyse canlarınızın Çobanı'na ve
Gözetmeni'ne‡ geri döndünüz.

3

1-2 Ey kadınlar, aynı şekilde, kocalarınıza tabi olun. Öyle ki, bazıları Söz'e itaat
etmeseler bile, korku içindeki pak davranışınızı görerek söze gerek kalmaksızın
karılarının davranışıyla kazanılsınlar.
3 Güzelliğiniz örgülü saçlar, altın takılar, güzel giysiler gibi yalnızca dış görünüşle ilgili
olmasın.
4 Tersine yüreğin saklı kişiliğinde, sakin ve yumuşak bir ruhun solmayan güzelliği
süsünüz olsun. Tanrı katında bunun değeri çoktur.
5 Çünkü geçmişte Tanrı'ya umut bağlamış kutsal kadınlar da kendi kocalarına tabi olup
böyle süslenirlerdi.
6 Böylece Sarah Avraham'ın sözünü dinler, ona "Efendim" diye hitap ederdi. İyilik
eder, hiçbir dehşetten korkmazsanız, siz de Sarah'ın çocukları olursunuz.
7 Aynı şekilde, siz kocalar, daha zayıf kap olan karılarınızla anlayış içinde yaşayın.
Tanrı'nın lütfettiği hayatın ortak mirasçıları oldukları için onlara saygı gösterin. Öyle ki,
dualarınız engelle karşılaşmasın.
8 Sonuç olarak, hepiniz aynı düşüncede olun. Birbirinize karşı şefkatli, kardeşsever,
yufka yürekli, nazik olun.
9 Kötülüğe kötülükle, hakarete hakaretle değil, tersine kutsamayla karşılık verin.
Çünkü kutsanmayı miras almak için çağrıldınız.
10 Çünkü,
"Hayatı seven,
güzel günler görmek isteyen,
dilini kötülükten,
dudaklarını yalandan korusun.
11 Kötülükten sakınıp iyilik etsin.
Esenliği arasın, ve onun ardınca gitsin.
12 Çünkü Efendi'nin gözleri doğruların üzerindedir,
kulakları onların duasına açıktır.
Ama Efendi'nin yüzü kötülük edenlere karşıdır."✡
13 Eğer iyilik yapmayı kendinize örnek alırsanız, size kim kötülük edecek?
14 Doğruluk uğruna acı çekseniz bile, ne mutlu size! "Onların korktuğundan korkmayın,
tedirgin de olmayın."✡
15 Ama Efendi Tanrı'yı yüreklerinizde kutsayın. İçinizdeki umudun nedenini soran
herkese yanıt vermeye her zaman hazır olun.
16 Yalnız bunu alçakgönüllülükle ve saygıyla yapın. Temiz bir vicdana sahip olun. Öyle
ki, Mesih'teki iyi hayatınızı kötüleyenler söylediklerinden utansınlar.
17 Eğer Tanrı'nın isteği iyilik edip acı çekmekse, kötülük yapıp acı çekmekten daha iyidir.

✡ **2:22** YEŞAYA 53:9 † **2:24** veya kamçı darbeleri ‡ **2:25** "Gözetmen" kelimesi, gözetmen, vekil, koruyucu veya denetçi anlamına gelen Grekçe ἐπίσκοπον kelimesinden gelir. ✡ **3:12** MEZMURLAR 34:12-16 ✡ **3:14** YEŞAYA 8:12

18 Çünkü Mesih de bizleri Tanrı'ya ulaştırmak üzere doğru kişi olarak doğru
olmayanlar uğruna bir kez günahlar için acı çekti. Bedende öldürüldü, ama Ruh'ta
diriltildi.
19 Ruh'ta gidip bunları zindanda olan ruhlara duyurdu.
20 Eskiden, Noa'nın günlerinde gemi yapılırken, Tanrı'nın sabırla beklemesine karşın
bu ruhlar itaatsiz olanlardı. O gemide suyla kurtulanların sayısı az oldu, yani sekiz
kişiydi.
21 Bu şimdi, Yeşua Mesih'in dirilişiyle sizi kurtaran vaftizin bir simgesidir. Bedeni
kirden arındıran değil, Tanrı'ya karşı temiz bir vicdanın yanıtı olan vaftiz.
22 O göğe çıkmıştır ve Tanrı'nın sağındadır. Melekler, yetkiler ve güçler O'na tabi
kılınmıştır.

4

1 Bu nedenle, Mesih bizim için bedende acı çektiğine göre, siz de aynı düşünceyle
silahlanın. Çünkü bedende acı çeken, günahla ilişkisini kesmiştir.
2 Öyle ki, bedende kalan zamanını artık insan tutkularına göre değil, Tanrı'nın isteği
doğrultusunda yaşayasınız.
3 Çünkü ulusların arzularını yerine getirerek ahlaksızlık, şehvet, sarhoşluk, çılgın
eğlenceler, içki alemleri, iğrenç putperestlikler içinde geçmişimizi yeterince boşa harcadık.
4 Onlarla aynı aşırı isyan seli içinde koşmamanızı yadırgıyorlar ve size küfrediyorlar.
5 Onlar, ölüleri ve dirileri yargılamaya hazır olan O'na hesap verecekler.
6 Bunun için Müjde ölülere de duyuruldu; öyle ki, bedenen insan gibi yargılansınlar,
ama ruhta Tanrı'ya göre yaşasınlar.
7 Ama her şeyin sonu yakındır. Bu nedenle sağduyulu olun, kendinize hâkim olun ve
duada ayık durun.
8 Her şeyden önce birbirinizi içten sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter.
9 Söylenmeden birbirinize karşı konuksever olun.
10 Her biriniz almış olduğu ruhsal armağana göre, bunu Tanrı'nın çok yönlü lütfunun
iyi yöneticileri olarak birbirinize hizmet etmek için kullanın.
11 Konuşan, Tanrı'nın sözlerini iletirmiş gibi konuşsun. Hizmet eden, Tanrı'nın
sağladığı güçle hizmet etsin. Öyle ki, Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrı her şeyde yüceltilsin.
Yücelik ve hâkimiyet sonsuza dek O'na aittir! Amin.
12 Ey sevgililer, sınanmanız için üzerinize gelen ateşli denenme karşısında, sanki
başınıza garip bir şey gelmiş gibi şaşırmayın.
13 Tam tersine, Mesih'in acılarına ortak olduğunuz için sevinin ki, O'nun görkemi açığa
çıktığında siz de sevinçle coşasınız.
14 Mesih'in adından ötürü aşağılanırsanız, ne mutlu size! Çünkü Tanrı'nın yüce Ruhu
üzerinizde duruyor. Onlar açısından O'na küfrediliyor, ama sizin açınızdan O yüceltiliyor.
15 Aranızdan hiçbiri katil, hırsız, kötülük yapan ya da başkalarının işine karışan biri
olarak acı çekmesin.
16 Ama biriniz Hristiyan olduğu için acı çekerse, bundan utanmasın. Tersine, bu
konuda Tanrı'yı yüceltsin.
17 Çünkü yargının, Tanrı'nın ev halkından başlayacağı zaman geldi. Eğer yargı önce
bizden başlarsa, Tanrı'nın Müjdesi'ne itaat etmeyenlere ne olacak?
18 "Doğru insanın kurtulması güçse, tanrısız ve günahkâra ne olacak?"✡
19 Öyleyse, Tanrı'nın isteği doğrultusunda acı çekenler, iyilik ederek canlarını sadık
Yaradan'a emanet etsinler.

✡ **4:18** ÖZDEYİŞLER 11:31

5

1 Bu nedenle, aranızdaki ihtiyarlara, onlar gibi bir ihtiyar, Mesih'in çektiği acıların
tanığı, açığa çıkacak yüceliğin paydaşı olarak öğütte bulunuyorum.
2 Tanrı'nın aranızdaki sürüsünü güdün. Bunu zorunluymuş gibi değil, gönüllü olarak
yapın. Haksız kazanç için değil, gönüllü gözetmenlik yapın.
3 Size emanet edilenlerin üzerinde efendi kesilerek değil, tersine sürüye örnek olarak
yapın.
4 Baş Çoban ortaya çıktığında, solmayan yücelik tacını alacaksınız.
5 Aynı şekilde, gençler siz de, ihtiyarlara tabi olun. Evet, hepiniz birbirinize tabi
olmak için alçakgönüllülüğü giyinin. Çünkü, "Tanrı kibirlilere karşı durur,
alçakgönüllülere lütfeder."✡
6 Bu nedenle, Tanrı'nın güçlü eli altında kendinizi alçaltın ki, zamanı geldiğinde sizi
yüceltsin.
7 Bütün kaygılarınızı O'na bırakın, çünkü O sizi kayırır.
8 Ayık durun ve kendinize hâkim olun. Uyanık durun. Düşmanınız İblis kükreyen bir
aslan gibi yutabileceği birini arayarak dolaşıyor.
9 Dünyadaki kardeşlerinizin de aynı acıları çektiğini bilerek, imanınızda sarsılmadan ona
karşı koyun.
10 Kısa bir süre acı çektikten sonra sizi Mesih Yeşua aracılığıyla sonsuz yüceliğine
çağıran tüm lütfun kaynağı olan Tanrı sizi yetkinleştirip, pekiştirecek, güçlendirip
temellendirecektir.
11 Yücelik ve güç sonsuza dek O'nun olsun! Amin.
12 Kendisini sadık bir kardeş saydığım Silvanus aracılığıyla size kısaca yazdım. Size
öğütte bulunuyor ve içinde bulunduğunuz lütfun Tanrı'nın gerçek lütfu olduğuna tanıklık
ediyorum.
13 Sizin gibi seçilmiş olan Babil'deki kilise size selam eder. Oğlum Markos da sizi
selamlıyor.
14 Birbirinizi sevgiyle öperek selamlayın.
Mesih Yeşua'da olan hepinize esenlik olsun! Amin.

✡ **5:5** ÖZDEYİŞLER 3:34

2. PETRUS

1 Yeşua Mesih'in* hizmetkârı ve elçisi Simon Petrus, Tanrımız ve Kurtarıcımız Yeşua
Mesih'in doğruluğunda bizimle aynı değerli imana sahip olanlara:
2 Tanrı'nın ve Efendimiz Yeşua Mesih'in bilgisinde size lütuf ve esenlik çoğaltılsın.
3 Kendi yüceliği ve erdemiyle bizi çağıranın tanrısal gücü, kendisini tanımamız
aracılığıyla yaşamamız ve tanrısallık için bize her şeyi verdi.
4 Bunlar sayesinde dünyada kötü arzuların neden olduğu yozlaşmadan kurtulmuş
olarak tanrısal özyapıya ortak olasınız diye, bize çok büyük ve değerli vaatler verildi.
5 İşte tam bundan ötürü her türlü gayreti göstererek imanınıza erdemi, erdeminize
bilgiyi,
6 bilginize özdenetimi, özdenetiminize dayanma gücünü, dayanma gücünüze tanrısallığı,
7 tanrısallığa kardeşseverliği, kardeşseverliğinize sevgiyi katın.
8 Çünkü bu şeylere artan ölçüde sahip olursanız, Efendimiz Yeşua Mesih'i tanımakta
tembel ya da verimsiz olmazsınız.
9 Çünkü bu şeylerden yoksun olan kördür, yalnızca yakını görür. Eski günahlarından
arındığını unutmuştur.
10 Bu nedenle, ey kardeşler,† çağrınızı ve seçilmişliğinizi sağlamlaştırmaya daha çok
gayret edin. Çünkü bunları yaparsanız, asla tökezlemezsiniz.
11 Böylece Efendimiz ve Kurtarıcımız Yeşua Mesih'in sonsuz Krallığı'na girme olanağı
size cömertçe sağlanacaktır.

12 Bu nedenle, bunları bildiğiniz ve sahip olduğunuz gerçekte temellenmiş olduğunuz
halde, bunları size hatırlatmaktan geri kalmayacağım.
13 Bu çadırda olduğum sürece bunları hatırlatarak sizi gayrete getirmeyi doğru
buluyorum.
14 Efendimiz Yeşua Mesih'in bana gösterdiği gibi, çadırımdan ayrılma zamanım hızla
yaklaşıyor.
15 Ben ayrıldıktan sonra da bu şeyleri her zaman hatırlayabilmeniz için her türlü gayreti
göstereceğim.

16 Efendimiz Yeşua Mesih'in kudretini ve gelişini size bildirirken kurnazca
uydurulmuş masallara başvurmadık. O'nun görkemini gözlerimizle gördük.
17 Çünkü görkemli ve Heybetli Olan'dan kendisine, "Bu benim sevgili Oğlum, O'ndan
hoşnutum" diye ses geldiğinde, Baba Tanrı'dan onur ve yücelik aldı.
18 Kutsal dağda O'nunla birlikteyken gökten gelen bu sesi biz de duyduk.✡

19 Bizim için peygamberlik sözü daha da kesinleşmiş oldu. Gün ağarıncaya ve sabah
yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık yerde parlayan bir kandile benzeyen bu
sözlere kulak verirseniz, iyi edersiniz.
20 İlk olarak şunu bilin ki, Kutsal Yazılar'daki hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel
yorumu değildir.
21 Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan isteğiyle gelmedi. Tersine, Tanrı'nın kutsal
insanları, Kutsal Ruh tarafından yönlendirilerek konuştular.

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:10** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir. ✡ **1:18** MATTA 17:5; MARKOS 9:7; LUKA 9:35

2

1 Ama halk arasında sahte peygamberler ortaya çıktığı gibi, sizin aranızda da sahte
öğretmenler olacaktır. Bunlar kendilerini satın alan Efendi'yi bile inkâr ederek gizlice
aranıza yıkıcı öğretiler sokacaklar. Onlar kendi üzerlerine hızlı bir yıkım getirecekler.
2 Birçokları onların ahlaksız yollarını takip edecek. Bunun sonucunda gerçeğin yolu
kötülenecek.
3 Açgözlülükleri nedeniyle aldatıcı sözlerle sizi sömürecekler. Onlar için eskiden beri
saptanmış olan yargı gecikmez. Onları bekleyen yıkım da uyuklamaz.
4 Çünkü Tanrı günah işlediklerinde melekleri esirgemedi. Onları Tartarus'a* atıp
karanlık çukurlara kapattı. Kendilerine ayrılan yargı için orada tutuluyorlar.
5 Tanrı eski dünyayı da esirgemedi. Ama tanrısızların dünyasına tufan gönderdiğinde,
doğruluk sözünü duyuran Noa'yı yedi kişiyle birlikte korudu.
6 Sodom ve Gomora kentlerini küle çevirdi, onları yıkıma mahkûm etti ve tanrısız bir
hayat sürmek isteyenlere bir örnek gösterdi.
7 Kötülerin ahlaksızlık dolu yaşayışına kederlenen doğru adam Lut'u kurtardı.
8 Çünkü onların arasında yaşayan bu doğru adam, görüp işittiği yasasız işler nedeniyle
doğru yüreğinde her gün acıyla inliyordu.
9 Efendi doğru kişileri ayartılardan kurtarmayı da kötülük yapanları yargı günü için
saklamayı da bilir.
10 Özellikle benliğin yozlaşmış tutkuları ardından giden ve yetkisini hor görenleri yargı
için saklar. Bu küstah, dik başlı kişiler yüce varlıklar hakkında kötü konuşmaktan
korkmazlar.
11 Oysa melekler bile, güçte ve kudrette daha üstün olmalarına rağmen Efendi'nin
önünde onlara karşı kötüleyici bir şekilde yargılamazlar.
12 Ne var ki, bunlar akıldan yoksun yaratıklar, yakalanıp yok edilmek üzere doğmuş
doğal hayvanlar gibidirler. Bilmedikleri konularda kötü sözler söyleyen bu kişiler de
mahvlarında kesinlikle mahvolacaklar.
13 Gün içinde zevk alemlerine dalmayı eğlence sayarken, yaptıkları haksızlığın
karşılığını alacaklar. Sizinle birlikte yiyip içerken kendi hilelerinden zevk alan bu
insanlar birer leke ve utançtır.
14 Gözleri zinayla doludur, günahtan vazgeçmezler. Kararsız canları ayartırlar. Yürekleri
açgözlülükle eğitilmiş lanet çocuklarıdır.
15 Haksız kazancı seven Beor oğlu Balam'ın yolunu izleyerek doğru yolu bırakıp
saptılar.
16 Balam kendi itaatsizliğinden ötürü azarlandı. Dilsiz eşek insan diliyle konuşarak bu
peygamberin deliliğini durdurdu.
17 Bunlar susuz kuyular, fırtınanın sürüklediği bulutlar gibidir. Onlara ayrılan sonsuza
dek koyu karanlıktır.
18 Büyük büyük konuşup boş sözler söylerler. Çünkü yanlış yolda yürüyenlerden henüz
kaçıp kurtulanları, benliğin tutkularıyla, ahlaksızlıkla ayartırlar.
19 Kendileri yozlaşmışlığın kölesiyken onlara özgürlük vaat ederler. Çünkü insan neye
yenilirse onun esiri olur.
20 Efendi ve Kurtarıcı Yeşua Mesih'i tanımakla dünyanın pisliğinden kurtulduktan
sonra yeniden onun içine karışıp yenilirlerse, son halleri ilkinden beter olur.
21 Çünkü doğruluk yolunu bildikten sonra kendilerine verilen kutsal buyruktan geri
dönmektense, bu yolu hiç bilmemiş olmak onlar için daha iyi olurdu.
22 Şu gerçek özdeyiş onların başına gelmiş demektir: "Köpek yine kendi kusmuğuna
döner"✡ ve "Domuz da yıkandıktan sonra çamurda yuvarlanmaya döner."

---

* **2:4** Tartarus, Cehennemin bir diğer adıdır- ✡ **2:22** ÖZDEYİŞLER 26:11

3

1 Ey sevgililer, şimdi bu size yazdığım ikinci mektuptur. İkisinde de hatırlatma yoluyla
samimi düşüncenizi harekete geçirmeye çalıştım.
2 Öyle ki, kutsal peygamberler tarafından önceden söylenen sözleri ve Efendi'nin ve
Kurtarıcı'nın elçileri olan bizlerin buyruğunu hatırlayasınız.
3 Öncelikle şunu bilmelisiniz: Son günlerde kendi tutkularının peşinden giden alaycı
kişiler ortaya çıkacak.
4 Bu kişiler, "Hani O'nun gelişiyle ilgili vaade ne oldu? Çünkü ataların uykuya
daldıkları günden beri her şey yaratılışın başlangıcında olduğu gibi duruyor" diyecekler.
5 Ne var ki, göklerin çok eskiden Tanrı'nın sözüyle var olduğunu, yerin sudan ve su
aracılığıyla biçim aldığını kasıtlı bir biçimde unutuyorlar.
6 O zamanki dünya su baskınıyla mahvolmuştu.
7 Şimdi var olan gökler ve yer aynı sözle ateşe verilmek üzere saklanıyor, tanrısızların
yargılanarak mahvolacağı o güne ayrılmış olarak bekletiliyor.
8 Ey sevgililer, şunu unutmayın ki, Efendi'nin gözünde bir gün bin yıl, bin yıl bir gün
gibidir.
9 Bazılarının gecikme saydığı gibi, Efendi vaadinde gecikmez; ama bize karşı
sabrediyor. Çünkü kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin tövbe etmesini istiyor.
10 Ama Efendi'nin günü hırsız gibi gece gelecek. O gün gökler büyük bir gürültüyle
geçip gidecek, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyecek, yeryüzü ve ondaki bütün işler
yanıp tükenecek.
11 Böylece her şey yok olacağına göre, sizler nasıl insanlar olmalısınız? Kutsallık içinde
yaşayan, tanrısal,
12 Tanrı'nın gününün gelişini gayretle bekleyen insanlar olmalıyız. O gün gökler yanıp
yok olacak, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyip gidecek.
13 Ama biz O'nun vaadine göre içinde doğruluğun barınacağı yeni gökleri ve yeni
yeryüzünü bekliyoruz.
14 Öyleyse, ey sevgililer, bunları beklediğinize göre, O'nun gözünde lekesiz ve kusursuz
olarak esenlik içinde olmaya gayret edin.
15 Sevgili kardeşimiz Pavlus'un da kendisine verilen bilgelikle size yazdığı gibi,
Efendimiz'in sabrını da kurtuluş sayın.
16 Pavlus bütün mektuplarında bunlardan söz eder. Mektuplarında anlaşılması güç
bazı şeyler vardır. Bilgisiz ve kararsız kişiler öbür Kutsal Yazılar'a yaptıkları gibi bunları
da çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar.
17 Bu nedenle, ey sevgililer, bu şeyleri önceden bildiğinize göre, kötülerin sapıklığına
kapılıp kararlılığınızdan düşmemeye dikkat edin.
18 Efendimiz ve Kurtarıcımız Yeşua Mesih'in lütfunda ve O'nun bilgisinde gelişin. Şimdi
ve sonsuza dek O'na yücelik olsun! Amin.

1. YUHANNA

1 Hayat Sözü hakkında başlangıçtan beri var olanı, işittiğimizi, gözlerimizle
gördüğümüzü, bakıp ellerimizle dokunduğumuzu,
2 (ve hayat açığa çıktı, gördük ve tanıklık ediyoruz, Baba'yla birlikte olup bize
görünmüş olan hayatı, sonsuz hayatı size bildiriyoruz);
3 gördüğümüzü ve işittiğimizi, sizin de bizimle paydaşlığınız olsun diye size
bildiriyoruz. Evet, bizim paydaşlığımız Baba ve Oğlu Yeşua Mesih'ledir.*
4 Bu şeyleri size, sevincimiz tam olsun diye yazıyoruz.
5 O'ndan işittiğimiz ve size bildirdiğimiz haber şudur: Tanrı ışıktır ve O'nda hiç
karanlık yoktur.
6 O'nunla paydaşlığımız var deyip karanlıkta yürüyorsak, yalan söylüyor ve gerçeği
söylemiyoruz.
7 Ama O ışıkta olduğu gibi biz de ışıkta yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız olur ve
Oğlu Yeşua Mesih'in kanı bizi her günahtan arındırır.
8 Eğer günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız ve bizde gerçek olmaz.
9 Eğer günahlarımızı itiraf edersek, bize günahlarımızı bağışlayıp bizi her haksızlıktan
arındırmak için O sadık ve adildir.
10 Eğer günah işlemedik dersek, O'nu yalancı yaparız ve O'nun sözü bizde olmaz.

2

1 Yavrularım, bu şeyleri size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Eğer biri günah işlerse,
Baba'nın yanında Savunucu'muz,* doğru olan Yeşua Mesih vardır.
2 O günahlarımız için, yalnızca bizim günahlarımız için değil, bütün dünyanın günahları
için kefaret kurbanıdır.†
3 Buyruklarını yerine getirirsek, O'nu tanıdığımızı bununla biliriz.
4 "O'nu tanıyorum" deyip de buyruklarını yerine getirmeyen yalancıdır ve kendisinde
gerçek yoktur.
5 O'nun sözünü tutan kişide ise Tanrı'nın sevgisi gerçekten tamamlanmıştır. O'nda
olduğumuzu bununla biliriz.
6 O'nda kaldığını söyleyen kişinin kendisi de tıpkı O'nun yürüdüğü gibi yürümelidir.
7 Kardeşler, size yeni bir buyruk değil, başlangıçtan beri sahip olduğunuz eski buyruğu
yazıyorum. Eski buyruk, başlangıçtan beri işittiğiniz sözdür.
8 Size yine O'nda ve sizde gerçek olan yeni bir buyruk yazıyorum. Çünkü karanlık
geçiyor ve gerçek ışık çoktan parlıyor.
9 Işıkta olduğunu söyleyip de kardeşinden nefret eden hâlâ karanlıktadır.
10 Kardeşini seven ışıkta kalır ve onda tökezleme nedeni bulunmaz.
11 Ama kardeşinden nefret eden karanlıktadır, karanlıkta yürür ve nereye gittiğini
bilmez. Çünkü karanlık onun gözlerini kör etmiştir.
12 Yavrularım, size yazıyorum, çünkü O'nun adı uğruna günahlarınız bağışlandı.
13 Babalar, size yazıyorum, çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı biliyorsunuz.
Gençler, size yazıyorum, çünkü kötü olanı yendiniz. Çocuklar, size yazıyorum, çünkü
Baba'yı tanıyorsunuz.
14 Babalar, size yazdım, çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı biliyorsunuz.

---

* **1:3** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. * **2:1** Grekçe παρακλήτον: Danışman, Yardımcı, Şefaatçi, Savunucu ve Teselli Edici. † **2:2** "Kefaret kurbanı" ifadesi, yatıştırıcı, yatıştırma veya kefaret aracı anlamına gelen Grekçe"ιλασμος" kelimesinden gelir; günahlarımız yüzünden Tanrı'nın gazabını uzaklaştıran kurban.

Gençler, size yazdım, çünkü güçlüsünüz, Tanrı'nın sözü içinizde bulunuyor, kötü olanı yendiniz.
15 Dünyayı ve dünyada olan şeyleri sevmeyin. Eğer biri dünyayı seviyorsa, Baba'nın sevgisi onda yoktur.
16 Çünkü dünyada olan her şey—benliğin tutkuları, gözün tutkuları ve hayatın gururu—Baba'dan değil, dünyadandır.
17 Dünya tutkularıyla birlikte gelip geçer, ama Tanrı'nın isteğini yerine getiren sonsuza dek kalır.
18 Çocuklar, bunlar son zamanlardır. Mesih Karşıtı'nın geleceğini duydunuz. Şimdiden birçok Mesih Karşıtı çıkmış durumda. Son saat olduğunu bundan biliyoruz.
19 Onlar bizden çıktılar, ama bize ait değillerdi. Çünkü bize ait olsalardı, bizimle kalmayı sürdürürlerdi. Ama hiçbirinin bize ait olmadığı ortaya çıksın diye ayrıldılar.
20 Sizler Kutsal Olan tarafından meshedildiniz ve hepiniz bilgilisiniz.‡
21 Gerçeği bilmediğiniz için değil, hiçbir yalanın gerçekten olmadığını bildiğiniz için size yazdım.
22 Yeşua'nın Mesih olduğunu inkâr edenden başka yalancı kimdir? Baba'yı ve Oğul'u inkâr eden Mesih Karşıtı'dır.
23 Oğul'u inkâr edende Baba yoktur. Oğul'u açıkça kabul edende Baba da vardır.§
24 Bu nedenle, size gelince, başlangıçtan beri işittiğiniz sizde kalsın. Başlangıçtan beri işittikleriniz sizde kalırsa, siz de Oğul'da ve Baba'da kalırsınız.
25 O'nun bize vaat ettiği budur, sonsuz hayat.
26 Bu şeyleri size, sizi saptırmak isteyenlerle ilgili olarak yazdım.
27 Size gelince, O'ndan aldığınız mesh sizde kalır ve kimsenin size öğretmesine gerek yoktur. O'nun size her şeyi öğreten meshi gerçektir, yalan değildir. Size öğrettiği gibi, O'nda kalın.
28 Yavrularım, şimdi Mesih'te kalın. Öyle ki, O göründüğü zaman cesaretimiz olsun, geldiğinde O'nun önünde utanmayalım.
29 O'nun doğru olduğunu bilirseniz, doğru olanı yapan herkesin O'ndan doğduğunu da bilirsiniz.

3

1 Baba'nın bize ne kadar büyük bir sevgi verdiğine bakın! Bize "Tanrı'nın çocukları" deniyor. Bu nedenle dünya bizi tanımıyor, çünkü Baba'yı da tanımadı.
2 Ey sevgililer, şimdi Tanrı'nın çocuklarıyız. Ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ama biliyoruz ki, O göründüğünde biz de O'nun gibi olacağız. Çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz.
3 O'na umut bağlayan herkes, Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar.
4 Günah işleyen herkes yasasızlıktan da suçludur. Günah, yasasızlıktır.
5 O'nun, günahlarımızı kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını biliyorsunuz.
6 Mesih'te duran, günah işlemez. Günah işleyen O'nu görmemiş ve tanımamıştır.
7 Yavrularım, kimse sizi saptırmasın. Doğru olanı yapan doğru kişidir, tıpkı O'nun doğru olduğu gibi.
8 Günah işleyen İblis'dendir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işliyor. Tanrı'nın Oğlu, İblis'in işlerini yok etmek için ortaya çıktı.
9 Tanrı'dan doğan, günah işlemez. Çünkü Tanrı'nın tohumu onda kalır ve günah işleyemez. Çünkü Tanrı'dan doğmuştur.

---

‡ **2:20** Veya, "doğru olanı bilmek" ya da "her şeyi bilmek

§ **2:23** MT şunu atlar: Oğul'u açıkça kabul edende Baba da vardır.

10 Kimin Tanrı'nın çocukları, kimin İblis'in çocukları olduğu bununla belli olur. Doğru
olanı yapmayan ve kardeşini sevmeyen kişi Tanrı'dan değildir.
11 Başlangıçtan beri işittiğiniz bildiri şudur: Birbirimizi sevelim.
12 Kötü olandan olup kardeşini öldüren Kain gibi olmayalım. Kardeşini neden
öldürdü? Çünkü kendi işleri kötü, kardeşininkilerse doğruydu.
13 Kardeşlerim, dünya sizden nefret ederse şaşırmayın.
14 Biz kardeşleri sevdiğimiz için ölümden hayata geçtiğimizi biliyoruz. Kardeşini
sevmeyen, ölümde kalır.
15 Kardeşinden nefret eden katildir. Hiçbir katilin içinde sonsuz hayat bulunmadığını
bilirsiniz.
16 Sevgiyi bununla biliyoruz, çünkü O bizim için hayatını verdi. Biz de kardeşlerimiz
için hayatımızı vermeliyiz.
17 Kim dünya malına sahip olup da kardeşini ihtiyaç içinde gördüğü halde ona karşı
merhametini kaparsa, onda nasıl Tanrı sevgisi kalır?
18 Yavrularım, yalnızca sözle ve dille değil, eylemle ve gerçekle sevelim.
19-20 Bununla gerçeğe ait olduğumuzu biliriz. Yüreğimiz bizi suçladığında, Tanrı önünde
yüreğimizi ikna edebiliriz. Çünkü Tanrı yüreğimizden daha büyüktür ve her şeyi bilir.
21 Ey sevgililer, eğer yüreğimiz bizi suçlamazsa, Tanrı'ya karşı cesaretimiz olur.
22 O'ndan ne dilersek alırız. Çünkü O'nun buyruklarını yerine getiriyor, O'nu hoşnut
eden şeyleri yapıyoruz.
23 O'nun buyruğu Oğlu Yeşua Mesih'in adına iman etmemiz ve buyurduğu gibi
birbirimizi sevmemizdir.
24 O'nun buyruklarını tutan O'nda kalır, O da o kişide. O'nun bizde kaldığını bize
verdiği Ruh'tan biliriz.

4

1 Ey sevgililer, her ruha inanmayın. Tersine Tanrı'dan olup olmadıklarını anlamak
için ruhları sınayın. Çünkü birçok sahte peygamber dünyaya yayılmış durumda.
2 Şununla Tanrı'nın Ruhu'nu bileceksiniz: Yeşua Mesih'in beden alıp geldiğini açıkça
söyleyen her ruh Tanrı'dandır.
3 Yeşua Mesih'in beden alıp geldiğini açıkça kabul etmeyen her ruh Tanrı'dan değildir.
Bu ruh, Mesih Karşıtı'nın ruhudur. Onun geleceğini duydunuz. O zaten şimdiden
dünyadadır.
4 Yavrularım, siz Tanrı'dansınız ve onları yendiniz. Çünkü sizde olan, dünyada
olandan daha büyüktür.
5 Onlar dünyadandır. Bu yüzden dünyadan söz ederler ve dünya onlara kulak verir.
6 Biz Tanrı'danız. Tanrı'yı tanıyan bizi dinler. Tanrı'dan olmayan bizi dinlemez.
Gerçeğin ruhunu ve sapkınlık ruhunu bununla biliriz.
7 Ey sevgililer, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrı'dandır. Seven herkes Tanrı'dan
doğmuştur ve Tanrı'yı bilir.
8 Sevmeyen kişi Tanrı'yı bilmez. Çünkü Tanrı sevgidir.
9 Tanrı'nın sevgisi şununla bize gösterildi: Tanrı biricik* Oğlu'nu, O'nun aracılığıyla
yaşayalım diye dünyaya gönderdi.
10 İşte sevgi budur. Biz Tanrı'yı sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve Oğlu'nu kefaret
kurbanı† olarak gönderdi.
11 Ey sevgililer, eğer Tanrı bizi böyle sevdiyse, biz de birbirimizi sevmeliyiz.

---

* **4:9** "Biricik" ifadesi, bazen "tek doğmuş" veya "tek doğan" olarak tercüme edilen Grekçe "μονογενη" kelimesinden gelir. † **4:10** "Kefaret kurbanı" ifadesi, yatıştırıcı, yatıştırma veya kefaret aracı anlamına gelen Grekçe "ιλασμος" kelimesinden gelir; günahlarımız yüzünden Tanrı'nın gazabını uzaklaştıran kurban.

12 Hiç kimse hiçbir zaman Tanrı'yı görmedi. Birbirimizi seversek, Tanrı içimizde kalır
ve O'nun sevgisi bizde tamamlanmış olur.
13 Bizim O'nda, O'nun bizde kaldığını şundan biliyoruz: Çünkü O bize kendi
Ruh'undan vermiştir.
14 Baba'nın Oğul'u dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdiğini gördük ve buna tanıklık
ediyoruz.
15 Kim Yeşua'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu açıkça söylerse, Tanrı onda, o da Tanrı'da
kalır.
16 Tanrı'nın bize olan sevgisini biliyoruz ve buna inandık. Tanrı sevgidir. Sevgide
kalan Tanrı'da kalır ve Tanrı da onda kalır.
17 Bunda, yargı gününde cesaretimiz olsun diye sevgi aramızda tam kılındı. Çünkü O
nasılsa, biz de bu dünyada öyleyiz.
18 Sevgide korku yoktur. Tersine tam sevgi korkuyu kovar. Çünkü korkuda ceza
vardır. Korkan kişi sevgide tam kılınmamıştır.
19 Bizse O'nu‡ seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi.
20 Eğer biri, "Tanrı'yı seviyorum" deyip de kardeşinden nefret ederse, yalancıdır.
Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrı'yı nasıl sevebilir?
21 "Tanrı'yı seven kardeşini de sevsin" diyen bu buyruğu O'ndan aldık.

5

1 Yeşua'nın Mesih olduğuna iman eden herkes, Tanrı'dan doğmuştur. Baba'yı seven
herkes O'ndan doğmuş olan çocuğunu da sever.
2 Tanrı'yı sevip O'nun buyruklarını tuttuğumuzda, Tanrı'nın çocuklarını sevdiğimizi
bununla anlarız.
3 Çünkü Tanrı'yı sevmek, O'nun buyruklarını tutmak demektir. O'nun buyrukları
ağır değildir.
4 Çünkü Tanrı'dan doğan herkes dünyayı yener. Dünyaya karşı zafer kazandıran
imanınızdır.
5 Yeşua'nın Tanrı'nın Oğlu olduğuna iman edenden başka dünyayı yenen kimdir?
6 Suyla ve kanla gelen Yeşua Mesih'tir. O yalnızca suyla değil, suyla ve kanla gelmiştir.
Buna tanıklık eden Ruh'tur. Çünkü Ruh gerçektir.
7 Çünkü tanıklık eden üçtür.*
8 Ruh, su ve kan. Üçü de uyum içindedir.
9 İnsanların tanıklığını kabul ediyorsak, Tanrı'nın tanıklığı daha büyüktür. Çünkü bu,
Tanrı'nın Oğlu hakkında tanıklık ettiği tanıklığıdır.
10 Tanrı'nın Oğlu'na iman edenin tanıklığı kendisindedir. Tanrı'ya inanmayan, O'nu
yalancı çıkarmış olur. Çünkü Tanrı'nın Oğlu hakkında ettiği tanıklığa inanmamıştır.
11 Tanıklık da şudur: Tanrı bize sonsuz hayatı verdi ve bu hayat O'nun Oğlu'ndadır.
12 Kendisinde Oğul bulunanın hayatı vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanın
hayatı yoktur.
13 Bunları, Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz hayata sahip olduğunuzu
bilesiniz ve Tanrı Oğlu'nun adına iman etmeye sürdüresiniz diye yazdım.
14 O'nun önündeki cesaretimiz şu ki, O'nun isteğine uygun ne dilersek bizi dinler.
15 Ne dilersek bizi dinlediğini bildiğimizden, O'ndan istediğimiz dileklerimizi
aldığımızı da biliriz.
16 Kardeşinin ölüme götürmeyen bir günah işlediğini gören, dilekte bulunsun. Tanrı ona
hayat verecektir. Bu, ölüme götürmeyen günah işleyenler içindir. Ölüme götüren günah da
vardır. Bunun için istekte bulunsun demiyorum.

---

‡ **4:19** NU "onu" atlar. * **5:7** Sadece birkaç yeni el yazması "gökte: Baba, Söz ve Kutsal Ruh; ve bu üçü birdir. Ve yeryüzünde tanıklık eden üçü vardır:" ifadesini ekler."

17 Her kötülük günahtır, ama ölüme götürmeyen günah da vardır.
18 Biliyoruz ki, Tanrı'dan doğan günah işlemez. Tanrı'dan doğan kendini tutar ve kötü
olan ona dokunmaz.
19 Tanrı'dan olduğumuzu ve bütün dünyanın kötü olanın elinde olduğunu biliyoruz.
20 Tanrı Oğlu'nun geldiğini ve gerçek Olan'ı bilmemiz için bize anlayış verdiğini
biliyoruz. Bizler gerçek Olan'da, O'nun Oğlu Yeşua Mesih'teyiz. Gerçek Tanrı ve sonsuz
hayat budur.
21 Yavrularım, kendinizi putlardan koruyun.

2. YUHANNA

1 Bu ihtiyardan, gerçekten sevdiğim, seçilmiş hanımefendiye ve çocuklarına, yalnız ben
değil, gerçeği bilenlerin hepsi de sizi seviyor.
2 Çünkü gerçek uğruna içimizde duran sonsuza dek bizimle olacak.
3 Baba Tanrı'dan ve Baba'nın Oğlu Efendi Yeşua Mesih'ten* gelen lütuf, merhamet ve
esenlik gerçekte ve sevgide bizimle olacaktır.
4 Senin çocuklarından bazılarının, Baba'nın bize buyurduğu gibi gerçekte yürüdüğünü
gördüğüm için çok sevindim.
5 Şimdi senden ricada bulunuyorum, sevgili hanımefendi, birbirimizi sevelim. Size
yeni bir buyruk yazmıyorum, başlangıçtan beri sahip olduğumuz buyruktur bu.
6 Sevgi O'nun buyruklarına göre yürümektir. Başlangıçtan beri işittiğiniz gibi, onun
içinde yürümelisiniz.
7 Çünkü Yeşua Mesih'in beden alıp geldiğini kabul etmeyen birçok aldatıcı dünyaya
yayıldı. Aldatan ve Mesih Karşıtı olan budur.
8 Başardığımız şeyleri kaybetmemeye, ödülünüzü tam almaya dikkat edin.
9 Haddi aşan ve Mesih'in öğretisinde kalmayan hiç kimsede Tanrı yoktur. Bu öğretide
kalanda ise hem Baba, hem de Oğul vardır.
10 Eğer biri size gelir de bu öğretiyi getirmezse, onu evinize almayın ve kabul etmeyin.
11 Böyle birini kabul eden, onun kötü işlerine katılmış olur.
12 Size yazacak çok şeyim var, bunları kâğıt ve mürekkeple yazmak istemiyorum.
Sevincimiz tamamlansın diye yanınıza gelmeyi ve sizinle yüz yüze konuşmayı umut
ediyorum.
13 Seçilmiş kız kardeşinizin çocukları sana selam ederler. Amin.

* **1:3** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir.

3. YUHANNA

1 Bu ihtiyardan, gerçekten sevdiğim sevgili Gayus'a.
2 Sevgili kardeşim, canın bolluk içinde olduğu gibi, her şeyde bolluk içinde ve sağlıklı olman için dua ediyorum.
3 Kardeşler gelip senin gerçekte yürüdüğün gerçeğine tanıklık ettiklerinde çok sevindim.
4 Benim için, çocuklarımın gerçekte yürüdüğünü duymaktan daha büyük bir sevinç yoktur.
5 Sevgili kardeşim, kardeşler ve yabancılar için yaptığın her işi sadakatle yapıyorsun.
6 Onlar kilise önünde sevgine tanıklık ettiler. Onları Tanrı'ya yaraşır biçimde yolcu edersen iyi edersin.
7 Çünkü uluslardan hiçbir şey almadan, Ad uğruna yola çıktılar.
8 Bu nedenle, gerçeğin emektaşları olmak için böylelerini kabul etmeliyiz.
9 Kiliseye yazdım, ama aralarında birinci olma sevdasında olan Diotrefis söylediklerimizi kabul etmiyor.
10 Bu nedenle, eğer gelirsem, bize karşı kötü sözlerle haksızca suçlayarak yaptığı onun işlerini hatırlatacağım. Bununla da yetinmeyerek kardeşleri de kabul etmiyor. Kabul etmek isteyenlere engel olup onları kilise dışarı ediyor.
11 Sevgili kardeşim, kötüyü değil, iyiyi örnek al. İyilik yapan Tanrı'dandır. Kötülük yapan, Tanrı'yı görmemiştir.
12 Dimitrios hakkında herkes iyi tanıklık ediyor, gerçeğin kendisi de buna tanıklık ediyor. Biz de tanıklık ederiz ve tanıklığımızın doğru olduğunu bilirsin.
13 Sana yazacak çok şeyim vardı, ama mürekkep ve kalemle yazmak istemiyorum;
14 yakında seni görmeyi umuyorum. O zaman yüz yüze konuşuruz.
Sana esenlik olsun! Dostlar sana selam ediyorlar. Sen de arkadaşları adlarıyla selamla.

YAHUDA

1 Yeşua Mesih'in hizmetkârı ve Yakov'un kardeşi Yahuda, Baba Tanrı tarafından
kutsal kılınıp Yeşua Mesih* için korunmuş olan çağrılmışlara:
2 Merhamet, esenlik ve sevgi size çoğaltılsın.
3 Ey sevgililer, ortak kurtuluşumuz hakkında size yazmayı çok gayret ederken,
kutsallara ilk ve son kez teslim edilen iman uğrunda gayretle mücadele etmenizi teşvik
etmek için sizlere yazmak zorundaydım.
4 Çünkü Tanrımız'ın lütfunu ahlaksızlığa çeviren, tek Baş ve Efendimiz Yeşua Mesih'i
inkâr eden bazı tanrısızlar gizlice aranıza sızdılar. Bunların yargılanacağı uzun zaman
önce yazılmıştır.
5 Şimdi, bunları bildiğiniz halde, size hatırlatmak isterim ki, Efendi halkı Mısır
diyarından kurtardıktan sonra iman etmeyenleri yok etti.
6 İlk yetki alanlarında kalmayıp kendilerine ayrılan yeri terk eden melekleri, büyük
yargı günü için sonsuz bağlarla karanlığa kapattı.
7 Sodom, Gomora ve çevresindeki kentler aynı şekilde kendilerini fuhşa kaptırıp garip
bedenlerin peşine düştüler. Sonsuza dek ateşte yanma cezası çeken bu kentler örnek
olarak gösterilmiştir.
8 Yine bunlar da aynı şekilde hayalleriyle bedeni kirletiyor, yetkiyi hor görüyor ve
göksel varlıklara sövüyorlar.
9 Oysa Başmelek Mikael, Moşe'nin cesedi hakkında İblis'le çekişip tartışırken, söverek
onu yargılamaya cüret etmedi. Ancak, "Efendi seni azarlasın" dedi.
10 Ama bunlar bilmedikleri her şeye sövüyorlar. Akıldan yoksun yaratıklar gibi doğal
olarak anladıkları bu şeylerle yıkıma uğruyorlar.
11 Vay başlarına onların! Çünkü Kain'in yoluna gittiler. Kazanç için Balam'ın
sapıklığına koştular. Korah'ın isyanında mahvoldular.
12 Bunlar sevgi şölenlerinizde sizinle birlikte yiyip içen birer lekedir. Yalnızca kendini
besleyen çobanlardır. Rüzgârlarla sürüklenen yağmursuz bulutlara, iki kez kökünden
sökülmüş, meyvesiz sonbahar ağaçlarına benzerler.
13 Kendi ayıbını köpürten azgın deniz dalgaları, serseri yıldızlar gibidirler. Onlara
sonsuz koyu karanlık ayrılmıştır.
14 Adem'den yedinci olan Hanok, bunlar hakkında şöyle peygamberlik etmiştir: "İşte,†
Efendi, kutsallarından on binlerce kişiyle birlikte geldi.
15 Tanrısızların, tanrısızca yaptıkları bütün işlerden ve tanrısız günahkârların kendisine
karşı söylediği bütün ağır sözlerden ötürü hepsine günahlarını gösterip yargılayacak."
16 Bunlar yakınıp şikayet edip duran, kendi tutkularının peşinden giden, ağızları
gururlu şeyler söyleyen, kendi çıkarları için insanlara saygı gösteren kişilerdir.
17 Ama siz, ey sevgililer, daha önce Efendimiz Yeşua Mesih'in elçileri tarafından
söylenmiş olan sözleri hatırlayın.
18 Size, "Son zamanlarda kendi tanrısız tutkularının peşinden yürüyen alaycılar
olacak" demişlerdi.
19 Bunlar bölücü, zevk düşkünü, Ruh'tan yoksun kişilerdir.
20 Ama siz ey sevgililer, kendinizi en kutsal olan imanınız üzerinde geliştirmeyi
sürdürün, Kutsal Ruh'ta dua edin.

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:14** "ἰδοὺ" kelimesinden gelen "İşte" bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır.

21 Sonsuz hayat için Efendimiz Yeşua Mesih'in merhametini beklerken kendinizi
Tanrı'nın sevgisinde tutun.
22 Bazı kararsızlara merhamet edin.
23 Bazılarını da korkuyla ateşten çekip kurtarın. Bedenin lekelediği giysiden bile
tiksinin.
24 Kurtarıcımız bilge olan tek Tanrı, onları‡ düşmekten alıkoyacak, büyük sevinç içinde
lekesiz olarak kendi yüce huzuruna çıkaracak güçtedir.
25 Yücelik, görkem, güç ve hâkimiyet şimdi ve sonsuzluklar boyunca Tanrı'nın olsun!
Amin.

‡ **1:24** TR ve NU "siz"i der

VAHİY

1 Yeşua Mesih'in* vahyidir. Tanrı yakında olması gereken şeyleri hizmetkârlarına göstermesi için O'na bu vahyi verdi. O da gönderdiği meleği† aracılığıyla bunu hizmetkârı Yuhanna'ya bildirdi.
2 Yuhanna gördüklerinin tümüne, Tanrı sözüne ve Yeşua Mesih'in tanıklığına tanıklık etti.
3 Ne mutlu bu peygamberlik sözlerini okuyana, işitene ve onda yazılanları tutana! Çünkü zamanı yakındır.
4-6 Yuhanna, Asya İli'ndeki yedi kiliseye: Var olan, var olmuş ve gelecek olan Tanrı'dan, tahtının önünde bulunan yedi ruhtan ve ölüler arasında ilk doğan, dünya krallarının hükümdarı sadık tanık Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun. Yücelik ve hakimiyet sonsuzlara dek, bizi seven, kanıyla bizi günahlarımızdan arındıran ve bizi krallık haline getirip Babası Tanrı için kâhinler✡ yapmış olan Mesih'in olsun! Amin.
7 İşte,‡ bulutlarla geliyor! O'nun bedenini deşmiş olanlar da dahil, her göz O'nu görecek. Yeryüzünün bütün kabileleri, O'nun için yas tutacak. Böyle olacak! Amin.
8 Var olan, var olmuş ve gelecek olan, Her Şeye Gücü Yeten Efendi Tanrı, "Alfa ve Omega Ben'im" diyor.
9 Mesih Yeşua'da baskıda, Krallık'da ve sabırda ortağınız olan ben Yuhanna Tanrı'nın sözü ve Yeşua Mesih'in tanıklığı nedeniyle Patmos denilen adadaydım.
10 Efendi'nin gününde Ruh'taydım. Arkamda boru sesine benzer yüksek bir ses işittim.
11 Ses, "Gördüklerini kitaba yaz ve yedi kiliseye, yani Efes, Simirna, Bergama, Tiyatira, Sardes, Filadelfya ve Laodikya'ya gönder" dedi.
12 Benimle konuşan sesi görmek için döndüm. Döndüğümde yedi altın kandillik gördüm.
13 Kandilliklerin arasında İnsanoğlu'na✡ benzeyen biri vardı. Giysileri ayağına kadar uzanmış, göğsüne altın bir kuşak sarınmıştı.
14 Başı ve saçları yün gibi ak, kar gibi beyazdı. Gözleri ateş alevine benziyordu.
15 Ayakları, ocakta ateşle arıtılmış parlak tunç gibiydi. Sesi, çok suların sesine benziyordu.
16 Sağ elinde yedi yıldız vardı. Ağzından iki ucu keskin bir kılıç çıktı. Yüzü bütün gücüyle parlayan güneş gibiydi.
17 O'nu görünce, ölü gibi ayaklarının dibine yığıldım.
Sağ elini üzerime koyup, "Korkma! İlk ve son Ben'im" dedi.
18 "Hay Olan Ben'im. Ölmüştüm ve işte, sonsuzluklar boyunca diriyim. Amin. Ölümün ve Hades'in § anahtarları bendedir.
19 Bu nedenle gördüklerini, şimdi olanları ve bundan sonra olacakları yaz.
20 Sağ elimde gördüğün yedi yıldızla yedi altın kandilliğin sırrı şudur: Yedi yıldız yedi kilisenin melekleridir.* Yedi kandillik ise yedi kilisedir."

2

1 "Efes'teki kilisenin meleğine yaz:
"Yedi yıldızı sağ elinde tutan, yedi altın kandilliğin arasında yürüyen şunları söylüyor:

---

* **1:1** "Mesih" kelimesi "Meshedilmiş Olan" anlamına gelir. † **1:1** veya haberci (burada ve melekten söz edildiği her yerde) ✡ **1:4-6** ÇIKIŞ 19:6; YEŞAYA 61:6 ‡ **1:7** "ἰδοὺ" kelimesinden gelen "İşte" bakmak, farkına varmak, gözlemlemek, görmek veya dik dik bakmak anlamına gelir. Genellikle bir ünlem olarak kullanılır. ✡ **1:13** DANİEL 7:13 § **1:18** veya Cehennem * **1:20** veya haberci (burada ve melekten söz edildiği her yerde)

2 “Senin işlerini, emeğini, sabrını, kötü insanlara katlanamadığını biliyorum. Elçi
olmadıkları halde kendilerine elçi diyenleri sınadın ve onları yalancı buldun.
3 Sabırlısın, adım uğruna dayandın ve yorulmadın.
4 Ama sana karşı bir şeyim var: İlk sevgini terk ettin.
5 Onun için, nereden düştüğünü hatırla! Tövbe et ve ilk işlerini yap. Yoksa, tövbe
etmezsen, hızla sana geleceğim ve kandilini yerinden kaldıracağım.
6 Ama sende şu var, Nikolas yanlılarının işlerinden nefret ediyorsun, ben de nefret
ediyorum.
7 Kulağı olan, Ruh’un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene, Tanrım’ın
cennetindeki hayat ağacından yeme hakkını vereceğim.”
8 “Simirna’daki kilisenin meleğine yaz:
“Ölmüş ve dirilmiş, İlk ve Son Olan şunları söylüyor:
9 “Senin işlerini, sıkıntını ve yoksulluğunu biliyorum. Yine de zenginsin! Yahudi
olduklarını söyleyen, ama Yahudi değil de Şeytan’ın havrası olanların sövgülerini
biliyorum.
10 Çekmek üzere olduğun sıkıntılardan korkma! Bak, sınanmak için İblis içinizden
bazılarını zindana atmak üzere. On gün zulüm göreceksiniz. Ölüme kadar sadık kal, sana
hayat tacını vereceğim.
11 Kulağı olan, Ruh’un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelen, ikinci ölümden zarar
görmeyecek.”
12 “Bergama’daki kilisenin meleğine yaz:
“İki ağızlı keskin kılıca sahip olan şunları söylüyor:
13 “Senin işlerini, nerede oturduğunu biliyorum; Şeytan’ın tahtı oradadır. Adımı sımsıkı
tutuyorsun. Şeytan’ın oturduğu yerde aranızda öldürülen sadık tanığım Antipas’ın
günlerinde bile bana olan imanını inkâr etmedin.
14 Ama sana karşı birkaç şeyim var: Çünkü orada Balam’ın öğretisini tutanlar var.
Putlara sunulan kurbanların etini yemelerini, zina etmeleri için İsrael'in çocuklarının
önüne tökez atmayı Balak’a öğreten Balam’dı.
15 Sizde de aynı şekilde Nikolas yanlılarının öğretisini tutanlar var.
16 Bunun için tövbe et! Yoksa yanınıza hızla gelir, ağzımdaki kılıçla onlara karşı
savaşırım.
17 Kulağı olan, Ruh’un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene, saklı mandan*
vereceğim. Ona beyaz bir taş da vereceğim. Bu taşın üzerinde onu alandan başka
kimsenin bilmediği yeni bir ad yazılıdır.”
18 “Tiyatira’daki kilisenin meleğine yaz:
“Gözleri ateş alevine, ayakları parlak tunca benzeyen Tanrı’nın Oğlu şunları söylüyor:
19 “Senin işlerini, sevgini, imanını, hizmetini, sabrını ve son işlerinin ilkinden çok
olduğunu biliyorum.
20 Ama sana karşı bir şeyim var: Kendine peygamber diyen İzebel adındaki kadını
hoşgörüyorsun. Hizmetkârlarıma zina etmeyi ve putlara sunulan kurbanları yemeyi
öğreten ve saptıran odur.
21 Tövbe etmesi için ona zaman verdim, ama zina etmekten tövbe etmeyi reddediyor.
22 Bak, onun işlerinden tövbe etmezlerse, onu ve onunla zina edenleri büyük bir sıkıntı
yatağına atacağım.
23 Onun çocuklarını Ölüm ile öldüreceğim. O zaman bütün kiliseler bilecek ki, akılları ve
yürekleri araştıran benim. Her birinize işlerinize göre karşılık vereceğim.

* **2:17** Manna, İbranice'de “Bu nedir?” anlamına gelen doğaüstü bir yiyecektir. Bkz. Çıkış 11:7-9.

24 Ama size, yani Tiyatira'da bulunan diğerlerine, bu öğretiyi benimsememiş, Şeytan'ın
sözde derin sırlarını bilmeyenlere söylüyorum. Üzerinize başka yük koymuyorum.
25 Bununla birlikte ben gelene dek sizde olana sıkıca tutunun.
26 Galip gelene ve işlerimi sonuna dek tutana uluslar üzerinde yetki vereceğim.
27 Onları demir çomakla yönetecek, kil çömlekler gibi paramparça edecek. ✡ Benim de
Babam'dan aldığım yetki gibi.
28 Ona sabah yıldızını da vereceğim.
29 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin."

3

1 "Sardes'teki kilisenin meleğine yaz.
Tanrı'nın yedi Ruhu'na ve yedi yıldıza sahip olan şunları söylüyor:
'Senin işlerini biliyorum. Yaşıyor olmakla ün salmışsın, ama ölüsün.
2 Uyan! Geriye kalan, atılmak üzere olan şeyleri güçlendir. Çünkü hiçbir işinin Tanrım'ın
önünde tamamlanmamış olduğunu buldum.
3 Bu nedenle nasıl aldığını ve nasıl işittiğini hatırla. Bunu tut ve tövbe et! Eğer uyanık
kalmazsan, hırsız gibi geleceğim ve hangi saatte üzerine geleceğimi bilmeyeceksin.
4 Yine de Sardes'te giysilerini kirletmemiş birkaç isim var. Benimle birlikte beyazlar
içinde yürüyecekler, çünkü buna layıktırlar.
5 Galip gelen beyaz giysiler giyecek ve onun adını hayat kitabından hiçbir şekilde
silmeyeceğim. Adını Babam'ın ve meleklerinin önünde açıkça dile getireceğim.
6 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.' "
7 "Filadelfya'daki kilisenin meleğine yaz:
Kutsal ve gerçek olan, David'in anahtarına sahip olan, açtığını kimsenin
kapatamadığı, kapattığını kimsenin açamadığı kişi şunları söylüyor:
8 'Senin işlerini biliyorum. İşte, önüne kimsenin kapatamayacağı açık bir kapı
koydum. Gücünün az olduğunu biliyorum; yine de sözümü tuttun ve adımı inkâr
etmedin.
9 Bak, Şeytan'ın havrasından olanları, Yahudi olmadıkları halde Yahudi olduklarını
söyleyen yalancıları ne yapacağımı gör! Onları önüne getirip ayaklarına kapandıracağım
ve seni sevdiğimi anlamalarını sağlayacağım.
10 Sözümü tutarak dayandığın için, ben de seni yeryüzünde oturanları sınamak için
bütün dünyanın üzerine gelecek olan denenme saatinden esirgeyeceğim.
11 Tez geliyorum! Sahip olduğuna sıkı tutun ki, tacını kimse almasın.
12 Galip geleni, Tanrım'ın Tapınağı'nda sütun yapacağım. Oradan bir daha çıkmayacak.
Onun üzerine Tanrım'ın adını ve Tanrım'ın kentinin adını, Tanrım'ın yanından gökten
inen yeni Yeruşalem'in adını ve kendi yeni adımı yazacağım.
13 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.' "
14 "Laodikya'daki kilisenin meleğine yaz.
Amin, Sadık ve Gerçek Tanık, Tanrı yaratılışının Başı * şunları söylüyor:
15 'Senin işlerini biliyorum, ne soğuk ne de sıcaksın. Keşke soğuk ya da sıcak olsaydın.
16 Madem ılıksın, ne sıcak ne de soğuk, seni ağzımdan kusacağım.
17 Çünkü, 'Zenginim, zenginleştim, hiçbir şeye ihtiyacım yok' diyorsun. Oysa zavallı,
sefil, yoksul, kör ve çıplak olduğunu bilmiyorsun.
18 Zengin olabilmen için benden ateşte arıtılmış altın, giyinip çıplaklığını, ayıbını
örtmen için beyaz giysiler, görebilmen için gözlerine sürmek üzere merhem satın almanı
öğütlerim.
19 Ben sevdiklerimin hepsini azarlar, yola getiririm. Bu nedenle gayretli ol ve tövbe
et.

✡ **2:27** MEZMURLAR 2:9 * **3:14** Kaynak veya Baş

20 İşte, kapıda duruyor ve çalıyorum. Eğer biri sesimi duyup kapıyı açarsa, o zaman ben
onun yanına gireceğim ve onunla, o da benimle birlikte yemek yiyeceğiz.
21 Ben nasıl galip gelip Babam'la birlikte O'nun tahtına oturduysam, galip gelene de
benimle birlikte tahtıma oturma hakkı vereceğim.
22 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.' "

4

1 Bundan sonra baktım ve gökte bir kapının açıldığını gördüm. Benimle konuşan,
boruya benzeyen ilk ses, "Buraya çık, bundan sonra olması gerekenleri sana
göstereceğim" dedi.
2 Birdenbire Ruh'taydım. İşte, gökte bir taht konulmuş ve taht üzerinde oturan biri
vardı.
3 Tahtta oturan yeşime, kırmızı akik taşına benziyordu. Tahtın etrafında görünüşü
zümrüdü andıran bir gökkuşağı vardı.
4 Tahtın çevresinde yirmi dört taht vardı. Bu tahtlarda başlarında altın taçlar bulunan,
beyaz giysiler içinde yirmi dört ihtiyar oturuyordu.
5 Tahttan şimşekler çakıyor, sesler ve gök gürlemeleri çıkıyordu. Tahtının önünde alev
alev yanan yedi meşale vardı. Bunlar Tanrı'nın yedi Ruhu'dur.
6 Tahtın önünde kristale benzer, sanki camdan bir deniz vardı. Tahtın ortasında ve
çevresinde, önü ve arkası gözlerle dolu dört yaratık duruyordu.
7 Birinci yaratık aslana, ikinci yaratık danaya, üçüncü yaratığın yüzü insana,
dördüncü yaratık da uçan kartala benziyordu.
8 Her birinin altışar kanadı vardı. İçleri ve dışları gözlerle doluydu. Gece gündüz durup
dinlenmeden şöyle diyorlar: "Kutsal, kutsal, kutsaldır* Efendi Tanrı, Her Şeye Gücü
Yeten, var olmuş, var olan ve gelecek olan!"
9 Canlı yaratıklar tahtta oturana, sonsuza dek yaşayana yücelik, saygı ve şükran
sununca,
10 yirmi dört ihtiyar tahtta oturanın önünde yere kapanıp sonsuza dek diri Olan'a
tapınıyorlar ve taçlarını tahtın önüne atarak şöyle diyorlardı:
11 "Ey Efendimiz ve Tanrımız, Kutsal Olan, Sen yüceliği, saygıyı ve gücü almaya
layıksın. Çünkü her şeyi sen yarattın, hepsi senin arzunla yaratılıp var oldular!"

5

1 Tahtta oturanın sağ elinde içi dışı yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş bir kitap gördüm.
2 Güçlü bir melek gördüm, yüksek sesle, "Kitabı açmaya ve mühürlerini kırmaya kim
layıktır?" dedi.
3 Ne yukarıda gökte, ne yerde, ne de yer altında hiç kimse kitabı açıp içine bakamadı.
4 O zaman çok ağladım, çünkü kitabı açmaya, içine bakmaya layık kimse bulunmadı.
5 İhtiyarlardan biri bana, "Ağlama" dedi. "İşte, Yahuda oymağından, David'in Kökü olan
Aslan galip geldi. Kitabı ve onun yedi mührünü açacak olan O'dur."
6 Tahtın, dört canlı yaratığın ve ihtiyarların ortasında, boğazlanmış gibi duran, bir
Kuzu gördüm. Yedi boynuzu ve yedi gözü vardı. Bunlar Tanrı'nın bütün yeryüzüne
gönderilen yedi Ruhu'dur.
7 Sonra Kuzu gelip tahtta oturanın sağ elinden kitabı aldı.
8 Kitabı alınca, dört canlı yaratık ve yirmi dört ihtiyar, Kuzu'nun önünde yere
kapandılar. Her birinin elinde birer arp kutsalların duaları olan buhur dolu altın taslar
vardı.
9 Yeni bir ezgi söyleyerek şöyle dediler:
"Kitabı almaya,

* **4:8** Hodges/Farstad MT "kutsal" kelimesini 3 yerine 9 kez kullanır.

mühürlerini açmaya layıksın!
Çünkü öldürüldün,
ve kanınla her oymaktan, her dilden,
her halktan, her ulustan insanları Tanrı için satın aldın.
10 Bizleri Tanrımız'a krallar ve kâhinleri yaptın;
ve yeryüzünde hüküm süreceğiz."
11 Tahtın, canlı yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek gördüm, seslerini duydum. Bunların sayısı binlerce binler, on binlerce on binlerdi.
12 Yüksek sesle şöyle diyorlardı: "Öldürülmüş Kuzu, gücü, zenginliği, bilgeliği, kudreti, saygıyı, yüceliği, övgüyü almaya layıktır."
13 Gökteki, yerdeki, yer altındaki, denizdeki bütün yaratıkların ve onlarda bulunan her şeyin şöyle dediğini duydum: "Övgü, saygı, yücelik ve hâkimiyet sonsuzlara dek taht üzerinde oturanın ve Kuzu'nun olsun! Amin!"*
14 Dört yaratık, "Amin!" dediler. Sonra ihtiyarlar yere kapanıp tapındılar.

6

1 Kuzu'nun yedi mühürden birini açtığını gördüm. Dört canlı yaratıktan birinin, gök gürültüsünü andıran bir sesle, "Gel de gör!" dediğini duydum.
2 Sonra beyaz bir at göründü. Binicisinin yayı vardı. Ona bir taç verildi ve galip gelsin diye galip gelerek çıktı.
3 İkinci mührü açtığında, ikinci canlı yaratığın, "Gel!" dediğini duydum.
4 Kızıl renkli başka bir at çıktı. Binicisine insanlar birbirini öldürsünler diye dünyadan barışı kaldırma yetkisi verildi. Ona büyük bir kılıç verildi.
5 Üçüncü mührü açtığında, üçüncü canlı yaratığın, "Gel de gör!" dediğini duydum. İşte, siyah bir at gördüm. Binicisinin elinde bir terazi vardı.
6 Dört canlı yaratığın ortasında bir sesin şöyle dediğini duydum: "Bir ölçek* buğday bir dinara, üç ölçek arpa bir dinara! Yağa ve şaraba zarar verme!"
7 Dördüncü mührü açtığında, dördüncü canlı yaratığın, "Gel de gör!" dediğini duydum.
8 İşte, soluk renkli bir at gördüm. Binicisinin adı Ölüm'dü. Hades† onu takip ediyordu. Ona kılıçla, kıtlıkla, ölümle ve yeryüzünün vahşi hayvanlarıyla öldürmek üzere yeryüzünün dörtte biri üzerinde yetki verildi.
9 Beşinci mührü açtığında, sunağın altında, Tanrı'nın Sözü ve Kuzu'ya ettikleri tanıklık uğruna öldürülenlerin canlarını gördüm.
10 Yüksek sesle, "Kutsal ve gerçek olan ey Efendimiz! Yeryüzünde oturanları ne zaman yargılayacak, onlardan kanımızın öcünü ne zaman alacaksın?" dediler.
11 Onların her birine uzun beyaz birer kaftan verildi. Kendileri gibi öldürülecek olan hizmet arkadaşlarının ve kardeşlerinin‡ devirlerini tamamlayana dek bir süre daha dinlenmeleri gerektiği söylendi.
12 Altıncı mührü açtığında, büyük bir deprem olduğunu gördüm. Güneş keçi kılından yapılmış siyah bir çul gibi karardı. Ay tümüyle kan gibi oldu.
13 Gökyüzünün yıldızları, büyük bir rüzgârla sarsılan incir ağacının ham incirlerini dökmesi gibi, yeryüzüne düştü.
14 Gökyüzü dürülen bir tomar gibi yerinden söküldü. Her dağ ve ada yerinden kaldırıldı.
15 Dünyanın kralları, ileri gelenleri, komutanları, zengini, güçlüsü, kölesi ve özgürü mağaralara, dağların kovuklarına gizlendiler.

---

* **5:13** TR "Amin!"i atlar * **6:6** Buradaki ölçü, bir litreden (bir quart'tan) biraz daha fazla olan bir kuru hacim ölçüsüdür. † **6:8** veya Cehennem ‡ **6:11** Burada ve bağlamın izin verdiği ölçüde "kardeşler" için kullanılan kelime, doğru bir şekilde "kardeşler ve kız kardeşler" veya "kardeşler" olarak da çevrilebilir.

16 Dağlara ve kayalara, “Üzerimize yıkılın” dediler, “Tahtta oturanın yüzünden ve
Kuzu’nun gazabından bizi saklayın.
17 Çünkü O’nun gazabının büyük günü geldi. Buna kim dayanabilir?”

7

1 Bundan sonra, yeryüzünün dört köşesinde duran dört melek gördüm. Bunlar karaya,
denize, herhangi bir ağaca esmesin diye, yeryüzünün dört rüzgârını tutuyorlardı.
2 Diri Tanrı’nın mührüne sahip olan başka bir meleğin gün doğusundan yükseldiğini
gördüm. Karaya ve denize zarar vermekle görevlendirilen dört meleğe yüksek sesle
bağırıp dedi:
3 “Biz Tanrımız’ın hizmetkârlarını alınlarından mühürleyinceye dek karaya, denize,
ağaçlara zarar vermeyin!”
4 İsrael'in çocuklarının her oymağından mühürlenenlerin sayısını yüz kırk dört bin olarak
duydum.
5 Yahuda oymağından on iki bin kişi mühürlendi.
Ruven oymağından on iki bin,
Gad oymağından on iki bin,
6 Aşer oymağından on iki bin,
Naftali oymağından on iki bin,
Manaşşe oymağından on iki bin,
7 Şimon oymağından on iki bin,
Levi oymağından on iki bin,
İssakar oymağından on iki bin,
8 Zevulun oymağından on iki bin,
Yosef oymağından on iki bin,
Benyamin oymağından on iki bin kişi mühürlendi.
9 Bundan sonra baktım ve işte, her ulustan, her oymaktan, her halktan, her dilden
kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın ve Kuzu’nun önünde
duruyordu. Ellerinde palmiye dallarıyla beyaz kaftanlar giyinmişlerdi.
10 Yüksek sesle, “Kurtarış, tahtta oturan Tanrımız’a ve Kuzu’ya özgüdür!” dediler.
11 Bütün melekler tahtın, ihtiyarların ve dört canlı yaratığın çevresinde duruyorlardı.
Tahtın önünde yüzüstü yere kapandılar ve Tanrı’ya tapındılar.
12 Şöyle diyorlardı: “Amin! Övgü, yücelik, bilgelik, şükran, saygı, güç ve kudret
sonsuzlara dek Tanrımız’ın olsun! Amin.”
13 İhtiyarlardan biri bana karşılık verip, “Beyaz kaftanlar kuşanmış olan bu kişiler kim,
nereden geldiler?” dedi.
14 Ona, “Efendim, sen bunu biliyorsun” dedim.
Bana şöyle dedi: “Bunlar büyük sıkıntıdan* çıkanlardır. Kaftanlarını yıkadılar ve
Kuzu’nun kanında beyaz ettiler.
15 Bu nedenle, Tanrı’nın tahtı önündedirler ve tapınağında gece gündüz O’na hizmet
ediyorlar. Tahtta oturan, çadırını onların üzerine kuracak.
16 Artık acıkmayacaklar, susamayacaklar. Ne güneş ne de kavurucu sıcak çarpacak
onları.
17 Çünkü tahtın ortasında olan Kuzu onları güdecek ve hayat veren suların pınarlarına
götürecek. Tanrı onların gözlerinden bütün gözyaşlarını silecek.”

8

1 Yedinci mührü açtığında, gökte yarım saat kadar sessizlik oldu.
2 Tanrı’nın önünde duran yedi meleği gördüm ve onlara yedi boru verildi.

* **7:14** veya baskıdan

3 Başka bir melek geldi, elinde altın bir buhurdanla sunağın başında durdu. Tahtın
önündeki altın sunakta bütün kutsalların dualarına katsın diye ona bol buhur verildi.
4 Kutsalların dualarıyla buhurun dumanı meleğin elinden Tanrı'nın önünde yükseldi.
5 Melek buhurdanı aldı, sunağın ateşiyle doldurup yeryüzüne attı. Bunu gök
gürlemeleri, sesler, şimşekler ve bir deprem izledi.
6 Ellerinde yedi boru olan yedi melek borularını çalmaya hazırlandı.
7 Birincisi boru çaldı. Ardından kanla karışık dolu ve ateş yeryüzüne atıldı.
Yeryüzünün üçte biri, ağaçların üçte biri ve bütün yeşil otlar yandı.
8 İkinci melek boru çaldı. Alev alev yanan, büyük bir dağa benzer bir şey denize atıldı.
Denizin üçte biri kan oldu.
9 Denizdeki canlıların üçte biri öldü. Gemilerin üçte biri yok oldu.
10 Üçüncü melek boru çaldı. Meşale gibi yanan büyük bir yıldız gökyüzünden ırmakların
üçte birinin üzerine ve su pınarlarının üzerine düştü.
11 Bu yıldızın adı "Pelin" diye bilinir. Suların üçte biri peline dönüştü. Pek çok insan
acılaşan sulardan öldü.
12 Dördüncü melek boru çaldı. Güneşin üçte biri, ayın üçte biri ve yıldızların üçte biri
vuruldu. Böylece ışıkların üçte biri karardı; gündüz ve gecenin üçte biri aynı biçimde
karardı.
13 Baktım, göğün ortasında uçan bir kartalın yüksek sesle, "Vay! Vay! Henüz borularını
çalmamış olan öteki üç meleğin boru sesleri yüzünden yeryüzünde yaşayanların vay
haline!" dediğini duydum.

9

1 Beşinci melek boru çaldı. Gökten yeryüzüne düşmüş bir yıldız gördüm. Abis çukurunun
anahtarı ona verildi.
2 Abis çukurunu açtı. Çukurdan ocaktan çıkarcasına duman yükseldi. Çukurun
dumanından güneş ve hava karardı.
3 Dumanın içinden yeryüzüne çekirgeler geldi. Onlara yeryüzündeki akreplerin gücüne
benzer bir güç verildi.
4 Çekirgelere yeryüzündeki otlara, hiçbir yeşile, hiçbir ağaca zarar vermemeleri, yalnızca
alınlarında Tanrı'nın mührü olmayan insanlara zarar vermeleri söylendi.
5 Onlara insanları öldürmeleri için değil, beş ay süreyle işkence etmeleri için yetki
verildi. İşkenceleri akrebin insanı soktuğu zamanki acıya benziyordu.
6 O günlerde insanlar ölümü arayacaklar, ama hiçbir şekilde bulamayacaklar. Ölmeyi
arzulayacaklar, ama ölüm onlardan kaçacak.
7 Çekirgelerin görünüşü savaşa hazırlanmış atlara benziyordu. Başlarında altın taçlara
benzer bir şey vardı ve yüzleri insan yüzlerine benziyordu.
8 Saçları kadın saçı gibi, dişleri aslan dişleri gibiydi.
9 Demirden yapılmış zırhlara benzer göğüs zırhları vardı. Kanatlarının sesi savaş
arabalarının, savaşa koşan birçok atın sesine benziyordu.
10 Akrep gibi kuyrukları ve iğneleri vardı. Kuyruklarında, beş ay boyunca insanlara
zarar verme güçleri vardı.
11 Başlarında kral olarak dipsiz derinliklerin meleği vardı. İbranicedeki adı
"Avaddon",* Grekçe adıysa "Apolyon"† dur.
12 İlk "vay" geçti. Bakın, bundan sonra iki "vay" daha geliyor.
13 Altıncı melek boru çaldı. Tanrı'nın önündeki altın sunağın boynuzlarından bir ses
duydum.

---

* **9:11** "Avaddon", "yıkım", veya "yıkım diyarı" anlamına gelen İbranice bir kelimedir" † **9:11** "Apolyon" "Yıkıcı" anlamına gelir.

14 Ses, elinde boru olan altıncı meleğe, "Büyük Fırat Irmağı'nın yanında bağlı olan dört
meleği çöz!" dedi.
15 İnsanların üçte birini öldürmek üzere o saat, o gün, o ay ve o yıl için hazır tutulan dört
melek serbest bırakıldı.
16 Atlı ordularının sayısı iki yüz milyondu.‡ Sayılarını duydum.
17 Görümde atları ve binicilerini böyle gördüm. Göğüs zırhlarının ateş kırmızısı,
gökyakut ve kükürt sarısı olduğunu gördüm. Atların başları aslan başına benziyordu.
Ağızlarından ateş, duman ve kükürt fışkırıyordu.
18 İnsanların üçte biri şu üç beladan öldü: Ağızlarından fışkıran ateş, duman ve kükürt.
19 Çünkü atların gücü ağızlarında ve kuyruklarındadır. Kuyrukları yılana benzer, başları
vardır ve bunlarla zarar verirler.
20 Bu belalarla ölmeyen insanların geri kalanı, kendi ellerinin işlerinden dönüp tövbe
etmediler. İblislere ve göremeyen, işitemeyen, yürüyemeyen altın, tunç, taş, tahta putlara
tapmaktan vazgeçmediler.
21 Öldürmekten, büyücülükten,§ fuhuştan, hırsızlık yapmaktan tövbe etmediler.

10

1 Gökyüzünden inen güçlü başka bir melek gördüm. Buluta sarınmıştı, başının üzerinde
gökkuşağı vardı. Yüzü güneşe benziyordu, ayakları ateşten sütunlar gibiydi.
2 Elinde küçük, açık bir kitap vardı. Sağ ayağını denize, sol ayağını karaya koydu.
3 Aslan kükremesini andıran yüksek sesle bağırdı. O bağırınca, yedi gök gürlemesi
seslerini çıkardı.
4 Yedi gök gürültüsü duyulunca yazmak üzereydim ki, gökten bir ses işittim: "Yedi gök
gürlemesinin söylediklerini mühürle ve onları yazma" dedi.
5 Denizde ve karada durduğunu gördüğüm melek sağ elini gökyüzüne kaldırdı.
6 Göğü ve onda olanları, yeri ve onda olanları, denizi ve onda olanları yaratanın,
sonsuzluklar boyunca yaşayanın hakkı için ant içip dedi, "Artık gecikme olmayacak.
7 Yedinci meleğin sesinin günlerinde, boru çalmak üzereyken, o zaman Tanrı'nın sırrı da
tamamlanacak. Tanrı bunu hizmetkârı olan peygamberlere bildirmişti."
8 Gökten işittiğim ses yine benimle konuştu: "Git, denizde ve karada duran meleğin
elindeki açık kitabı al" dedi.
9 Bunun üzerine meleğe gittim, kitabı bana vermesini istedim.
Bana, "Al ve ye" dedi. "Midende acılık yapacak, ama ağzına bal gibi tatlı olacak."
10 Küçük kitabı meleğin elinden alıp yedim. Ağzımda bal gibi tatlıydı. Ama onu yiyince
midem apacı oldu.
11 Bana, "Birçok halk, ulus, dil ve kral hakkında yine peygamberlik etmelisin" dediler.

11

1 Bana değneğe benzer bir kamış verildi. Birisi, "Kalk ve Tanrı'nın tapınağını, sunağı
ölç ve orada tapınanları say" dedi.
2 "Tapınağın dışındaki avluyu ölçme, onu ayrı bırak. Çünkü orası uluslara verilmiştir.
Uluslar kırk iki ay kutsal kenti ayaklar altında çiğneyecekler.
3 İki tanığıma güç vereceğim ve çula sarınmış olarak bin iki yüz altmış gün
peygamberlik edecekler."
4 Bunlar, yeryüzünün Efendisi'nin önünde duran iki zeytin ağacıyla iki kandildir.
5 Eğer kim onlara zarar vermek isterse, ağızlarından ateş fışkıracak ve düşmanlarını
yiyip bitirecek. Onlara zarar vermek isteyen herkesin bu şekilde öldürülmesi gerekir.

‡ **9:16** tam anlamıyla, "on binlerce on bin"
§ **9:21** "Büyü" (farmakeia) kelimesi aynı zamanda iksirlerin, zehirlerin ve ilaçların kullanımını da ima eder

6 Onlar gökyüzünü kapatma yetkisine sahiptir. Öyle ki, peygamberlik ettikleri günler
boyunca yağmur yağmasın. Suları kana dönüştürme, yeryüzünü kaç kez isterlerse her
türlü bela ile vurma yetkisine sahiptirler.
7 Tanıklıklarını bitirdiklerinde, Abis'ten çıkan canavar onlarla savaşacak, onları yenip
öldürecek.
8 Cesetleri, ruhsal olarak Sodom ve Mısır olarak adlandırılan ve Efendileri'nin de
çarmıha gerildiği büyük kentin caddesinde olacak.
9 Her halktan, oymaktan, dilden ve ulustan insan üç buçuk gün cesetlerini
seyredecek, cesetlerinin mezara konulmasına izin vermeyecekler.
10 Yeryüzünde oturanlar onların bu durumuna sevinip memnun olacaklar.
Birbirlerine hediyeler verecekler. Çünkü bu iki peygamber yeryüzünde oturanlara
eziyet etti.
11 Üç buçuk gün sonra onların içine Tanrı'dan hayat soluğu girdi ve ayakları üzerine
dikildiler. Onları görenlerin üzerine büyük bir korku düştü.
12 Gökten onlara, "Buraya çıkın!" diyen yüksek bir ses duydum. Düşmanları bakarken
onlar bulutun içinde göğe yükseldiler.
13 O gün büyük bir deprem oldu ve kentin onda biri yıkıldı. Depremde yedi bin kişi
öldü. Geri kalanlar dehşete kapılıp göğün Tanrısı'nı yücelttiler.
14 İkinci "vay" geçti. Bakın, üçüncü "vay" tez geliyor.
15 Yedinci melek boru çaldı. Gökteki yüksek sesler bunun ardından şöyle dediler:
"Dünyanın krallığı Efendimiz'in ve O'nun Mesihi'nin oldu. O sonsuzlara dek hüküm
sürecek!"
16 Tanrı'nın tahtı önünde tahtlarda oturan yirmi dört ihtiyar yüzüstü yere kapanarak
Tanrı'ya tapındılar.
17 Şöyle diyorlardı: "Sana şükrederiz. Her Şeye Gücü Yeten, var olan, var olmuş olan
Efendi Tanrı! Çünkü büyük gücünü eline alıp hüküm sürmeye başladın.
18 Uluslar öfkelenmişti, gazabın geldi. Ölülerin yargılanma, sana bağlı hizmetkârların
olan peygamberlerin, kutsalların, küçüğünden büyüğüne adından korkanların
ödüllendirilme ve yeryüzünü mahvedenlerin mahvolma zamanı geldi."
19 Tanrı'nın gökteki tapınağı açıldı ve tapınağında Efendi'nin Antlaşma Sandığı
göründü. Bunu şimşekler, sesler, gök gürlemeleri, yer sarsıntısı ve şiddetli bir dolu izledi.

12

1 Gökte büyük bir belirti görüldü: Güneşe sarınmış bir kadın, ayaklarının altında ay ve
başında on iki yıldızdan oluşan bir taç vardı.
2 Karnında çocuk taşıyor, doğum sancısıyla kıvranarak haykırıyordu.
3 Gökte başka bir belirti görüldü. İşte, yedi başı, on boynuzu ve başında yedi tacı olan
büyük bir kızıl ejderha vardı.
4 Kuyruğu gökyüzündeki yıldızların üçte birini sürükleyip yeryüzüne fırlattı. Ejderha,
doğum yapmak üzere olan kadının önünde durdu. Böylece kadın doğum yapınca çocuğunu
yutabilecekti.
5 Kadın bütün ulusları demir asayla yönetecek bir erkek çocuk doğurdu. Çocuğu hemen
alınıp Tanrı'ya, O'nun tahtına götürüldü.
6 Kadın çöle kaçtı. Orada bin iki yüz altmış gün onu beslemeleri için Tanrı tarafından
hazırlanmış bir yeri vardı.
7 Gökyüzünde savaş oldu. Mikael ile melekleri ejderhaya karşı savaştılar. Ejderha da
melekleriyle birlikte savaştı.
8 Ama galip gelmediler. Gökte artık onlar için yer bulunmadı.
9 İblis ve Şeytan denilen, bütün dünyayı saptıran büyük ejderha, eski yılan aşağıya atıldı.
Melekleri de onunla birlikte yeryüzüne atıldı.

10 Gökte yüksek bir sesin şöyle dediğini duydum: “Tanrımız’ın kurtarışı, gücü, krallığı
ve Mesihi’nin yetkisi şimdi yerine geldi. Çünkü kardeşlerimizin suçlayıcısı, onları
Tanrımız’ın önünde gece gündüz suçlayan aşağı atıldı.
11 Onlar Kuzu’nun kanıyla ve ettikleri tanıklık sözüyle onu yendiler. Ölüme kadar
hayatlarını sevmediler.
12 Bu nedenle, ey gökler ve onlarda oturanlar, sevinin! Yeryüzünün de, denizin de vay
başına! Çünkü İblis vaktinin az olduğunu bilerek büyük gazapla üzerinize indi.”
13 Ejderha kendisinin yere atıldığını görünce, erkek çocuk doğuran kadına zulmetti.
14 Yılanın önünden çöle, bir vakit, vakitler ve yarım vakit besleneceği yere uçsun diye
kadına büyük bir kartalın iki kanadı verildi.
15 Yılan ağzından, kadını selle süpürüp götürmek için onun ardından ırmak gibi su kustu.
16 Yeryüzü kadına yardım etti. Yer ağzını açıp ejderhanın ağzından kustuğu ırmağı
yuttu.
17 Ejderha kadına öfkelendi. Onun soyundan* kalanlarla, Tanrı’nın buyruklarını tutup
Yeşua’nın tanıklığını taşıyanlarla savaşmaya gitti.

13

1 Sonra denizin kumu üzerinde durdum.* On boynuzlu ve yedi başlı bir canavarın
denizden çıktığını gördüm. Boynuzlarında on taç vardı, başlarında küfürlü isimler
yazılıydı.
2 Gördüğüm canavar leopara benziyordu. Ayakları ayı ayağı, ağzı aslan ağzı gibiydi.
Ejderha ona gücünü, tahtını ve büyük yetki verdi.
3 Canavarın başlarından biri ölümcül yara almış gibi görünüyordu. Ancak ölümcül
yarası iyileşti ve bütün dünya canavara şaştı.
4 İnsanlar yetkisini canavara verdiği için ejderhaya şu sözlerle tapındılar: “Canavar
gibisi var mı? Kimin gücü yeter onunla savaşmaya?”
5 Canavara büyük şeyler, küfürler söyleyen bir ağız verildi. Kendisine kırk iki ay süreyle
savaşma yetkisi de verildi.
6 Tanrı’ya küfretmek, O’nun adına, konutuna, gökte oturanlara küfretmek için ağzını
açtı.
7 Kutsallarla savaşmak ve onları yenmek için yetki verildi. Her oymak, her halk, her
dil ve her ulus üzerinde de ona yetki verildi.
8 Yeryüzünde oturan ve dünya kurulduğundan beri öldürülmüş Kuzu’nun hayat
kitabına adı yazılmamış olan herkes ona tapınacak.
9 Kulağı olan işitsin!
10 Tutsak düşecek olan, tutsak düşecek. Kılıçla öldürülecek olan öldürülecek. Kutsalların
sabrı ve imanı işte buradadır.
11 Yeryüzünden çıkan başka bir canavar gördüm. Kuzu gibi iki boynuzu vardı ve
ejderha gibi konuşuyordu.
12 İlk canavarın bütün yetkisini onun önünde kullanıyordu. Yeryüzünü ve onda
oturanları, ölümcül yarası iyileşen ilk canavara tapmaya zorluyordu.
13 O, insanların gözleri önünde gökten yere ateş indirecek büyük mucizeler
gerçekleştiriyordu.
14 Canavarın önünde belirtiler yapmak için kendisine verilen yetki yüzünden,
yeryüzünde oturanları kandırıyordu. Yeryüzünde oturanlara kılıçla yaralanan, ama sağ
kalan canavara bir suret yapmalarını söyledi.
15 Canavarın suretine hayat soluğu vermesi için kendisine yetki verildi. Öyle ki, suret
konuşsun ve canavarın suretine tapmayan herkesi öldürebilsin.

* **12:17** veya tohum * **13:1** NU “o ayakta durdu” der

16 Küçük büyük, zengin yoksul, özgür köle herkesin sağ eline ya da alnına bir işaret
koyduruyordu.
17 Öyle ki, canavarın adı ya da adının numarası olan o işarete sahip olmayan hiç kimse
ne bir şey alabilsin, ne de satabilsin.
18 İşte bilgelik buradadır. Anlayışa sahip olan, canavarın sayısını hesaplasın. Çünkü
bu bir insanın sayısıdır. Sayısı altı yüz altmış altıdır.

14

1 İşte, Kuzu'yu gördüm. Siyon Dağı üzerinde O'nunla birlikte yüz kırk dört bin kişi
duruyordu. Alınlarında kendisinin ve Babası'nın adı yazılıydı.
2 Gökten çok suların sesine, güçlü gök gürültüsüne benzeyen bir ses işittim. Duyduğum
ses arp çalan arpçıların sesine benziyordu.
3 Tahtın, dört yaratığın ve ihtiyarların önünde yeni bir ezgi söylüyorlardı. Yeryüzünden
kurtarılmış olan yüz kırk dört bin kişi dışında kimse o ezgiyi öğrenemedi.
4 Bunlar, kendilerini kadınlarla lekelememiş, bakir olanlardır. Kuzu nereye giderse,
onlar da peşinden gidenlerdir. Yeşua tarafından insanlar arasından kurtarılan bu kişiler
Tanrı'ya ve Kuzu'ya sunulan ilk ürünlerdir.
5 Ağızlarında hiçbir yalan bulunmadı. Suçsuzdurlar.
6 Göğün ortasında uçan bir melek gördüm. Yeryüzünde yaşayanlara, her ulusa, her
oymağa, her dile, her halka bildirmek üzere ebedi Müjde'yi taşıyordu.
7 Yüksek sesle, "Efendi'den korkun ve O'nu yüceltin!" dedi. "Çünkü O'nun yargılama
saati geldi. Göğü, yeri, denizi ve suların pınarlarını yaratana tapının!"
8 Onun ardından gelen ikinci bir melek, "Düştü! Kendi cinsel ahlaksızlığının gazabının
şarabını bütün uluslara içiren koca Babil düştü!" dedi.
9 Onları üçüncü bir melek izledi. Yüksek sesle şöyle diyordu: "Eğer bir kimse
canavara ve onun suretine tapar ve alnında ya da elinde işaretini koydurursa,
10 Tanrı gazabının kâsesinden katıksız olarak hazırlanmış Tanrı öfkesinin şarabından
içecektir. O, kutsal meleklerin ve Kuzu'nun önünde ateş ve kükürtle işkence edilecektir.
11 Çektikleri işkencenin dumanı sonsuza dek tütecek. Canavara ve suretine tapanlar ve
onun adının işaretini alanlar gece gündüz rahat yüzü görmeyecekler.
12 Tanrı'nın buyruklarını ve Yeşua'nın imanını tutan kutsalların sabrı işte buradadır."
13 Gökten bir sesin, "Yaz, bundan böyle Efendi'de ölenlere ne mutlu" dediğini duydum.
Ruh, "Evet" diyor, "İşlerinden dinlenecekler. Çünkü işleri onları izleyecek."
14 İşte, beyaz bir bulut ve bulutun üzerinde insanoğlu✡ gibi oturan, başında altından bir
taç, elinde keskin bir orak olan birini gördüm.
15 Tapınaktan başka bir melek çıktı ve bulutun üzerinde oturana yüksek sesle, "Orağını
gönder ve biç! Biçme saati geldi. Çünkü yerin ürünü olgunlaştı" dedi.
16 Bulutun üzerinde oturan orağını yeryüzüne salladı ve yer biçildi.
17 Gökteki tapınaktan başka bir melek çıktı. Onun da keskin bir orağı vardı.
18 Ateş üzerinde yetkili olan başka bir melek sunaktan çıktı ve keskin orağı olana
yüksek sesle şöyle seslendi: "Keskin orağını gönder ve yerin asmasının salkımlarını topla.
Çünkü yerin üzümleri tam olgunlaştı!"
19 Melek orağını yeryüzüne salladı, yerin ürününü topladı ve onu Tanrı'nın gazabının
büyük üzüm sıkma çukuruna attı.
20 Kentin dışında üzüm sıkma çukurunda çiğnendi. Üzüm sıkma çukurundan bin altı yüz
stadia* mesafede kan atların gemlerine kadar yükseldi.

✡ **14:14** DANİEL 7:13 * **14:20** 1600 stadia = 296 kilometre veya 184 mil

15

1 Gökyüzünde büyük şaşkınlık verici başka bir belirti gördüm: Son yedi belayı taşıyan
yedi melekti. Çünkü Tanrı'nın gazabı onlarla sona eriyordu.
2 Ateşle karışık camdan deniz gibi bir şey gördüm. Canavarı, onun suretini ve adının
sayısını yenenler cam denizin üzerinde ellerinde Tanrı'nın arplarıyla durmuşlardı.
3 Tanrı'nın hizmetkârı Moşe'nin ezgisini ve Kuzu'nun ezgisini söylüyorlardı:
"Her Şeye Gücü Yeten Efendi Tanrı,
senin işlerin büyük ve şaşılasıdır,
ey ulusların Kralı,
senin yolların doğru ve adildir.
4 Ey Efendimiz senden kim korkmaz,
adını kim yüceltmez?
Çünkü yalnız sen kutsalsın.
Bütün uluslar gelip önünde tapınacaklar.
Çünkü doğru işlerin ortaya çıktı."
5 Bunlardan sonra gökte tanıklık çadırı tapınağının açıldığını gördüm.
6 Yedi belayı taşıyan yedi melek, pak, parlak keten giysiler giymiş, göğüslerine altın
kuşaklar takmış olarak dışarı çıktılar.
7 Dört canlı yaratıktan biri yedi meleğe, sonsuzluklar boyunca hay olan Tanrı'nın
gazabıyla dolu yedi altın tas verdi.
8 Tapınak, Tanrı'nın görkeminden ve gücünden çıkan dumanla doldu. Yedi meleğin yedi
belası bitene dek kimse tapınağa giremedi.

16

1 Tapınaktan yedi meleğe, "Gidin, Tanrı'nın gazabının yedi tasını yeryüzüne dökün!"
diyen yüksek bir ses işittim.
2 Birincisi gidip tasını yeryüzüne boşalttı. Canavarın işaretini taşıyan ve onun suretine
tapan insanların üzerinde acı veren, iğrenç yaralar oluştu.
3 İkinci melek tasını denize boşalttı. Deniz ölü kanına dönüştü. Denizdeki her canlı
öldü.
4 Üçüncüsü tasını ırmaklara ve su pınarlarına boşalttı. Bunlar da kan oldular.
5 Suların meleğinin şöyle dediğini duydum: "Ey Kutsal Olan, var olan ve var olmuş
olan, bu yargılarında sen adilsin.
6 Kutsalların ve peygamberlerin kanını döktükleri için, sen de onlara içmeleri için kan
verdin. Bunu hak ettiler."
7 Sunaktan gelen bir sesin, "Evet, Her Şeye Gücü Yeten Efendi Tanrı, yargıların doğru
ve adildir" dediğini işittim.
8 Dördüncüsü tasını güneşe boşalttı. Ona insanları ateşle kavurmak için yetki verildi.
9 İnsanlar şiddetli ısıyla kavruldular. Bu belalar üzerinde hâkimiyeti olan Tanrı'nın adına
küfrettiler. Tövbe edip O'nu yüceltmediler.
10 Beşincisi canavarın tahtına boşalttı. Canavarın krallığı karardı. İnsanlar acıdan
dillerini ısırdılar.
11 Acılarından ve yaralarından ötürü göğün Tanrısı'na küfrettiler. Kendi işlerinden hâlâ
tövbe etmediler.
12 Altıncısı tasını büyük Fırat Irmağı'na boşalttı. Gündoğusundan* gelen krallara yol
hazırlasın diye ırmağın suları kurudu.
13 Ejderhanın ağzından, canavarın ağzından ve sahte peygamberin ağzından kurbağaya
benzer üç kirli ruhun çıktığını gördüm.

---

* **16:12** veya doğu

14 Bunlar belirtiler yapan iblislerin ruhlarıdır. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın o büyük gününün savaşı için bütün yeryüzünün krallarını bir araya toplamaya gidiyorlar.
15 "İşte hırsız gibi geliyorum. Çıplak dolaşmasın ve onun ayıbını görmesinler diye, uyanık kalıp giysilerini üzerinde tutana ne mutlu!"
16 Onları İbranice'de "Armagedon" denilen yerde topladı.
17 Yedincisi tasını havaya boşalttı. Göğün tapınağından, tahttan, "Tamamlandı!" diyen yüksek bir ses geldi.
18 Şimşekler çaktı, sesler ve gök gürlemeleri oldu. Öyle büyük bir deprem oldu ki, yeryüzünde insan var olduğundan beri böylesine büyük bir deprem olmamıştı.
19 Büyük kent üçe bölündü. Ulusların kentleri yıkıldı. Gazabının şiddetli şarabı ona verilsin diye Tanrı büyük Babil'i hatırladı.
20 Bütün adalar kaçtı, dağlar bulunmaz oldu.
21 Gökten insanların üzerine bir talant† ağırlığında iri dolu taneleri yağdı. Dolu belası yüzünden insanlar Tanrı'ya küfrettiler. Çünkü bu bela aşırı şiddetliydi.

17

1 Yedi tası taşıyan yedi melekten biri gelip benimle konuştu: "Buraya gel" dedi. "Sana birçok suların üzerinde oturan büyük fahişenin yargısını göstereyim.
2 Dünya kralları onunla fuhuş yaptılar. Yeryüzünde oturanlar onun fuhuş şarabıyla sarhoş oldular."
3 Melek beni Ruh'ta çöle götürdü. Yedi başlı, on boynuzlu, üzeri küfürlü adlarla dolu, kırmızı bir canavarın üzerinde oturmuş bir kadın gördüm.
4 Kadın mor ve kırmızı giysiler giymiş, altın, değerli taşlar, incilerle süslenmişti. Elinde iğrenç şeylerle ve yeryüzünün fuhuş pisliklerıyle dolu altın bir kâse vardı.
5 Alnında şu ad yazılıydı: "GİZEMLİ, BÜYÜK BABİL, DÜNYA FAHİŞELERİNİN VE İĞRENÇLİKLERİNİN ANASI."
6 Kadının kutsalların kanıyla ve Yeşua'nın şehitlerinin kanıyla sarhoş olduğunu gördüm. Onu gördüğümde büyük şaşkınlıkla şaştım.
7 Melek bana, "Neden şaştın?" diye sordu. "Sana kadının ve onu taşıyan yedi başlı, on boynuzlu canavarın sırrını anlatayım.
8 Gördüğün canavar eskiden vardı, ama şimdi yok. Biraz sonra Abis'ten çıkacak ve mahva gidecek. Yeryüzünde yaşayanlar ve dünyanın kuruluşundan beri adları hayat kitabına yazılmamış olanlar, canavarın bir zamanlar var olduğunu, şimdi olmadığını ve yine geleceğini görünce şaşacaklar.
9 İşte bilgeliği olan akıl bundadır. Yedi baş, kadının üzerinde oturduğu yedi dağdır.
10 Onlar yedi kraldır. Beşi düştü, biri duruyor, öteki henüz gelmedi. Geldiğinde kısa bir süre kalması gerek.
11 Var olmuş ama şimdi olmayan canavarın kendisi de sekizincidir. O da yedilerdendir ve mahva gitmektedir.
12 Gördüğün on boynuz henüz hüküm sürmemiş on kraldır; ancak canavarla birlikte bir saatliğine hüküm sürmek için yetki alacaklar.
13 Bunlar aynı düşünceyle güçlerini ve yetkilerini canavara verecekler.
14 Onlar Kuzu'ya karşı savaşacak ve Kuzu onları yenecek. Çünkü O, efendilerin Efendisi, kralların Kralı'dır. O'nunla birlikte olanlara seçilmiş ve sadık olanlar denir."
15 Melek bana, "Fahişenin oturduğu yerde gördüğün sular halklar, toplumlar, uluslar ve dillerdir" dedi.
16 "Gördüğün on boynuz ve canavar, fahişeden nefret edecek, onu perişan edip çırılçıplak bırakacak. Etini yiyip onu ateşle tümüyle yakacaklar.

† **16:21** Bir talant yaklaşık 30 kilogram veya 66 pound'dur.

17 Çünkü Tanrı, tasarladığı şeyi yapmayı onların yüreğine koydu. Ta ki, Tanrı'nın
sözleri yerine gelinceye dek krallıklarını canavara verme konusunda aynı fikirde
olsunlar.
18 Gördüğün kadın dünya kralları üzerinde hüküm süren büyük kenttir."

18

1 Bundan sonra büyük yetkiye sahip başka bir meleğin gökyüzünden indiğini gördüm.
Yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı.
2 Yüksek sesle şöyle bağırdı: "Yıkıldı! Büyük Babil yıkıldı! İblislerin barınağı, her kirli
ruhun, her murdar ve iğrenç kuşun zindanı oldu!
3 Çünkü bütün uluslar onun cinsel ahlaksızlığının gazabının şarabından içtiler. Dünya
kralları onunla fuhuş yaptılar. Dünyanın tüccarları onun lüksünün bolluğuyla zengin
oldular."
4 Gökten başka bir ses işittim: "Ey halkım! Oradan çıkın! Onun günahlarına ortak
olmayın, belalarından siz de pay almayın" dedi.
5 "Çünkü onun günahları gökyüzüne ulaştı ve Tanrı onun kötülüklerini hatırladı.
6 İşlerine göre, karşılığını ona aynen verin, yaptığının iki katını ödeyin. Hazırladığı
kâseden ona iki kat hazırlayın.
7 Kendini yücelttiği, ahlaksızlığa verdiği ölçüde, eziyet ve ağlayış verin ona. Çünkü
yüreğinde şöyle diyor, 'Tahtında oturan bir kraliçeyim, dul değilim ben. Hiç yas
görmeyeceğim.'
8 Bu nedenle onun belaları bir gün içinde gelecek. Ölüm, yas ve kıtlık, ateş de onu
yakıp tüketecek çünkü onu yargılayan Efendi Tanrı güçlüdür.
9 Yeryüzünün fuhuş yapan ve onunla sefahat içinde yaşayan kralları, onun yanan
dumanını görünce onun için ağlayıp feryat edecekler.
10 Çektiği azabın neden olduğu korkuyla uzakta durup, 'Vay başına koca kent, vay
başına güçlü kent Babil! Çünkü yargın bir saatte geldi' diyecekler.
11 Dünya tüccarları onun için ağlayıp yas tutuyor. Çünkü artık mallarını satın alacak
kimse yok.
12 Altını, gümüşü, değerli taşları, incileri, ince keteni, ipeği, mor ve kırmızı kumaşları,
her çeşit kokulu ağacı, fildişinden yapılmış her kabı, en değerli ağaçlardan, bakırdan,
demir ve mermerden yapılmış her çeşit kabı,
13 tarçını, baharatı, buhuru, güzel kokulu yağı, günnüğü, şarabı, zeytinyağını, ince unu,
buğdayı, koyunları, atları, savaş arabaları ve köleleri, insanların canını satın alacak
kimseler yok artık.
14 Canının çektiği meyveler senin için yok oldu. Zarif ve gösterişli olan her şeyin gitti.
Artık onları bir daha bulamayacaksın.
15 Bu mallar sayesinde zenginleşen tüccarlar, kentin çektiği azaptan korkacaklar.
Uzakta durup göz yaşıyla yas tutacaklar.
16 "Vay, vay başına koca kent" diyecekler. "İnce keten, mor ve kırmızı kumaş giyinmiş,
altın, değerli taşlar ve incilerle süslenmiştin!
17 Böylesine büyük zenginlik bir saat içinde harap oldu. Gemi kaptanları, yolculuğa
çıkanlar, denizciler ve denizden geçimini sağlayan herkes uzakta durdular.
18 Onu yakan ateşin dumanına bakarak, 'Koca kent gibisi var mı?' diye feryat ettiler.
19 Başlarının üzerine toprak serptiler, yas tutup ağlayarak şöyle dediler: 'Vay başına
koca kent, vay! Denizde gemisi olanların hepsi, onun büyük servetiyle zengin
olmuşlardı! Kent bir saat içinde ıssız kaldı.'
20 Ey gök, kutsallar, elçiler ve peygamberler! Onun başına gelenlere sevinin! Çünkü
Tanrı onu yargılayıp hakkınızı aldı."

21 Güçlü bir melek, değirmen taşına benzer büyük bir taşı alıp denize atarak şöyle
dedi: “Koca kent Babil, işte böyle şiddetle atılacak ve bir daha bulunmayacak.
22 Artık sende arpçıların, ezgi söyleyenlerin, kaval ve boru çalanların sesi hiç
duyulmayacak. Artık sende hiçbir el sanatının ustası bulunmayacak, artık sende
değirmen sesi duyulmayacak.
23 Artık sende kandil ışığı parlamayacak. Artık sende güvey ve gelin sesi
duyulmayacak. Tüccarların yeryüzünün ileri gelenleriydi. Çünkü büyücülüğünle bütün
ulusları aldattın.
24 Peygamberlerin, kutsalların ve yeryüzünde öldürülenlerin hepsinin kanı onda
bulundu.”

19

1 Bundan sonra gökte büyük bir kalabalığın güçlü sesine benzer bir ses duydum.
Şöyle diyorlardı: “Haleluya! Kurtarış, yücelik ve güç Tanrımız’ındır.
2 Çünkü O’nun yargıları doğru ve adildir. Çünkü yeryüzünü fuhuşla yozlaştıran büyük
fahişeyi yargıladı ve hizmetkârlarının kanının öcünü ondan aldı.”
3 İkinci kez, “Haleluya! Onun dumanı sonsuza dek tütecek” dediler.
4 Yirmi dört ihtiyarla dört canlı yaratık yere kapanıp, “Amin! Haleluya!” diyerek
tahtta oturan Tanrı’ya tapındılar.
5 Tahttan bir ses yükselip dedi: “Ey bütün O'nun hizmetkârları! Küçük büyük O’ndan
korkan herkes, Tanrımız’ı övün!”
6 Büyük bir kalabalığın, çok suların, güçlü gök gürlemelerinin sesine benzer bir şeyin
şöyle dediğini duydum: “Haleluya! Her Şeye Gücü Yeten Efendi Tanrımız hüküm sürüyor.
7 Sevinelim, coşalım! O’nu yüceltelim! Çünkü Kuzu’nun düğün günü geldi, O'nun eşi
hazırlandı.
8 Giymesi için ona parlak, pak ve ince keten giysiler verildi. Çünkü ince keten
kutsalların doğru işleri demektir.”
9 Ve bana, “ ‘Kuzu’nun düğün ziyafetine davet edilenlere ne mutlu!’ yaz” dedi. Bana,
“Bunlar Tanrı’nın gerçek sözleridir.”
10 Ona tapınmak için ayaklarına kapandım. Bana “Sakın yapma! Ben de seninle ve
Yeşua’nın tanıklığını tutan kardeşlerinle birlikte ortak hizmetkârım. Tanrı’ya tap!
Yeşua’ya tanıklık Peygamberlik Ruhu'dur” dedi.
11 Göğün açıldığını gördüm. Baktım, beyaz bir at duruyordu. Binicisinin adı Sadık ve
Gerçek’tir. Doğrulukta yargılar ve savaşır.
12 Gözleri ateş alevi gibidir. Başında birçok taç vardır. Üzerinde kendisinden başka
kimsenin bilmediği bir ad yazılıdır.
13 Kan serpilmiş bir giysi kuşanmıştı. Adı “Tanrı Sözü” olarak anılır.
14 Gökteki ordular beyaz atlar üstünde pak, ince beyaz ketenden giysiler kuşanmış
O’nu izliyordu.
15 Ağzından ulusları vurmak için keskin, iki yanı keskin bir kılıç çıkıyordu. Onları
demir asayla✡ yönetecek. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı’nın gazabının şiddetiyle üzüm sıkma
çukurunda şaraplık üzümü çiğneyecek.
16 Giysisinde ve kalçasının üzerinde şu ad yazılıdır: “KRALLARIN KRALI VE
EFENDİLERİN EFENDİSİ.”
17 Güneşte duran bir melek gördüm. Yüksek sesle gökte uçan bütün kuşlara şöyle dedi:
“Gelin! Tanrı’nın büyük ziyafeti için toplanın.
18 Kralların, komutanların, güçlü adamların, atların ve binicilerinin, özgür köle,
küçük büyük hepsinin etini yiyin.”
19 Canavarı, dünya krallarını ve ordularını ata binmiş Olan’la ve O’nun ordusuyla
savaşmak üzere toplanmış gördüm.

✡ **19:15** MEZMURLAR 2:9

20 Canavarla onun önünde doğaüstü belirtiler gerçekleştiren sahte peygamber
yakalanıp götürüldü. Sahte peygamber, canavarın işaretini alıp suretine tapanları bu
belirtilerle kandırmıştı. Her ikisi de kükürtle yanan ateş gölüne diri diri atıldı.
21 Geriye kalanlar, ata binmiş Olan'ın ağzından çıkan kılıçla öldürüldü. Böylece bütün
kuşlar onların etiyle doydular.

20

1 Gökten inen bir melek gördüm. Elinde Abis'in anahtarı ve büyük bir zincir vardı.
2 Melek ejderhayı, yani İblis ya da Şeytan olarak bilinen şu eski yılanı yakaladı.
Yeryüzünde oturanların hepsini kandıran onu bin yıllığına bağladı.
3 Bin yıl doluncaya dek ulusları bir daha kandırmasın diye onu Abis'e attı. Bulunduğu
yere kapayıp girişi mühürledi. Bundan sonra kısa bir süre için serbest bırakılması
gerekiyor.
4 Tahtlar gördüm, bu tahtlar üzerinde oturanlara yargılama yetkisi verildi. Yeşua'nın
tanıklığı ve Tanrı'nın sözü için başları kesilenlerin canlarını gördüm. Onlar canavara ya
da onun suretine tapmamış, alınlarına ve ellerine onun işaretini koydurmamış
olanlardı. Hepsi bin yıl boyunca Mesih'le yaşadılar ve hüküm sürdüler.
5 Ölülerin geri kalanı bin yıl doluncaya dek yaşamadılar. Bu ilk diriliştir.
6 İlk dirilişte payı olan mutlu ve kutsaldır. Onların üzerinde ikinci ölümün gücü yoktur.
Onlar Tanrı'nın ve Mesih'in kâhinleri olacak ve O'nunla birlikte bin yıl hüküm sürecekler.
7 Bin yıldan sonra, Şeytan zindanından salıverilecek.
8 Yeryüzünün dört köşesindeki ulusları, Gog ve Magog'u kandırmak, savaş için bir araya
toplamaya gidecek. Toplananların sayısı deniz kumu kadar çoktur.
9 Yeryüzünün genişliği üzerine çıktılar ve kutsalların ordugâhını ve sevilen kenti
kuşattılar. Gökten inen, Tanrı'dan gelen ateş onları yakıp yuttu.
10 Onları kandıran İblis, canavarla sahte peygamberin de içinde bulunduğu ateş ve
kükürt gölüne atıldı. Sonsuza dek gece gündüz işkence çekecekler.
11 Büyük, beyaz bir taht ve üzerinde oturanı gördüm. Yer ve gök önünden kaçıp gitti.
Onlar için bir yer bulunmadı.
12 Tahtın önünde duran irili ufaklı ölüleri gördüm. Kitaplar açıldı. Hayat kitabı denen
başka bir kitap daha açıldı. Ölüler yaptıkları işlere göre kitaplarda yazılanlara göre
yargılandı.
13 Deniz, içindeki ölüleri teslim etti. Ölüm ve Hades* de kendilerinde olan ölüleri
teslim ettiler. Her biri yaptığı işe göre yargılandı.
14 Ölüm ve Hades† ateş gölüne atıldı. İşte bu ateş gölü ikinci ölümdür.
15 Adı hayat kitabında yazılı olmayanların hepsi ateş gölüne atıldı.

21

1 Yeni bir gökle yeni bir yeryüzü gördüm. Çünkü ilk gökle ilk yeryüzü gelip geçmişti.
Artık deniz de yoktu.
2 Kutsal kentin, Yeni Yeruşalem'in gökten, güveyi için süslenmiş bir gelin gibi
hazırlanmış olarak Tanrı'nın yanından indiğini gördüm.
3 Gökten yüksek bir sesin şöyle dediğini duydum: "İşte, Tanrı'nın konutu insanlarla
birlikte! Tanrı insanlarla birlikte yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın
kendisi de Tanrıları olarak onlarla birlikte olacaktır.
4 Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne
ağlayış, ne de acı olacak. Çünkü önceki şeyler gelip geçti."

---

* **20:13** veya Cehennem † **20:14** veya Cehennem

5 Tahtta oturan, “İşte her şeyi yeni yapıyorum” dedi. “Yaz, çünkü Tanrı’nın bu sözleri
sadık ve gerçektir.”
6 Bana, “Alfa ve Omega, Başlangıç ve Son Ben’im” dedi. “Susayana hayat suyunun
pınarından karşılıksız olarak vereceğim.
7 Galip gelene bunları vereceğim. Ben onun Tanrısı olacağım, o da bana oğul olacak.
8 Ama korkak, imansız, günahkâr, iğrenç, adam öldüren, fuhuş yapan, büyücü,*
putperest ve bütün yalancılara gelince, onların yeri, ateş ve kükürtle yanan göldür. Bu,
ikinci ölümdür.”
9 Son yedi belayla dolu yedi kâseyi taşıyan yedi melekten biri geldi ve benimle
konuştu. “Buraya gel” dedi. “Sana Kuzu’ya eş olacak gelini göstereyim.”
10 Beni Ruh’ta büyük ve yüksek bir dağa götürdü ve bana kutsal kenti, Tanrı’nın
yanından gökten inen Yeruşalem’i gösterdi.
11 Tanrı’nın yüceliği onun üzerindeydi. Kentin ışıltısı en değerli taşın, kristal gibi
parıldayan yeşim taşının ışıltısına benziyordu.
12 Büyük ve yüksek surlara sahipti. On iki kapısı vardı. Kapılarda on iki melek
duruyordu. Kapıların üzerinde İsrael'in çocuklarının on iki oymağının adları yazılıydı.
13 Doğuda üç kapı, kuzeyde üç kapı, güneyde üç kapı, batıda üç kapı vardı.
14 Kentin surlarının on iki temeli vardı. Bunların üzerinde Kuzu’nun on iki elçisinin on
iki adı yazılıydı.
15 Benimle konuşanın elinde kenti, kapılarını ve surlarını ölçmek için altın bir ölçü
kamışı vardı.
16 Kent kare biçimindeydi, uzunluğu genişliğine eşittir. Melek kenti kamışla ölçtü, on iki
bin on iki stadiaydı.† Uzunluğu, genişliği ve yüksekliği birbirine eşitti.
17 Melek surları da ölçtü. Kullandığı insan ölçüsüne göre yüz kırk dört arşındı.‡
18 Surlar yeşimden yapılmıştı. Kent, cam gibi saydam saf altındandı.
19 Kent surlarının temelleri her türden değerli taşlarla süslenmişti. İlk temel yeşim,
ikincisi safir,§ üçüncüsü akik, dördüncüsü zümrüt,
20 beşincisi damarlı akik, altıncı kırmızı akik, yedincisi sarı yakut, sekizincisi beril,
dokuzuncusu topaz, onuncusu sarı zümrüt, on birincisi gökyakut, on ikincisi ametistti.
21 On iki kapı on iki inciydi. Kapıların her biri birer inciden yapılmıştı. Kentin ana
yolu cam saydamlığında saf altındandı.
22 Onun içinde tapınak görmedim. Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Efendi Tanrı ve Kuzu
onun tapınağıdır.
23 Kentin aydınlanması için güneşe ya da aya ihtiyacı yoktur. Çünkü kenti Tanrı’nın
yüceliği aydınlatıyor. Şamdanı da Kuzu’dur.
24 Uluslar onun ışığında yürüyecekler. Yeryüzü kralları, ulusların görkemini ve
saygınlığını onun içine getirecekler.
25 Kentin kapıları gündüz kapanmayacak, çünkü orada gece olmayacak.
26 Ulusların görkemini ve saygınlığını oraya getirecekler ki, içeri girebilsinler.
27 Kente hiçbir şekilde kirli hiçbir şey, iğrenç ya da aldatıcı hiç kimse girmeyecek;
yalnızca Kuzu’nun hayat kitabında yazılmış olanlar girecek.

22

1 Melek bana Tanrı’nın ve Kuzu’nun tahtından çıkan kristal gibi berrak hayat suyu
ırmağını gösterdi.
2 Kentin ana yolunun ortasında, ırmağın iki yanında her ay meyve veren hayat ağacı
vardı. Ağaç on iki çeşit meyve üretiyordu. Yaprakları ulusların şifası içindi.

---

* **21:8** Burada “büyücü” kelimesi iksir ve uyuşturucu kullananları da kapsamaktadır. † **21:16** 12.012 stadia = 2.221 kilometre veya 1.380 mil. TR, 12.012 stadia yerine 12.000 stadia der. ‡ **21:17** 144 arşın yaklaşık 65,8 metre veya 216 fittir § **21:19** veya lapis lazuli

3 Artık bir daha lanet olmayacak. Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtı onun içinde olacak ve
hizmetkârları O'na hizmet edecek.
4 O'nun yüzünü görecekler, alınlarında O'nun adı olacak.
5 Gece olmayacak, kandil ışığına da güneş ışığına da ihtiyaçları olmayacak. Çünkü
Efendi Tanrı onları aydınlatacak. Sonsuza dek hüküm sürecekler.
6 Melek bana, "Bu sözler sadık ve gerçektir" dedi. "Peygamberlerin ruhlarının Tanrısı
Efendi, yakında olması gereken olayları hizmetkârına göstermek için meleğini gönderdi."
7 "İşte, yakında geliyorum. Bu kitabın peygamberlik sözlerini tutana ne mutlu!"
8 Şimdi ben, Yuhanna, bu şeyleri işiten ve gören kişiyim. İşitip gördüğümde bana bunları
gösteren meleğe tapmak için ayaklarına kapandım.
9 Bana, "Sakın yapma!" dedi. "Ben seninle, peygamber kardeşlerinle ve bu kitabın
sözlerini tutanlarla ortak bir hizmetkârım. Tanrı'ya tap!"
10 Bana, "Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme, çünkü zamanı yakındır" dedi.
11 "Haksızlık eden, yine haksızlık etsin. Kirli olan, yine kirli kalsın. Doğru olan, yine
doğru olanı yapsın. Kutsal olan, yine kutsal olsun."
12 "İşte, yakında geliyorum! Herkese yaptığı işe göre karşılığını vermek için ödülüm
yanımdadır.
13 Alfa ve Omega, İlk ve Son, Başlangıç ve Son Ben'im.
14 Ne mutlu O'nun buyruklarını yerine getirenlere,* böylece hayat ağacından yemeye
hak kazanarak kapılardan geçip kente girenlere.
15 Köpekler, büyücüler, fuhuş yapanlar, adam öldürenler, putperestler, yalanı sevip
hilekâr olanların hepsi dışarıda kalacak.
16 Ben Yeşua, kiliseler için bu şeyleri tanıklık etmesi için meleğimi gönderdim. David'in
kökü ve soyu Ben'im, Parlak Sabah Yıldızı Ben'im."
17 Ruh ve Gelin, "Gel!" diyorlar. İşiten, "Gel!" desin. Susayan gelsin. Dileyen, hayat
suyundan karşılıksız alsın.
18 Bu kitabın peygamberlik sözlerini duyan herkese tanıklık ediyorum. Eğer biri
onlara bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılan belaları ona katacaktır.
19 Kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta
yazılı olan hayat ağacından ve kutsal kentten onun payını çıkaracaktır.
20 Bunlara tanıklık eden, "Evet, yakında geliyorum" diyor.
Amin! Evet, gel, Efendi Yeşua!
21 Efendi Yeşua Mesih'in lütfu bütün kutsallarla birlikte olsun. Amin.

* **22:14** 22:14 NU, "buyruklarını yerine getiren" yerine "esvablarını yıkayan" der